The

Ngày Tan Biến

Hệ Chiến Binh Ngày Tận Thế

Mục lục

Chương 1: Chính Thê (2)

Chương 2: Hiếu Tử

Chương 3: Hầu Phủ

Chương 4: Hòa Ly

Chương 5: Phụ Mẫu

Chương 6: Giao Phong

Chương 7: Ba Ngày

Chương 8: Người Lạ

Chương 9: Thành

Chương 10: Bà Tức

Chương 11: Chuyến

Chương 12: Bà Cháu

Chương 13: Cửu Hoàng Tử

Chương 14: Tiên Ti

Chương 15: Biện Luận

Chương 16: Vương Phủ

Chương 17: Hướng Cục

Chương 18: Đánh Tiếng

Chương 19: Thân Phận

Chương 20: Cung Yến

Chương 21: Gió Lùa

Chương 22: Tính Kế

Chương 23: Gặp

Chương 24: Mới Quen

Chương 25: Sự Tình

Chương 26: Nữ Quan

Chương 27: Vào Phủ

Chương 28: Thiếp Thất

Chương 29: Công Bố

https://thuviensach.vn

Chương 30: Người Cũ

Chương 31: Tâm Tư Đưa Đẩy

Chương 32: Gặp Lại

Chương 33: Bữa Ăn

Chương 34: Ân Cần

Chương 35: Bái Kiến

Chương 36: Thiện Tài

Chương 37: Yết Miêu

Chương 38: Bằng Hữu

Chương 39: Tình Cảm

Chương 40: Nói Toạc

Chương 41: Phân Tích

Chương 42: Không Cam Lòng

Chương 43: Mẫu Thân

Chương 44: Tam Giác

Chương 45: Ẩn Ưu

Chương 46: Thụy Vương

Chương 47: Đoán

Chương 48: Kích Tướng

Chương 49: Nội Đấu

Chương 50: Khuyên Giới

Chương 51: Chặn Đường

Chương 52: Xé Rách

Chương 53: Nói Rõ Chỗ Yếu

Chương 54: Phương Gia

Chương 55: Thần Cách

Chương 56: Lời Đồn Đãi

Chương 57: Nghi Hương

Chương 58: Ngửi Hương

Chương 59: Sương Mù

Chương 60: Suy Đoán

Chương 61: Kim Thưởng

https://thuviensach.vn

Chương 62: Bình Tĩnh

Chương 63: Đê Vỡ

Chương 64: Ưu Dân

Chương 65: Thư

Chương 66: Từ Quan

Chương 67: Bằng Chứng

Chương 68: Tới Tiện

Chương 69: Mưu Hôn

Chương 70: Nan Đề

Chương 71: Trận Đánh Ác Liệt

Chương 72: Đi Qua

Chương 73: Ước Gặp

Chương 74: Mời Hôn

Chương 75: Uy Hiếp

Chương 76: Đế Phi

Chương 77: Chi Hôn

Chương 78: Đăng Môn

Chương 79: Tỷ Khống

Chương 80: Làm Khó Dễ

Chương 81: Chuyện Xấu

Chương 82: Đích Mẫu

Chương 83: Thôn Trang

Chương 84: Phu Thê

Chương 85: Mặt Sắt

Chương 86: Thu Quá

Chương 87: Chủ Nghèo

Chương 88: Thông Phòng

Chương 89: Minh Quang

Chương 90: Ngậy Thơ

Chương 91: Khách Tới

Chương 92: Ấm Lòng

Chương 93: Con Nối Dòng

https://thuviensach.vn

Chương 94: Của Hồi Môn

Chương 95: Gió Nổi Lên

Chương 96: Phân Đình

Chương 97: Kháng Lễ

Chương 98: Nói Chuyện

Chương 99: Lãnh Đợi

Chương 100: Say Không Còn Biết Gì

Chương 101: Báo Ứng

Chương 102: Khúc Nhạc Dạo

Chương 103: Sơ Ngũ

Chương 104: Thứ Nữ

Chương 105: Hôn Tịch

Chương 106: Đại Hôn (Một)

Chương 107: Đại Hôn (Nhị)

Chương 108: Đại Hôn (Tam)

Chương 109: Hoa Chúc

Chương 110: Vẽ Lông Mày

Chương 111: Nhu Tình

Chương 112: Gặp Người

Chương 113: Mặt Rồng

Chương 114: Chống Đẩy

Chương 115: Thụ Ngư

Chương 116: Lại Mặt

Chương 117: Biến Cố

Chương 118: Luyến Trung

Chương 119: Thư Trong Đêm

Chương 120: Tú Bình

Chương 121: Tân Trúc

Chương 122: Nhẫn Nhục

Chương 123: Trâm Cài Tóc

Chương 124: Chưa Về

Chương 125: Hoa Phòng

https://thuviensach.vn

Chương 126: Ba Câu Chuyện

Chương 127: Bi Tai

Chương 128: Giao Thừa

Chương 129: Rơi Xuống

Chương 130: Ban Thưởng Đồ Ăn

Chương 131: Tấn Vị

Chương 132: Sinh Thần

Chương 133: Dâng Tặng Lễ Vật

Chương 134: Yên Tâm

Chương 135: Quân Cờ

Chương 136: Trước Tình

Chương 137: Bạo Loạn

Chương 138: Thâm Tra

Chương 139: Tội Liên

Chương 140: Biện Pháp

Chương 141: Nhân Tâm

Chương 142: Khai Triều

Chương 143: Đình Biện Luận

Chương 144: Bắn Ngược

Chương 145: Trấn An

Chương 146: Tâm Tật

Chương 147: Xa Nhà

Chương 148: Liền Hi

Chương 149: Sầu Lo

Chương 150: Tố Phụ

Chương 151: Trưởng Tôn

Chương 152: Gởi Thư

Chương 153: Hồi Phủ

Chương 154: Tai Hoạ Ngầm

Chương 155: Tư Sinh

Chương 156: Lấy Lòng

Chương 157: Tâm Nhãn

https://thuviensach.vn

Chương 158: Cảm Tình

Chương 159: Thành Thực

Chương 160: Ghê Tởm

Chương 161: Vẫn Thắn

Chương 162: Ai Ngốc

Chương 163: Oai Ngấy

Chương 164: Chuộc Thân

Chương 165: Trả Giá

Chương 166: Mỹ Nhân

Chương 167: Vào Phủ

Chương 168: Dã Tâm

Chương 169: Đuổi

Chương 170: Chủ Ý

Chương 171: Tái Hôn

Chương 172: Tương

Chương 173: Kinh Chứng

Chương 174: Điển Cố

Chương 175: Nội Tuệ

Chương 176: Hội Chùa

Chương 177: Án Mạng

Chương 178: Tiểu Quan

Chương 179: Xấu Xa

Chương 180: Khuyên Giải An Ủi

Chương 181: Thế Mập

Chương 182: Vô Lại

Chương 183: Mã Tràng

Chương 184: Vương Phi

Chương 185: Thiếu Ngải

Chương 186: Làm Nô

Chương 187: Bí Mật

Chương 188: Khiêu Khích

Chương 189: Thuận Thế

https://thuviensach.vn

Chương 190: Hậu Quả

Chương 191: Ghen Tị

Chương 192: Đường Ra

Chương 193: Mê

Chương 194: Hi Mạch

Chương 195: Bè

Chương 196: Hắc Oa

Chương 197: Minh Tranh

Chương 198: Ám Đấu

Chương 199: Trở Mặt

Chương 200: Tiệc Cưới

Chương 201: Tự Làm

Chương 202: Nhắc Lại

Chương 203: Tướng Quân

Chương 204: Đính Hôn

Chương 205: Gánh Hát

Chương 206: Vương Phi

Chương 207: Nha Hoàn

Chương 208: Bằng Hữu

Chương 209: Kỳ Thi Mùa Xuân

Chương 210: Khai Hí

Chương 211: Tây Hành

Chương 212: Họa Thủy

Chương 213: Đông Dẫn

Chương 214: Phân Tích

Chương 215: Phát Khó

Chương 216: Làm Khách

Chương 217: Thân Tín

Chương 218: Đừng Sợ

Chương 219: Trắc Phi

Chương 220: Phi Oán

Chương 221: Cự Tuyệt

https://thuviensach.vn

Chương 222: Một Tháng

Chương 223: Án Minh

Chương 224: Công Chúa

Chương 225: Thế Tội

Chương 226: Áp Nâng

Chương 227: Nữ Nhân

Chương 228: Đông Lâm

Chương 229: Sinh Con

Chương 230: Tỷ Muội

Chương 231: Đánh Người

Chương 232: Gió Đến

Chương 233: Chọn Người

Chương 234: Kỳ Ngộ

Chương 235: Nhược Điểm

Chương 236: Chiến Sự

Chương 237: Lòng Nghi Ngờ

Chương 238: Kéo

Chương 239: Người Mới

Chương 240: Nảy Sinh

Chương 241: Binh Quyền

Chương 242: Độn Đao

Chương 243: Nhân Tâm

Chương 244: Bố Cục

Chương 245: Mãnh Dược

Chương 246: Vạch Trần

Chương 247: Bí Tân

Chương 248: Thắng Thần Thành Khẩn

Chương 249: Chuyện Xưa

Chương 250: Báo Ân

Chương 251: Ra Bài

Chương 252: Xử Phạt

Chương 253: Lựa Chọn

https://thuviensach.vn

Chương 254: Một Năm

Chương 255: Hoàng Quyền

Chương 256: Điềm Xấu

Chương 257: Vô Đề

Chương 258: Vây Phủ

Chương 259: Bất Kính

Chương 260: Giam Cầm

Chương 261: Cộng Khổ

Chương 262: Cùng Cược

Chương 263: Trung Phó

Chương 264: Một Viện

Chương 265: Tự Cấp

Chương 266: Nguyên Do

Chương 267: Tính Trẻ Con

Chương 268: Thái Độ

Chương 269: Bỏ Đá Xuống Giếng

Chương 270: Vấn An

Chương 271: Người Đứng Đầu Hàng

Chương 272: Lịch Lãm

Chương 273: Yến Bắc

Chương 274: Ái Tử

Chương 275: Trà Lạnh

Chương 276: Niên Quan

Chương 277: Ái Tài

Chương 278: Lông Chim

Chương 279: Điên Rồi

Chương 280: Khó Xử

Chương 281: Núi Cao

Chương 282: Ám Sát

Chương 283: Tài Người

Chương 284: Rút Lương

Chương 285: Cấp Báo

https://thuviensach.vn

Chương 286: Trở Về

Chương 287: Thanh Quân

Chương 288: Hy Sinh

Chương 289: Trọng Tình

Chương 290: Thuận Theo

Chương 291: Khuyên Bảo

Chương 292: Nhận Nuôi

Chương 293: Quỵt Nợ

Chương 294: Cấp Doanh

Chương 295: Canh Lửa

Chương 296: Nhiệt Tình

Chương 297: Chữ "Thận"

Chương 298: Sai Lầm Lớn

Chương 299: Địa Chấn

Chương 300: Thiện Hậu

Chương 301: Khảo Nghiệm

Chương 302: Tế Thiên

Chương 303: Nhà Cũ

Chương 304: Bà Tức

Chương 305: Tổ Tôn

Chương 306: Ánh Trăng

Chương 307: Dạy Con

Chương 308: Nhà Mẹ Đẻ

Chương 309: Đấu Khí

Chương 310: Lợi Đao

Chương 311: Đại Án

Chương 312: Song Nghĩa*

Chương 313: Chuẩn Bị

Chương 314: A Đào

Chương 315: Lâm Tuệ

Chương 316: Thị Tật

Chương 317: Dã Tâm

https://thuviensach.vn

Chương 318: Quốc Tang

Chương 319: Hình Bộ

Chương 320: Hoàng Tử

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 1: Chính Thê (2)

Edit: Bộ Yến Tử

Khi Thường Nhuận Chi vừa tỉnh lại, xa xa mặt trời đã lặn về phía tây, ngoài phòng tuyết đang rơi.

Trong phòng, mấy nha hoàn tay chân nhanh nhẹn đang bày cơm, đại nha hoàn Diêu Hoàng đứng bên cạnh nghe được động tĩnh, xoa xoa tay vén rèm giường lên, thấy Thường Nhuận Chi ngồi dậy, vội vàng nhẹ giọng nói:

"Cô nương tỉnh? Nô tì đang định gọi cô nương dậy, nên dùng cơm rồi."

Diêu Hoàng đưa tay đỡ Thường Nhuận Chi như lọt vào trong sương mù xuống giường, phủ thêm bên ngoài cho nàng chiếc áo lông cừu.

Năm nay mùa đông đặc biệt lạnh hơn mấy năm trước, nghe nói ở Yến Bắc đã chết cóng hơn mười người .

Mới từ trong ổ chăn ấm áp đi ra, Thường Nhuận Chi bị đông lạnh nhịn không được run run.

Diêu Hoàng đau lòng nói: "Cô nương thân thể không tốt, mùa đông năm nay đã trở bệnh vài lần. Thứ cho nô tì lắm miệng, cô nương sau này đừng vì việc này mà tức giận, chọc tức thân thể của mình, không đáng giá đâu."

Thường Nhuận Chi cảm thấy đau đầu, cảm giác có một đoạn trí nhớ “ba ba” đụng chạm như muốn nhập vào trong đầu nàng, nghe xong lời này của

https://thuviensach.vn

Diêu Hoàng, nhất thời cảm thấy trong lồng ngực tràn vào một cỗ bi phẫn dũng mãnh, một cái tên người nào đó trùng trùng rơi vào trong lòng nàng.

Phương Sóc Chương.

Một đại nha hoàn khác gọi Ngụy Tử đang từ ngoài phòng tiến vào, nghe thấy Thường Nhuận Chi đứng dậy, Ngụy Tử tính tình vội vàng xao động hơn so với Diêu Hoàng nhất thời reo lên:

"Cô nương đã tỉnh lại, Mi di nương bên kia nói người không thoải mái, hôm nay cô gia đi đến phòng Mi di nương. Cô nương chúng ta lại bị bệnh nặng, hôm nay vẫn là lần đầu, cô gia vốn là nên đến chỗ này của cô nương mới đúng. Cô nương có muốn gọi người mời cô gia trở về hay không ?"

"Mời cái gì, hắn buổi tối muốn nghỉ ở chỗ nào, là chuyện của hắn." Thường Nhuận Chi cơ hồ là phản xạ định đem lời này nói ra, nhất thời cảm thấy một trận quái dị.

Nàng đây là xảy ra chuyện gì nhỉ?

Đây là chỗ nào vậy? Tại sao nhìn bốn phía giống như là hoàn cảnh cổ đại?

Những người này lại là người gì? Cổ nhân hả?

Vì cái gì nàng vừa cảm thấy xa lạ, lại vừa cảm thấy quen thuộc?

Còn không đợi nàng hiểu được, trong đầu truyền đến một trận đau nhức, Thường Nhuận Chi lại hôn mê bất tỉnh.

Chung quanh nhất thời một mảnh kinh hô.

Trong mê man, cuối cùng Thường Nhuận Chi cũng sắp xếp rõ ràng hết "Thân phận" của mình hiện tại.

https://thuviensach.vn

Nàng là tam cô nương thứ xuất của phủ An Viễn hầu, gả cho Hộ bộ cấp sự trung(1) Phương Sóc Chương.

(BYT: các nàng ơi, thông cảm cho ta nhá, không có bản raw nên ta không dịch được cái “ cấp sự trung” là cái gì. Cúi người mong thông cảm. (*.*) có ai biết thì nói ta sửa lại.)

Phương Sóc Chương mặc dù xuất thân hàn môn, nhưng tướng mạo lại đường đường, mới nhìn đã biết là hơn người. Nguyên Vũ mười sáu năm khoa khảo, Phương Sóc Chương cũng đỗ tiến sĩ, An Viễn hầu là phụ thân Thường Nhuận Chi chọn trúng hắn làm tiểu tế, đích mẫu Hàn thị tuổi vẫn còn trẻ nhận trách nhiệm mời bà mối, hướng mẹ ruột Phương Sóc Chương là Thẩm thị cầu hôn.

Thẩm thị vui vẻ đáp ứng, hai nhà trao đổi hôn thư.

Một năm kia Thường Nhuận Chi mới mười lăm tuổi, thuận lợi vui vẻ gả vào Phương gia.

Thiếu nữ thiên chân vô tà cho rằng gả được lang quân như ý, lại không biết Phương Sóc Chương vốn có người bạn thanh mai trúc mã là Tô Nguyên Mi.

Thường Nhuận Chi tính tình nhu thuận ngại ngùng, mới đầu cũng thật tâm cầm sắt hài hòa một đoạn thời gian cùng Phương Sóc Chương.

Có thể theo Tô Nguyên Mi đến kinh thành, trong tưởng tượng của nàng chờ đợi một cuộc sống tốt đẹp, đến một đời.

Thẩm thị thấy nàng vào cửa hơn nửa năm còn chưa có thai, thu xếp việc nạp thiếp cho Phương Sóc Chương.

Sau khi Phương Sóc Chương đến nhận việc, thủ trưởng cũng tặng hai tiểu mĩ nhân. Phương Sóc Chương vì để lấy được sự coi trọng ở trên, cũng

https://thuviensach.vn

cho thiếp thân phận.

Tính tình Thường Nhuận Chi vốn là không thích trêu chọc nhiều chuyện, khi về nhà mẹ đẻ cũng không cùng mẹ đẻ nhắc tới chuyện hậu viện Phương gia, vẫn chưa nhiều lời.

Đã thấy nàng như vậy, Thẩm thị liền càng cảm thấy không cần đắn đo vì nàng. Hơn nữa Phương Sóc Chương ở Hộ bộ được thủ trưởng thưởng thức, càng như cá gặp nước, mắt nhìn cao có hi vọng thăng chức, Thẩm

thị ở Phương gia liền càng không đem đương sự là nàng nói qua.

Còn về Phương Sóc Chương, có lẽ là vì cá chép hóa rồng, tư tưởng cũng có chút biến hóa.

Ngược lại, mới đầu đối đãi với Thường Nhuận Chi cũng không tệ, nhưng dần dần bị lời nói của Thẩm thị và Tô Nguyên Mi ảnh hưởng, cũng có chút vắng vẻ vị nguyên phối đích thê "Không quá thú vị" này.

Trong lòng Thường Nhuận Chi áp chuyện này xuống càng ngày càng nhiều, làm chính mình tức giận đến sinh bệnh, mời không đến ba cũng đến năm vị lang trung khai căn tử bốc thuốc, trong phòng của nàng thường thường quanh quẩn vị thuốc.

Phương Sóc Chương càng thêm không muốn đến phòng của nàng.

Mùa hạ năm nay, Thường Nhuận Chi ngồi ngây người một lát dưới ánh mặt trời, liền bị cảm nắng. Thẩm thị thấy vậy, cười nhạo nàng nói:

"Nhìn thân thể này của ngươi xem, quả thực chính là cái ma ốm, ta còn có thể trông cậy vào ngươi khai chi tán diệp cho Chương nhi hay sao? Ta thấy là không trông cậy vào được. Vẫn là chờ sau này Mi nhi sinh nhi tử, đem danh nhi ghi tạc danh nghĩa ngươi."

https://thuviensach.vn

Bởi vì này câu, Thường Nhuận Chi trong lòng tức giận đến té xỉu .

Nàng vốn là thứ nữ, trong nhà còn có một đích tỷ và một thứ tỷ, hai tỷ tỷ đều là cô nương tốt tướng mạo nhân tài đỉnh đỉnh, bất quá nàng tự biết mình so sánh không tới, từ nhỏ đã thấy tự ti.

Vốn tưởng rằng gả cho người, sau này nữ nhi mình sinh ra, đều là đích xuất, coi như là một việc vui mừng, có thể lời này của Thẩm thị tựa hồ là chắc chắn nàng không thể sinh nhi tử.

Thường Nhuận Chi tự nhiên không thể nhận kết quả như vậy.

Cho nên bệnh của nàng càng trầm trọng .

Sau khi việc kia đi qua tới bây giờ, đã gần nửa năm, Phương Sóc Chương chính là ở mỗi tháng mồng một, mười lăm mới đến chỗ nàng cho có lệ, cũng giống như hắn đến Hộ bộ điểm danh vậy, đến nhìn rồi lại đi.

Tâm tư Thường Nhuận Chi càng ngày càng nặng, tươi sống đem chính mình bức tử .

"Tại sao cô nương có thể nghĩ luẩn quẩn trong lòng như vậy chứ !"

Tiếp nhận xong đoạn trí nhớ này, làm cho Thường Thuận Chi không khỏi cảm thán ở trong lòng về cuộc sống này.

Nàng ngồi dậy, nhất thời chỉ cảm thấy bụng đói kêu vang. Đang muốn gọi người, Diêu Hoàng cũng đã vén màn giường lên, sắc mặt nhìn không mấy đẹp mắt.

Nàng một bên đón lấy ly trà Ngụy Tử mới pha, một bên nhẹ giọng nói:

"Cô nương đã tỉnh, lúc nãy vừa mời đại phu đến xem qua, nói cô nương đây là ưu tư nan giải, tỳ vị suy yếu. Đại phu mở phương thuốc, bảo nô tỳ

https://thuviensach.vn

khuyên giải cô nương. Mong rằng cô nương thả lỏng tâm tư cho phóng khoáng thì bệnh tình mới tốt lên được."

Ngụy Tử đưa qua một ly trà mật làm bằng sứ, nhìn Thường Nhuận Chi muốn nói lại thôi.

Thường Nhuận Chi nhấp miệng nhuận nhuận môi, trực giác cho thấy trong khoảng thời gian nàng ngất đi, lại có chuyện phát sinh .

"Nói đi, lại có chuyện gì." Thường Nhuận Chi nhìn về phía hai nha hoàn.

Khi nàng xuất giá Diêu Hoàng và Ngụy Tử đều theo cùng, là của hồi môn đích mẫu cho nàng, đều là tỳ nữ trong phủ An Viễn hầu. Diêu Hoàng thận trọng, trợ giúp nàng quản lý đồ cưới; Ngụy Tử biết chút y lý, tính cách có chút mạnh mẽ, đích mẫu biết nàng tính cách có chút yếu đuối, cho nên nhường Ngụy Tử theo hầu hạ nàng nhập Phương gia, để phòng ngừa nàng bị bắt nạt.

Diêu Hoàng không lắm miệng, nhưng Ngụy Tử là người có lời thì không thể để trong lòng, nghe Thường Nhuận Chi hỏi, nhất thời liền tức giận nói:

"Yến Quy viện bên kia truyền đến tin tức, nói là Mi di nương chẩn ra hỉ mạch."

Thường Nhuận Chi nhíu mày một cái.

Bây giờ Phương Sóc Chương bất quá mới hai mươi mốt tuổi, hai năm trước cưới vợ, cách nửa năm nạp Tô thị Tô Nguyên Mi làm thiếp, lại ở trong vòng nửa năm này nhận thêm hai cái di nương từ cấp trên đưa đến, hậu viện tổng cộng có một thê ba thiếp.

Muốn có con nối dòng, cũng nên có.

https://thuviensach.vn

Tô Nguyên Mi sáng tối được sủng ái, nàng ta hoài thai cũng là chuyện đương nhiên.

"À." Thường Nhuận Chi gật gật đầu: "Lão thái thái phỏng chừng cao hứng muốn hỏng rồi."

Ngụy Tử không khỏi nói: "Bất quá là cái thứ..." Lại nhất thời nghĩ đến Thường Nhuận Chi cũng là thứ xuất, thức thời ngậm miệng.

Thường Nhuận Chi giúp đỡ Diêu Hoàng một tay, cười cười nói: "Các ngươi không phải khuyên ta nên phóng khoáng tâm tư sao? Chuyện này ta đã biết. Trước dùng cơm đi, ta chính là rất đói."

Diêu Hoàng và Ngụy Tử liếc nhau, trong mắt đều có chút vui sướng, nhất thời tiếp đón tiểu nha hoàn đi phòng bếp muốn bữa tối.

Lúc này thời gian đợi so với trước có chút lâu hơn, hạ nhân trong phòng bếp đều vội vàng chân không chạm đất làm bữa tối.

"Tại sao lại lâu như vậy?" Ngụy Tử bất mãn hỏi tiểu nha hoàn.

Tiểu nha hoàn ủ rũ nói: "Mụ mụ phòng bếp nói, Mi di nương chẩn ra có thai, một lát nghĩ ăn cái này một lát muốn ăn cái kia, người trong phòng bếp đều vội vàng làm đồ ăn cho Mi di nương..."

Ngụy Tử tức giận xuýt chút nữa đập chiếc đũa chia thức ăn trong tay Thường Nhuận Chi xuống đất.

Thường Nhuận Chi than nhẹ một tiếng: "Được rồi, đừng dọa tiểu nha đầu này."

"Cô nương..." Diêu Hoàng tâm tình u ám nhìn nàng.

"Ta ngày mai muốn hồi Hầu phủ, ngươi phái người đi trước nói một tiếng đi." Thường Nhuận Chi một bên vừa dùng cơm, vừa nói, xem như là

https://thuviensach.vn

cho hai cái nha hoàn một cái đáp án.

Ngụy Tử nhất thời kinh hỉ nói: "Cô nương cuối cùng suy nghĩ cẩn thận, muốn đi đến chỗ thái thái cáo trạng ?"

"Cáo trạng? Ta cần gì tìm người gây chuyện đắc tội người ta, không muốn cố hết sức đi lấy lòng người khác." Thường Nhuận Chi cười cười, nói: "Trở về cùng thái thái thương lượng, ta muốn hòa ly với Phương gia."

Diêu Hoàng và Ngụy Tử sửng sốt một chút, có chút rối rắm liếc mắt nhìn nhau.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Hiếu Tử

Edit: Bộ Yến Tử

Đại Ngụy khai quốc trăm năm, bây giờ truyền đến đời Nguyên Vũ đế, vừa vặn là đời thứ năm.

Các lão quý tộc khai quốc này trải qua giằng co trăm năm, hỗ trợ, dùng phương thức kết thông gia này, hình thành một mạng lưới rắc rối khó gỡ, ở trên triều đình cơ hồ có thể cản tay hoàng đế.

Mặc dù tâm tính Nguyên Vũ đế nhân hậu, nhưng vẫn muốn thay đổi cục diện trước mắt.

Cho nên hắn vài lần mở “Tam phiên khai ân khoa”, lựa chọn sử dụng hàn môn đệ tử trong dân gian, ủy lấy trọng dụng.

Đây cũng là lý do vì sao Phương Sóc Chương trúng tuyển tiến sĩ, còn không có lịch lãm một hai, liền có thể ở Hộ bộ nhậm chức vị quan trọng.

Đương nhiên, nhạc phụ hắn là An Viễn hầu ở trong đó ra không ít khí lực, đã bị hắn xem nhẹ bất kể.

Cái này là dựa vào hoàng ân, quan bào thêm thân tân quan "Tân quý", đều là môn sinh thiên tử.

Nguyên Vũ đế hi vọng ở trên triều đình, chính là dùng người mình đề bạt, hắn ta có thể sẽ cho ra chính kiến gì đó, trợ giúp hắn đối kháng các thế lực đại gia tộc xuất thân quan viên kia.

https://thuviensach.vn

Dứt bỏ thế tộc và hàn tộc, thế tộc và Hoàng gia vẫn tranh đấu với nhau không nói, bây giờ Đại Ngụy phát triển không ngừng, phồn vinh vô cùng. Hơn nữa các tộc dân Tây Vực ồn ào hướng đến, dân phong toàn bộ Đại Ngụy mở ra, trói buộc đối với nữ tử cũng không còn quá chặt như lúc trước, thậm chí nữ tử cũng có thể ở trong cung nhậm chức.

Cho nên khi nghe Thường Nhuận Chi nhắc tới "Hòa ly", hai người cũng không có rất kinh ngạc, chính là ngẩn người.

Dù sao theo như tính tình Thường Nhuận Chi, có thể đưa ra hai chữ "Hòa ly" này, vẫn là làm cho các nàng cảm thấy có chút ngoài ý muốn á.

Dùng xong bữa tối, Thường Nhuận Chi tính toán đi nghỉ ngơi .

Hôm nay tiếp thu nhiều tin tức như vậy, nàng cần có thời gian tiêu hóa một chút cho thật tốt.

Vừa rửa mặt xong, xõa tóc nằm xuống, liền nghe một trận ồn ào bên ngoài phòng.

Thường Nhuận Chi nhíu lông mày, vén màn lên, đang muốn mở miệng, đã thấy Diêu Hoàng vội vã đi tới: "Cô nương, cô gia đến ."

Thường Nhuận Chi nhất thời kinh ngạc.

Tô Nguyên Mi có thai, làm sao Phương Sóc Chương còn có thể đến chỗ nàng hả?

Chẳng lẽ hắn còn nhớ rõ hôm nay là lần đầu?

Trong lòng tuy có nghi hoặc, nhưng phản ứng ngược lại không chậm. Thường Nhuận Chi nhanh chóng đứng dậy khoác xiêm y lên người, nghiên người đi đến cửa đón tiếp người tới.

https://thuviensach.vn

Nàng hơi cúi đầu, trong lỗ tai tinh tường nghe được âm thanh nam nhân đi đường rất có lực.

Theo tiếng bước chân càng gần, đầu tiên lọt vào trong tầm mắt là một đôi ủng nam tử, đáy ủng còn dính một chút bùn tuyết, phía trên đôi ủng kia là trường bào nguyệt sắc.

Nam tử đứng trước mặt nàng, một cỗ lãnh hương bên ngoài không khí xông thẳng vào mũi.

Nam tử Đại Ngụy thích huân hương, lấy phẩm cấp cao thấp của "Hương phẩm" biểu lộ thân phận. Phương Sóc Chương trước khi thi khoa cử cũng không có thói quen huân hương, nhưng sau khi nhậm chức lại dần dần học cái gọi là “Thượng đẳng lễ nghi” .

Thường Nhuận Chi hơi hấp mũi bế khí, lui một bước về phía sau hành lễ: "Lão gia."

"Đứng lên đi." Phương Sóc Chương đáp một câu, tự đi vào cửa.

Thanh âm nam tử thuần hậu dễ nghe, nhưng nếu không để ý sẽ không biết trong đó chứa thái độ làm cho người ta không mấy dễ chịu.

Thường Nhuận Chi tùy ý đứng phía sau hắn, nhìn hắn ngồi vào chỗ của mình, tiếp nhận ly trà Ngụy Tử đưa tới.

"Chuyện Mi nhi có thai, ngươi nghe nói rồi?"

Phương Sóc Chương bưng ly trà lên uống một ngụm liền bỏ xuống, khẩu khí rất tùy ý như đó là chuyện phải làm: "Ngươi là chủ mẫu, quản lý mọi chuyện trong phủ vốn là trách nhiệm của ngươi, chỉ là mẫu thân còn đó, hiếu đạo ở phía trước, không tốt nếu lướt qua người. Bây giờ Mi nhi có thai, mẫu thân càng để bụng, dù sao cũng là con nối dòng đầu tiên của Phương gia ta. Về sau chính là lo áo cơm Mi nhi..."

https://thuviensach.vn

Phương Sóc Chương chậm rãi nói, suy nghĩ Thường Nhuận Chi lại phiêu lãng nơi xa.

Nàng đứng, hơi cúi đầu nên có thể nhìn thấy bộ dáng Phương Sóc Chương.

Trong mắt mỹ nam tử Đại Ngụy, chủ "Âm nhu" loại hình này. Trong đó Phương Sóc Chương có thể nói là nhân tài kiệt xuất.

Khả năng dùng từ "Mi mục như họa" như vậy đến hình dung một nam nhân, làm cho người ta cảm thấy nam nhân này hơn phân nửa nương pháo, nhưng không thể phủ nhận là, Phương Sóc Chương thật sự có chút thư hùng khó phân biệt.

Nếu không phải hầu kết nhô cao phía trước, chỉ sợ thật sự sẽ bị người ta nhận nhầm là nữ nhân.

Đó là một tiểu mĩ nhân á...

Tuy rằng trong trí nhớ biết dung mạo Phương Sóc Chương, nhưng mà khi tận mắt nhìn thấy, Thường Nhuận Chi vẫn là có chút cảm thán.

Nguyên chủ cô nương này có một hôn phu so với nàng còn đẹp hơn, chẳng phải càng thêm tự ti sao?

Trách không được hôn phu nạp thiếp, nàng ngay cả cái rắm cũng không dám phóng.

Lắc đầu, vừa vặn nghe được câu cuối cùng của Phương Sóc Chương:

"... Mặc kệ nam nữ, liền ghi tạc danh nghĩa ngươi đi."

Nhất thời Thường Nhuận Chi nhíu chặt lông mày.

Đột nhiên bên trong trầm mặc một trận.

https://thuviensach.vn

Phương Sóc Chương nói xong, vốn tưởng rằng thê tử như thường ngày đáp một tiếng “Hảo”, đợi một lát, nhưng nàng lại như cũ không nói chuyện.

Phương Sóc Chương không vui ngẩng đầu, thấy nàng một bộ dáng ngơ ngác ngốc nghếch, càng thêm không vui.

" Còn thất thần cái gì?"

Thường Nhuận Chi cũng không trả lời, chỉ lầm lũi nói: "Lão gia đã đến, cũng đỡ phải cho ta tìm người đi lại nhiều chuyến. Ta mấy ngày nay bệnh, cũng đã lâu rồi không hồi Hầu phủ. Ngày mai được không, ta muốn hồi phủ xem một lát."

Phương Sóc Chương nhất thời nhíu mày.

Trong ấn tượng của hắn, thê tử cho tới bây giờ sẽ không có tả hữu không chú ý hắn nói như vậy, lại không trả lời lúc hắn hỏi.

Nàng phải về Hầu phủ là ý gì? Biết tin Mi nhi có thai, cũng muốn về hầu phủ hỏi ý kiến phu nhân?

Trong đầu Phương Sóc Chương suy nghĩ một lát, mới mở miệng nói: "Đã không có lễ cũng không tết, hồi hầu phủ làm cái gì?"

Thường Nhuận Chi bình thản trả lời hắn, nói: "Lão gia hiếu thuận, ta cũng nên noi theo mới đúng. Ta mặc dù đã xuất giá, nhưng tóm lại vẫn là nữ nhi hầu phủ, làm người không thể vong ơn phụ nghĩa. Đêm qua ta mộng thấy mẫu thân lo lắng khóc thút thít, cho nên quyết định trở về thăm một hai ngày."

Thốt ra lời này, Phương Sóc Chương muốn phản bác cũng thấy không được tốt lắm.

https://thuviensach.vn

Dù sao hắn luôn luôn tự khoe khoang là "Đại hiếu tử", không có người nào không biết.

Đó là sau khi hắn trúng tuyển tiến sĩ, tham gia Quỳnh Lâm yến, do trong lòng thấy cao hứng, chỉ cảm thấy một thân khát vọng nhưng không nơi triển lộ, thế là uống nhiều mấy chén, không thắng được men say của rượu, liền ngà ngà say.

Hắn không nghĩ tới Nguyên Vũ đế sẽ chú ý đến hắn, triệu hắn ngự tiền đáp lời.

Đương nhiên Nguyên Vũ đế cũng hỏi tình hình trong nhà hắn, khi Phương Sóc Chương trở về, dựa vào tác dụng của rượu lắm miệng nói một câu:

"Học sinh do quả phụ nuôi lớn, cuộc đời này trừ nguyện trung thành với thánh thượng, tâm nguyện lớn nhất đó là phụng dưỡng mẫu thân, vì lão nhân gia người cầu cái cáo mệnh."

Nguyên Vũ đế khen hắn "Nhân tâm hiếu thuận", thường nhắc hắn ở trước mặt bách quan.

Dù sao thông minh mới tốt, lại được thánh thượng coi trọng, người trẻ tuổi như vậy, hiển nhiên tiền đồ vô lượng.

Lúc đó ở đây cũng có hoàng thân quốc thích, khó bảo toàn An Viễn hầu này không tóm được một tiểu tế vừa ý.

Phương Sóc Chương mấp máy miệng vài lần, cuối cùng cũng cảm thấy lời Thường Nhuận Chi có lý, tìm không ra lời nào để phản bác, chỉ có thể hừ lạnh, nói: "Thường ngày ngược lại không thấy ngươi hiếu thuận như vậy nha."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi ở hầu phủ trước nay tự ti, nếu là gả được hài lòng thuận ý, hồi hầu phủ ngược lại cũng vô sự. Có thể thấy hoàn cảnh của nàng bây giờ, tất nhiên là không còn mặt mũi, chỗ nào còn nguyện ý trở về? Trách không được thường ngày không thấy nàng "Hiếu thuận" .

Thường Nhuận Chi cũng không giận, phúc thân một cái, nói: "Đa tạ lão gia."

Phương Sóc Chương chỉ cảm thấy bị lời nói của nàng làm cho tức giận không thể trả lời.

Mi nhi có thai, hắn được làm phụ thân, hôm nay hắn thập phần cao hứng. Tuy rằng biết chính thê đối với chuyện này không coi là chuyện tốt gì, có thể nói từ trước đến nay đều dịu ngoan không tranh giành, hắn cũng không có tâm tư đi khuyên giải cái gì.

Không nghĩ tới hôm nay nàng lại khác thường như vậy nha.

Chẳng lẽ trong lòng bất mãn chuyện Mi nhi có thai hả?

Phương Sóc Chương nhất thời rùng mình.

Khi ở Yến Quy viện, Mi nhi liền lo lắng nàng lần này có thai, thường nói những điều kiêng kị, ngôn ngữ đầy lo sợ bất an. Mẫu thân cũng có nói, thị thân là thế gia quý nữ, chỉ sợ là không chấp nhận được thiếp thất có thai trước, nhất định sẽ có cái thủ đoạn gì đó.

Thường thị bình thường nhìn có chút nhu nhược, ai biết nàng có hay không tận lực không có biểu hiện ra ngoài, làm cho người thả lỏng tâm tư không phòng bị?

Nữ nhi thứ xuất Thế gia, thật đúng là khẩu Phật tâm xà, không thể tin được.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Phương Sóc Chương có chỗ vòng vo, nói: "Trong khoảng thời gian này thân thể ngươi nhiều bệnh, hồi Hầu phủ nhìn một cái cũng tốt. Ta sẽ cho Hà mụ mụ đi với ngươi trở về."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 3: Hầu Phủ

Edit: Bộ Yến Tử

Tuy đêm nay là lần đầu, nhưng mà Phương Sóc Chương lại không có ở lại chính viện.

Đương nhiên, hắn mặc dù nghĩ lưu lại, Thường Nhuận Chi cũng sẽ nghĩ biện pháp từ chối hắn.

Đều là muốn hòa cách người, còn muốn làm một đôi phu thê bằng mặt không bằng lòng làm cái gì?

Thường Nhuận Chi cũng lười suy nghĩ rốt cuộc trong lòng Phương Sóc Chương nghĩ cái gì, sau khi tiễn bước hắn, liền chui trở lại ổ chăn ngủ ngon lành.

Nhưng mà, ngược lại Diêu Hoàng và Ngụy Tử lại lo lắng một trận.

Hai nha hoàn này, tuy rằng đều là người chủ mẫu cho Thường Nhuận Chi, xem như của hồi môn An Viễn hầu phu nhân cố ý chọn lựa cho Thường Nhuận Chi, nhưng hai người các nàng lại vô cùng để bụng chuyện của chủ tử là Thường Nhuận Chi.

Trước kia Thường Nhuận Chi đối với chuyện hậu viện Phương Sóc Chương, thái độ hơn phân nữa là nhẫn nhịn, các nàng (hai nha hoàn) sợ nàng (Nhuận Chi) chịu thiệt nên thấy rất khó chịu.

https://thuviensach.vn

Hiện tại, Thường Nhuận Chi nói muốn hòa ly với Phương Sóc Chương, hai nha hoàn lại lo lắng nàng bất quá là nản lòng thoái chí...

Thấy nàng đang ngủ, cũng không dám cách quá xa. Dù sao chủ tử cho tới bây giờ tính tình đều nhu nhược, vạn nhất trong lòng nghĩ luẩn quẩn...

Hai nha hoàn lo lắng đau lòng nhịn một đêm, ngày thứ hai khi đứng lên sắc mặt đều không có tốt.

Sáng sớm tinh mơ, Hà mụ mụ đến từ trên cao nhìn xuống hai nha hoàn, tức giận nói:

"Lão thái thái bị bệnh, hai nha hoàn các ngươi hầu hạ bên người xương cốt cũng không có tốt chút nào nhỉ."

Diêu Hoàng nhìn về phía Hà mụ mụ phúc thân người hành lễ, xoay người lại đi vào buồng trong hầu hạ Thường Nhuận Chi.

Ngụy Tử thì nhẫn nhịn nghiến răng, ngầm trợn trừng mắt.

Hà mụ mụ ở Phương gia vốn là vú già hầu hạ lão thái thái Thẩm thị, liên tục làm bạn cô nhi quả phụ với Phương gia, tự nhiên là tâm phúc Thẩm thị.

Phương Sóc Chương muốn Hà mụ mụ bồi nàng hồi hầu phủ là định đưa ra cái chủ ý gì, Thường Nhuận Chi dùng đầu ngón chân nghĩ cũng có thể hiểu rõ ràng.

Đương nhiên, nàng cũng không thèm để ý.

Chờ khi nàng trở lại Hầu phủ, có phải hay không lại hồi Phương gia đến lúc đó nhất định khó nói trước, sợ nàng cái gì?

Thường Nhuận Chi đứng lên, Hà mụ mụ vội tới chào nàng.

https://thuviensach.vn

Thường ngày nếu Hà mụ mụ hành lễ với Thường Nhuận Chi, Thường Nhuận Chi không đợi bà phúc thân xuống đã vịn tay bà đứng lên.

Nhưng hôm nay, Hà mụ mụ chậm rì rì hành lễ đi xuống, chờ thân thủ Thường Nhuận Chi đến đỡ, nhưng Thường Nhuận Chi ngay cả tay cũng không có duỗi ra.

Không có người nói chuyện, Hà mụ mụ kiên trì phúc lễ cho có lệ, nhanh chóng lại đứng thẳng.

Thường Nhuận Chi cười cười, nói: "Xem ra quy củ Phương gia thật không có uy nghiêm, ngược lại cũng không trách Hà mụ mụ được, dù sao cũng là một nửa người nhà, địa phương cần học, còn đến rất nhiều chuyện."

Sắc mặt Hà mụ mụ không được tốt lắm, xương gò má nhô ra biểu thị sự khắc nghiệt của bà.

"Thái thái nói là. Thái thái đã dậy, có phải hay không nên đi đến chỗ lão thái thái chờ thỉnh an lão thái thái?"

Hà mụ mụ liếc xéo Thường Nhuận Chi: "Lão gia chúng ta nhưng là người xem trọng hiếu đạo."

Cầm hiếu đạo đến áp chế nàng hả?

Thường Nhuận Chi chỉ cười, đáp: "Thỉnh an liền không cần, vào đông lão thái thái thích nhất là ngủ đến mặt trời treo cao, nếu ta đến lúc này, nói không chừng còn quấy nhiễu giấc ngủ của lão thái thái."

Thường Nhuận Chi khoát tay, ý bảo Diêu Hoàng bày cơm, lại không có tiếp tục để ý đến Hà mụ mụ.

Một hạ nhân, dựa vào Thẩm thị cáo mượn oai hùm, ở Phương gia tác quai tác quái, để ý bà ta làm gì.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi dùng xong bữa sáng, bên kia Diêu Hoàng đã cho người chuẩn bị tốt xe ngựa.

Thường Nhuận Chi đi ra cửa lớn Phương gia, hướng tới phủ An Viễn hầu mà đi.

Bên phía Phủ An Viễn hầu cũng không có nhận được tin tức tam cô nãi nãi muốn trởi về, chợt nhìn thấy xe ngựa Phương gia, vội vàng thông tri hầu phủ phu nhân.

Khi Đại Ngụy khai quốc, tổng cộng phong thưởng "Tứ công thất hầu", bốn vị Quốc công gia, bảy vị Hầu gia, đều là hiệp trợ đế vương Đại Ngụy khai triều thành lập bất thế công huân khai quốc công thần, sử xưng "Thập nhất quân". Ngụy cao tổ phong thưởng tước vị, hứa hẹn thừa kế võng thay, ở lúc đó là một đoạn giai thoại.

Chỉ là, hơn phân nửa khai quốc công thần "Thỏ khôn tử, chó săn phanh" nguyền rủa, thập nhất gia này cũng không thể nào thoát được. Sau khi Ngụy cao tổ mất đi, trải qua thay đổi ngôi vị có ba vị Hoàng đế, quyền quý thuộc về thập nhất gia lão dần dần suy thoái, tân quyền quý không ngừng quật khởi.

Đến bây giờ Đại Ngụy đã đến đời Hoàng vị thứ năm Nguyên Vũ đế, nguyên lai "Tứ công" còn lại "Tam công", "Thất hầu" còn lại "Tứ hầu", mặt khác "Một công tam hầu" đã không còn được thừa kế tước vị, tước vị kế tục một thế hệ đến một thế hệ, đã không tính là quyền quý cao nhất.

Mà phủ An Viễn hầu, đó là một trong những khai quốc công thần “Tứ công Thất hầu”. Bất quá ở lúc tiên đế tuổi già, đã ban bố minh chỉ, sau khi An Viễn hầu Thường Cảnh Sơn tự đương nhiệm, bắt đầu chờ đợi tập tước.

Ngược lại, An Viễn hầu cũng bằng lòng với số mệnh, thường xuyên nói, quân tử chi trạch, ngũ thế mà chém, tước vị An Viễn hầu truyền thừa trăm năm, gia tộc thịnh vượng, đã là không làm thất vọng tổ tông.

https://thuviensach.vn

Bất quá, tuy rằng bản thân hắn nghĩ như vậy, những người khác đến cùng cũng có chút xem nhẹ An Viễn hầu Thường gia.

Phương gia cũng là một thành viên không thiếu được.

Hầu phu nhân Hàn thị khoan thai bước chầm chậm mà đến, Thường Nhuận Chi đã đợi một lát .

Bây giờ, trong phủ An Viễn hầu còn có lão thái thái Hàn thị tọa trấn, Hàn thị là chất nữ xa của lão thái thái, vì vậy, Hàn gia hai nhà thân càng thêm thân.

Phu thê Thường Cảnh Sơn và Hàn thị rất tốt đẹp, hai người sinh được ba nhi tử một nhi nữ.

Thường Cảnh Sơn còn có hai phòng thiếp thất, Tiền thị sinh một tử một nữ, Nhạc thị sinh một nữ nhi.

Thường Nhuận Chi chính là nữ nhi của Nhạc thị.

So với các thế gia quyền quý khác mà nói, hậu viện Thường Cảnh Sơn có thể nói là có chút vắng vẻ.

Ở trong trí nhớ Thường Nhuận Chi, phụ thân Thường Cảnh Sơn tướng mạo nghiêm túc, cũng là người dễ nói chuyện, tâm địa rất mềm, còn có chút phong phạm hiệp sĩ; chủ mẫu Hàn thị xuất thân thế gia, làm người nhân hậu lương thiện, đối đãi con cái dòng thứ xuất nhi tử, nhi nữ đều rất bình đẳng, tận tâm tẫn trách, so với ác chủ mẫu khác, tốt hơn không biết bao nhiêu lần.

Kỳ thực Thường Nhuận Chi cũng cảm thấy không thể tưởng tượng.

Nguyên chủ tuy là thứ nữ, trong nhà này lại ít nữ nhi như vậy á, lớn lên cho tới bây giờ đều là được nâng niu trong lòng bàn tay. Làm sao sau khi

https://thuviensach.vn

lớn lên tính tình lại biến thành như vậy?

Quả nhiên, hai tỷ tỷ hào quang vạn trượng, nàng lại liên tục rơi vào bóng ma sau màn hào quang đó, cho nên khiến cho con người cũng từ từ héo rũ?

Xét đến cùng, vẫn là tâm tính có vấn đề.

Tâm tính nếu phấn chấn, trên tay cũng sẽ là một quân bài tốt, tùy tiện loạn đánh cũng không đến nỗi bị đánh thành đem chính mình bức đến kết cục tức chết như vậy nha.

Thường Nhuận Chi âm thầm lắc đầu, nét mặt mang theo nụ cười hướng tới Hàn thị ra nghênh đón.

"Mẫu thân."

Sau khi hành lễ, Thường Nhuận Chi giúp đỡ Hàn thị đứng một bên, thay nàng xoa xoa thái dương đổ đầy mồ hôi.

Hàn thị có chút mập ra, cả người nhìn qua như châu tròn ngọc sáng, sắc mặt đỏ rực, nhìn liền biết sống qua ngày rất thư thái.

Gặp thứ nữ hiếu thuận như vậy, Hàn thị nhất thời vui mừng vỗ vỗ tay nàng.

"Ngày thường cũng không thấy con trở về, còn nói con chắc là luyến tiếc phu quân đi. Hôm nay làm sao lại có thời gian rảnh trở về? Ngay cả thiếp mời cũng không có đưa tới, ta còn suy nghĩ con có phải xảy ra chuyện gì hay không, con xem ta đuổi ra này."

Vừa nói xong, Hàn thị ở một bên thở hổn hển, lại an ủi Thường Nhuận Chi: "Di nương con bên kia cách chỗ ta có chút xa, ta đã cho người ta đi mời nàng lại đây."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi nói tiếng cảm ơn, nhu thuận bưng trà cho Hàn thị nhuận hầu giải khát.

Hàn thị chính là đang khát, nở nụ cười thanh tiếp nhận lấy nhấp lên miệng, đánh giá Thường Nhuận Chi vài lần, cười nàng: "Hôm nay nhìn con nhưng là khí sắc rất tốt ."

Cái linh hồn nhỏ bé đã thay đổi, tốt lên cũng không được sao.

Thấy Thường Nhuận Chi thở dài, Hàn thị đặt ly trà trong tay xuống, mới vừa rồi lý y, vẻ mặt nghiêm túc, quyết đoán đi đến trước mặt Hàn thị, trịnh trọng quỳ xuống, trước dập đầu.

"Nhuận Chi, con đây là..."

Hàn thị nhất thời cả kinh cúi người muốn đi đỡ nàng, Thường Nhuận Chi ngăn lại, ý bảo Diêu Hoàng và Ngụy Tử cũng đến quỳ xuống, ổn thỏa mới nói rõ ràng:

"Mẫu thân, hôm nay trở về, là muốn cầu mẫu thân thay nữ nhi ra mặt, cùng Phương gia thương nghị chuyện hòa ly giữa nữ nhi và Phương Sóc Chương, còn mời mẫu thân thành toàn!"

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 4: Hòa Ly

Edit: Bộ Yến Tử

Thường Nhuận Chi vừa thốt ra câu đó, mặt Hàn thị liền trắng bệch.

Hà mụ mụ đứng một bên, sắc mặt càng kém hơn không biết bao nhiêu lần.

Thái thái muốn hòa cách hả?

Làm sao có thể!

Phản xạ đầu tiên của Hà mụ mụ là nghĩ muốn đi đến kéo Thường Nhuận Chi đứng lên, muốn cùng Hầu phu nhân cười làm lành, sao đó nói thái thái đây chỉ là cử chỉ điên rồ, nhưng bà chỉ có thể đứng thẳng bất động ở một bên, toàn bộ thân thể căn bản không nghe đầu óc sai sử.

Đại nha hoàn bên người Hàn thị nhanh nhẹn đưa tay đỡ lấy bà, thấp giọng gọi thái thái, sau một lúc tinh thần Hàn thị mới hồi phục lại, thở hắt ra nói: "Nhuận Chi, con thật đúng là..."

Hàn thị lắc đầu, ngồi thẳng thân thể, vẻ mặt cũng trở nên nghiêm túc đứng lên.

"Ta nhớ được con đối với người phu quân này vốn là thập phần vừa lòng, cho tới bây giờ còn không có nghe con nói nửa câu không tốt về hắn. Tại sao hôm nay con trở về, liền muốn nghĩ đến việc hòa cách? Ở Phương gia phát sinh chuyện gì?"

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi như cũ quỳ, nghe vậy trả lời: "Phương gia ngược lại cũng không có khắt khe với nữ nhi, chỉ là lạnh lùng không nhìn tới, lại càng làm cho nữ nhi thấy khó chịu. Nữ nhi không tài không sắc, không được Phương Sóc Chương yêu thích; thành thân hai năm không có con, cũng chẳng trách người khác. Mẫu thân cùng phụ thân ân ái tốt đẹp, làm sao biết, hai chữ phu thê này, sự trân quý trong đó là sự tín nhiệm của nhau. Phương Sóc Chương sống chung với nữ nhi rất vô tình, nữ nhi

cũng từ đầu tới cuối không thể nào tín nhiệm hắn. Cuộc nhân duyên này, nên dừng lại ở đây thôi, mong rằng mẫu thân thành toàn."

Lời này Thường Nhuận Chi nói rát rõ ràng, căn cứ đầy đủ, Hàn thị nhìn nàng chỉ cảm thấy khổ sở.

Lúc trước Hầu gia tướng nhìn trúng Phương Sóc Chương, nói người này "Đại có tiền đồ", kỳ thực bà cũng không có quá xem trọng Phương Sóc Chương.

Ngược lại cũng không phải là bà xem thường hàn môn sĩ tử, chỉ là bà cảm thấy, Phương Sóc Chương này xuất thân là đệ tử hàn tộc, tuy có tài học, lại không khỏi có chút cậy tài khinh người. Thêm chuyện hắn được quả phụ nuôi lớn, chỉ sợ hắn trong nhà đã có thói quen hết thảy đều nghe theo mẫu thân an bài.

Nhuận Chi từ nhỏ đã nhu thuận, tính tình yếu đuối, tìm một phu quân có chút cường thế cho nàng ngược lại hai người có thể bổ sung cho nhau, ở chung rất tốt.

Có thể thấy Phương Sóc Chương, là người nhìn nho nhã lễ độ, đã có chút tự cho mình rất cao.

Bà mặc dù không phải là mẹ đẻ Nhuận Chi, nhưng cũng nhìn Nhuận Chi lớn lên từ nhỏ, không đành lòng nhìn nàng gả đi không như ý. Những lời này, bà cũng từng nói qua với Hầu gia.

https://thuviensach.vn

Hầu gia đến cùng cũng không phải nữ tử, nhìn không tới tiểu tế như vậy.

Lúc đó Hầu gia trả lời bà làm sao nhỉ?

Hầu gia khi đó nói: "Sĩ tử tuổi trẻ, sao có thể yêu cầu hắn lão khí hoành thu theo quy củ? Ta thấy người như Phương Sóc Chương cũng rất tốt mà, ngọc thụ lâm phong, kiến thức lại hơn người, Nhuận Chi gả cho phu quân như thế, số phận tương lai mới tốt."

Hầu gia đối với Phương Sóc Chương rất vừa lòng, bà không có biện pháp, chỉ có thể tỉ mỉ chọn lựa nha hoàn của hồi môn, lại tặng nhiều thêm hai nâng đồ cưới, hy vọng Phương Sóc Chương không là người như suy nghĩ của bà, mong ước Phương gia đối đãi thật tốt với Nhuận Chi.

Không có nghĩ tới, bất quá mới hai năm...

Hàn thị thu hồi suy nghĩ.

Có thể thấy người luôn luôn nhu nhược, gặp chuyện chỉ có thể nhịn tắc nhẫn như Nhuận Chi cũng đã quỳ xuống trước mặt bà, khẩn cầu hòa ly, có thể thấy được Phương Sóc Chương kia là người như trong suy nghĩ của bà.

Hàn thị cũng là nữ nhi thế gia, trong đó nữ nhi thế gia thanh cao ngạo khí có không ít.

Nhuận Chi là nữ nhi Thường gia, An Viễn hầu? Nữ nhi, há có thể để cho một hàn môn đệ tử lấn nhục? !

"Đứng lên đi."

Hàn thị xoa xoa lông mày, nhìn Thường Nhuận Chi, nói: "Việc này, chờ phụ thân con trở về, ta cùng với Hầu gia nói."

"Đa tạ mẫu thân."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi lại cung kính đụng đầu, mới vừa lòng để cho Diêu Hoàng đỡ đứng lên.

Nàng đứng dậy quay ra sau nhìn một chút, thấy Hà mụ mụ đứng ngây ra như phỗng, hơi hơi cong khóe môi nói: "Hôm nay nhưng là làm phiền Hà mụ mụ theo ta đến. Mi di nương có thai, lão thái thái bận tâm nàng, chỉ sợ bên người không người tri kỷ hầu hạ. Ta sẽ cho người đưa Hà mụ mụ hồi Phương gia."

Thường Nhuận Chi phân phó hai tiếng với Ngụy Tử, Ngụy Tử vui vẻ ra mặt "Mời" Hà mụ mụ xuất môn.

Hàn thị nhìn từ đầu đến đuôi, đám người này đi rồi, mới nghiêm túc hỏi: "Thiếp thất Phương Sóc Chương có thai?"

Thường Nhuận Chi không nghĩ muốn gạt bà việc này, tất nhiên là gật gật đầu, nói: "Hôm qua đại phu mới chẩn ra."

Dừng một chút, nàng nói: "Ý tứ lão thái thái Phương gia là, lúc Mi di nương có thai, hết thảy mọi chuyện trong phủ, con đều không được quản. Lão gia cũng đã đồng ý ."

"Bà ta là đề phòng con tính kế thiếp thất kia?"

Hàn thị bất khả tư nghị nói.

Thường Nhuận Chi từ chối cho ý kiến.

Tô Nguyên Mi và Phương Sóc Chương có bao nhiêu cảm tình, nàng ngược lại cũng không cảm thấy gì. Thật sự là không phải khanh không cưới, không phải quân không gả, chuyện kia còn có thể có cho nàng cái gì?

Bất quá chính là quyền thế và cảm tình vô pháp nhận được thôi.

https://thuviensach.vn

Phương lão thái thái Thẩm thị cũng không phải kẻ dễ bắt nạt gì. Lúc trước đáp ứng hôn sự nhưng là vô cùng cao hứng, đảo mắt liền thay đổi.

"Hàn môn đệ tử, quả nhiên không có quy củ!"

Hàn thị không khỏi mắng nhỏ một câu, lại hỏi Thường Nhuận Chi: "Con là vì chuyện này, cho nên mới muốn hòa cách?"

"Ngược lại cũng không phải là như vậy." Thường Nhuận Chi thấp mặt hạ mày: "Chỉ cảm thấy, đợi ở Phương gia, cũng không hi vọng gì mới, tội gì con phải hao phí ánh sáng tuổi xuân."

Lời này nói ra, Hàn thị nhưng là cao hứng liếc nhìn nàng một cái.

"Phương Sóc Chương đến cùng cũng là mệnh quan triều đình, chuyện này, chờ ta trước cùng phụ thân con nói, xem Hầu gia có thái độ ra sao." Hàn thị nói tiếp: "Con cũng đừng nghĩ nhiều, chỉ sợ cuối cùng hòa ly không xong, qua chuyện này, con cường ngạnh đứng lên, Phương gia bên kia cũng không làm gì được con."

Thường Nhuận Chi thấp giọng xác nhận, Hàn thị thở dài, nói: "Như thế này đi khi Di nương con đến, con đừng cùng nàng nói chuyện này. Nàng nhát gan, đừng dọa nàng."

Thường Nhuận Chi gật đầu.

Không ngoài dự đoán, Nhạc thị liền vui mừng đi vào phòng, trước hành lễ với Hàn thị, rồi mới nhìn về phía Thường Nhuận Chi, trong ánh mắt tràn đầy kích động.

"Nhuận Chi, con cứ cùng Di nương con nói chuyện, ta đi về trước. Hôm nay liền lưu lại nhà, chuyện kia, ngày mai lại tính toán."

https://thuviensach.vn

Hàn thị gật đầu với Nhạc thị, mang theo nha hoàn đi rồi. Trong phủ còn có chút chuyện chờ nàng xử lý.

Thường Nhuận Chi nhìn theo Hàn thị rời khỏi, mới nắm tay Nhạc thị, cùng bà trở về khuê phòng trước khi xuất giá của mình.

"Tam cô nương thân thể có tốt lên không?" Ở trên đường, Nhạc thị liền nhịn không được đặt câu hỏi.

Thường Cảnh Sơn chỉ có hai thiếp thất, Tiền thị là nữ nhi tiểu quan gia, là lương thiếp; Nhạc thị thì là nha hoàn từ nhỏ hầu hạ bên người Hàn thị, sau khi Hàn thị sinh hạ đích trưởng tử, làm chủ cho nàng nâng thiếp.

Nhạc thị làm người bổn phận thủ mình, bởi vì có chút chất phác, ngược lại cũng không làm sao thảo niềm vui cho Thường Cảnh Sơn.

Có thể nàng đối nữ nhi Thường Nhuận Chi cũng là thập phần tốt, các mặt đều thay nàng lo lắng thỏa đáng, sợ nàng chịu ủy khuất.

Đón nhận ánh mắt Nhạc thị đầy thân thiết, Thường Nhuận Chi nhẹ giọng lên tiếng, nhưng trong lòng lại không biết thỏa dài bao nhiêu lần.

Nguyên chủ a, một bộ bài tốt như thế, đánh thành mặt bài phó như thế, ngươi không mệt không đuối lý sao?

Trở lại khuê phòng, Nhạc thị cầm tay Thường Nhuận Chi nói: "Di nương nhìn thấy con có tâm sự, nhưng là cái chuyện gì? Tự con gả đi ra cửa, tựu ít đi có trở về... Có phải hay không cùng cô gia cãi nhau ?"

Thường Nhuận Chi ấp úng đáp một câu, Nhạc thị liền cười nàng: "Giữa vợ chồng, đầu giường cãi nhau cuối giường hòa, con lúc này đến, chẳng lẽ là làm bộ làm tịch, chờ cô gia tới đón con đâu?"

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi chỉ cúi đầu, Nhạc thị lợi dụng vì nàng e lệ: "Phu thê tuổi trẻ là như vậy, có thể chờ cô gia tới đón con, đừng nhăn mặt, nam nhân đều thích mặt mũi, biết không."

"À."

"Các con hiện tại tuổi trẻ, còn có thể sử phát cáu. Chờ con sau này sinh hài tử, liền hiểu chuyện ."

Nhạc thị yêu thương nhìn nàng, Thường Nhuận Chi trong lòng có chút hốt hoảng.

Chờ Nhạc thị biết nàng muốn hòa cách, có phải hay không thất vọng thương tâm?

Nàng không muốn nhìn thấy phụ nhân này thương tâm khổ sở.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Phụ Mẫu

Edit: Bộ Yến Tử

Nhạc thị tuy là mẹ đẻ của Thường Nhuận Chi, nhưng suy cho cùng xuất thân của nàng là nha hoàn, kiến thức nông cạn, trong lòng ngoại trừ quan tâm đến An Viễn hầu và An Viễn hầu phu nhân, vậy người còn lại nàng quan tâm đó chính là Thường Nhuận Chi rồi, những chuyện khác, nàng không quan tâm, cũng không có hứng thú.

Trong trí nhớ của Thường Nhuận Chi về vị Nhạc thị này, câu nói bà nói nhiều nhất là "Nghe thái thái", có thể thấy được bà là người không có chủ kiến.

Thường Nhuận Chi ngẫm nghĩ xong cảm thấy, việc hòa ly này còn chưa có xong, vậy thì đừng nói cho Nhạc thị biết. Chờ cho việc hòa ly làm thỏa đáng, phụ thân, mẫu thân và nàng cùng nói, Nhạc thị tự nhiên cũng chỉ có thể nghe theo.

Nhạc thị nói chuyện với Thường Nhuận Chi hơn nữa ngày, có lẽ là vì Thường Nhuận Chi vốn ít nói, Nhạc thị cũng không có phát hiện một chút khác thường nào. Cùng Thường Nhuận Chi dùng xong bữa tối, đến giờ Dậu, Nhạc thị liền cẩn thủ bổn phận, cáo từ trở về.

(Giờ Dậu là từ 17h - 19h)

Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng thở ra.

https://thuviensach.vn

Người này tuy là mẹ ruột của nàng, nhưng chuyện để nói thật sự không nhiều lắm.

Nghỉ ngơi một đêm, Thường Nhuận Chi cảm thấy thần thanh khí sảng, sau khi rửa mặt trang điểm thật tốt, Thường Nhuận Chi liền vội vàng đi thỉnh an An Viễn hầu và tiểu Hàn thị.

Hầu phủ lão thái thái đã nhiều ngày lên núi tụng kinh niệm Phật, cũng không ở trong phủ, ngược lại cũng miễn cho nàng kinh động đến lão nhân gia.

Khi nàng đến, Tiền thị và Nhạc thị đang hầu hạ phu thê An Viễn hầu dùng bữa sáng.

Nhìn thấy Thường Nhuận Chi, Nhạc thị vui mừng nở nụ cười.

An Viễn hầu xoa xoa miệng, làm cho người ta không biết ông đang suy nghĩ cái gì, nhìn Thường Nhuận Chi một cái, vẻ mặt có chút ý vị thâm trường, hiển nhiên hôm qua đã nghe tiểu Hàn thị nói chuyện của Thường Nhuận Chi.

Tiền thị không thể so với Nhạc thị chất phác thiếu ngôn, nhìn thấy Thường Nhuận Chi liền cười nói: "Tam cô nãi nãi đã trở lại, gần đây thân thể có tốt không?"

"Tạ di nương quan tâm, hết thảy đều tốt lắm."

"Chờ nói chuyện với Hầu gia và thái thái xong, tam cô nãi nãi cũng nên đi nhìn tứ thiếu gia một chút đi, đã lâu rồi nó không có gặp được tam tỷ tỷ."

Tứ thiếu gia Hầu phủ do Tiền thị sinh ra, là ấu tử của An Viễn, năm nay mới mười tuổi.

https://thuviensach.vn

Tiền thị cũng có một nữ nhi tên Thường Thấm Chi, so với Thường Nhuận Chi lớn hơn một tuổi, bây giờ đã đi theo phu quân đến Hàng Châu ở.

Thường Nhuận Chi cười gật đầu: "Di nương yên tâm, ta lập tức đi."

Tiền thị cười càng tươi hơn, lôi kéo Nhạc thị để hai người mau hành lễ cùng An Viễn hầu rồi cáo lui.

Tiểu Hàn thị sai người đi đại sảnh khác hầu hạ, chỉ lưu lại bên người mình đại nha hoàn tên Ngọc Kỳ, Ngọc Cẩn.

An Viễn hầu uống một ngụm trà, trước đánh giá Thường Nhuận Chi một chút, rồi mới nói chuyện: "Chuyện của con, mẫu thân con đã nói với ta."

Đầu Thường Nhuận Chi càng cúi thấp xuống.

"Ngươi đứa nhỏ này, ở Phương gia bị ủy khuất, làm sao bây giờ mới chịu trở về nói hả?"

Oa nhi này là tự ti nói không nên lời, sợ bị răn dạy vô dụng a...

Trong lòng Thường Nhuận Chi thầm than một tiếng, An Viễn hầu cau mày hỏi nàng: "Lão thái thái Phương gia kia lại ở trước mặt con bày ra uy phong bà bà sao?"

Thường Nhuận Chi tinh tế suy nghĩ một chút, ngược lại cũng không cảm thấy Thẩm thị có bao nhiêu uy phong.

Nàng không lên tiếng, nhưng mà Ngụy Tử chính là nhịn không được, mở miệng liến thoắng nói một tràn: "Còn không phải sao, khi cô nương vừa vào cửa, lão thái thái kia nhìn mặt mũi còn có chút hiền lành, không ngờ hai tháng sau lập tức thay đổi sắc mặt. Chờ khi Mi di nương kia vào kinh, liền để cho cô gia nạp nàng ta làm thiếp, càng ngày càng không có xem cô

https://thuviensach.vn

nương là con dâu, không chịu đem quyền chưởng sự giao lại cho cô nương, mà lại thương lượng với Mi di nương, chính là không để cô nương vào mắt. Bây giờ Mi di nương có thai, nhìn như là sợ cô nương ám hại Mi di nương, đem cô nương ném một bên không quản tới, cũng có thể là, lão thái thái nói chờ Mi di nương sinh hài tử, mặc kệ nam nữ đều ghi tạc danh nghĩa cho cô nương, vậy mà cô gia không dám nói hai lời..."

Ngụy Tử nói đến nơi này, tiểu Hàn thị nhất thời tức giận vỗ lên bàn.

"Cái gì?!"

Tiểu Hàn thị khiếp sợ nhìn Thường Nhuận Chi.

Hôm qua Thường Nhuận Chi có nói với bà chuyện Mi di nương có thai, lão thái thái lại không cho nàng quản chuyện trong Phương gia, lại không có nói với bà chuyện ghi tạc danh nghĩa thứ nữ này á.

Chính thê trừ phi là không sinh được hài tử, bằng không tại sao có thể đưa một thứ xuất ghi tạc danh nghĩa chứ?

Phương gia lại dám đánh chủ ý này, chẳng phải là chắc chắn Nhuận Chi không thể sinh một nhi nửa nữ sao?

"Buồn cười!"

Tiểu Hàn thị tức giận đến phát run: "Nữ nhi Thường gia ta, sao có thể tùy tiện để cho bọn họ đạp hư như vậy! Hòa ly! Nhất định phải hòa ly!"

An Viễn hầu nghe xong liền cau mày, nghe lời nói của tiểu Hàn thị như chém đinh chặt sắt, sau đó trầm mặc nửa ngày, mới thở dài lắc đầu nói: "Phương Sóc Chương kia thật đúng là..."

"Lúc trước ta đã cùng ông nói qua, lo lắng chính là việc Phương Sóc Chương do quả phụ nuôi lớn, tất cả mọi chuyện hắn sẽ nghe theo an bài của

https://thuviensach.vn

mẫu thân hắn, sợ rằng sau này Nhuận Chi đi Phương gia sẽ chịu lạnh nhạt của bà ta, không được duy trì hôn phu này, ông còn không chịu tin tưởng..."

Tiểu Hàn thị nhịn không được oán giận hai câu, thấy sắc mặt Thường Cảnh Sơn không tốt lắm, lúc này mới mệt mỏi ngậm miệng, nhìn về phía Thường Nhuận Chi hỏi: "Chuyện hòa ly, phụ thân mẫu thân sẽ làm chủ cho con. Bất quá con đã gả đến Phương gia hai năm, đồ cưới vẫn còn chỉnh tề chứ?"

Thường Nhuận Chi suy nghĩ một chút, ngược lại còn chưa nghĩ ra cái gì, trong đầu những chuyện đó hình như không nhớ rõ, hình như Thẩm thị có đến chỗ nàng lấy đi vài thứ.

Nguyên chủ vốn là người tính tình mềm yếu, mẹ chồng muốn vật gì, nàng còn có thể không chấp nhận sao?

Hiện tại nghe tiểu Hàn thị hỏi, Thường Nhuận Chi thật đúng là không hiểu ra sao.

Ở một bên, Ngụy Tử sớm đã nhịn không được, mở miệng nói: "Phương lão thái thái khi cô nương vừa vào cửa, liền..."

Nói còn chưa nói xong, nha hoàn ngoài cửa liền nhẹ nhàng đẩy ra cánh cửa "Chi nha" một tiếng, Ngụy Tử nhất thời dừng lại câu chuyện.

Ngọc Kỳ không vui tiến lên, nhẹ nhàng trách mắng: "Chuyện làm xong rồi sao? Không nhìn thấy Hầu gia và thái thái đang nói chuyện với tam cô nãi nãi hả?"

Tiểu nha hoàn lập tức cúi đầu, nhỏ giọng nói: "Ngọc Kỳ tỷ tỷ, người gác cổng bên kia nói, Phương lão thái thái đến đây, cũng không đợi người ta thông truyền, liền xông thẳng vào trong phủ, nhìn sắc mặt chắc là không có chuyện gì tốt..."

https://thuviensach.vn

Ngọc Kỳ nhất thời hiểu ý, vung tay nhường đường cho nàng đi ra, mới quay lại bên cạnh phu thê An Viễn hầu thấp giọng bẩm báo.

Tiểu Hàn thị nghe xong giận dữ mà cười: "Quả nhiên là **** xuất thân tiểu hộ, một chút thể diện cùng thân phận đều không chú ý. Lão gia, thân gia như vậy, ngài còn muốn sao?"

An Viễn hầu mạnh mẽ đứng lên, giật giật khóe miệng, nói: "Đến là nữ quyến, chính là bà đi tiếp đón đi."

Ông đi về phía trước hai bước, lại ngừng lại, nói: "Chuyện hòa ly của Nhuận Chi, bà mau chóng làm."

An Viễn hầu phất tay áo, bước đi .

Thường Nhuận Chi lo lắng nói: "Mẫu thân, phụ thân như vậy, chắc là giận ta? Nhưng đừng làm phiền hà mẫu thân..."

"Không có việc gì." Tiểu Hàn thị xua tay, nói: "Ông ta chính là thẹn quá thành giận, giận chính mình. Chuyện hôn sự này lúc trước ta không đồng ý, là do ông ta tự mình định ra. Hiện tại, thấy con ở nhà chồng không được suông sẻ, người mẹ chồng kia một chút thể diện cũng không cho con, cứ như vậy tự chạy đến tận cửa, cũng không phải là đánh vào mặt ông ta hay sao? Ông ta đây là cảm thấy hổ thẹn với con, không có mặt mũi đợi ở đây thôi."

Tiểu Hàn thị lập tức an ủi Thường Nhuận Chi vài câu, vỗ vỗ sau lưng nói: "Ta ngược lại muốn nhìn đến Thẩm thị này. Ngọc Kỳ, Ngọc Cẩn, gọi bọn nha đầu đều chuẩn bị tinh thần tiến lên, đừng làm mất thanh danh phủ An Viễn hầu chúng ta!"

"Vâng, thái thái!"

https://thuviensach.vn

Ngọc Kỳ và Ngọc Cẩn đồng thanh đáp, mời Thường Nhuận Chi ngồi xuống ở phía sau tiểu Hàn thị, chờ Thẩm thị "Đại giá quang lâm" .

Thẩm thị lần này đến.

Hôm qua, khi Hà mụ mụ trở về nói cho bà biết chuyện Thường Nhuận Chi muốn hòa cách, Thẩm thị nhất thời vừa sợ vừa giận.

Ở trong lòng Thẩm thị, chỉ có nhi tử bà mới có tư cách ghét bỏ Thường Nhuận Chi, mặc dù hai người muốn tách ra, vậy cũng chỉ có thể là Phương Sóc Chương hưu thê, mà không tới phiên Thường Nhuận Chi muốn hòa cách.

Thường Nhuận Chi vô thanh vô tức muốn hòa cách, Thẩm thị chắc chắn, nàng là vì biết chuyện Tô Nguyên Mi có thai nên lấy chuyện này ra uy hiếp Phương gia.

Sau khi Thẩm thị suy xét qua, cảm thấy hiện tại không thích hợp nảy sinh hiềm khích với phủ An Viễn hầu, không thể không đến dụ dỗ Thường thị trở về.

Thẩm thị quyết định, ngày thứ hai tự mình đến phủ An Viễn hầu, thứ nhất nhìn thử Thường Nhuận Chi đánh cái chủ ý gì, có cái yêu cầu gì, chỉ cần một hai câu đáp ứng nàng là được; thứ hai, là muốn quát lớn nàng một phen. Nữ tử xuất giá tòng phu, nàng như vậy giống cái gì?

Chủ ý đánh một gậy lại cho một quả táo như vậy, còn đắn đo Thường thị không chịu hay sao?

Dựa vào tính toán đó, ngày hôm sau Thẩm thị liền "Nổi giận đùng đùng" chạy đến tận cửa .

(BYT: Chưa biết Tiểu Hàn thị có thật lòng với Thường tỷ hay chưa. Nhưng mà ta bắt đầu thích Tiểu Hàn thị rồi nha, biết bênh vực người nhà

https://thuviensach.vn

ngược ngoại nhân. Cái mụ Thảm thị này tính cũng quá hay đi, mơ hảo thật. Thường tỷ không dễ bắt nạt như trước nhé, sắp có cái hay để xem rồi. Các nàng chờ xem nhá. Bye.)

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 6: Giao Phong

Edit: Bộ Yến Tử

Đến cùng, Thẩm thị cũng không có xông vào được, Ngọc Kỳ chặn bà ta lại khuyên bảo.

Bày ra tư thế thân gia, Thẩm thị nâng cằm nhìn chằm chằm Ngọc Kỳ để nàng đi mời con dâu bà ra ngoài.

Ngọc Kỳ vốn là nhìn Thẩm thị không vừa mắt, ngược lại cũng cười tủm tỉm ứng phó, sau khi trở về bẩm báo cùng tiểu Hàn thị, theo phân phó của tiểu Hàn thị, để cho Thẩm thị đợi một lát, mới cho người mời bà ta tiến vào.

Tiểu Hàn thị là phu nhân Hầu phủ, trên người là thân phận cáo mệnh phu nhân, quần áo đẹp đẽ quý giá, trang dung tinh xảo, ngồi ở trên ghế chủ vị, một ánh mắt cũng khiến cho người ta tự giác phải nhượng một đầu.

Thẩm thị mặc dù có một nhi tử tiền đồ, nhưng mà xuất thân bà không cao, sau đó lại bởi vì thủ tiết nuôi nấng nhi tử, hàng năm làm lụng vất vả, cho nên so với tiểu Hàn thị châu tròn đầy đặn, bà có vẻ gầy trơ cả xương, trên mặt không có mấy lượng thịt, hơn nữa bà vốn là người lòng dạ hẹp hòi, xem đi xem lại vẫn là một bộ tướng khắc nghiệt.

Khi vừa đi vào, nhìn thấy người ngồi trên chủ vị là tiểu Hàn thị, tuy hai người cùng thế hệ cùng bối phận, nhưng mà Thẩm thị không khỏi sinh ra cảm giác tự biết xấu hổ.

https://thuviensach.vn

Nhưng bất quá chỉ trong nháy mắt.

Thẩm thị thi lễ cho có lệ, nhìn tiểu Hàn thị cười, nói: "Thân gia..."

Vừa nghe thấy xưng hô này, tiểu Hàn thị cười như không cười đánh gãy bà: "Phương lão thái thái thật đúng là khách ít đến a, bất quá xưng hô này cần phải kêu cho đúng rồi."

Tiểu Hàn thị hơi ngồi thẳng thân, từ đầu đến chân chỉ chỉ một thân trang sức cùng xiêm y của mình, nói: "Ta đây mặc chính là triều phục mệnh phụ, luận lễ, Phương lão thái thái phải gọi ta một tiếng『Hầu phu nhân』 mới phải."

Nụ cười trên mặt Thẩm thị nhất thời cứng lại.

"Nếu không xưng hô như vậy, đối với ta mà nói không có sao. Nhưng mà trong viện của ta lại nhiều người nhiều miệng, chưa biết chừng miệng ai đó lớn liền nói ra ngoài. Một truyền mười mười truyền trăm, truyền đến lỗ tai quý nhân trong cung, đến lúc đó trách tội đến trên đầu Phương đại nhân, vậy cũng chỉ có thể mất nhiều hơn được. Lão thái thái, ngươi nói có đúng không?"

Tiểu Hàn thị cười tủm tỉm nhìn Thẩm thị, mặc dù trong lòng Thẩm thị tức giận, cũng không biết phải làm sao.

Điều này sao lại không giống như suy đoán của bà vậy? Hầu phủ phu nhân là vì Thường thị mà lập uy hả?

Thẩm thị có chút đần độn hành lễ với tiểu Hàn thị, ngược lại cũng cung kính gọi một tiếng "Hầu phu nhân" .

Trên mặt Tiểu Hàn thị lộ ra tươi cười vừa lòng, để cho người ta "Ban thưởng" ghế ngồi.

https://thuviensach.vn

Điều này làm cho Thẩm thị càng thêm buồn bực, trong lòng âm thầm quyết định, chờ cho Thường Nhuận Chi trở về Phương gia, nhất định phải sửa trị nàng một phen tử tế.

Lúc Thẩm thị đang nghĩ tới phải sửa trị Thường Nhuận Chi như thế nào, lại nghe tiểu Hàn thị nói: "Phương lão thái thái tới thật là đúng là thời điểm, nếu như ngươi không đến, ta cũng sẽ cho người đi mời ngươi tới."

Tiểu Hàn thị cúi xuống, mặt vẫn tươi cười như cũ nói với Thẩm thị: "Nói vậy, Phương lão thái thái chắc cũng đã nghe ma ma kia nói lại rồi, chúng ta vừa vặn muốn nói chuyện hòa ly. Phương đại nhân ở triều làm quan, phủ của ta lại là khai quốc phong hầu, tốt nhất đừng để thương tổn hòa khí, ảnh hưởng đến sỉ diện cùng tiền đồ của Phương đại nhân. Lão thái thái trở về nên để cho người ta đem đồ cưới của nữ nhi ta chỉnh lý, ta nơi này cũng đem sính lễ lúc trước Phương gia chuẩn bị thật tốt, trao đổi trở về, lại đi phủ nha trình lên thư hòa ly, từ biệt hai đường rộng mở, lại đều tự gả cưới. Lão thái thái xem, còn có chuyện gì phải chú ý?"

Tiểu Hàn thị nói một phen, lấy chuyện hòa ly nói thật sạch sẽ. Mặt Thẩm thị cứng đờ, kéo khóe môi cười nói: "Thân... Hầu phu nhân, chuyện này, chuyện này chỉ là vợ chồng son giận dỗi..."

"Nga? Vậy, Lão thái thái cảm thấy, chuyện này bất quá là vợ chồng son giận dỗi?"

Tiểu Hàn thị bật cười, đỡ trán lắc đầu nói: "Lão thái thái nha, hai nhà chúng ta tốt xấu gì cũng làm thân gia một thời gian, chút chuyện này, ta còn cần phải đề điểm ngươi hai câu. Mọi chuyện trong hậu trạch, Lão thái thái quản ngược lại cũng thôi đi, lại có thể để cho thiếp thất có thái độ không tôn trọng chủ mẫu sao? Chính thê vào cửa chỉ mới hai năm, còn chưa có thai cũng là chuyện bình thường, lúc này thiếp thất lại mang thai, vậy mà lại vọng tưởng lấy bào thai trong bụng nữ nhân kia làm đích tử nữ, nguyền rủa chủ mẫu sau này vô tự... Lão thái thái, thê thiếp đảo ngược, hậu trạch

https://thuviensach.vn

bất ổn, nếu để Ngự sử đại nhân nghe được, nói đến chỗ hoàng thượng kia... Ta xem, Phương đại nhân làm quan, cũng làm không có tốt lắm."

Sau khi Thẩm thị nghe xong sau lưng một thân mồ hôi lạnh, vội vàng nói: "Kia đều là nói đùa... nếu như Nhuận Chi không đồng ý, tự nhiên là sẽ không nhường nàng ghi tạc danh nghĩa cho hài tử."

Tiểu Hàn thị đồng ý nói: "Lời này nói ngược lại có đạo lý."

Thẩm thị đang muốn thở ra một hơi, tiểu Hàn thị lại nói: "Ai có thể nhường Phương đại nhân sủng ái thiếp thất, vắng vẻ đích thê đâu? Nghe con ta nói, trong hai năm này, lão thái thái châm chọc khiêu khích nàng cũng không ít. Ta là người bao che khuyết điểm, quyết sẽ không để cho con ta chịu ức hiếp từ mẹ chồng đâu —— vẫn là nghe con ta nói tiếng gió, bà mẫu liền đánh lên con ta lại không nhìn nhà mẹ đẻ rồi."

Trên mặt Thẩm thị hết xanh rồi lại trắng, tiểu Hàn thị như cũ cười tủm tỉm nói: "Nghe con ta nói, mọi chuyện Phương đại nhân cũng đều lấy ý kiến lão thái thái ngươi làm chủ. Vì tiền đồ của Phương đại nhân, lúc trở về lão thái thái vẫn là hảo hảo cùng Phương đại nhân nói một tiếng, sớm kiểm kê rõ ràng sính lễ đồ cưới, về nhớ làm thật tốt nha. Nếu thời gian kéo quá dài, có thể sẽ đến tai Ngự sử đại nhân."

Thẩm thị lại ngồi không được, chịu đựng tức giận đứng lên, trên ngực phập phồng, gương mặt vốn không treo bao nhiêu thịt hơi hơi rung động, nửa ngày sau mới nghẹn ra một câu nói nói: "Liên tục nãy giờ đều là Hầu phu nhân nói, ta muốn cùng tức phụ ta nói một chút."

Tiểu Hàn thị cũng không ngăn cản, nghiêng đầu phân phó Ngọc Kỳ đi gọi Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi chờ ở phía sau thính phòng bên cạnh, nghe vậy liền đi ra ngoài, lạnh nhạt đối với Thẩm thị lễ một cái.

https://thuviensach.vn

Khi Thẩm thị còn trẻ cũng là một tiểu mĩ nhân, nhưng hôm nay xem ra, cũng là người so với bạn cùng lứa tuổi muốn thành phụ nhân già nua. Thường Nhuận Chi không thể không thừa nhận, Thẩm thị bồi dưỡng Phương Sóc Chương quả thật là khổ sở hạ không ít công phu, đối với vất vả những năm này của Thẩm thị, Thường Nhuận Chi ngược lại cũng bội phục.

Bội phục cũng chỉ là bội phục, chung quy không thể bởi vì bội phục, liền đem cuộc đời bản thân đi báo đáp.

Nàng lại không nợ mẫu tử Phương gia cái gì.

"Nhuận Chi, bà bà biết con là hảo hài tử, đừng tức giận nữa, mau theo ta trở về."

Thẩm thị đưa tay muốn lôi kéo Thường Nhuận Chi, Thường Nhuận Chi nhanh chóng né tránh, cúi đầu thối lui đến phía sau tiểu Hàn thị, sau đó chậm rãi, nói: "Những lời ta muốn nói, vừa rồi mẫu thân đều đã nói, lão thái thái cũng nghe thấy được đi... Hai nhà chúng ta vẫn là thừa dịp chưa mừng năm mới, đem chuyện này làm cho tốt, cũng tốt hơn sang năm."

"Ngươi đây là nói cái gì!" Đối mặt tiểu Hàn thị, Thẩm thị còn có chút kiêng kị. Nhưng lúc này, đối mặt chính là con dâu hai năm sinh hoạt dưới đáy mắt bà, Thẩm thị tự nhận là nàng không dám ngỗ nghịch với mình, kích động đứng lên, khẩu khí nói chuyện cũng thập phần mạnh mẽ, trên mặt cũng dữ tợn lên.

"Nữ tử xuất giá tòng phu, ngươi đã gả đến Phương gia chúng ta, phải an tâm giúp chồng dạy con! Chính bản thân ngươi không làm cho Chương nhi vui mừng, bây giờ còn định dựa vào thân phận nhà mẹ đẻ làm bộ làm tịch..."

Lời giáo huấn này còn chưa nói xong, đã bị tiểu Hàn thị bao che khuyết điểm lạnh giọng cắt đứt: "Con ta chính là dựa vào thân phận nhà mẹ đẻ làm bộ làm tịch, thì tính sao?"

https://thuviensach.vn

Tiểu Hàn thị "Đông" một tiếng bỏ ly trà xuống, khẽ híp ánh mắt nói: "Lão thái thái thật sự là uy phong thật lớn, trước mặt ta cứ như vậy giáo huấn con ta. Nếu ta không có ở đây, còn không biết ngươi sẽ đối xử con ta thư thế nào đấy!"

"Ta..."

"Lão thái thái, ta cho ngươi thời gian ba ngày, kiểm kê cho tốt đồ cưới con ta, chuẩn bị tốt thư hòa ly, ba ngày sau, mang theo nhi tử ngươi tới, đi phủ nha trình đơn giải quyết. Con ta sau này không còn là tức phụ Phương gia ngươi nữa!"

Tiểu Hàn thị đứng lên, dừng một chút nói: "Nếu đồ cưới con ta cùng tờ đơn kê khai có một chút không giống, Phương gia các ngươi sẽ chờ đơn kiện trình lên phủ nha đi! Người tới, tiễn khách!"

Tiểu Hàn thị tức giận phất tay áo, Thường Nhuận Chi cơ trí theo phía sau nàng.

Phía sau thanh âm Thẩm thị kêu la bị nàng tự động che chắn .

Thường Nhuận Chi không khỏi cảm thán.

Nguyên chủ nếu biết chủ mẫu có thể bảo hộ nàng như vậy, nàng có thể đem chính mình bức tử tại Phương gia sao?

Chỉ có một suy nghĩ duy nhất, nàng cảm thấy nàng cùng nguyên chủ đến cùng là có chút khác nhau .

Nàng đối với Phương Sóc Chương không có cảm tình, duy nhất để ý, cũng bất quá hắn chỉ là một cái túi da.

Có thể nguyên chủ, sau khi gả đến Phương gia, cả trái tim đều đặt trên người Phương Sóc Chương.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên là tình ái là thứ không bền vững.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 7: Ba Ngày

Edit: Bộ Yến Tử

Tiểu Hàn thị cho Thẩm thị thời gian ba ngày, trong ba ngày này, tiểu Hàn thị cho người kiểm tra lại sính lễ lúc trước Phương gia đưa tới.

"Thực keo kiệt." Tiểu Hàn thị nhìn tờ đơn sính lễ, khinh thường cười nhạo.

Lúc đó, ngại việc hai nhà muốn kết thân, nhìn tờ đơn sính lễ quá mức đơn bạc, tiểu Hàn thị không có nói quá một câu. Hiện tại, nhìn thấy tờ đơn sính lễ lúc trước, tiểu Hàn thị nhịn không được độc miệng.

"Nhuận Chi gả qua đó, của hồi môn đồ cưới cộng lại có thể hơn một vạn lượng thôi sao?"

Tiểu Hàn thị nghiêng đầu hỏi Ngọc Cẩn đi cùng nàng kiểm kê sính lễ.

Ngọc Cẩn gật gật đầu nói: "Khi Đại cô nương xuất giá, bởi vì là gả vào hoàng gia, đồ cưới cơ hồ có hai vạn lượng. Khi Nhị cô nương xuất giá, thái thái lo lắng nhị cô nương sau khi gả muốn bồi nhị cô gia đi ra ngoài, cồng kềnh gì đó không có phương tiện mang theo, cho nên cho nhiều của hồi môn vàng bạc, tiền di nương chính mình cho thêm cũng không ít, tổng cộng được có một vạn hai. Bên Tam cô nương không nhiều lắm, nhiều là điền sản phòng xá, nếu quản lý tốt, tiền thu nhưng là cuồn cuộn không ngừng."

An Viễn hầu tổng cộng có bốn nhi tử và ba nhi nữ, ba nữ nhi là một thê hai thiếp phân biệt sinh. Đại nữ nhi Thường Mộc Chi là đích nữ, gả cho

https://thuviensach.vn

Thụy vương, là thượng tông điệp Thụy vương phi; nhị nữ nhi Thường Thấm Chi gả cho Trấn quốc công Tam phòng thứ xuất Lý Thừa Học, Lý Thừa Học quan bái Hàng Châu, Thường Thấm Chi bây giờ theo hắn ở lại Hàng Châu.

Tiểu Hàn thị gật gật đầu, suy nghĩ một chút thì cười lạnh một tiếng nói: "Không biết, Phương gia kia tham bao nhiêu đồ cưới của Nhuận Chi, thời hạn ba ngày, có thể lấy không ra hay không."

Hóa ra, sau khi Thẩm thị bị "Đưa" đi, Ngụy Tử xem xét thấy không có ai, lặng lẽ đến trước mặt tiểu Hàn thị đáp lời.

"Thái thái, sau khi cô nương gả đến Phương gia, Phương lão thái thái liền lấy các loại danh mục, hỏi cô nương có muốn bạc không, sau đó thậm chí hỏi thăm cô nương có mấy gian cửa hàng, vài cái thôn trang. Cô nương không có phòng vệ, đều nhất nhất nói ra, Phương lão thái thái nói muốn nhìn một cái cửa hàng thôn trang làm sao vận tác, muốn cô nương đem sổ sách cùng con dấu cho bà ta nhìn một cái. Sau khi Lão thái thái lấy đi, liền không có đưa lại cho cô nương. Sau đó cô nương đến hỏi, lão thái thái nói cô nương bất hiếu, còn nói cô nương tuổi quá nhỏ không hiểu, liền tự chủ trương nói muốn thay cô nương quản ..."

Ngụy Tử rất là bất đắc dĩ: "Nô tì và Diêu Hoàng khuyên cô nương nói cho thái thái nghe, cô nương không chịu, trong lòng không đem chuyện này nói ra, phỏng chừng khi đó nghĩ muốn ở Phương gia đợi cả đời, muốn là vì so đo cái này cùng lão thái thái có ngăn cách, sẽ làm cô gia khó làm..."

Sau khu Tiểu Hàn thị nghe xong tự nhiên là giận không thể tả, cho người mời Thường Nhuận Chi đến, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép giáo huấn cho nàng thông suốt.

Lúc bắt đầu, Thường Nhuận Chi không hiểu ra sao, sau đó mới nghe hiểu rõ, ngầm trợn trừng mắt mắng nguyên chủ đầu óc thiếu căn huyền,

https://thuviensach.vn

trên mặt chỉ có thể cúi đầu nghe giáo huấn.

Thu lại tờ đơn sính lễ, tiểu Hàn thị uống một ngụm trà, nha hoàn gian ngoài đến bẩm báo, nói là Thụy vương phi đến .

Thụy vương phi Thường Mộc Chi là thân nữ nhi của tiểu Hàn thị, cũng là hài tử của An Viễn hầu, tự nhiên là hòn ngọc quý trên tay. Bây giờ có thân phận là tức phụ hoàng gia, tự nhiên chú trọng thanh danh, nhà mẹ đẻ có chuyện gì, đều phải đi chỗ nàng bẩm báo một tiếng.

Thường Mộc Chi so với Thường Nhuận Chi lớn hơn năm sáu tuổi, tính tình dịu dàng nhưng cứng cỏi. Nhìn thấy tiểu Hàn thị, mẫu nữ hai người lẫn nhau thấy lễ, tiểu Hàn thị cho người đi mời Thường Nhuận Chi đến.

Thụy vương là nhi tử hoàng thượng, Nguyên Vũ đế trời sanh tính tình nhân hậu, vì cân bằng thế lực trong triều đình, nạp rất nhiều phi tần, hậu cung số lượng khổng lồ, con trai con gái tự nhiên cũng rất nhiều.

Mẫu thân Thụy vương xuất thân thấp hèn, hắn lại là người tính tình hoạt bát, là một hoàng tử không thấy thân phận to lớn gì, trên triều đình hắn cũng không có địa vị, phong vương cũng bất quá là năm kia lập Thái tử, Nguyên Vũ đế cũng phong vương gia cho mấy nhi tử, tránh đi miệng của mấy quần thần.

Bây giờ Thụy vương bất quá là một vương gia nhàn rỗi, tạm giữ chức ở Binh bộ.

Thụy vương làm người hào sảng đại khí, kết giao rất nhiều nhân sĩ dân gian, yêu thích nhất là bào đầu gỗ làm một ít việc của thợ mộc. Nguyên Vũ đế thường xuyên chiêu hắn tiến cung nói chút chuyện dân gian thú vị, bởi vậy mặc dù Thụy vương đối với mọi chuyện chưa hiểu rõ hết, không thể vì Nguyên Vũ đế phân ưu, nhưng cũng có thể ở trước mặt Nguyên Vũ đế giữ được hai phân mặt mũi.

https://thuviensach.vn

Thấy Thường Nhuận Chi đến, Thường Mộc Chi vội vàng vẫy tay với nàng, đặt nàng ngồi tại bên người, trước tinh tế đánh giá một phen, rồi thở dài nói: "Muội muội đúng là đã chịu khổ."

Thường Nhuận Chi xấu hổ cười nói: "Khiến đại tỷ tỷ lo lắng."

"Ta là trưởng tỷ, nếu không lo lắng cho muội, đó mới là không đúng." Thường Mộc Chi kéo tay Thường Nhuận Chi, nhìn tiểu Hàn thị nói: "Vừa nghe nói việc này làm ta giật cả mình. Ai, sớm biết Phương gia là người như vậy cũng tốt, miễn cho muội muội lại chịu khổ thêm vài năm."

Tiểu Hàn thị vuốt cằm, dừng một chút có chút lo lắng nói: "Bây giờ, Lão thái thái còn ở am Phổ Thọ, chuyện của Nhuận Chi, không thể không cho người đi Vân Thọ sơn bẩm báo cùng lão thái thái một phen..."

Thường Mộc Chi hiểu rõ tiểu Hàn thị lo lắng cái gì, cười nói: "Chuyện này hãy để cho nữ nhi đi nói cùng lão thái thái đi."

"Mộc Chi, con nói lão thái thái có thể sẽ không đồng ý không?" Tiểu Hàn thị có chút buồn rầu: "Con cũng biết tính tình lão thái thái, rất cũ kỹ. Nhà chúng ta chưa từng có nữ tử bị hưu, chuyện quả phụ tái giá như vậy. Hòa ly tuy rằng so với bị hưu dễ nghe hơn nhiều, chỉ sợ lão thái thái..."

Thường Mộc Chi ánh mắt cong cong: "Mẫu thân ở trước mặt lão thái thái Phương gia đều đem lời phóng ra ngoài, lão thái thái nếu không đồng ý, chẳng phải là không giữ mặt mũi cho mẫu thân sao? Mẫu thân yên tâm đi, lão thái thái bên kia liền để con lo liệu."

Tiểu Hàn thị nhẹ nhàng thở ra, Thường Mộc Chi suy nghĩ một chút lại nói: "Mặc dù Hòa ly không coi là đại sự gì, nhưng nếu nói ra, cũng là muốn làm cho người ta nhai lưỡi hai câu. Chúng ta không thể để cho người ta chọc trúng lỗi. Hai ngày này, mẫu thân hay là để cho người ta tung ra lời đồn thổi nói Phương gia sủng thiếp diệt thê, lấy chuyện thứ tử nữ muốn

https://thuviensach.vn

đoạt vị trí đích tử nữ, miễn cho đến lúc đó có người nói Thường gia chúng ta ỷ thế hiếp người."

Tiểu Hàn thị cười nói: "Này còn đợi con chỉ sao? Mẫu thân đã sớm cho người ta đi làm ."

Thường Mộc Chi chỉ cười cười, lại nhìn về phía Thường Nhuận Chi: "Chờ muội muội hòa ly, mẫu thân lại lo lắng tìm cho muội muội một hôn sự thật tốt. Ta đến lúc đó cũng đến giúp đỡ xem tướng."

Thường Nhuận Chi nhất thời hắc tuyến, trên mặt lại chỉ có thể làm bộ ngượng ngùng, cúi đầu né tránh ánh mắt Thường Mộc Chi.

Trong Thụy vương phủ sự tình nhiều, tiểu Hàn thị cũng không lưu Thường Mộc Chi bao lâu, liền để nàng trở về.

Thời gian ba ngày nhanh chóng trôi qua.

Thường Nhuận Chi vốn tưởng rằng, ba ngày này Phương Sóc Chương nói không chừng sẽ tới phủ An Viễn hầu giữ lại nàng một hai, không nghĩ tới hắn căn bản không có tới cửa.

Sáng sớm hôm nay, tiểu Hàn thị ăn mặc chỉnh tề, chờ Phương gia lão thái thái cùng Phương Sóc Chương tới cửa.

Thường Nhuận Chi đợi cả một buổi sáng, bóng dáng một người Phương cũng không có thấy.

Tiểu Hàn thị cũng không gấp, Thường Nhuận Chi bồi nàng dùng xong ngọ thiện, còn ngủ một lát, rồi mới nhìn Ngọc Kỳ hỏi: "Phương gia không người đến sao?"

"Hồi thái thái, còn chưa có."

https://thuviensach.vn

Tiểu Hàn thị hừ lạnh một tiếng, nói: "Cho người đi Phương gia truyền lời cho lão thái thái, cứ nói phủ nha bên kia giờ Thân canh ba sẽ đóng, quá giờ này, kỳ hạn ba ngày đã vượt qua, đừng để cho lời nói của ta ngày đó chỉ là lời nói đùa."

Ngọc Kỳ thấp giọng lên tiếng, để cho người đi truyền lời.

Quả nhiên, lần này người Phương gia có động tác.

Bất quá Phương Sóc Chương không có tới, chỉ có Phương lão thái thái Thẩm thị đến, nắm chặt khăn trong tay, ngồi ở trong sảnh đường liền bắt đầu khóc, khóc kể nói đối với chuyện Thường Nhuận Chi bà đã sám hối áy náy, khóc bà mỡ heo mông tâm, khóc bà sai rồi. Thấy Thường Nhuận Chi không để ý, lại khóc lốc với tiểu Hàn thị, nói cùng là nương, tiểu Hàn thị nên hiểu rõ tâm tình của bà vân vân, nhìn không đáng thương á.

Tiểu Hàn thị liền híp mắt nhìn bà khóc kể bà dưỡng nhi nhiều năm cực nhọc, khóc kể Phương gia có thể để con bà đề tên bảng vàng không dễ, nghe Thẩm thị vừa khóc vừa ngừng, giống như đang xem hí kịch.

Đợi lúc Thẩm thị nghỉ xả hơi, tiểu Hàn thị hỏi Thường Nhuận Chi: "Bây giờ là giờ nào rồi ?"

Thường Nhuận Chi trong lòng buồn cười, lại cung kính đáp: "Giờ Thân sơ."

Tiểu Hàn thị có thể coi là vẫn giữ vẻ mặt ôn hoà, nói: "Lão thái thái khóc xong rồi sao? Chỉ còn hơn nửa canh giờ, tính toán thời gian đi lên phủ nha, lúc này lên đường có thể đuổi nhanh được đó nha."

Thẩm thị vừa nhắc đến nhất thời ủ rũ, vẻ mặt cầu xin Thường Nhuận Chi nói: "Con dâu, một đêm phu thê trăm ngày ân ái, con cứ như thế vô tình muốn đem Chương nhi bỏ xuống được sao?"

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi mặt mày nhàn nhạt, nhẹ nhàng cười: "Lão thái thái, hôm nay chúng ta không nói chuyện tình, vẫn là nói chuyện tiền tốt hơn. Không biết đồ cưới của ta, lão thái thái kiểm kê tốt chưa?"

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 8: Người Lạ

Edit: Bộ Yến Tử

Hôm nay, hai nhà Phương gia và phủ An Viễn hầu chung quy không có đi phủ nha trình lên thư hòa ly.

Bởi vì Thẩm thị không có kiểm kê được đồ cưới của Thường Nhuận Chi.

Sau khi Thường Nhuận Chi gả vào Phương gia, đều do Thẩm thị làm đương gia. Đồ cưới của Thường Nhuận Chi cũng bị Thẩm thị lừa đi quản lý, đoạt được tiền lời của nàng một phần cũng không có nói tới, trong đó một ít còn bị Thẩm thị lấy làm của riêng.

Muốn để cho Thẩm thị trong thời gian ba ngày, đem đồ cưới thiếu hụt của Thường Nhuận Chi bổ sung, chuyện này đúng là làm khó Thẩm thị.

Huống chi, Thẩm thị cũng không dám nói chuyện này cho Phương Sóc Chương biết, bà sợ Phương Sóc Chương biết bà cắt xén đồ cưới con dâu, sẽ bất mãn đối với bà.

Cho nên trong ba ngày này, Thẩm thị suy tính đến sứt đầu mẻ trán. Trong lòng bà còn vọng tưởng, chuyện này bất quá là vì Thường thị muốn hạ uy phong của bà, muốn bà sao này không dám làm chuyện tùy tiện với nàng.

Tô Nguyên Mi cũng cho bà chủ ý, nhường nhịn nàng một chút, dụ dỗ Thường Nhuận Chi trở về.

https://thuviensach.vn

Trong mắt hai "Bà tức", Thường Nhuận Chi chính là người nhu nhược, muốn cứng rắn thì cứng rắn được bao lâu chứ? Nàng yêu thích Phương Sóc Chương như thế, sẽ không có khả năng thực sự hòa ly với Phương Sóc Chương.

Hai nữ nhân tự cho mình thông minh, lại không thể tưởng tượng được tâm tính ở trong thân xác Thường Nhuận Chi đã thay đổi.

Tiểu Hàn thị chế trụ Thẩm thị, cho người đi Phương gia mời Phương Sóc Chương tới.

Phương Sóc Chương đứng ở phòng khách phủ An Viễn hầu, nghe nha hoàn bên cạnh tiểu Hàn thị kể lại tất cả mọi chuyện, chỉ cảm thấy da mặt đỏ bừng, xấu hổ không chịu nổi.

"Phương đại nhân là mệnh quan triều đình, được thánh thượng coi trọng, tiền đồ quang minh, tốt nhất là... Không cần lấy thanh danh ra làm hỏng rồi."

Tiểu Hàn thị bưng lên ly trà, ý vị thâm trường nhìn Phương Sóc Chương, nói:

"Chuyện hòa ly này, không có đường cứu vãn nữa. Đồ cưới của nữ nhi Thường gia ta, nếu đã dùng xong, thu trở lại không được ngược lại cũng thôi. Thật ra chỉ có chút đồ vật, không muốn để cho Phương gia các ngươi đắc thủ. Phương đại nhân hiểu rõ ý tứ ta chứ?"

Phương Sóc Chương khom người chắp tay, há miệng thở dốc, nhưng bởi vì cảm thấy không còn mặt mũi, cho nên trong khoảng thời gian ngắn một câu cũng không nói được.

"Ta có thể nhìn ra được Phương đại nhân và lệnh đường ngược lại không cùng một loại người, ít nhất còn hiểu được hai chữ liêm sỉ."

https://thuviensach.vn

Tiểu Hàn thị cười ôn hòa, nói tiếp: "Nên để lệnh đường ở lại phủ ta vài ngày, chờ Phương đại nhân đưa đồ cưới của con ta đến, lại đưa lệnh đường trở về, Phương đại nhân cảm thấy thế nào?"

Đây rõ ràng là giam con tin, Phương Sóc Chương sao lại không biết? Trên trán hắn nổi đầy gân xanh: "Nhạc mẫu, chuyện này, chuyện này sợ là không ổn..."

"Tiếng nhạc mẫu này, sau này Phương đại nhân tốt hơn là đừng kêu, ta đây nhận không nổi."

Khuôn mặt tươi cười của Tiểu Hàn thị nhất thời thu lại:

"Nếu như Phương đại nhân là người hiếu thuận, nội trong hai ngày phải đưa đồ cưới con ta tới, lệnh đường không phải sẽ được trở về sao? Đương nhiên, nếu Phương đại nhân là người không hiếu thuận..."

Nếu là người không hiếu thuận, Thẩm thị phải liên tục đợi ở phủ An Viễn hầu, truyền ra ngoài sẽ thành ra cái gì hả?

Tiểu Hàn thị còn chưa nói hết, nhưng có thể thấy uy hiếp thật lớn đối với Phương Sóc Chương.

Phương Sóc Chương chỉ cảm thấy bị vũ nhục, nhưng mà loại vũ nhục này lại là do mẫu thân hắn gây ra, điều này làm cho hắn hận cũng không phải, không hận cũng không phải.

Phương Sóc Chương lúng túng hành lễ, xem như là đáp ứng yêu cầu tiểu Hàn thị, tâm loạn như ma cáo từ.

Khi bước qua ngưỡng cửa, Phương Sóc Chương hoảng hốt quay đầu, nói với tiểu Hàn thị:

https://thuviensach.vn

"Nhạc... Hầu phu nhân, tiểu tế... Hạ quan, không biết Hạ quan có thể nói vài câu cùng Nhuận... Cùng tam cô nương của quý phủ hay không?"

Một câu nói lại sửa ba cái xưng hô, cũng là làm khó Phương Sóc Chương.

Tiểu Hàn thị nhìn hắn ở trong mắt, thấy hắn không phải là người không biết phân biệt thị phi, để cho người đến hỏi ý kiến Thường Nhuận Chi.

"Hắn muốn nói chuyện gì với ta?"

Thường Nhuận Chi cảm thấy vô cùng nhàm chán nhìn Diêu Hoàng thêu hoa, nghe Ngọc Cẩn bẩm báo xong không khỏi có chút dở khóc dở cười.

"Tam cô nương nếu là không muốn gặp hắn, nô tì sẽ trở về hồi báo thái thái."

Ngọc Cẩn nhìn mặt đoán ý, cảm thấy Thường Nhuận Chi là không muốn gặp Phương Sóc Chương.

Đây cũng chính là suy nghĩ của Thường Nhuận Chi, vừa muốn gật đầu đáp ứng, trong lòng lại hoảng hốt sinh ra một tia không cam lòng.

Nguyên chủ rất chấp niệm Phương Sóc Chương, mặc dù hiện tại nàng cũng không hiếm lạ nam nhân như thế, có thể nam nhân kia vẫn như cũ chôn sâu trong tâm của nàng á.

Nguyên chủ lưu lại ý nguyện, chỉ sợ là muốn gặp mặt hắn một lần, nói với hắn vài câu.

Thường Nhuận Chi không khỏi thở dài, hơi cúi đầu nói: "Ta sẽ cùng đi với ngươi, nói rõ với hắn cũng là chuyện tốt."

Ngọc Cẩn thấp giọng xác nhận.

https://thuviensach.vn

Phương Sóc Chương chờ nửa ngày, cuối cùng chờ được Thường Nhuận Chi.

Đối với hắn mà nói, lúc trước cưới người thê tử này, là vì nhìn trúng thân phận phủ An Viễn hầu, muốn cùng phủ An Viễn hầu tạo dựng mối quan hệ thân gia.

Hắn cưới Thường Nhuận Chi, cái khác không nói, ít nhất có một huynh đệ đồng hao, còn có một huynh đệ đồng hao nữa là vương gia. Phương Sóc Chương cảm thấy, chuyện này đối với tiền đồ của hắn thập phần có lợi.

Có thể, sau khi cưới Thường Nhuận Chi hắn mới dần dần phát hiện, Thụy vương không tham gia chính sự, khi ở chung với hắn cũng chưa từng nói muốn dẫn dắt hắn, đối với tiền đồ của hắn cơ bản không giúp được gì.

Một huynh đệ đồng hao khác lại nhậm chức ở Hàng Châu, cách hắn thật xa, hai người ngay cả mặt mũi đều chưa thấy qua, không có quan hệ huynh đệ đồng hao, nửa điểm giao tình cũng không có.

Hơn nữa, thái độ của đương kim thánh thượng đối với thế gia đại tộc, nhìn một chút có thể thấy phủ An Viễn hầu muốn suy thoái .

Cửa thân gia này cưới được, lúc đó nhìn rất tốt, xem xét lâu dài, kỳ thực cũng không dùng được.

Cho nên Phương Sóc Chương thấy Thẩm thị chậm trễ Thường Nhuận Chi, cũng không phê bình kín đáo, trong lòng hắn còn muốn, mẹ chồng quản giáo con dâu, vậy nhất định là con dâu có chỗ làm không tốt.

Trong lòng hắn đối với cuộc hôn nhân này có oán hận, mặc dù hắn cũng không có ý thức được hắn đẩy hết oán khí lên trên người thê tử của hắn.

Trong đầu của Phương Sóc Chương đang nhớ đến hai năm này khi phu thê ở chung, nghe được tiếng bước chân từ xa lại gần, hoảng hốt ngẩng đầu

https://thuviensach.vn

lên.

Thường Nhuận Chi đi tuốt đàng trước mặt, bước chân thướt tha, khóe miệng khẽ nhếch nụ cười, cây trâm trên đầu khảm một viên đá ruby, ngân trâm dưới ánh mặt trời rạng rỡ sống động, nhìn có chút đau đớn mắt hắn.

Mắt hắn nhìn mắt Thường Nhuận Chi không hề gợn sóng, nhìn thấy hắn giống như xem người thường, hoàn toàn không có như thường ngày đối mặt hắn có nửa phần tình nghĩa.

Trong lòng Phương Sóc Chương đột nhiên sinh ra một cỗ cảm giác không cam lòng.

"Phương đại nhân." Thường Nhuận Chi phúc thân người chào hắn.

Đây là nàng thay nguyên chủ gặp mặt, gặp "Phu quân" này lần thứ hai.

Nam nhân này vẫn tuấn mỹ như vậy, nhưng mà hôm nay trên mặt có giấu giếm chút dữ tợn, thoáng chốc phá hủy túi da.

"Nhuận Chi, ngươi đừng tùy hứng."

Phương Sóc Chương hít sâu một hơi, khó có thể bỏ qua sự xem thường nói với nàng:

"Mắt nhìn hai nhà Phương - Thường chúng ta bởi vì ngươi mà sinh ra hiềm khích, ngươi còn muốn nháo đến khi nào?"

Thậm chí, Phương Sóc Chương muốn đưa tay kéo tay nàng:

"Ngươi nếu có bất mãn cái gì, phu thê chúng ta có thể đóng cửa lại mà nói, cần gì phải đem chuyện của phu thê, nháo đến trước mặt trưởng bối? Vi phu nếu là làm sai rồi, vậy ta đây bồi thường cho ngươi thì như thế nào?"

https://thuviensach.vn

Nếu mà là Thường Nhuận Chi lúc trước, lúc này tất nhiên đã lệ rơi đầy mặt rồi?

Đáng tiếc nha, nàng cũng không phải là Thường Nhuận Chi.

Nàng rút lui một bước, né tránh cánh tay Phương Sóc Chương duỗi ra, trên mặt thủy chung vẫn tươi cười thoải mái .

"Phương đại nhân nói muốn cùng ta nói mấy câu, chỉ là mấy câu này thôi sao?" Thường Nhuận Chi cười: "Nếu như Phương đại nhân đã nói xong, vậy có thể để cho ta nói mấy câu không?"

Phương Sóc Chương thất thần, nhìn Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi như trước nở nụ cười, giống như không có cảm xúc gì dao động, thậm chí giọng điệu còn rất là thoải mái thanh thản:

"Chuyện hòa ly này, là ta hạ quyết tâm, Phương đại nhân cũng không cần nhiều lời, chuyện này đã không có đường cứu vãn. Nếu nói đến nguyên nhân, kỳ thực trong lòng Phương đại nhân rất rõ ràng, chỉ là không muốn suy nghĩ cũng không đồng ý thừa nhận thôi. Đây là lời nói trong lòng ta, Thường Nhuận Chi trước kia, trong lòng chỉ có ủy khuất khổ sở, chỉ sợ là vừa nhìn thấy ngươi, sẽ yên lặng chịu đựng nhẫn nhịn xuống. Có thể là Thường Nhuận Chi trước kia, đã chết rồi."

Nàng nói ra đều là lời thật, nhưng trong lòng Phương Sóc Chương nghe thấy, tâm của Thường Nhuận Chi đã chết.

"Ta mà là Phương đại nhân, thì đã trở về đem đồ vật thu thập chỉnh lý rõ ràng, hai nhà kết liễu trong sạch sẽ, sau này ngươi và ta hôn tang gả cưới, không còn dính líu, cũng không liên quan."

Thường Nhuận Chi dừng một chút, vẫn là nhịn không được vì nguyên chủ ở trước mặt Phương Sóc Chương khuyên giải:

https://thuviensach.vn

"Nhân cơ hội này, Phương đại nhân cũng nên hiểu biết cho tốt, hậu viện Phương phủ, cuối cùng là cái tình huống gì. Tu thân, tề gia, trị quốc bình thiên hạ, cũng đừng để cho hậu viện của một phủ, trở thành lý do cho Ngự sử đại nhân công kích Phương đại nhân."

Trên mặt Phương Sóc Chương lộ ra suy nghĩ sâu xa, đang muốn nói chuyện, lại nghe Thường Nhuận Chi ẩn ẩn nói một câu.

"Bây giờ nói chuyện nơi này, sau này có gặp lại, ngươi và ta, đã là người lạ."

Nói xong câu này, Thường Nhuận Chi nhìn Phương Sóc Chương cười một cái, không chứa cảm tình, vân đạm phong khinh.

Biểu cảm như vậy, lại làm cho trong lòng Phương Sóc Chương không khỏi căng thẳng, thế nhưng nảy sinh ra một tia buồn bã và cảm giác thất bại.

Thường Nhuận Chi cũng là mặc kệ hắn, nhấc lên vạt váy, nhìn như không có thấy hắn ở bên cạnh, lướt qua người hắn, tự mình đi gặp tiểu Hàn thị.

Ở một nơi mà Phương Sóc Chương không nhìn thấy, khóe miệng Thường Nhuận Chi khẽ kéo, cười phi thường châm biếm.

Cuối cùng nhìn hắn một cái, nói thêm một câu, chính là phóng ngân châm ở trong lòng Phương Sóc Chương không phải sao?

Chỉ cần hắn nhớ tới ba chữ Thường Nhuận Chi này, trong lòng hắn tuyệt đối không dễ chịu.

Không chiếm được sẽ chỉ làm người thủy chung ngóng trông, mà chiếm được lại mất đi rồi, mới có thể làm cho người ta ghi khắc cả đời.

https://thuviensach.vn

Nếu là sau này nàng được như ý, được hạnh phúc, vậy Thường Nhuận Chi, liền trở thành hoa hồng đỏ và ánh trăng sáng trong lòng Phương Sóc Chương, làm cho hắn suốt đời khó quên.

Đây có được tính là báo thù cho nguyên chủ hay không?

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 9: Thành

Edit: Bộ Yến Tử

Động tác của Phương Sóc Chương rất nhanh, hắn đến cùng cũng không phải là một người chỉ biết đọc sách, tuy rằng chuyện sửa sang lại đồ cưới của đích thê đối với hắn mà nói là lần đầu gặp phải, nhưng mà cũng rất quen thuộc.

Không để ý không quan trọng, mà lý do này, thật sự là khiến hắn xấu hổ không chịu nổi.

Thẩm thị còn bị bắt ở lại phủ An Viễn hầu, Phương Sóc Chương cũng không dám chậm trễ, số đồ cưới bị thiếu hụt, tất cả đều được hắn quy ra ngân lượng, cùng nhau đưa về Thường gia.

Sính lễ mà lúc trước Phương gia cho Thường Nhuận Chi, Thường gia đã sớm tặng trở về.

Đối với chuyện này, Phương Sóc Chương càng cảm thấy xấu hổ vô cùng.

Việc tiếp theo chính là đi phủ nha trình thư hòa ly.

Phương Sóc Chương lại gặp được Thường Nhuận Chi.

Hắn không biết có phải do lỗi của hắn hay không, chỉ cảm thấy Thường Nhuận Chi sau khi rời khỏi Phương gia, cũng không có giống như thường ngày hay sinh bệnh, làm cho người ta nhìn thấy đã phiền lòng.

https://thuviensach.vn

Hiện tại thấy Thường Nhuận Chi, hình như là thoát ly bất hạnh, cả người nói nói cười cười, chói lọi, nhìn khiến cho tâm người ta nảy sinh vui mừng.

Lại nhớ tới lúc hắn thay Thường Nhuận Chi sửa sang lại đồ cưới, nghe hạ nhân trong phủ nói tới vài chuyện vặt vãnh, con ngươi Phương Sóc Chương càng thêm thâm trầm.

Lấy được thư hòa ly, hai nhà Phương - Thường đã không còn là thân gia.

Tiểu Hàn thị thu lấy thư hòa ly, tựa tiếu phi tiếu nói:

"Phương lão thái thái, bây giờ chúng ta chia tay, lần sau gặp mặt, chỉ sợ phải chờ tới lúc Phương đại nhân đứng hàng quan to tam phẩm. Quan to như thế cũng không dễ dàng đạt được, hi vọng ngài có thể lấy được."

Tước vị An Viễn hầu là khi đến Thường Cảnh Sơn bắt đầu chờ tập tước, tiểu Hàn thị là thê tử Thường Cảnh Sơn, chính là nhất phẩm Hầu phu nhân, ở trong cung có tư cách gặp mặt quý nhân.

Lời Tiểu Hàn thị lúc này nói rõ, từ giờ trở đi, bà đại biểu cho Thường gia, không tính toán chuyện lui tới cùng Phương gia, nếu là nữ chủ nhân hai nhà muốn gặp mặt, cũng chỉ có thể là lúc vào cung tham gia cung yến, mà Phương Sóc Chương bây giờ bất quá chỉ mới ngũ phẩm, chỉ có thể chờ đến lúc hắn thăng lên tam phẩm, trong cung có yến tiệc, gia quyến mới có tư cách vào cung, thậm chí gia quyến của quan tam phẩm có thể vào cung dự tiệc hay không, vậy còn phải xem trong cung có ý chỉ truyền xuống hay không. Cũng không biết thời điểm Phương Sóc Chương trở thành đại quan tam phẩm, Thẩm thị có còn sống hay không nữa.

Tiểu Hàn thị nói cho hết lời, xuy cười một tiếng, cũng không dài dòng, mang theo Thường Nhuận Chi trở về Hầu phủ .

Lưu lại mẫu tử hai người Thẩm thị cùng Phương Sóc Chương, sắc mặt rất là không tốt.

https://thuviensach.vn

"Bất quá là một Hầu phủ chờ tập tước mà thôi, thần khí cái gì, chờ khi con ta thăng quan, lại cưới cái..."

Lời oán giận của Thẩm thị còn chưa nói xong, Phương Sóc Chương liền lạnh giọng ngắt lời, nói: "Mẫu thân còn muốn nói chuyện gì, trở về phủ rồi hẳn nói."

Dừng một chút, Phương Sóc Chương lại nói tiếp: "Theo nhi tử thấy, nên đến phủ Thái tử mời lão ma ma đến thờ phụng, sau này chuyện ở hậu trạch trong phủ, sẽ để người chuẩn bị, mẫu thân nhớ phải tôn kính với người một chút."

Lời nói của Thẩm thị nhất thời bị nghẹn tại yết hầu, mở to hai mắt nhìn.

Sau đó ở Phương gia liên tục xảy ra biến hóa, Thường Nhuận Chi cũng không hề biết tới, có thể là do tiểu Hàn thị phái người nhìn chằm chằm Phương gia, Phương Sóc Chương phái người đi phủ Thái tử nói chuyện, tiểu Hàn thị đều biết nhất thanh nhị sở.

Trở về Hầu phủ, tiểu Hàn thị liền đem chuyện cười này nói với Thường Nhuận Chi.

"Phương Sóc Chương này, chuyện này ngược lại cũng không chịu tính cho rõ ràng, nghĩ đến khi chính hắn kiểm kê đồ cưới cho con, ta cũng thấy được hắn đã biết được chuyện ở hậu trạch Phương gia. Hiện tại, chỉ sợ Lão thái thái kia tức giận đến nghiến răng không nói được, còn phải ưỡn ra khuôn mặt tươi cười hảo hảo cung phụng lão ma ma kia đi."

Thường Nhuận Chi chỉ mỉm cười nâng trà nóng đưa đến trước mặt tiểu Hàn thị, nhẹ giọng nói:

"Cũng không phải sao, Lão thái thái muốn chưởng quản gia đình, hiện tại quyền chưởng gia lại bị người bên ngoài đoạt đi, lại là người trong phủ Thái tử, bà ta chắc chắc sẽ không dám chậm trễ, chỉ có thể cắn răng nhịn.

https://thuviensach.vn

Bất quá, chỉ cần bà ta tâm tư phóng khoáng chút, an nhàn sống qua ngày cũng không khó."

Tiểu Hàn thị nở nụ cười lạnh, tiếp nhận trà trong tay nàng nhấp một ngụm, nói: "Với tính tình Lão thái thái kia, có thể từ bỏ ý đồ mới là lạ. Chờ coi đi, Phương gia yên tĩnh không được bao lâu."

Thường Nhuận Chi cười xác nhận: "Không yên thì sao chứ, cũng không có liên quan cùng chúng ta. Chỉ cần ngồi xem chuyện cười là được rồi."

Tiểu Hàn thị nhìn Thường Nhuận Chi, trầm mặc một lát rồi nói:

"Trước khi hòa ly, chỗ của di nương con, ta sẽ nói rõ ràng với nàng, chỉ là sau khi nàng biết chuyện chắc là sẽ nghĩ không thông, còn phải để con đi an ủi nàng vài câu."

Thường Nhuận Chi nghĩ đến Nhạc thị, trong lòng có chút khó chịu.

"Việc này ngược lại cũng không vội, gấp là chuyện khác."

Tiểu Hàn thị khẽ nhíu mày, đặt ly trà xuống:

"Bên kia, Đại tỷ tỷ con đã cho người đến nói, nó sẽ tự mình đi chỗ Lão thái thái bẩm báo chuyện này. Hai chữ hòa ly này nên để từ trong miệng nó nói ra, Lão thái thái ngược lại cũng sẽ không thể mở miệng, phản đối chẳng phải đánh vào mặt ta sao. Chính là muốn chờ cho lão nhân gia lễ Phật được tốt đẹp, nghe xong chuyện này chắc chắn sẽ về phủ, nhìn ý tứ kia, chắc là muốn nhanh một chút bàn mối hôn nhân tốt, đem con hứa gả ra ngoài."

Thường Nhuận Chi sửng sốt.

Lão thái thái Hàn thị, là lão tổ tông phủ An Viễn Hầu, làm người nghiêm túc, mạnh mẽ vang dội, đại khái là vì tuổi tác lớn, làm người có chút cũ kỹ,

https://thuviensach.vn

nghe được nhà ai có tức phụ bị hưu, nhà ai có quả phụ tái giá, đều có phê bình kín đáo.

Lão thái thái này có phải ngại nàng làm bại hoại môn phong Thường gia hay không nhỉ?

Thường Nhuận Chi không khỏi có chút khẩn trương.

Tiểu Hàn thị thấy nàng có chút lo lắng, an ủi nói:

"Yên tâm đi, Lão thái thái nặng nhất môn phong, sẽ không tùy tiện hứa hôn cho con đâu. Đại tỷ con tốt xấu gì cũng là Vương phi, chính là lo lắng mặt mũi cho nàng, cũng sẽ không tìm người không đáng tin làm đồng hao với Thụy vương gia."

Trên mặt Thường Nhuận Chi nở nụ cười, nhưng trong bụng ruột gan đều quấy thành một đoàn .

Xem ra, ý tưởng muốn ở nhà mẹ đẻ ăn cơm trắng của nàng đã thất bại.

Cũng đúng thôi, nàng xuất giá hai năm, cũng đã mười bảy tuổi. Những người trong nhà giàu có, ngược lại có chút đau lòng nữ nhi, nữ nhi mười tám, mười chín tuổi xuất giá cũng có, dù sao Đại Ngụy dân phong mở ra, cũng không có người nói cái gì. Lão thái thái lại là người thủ cựu cũ kỹ, sao có thể cho phép nàng ở lâu trong nhà?

Nhưng mà, thật sự muốn nàng phải nghe theo an bài của Lão thái thái sao?

Trong lòng Thường Nhuận Chi có chút không yên lại có chút mê mang, nàng sợ mình mới ra hang hổ, lại vào hang sói.

Giờ Thân, Nhạc thị mắt hồng hồng đến viện Thường Nhuận Chi, kéo tay nàng cũng không nói chuyện, chỉ liên tục hấp hấp cái mũi, cầm khăn gạt

https://thuviensach.vn

nước mắt.

(Giờ Thân: là từ 15-17h chiều)

Thường Nhuận Chi chỉ có thể nhỏ giọng khuyên nhủ một hồi:

"Di nương chắc là đã nghe thái thái nói đi? Người Phương gia không tốt, con không muốn ở lại Phương gia nữa, sợ là không sống tốt được vài năm. Di nương nên cao hứng thay con mới đúng, cũng may có thái thái làm chủ, tài năng cách Phương gia."

Nhạc thị sờ sờ mặt Thường Nhuận Chi, vừa khóc vừa nói: "Tam cô nương chịu ủy khuất."

"Không có, không phải còn có di nương đau lòng cho con sao?"

Thường Nhuận Chi cười nhào vào lòng Nhạc thị: "Lần này con trở về, có thể bồi di nương một đoạn thời gian mà."

Lúc này, trên mặt Nhạc thị mới lộ ra nét tươi cười: "Thái thái nói, Lão thái thái sắp trở về, chuyện hôn nhân của con chỉ sợ là Lão thái thái muốn làm chủ. Ánh mắt Lão thái thái tốt hơn lão gia nhiều lắm."

Thường Nhuận Chi nhất thời có chút nghẹn không thể nói nên lời.

Lời này của Nhạc thị mà để cho An Viễn hầu nghe được, sợ là không tốt lắm.

Nhưng mà lời Nhạc thị nói cũng là lời thật.

Tiểu Hàn thị là do Hàn thị định cho An Viễn hầu, Nhạc thị, Tiền thị cũng là ở trước mặt Hàn thị bước qua được minh lộ mới thành thiếp, mấy năm nay, hậu trạch An Viễn hầu chính là sạch sẽ thanh tịnh, không một chút việc xấu, so với các nhà giàu có quyền chức khác lòng thanh thản hơn không biết bao nhiêu lần.

https://thuviensach.vn

Năm đó, đích trưởng nữ Thường Mộc Chi của phủ An Viễn hầu đến tuổi thành thân, Thường Cảnh Sơn nhìn trúng một kim khoa Trạng nguyên, nhưng Hàn thị không đồng ý, giật dây bắc cầu, thành công gả Thường Mộc Chi cho ngũ hoàng tử lúc ấy còn chưa được phong làm Thụy vương gia.

Sau đó, Trạng nguyên kia nạp tam thê tứ thiếp, chuyện phụ mẫu thiếp thất làm chuyện ác độc làm giảm đi không ít danh vọng của hắn, trước mặt Nguyên Vũ đế treo danh, Trạng nguyên kia không còn được trọng dụng nữa.

Mà Thụy vương thanh tâm quả dục, nữ nhân trong hậu viện không nhiều lắm, lại rất nặng đích thê, sau đó lại che vương. Thường Mộc Chi cũng liên tục sinh hạ ba đứa con trai, không ai nói Thường Mộc Chi gả không được tốt nữa?

Đây là một cọc.

Nhị tỷ Thường Nhuận Chi là Thường Thấm Chi, hôn phu là Lý Thừa Học, cũng là Lão thái thái chỉ định cho nàng.

Lý Thừa Học xuất thân từ phủ Trấn Quốc công, tuy là thứ tử, nhưng làm người chăm chỉ tiến tới, chẳng qua gánh chịu danh vọng là thứ tử, không ra được đầu.

Lúc đó, cùng cầu thân Thường Thấm Chi còn có mấy nhà cao môn khác, có vài người là đích tử.

Thường Thấm Chi tướng mạo điệt lệ, từng ở trong cung làm qua nữ quan, tài học xuất chúng ngay đến cả Nguyên Vũ đế còn phải khen nàng, nữ tử như vậy, ai không muốn lấy về nhà?

Nhưng mà, dù có nhiều người như thế, Thường Thấm Chi tự mình nhìn trúng Lý Thừa Học cùng nàng từng có giao tập qua.

https://thuviensach.vn

An Viễn hầu không vừa ý nữ nhi gả cho thứ tử phủ Quốc công , Lão thái thái trách hắn cùng nữ nhân giống nhau tóc dài kiến thức ngắn. An Viễn hầu bị mắng cúi đầu ngậm miệng, chỉ có thể nhường Lão thái thái làm chủ hôn sự cho nhị nữ nhi.

Lý Thừa Học có năng lực cũng có vận khí, thành hôn năm thứ hai, vị quan ở Hàng Châu tái phát bệnh cũ qua đời, Nguyên Vũ đế liền hạ lệnh bổ khuyết Lý Thừa Học đi Hàng Châu, trước lúc phu thê hai người ra đi, Thường Thấm Chi được chẩn ra có thai, sợ trên đường xóc nảy, liền tính toán muốn để cho hai nha hoàn hầu hạ Lý Thừa Học đi Hàng Châu.

Nào biết Lý Thừa Học lúc này phát hạ lời thề, tự xưng tuyệt không nạp thiếp.

Cuối cùng, Lý Thừa Học và Thường Thấm Chi cùng đi Hàng Châu, sau đó Thường Thấm Chi sinh hạ một nhi tử, triệt để ngồi vững vàng trên vị trí phu nhân.

Người trong kinh đều nói tỷ muội Thường gia được gả thực tốt, kỳ thực trong đó không thể thiếu đi hỏa nhãn kim tinh của Lão thái thái.

Chỉ là đến phiên Thường Nhuận Chi, Lão thái thái xương cốt không tốt, đi Phổ Thọ am tĩnh dưỡng, hôn sự của Thường Nhuận Chi liền giao cho tiểu Hàn thị.

An Viễn hầu cảm thấy hôn sự của hai nữ nhi hắn đều không có xen vào được, lần này hắn tự mình tìm một hôn phu tốt cho nữ nhi là Thường Nhuận Chi.

Kết quả là coi trọng Phương Sóc Chương.

An Viễn hầu cảm thấy Phương Sóc Chương có tiền đồ, lại bởi vì Phương Sóc Chương xuất thân từ hàn môn, liệu định hắn kiêng kị thế lực phủ An

https://thuviensach.vn

Viễn Hầu, không dám đối đãi không tốt với Thường Nhuận Chi, cho nên định cọc con rể này.

Mặc dù, Tiểu Hàn thị cảm thấy cửa hôn nhân này không được tốt lắm, nhưng lại không thể làm trái ý của hắn, liền để Thường Nhuận Chi gả đi Phương gia.

Về sau, khi thân thể Lão thái thái khỏe hơn trở về, thấy Phương Sóc Chương ngược lại làm người cũng không tệ.

Sau này, mới qua thời gian hai năm, Thường Nhuận Chi cũng chưa nói qua nữa câu là Phương gia không tốt, chỉ là thời điểm về nhà mẹ đẻ càng ngày càng ít, mỗi lần trở về người liền gầy đi một vòng, Lão thái thái liền có chút nói thầm nàng ở nhà chồng sống không được như ý.

An Viễn hầu còn không chịu phục.

Kết quả sự thật chứng minh, ánh mắt của An Viễn hầu thật sự là không tốt.

Thường Nhuận Chi dễ dàng ở nhà mẹ đẻ đợi hai ngày, ngày thứ ba, Lão thái thái hồi phủ.

(Hàn thị đây là chỉ Lão phu nhân “mẫu thân” của An Viễn hầu. Còn tiểu Hàn thị là vợ của An Viễn hầu.:D)

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 10: Bà Tức

Edit: Trương Phi Yên

Chuyện thứ nhất Hàn thị làm khi trở về phủ, đó là mắng cho An Viễn hầu một trận.

Thường Cảnh Sơn đối mặt với lão nương của mình, ngay cả một chữ dư thừa cũng không dám nói, sợ chọc giận đến Lão thái thái thì bà sẽ mắng lớn hơn nữa.

Mắng nhi tử xong, Hàn thị lại nhịn không được kể lể với con dâu.

"Lúc trước khi ngươi định cửa thân gia này, không có cẩn thận hỏi thăm tình hình Phương gia hay sao? Nếu sớm biết trước, Lão thái thái Phương gia là người như vậy, lúc ấy sẽ không đem Nhuận Chi hứa gả cho bọn hắn."

Tiểu Hàn thị chỉ có thể vừa liên tục nhận sai, lại vừa lấy lòng, nói:

"Con dâu sai rồi, vẫn là Lão thái thái ngài thật tinh mắt. Bây giờ, Nhuận Chi đã hòa ly xong, sau này khi tái giá, không thể thiếu sự giúp đỡ của Lão thái thái giúp nó chọn người."

Hàn thị khẽ hừ một tiếng: "Còn chọn người, lúc đầu khi xuất giá là nó chọn người, bây giờ muốn gả lần nữa, còn có thể để nó chọn sao?"

Tiểu Hàn thị nghe xong lời này, trong lòng tự nhiên là càng oán hận Phương gia.

"Được rồi."

https://thuviensach.vn

Hàn thị dò xét tiểu Hàn thị một chút, liền biết trong lòng nàng suy nghĩ cái gì, nghiêm túc nói:

"Cũng đã hòa ly với Phương gia, sau này, hai nhà Thường, Phương đã không còn là thân gia, tự nhiên cũng sẽ không cùng nhau lui tới. Lần này mặc dù chặt đứt quan hệ thân gia, cũng không cần vì vậy mà kết thù. Ai biết, sau này tiểu tử Phương gia kia còn có thể có đại tiền đồ gì hay không?"

Mặc dù, trong lòng tiểu Hàn thị không cho là đúng, nhưng mà bà tốt xấu gì cũng còn có đứa con rể là vương gia, nếu như có được đại tiền đồ thì có thể lớn hơn con rể lớn hay sao? Nhưng trên mặt vẫn cung kính chấp nhận.

Tự bản thân Hàn thị đối với đứa con dâu này vẫn hiểu biết được chút ít, cũng không nói ra với nàng, dừng một chút mới hỏi tiểu Hàn thị:

"Ta nghe hạ nhân nói, chuyện hòa ly này, là do Nhuận Chi ở trước mặt ngươi nhắc đến, ngươi mới vì nàng làm chủ. Bây giờ Nhuận Chi trở về, tâm tình của nó như thế nào?"

Nói đến chuyện này, tiểu Hàn thị không khỏi nở nụ cười: "Trước kia, tính tình đứa nhỏ này có chút nhút nhát lại sợ sệt mọi chuyện, không nghĩ tới hôm nay nó lại có thể nghĩ thông chuyện này, ngược lại cũng quyết tuyệt."

"Nghe ý tứ này của ngươi, nó là không có chút lưu luyến nào với Phương gia?" Lão thái thái hơi nhíu mi: "Mặc dù, ta chưa thấy tiểu tử Phương gia kia được mấy lần, nhưng ánh mắt này của ta lại có thể nhìn ra được, tâm ý của nó đối với tiểu tử Phương gia kia, chính là thật tình."

"Là thật tình thì sao chứ? Ai bảo nam nhân kia không biết quý trọng nàng, khiến cho nàng chết tâm." Tiểu Hàn thị than nhẹ một tiếng: "Một khi nữ nhân đã chết tâm, khi đã hạ quyết định, chính là không kéo trở lại được. Con thấy trong chuyện này, Nhuận Chi đúng là rất kiên cường."

https://thuviensach.vn

Lão thái thái cười một tiếng: "Đúng vậy, cô nương Thường gia ta có cốt khí."

Tiểu Hàn thị đối xử với con thứ xuất là luôn rộng lượng, nghe thấy Lão thái thái tán thưởng Thường Nhuận Chi, vội vàng cười nói: "Có thể được Lão thái thái tán thưởng, là phúc khí của nàng."

Hàn thị nghe xong lời này rất hưởng thụ, lại hàn huyên cùng tiểu Hàn thị một lát mới để bà lui xuống, nghĩ muốn tìm Thường Nhuận Chi qua hỏi vài chuyện.

Lão thái thái đã trở về phủ, nàng là cô nương duy nhất đợi ở trong phủ, Thường Nhuận Chi không thể không đi theo tiểu Hàn thị đến trước mặt Lão thái thái thỉnh an, biểu thị hiếu đạo.

Cho nên, ngày thứ hai Thường Nhuận Chi liền gặp được Lão thái thái chính là vị có ánh mắt thật tốt này.

Bây giờ, dù Lão thái thái đã trải qua bao năm, nhưng nhìn tinh thần vẫn tốt vô cùng, do bảo dưỡng thoả đáng, nhìn bất quá chỉ khoảng bốn mươi mấy tuổi.

Nhưng trong ánh mắt, thần thái chính là đã lừa không biết bao nhiêu người. Khôn khéo cơ trí, thấy rõ thế sự Thường Nhuận Chi cũng không dám dối diện với ánh mắt của bà.

Tiểu Hàn thị mang theo Thường Nhuận Chi đi thỉnh an Lão thái thái, Lão thái thái kêu khởi, hai mẹ con phụng dưỡng Lão thái thái dùng đồ ăn sáng.

Cơm nước xong xuôi, Lão thái thái hỏi tiểu Hàn thị chút chuyện trước, rồi sau đó mới dời lực chú ý đến trên người Thường Nhuận Chi.

Dù sao nguyên chủ triền miên trên giường bệnh hơn một hai năm, thân thể rất là hao gầy, vừa nhìn qua chính là tư thái liễu yếu phất phơ trong gió.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng, có vẻ mảnh mai điềm đạm đáng yêu, nhưng ở trong mắt của Lão thái thái, lại rất không vui.

"Đã trở về nhà mẹ đẻ, thì hãy điều chỉnh tâm tình cho tốt, mỗi bữa ăn nhớ ăn nhiều một chút. Xem thân thể này của ngươi, chỉ cần một cơn gió nhẹ cũng có thể thổi bay."

Trong tay Lão thái thái cầm bình nước nóng, vừa cẩn thận đánh giá vẻ mặt Thường Nhuận Chi, mới vừa lòng nói: "Khí sắc ngược lại còn tốt đi."

Thường Nhuận Chi vội cúi người xác nhận, ngại ngùng nói: "Tạ Lão thái thái quan tâm."

Hàn thị ừ một tiếng, cho Thường Nhuận Chi đi xuống, cuối cùng còn bồi thêm một câu: "Nhớ ăn nhiều một chút."

Nhìn theo Thường Nhuận Chi cho đến khi nàng lui ra khỏi phòng, tiểu Hàn thị nửa làm nũng nửa vui đùa nói: "Lão thái thái tội gì nói nhiều một câu này, giống như con dâu không cho Nhuận Chi cơm ăn vậy."

"Còn cần ngươi đến dạy dỗ ta." Lão thái thái giận dữ trừng bà một cái, tại đây, trước mặt chất nữ thêm con dâu cũng nên để bà có mấy phân đánh giá: "So sánh với ngươi, ta chính là càng vui mừng cho ngươi, thân thể tròn tròn mập mạp, nhìn thật vui mừng."

Tiểu Hàn thị không thuận theo kéo vạt áo Lão thái thái, hai bà tức nói giỡn một lát, Lão thái thái mới nghiêm mặt nói:

"Cuối năm nay, Bằng nhi sẽ đón dâu. Cưới dâu cả vẫn nên thận trọng một chút. Chuyện của Nhuận Chi ngươi nên để thêm vài ngày nữa, mấy ngày này liền chú ý chuyện của Bằng nhi đi. Còn Nhuận Chi... nó vừa mới hòa ly, cũng không tốt nói đến chuyện nhân gia, ta sẽ hỗ trợ để ý tìm người giúp nó."

https://thuviensach.vn

Bằng nhi trong miệng Lão thái thái là đích trưởng tử Thường Bằng của An Viễn hầu, năm nay mười chín, năm kia khi hắn mười sáu tuổi Lão thái thái giúp hắn làm chủ, chọn thứ nữ nhị phòng Triệu Thanh Dao của phủ An Quốc Công làm thê. Lục lễ đã cử hành xong, giờ chỉ còn việc đón dâu nữa là ổn thỏa, đến lúc đó chỉ cầm đến cửa đón dâu.

Đối với hôn sự của trưởng tử, tiểu Hàn thị tự nhiên cũng là thập phần coi trọng.

Tuy rằng, phủ An Viễn hầu phủ đã muốn bắt đầu xếp hàng chờ tập tước, nhưng dù sao Thường Cảnh Sơn vẫn còn tại thế, theo hắn thấy, chỉ cần phủ An Viễn hầu không lên tử, Nguyên Vũ đế cũng không thể làm khó, ít nhất thanh danh của phủ An Viễn hầu còn có thể dài hơn hai mươi năm.

Chờ khi đích trưởng tử Thường Bằng tập tước, tuy là hàng chờ, nhưng đến cùng trên người vẫn có tước vị. Đến lúc đó, vẫn cần đương gia phu nhân đến chống đỡ toàn bộ Thường gia.

Nghĩ vậy, Lão thái thái không khỏi thở dài.

"Khi khai quốc có tứ công thất hầu, bây giờ chỉ còn lại có tam công tứ hầu. Hiện tại, Thường gia chúng ta theo Bằng nhi chờ tập tước, muốn quật khởi, cũng chỉ có tam công tam hầu... Ta muốn xem xem, tam công tam hầu này, không chắc cũng muốn ngồi chờ tập tước."

Chuyện tình quan trường, tiểu Hàn thị không dám hé răng, chỉ biết ngồi yên một bên lắng nghe.

"Tiên đế đã truyền ngôi cho Thánh thượng, liền xem Thánh thượng, bao lâu lấy tước vị khai đao. Bây giờ, Thánh thượng hợp sức cùng Hàn Lâm viện bắt đầu đẩy nhanh tổ chức khoa cử, liên tiếp khai ân khoa... Con cháu lão quý tộc chúng ta nếu là không tranh đấu, sợ là sẽ trở nên nghèo túng."

https://thuviensach.vn

Tiểu Hàn thị nghe xong lời này, không khỏi hỏi lại: "Bằng nhi trước kia không lâu cũng có đọc sách, cho dù là đi tham gia khoa cử kia, cũng có thể xuất đầu. Bây giờ, Hồng nhi còn có Hộc nhi cũng không chuẩn bị dự thi sao?"

Thường Hồng, Thường Hộc là hai đứa con trai khác của tiểu Hàn thị, một đôi song sinh, năm nay mười sáu.

"Đừng nói mạnh miệng, nhìn kỹ năng lực nhi tử ngươi."

Lão thái thái trừng mắt nhìn tiểu Hàn thị, nhưng trong ánh mắt lại hàm chứa ý cười, hiển nhiên là rất vừa lòng tôn tử: "Sống yên ổn cũng phải biết nghĩ đến những ngày gian nguy phía trước, không kiêu ngạo không nóng nảy, mới có thể thăng tiến. Ngươi nếu quá sủng ái Hồng nhi, Hộc nhi, sau này muốn nghiêm túc quản thúc thì không được, mắt nhìn liền muốn nói đến hôn nhân."

Tiểu Hàn thị cười xác nhận.

Lão thái thái nhắm mắt suy nghĩ một lát, nói với tiểu Hàn thị: "Ngươi bảo Nhuận Chi chuyển chỗ bên này của ta đi."

Tiểu Hàn thị đang suy nghĩ đến hôn sự cho hai tiểu nhi tử, lo lắng nhà ai có cô nương vừa độ tuổi, vừa nghe Lão thái thái nói, nhất thời kinh ngạc hỏi: "Để Nhuận Chi chuyển đến trong viện của người sao?"

"Ừm."

Lão thái thái mở mắt ra, nhẹ giọng nói: "Đứa nhỏ này vừa mới hòa ly, không biết bên ngoài sẽ lại nói cái gì, nhưng nếu nó muốn gả lần nữa là chuyện không thực hiện dễ dàng. Để nó ở bên cạnh ta đợi một thời gian, ta cũng nên giúp nó hiểu một chút đạo làm vợ. Còn nữa, sau này khi gả nó ra ngoài, cũng cho nó có chút thể diện."

https://thuviensach.vn

Tiểu Hàn thị vội vàng đứng dậy hành lễ cho Lão thái thái: "Con dâu thay mặt Nhuận Chi, cảm tạ ơn đức Lão thái thái."

"Cảm tạ gì chứ."

Lão thái thái nâng tay lên đỡ, hồi lâu mới thở dài một hơi: "Cảnh Sơn có ba đứa con gái, không lý gì Mộc Chi, Thấm Chi gả được mối tốt, được như ý nguyện, đến phiên Nhuận Chi lại khổ sở như vậy. Thường gia chúng ta không bạc đãi con cháu."

Tiểu Hàn thị gật đầu, có chút phiền muộn: "Nhuận Chi đã gả đi một lần, lần sau tái giá... Không biết có thể đi nhà ai."

"Trước hãy chờ xem." Lão thái thái có chút mệt mỏi, phất phất tay, tiểu Hàn thị liền khom người cáo lui.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Chuyển

Edit: Trương Phi Yên

Thường Nhuận Chi cũng không biết quyết định của Lão thái thái đối với nàng, trở lại khuê phòng của mình, nàng còn đang suy nghĩ không biết Lão thái thái có bất mãn với nàng hay không.

Dù sao, chuyện nàng hòa ly là không phải giả, nếu như Lão thái thái bởi vì chuyện này mà oán trách nàng làm bại hoại thanh danh của Thường gia, vậy nàng cũng không có biện pháp á.

Cho nên, nàng vẫn đợi cho đến khi tiểu Hàn thị phái người thông tri nàng đi đến viện của Lão thái thái, ngay một khắc kia nàng có chút kinh hoảng.

Ngọc Kỳ cười nói: "Thái thái chắc là vội vàng muốn bàn chuyện hôn sự của Đại thiếu gia, chuyện của Tam cô nương bên này không thể phân thân lo lắng. Lão thái thái đã biết, nên đau lòng Tam cô nương, muốn Tam cô nương thu thập vài bộ xiêm y cùng vật dụng cá nhân đi qua bồi lão nhân gia người. Thái thái nói, có thể đi qua phụng dưỡng Lão thái thái là phúc phận của Tam cô nương."

Lời nói trước đó, Thường Nhuận Chi nghe được giống như là đang lấy cớ.

Nàng chính là không cần thái thái kia cả ngày cứ nhìn chằm chằm, thái thái muốn thu xếp chuyện hôn nhân của Đại ca, thì có liên quan gì đến chuyện của nàng đâu nhỉ.

https://thuviensach.vn

Ngược lại, chuyện phụng dưỡng lão nhân nàng đích thực là không có ý kiến, cũng không biết Lão thái thái muốn nàng đi qua phụng dưỡng là có ý tứ gì.

Trừng phạt hoặc là dạy dỗ?

Bất quá, mặc kệ nói cái gì, nàng nếu có thể ở bên người Lão thái thái nghỉ ngơi một năm rưỡi, vậy bên ngoài cũng có thể lấy lại chút thanh danh á.

Thường Nhuận Chi nghĩ vậy, trong lòng cũng có chút thông thấu, liền cười hỏi Ngọc Kỳ: "Muốn ta lập tức đi qua đó sao?"

"Lão thái thái chưa nói, bất quá thái thái muốn Tam cô nương có thể qua càng sớm càng tốt." Ngọc Kỳ cười nói: "Thái thái muốn Tam cô nương chuẩn bị, trò chuyện thật tốt với Nhạc di nương trước."

Từ trước tới nay, Tiểu Hàn thị vẫn luôn săn sóc chu đáo, biết nàng nếu chuyển vào viện của Lão thái thái, sợ là không gặp được Nhạc thị vài lần, cho nên để thời gian cả đêm này cho nàng cùng Nhạc thị tâm sự.

Thường Nhuận Chi không khỏi cảm thán.

Tuy rằng không phải là mẹ ruột, nhưng cách bà đối xử với nàng, cũng giống như mẹ ruột.

Tiễn bước Ngọc Kỳ, Thường Nhuận Chi để cho Diêu Hoàng đi thu thập chút đồ đạc.

Ngụy Tử có chút khẩn trương: "Cô nương có muốn dẫn theo người đi qua hầu hạ người không?"

Diêu Hoàng nghe vậy cũng lập tức nhìn về phía Thường Nhuận Chi.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng Lão thái thái muốn nàng đi qua bồi bà, nhưng xét cho đến cùng, chính là nàng phải đi qua đó hầu hạ lão nhân gia.

Ngọc Kỳ không có nói việc này, chắc hẳn là y theo lệ thường.

"Hai người các ngươi đều đi theo ta."

Nàng vốn đã quen cách Diêu Hoàng và Ngụy Tử chăm sóc, nàng mang đi theo cũng thấy yên tâm.

Ngụy Tử nhất thời thở hắt ra: "Bên kia, Lão thái thái có rất nhiều quy củ, ta có phải hay không sẽ gặp rắc rối?"

Diêu Hoàng bất đắc dĩ lắc lắc đầu, tiếp tục thu thập đồ đạc.

Tay Thường Nhuận Chi nâng lên nhéo nhéo mặt Ngụy Tử: "Không có chuyện gì, ta sẽ không để cho ngươi gây họa. Có thể ngươi cũng không có thời gian để gây họa được đâu."

Ngụy Tử vội vàng xua tay, nói chính mình sẽ không, chủ tớ ba người cười cười nháo một trận, đồ đạc không nhiều lắm, chỉ một lát đã thu thập xong.

Sau khi Nhạc thị nghe được lời của tiểu Hàn thị, vội vàng đưa đến mấy bộ quần áo lót chính tay bà làm.

"Đây là tự di nương làm, đã tẩy sạch sẽ cũng phơi tốt lắm, con cầm đi."

Nhạc thị yêu thương nhìn Thường Nhuận Chi, kéo tay nàng vuốt ve: "Đi theo bên cạnh Lão thái thái, con nên học thêm chút quy củ, nhớ nghe lời Lão thái thái."

"Con đã biết di nương."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi tùy ý để Nhạc thị nắm tay, lại nghe Nhạc thị nói: "Nên tạo ra nhiều cái vui cho Lão thái thái, thái thái nói, Lão thái thái sẽ giúp con xem mấy nhân tuyển tốt. Hôn sự của con còn cần phải dựa vào Lão thái thái làm chủ đó."

Thường Nhuận Chi miễn cưỡng lên tiếng.

Trời biết, nàng thật sự muốn ở lại nhà mẹ đẻ hỗn ăn hỗn uống.

Tiểu Hàn thị lên tiếng, để cho Nhạc thị tâm sự với Thường Nhuận Chi một đêm. Nhạc thị lại cẩn thủ bổn phận, cùng Thường Nhuận Chi ăn hai bữa cơm, đợi đến giờ Dậu*, vẫn là kiên trì đi rồi.

(Giờ Dậu: từ 17 - 19h tối)

Theo suy nghĩ của Nhạc thị, bà mở lời: "Thái thái nhân từ, nhưng ta không thể không tuân thủ bổn phận."

Sau khi tiễn Nhạc thị, Thường Nhuận Chi quay trở về không khỏi thở dài.

Nhạc thị là mẹ ruột của nàng, nàng không oán trách bà chỉ là thiếp thất, cũng vui mừng vì bà có thể nhìn được rõ ràng vị trí của mình, không có vọng tưởng khác. Nhưng thấy mẫu thân của nàng cẩn tuân theo bổn phận một cách thái quá, trong lòng nàng vẫn cứ thấy rầu rĩ.

Có một người thiếp như vậy, không được quan tâm cũng không được sủng ái, chính mình cũng là nữ nhân, luôn cảm thấy thật đáng thương cũng thật đáng buồn .

Suy nghĩ này, Thường Nhuận Chi không khỏi nghĩ đến Tô Nguyên Mi ở Phương gia kia.

https://thuviensach.vn

Trước nay, Mi di nương vẫn luôn áp trên đầu nàng, bây giờ tốt lắm, nàng không cần tranh đoạt cùng Mi di nương, đem vị trí kia nhường cho nàng ta.

Có thể đó cũng là ý nguyện của Mi di nương không phải sao?

Đó là cách để cho Phương Sóc Chương có thể nâng vị trí của nàng lên, đưa nàng lên làm chính thê đi?

Nếu nàng được nâng lên làm chính thê, ngược lại cũng thôi. Nếu là không nâng lên được, sau này Phương Sóc Chương lại cưới một nữ nhân khác... Cũng không biết có phải giống như nguyên chủ nhẫn nại dễ nói chuyện như vậy hay không nha.

Là họa hay phúc, còn chưa biết.

Suy nghĩ một chút Thường Nhuận Chi bật cười lắc lắc đầu.

Tóm lại, đó là chuyện của người khác, nàng cũng không muốn xem xét tới kết cục của Tô Nguyên Mi, nghĩ cái này làm cái gì.

Thế là, Thường Nhuận Chi an ổn thoải mái ngủ một đêm, ngày thứ hai thu thập trang điểm thật tốt, tinh thần phấn chấn đi đến viện của Lão thái thái.

Hôm nay, An Viễn hầu cũng mang theo bốn đứa con trai đến.

Thường Bằng, Thường Hồng, Thường Hộc đều là đích tử, cũng đã trưởng thành, lúc này đứng thành một hàng cao ngất trước cửa. Thường Âu là thứ tử, lại nhỏ nhất, đứng ở bên cạnh An Viễn hầu, hơi hơi cúi đầu, nhưng nét nghịch ngợm trong ánh mắt lại không thể che giấu, nhìn về phía Thường Nhuận Chi, trừng mắt đối với nàng, quyệt quyệt miệng.

Thường Nhuận Chi không khỏi nở nụ cười.

Sau khi về nhà mẹ đẻ, người nàng tiếp xúc nhiều nhất chính là tứ đệ này.

https://thuviensach.vn

Tuổi hắn còn nhỏ, đúng là tuổi bướng bỉnh gây sự, Tiền thị sủng hắn, tiểu Hàn thị cũng vui mừng hắn cơ trí, không đành lòng câu thúc bản tính của hắn, bây giờ đứa nhỏ này còn rất là thiên chân vô tà, trừ bỏ đọc sách, mỗi ngày nhàn rỗi cũng không chịu ngồi yên, từ lúc Thường Nhuận Chi trở về, mỗi ngày hắn đều phải đến viện của nàng chơi một lát.

Hàn thị cùng nhi tử hàn huyên một lát, bốn đứa cháu cũng tiến lên cho bà an bài, Hàn thị nói với Thường Cảnh Sơn: "Bên người ta cũng không có người, trong ngày thường cũng không cái gì để cho người ta nói ra nói vào. Bây giờ Nhuận Chi trở về, sau này sẽ để nó sống chung chỗ này với ta."

Thường Cảnh Sơn tự nhiên là biết tính toán của mẫu thân từ chỗ tiểu Hàn thị, lúc này gật đầu, lại nghiêm túc dặn dò Thường Nhuận Chi phải chiếu cố Lão thái thái thật tốt.

Thường Nhuận Chi cung kính gật đầu.

Trong phòng, sắc mặt mỗi người đều không tệ, chỉ có mình Thường Âu nghe xong tin tức này, gương mặt nhất thời muốn khóc.

Thường Nhuận Chi nhịn không được che miệng cười.

Đám người kia đi rồi, Thường Nhuận Chi lấy cớ thay Lão thái thái tặng người, dừng lại ở chỗ Thường Âu đang ủ rũ.

"Tam tỷ..."

Thường Âu tội nghiệp nhìn Thường Nhuận Chi: "Tỷ tới hầu hạ tổ mẫu, vậy đệ không thể đi qua viện của tỷ chơi rồi."

Thường Nhuận Chi chỉ mỉm cười.

Mỗi ngày, Thường Âu đều đến viện nàng chơi, kỳ thực chính là nhìn trúng cái đu dây trong viện nàng đi, mỗi ngày đều phải bay cao một trận thì

https://thuviensach.vn

hắn mới vui vẻ.

Lại bởi vì có Thường Nhuận Chi hỗ trợ cho hắn, tự nhiên Thường Âu đối với Thường Nhuận Chi thập phần thân cận.

"Vậy phải làm sao đây..." Thường Âu đáng thương hề hề nhìn Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi điểm nhẹ trán hắn: "Đệ cũng không phải cô nương, tại sao lại thích chơi đu dây như vậy hả? Trời rất lạnh, tìm cái khác chơi đi."

"Di nương sợ đệ lạnh, chỗ nào cũng không cho đệ đi á." Thường Âu bất mãn lắc lắc đầu: "Chỉ có ở chỗ tam tỷ mới có thể chơi thống khoái một chút."

Thật đáng thương.

Thường Nhuận Chi cười sờ sờ đầu của hắn.

Mẹ đẻ của Thường Âu là Tiền di nương xuất thân từ gia đình nhà quan, giáo dục Thường Âu cũng rất có tâm. Nhưng đại khái là sốt ruột ái tử, sợ Thường Âu có sơ xuất, phàm là chuyện có một chút nguy hiểm cũng không cho phép hắn làm.

Tiểu Hàn thị vốn là có ba đứa con trai, cũng không đem Thường Âu thành mối uy hiếp. Tiền di nương nguyện ý quản giáo Thường Âu, tiểu Hàn thị cũng không ngăn cản, chỉ mỗi cách hai ba ngày hỏi một câu Thường Âu đọc sách có tiến bộ không, nhìn rất thân thiết.

Kể từ đó, cho phép Tiền di nương tự tay nuôi dưỡng nhi tử.

Thường Nhuận Chi suy nghĩ một chút, cảm thấy Thường Âu cũng không phải ham chơi không hiểu chuyện, chẳng qua tính tình linh hoạt chút, vẫn

https://thuviensach.vn

là không cần quản hắn quá mức quy củ.

Người có nhiều quy củ, liền có vẻ cứng nhắc. Thường Âu hoạt bát là thiên tính, nàng nhìn hắn bị ngăn chặn thiên tính, cũng cảm thấy đáng tiếc.

Thường Nhuận Chi dựa sát vào lỗ tai Thường Âu nhỏ giọng nói: "Di nương quản đệ, đệ đi tìm thái thái. Vừa vặn sắp đến hôn sự của đại ca, hắn sẽ rất nhàn rỗi, đệ nói với thái thái, muốn theo đại ca học chút bản lĩnh, thái thái nhất định rất vui. Có đại ca đi theo, bình thường không thấy đệ đi chơi, hắn có thể mang đệ đi chơi."

"Thật... Thật vậy chăng?" Ánh mắt Thường Âu sáng ngời .

"Thật sự." Thường Nhuận Chi gật đầu: "Chờ sau này đại ca thành thân, có đại tẩu quản hắn, đệ muốn cùng đại ca ngoạn, đại ca cũng sẽ không thể cùng đệ chung một chỗ mà ngoạn đâu. Còn không nắm chặt?"

"Đại ca, hắn sẽ đồng ý sao?" Tiểu đại nhân Thường Âu phụng phịu, nói: "Hắn có phải thấy đệ còn nhỏ tuổi, không mang theo đệ đi chơi không?"

"Nếu hắn không mang đệ đi chơi, đệ cứ quấn quít lấy hắn. Tính tình Đại ca rất tốt, sẽ không ném đệ đi."

Thường Bằng tính tình ôn hòa, lại cực có chừng mực, Thường Nhuận Chi đối hắn rất yên tâm.

Thường Âu nhất thời nhỏ giọng hoan hô, lắc lắc cánh tay Thường Nhuận Chi: "Tam tỷ, vậy chờ tỷ từ bên cạnh tổ mẫu trở về, đệ lại đến chơi với tỷ."

Thường Âu một bộ "Đệ không có vứt bỏ tỷ" nghiêm cẩn biểu cảm, thấy vậy Thường Nhuận Chi phục tùng mỉm cười.

"Hảo, lúc đệ chơi phải chơi cho vui vẻ, nhưng mỗi ngày công khóa cũng không thể hạ xuống, biết không?"

https://thuviensach.vn

"Vâng, đệ biết. Đệ đi nha tam tỷ."

Thường Âu khoắc tay với Thường Nhuận Chi, nhảy bật lên một cái rồi mới rời khỏi.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 12: Bà Cháu

Edit: Phi Yên

Ở trong viện của Lão thái thái, lúc đầu Thường Nhuận Chi có chút lo lắng, đề phòng .

Nhưng sống hai ngày bình yên vô sự, trái tim nàng triệt để yên tĩnh trở lại.

Mặc dù, Lão thái thái trọng quy củ, nhưng đối đãi hạ nhân cũng không có hà khắc. Mỗi ngày, bà nghỉ ngơi đều rất có quy luật, chỉ cần thấu hiểu, chuyện phụng dưỡng bà nàng thấy mình làm rất thuận buồm xuôi gió.

Dù sao, tuổi của Lão thái thái cũng không nhỏ, nhưng tinh thần bà rất tốt, cũng không cần thiết lúc nào cũng có người hầu hạ bên cạnh.

Mỗi ngày đến giờ Mão* một khắc, Lão thái thái liền tỉnh. Rửa mặt xong, bà sẽ nằm ở trên nhuyễn tháp ấm áp trong phòng, ngủ một chút. Đợi đến giờ Mão canh ba, bà lại ngồi dậy chậm rãi đi lại trong sân một lát.

(Giờ Mão: từ 5-7h sáng. Một khắc = 15’

PY: cũng ngộ ha, thức dậy rửa mặt xong lại đi ngủ là sao? Già rồi đầu óc có vấn đề hả?!! Bó tay:D)

Ở đây ngồi một lát, hạ nhân sẽ đến bẩm báo trong phòng bếp có những nguyên liệu gì, Lão thái thái căn cứ vào nguyên liệu, phân phó xuống dưới,

https://thuviensach.vn

điểm tâm sáng bà muốn ăn cái gì, khi hạ nhân nhận được yêu cầu, liền nhanh chóng đi chuẩn bị.

Đầu buổi sáng, là thời gian Lão thái thái muốn lễ Phật, mãi cho đến thần canh ba, tiểu Hàn thị sẽ đến thỉnh an.

Sau khi tiểu Hàn thị hầu hạ Lão thái thái dùng đồ ăn sáng, đi nhà xí.

Sau đó Tiểu Hàn thị sẽ đi, trời cũng đã sáng.

Khi hừng đông, Lão thái thái sẽ xem sách một lát, xem cho đến lúc mệt mỏi, thì sẽ nói chuyện với Thường Nhuận Chi một lát. Đương nhiên, hơn phân nửa là do Lão thái thái nói, Thường Nhuận Chi chỉ việc lắng nghe.

Sau khi dùng ngọ thiện, Lão thái thái sẽ đi lại trong sân viện mấy vòng, hỏi thăm trong phủ có xảy ra chuyện gì hay không, nghe bọn nha hoàn nói, bà lại cười nói mấy câu.

Khi đã tiêu cơm, Lão thái thái trở về phòng ngủ trưa nửa canh giờ, khi tỉnh dậy lại tiếp tục đi lễ Phật, cho đến khi tới giờ dùng bữa tối.

Sau bữa tối, Lão thái thái nói chuyện phiếm với Thường Nhuận Chi, cùng nàng giảng cổ, chỉ bảo nàng các đạo lý quản chuyện gia đình, đức hạnh của một người vợ.

Cho nên toàn bộ từ trên xuống dưới, lúc Thường Nhuận Chi nói chuyện được cùng Lão thái thái, cũng chính là lúc sáng sớm, một ngày mới lại đến. Thời gian nói chuyện không quá một canh giờ.

Nhưng mà thời gian không đến một canh giờ, cũng đem lại không ít lợi ích cho Thường Nhuận Chi.

Một đại gia đình có cuộc sống xa hoa, cần phải biết nhìn xa trong rộng, cũng cần phải có quyết đoán, để có thể duy trì ổn định gia đình, có năng lực

https://thuviensach.vn

mang gia tộc phát triển lên phía trước.

Không thể nghi ngờ, Lão thái thái cũng là một người như thế.

Mặc dù, thời gian bà dạy bảo Thường Nhuận Chi rất ngắn, nhưng có thể tưởng tượng được, chờ cho đến lúc thời gian dài, Thường Nhuận Chi theo bà học cũng không ít chuyện đâu.

Thường ngày, khi Thường Nhuận Chi cùng Lão thái thái dùng xong bữa tối, sau đó dọn dẹp bát đĩa, nàng sẽ đỡ Lão thái thái trở về phòng.

"Đại tỷ, nhị tỷ của con cũng đã ở bên người ta một đoạn thời gian."

Lão thái thái than nhẹ một tiếng:

"Hai đứa nó đều là người thông minh đỉnh đỉnh."

Trong trí nhớ của Thường Nhuận Chi có nhớ đến hai nữ tử, cũng không thể không bội phục cách dạy dỗ của Lão thái thái.

"Mộc Chi là đích trưởng nữ, từ nhỏ đã phải hy sinh vì lợi ích của gia tộc. Từ khi còn nhỏ, nó đã hiểu được điều này, cho nên nghiêm cẩn yêu cầu chính mình. Cũng may, mặc dù nó gả vào Hoàng gia, lại gả được tốt lắm, hậu viện không có nhiều phiền toái, đây cũng là số phận của nó, cũng là nỗ lực của nó."

Thường Nhuận Chi gật gật đầu.

"Còn Thấm Chi, tuy là thứ nữ, trong phủ đối với nó không có yêu cầu gì. Nhưng mà, từ nhỏ nó tài học xuất chúng, có năng lực vào cung làm một nữ quan, kiến thức cũng rộng rãi uyên bác hơn so với các nữ tử khác. Chính nó cũng không thể chọn một cái xuất thân, lại chọn được một hôn phu thật tốt, bây giờ sinh hoạt cũng tốt lắm, cũng để cho nó thấy rõ vị trí của mình, hiểu được tính toán của mình."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi vẫn là gật gật đầu.

"Vậy còn con?"

Giọng nói của Lão thái thái dừng lại một chút, ngước mắt nhìn về phía Thường Nhuận Chi.

"Lão thái thái..."

Thường Nhuận Chi hơi run sợ một chút, suy nghĩ một chút về sinh hoạt của nguyên chủ, không thể không thừa nhận, lời Lão thái thái mới nói vừa rồi, xác thực sắc bén.

Nàng suy nghĩ một chút, thành thật trả lời:

"Chung thân đại sự của Đại tỷ và nhị tỷ đều do Lão thái thái làm chủ, đến khi làm mai cho con, Lão thái thái lại bị bệnh, có thể thấy được số phận của con không được tốt; gả đến Phương gia, lại mặc cho Phương Lão thái thái tính toán, đó là do con không nhận rõ vị trí của mình, một mặt thoái nhượng; Khi Phương Sóc Chương muốn nạp thiếp, con không hề kháng cự, quan hệ phu thê càng ngày càng cứng ngắc, đây là do con không có nỗ lực; nhưng ít ra... Sau đó, con đã tỉnh ngộ, hiểu được tính toán của mình, cho nên... Hòa ly."

Trong mắt Lão thái thái nhìn Thường Nhuận Chi lộ ra một tia tán thưởng.

"Còn có thể nhận thức được năng lực của mình không đủ, ngược lại cũng không tính là ngu dốt. Từ trước khi ở Phương gia, là do con ngu dốt. Phải biết rằng, nữ nhân xem trọng nam nhân, cùng nam nhân xem trọng nữ nhân giống nhau, không thể chỉ nhìn túi da."

Mặt Thường Nhuận Chi hơi hơi đỏ lên.

https://thuviensach.vn

Nguyên chủ yêu thích Phương Sóc Chương, làm sao không bị khuôn mặt hắn mê hoặc?

"Lão thái thái nói đúng." Thường Nhuận Chi chân tình thực lòng đồng ý.

Lão thái thái vui mừng thấy bộ dáng nàng chịu thụ giáo, nói nhiều liền đứng lên.

"Tuy ta trọng quy củ, nếu phạm vào quy củ, thì lấy đâu ra quy củ mà trị gia? Tộc quy bày ra ở đó, muốn người tuân thủ. Phải biết rằng Đại Ngụy khai quốc che chở cho tứ công thất hầu, vì sao hiện tại chỉ còn có tam công tứ hầu không? Một công tam hầu kia, chính là không giữ quy củ, mới bị liệt vào hàng chờ tập tước, dần dần sự suy thoái. Lúc ấy, khi khai quốc, một công tam hầu này là cái khí thế gì, nếu không phải có suy nghĩ không nên có..."

Nói đến đây, Lão thái thái giống như cảm thấy có cái gì không ổn, liền ngừng lại cúi đầu xuống.

Thường Nhuận Chi cũng biết ý tứ kia trong lời nói của Lão thái thái.

Bây giờ, tuy đã trở thành hàng một công tam hầu chờ tập tước của Đại Ngụy, là bởi vì bọn họ đưa tay, với vào hoàng gia.

Nguyên nhân bị trở thành hàng chờ tập tước, chỉ có bốn chữ.

Hậu cung tham gia vào chính sự.

Lúc bốn nhà này bị liệt vào hàng chờ tập tước, là lúc nhà bọn họ cường thịnh. Trong cung, có nữ nhi của gia tộc làm Hoàng phi, có nữ nhi của gia tộc bọn họ sinh nhi tử làm vương gia.

Vì tiền đồ gia tộc, tự nhiên bọn họ hi vọng vì gia tộc có huyết mạch của một vương gia.

https://thuviensach.vn

Chuyện này phạm vào kiêng kị của đế vương.

E ngại mặt mũi của Ngụy cao tổ, lúc bốn nhà này bị định tội, chỉ có bốn chữ "Hậu cung tham gia vào chính sự", kết quả đều bị liệt vào hàng ngũ chờ tập tước.

Nhưng người trong gia tộc bọn họ lại không chiếm được trọng dụng.

Lão thái thái lại nói tiếp: "Một cái suy nghĩ không nên có."

"Nhuận Chi."

Thường Nhuận Chi vẫn còn đang suy tư, Lão thái thái gọi nàng hỏi: "Con có biết vì sao ta muốn đại tỷ con định hôn sự với Hoàng gia không?"

Khuya rồi, mặc dù có ánh nến, nhưng mà không có nhìn rõ mặt của Lão thái thái.

Tuy rằng, giọng điệu của Lão thái thái rất bình thường, nhưng mà Thường Nhuận Chi lại có thể nghe thấy một phần nghiêm túc.

Nhất thời, thân thể nàng ngồi ngay ngắn, suy nghĩ một chút mới trả lời:

"Phụ thân do ngự tiền thất nghi, Hầu phủ lại phải chờ tập tước, nghĩ đến khi còn Tiên đế, Tiên đế đã sớm có ý tưởng này. Đương kim Thánh Thượng được Tiên đế tự mình dạy dỗ, nói vậy, chắc là tuân theo di chí của Tiên đế. Còn lại tam công tam hầu, chờ tập tước chỉ sợ cũng chính là vấn đề thời gian sớm hay muộn. Vì đại tỷ tỷ định ra hôn sự với Hoàng gia, là muốn một tầng bảo đảm?"

Thường Nhuận Chi nhìn Lão thái thái, thấy ánh mắt bà lợi hại, nhất thời cúi đầu: "Cháu gái suy nghĩ nông cạn, Lão thái thái chớ trách."

"Thường ngày thấy con chất phác không nói, không nghĩ con cũng có suy nghĩ tinh tường như thế."

https://thuviensach.vn

Lão thái thái thở dài một tiếng, khép chặt hai mắt, khi mở mắt ra trong ánh mắt tràn đầy vui mừng.

"Ba đứa cháu gái của ta đều là người thông minh, rất tốt."

Thường Nhuận Chi cúi đầu nhẹ giọng đáp: "Tạ Lão thái thái khen ngợi."

Lão thái thái vẫy vẫy tay, suy nghĩ một chút, nói:

"Năm nay con đã mười bảy, ở trong nhà lâu cũng không được. Có thể phải để con gả lần nữa, về chuyện nhân tuyển cũng là xấu hổ. Ta cùng với mẫu thân con cũng có nói qua, bây giờ, trong kinh tuy có nam tử vừa độ tuổi chưa có hôn sự, nhưng những người này cũng không được tốt lắm, người thì thân thể có bệnh không tiện nói ra, người thì tâm tính không tốt, đối với con mà nói đều không phải là người thích hợp."

Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng thở ra, trong lòng cảm kích Lão thái thái không có tùy tiện đem nàng gả ra ngoài.

"Từ trước ta cứ nghĩ rằng con vụng về, tuy có nhân tuyển như thế, cho tới cũng không quá lo lắng. Bây giờ, thấy con lanh lợi, tâm tư trí tuệ thông thấu, người này, chắc chắn là thích hợp với con."

Thường Nhuận Chi cả trái tim đều nhấc lên.

"Lão thái thái nói là..."

"Cửu hoàng tử, Lưu Đồng."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 13: Cửu Hoàng Tử

Editor: Phi Yên

Hậu cung Nguyên Vũ đế số lượng khổng lồ, con cái của hắn đa số là nữ nhi.

Bây giờ đã xếp thứ tự nhi tử, thì có tới hai mươi mấy người, nữ nhi càng không cần phải nói.

Mặc dù, hắn có nhiều nhi tử như vậy, nhưng ở ba năm trước, một đứa con trai cũng không có được phong vương.

Bởi vì một khi phong vương, cho tước vị, mấy nhi tử này sẽ cố gắng bắt đầu khát khao càng nhiều quyền thế cùng địa vị.

Có thể để nhi tử lớn lên, cũng sẽ vĩnh viễn không để cho bọn chúng tham dự triều chính.

Ba năm trước, sau khi Nguyên Vũ đế thương nghị cùng Nội các, quyết định lập Thái tử, phong ngũ vương.

Lập Thái tử để ổn định giang sơn, phong ngũ vương đoạn tuyệt ý nghĩ sâu xa của bọn họ.

Thái tử là con trai của Hoàng hậu, bà đã qua đời, hắn là đích trưởng tử của Nguyên Vũ đế. Ngũ vương thì chính là con trai mà hắn cùng các hậu phi khác sở sinh, mặc kệ có tài hay không có tài, từ nhị hoàng tử đến lục

https://thuviensach.vn

hoàng tử, phân biệt phong làm Kỳ vương, Lễ vương, Chúc vương, Thụy vương và Sầm vương.

Kỳ vương, Lễ vương và Chúc vương cùng một mẫu phi, ở hậu cung địa vị rất cao, lại biết cách làm cho Nguyên Vũ đế vui vẻ, cho nên khi phong vương phong hào cũng tiêu phí một phen tâm tư.

Mà Thụy vương và Sầm vương, là vì được sinh sớm, dựa vào bài danh Hoàng tử mà đứng trước, cho nên thuận tiện cũng được phong vương, phong hào.

Năm đứa con trai đều đã lớn, lại không hơn được một nữa của Thái tử, đối huynh trưởng cho tới bây giờ cũng tương đối cung kính.

Theo suy nghĩ của Nguyên Vũ đế, ngũ vương có thể ở trong triều phụ tá Thái tử làm việc, còn ao ước huynh đệ bọn họ yêu thương nhau, cùng nhau hòa thuận.

Hắn cũng âm thầm hạ quyết định, sau khi phong ngũ vương, cũng sẽ không phong tước vị cho bọn chúng, để cho Thái tử mượn sự ủng hộ của quần thần mà đăng cơ.

Nhưng ý muốn của Nguyên Vũ đế lại gần như không thể thực hiện được.

Các Hoàng tử ở trong tối tranh đấu nhau mãnh liệt, đã bắt đầu dần dần lan đến triều đình.

Khi Thụy vương phi Thường Mộc Chi về nhà mẹ đẻ, cũng sẽ nói với lão thái thái mấy câu.

Tỷ như, Thái tử và Kỳ vương ý kiến không hợp, nói chuyện lời lẽ cũng thật sắc bén, muốn lôi kéo Thụy vương đứng chung một chỗ; hôm nay Lễ vương và Chúc vương cùng nhau liên hợp làm cho Thái tử mất hết mặt

https://thuviensach.vn

mũi, ngày mai lại vì lợi ích của bản thân mà tranh cãi ầm ĩ... Làm cho Thụy vương bị đẩy vào giữa rất là đau đầu.

Thậm chí ngay cả văn võ bá quan, cũng bắt đầu dần dần suy nghĩ phân lượng của Thái tử cùng bốn vị vương gia, mịt mờ không biết nên đứng bên nào.

Còn bốn bị vương gia thì sao?

Bởi vì Thụy vương ở trên triều đình không có thực quyền, địa vị mẹ đẻ hắn lại thấp, mà hắn lại yêu thích làm nghề mộc còn hơn làm việc vì triều đình, cơ hồ tất cả quan viên đều cho rằng hắn sớm đã không có tư cách tranh đoạt.

Nhưng mà Thường Nhuận Chi lại biết, cũng chính là Thái tử cùng với năm vị vương gia này liên thủ, Cửu hoàng tử, nàng thật đúng là không có nghe người ta nói qua.

"Mẹ đẻ của Cửu hoàng tử Lưu Đồng là Du quý nhân, đã sớm chết vì bệnh. Hắn từng cưới Mạc thị làm thê, nhưng trước đó một ngày Mạc thị ở trước cửa bị té gãy chân, hơn hai tháng sau cũng bệnh chết."

Lão thái thái dừng một chút, nhẹ giọng nói:

"Trên phố đồn đãi nói, Cửu hoàng tử còn không có làm lễ chu công với Mạc thị."

Thường Nhuận Chi cảm thấy, Cửu hoàng tử kia nếu như là người bình thường, cũng sẽ không có đi động tay động chân khiến Mạc thị bị té gãy chân.

"Năm nay, Cửu hoàng tử nhược quán chi năm, nghe nói thân thể không tốt, làm người trầm mặc ít lời. Lại bởi vì chuyện hắn cưới vợ, các hoàng tử khác đều nói hắn là điềm xấu, trên triều đình hắn không có vị trí."

https://thuviensach.vn

Lão thái thái thở dài một tiếng:

"Mẫu phi của Thụy vương là Hiển tần nương nương cùng mẫu phi của Cửu hoàng tử Du quý nhân có giao hảo, Du quý nhân mất sớm, Hiển tần nương nương còn nhớ tình cảm lúc trước, để Thụy vương chiếu cố đệ đệ Cửu hoàng tử này một chút. Trong các vị Hoàng tử, người lui tới cùng Cửu hoàng tử nhiều nhất, cũng chính là Thụy vương."

Lão thái thái nghiêm mặt nói với Thường Nhuận Chi:

"Mộc Chi đã nói cùng ta rồi, thân thể của Cửu hoàng tử cũng không giống như bên ngoài truyền, không có suy nhược như vậy, chẳng qua hắn lười đi biện bạch thôi. Nhưng mà chuyện của Mạc thị... Chỉ sợ trong đó cũng có chút khó nói, từ trước đến nay Cửu hoàng tử ngậm miệng không đề cập tới."

Thường Nhuận Chi nhẹ nhíu mày, hồi lâu mới nói:

"Lão thái thái, dù vậy... cuối cùng Cửu hoàng tử vẫn là con trai của Thánh Thượng. Ta là người đã từng gả ra ngoài, lại là thứ nữ, chỉ sợ cũng không thích hợp với hắn đâu."

Lão thái thái gật đầu: "Ta biết."

Muốn sống yên ổn phải biết suy tính trước tương lai, mặc dù phủ An Viễn hầu phải chờ tập tước là chuyện không thể nào thay đổi, nhưng muốn lão thái thái đứng trơ mắt nhìn Thường gia đi xuống, bà có thể nhẫn tâm sao?

Mặc dù đã có một đứa cháu rể là vương gia, nhưng Thụy vương bất quá chỉ là một vương gia chỉ có danh vọng, không có thực quyền, sau khi Nguyên Vũ đế qua trăm năm, phủ An Viễn hầu cũng không thể chỉ dựa vào sự giúp đỡ của Thụy vương.

https://thuviensach.vn

Có thể để lúc bà còn sống, hoàn thành chung thân đại sự cho mấy đứa cháu trai, cháu gái, vì phủ An Viễn hầu lưu lại một ít nhân mạch hi vọng, đó cũng là chuyện duy nhất bà có thể làm á.

Tuy rằng lão thái thái lo lắng cho tương lai toàn bộ phủ An Viễn hầu, lợi ích gia tộc là trọng điểm, nhưng đến cùng bà cũng không có làm ra chuyện bán cháu gái ra ngoài.

Bà là thực lòng muốn Thường Nhuận Chi có thể gả được tốt, muốn cho Thường Nhuận Chi được hạnh phúc cùng lợi ích gia tộc Thường gia được bảo toàn.

Tình huống này cũng chỉ có Thường Nhuận Chi là thích hợp, có năng lực vì Thường gia tìm một điểm tựa trong tương lai, càng nghĩ, cũng chỉ có Cửu hoàng tử .

"Hôm nay, ta cũng muốn thương lượng một chút với con, mặc dù ta xem trọng Cửu hoàng tử, nhưng mà việc này muốn thành, nhưng cũng gian nan."

Lão thái thái nhẹ giọng nói:

"Lúc trước, chuyện của đại tỷ con với Thụy vương... Ta là sử dụng thủ đoạn. Bây giờ đến phiên con rồi..."

Nhất thời, Thường Nhuận Chi rất muốn mở miêng hỏi.

Hôn sự của Đại tỷ, không lẽ bên trong lão thái thái làm cái gì sao? Thành công thật sự hả?

Vậy nàng...

Tâm tư nhanh chóng quay ngược trở lại, Thường Nhuận Chi cảm giác được lão thái thái đem ánh mắt đặt ở trên người nàng, có chút lợi hại.

https://thuviensach.vn

Nàng vội nín thở ngưng thần, bộ dạng phục tùng liễm mắt.

Lại nghe được lão thái thái cười, nói.

"Ta vốn tưởng rằng, ở trước mặt con vội vàng đề cập tới chuyện gả con lần nữa, con sẽ nói mấy lời phản đối kháng cự, ngược lại không nghĩ tới con cũng thật nghiêm cẩn theo như ý tứ ta lo lắng đường ra tương lai. Như thế xem ra, con đối với Phương Sóc Chương kia, là thật buông xuống."

Thường Nhuận Chi nhất thời xấu hổ.

Nguyên chủ có cảm tình với Phương Sóc Chương, nàng cũng không có nha.

Lão thái thái cho là như vậy, cũng tốt.

Thường Nhuận Chi nhân tiện nói:

"Đã cùng hắn hòa ly, hai nhà Thường, Phương cũng đoạn tuyệt quan hệ lui tới, cháu gái nếu như còn nhớ mãi không quên Phương Sóc Chương, chẳng phải là tự tát vào mặt mình sao? Cũng cô phụ một phen tâm ý của thái thái giúp đỡ con. Vì thái thái, cháu gái cũng sẽ không thể lại nghĩ tới Phương gia."

"Con hiểu rõ là tốt rồi."

Lão thái thái uống một ngụm trà, nhẹ giọng nói:

"Nguyên nhân hai nhà Thường, Phương hòa ly, trên phố cũng đã có nghe đồn. Thời gian Phương gia đến kinh thành chưa lâu, muốn ở trong lời đồn đãi chiếm chút lợi lộc là không có khả năng, huống chi là bọn họ làm chuyện có lỗi với con trước. Như thế, đối với thanh danh của con ngược lại cũng không đáng ngại."

Thường Nhuận Chi gật gật đầu.

https://thuviensach.vn

Nàng mặc dù đối loại thanh danh này thấy rất bình thường, nhưng nếu bởi vì vậy mà liên lụy tới phủ An Viễn hầu, lòng nàng cũng thấy bất an.

Dù sao nguyên chủ chưa bao giờ muốn nghĩ đến ly hôn.

"Nếu như Cửu hoàng tử đã cùng Thụy vương giao hảo, việc này không thể thiếu được sự giúp đỡ của Đại tỷ con, thay con xem khẩu phong. Đại tỷ con cũng là người sáng suốt, để nó tìm hiểu là vừa vặn."

Lão thái thái lại nhấc lên ly trà, Thường Nhuận Chi vội vàng đưa tay nhận lấy rồi để xuống bàn, vừa ngồi vừa lắng nghe lão thái thái nói:

"Nếu như Cửu hoàng tử đối với thân phận con có thành kiến... chuyện này, để nói sau đi."

Tảng đá trong lòng Thường Nhuận Chi cuối cùng cũng rơi xuống.

Hầu hạ lão thái thái nằm xuống, thả màn, Thường Nhuận Chi dặn dò nha hoàn gác đêm mấy câu, liền nhỏ giọng lui ra ngoài, nàng trở lại gian giữa nghỉ ngơi.

Diêu Hoàng và Ngụy Tử còn chưa ngủ, chờ Thường Nhuận Chi trở về thì hầu hạ nàng rửa mặt.

Năm nay vào đông rất lạnh, bên phía Yến Bắc đã có người chết cóng, số lượng trâu ngựa chết cóng còn đang dần dần tăng lên, nghe nói Yến Bắc có chút loạn, Tiên Ti vương ở phương Bắc Đại Ngụy có chút rục rịch.

Nội trị Nguyên Vũ đế ôn hòa, đối với thế gia đại tộc xuống tay cũng là tiến hành theo chất lượng, cũng không cấp tiến, nhưng tính tình như vậy, trong đối ngoại kháng địch liền có vẻ quá non mềm.

Tiên Ti vương vài lần uy hiếp Yến Bắc, nhiều lần xâm chiếm Đại Ngụy, từ tiên đế đến Nguyên Vũ đế, đều chính là lấy lui mà thủ, chỉ ngăn cản họ ở

https://thuviensach.vn

quan ngoại Yến Bắc, chưa bao giờ nghĩ tới đánh đuổi Tiên Ti vương.

Thường Nhuận Chi cảm thấy, chính là vì hai đại hoàng đế coi trọng nội trị mà xem nhẹ kẻ thù bên ngoài, mới khiến cho Tiên Ti càng lớn mạnh.

Năm nay vào đông lạnh như vậy, chờ độ ấm đi lên chút, nói không chừng Tiên Ti lại muốn tấn công Yến Bắc một lần nữa.

Bò dê ở Yến Bắc đều bị lạnh đến chết, huống chi là tộc người Tiên Ti ở phương bắc?

Bất quá cái này là quốc sự, không đến lượt một nội xá nữ tử như nàng đi quan tâm.

Thường Nhuận Chi rối tung tóc, nằm xuống chiu vào ổ chăn ấm áp.

Ngày mai lại là một ngày mới a.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 14: Tiên Ti

Edit + Beta: Bộ Yến Tử

Chờ khi gần tới năm mới, chuyện hôn sự của Thường Bằng sẽ được tiến hành, bắt đầu gióng trống khua chiêng chuẩn bị.

Làm nhân vật chính Thường Bằng có vẻ rất vui sướng.

Hôn kỳ rất nhanh liền tới, Thường Bằng đến phủ An Quốc Công cưới Triệu Thanh Dao trở về.

Đã thành hôn, liền đại biểu hắn đã thành gia lập nghiệp.

Thường Cảnh Sơn cũng nghiêm túc, đưa sổ con tiến cung, xác nhận Thường Bằng sẽ là người thừa kế vị trí.

Nhưng bởi vì phủ An Viễn hầu phải chờ Thường Cảnh Sơn tập tước, cho nên Thường Bằng cũng không có danh hiệu "Thế tử". Bất quá có thể âm thầm xưng hô như vậy.

Sau khi Thường Nhuận Chi gặp qua Triệu Thanh Dao, không thể không thừa nhận ánh mắt lão thái thái thật là vô cùng tốt.

Triệu Thanh Dao là nhị phòng thứ nữ phủ An Quốc Công, cũng không phải đích tôn, cũng không phải trưởng nữ, theo trên địa vị mà nói cũng không đến phiên nàng mới đúng.

Triệu Thanh Dao lớn lên cũng không xinh đẹp, nhìn qua chính là thanh tú.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà nàng làm người xử thế cực kì thoả đáng, tính tình không giống vẻ mặt nhu hòa bên ngoài của nàng, tương phản đã có hai phân quả cảm cùng mùi vị quyết đoán.

Sau khi nàng vào hầu phủ, tiểu Hàn thị liền châm chước đều đặn giao một ít chuyện trong phủ cho nàng làm, Triệu Thanh Dao đều làm rất khá.

Đối với cô em chồng Thường Nhuận Chi này khi ly hôn trở về nhà, trên mặt Triệu Thanh Dao cũng chưa từng lộ ra nửa phần khinh thường, quả nhiên là người khéo xử sự đưa đẩy.

Thời gian Thường Nhuận Chi ở chung với nàng cũng không nhiều lắm, nhưng chỉ cần ở chung cùng nàng, liền có thể cảm giác được nàng chăm sóc rất chu đáo, một chút cũng sẽ không có cảm giác trì trệ.

Một nữ tử như vậy, sau này chưởng gia lập nghiệp, đối với Thường Bằng mà nói tuyệt đối là một hiền thê có thể trợ giúp chồng con.

Thường Cảnh Sơn và tiểu Hàn thị cũng khen con dâu không dứt miệng.

Mà tứ thiếu gia Thường Âu, trải qua Thường Nhuận Chi nhắc nhở, trước mấy ngày Thường Bằng thành hôn Thường Âu lấy danh nghĩa "Học tập" chơi đùa rất là thuận lợi vui vẻ, cuối cùng cũng đã hoàn thành tâm nguyện.

Tiết trời dần dần ấm lại, quả nhiên không ngoài dự liệu của Thường Nhuận Chi, Tiên Ti xâm nhập Yến Bắc quan.

Vừa trải qua một mùa đông giá rét, đó cũng là một khảo nghiệm đối với quan quân đóng tại Yến Bắc quan, vừa nghĩ tới sẽ được phấn khởi lấp đầy cơn đói bụng suốt mùa đông, nhưng lại phải theo quân đội ở Yến Bắc quan giành lại chút lương thực từ tay người Tiên Ti.

Người Tiên Ti xuất thân trên lưng ngựa, ăn bò dê lớn lên, người người thân cường thể tráng, năng chinh thiện chiến.

https://thuviensach.vn

Quân đội Đại Ngụy đóng quân ở Yến Bắc quan phần nhiều là nhân sĩ phương bắc, lại trải qua quá trình luyện binh gian khổ, đồng dạng cũng trải qua một mùa đông tích lũy lửa giận, ngược lại đánh trận cũng không kém nhiều lắm.

Hai bên ra tay quá nặng, tổn thương hòa khí lẫn nhau.

Thẳng đến ba tháng băng tiêu tuyết tan, mới tạm thời dừng tay, bắt đầu nghị hòa.

Đối với chuyện này Đại Ngụy đã có chuẩn bị.

Tiên Ti xâm chiếm một hồi, cuối cùng kết quả đều thoát không khỏi bốn chữ "Ngưng chiến nghị hòa".

Cũng may Đại Ngụy trị hạ, dân chúng cũng coi như an cư lạc nghiệp, hàng năm thuế má tràn đầy quốc khố, lúc nghị hòa cũng tương đối nắm chắc mấy phần khẩu khí —— ít nhất khi Tiên Ti ra giá, Đại Ngụy cò kè mặc cả, dùng lương thực, vải vóc và các vật dụng khác trấn an Tiên Ti, gánh nặng đặt trên lưng Đại Ngụy cũng không có cố chút sức nào.

Khi nghị hòa kết thúc, theo thường lệ Tiên Ti sẽ phái sứ đoàn đến kinh thành Đại Ngụy.

Người Tiên Ti muốn nhìn sự phồn vinh của Đại Ngụy, để lần sau khi khai chiến có lợi thế để so đo;

Đại Ngụy cũng nhân cơ hội này phô trương sự cường đại của mình với người Tiên Ti, lấy sức mạnh uy hiếp Tiên Ti.

Kinh thành sẽ nghênh đón một đám nhân sĩ ngoại tộc.

Không khí Đại Ngụy khai phá, người ngoại tộc cũng không thiếu, trong kinh thu nạp rất nhiều điệu ca, điệu múa giỏi của người ngoại tộc. Thương

https://thuviensach.vn

nhân ngoại tộc ở kinh thành phồn hoa cũng chen vai thích cánh.

Nghiêm túc mà nói, Đại Ngụy là một quốc gia ở cổ đại gần với xu hướng quốc tế hóa.

Chính là hàng năm đều có cái để chống đỡ với Tiên Ti, để Đại Ngụy như ngạnh ở hầu.

Có thể Nguyên Vũ đế đang muốn thu thập thế gia đại tộc, cũng không có tâm tư chia ra để đối kháng Tiên Ti, Tiên Ti nhân cơ hội đó liên tục kéo quân xâm lược.

Nhưng nói đến cùng, chuyện này dù sao cũng là quốc sự, nhưng chưa đến nỗi trời phải sụp xuống. Mặc dù trời có sụp xuống, cũng có nam nhi uy vũ chống đỡ, vóc sức trấn ải, như thế nào sống qua ngày, làm cách gì để sống.

Bây giờ, Thường Nhuận Chi đang nghe Ngụy Tử liên miên lải nhải.

"... Người của Thái tử phủ đến, mặc dù trên mặt không hiện rõ tì khí gì. Mới vừa đầu Phương lão thái thái đối với bà ta rất là cung kính, sau đó thấy được lão ma ma kia là người ôn hòa, lại muốn nghĩ cách làm khó dễ người ta, muốn giành lại chuyện trong nhà cho mình quản."

Ngụy Tử cười thần bí, hỏi: "Cô nương làm sao đoán được?"

Ngụy Tử là cái mật thám, tuy rằng Thường Nhuận Chi đã ly hôn, nhưng mà Ngụy Tử vẫn cứ nghĩ cách thu thập tin tức có liên quan tới Phương gia. Chuyện tốt, nàng sẽ không nói với Thường Nhuận Chi, chuyện mà nàng nói với Thường Nhuận Chi, đều là chuyện xấu của Phương gia.

Thường Nhuận Chi cũng quen nàng, nghe nàng hỏi, chỉ mỉm cười:

https://thuviensach.vn

"Còn có thể làm sao? Ngươi đều nói lão ma ma kia có tì khí, chắc là tức giận với Phương lão thái thái rồi. Phương đại nhân là không có khả năng đi đắc tội Thái tử, vậy kết quả có thể nghĩ tới. Tất nhiên là do Phương lão thái thái không tốt."

Ngụy Tử nhất thời nịnh nọt nói: "Cô nương thực thật thông minh."

Thường Nhuận Chi bật cười: "Được rồi, sau đó xảy ra chuyện gì, ngươi nói mau đi, Diêu Hoàng cũng chờ nghe kia kìa."

Diêu Hoàng đứng một bên nhất thời đỏ mặt.

Ngụy Tử cũng không thừa nước đục thả câu, tặc lưỡi cười hề hề, nói:

"Lão ma ma kia nhường nhịn bà ta hai lần, sau đó nói chuyện bất quá tam, nếu như Phương lão thái thái lần thứ ba làm bà khó xử, bà sẽ thu thập hành lý trở về phủ Thái tử. Sau khi Phương đại nhân từ Hộ bộ trở về biết chuyện này, giận đến xanh mặt, tự mình đi tới phủ Thái tử bồi tội với lão ma ma kia, rồi mời lão ma ma trở về. Còn Phương lão thái thái, bị Phương đại nhân lấy cớ thân thể bà không khỏe để từ chối, nhốt trong viện nhỏ để tĩnh dưỡng. Người khác không biết, còn nói Phương đại nhân là người chí hiếu."

Ngụy Tử che miệng cười khanh khách: "Phương đại nhân này là hiếu tử, cũng không ngoài như vậy."

Thường Nhuận Chi cười nhẹ: "Tiền đồ và mẫu thân đặt chung với nhau, muốn ngươi chọn lựa, ngươi chọn cái nào?"

Ngụy Tử sửng sốt, không hiểu nói: "Lời này của cô nương là có ý gì?"

"Phương đại nhân từng được Thánh Thượng ở trước mặt văn võ bá quan tán thưởng『nhân tâm hiếu thuận』, hắn ở trước mặt Thánh Thượng treo danh hiếu tử, nếu hắn làm ra chuyện bất hiếu, thì chẳng phải đánh vào mặt

https://thuviensach.vn

Thánh Thượng, cho nên hắn không dám không hiếu thuận với Phương lão thái thái, mặc kệ bên trong như thế nào, đối với thanh danh bên ngoài, hắn không thể có nữa điểm sơ xuất."

Thường Nhuận Chi dừng một chút, nhẹ giọng, nói:

"Chuyện ta và hắn ly hôn, tuy rằng đều nói Phương gia không phúc hậu, nhưng cũng có thể là do Phương Sóc Chương đem việc này đẩy tới trên người Phương lão thái thái, nói là Phương lão thái thái không yêu thích đứa con dâu như ta, người khác cũng không thể nói hắn không đúng nửa câu."

Ngụy Tử bừng tỉnh đại ngộ: "Vậy chẳng phải là, thành cũng lão thái thái, bại cũng lão thái thái sao?"

Cũng không phải là sao, Phương Sóc Chương có thể được Thánh Thượng coi trọng, đó là bởi vì một chữ "Hiếu", bây giờ hắn bị thế người ta lên án, cũng bởi vì chứ "Hiếu" này.

"Nhưng mà hắn cũng không thể đắc tội lão ma ma kia, dù sao hắn muốn làm việc ở Hộ bộ, mà Hộ bộ, là địa bàn của Thái tử."

Đối với chuyện phân chia các thế lực trên triều đình, trong khoảng thời gian này lúc lão thái thái rãnh rỗi cũng sẽ nói với Thường Nhuận Chi mấy câu. Hộ bộ làm việc vì Thái tử, đây là chuyện lão thái thái có thể khẳng định .

Nói đến nơi này, Thường Nhuận Chi đóng miệng.

Hộ bộ quản tất cả thuế má trong thiên hạ, có thể nói là gói tiền to của Hoàng đế. Bây giờ, Thái tử vững vàng nắm Hộ bộ trong tay, cũng không biết là do Hoàng đế gợi ý, hay là do Thái tử tự chủ trương?

Nghĩ một chút, suy nghĩ của nàng có chút phiêu xa.

https://thuviensach.vn

Ngụy Tử vẫn còn chưa nói xong chuyện Phương gia.

"... Hình như Mi di nương kia muốn Phương đại nhân phù chính nàng, Phương đại nhân không có đáp ứng."

Lực chú ý của Thường Nhuận Chi liền bị dời qua.

"Lúc này hắn không dám đem Tô Nguyên Mi phù chính đâu." Thường Nhuận Chi chắc chắn nói.

Phương Sóc Chương tốt xấu cũng là tiến sĩ, đầu óc cũng không phải ngu dốt. Mặc dù hắn muốn đem Tô Nguyên Mi phù chính, cũng sẽ không chọn lúc này, ít nhất cũng muốn để Tô Nguyên Mi thật sự sinh nhi tử mới thành.

Huống chi, chuyện trong hậu viện Phương gia hắn bây giờ còn không yên ổn, hắn không ngốc đến nỗi đem lại tai họa ngầm cho chính mình.

Miệng Ngụy Tử còn không có nhàn rỗi bàn tán chuyện Phương gia đến nước bọt tung bay, Thường Nhuận Chi nghe đến nỗi buồn ngủ.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 15: Biện Luận

Edit + Beta: Bộ Yến Tử

Đông đi xuân đến, cành cây mọc đầy nhũ non.

Tiên Ti vương phái sứ đoàn nghị hòa đi ba tháng trời, mới tới kinh thành Đại Ngụy.

Sứ đoàn Tiên Ti tổng cộng đến hơn hai mươi người, người nào cũng là đại hán cường tráng, mắt to, mày rậm, mũi cao. Trên người bọn họ còn mặc những bộ xiêm y bằng da, lông đặc sắc của Tiên Ti, bên hông đeo trường đao, chủy thủ khảm đá quý, bộ ngực căng phồng, đi ở trên đường, phát ra khí thế không giận tự uy, làm cho tất cả mọi người nhượng bộ lui binh.

Chuyện náo nhiệt như vậy, Thường Nhuận Chi cũng có may mắn được ra ngoài "Đánh giá".

Nếp sống Đại Ngụy phóng khoáng, nữ tử xuất môn cũng rất bình thường, trên đường phồn hoa nơi nơi có thể thấy được nhiều bóng dáng nữ tử thướt tha. Nếu là mùa hè, các cô nương ngoại tộc còn lộ ra chiếc eo thon nhỏ, hai cánh tay trơn bóng, cần cổ thon dài, càng hấp dẫn người ta chính là ánh mắt.

Bất quá bây giờ là đầu mùa xuân, ngược lại cũng không có cô nương nào ăn mặc như vậy.

Thường Nhuận Chi là bị tứ đệ Thường Âu nghịch ngợm kia cứng rắn kéo đi.

https://thuviensach.vn

Sau mùa đông, Tiền di nương cuối cùng cũng giải lệnh cấm cho Thường Âu, cho phép hắn xuất môn chơi. Vì thế Thường Âu đặc biệt kéo Thường Nhuận Chi xuất môn, thứ nhất tỏ vẻ cảm tạ, thứ hai cũng dễ dàng lấy Thường Nhuận Chi ra làm lá chắn cho hắn.

Thường Nhuận Chi biết được tiểu tâm tư này của Thường Âu, ngược lại cũng không chọc thủng hắn.

Cũng may lão thái thái là người dễ nói chuyện, nói nàng đợi một mùa đông tất nhiên cũng buồn, đồng ý cho nàng xuất môn một ngày thả lỏng tâm tình cho tốt, cũng có thể học hỏi thêm kiến thức.

Trong lòng Thường Nhuận Chi cảm thấy ấm áp.

Mặc dù Lão thái thái muốn dùng hôn nhân của nàng để thu hoạch chút ích lợi, nhưng cũng không có hoàn toàn không để ý tới cảm thụ của nàng. Một điểm này mà nói, kỳ thực Thường Nhuận Chi cũng đã thấy đủ .

Hai người đã được phép ra ngoài, vì cớ gì không đi?

Lầu hai Túy Tiên lâu, Thường Nhuận Chi bao một sương phòng, lúc này nàng đang ngồi uống trà bên cửa sổ.

Sứ đoàn Tiên Ti đã đi qua, Thường Âu ghé vào bên cửa sổ vẫn còn tán thưởng không ngừng.

"Tam tỷ, tại sao bọn họ lại cao như vậy á! Tam tỷ, tại sao bọn họ lại cường tráng như vậy hả? Tam tỷ, tại sao xiêm y bọn họ mặc tất cả đều là da lông! Tam tỷ..."

Thường Nhuận Chi nghe hắn nêu câu hỏi, thỉnh thoảng trả lời hắn một câu, thấy hắn còn ghé vào bên cửa sổ, không khỏi nói:

https://thuviensach.vn

"Người ta đã đi không còn thấy nữa rồi, còn nằm sấp ở đàng kia xem cái gì hả?"

Thường Âu quay đầu cười hì hì, nói:

"Bọn họ đi rồi, phía dưới có thể còn có người còn đang nghị luận đó, đệ muốn nghe thử bọn hắn nói cái gì."

Thường Nhuận Chi bật cười, suy nghĩ một chút lui sương phòng, để cho Thường Âu cùng nàng đi trong đại đường, muốn một ấm trà.

"Trong đại đường nhiều người, bọn họ đàm chuyện này cũng rất là lớn tiếng, ngươi nghe chắc đủ."

Thường Nhuận Chi nâng ly trà ấm trong tay, Thường Âu tắc lưỡi dựng thẳng lỗ tai nghiêm cẩn nghe.

Đại đường Túy Tiên lâu đã ngồi đầy, mặc kệ đối phương có nhận biết nhau hay không, đối với việc sứ đoàn Tiên Ti đến lần này đều có rất nhiều lời muốn nói.

Ngươi một câu ta một câu, dần dần đã nói đến quan hệ giữa Tiên Ti cùng Đại Ngụy.

Có người bất bình tức giận, nói:

"Cứ cách vài năm, Đại Ngụy chúng ta đều hòa chiến với Tiên Ti một lần, sau mỗi lần chiến mặc kệ thắng thua, đều phải cho Tiên Ti lương thực vải vóc, vì cái gì không có đem quân tiêu diệt Tiên Ti! Cũng đỡ phải mỗi lần vì chuyện của Tiên Ti, trả giá một tuyệt bút phí dụng."

Có cấp tiến, tự nhiên cũng có ôn hòa .

"Đại Ngụy chúng ta vạn quốc hướng đến, há có thể đi làm việc chờ đợi phí công kia?"

https://thuviensach.vn

Như thế, người trong đại đường vì vấn đề này chia làm hai phái, biện luận không ngừng nghỉ.

Thường Nhuận Chi nghe thật thú vị, người hai bên đều nói thập phần có đạo lý, bầu không khí biện luận này rất là nhiệt liệt, tài hùng biện của hai bên xác thực cũng rất cao.

Thường Âu cũng nghiêm cẩn lắng nghe, nghe mệt mỏi, hắn không khỏi quay đầu hỏi Thường Nhuận Chi:

"Tam tỷ, tỷ cảm thấy bên nào nói đúng?"

Thường Nhuận Chi cười cười. Vấn đề dân tộc này á, trước nay không tốt để trả lời là như vậy.

"Tam tỷ?"

Thấy Thường Nhuận Chi không nói, Thường Âu nhịn không được lôi kéo tay áo của nàng.

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ nhìn về phía hắn, nói:

"Đạo lý đều có, nhưng chiến và không chiến, kỳ thực mấu chốt là do Tiên Ti."

Thường Âu không hiểu, Thường Nhuận Chi nhân tiện nói:

"Đây là suy nghĩ của tam tỷ, ta chỉ nói như vậy, đệ nghe một chút là được rồi."

Thường Âu vội gật đầu.

"Theo như trước mắt, Thánh Thượng không hy vọng cử binh đối ngoại. Nói cách khác, theo góc độ của Đại Ngụy, Thánh Thượng cũng không muốn chiến."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi nhẹ giọng nói:

"Nói cách khác, chỉ cần Tiên Ti không xâm chiếm Đại Ngụy, trước mắt Đại Ngụy sẽ không đánh nhau với Tiên Ti. Cho nên ta nói, chiến hay không chiến, mấu chốt là do Tiên Ti."

"Đánh nhau không tốt." Thường Âu nhíu mày chu miệng: "Đánh nhau sẽ chết người."

Thường Nhuận Chi sờ sờ đầu của hắn: "Tiểu tứ tâm địa thực thiện lương."

"Tam tỷ, có thể không đánh nhau sao?"

"Có thể nha." Thường Nhuận Chi nói: "Trừ phi Tiên Ti đánh nhau chỉ vì lương thực vải vóc, mà không phải là thứ khác."

"Thứ khác?" Thường Âu không hiểu, hỏi lại.

Thường Nhuận Chi dừng một chút, nhẹ giọng nói:

"Tỷ như, muốn thu phục Trung Nguyên."

Thường Âu nhất thời hấp một hơi.

"Bọn họ dám!"

Vừa nói, Thường Âu vừa vỗ bàn muốn đứng lên.

Thường Nhuận Chi vội vã kéo hắn xuống: "Đừng kích động, không phải nói cho đệ tùy tiện nghe một chút là được sao?"

Lúc này Thường Âu mới bớt căm giận bất bình, ngồi xuống.

Chính là tỷ đệ hai người đều không nghĩ tới, ban đầu bọn họ nói chuyện cũng đã để cho những người bàn bên cạnh đặc biệt là nam nhân đưa lưng

https://thuviensach.vn

về phía bọn họ chú ý.

Nam nhân kia đang uống trà, khuôn mặt giấu trong bóng tối, chỉ có thể nhìn thấy một bàn tay tinh tế cầm ly trà, trắng nõn thon dài, quả nhiên rất đẹp mắt.

Thường Âu sinh hờn dỗi một lát, lại nhịn không được hỏi Thường Nhuận Chi:

"Vậy... chắc là bọn hắn cũng không dám nhúng chàm Đại Ngụy chúng ta, như vậy có thể không đánh nhau sao?"

"Đương nhiên là có thể, mặc dù người Tiên Ti người người nhìn đều rất thô lỗ dã man, nhưng cũng không phải ngốc tử. Nếu có thể không đánh nhau lại có thể đạt được lương thực vải vóc, bọn họ lại cớ sao mà không làm, có ai muốn sinh một hồi chiến sự đâu?"

Thường Nhuận Chi lại nói tiếp:

"Nhưng mà người Đại Ngụy cũng không phải kẻ ngốc, vì cái gì vô duyên vô cớ cho bọn hắn lương thực vải vóc hả?"

Thường Âu liền gãi gãi đầu:

"Có thể sau khi mỗi lần đánh nhau, còn không phải cấp cho Tiên Ti vài thứ kia... Còn không bằng không trực tiếp đánh nhau cho rồi."

Thường Nhuận Chi liền cười bất đắc dĩ nói:

"Đệ cũng có thể nghĩ tới, tại sao các đại thần triều đình lại có thể không nghĩ tới? Chỉ là không trực tiếp đánh nhau, mặt mũi Đại Ngụy chúng ta lại phóng ở đâu? Đánh nhau, là vì không muốn đánh mất mặt mũi, để cho mọi người biết Đại Ngụy không sợ một trận chiến; mà sau khi chiến lại cho Tiên Ti lương thực vải vóc, là vì muốn tuyên bố cả thiên hạ biết Đại Ngụy

https://thuviensach.vn

quốc có dân giàu thực lực mạnh, Đại Ngụy như nước trăm sông đổ về biển cả, chỉ có thể hình dung chính là đại, lòng dạ rộng lớn, các nước khác không thể so sánh."

Thường Âu há miệng thở dốc: "Nhưng mà, nhưng mà..."

Hắn rõ ràng cảm thấy không đúng, lại nói không nên lời.

Thường Nhuận Chi vỗ vỗ bả vai gầy yếu của tiểu thiếu niên, nói:

"Tỷ biết, đệ muốn thay những người canh giữ ở Yến Bắc quan, những tướng sĩ ra sức chống đỡ người Tiên Ti mà thấy không đáng giá."

Thường Âu vội vàng gật đầu, sắc mặt đỏ lên:

"Vì mặt mũi, thì có thể không để ý sinh tử của bọn họ sao? Đây là không đúng!"

Thường Nhuận Chi dừng một chút, không khỏi thở dài nói:

"Đúng vậy, nhưng mà... Tiểu hài tử tài trí đúng sai, mà đại nhân, chỉ nhìn lợi hại."

Thường Âu bất mãn nói: "Tam tỷ, đệ không phải tiểu hài tử."

"Ừ ừ, tiểu tứ là tiểu nam tử hán, lại ăn nhiều cơm chút, sau này chính là đại nam tử hán!"

Thường Âu lập tức thỏa mãn, cười hắc hắc.

Thường Nhuận Chi liền nhân cơ hội đó dừng chuyện này lại, nói trời không còn sớm, nên mang Thường Âu trở về, bằng không Tiền di nương vừa thấy hắn lại lải nhải.

https://thuviensach.vn

Lúc này Thường Âu không cam tâm tình nguyện rời khỏi cùng Thường Nhuận Chi, đi được không xa, còn có thể nghe được hắn nắm tay kiên định nói:

"Sau này đệ muốn luyện võ, trở thành đại tướng quân, để cho đám mọi rợ Tiên Ti kia không dám cùng chúng ta đánh nhau, rồi sau đó lại đòi lương thực cùng xiêm y!"

Thanh âm hai tỷ đệ đã không thể nghe thấy, nam nhân ban đầu ngồi đưa lưng về phía Thường Nhuận Chi chậm rãi đứng dậy, hai người hầu hạ bên người bước lên phía trước nói:

"Gia, phải về phủ sao?"

Nam nhân khẽ lên tiếng, xoay người lại.

Nam tử Đại Ngụy lấy âm nhu làm mỹ, dựa vào huân hương làm đẹp cũng tỏ rõ thân phận. Nhưng nam nhân này, nhìn cũng có phong phạm của một người trên, mặc dù dung mạo động lòng người, nhưng lại có một cỗ khí khái mười phần nam tử, trên người hắn cũng không có huân hương, ngược lại không biết thân phận hắn là gì.

Lại gần xem chút, ánh mặt trời chiếu xuống, đôi đồng tử của hắn lại không giống người bình thường màu nâu đậm, ngược lại ẩn ẩn hiện ra chút ánh sáng màu lam. Xem khuôn mặt này, cùng với mỹ mạo của vũ cơ ngoại tộc trong kinh thành có mấy phần tương tự.

Nói vậy, huyết thống nam tử này có một phần của ngoại tộc.

Hắn nâng bước muốn đi, lại dừng một chút, nói:

"Đi Thụy vương phủ."

"Vâng." Hai hạ nhân vội vã đáp.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 16: Vương Phủ

Edit + Beta: Bộ Yến Tử

Nguyên Vũ đế phong vương cho năm đứa con trai, cấp phủ đệ cách hoàng cung một khoảng cách khá xa, chỉ có phủ Thái tử ở gần hoàng thành. Hơn giữa, do Thụy vương là người "Không tiền đồ", phủ đệ của hắn cách hoàng cung xa nhất.

Chủ tớ ba người tới Thụy vương phủ, người gác cổng Thụy vương phủ thấy người, bước lên phía trước tới tiếp đón, nhìn người trước mặt đã đến là người quá quen thuộc.

Nam nhân cũng không cần hắn dẫn, tự mình cất bước tới phủ Thụy vương giống như đi lại trong thư phòng.

Nói là thư phòng, gác để giá sách là một nơi cũng không lớn, càng rộng lớn cũng là phòng bên cạnh, một căn phòng trống để làm "Công tác giữa". Đây là nơi bình thường Thụy vương dùng bào đầu gỗ, khắc đầu gỗ, làm chỗ sống của một người thợ mộc.

Quả nhiên, nhìn thấy Thụy vương đang cầm một trận bình bào khoan khoái khắc đầu gỗ, vụn gỗ bay lên. Trên đầu Thụy vương cũng dính một chút vụn gỗ. Trong miệng hắn còn ngậm một ngọn bút dùng để phác họa, hai chân chuyển hướng, không hề có chút phong phạm quý tộc.

"A, sao đệ lại đến đây?"

https://thuviensach.vn

Nghe được giọng nói của Thụy vương, nam nhân giương mắt ngắm một chút, cười một tiếng, ngược lại cũng không ngừng động tác trong tay, tiếp tục bận rộn.

Nam nhân cũng không muốn trì hoãn, tự mình tìm ghế ngồi, thổi thổi bụi bặm trên ghế, vén áo bào ngồi xuống.

"Sứ đoàn Tiên Ti đã vào kinh, chắc phải thiết đãi cung yến một hai ngày đi."

Ánh mắt nam nhân cũng dừng trên khối gỗ trong tay Thụy vương, vẻ mặt chuyên chú:

"Nói vậy, Thái tử bọn họ lại có một phen tranh cãi, huynh có tính toán gì?"

"Tính toán?" Thụy vương nở nụ cười: "Trường hợp như vậy, không đến phiên ta chen vào nói đâu."

"Nhưng nếu huynh không có nói thì được sao?" Giọng nói nam nhân rất bình thản.

"Vậy đánh thái cực, ba năm này không phải đều như vậy sao."

Thụy vương ngừng việc trong tay, nhún vai, đem khối gỗ bị hắn bào sáng bóng đứng lên, ý bảo cho nam nhân nhìn:

"Ngũ tẩu đệ hai ngày trước có nói, hộp trang điểm hồi môn của nàng ở nhà mẹ đẻ cái nắp bị hỏng rồi, ta muốn làm cho nàng cái mới. Đệ thấy thế nào hả?"

Nam nhân bất đắc dĩ nói: "Đệ không có dùng hộp trang điểm."

Ngụ ý là hỏi hắn cũng như không hỏi.

https://thuviensach.vn

Thụy vương liền cười hắc hắc, đem khối gỗ trong tay bỏ xuống, cầm cái khăn vải bố bên cạnh xoa xoa tay.

"Hôm qua, Ngũ tẩu đệ tiến cung thỉnh an mẫu phi, nghe nói mẫu phi muốn gặp đệ. Nếu đệ có thời gian rảnh, tiến cung đi, trò chuyện cùng mẫu phi một lát."

Thụy vương dừng một chút, lại nói tiếp:

"Tựa hồ... Mạc gia bên kia cũng ở trước mặt mẫu phi nói mấy câu."

Trên mặt nam nhân vốn dĩ bình thản đột nhiên trầm xuống.

Thụy vương xem xét sắc mặt của hắn, liền thở dài:

"Đều hai năm, đệ còn muốn kéo dài tới khi nào?"

"Ngược lại không đến nỗi." Nam nhân nói: "Là bọn họ cách đoạn thời gian liền muốn dùng các loại lý do đến trước mặt ta lắc lư một chút, nhắc nhở ta thân phận đích thê của Mạc thị, ta liền cảm thấy có chút ghê tởm."

Hai người đang nói chuyện, Thụy vương phi Thường Mộc Chi nghe được phủ có khách đến nên vội vàng chạy lại đây.

"Ngũ tẩu."

Nam nhân vội vã đứng dậy đón chào.

Thường Mộc Chi cho hắn miễn lễ, cười để cho người ta dâng trà, oán trách Thụy vương nói:

"Khách nhân tới cửa, chàng là chủ nhân nơi này, ngay cả ly trà đều không có chiêu đãi."

Thụy vương hắc hắc cười: "Cửu đệ cũng không phải người ngoài nha."

https://thuviensach.vn

Nói xong liền nháy mắt với nam nhân: "Đúng không Cửu đệ?"

Nam nhân bất đắc dĩ cười.

Nam nhân này, rõ ràng chính là cửu hoàng tử đương triều, Lưu Đồng.

Thường Nhuận Chi sẽ không nghĩ tới, nàng đã từng cùng nhân tuyển làm tôn tế của lão thái thái gặp thoáng qua.

Hạ nhân dâng trà, phu thê Thụy vương cùng Lưu Đồng liền ngồi xuống, phẩm trà tán gẫu.

"Hôm nay Cửu đệ đến là vì công việc sao?" Thường Mộc Chi ôn hòa hỏi Lưu Đồng.

Thụy vương nhìn Lưu Đồng một cái, nói:

"Nếu như là chuyện cung yến, đệ cũng không cần lo lắng. Bọn họ tranh cãi ầm ĩ thì cứ để họ tranh cãi ầm ĩ đi, đến cùng vẫn là có chừng mực. Ta cũng còn ứng phó được."

Chuyện triều đình, Thụy vương cũng chẳng kiêng dè Thường Mộc Chi.

Tuy rằng Thường Mộc Chi cũng không bởi vì vậy mà kiêu ngạo, nhưng có đôi khi cũng sẽ nói chút ý nghĩ của mình, nhưng nếu là đề cập đến chuyện tương đối cơ mật, nàng vẫn là tự giác cáo lui.

Cũng vì nguyên nhân này làm cho Thụy vương coi trọng vị đích thê như nàng.

Hiện tại, hình như Thụy vương và Lưu Đồng nói chẳng phải chuyện cơ mật gì, Thường Mộc Chi cũng nói xen vào:

"Cửu đệ không cần lo lắng, ba năm này có Ngũ ca đệ bên cạnh không học hội, bo bo giữ mình bốn chữ này hắn vẫn là hiểu được."

https://thuviensach.vn

Thụy vương cười cười, thấy Lưu Đồng vẫn một bộ dạng mặt mày nhíu chặt, không khỏi tạm dừng một lát sau đó hỏi:

"Làm sao, đệ nghe nói cái gì?"

Lưu Đồng vuốt cằm, nhẹ giọng nói: "Thái tử muốn nhúng tay vào Binh bộ ."

Lục bộ, Hộ bộ đã là địa bàn của Thái tử. Còn lại ngũ bộ, Kỳ vương chưởng quản Lại bộ, Lễ vương gánh chức vị Lễ bộ thị lang, Chúc vương nhậm chứa tuần tra giám sát Hình bộ, Thụy vương tạm giữ chức ở Binh bộ, Sầm vương nhậm Công bộ viên ngoại lang. Do đều là thân phận vương gia, cho nên cũng không có xác thực quan chức các bộ. Nhưng nếu cầm quyền mà nói, dưới Thái tử, cầm quyền nhiều nhất là Kỳ vương, ít nhất là Thụy vương.

Sau khi Thái tử chiếm được Hộ bộ, cuối cùng cũng muốn nhúng chàm vào Binh bộ trong tay Thụy vương không chút quyền thế sao?

Thụy vương nghe nói vậy dừng một chút, ngược lại không cảm thấy có cái gì ngoài ý muốn.

"Hắn muốn đem ta triệt để đá đi sao?"

Thụy vương như có đăm chiêu:

"Ta tạm giữ chức Binh bộ, tuy rằng không có làm chuyện gì hữu dụng với Binh bộ, nhưng mà không có phạm sai lầm. Muốn đem ta đá đi ra, luôn muốn tìm lý do đi."

Lưu Đồng gật đầu: "Hình như Thái tử muốn mượn cớ cung yến lần này dâng lên tấu chương."

"Ở trước mặt người Tiên Ti à?"

https://thuviensach.vn

Thụy vương có chút không thể tin được.

Hắn luôn luôn cảm thấy, theo tính cách yêu thích quyền thế của Thái tử, muốn lãm quyền, vậy đó cũng là chuyện trong nhà họ Lưu bọn họ nha, ở vấn đề đối ngoại, Thái tử vẫn là vẫn muốn giữ thanh danh. Nếu giống như lời Cửu hoàng tử nói, Thái tử muốn ở tiệc chiêu đãi sứ đoàn Tiên Ti gian lận, để cho người Tiên Ti chê cười Lưu gia vương triều, vậy thật đúng là...

Thụy vương nhất thời có chút không nói nên lời, vẫn là Lưu Đồng mở miệng nói:

"Cụ thể Thái tử muốn làm sao cứ để hắn làm, ta không thể nào biết. Ngũ ca đến lúc đó nếu không cứ cáo ốm không đi?"

"Nếu là chủ ý do Thái tử quyết định, lúc đó ta không ở đó, chuyện cũng không ổn lắm."

Thụy vương hơi hơi nhíu mày, nói tiếp:

"Hắn muốn Binh bộ, ta ở Binh bộ bất quá chỉ là một chức quan nhàn tản, với ta không có liên quan nhiều."

Lưu Đồng liền thở dài.

"Nếu để cho thế lực Thái tử phát triển như vậy, sau này có thể làm sao đây?"

Thụy vương cười nói:

""Cho nên đệ hãy ngoan ngoãn đi theo núp dưới mái hiên của hắn, không cần đắc tội hắn. Đến nỗi sau chuyện này... huynh đệ Kỳ vương bọn họ sẽ không trơ mắt nhìn Thái tử mưu quyền."

"Vậy cung yến lần này —— "

https://thuviensach.vn

Thụy vương dừng một chút:

"Thuận theo tự nhiên đi. Cáo ốm không đi cũng là cái cớ tốt, ta cũng lười xem sắc mặt bọn hắn. Vừa vặn hai ngày này xác thực có chút mệt, cũng không xem như là khi quân."

Thường Mộc Chi nhất thời nhìn về phía hắn, vừa mùng vừa giận dữ, nói:

"Bảo chàng đừng làm mấy việc nhỏ nhặt này, chàng liền làm."

"Là muốn chắc chắn với nàng, vừa vặn ta cũng muốn luyện tập."

Thụy vương vỗ vỗ mu bàn tay Thường Mộc Chi.

Thấy phu thê bọn họ càn quấy, Lưu Đồng liền đứng dậy muốn cáo từ.

Thường Mộc Chi vội ngăn lại hắn, lưu hắn dùng cơm trưa.

Lưu Đồng nói: "Ngũ tẩu không cần khách khí, ta trở về phủ dùng là được rồi."

"Trong phủ của đệ cũng không có nữ chủ tử, lúc này trở về, lại phải chờ một chút mới có thể dùng cơm trưa."

Thường Mộc Chi nói đến nơi này, cũng là dừng một chút, nghĩ đến lời căn dặn của tổ mẫu với nàng, trên mặt càng thêm nhiệt tình chút:

"Vừa vặn đệ cùng ngũ ca đệ trò chuyện nhiều chút, này hai **** tấn phao ở bên cạnh làm đầu gỗ ."

Thụy vương liền cũng thừa cơ mời Lưu Đồng.

Lưu Đồng thịnh tình không thể chối từ, chỉ phải lưu lại ăn một bữa cơm.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 17: Hướng Cục

Edit + Beta: Bộ Yến Tử

Thụy vương không thích xa xỉ, tất cả chi phí trong Vương phủ đều rất “khiêm tốn”.

Thức ăn của phu thê Thụy vương đều nhẹ, Lưu Đồng cũng không thích ăn đồ ăn quá mức mặn hay cay gì đó, bữa cơm này ăn rất thoải mái.

Cơm nước xong, Thường Mộc Chi sai người dọn dẹp bát đĩa, dâng trà thơm.

Thụy vương hỏi Lưu Đồng trong khoảng thời gian này phủ Thái tử có xảy ra tình huống gì không.

Do Nguyên Vũ đế thiên vị, trong tay Thái tử nắm tài nguyên nhiều nhất, khác hẳn với các Hoàng tử khác khi trưởng thành nhưng vẫn không được phong vương, đều làm việc dưới trướng của Thái tử —— đương nhiên, bên ngoài là vì cống hiến sức lực cho Thái tử, nhưng bên trong lại ngầm cấu kết với các vương gia khác, đầu tiên kết làm bạn hữu.

Tỷ như Cửu hoàng tử Lưu Đồng.

Địa vị hắn tồn tại rất thấp, nhưng tính như thế nào hắn cũng là Hoàng tử, luôn muốn vì Hoàng đế làm chút việc.

Lưu Đồng ở bên ngoài mang danh là "Điềm xấu", Nguyên Vũ đế cũng có chút kiêng kị hắn, nên không có trọng dụng hắn. Thái tử cũng nhìn thấy

https://thuviensach.vn

hắn và Thụy vương có mấy phần giao tình, đem hắn thu dưới trướng, nhiều thêm một người trợ giúp, có cơ hội để hắn (Thái tử) mượn sức Thụy vương.

Nhưng trong chuyện này, tự nhiên Thái tử cũng sẽ không để Lưu Đồng nhúng tay vào. Nếu như Lưu Đồng nhúng tay, chỉ là chút chuyện cỏn con dư thừa bên ngoài.

Lưu Đồng nhân tiện nói:

"Cũng không có gì, cũng giống như thường ngày á, chỉ có mấy chuyện lông gà vỏ tỏi. Chuyện của ta ở Kinh thành là chuyện không tốt đẹp gì, bất quá đề cập mức lớn nhất cũng mấy năm."

Nói đến đây, Lưu Đồng dừng một chút lại nói tiếp:

"Tuy rằng thuế má nhập vào sổ sách Hộ bộ đệ không có coi quá nhiều, nhưng tính ra, trong đó Thái tử tham ô, gian lận không có ít đâu."

Lưu Đồng so năm ngón tay, Thụy vương ngầm hiểu: "Hắn phải dựa vào tiền của Hộ bộ làm việc."

Thụy vương thở dài lắc đầu: "Đường đường là Thái tử, lại muốn dùng tiền tài để lung lạc nhân tâm..."

Thụy vương liên tục cảm thấy Thái tử lo lắng có chút thái quá.

Dù sao hắn cũng là Thái tử, Thái tử danh chính ngôn thuận, tội gì dùng loại thủ đoạn này lãm quyền? Chỉ cần hắn nghiêm cẩn làm việc, đề phòng các huynh đệ khác tính kế, an an ổn ổn, đợi phụ hoàng ngồi ngai vàng mấy chục năm nữa, ngôi vị hoàng đế chính là của hắn, hiện tại cần gì phải làm việc này —— nếu như để phụ hoàng biết được, ngược lại hắn đã cô phụ tín nhiệm phó thác giang sơn của phụ hoàng, mất thánh tâm, mất nhiều hơn được.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Thụy vương sáng tỏ, nhưng cũng không muốn nói lời này với Thái tử.

Theo tâm tính đa nghi của Thái tử, nói lời này, chỉ sợ Thái tử còn tưởng rằng hắn cũng muốn giành lấy ngôi vị hoàng đế.

Quân tử không muốn lập nguy, hắn và vị huynh trưởng này cũng không có giao tình gì, càng đừng nói tới mẫu phi của bọn họ hoặc nhiều hoặc ít họ còn muốn xem sắc mặt mẫu phi mình, Thụy vương càng thêm không muốn tiến lùi một chỗ với bọn họ. Bọn họ muốn đấu, liền để cho bọn họ đấu đi.

Lưu Đồng gật đầu, suy nghĩ một chút nói: "Còn có một chuyện, phủ Thái tử không muốn nói ra ngoài."

"Hả? Chuyện gì?" Thụy vương hiếu kỳ nói.

Lưu Đồng nói: "Thái tử phi có thai, hình như là mạch tượng bất ổn, cho nên Thái tử cũng không có thượng tấu."

(BYT: Tiểu Đồng ca sao mà bà tám ghê. Chuyện hốc kẹt nhà người ta mà rành quá trời hà.)

Lúc Thường Mộc Chi nghe nói như thế nhất thời cũng cảm thấy hứng thú, hỏi: "Thái tử phi cuối cùng cũng có thai nữa sao?"

Năm nay, Thái tử cũng đã hai sáu hai bảy tuổi, lại còn không có đích tử, sau khi Thái tử phi vào cửa liên tục sinh ba nữ nhi, bây giờ lại có thai, tự nhiên Thái tử sẽ mong sinh ra nhi tử.

Thụy vương nói: ""Đây là chuyện vui. Nếu Phụ hoàng biết được, tất nhiên cao hứng."

Lưu Đồng gật gật đầu, dừng hồi lâu mới nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Bất quá, hai vị lương đệ(1) của Thái tử sẽ rất nóng nảy. Phủ Thái tử cũng sẽ không được thái bình nha."

Thái tử và Nguyên Vũ đế không hổ là phụ tử, hậu cung Nguyên Vũ đế người nhiều, người trong hậu viện phủ Thái tử cũng không thiếu. Nguyên Vũ đế nạp phi là vì cân bằng triều đình, Thái tử nạp thiếp là vì mượn sức thế lực khắp nơi.

Nếu Thái tử phi không có con trai, tương lai Thái tử đăng cơ, vậy nữ tử trong hậu viện phủ Thái tử, nói không chừng chính là một cung chủ viện, tương lai là mẹ đẻ của đế vương.

Trong hậu viện phủ Thái tử, thân phận của Thái tử phi và hai vị lương đệ Thái tử là cao nhất, các nàng đều xuất thân từ các gia tộc cũng là người ủng hộ lợi ích cho Thái tử.

Trọng yếu nhất là, bây giờ Thái tử phi chỉ có ba nữ nhi ở dưới gối, cũng không có sinh nhi tử.

Mà hai vị lương đệ Thái tử đều đã có một đứa con trai .

Nếu sau khi Thái tử phi có thai sinh hạ nhi tử, đối với các nàng mà nói cũng không phải là tin tức tốt.

"Ta đã nói, nhiều nữ nhân, đúng là phiền toái."

Khóe miệng Thụy vương khẽ kéo ra một cái, mỉm cười:

"Nhìn thấy phụ hoàng thì biết, nhóm nương nương trong hậu nhiều như vậy, con trai con gái cũng nhiều như vậy, chú ý cái này thì không xong cái kia, lâu dần, tự nhiên tranh đấu cũng sẽ tích tụ mà tới."

Thường Mộc Chi vỗ nhè nhẹ vào tay hắn.

Hai tay Cửu hoàng tử chống trán, dựa lưng vào phía sau, xoa xoa mi tâm.

https://thuviensach.vn

Thường Mộc Chi thấy thế không khỏi quan tâm nói: "Cửu đệ giống như có tâm sự?"

Lưu Đồng cúi thấp đầu, trầm mặc một lát mới lên tiếng:

"Hôm nay đến Túy Tiên lâu(2), vốn định xem thử sứ đoàn Tiên Ti là người nào tới, để trước có thể chuẩn bị tốt, không nghĩ tới có thể ở Túy Tiên lâu nghe được một hồi biện luận."

Thụy vương tâm tư thông thấu, nghe vậy nhân tiện nói:

"Có liên quan đến chuyện ngưng chiến lần này, nghị hòa với Tiên Ti sao?"

Lưu Đồng gật đầu, đáp:

"Giống như ngày thường, đều phân chia làm hai phái, phái thứ nhất cảm thấy triều đình làm như vậy, là cổ vũ khí diễm Tiên Ti, không đồng ý nghị hòa cùng Tiên Ti, chủ chiến; một phái khác thì lại cảm thấy triều đình làm như vậy, mới có phong phạm của một nước lớn, cũng thấy không có gì không ổn..."

Lưu Đồng nói đến đây, dừng một chút.

Hắn nhớ tới đôi tỷ đệ kia, nhớ tới lời của nàng nói.

Lưu Đồng nhìn về phía Thụy vương: "Ngũ ca. Cứ cách vài năm Tiên Ti lại cùng chúng ta đánh một trận, huynh cảm thấy, bọn họ đánh với chúng ta là vì muốn giành lấy sự ấm no sao?"

Thụy vương nghi hoặc nói: "Ý của đệ là gì?"

"Hôm nay ở Túy Tiên lâu, nghe được một nữ tử nói, Đại Ngụy chúng ta chiến tranh cùng Tiên Ti, căn bản là do Tiên Ti. Trên đường đệ đến vương phủ đã nghĩ lại, cảm thấy lời nói của nàng thập phần có lý."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng trầm ngâm nói: "Nếu như Tiên Ti chỉ là muốn lấy lương thực cùng vải vóc từ Đại Ngụy chúng ta, hoàn toàn có thể đưa ra quan hệ tới lui cùng Đại Ngụy, ngưng chiến sự, dưỡng dân chăn nuôi. Dù sao những năm gần đây, phàm là chiến sự giữa Tiên Ti và Đại Ngụy, cuối cùng đều là ngưng chiến nghị hòa, kết quả cũng là Đại Ngụy giao phó lương thực cho Tiên Ti. Tiên Ti cần phải rõ ràng, Đại Ngụy không có ý xâm lược đối với Tiên Ti."

Thụy vương vuốt cằm: "Không tệ."

"Ngũ ca có còn nhớ rõ, cũng từng có triều thần xin chỉ thị của phụ hoàng, có muốn thiết lập cửa ải giao thương ở Yến Bắc quan hay không, thông thương cùng người Tiên Ti. Tiên Ti có bò dê ngựa, Đại Ngụy có lương thực vải vóc, bù đắp lẫn nhau, có thể ngưng chiến sự. Bốn năm trước, người Tiên Ti muốn đánh vào kinh, Thái tử trước mặt mọi người nhắc tới chuyện này với Tiên Ti, nhưng Tiên Ti lại cự tuyệt. Mỗi năm khi tới lúc trời đông giá rét, Tiên Ti lại xâm nhập đánh chiếm Yến Bắc quan..."

Lưu Đồng nhìn về phía Thụy vương:

"Ngũ ca cảm thấy, người Tiên Ti thật sự là vì muốn ấm no, tự do, không hy vọng Tiên Ti bị Trung nguyên đồng hóa, hay là... Tiên Ti vốn có dã tâm?"

Thụy vương nghe vậy cười cười, nói: "Tiên Ti còn chưa có lá gan lớn như vậy. Người Tiên Ti vốn không nhiều, lại không có vũ khí hoàn mỹ, mà Đại Ngụy quốc ta giàu có binh lực mạnh, Tiên Ti muốn xâm chiếm Trung Nguyên, căn bản không chịu nổi một kích. Nếu bọn họ không ngu xuẩn, nên hiểu rõ đạo lý này."

Lưu Đồng nói: "Nói như vậy, Tiên Ti là không muốn bị Đại Ngụy đồng hóa?"

https://thuviensach.vn

"Hơn phân nửa như thế." Thụy vương vuốt cằm: "Khi Đại Ngụy khai quốc còn có Bột Hải quốc(3), trải qua vài thập niên đồng hóa, khi đó không phải Tiên đế cũng quy thuận Đại Ngụy sao? Tiên Ti chắc là không muốn học theo Bột Hải thôi."

Lưu Đồng liền than một tiếng.

"Vậy chuyện này chẳng phải là tử cục sao? Nếu như Phụ hoàng có thể phái binh đánh đuổi người Tiên Ti, người ở Yến Bắc quan cũng sẽ không cần lo lắng hãi hùng khi mùa đông tới."

Thụy vương nghe được lời ấy không khỏi bật cười: "Phụ hoàng sẽ không làm như thế, hắn muốn lưu Tiên Ti, làm đá mài đao cho Đại Ngụy."

Lưu Đồng nhất thời kinh ngạc.

Thụy vương thấp giọng buông tiếng thở dài:

"Nếu Tiên Ti loạn, phụ hoàng không phải không có khả năng xử lý, chính là người cần dựa vào Tiên Ti đến nhắc nhở đại thần trong triều, chúng ta còn có các vị Hoàng tử —— giang sơn Đại Ngụy không phải là cái thùng sắt, thật sự không phải trời yên biển lặng. Dùng Tiên Ti cho tỉnh ngủ, đây là dụng ý sâu xa của phụ hoàng, nhắc nhở Đại Ngụy không thể trọng văn khinh võ, chậm trễ luyện binh."

Thụy vương ngẩng đầu nhìn phía Lưu Đồng, hỏi hắn: "Đệ đã nhớ được chuyện bốn năm trước, thì phải biết làm như thế nào, cũng chính là sau khi sứ đoàn Tiên Ti đến, phụ hoàng mới lập Thái tử đi?"

Lưu Đồng gật đầu.

"Ta âm thầm nghĩ, chính là vì Thái tử trước mặt mọi người hướng Tiên Ti nhắc tới chuyện này, phụ hoàng mới có thể lập hắn làm Thái tử."

https://thuviensach.vn

Thụy vương nhẹ giọng nói:

"Thái tử là con trưởng, phụ hoàng vẫn luôn luôn thiên vị với hắn, nhưng cũng biết năng lực hắn bình bình, cho nên chậm chạp không có lập hắn làm Thái tử. Vì một chuyện Tiên Ti này, phụ hoàng thấy được Thái tử ao ước cùng Tiên Ti hòa bình 『nhân tâm』, cho nên mới muốn đem giang sơn giao phó cho hắn. Tiên Ti chi hoạn, phụ hoàng sẽ để sau khi Thái tử đăng cơ mới giải quyết. Đây là muốn giúp hắn giành lấy chiến tích sau khi đăng cơ."

Đối với lời suy đoán của Thụy vương, Lưu Đồng có chút nghẹn họng nhìn trân trối.

Hắn luôn luôn biết ngũ ca của mình cực kỳ trí tuệ, nhưng cũng không nghĩ tới hắn xem sự tình hội lâu dài như vậy, suy nghĩ rõ ràng như vậy.

Nếu như ngũ ca là Thái tử, tương lai Đại Ngụy...

Nghĩ như vậy, Lưu Đồng nhất thời nín thở, thầm mắng chính mình loạn nghĩ.

Ngũ ca không nghĩ cuốn vào tranh đấu bên trong với Thái tử cùng bốn vị vương gia khác, loại ý tưởng này của hắn vạn vạn không được, vô ý một cái, chẳng phải là hại ngũ ca sao?

Lưu Đồng đem trọng tâm đề tài Tiên Ti để qua một bên, cùng Thụy vương nhàn thoại vài câu chuyện nhà.

Thường Mộc Chi tìm đúng cơ hội nói với Lưu Đồng:

"Cửu đệ bây giờ cũng đã trưởng thành, trong vương phủ còn trống rỗng, lúc này nên cưới vương phi, cũng tốt để thay đệ quản lý việc nhà."

https://thuviensach.vn

Note: (1) giống như sườn phi vậy á. Nhưng tại chắc thời đại khác nên cũng khác cách gọi.

(2)Túy Tiên lâu ==> nguyên bản là say tiên lâu.

(3)Bột Hải quốc ==> tên gốc không có sửa đổi.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 18: Đánh Tiếng

Edit: Bộ Yến Tử

Trước đó, lúc Thường Mộc Chi trở về phủ An Viễn hầu được lão thái thái căn dặn, muốn nàng đánh tiếng với Cửu hoàng tử.

Đương nhiên, Thường Mộc Chi cũng rất vui vẻ muốn cho tỷ muội thay đổi số phận, cho nên cũng thập phần nhiệt tình thúc đẩy chuyện này.

Bây giờ, thật vất vả mới có cơ hội, tự nhiên muốn tỉ mỉ hỏi một câu.

Lưu Đồng đối với chuyện này cũng không mấy hứng thú.

Lưu Đồng nhún vai, chỉ cười cười, nói: "Cũng không phải không có cưới qua, không phải cưới rồi cũng như vậy sao? Nhưng mà, hình như Ngũ tẩu chưa từng hỏi ta chuyện này á, chẳng lẽ Ngũ tẩu xem trọng cô nương nhà ai, muốn làm mối sao?"

Thụy vương cười mắng Lưu Đồng, sao đó nghiêm túc nói:

"Nếu Ngũ tẩu đệ nguyện ý làm mối, đệ nên vụng trộm vui mừng đi. Bất quá Tiểu Cửu à, thật sự cũng đã đến lúc đệ nên cưới Hoàng tử phi rồi, cũng đỡ bị Mạc gia bên kia thường xuyên đến trước mặt đệ quấy rầy."

Nhắc tới Mạc gia, Lưu Đồng còn có chút ghê tởm.

Mạc thị là vợ cả của Lưu Đồng, tuy rằng hai người thành thân mới hai tháng, cơ bản cũng không có gặp mặt nhiều, nhưng nàng vẫn chiếm danh phận đích thê Cửu hoàng tử, ghi chép trong gia phả Hoàng gia.

https://thuviensach.vn

Cọc hôn sự này, là do Thái tử làm mối, Lưu Đồng là phụng chỉ cưới vợ, trước đó chưa từng gặp qua Mạc thị.

Hắn cũng từng ảo tưởng qua muốn cầm sắt hài hòa cùng thê tử.

Nhưng không nghĩ tới, thê tử này vừa vào cửa mới mấy ngày liền té gãy chân, rồi sau đó liên tục dưỡng bệnh, bất quá hai tháng sau vẫn cứ "Bệnh chết".

Mà hắn, cũng bởi vì việc này, liên hệ lên thân mẫu tử hắn, trở thành "Người điềm xấu" trong miệng nhóm Hoàng tử.

Mẫu phi hắn là hậu duệ tiền triều Toa Xa quốc quốc vương Tây Vực, bản thân có nhiều huyết thống. Khi hắn sinh ra, ánh mắt phiếm lam, bị người của Khâm Thiên Giám coi là "Dị tộc", không thấy hoàng đế vui mừng. Khi còn nhỏ, mẫu phi Du quý nhân ở trong cung thất khởi vũ mà chết, càng làm cho quanh thân hắn phủ thêm một tầng sắc thái quỷ dị.

Cho đến khi trưởng thành, Thái tử làm mối, Hoàng đế hạ chỉ, cưới con gái Mạc gia vào đại môn phủ Hoàng tử.

Vốn tưởng rằng, hết thảy bụi bặm sẽ không còn, sau này hắn cũng có thể an tâm góp sức, không nghĩ tới hôn sự này lại có đường rẽ như vậy.

Trước khi Mạc thị chết, hắn liền sáng tỏ "Chân tướng" trong đó...

Hắn chán ghét, phẫn hận, lại chỉ có thể cắn răng nuốt xuống máu hận, nghiêm túc tiến hành đám tang cho Mạc thị.

Hắn nói cho Thụy vương biết, kỳ thực nữ nhi Mạc gia bệnh tình đã sớm nguy kịch, nhưng không có thông báo ra ngoài, hại hắn gánh chịu cái danh khắc thê, cho nên hắn không có chút hảo cảm nào với Mạc gia.

https://thuviensach.vn

(BYT: Ta cực kỳ khinh bỉ cả nhà Mạc phủ này á. Ti tiện quá sức hà, làm tội nghiệp Tiểu Cửu đáng iu của ta. Hụ hụ. Ta muốn tru di thập nhị tộc Mạc gia và diệt sạch phủ Thái tử. Yaaa!)

Thụy vương muốn bẩm tấu lên Thánh thượng, nhưng bị hắn ngăn cản, nói Mạc thị làm người không tệ, không muốn nàng ở dưới đất không yên, huống hồ, cũng không tốt khi đắc tội Thái tử.

Sủng thiếp của Thái tử sinh một nhi tử, là tỷ muội với Mạc thị. Ở trong phủ Thái tử, địa vị vị Mạc nhũ nhân này gần với Thái tử phi cùng hai vị lương đệ Thái tử.

Thụy vương cũng chỉ có thể tôn trọng ý nguyện của hắn, đem chuyện này giấu diếm.

Nhưng kỳ thực, chân tương này cũng chẳng phải thật.

Chân tướng chân chính, Lưu Đồng không nói cho bất luận kẻ nào, ngay cả Ngũ ca mà hắn luôn luôn kính yêu hắn cũng không có nói.

Mỗi khi hắn thấy người Mạc gia tự cho mình là đúng, khi Thái tử ở trước mặt hắn phân phó hắn làm việc, cảm giác phẫn hận cùng chán ghét này lại dâng lên.

Hắn hy vọng sao có thể mau mau nhìn thấy ngày mà Thái tử rơi đài.

Nhưng bây giờ hắn, cái gì cũng làm không xong.

Lưu Đồng nghĩ, hai tay nắm chặt, trên mu bàn tay toát ra gân xanh, ngay cả biểu cảm trên mặt cũng có chút vặn vẹo.

Thường Mộc Chi liền phát hoảng, Thụy vương nhíu mày gọi hắn: "Tiểu Cửu!"

Lưu Đồng phục hồi tinh thần lại, vội cúi người tạ lỗi.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Thường Mộc Chi phức tạp:

"Tiểu Cửu... Hôm qua, khi ta vào cung, mẫu phi nói tới chuyện hôn sự của đệ, người Mạc gia mỗi ngày đều đến trước mặt mẫu phi nói ... Mạc thị đã chết hai năm, đệ cũng nên cưới một phòng thê một lần nữa. Mạc gia bên kia, cứ nhìn đệ chằm chằm không tha, biết là đệ khắc khuê nữ nhà bọn họ, còn muốn gả nữ nhi cho đệ, nếu đệ không chịu tính toán cho mình, chờ khi Mạc gia mở miệng, đảm bảo Thái tử sẽ đồng ý hôn sự này, không phải đệ có thể tùy ý để người khác làm chủ sao?"

Thụy vương biết "Chân tướng", Thụy vương phi đương nhiên cũng biết.

Phu thê bọn họ đều là người giữ kín miệng, cho nên ngay cả mẹ đẻ của Thụy vương là Hiển tần cũng không biết chút gì trong đó, còn cảm thấy Mạc gia không tệ, nói bọn họ không bị lời đồn đãi nhảm nhí kia ảnh hưởng, thật sự khó được. Mà Mạc gia xem trọng Lưu Đồng như thế, bà rất là vui mừng, tự nhiên là nỗ lực thúc đẩy hôn sự cùng Mạc gia.

Trời biết, Lưu Đồng hận không thể cách Mạc gia càng xa càng tốt.

Có thể, lời Thường Mộc Chi nói, chính xác là nhắc tới lời trong lòng Lưu Đồng.

Nếu như cưới gia thế bình bình, nữ tử không hề có sở trường, cũng tốt hơn cùng Mạc gia có qua lại.

Suy nghĩ như vậy, Lưu Đồng liền đứng dậy nghiêm cẩn thi lễ với Thường Mộc Chi.

Lưu Đồng thở dài một tiếng: "Đa tạ Ngũ tẩu thay đệ lo lắng, quan tâm đệ. Nếu không có Ngũ tẩu nhắc nhở, chỉ sợ bây giờ đệ còn không biết đại sự này đâu."

https://thuviensach.vn

Thường Mộc Chi cảm thán trấn an: "Đệ hiểu rõ lợi hại trong đó là tốt rồi."

Nàng dừng một chút, nói thẳng: "Cửu đệ, đệ đối với hôn sự này, có suy nghĩ gì hay không?"

Lưu Đồng lắc lắc đầu: "Không dối gạt Ngũ tẩu, đệ phía trước... Không nghĩ tới chuyện cưới vợ."

Thụy vương nhân tiện nói: "Bây giờ, Ngũ tẩu đệ đã nhấc lên, đệ nên ngẫm lại. Tiểu Cửu à, đệ có thể âu yếm nữ tử không vậy?"

"A?"

Lưu Đồng nhất thời ngẩn ngơ.

Thụy vương chớp chớp mắt mấy cái nhìn hắn, nói: "Ta cùng Ngũ tẩu đệ, trước lúc thành hôn rất vui vẻ nhận thức nhau. Nam nữ a, muốn hay là không muốn xem mắt, mới tốt khi ở cùng nhau."

Sắc mặt Thường Mộc Chi nhất thời hồng hồng.

Nếu như Thường Nhuận Chi có thể thấy một màn như vậy, trong lòng sẽ hiểu rõ, lời lão thái thái nói lúc trước, hôn sự của Thụy vương và đại tỷ, bà dùng thủ đoạn, chính là nói bà nắm đúng tính tình Thụy vương, để cho bọn họ có cảm tình trước.

Lưu Đồng giật giật khóe miệng, có chút tự giễu nói: "Một người mang danh điềm xấu như đệ, nữ nhân trốn đệ còn không kịp."

Thụy vương lắc lắc đầu: "Đệ cũng đừng tự coi nhẹ mình. Đệ không có âu yếm nữ tử, vậy nói với đệ một chút, đệ yêu thích cô nương như thế nào hả? Cũng tốt cho việc Ngũ tẩu đệ thay đệ xem mắt, có thể có cô nương nhà ai thích hợp."

https://thuviensach.vn

Thụy vương vừa hỏi, ngược lại làm cho Lưu Đồng có chút mờ mịt.

"Ừm..." Hắn khó được lộ ra một tia lúng túng: "Không nhiều chuyện lắm là được."

Thụy vương bật cười: "Đệ nói thật đơn giản. Tướng mạo, gia thế, tính tình, cái này tổng có thể nói trên một hai câu đi?"

Thường Mộc Chi rất là tha thiết nhìn Lưu Đồng, Lưu Đồng suy nghĩ một lát, nói:

"Tướng mạo không bắt buộc, không đến nỗi nhìn không được là được. Gia thế sao... Cũng không có yêu cầu gì, đệ như vậy, cũng không muốn cưới một cao môn nhà giàu trở về cung, còn muốn quan tâm nhạc gia, nhà cửa tiểu hộ là có thể. Nói đến tính tình, dịu ngoan một chút là tốt rồi, mềm mại rộng lượng, có thể chống đỡ được phủ Hoàng tử, biết quản lý nhà cửa là được."

Trong lòng Thường Mộc Chi tinh tế tính toán, cảm thấy trừ bỏ phương diện gia thế, vậy mà tam muội lại cực kỳ phù hợp nha.

Nhưng nếu đi hỏi muốn đích nữ hay thứ nữ, nghe lại có chút kỳ quái.

Nàng do dự, đầu óc vòng vo suy tính cười thở dài: "Yêu cầu của Cửu đệ cũng thật đơn giản. Ai, vẫn là nam tử tốt, cưới lần nữa, cũng còn có thể nói ra một hai điểm yêu cầu. Nữ tử tái giá... Ngay cả yêu cầu cũng không dám nói."

Tâm tư Thụy vương nhạy bén, vừa nghe Thường Mộc Chi nói tới việc nữ tử tái giá, liền hiểu rõ nàng muốn nói tam muội nhà mẹ đẻ.

"Nàng lo lắng cho muội tử(1) sao?" Thụy vương nhẹ giọng hỏi.

(1): em vợ

https://thuviensach.vn

"Cũng không phải sao." Thường Mộc Chi phiền muộn cúi đầu, nói: "Sau khi Nhuận Chi ly hôn trở về, hiện tại bây giờ đi theo bên người lão thái thái, thiếp nhìn muội muội làm người bình tĩnh, có chút buồn thay cho hôn nhân của nàng. Lão thái thái cũng oán giận với thiếp, nói thân phận này của Nhuận Chi, tái giá, cũng không gả được tốt..."

Lưu Đồng nghe thấy cũng không hiểu rõ lắm, hắn ngược lại cũng không có lòng hiếu kỳ hỏi nhiều.

Nhưng Thường Mộc Chi cũng là muốn thông qua chuyện này, mở ra đề tài.

Thường Mộc Chi nói: "Lão thái thái nói, nếu Nhuận Chi tái giá, hứa là chỉ có thể tìm tục huyền. Đã có thể là tục huyền, cũng không nhất định phải tìm tới Nhuận Chi."

Đề tài liên quan đến muội muội của thê tử mình, Thụy vương khó mà nói nên lời.

Nào biết Thường Mộc Chi lại hỏi Thụy vương: "Vương gia, chàng nói... Lúc ấy chúng ta gặp nhau, nếu thiếp là phụ nhân đã ly hôn đợi gả, chàng còn có thể nguyện ý cưới thiếp làm chính thê không?"

(BYT: Mộc tỷ này cũng cách bắt mối cho em gái quá ta. Hiếm thấy truyện nào đích tỷ lại quan tâm cho em gái thứ nữ khác mẹ. Hê hê)

Thụy vương có chút lơ mơ, hắn không nghĩ tới Vương phi của hắn sẽ hỏi vấn đề này nha, một chốc thật đúng là không biết trả lời làm sao.

Vẫn là Lưu Đồng mĩm cười, nói: "Ngũ tẩu, ngũ ca đệ cũng không phải là loại người thế tục này, huynh ấy sẽ vui vẻ bẩm tấu, tự nhiên sẽ cưới tẩu về. Đúng không ngũ ca?"

Thụy vương tìm được bậc thang, vội vàng gật đầu.

https://thuviensach.vn

Thường Mộc Chi biết Lưu Đồng là giải vây giúp Thụy vương, khẽ hừ một tiếng nói: "Nếu như lúc đó ta là cái phụ nhân, sợ là ngũ ca đệ sẽ không có tâm tư kia, ta còn không hiểu biết hắn?"

Thụy vương vội vã biểu lộ tâm ý, nói mình không phải loại người như vậy.

Thường Mộc Chi cũng không tính buông tha, tìm chuyện hỏi Lưu Đồng: "Vậy còn đệ, Cửu đệ? Đệ có xem thường nữ tử đã ly hôn, thấy nàng không xứng làm thê không?"

Lưu Đồng nghiêm mặt nói: "Ngũ tẩu nói đùa, đệ là quan phu, cần gì xem thường người bất hạnh giống như đệ chứ?"

"Lời này của đệ còn có thể nghe được." Thường Mộc Chi tựa tiếu phi tiếu, cũng không biết là khen hay là trào phúng.

Lưu Đồng lại rất đứng đắn nói: "Ngũ tẩu, đệ là nói thật. Người đã ly hôn, nam tử ngược lại cũng thôi, nhận càng nhiều chê trách, hơn phân nửa là nữ tử. Thế nhân đã bất công đánh giá nữ tử như vậy, tại sao đệ có thể giẫm lên bất hạnh của họ chứ, không phải là sát thêm muối vào hay sao?"

Thường Mộc Chi yên lặng nhìn Lưu Đồng một lát, cuối cùng vừa lòng gật đầu: "Cửu đệ, lời của đệ đều xuất từ phế phủ. Ta tin đệ."

Lưu Đồng nhẹ nhàng cười.

(BYT: ây ya ya! Tiểu Cửu ca, anh nói đúng quá. Cho anh một tym nek. *Mắt chớp chớp.....cho em mi gió ca cái coi. Moa*)

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 19: Thân Phận

Edit: Bộ Yến Tử

Sau khi Lưu Đồng đi, Thụy vương tựa tiếu phi tiếu nhìn Thường Mộc Chi: "Nàng cần gì tốn nhiều tâm tư như vậy? Nàng muốn đem muội tử phối cho Tiểu Cửu hả?"

Thường Mộc Chi kinh ngạc nói: "Chàng nhìn ra?"

Thụy vương hừ nhẹ một tiếng: "Nàng nói tình huống của muội tử với Tiểu Cửu, lại hỏi hắn có xem thường nữ tử đã ly hôn hay không... Rõ ràng như vậy, ta có thể không nhìn ra sao? Không chỉ có mình ta, sợ là Tiểu Cửu cũng nhìn ra dụng ý của nàng."

"Hắn nói như vậy..." Thường Mộc Chi nhất thời kích động đứng lên, Thụy vương lại đánh gãy lời của nàng: "Chuyện này, nàng đừng xem vào."

Thường Mộc Chi nhíu mày: "Xảy ra chuyện gì? Cửu đệ không phải nói hắn sẽ không xem thường nữ tử như vậy sao?"

Thụy vương rất là trực tiếp: "Cao môn quý nữ, sau khi ly hôn, đích thê Cửu đệ qua đời, là có thể cưới. Nhưng tình huống của muội tử như vậy, phối Cửu đệ, thân phận chỉ sợ vẫn là không đủ đi. Dù sao, muội tử là thứ xuất."

Thường Mộc Chi nhịn không được nói: "Thứ xuất thì như thế nào? Nhuận Chi từ nhỏ nhu thuận biết chuyện..."

https://thuviensach.vn

"Dựa trên tính tình có lẽ rất thích hợp với Tiểu Cửu, nhưng trên phân lượng, nàng chính là không xứng với...."

Thụy vương cắt đứt lời nói của Thường Mộc Chi, nghiêm cẩn nói: "Ta chỉ là nói sự thật khách quan với nàng mà thôi."

Thường Mộc Chi nghe thế, cũng không kích động, suy nghĩ một chút nói: "Lão thái thái cảm thấy Cửu đệ thích hợp với Nhuận Chi, để cho thiếp trước đó đánh tiếng với Cửu đệ. Trước đó, thiếp không nói chuyện này với chàng, nghĩ trước đó nhìn phản ứng của Cửu đệ. Bây giờ chàng cũng đã biết, thiếp và chàng đều nhìn thấu đáy. Thiếp thấy Cửu đệ sẽ không khinh thường thân phận của Nhuận Chi, nếu như bọn họ có thể thành đôi, cũng là một chuyện tốt, không phải sao?"

Thụy vương bất đắc dĩ nói: "Thật là một chuyện tốt, nhưng mà chuyện này, không đến phiên nàng nói đâu."

Thụy vương tinh tế phân tích với nàng: "Hiện tại, nàng muốn nhìn tương lai của muội muội, lại không ngẫm lại chuyện khúc chiết trong đó. Muội tử ly hôn trở về nhà, lại là thứ xuất, nàng nói chuyện này với Tiểu Cửu, trong mắt người bên ngoài sẽ nói chúng ta khinh mạn Tiểu Cửu."

Thụy vương dừng một chút, tiếp tục nói: "Còn nữa, Mạc gia cố ý đám hỏi với Tiểu Cửu, Thái tử bên kia chắc là hi vọng tích cực thúc đẩy việc này. Nàng ở giữa cắm một cước, phản ứng của Mạc gia tạm thời không cần thiết để ý tới, còn Thái tử thì sao? Một khi nàng đưa ra việc này, lấy tính cách đa nghi của Thái tử,

nhất định sẽ nhận định là ta gợi ý, tối thiểu nói, ta là đánh lên mặt hắn."

Thường Mộc Chi cẩn thận ngẫm lại, cũng hiểu rõ ràng khúc mắc trong đó.

https://thuviensach.vn

"Tính tình Tiểu Cửu ta biết, trước đó hắn nói vậy, quả thật là thật tâm. Hắn cũng không có xem thường nữ tử ly hôn trở về nhà. Nhưng cũng không có nghĩa là, hắn thật sự nguyện ý cưới muội muội của nàng. Dù sao hắn cũng không biết muội tử tròn méo ra sao."

Thụy vương cười cười, lại nói: "Lão thái thái chính là để nàng đến đánh tiếng, nếu như nàng đánh tiếng thành công, sẽ về báo lại với lão thái thái. Chuyện khác, đều có lão thái thái an bài."

Thường Mộc Chi giật mình, bất đắc dĩ cười cười: "Mỗi ngày xử lý chuyện trong phủ, làm cho đầu óc bị vây khốn, không nghĩ tới cong cong vẹo vẹo trong đó. Cũng là đầu óc chàng rõ ràng."

Thụy vương cười đắc ý, nói: "Cho nên nàng phải nhớ kỹ, mọi việc đều phải nghe ta nói ."

"Mỹ cho chàng." Thường Mộc Chi liếc hắn một mắt, hỏi nha hoàn canh giờ, nói mấy câu với Thụy vương, liền đi dỗ nhi tử nghỉ ngơi.

Sau khi dỗ hài tử ngủ, Thường Mộc Chi khẩn trương đi phủ An Viễn hầu, nói cho lão thái thái kết quả mình đã đánh tiếng.

Hàn thị nghe xong, tự nhiên cao hứng, lại hỏi Thường Mộc Chi nhiều vấn đề có liên quan tới Lưu Đồng.

Tự nhiên Thường Mộc Chi cũng đều nhất nhất trả lời.

Lúc nói chuyện, Thường Nhuận Chi cũng ngồi một bên.

Nàng muốn tránh đi, nhưng lão thái thái không đồng ý, nói muốn để nàng nghe một chút cũng có lợi, miễn cho đến lúc đó bà phải lặp lại một lần nữa.

https://thuviensach.vn

Chờ khi lão thái thái hỏi chuyện có liên quan đến Mạc thị, Thường Mộc Chi liền có chút khó xử.

Thường Mộc Chi nhẹ giọng nói: "Tổ mẫu, không phải cháu gái không đồng ý với người, nhưng chuyện này ... Cửu đệ không muốn nói, Vương gia cũng bảo con phải kín miệng. Bất quá tổ mẫu yên tâm, Cửu đệ đối với Mạc gia, là thật không vừa lòng. Bằng không, Mạc gia có ý đồ muốn tái giá một khuê nữ khác cho Cửu đệ rõ ràng như vậy, Cửu đệ đã sớm vô cùng cao hứng tiếp nhận,..."

Hàn thị trong lòng có chút sầu lo: "Có thể Mạc gia kia..."

Nói tới Mạc gia, đó cũng không phải gia tộc bình thường.

Bây giờ, Đại Ngụy còn bảo tồn tam công tứ hầu, tam công đứng đầu là Trấn Quốc công, Phụ quốc công, An Quốc công. Phụ quốc công này, đó là đồng họ.

Mạc gia là đại gia tộc, phủ Phụ quốc công chính là một chi trong đó. Thời gian khi Đại Ngụy khai quốc, Mạc gia từng đã khai quán thụ học, khách tạ thế tộc môn sinh vô số kể, có thể nói trải rộng khắp thiên hạ, mà những học sinh này, sau khi học thành hơn phân nửa nhậm chức ở triều đình.

Đó là nội tình của nhân mạch Mạc gia.

Sau đó Mạc gia "Vạn thần chi sư" danh vọng quá mức vang dội, đưa tới kiêng kị của hoàng đế, bị chèn ép. Trong vài thập niên, Mạc gia bị suy thoái, nhân tài điêu linh, phủ Phụ quốc công mới đứng vững gót chân.

Đích thê của Lưu Đồng là Mạc thị, xuất từ tam phòng phủ Phụ quốc công.

Chuyện này cũng là phủ Phụ quốc công tối nhổ nhọn một phòng.

https://thuviensach.vn

Lão thái thái không có hảo cảm gì với Mạc gia, cảm thấy "Văn nhân nhiều gian". Vài năm trước, lão thái thái biết chuyện Mạc gia gấp gáp đưa nữ nhi tiến vào phủ Thái tử, còn từng nói Mạc gia đã sớm vứt bỏ khí tiết của lão tổ tông.

Thường Mộc Chi cười nói: "Tổ mẫu lợi hại như vậy, Mạc gia kia, tổ mẫu tất nhiên là sẽ không để vào mắt. Con nghe Vương gia nói, lão thái thái cơ trí khôn khéo, mọi việc có lão thái thái an bài, tất nhiên không tìm được đường rẽ."

Hàn thị đương nhiên biết Thường Mộc Chi vuốt mông ngựa, nhưng bà nghe cũng rất hưởng thụ, liền cười mắng Thường Mộc Chi: "Ngươi, đứa nhỏ này miệng càng ngày càng ngọt ."

"Cháu gái oan uổng, đó là do Vương gia nói, cũng không phải là con nói."

Thường Mộc Chi thấy lão thái thái vung tay một cái, lại nghe nha hoàn nói, trong cung truyền khẩu dụ cho An Viễn hầu, nói là ngày mai trong cung mở tiệc chiêu đãi sứ đoàn Tiên Ti, để cho An Viễn hầu cùng mệnh phụ tiến vào.

Lão thái thái nói: "Đã biết, nên chuẩn bị, để thái thái các ngươi đi chuẩn bị, cùng năm rồi giống nhau là được."

Mỗi lần mở tiệc chiêu đãi sứ đoàn Tiên Ti, sau khi Đại Ngụy cùng Tiên Ti chiến đều sẽ tiến hành hoạt động này, lão thái thái đã nhìn quen lắm rồi, không mấy ngạc nhiên .

Thường Mộc Chi đứng dậy nói: "Tổ mẫu, con về trước, vương phủ bên kia nói vậy cũng có ý tứ giống nhau, con phải trở về xem thử."

"Đi, đến lúc đó ở trên yến tiệc, tổ tôn chúng ta lại trò chuyện."

https://thuviensach.vn

"Tổ mẫu, thân thể Vương gia gần đây không khỏe, chúng con còn không biết có không biết có nên đi hay không." Thường Mộc Chi than nhẹ một tiếng, nhìn nhìn Thường Nhuận Chi.

Thụy vương nói thân phận Thường Nhuận Chi không xứng với Lưu Đồng, như cũ muốn Thường Mộc Chi sáng tỏ.

Nghĩ lại lời hắn cẩn thận phân tích với mình nói là "Sự thật khách quan", Thường Mộc Chi liền cảm thấy trong lòng không thoải mái.

Nhuận Chi có chỗ nào không tốt? Muội muội đường đường cũng là nữ nhi An Viễn hầu mà!

Thường Mộc Chi nhấp giọng mím môi, đột nhiên nói với Hàn thị: "Tổ mẫu, người muốn đi trong cung, không bằng mang theo Nhuận Chi tốt lắm, cũng để cho nàng ở trước mặt quý nhân lộ mặt."

Thường Mộc Chi nháy mắt với Hàn thị, Hàn thị lập tức hiểu rõ, liên tục cười nói: "Trước kia, tính tình Nhuận Chi rất hay ngại ngùng, mang nó đi ra ngoài nó cũng câu nệ lợi hại. Hiện tại, tính tình nó thay đổi, vẫn nên mang nó đi ra ngoài từng trải. Đề nghị này của con phi thường tốt."

Thường Nhuận Chi nhìn hai bà cháu kia cứ như vậy quyết định hành trình của nàng ngày mai, không khỏi bất đắc dĩ cúi đầu bật cười.

Nói nàng không phát hiện động tác nhỏ giữa hai người bọn họ sao?

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 20: Cung Yến

Một đêm vô mộng, ngày thứ hai sau khi Thường Nhuận Chi tỉnh lại, chỉ cảm thấy thần thanh khí sảng.

Diêu Hoàng, Ngụy Tử hầu hạ nàng đứng dậy, giúp nàng thay đổi xiêm y.

Lão thái thái đã nói sẽ mang nàng tiến cung tham gia cung yến lần này, tối qua liền cho người đưa xiêm y tới.

Trong cung nhiều quy củ, kiêng kị cũng nhiều, trên cấp bậc lễ nghĩa phải làm cho người ta không mắc lỗi mới tốt.

Diêu Hoàng cẩn thận kiểm tra trên người nàng có chỗ nào mặc không thỏa đáng, còn Ngụy Tử thì ở bên tai nàng nói một ít sự tình trong cung, bao gồm kiêng kị của nhóm cung phi, quan hệ nhóm cung phi, để ngừa vạn nhất.

Mỗi lần sứ đoàn Tiên Ti đến Kinh thành Đại Ngụy, đều sẽ tổ chức cung yến như vậy.

Quần thần bách quan, con cháu hoàng tộc, một lượng người khổng lồ, ánh sáng khí thế như vậy, hai mươi mấy thành viên trong sứ đoàn làm sao có khả năng so sánh.

Nguyên Vũ đế mượn chuyện này triển lộ phồn vinh giàu có và đông đúc với Tiên Ti, địa linh nhân kiệt.

https://thuviensach.vn

Nói cách khác, Nguyên Vũ đế làm cung yến chỉ vì hai chữ —— khoe khoang.

Đối với Nguyên Vũ đế mà nói, đây là cơ hội để Tiên Ti học hỏi Đại Ngụy quốc.

Nhưng đối với những người khác tham gia yến hội mà nói, khó có thể không phải là một cơ hội so biện.

Thường Nhuận Chi tự nói với chính mình, địa phương phức tạp như hoàng cung, cung yến cũng là trường hợp phức tạp, nàng không muốn tham dự.

Người nhiều chuyện tạp, dễ dàng gặp chuyện không may.

Nàng cũng có nói với Lão thái thái, không muốn đi.

Nhưng lão thái thái không đồng ý.

Thường Nhuận Chi biết ý tưởng Lão thái thái, cũng không muốn ngỗ nghịch với bà.

Cho nên, hiện tại nàng nhận mệnh nghe Ngụy Tử lải nhải.

Ngụy Tử nói đâu đâu xong, có chút lo lắng trùng trùng nói với Thường Nhuận Chi: "Cô nương, nô tì và Diêu Hoàng không thể tiến cung cùng người. Người chưa tiến cung lần nào, cần phải nhớ, phải theo sát bên cạnh Lão thái thái và thái thái ..."

Thường Nhuận Chi vuốt cằm, cười khẽ trấn an nàng: "Đừng lo lắng, sẽ không có sai lầm."

"Có thể là do nô tì nghĩ nhiều nên nằm mơ, mơ thấy người ở trước mặt công chúng ngã sấp xuống, vạt váy bị vén..."

https://thuviensach.vn

Ngụy Tử nói còn chưa dứt lời, Diêu Hoàng liền vỗ một tát trên mặt nàng: "Mau ngậm miệng quạ đen của ngươi lại!"

Nhất thời, Thường Nhuận Chi nở nụ cười, đột nhiên cảm thấy cung yến cũng không có gì đáng sợ .

Cùng lão thái thái dùng xong đồ ăn sáng, đợi đến lúc Thường Cảnh Sơn và tiểu Hàn thị tiến đến mời, lão thái thái liền mang theo Thường Nhuận Chi xuất phát.

Trong xe ngựa lảo đảo, lúc Thường Nhuận Chi bị lắc lư cơ hồ muốn ngủ, cuối cùng cũng đến.

Cung điện Đại Ngụy ở trung ương kinh thành, cung tường nguy nga, chỉnh thể một màu đen đỏ điều, đoan trang đại khí. Tường thành cao ba trượng, Ngự lâm quân trấn thủ quay quanh cổng thành, mặc Ngân Khải hắc giáp, tay cầm trường mâu sáng bóng, một cỗ uy nghiêm đập thẳng vào mặt.

Thường Nhuận Chi không khỏi đóng khẩu khí.

Trường hợp trang trọng sâm nghiêm như vậy, kiếp trước nàng trừ bỏ xem duyệt binh, thật đúng là chưa bao giờ cảm thụ qua.

Qua cửa cung, phải xuống xe ngựa, đi bộ vào cung.

Đi một đoạn thật dài, Thường Nhuận Chi thành thật theo ở bên cạnh tiểu Hàn thị, bất chợt đánh giá cứ cách một đoạn thì có người cúi đầu "Gác" hoàng môn cung nga, thỉnh thoảng còn có thể gặp một hai vị nữ quan.

Đại Ngụy có nữ quan, thứ tỷ Thường Thấm Chi của nàng cũng từng là nữ quan trong cung, nhậm chức ở Lại bộ.

Nữ quan hơn phân nửa đều là nữ tử thế gia đảm nhiệm, chức vị cao thấp bằng vào thân phận, địa vị cùng năng lực định đoạt.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi gặp được một vị nữ quan, phía sau theo vài cung nga, tươi cười hào phóng, chân thành mà đi. Nhìn phục sức cùng cả người khí chất, tựa hồ là địa vị không tầm thường.

Đám người Hàn thị nhìn thấy nàng, liền dừng lại bước chân, hơi hơi khom người, nữ quan kia cũng ngừng lại, phi thường quy củ lễ một cái với Hàn thị, rồi lập tức đi.

Tiểu Hàn thị thấy nàng mắt lộ ra tò mò, liền nhẹ giọng nhắc nhở nàng: "Mới vừa rồi nhìn thấy quần áo của nữ quan kia, phải làm nữ quan ở Cần Chính Điện."

Cần Chính Điện là nơi Nguyên Vũ đế trừ bỏ Hàm Nguyên điện, tuyên chính điện ở ngoài một nơi thường trú khác, địa phương quản lý chính vụ, có thể làm chức nữ quan ở Cần Chính Điện, không nhất định xuất thân cực cao, nhưng năng lực tuyệt đối sẽ không yếu, đối với lễ phép bậc này tự nhiên không có chỗ hỏng.

Thái độ của nhóm tòng mệnh phụ đối với nữ quan có thể biết được, địa vị nữ quan, là không thấp.

Vợ cả Nguyên Vũ đế Thuần Khác hoàng hậu mất sớm, bây giờ hậu cung do Vô Tử quý phi chưởng quản. Mệnh phụ lên triều tham gia Cung yến, đều phải đi thỉnh an quý phi trong cung trước, Lại Từ quý phi thống nhất an bài tham dự yến hội.

Thế là Thường Nhuận Chi gặp được hậu cung phi tần khổng lồ của Nguyên Vũ đế, còn có mệnh phủ lão già, người trẻ, các thiên kim, quả nhiên là y hương tấn ảnh, mỹ nữ Như Vân.

Tại phụ trợ như vậy, tự nhiên Thường Nhuận Chi có vẻ hào không chớp mắt.

https://thuviensach.vn

Sau khi mời quý phi ngồi, quý phi tươi cười nói mọi người không cần đa lễ, các nàng đều tụ lại một chỗ cùng nhau nói chuyện.

Mọi người chào hỏi nhau, không khí câu nệ dần dần tiêu tán.

Hàn thị cùng vài vị lão thái thái đứng lên bắt chuyện, tiểu Hàn thị cũng cùng vài vị thái thái cùng nhau nói chuyện phiếm.

Thấy Thường Nhuận Chi đi theo bên người Hàn thị, vài vị lão thái thái bộ mặt hiền lành không khỏi hỏi tới nàng, nghe nói là cháu gái thứ ba của lão thái thái, ngược lại cũng biết nàng là thứ nữ ly hôn kia, trên mặt có chút mất tự nhiên, không biết nên làm sao khen nàng.

Dường như trong lòng Lão thái thái sáng như gương, cười đến bình thường vô nhị: "Trước kia, không mang đứa nhỏ này đi ra ngoài từng trải việc đời, nó lại là đứa hay ngại ngùng, bị ủy khuất chỉ biết tự mình cam chịu. Bây giờ thoát ly bể khổ, tâm tình mở rộng không ít."

Lão thái thái mở miệng, lời này đã có thể hảo tiếp.

Đều là các lão thái thái sắp thành tinh, cái gì nên nói, cái gì không nên nói, đều có chừng mực. Thổi phồng Thường Nhuận Chi được thì chân tình thổi phồng, một chút cũng không để nàng cảm thấy xấu hổ.

Trên mặt Thường Nhuận Chi là như thế, trong lòng lại mao mao.

Làm đề tài trung tâm, nàng bị một đám lão nãi nãi nắm tay hỏi han ân cần, mỉm cười nhất nhất đáp lại, trên mặt tươi cười kém chút không nhịn được.

Sức chiến đấu của nhóm Lão thái thái này rất cao, nàng có chút ăn không tiêu oa.

https://thuviensach.vn

Cũng may, thời gian cách khai yến không lâu, lục tục có cung nga tiến đến, đem các cao mệnh mệnh phụ có phẩm cấp nhất nhất dẫn đi. Mọi người nối đuôi nhau mà đi, lại ngay ngắn trật tự, không một chút hỗn loạn.

Thường Nhuận Chi âm thầm bội phục.

Khi đến Lân Đức điện, ca múa chính nóng. Văn võ bá quan, hoàng thân quốc thích, đều đã nhất nhất ngồi ổn thỏa.

Nhóm nữ quyến cũng ào ào ngồi xuống.

Người ngồi ở vị trí cao nhất, tự nhiên là quân chủ Đại Ngụy, Nguyên Vũ đế.

Thường Nhuận Chi nhanh chóng nhìn hắn một cái.

Nguyên Vũ đế gần bốn mươi tuổi, ngược lại bộ dáng lại có chút giống người năm mươi tuổi, xác nhận mấy năm nay đó là kết quả hắn vì lo lắng cho giang sơn Đại Ngụy. Đều nói tính tình hắn ôn hòa, nay vừa thấy, diện mạo ngược lại đích xác từ ái.

Vua của một nước a...

Trong lòng Thường Nhuận Chi âm thầm nghĩ, không nghĩ tới nàng vậy mà được nhìn thấy nguyên thủ quốc gia cổ đại.

Nhìn qua Nguyên Vũ đế, Thường Nhuận Chi lấy hắn làm trung tâm, quan sát người ở bốn phía.

Ngồi bên tay trái Nguyên Vũ đế, là một nam tử đầu đội kim quan tuấn dật, nhìn khoảng hai mươi, khí thế ngược lại cũng chân chính, nhưng trên mặt lại mang theo chút âm trầm, Thường Nhuận Chi thoáng không vui.

Đó tất nhiên là Thái tử Đại Ngụy.

https://thuviensach.vn

Mặt khác, vài vị Hoàng tử đã phong vương ngồi ở phía sau Thái tử, sắp xếp theo thứ tự hạ dần.

Thường Nhuận Chi đếm đếm, tất cả có bốn người.

Nàng không thấy được tỷ phu Thụy vương.

Ngồi bên tay phải Nguyên Vũ đế, là hai nam nhân dị tộc, cao lớn uy vũ, Thường Nhuận Chi mơ hồ có chút ấn tượng, là kia **** ở Túy Tiên lâu gặp qua người của sứ đoàn Tiên Ti. Phỏng chừng, thân phận của hai người này là cao nhất đi.

Quan sát một vòng từ trên xuống dưới, Thường Nhuận Chi mắt xem mũi, mũi xem tâm an tĩnh ngồi, nghiêm túc thưởng thức mùi vị món ngon, thưởng thức hát hay múa giỏi.

Cổ nhạc bắt đầu khởi xướng, lễ bộ lễ quan đứng dậy, bắt đầu xướng từ, truyền chiếu lệnh của Nguyên Vũ đế, yến hội bắt đầu.

Náo nhiệt lại tiếp tục.

Nguyên Vũ đế hướng sứ đoàn Tiên Ti triển lãm một hồi nghe nhìn thịnh yến.

Người Tiên Ti tròng mắt đều không chuyển, nhìn chằm chằm các cô nương khởi vũ ở giữa điện, dũng cảm cười nói nữ nhân Đại Ngụy da thịt trắng nõn bóng loáng, vòng eo mềm mại tinh tế, cũng không biết vuốt xúc cảm như thế nào, muốn hoàng đế Đại Ngụy thưởng cho bọn họ một ít nữ nhân chơi đùa.

Thanh âm cực lớn, Thường Nhuận Chi nghe được rành mạch.

Nàng không khỏi nhíu lông mày.

https://thuviensach.vn

Nhóm thần tử Đại Ngụy có một phần cùng sứ đoàn Tiên Ti nói giỡn, còn có một phần không nói một lời, an vị ở một bên.

Thường Nhuận Chi quan sát xuống, phát hiện khuôn mặt lãnh, hơn phân nửa đều là võ tướng.

Chỉ là, văn thần trị quốc, võ tướng an bang. Nhìn không quen người Tiên Ti làm vẻ ta đây, tự nhiên là muốn đem đầu thuyên ở lưng quần mang theo, cùng quân nhân Tiên Ti giao chiến.

Thường Nhuận Chi cảm thấy không vui vì người Tiên Ti vô lễ ương ngạnh, các mệnh phụ có dẫn theo nữ nhi đến cũng không thích lãng ngôn với bên kia ****.

Cùng thường ngày giống nhau, yến hội tiến hành đến một nửa, nam nhân bắt đầu đẩy chén hỏi chén khi, nữ nhân liền muốn dời đi trận địa.

Quý phi dẫn đầu, dẫn theo người đi đến cạnh ao Thái Dịch.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 21: Gió Lùa

Yến hội tổ chức tại Lân Đức điện, ở phía Tây sườn hồ Thái Dịch là một nơi cao, rộng lớn.

Theo Lân Đức điện đi tới, vẫn có thể nghe được tiếng ti trúc phía trên.

Đã là ngày xuân, hồ Thái Dịch tương đối yên tĩnh, bên cạnh ao vài cành liễu tùy gió nhẹ lay động, thỉnh thoảng mặt hồ tạo nên một tia gợn sóng, thì có thể thấy được bóng dáng vài con cá uyển chuyển chơi đùa.

Nữ nhân tụ tập một chỗ, đó là từng trận làn gió thơm.

Nhóm của Lão thái thái đã tụ lại cùng nhau tán gẫu, Thường Nhuận Chi liền đi theo tiểu Hàn thị, ngồi chung với đám người phụ nhân.

Quý phi cư địa vị cực cao, bên người đi theo vài vị tần phi.

Tiểu Hàn thị nhẹ giọng giới thiệu cho Thường Nhuận Chi.

Đạm trang nồng mạt, yến gầy hoàn phì, diễm phúc của Nguyên Vũ đế thật sự rất sâu.

Thường Nhuận Chi nhất nhất nhận người, tiểu Hàn thị chỉ chỉ một Cung phi tĩnh tọa cúi đầu, nói: "Đó là mẹ đẻ của Thụy vương gia, Hiển tần nương nương."

Hiển tần nương nương tướng mạo cũng không tính xuất chúng, nhưng quanh thân khí chất ôn hòa, mặt mày thư duyệt, vừa thấy khiến cho người rất có cảm tình.

https://thuviensach.vn

Nhận biết một vòng các Cung phi kia xong rồi, tiểu Hàn thị lại chỉ một vòng người lẩn quẩn khác cho nàng nhận.

"Đó là Thái tử phi cùng vài vị vương phi." Tiểu Hàn thị dừng một chút, hạ giọng nói: "Hai người mặc xiêm y hồng nhạt kia, trên đầu cài trâm hoa hải đường, là hai vị lương đệ Thái tử."

Thường Nhuận Chi kinh ngạc nói: "Thái tử gia cũng mang theo hai vị lương đệ sao?"

Tiểu Hàn thị gật gật đầu, trên mặt lộ ra một tia lạnh lẽo trào phúng: "Chẳng qua là để cho người nhà mẹ đẻ hai nhà coi thôi."

Thường Nhuận Chi nhưng là biết Thái tử này.

Đại khái là vì có lời nói của Nguyên Vũ đế và việc làm đều mẫu mực, vị thái tử gia này cùng Nguyên Vũ đế rất giống nhau, vui vẻ thu nạp tiểu mỹ nhân vào hậu viện. Thái tử phi, Thái tử lương đệ, còn có Thái tử nhũ nhân, thị thiếp Thái tử còn đang chờ đợi nữa, hậu viện của vị Thái tử này, đều đã bị chiếm đầy, có thể thấy được người đếm phần đông.

Ở giữa, nhà mẹ đẻ hai vị Thái tử lương đệ, có thể nói là duy trì thế lực trụ cột vững vàng cho Thái tử.

Nhưng xem biểu cảm của Thái tử phi, lại hiển nhiên đối với việc Thái tử mang theo hai vị lương đệ cùng nhau tham gia cung yến, cảm thấy thập phần không thoải mái, sắc mặt cực kỳ không tốt.

Ngược lại chuyện này cũng không khó lý giải.

Khi Đại Ngụy khai triều, Cao tổ từng hạ chỉ qua, đích tử thừa vị, mới là chính thống. Mà phàm vì hậu giả, sau tộc tất giao quyền, để ngừa sau thích phát triển an toàn.

https://thuviensach.vn

Thậm chí bây giờ, có thể đi lên ngôi vị hoàng đế, đều là mẫu tộc thế lực không lớn. Do hơn phân nửa là muốn bảo vệ đích tử kế vị, cho nên nhà mẹ đẻ hoàng hậu, muốn có danh mà không có quyền, muốn xuất thân bình dân rõ ràng.

Mà vợ cả Nguyên Vũ đế Thuần Khác hoàng hậu, bà chính là xuất thân bình dân.

Có lẽ là bởi vì mẫu tộc không có cảm giác tồn tại, lại thêm Hoàng hậu mất sớm, Thái tử mới chấp nhất với quyền thế như vậy.

Bất quá, có lẽ Nguyên Vũ đế đã lý giải sai ý tứ của Cao tổ.

Cao tổ là không hy vọng sau thích phát triển an toàn, cho nên mới có ý chỉ kia.

Nhưng mà, Nguyên Vũ đế lại cho rằng lấy hậu cung làm công cụ lung lạc triều thần, lại để cho chính mình gia tăng nhiều mẫu tộc như vậy □ hách nhi tử, sử chi trở thành đối thủ lớn nhất của Thái tử ...

Thái tử kiêng kị, các Hoàng tử đều có cân nhắc, tranh đấu giữa bọn họ đã không thể tránh được.

Trên một phương diện Thường Nhuận Chi cảm thấy Thái tử đáng thương, về phương diện khác lại thập phần không thích đối với Thái tử.

Tỷ phu của nàng là Thụy vương, tuy rằng Thụy vương không có tâm tranh vị, nhưng khi đại tỷ về nhà mẹ đẻ có nói ít lời, nàng cũng nghe ra được, Thụy vương cũng không có hảo cảm gì với Thái tử.

Hiện tại, nhìn thấy Thái tử dẫn theo thê thiếp cùng nhau tới cung yến tiếp đãi ngoại tộc, hai vị Thái tử lương đệ một bộ dáng chủ nhân... trong lòng Thường Nhuận Chi âm thầm mắng Thái tử một câu "Tra nam".

https://thuviensach.vn

Thái tử phi thân là vợ cả Thái tử, tương lai Thái tử kế vị, nàng chính là Hoàng hậu.

Tương lai có thể làm Hoàng hậu, vậy nhà mẹ đẻ của nàng khẳng định không có thế lực.

Còn nhà mẹ đẻ của hai vị Thái tử lương đệ là thập phần có quyền thế, Thái tử phi còn có thể bày ra dáng một chính thê sao?

Hơn phân nửa là không thể.

Cho nên, sắc mặt Thái tử phi rất khó coi, hai vị Thái tử lương đệ nói nói cười cười tiếp đón các vị mệnh phụ, làm cho khí khái mười phần.

Thái tử căn bản không có lo lắng qua cảm thụ của Thái tử phi.

Thường Nhuận Chi thấp giọng nói thầm cùng tiểu Hàn thị hai câu, tiểu Hàn thị vỗ vỗ tay nàng, nhỏ giọng nói: "Vậy cũng không có biện pháp, hai vị Thái tử lương đệ đều đã có nhi tử, Thái tử phi liên tục sinh ba nữ nhi, dưới gối còn chưa có nhi tử đó... Không thiếu được muốn nghẹn khuất."

Nói đến nơi này, tiểu Hàn thị liền không thể không vui mừng: "Cũng may, bụng của đại tỷ, nhị tỷ con tốt..."

Sao chuyện này lại nói tới trên người hai vị tỷ tỷ rồi hả.

Thường Mộc Chi sinh ba đứa con trai, Thường Thấm Chi cũng đã có một đứa con trai, có đích tử, tự nhiên càng được phu quân ngưỡng mộ, vị trí đích thê được củng cố.

Cùng tiểu Hàn thị ngồi một lát, Thường Nhuận Chi liền ngồi không yên.

Người Đại Ngụy đặc biệt thích huân hương, nam nhân nữ nhân đều có tật xấu này. Cho nên, một đống người tụ ở một chỗ, quanh quẩn chóp mũi chính là đủ loại mùi.

https://thuviensach.vn

Bình thường, Thường Nhuận Chi không cần hương phẩm, đối với mùi cũng không quên ngửi, ở chỗ này lâu như vậy, liền cảm thấy ngực khó chịu, não choáng váng.

Tiểu Hàn thị cũng biết tật xấu này của nàng, thấy sắc mặt nàng có chút khó coi, lại đứng ngồi không yên, liền nhẹ giọng hỏi nàng có phải không thoải mái hay không.

"Mẫu thân, con thấy khó thở..." Thường Nhuận Chi cũng không già mồm cãi láo, phủ phủ ngực nói: "Con có thể đến cạnh ao hít thở không khí được không ạ?"

Thường Nhuận Chi biết quy củ trong cung, cũng không dám vội vàng hành động.

Tiểu Hàn thị nhìn nhìn bốn phía, cảm thấy cũng không có gì trở ngại, liền xin chỉ thị của lão thái thái, được sự đồng ý của lão thái thái, liền để hai tiểu cung nga đi tản bộ cùng nàng.

Trong lòng Thường Nhuận Chi vui mừng, cảm ơn tiểu Hàn thị, mang theo hai cung nga lặng lẽ lui ra.

Ra khỏi vòng lẩn quản của đám nữ nhân, Thường Nhuận Chi cảm thấy bầu trời sáng sủa rất nhiều.

Nàng nhìn về phía hai tiểu cung nga khoảng mười ba, mười bốn tuổi, cười hỏi: "Các muội tên là gì? Vào cung được mấy năm rồi?"

Trong đó, liền có một tiểu cung nga cũng cười trả lời: "Nô tỳ tên Xích Thược, vào cung đã ba năm, lúc trước hầu hạ trong cung của Hiển tần nương nương."

Một tiểu cung nga khác, nói: "Nô tỳ tên Uyển Bạch, vào cung tám năm, lúc trước đi theo bên người Thường nữ quan làm việc. Sau khi Thường nữ

https://thuviensach.vn

quan rời cung, nô tỳ bị điều đến làm việc cho Lý nữ viên chức ở Cần Chính điện."

Thường Nhuận Chi nhất thời hỏi: "Thường nữ quan... Không phải là nhị cô nương phủ An Viễn hầu sao?"

"Đúng vậy." Uyển Bạch cười nói: "Là tỷ tỷ của tam cô nương."

Thường Nhuận Chi lập tức hiểu rõ.

Trách không được tiểu Hàn thị để hai cung nga này đi cùng nàng, hóa ra đều là "Đơn vị liên quan".

Trên mặt Thường Nhuận Chi liền có thêm hai phần thân thiết, cầm vật đã chuẩn bị tốt khi xuất môn thưởng cho hai người. Xích Thược và Uyển Bach dịu dàng khom người tạ ơn.

Thường Nhuận Chi đi một lát, nhìn thấy ven bờ cách đó không xa, từ núi giả rườm rà đi ra quái thạch lâm, trên đỉnh quái thạch lâm có một cái đình hóng mát.

Xích Thược nói với Thường Nhuận Chi: "Chỗ kia ở trên cao, phong cảnh cũng tốt, nếu không tam cô nương đi chỗ đó ngồi thử đi?"

Thường Nhuận Chi tự nhiên không có dị nghị.

Ba người chậm rãi bước lên.

Đình hóng mát nhìn không tính cao, nhưng dưới chân đến cùng là tảng đá đôi đi ra, có chút khó đi. Ở núi giả trong đống tễ đến tễ đi, thình lình còn có thể bị đá vụn tử các chân.

Sắp đi lên mấy bậc thèm đá cuối cùng, bên tai Thường Nhuận Chi nghe thấy có tiếng người nói chuyện.

https://thuviensach.vn

Xích Thược ngẩng đầu kinh ngạc nói: "Đã có người đến trước."

Vị trí đình hóng mát thấp thoáng ở bên trong núi giả, trong đình mặc dù có người, cũng sẽ bị che lấp, cho nên trước đó ba người Thường Nhuận Chi cũng không biết nơi này đã có người ở.

Mặt trên người kia nghe được động tĩnh, cũng thò người ra xem, một nữ quan nhíu mày, nói: "Thái tử phi ở chỗ này tạm nghỉ ngơi, không biết là người nào đến?"

Thường Nhuận Chi nhất thời lên cũng không phải, mà xuống cũng không phải, tiến thối lưỡng nan.

Còn không đợi nàng ra tiếng, giọng nói ôn hòa của Thái tử phi đã vang lên: "Vô phương, đều đã đến chỗ này, cũng không thể để cho người ta đi xuống. Đem người mời lên đi."

Thường Nhuận Chi khom người cảm tạ, kiên trì đi lên chỗ cao, tiến nhập đình hóng mát.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt
www.dtv-ebook.com

Chương 22: Tính Kế

Edit: Bộ Yến Tử

Lại nói tiếp, ngược lại xuất thân của Thái Tử phi cũng không giống Thuần Khác hoàng hậu, là bình dân không quyền thế.

Thái Tử thiếu tiền, mẫu tộc không có thế lực, lúc trước muốn kết hôn với Thái Tử phi, liền hướng tư gia của người giàu có.

Nhà mẹ đẻ Thái Tử phi họ Thẩm, là thương nhân lập nghiệp, một năm Hộ bộ đoạt được thuế má, trăm chi ba bốn xuất từ Thẩm gia. Tuy rằng, người Thẩm gia không có làm quan trong triều, nhưng Thẩm gia kinh thương, nhận thức gia tộc quyền quý không ít, cùng chi có lợi ích dây dưa tự nhiên nhiều, nhân mạch này cũng sẽ không yếu.

Vừa vặn Thẩm gia có đích nữ vừa độ tuổi chưa gả, Thái Tử liền hăng hái cưới vào cửa.

Có Thẩm gia hỗ trợ vơ vét của cải, Thái Tử ở Hộ bộ dần dần đứng vững gót chân, còn có thể bất động thanh sắc gom vào tư khố của mình vàng bạc phong phú.

Nhưng đối với xuất thân là thương nhân của Thái Tử phi mà nói, ở trong phủ Thái Tử, bất quá nếu so nàng với hai vị Thái Tử lương đệ liên hợp đối kháng, hồi trước còn ăn qua vài lần thiệt thòi của các nàng.

Đó là tại tính tình Thái Tử phi tốt, cũng bị rèn luyện có chút cứng rắn.

https://thuviensach.vn

Nhưng đối với người ngoài, cho tới bây giờ Thái Tử phi đều là nói nói cười cười, không rơi tiếng người bính.

Giống như hiện tại, nhìn thấy Thường Nhuận Chi.

Nghe xong Thường Nhuận Chi tự giới thiệu, Thái Tử phi giật mình nói: "Hóa ra là tam cô nương phủ An Viễn hầu."

Mâu trung Thái Tử phi chợt lóe.

Đích trưởng nữ phủ An Viễn hầu là Thụy vương phi, nhưng mà vị tam cô nương này tại sao còn chưa nghe nói qua, cũng chưa thấy qua. Bất quá, nếu như giao hảo tốt với vị tam cô nương này một chút, nói vậy không có chỗ hỏng.

Thái độ Thái Tử phi càng thêm thân thiết chút, để nàng ngồi xuống nghỉ tạm.

Thường Nhuận Chi vẫn duy trì mỉm cười thỏa đáng, nói: "Thần nữ là người không chịu ngồi yên, nhưng lại quấy nhiễu đến Thái Tử phi thanh tĩnh, mong rằng Thái Tử phi thứ tội."

Thái Tử phi lắc đầu: "Bên kia mùi quá nồng, ta có chút ăn không tiêu, liền muốn tìm nơi tươi mát chút cho qua ngày, nhưng mà không nghĩ tới cũng có người giống ta, chúng ta đúng là có duyên phận."

Thường Nhuận Chi liền gật đầu nói phải.

"Khuê danh ngươi kêu là Nhuận Chi à?" Thái Tử phi cười nói: "Tên của ba tỷ muội Thường gia đều dễ nghe, đại tỷ ngươi là đệ muội ta, thường xuyên qua lại, không cần nhiều lời như thế; lúc trước khi nhị tỷ ngươi còn làm nữ quan ở trong cung, ta cũng từng tiếp xúc cùng nàng vài lần. Hôm nay, vừa nghe tới ngươi, ta liền đoán các ngươi có lẽ là tỷ muội, quả thực không sai."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi phụ họa đồng ý.

Thái Tử phi là lần đầu gặp mặt Thường Nhuận Chi, hàn huyên vài câu thì có chút không biết nói gì.

Bất quá có mấy đề tài đều là tương thông.

Nữ nhân chi gian có thể tán gẫu, chẳng qua là một ít vật ngoài thân, tỷ như đồ trang sức, xiêm y, cuối cùng chính là tán gẫu nam nhân cùng hài tử.

Thái Tử phi thấy tuổi tác Thường Nhuận Chi cũng không nhỏ, liền cười hỏi nàng đã đính hôn chưa.

Trên mặt Thường Nhuận Chi hơi ngừng lại.

Cuối cùng Thái Tử phi cũng có thân phận địa vị cao, làm gì có lòng rãnh rỗi quản chuyện mỗ gia mỗ nữ nhà nào ly hôn á?

Nhưng mà Thường Nhuận Chi không có xấu hổ, ngược lại nữ quan phía sau Thái Tử phi biết nội tình ngượng ngùng cười với nàng.

"Thái Tử phi không biết ngược lại cũng bình thường, nói đến cùng chuyện này cũng không phải chuyện tốt gì." Thường Nhuận Chi cười nói: "Ta gả hơn người, bất quá trước đoạn ngày... Đã ly hôn."

Trên mặt Thái Tử phi lộ rõ thần sắc kinh ngạc.

Đương nhiên, nữ nhân như nàng có thân phận như vậy, muốn ly hôn là đều không có khả năng, cho nên vừa nghe có nữ nhân ly hôn, quả thực so với chuyện nghe nàng bị hưu còn muốn ngạc nhiên hơn.

"Này..." Thái Tử phi không nghĩ tới tình huống sẽ như vậy, nhất thời không thể thốt nên lời.

Thường Nhuận Chi liền ôn thanh nói ra chuyện ly hôn với Phương gia.

https://thuviensach.vn

"Phương lão thái thái không thích ta, còn Phương đại nhân đối với ta mà nói, nghĩ tới có cũng được mà không có cũng không sao. Chuyện di nương kia sau khi có thai, chỉ là chất xúc tác mà thôi. Ta đã ẩn nhẫn lâu mà không có làm lớn chuyện, bây giờ ta cần gì phải gượng ép mình sống như vậy nữa? Cho nên bẩm báo đích mẫu, đích mẫu vì ta làm chủ, để ta ly hôn trở về nhà."

Thường Nhuận Chi đem sự tình cùng Phương gia đơn giản hoá tự thuật một lần, thỏa mãn tò mò của Thái Tử phi.

Thái Tử phi nghe được mùi ngon, trong khoảng thời gian ngắn lại cảm thấy cùng Thường Nhuận Chi có chút tinh tinh tương tích.

Đều là nữ nhân đối với việc trượng phu nạp thiếp không hề biện pháp.

Thế là Thái Tử phi càng thân thiết hơn với Thường Nhuận Chi.

Hai người hàn huyên một lát, Thái Tử phi liền để nữ quan đem tới mấy món điểm tâm ngọt, cùng Thường Nhuận Chi chia xẻ.

Nữ quan kia chần chờ hạ, lại là nghe mệnh đem bánh hoa mai trong hộp nâng lên.

"Ăn thử mấy miếng đồ ngọt của ta thử xem?"

Thái Tử phi cười, nói với Thường Nhuận Chi: "Ngươi rất có lộc ăn, trong phủ Thái Tử có một đầu bếp đến từ Giang Nam, am hiểu nhất chính là làm món điểm tâm ngọt Giang Nam, ngọt mà không ngấy, ăn thập phần ngon."

Nữ quan chậm rì rì lấy ra hai món điểm tâm ngọt, do dự để xuống, một chén đưa cho Thái Tử phi, một chén đưa cho Thường Nhuận Chi.

https://thuviensach.vn

Thái Tử phi nhìn nhìn đồ ngọt trong tay Thường Nhuận Chi, lại xem xem vật trong tay mình, trên mặt lộ ra một phần xấu hổ.

Nữ quan phía sau nàng nhìn thấy, liền ôn thanh nói: "Thường ngày nương nương rất yêu thích uống hạnh nhân lộ, nhưng hạnh nhân này trong hạnh nhân lộ tính nóng, đối với thân thể nương nương không tốt. Nương nương vẫn là nên uống nước ô mai mới tốt."

Thái Tử phi không vui, liền hỏi Thường Nhuận Chi: "Nhuận Chi có thích uống nước ô mai không?"

Thường Nhuận Chi biết Thái Tử phi muốn hạnh nhân lộ trong tay mình, liền biết nghe lời nâng cho Thái Tử phi.

"Thần nữ không chọn, vẫn do nương nương chọn trước đi."

Thái Tử phi liền thư thái cười, đem nước ô mai trong tay mình đặt xuống, ngược lại nhận hạnh nhân lộ trong tay Thường Nhuận Chi.

Nữ quan phía sau Thái Tử phi nhất thời nóng nảy, giọng nói có chút thay đổi: "Nương nương!"

"Tốt lắm, thỉnh thoảng ăn một chén, không ảnh hưởng gì nhiều?" Thái Tử phi trừng mắt nhìn nàng: "Định cầm lời dặn của thái y đến dỗ ta, nào có người nói dọa người như ngươi? Ta ăn một miếng, không uống nhiều là được."

Thái Tử phi cũng không quản nữ quan kia, lúc này liền bưng hạnh nhân lộ uống một ngụm, vừa cười vừa mời Thường Nhuận Chi cũng dùng điểm tâm ngọt với nàng.

Thường Nhuận Chi nói tạ ơn, cười uống, hơi hơi chậm rãi hiểu ra toan vị (mùi vị tính kế) bên trong.

https://thuviensach.vn

Dư quang nhìn về phía nữ quan bên cạnh Thái Tử phi, tinh thần nàng tựa hồ có chút không như ý.

Đại khái, chắc là còn đang lo lắng Thái Tử phi uống hạnh nhân lộ sẽ ảnh hưởng không tốt đối với thân thể đi.

Trao đổi ngọt chén chính là cái tiểu nhạc đệm, Thường Nhuận Chi không để ở trong lòng. Nàng đặt ly trà xuống, lại ăn mấy khối điểm tâm, cùng Thái Tử phi nói chuyện phiếm.

Lên đình hóng mát, Thái Tử phi dẫn theo một nữ quan và hai tỳ nữ, phía sau Thường Nhuận Chi đi theo hai cung nga, tổng cộng có bảy người, người cũng không nhiều, trong đình hóng mát cũng không có vẻ chật chội.

Bất quá hàn huyên một lát, Thường Nhuận Chi liền cảm thấy bụng quặn đau, muốn đi ngoài.

Nàng đặc biệt ngượng ngùng nhìn về phía Thái Tử phi, đứng dậy cáo lui cùng Thái Tử phi.

Thái Tử phi thấy trên trán nàng đổ đầy mồ hôi, cũng vội bảo nàng đi.

Thường Nhuận Chi liền kéo vạt váy, vội vàng đi khỏi đình hóng mát, chạy về phía núi giả.

Trong đình hóng mát, Thái Tử phi cười nói: "Xem tam cô nương của phủ An Viễn hầu này, cũng không biết hôm nay là ăn cái gì..."

Nói đến đây, sắc mặt Thái Tử phi hốt hoảng biến đổi.

Nàng mạnh mẽ đứng lên, hai tỳ nữ cả kinh bước lên phía trước nói: "Nương nương sao vậy?"

Vẻ mặt Thái Tử phi đã trở nên âm ngoan túc mục, nàng nhìn chằm chằm bàn đá giữa đình hóng mát, nghiến răng nghiến lợi nói: "Đều không cho

https://thuviensach.vn

phép nhúc nhích những gì trên bàn đó. Đi gọi Trần thái y đến!"

Sắc mặt nữ quan bỗng chốc trở nên trắng bệch, tay đã hơi hơi lay động.

Hai tỳ nữ không biết xảy ra chuyện gì, một người vội vàng đi mời thái y, một người đỡ Thái Tử phi, trên mặt lo sợ bất an.

Bên kia, Thường Nhuận Chi chỉ cảm thấy trong bụng ruột của nàng càng ngày càng quặn đau.

Rõ ràng buổi sáng nàng từ trong phủ xuất phát trước, sau đó mới vào cung, hơn nữa từ lúc đó đến bây giờ, cũng chưa ăn cái gì á... Đây là xảy ra chuyện gì?

Hơn nữa, nàng càng cảm thấy, loại đau này, hơn xa chuyện sốt ruột muốn đi thay quần áo.

Nàng đi rất nhanh, có thể nói là gấp, động tác dưới chân Thường Nhuận Chi lại càng thêm loạng choạng, nhìn giống như là uống rượu say.

Trong núi giả rất hẹp, nhiều nhất có thể dung hai người sóng vai mà qua, Xích Thược thay Uyển Bạch đỡ nàng cũng không được tiện.

Ánh mắt Thường Nhuận Chi có chút mở không ra, cảm giác đau đớn nhanh chóng đánh tới, nàng không tự chủ được ngồi xổm xuống.

"Cô nương!"

Xích Thược kinh hô một tiếng, Uyển Bạch đi theo phía sau vội vàng đi nhanh tới hai bước: "Xảy ra chuyện gì?"

Thường Nhuận Chi che bụng, đột nhiên cảm giác dưới thân trào ra một luồng nhiệt lưu.

... Đau như thế là vì thân thích đến hả?

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, trong trí nhớ tuy rằng nguyên chủ liên tục bệnh, cuộc sống mỗi tháng cũng không có quy luật, nhưng mà không đến nỗi đau thành bộ dạng này á!

Đang lúc Xích Thược và Uyển Bạch chân tay luống cuống, tỳ nữ bên người Thái Tử phi đi tìm thái y đã chạy tới.

"Thường cô nương!" Tỳ nữ kia kinh ngạc gọi một tiếng, thấy sắc mặt Thường Nhuận Chi rất là khó coi, nhất thời hiểu rõ cái gì, mắt trợn to nuốt tiếng kinh hô đi xuống.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 23: Gặp

Edit: Bộ Yến Tử

Tỳ nữ vội vã vòng qua Thường Nhuận Chi, đi mời thái y, cũng chưa nói vì sao Thái Tử phi phải mời thái y.

Thường Nhuận Chi ngã ngồi xuống.

Nàng cảm thấy không có đau như lúc trước, cơ thể bỗng nhiên cảm thấy rất lạnh.

Không chỉ trên người, trong lòng cũng lạnh.

Nàng biết, nàng đã bị kéo vào một âm mưu.

Xích Thược đã ngửi được mùi máu tươi trên người nàng.

"Cô nương đến tháng sao?" Uyển Bạch do dự hỏi.

Kỳ thực Thường Nhuận Chi cũng không biết cái này có tính không, dù sao cuộc sống của nàng luôn luôn không có quy luật.

Nàng bình phục tân tình, xoa xoa mồ hôi trên đầu, nói: "Trước đừng lộ ra, đỡ ta đi tìm phòng, thay đổi xiêm y bẩn này."

"Nhưng mà..." Xích Thược chần chờ nói: "Sắc mặt người nhìn thật không tốt, hay là chờ thái y qua xem thử đi?"

https://thuviensach.vn

"Đừng nhiều chuyện, cũng đừng lắm miệng." Thường Nhuận Chi nhẹ giọng cảnh cáo các nàng: "Cứ coi như ta đến tháng, nếu người khác có hỏi, các ngươi cứ nói như vậy, biết không?"

Xích Thược cũng không phải mới vào cung, nghe Thường Nhuận Chi nhắc nhở như vậy, nhất thời cũng hiểu rõ vài phần, không hẹn mà cùng ngẩng đầu nhìn về phía đình hóng mát, sắc mặt tái nhợt.

Hai người trao đổi một lát, đỡ Thường Nhuận Chi xuống núi giả, vội vàng đi về phía cung điện gần nhất.

Bất quá, đi trên đường một lúc, thì đụng phải tỳ nữ gấp gáp lôi thái y trở về.

Tỳ nữ nhìn thấy Thường Nhuận Chi, chần chờ một lát, để thái y bắt mạch cho Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi vội vàng xua tay, mỉm cười từ chối, nói: "Ta cái kia... Không được thuận tiện."

Tỳ nữ hồ nghi, Xích Thược bước lên phía trước gần sát tai nàng nói: "Thường cô nương tới tháng, cho nên mới đau bụng... Phiền toái tỷ tỷ thay Thường cô nương nói lời xin lỗi với Thái Tử phi nương nương."

Trên mặt tỳ nữ vẫn có chút hoài nghi như cũ, lại hơi thả lỏng tâm xuống, thân thiết hỏi Thường Nhuận Chi hai câu, rồi mới dẫn thái y cấp tốc rời khỏi.

Xích Thược nâng đỡ Thường Nhuận Chi vào cung điện gần nhất, cung điện không có chủ nhân, Thường Nhuận Chi phải đi phòng cung nữ bên cạnh, mượn xiêm y thu thập một phen.

Nàng mất máu hơi nhiều, sau khi đổi xiêm y xong, liền nằm xuống nghỉ ngơi.

https://thuviensach.vn

Sau khi thương lượng với Xích Thược, Xích Thược đi thông tri cho An Viễn hầu phu nhân, Uyển Bạch lưu lại chiếu cố Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi nằm, lại không cách nào ngủ được.

Bụng nàng vẫn quặn đau như cũ, trên trán cũng đổ mồ hôi.

Kỳ thực, nàng rất muốn để thái y xem thử tình huống của mình, lại không dám vội vàng để cho người ta biết tình huống thân thể.

Thân thể có vấn đề, tất nhiên là có liên quan tới chén nước ô mai kia.

Nước ô mai, nguyên bản là muốn để Thái Tử phi uống ...

Nghĩ như vậy, Thường Nhuận Chi cảm thấy không rét mà run.

Có người muốn ám hại Thái Tử phi, kết quả nàng âm kém dương sai làm lá chắn.

Lại liên tưởng đến nữ quan kia nói hạnh nhân lộ tính nóng, đối với thân thể Thái Tử phi không tốt, còn có sau khi nàng uống nước ô mai, thì kết quả miêu tả sinh động.

Thái tử phi hơn phân nửa là có dựng!

Người đó ám hại Thái Tử phi... Người hiềm nghi có rất nhiều.

Một đống lớn nữ nhân ở hậu viện phủ Thái tử, người người đều có động cơ.

Thường Nhuận Chi khó tránh khỏi không rét mà run.

Miên man suy nghĩ một trận, bỗng nhiên Thường Nhuận Chi nghe được có tiếng nói của nam tử, từ ngoài phòng truyền đến.

Uyển Bạch cả kinh, vội vàng đi thăm dò.

https://thuviensach.vn

Trong cung điện, lưu thủ tiểu cung nữ bước nhanh chạy tới, nói với Uyển Bạch: "Vị tỷ tỷ này, là Cửu hoàng tử đến."

Uyển Bạch sửng sốt một chút, rồi sau đó lập tức phản ứng lại, nhất thời nhìn về phía Thường Nhuận Chi: "Cô nương, là do nô sơ sót, nơi này... Vốn là chỗ ở của Du quý nhân."

Trước khi vào cung, Hàn thị có để cho người nói cho nàng biết tình huống quý nhân trong cung, Thường Nhuận Chi vừa nghe Cửu hoàng tử cùng Du quý nhân liền hiểu rõ, nơi này, là nơi trước kia mẹ đẻ của Cửu hoàng tử Du quý nhân sống.

Thường Nhuận Chi giãy dụa ngồi dậy, nhẹ giọng hỏi: "Ta có cần đi chào hỏi Cửu hoàng tử không?"

Uyển Bạch có chút chần chờ: "Là nên đi chào, nhưng hiện tại thân thể người..."

"Chỉ là hành lễ thôi, không ngại."

Bỗng nhiên, Thường Nhuận Chi cảm thấy đây cũng là cơ hội, để cho nàng nhận thức, nhân tuyển làm tôn tế mà lão thái thái nhìn trúng.

Nàng xoa xoa huyệt thái dương, để Uyển Bạch đến đỡ nàng bước xuống sạp, hơi chút sửa sang lại dung nhan liền đi ra ngoài.

Cung yến hôm nay, Thụy vương thật sự không có tiến cung.

Đã biết Thái tử cố ý đá hắn ra khỏi Binh bộ, hắn cũng lười đi xem người ta diễn trò.

Thụy vương cáo bệnh không tới, nhưng Cửu hoàng tử Lưu Đồng vẫn đến.

https://thuviensach.vn

Trên danh nghĩa, hắn làm việc cho Thái tử, nhưng trong lòng hắn duy nhất hướng về, là Thụy vương.

Mặc dù, Thụy vương không có tâm tư đoạt quyền, nhưng hắn cũng không muốn nhìn Thụy vương bị bắt nạt quá mức.

Một ít lợi ích thuộc về Thụy vương, mặc dù hắn giữ không được, cũng không thể nhìn chút lợi ích đó cũng bị cướp đi.

Trên cung yến, Thái tử dựa vào men say oán giận cùng phụ hoàng hắn, nói ngũ ca thân thể đơn bạc, không có bị bệnh, ngay cả cung yến cũng không đến. Thân thể hắn như vậy, ở Binh bộ cũng rèn luyện không được cái gì, chẳng cho hắn đi đến Hộ bộ làm việc.

Phụ hoàng không lên tiếng, phía dưới liền có quan viên theo phe Thái tử bắt đầu liệt kê ngũ ca ở Binh bộ không làm được thứ gì tốt, thậm chí khi Thụy vương đang trực, đem chuyện hắn khắc đầu gỗ đều nói ra.

Thái tử liền ở một bên lắc đầu bất đắc dĩ nói ngũ đệ thật sự là cái người si, vân vân.

Người Tiên Ti nghe được người ta nói luyện binh, nhất thời hưng trí, bắt đầu diễu võ dương oai khoe ra Tiên Ti binh hùng tướng mạnh, châm biếm Đại Ngụy Binh bộ lại để cho một thợ mộc làm đầu lĩnh, sau này binh lính Đại Ngụy khẳng định tất cả đều là đầu gỗ.

Lưu Đồng không biết người Tiên Ti đứng ra nói mấy lời này, có phải do Thái tử gợi ý hay không.

Hắn chỉ biết là, sau khi phụ hoàng nghe người Tiên Ti khiêu khích, mặc dù chưa nói gì, nhưng từ trên nét mặt hắn thấy được, chút quyền lực của ngũ ca ở Binh bộ, chỉ sợ sau khi cung yến kết thúc sẽ chắp tay nhường cho người ta.

https://thuviensach.vn

Toàn bộ quá trình, Lưu Đồng không nói một lời, chỉ hơi hơi cúi đầu uống rượu.

Hắn cảm giác được, ánh mắt Thái tử thỉnh thoảng sẽ lưu lại trên người hắn.

Đáng tiếc là, một chút sợ hãi hắn cũng không có.

Uống chút rượu, Lưu Đồng liền tìm cái cớ rời khỏi, bất tri bất giác đi tới chỗ mẫu phi hắn ở trước kia.

Lưu Đồng chính là đang say, hắn đứng ở bên ngoài cung điện không chớp mắt, nhìn cỏ dại mọc lan trong cung, ngẩn người.

Có cung nhân phát hiện tồn tại của hắn, vội vã dẫn người đến hành lễ vấn an hắn.

Lưu Đồng nhất nhất đáp lại, trên mặt cười ấm áp.

Du quý nhân đã đi mười mấy năm, sau đó cung điện này lục tục ra vào mấy vị phi tần, có thăng vị, có phạm vào sai lầm bị biếm lãnh cung, còn có qua đời vì nhiều nguyên nhân... Bây giờ, trong cung điện này không có phi tần vào ở, để không như vậy.

Dĩ vãng, lúc có phi tần nào ở chỗ này, Lưu Đồng sẽ không tới đây.

Hôm nay, hắn là tưởng niệm mẫu phi của mình, cho nên đến xem, trong trí nhớ khi cùng mẫu phi ở chỗ này có trồng một ít tiểu miêu.

Tiểu miêu từ cây nhỏ đã trưởng thành, năm đó hắn từng cùng mẫu phi tưới nước cho tiểu miêu, khi đó mẫu phi khom người, nhìn hắn cười nói, nói với hắn, tiểu miêu sẽ làm bạn với hắn cho đến lớn...

Có lão cung nhân hầu hạ Du quý nhân, vẻ mặt kích động đứng trước mặt hắn nói chuyện, hắn mỉm cười đáp lại, thường thường ho một tiếng.

https://thuviensach.vn

Trời vẫn chưa ấm lên, đêm qua ngủ không ngon, hôm nay uống chút rượu lại nhiễm gió lạnh, chắc là nhiễm phong hàn đi...

Thời gian hắn lưu lại cũng không lâu, ở lâu cũng không tốt.

Vậy là hắn cáo biệt lão cung nhân, xoay người muốn đi.

Rồi sau đó, hắn thấy được một bóng dáng từ bên trong đi ra.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 24: Mới Quen

Edit: Bộ Yến Tử

Xuân phong vẫn lạnh, nữ tử trước mặt hắn tóc đen khẽ tung bay, sắc mặt tái nhợt đến không bình thường, được một cung nga đỡ, nhìn qua hết sức mảnh mai.

Nàng lớn lên cũng không xinh đẹp, tướng mạo chỉ tính trung bình, nhưng mà ánh mắt nàng lại rất ôn hòa, bên trong có chút toái quang.

Lưu Đồng đánh giá xem xét kỹ, dừng lại bước chân vốn đã bước đi.

Giống như... đã gặp qua ở đâu.

Kỳ thực, Thường Nhuận Chi không biết nàng đã từng gặp mặt Lưu Đồng một lần, thoải mái hành lễ với Lưu Đồng, nói câu quấy rầy.

Lưu Đồng lập tức đáp lễ, nghi hoặc nhìn lão cung nhân nói chuyện với hắn lúc nãy.

"Hồi Cửu hoàng tử, vị này là tam cô nương phủ An Viễn hầu. Hôm nay, nàng theo An Viễn hầu phu nhân tham gia cung yến, lúc đi dạo trong vườn thân thể có chút không khoẻ, mới vừa rồi tới chỗ này nghỉ tạm."

Lưu Đồng nghe thấy là tam cô nương phủ An Viễn hầu, nhịn không được cẩn thận đánh giá nàng.

Thường Nhuận Chi cũng không biết Lưu Đồng đã hiểu thấu tính toán phối đôi họ với nhau của lão thái thái, chỉ cho rằng Lưu Đồng tò mò với

https://thuviensach.vn

nàng, chỉ cười cười, nói: "Thần nữ là tam muội nhà mẹ đẻ Thụy vương phi, va chạm Cửu hoàng tử, mong rằng Cửu hoàng tử thứ tội."

Lưu Đồng nghe nàng nói, lại nghiêm cẩn nhìn mặt nàng, trên mặt bỗng nhiên lộ ra thần sắc giật mình, có chút ngoài ý muốn, có chút kinh ngạc, lại có chút vui sướng không rõ đột nhiên hiện ra.

Đây là muội muội của ngũ tẩu hắn, một cô nương đã ly hôn, là đối tượng ngũ tẩu hắn muốn tác hợp cho hắn.

Lúc trước không thấy qua nàng, Lưu Đồng đối với nữ tử như thế cũng không có tưởng tượng gì, thấy ngũ tẩu ngầm đánh tiếng hợp tác cũng không để ở trong lòng.

Mà khi gặp nữ tử này, hắn nhớ lại hắn đã từng gặp qua nàng ở Túy Tiên lâu...

Bỗng nhiên, Lưu Đồng cảm giác trong lòng có một tia rung động rất nhỏ.

Rồi sau đó, hắn không tự chủ được mở miệng nói: "Ta thấy sắc mặt ngươi không tốt lắm, thân thể không khỏe sao?"

(BYT: đoạn này mới quen nên ta để xưng hô là Ta - Ngươi, đợi khi nào thời cơ chín muồi ta mới đổi nha. Hắc hắc)

Thường Nhuận Chi sửng sốt, nhìn về phía Lưu Đồng, đã thấy vẻ mặt hắn rất nghiêm túc, hiển nhiên chẳng phải nói "Đùa".

Nàng suy nghĩ một chút, còn chưa mở miệng trả lời, Lưu Đồng đã mở miệng, nói: "Ngồi xuống, ta giúp ngươi chẩn mạch."

Ánh mắt Thường Nhuận Chi nhất thời trừng lớn.

Lưu Đồng cười nói: "Bệnh lâu ngày thành lương y, giống như mạch tượng ta còn có thể chẩn được."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi lắc lắc đầu.

"Không cần phiền Cửu Hoàng Tử... Ta không sao."

Giọng nói Thường Nhuận Chi bình bình, nhưng nghe ở trong tai Lưu Đồng, còn có chút xa cách, trong lòng Lưu Đồng không lý do cảm thấy mất mát.

Nàng cự tuyệt hắn.

Là vì sao?

Nàng có biết đại tỷ của nàng, ngũ tẩu của hắn muốn tác hợp bọn họ hay không?

Nếu là biết,vậy ý tứ kia nàng hiểu rõ.

Nếu là không biết...

Tâm tình Lưu Đồng trì hoãn lại, tự mình tìm bậc thang cho mình: "Chắc là tam cô nương không tin ta, cũng phải, vậy ta để người đi mời thái y đến chẩn mạch cho tam cô nương cũng tốt."

Nói xong, Lưu Đồng muốn phân phó người đi mời thái y, đầu Thường Nhuận Chi nhất thời đổ mồ hôi lạnh, giọng nói hơi lớn: "Không thể!"

Động tác Lưu Đồng muốn gọi người nhất thời cứng đờ.

Thường Nhuận Chi gian nan ngạnh hạ hầu, cũng chú ý không nên dè dặt, chỉ hy vọng Lưu Đồng không cần vì nàng đi mời thái y, liền ngạnh cổ nói với Lưu Đồng: "Thần nữ bất quá là đến tháng, không cần mời thái y!"

Lưu Đồng sửng sốt, sau đó hiểu được trên mặt nhất thời đỏ ửng.

https://thuviensach.vn

Hắn nói quanh co hai tiếng, Thường Nhuận Chi đã đến trước mặt hắn phúc lễ, thỉnh cầu cáo lui.

Cái khó ló cái khôn, Lưu Đồng vội vàng hỏi: "Nhìn thần sắc tam cô nương thật sự không tốt, mặc dù là, mặc dù là đến tháng, nhưng mà cũng không phải bộ dạng như vậy a... Vẫn là nên mời thái y đến xem mới tốt, có thể đừng chậm trễ thân thể..."

Thường Nhuận Chi chỉ cảm thấy đau đầu.

Lão thái thái không có nói với nàng, Cửu Hoàng Tử này là người nhiệt tình như vậy nha!

Thường Nhuận Chi đứng không nhúc nhích, lấy trầm mặc đến đối kháng "Hảo tâm" của Lưu Đồng.

Lưu Đồng không thấy Thường Nhuận Chi chấp thuận, trong lúc nhất thời cũng không tốt hành động thiếu suy nghĩ.

Ngay lúc hai người giằng co, ngoài trung đình có người cất bước tiến vào, nhìn thấy Lưu Đồng nhất thời sửng sốt, vội vã hành lễ, lại nói với Thường Nhuận Chi: "Tam cô nương, Thái Tử phi cho mời."

Thường Nhuận Chi ngước mặt lên, nhìn tiểu hoàng môn trước mặt, trấn định hỏi: "Hửm? Không biết Thái Tử phi nương nương có chuyện gì?"

"Tiểu nhân không biết, cô nương tùy thời cùng tiểu nhân đi gặp Thái Tử phi thì sẽ biết. Mời."

Thường Nhuận Chi hơi hơi mím môi, lặng lẽ cho Uyển Bạch một ánh mắt, nhẹ nhàng lắc đầu, dùng khẩu hình miệng nói với nàng "Đừng nói".

Chặn Uyển Bạch, Thường Nhuận Chi nhìn tiểu hoàng môn: "Nếu như thế, mời công công dẫn đường."

https://thuviensach.vn

Lập tức phúc lễ với Cửu Hoàng Tử: "Thần nữ cáo lui."

Lưu Đồng "Ai" một tiếng, muốn hỏi vì sao Thái Tử phi muốn gặp nàng, lời ra đến miệng lại không thể nói, cảnh cáo chính mình không nên hỏi như vậy á, chỉ có thể nhìn theo bóng dáng của nàng càng lúc càng xa.

Chờ nàng đi xa, Uyển Bạch từ trong tư thái cứng ngắc tỉnh lại, vô cùng lo lắng đi vòng vo mấy vòng tại chỗ, rồi giống như định ra chủ ý gì, nhấc chân muốn đi ra ngoài.

Lưu Đồng bước tới một bước ngăn nàng lại, nhíu mày hỏi: "Đây là xảy ra chuyện gì?"

Mới vừa rồi một loạt động tác của Thường Nhuận Chi, Lưu Đồng đều xem trong mắt, tự nhiên là nghi hoặc.

Mới đầu, Uyển Bạch kiêng kị không nói, nhưng đến cùng tuổi còn nhỏ, bất quá Lưu Đồng hỏi, cuối cùng vẫn nói cho Lưu Đồng chuyện xảy ra lúc trước.

"Không biết chỗ Thái tử phi nương nương xảy ra chuyện gì, cô nương một chữ đều không nói, để nô tỳ nói với mọi người là nàng tới tháng ... Mà lúc này, không đợi được An Viễn hầu phu nhân đến, Thái Tử phi đã cho người tới trước tìm cô nương đi, cũng không biết..."

Uyển Bạch gấp đến độ đỏ mặt: "Việc cấp bách, trước là muốn bẩm báo với An Viễn hầu phu nhân!"

Sắc mặt Lưu Đồng trở nên nghiêm túc.

Lúc này hắn hiểu được, vì cái gì hắn bắt mạch cho nàng, vì nàng mời thái y, nàng đều quyết đoán cự tuyệt.

https://thuviensach.vn

Nếu bắt mạch, nàng ăn đồ vật gì, liền nhất thanh nhị sở. Tìm hiểu nguồn gốc, chuyện Thái Tử phi bị mưu hại như vậy, liền giấu giếm không được.

Nếu không có lời nói liêu sai, mỗi người trong phủ Thái tử đều biết chuyện Thái Tử phi có thai, muốn động thủ với Thái Tử phi.

Nhưng vạn vạn không nghĩ tới, giữa chừng lại bị sự xuất hiện của Thường Nhuận Chi làm rối.

Thường Nhuận Chi dối gạt không nói, mặc kệ là xuất phát từ thể diện hoàng gia, hay là đức hạnh bản thân Thái tử, đều không thể xuất hiện chuyện như vậy.

Nếu là Thái Tử phi đến mời Thường Nhuận Chi... Vậy chắc là không có gì trở ngại, dù sao Thái Tử phi cùng nàng không có xung đột, huống chi nàng còn âm kém dương sai thay Thái Tử phi cản ám toán như vậy, lại nói tiếp coi như là ân nhân của Thái Tử phi.

Nói vậy Thái Tử phi mời nàng, là muốn cam đoan chuyện này không truyền ra ngoài.

Nhưng thân thể Thường Nhuận Chi...

Lưu Đồng cau mày, quyết định thật nhanh nói với Uyển Bạch: "Ngươi đi tìm Hầu phu nhân, đừng nói chuyện xảy ra trên đình hóng mát, vẫn nên dựa theo dặn dò của tam cô nương, nói nàng đột nhiên tới tháng. Đã biết chưa? Nhớ kỹ, đối với bất luận kẻ nào, đều nói như vậy."

Uyển Bạch liên tục gật đầu, vì mạng nhỏ của mình, nàng cũng không dám nói chuyện như vậy ra ngoài đâu!

Cũng may nàng cùng Xích Thược đều còn nhỏ tuổi, nói các nàng không hiểu chuyện như vậy, cũng có thể bị tin tưởng.

https://thuviensach.vn

Suy nghĩ một chút, Uyển Bạch lại khẩn trương nói với Cửu Hoàng Tử: "Cửu hoàng tử, người, người cũng đừng nói với người khác nha!"

"Yên tâm, ta sẽ không hại tam cô nương." Cửu hoàng tử nói.

Uyển Bạch nghe được lời hứa của Cửu Hoàng Tử, trong lòng cũng thấy yên tâm chút, vội vàng đi tìm Hầu phu nhân.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 25: Sự Tình

Edit: Bộ Yến Tử

Bên kia, Thường Nhuận Chi chịu đựng đau đớn ở bụng, được người đỡ lên nhuyễn kiệu đi tiểu hoàng môn, cấp tốc nâng đến Sở Tẩm điện ở hậu cung.

Thái Tử phi đã đợi ở đó, khi Thường Nhuận Chi đến, nàng (Thái Tử phi) đơn giản nói hai câu với nàng, liền để thái y bắt mạch cho nàng.

Thường Nhuận Chi giương mắt nhìn, vị thái y này, là người nàng gặp qua lúc trước trên đường.

Thái y ngưng thần xem mạch một lát, liền nhìn về phía Thái Tử phi, khom lưng nói khẽ với Thái Tử phi.

Cách nhau một khoảng cách, hơn nữa tận lực nói nhỏ, Thường Nhuận Chi không nghe rõ hắn nói cái gì.

Chỉ chốc lát sau, thái y liền xách theo hòm thuốc rời khỏi.

Thái Tử phi nói chuyện phiếm với Thường Nhuận Chi một lát, thì có cung nhân bưng lên một chén thuốc nóng hầm hập.

Thái Tử phi thân thiết nhìn Thường Nhuận Chi, nói: "Hàng tháng đau bụng, cũng phải uống một chút dược mới có thể thoải mái. Bằng không, mấy ngày này mỗi tháng làm sao mà chịu được? Sau này đối với chuyện sinh con nối dòng cũng không tốt."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi nhìn nàng một cái, lại cúi thấp đầu, nhẹ giọng nói: "Thái Tử phi nói đúng, ta chính là không có chú ý thân thể mình, hàng tháng đến ngày này, cũng làm cho ta chịu không ít khổ."

Trên mặt Thái Tử phi mỉm cười thân thiết, thấy Thường Nhuận Chi không chút do dự mà uống thuốc, tự mình đưa một miếng mứt quả cho nàng.

"Đa tạ Thái Tử phi."

Thường Nhuận Chi tiếp nhận, bỏ mứt quả vào miệng.

Thái Tử phi thở nhẹ một hơi.

"Hôm nay, chuyện này đã làm cho ngươi bị mất mặt. Có những ai nhìn thấy bộ dáng này của ngươi?" Thái Tử phi hỏi.

Thường Nhuận Chi không ngốc, nghe thấy Thái Tử phi hỏi, liền trả lời: "Trừ bỏ người cùng ba vị tỷ tỷ theo bên cạnh, phỏng chừng chỉ có hai tiểu cung tỳ hôm nay đi chung biết chuyện này."

Nói đến đây, Thường Nhuận Chi bật cười nói: "Hai nha đầu này chắc là mới vào cung không lâu đi, thấy ta tới tháng bị đau thành như vậy, sợ đến mức run rẩy."

Lời này là nói cho Thái Tử phi nghe, hai tiểu cung nga không biết chuyện này có liên quan tới nàng và Thái Tử phi có cái gì không đúng.

Thái Tử phi tin hay không, Thường Nhuận Chi cũng không biết.

Thái Tử phi cũng không rối rắm nhiều với hai tiểu cung nga, tạm dừng một lát, hỏi Thường Nhuận Chi: "Nghe nói ngươi đi Bích Tỷ viện, còn gặp được Cửu hoàng tử ?"

Bích Tỷ viện, trước đây là nơi Du quý nhân sống.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi gật đầu, có chút ngượng ngùng nói: "Ở trước mặt Cửu hoàng tử, đã thất lễ."

"Vô phương." Thái Tử phi ôn hòa cười nói: "Cửu đệ luôn luôn là người trầm mặc, hắn sẽ không so đo thất lễ của ngươi."

"Vậy là tốt rồi..." Thường Nhuận Chi thở dài: "Thần nữ chỉ sợ có chỗ nào thất lễ, để cho người ta nói phủ An Viễn hầu không đúng."

"Sẽ không."

Thái Tử phi trấn an nàng, liền nghe tỳ nữ báo lại, nói An Viễn hầu phu nhân cầu kiến.

Mặt Thái Tử phi nhíu lại, Thường Nhuận Chi nhẹ giọng nói bên tai nàng: "Sau khi ta đến Bích Tỷ viện, cảm thấy ở lại trong cung như vậy không được tốt lắm, liền cho người đi tìm mẫu thân đến, thay ta che lấp một hai. Nói vậy, chắc là mẫu thân nghe nói Thái Tử phi gọi ta qua đây, nên tới tìm..."

Thái Tử phi gật gật đầu, cho người mời An Viễn hầu phu nhân tiến vào.

Tiểu Hàn thị hành đại lễ với Thái Tử phi, oán trách nhìn về phía Thường Nhuận Chi: "Con nha đầu này, tại sao không chịu nói với mẫu thân mỗi lần tới tháng bị khó chịu vậy? Nếu nói với mẫu thân, mẫu thân đã sớm mời thái y tới điều trị thân thể cho con."

"Là nữ nhi không đúng, khiến mẫu thân lo lắng."

Thường Nhuận Chi cúi đầu, trong lòng có chút áy náy.

Cũng bởi vì chuyện này, nàng mới càng hạ quyết tâm, sau này không đề cập tới chuyện này nữa.

https://thuviensach.vn

"Còn phải đa tạ Thái Tử phi." Thường Nhuận Chi ngẩng đầu nhìn về phía tiểu Hàn thị, cười nói: "Cũng do Thái Tử phi vội vã cho người mời thái y đến bắt mạch, Thái Tử phi nhớ kỹ nữ nhi, còn mời nữ nhi đến, để thái y bắt mạch cho nữ nhi."

"Hửm?" Tiểu Hàn thị nhất thời thi lễ với Thái Tử phi: "Được Thái Tử phi chiếu cố, đó là phúc khí của Nhuận Chi."

Thường Nhuận Chi đi theo hành lễ với Thái Tử phi.

Ngược lại, Thái Tử phi có chút ngượng ngùng, nói vài câu khích lệ: "An Viễn hầu phu nhân không cần khách khí, ta cùng với Nhuận Chi hữu duyên, nàng là người trí tuệ biết chuyện, cô nương hiểu lý lẽ lại thiện lương, có thể giúp nàng, ta cũng thật cao hứng."

Tiểu Hàn thị khiêm tốn nói: "Thái Tử phi khích lệ, nha đầu kia tuổi còn nhỏ, lịch duyệt còn thấp, người cũng đừng thổi phồng nó, sẽ khiến nó kiêu ngạo tự mãn."

"Ta thấy tuổi của nàng cũng không nhỏ, làm người cũng có chừng mực, làm gì có chút lông bông đâu." Thái Tử phi dừng một chút, thăm dò hỏi: "Nhị nữ nhi của phu nhân từng làm nữ quan trong cung, ta có lui tới mấy lần với nàng, rất là thưởng thức nàng, làm việc thoả đáng. Bây giờ thấy Nhuận Chi, càng hận là gặp nhau quá trễ. Nữ quan bên người ta trước đó cũng có nói với ta, nói là tuổi lớn, muốn trở về nhà hôn phối, để ta tìm người có năng lực thay thế. Mấy ngày nay, ta vì chuyện này mà phiền não, vừa vặn hôm nay gặp Nhuận Chi, ta thấy Nhuận Chi cũng rất tốt, chỉ là không biết Hầu phu nhân có bằng lòng để cho Nhuận Chi đến phủ Thái tử, trợ giúp ta một tay hay không?"

Thái Tử phi nói ra lời này, tiểu Hàn thị cùng Thường Nhuận Chi đều rất bất ngờ.

https://thuviensach.vn

Gì mà nữ quan kia lớn tuổi muốn trở về nhà lập hôn phối chứ... một chữ Thường Nhuận Chi cũng không tin.

Nghĩ một chút, hành vi cử chỉ của nữ quan kia ở đình hóng mát, Thường Nhuận Chi cơ hồ có thể khẳng định, trận này nàng bị tai bay vạ gió, nguyên bản là muốn yếu hại Thái Tử phi, nữ quan kia không phải thủ phạm nhưng cũng là người hạ một đao kia nha.

Bên này, Thái Tử phi tự mình muốn nâng đỡ Thường Nhuận Chi làm nữ quan bên người, mặc kệ trong lòng tiểu Hàn thị có nguyện ý hay không, đều không thể thẳng thắn cự tuyệt.

Nhưng mà, chuyện này bà cũng không biết là chuyện tốt hay xấu, chỉ có thể hàm hồ nói: "Thái Tử phi để mắt Nhuận Chi, là phúc phận của nó. Bất quá, bây giờ đứa nhỏ này còn phải ở lại tiểu viện hầu hạ lão thái thái, chuyện này, thần phụ làm con dâu, cũng không dám tự ý quyết định, còn phải trở về bẩm báo với lão thái thái, chờ người đồng ý sẽ phúc đáp với Thái Tử phi nương nương."

Thái Tử phi ôn hòa nói: "Là chuyện này, vậy sau khi Hầu phu nhân hồi phủ, hãy nói ý tứ này của ta cùng lão thái thái. Mặc kệ lão thái thái có đồng ý hay không, Hầu phu nhân nhất định phải cho người đến báo với ta một tiếng đó."

"Thái Tử phi nương nương khách khí, thần phụ nhất định mau chóng khiến người đáp phúc nương nương."

Thái Tử phi cười gật đầu, tiểu Hàn thị đứng dậy nói: "Nếu như Thái Tử phi không có gì phân phó, thần phụ liền mang Nhuận Chi ra cung. Phụ thân nó còn đang chờ ở ngoài."

"Là ta sơ sót, Du Chu, thay ta tiễn Hầu phu nhân cùng tam cô nương."

https://thuviensach.vn

Thái Tử phi nhìn theo hai người tiểu Hàn thị cho đến lúc rời khỏi, lão ma ma đứng phía sau vẫn không có lên tiếng, bây giờ mới tiến lên nói: "Nương nương, vậy hai tiểu cung nữ đi theo Thường cô nương..."

"Đừng động các nàng." Mặt Thái Tử phi trầm xuống, nói: "Thường tam cô nương đã ở trước mặt ta, cam đoan các nàng cái gì cũng không biết. Nàng là người thiện tâm. Ta đã nói tam cô nương Thường gia trí tuệ, biết chuyện, hiểu lẽ thiện lương, cũng không phải là nói vô ích. Như thế, mặc kệ hai cung nữ kia đến cùng có biết chuyện gì hay không, các nàng chỉ có thể ngậm miệng."

Nói đến đây, Thái Tử phi cắn chặt răng: "Nhưng mà, ta lại rất hy vọng các nàng có thể nói một chút a, cũng tốt hơn để ta phải nghẹn khuất buông tha cho tiện nhân Mạc hậu kia!"

"Người đừng tức giận, sẽ ảnh hưởng không tốt đối với tiểu hoàng tôn trong bụng."

Lão ma ma vội vàng khuyên nhủ, lại nói: "Bên trong phủ viện Thái tử không hợp chuyện như vậy, cũng không thể nháo ra ngoài, bằng không Thánh Thượng xem chúng ta như thế nào? Khẳng định là thương tiếc người, nhưng dù sao người cũng không có xảy ra chuyện gì? Chỉ sợ Thánh thượng còn có thể trách tội người, quản hậu viện không nghiêm khắc... Chỗ Thái tử cũng sẽ không tốt. Việc này, chỉ có thể cùng Thái tử nói, sau này chúng ta càng phải đề cao cảnh giác mới được."

Thái Tử phi nắm chặt tay, "Tạp" một tiếng, ngón áp út bị nàng bẻ ra tiếng.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 26: Nữ Quan

Edit: Bộ Yến Tử

Trở lại phủ An Viễn hầu, Thường Nhuận Chi liền tố cáo bệnh với lão thái thái.

Lão thái thái từ chỗ tiểu Hàn thị đã biết nàng tới tháng, trên người khó chịu, một bên thương tiếc nàng, một bên cũng oán trách nàng giấu bệnh sợ thầy, kể lể nàng hai câu, liền để nàng trở lại tiểu viện, muốn nàng nghỉ ngơi một thời gian rồi trở lại.

An Viễn hầu nghe thê tử nói thân thể nữ nhi không tốt, là vì ở Phương gia chịu khổ, trong lòng càng áy náy, cái gì tốt đều chuyển tới tiểu viện của Thường Nhuận Chi, còn vội vã mời một thánh thủ phụ khoa tới điều trị thân thể cho nàng.

Thường Nhuận Chi thanh thản ổn định uống thuốc mấy ngày, thân thể cuối cùng cũng ổn định.

Lần này, đúng là chịu khổ lớn, nguyên khí đại thương.

Đại phu đến phủ giúp nàng điều dưỡng thân thể, từng nghi hoặc, bệnh nhân này tuổi còn trẻ tại sao khí huyết lại như vậy.

Cũng may, hắn không phải người nhiều chuyện, chỉ giúp Thường Nhuận Chi điều trị thân thể, ngược lại cũng hiểu ra một cọc chuyện khác nha.

https://thuviensach.vn

Mấy ngày sau, Thường Nhuận Chi khôi phục trạng thái bình thường, liền đi tới tiểu viện của lão thái thái, chuẩn bị "Phục chức".

Đến nỗi, lời Thái Tử phi nói ngày ấy, nàng cũng không có để trong lòng.

Nàng có mấy cân trọng lượng, tự nàng có thể biết.

Thái Tử phi muốn nàng làm nữ quan, hơn phân nửa là muốn bồi thường nàng.

Dù sao, nàng là một nữ tử đã ly hôn, nếu có thể làm một nữ viên chức, tương lai tái giá cũng có thể đề cao giá trị con người một chút.

Bên này, chỉ cần nàng cự tuyệt, chỗ kia Thái Tử phi cũng sẽ không thể cưỡng cầu.

Thường Nhuận Chi nghĩ muốn thoải mái, có thể nói là câu nói đầu tiên của lão thái thái là đánh vào mông nàng.

"Người là nói... Để con đi phủ Thái Tử làm nữ quan?"

"Không sai."

Hàn thị ngồi xếp bằng ngồi ở trên sạp, nói: "Chính miệng Thái Tử phi nhấc lên chuyện này, tự nhiên cự tuyệt sẽ không tốt. Ta đã để mẫu thân con cho người đi phủ Thái Tử nói chuyện, bên kia Thái Tử phi tùy thời sẽ để con tạm giữ chức ở Lại bộ."

"Nhưng mà..." Thường Nhuận Chi biết đâm lao nhất định phải theo lao, nói: "Lão thái thái, con không biết phải làm sao để làm nữ quan đó!"

"Ai bắt con làm ngay từ đầu hả?" Hàn thị cũng không cho là đúng: "Thái Tử phi tự mình mở miệng để con làm nữ quan, đó là cấp thể diện lớn cho con, chối từ không được. Con trở về nghỉ ngơi hai ngày đi, chuẩn bị tâm

https://thuviensach.vn

tình cho tốt, thu thập hành trang, đi trước đến Lại bộ. Đến bên kia, tự nhiên có người chỉ dạy con phải làm những gì."

Thường Nhuận Chi lăng lăng.

Địa phương như phủ Thái tử, nàng thật sự không muốn đi vào đó đâu!

Chuyện cho tới bây giờ, cũng không phải do nàng cự tuyệt, huống chi tiểu Hàn thị đã cho người đi bẩm báo với Thái Tử phi, lúc này nếu nàng nói không đi, bên kia Thái Tử phi sẽ không tốt giao phó.

Thường Nhuận Chi kiên trì, dành hai ngày để nghiên cứu chức vị nữ quan này.

Nữ quan Đại Ngụy, kỳ thực cùng với hiểu biết của nàng trong lịch sử "Lục cục" có nhiều điểm bất đồng.

Có lẽ là bởi vì nếp sống Đại Ngụy phóng khoáng, giữa nam nữ cũng không có nhiều quy củ cho lắm, nam nữ ngồi lẫn lộn một chỗ cũng là chuyện thường.

Nữ quan này, cũng giống như nam tử làm quan, có phẩm cấp, có bổng lộc.

Chẳng qua, bây giờ nam tử làm quan, là thế gia đại tộc tiến cử cùng khoa cử tuyển quan thực hiện song song; mà nữ tử làm quan, vậy thì càng đơn giản.

Nữ tử bình thường cũng có thể làm nữ quan, xuất thân không thấp, tài học sâu, quan viên có địa vị cao hoặc quý phụ cung đình chỉ định, làm việc ở trên triều hoặc phục vụ ở nội viện.

Thường Nhuận Chi là loại sau, do Thái Tử phi chỉ định, vào phủ Thái tử hiệp trợ Thái Tử phi xử lý chuyện trong phủ Thái tử.

https://thuviensach.vn

Nói toạt ra, chính là nữ quản gia.

Kỳ thực, chức trách của nàng chỉ có một —— nghe theo an bài của Thái Tử phi.

Thường Nhuận Chi nửa ghé vào bàn gỗ lê hoa, mệt mỏi nâng má.

Tưởng rằng đến phủ Thái tử nhiều oanh oanh yến yến như vậy, nàng sẽ cảm thấy đầu sinh đau.

Thái Tử phi a Thái Tử phi, ngươi vì cái gì nhất định phải đem ta kéo vào đấu tràng chiến đấu của ngươi!

Thường Nhuận Chi lấy cớ bị phong hàn, kéo dài thời gian đi Lại bộ đưa tin.

Trong lúc này, Thường Mộc Chi trở về nhà mẹ đẻ một lần.

Đi gặp qua lão thái thái cùng tiểu Hàn thị, nàng cười tủm tỉm đến nơi này tìm Thường Nhuận Chi, lôi kéo tay nàng xem xét từ trên xuống dưới, nhìn chằm chằm Thường Nhuận Chi làm cho trong lòng nàng thấy mao mao.

"Đại tỷ, tỷ đây là..."

"Nhuận Chi thật là đẹp mắt." Thường Mộc Chi vỗ vỗ tay nàng: "Nghe nói muội ở trong cung gặp qua Cửu hoàng tử?"

Mặt Thường Nhuận Chi nhất thời đầy hắc tuyến, không khỏi lại nghĩ tới nàng vì ngăn cản Cửu hoàng tử đi mời thái y, mà không thể không nói mình tới tháng, trên mặt ửng đỏ.

"Xem muội, thẹn thùng sao?" Thường Mộc Chi lập tức cười nàng: "Xem ra, Nhuận Chi của chúng ta có ấn tượng không tệ với Cửu hoàng tử nha."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi cẩn thận suy nghĩ một chút, cảm thấy Cửu hoàng tử này thật ra là người tốt.

Vốn tưởng rằng hắn mang danh điềm xấu, là một người âm lãnh, ngược lại không nghĩ tới hắn còn có một bộ nhiệt tình chân thực.

"Ưm... Tâm địa hắn rất tốt, hay trợ giúp người."

Đây là ấn tường đầu tiên của Thường Nhuận Chi đối với hắn.

Thường Mộc Chi sửng sốt.

Tâm địa tốt, hay trợ giúp người khác sao?

Đây là đang nói Cửu đệ à?

"Đại tỷ, hôm nay tỷ tới có chuyện gì vậy?" Thường Nhuận Chi nhìn sắc mặt quỷ dị của Thường Mộc Chi, không khỏi hỏi: "Chẳng lẽ, tỷ là đến cười muội?"

"Ta nào có." Thường Mộc Chi vội vã hoàn hồn xua tay, cười tủm tỉm nói: "Ấn tượng của Cửu hoàng tử đối với muội rất tốt nha, đến vương phủ còn liên tục nhắc tới muội, nói thân thể muội không được tốt, trong phủ của hắn có chút dược liệu lâu năm, trị phong hàn tốt lắm, để tỷ tỷ ta giúp hắn đem đến tặng cho muội nè."

(BYT: Cửu ca biết quan tâm đến người ta rồi kìa. Hắc hắc)

Thường Mộc Chi che miệng cười: "Tỷ đã đưa cho lão thái thái, để lão nhân gia đưa cho muội dùng bồi bổ thân thể."

Nói xong còn nháy nháy mắt với Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi không nói gì chỉ nhìn nàng, trong lòng có chút áy náy.

https://thuviensach.vn

"Đúng rồi, nghe nói muội bị phong hàn hả?" Sau khi vui đùa, Thường Mộc Chi nghiêm túc hỏi nàng.

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ nhún vai: "Muội không muốn tới phủ Thái Tử, nghĩ cách được ở lại hai ngày liền ở lại hai ngày."

Thường Mộc Chi bật cười: "Để tỷ nhìn muội kéo dài được bao lâu ha."

Cũng đúng, đi sớm hay đi trễ không phải đều là đi hay sao.

"Mặc dù trong phủ Thái tử nhiều nữ nhân, nhưng phẩm cấp ở đàng kia bày ra. Sau này, muội làm nữ quan bên người Thái Tử phi, Thái Tử phi lấy hạ nữ nhân đều không thể so với muội, muội không cần sợ."

"Muội..." Thường Nhuận Chi giương giương khóe miệng, đến cùng vẫn là ngậm miệng.

"Minh thương dễ tránh, ám tiễn khó phòng. Tỷ biết muội lo lắng cái gì." Thường Mộc Chi nhẹ giọng nói: "Muội yên tâm, trải qua chuyện cung yến lần đó, tâm tư cảnh giác của Thái Tử phi đề cao không ít, nàng không phải là kẻ ngu dốt, sẽ không để cho người khác có cơ hội xuống tay lần thứ hai."

Thường Nhuận Chi nhất thời lộ vẻ sợ hãi.

Đại tỷ biết rồi hả?

Đại tỷ làm sao mà biết!

Thường Mộc Chi vỗ vỗ tay nàng, thấp giọng nói: "Cửu đệ theo kia **** người đi theo bên người đều biết, rồi sau đó nói cho tỷ cùng với vương gia. Chuyện này, sẽ không có thêm người nào biết, muội yên tâm."

"Đại tỷ..."

https://thuviensach.vn

"Không sợ." Thường Mộc Chi nghiêm mặt nói: "Đừng quên, lão thái thái hướng vào Cửu đệ, tương lai muội có khả năng sẽ trở thành Hoàng tử phi. Bất luận như thế nào, không thể khiếp đảm."

Sau khi Thường Mộc Chi đi, Thường Nhuận Chi lại tỉ mỉ suy nghĩ cả đêm, ngày thứ hai ngoan ngoãn chuẩn bị đồ vật, mang theo Diêu Hoàng cùng Ngụy Tử, lên xe ngựa đi Lại bộ làm công.

Cơ cấu Lục bộ đều thiết lập tại xung quanh hoàng cung, hiển nhiên ghi rõ, dễ tìm kiếm.

Thường Nhuận Chi mang theo văn điệp thân phận của mình đi Lại bộ ký danh, lại lĩnh xiêm y cùng quan bài, liền có người dẫn nàng đi phủ Thái tử.

Trên đường, tiểu quan dẫn đường cho nàng còn dặn dò nàng, nói: "Thường cô nương là trực ở phủ Thái tử, tiếp quản chuyện của nữ quan bên cạnh Thái Tử phi nương nương. Bởi vì Thái Tử phi nương nương có phân phó, đến lúc đó tự người sẽ đến an bài cụ thể cho người, cho nên nơi này không có căn dặn khác. Người chỉ cần nhớ, mỗi tháng hai mươi lăm tả hữu đến Lại bộ một lần."

Thường Nhuận Chi nhất nhất ghi nhớ, khom người cảm tạ.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 27: Vào Phủ

Edit: Bộ Yến Tử

Khi cùng tiểu quan ở Lại bộ chia tay, bỗng nhiên Thường Nhuận Chi lên tiếng gọi hắn lại, nhẹ giọng hỏi: "Vị đại nhân này, không biết Dư nữ quan bây giờ có thể rời khỏi phủ Thái tử chưa?"

"Dư nữ quan đã đến Lại bộ từ chức, không biết nàng đã rời khỏi phủ Thái Tử hay chưa... Cái này hạ quan cũng không biết."

Thường Nhuận Chi đưa tiễn tiểu quan, nhìn phủ Thái Tử trước mắt giống như một biệt viện Hoàng gia, hít một hơi thật sâu, rồi bước vào.

Từ người dẫn đường, bất chấp thưởng thức cảnh đẹp trong phủ Thái tử, Thường Nhuận Chi thông suốt tiến vào trung ương phủ Thái tử.

"Nhuận Chi đã đến rồi sao?"

Thái Tử phi quần áo đẹp đẽ quý giá, nằm nghiêng dựa ở trên giường, nhìn nàng mỉm cười.

"Gặp qua Thái Tử phi." Thường Nhuận Chi hành một đại lễ, Thái Tử phi nâng tay đỡ nàng, cười nói: "Cuối cùng cũng trông thấy ngươi đến rồi."

"Sau khi thần nữ hồi phủ thì tĩnh dưỡng một trận, thân thể bây giờ tốt lắm, mỗi đêm không còn bị lạnh, mới nghỉ ngơi vài ngày."

"Thân thể mới là quan trọng nhất, nghỉ ngơi nhiều một chút mới tốt."

https://thuviensach.vn

Thái Tử phi tuyệt không sinh khí, để nàng làm bạn bên người.

"Qua một lát thì dùng cơm trưa, chờ khi dùng xong ngọ thiện, ta sẽ tinh thế nói với ngươi chuyện trong phủ."

"Vậy nghe theo phân phó của Thái Tử phi."

Thường Nhuận Chi bồi ở bên người Thái Tử phi bất quá nửa canh giờ, liền kiến thức tám ngày phú quý trong phủ Thái tử.

Thái Tử phi xuất thân là thương nhân, tiền tài khẳng định nhiều.

Không chỉ trong tiểu viện này của Thái Tử phi, toàn bộ phủ Thái tử đều như vậy, cũng không biết Hoàng đế tự bản thân cầm bao nhiêu tiền trợ cấp cho con trai.

Thời gian dùng ngọ thiện, vú nuôi đưa ba tiểu nữ oa phấn nộn đến dùng bữa với Thái Tử phi.

Đây là ba tiểu Quận chúa thân sinh của Thái Tử phi, một đứa chín tuổi, một đứa sáu tuổi, và một đứa mới ba tuổi.

Tiểu cô nương lớn nhất đã có phong phạm thục nữ, nhất cử nhất động đều rất quy củ, quỳ gối phúc lễ rất hợp tình.

"Mẫu thân, vị này là..."

Tiểu Quận chúa chín tuổi không hiểu nhìn về phía Thường Nhuận Chi.

"Đây là Thường nữ quan, người sau này sẽ ở bên cạnh mẫu thân làm việc, các con hãy gọi là Thường di đi."

"Gặp qua Thường di." Tiểu Quận chúa hành lễ trước, hai tiểu muội muội cũng lơ mơ hành lễ theo.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi vội vàng tránh đi, ngồi đối diện với tiểu Quận chúa, nói: "Không dám nhận một tiếng 『 di 』 của Quận chúa, nữ quan Thường thị chào Quận chúa."

"Ừ, đứng lên đi." Tiểu Quận chúa mím môi ngượng ngùng cười cười, nhìn trái nhìn phải, lại hỏi Thái Tử phi: "Thật lâu không thấy Dư nữ quan, là vì Dư nữ quan không ở bên người mẫu thân, cho nên mẫu thân mới tìm Thường di đến sao?"

Trên mặt Thái Tử phi chỉ tươi cười, khóe miệng khẽ nhếch: "Dư nữ viên chức thân thể không thoải mái, mẫu thân để nàng về nhà nghỉ tạm. Nàng cũng đến tuổi nên lập gia đình, mẫu thân không thể chậm trễ nàng, đúng không?"

"À..." Tiểu Quận chúa cái hiểu cái không gật gật đầu, lại nhìn về phía Thường Nhuận Chi: "Vậy Thường di thì sao? Nàng không lập gia đình sao?"

Thái Tử phi cười nói: "Đương nhiên, chờ đến lúc Thường di của con lập gia đình, mẫu thân cũng sẽ để nàng về nhà lập gia đình."

"Như vậy, người bên cạnh mẫu thân tới rồi lại đi á ..." Tiểu Quận chúa hơi hơi chu miệng, dáng vẻ tiểu đại nhân thở dài.

Thái Tử phi bật cười: "Tốt lắm, nên dùng cơm trưa, buổi chiều con còn phải đi học đó, đừng trì hoãn."

Tiểu Quận chúa ngồi xuống, mang theo hai muội muội ngồi xuống bàn dùng bữa.

Thường Nhuận Chi không cần ở một bên hầu hạ, lui ra sau liền có người đến đưa nàng đi phòng của nàng, có tỳ nữ bưng đồ ăn đến cho nàng.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi nhai kĩ nuốt chậm, trong đầu lại nghĩ tới Dư nữ quan kia.

Dư nữ quan đã đến Lại bộ từ chức, lại không ở phủ Thái tử, tiểu Quận chúa nói thật lâu không gặp nàng, mà Thái Tử phi nói nàng thân thể không thoải mái trở về chuẩn bị gả...

Nói vậy, Dư nữ quan là dữ nhiều lành ít.

Thường Nhuận Chi cúi đầu, trong lúc nhất thời cảm thấy miệng đần độn vô vị.

Dùng xong ngọ thiện, liền có người đến mời Thường Nhuận Chi.

Ba vị Quận chúa đã đi mất, Thái Tử phi ngồi ở trên ghế điêu khắc tượng hoàng hoa lê, để Thường Nhuận Chi bồi nàng chơi cờ.

Thường Nhuận Chi theo lời ngồi, nhận cờ trắng.

"Tình huống trong phủ Thái tử rất phức tạp." Thái Tử phi một bên chơi cờ, một bên nhẹ giọng nói: "Dựa theo cung quy, hậu viện Thái tử có một vị Thái Tử phi, hai vị Thái tử lương đệ, bốn vị Thái tử nhũ nhân, cùng với thị thiếp của Thái tử là điều chắc chắn. Trừ bỏ ta ở ngoài, hai vị lương đệ cùng bốn vị nhũ nhân, đều là người không thể coi thường."

Thường Nhuận Chi chuyên tâm nghe, tầm mắt lại lạc ở trên bàn cờ.

"Chuyện lần trước... Trong lòng ta và ngươi đều rõ ràng, là ngươi thay ta chắn tai ách, ân đức này, ta ghi khắc ở tâm." Thái Tử phi bỗng nhiên nói, tay Thường Nhuận Chi dừng một chút.

"Sau hôm nay, ngươi và ta sẽ không nói đến chuyện này."

"Cẩn tuân phân phó của Thái Tử phi."

https://thuviensach.vn

Thái Tử phi chậm rãi cười: "Từ trước đến nay, ta là người an thủ bổn phận, nhưng mà có người, ông trời lại không để cho ta được an phận thủ thường."

Nàng dừng lại, thu hồi ngón tay giống như ngọc hành: "Ngày hôm trước truyền đến tin tức, Dư nữ quan ở trong nhà vô ý té ngã, phía sau đầu đụng vào giá gỗ, trị liệu không có hiệu quả bỏ mình."

Thường Nhuận Chi nhất thời ngẩng đầu nhìn về phía Thái Tử phi.

"Ta còn chưa ra tay, người của Mạc hậu liền động thủ trước." Sắc mặt Thái Tử phi nặng nề: "Manh mối đã đoạn, không biết ai là chủ mưu, án cứ như vậy chưa được giải quyết."

"Thái Tử phi..."

"Chuyện này, Thái tử thấy ta chưa bị hao tổn gì, làm ta ám tra, không được lộ ra. Người mua tài liệu làm đồ ngọt, người chế biến đồ ngọt, người bưng đồ ngọt từ phòng bếp, người đưa hộp đựng, người xách hộp theo ta vào cung, còn có người lấy đồ ngọt từ trong ra... Dọc theo đường đi vào kinh, có nhiều người có cơ hội ra tay như vậy, toàn bộ tra xét, đều không có kết quả. Đến bây giờ, duy nhất xác thực một người hiềm nghi, cũng đã chết..."

Thái Tử phi cắn môi dưới: "Nếu như thế, vậy thà rằng giết sai một ngàn, không thể buông tha một cái."

Thường Nhuận Chi nghe vậy kinh hãi, lại không hiểu lý giải tâm tình Thái Tử phi.

"Nhuận Chi."

Thái Tử phi đột nhiên gọi nàng.

https://thuviensach.vn

"Có thần nữ." Thường Nhuận Chi cúi đầu đáp.

"Dư nữ quan chính là ta tự mình chọn, đến bên người ta nhậm chức nữ quan, đã bồi ta hai năm. Ta vốn tưởng rằng nàng là người đáng tín nhiệm, ai biết nàng thế nhưng đối với ta không hề trung tâm. Chuyện nàng làm, rất nhiều người ta cũng không dám dễ dàng lại giao tín nhiệm. Nhưng ngươi, cũng là số lượng ta chọn không nhiều lắm, người có thể tin."

"Thái Tử phi, thần nữ có tài đức gì..."

"Ngươi, có lẽ sẽ không đứng bên này cùng ta, nhưng ngươi nhất định sẽ không hại ta."

Thái Tử phi chắc chắn nói: "Bởi vì tâm địa ngươi mềm, ngươi không dám hại người."

"Thái Tử phi, người..."

"Bên người ta có lão ma ma, có thể thay ta tính toán âm mưu quỷ kế. Cũng có tỳ nữ đắc lực, vì ta phân ưu giải lao. Mà ngươi... Ta chọn ngươi làm nữ quan bên người ta, chính là hi vọng có thể được thả lỏng một lát. Ở trước mặt ngươi, ta cảm thấy lòng yên tĩnh."

Thường Nhuận Chi không lường trước Thái Tử phi để nàng làm nữ quan, là bởi vì lý do này á.

"... Thần nữ nguyện vì nương nương cống hiến sức lực." Thường Nhuận Chi chỉ có thể trả lời như vậy.

"Ngươi cứ yên tâm." Thái Tử phi lại niệp một viên hắc tử, "Ba" một tiếng, nói: "Ta đã nợ ngươi một cái mệnh, cũng sẽ dùng hết sức lực cam đoan an toàn của ngươi, ta nói được thì làm được."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 28: Thiếp Thất

Edit: Bộ Yến Tử

Thực ra, Thái Tử phi Thẩm thị là người ân oán rõ ràng.

Vì lợi ích gia tộc, nàng không có lựa chọn gả cho Thái Tử.

Vì lợi ích Thái Tử, nàng không thể không tiếp nhận Thái Tử cưới lương đệ cùng nhũ nhân vào cửa.

Vì tương lai của ba nữ nhi, nàng không thể chịu được thiếp thất của Thái Tử sinh nhi tử, sợ nàng sinh không được nhi tử, tương lai nhi tử của thiếp thất sẽ không làm chỗ dựa cho nữ nhi của nàng.

Nàng chưa từng chủ động đi trêu chọc nữ nhân của Thái Tử, tự hỏi không có hà khắc đối với các nàng.

Nhưng lòng người không nên rắn nuốt voi, sự nhường nhịn của nàng, bị người nhận là yếu đuối.

Từ trước, nàng cũng là sang sảng nói trắng ra mình là nữ nhân thương nhân, nàng không thiếu thủ đoạn, chỉ là không muốn dùng.

Lúc này, nếu có người chạm đến điểm mấu chốt của nàng... Vậy thì, nàng cũng sẽ không nhân từ mà nương tay.

Nếu như không tìm thấy người của Mạc hậu, vậy thì quy lên người có năng lực cùng động cơ, đều nhất nhất thu thập thôi.

https://thuviensach.vn

"Lương đệ Lý thị, tổ phụ là Lý Các Lão, là văn thần rất có uy vọng, qua hai lần khoa cử cuối cùng, đều do ông ta ra đề. Bây giờ môn sinh thiên tử của Thánh Thượng, đều hoặc nhiều hoặc ít chịu qua ân huệ của ông ta."

"Lương đệ Tống thị, kỳ phụ là Hoài Tây Đại tướng quân, trong tay nắm mười vạn binh mã; tổ phụ Tống thị là Tống lão tướng quân, mặc dù đã trí sĩ, đối với việc dụng binh với Tiên Ti, Thánh Thượng lại cực nể trọng ông."

"Nhũ nhân Tiêu thị, xuất thân từ Nam Ninh Tiêu gia, quyền lực Nam Ninh phần lớn do bộ tộc Tiêu thị nắm chắc. Mặc dù, gia tài Tiêu gia không theo kịp Thẩm gia ta, nhưng cũng được coi là thương nhân đầu sỏ."

"Nhũ nhân Âu Dương thị, xuất thân Đông Việt Âu Dương gia, trong tay Âu Dương gia nắm kỹ thuật đóng thuyền trên biển, tạo ra không biết bao nhiêu thuyền trên biển có tốc độ cùng năng lực đối kháng gió biển, nắm quyền chế tạo thuyền độc quyền ở Công bộ."

"Nhũ nhân Trần thị, không có xuất thân đứng đắn, là Thái Tử từ giáo phường tư mang về, sinh một đứa con trai, cho nên mới trở thành nhũ nhân. Thái Tử đối xử nàng tốt lắm, Trần thị cũng là người thập phần khéo đưa đẩy, làm người khéo léo. Nói vậy, nàng đối với Thái Tử cũng có chút tác dụng."

"Còn có một người cuối cùng, là nhũ nhân Mạc thị."

Nói đến đây, Thái Tử phi tạm dừng một chút, giới thiệu Mạc thị này các vị phía trước xa xa không bằng nàng, làm việc rõ ràng lưu loát.

"Mạc thị là nữ nhi tam phòng của phủ Phụ quốc công, cùng đích thê Cửu hoàng tử chính là tỷ muội. Cửu hoàng tử phi là đích nữ, Mạc thị là thứ nữ."

Thái Tử phi nói đến nơi này, làm như muốn bổ sung cái gì, lại ngậm miệng cái gì cũng không nói, chỉ nói: "Mạc thị này, cách xa nàng chút, nàng rất khó đối phó."

https://thuviensach.vn

"Thái Tử phi từng đối phó qua nàng?"

"Không có." Thái Tử phi lắc đầu: "Cơ hồ, tất cả nữ nhân của Thái Tử đều chưa bao giờ cùng nàng trở mặt, hậu viện Thái Tử vô luận xảy ra chuyện gì, nàng đều bình yên vô sự. Chính bởi vì cái dạng này, ta mới cảm thấy, tâm cơ nàng sâu nhất, tự nhiên là người khó đối phó."

Thường Nhuận Chi không khỏi hít một hơi thật sâu.

"Những thị thiếp khác của Thái Tử không cần giới thiệu, nói chung ngươi cũng không còn thấy các nàng."

Thái Tử phi uống một ngụm trà, nói: "Hai vị lương đệ cùng bốn vị nhũ nhân, trừ bỏ Tiêu nhũ nhân, những người khác đều có con trai. Tiêu nhũ nhân có một nữ nhi, năm nay bảy tuổi. Do nhà nàng cũng là thương nhân, cho nên ta cùng nàng cũng tương đối giao hảo."

Thường Nhuận Chi nhất nhất ghi nhớ, cảm giác sâu sắc hậu viện phủ Thái Tử phức tạp.

Hai vị lương đệ một văn một võ, một thương một công một nữ kỹ, còn có một Thái Tử phi cũng nhìn không thấu quý nữ phủ Quốc công...

Muốn áp nữ nhân này, vị trí Thái Tử phi cũng thật sự không thoải mái đâu.

Thường Nhuận Chi ở phủ Thái Tử đần độn trải qua một ngày, sáng sớm ngày thứ hai, bị Thái Tử phi an bài tại bên người.

"Các nàng thần khi trung đều phải đến nơi này thỉnh an ta, đến lúc đó ngươi có thể tiên kiến nhìn thấy các nàng."

Đợi một chốc, liền nghe thấy một trận làn gió thơm.

Chắc là nữ nhân Thái Tử đã đến.

https://thuviensach.vn

Dẫn đầu phía trước là hai người mặc xiêm y màu đỏ sậm, bên trái là một người có vẻ mạch văn, bên phải một người có vẻ anh khí, không hề nghi ngờ bên trái là Lý lương đệ, bên phải là Tống lương đệ.

Phía sau, bốn người theo thứ tự tiến vào, chờ đứng tề, liền cùng nhau ngồi xuống, nói: "Thiếp thân bái kiến Thái Tử phi."

Thái Tử phi lười biếng cho đứng dậy, giới thiệu với Thường Nhuận Chi, nói: "Dư nữ quan bất hạnh bỏ mình, ta cảm thấy bi thống. Vị này là Thường nữ quan mới tới, xuất thân từ phủ An Viễn hầu, chính là tam nữ nhi của An Viễn hầu. Nhuận Chi, hãy chào hỏi hai vị lương đệ cùng bốn vị nhũ nhân đi."

Thường Nhuận Chi liền tiến lên một bước, phúc thân hành lễ nói: "Nữ quan Thường thị, gặp qua hai vị lương đệ, gặp qua bốn vị nhũ nhân."

Nói xong, Thường Nhuận Chi liền thối lui đến phía sau Thái Tử phi, cúi đầu đứng yên.

"Nghe nói Thái Tử phi ở trong cung gặp qua Thường nữ quan, nhất kiến như cố, bây giờ còn kéo người ta tới bên người làm nữ quan. Thái Tử phi vậy mà lấy quyền mưu tư?"

Tiêu nhũ nhân cười hỏi một tiếng, Thái Tử phi cười mắng: "Nói như ngươi giống như ta lấy quyền lực mưu tư ân huệ."

Tiêu nhũ nhân vội nói không dám, tìm vị trí của mình ngồi xuống.

Mặt khác, mấy người kia cũng biết nghe lời ngồi xuống.

"Chắc là Tiêu tỷ tỷ đố kị Thái Tử phi đi, ai bảo cung quy quy định, thân phận chúng ta như vậy, dùng không nổi nữ quan đâu?"

https://thuviensach.vn

Một nữ tử dáng dấp tương đối thấp bé mở miệng, tràn đầy mùi vị châm chọc.

"Âu Dương nhũ nhân, chú ý lời nói của ngươi."

Thái Tử phi lạnh lùng liếc nàng một mắt, nói: "Ngươi nếu là cảm thấy bổn cung có thể có nữ quan, ngươi hẳn là cũng muốn có, vậy phải đợi ngươi trèo lên được vị trí của bổn cung lại nói."

Mặt Âu Dương nhũ nhân nhất thời trắng xanh đan xen, làm như chịu đại ủy khuất, ngồi tại chỗ cắn môi.

"Tốt lắm, đều là tỷ muội, tại sao lại nháo lên chứ? Âu Dương muội muội nên nói xin lỗi với Thái Tử phi, Thái Tử phi nhân từ, cũng sẽ không thể trách tội ngươi ác ý nói nhiều."

Một nữ tử vẻ mặt ôn hòa nhẹ giọng mở miệng, giọng nói ôn nhu hoà thuận, phảng phất có thể bình phục được cảm xúc mọi người, tâm không khỏi đối với nàng sinh hảo cảm.

Âu Dương nhũ nhân liền đứng dậy, phúc lễ tạ lỗi.

Thái Tử phi phát hỏa cũng không phải, không phát hỏa cũng không phải.

Người mở miệng, chính là Mạc nhũ nhân.

Quả thật là người khó đối phó a...

Đảm đương làm người hoà giải, lại đem nan đề vứt cho Thái Tử phi.

Nếu như Thái Tử phi không nói tha thứ, thì phải mang tiếng là người không nhân từ; nếu nói tha thứ, vậy chẳng phải là đã tỏ vẻ Âu Dương nhũ nhân là "Nói nhiều chứ không có ác ý"?

https://thuviensach.vn

Bất luận như thế nào, đều do vị Mạc nhũ nhân này mở miệng, nắm cái mũi đi.

"Ha ha."

Ngay lúc Thái Tử phi cụp xuống mi mắt không mở miệng, bên kia một nữ tử phát ra tiếng cười khẽ.

Trần nhũ nhân thân thể lười biếng ngồi ở trong góc bất nhã ngáp một cái, dùng tay che miệng lên tiếng, nói: "Âu Dương muội muội vừa nghe lời muội muội nói, thì sẽ đứng dậy xin lỗi với Thái Tử phi à ... Chậc, chân chó thành như vậy, có thể làm sao nói tốt..."

Nàng đứng lên, miễn cưỡng phúc lễ nói: "Thái Tử phi, thiếp thân có thể trở về không? Mấy bữa nay, Thái Tử gia muốn nghỉ tạm chỗ thiếp thân, thiếp thân lúc này vây được rất, muốn trở về ngủ một giấc."

Thái Tử phi mặt không biểu cảm nói: "Trở về đi, cũng tốt dưỡng ra nhiều người lười biếng."

"Đa tạ Thái Tử phi, thiếp thân cáo lui."

Trần thị phong tình vạn chủng hành lễ, lượn lờ phe phẩy thân thể đi rồi.

Tống lương đệ cảm thấy không thú vị, khô ba ba cáo từ cũng đi rồi.

Lý lương đệ gọi Mạc nhũ nhân, hai người làm bạn rời khỏi. Mạc nhũ nhân đứng lên còn không quên gật đầu cười cười xin lỗi Âu Dương nhũ nhân, ánh mắt Âu Dương nhũ nhân liền dừng ở trên người Lý lương đệ, có chút oán độc.

Tiêu nhũ nhân thở dài, nói với Thái Tử phi: "Đều là thiếp thân vô ý, một câu nói gặp phải tai họa."

"Không quan hệ tới ngươi."

https://thuviensach.vn

Thái Tử phi uống một ngụm nước, sắc mặt thản nhiên nói: "Ngươi cũng trở về đi."

"Vâng, thiếp thân cáo lui."

Tiêu nhũ nhân cũng đi rồi, chỉ còn lại Âu Dương nhũ nhân tiến thoái lưỡng nan.

"Xuẩn phụ, ngươi còn không đi, ở lại đây chờ dùng bữa sao?" Thái Tử phi ánh mắt như đao, hận không thể quát chết nữ nhân ngu xuẩn này.

Âu Dương nhũ nhân chỉ cảm thấy nghẹn khuất, thở phì phì hành lễ, quay người chạy đi.

Đám người đi sạch sẽ, Thái Tử phi mới hô khẩu khí, hỏi Thường Nhuận Chi: "Ngươi cảm thấy như thế nào?"

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 29: Công Bố

Edit: Bộ Yến Tử

Biểu hiện trong một buổi sáng, Thường Nhuận Chi cũng vô pháp ngắt lời tính tình nữ nhân này.

Điều duy nhất nàng có thể khẳng định, đó là nói trước mặt Thái Tử phi.

Mạc thị kia, khó đối phó.

Vô cùng đơn giản, câu nói đầu tiên đã quấy rối phong ba một buổi sáng, muốn nói nàng thật sự hảo tâm, Thường Nhuận Chi làm sao cũng không thể tin.

Nói đến Âu Dương thị này, không biết có phải thật sự ngu xuẩn hay không, còn về Tiêu thị có đứng chung một bên cùng Thái Tử phi, đều này con chưa thể khẳng định.

"Nhưng mà Trần nhũ nhân kia, nhìn bộ dáng yêu mị, vậy mà hôm nay cũng giúp Thái Tử phi giải vây." Thường Nhuận Chi như có đăm chiêu nói: "Tống lương đệ nói không nhiều lắm, tính tình nhìn có chút ngay thẳng."

Thái tử phi hừ lạnh một tiếng: "Trần nhũ nhân là cỏ đầu tường, thế ai mạnh thì theo người đó. Lúc trước khi ta bị nghẹn khuất, cũng không thấy nàng xuất đầu thay ta. Đến nỗi, nhìn Tống lương đệ, thấy bộ dạng nàng chân chất, thật ra tiêu tốn tâm tư cũng không ít."

Thường Nhuận Chi hơi cúi đầu, trong lòng cười khổ.

https://thuviensach.vn

Cho nên nói, Thái Tử phi kéo nàng tiến vào cái ao chết chóc ở phủ Thái tử, đến cùng là vì cái gì!

"Tốt lắm, không nói những chuyện không vui. Trước dùng đồ ăn sáng đi, hôm nay ta còn muốn điều tra chút chuyện."

Thường Nhuận Chi thấp giọng đáp ứng, lui ra ngoài tự đi dùng đồ ăn sáng.

Thái tử phi bàn một buổi sáng, Thường Nhuận Chi đi theo bên người nàng xem nàng xử lý chuyện.

Những lúc như vậy, Thái Tử phi mới biến thành người hoạt bát, tinh quang trong mắt liên tục lóe, câu hỏi sắc bén, các quản sự ở trước mặt nàng giống như không che giấu chút nào.

Giữa lúc này, một quản sự bị Thái Tử phi gọi đi ra, hết đường chối cãi.

Sau đó, Thái Tử phi cũng bỏ qua cho hắn, cũng không có sa thải hắn, chỉ phạt hắn ngừng chức vị nửa năm, phạt hắn ba năm tiền công.

Chờ các quản sự đi rồi, mới phân phó Du Chu bên người nàng lấy ra túi bạc, đưa tới trong nhà quản sự kia.

Thái tử phi thở dài: "Gia gia có bổn khó niệm kinh, trong nhà nhi tử lại bệnh nặng, không có tiền trị liệu, bất đắc dĩ mới tham ô. Nếu như hắn đến trước mặt ta báo cáo tình huống, ta có thể bỏ mặc sao? Nói đến cùng, là hắn không có đủ tín nhiệm ta mà thôi."

Trong lòng Thường Nhuận Chi rất bội phục Thái Tử phi.

Đánh một gậy lại cho một quả táo, phạt người, y phục hàng ngày, cuối cùng còn làm ân huệ...

https://thuviensach.vn

Sau này, chờ nửa năm lại đưa chức vị quản sự trở lại, phải làm cho hắn một mực trung thành với Thái Tử phi.

Ở trên sinh ý, Thái Tử phi biểu hiện được thật có thể nói là đại khí.

Tới gần giữa trưa, Trần thái y vội vã tới bắt mạch cho Thái Tử phi.

Các quản sự nối đuôi nhau mà ra, Thái Tử phi cũng cho những người khác lui ra, nhưng mà không có kêu Thường Nhuận Chi tránh đi.

Vị thái y này, là lần thứ ba Thường Nhuận Chi gặp qua, lúc Thái Tử phi gặp chuyện không may mời vị thái y đầu tiên là ông ta, chắc vị này là thái y bên người Thái Tử phi.

Trần thái y đáp mạch, nhắm mắt ngừng một lát, rồi mới nới tay, cười nói: "Thái tử phi thân thể rất tốt, tiểu hoàng tôn cũng rất khỏe mạnh."

Thái tử phi mỉm cười, đáp: "Đó là nhờ Trần thái y."

"Thái tử phi khách khí." Trần thái y nhấc lên hòm thuốc: "Đã không có chuyện gì, vậy vi thần xin phép cáo lui."

"Trần thái y chớ hoảng sợ."

Thái tử phi gọi hắn lại, nói: "Vị này là Thường nữ quan, còn muốn phiền não Trần thái y lại nhìn một chút."

Thường Nhuận Chi sợ run, giờ mới hiểu được, phúc thân nói: "Thái tử phi, thân thể thần nữ đã cực tốt."

"Trần thái y đã đến, để hắn nhìn chút đi." Thái tử phi nói: "Dù sao lúc trước ngươi uống dược, phương thuốc là hắn khai, tình huống thân thể ngươi Trần thái y hiểu rõ nhất."

Trần thái y cũng bỏ hòm thuốc xuống: "Thường nữ quan, mời."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi chỉ có thể duỗi tay, để Trần thái y chẩn mạch.

Một lát sau, Trần Thái y nói: "Thân thể Thường nữ quan đã không có gì đáng ngại, bất quá vẫn nên bồi bổ khí huyết nhiều một chút mới được, dù sao Thường nữ quan từng mất nhiều máu như vậy."

"Trần thái y viết vài phương thuốc, ta sẽ để cho phòng bếp mỗi ngày đi sắc, giúp Thường nữ quan bồi bổ khí huyết."

Trần thái y theo lời viết, đưa lên mấy tờ giấy mỏng, rồi mới cáo lui rời khỏi.

Ngược lại, Thường Nhuận Chi cảm thấy Thái Tử phi đối với nàng như vậy, có chút chịu không nổi.

Thấy nàng bất an, Thái Tử phi ngược lại nở nụ cười: "Thân thể ngươi mệt là vì ta, giúp ngươi bồi bổ thân thể, tự nhiên cũng là việc ta nên làm."

Thái tử phi vỗ về bụng, dừng một chút nói: "Cung yến ngày ấy, ngươi có phải cũng đã đoán ra ta mang thai hay không?"

Thường Nhuận Chi do dự, vẫn là nói: "Khi bắt đầu, chỉ tưởng mình ăn đồ hỏng, cho đến khi xuống núi giả mới phát hiện máu chảy rào rạt, nên có chút hiểu rõ..."

"Vậy...Suy đoán của ngươi, không có nhắc tới với người khác đi?"

"Không có." Thường Nhuận Chi lắc đầu: "Người chưa từng lộ ra, nói vậy, hiện tại việc này người không muốn nói."

Thái tử phi liền cười gật gật đầu, buồn bã nói: "Đứa nhỏ này, bất quá mới có khoảng hai tháng, cũng đã có người ra tay bất lợi đối với nó. Thời gian còn tám tháng nữa, cũng không biết sẽ nhận lấy thêm bao nhiêu lần tính kế."

https://thuviensach.vn

Trong lòng Thường Nhuận Chi ngược lại cảm thấy sau khi Thái Tử phi trải qua chuyện cung yến ngày ấy, tất nhiên đã có lòng phòng bị hoàn toàn.

Thái tử phi cũng không phải kẻ ngu dốt, nếu nàng thật sự là kẻ ngu dốt, cũng không có khả năng bình an sinh hạ ba tiểu Quận chúa.

Cũng không biết cái thai này... Là nam hay là nữ.

Nếu là nữ hài nhi, phủ Thái tử còn có thể tiếp tục bảo trì loại bình tĩnh quỷ dị này.

Nếu là nam hài nhi...

Chỉ sợ, tám tháng này cũng không ngừng phòng bị đâu.

Thường Nhuận Chi chỉ cảm thấy tâm mệt mỏi.

Sau một tháng chờ đợi, phủ Thái Tử vẫn bình an vô sự, tin tức Thái Tử phi có thai cuối cùng bị công khai.

Trước bất luận người bên cạnh như thế nào, Nguyên Vũ đế vui mừng cũng là thật.

Tuy rằng Nguyên Vũ đế đã có không ít tiểu hoàng tôn, nhưng nhi tử của Thái Tử phi, cũng là đích tôn của ông. Biết tin Thái Tử phi có thai, người hi vọng Thái Tử phi sinh hạ nhi tử nhất, đó là Nguyên Vũ đế.

Điều này chứng tỏ, sau này Thái tử cũng có người thừa kế.

Nguyên Vũ đế vui mừng, Thái Tử phi liền được lợi.

Cuồn cuộn không ngừng ban thưởng, Thường Nhuận Chi ở một bên kiểm tra đồ vật ngự ban, quả thực mắt mạo kim quang.

https://thuviensach.vn

Đại biểu Nguyên Vũ đế đến tuyên chỉ là người Thường Nhuận Chi đã từng gặp khi vào cung, nữ quan Cần Chính điện đã từng cùng nàng gặp mặt một lần.

Lý nữ quan phong tư thanh lệ, đem thánh chỉ đưa tới tay Thái Tử phi, cười nói: "Chúc mừng Thái Tử phi, Thánh Thượng thật cao hứng, nói chờ ôm tiểu hoàng tôn đó."

Thái tử phi khách khí mời Lý nữ quan lưu lại dùng bữa cơm thường, Lý nữ quan khéo léo từ chối.

"Chỗ Thánh thượng còn có chút việc vặt vãnh muốn vi thần xử lý, vi thần liền không tiện ở lâu." Lý nữ quan nói tiếp: "Thái tử phi chú ý an thai, vi thần xin phép cáo từ."

Thái tử phi chỉ có thể để Thường Nhuận Chi thay mặt nàng đưa Lý nữ quan một đoạn đường.

Thường Nhuận Chi cũng đang muốn tìm một cơ hội, tìm cố nhân trò chuyện, liền cười đáp ứng, một đường tán gẫu đưa Lý nữ quan ra phủ Thái tử.

"Lý nữ quan, tạm biệt." Thường Nhuận Chi giúp đỡ Lý nữ quan lên xe ngựa, cười nói: "Hi vọng còn có thể gặp lại ngài."

Lý nữ quan nghi hoặc nói: "Thường nữ quan muốn gặp lại ta? Vì sao?"

Thường Nhuận Chi khó được hoạt bát cười nói: "Chính là nghĩ, nếu gặp lại Lý nữ quan, tám phần là lại được Thánh Thượng ban thưởng. Ngài, chính là cái tài tinh nha."

Lý nữ quan nhất thời bật cười, nhìn Thường Nhuận Chi cũng ít đi phần xa cách: "Vậy Thường nữ quan liền chờ mong đi. Cáo từ."

https://thuviensach.vn

"Đi thong thả."

Con ngựa tháp tháp bước bốn vó, dần dần đi xa, Thường Nhuận Chi trong lòng vui vẻ.

Trên đường đưa Lý nữ quan, nàng và Uyển Bạch bên cạnh Lý nữ viên chức nói không ít chuyện.

Uyển Bạch mịt mờ nói với nàng, nàng và Xích Thược đều không có chuyện gì, vẫn trực ở chỗ cũ.

Xem ra Thái Tử phi cũng không làm khó các nàng.

Như vậy là tốt rồi.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 30: Người Cũ

Edit: Bộ Yến Tử

Ngày ngày ở phủ Thái Tử thật là nhàm chán.

Thái Tử phi đối với những nữ nhân khác của Thái Tử đều rất cảnh giác, liền để các nàng đầu ngày thỉnh an đều miễn, nói là nhắm mắt làm ngơ.

Ngay cả Tiêu nhũ nhân, người luôn luôn giao hảo với Thái Tử phi, Thái Tử phi đều không có gặp nàng.

Dù sao cũng là bị người thân cận phản bội qua, ai có thể khẳng định Tiêu nhũ nhân không có tâm tư đối phó Thái Tử phi?

Trong viện Thái Tử phi liền càng thanh tĩnh đi không ít.

Cũng may, mặc dù Thái Tử vui vẻ với tiểu mĩ nhân, cũng dựa vào phần đông tiểu mĩ nhân kéo không ít thế lực, nhưng đối với việc Thái Tử phi có thai lần này, hắn vẫn thập phần coi trọng.

Dù sao đây là tiểu hoàng tôn mà Nguyên Vũ đế hy vọng đã lâu!

Thái Tử phi có thai không thể hầu hạ Thái Tử, nhưng mỗi ngày Thái Tử đều sẽ rút chút thời gian, đến nơi này của Thái Tử phi ngồi một lát.

Cho dù sẽ không lưu lại qua đêm, nhưng thái độ lại bày ra trước mắt.

Hướng gió trong phủ Thái Tử, trong khoảng thời gian ngắn bay ngược về phía Thái Tử phi.

https://thuviensach.vn

Cùng làm cho thân phận tân tấn nữ quan của Thường Nhuận Chi, nước lên thì thuyền lên.

Nhìn hà bao trong tay, Thường Nhuận Chi đã bắt đầu dở khóc dở cười, biến thành chết lặng.

Nàng đem hà bao không tiếng động trả lại cho tiểu tỳ nữ, bất đắc dĩ nói: "Cứ làm việc cho tốt, có cái gì cần hỗ trợ, cứ nói thẳng, có thể giúp ta sẽ giúp. Chớ làm chuyện đút lót này."

Người hầu trong phủ Thái Tử đều nói Thường nữ quan tính tình ôn hòa, có chuyện gì đến trước mặt nàng cầu, nàng có thể giúp đều sẽ thuận tay giúp. Như thế cũng làm cho nhân duyên của Thường Nhuận Chi tốt lên, đại gia chẳng sợ không thân cận, cũng sẽ không thể đắc tội nàng.

Trong tiểu viện, một ít tiểu nha đầu càng vui mừng đến nơi này của nàng hiến ân cần.

Tiểu tỳ nữ ngượng ngùng thu hồi hà bao, đỏ mặt bỏ chạy.

(BYT: cho ta xen ngang cái nha. Edit đoạn này, ta thấy mắc cười lắm mấy nàng ạ. Hắc hắc! Giống như có người “bị” cô nương gia người ta tỏ tình vậy. “Đỏ mặt bỏ chạy...” ô yeh yeh, không hay lắm nha. Tiểu Cửu ca đâu rồi, coi chừng mất quyền lợi đó nha.)

Thường Nhuận Chi cười lắc đầu, ra hội thần, liền nghe Du Chu gọi nàng: "Thường nữ quan, Thái Tử phi gọi ngài đó."

"Ai, đến đây."

Thường Nhuận Chi lên tiếng, vội vàng chạy qua.

Thái Tử phi nghiêng người ngồi trên sạp mềm, thấy nàng đi lại liền đưa qua một quyển sổ sách.

https://thuviensach.vn

"Đây là công trướng tháng này của phủ Thái Tử, ngươi tự mình đi đưa đến tay Thái Tử, để hắn xem qua, chờ Thái Tử đắp chương, lại cầm trở lại." Thái Tử phi phân phó nói: "Đừng để cho người khác nhìn thấy."

Thường Nhuận Chi gật đầu tỏ vẻ hiểu rõ, lúc này giấu sổ sách đi ra trước viện.

Thời gian này, lâm thời Thái Tử phi đều muốn cùng Thái Tử đệ tin tức, đều sai Thường Nhuận Chi đi làm, nàng cũng đã quen.

Thường Nhuận Chi mượn chuyện này cũng hiểu biết một chút tình huống của Thái Tử.

Trong phủ Thái Tử tự thành một cái ******, đối ứng với lục bộ đều có nhân viên quản lý tương ứng, trong đó còn có người chuyên môn thay Thái Tử quản lý khố phòng.

Thái Tử ái tài, cũng rất vui vẻ vơ vét của cải, mỗi tháng phủ Thái Tử chi đều có hạn ngạch trong cung thông qua, Thái Tử đều sẽ đem bút phí này dụng hoa vừa vặn tốt, viết hợp tình hợp lý, không chút nào khác người.

Tháng trước Thường Nhuận Chi đưa qua một lần, liền nhìn ra một chút miêu ngấy. Tháng này lại đưa, thứ trên tay này có lẽ là cuốn sổ sách giả hoàn mỹ đi.

Trong lòng Thường Nhuận Chi không thể không cảm thán, Thái Tử này liền để cho Hoàng đế chi tiền tiêu vặt đều phải tìm danh mục tham, đây là có bao nhiêu yêu tiền?

Cầm theo sổ sách, Thường Nhuận Chi một đường thông hành không bị ngăn trở đến trước viện.

Thái Tử sớm hạ triều, lúc này đang cùng người ta nói chuyện, nghe nói nữ quan bên người Thái Tử phi đến, cũng không dừng lại, chỉ phân phó

https://thuviensach.vn

người để nữ quan và người phụ trách chuyện này chờ.

Thường Nhuận Chi liền ngoan ngoãn cùng người kia đi thiên thính chờ.

Có thể vào thiên thính, Thường Nhuận Chi liền ngây ngẩn cả người.

Trong đại sảnh có người, mà còn là người quen.

"Sao ngươi lại ở chỗ này?!"

"Sao ngươi lại ở chỗ này?!"

Hai người đồng thời mở miệng, một người khiếp sợ kinh ngạc, một người khác cũng phiền chán buồn bực.

Thường Nhuận Chi dừng lại bước chân, cân nhắc một chút liền hiểu được: "Hóa ra, bây giờ Phương đại nhân làm việc cho Thái Tử."

Người trong đại sảnh, rõ ràng là chồng trước đã ly hôn với Thường Nhuận Chi, Phương Sóc Chương.

Phương Sóc Chương chính là cấp sự trung ở Hộ bộ, Hộ bộ đã là địa bàn của Thái Tử, một cái Hộ bộ cấp sự trung nho nhỏ nguyện trung thành với Thái Tử gia, cũng là chuyện không khó phỏng đoán.

Phương Sóc Chương đối với sự xuất hiện của Thường Nhuận Chi, cũng là thật sự khiếp sợ.

Thẳng đến lúc, hắn nhìn thấy phục sức nữ quan trên người Thường Nhuận Chi.

"Ngươi làm nữ quan khi nào?" Phương Sóc Chương trừng mắt, hỏi: "Ngươi ở nơi nào nhậm chức nữ quan?"

https://thuviensach.vn

Từ sau khi ly hôn, Phương Sóc Chương có một loại tâm lý rất phức tạp, không còn đi thám thính qua tin tức Thường Nhuận Chi. Cho nên, đối với những chuyện sau đó của Thường Nhuận Chi, hoàn toàn không biết gì cả.

"Như Phương đại nhân chứng kiến, phủ Thái Tử." Thường Nhuận Chi đã khôi phục, bình tĩnh tâm tình, thản nhiên ngồi xuống, giọng điệu nhàn nhạt: "Trên cung yến chiêu đãi sứ đoàn Tiên Ti, ta gặp được Thái Tử phi, nhận được coi trọng của Thái Tử phi, nàng để ta đến làm nữ quan bên người."

Thường Nhuận Chi nhìn về phía Phương Sóc Chương, trong mắt bình tĩnh vô ba: "Mi di nương trong phòng Phương đại nhân vẫn còn tốt chứ? Tính ngày, mang thai có lẽ được năm sáu tháng rồi nhỉ?"

Lông mày Phương Sóc Chương nhảy dựng lên, cắn chặt răng, không còn môi hồng răng trắng giống như lúc trước.

Tô Nguyên Mi làm cho Phương Sóc Chương cùng Thường Nhuận Chi ly hôn, tạo nên một ngọn lửa, từ sau khi ly hôn, thanh danh Phương Sóc Chương cũng xuống dốc không phanh, đối với Tô Nguyên Mi cũng có chút oán hận. Hơn nữa sau đó hắn tra hậu viện nhà mình, tra ra chút chuyện không sạch sẽ, nhưng mà, khắp nơi đều có bóng dáng Tô Nguyên Mi...

Lúc này nghe Thường Nhuận Chi nhắc tới nàng, trong lòng hắn nhận định Thường Nhuận Chi đang châm chọc hắn, trong lòng không ngờ, giọng điệu liền rất kém: "Cùng Thường nữ quan có quan hệ sao?"

"Không quan hệ, tùy tiện hỏi." Nhưng mà Thường Nhuận Chi không cho là đúng, cười cười: "Đến cùng, cũng là chuyện nhà Phương đại nhân, là ta tò mò."

Nhân gia không hỏi, Phương Sóc Chương lại cảm thấy không dễ chịu.

"Thân thể Mi nhi rất tốt, ta lại chờ nhi tử ta sinh ra."

https://thuviensach.vn

"À, vậy cầu chúc Phương đại nhân mừng được quý tử."

Thường Nhuận Chi vẫn cười rất ôn hòa.

Cùng Phương Sóc Chương gặp lại, kỳ thực trong lòng nàng xa xa không có chấn động như Phương Sóc Chương.

Đối với nàng mà nói, cùng chung quá khứ với Phương Sóc Chương không phải nàng, cho nên sau khi ly hôn, nàng hoàn toàn đem Phương Sóc Chương trở thành người xa lạ.

Đối với người xa lạ, làm sao có cảm tình đặc thù gì chứ?

Huống chi, nam nhân xinh đẹp như vậy (nguyên văn tác giả nhé “xinh đẹp”), thực không phải đồ ăn Thường Nhuận Chi muốn.

Đại khái là nàng tính tình tương đối hiền hoà, nàng càng vui mừng oai hùng chút, có thể theo ngoại hình đến nội tại đều làm cho nam nhân đối với nàng có cảm giác an toàn.

Suy nghĩ như vậy, trong đầu Thường Nhuận Chi liền hốt hoảng hiện ra gương mặt của Cửu hoàng tử Lưu Đồng.

Theo trên ý nghĩa mà nói, Lưu Đồng cùng nàng có một cái cộng đồng bí mật.

Loại cảm giác này... Còn rất kỳ quái.

Thường Nhuận Chi đắm chìm trong suy nghĩ chính mình, Phương Sóc Chương thấy nàng không đáp cũng chẳng để ý mình, trong lòng cảm thấy tức giận, lại không thể không nề hà, chỉ có thể ngồi ở một bên hờn dỗi.

(BYT: dỗi chết luôn cũng không có người dỗ đâu anh ạ!)

Cũng may đợi một thoáng chốc, Thái Tử liền đến.

https://thuviensach.vn

Hai người vội vã đứng dậy hành lễ, Thái Tử kêu miễn lễ, trước nhìn về phía Thường Nhuận Chi, cười nói: "Thường nữ quan đợi lâu."

"Thái Tử có chính sự, là vi thần quấy rầy."

Thường Nhuận Chi đưa lên sổ sách Thái Tử phi giao cho nàng, Thái Tử lật xem vài cái, vừa cẩn thận nhìn nhìn vài tờ cuối cùng, vừa ngồi vào bàn bên cạnh, cầm con dấu Thái Tử tùy thân mang theo bên người, ấn lên.

"Nếu Thái Tử không có chuyện gì phân phó, vậy vi thần liền cáo lui trước." Thường Nhuận Chi thu hồi sổ sách, nhẹ giọng nói.

Thái Tử gật gật đầu, cũng không lưu nàng.

Chờ khi Thường Nhuận Chi đi, Thái Tử nhìn về phía Phương Sóc Chương, đang muốn nói chuyện, lại phát hiện Phương Sóc Chương nhìn chằm chằm bóng lưng Thường nữ quan, ánh mắt không chớp một cái.

... .

Ta nói này anh. Có không giữ mất đừng tìm, bây giờ mới thấy tiếc sao. Quá muộn rồi nhoa. Người yêu quý đá cuội như anh sao hiểu được độ quý của ngọc. Cho tiếc chết lun! Khà khà. Các nàng thấy đúng không.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 31: Tâm Tư Đưa Đẩy

Edit: Bộ Yến Tử

"Phương đại nhân coi trọng Thường nữ quan sao?" Thái Tử mỉm cười, mở miệng nói đùa

Phương Sóc Chương lập tức hoàn hồn, ánh mắt có chút cổ quái, dừng một lát mới nói: "Thái Tử gia, Thường nữ quan kia... Vi thần nhận thức."

"Hửm?" Thái Tử nhíu mày, lấy ánh mắt ý bảo Phương Sóc Chương giải thích.

"Nàng... Là vợ cả của vi thần."

Phương Sóc Chương vừa quẫn bách lại vừa xấu hổ.

Thân phận địa vị Thái Tử cực cao, tự nhiên sẽ không đi chú ý việc này. Chẳng sợ hắn biết Phương Sóc Chương ly hôn, Thường Nhuận Chi cũng là gả hơn người, cũng chưa bao giờ đem hai người bọn họ liên hệ cùng nhau.

Lúc này khi nghe Phương Sóc Chương nói, mới cẩn thận hỏi là đã xảy ra chuyện gì.

Đương nhiên, Phương Sóc Chương nói, cùng Thường Nhuận Chi nói, thì có chút không khớp với nhau.

"Thường nữ quan tính tình ôn hòa, Thái Tử phi ở trước mặt ta có đề cập qua vài thứ. Phương đại nhân bỏ lỡ nàng, cũng không biết nên nói là chuyện tốt hay là chuyện xấu a." Thái Tử cười lắc lắc đầu.

https://thuviensach.vn

Lời này Thái Tử vốn là vô tâm nói ra, nhưng mà Phương Sóc Chương lại nghe ở tại trong tai, trong lòng vừa động, ngoài miệng không tự chủ được nói tiếp: "Lại nói tiếp... Bây giờ thấy nàng, vi thần lại cảm thấy lúc trước cùng nàng ly hôn, là mình tuổi trẻ khí thịnh."

"Sao?" Thái Tử hiếu kỳ nói: "Nghe ngươi nói lời ấy, ngươi hối hận rồi?"

Phương Sóc Chương cúi đầu không nói.

Thái Tử cảm thấy việc này không có gì, cùng lắm thì: "Nếu như ngươi đã hối hận, vậy liền cưới nàng vào cửa lần nữa. Đến cùng cũng là nguyên phối phu thê."

Nghe Thái Tử nhắc tới như vậy, chính mình ngược lại cảm thấy thập phần có lý: "Bây giờ, nàng ở trước mặt Thái Tử phi làm việc, ngươi làm việc trước mặt ta, nếu như các ngươi hòa hảo như lúc ban đầu, không phải là trình diễn giai thoại gương vỡ lại lành sao?"

Tâm tư Phương Sóc Chương bắt đầu động, liên tục cảm kích Thái Tử "Đề điểm".

Hắn sớm đã quên, Thường Nhuận Chi đã từng nói qua, từ đây bọn họ trở thành người lạ.

Thường Nhuận Chi tâm bình khí hòa đưa sổ sách trở về chỗ Thái Tử phi phục mệnh, phía sau Ngụy Tử bị nghẹn một cỗ khí, chờ Thường Nhuận Chi cáo lui mới nhịn không được mở miệng nói: "Hôm nay làm sao lại xúi quẩy như vậy, thế nhưng thấy Phương đại nhân!"

Thường Nhuận Chi ngắm nàng một mắt, bất đắc dĩ nói: "Hắn đảm nhiệm chức vụ ở Hộ bộ, là thủ hạ làm việc cho Thái Tử, mặc dù ngoài ý muốn thấy hắn, chuyện này cũng không phải không thể xảy ra. Đừng đem việc này gộp chung là được."

https://thuviensach.vn

Ngụy Tử nhìn sắc mặt Thường Nhuận Chi, rồi thở hắt ra: "Nô tì chỉ sợ hắn nhiễu loạn tâm thần cô nương."

Thường Nhuận Chi bật cười: "Yên tâm tốt lắm, ta đối với hắn không có cảm tình."

Đây là lời thật.

Ngụy Tử nghe xong thập phần cao hứng, Diêu Hoàng lại chút đăm chiêu.

"Xảy ra chuyện gì?" Thường Nhuận Chi chú ý tới sắc mặt của nàng, nhẹ giọng hỏi.

Diêu Hoàng nói: "Không biết có phải là do nô tỳ nhìn lầm không, hôm nay nhìn thấy Phương đại nhân... Cảm thấy hắn đối với cô nương hình như vẫn có tình. Sau khi cô nương đi, hắn còn liên tục nhìn theo bóng lưng cô nương, mắt đều không có chớp."

Thường Nhuận Chi cười cười: "À " lại hơi hơi nghiêng đầu: "Có liên quan tới ta sao?"

Diêu Hoàng ngẩn người, sau đó mỉm cười nói: "Tự nhiên là không có quan hệ."

"Biết là tốt rồi." Thường Nhuận Chi cười nói: "Được rồi, làm việc đi."

Gặp lại Phương Sóc Chương, trong lòng Thường Nhuận Chi không lưu lại một ti gợn sóng, cứ như vậy bị nàng ném ra sau đầu.

Ngày hè buông xuống, Thái Tử phi bắt đầu nôn nghén, rất nhiều chuyện nàng đều giao cho Thường Nhuận Chi làm, Thường Nhuận Chi càng thêm bận rộn, tần suất đi trước viện cũng cao hơn.

Rồi sau đó nàng phát hiện, cơ hội gặp mặt của nàng cùng Phương Sóc Chương hình như càng ngày càng nhiều.

https://thuviensach.vn

Vài lần gặp được Phương Sóc Chương, Thái Tử còn bỡn cợt, lưu cho bọn hắn một không gian để ở chung.

Lời lẽ của Phương Sóc Chương cũng trở nên ôn thanh, nhỏ nhẹ, cho dù là đang nói chuyện chính sự, xem trong mắt nàng cũng là ẩn tình đưa tình.

Thường Nhuận Chi cảm thấy rất phiền chán.

Sau vài lần, nàng sắp sửa đi trước viện làm việc, phân cho Du Chu và Tiềm Bích, tránh lại gặp được Phương Sóc Chương.

Nhưng lần này, Thái Tử phi nói chuyện.

"Ngươi là nữ quan, đi trước viện cùng người bên cạnh Thái Tử giao tiếp làm chính sự, sao có thể để Du Chu và Tiềm Bích là hai tỳ nữ đi thay chứ?"

Thái Tử phi rất không đồng ý, mệnh lệnh rõ ràng không cho Thường Nhuận Chi trốn tránh trách nhiệm.

Thường Nhuận Chi cau mày, nói thẳng: "Điện hạ, vi thần không muốn đi trước viện, là không muốn gặp Phương Sóc Chương Phương đại nhân. Nếu như điện hạ có thể nói với Thái Tử, không để Phương đại nhân tái xuất hiện ở trước mặt vi thần, hướng phía trước viện làm việc, vi thần cũng sẽ không thể đùn đẩy."

Thái Tử phi không nghĩ tới Thường Nhuận Chi nói trắng ra như vậy, rõ ràng bị nghẹn một chút, rồi cười đến cứng ngắc: "Phương đại nhân... Hắn đắc tội ngươi?"

"Hắn là chồng trước của vi thần." Thường Nhuận Chi cũng không vòng vo với Thái Tử phi: "Vi thần không muốn cùng hắn lại có tiếp xúc."

Thường Nhuận Chi nói đến đây, đã cảm thấy nàng đem thái độ bày ra rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Không biết có phải do Thái Tử phi mang thai, cho nên đầu óc có chút đần độn hay không, lúc này thế nhưng nói mấy lời thấm thía với Thường Nhuận Chi: "Phu thê vẫn là nguyên phối mới tốt, hắn đã có thể nghĩ muốn cùng ngươi tiếp tục lương duyên, ngươi cũng không cần lên mặt... Nam nhân muốn treo, cũng không thể quá mức, bằng không là muốn đem nam nhân đẩy ra càng ngày càng xa."

Thường Nhuận Chi càng nghe càng cảm thấy không thích hợp.

Lúc trước ở trong cung, cùng Thái Tử phi ở đình hóng mát mới gặp, Thái Tử phi nghe xong chuyện xưa của nàng, cũng không có nói qua cái gì "Phu thê vẫn là nguyên phối mới tốt" đâu.

Mà ngày nay, nàng lại khuyên bảo những lời này, cho thấy, nàng là biết Phương Sóc Chương.

Vậy, mấy ngày nay Thái Tử phi thường thường phái nàng đi trước viện làm việc, cũng là có ý để Phương Sóc Chương cùng nàng tiếp xúc nhiều chút sao?

Vì cái gì?

Liên tưởng tới vẻ mặt bỡn cợt của Thái Tử khi nhìn thấy nàng cùng Phương Sóc Chương, Thường Nhuận Chi còn không rõ ràng?

Nàng có chút phẫn nộ, nhưng mà lại có nhiều cái bất đắc dĩ.

Thái Tử là muốn lại tác hợp nàng cùng Phương Sóc Chương, vậy trước đó cũng nên hỏi qua ý kiến của nàng chứ?

Thường Nhuận Chi không muốn cùng Thái Tử phi tranh cãi, chỉ nói: "Điện hạ, vi thần đến bên người điện hạ làm việc, thật lâu không có trở về Hầu phủ nghỉ ngơi. Bây giờ, trong phủ Thái Tử không có đại sự gì, còn mời điện hạ đồng ý cho vi thần trở về mấy ngày."

https://thuviensach.vn

Thái Tử phi nhận định nàng đang giận dỗi, khuyên hai câu Thường Nhuận Chi vẫn kiên trì, cũng có chút tức giận.

Thường Nhuận Chi thấy vậy, chỉ có thể hàm hồ nói: "Vi thần muốn trở về ngẫm lại."

Lúc này, mới trấn an được Thái Tử phi, thống khoái mà chuẩn trở về.

Khi Thường Nhuận Chi đến từ biệt, Thái Tử phi còn cười nói: "Đến lúc đó, để Phương đại nhân đi tới phủ ngươi bái kiến."

Thường Nhuận Chi chỉ cười, trong lòng nói: Tùy tiện hắn làm sao bái kiến, dù sao hắn là không có khả năng nhìn thấy ta.

Thường Nhuận Chi thu thập đồ vật, mang theo Diêu Hoàng, Ngụy Tử đơn giản lên xe hồi phủ An Viễn hầu.

Hôm đó, ban ngày Thái Tử vội vã thông suốt, buổi chiều nghỉ ở trong viện Thái Tử phi.

"Thường nữ quan nghỉ ngơi?" Thái Tử hiếu kỳ nói: "Nàng thân thể không khoẻ?"

Thái Tử phi bất đắc dĩ: "Nàng nói phải đi về ngẫm lại, đại khái là mấy ngày này Phương đại nhân đã quấy nhiễu nàng đi."

"Là nàng bị rối loạn tâm thần đi." Thái Tử không cho là đúng: "Phương đại nhân tướng mạo điệt lệ, phối với Thường nữ quan, là nàng trèo cao. Lại lên mặt, đã có thể làm cho người ta phiền chán."

Thái Tử phi không lên tiếng.

Kỳ thực, tâm lý của nàng rất mâu thuẫn.

https://thuviensach.vn

Một phương diện hi vọng Thường Nhuận Chi có thể cự tuyệt Phương Sóc Chương, làm một nữ nhân không bị nam nhân nắm mũi dắt đi.

Về phương diện khác, nàng lại cảm thấy bằng cái gì Thường Nhuận Chi qua ngày không được như ý có thể ly hôn? Nàng thân phận tôn quý như thế, lại không thể tùy tâm sở dục, chỉ bằng Thường Nhuận Chi có thể sao?

Tâm tình mâu thuẫn như vậy, Thái Tử phi đối với Phương Sóc Chương ân cần, Thái Tử thúc đẩy, đều duy trì thái độ ngầm đồng ý.

Nhưng mà nàng không biết, bởi vì thái độ nàng như vậy, Thường Nhuận Chi quyết định đối với nàng bảo trì "Quân thần" chi lễ, không sinh "Bằng hữu" chi tâm.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 32: Gặp Lại

Edit: Bộ Yến Tử

Trở lại phủ An Viễn hầu, Thường Nhuận Chi phân biệt đi tiểu viện lão thái thái và tiểu Hàn thị vấn an, hai người hỏi nàng một ít vấn đề, liền để nàng đi nghỉ ngơi.

Nhạc thị tự mình xuống bếp đặt mua vài món thức ăn, mắt chứa đầy ý cười nhìn nàng ăn.

"Di nương, gần đây có tốt không?" Thường Nhuận Chi vừa ăn, vừa ôn thanh hỏi bà.

Nhạc thị gật đầu: "Rất tốt, hai ngày trước thái thái mới cho người cắt may đến đo kích cỡ, tuyển mấy khoản chất liệu mỏng lại thông khí, cho người trong phủ làm hai thân hạ sam."

Tiểu Hàn thị đối đãi với thiếp thất cùng con trai, con gái thứ xuất đều luôn luôn hào phóng, trước đó, Nhạc thị lại là nha hoàn hầu hạ liên tục bên người của bà, hơn nữa Nhạc thị không có sinh nhi tử, thân gia địa vị cũng kém xa so với Tiền thị, cho nên bình thường tiểu Hàn thị đối xử với Nhạc thị càng chiếu cố chút.

"Vậy là tốt rồi." Thường Nhuận Chi cười đến mặt mày cong cong, Nhạc thị thúc giục nàng ăn, chờ mong hỏi nàng: "Ăn ngon sao?"

"Di nương tay nghề hảo, ăn tốt lắm." Thường Nhuận Chi đối với trù nghệ của Nhạc thị cũng không khỏi khích lệ: "Trở về có thể ăn đồ ăn di

https://thuviensach.vn

nương tự tay làm, thật cao hứng."

"Ăn ngon là tốt rồi, ăn nhiều một chút, nhìn con đều gầy."

Nhạc thị cười tủm tỉm nhìn Thường Nhuận Chi, lại đau lòng nói: "Con một người ở phủ Thái Tử, không biết đã tập quen chưa? Thái Tử phi ở chung có tốt không? Thái Tử phi bên người có xa lánh con, có bắt nạt con hay không?"

Hỏi liên tiếp mấy câu, Thường Nhuận Chi liền nhất nhất đáp.

Nghe Thường Nhuận Chi hết thảy đều nói tốt, Nhạc thị mới thả lỏng tâm.

Chờ Thường Nhuận Chi ăn xong, sắc trời cũng dần dần ám.

Thường Nhuận Chi đưa Nhạc thị trở về viện của bà, chính mình tự nhiên cảm thấy khó ngủ.

Ngày thứ hai, Thường Nhuận Chi đi thỉnh an lão thái thái và tiểu Hàn thị, hầu hạ hai vị đương gia chủ mẫu dùng xong đồ ăn sáng.

Chờ sau khi lão thái thái đi, Thường Nhuận Chi mới đem chuyện Thái Tử và Thái Tử phi tính toán tác hợp nàng cùng Phương Sóc Chương tiếp tục lương duyên, nói cho tiểu Hàn thị.

Tiểu Hàn thị nghe xong mặt mày nhăn lại.

"Nghe con nói vậy, nếu không phải do Phương Sóc Chương kia cố ý, phu thê Thái Tử cũng sẽ không thể hỗ trợ tác hợp các con." Tiểu Hàn thị không khỏi cười lạnh: "Ý tứ Phương Sóc Chương hắn là cái gì? Muốn cầm Thái Tử đến áp Hầu phủ chúng ta sao?"

Thường Nhuận Chi mặt mày trong suốt, nhẹ giọng nói: "Theo nữ nhi thấy, là vì bây giờ Phương đại nhân làm việc cho Thái Tử, mà nữ nhi lại

https://thuviensach.vn

làm việc cho Thái Tử phi, cho nên Thái Tử mới trợ thêm một tay. Dù sao, đối với hắn mà nói, bất quá là nhấc tay chi lao."

"Lúc trước khi các con hòa ly, Thường, Phương hai nhà nháo đến cương như thế, có gặp mặt cũng sẽ không có liên hệ. Bây giờ, hành vi này của Phương Sóc Chương... Nói cho dễ nghe là co được dãn được, nói khó nghe chút, là da mặt dày."

Tiểu Hàn thị phiền chán khoát tay: "Hắn gấp gáp bị coi thường, chúng ta cũng không có thời gian rảnh rỗi quan tâm hắn. Sau này, con tận lực đừng tiếp xúc với hắn, hắn cũng không dám thế nào."

Thường Nhuận Chi gật đầu, chính là chần chờ nói: "Nhưng mà... chỗ Thái Tử phi, nữ nhi nên trả lời nàng làm sao?"

"Con cứ nói chuyện này với Thái Tử phi, lão thái thái chúng ta nói, hảo mã không hồi đầu ăn cỏ, lão thái thái xem thường Phương Sóc Chương không đảm đương, đã ly hôn, liền không muốn cho con lại cùng Phương gia có một chút liên quan."

"Này..." Thường Nhuận Chi dở khóc dở cười: "Chỗ Lão thái thái, nữ nhi còn chưa có nói đó."

"Cứ theo cách ta nói với con mà làm." Tiểu Hàn thị không cho là đúng: "Lão thái thái tì khí, lời của bà so với ta còn muốn ngoan hơn á. Đẩy tới trên người lão nhân gia, Thái Tử phi cũng sẽ không thể cưỡng bức con."

Thường Nhuận Chi vốn là trở về trốn vài ngày thanh tĩnh, thuận tiện lấy chủ ý của lão thái thái. Hiện tại, có tiểu Hàn thị cam đoan, nàng biết vậy nên thoải mái.

Thản nhiên nghỉ ngơi một ngày, ngày thứ hai Thường Nhuận Chi liền dẫn theo hai tỳ nữ xuất môn dạo phố.

https://thuviensach.vn

Thời tiết tiệm nóng, trên đường phồn vinh lui tới nam nữ ăn mặc càng ngày càng thanh lương.

Nữ nhân ngoại tộc da thịt trắng nõn dị thường dưới ánh mặt trời, giống như đều lóe ánh sáng nhạt.

Thường Nhuận Chi ở phủ Thái Tử nghẹn khuất hai ba tháng, cuối cùng cũng có thể tùy tâm sở dục sung sướng chơi hai ngày.

Nàng mua rất nhiều đồ chơi nhỏ tinh xảo, còn tại ven đường ăn không ít đồ ăn vặt, tâm tình trước nay thư thái chưa từng có.

Nàng chính là đứng trước khiêng cột rơm rạ bán kẹo hồ lô, phía trước bỗng nhiên náo nhiệt đứng lên.

Thường Nhuận Chi vội vàng tùy tiện cầm một chuỗi, rồi thanh toán tiền, liền theo sau xem náo nhiệt.

Bên đường, quỳ một nữ tử mảnh mai cả người mặc bạch y, trên đầu nàng quấn quít lấy khăn trắng, khăn trắng trung cắm một cọng rơm, phía trước treo khối bài tử viết "Bán thân chôn cha", kéo tay áo lên gạt lệ.

Mà đứng trước nàng, là hai nhóm người.

Một nhóm là chủ tớ ba người, đưa lưng về phía Thường Nhuận Chi, thân hình rất là cao lớn, bất quá nhìn theo bóng lưng, ăn mặc tương đối mộc mạc.

Một nhóm khác là một đám chủ tớ, mặt hướng Thường Nhuận Chi đứng, đương đầu chủ tử diện mạo pha giai, chính là khóe mắt hơi hơi rủ xuống, tinh thần có vẻ có chút uể oải, trên người vừa mặc vừa đeo đồ vật phú quý.

Liền có người qua đường tò mò hỏi đây là xảy ra chuyện gì, người biết chuyện vội vã giải thích.

https://thuviensach.vn

"Cô nương này bán thân chôn cha, vị công tử bên này cho năm lượng bạc để nàng đem cha nàng an táng." Nói xong chỉ chỉ chủ tớ ba người kia, lại tiếp tục nói: "Cô nương thu bạc, nhất định phải đi theo vị công tử này, vị công tử này đang khuyên, nói nàng không cần thiết bán mình. Đang lúc này, một đám người kia liền đến."

Người biết chuyện bắt ba điểm điểm một đám người khác: "Đầu lĩnh công tử ném mười lượng bạc cho vị cô nương kia, để cô nương kia đi cùng hắn. Cô nương kia không hé răng. Nhóm người này liền hùng hổ, như là muốn cướp người, cho nên đại gia mới vây lại xem náo nhiệt."

Thường Nhuận Chi ở một bên cũng nghe hiểu rõ, đang muốn xem chuyện này giải quyết như thế nào, chợt thấy công tử bên kia tinh thần không tốt lại bỏ lại một thỏi bạc.

"Hai mươi lượng bạc, đem cha ngươi chôn, ngươi theo ta trở về ăn hương uống lạt, nửa đời sau đều không sầu. Có đi hay không? Ta cũng không có nhiều nhẫn nại."

Cô nương kia nghẹn ngào hai tiếng, rồi mới ngẩng đầu mềm mại rơi lệ nói: "Công tử đã không muốn tiểu nữ, vậy tiểu nữ liền đi cùng vị công tử này."

Cũng là đối với nam nhân ban đầu giúp đỡ nàng.

Nói xong, cô nương kia đem nguyên bản năm lượng bạc nâng lên cho hắn.

Thường Nhuận Chi nhìn ba chủ tớ đưa lưng về phía nàng đều không động, một lát sau, một nô bộc mới đi ra đem bạc thu hồi.

"Một khi ngươi đã lựa chọn như vậy, vậy thì tự giải quyết cho tốt."

https://thuviensach.vn

Đột nhiên, nghe giọng nam ngưng thanh nói, đem cọc náo nhiệt này họa lên một chấm tròn, người bên cạnh thấy không náo nhiệt để nhìn, dần dần tán đi.

Thường Nhuận Chi lại cảm thấy giọng nói này nghe rất quen tai, rồi nàng nhìn thấy nam nhân đưa lưng về phía nàng chuyển thân qua.

"Cửu... Công tử?"

Thường Nhuận Chi kinh hô một tiếng, hợp thời thay đổi xưng hô.

Lưu Đồng không nghĩ tới sẽ ở náo nhiệt trên phố nhìn thấy Thường Nhuận Chi, cũng là ngẩn ra: "Tam cô nương?"

Thường Nhuận Chi liền liếc mắt mỉm cười, vuốt cằm nói: "Lại gặp được Cửu công tử giúp người làm niềm vui."

Lưu Đồng nhớ tới ở hoàng cung, khi cố ý muốn bắt mạch cho Thường Nhuận Chi, sau đó lại gặp chuyện bị cự tuyệt vì muốn đi mời thái y, trên mặt nhất thời khó tránh có một tia xấu hổ.

"Tam cô nương không phải là... Đang trực sao? Làm sao có thể rảnh rỗi đi dạo trên phố vậy?"

Lưu Đồng ho ho, đem đề tài chuyển khai, tự nhiên đón Thường Nhuận Chi đã đi tới.

Thường Nhuận Chi nhưng lại không cảm thấy kỳ quái.

Có lẽ là bởi vì bọn họ đều có bí mật riêng, cho nên trong tiềm thức nàng cho rằng hắn là người vô hại.

"Được nghỉ ngơi hai ngày." Thường Nhuận Chi đem kẹo hồ lô trên tay còn chưa có ăn đưa qua, lễ phép hỏi: "Ăn sao?"

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng sửng sốt, Thường Nhuận Chi cũng sửng sốt.

Rồi sau đó nàng không nghĩ tới, Lưu Đồng lại hí mắt cười, gật đầu nói: "Ăn."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 33: Bữa Ăn

Edit: Bộ Yến Tử

Hai người dần dần đi xa, nữ tử bán thân chôn cha kia, cùng đám chủ tử nửa đường giết ra cũng đã không còn ở đó.

Thường Nhuận Chi quay đầu nhìn thoáng qua, không khỏi hỏi Lưu Đồng: "Đều nói cứu người cứu tới cùng, vị công tử kia nhìn qua cũng không giống như người trượng nghĩa, tiểu cô nương đi theo hắn, tương lai không nhất định có thể sống tốt, tại sao huynh không ngăn cản nàng?"

Lưu Đồng nhíu mi, lắc đầu: "Ta không phải người nào cũng đều cứu."

Hắn thở dài: "Xem tướng mạo cô nương kia, có chút huyết thống Tây Vực, cho nên ta mới ra tay cứu giúp. Ta cho nàng năm lượng bạc, cũng đủ cho nàng an táng phụ thân nàng, rồi sau đó vượt qua đoạn thời gian gian nan này. Nhưng mà, nàng muốn nhất lao vĩnh dật, đi theo ta không lo ăn uống, ta cũng là không thể giúp."

Dừng một chút, Lưu Đồng nói: "Đến khi có người chịu ra càng nhiều tiền, để nàng đi theo, nàng nguyện ý đi, chính là lựa chọn của nàng. Ta và nàng không nhận thức, quản không xong nhiều chuyện như thế, càng không thể bởi vậy mà cùng vị công tử kia tranh chấp."

Thường Nhuận Chi cười cười: "Nếu là nàng biết thân phận của huynh, sợ là sẽ hối hận."

"Vậy cũng là chuyện của nàng."

https://thuviensach.vn

Hai người nói vài câu, liền đem việc này dứt bỏ.

Thường Nhuận Chi suy nghĩ một chút, dừng lại bước chân, nói: "Tướng mời không bằng ngẫu ngộ, hôm nay ta mời Cửu công tử đi Túy Tiên lâu dùng cơm, trước hết là cảm kích Cửu công tử đưa dược liệu tới."

Lưu Đồng bởi vì nhìn thấy Thường Nhuận Chi tâm liền không thể bình tĩnh, nhất thời càng thêm kích động, mặt cũng hơi hơi đỏ.

"... Cung kính không bằng tuân mệnh."

Hai người kết bạn đi Túy Tiên lâu, Thường Nhuận Chi muốn một sương phòng, gọi sáu bảy món ăn.

"Phê dược kia, tam cô nương uống có hợp không?" Lưu Đồng cười hỏi.

Thường Nhuận Chi mặt mày ủ rũ, nói: "Thuốc đắng dã tật, dược liệu đưa vào miệng nào thích thú đâu? Nhưng mà dược hiệu không tệ."

Lưu Đồng nhân tiện nói: "Ta từ nhỏ uống không ít dược, nhưng mà biết, nếu muốn uống dược không khổ, sẽ không cần uống từng ngụm, cứ bóp mũi đem dược rót vào cổ họng, rồi sau đó lập tức cho vào miệng mấy thứ đồ ngọt. Như vậy, nguyên bản nếu có cay đắng, cũng sẽ không có cảm giác được."

Thường Nhuận Chi kéo khóe miệng, không biết có nên an ủi hắn không.

"... Ta coi bây giờ, công tử không giống người hàng năm uống dược." Thường Nhuận Chi tiếp tục nói: "Có thể thấy được thân thể công tử không kém, cho ta những dược liệu này đều vô cùng tốt."

Lưu Đồng khẽ mỉm cười, nhẹ nhàng gật đầu: "Nếu như cô nương còn cần, tùy thời có thể để người đến trong phủ ta lấy. Bên gì đó ta không thể cam đoan có, nhưng dược liệu là nhất định có."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi cười gật đầu.

Tiểu nhị dâng lên hạnh nhân phật thủ và bánh như ý, Thường Nhuận Chi cùng Lưu Đồng phẩm trà, nói trà đạo.

Lục tục, đồ ăn được đưa lên.

Cung bảo thỏ hoang, nãi nước cá phiến, hoa cô chân vịt ba món ăn mặn, yêm nước giới da, đài sen đậu phụ hai loại thức ăn chay, cùng với mỗi người một ly Long Tỉnh Trúc Tôn.

Đồ ăn phân lượng cũng không nhiều, hơn nữa còn có điểm tâm, cũng đủ cho hai người bọn họ dùng.

Nguyên tắc của Thường Nhuận Chi đó là muốn ăn ngon, nhưng cũng không thể lãng phí.

"Công tử, mời." Thường Nhuận Chi lễ phép mời, bắt đầu cầm đũa.

Lưu Đồng cũng biết nghe lời, bắt đầu dùng cơm.

Tuy rằng chỉ có hai người bọn họ, nhưng ăn cơm cũng không cảm thấy xấu hổ.

Bọn họ đều tự mình chia thức ăn, lúc rảnh rỗi có thể tán gẫu.

"Ta đây là lần thứ hai đến Túy Tiên lâu, trước đó đến một lần chỉ ăn chút điểm tâm, cảm thấy không tệ. Lần này, ăn đồ ăn Túy Tiên lâu, mùi vị còn muốn tốt hơn." Thường Nhuận Chi cười nói: "Nghe nói, đầu bếp Túy Tiên lâu là đồ đệ của ngự trù trong cung, tay nghề của đồ đệ đã tốt như vậy, không biết đồ ăn ngự trù làm ra, lại là loại mĩ vị nào."

Lưu Đồng vừa uống một ngụm canh, xoa xoa miệng, cười nói: "Cái này còn không phải đơn giản sao? Ngày khác ta để ngự trù làm đưa sang cho cô nương, khẩu vị cô nương cũng tốt như vậy chắc không có gì khác biệt."

https://thuviensach.vn

"Hay là thôi đi." Thường Nhuận Chi lắc đầu: "Nếu so với cái này ăn ngon hơn, sau này ta không được ăn cái kia, vậy không phải là giày vò à."

Lưu Đồng giương khóe miệng, muốn nói lúc nào nàng muốn ăn đều có thể, lại cảm thấy lời nói này quá mức càn rỡ, lại ngậm miệng.

Lúc nói nói cười cười, hai người liền đem nguyên một bàn đồ ăn ăn sạch.

Thường Nhuận Chi rất là thỏa mãn: "Mỗi lần nhìn chén trên bàn không thừa chút đồ ăn nào, ta liền đặc biệt vui vẻ."

"Vì sao?" Lưu Đồng uống nước tráng miệng, nghe vậy kỳ quái nói.

Thường Nhuận Chi cười: "Bởi vì, không có lãng phí lương thực đó. Ăn sạch, có thể thấy khẩu vị ta tốt, khẩu vị tốt, ăn cơm ngon, thân thể mới khỏe mạnh. Như vậy, tự mình bày tỏ xuống dưới, đương nhiên tâm tình sung sướng."

Lần đầu tiên, Lưu Đồng nghe được cái dạng "Lý luận" này, có chút dở khóc dở cười.

Tiểu nhị đi lên dọn dẹp bát đĩa, lại thay trà thơm, nhỏ giọng lui xuống.

Thường Nhuận Chi nâng trà thơm cũng không uống, chỉ nhìn hương liệu nồng hậu trong ly trà.

Lưu Đồng cười hỏi nàng: "Ở phủ Thái tử, đã quen chưa?"

Thường Nhuận Chi dừng một chút, bất đắc dĩ lắc đầu: "Quen thì đã quen, nhưng đó cũng là nơi làm cho người ta không thoải mái. Không được thư thái."

Lưu Đồng thân thiết nói: "Có chuyện gì khó xử sao?"

Thường Nhuận Chi chần chờ một lát, vẫn là không có nói với Lưu Đồng.

https://thuviensach.vn

Nàng có lập trường gì cùng Lưu Đồng nói chuyện khó xử của nàng hả?

"Cũng không có gì, ta còn có thể ứng phó. Tuổi của ta bây giờ, nói vậy, cũng sẽ không làm nữ quan ở phủ Thái Tử lâu đâu, sống qua mấy ngày này là tốt rồi."

Thường Nhuận Chi đem ly trà đặt xuống, suy nghĩ một chút, vẫn là nhịn không được, nói: "Ngày ấy, chuyện xảy ra ở trong cung..."

Lông mày Lưu Đồng nhếch lên: "Yên tâm, ta chỉ nói với ngũ ca cùng ngũ tẩu, không có nói cho người bên cạnh biết."

Thường Nhuận Chi trịnh trọng đứng dậy: "Đa tạ Cửu hoàng tử."

"Đừng khách khí." Lưu Đồng vội vã đỡ nàng, trên mặt có chút xấu hổ: "Ngày ấy, cũng là do ta nhiều chuyện xen vào việc của người khác, tam cô nương không oán ta là tốt rồi."

"Như thế nào..." Thường Nhuận Chi cười cười: "Ta sau đó gặp được Uyển Bạch, nàng nói ít nhiều về huynh, lúc ấy nàng có chút hoảng thần, nếu không phải Cửu hoàng tử quát lớn nàng, chỉ đường sáng cho nàng, nàng còn không biết đã đần độn làm ra chuyện gì nữa. Cũng may không có xảy ra chuyện gì."

Lưu Đồng cười cười, lắc đầu nói: "Cũng là do trước đó cô nương đã an bài tốt, ta bất quá nhấc tay chi lao giúp một chút. Tiểu cung nga kia, cũng không phải là người ngu dốt, chẳng sợ không có ta chỉ điểm, nàng cũng sẽ không thể nháo gặp chuyện không may."

Thấy hắn khiêm tốn như vậy, Thường Nhuận Chi không khỏi cười cười: "Chúng ta, hay là không cần thổi phồng lẫn nhau đi, lời tâng bốc mỗi ngày đều nghe, còn không chán sao?"

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng liền bật cười: "Cô nương mỗi ngày đều nghe người khác tâng bốc?"

Thường Nhuận Chi suy nghĩ một lát, nói: "Không sai biệt lắm, dù sáng dù tối, luôn có người đến hiến ân cần... Đương nhiên, ta có thể tự mình hiểu lấy, bọn họ là hướng về phía Thái Tử phi, cũng không phải là hướng về phía ta."

"Vậy, lúc cô nương ứng phó những người này, phải chú ý đừng đắc tội họ." Lưu Đồng nghiêm mặt nói: "Nếu như đắc tội với những người này, bọn họ cho rằng cô nương là tiểu hài mặc, rất là khó chịu."

"Ta hiểu rõ."

Thường Nhuận Chi thở dài: "Tục ngữ nói, người ở giang hồ, thân bất do kỷ. Ta bất quá là muốn làm việc cho tốt, cũng không thể nào được, phải dựng lên tinh thần đi ứng phó những người này."

Lưu Đồng giật mình, nhịn không được nói: "Sau này, cô nương sẽ phải làm đương gia chủ mẫu cho người ta, việc này là không thể tránh được."

Lời này vừa nói ra, cả Thường Nhuận Chi và Lưu Đồng đều ngây ngẩn.

Trong ghế lô, không khí nhất thời ngưng trệ, chỉ còn lại phía bên ngoài bình phong có tiếng huyên náo, giống như nơi này, không cùng thế giới với ngoài kia.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 34: Ân Cần

Edit: Bộ Yến Tử

Ở trong lòng Thường Nhuận Chi, Lưu Đồng xuất hiện, là nhân tuyển làm trượng phu tương lai của nàng do lão thái thái chọn.

Cho nên, nàng đối với Lưu Đồng cùng đối với những người khác, từ đầu nhất định là không giống nhau.

Rồi sau đó, chờ khi nàng nhìn thấy Lưu Đồng, nàng mang theo phê phán và xem kỹ ánh mắt khi tiếp xúc với hắn.

Đầu tiên nàng cảm thấy, nam nhân này rất chân thực nhiệt tình.

Rồi sau hôm nay, nàng lại phát hiện nam nhân này mặc dù nguyện ý đi trợ giúp người, nhưng cũng cực có chừng mực.

Người như vậy, khả năng không có đại tác phẩm, lại cũng sẽ không thể sa sút bụi bậm.

Nói tóm lại, đây là một người bình thường hay bất bình vì người.

Tự bản thân Thường Nhuận Chi đưa ra kết luận như vậy, thái độ đối với Lưu Đồng liền muốn gần một ít.

Đương nhiên, nàng không có khả năng đem Lưu Đồng trở thành trượng phu tương lai, dù sao chuyện này vẫn chưa có gì. Nhưng mà, nàng có thể xem Lưu Đồng là bằng hữu.

https://thuviensach.vn

Cho nên, khi Lưu Đồng nói tương lai nàng cũng có thể làm đương gia chủ mẫu, nàng nhịn không được ngây người.

Nhưng mà vì sao Lưu Đồng cũng ngây người?

Thường Nhuận Chi có chút nghi hoặc, không khỏi nhìn phía Lưu Đồng.

Sau khi nhìn thấy mặt hắn, thấy mặt hắn nhanh chóng biếm hồng.

"Ho ho..."

Lưu Đồng tay nắm thành quyền ho khan hai tiếng, lấy chuyện này che giấu xấu hổ, nhưng không tự chủ được tránh né đánh giá của Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi càng nghĩ, trong lòng bắt đầu hoài nghi Lưu Đồng có phải hay không đã biết tính toán của lão thái thái.

Dù sao, lão thái thái có nói để đại tỷ đi đánh tiếng, nói không chừng Lưu Đồng đã nghe ra được cái gì?

Bằng không, hắn vì cái gì khi đối mặt với nàng, sẽ... Thẹn thùng?

Là thẹn thùng đi?

Thường Nhuận Chi nghĩ vậy, trên mặt cũng có chút không nhịn được.

Nàng đẩy đẩy ly trà nói: "Cửu hoàng tử, yết hầu không thoải mái sao? Uống chút trà nhuận nhuận cổ họng đi."

"Ừm, nhuận nhuận, nhuận nhuận..." Lưu Đồng che giấu bưng trà, rồi sau đó hình như bỗng nhiên nhớ tới cái gì, mạnh mẽ sặc sụa ho một tiếng.

Hắn để người hầu mã thượng đi lên giúp hắn vỗ lưng.

https://thuviensach.vn

Thường gia tam cô nương khuê danh Thường Nhuận Chi, Lưu Đồng cũng đã biết.

Một tiếng "Nhuận Nhuận" này... Hắn, giống như đang gọi nàng á.

Sao không làm hắn ngượng ngùng?

Thường Nhuận Chi không rõ chân tướng, chớp chớp mắt, chờ ở một bên.

Nghe đồn, nói Cửu hoàng tử thân thể khiếm giai, là cái ma ốm, nhưng mà Thường Nhuận Chi không tin.

Nhưng mà, hôm nay nhìn hắn uống một ngụm trà cũng bị sặc, lại có chút chần chờ —— chẳng lẽ thân thể Cửu hoàng tử thật sự có vấn đề?

Chờ Lưu Đồng bình phục hô hấp, sắc mặt cũng trở nên bình thường, Thường Nhuận Chi mới nhẹ nhàng thở ra: "Cửu hoàng tử có sao không?"

Lưu Đồng nhẹ nhàng vuốt cằm, ngượng ngùng nói: "Thất lễ."

"Cửu hoàng tử không có việc gì thì tốt rồi..." Thường Nhuận Chi vẫy vẫy tay, nói: "Kỳ thực loại đồ như trà thơm này, xa xa uống không có tốt như trà xanh. Trong trà thơm, dù sao cũng thả vào hương liệu, đối với yết hầu luôn có chút kích thích. Cửu hoàng tử có thể thử uống trà xanh."

"Trà xanh?" Lưu Đồng nghi hoặc nói: "Trà xanh là như thế nào? Là loại trà không thêm hương liệu à?"

"Chính là hái lá trà nha tử xuống, sau khi dùng lửa sao, rồi sau đó lại dùng nước sôi phao lên. Như vậy, trà uống lên cũng chỉ có hương vị thơm ngát nguyên bản của nó, có thể ngưng thần tĩnh khí. Mặc dù, mùi vị so với trà thơm nhạt nhẽo hơn rất nhiều, nhưng ta lại thích mùi vị như vậy hơn."

Thường Nhuận Chi uống không quen loại trà thơm thịnh hành nơi này, thậm chí rất nhiều hương phẩm nàng đều không thích. Cho nên trong ngày

https://thuviensach.vn

thường dùng để uống, đều để người ta sao lá trà rồi phao nước uống. Thái tử phi còn từng nói nàng sẽ không uống thứ tốt.

Lưu Đồng nghe nàng nói vậy, giống như cũng cảm nhận được cái mùi nhẹ nhàng này, không khỏi nói: "Cô nương nói thử xem nơi nào bán trà xanh? Ta cũng muốn mua một chút nếm thử."

Thường Nhuận Chi nói: "Ta cố ý để người ta sao lá trà xanh thành bao nhỏ, hiện tại còn thừa lại một chút ở phủ Thái tử. Nếu như Cửu hoàng tử muốn, ta để cho người ta đưa tới hai bao cho ngài."

"Tốt." Trong lòng Lưu Đồng khẽ nhúc nhích, không chút khách khí đáp ứng.

Thường Nhuận Chi cười, nói: "Nếu uống cảm thấy mùi vị không tệ, Cửu hoành tử cũng có thể cho người ta sao... Hồng trà, hắc trà, trà xanh, các lá trà bất đồng khác, dùng phương pháp bất đồng sao, dùng nước sôi phao ra mùi vị cũng có thể cảm thấy bất đồng."

Lưu Đồng lại nói tiếp: "Ta nếu là uống cảm thấy tốt, vậy cô nương phải hướng dẫn ta cách sao trà rồi? Cũng đỡ cho ta phải để cho người ta đi làm mấy trình tự lòng vòng."

Thường Nhuận Chi nói một mạch, che miệng cười nói: "Vậy, đến lúc đó Cửu hoành tử cần phải chuẩn bị tốt bạc."

"Cô nương keo kiệt thế sao? Muốn bán?" Lưu Đồng bật cười: "Lúc tiền chui vào mắt rất thích nhỉ?"

"Tiền không kiếm bạch không kiếm ma." Thường Nhuận Chi cười cười: "Đùa với ngài một chút thôi, bất quá là chút lá trà, lúc nào muốn, Cửu hoành tử cứ phái người đến nói một tiếng liền thành."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng rất là vừa lòng: "Ta đây liền không khách khí. Tiền không tỉnh bạch không tỉnh, trong phủ ta thật sự rất nghèo."

Thường Nhuận Chi kinh ngạc nói: "Đường đường là một Hoàng tử, thế nhưng ở trước mặt một thần hạ chi nữ khóc than?"

Lưu Đồng một bộ nghiêm trang nói: "Đây là lời thật."

Thường Nhuận Chi chỉ cho rằng hắn đang nói giỡn, phụ họa nói: "Được rồi, ta đây liền cố mà làm, thay Cửu hoành tử tiết kiệm bút tiền này."

Lưu Đồng cười cười, trong lòng có chút ảm đạm.

Hắn không có nói đùa, hắn là nghèo thực mà.

Nếu là bất tận, hôm nay gặp được nữ tử bán thân chôn cha kia, cũng sẽ không có keo kiệt chỉ cho năm lượng bạc.

Nhà người bình thường làm tang sự, mua cái quan tài mỏng da cũng phải tốn ba bốn lượng bạc, càng đừng nói những phí dụng lễ nghi mai táng khác.

Tiết kiệm chút, năm lượng bạc xong xuôi tang sự, thu tất cả tiền lễ của bằng hữu thân thích, cũng có thể để cho người ta sống tốt một đoạn thời gian.

Có thể càng nhiều, chỗ nào đủ?

Hắn một Hoàng tử nghèo không hơn không kém.

Lưu Đồng nghĩ vậy, trong lòng lại khơi dậy những chuyện cũ chồng chất.

Lúc nãy, cũng bởi vì tiếng gọi "Nhuận nhuận" kia, làm cho trong lòng gợn sóng, cũng dần dần bình tĩnh lại.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi thấy sắc mặt hắn không được tốt, nhất thời cũng không biết nên nói gì.

Hai người trầm mặc một lát, Thường Nhuận Chi mở miệng nói: "Cửu hoàng tử, ta ra phủ cũng đã lâu, cần phải trở về."

Nàng đứng lên, cùng Lưu Đồng cáo biệt.

Lưu Đồng cũng đứng lên, có chút thất lạc, có chút tự mình ảo não, lại vẫn là gật đầu nói: "Ta đây sẽ chờ trà xanh của cô nương."

Thường Nhuận Chi đáp ứng một tiếng, gọi tiểu nhị tính tiền.

Tiểu nhị lại nói đã có người trả tiền rồi, rồi sau đó nhìn về phía một tôi tớ bên người Cửu hoành tử.

"Tam cô nương mời khách, ta đến đài thọ." Lưu Đồng cười nói.

Thường Nhuận Chi cười khổ: "Nói là ta mời khách, vậy còn để khách đài thọ?"

"Vậy xem như tam cô nương nợ ta một lần, lần sau đưa ta?" Lưu Đồng hơi nhíu mày.

Thường Nhuận Chi khóe miệng nhẹ câu: "Vốn nên là ta mời ngài, mời không thành, đó là thiếu một. Bây giờ biến thành ngài mời ta, lại là chuyện khác. Cộng lại... Nhưng là thiếu hai lần."

"Vậy thì hai lần, ta còn buôn bán lời."

Lưu Đồng sang sảng cười, một đường tiễn Thường Nhuận Chi ra khỏi Túy Tiên lâu, nhìn nàng đi xa mới hoàn hồn.

"Gia." Tôi tớ bên người hắn có chút thịt đau nói: "Hôm nay ở Túy Tiên lâu tiêu phí hai mươi ba lượng bạc."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng thấp giọng, giận dữ nói: "Lần trước bất quá chỉ uống ly trà nhỏ, một cái đĩa điểm tâm, cũng bất quá hai lượng bạc... Túy Tiên lâu đồ ăn thực quý."

Tôi tớ không khỏi nói: "Gia, ngài đây là ở đối với Thường tam cô nương kia hiến ân cần sao?"

"Hiến ân cần?" Lưu Đồng mím môi, nhớ tới lúc trước hắn còn đối với Thường tam cô nương nói, để nàng không cần đắc tội này hiến ân cần, nhất thời có chút dở khóc dở cười.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 35: Bái Kiến

Edit: Bộ Yến Tử

Thường Nhuận Chi một đường thông suốt phóng khoáng trở về Hầu phủ, Diêu Hoàng và Ngụy Tử cũng là vẻ mặt đầy ý cười.

Hôm nay, các nàng đi dạo thật sự vui vẻ, mua trở về rất nhiều đồ vật, tự nhiên cảm thấy mỹ mãn.

Khi hồi phủ, người gác cổng thấy Thường Nhuận Chi, ánh mắt có chút lóe lóe.

Thường Nhuận Chi cho Ngụy Tử một ánh mắt, trước mang theo Diêu Hoàng trở về, chuẩn bị lựa chọn chút tiểu lễ vật đưa cho lão thái thái và mọi người.

Chọn xong đồ vật, Ngụy Tử bước nhanh đi trở về, thái dương còn có chút mồ hôi, biểu cảm trên mặt vừa có chút bất mãn lại vừa có chút đắc ý.

"Đã xảy ra chuyện gì?" Thường Nhuận Chi cười nói: "Nghe được cái tin tức gì sao?"

Ngụy Tử vội vã nói: "Cô nương, hôm nay Phương đại nhân kia đến."

Động tác trên tay Thường Nhuận Chi ngừng một chút, có chút ngoài ý muốn.

"Phương Sóc Chương?"

https://thuviensach.vn

"Đúng, chính là hắn." Ngụy Tử nhẹ xuy một tiếng: "Mang theo lễ vật đến, nói là đến bái kiến Hầu gia, còn chuẩn bị chút lễ vật cho cô nương."

Diêu Hoàng nhíu mày nói: "Cô nương đã hòa ly với hắn, chẳng lẽ hắn hối hận rồi?"

"Ở phủ Thái tử, hắn liền quấn quít lấy cô nương, ai không nhìn ra được?" Ngụy Tử nhẹ xích một tiếng: "Cô nương mới lười quan tâm hắn."

Mặc dù Thường Nhuận Chi theo chỗ Thái Tử phi nghe được, Phương Sóc Chương sẽ đến đây bái kiến, nhưng nàng cũng không để ở trong lòng.

Bây giờ, Phương Sóc Chương thực sự đã đến, tuy rằng nàng có chút ngoài ý muốn, nhưng mà cũng không có kinh hoảng.

Thường Nhuận Chi cười nói: "Hắn không có vào được?"

Ngụy Tử sửng sốt, vội hỏi: "Cô nương, làm sao người biết?"

"Xem bộ dáng kia của ngươi sẽ biết." Thường Nhuận Chi cười lắc đầu: "Biết hắn đến, ngươi lại không lộ ra biểu tình tức giận bất bình, hiển nhiên hắn là không thể vào được. Bằng không, từ lúc ngươi vừa sải bước tới cửa tiểu viện đã ồn ào."

Ngụy Tử hắc hắc nở nụ cười, Diêu Hoàng cũng "Phốc xuy" bật cười ra tiếng.

Thường Nhuận Chi hỏi: "Người gác cổng không phóng hắn tiến vào, tìm cái lý do gì đuổi hắn?"

"Phương đại nhân tốt xấu gì trước đó cũng là cô gia, người gác cổng cũng không dám cự tuyệt hắn ngoài cửa, cũng chỉ có thể để hắn chờ, rồi sau đó đi thông báo." Trên mặt Ngụy Tử lộ ra biểu cảm hết giận: "Hắn đã nói là

https://thuviensach.vn

đến bái kiến Hầu gia, tự nhiên là sẽ đi hỏi Hầu gia có muốn gặp hắn hay không. Cô nương, người đoán kết quả sẽ như thế nào?"

Thường Nhuận Chi buồn cười, nói: "Chạy nhanh nói, còn bán cái nút thắt gì."

Ngụy Tử chỉ có thể nói: "Người gác cổng trở về nói, Hầu gia không ở trong phủ. Lúc Phương đại nhân đi, sắc mặt rất khó coi."

Diêu Hoàng nói: "Người gác cổng đã nói, muốn đến hỏi Hầu gia có muốn gặp Phương đại nhân hay không, vậy hiển nhiên Hầu gia ở trong phủ. Có thể, người gác cổng đi ra nói Hầu gia không ở trong phủ... Lấy cái cớ này, rất rõ ràng là nói cho Phương đại nhân biết, Hầu gia không muốn gặp hắn. Sắc mặt Phương đại nhân tự nhiên sẽ rất khó coi."

Thường Nhuận Chi cười cười, căn bản không đem chuyện Phương Sóc Chương đến Hầu phủ để ở trong lòng.

Ngày thứ hai đi thỉnh an tiểu Hàn thị, tiểu Hàn thị cẩn thận đánh giá nàng một phen, hỏi nàng: "Chuyện Phương đại nhân đến phủ, con nghe nói rồi?"

"Hồi mẫu thân, có nghe nói."

"Con nghĩ như thế nào?"

"... Không có nghĩ gì hết." Thường Nhuận Chi bình thản trả lời.

"Nếu như hắn nói, hắn biết sai rồi?" Tiểu Hàn thị bưng trà, nhẹ giọng hỏi nàng.

Trong mắt Thường Nhuận Chi một tia dao động cũng không có: "Hắn biết sai, cùng ta không quan hệ."

"Vậy nếu như hắn là thật tâm nghĩ muốn cùng con gương vỡ lại lành thì sao? Con đừng lo lắng ý nghĩ của lão thái thái và ta, cứ làm theo suy nghĩ

https://thuviensach.vn

của mình, nếu hắn biết sai, lại muốn cưới con làm thê, con có bằng lòng hay không?" Ngay sau đó, Tiểu Hàn thị lại hỏi.

Thường Nhuận Chi có chút kỳ quái.

Từ lúc nàng đưa ra đề nghị hòa ly, tiểu Hàn thị này là đích mẫu lại liên tục duy trì theo ý của nàng, hết thảy hậu quả cũng đều giúp nàng tính toán tốt lắm.

Dựa theo tính tình tiểu Hàn thị, không có khả năng Phương Sóc Chương đến một chuyến, bà liền thay đổi chủ ý?

Nàng không khỏi nhìn về phía tiểu Hàn thị: "Mẫu thân vì sao phải hỏi như vậy? Ta đã hòa ly với hắn, thì không có khả năng lại muốn tiếp tục lương duyên với hắn, lúc trước khi cầu mẫu thân thay ta làm chủ, đã hạ quyết tâm, sau này cùng hắn bất quá là người lạ. Huống chi, ta cũng không phải người bị người ta coi thường như vậy. Khi hắn đối với ta không tốt, ta chịu đựng, hắn đối với ta tốt, ta chẳng lẽ còn muốn đem ân đức này cảm động đến rơi nước mắt?"

Lúc này Tiểu Hàn thị mới vừa lòng gật đầu, đắc ý chăm chú nhìn về sau, nói: "Hầu gia, ngài có nghe thấy Nhuận Chi nói?"

Rèm bị vén lên, An Viễn hầu Thường Cảnh Sơn không được tự nhiên thong thả bước ra, khi nhìn thấy Thường Nhuận Chi còn có chút xấu hổ, giả vờ ho một tiếng.

"Ngài có thể nhìn thấy, không phải ta và lão thái thái không để ý tới ý nguyện của Nhuận Chi mà không cho nàng tự mình làm chủ. Nhuận Chi đối với Phương Sóc Chương kia đã chết tâm, ngài nhưng cũng đừng nghĩ muốn để hai người bọn họ gương vỡ lại lành mà có thể đoàn tụ."

Tiểu Hàn thị khinh miệt hừ một tiếng: "Hắn mang theo lễ vật đến bái kiến ngài, ngài liền muốn gặp hắn? Hắn muốn đem nữ nhi của ngài lấy về

https://thuviensach.vn

nhà, ngài sẽ để cho hắn lấy về nhà hả? Phủ An Viễn Hầu chúng ta, từ khi nào trở thành địa phương Phương gia hắn muốn đến là đến, muốn đi thì đi?"

Thường Cảnh Sơn nhấp hé miệng, không khỏi phản bác một câu: "Này không là... Ta nghĩ, không phải phu thê nguyên phối vẫn là tốt nhất sao?"

"Vậy cũng phải xem người." Bởi vì có lời nói lúc nãy của Thường Nhuận Chi, tiểu Hàn thị phóng thoại cũng không chút khách khí: "Ta hôm nay liền đem thái độ bày ra nơi này, Phương Sóc Chương kia, ta không muốn hắn làm con rể của ta."

Thường Cảnh Sơn không hé răng.

Tiểu Hàn thị chiếm được thượng phong, tiếp tục nói: "Chính ngài ngẫm lại đi, thời gian Nhuận Chi gả đi Phương gia hai năm, trong thời gian hai năm này, Phương Sóc Chương kia đến bái kiến nhạc phụ như ngài được mấy lần? Ngày lễ, ngày tết hắn đã tới mấy lần? Đừng nói người khác đến đây đi, nên tùy lễ, hắn để cho người ta đưa qua mấy lần lễ vật hả?"

"Mỗi lần ngài nói, đều nói hắn đi ra từ tiểu hộ, cái gì mà lễ nghi phiền phức không cần so đo... Mà ta, thấy hắn cũng là đệ tử thế gia, phong lưu tiêu sái, học thức tràn đầy, địa phương như phủ Thái Tử được hắn tặng lễ cũng thật chịu khó. Nói đến cùng, chính là hắn không để nhạc phụ như ngài vào trong mắt."

"Nếu như hắn thật sự nghĩ ngài là nhạc phụ của hắn, chuyện lúc trước, nói trắng ra, hắn cũng sẽ không đối xử như vậy với Nhuận Chi. Ngài xem con rể này của ngài đi, ngẫm lại ngài có hai đứa con rể đó."

"Thụy vương đừng nói, thân phận hắn bày ra ở đàng kia, nhưng Mộc Chi có cái đau đầu nhức óc gì, hắn đều quan tâm được, lúc trong phủ chúng ta xảy ra chuyện gì, hắn cũng sẽ cố hỏi, có cái gì phiền toái, hắn cũng sẽ giúp đỡ giải quyết; Thấm Chi nhà nàng thừa học, mặc dù ở Hàng Châu làm

https://thuviensach.vn

quan, cách chúng ta xa, có thể mỗi khi thời tiết, đưa gì đó cũng không ít, xa không nói, đã nói lúc ấy mừng năm mới, theo lão thái thái đến tiểu tứ, trong phủ tất cả mọi người đều có quà tặng thích hợp trong ngày lễ, đó mới là đem người trong phủ chúng ta để ở trong lòng, chu đáo."

"Nhìn lại Phương Sóc Chương kia..."

Tiểu Hàn thị lải nhải, Thường Cảnh Sơn ở một bên cúi đầu.

Thường Nhuận Chi thấy bộ dáng Thường Cảnh Sơn như vậy, hình như là có chút giận, vội xem xét tình hình cũng lựa lời không ra tiếng đánh gãy lời nói tiểu Hàn thị: "Mẫu thân, nên đi đến chỗ lão thái thái thôi? Phụ thân hôm nay chắc có chuyện muốn làm, có thể đừng chậm trễ chính sự."

Lúc này, Tiểu Hàn thị mới nhận thấy được không ổn, phẫn nộ ngậm miệng, tốt xấu nói hai câu mềm mỏng, rồi mới đem Thường Cảnh Sơn đưa ra cửa.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 36: Thiện Tài

Edit: Bộ Yến Tử

Đám người vừa đi, tiểu Hàn thị cũng không có tâm tư dùng bữa, nói với Thường Nhuận Chi:

"Chuyện Phương Sóc Chương kia đưa thiếp mời nói đến bái kiến phụ thân con, ta không có ở bên cạnh, ta để cho người ta đáp lời nói cho hắn biết phụ thân con không ở trong phủ. Bằng không, phụ thân con thật sự sẽ vô cùng cao hứng mà cho hắn đi vào."

Tiểu Hàn thị vẻ mặt không vui: "Hắn nghĩ phủ An Viễn hầu chúng ta là địa phương gì, muốn tới thì tới? Ta xem phụ thân con cũng là lão hồ đồ, lại vẫn còn muốn cùng Phương gia có thể cứu vãn tình hình... Xem ra, lão thái thái mắng hắn, hắn còn chưa có thanh tỉnh."

Thường Cảnh Sơn lần đầu làm mối, liền tìm cho nữ nhi nhà mình cái nhà chồng như vậy, mặt mũi hắn đương nhiên mất sạch.

Lúc này Phương Sóc Chương đến bái kiến, Thường Cảnh Sơn không thiếu lại còn có chút ảo tưởng, con rể mà chính mình coi trọng kỳ thực vẫn là không tệ, hi vọng tác hợp nữ nhi và chồng trước một lần nữa hòa hảo...

Ý tưởng là tốt, nhưng mà không có người cảm kích.

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ cười cười: "Mẫu thân có oán giận với phụ thân, cũng đừng oán trước mặt con. Con thấy, hôm nay phụ thân có chút

https://thuviensach.vn

giận. Chờ khi phụ thân trở về, ngài không thiếu được còn muốn hò hét hắn."

"Giận thì cứ giận đi, để xem ai dỗ hắn."

Tiểu Hàn thị hừ hừ hai tiếng, tuy là nói như vậy, có thể trên mặt vẫn là có chút lo lắng.

Thường Nhuận Chi cũng không lắm miệng, ngoan ngoãn hầu hạ tiểu Hàn thị súc miệng, đi theo tiểu Hàn thị đến tiểu viện của lão thái thái.

Lão thái thái đang lễ Phật, tiểu Hàn thị và Thường Nhuận Chi đợi một lát, mới đợi được lão nhân gia đi ra.

Bọn nha hoàn đã đến từ sớm, tiểu Hàn thị hầu hạ lão thái thái ăn sáng.

Lão thái thái không bỏ qua chuyện hôm qua, cũng nhắc lại một lúc.

"Hắn vậy mà lá gan thật lớn, không biết có phải lấy phủ Thái Tử ở sau lưng làm chỗ dựa hay không." Lão thái thái súc miệng, sát khóe miệng, cười lạnh một tiếng: "Ngươi làm rất đúng, nên nói với người gác cổng một tiếng, sau này có cái a miêu a cẩu nào tới cửa, cũng đừng đi thông tri chủ tử, trực tiếp bảo trở về là được."

Trong mắt Tiểu Hàn thị không giấu được ý mừng, liên tục gật đầu xác nhận.

Lão thái thái lại nhìn về phía Thường Nhuận Chi, thấy nàng như trước không gợn sóng không sợ hãi, trong mắt liền mạnh mẽ xuất hiện ý cười.

"Ngươi trở về cũng đã ba bốn ngày, lúc này không định đi phủ Thái Tử?" Lão thái thái hỏi.

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ nói: "Phỏng chừng mấy ngày nữa, lại phải đi rồi."

https://thuviensach.vn

Lão thái thái vuốt cằm: "Đi phủ Thái Tử làm nữ quan, mặc dù không tránh được việc gặp Phương Sóc Chương, nhưng đối với ngươi mà nói, cũng là lợi lớn hơn tệ. Đi phủ Thái Tử học thêm chút đồ vật, sau này nói ra đi, ngươi từng làm nữ quan, người khác cũng có thể xem trọng ngươi một ít."

"Dạ, lão thái thái."

"Bất quá, có mấy lời đại nghịch bất đạo, trong phủ Thái tử không sạch sẽ, bây giờ Thái Tử phi đang có thai, nội viện không thể không xảy ra chuyện thị phi. Ngươi ở bên người Thái Tử phi, làm người làm việc phải tỉnh táo chút. Nghe nhiều, nói ít, miễn cho họa từ trong miệng mà ra."

Thường Nhuận Chi nhất nhất đáp ứng, lão thái thái lại dặn vài câu, mới để Thường Nhuận Chi rời khỏi, muốn nàng ở lại trong phủ hai ngày nghỉ ngơi cho tốt một chút.

Khi hạ thưởng, Nhạc thị đến tìm Thường Nhuận Chi, dắt nàng đi chơi mã điếu.

Thường Nhuận Chi đi theo Nhạc thị, chỗ kia Tiền thị và tiểu Hàn thị đã ngồi trên bàn.

"Khó được có dịp rảnh, thật lâu không chơi, Nhuận Chi mau tới." Tiểu Hàn thị tiếp đón nàng, Thường Nhuận Chi chỉ có thể ngoan ngoãn thi lễ với tiểu Hàn thị, ngồi xuống.

Nhìn thấy vẻ mặt vui sướng của ba nữ nhân kia khi vuốt bài, Thường Nhuận Chi không khỏi cảm khái.

Nhà ai có thể giống như trong phủ của các nàng, thê thiếp một nhà vui vẻ?

https://thuviensach.vn

Không nói người bên cạnh, lần đầu Thường Nhuận Chi thấy các nàng đánh mã điếu, tròng mắt còn kém một chút đã rớt ra khỏi vành mắt.

Ngồi chung với nàng đều là trưởng bối, Thường Nhuận Chi thấy thắng tiền cũng không tốt.

Tuy rằng, quy tắc đánh mã điếu này đối với nàng mà nói, nghiên cứu tốt lắm, muốn thắng là chuyện rất đơn giản.

Nhưng mà, nàng vẫn duy trì tần suất thắng một trận, thua ba trận, còn có thể tuỳ thời đánh ra bài các nàng muốn.

Đến cuối cùng, chỉ có một mình nàng thua, lại thua không nhiều lắm.

Ba người kia lại rất thỏa mãn.

Tiểu Hàn thị và Tiền thị không thiếu tiền, Nhạc thị bình thường không tiêu tiền, cũng tự nhiên bất tận.

Mặc dù thắng tiền không nhiều lắm, nhưng ba người đều rất cao hứng, vui vẻ đếm bạc.

"Hai tháng này Nhuận Chi không ở đây, lão thái thái lại không chơi, chúng ta chỉ có ba người. Thân thể Thanh Dao không tốt, bình thường cũng không xuất môn, chuyện trong phủ lại ném cho ta... Khó có được lúc rảnh rỗi muốn sờ sờ bài, kêu cái nha hoàn đến, lại sợ đầu sợ đuôi, chơi cũng không thấy vui." Tiểu Hàn thị cười hề hề nói: "Hôm nay có thể xem như là giải thèm, vận may của ta vẫn tốt như vậy."

Đại tẩu Triệu Thanh Dao của Thường Nhuận Chi vào cửa cũng có chút ngày, bây giờ vừa chẩn ra hỉ mạch, thai giống có chút bất ổn, hiện tại đang ở nhà giữ thai, không dễ dàng xuất môn. Lần này, Thường Nhuận Chi trở về cũng chỉ gặp mặt nàng một lần, hàn huyên vài câu.

https://thuviensach.vn

"Ta cũng vậy, tiểu thắng một trận."

"Ta thắng không nhiều lắm, nhưng so với bình thường lão thua có thể tốt hơn nhiều."

Tiền thị và Nhạc thị đều phụ họa, ba người nói đùa yến yến.

"A, tại sao chỉ có một mình Nhuận Chi thua?" Tiểu Hàn thị nhất thời nhìn về phía Thường Nhuận Chi: "Chẳng lẽ, Nhuận Chi là thủ hạ thiện tài đồng nữ của Quan Âm Bồ Tát, chuyên môn mang tài đến cho chúng ta?"

Thường Nhuận Chi nhất thời cười, nói: "Thái thái hôm nay thắng được nhiều nhất, muốn nói như thế... Cũng không thể quên cảm tạ thiện tài đồng nữ như con đó? Có phải nên cho nữ nhi tiền để mua xiêm y hay không á?"

"Tiền, muốn tiền. Mấy ngày này con không ở nhà, trước mấy **** vừa để thợ cắt may tới trong phủ đo kích cở của mấy chủ tử, chuẩn bị làm hạ sam. Sớm biết rằng con sẽ trở về, liền trễ mấy ngày để thợ cắt may tới cửa tốt lắm."

Tiểu Hàn thị lôi kéo tay Thường Nhuận Chi, vừa cười vừa nói: "Ngày mai sẽ cho người cắt may tới, làm thêm cho con một kiện. Người khác đều hai kiện, con nữa là ba kiện. Được rồi đi?"

"Vậy đa tạ mẫu thân." Thường Nhuận Chi biết nghe lời, phúc lễ với tiểu Hàn thị, bộ dáng hoạt bát làm cho Nhạc thị và Tiền thị đều nở nụ cười.

Ngày thứ hai quả thực thợ cắt may tới cửa, đo kích cỡ cho Thường Nhuận Chi, để nàng chọn khúc vải dệt cùng nhan sắc.

Thường Nhuận Chi chọn vải dệt cũng là chọn vải bông, sư phụ cắt may có chút kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

Tiểu Hàn thị xem cười nói: "Nhuận Chi, con đây là tiếc bạc cho mẫu thân sao? Vải bông giá có thể sánh bằng lăng la tơ lụa còn muốn thấp rất nhiều. Cầm tế vải bông làm xiêm y, ba kiện xiêm y này giá còn chống không lại một kiện lăng la đó."

Thường Nhuận Chi cười tủm tỉm nói: "Mẫu thân, cái này là tốt rồi, con vuốt vào thấy rất thoải mái mà."

Tiểu Hàn thị không muốn bạc đãi nàng, thấy nàng thật sự vui mừng, mới để nàng chọn hai kiện tế vải bông, một khác kiện vẫn là dùng gấm vóc.

Thường Nhuận Chi cũng không có dị nghị.

Buổi trưa hôm đó, mới dùng xong ngọ thiện, người phủ Thái Tử đã tới, hỏi Thường Nhuận Chi lúc này có thể trở về chưa.

Thường Nhuận Chi nói với người tới rằng ngày mai sẽ trở lại, khách khí đem người đuổi đi.

Nghĩ đến một ít chuyện sốt ruột trong phủ Thái tử, Thường Nhuận Chi không khỏi thở dài.

Vừa vặn tiểu tứ tìm đến nàng chơi, Thường Nhuận Chi mới thu thập tâm tình.

"Tiểu tứ sao lại đến đây? Hôm nay không cần đi theo phu tử đọc sách sao?" Thường Nhuận Chi kéo Thường Âu qua, nhẹ nhàng quát hắn, dùng tay gãy mũi nhỏ của hắn.

Thường Âu mũi thở mấp máy, giọng buồn bã nói: "Đệ nghe di nương nói, ngày mai tam tỷ lại muốn đi."

Hắn nói đáng thương hề hề nói, Thường Nhuận Chi không khỏi đưa tay kéo hắn vào trong ngực, trìu mến nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt
www.dtv-ebook.com

Chương 37: Yết Miêu

Edit: Bộ Yến Tử

Bốn huynh đệ Thường Nhuận Chi, đại ca Thường Bằng đã lập gia đình, sau khi An Viễn hầu đưa sổ con tiến cung, Nguyên Vũ đế ngự phê, hắn đã là người thừa kế chính thức của phủ An Viễn Hầu. Chờ hắn thừa tước, sau đó thay thế chức vị của An Viễn hầu. Bây giờ, hắn đang theo Thường Cảnh Sơn học tập quản lý chuyện trong nhà.

Nhị ca Thường Hồng, tam ca Thường Hộc, đó là một đôi song bào thai huynh đệ thường thường là mạnh không rời cháy, cháy không rời mạnh. Bây giờ hai người đang học ở Quốc Tử giám, bình thường không còn thấy hai người bọn họ.

Chỉ còn lại một mình tiểu tứ đệ hoạt bát đáng yêu, bình thường cùng nàng tiếp xúc nhiều nhất, Thường Nhuận Chi tự nhiên tối hiếm lạ hắn.

"Ừm, sáng sớm ngày mai sẽ đi." Thường Nhuận Chi vỗ vỗ đầu của hắn: "Tam tỷ biết, tiểu tứ khẳng định sẽ rất nhớ tỷ."

Thường Âu lôi cổ tay nàng, quyệt miệng nói: "Đợi trong phủ thật tốt, có thể không đi không?"

"Không thể được." Thường Nhuận Chi nhìn hắn, nghiêm cẩn nói: "Tam tỷ làm việc ở Lại bộ, là nữ quan trong phủ Thái tử. Phu tử có dạy đệ hay không, vị trí này, mưu chuyện lạ? Tam tỷ đã làm nữ quan, thì phải làm chuyện nữ quan nên làm."

https://thuviensach.vn

Thường Âu hơi hơi cúi đầu, buông lỏng cổ tay ra Thường Nhuận Chi.

"Tam tỷ đi rồi, lại không có người mang đệ đi chơi."

"Đệ cũng có bạn nhỏ trong trường học mà." Thường Nhuận Chi nhẹ giọng nói: "Bọn họ cùng đệ là bạn cùng lứa tuổi, các đệ cần phải chơi với nhau mới tốt chứ."

Thường Âu rầu rĩ nói: "Đệ cũng muốn... Nhưng mà di nương không hy vọng đệ có tâm trạng chơi, nàng mỗi ngày đều nhìn chằm chằm đệ đọc sách..."

Thường Âu gãi gãi lỗ tai: "Trước kia, đệ cảm thấy đọc sách rất tốt, nhưng di nương nhìn chằm chằm đệ đọc sách, đệ liền chán ghét đọc sách... Tam tỷ, đệ có phải rất hư hay không, có phải rất có lỗi với di nương hay không?"

Thường Âu bất quá mới mười tuổi, có một ít chuyện hắn cũng không dám nói với Tiền di nương, chỉ có lúc đối mặt nói chuyện với Thường Nhuận Chi, hắn mới cảm thấy an tâm.

Bởi vì hắn biết, tam tỷ sẽ nghiêm cẩn nghe hắn nói, chẳng những sẽ không chê cười hắn, còn có thể cho hắn mấy chủ ý.

Thường Nhuận Chi nhìn tiểu thiếu niên trắng nộn nộn trước mặt, không khỏi cảm khái.

Tứ đệ tâm tính đơn thuần lại chân thành, trong lòng đối với việc đọc sách dậy lên tâm lý phản nghịch, nhưng cũng cảm thấy có lỗi với Tiền di nương... Thật sự là một tiểu nam hài thành thật đáng yêu.

"Đầu tiên, tiểu tứ đệ cũng biết, Tiền di nương nhìn chằm chằm đệ đọc sách là xuất phát từ hảo ý, đúng không?" Thường Nhuận Chi nhìn thẳng hắn, nhẹ giọng hỏi hắn.

https://thuviensach.vn

"Ừm."

"Như vậy, đệ không thể bỏ qua phần tâm ý này của Tiền di nương, mặc dù bà dùng phương pháp này có thể không đúng."

"Ừm."

"Tiểu tứ không phải là hài tử xấu, tam tỷ của đệ ở tuổi này, cũng muốn đi chơi... Huống chi đệ vẫn là tiểu nam hài, tiểu nam hài trời sinh liền có tâm mạo hiểm hơn so với tiểu nữ hài, tâm tư muốn chơi tự nhiên lớn hơn chút, chuyện này không thể trách đệ."

Thường Nhuận Chi sờ sờ đầu của hắn, tiếp tục nói:

"Đệ có thể ý thức được, đệ chán ghét đọc sách là có lỗi với Tiền di nương, hoài nghi chính mình rất hư, thuyết minh đệ là hảo hài tử, cũng chứng tỏ đệ có lương tâm."

Thường Âu cúi đầu không nói chuyện, trong lòng lại thả lỏng chút.

Tam tỷ nói hắn là hảo hài tử đó...

Thường Nhuận Chi nắm hai vai gầy của hắn, nói: "Vậy tam tỷ muốn hỏi đệ. Tiểu tứ, nếu Tiền di nương không nhìn chằm chằm đệ đọc sách, đệ, sẽ vui vẻ đọc sách sao?"

Thường Âu suy nghĩ một lát, mới nói: "Tuy có chút sách sẽ rất nhàm chán, nhưng tổng thể mà nói, vẫn rất vui."

Thường Âu nghiêm cẩn nói: "Đệ thích nhất xem du ký, một số loại sách tạp đàm."

Nói xong, giọng Thường Âu dần thấp xuống.

https://thuviensach.vn

"Nhưng mà, di nương nói đọc sách này vô dụng, nàng hỏi nhị ca bọn họ ở Quốc Tử giam, những sinh đồ kia đọc sách gì, cũng bảo đệ đọc những sách đó... Nhưng mà đệ cảm thấy đọc mấy thứ sách đó rất chán, đệ không thích."

Thường Nhuận Chi có chút hiểu biết.

Mặc dù nàng hiểu rõ Tiền di nương đối với đứa con trai Thường Âu này có ý muốn cho hắn hóa rồng, nhưng đối với cách thực hiện của bà thì không dám gật bừa.

Thường Âu đang ở tuổi thiên mã hành không, Tiền di nương lại muốn bóp chết bản tính của hắn, sẽ là dục tốc bất đạt.

Nguyên bản Thường Âu rất thích đọc sách, có thể là do bị Tiền di nương thúc ép, ngược lại không thích đọc sách.

Đây chính là mất nhiều hơn được a.

Thường Âu lôi kéo tay áo Thường Nhuận Chi, nói: "Tam tỷ, đã rất lâu rất lâu đệ không được ra phủ chơi, lần trước ra khỏi phủ, cũng là do tỷ mang đệ đi... Đệ muốn đi chơi."

Thường Nhuận Chi trìu mến nhìn hắn, lập tức đáp ứng nói: "Hảo, hạ thưởng chúng ta ra phủ đi dạo. Chờ khi trở về, tam tỷ sẽ tâm sự với di nương, được không?"

Thường Âu nguyên bản thật cao hứng, nhưng khi nghe được câu cuối cùng lại có chút chần chờ.

"Yên tâm, di nương của đệ cũng không phải là người không thông tình đạt lý. Nếu không, đệ tự đi nói với di nương?"

Thường Âu lập tức lắc đầu.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ nhéo nhéo mũi nhỏ của hắn, đơn giản thu thập một phen, liền mang theo Thường Âu xuất môn.

Thường Âu đúng là đã rất lâu không được ra ngoài chơi, vừa ra cửa phủ, liền giống như một con ngựa hoang không có dây cương, xem cái gì cũng là bộ dáng vui vẻ.

Thường Nhuận Chi nhìn mà đau lòng.

Bình dân dân chúng đều nói hài tử nhà giàu từ nhỏ mặc kim mang ngân, ăn hương uống lạt, đó cũng là chuyện có thực, nhưng mà có một số người nhà giàu có chút nội tình, đối với hài tử nhà mình từ nhỏ đã yêu cầu nghiêm cẩn. Bọn họ hưởng thụ rất nhiều vật chất mà dân chúng tầm thường không hưởng thụ được, học tập rất nhiều, còn dân chúng tầm thường thì không tiếp xúc đến tri thức, có thể là xa xa bọn họ không có tự do tự tại giống như những dân chúng tầm thường kia.

Lần trước, Thường Nhuận Chi mang theo Thường Âu đi xem người Tiên Ti, ra phủ liền đi thẳng đến Túy Tiên lâu, cũng không có lưu lại nhiều ở trên đường.

Lúc này đây, Thường Nhuận Chi và Thường Âu đang đi dạo ở trên đường.

Có Thường Nhuận Chi làm gói tiền to đi theo, Thường Âu rộng mở cái bụng ăn nhiều đồ ăn vật dân gian.

Phía nam gạo nếp □ ba, tây bắc nhưỡng da nhi, đông nam dụ bao, người Tây Vực làm nướng túi phối nướng thịt dê, thậm chí còn có thể ngửi được hương đậu hủ thối...

Hai người đang ở một quán nhỏ phía trước ăn thịt dê xuyến, bỗng nhiên nghe thấy phía sau có người gọi: "Tam cô nương?"

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi quay đầu, trong miệng còn ngậm thịt dê xuyến, khóe miệng còn dính chút thìa là, giống như một con chuột đang ăn vụn.

Lưu Đồng thấy bộ dạng nàng hiện tại hoàn toàn bất đồng với bộ dạng ngày thường, đầu tiên là ngây người sau đó lấy tay che miệng ho mấy cái, rồi mới xoay đầu qua.

Thường Nhuận Chi cũng vội vã xoay người đi, đem mấy khối thịt dê kia ăn vào miệng, cầm khăn lau sạch miệng, mới xấu hổ xoay người lại, nói: "Cửu công tử... Để huynh chê cười rồi."

"Không có."

Lưu Đồng lắc lắc đầu.

Nếu như, ý cười trong mắt hắn đừng hiện rõ ràng như vậy thì tốt rồi.

"Thực khéo, lại gặp được tam cô nương."

Lưu Đồng không khỏi nhìn về phía sạp Thường Nhuận Chi đang đứng: "A đề kia, cho ta hai xuyến thịt dê."

"Tốt thôi!"

Đại thúc nướng thịt dê xuyến vội vàng đáp một tiếng, sắc mặt dính đầy bụi hồng tràn đầy ý cười.

"Tam tỷ, ai vậy ạ?" Thường Âu đưa đầu nhỏ qua, tò mò đánh giá Lưu Đồng.

(anh rể tương lai đó Tiểu Tứ à>.< hắc hắc)

"Đây là..." Thường Nhuận Chi dừng một chút, Lưu Đồng lại cười, tiếp lời: "Ta là bằng hữu của tam tỷ đệ, đệ có thể gọi ta cửu ca."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi sửng sốt, Thường Âu cũng rất biết nghe lời, nói: "Hóa ra là bằng hữu của tam tỷ á! Cửu ca huynh hảo, đệ gọi Thường Âu."

"Trong nhà đệ xếp thứ tư?" Lưu Đồng cười nói: "Nghe tam tỷ đệ nói qua, đệ là tiểu nam tử hán trong nhà."

Thường Âu nhất thời cao hứng nhếch miệng cười không ngừng.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 38: Bằng Hữu

Edit: Trương Phi Yên

Thường Nhuận Chi có chút kỳ quái, lúc nào thì nàng nói với Cửu hoàng tử, tiểu tứ nhà bọn họ là tiểu nam tử hán?

Lắc lắc đầu, Thường Nhuận Chi cầm thịt dê xuyến trong tay đưa cho Thường Âu, nhìn về phía Lưu Đồng hỏi: "Cửu công tử, tại sao lại ở chỗ này?"

"Ăn lạt, đi ra ngoài tìm chút đồ ăn."

Vừa vặn, đại thúc kia đưa lên hai xuyến thịt dê, Lưu Đồng tiếp nhận, thấy Thường Âu vừa ăn xong xuyến thịt dê Thường Nhuận Chi đưa vẫn nhìn tha thiết, liền cười đưa qua một xâu, Thường Âu vội vã nói cảm ơn, nước miếng tràn ra, cầm lấy xâu thịt bắt đầu ăn.

"Mấy sạp đồ ăn vặt trong kinh thành, cơ bản ta chưa từng ăn qua."

Tay Lưu Đồng cầm thịt dê xuyến, nhưng không ăn, giải thích với Thường Nhuận Chi:

"Muốn nói ăn, chỉ có mấy lựa chọn, đồ ăn này so với địa phương như Túy Tiên lâu ăn còn muốn ngon hơn. Đồ ăn trong phủ ăn lâu cũng ngán, ta cuối cùng sẽ đến đây ăn thử một bữa ngon."

"Bên này, đồ ăn vặt rất nhiều, giá cũng không quý, bất quá cũng không thể ăn thường xuyên." Thường Nhuận Chi nói: "Một ngày ba bữa, bữa ăn

https://thuviensach.vn

chính mới là quan trọng nhất."

Lưu Đồng gật gật đầu, hỏi Thường Nhuận Chi: "Cô nương tới lúc nào?"

"Vừa mới tới." Thường Nhuận Chi cười nói: "Ngày mai, sẽ phải trở lại phủ Thái Tử ban sai, tiểu tứ luyến tiếc ta, ta liền dẫn hắn ra ngoài chơi."

Thường Âu đưa mấy miếng thịt dê xuyến tới bên miệng, nghe Thường Nhuận Chi gọi tên hắn, vội hàm hồ nói: "Đúng, chờ tam tỷ đi rồi, liền không có người mang đệ đi chơi."

Lưu Đồng kỳ quái nói: "Cô nương cùng đệ đệ quan hệ thật tốt, các ngươi là tỷ đệ cùng một mẹ sao?"

Thường Nhuận Chi lắc đầu: "Tiểu tứ và nhị tỷ ta cùng một mẹ, hôn phu nhị tỷ là Lý đại nhân làm việc ở Hàng Châu."

Lưu Đồng cẩn thận suy nghĩ một chút, giật mình nói: "Phủ Trấn Quốc công, Lý Thừa Học?"

"Không sai." Thường Nhuận Chi cười nói: "Cửu công tử nhận thức?"

"Nhận thức." Lưu Đồng vuốt cằm: "Khi còn niên thiếu thì biết có người như thế, bất quá không tiếp xúc qua. Sau đó, là do ngũ ca giới thiệu chúng ta nhận thức, nhưng mà chúng ta lui tới không nhiều lắm."

Lưu Đồng hơi ngừng một chút cúi đầu xuống, thanh âm hơi hơi phóng thấp: "Nhưng mà, sau này có thể lui tới nhiều chút."

Thường Nhuận Chi không biết tại sao, trên mặt liền hơi hơi đỏ lên, trong lòng có chút ảo não, lại có chút xấu hổ.

Nàng thầm mắng chính mình một câu bệnh thần kinh, tự kỷ cuồng, ngẩng đầu lên, trên mặt đã mất biểu cảm lúc nãy, cười cười giống như ngày

https://thuviensach.vn

thường, nói với Lưu Đồng: "Ta còn thiếu Cửu công tử hai bữa cơm, hôm nay vừa vặn có thể gặp gỡ, không thì để ta mời lại một lần đi?"

Trong mắt Lưu Đồng xẹt qua một tia thất vọng, trên mặt lại cười đáp: "Đi."

"Vậy lần này, Cửu công tử cũng không nên lại làm người đài thọ cho ta. Bằng không, nhân tình này ta lại có thể thiếu càng ngày càng nhiều."

Thường Nhuận Chi mĩm cười nói một câu, tiếp đón Thường Âu nói: "Tiểu tứ, lau miệng đi, chúng ta đi tìm một chỗ ngồi."

Thường Âu có chút luyến tiếc, sờ sờ bụng nhỏ của mình, chỉ có thể ngượng ngùng theo Thường Nhuận Chi rời khỏi.

Thường Nhuận Chi chọn một quán trà tương đối thanh u, để tiểu nhị dâng lên trà xanh, một chút hương liệu cũng không có thêm vào.

Tiểu nhị cảm thấy ngạc nhiên, nhưng yêu cầu của khách nhân hắn chỉ có thể đáp ứng, trên mặt hơi hơi run rẩy lui ra.

"Cô nương đáp ứng cho ta trà xanh, ta còn không có thu được." Lưu Đồng ngồi xếp bằng đối diện với Thường Nhuận Chi, hai người cách một cái bàn thấp, Lưu Đồng cười hỏi: "Vậy, lúc nào thì có thể đưa tới tay ta đây."

"Khi trở về Thái tử phủ, có thể cho huynh." Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ nói: "Lần này trở về nghỉ ngơi hơi gấp, đã quên mang trở lại."

Lưu Đồng liền hỏi: "Cũng là nghỉ ngơi, lại cùng ở kinh thành, tại sao lại gấp gáp trở về như vậy làm gì?"

Thường Nhuận Chi hơi hơi dừng một chút, trầm mặc một lát lại bị Lưu Đồng bắt giữ đến.

https://thuviensach.vn

Kỳ thực, hắn vốn là tùy ý hỏi, không nghĩ tới Thường Nhuận Chi lại nhất thời không có đáp lại.

"Xảy ra chuyện gì?" Lưu Đồng thân thiết nói: "Lần trước, ta có hỏi cô nương ở phủ Thái tử phủ có việc gì khó khăn, cô nương lại không nói. Nếu như thực sự khó xử, cô nương có thể nói với ta một chút. Đó là ta không giúp chiếu cố được cô nương, vậy thì ta có thể nghe cô nương càu nhàu một chút mà."

Thường Nhuận Chi cười một cái: "Ta chỗ nào dám càu nhàu đối với huynh..."

"Cô nương yên tâm, bảo quản chỉ nhập vào tai ta, không ra miệng ta." Lưu Đồng cười nói: "Cô nương là bằng hữu của ta, thì không cần khách khí với ta."

Trong lòng Thường Nhuận Chi cảm thấy ấm áp, lại vẫn lắc đầu.

Chuyện riêng của nàng, khó mà nói khỏi miệng.

Nàng không chịu nói, bên cạnh lại có người chịu nói.

Thường Âu ăn điểm tâm lúc nãy tiểu nhị dâng lên, hưng trí bừng bừng chen vào nói: "Đệ biết! Tam tỷ của đệ là bị tam tỷ phu trước kia làm phiền!"

Lời Thường Âu vừa thốt ra, tự nhiên Thường Nhuận Chi thấy xấu hổ, vội vã lớn tiếng quát: "Tiểu hài tử gia gia, nói nhiều cái gì, ăn nhiều như vậy còn không đổ đầy miệng của đệ."

Thường Âu không sợ nàng, hắc hắc cười: "Tam tỷ giận."

"Nên đánh." Thường Nhuận Chi làm bộ vỗ hắn một chút, rồi nói xin lỗi Lưu Đồng: "Tiểu tứ đồng ngôn vô kị, huynh đừng để ở trong lòng."

https://thuviensach.vn

Giờ phút này, trong lòng Lưu Đồng một điểm đều không thể bình tĩnh.

Tam tỷ phu trước kia sao?

Xưng hô này...

Hắn lắc lắc đầu, nhìn về phía Thường Âu: "Tiểu tứ, đệ mới vừa nói cái gì?"

Thường Âu ngồi đối diện Thường Nhuận Chi nói hắn là "Đồng ngôn vô kị" mà cảm thấy không vui, vừa vặn nghe Lưu Đồng hỏi hắn, hắn vội mở miệng nói:

"Hôm qua, lúc đệ nghe di nương và đám nha hoàn nói chuyện phiếm, trong lúc vô tình nghe được. Tam tỷ phu trước kia của đệ làm việc trong phủ Thái tử, sau đó ở phủ Thái tử gặp được tam tỷ của đệ, không biết hắn nghĩ làm sao, liền mặt dày chạy đến trước mặt tam tỷ muốn làm hòa."

Thường Âu liếm liếm bã điểm tâm trên ngón tay, tiếp tục nói: "Di nương của đệ nói, tam tỷ của đệ chuẩn là trốn hắn tới, mới hồi phủ nghỉ ngơi mấy ngày. Nhưng mà, hôm kia hắn lại mang theo lễ vật đến tận cửa, may mắn tam tỷ của đệ lúc ấy đã xuất môn, không ở trong phủ."

Nói đến đây, Thường Âu liền có chút u oán nhìn về phía Thường Nhuận Chi: "Tam tỷ, ngày hôm trước tỷ xuất môn, tại sao không gọi đệ..."

Thường Nhuận Chi chỉ cảm thấy mình ngay cả bệnh xấu hổ đều đã phạm vào, đặc biệt lúc Thường Âu quật khởi nói, mà trên mặt Lưu Đồng lại không biểu cảm.

"Vì vậy nên đệ lắm chuyện, ho ho..." Thường Nhuận Chi giả ý ho khan hai tiếng, cười với Lưu Đồng: "Không phải là đại sự gì, bất quá là có chút phiền lòng, hắn..."

https://thuviensach.vn

"Vậy, Phương Sóc Chương kia là muốn lần nữa lấy cô nương về nhà?" Thình lình, đột nhiên Lưu Đồng lên tiếng hỏi.

Ngữ khí của hắn có chút lãnh. Giống như đang đè nén cái gì.

Thường Nhuận Chi nhất thời không tốt trả lời, chỉ trầm mặc.

Không khí ngưng trệ.

Đúng lúc này, giọng nói của tiểu nhị ca ngoài bình phong tựa như thiên âm vang lên: "Ba vị khách quan, trà xanh của các ngươi đã đến."

Tiểu nhị ca bưng khay, trên mặt mang theo nụ cười méo xệt đi vào, nói: "Dựa theo phân phó của vị nữ khách quan này, chỉ dùng lá trà mới hái rồi sao lên, liền dùng nước sôi vọt. Ngài hãy nếm thử, xem mùi vị này có đúng hay không..."

Tiểu nhị ca một bên dâng trà, một bên rãnh rổi dò xét sắc mặt khách nhân.

Vừa nhìn, hắn kém chút nữa đánh bay khay trà trên tay ra ngoài.

Vị khách nam này, sắc mặt thật sự rất khó coi đó, rất dọa người mà...

Thường Nhuận Chi tiếp nhận trà, nói cảm tạ, tiểu nhị ca vội vã nói không cần khách khí, nhanh chóng lui ra.

Sau đó, Thường Âu kỳ quái hỏi: "Cửu ca ca, huynh xảy ra chuyện gì vậy?"

Lưu Đồng không hé răng.

Kỳ thực hắn cũng đang nghĩ tới, mình đã xảy ra chuyện gì.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 39: Tình Cảm

Từ lúc kết giao với Thường Nhuận Chi đến giờ, hắn còn cảm thấy có chút không thích hợp.

Lần đầu tiên gặp mặt, là ở Túy Tiên lâu. Hắn đưa lưng về phía nàng và đệ đệ của nàng, nghe nàng và đệ đệ nói chuyện, nghiêm túc giảng đạo lý cũng tốt, nhẹ giọng làm dịu cũng tốt, khi đó hắn chỉ cảm thấy, đó là một nữ nhân có trí tuệ cùng ý tưởng, cũng là một hảo tỷ tỷ yêu thương đệ đệ. Lúc đó, hắn thấy rất thưởng thức đối với nàng, trong lòng có chút hơi hơi rung động, chỉ là rất nhỏ rất nhỏ, nhưng hắn bỏ qua rất nhanh.

Lần thứ hai gặp mặt, là ở trong cung, lúc trước mẫu phi hắn từng sống tại Bích Tỷ viện. Vừa gặp nàng, thân thể thật không tốt, lại theo cấp bậc lễ nghĩa chu đáo chào hỏi hắn, cử chỉ thoả đáng, khi bị kéo vào âm mưu, xem xét thời thế làm ra lựa chọn tốt nhất, để hắn lại một lần nhìn nàng với cặp mắt khác xưa.

Hắn biết, nữ tử này là muội muội của ngũ tẩu hắn, ngũ tẩu nàng cũng muốn tác hợp hai người bọn họ.

Từ lúc bắt đầu, hình như hắn muốn quan tâm tới nàng.

Lần thứ ba gặp mặt, là ngày hôm trước, ngoài ý muốn gặp nhau ở trên đường. Hắn cảm thấy bọn họ trò chuyện với nhau thật vui, hắn mời nàng dùng một bữa cơm, nàng đáp ứng sẽ đưa hắn hai bao trà xanh.

Sau khi trở về, lòng hắn liền bắt đầu tràn đầy vui mừng chờ đợi lễ vật của nàng, nghĩ nàng nợ hắn hai bữa cơm, ngóng trông bọn họ lại có thể

https://thuviensach.vn

thêm một lần tiếp xúc. Lại nhiều thêm một lần, rồi sau đó lại nhiều thêm lần nữa...

Lúc nghĩ như vậy, trong lòng hắn sẽ mạnh mẽ xuất hiện cảm giác ngọt ngào.

Hắn muốn đưa nàng đồ vật, lại sợ đưa không hợp thời; càng muốn tiếp cận nàng, lại sợ nàng nhận ra cử chỉ càn rỡ của hắn...

Hắn cảm thấy, cảm giác như vậy mà nói với người khác sẽ bị khinh thường, cho nên ngay cả ngũ ca là người thân cận với hắn, hắn cũng không chịu nói ra.

Sống hai mươi mốt năm, đây là lần đầu hắn lo được lo mất như vậy.

Hắn ẩn ẩn hiểu rõ, hắn đối với nàng là dậy lên vướng bận chi tâm.

Điều này làm cho hắn vui sướng.

Mà lúc hắn nghe nói, nàng lại dây dưa với chồng trước trông khi hai người đã hòa ly, hắn lại cảm thấy ưu sầu, phẫn nộ.

Cảm xúc như vậy, tới mãnh liệt mà không thể bỏ qua.

Hắn không còn giống như thiếu niên lang thuần khiết như giấy trắng, khi đệ đệ của nàng hỏi hắn “Xảy ra chuyện gì”, hắn cả kinh tỉnh lại.

Hắn đã xảy ra chuyện gì vậy?

Đúng rồi.

Hắn vui mừng nàng.

Lưu Đồng hắn, vui mừng Thường Nhuận Chi.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi ngồi dậy, đem một ly trà đưa tới trước mặt Lưu Đồng, nhẹ giọng nói: “Cửu công tử, mời uống trà.”

Nàng vẫn tận lực duy trì mỉm cười, nhưng có thể tươi cười của nàng cũng không kéo dài được lâu.

Đến cùng, nàng đã chọc trúng chỗ nào của Cửu hoàng tử á?

Là bởi vì, nàng nhắc tới Phương Sóc Chương sao?

Trong lòng Thường Nhuận Chi có chút không hiểu cùng hốt hoảng, tay bưng trà cũng có chút bất ổn.

Sắc mặt Lưu Đồng trầm xuống đen thui, hốt hoảng quay lại.

Tay hắn nhanh chóng tiếp nhận trà, đầu ngón tay lướt qua mu bàn tay hơi lạnh của Thường Nhuận Chi, làm cho Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng run lên.

Đáy mắt Lưu Đồng xẹt qua một tia ý cười sung sướng, tiếp nhận trà, nhẹ khẽ nhấp một ngụm, hiểu ra trà trung ngọt lành.

Thường Nhuận Chi thở phào nhẹ nhõm, đang muốn nói chuyện, Lưu Đồng lại mở miệng trước: “Vấn đề vừa rồi, cô nương còn chưa có trả lời.”

Vấn đề vừa rồi hả?

Cái vấn đề gì nhỉ?

Thường Nhuận Chi lơ mơ một chút.

Lưu Đồng cũng không chờ nàng nghĩ lại, lặp lại nói: “Ta vừa rồi hỏi cô nương, Phương Sóc Chương kia, có phải muốn lấy cô nương về nhà lần nữa hay không?”

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi xấu hổ cười cười, nói: “Này...”

“Hắn mới không dám đâu!” Thường Âu nói: “Mẫu thân không có cho hắn vào cửa.”

Lưu Đồng nhất thời truy vấn: “Này là ý gì?”

“Ngày hôm trước, hắn mang theo lễ vật đến bái kiến phụ thân, mẫu thân để cho người ta hồi hắn nói là phụ thân không ở trong phủ, đuổi hắn đi rồi.” Thường Âu khó gặp được đồng nhân cùng nói chuyện bát quái, rất là hưng phấn nói tiếp: “Sau đó, mẫu thân còn hạ lệnh, nói hắn là súc sinh, sau này nếu hắn có đến nữa cũng không cần thông tri người trong phủ, đuổi hắn đi là được.”

Thường Nhuận Chi nhất thời dở khóc dở cười.

“Sau này có cái a miêu a cẩu tới cửa, cũng đừng thông tri chủ tử, trực tiếp đuổi trở về là được.”

Đây là nguyên thoại của Hầu phu nhân.

Hạ nhân trong phủ nghe nhầm đồn bậy, đến trong miệng Thường Âu, vậy mà biến thành như vậy.

Lưu Đồng nghe cũng rất là cao hứng.

“Hầu phu nhân thực sự nói như thế?”

“Đương nhiên.” Thường Âu giơ giơ cằm lên: “Đệ cũng không thích tam tỷ phu trước, so sánh hắn cùng đại tỷ phu, nhị tỷ phu của đệ, hắn kém rất xa.”

Thường Nhuận Chi không thể không lên tiếng đánh gãy hắn: “Cái gì đệ cũng nói được, đệ còn tuổi nhỏ biết cái gì? Sẽ để Cửu công tử chế giễu.”

https://thuviensach.vn

Thường Âu lép xẹp ngậm miệng, hừ một tiếng, đứng lên nói: “Không muốn nghe đệ nói thì cứ quên đi, vừa vặn lúc này thuyết thư tiên sinh sắp tới, đệ đi ra ngoài đại đường nghe thuyết thư.”

Nói xong, Thường Âu liền kích động đi ra ngoài bình phong.

Thường Nhuận Chi vội vàng gọi người đuổi kịp hắn.

Uốn éo đầu, đã thấy ý cười trong suốt trong mắt Lưu Đồng, hắn nhìn nàng mỉm cười.

Thường Nhuận Chi không khỏi lấy tay sờ sờ mặt, cảm thấy mặt có chút nóng.

“Tiểu tứ nói chuyện không cố kị, huynh đừng để ý...” Thường Nhuận Chi cúi đầu nhẹ giọng nói.

Lưu Đồng lắc đầu: “Hắn là đệ đệ của cô nương, lời hắn nói, ta sao có thể không tin là thật chứ?”

“Cửu công tử...”

“Ta gọi Lưu Đồng.” Lưu Đồng nghiêm cẩn nhìn nàng: “Cô nương có thể gọi ta A Đồng.”

Thường Nhuận Chi nhất thời đỏ mặt.

Kêu tên của một nam nhân, hay là đừng xưng hô thân thiết như vậy nha...

Nàng không có thói quen đó.

Nàng và cửu hoàng tử, nhiều nhất bất quá cũng là bằng hữu bình thường mới nhận thức.

https://thuviensach.vn

Sao có thể gọi hắn như vậy chứ?

Thường Nhuận Chi lắc lắc đầu, ổn định tâm tình có chút không bình tĩnh, ngẩng đầu nhìn Lưu Đồng: “Cửu hoàng tử, chúng ta còn không phải thực như vậy...”

“Đích xác.” Lưu Đồng cũng không có phủ nhận, hắn cười đến ôn hòa: “Cho nên, nghĩ muốn cùng cô nương quen thuộc một ít.”

Thường Nhuận Chi sững sờ tại chỗ.

“Ta muốn nhận thức cô nương một chút. Cô nương nguyện ý sao?”

Ánh mắt Lưu Đồng sáng quắc nhìn nàng.

Thường Nhuận Chi suy nghĩ có chút phiêu.

Nàng không phải không có yêu mến qua nam hài, cũng không phải không bị nam hài vui mừng qua. Loại tim đập gia tốc này, người có chút vựng hồ hồ cảm giác, nàng có gặp qua.

Trong đầu, không ngừng thổi qua bốn chữ kia.

Cô nương nguyện ý sao?

Cô nương nguyện ý sao?

Cô nương nguyện ý sao?

Ở trong ánh mắt Lưu Đồng ẩn chứa mong chờ tha thiết, Thường Nhuận Chi thủy chung bảo trì trầm mặc.

Mà Lưu Đồng cũng thủy chung đặt ánh mắt ngưng chú trên mặt nàng, nhìn chằm chằm ánh mắt nàng, tựa hồ muốn dùng cách đó tiến vào lòng nàng.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi đang suy xét.

Nàng không phải là người xử trí theo cảm tính, tương phản, nàng rất lý trí. Cũng bởi vì nàng rất lý trí, đôi khi nhìn nàng có vẻ rất bạc tình.

Nàng không nghĩ tới, sẽ ở tại thời đại này theo đuổi cái gọi là chân ái, nàng rất hiện thực, nàng sẽ dựa theo yêu cầu của lão thái thái và tiểu Hàn thị, lập gia đình, sinh con, giúp chồng dạy con sống qua cả đời.

Mà vừa đúng người này, lão thái thái hướng vào Lưu Đồng.

Nàng tiếp xúc với Lưu Đồng, nàng cũng tán thành hắn, nếu bọn họ thật sự có thể trở thành phu thê, nàng không để ý cùng hắn tương kính như tân, hợp tác ở chung một chỗ với hắn, đồng tâm hiệp lực, mưa gió cùng gánh.

Nhưng mà, cũng không bao gồm muốn nói tới “Cảm tình“.

Tại đây, nam tử nạp thiếp là hợp pháp, nếu nàng đối với Lưu Đồng trả giá cảm tình, mà tương lai Lưu Đồng muốn nạp thiếp thì...

Nàng ngăn cản không xong.

Nàng cũng không có cơ hội hòa ly lần thứ hai.

“Nghĩ muốn cùng cô nương quen thuộc một chút.”

“Nghĩ càng nhận thức cô nương một chút.”

“Cô nương nguyện ý sao?”

Thường Nhuận Chi không khỏi nhìn thẳng vào ánh mắt hi vọng của Lưu Đồng.

Ánh mắt hắn, kế tục huyết thống Tây Vực của Du quý nhân, ẩn ẩn hiện ra ánh sáng lam, có vẻ thâm thúy như vậy, cơ hồ có thể làm cho người ta

https://thuviensach.vn

đắm chìm trong một mảnh lam trong suốt.

Thường Nhuận Chi theo trong ánh mắt hắn có thể đọc được.

Hắn, là thật sự nghiêm túc.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 40: Nói Toạc

Edit: Trương Phi Yên

Tâm Thường Nhuận Chi bỗng nhiên liền bình tĩnh trở lại.

Nàng không phải là thiếu nữ không rành thế sự, nàng biết cảm tình sẽ trải qua những gì.

Không thể phủ nhận, nàng đối với Lưu Đồng là có cảm tình.

Ít nhất trong ánh mắt của hắn, nàng sẽ cảm thấy chân tay luống cuống, tâm hoảng ý loạn.

Ở khoảng khắc này, nàng động tâm.

"... Ta nguyện ý."

Thường Nhuận Chi nhìn Lưu Đồng mỉm cười, nhẹ giọng mở miệng, lặp lại một lần nữa.

"Ta nguyện ý."

Hai người đối diện, bỗng nhiên đồng thời cúi đầu cười lên tiếng, đều có chút ngượng ngùng.

Bọn họ đạt thành một ăn ý nào đó, trong không khí, giống như có ái muội nhàn nhạt lưu động.

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng che giấu tính uống một ngụm trà xanh, giả ý ho khan hai tiếng, đang muốn nói chuyện, Thường Âu lại như một trận gió chạy vào.

"Làm cái gì đó, thật là lỗ mãng." Thường Nhuận Chi nhíu mày quát nhẹ, Thường Âu vội nói: "Tam tỷ, đệ vừa khéo giống như nhìn thấy tam tỷ phu trước!"

Thường Nhuận Chi sửng sốt, ánh mắt Lưu Đồng nhíu lại.

"Đệ nhìn thấy ở đâu?"

Thường Nhuận Chi cảm thấy kinh ngạc. Giờ phút này, Phương Sóc Chương cần phải ở phủ Thái Tử làm việc mới đúng.

"Lúc đệ chờ thuyết thư tiên sinh, thấy bóng lưng hắn, đi ngang qua cửa quán trà."

Thường Âu chỉ vào cửa chính quán trà, nói: "Bên người hắn mang theo hai người, đệ coi có chút lén lút... Không thấy rõ mặt hắn, đệ liền cảm thấy bóng lưng hắn quen thuộc, giống với tam tỷ phu trước."

Thường Nhuận Chi suy nghĩ một lát, xua tay nói: "Tốt lắm, đệ đi nghe thuyết thư đi, mặc kệ có phải hắn hay không, đều không có quan hệ với chúng ta."

Thường Âu có chút không vừa ý, nóng lòng muốn thử nói: "Nếu không, đệ đi nhìn tận mắt có phải hắn hay không nhé?"

"Thật vất vả ra ngoài chơi một chuyến, đệ muốn hao phí thời gian ở đây?" Thường Nhuận Chi nhíu mày hỏi hắn.

Thường Âu tự nhiên lắc đầu, tiểu đại nhân dường như thở dài: "Đệ chính là tò mò mà..."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng lại mở miệng nói: "Nếu như tiểu tứ tò mò, vậy ta đây sẽ cho người theo sau nhìn thử, trở về nói cho đệ nghe được không?"

(PY: Lấy lòng em vợ hả Cửu ca? Cao tay!)

Thường Âu nhất thời gật đầu như giã tỏi: "Tốt tốt, cám ơn cửu ca!"

Lưu Đồng liền hỏi Thường Âu, phương hướng mà hắn thấy người kia đi qua, cho người hầu bên cạnh một ánh mắt, ý bảo hắn theo sau.

Lúc này, Thường Âu mới an tâm đến bên ngoài đại đường nghe thuyết thư.

Thường Nhuận Chi hơi hơi nhíu mày, nói: "Kỳ thực không cần đi theo. Mặc kệ có phải hắn hay không, để cho người ta đi ra ngoài một vòng, trở về nói với tiểu tứ hắn nhìn lầm người là được rồi."

Lưu Đồng lại lắc lắc đầu: "Tiểu tứ nói bên người hắn mang theo hai người, hành vi lén lút, vẫn là đi xem thử mới tốt."

Thường Nhuận Chi thấy nói gì cũng không tốt, bưng trà nhẹ nhàng thưởng thức.

Lưu Đồng nhịn không được mở miệng hỏi nàng: "Phương Sóc Chương kia..."

Thường Nhuận Chi giương mắt nhìn hắn, thấy bộ dáng Lưu Đồng muốn hỏi cái gì, lại băn khoăn không hỏi, mỉm cười nói: "Huynh muốn hỏi cái gì? Hỏi đi."

Lưu Đồng thấy nàng cũng không để ý, khi nhắc tới Phương Sóc Chương nàng cũng không có biểu lộ cảm xúc gì đặc biệt, trong lòng liền yên ổn chút, nhẹ giọng hỏi: "Cô nương đối với Phương Sóc Chương kia, thật sự hoàn toàn buông xuống?"

https://thuviensach.vn

Khi Lưu Đồng hỏi, luôn có cảm giác bất an, sợ Thường Nhuận Chi sẽ tức giận.

Thường Nhuận Chi tự nhiên là không có tức giận, nàng suy nghĩ một lát, rồi trả lời hắn: "Không có cái gì không thể buông xuống, bây giờ hắn đối ta mà nói, bất quá là một người xa lạ, phiềm phức."

Lưu Đồng nhéo nhéo quyền: "Hắn ở trong phủ Thái tử thường xuyên quấy rầy cô nương sao?"

"Chưa nói tới quấy rầy." Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ nói: "Muốn nói cùng hắn tiếp xúc, ngược lại cũng là vì chính sự trong phủ Thái tử, bình thường nếu gặp hắn, ta đều sẽ tránh đi. Có khi tránh được, nhưng cũng không phải lúc nào cũng có thể tránh. Tương đối phiền toái là, Thái tử và Thái Tử phi giống như là hi vọng ta và hắn có thể gương vỡ lại lành, thường xuyên tạo cơ hội."

Đã nói, Thường Nhuận Chi cũng không tiếp tục che giấu: "Tiểu tứ nói ngược lại cũng không sai, ta chính là cảm thấy có chút phiền, liền lấy cớ trở về nhà nghỉ ngơi vài ngày, thuận tiện hỏi thăm chủ ý của mẫu thân."

"Vậy là đã nghĩ ra cách ứng phó rồi hả?" Lưu Đồng vội hỏi.

Thường Nhuận Chi gật đầu, cười rất giảo hoạt, nói: "Mẫu thân để ta chuyển lời của lão thái thái, nói với Thái Tử phi, lão thái thái không thích nhắc tới Phương Sóc Chương, không muốn để ta và Phương gia có liên quan với nhau. Nói vậy, Thái Tử phi cũng không tốt lại tiếp tục tác hợp."

Lưu Đồng nhẹ nhàng thở ra.

Lúc trước có nghe ngũ ca nói qua, người nhà mẹ đẻ của ngũ tẩu làm việc đều sáng suốt, không hồ đồ, bây giờ xem ra đích xác là như thế.

Bất quá... Tại sao lúc trước lại coi trọng Phương Sóc Chương vậy nhỉ?

https://thuviensach.vn

Trong lòng hắn nghĩ, nhưng lại không tự chủ hỏi ra miệng.

Vừa hỏi xong, hắn liền hối hận.

Mặc dù, Thường Nhuận Chi nói nàng đối với Phương Sóc Chương bất quá là người xa lạ, nhưng đến cùng trước kia hai người vẫn là phu thê á, Lưu Đồng biết trong lòng Thường Nhuận Chi nhất định không có bình tĩnh giống như mặt ngoài. Hắn đề cập đến Phương Sóc Chương đã là không ổn, bây giờ còn hỏi này hỏi nọ, chẳng phải là đào sâu vết sẹo trong lòng nàng?

Lưu Đồng ảo não vỗ vỗ đầu mình, Thường Nhuận Chi không để trong lòng chút nào, cười đáp hắn: "Coi trọng Phương Sóc Chương là cha ta, cửa hôn sự này cũng là do ông làm chủ định ra. Đến cùng, xuất phát từ quan điểm bất đồng giữa nam nhân xem nam nhân và nữ nhân xem nam nhân. Phụ thân nhìn trúng Phương Sóc Chương tuổi trẻ đầy hứa hẹn, tiền đồ vô lượng, cảm thấy hôn phu như vậy, đó mới là nơi quy túc tốt nhất của ta."

Lưu Đồng không khỏi nghiêng thân nhìn Thường Nhuận Chi, ôn nhu nói: "Nói vậy, Hầu gia cũng rất hối hận. Bất quá, bây giờ cô nương đã hòa ly trở về nhà, cũng là chuyện tốt, bằng không chẳng phải là phí hoài cả đời?"

"Đích xác, ta chính là vì nghĩ thông suốt điểm này, cho nên tâm tình rộng mở trong sáng. May mắn có mẫu thân và đại tỷ duy trì, mới thuận lợi hòa ly trở về nhà." Thường Nhuận Chi vuốt cằm nói, lại "Phốc xuy" cười: "Đến nỗi phụ thân... Đại khái là vì ông thật vất vả mới được làm bà mai một hồi, lại được kết quả như thế, ông cũng rất xấu hổ, bây giờ có thứ tốt, ông đều sẽ đưa đến chỗ ta một phần, khi nhìn thấy ta lại có chút không được tự nhiên, thầm kín nói với mẫu thân, lại không dám nhúng tay vào hôn sự của nữ nhân."

Trong lòng Lưu Đồng nhất thời vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Hắn biết ngũ tẩu muốn tác hợp hắn và Thường Nhuận Chi thành một đôi, sau đó ngũ ca có nói với hắn, là lão thái thái của phủ An Viễn hầu coi trọng hắn. Hắn có lão thái thái duy trì, lại cùng Thường Nhuận Chi ở chung rất tốt, nếu như muốn cưới Thường Nhuận Chi, thì chỉ cần phụ hoàng gật đầu đồng ý.

Nghĩ vậy, trái tim Lưu Đồng vốn đang nhảy nhót liền trầm tĩnh lại.

Cửa ải của phụ hoàng kia... Sợ là không dễ chịu đi.

Thường Nhuận Chi thấy Lưu Đồng xuất thần, lên tiếng gọi hắn nói: "Cửu công tử, huynh xảy ra chuyện gì?"

Lưu Đồng phục hồi tinh thần lại cười cười, nói: "Không phải bảo cô nương gọi ta là A Đồng sao?"

Thường Nhuận Chi lúng túng nói: "Có phải hay không... Có chút rất thân mật?"

"Âm thầm kêu, không để người khác biết là được rồi." Lưu Đồng nhẹ giọng nói: "Lễ thượng vãng lai, ta có thể gọi cô nương là Nhuận Chi sao?"

Thường Nhuận Chi hơi hơi cúi đầu, nửa ngày sau mới gật gật đầu.

Lưu Đồng liền khẩn trương gọi một tiếng: "Nhuận Chi."

Hai gò má Thường Nhuận Chi bay lên mây đỏ, thanh âm tế như văn nhuế: "A... A Đồng."

Lưu Đồng lên tiếng, cười đến dị thường thỏa mãn.

Thường Nhuận Chi nghe hắn cười, cảm thấy có chút miệng khô, vội vàng rót một ngụm trà.

Hình như, mình càng ngày càng bị động đó nha...

https://thuviensach.vn

Sao có thể như vậy chứ?

Hắn đã nhấc lên Phương Sóc Chương, nàng có phải hay không cũng muốn đề nhắc tới nguyên cửu hoàng tử phi?

... ...

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 41: Phân Tích

Edit: Bộ Yến Tử

Ý niệm này chợt lóe lên trong đầu Thường Nhuận Chi, rồi sau đó bị nàng đè ép xuống.

Nghĩ cái gì vậy?

Thường Nhuận Chi không khỏi thầm mắng chính mình một tiếng.

Cửu hoàng tử phi vừa qua cửa hai tháng liền chết vì bệnh, chuyện này đối với Lưu Đồng mà nói, nhất định là đả kích không nhỏ.

Mặc dù, nàng cũng không biết Cửu hoàng tử phi làm người như thế nào, cũng không biết cảm tình của Lưu Đồng đối với Cửu hoàng tử phi, có thể nhân gia đến cùng là thiếu niên kết tóc.

Nàng và Phương Sóc Chương cũng là nguyên phối, cũng là vợ chồng bất hoà, nhưng mà Phương Sóc Chương vẫn còn sống.

Tình huống như vậy, hoàn toàn không giống với tình huống của Lưu Đồng và Cửu hoàng tử phi.

Lúc Lưu Đồng hỏi chuyện Phương Sóc Chương đã không yên lòng như vậy, nếu như nàng mở miệng hỏi chuyện của Cửu hoàng tử phi, nàng biết trốn đi chỗ nào?

Làm gì để bản thân có việc nhỉ?

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi mỉm cười, gạt bỏ tiểu ác ma trong lòng ra ngoài, bắt đầu đứng đắn phẩm trà cùng Lưu Đồng.

Quán trà này tên gọi Nhạc Lộc quán, lui tới đều là danh sĩ có chút thanh lưu, bên trong quán gió mát nhã tĩnh, thích hợp phẩm trà hỏi, ngâm thơ vẽ tranh. Có thể nhìn ra được, chủ nhân của quán trà này là một người phong nhã.

Lưu Đồng nói: "Nhạc Lộc quán này là sản nghiệp của Kỳ vương huynh, ta chỉ ghé qua hai ba hồi. Kỳ vương huynh hảo văn, danh sĩ thường đến Nhạc Lộc quán, Kỳ vương huynh thường xuyên tới đây cùng danh sĩ đấu văn."

Thường Nhuận Chi nhất thời kinh ngạc: "Ta thấy nơi này trang hoàng thanh nhã mới vào, không nghĩ tới nơi này lại là sản nghiệp của Kỳ vương?"

Lưu Đồng cười nói: "Phàm là địa phương có chút danh khí trong kinh, hơn phân nửa đều có bóng dáng vài vị vương huynh. Tỷ như phía trước chúng ta đi qua Túy Tiên lâu, này đông gia là dựa vào Chúc vương huynh, mới vừa rồi sinh ý thịnh vượng, tài vận hanh thông."

Thường Nhuận Chi thở dài: "Túy Tiên lâu ngày tiến đấu kim, Chúc vương gia cũng không ngại mệt."

"Chúc vương huynh, nhưng là sẽ không đem chút bạc này xem ở trong mắt." Lưu Đồng dừng một chút, trong mắt dẫn theo ý cười: "Ai chẳng biết, nói như thế trong nhiều hoàng tử, thích nhất tiền, xem trọng tiền nhất, chính là người kia."

Lưu Đồng chỉ chỉ thiên, Thường Nhuận Chi nhất thời sáng tỏ, ánh mắt cũng hơi cong lên.

https://thuviensach.vn

"Nghe nói huynh đã làm việc trước mặt người kia." Thường Nhuận Chi phụ họa chỉ chỉ thiên: "Ta ở phủ Thái Tử tại sao chưa thấy qua huynh."

Lưu Đồng nhún vai: "Sao hắn có khả năng tin tưởng ta chứ?"

Thường Nhuận Chi nghĩ một chút.

"Sở dĩ huynh đệ đều biết đến ta và ngũ ca giao hảo nhất, ngũ ca tốt xấu gì cũng là vương gia, Thái tử phòng bị ta cũng không ngạc nhiên."

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ gật đầu, nhẹ giọng nói: "Ta làm việc ở phủ Thái Tử cũng không lâu, cùng Thái tử tiếp xúc vài lần, ngược lại cũng nhìn ra được, lòng nghi ngờ của hắn rất nặng."

Lưu Đồng thở dài: "Làm thủ hạ dưới tay của người như vậy, không thể phát triển được năng lực gì, nhưng mà lại không thể đùn đẩy."

Thường Nhuận Chi chần chờ một lát, nhẹ giọng hỏi: "Huynh làm việc là không phải thật tâm vì Thái tử?"

Nhất thời, Lưu Đồng giương mắt nhìn Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi nói: "Nếu như huynh đã nghĩ tới muốn đùn đẩy, huynh lại không muốn làm việc cho Thái tử. Từ điểm xuất phát huynh không thật tâm giúp đỡ Thái tử, cho nên huynh làm việc dưới tướng của hắn, tự nhiên cũng sẽ không thể phát huy năng lực."

Lưu Đồng càng nghe càng kinh ngạc.

Thường Nhuận Chi tổng kết nói: "Hành vi hiện tại của huynh... Chính là phản kháng tiêu cực."

Lưu Đồng liền trầm mặc.

https://thuviensach.vn

Thật lâu sau, hắn nói với Thường Nhuận Chi: "Cho tới bây giờ, ta chưa bao giờ nói với nàng những suy nghĩ của ta, hôm nay vừa nghe, suy nghĩ lại, đích xác giống như lời nàng nói."

Hốt nhiên, Lưu Đồng vừa cười vừa nói: "Mỗi lần nghe nàng nói chuyện, đều sẽ có chút kinh hỉ ngoài ý muốn."

Thường Nhuận Chi nghi hoặc nhìn hắn.

Lưu Đồng liền giải thích nói: "Lúc sứ đoàn Tiên Ti vào kinh, nàng mang theo tiểu tứ đến Túy Tiên lâu."

Thường Nhuận Chi mở to hai mắt, bật thốt: "Sao huynh biết?"

"Lúc đó, ta an vị ở phía sau nàng." Lưu Đồng cười nói: "Cho nên, cũng rất may mắn nghe được cuộc nói chuyện của nàng với tiểu tứ."

Thường Nhuận Chi cẩn thận ngẫm lại, nhất thời bừng tỉnh đại ngộ.

Trách không được hắn nói, nàng ở trước mặt hắn thổi phồng qua tiểu tứ là tiểu nam tử hán. Lời này, là do chính nàng nói tại Túy Tiên lâu, nói với tiểu tứ.

Khó trách... Khi ở trong cung nhìn thấy Lưu Đồng, vẻ mặt hắn có chút kỳ quái.

Hóa ra, hắn đã từng gặp qua nàng...

Trong nhất thời, Thường Nhuận Chi có chút ngượng ngùng, nói: "Ta chỉ là nói bừa, huynh đừng để ở trong lòng."

Lưu Đồng mỉm cười, không gật đầu cũng không lắc đầu, chỉ như vậy nhìn nàng.

Nhìn mặt nàng hơi hơi đỏ.

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng ho một tiếng, trêu tức nói: "Tốt lắm, không đùa nàng nữa."

Thường Nhuận Chi trắng mắt, oán trách liếc hắn, rồi đem đề tài dời trở về, thân thiết hỏi: "Thái tử đến cùng vẫn là Thái tử, bây giờ huynh là thủ hạ làm việc cho hắn, chuẩn bị các mối giao hảo tốt đối với huynh không chỗ nào không tốt, vậy thì tại sao huynh lại không tích cực như vậy ha? Chẳng lẽ, huynh có thù cũ nợ mới gì với Thái tử sao?"

"... Kia thật không có." Lưu Đồng vẫn che giấu bí mật sâu nhất trong lòng, nói: "Ta chính là..."

Hắn ngừng lại cúi đầu xuống, giọng nói lại càng thêm nhẹ: "Ta cũng không nói rõ ràng được suy nghĩ trong lòng ta, ngũ ca cũng từng nói với ta, để ta hảo hảo làm việc ở phủ Thái Tử... Nhưng mà, chỉ là ta cảm thấy không cam lòng."

"Không cam lòng?" Thường Nhuận Chi nhíu nhíu mày, bỗng nhiên nói: "Huynh có phải hay không cảm thấy, Thái tử tuy là Thái tử, nhưng lại không phải là minh chủ?"

Biểu cảm trên mặt Lưu Đồng dại ra một chút: "Nàng, lời này của nàng nói ra cũng quá thẳng đi ..."

Mặc dù dân phong Đại Ngụy mở ra, nhưng đối với loại đề tài này của vua một nước, vẫn là nói trong kín đáo, sẽ không giống như Thường Nhuận Chi, nói thẳng ra miệng như vậy á.

Thường Nhuận Chi cười nói: "Nơi này cũng không có người khác, có gì không thể nói chứ. Còn nữa, nếu huynh cho rằng là như vậy, ta cũng không biết là ngoài ý muốn."

Bởi vì, trong lòng nàng cũng nghĩ như vậy.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi uống một ngụm trà, tùy ý để hương vị thơm ngát của lá trà quanh quẩn trên răng môi.

Nàng nhẹ giọng nói: "Mặc dù trong lòng huynh nghĩ như vậy, đừng biểu lộ ra cũng tốt. Thái tử, đến cùng vẫn là Thái tử. Tương lai của hắn, chúng ta cũng không thể đoán trước được."

Lưu Đồng gật đầu, trong lòng cảm thấy ấm áp, lại nhịn không được muốn cùng nàng nói thêm nữa, nói hắn đang cảm thấy mâu thuẫn và giãy dụa.

"Vài vị vương huynh năm đó đều chính trực, tuổi tác cũng không kém hơn Thái tử. Ngũ ca nói qua, bọn họ sẽ không trơ mắt nhìn Thái tử dễ dàng đăng vị."

Tay Lưu Đồng nhè nhẹ vỗ về ly trà bên cạnh, giọng nói có chút bất đắc dĩ, lại ẩn chứa một chút hưng phấn.

"Ta không ủng hộ Thái tử trở thành quốc quân tương lai, hắn làm việc... Rất lo lắng lợi ích của mình." Lưu Đồng nói: "Hắn muốn nắm hết quyền hành, nhưng lại muốn bắt người vô tội khai đao. Một tháng trước, phụ hoàng lấy lại chức vị ở Binh bộ của ngũ ca. Đây đều là bởi vì, Thái tử ở trước mặt phụ hoàng trước nói những lời bất lợi với ngũ ca. Hắn muốn binh tướng bộ cũng nắm trong tay, khó không thể, bằng vào năng lực của hắn thượng vị, ta cũng không thể nói cái gì, nhưng mà nếu dùng âm mưu quỷ kế này... Thật sự, ta không muốn để hắn ngóc đầu lên."

Thái tử quen dùng quyền lực không quen dùng kỹ xảo, hai tháng này Thường Nhuận Chi ở phủ Thái Tử cũng có chút hiểu biết.

Nàng than nhẹ một tiếng, nói: "Thánh thượng hướng vào Thái tử, vô luận như thế nào, trước khi thánh thượng không có triệt để thất vọng đối với hắn, địa vị của hắn, không thể lay động. Trong lòng huynh có thể xem hắn không dậy nổi, nhưng vĩnh viễn không cần lộ ra bên ngoài."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng nhẹ nhàng gật đầu, nhìn về phía Thường Nhuận Chi cười nói: "Cùng nàng nói chuyện một phen, ta cảm thấy trong lòng thoải mái nhiều."

Hai người cứ vậy vứt chuyện Thái tử qua một bên, bắt đầu nói chuyện phiếm.

Thời gian qua một nén nhang, người hầu Lưu Đồng phái ra ngoài đã trở lại.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 42: Không Cam Lòng

Edit: Bộ Yến Tử

Người hầu bên người Lưu Đồng, cũng là người lần trước Thường Nhuận Chi thấy hắn mang theo.

Xem bộ dáng hai người, nhìn qua giống một đôi huynh đệ, lớn lên cao to mã đại, một người tên là Hoa Trạch, người còn lại tên là Hoa Hạo.

Lưu Đồng thấy Hoa Trạch trở về, trước để cho hắn uống ngụm trà nhuận cổ họng, sau đó mới gạn hỏi: "Thế nào, là Phương Sóc Chương sao?"

"Hồi gia, là Phương Sóc Chương."

Hoa Trạch cúi đầu trả lời: "Người theo sau Phương Sóc Chương, cũng có chút lai lịch."

"Hửm?" Lưu Đồng vừa nghe, thần sắc nhất thời cẩn thận, hỏi: "Là ai?"

"Một người là nhị công tử Lý Duy Thanh của Binh bộ Tả thị lang, một người khác là chất tử của Hoài Tây Đại tướng quân tên Tống Cảnh."

Khi Lưu Đồng hỏi cũng không né tránh Thường Nhuận Chi, Thường Nhuận Chi vừa vặn cũng có thể nghe thấy.

Nhị công tử của Binh bộ Tả thị lang nàng không có nghe qua, nhưng mà Hoài Tây đại tướng quân thì nàng có biết người này nha.

https://thuviensach.vn

Thái tử Tống lương đệ, kỳ phụ là Hoài Tây Đại tướng quân. Tống Cảnh này cũng là chất tử của Hoài Tây Đại tướng quân, vậy hắn có thể là đường ca hoặc là đường đệ của Tống lương đệ rồi.

Lông mày Lưu Đồng nhíu chặt: "Bọn họ đi nơi nào, ngươi có nghe bọn họ nói cái gì không?"

"Bọn họ đi... Dịch Hồng các." Hoa Trạch không khỏi nhìn về phía Thường Nhuận Chi, vừa nhìn vừa nói tiếp: "Tiểu nhân muốn âm thầm đi theo vào, nhưng không thành công."

Thường Nhuận Chi nhíu mày, hỏi Hoa Trạch: "Dịch Hồng các là kỹ lâu?"

Hoa Trạch xấu hổ gật gật đầu.

Lưu Đồng thấy trên mặt Thường Nhuận Chi mang theo ý cười, ho khan một tiếng, tức giận nói: "Đều là vui chơi không đúng đắn, ban ngày ban mặt lại chui vào kỹ lâu."

Nhưng mà, Thường Nhuận Chi lại lắc đầu: "Kỹ lâu ban ngày không đón khách. Bọn họ giấu tai mắt người khác mà vào, chắc là muốn bàn chuyện gì đó. Địa phương kia, chính là nơi bàn chuyện tốt nhất."

Thường Nhuận Chi dừng một chút, hỏi Lưu Đồng: "Nghe nói Dịch Hồng các này ở Kinh Thành danh tiếng không nhỏ, cũng không biết Dịch Hồng các này có phải sản nghiệp của vị vương gia nào hay không?"

Nhất thời, Lưu Đồng cũng hiểu được, nói: "Tuy Dịch Hồng các ở Kinh Thành danh khí rất lớn, nhưng mà không nghe nói qua đó là sản nghiệp nhà ai. Nghĩ tới Mạc hậu đông gia lại lịch không nhỏ, lại che giấu rất tốt."

Thường Nhuận Chi không biết vì sao, lại liên tưởng thoáng qua Thái Tử nhũ nhân Trần thị, người kia xuất thân thanh lâu, nghe nói là một nữ nhân

https://thuviensach.vn

khéo léo.

Nàng cũng không biết nên nói cái gì, chỉ nhẹ giọng nói: "Đã không biết bọn họ nói cái gì, cũng không thể tùy tiện suy đoán. Cửu công tử huynh xem, muốn làm sao đây?"

Lưu Đồng bất mãn nhìn nàng một cái, Thường Nhuận Chi hiểu được, hạ giọng gọi một tiếng "A Đồng".

Lúc này, Lưu Đồng mới vừa lòng, trầm ngâm một phen, sau đó chậm rãi nói: "Mặc dù phụ hoàng lấy lại chức vụ của ngũ ca ở Binh bộ, lại cũng không có ấn theo suy nghĩ Thái tử, thế lực binh tướng bộ phóng cho Thái tử. Bây giờ, Phương Sóc Chương thay Thái tử làm việc, sẽ gặp gỡ nhi tử của Binh bộ Tả thị lang, chắc là muốn thông qua hắn mượn sức Binh bộ Tả thị lang đi. Nhưng mà, Tống Cảnh kia... Vậy thì khó nói. Nếu có thể mời người này đến làm khách, cũng có khả năng người bên cạnh bọn họ cũng chưa biết."

Lưu Đồng nói đến đây liền có chút đứng ngồi không yên: "Ta phải đi thông báo cho ngũ ca một tiếng, huynh ấy rất thông minh, xem thử có thể nhìn thấu được chuyện này một chút hay không."

Thường Nhuận Chi cười nói: "Xem ra, hunyh rất sùng kính Thụy vương."

Lưu Đồng nghiêm túc nói: "Ta và ngũ ca từ nhỏ ở chung rất tốt, huynh ấy lớn hơn ta mấy tuổi, khắp nơi đều chiếu cố ta. Đừng nhìn huynh ấy suốt ngày chỉ biết vùi đầu nghiên cứu khắc đầu gỗ, làm chút việc nghề mộc, huynh ấy rất thông minh, theo ta biết thì, không có mấy người có thể theo kịp."

Thường Nhuận Chi giật mình, không biết vì sao, nghe xong lời đó của Lưu Đồng, lại ẩn ẩn có chút cảm giác bất an.

https://thuviensach.vn

Nàng áp chế cảm giác đó trong lòng, cũng theo Lưu Đồng đứng dậy, nói: "Huynh đã có việc, liền đi trước đi. Chờ ngày mai ta trở về phủ Thái Tử, sẽ cho người mang trà xanh tới cho huynh."

Lưu Đồng cười đáp ứng, bước nhanh ra cửa, đến quầy hàng quán trà muốn đài thọ, lại nghe chưởng quầy báo là đã có người trả tiền rồi.

Lưu Đồng quay đầu nhìn lại, thấy Thường Nhuận Chi đứng ở bên kia bình phong, đối mặt với hắn mỉm cười.

Nàng đã sớm cho Diêu Hoàng chuẩn bị tốt bạc, sau đó trả tiền phí dụng cho quán trà.

Lưu Đồng bất đắc dĩ lắc đầu, ôn nhu nói: "Ta đi trước nhé."

Cách một khoảng xa, Thường Nhuận Chi không có nghe được hắn nói gì, chỉ có thể nhìn khẩu hình miệng hắn.

Nàng gật gật đầu, lắc lắc tay, nhìn theo Lưu Đồng rời khỏi.

Sau đó, nàng nhìn chung quanh thấy thuyết thư ngồi dưới đài, Thường Âu đang say sưa nghe người ta nói, rồi mới quay người trở lại trước bình phong.

Ngụy Tử cười ngây ngô đến lệch miệng nhìn Thường Nhuận Chi, tướng mạo tề mi lộng nhãn tác quái. Thường Nhuận Chi lười quan tâm nàng, nhìn chằm chằm nàng một mắt, cuối cùng nha đầu kia phải thành thật trở lại.

Diêu Hoàng ngồi quỳ xuống bàn rót thêm trà cho Thường Nhuận Chi, Thường Nhuận Chi ngồi xếp bằng, chống má nhíu mày suy nghĩ.

Nàng có chút hiểu rõ cái gọi là "Không cam lòng" của Lưu Đồng.

Nếu như nói hắn xem thường Thái Tử, tự nhận thấy tương lai sẽ không phải là minh quân, chẳng bằng nói, hắn là cảm thấy bất bình cho Thụy

https://thuviensach.vn

vương.

Hắn nhận định, trong những người mà hắn tiếp xúc từ nhỏ, thông minh nhất là Thụy vương.

Đồng dạng đều là hoàng tử, năng lực Thái tử bình bình chỉ biết ngầm mưu quỷ kế, như thế nào có thể làm một minh quân?

Trong cảm nhận của hắn, người có thể trở thành minh chủ... Là Thụy vương.

Đột nhiên, Thường Nhuận Chi cảm thấy thân chợt lạnh, bị dọa một thân mồ hôi lạnh.

Nàng không biết, có phải Lưu Đồng còn chưa ý thức được hắn nghĩ như vậy á.

Cũng mặc kệ thế nào, khỏa hạt giống ý thức này, đã sớm ở trong đầu hắn phát ra. Sớm hay muộn cũng có một ngày, hắn có thể lĩnh ngộ được.

Rồi sau...

Rồi sau đâu?

Tâm Thường Nhuận Chi chợt căng thẳng.

Ý nghĩ của hắn như vậy, Thụy vương có biết không?

Lại hoặc là, Thụy vương thật sự đối với cái kia vị trí, không có dã tâm sao?

Thường Nhuận Chi cảm thấy tim mình giống như đập nhanh hơn.

Thụy vương và nàng, là những người có liên quan tới nhau, hắn là con rể phủ An Viễn hầu, là đại tỷ phu của nàng.

https://thuviensach.vn

Thụy vương hơi có chút sai lầm, liên lụy gần nhất là Hiển Tần nương nương trong cung, người thứ hai, đó là Thụy vương phi, tiếp tục đó là phủ An Viễn hầu.

Thường Nhuận Chi nhấp mím môi.

"Cô nương." Diêu Hoàng chần chờ gọi nàng, nói: "Ngài và cửu hoàng tử..."

Thường Nhuận Chi phục hồi tinh thần lại, nhìn về phía nàng.

"Chuyện của ngài và cửu hoàng tử, có muốn bẩm báo một tiếng với thái thái hay không?"

"Ta và Cửu hoàng tử có chuyện gì?" Thường Nhuận Chi hỏi lại.

Diêu Hoàng hơi hơi trương miệng, có chút bồn chồn: "Các người..."

"Bát tự còn chưa có ném, sốt ruột cái gì." Thường Nhuận Chi buồn cười lắc đầu: "Chuyện hôm nay, hai người các ngươi nên giữ miệng cho chắc, đừng nơi nơi nói ra. Nhất là ngươi, Ngụy Tử."

Thường Nhuận Chi điểm danh Ngụy Tử: "Nếu để ta nghe được ngươi nói huyên thuyên, ngươi có thể thử xem."

Ngụy Tử vội vàng gật đầu, lại nhịn không được tò mò hỏi: "Cô nương, sau này người có phải sẽ trở thành Cửu hoàng tử phi hay không vậy?"

Thường Nhuận Chi cụp mắt xuống, trầm mặc.

Có phải sẽ trở thành Cửu hoàng tử phi hay không à?

Làm sao mà nàng biết được.

Tùy duyên đi.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi bưng trà, để Diêu Hoàng mở ra một phiến bình phong, cũng nghe thấy náo nhiệt từ trên đại đường thuyết thư.

Đợi cho Thường Âu nghe đủ, độ ấm cũng bắt đầu giảm xuống, Thường Nhuận Chi mới mang theo Thường Âu trở về Hầu phủ.

Thường Âu quấn quít lấy nàng, ở lại viện của nàng dùng xong bữa tối, lại lắp bắp nhìn nàng.

Thường Nhuận Chi cười nói: "Tam tỷ nhớ rồi, sẽ tới chỗ di nương của đệ nói chuyện của đệ cho di nương biết. Đệ trở về đi."

Thường Âu lúc này mới yên tâm, giống như con khỉ nhỏ vui vẻ chạy đi.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 43: Mẫu Thân

Edit: Bộ Yến Tử

Thường Nhuận Chi sửa sang quần áo lại một chút, liền mang theo Diêu Hoàng và Ngụy Tử đi tới viện của Tiền di nương.

An Viễn hầu chỉ có một thê hai thiếp, Tiền thị và Nhạc thị sống ở nơi gần nhau.

Thường Nhuận Chi tính toán, đi tới chỗ Tiền di nương đợi một lát, sau đó sẽ tới chỗ Nhạc thị trò chuyện một hồi với bà.

Đến chỗ của Tiền di nương, đúng lúc Tiền di nương vừa dùng xong cơm chiều.

"Sao tam cô nương lại đến?"

Tiền thị nghe người ta báo lại, vội vã ra đón.

Tiền thị xuất thân từ gia đình tiểu quan, trên người có chút phong phạm một tiểu gia bích ngọc phong tư. Tuổi của bà cũng không tính là lớn, cũng được xem là một mỹ phụ nhân.

Thường Nhuận Chi cười cầm tay bà, nói: "Nhàn rỗi không có chuyện, liền đến nơi này của di nương ngồi một lát."

"Mau vào."

https://thuviensach.vn

Tiền thị đón nàng vào nhà, phân phó người đi bưng nước trà cùng điểm tâm.

"Hôm nay tam cô nương mang theo tứ thiếu gia đi chơi, chơi có vui vẻ không?" Tiền thị cười hỏi tiếp: "Tứ thiếu gia có gây thêm phiền toái cho tam cô nương không vậy?"

Thường Nhuận Chi lắc đầu: "Tiểu tứ rất nghe lời, cũng không có chạy loạn, sao có thể gây phiền toái cho con chứ."

Hai người nhàn thoại một lát, Thường Nhuận Chi hơi hơi ngồi thẳng thân thể, nửa vui nửa đùa nói với Tiền thị: "Hôm nay tiểu tứ còn theo con oán giận, nói di nương quản hắn còn nghiêm hơn so với tiên sinh nữa. Di nương, người không sợ quản hắn như vậy sẽ thành thư ngai tử sao?"

Tiền thị im lặng một lát.

"Tứ thiếu gia đã nói những gì với tam cô nương?" Tiền thị nhìn về phía Thường Nhuận Chi: "Hắn tuổi còn nhỏ, tình tình bất định, không thể để hắn dính vào."

Thường Nhuận Chi gật gật đầu: "Di nương tự nhiên là sẽ không hại tiểu tứ, người cũng mong là hắn có thể có tiền đồ vô lượng. Có thể di nương làm như vậy, không sợ sẽ bức tiểu tứ nóng nảy sao? Hắn chỉ mới mười tuổi, còn chưa có lớn mà."

Tiền thị lắc đầu: "Là vì hắn còn nhỏ, cho nên mới không thể sủng nịch hắn, từ hắn, bây giờ phải rèn luyện hắn thành tính tình anh dũng đi."

Tiền thị thành khẩn nói với Thường Nhuận Chi: "Tam cô nương đau lòng tứ thiếu gia, đây là phúc khí của tứ thiếu gia. Nhưng mà tam cô nương cũng phải biết rằng, tiểu tứ không phải là đích tử Hầu phủ, tương lai còn dài, không thể cứ dựa vào che chở của Hầu phủ. Sau này, hắn còn phải tự lập

https://thuviensach.vn

môn hộ. Thế đạo bây giờ, cũng chỉ có con đường nhập sĩ này. Nếu như hiện tại, hắn không nắm chặt, tương lai sẽ thua thiệt với người ta."

Thường Nhuận Chi gật gật đầu, tiếp nhận quạt tròn Diêu Hoàng đưa tới, nhẹ nhàng phe phẩy: "Điều di nương nói con điều có thể hiểu, nhưng tiểu tứ cũng không phải gỗ mục, tương phản nó rất thông minh. Di nương ngẫm lại thử xem, từ trước người không nhìn chằm chằm tiểu tứ đọc sách, có phải tiểu tứ vẫn rất ngoan ngoãn đọc sách? Bây giờ di nương theo dõi hắn, ngược lại hắn đối với chuyện đọc sách cảm thấy phiền chán."

"A? Tứ thiếu gia cảm thấy phiền chán đọc sách sao?" Tiền thị lập tức cả kinh ngồi dậy.

"Di nương đừng nóng vội." Thường Nhuận Chi vội vã trấn an bà, nói: "Thời gian tiểu tứ ở bên người di nương nhiều nhất, người nhìn không ra sao? Từ lúc di nương thời khắc đều chú ý chuyện hắn đọc sách, tiểu tứ đều không thể nào vui vẻ mà đọc sách."

"Vậy phải làm sao bây giờ, ta phải làm sao để hắn tốt đây..."

Tiền thị vẻ mặt rất sốt ruột, Thường Nhuận Chi nói: "Tiểu tứ đúng là đang ở độ tuổi bắt đầu phản nghịch, di nương càng muốn hắn làm gì, hắn lại càng không muốn làm. Nam hài nhi này mấy tuổi, cũng không muốn phản nghịch trực diện với trưởng bối, rất muốn phản khán đó?"

Thường Nhuận Chi cười cười, nói: "Không bằng, di nương khoang dung với tiểu tứ một chút đi, mặc kệ hắn cũng đừng quản hắn quá chặt. Công khóa phương diện, có phụ thân nhìn chằm chằm. Tiểu tứ cũng không phải hài tử chỉ biết đọc sách, di nương cũng không hy vọng, tương lai tiểu tứ thành cái miệng đầy chi, hồ, giả, dã toan nho đi?"

Tiền thị thật khó xử.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi thở dài: "Di nương bất quá là sợ tiểu tứ đi sai đường."

Tiền thị cũng thở dài, cúi vai: "Nhị cô nương đã xuất giá, người duy nhất ta muốn quan tâm bây giờ cũng chính là tứ thiếu gia. Tính tình hắn linh hoạt... Ta chỉ sợ hắn tuổi còn nhỏ, không giữ vững được tính tình, sau này hắn sẽ mang rắc rối đến cho Hầu phủ..."

"Di nương cũng quá coi thường tiểu tứ rồi, hắn thông minh lanh lợi, vô duyên vô cớ làm sao gặp rắc rối?" Thường Nhuận Chi cười nói: "Bây giờ hắn đã lớn, nhưng cho tới bây giờ cũng chưa từng hỗn vui lòng. Nếu như tính tình hắn có vấn đề, thái thái đã sớm quản giáo hắn. Thái thái cũng vui mừng vì tiểu tứ thiên tính hoạt bát, cũng không đành lòng ước thúc hắn quá mức. Di nương nhưng là mẹ ruột của tiểu tứ, người nhẫn tâm để hắn trải qua cuộc sống không khoái hoạt sao?"

Tiền thị vô ngôn mà chống đỡ, cẩn thận ngẫm lại, trong ngày thường chính mình quản nhi tử duy nhất này, quả thật có chút hà khắc.

Thường Nhuận Chi thấy trong lòng Tiền có chút dao động, cũng không nói thêm nữa, đứng dậy nói: "Di nương, con đau lòng tiểu tứ, mới quản chuyện lần này, nếu như trong lời nói có cái gì người không vừa ý, người cũng đừng để trong lòng."

Tiền thị vội đứng lên lắc đầu nói: "Chỗ nào hội, tam cô nương đau lòng tứ thiếu gia, ta cao hứng còn không kịp."

Thường Nhuận Chi cười cười, phúc lễ nói: "Vậy không quấy rầy di nương, hôm nay những lời con nói, cũng hi vọng di nương có thể nghe một hai."

Nói xong, Thường Nhuận Chi liền cáo từ.

https://thuviensach.vn

Tiền thị tiễn Thường Nhuận Chi trở về, sau khi quay lại không khỏi hỏi tỳ nữ hầu hạ bên người: "Ta có phải thật sự nghiên cẩn quá hay không? Tinh tế tính ra, đúng là tứ thiếu gia cũng đã lâu rồi không có thân cận với ta, ngược lại là đi lại rất gần với tam cô nương..."

Tỳ nữ vội ở một bên khuyên giải an ủi.

Bên kia, Thường Nhuận Chi thừa tin tức ngày tịch dương, đến tiểu viện của Nhạc thị.

Mặc dù xuất thân của Nhạc thị kém hơn Tiền thị, nhưng trong sân của bà cũng rất tinh xảo.

Biết được nữ nhi đến, Nhạc thị vội vàng ra đón nàng, tiếp nhận quạt tròn trong tay nàng, phe phẩy quạt cho nàng.

"Ta đang muốn đi nhìn tam cô nương một cái đó." Nhạc thị một bên quạt gió, một bên phân phó tỳ nữ đi lấy cái sọt châm tuyến của nàng: "Ta đã làm cho tam cô nương hai bộ hoàn y, tam cô nương nhìn thử đi."

Tỳ nữ bưng sọt châm tuyến đi tới, Thường Nhuận Chi đưa tay tiếp nhận, từ bên trong xách ra hai cái yếm nhỏ, nhìn kỹ, đường may tinh tế, vừa duỗi tay sờ, không chút nào các tay.

Thường Nhuận Chi thấy cái mũi hơi hơi lên men, ngẩng đầu đối mặt với Nhạc thị cười nói: "Di nương, cái này tốt lắm, cám ơn di nương."

"Tam cô nương vui vẻ là tốt rồi."

Nhạc thị nghe được nữ nhi mình vừa lòng, chính mình cũng phi thường vui vẻ, vội vã để tỳ nữ đem hoàn y điệp, gác qua một bên, lại nói với Thường Nhuận Chi: "Thái thái tặng cho con hạ sam, nhanh đuổi chậm đuổi cũng đuổi tốt lắm, khi hạ thưởng vừa tặng đến, vừa vặn lúc ấy ta ở chỗ thái

https://thuviensach.vn

thái, thái thái liền để ta thuận tiện cầm vội tới cho con, con đi thử đi, có chỗ nào không thích hợp, ta cho người sửa lại giúp con."

Tỳ nữ đưa lên ba kiện hạ sam đã được điệp chỉnh tề, Nhạc thị cầm lấy kiện thứ nhất giũ hai cái, so ở trên người Thường Nhuận Chi, cười nói: "Ta đã xem qua, xiêm y này làm cũng không sai, tam cô nương chọn màu phối rất đẹp mắt."

Thường Nhuận Chi tiếp nhận xiêm y, theo lời đi thay đổi.

Liên tục đổi ba kiện, Nhạc thị càng xem càng vừa lòng.

"Tam cô nương thân điều hảo, mặc tam kiện xiêm y này rất đẹp mắt. Chỉ là, kiện thứ hai chỗ thắt lưng có chút không ổn, ta sẽ nới lỏng cho tam cô nương, miễn cho tam cô nương thấy khó chịu."

Nhạc thị nói làm liền làm, cầm lấy sọt châm tuyến, tiếp nhận xiêm y liền bắt đầu sửa lại thắt lưng.

Thường Nhuận Chi ngồi ở một bên chuyên chú xem.

Mẫu thân trong thiên hạ, tâm của nữ nhân đều giống nhau, chẳng qua phương thức biểu đạt bất đồng.

Tiền di nương hy vọng nhi tử hóa rồng, lo lắng cho tương lai tiểu tứ, cho nên khó tránh khỏi có chút nghiêm túc hà khắc.

Mà Nhạc thị, cũng là góp nhặt nhu tình, đều gửi đến người nàng.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 44: Tam Giác

Edit: Bộ Yến Tử

Thường Nhuận Chi chưa từng gộp chung tiểu Hàn thị và Nhạc thị đến so sánh qua, nhưng ở khoảng khắc này, tự đáy lòng nàng lại cảm thấy, đồng dạng là mẫu thân, tiểu Hàn thị đối tốt với nàng, phần nhiều là bởi vì trách nhiệm, mà Nhạc thị, càng nhiều, là vì yêu thương nàng.

Nhạc thị sửa lại phần thắt lưng xiêm y tốt lắm, tỉ mỉ điệp thỏa đáng, rồi mới vừa lòng mỉm cười nhìn Thường Nhuận Chi.

"Di nương." Thường Nhuận Chi giương giương miệng, nhẹ nhàng nói: "Ngày mai, con phải hồi phủ Thái Tử rồi."

"Ai." Nhạc thị lên tiếng, có chút không nỡ, nhưng vẫn nói: "Thái thái nói, con đến phủ Thái tử làm nữ quan, đối với thanh danh của con sẽ có lợi, sau này con lại mịch lương nhân, người khác cũng sẽ xem trọng con hơn chút. Ở phủ Thái tử, tam cô nương phải hảo hảo làm việc nha."

Nhạc thị tha thiết dặn dò, Thường Nhuận Chi đều nhất nhất gật đầu đáp ứng.

Hai mẹ con hàn huyên một lát, tỳ nữ đến nhắc nhở đã đến giờ Dậu, Nhạc thị liền để Thường Nhuận Chi trở về.

"Di nương, hôm nay con có thể ngủ lại đây với người không?" Thường Nhuận Chi kéo tay Nhạc thị, ôn nhu nói.

https://thuviensach.vn

Nhạc thị lắc đầu: "Tam cô nương, chuyện này không hợp quy củ đâu. Mặc dù Thái thái khoan dung, nhưng chúng ta lại không thể chọc phiền toái tới cho người."

"Bất quá là nghỉ vừa cảm giác..."

Thường Nhuận Chi lẩm bẩm một câu, nhưng nhìn Nhạc thị kiên trì, nàng cũng chỉ có thể đánh mất ý niệm này.

Nhạc thị chỗ nào cũng tốt, chỉ là quá nặng quy củ ...

Trằn trọc không yên một đêm, ngày thứ hai Thường Nhuận Chi bái biệt lão thái thái và tiểu Hàn thị, mang theo Diêu Hoàng, Ngụy Tử muốn hồi phủ Thái Tử.

Mới ra cửa hông Hầu phủ, Thường Nhuận Chi liền dừng bước chân.

"Nhuận Chi."

Nghênh diện đi đến một mỹ nam tử, trên mặt mang theo nụ cười chứa vài phần mỏi mệt, sau khi nhìn thấy nàng liền bước nhanh tới.

Thường Nhuận Chi không khỏi lui về sau một bước, nhíu mày.

"Sao Phương đại nhân lại ở chỗ này?" Thường Nhuận Chi vẫn duy trì khoảng cách với hắn, lên tiếng hỏi.

Trên mặt Phương Sóc Chương xẹt qua một tia xấu hổ, trong lòng có chút tức giận, lại vẫn nhẫn nại nhịn xuống, than một tiếng: "Hai ngày trước ta có đến Hầu phủ bái phỏng..."

"Kết quả không thể đi vào, ta biết."

Thường Nhuận Chi đánh gãy lời nói của hắn, rất là trực tiếp hỏi: "Phương đại nhân cần phải biết, toàn bộ Hầu phủ đều không chào đón

https://thuviensach.vn

ngươi. Không biết Phương đại nhân lại tới đây làm gì?"

Phương Sóc Chương cười khổ một tiếng: "Nhuận Chi, đừng như vậy..." Nói xong muốn tiến lên, như là muốn đụng chạm Thường Nhuận Chi.

"Phương đại nhân mời tự trọng." Thường Nhuận Chi lệ quát một tiếng: "Ta và Phương đại nhân không có quan hệ gì với nhau, mời Phương đại nhân không cần lại xưng hô thân mật như vậy đi. Nếu như Phương đại nhân có chuyện gì, có thể gọi ta là Thường nữ quan."

Phương Sóc Chương cương cứng tại chỗ, nửa ngày sau mới lau mặt, thở dài một tiếng: "Hảo, Thường nữ quan... Ngươi đây là muốn đi phủ Thái tử sao? Ta cùng với ngươi tiện đường, chúng ta cùng nhau đi thôi."

Thường Nhuận Chi cau mày, thập phần không muốn đồng hành cùng hắn.

Nàng có chút không rõ hành vi cùng tâm lý của Phương Sóc Chương.

Hắn đây là muốn làm cái gì?

"Nhuận... Thường nữ quan." Phương Sóc Chương nhìn Thường Nhuận Chi, lên tiếng nói tiếp: "Đi thôi."

Trong lòng Thường Nhuận Chi nghẹn một cỗ khí, chân chôn chặt trên mặt đất, nâng cũng không phải, không nâng cũng không phải.

Ngay tại lúc nàng cảm thấy có chút tiến thoái lưỡng nan, lại có người gọi nàng.

"Nhuận Chi!"

Thường Nhuận Chi chỉ cảm thấy trong lòng vừa động, ngẩng đầu nhìn, xa xa sải bước đi tới, không phải Lưu Đồng thì là ai?

https://thuviensach.vn

(BYT: Há há. Sóc ca thành bóng đèn to đùng rồi. Tư vị này, chà chà thật khó tả!)

Sau vài cái hô hấp, Lưu Đồng đã đến trước mặt bọn họ.

Phương Sóc Chương thấy là Cửu hoàng tử, vội vàng hành lễ, trong lòng lại nhấc lên sóng gió kinh đào hãi lãng.

Cửu hoàng tử làm sao lại ở chỗ này?

Vì cái gì, Cửu hoàng tử có thể gọi khuê danh của Nhuận Chi?

Đồng dạng, Thường Nhuận Chi cũng đang nghi hoặc, hành lễ với Lưu Đồng, không nén được tò mò hỏi: "Sao Cửu hoàng tử lại ở chỗ này?"

Lưu Đồng nhìn Phương Sóc Chương một mắt, lại bất mãn nhìn về phía Thường Nhuận Chi, đối với cách xưng hô của nàng Cửu hoàng tử có chút bất mãn.

Nhưng hắn cũng biết nơi này có người khác, tự nhiên cũng sẽ không thể đi sửa chữa nàng.

Lưu Đồng cười nói: "Hôm nay không phải là ngày nàng muốn hồi phủ Thái Tử sao? Ta tả hữu vô sự, liền tiễn nàng một đoạn đường, thuận tiện đáp ứng giúp nàng cầm về mấy túi trà xanh á, cũng đỡ cho nàng lại gọi người đưa tới."

Thường Nhuận Chi nhìn một lát thấy hắn hơi hơi phiếm hồng hai tai, mới thu hồi tầm mắt: "Không nghĩ tới Cửu hoàng tử vẫn là cái trà si..."

Lưu Đồng nở nụ cười, lúc này ánh mắt mới chuyển qua trên người Phương Sóc Chương, giống như mới phát hiện hắn, nghi hoặc nói: "Vị này là..."

https://thuviensach.vn

Phương Sóc Chương vội đáp: "Thần hạ là tiến sĩ năm Nguyên Vũ thứ mười sáu, Hộ bộ cấp sự trung, Phương Sóc Chương, tham kiến Cửu hoàng tử."

"Ừ, đứng lên đi."

Lưu Đồng nhàn nhạt gật gật đầu, cũng không hỏi hắn một cái thần tử, vì sao chặn đường thiên kim Hầu phủ, chỉ lầm lũi nói: "Nhuận Chi, đi được chưa? Ta chờ trà của nàng."

Thường Nhuận Chi trong lòng cười thầm hắn ngây thơ, lại ẩn ẩn có chút vui vẻ vì bộ dáng này của hắn, nghe vậy cười nói: "Cửu hoàng tử mời."

"Thường nữ quan mời."

Lưu Đồng cười đáp lễ, cùng Thường Nhuận Chi sóng vai mà đi.

Đi hai bước, hắn lại quay đầu, đối với Phương Sóc Chương vẫn sừng sờ tại chỗ, nói: "Canh giờ này, Phương đại nhân làm sao còn đi dạo ở đây? Hôm nay ngươi hưu mộc sao?"

Sắc mặt Phương Sóc Chương nhất thời đỏ lên, tùy ý bịa chuyện lấy cớ.

Lưu Đồng cũng không truy cứu, cười cười với Phương Sóc Chương, lại đuổi theo hai bước, cùng Thường Nhuận Chi đi càng lúc càng xa.

Phương Sóc Chương đứng tại chỗ, tay dần dần nắm chặt thành quyền.

Bên này, sau khi Thường Nhuận Chi thấy Phương Sóc Chương cũng không có theo kịp, không khỏi nhẹ nhàng thở ra.

"Cửu hoàng tử làm sao lại đến?"

Lưu Đồng bất mãn nói: "Lúc này không có người khác đâu."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ, chỉ có thể thay đổi xưng hô, nhẹ giọng nói: "A Đồng, sao huynh lại đến đây?"

Lúc này Lưu Đồng thật cao hứng, nói: "Thật là nhàn rỗi vô sự, liền nghĩ đến đưa nàng đi."

Thường Nhuận Chi buồn cười nói: "Đi bộ từ đây đến đó, cũng sẽ không lâu lắm đi?"

"Đúng vậy, rất nhanh liền tới."

Lưu Đồng thở dài một tiếng, vẫn là nhẫn nhịn không được, làm bộ như lơ đãng hỏi: "Phương Sóc Chương kia lại chạy tới tìm nàng? Hắn đã nói cái gì với nàng vậy?"

Hắn đi phủ An Viễn Hầu, còn chưa đi đến chỗ thì đã nhìn thấy Phương Sóc Chương đang nói chuyện cùng Thường Nhuận Chi, trong lòng liền cảm thấy rất khó chịu nha.

Cũng may, xem bộ dáng của Nhuận Chi, tựa hồ là không muốn quan tâm Phương Sóc Chương kia á.

(BYT: Cửu ca. Sao huynh gọi thân mật quá vậy. Chưa về một nhà cơ mà. Gọi dễ nghe nhỉ! Nhuận Chi. Ngọt ngào ghê hen.)

"Hắn mới nói hai ba câu, huynh đã tới rồi."

Thường Nhuận Chi chi tiết nói: "Hắn nói muốn cùng ta cùng đi đến phủ Thái tử, ta chưa kịp trả lời, huynh đã tới rồi. Lúc nãy thời gian đúng là rất chuẩn."

Lưu Đồng tức giận Phương Sóc Chương quấn quít lấy Thường Nhuận Chi không tha, lúc này thấy biểu cảm của Thường Nhuận Chi như thường, trái tim thả lỏng, lại dặn dò Thường Nhuận Chi mấy câu: "Bình thường có

https://thuviensach.vn

thể trốn tránh hắn liền trốn tránh, ta thấy hắn một bụng đầy ý nghĩ xấu. Nói không chừng một kế bất thành, tái sinh một kế."

Thường Nhuận Chi âm thầm buồn cười, đáp ứng hắn.

Lưu Đồng thầm cảm thấy cao hứng trong lòng.

Hai người một đường chậm rãi đi tới phủ Thái tử, Lưu Đồng không khỏi cảm khái: "Ta nhớ được đoạn đường này đi không tính là ngắn, làm sao giống như không đi lập tức đến."

Khóe miệng Thường Nhuận Chi khẽ nhếch, hỏi Lưu Đồng có muốn đi vào hay không.

Lưu Đồng lắc đầu: "Ta không thích nơi này, đi vào làm cái gì?"

"Vậy còn trà xanh kia..."

"Hả, đúng nha, kém chút nữa quên cầm trà xanh về rồi." Lưu Đồng vỗ trán: "Ta ở cửa nhỏ bên hông chờ, nàng cầm vội tới cho ta là tốt rồi."

Thường Nhuận Chi nhíu mày: "Ta để cho Diêu Hoàng đưa tới cho huynh nha."

"Nàng tự mình đưa không được sao?" Lưu Đồng vặn vẹo hỏi Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi ma xui quỷ khiến nói: "Ta đây tự mình đưa, huynh ở đây chờ."

Lưu Đồng vội vã gật đầu, ý cười trên mặt không cách nào che giấu.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 45: Ẩn Ưu

Tiếp nhận bao lá trà trong tay Thường Nhuận Chi, nhìn theo nơi bóng lưng nàng biến mất, Lưu Đồng mới thất lạc xoay người rời khỏi.

Hắn đưa bài tử vào cung, sau khi đi vấn an quý phi, liền đến chỗ Hiển tần nương nương.

Hiển tần rất là cao hứng, tiếp đón Lưu Đồng nói: "Ngươi đứa nhỏ này, đã thật lâu không có tiến cung."

"Nương nương hy vọng thần đến sao?" Lưu Đồng cười nói.

"Muốn, đương nhiên muốn." Hiển tần oán trách nói: "Lúc này muốn ngươi cưới một phòng kế thê, cũng tốt cho ngươi khai chi tán diệp. Xem ngươi, mỗi ngày cô đơn, ta nhìn sẽ đau lòng."

Lưu Đồng cười nhẹ, nhân cơ hội nói: "Nếu nhi thần muốn cưới nữ tử, nhất định sẽ đến cầu nương nương làm chủ cho nhi thần."

"Hửm?" Hiển tần kinh ngạc nói: "Ngươi đã muốn cưới nữ tử?"

Lưu Đồng chỉ cười không nói.

"Ngươi đứa nhỏ này, còn đánh bí mật với ta nữa chứ, nhanh nói thử xem." Hiển tần khẩn trương thúc giục.

Lưu Đồng lắc đầu, cười cười, nói: "Tạm thời còn không thể nói cho nương nương, chờ đến lúc đó, ngài sẽ biết."

https://thuviensach.vn

"Còn thừa nước đục thả câu." Hiển tần trừng mắt nhìn hắn, nửa ngày sau mới thở dài: "Được rồi, ngươi trưởng thành, cũng có ý nghĩ của chính mình, ta không bức bách ngươi."

Hiển tần dừng một chút, lại nhíu mày hỏi: "Mạc gia bên kia..."

Biểu cảm trên mặt Lưu Đồng có chút biến đổi.

Hiển tần dò xét sắc mặt của hắn, chậm rãi nói: "Mạc gia nhắc tới vài lần, ngươi lại một hai trốn tránh, ta liền biết trong lòng ngươi không muốn đám hỏi với Mạc gia. Bất quá tiểu cửu à, Mạc gia cũng không từng đối với ngươi không dậy nổi, đến cùng vẫn là nhà mẹ đẻ vợ cả của ngươi, hay là đừng quá lạnh nhạt cho thỏa đáng."

Hiển tần không biết Lưu Đồng cùng Mạc gia có kẽ hở nào, cho nên cũng sẽ không biết, hiện tại Lưu Đồng nghe tới Mạc gia, liền giống như ăn phải ruồi bọ, cảm thấy rất ghê tởm.

Đầu hắn cuối xuống, cũng không hé răng.

Hiển tần thấy hắn như vậy cũng không biết phải làm sao, chỉ có thể nói: "Nếu ngươi thật sự muốn lấy một nữ tử về nhà, vậy thì đừng chậm trễ. Chỗ thánh thượng, sớm hay muộn cũng sẽ an bài cho ngươi, cửu hoàng tử phi muốn nhập tông điệp hoàng gia, tự nhiên cũng phải thận trọng mới được. Nếu là thánh thượng trước một bước chỉ hôn, ý tưởng này trong lòng ngươi, liền thất bại."

Lưu Đồng đứng dậy thi lễ với Hiển tần, nói: "Nương nương nhắc nhở, nhi thần nhớ kỹ."

Hiển tần trấn an cười, lại nhàn thoại vài câu cùng Lưu Đồng, rồi mới phóng Lưu Đồng ra cung.

Lưu Đồng một đường đi tới phủ Thụy vương.

https://thuviensach.vn

Hôm nay Thụy vương nhưng là được nhàn, không có làm nghề mộc.

Hắn mặc một thân thường phục thoải mái, chính là đang đọc sách.

Lưu Đồng ngồi xuống bên cạnh hắn, thăm dò hỏi, vừa thấy tên sách liền vui vẻ: "Diêu tử kinh dật sự? Đây là sách gì?"

Thụy vương bỏ sách xuống, cười tủm tỉm đề cử cho hắn: "Hôm qua mới đào được, bên trong viết đều là một ít kỳ chí quái đàm, đọc thử đúng là có một phen tư vị khác."

Lưu Đồng nhìn Thụy vương, cầm sách lên lật đi lật lại hai trang, không khỏi cười nói: "Bắt đầu từ khi nào Ngũ ca lại xem sách giải trí vậy?"

"Giết thời gian mà." Thụy vương lười biếng duỗi thắt lưng: "Bây giờ, ta chính là một người không phận sự, người không phận sự cũng không được xem sách giải trí sao."

Nguyên Vũ đế lấy lại chức vụ của Thụy vương ở Binh bộ, đưa hắn để đó không dùng, cũng không có an bài chuyện cho hắn làm.

Bây giờ Thụy vương ngày ngày đợi ở vương phủ, triệt để trở thành một vương gia nhàn tản.

Lưu Đồng đem sách trả trở về, trầm mặc không nói.

Thụy vương nghiêng đầu cười, hỏi hắn: "Đây là xảy ra chuyện gì?"

Lưu Đồng nhẹ giọng nói: "Đệ mới từ trong cung trở về."

"Đi gặp mẫu phi?" Thụy vương cũng không ngoài ý muốn hỏi: "Cùng mẫu phi nói chuyện của Thường tam cô nương sao?"

Lưu Đồng lắc đầu.

https://thuviensach.vn

Hắn lặng im một lát, nhẹ giọng thở dài.

"Ngũ ca, huynh nói đệ có nên nói cho phụ hoàng biết, đệ muốn cưới Thường tam cô nương... Phụ hoàng, ông ấy sẽ đồng ý sao?"

Lưu Đồng nhìn Thụy vương, lòng đầy chờ mong.

Thụy vương chỉ lạnh nhạt lắc đầu nói: "Sẽ không."

"Tại sao?"

"Tại sao?" Thụy vương khẽ cười một tiếng, hỏi lại Lưu Đồng: "Đệ không biết tại sao?"

Trong lúc nhất thời, Lưu Đồng có chút nhụt chí.

Thụy vương nhìn hắn, lắc đầu nói: "Tiểu cửu à, có đôi khi ngũ ca cảm thấy đệ rất thông minh, nhìn thế cục rõ ràng, đôi khi lại cảm thấy đệ hồ đồ. Chuyện đã rõ ràng như vậy, đệ muốn hỏi thêm cái gì."

Thụy vương nói: "Đệ đối với Thường tam cô nương có cảm tình, lẫn nhau quen thuộc rồi chậm rãi thân cận, đây là chuyện tốt. Nhưng đệ không thể xem nhẹ, thân phận của Thường tam cô nương, đích xác không xứng với đệ. Chẳng sợ đệ là tục cưới. Phụ hoàng lại không coi trọng đệ, cũng sẽ không nguyện ý cho đệ cưới một nữ tử đã hòa ly."

Lưu Đồng mím môi, hỏi: "Ngũ ca có biện pháp?"

"Biện pháp là người nghĩ, thuận theo thế sự cho thỏa đáng." Thụy vương lắc đầu: "Hiện tại, đệ hỏi ta có biện pháp, ta chỉ có thể trả lời đệ, không có."

"Hôm nay Hiển tần nương nương có nói với đệ, nếu như đệ muốn cưới nữ tử, không cần chậm trễ lâu lắm, phụ hoàng tùy thời đều có thể nghĩ đến đệ, lại muốn tứ hôn cho đệ..." Lưu Đồng lo âu nói: "Đệ cũng có chút lo lắng..."

https://thuviensach.vn

Thụy vương nghe vậy cười: "Tạm thời phụ hoàng sẽ không nhắc đến hôn sự của đệ, chuyện này đệ có thể an tâm."

"Sao vậy?" Lưu Đồng vội hỏi.

Thụy vương nói: "Bởi vì còn có Thái tử ở đó."

Thụy vương nhẹ giọng đề điểm Lưu Đồng: "Thái tử một lòng muốn cho đệ lần nữa đám hỏi cùng Mạc gia, bây giờ Mạc gia là ngại thái độ của đệ, cho nên không thể há mồm. Chờ Mạc gia há mồm, Thái tử sẽ làm người bảo đảm, hôn sự này của đệ cơ bản là có thể định. Bây giờ Mạc gia còn chưa có hành động, tự nhiên Thái tử sẽ vui vẻ ở một bên nhìn đệ lẻ loi một mình như cũ. Có Thái tử ở đây, phụ hoàng sẽ không nghĩ đến chung thân đại sự của đệ."

Lý do này xem ra có chút gượng ép, nhưng Lưu Đồng thấy vẫn không dễ chịu.

Bởi vì hắn biết rõ, có Thái tử ở đây, phụ hoàng sẽ quyết định không nhìn tới hắn, một đứa nhi tử thừa thải.

Nếu Thái tử nói một câu, "Hôn sự của Tiểu cửu sẽ do nhi thần phụ trách", phụ hoàng có thể trực tiếp mặc kệ đại sự tát hợp hôn sự cho hắn.

Mặc dù rất bất đắc dĩ, nhưng đây là tình hình thực tế.

Thái tử đối với phụ hoàng mà nói, cùng là con, nhưng lại bất đồng.

Lưu Đồng nhất thời cao hứng yên tâm, nhất thời lại có chút thần thương khổ sở.

Thụy vương cũng đã sớm nghĩ thông suốt, nói với Lưu Đồng: "Đệ không đi làm việc, muốn ở lại chỗ này của ta hả?"

Lưu Đồng không yên lòng nói: "Hôm nay đệ có tâm sự."

https://thuviensach.vn

"Không phải nói rõ với đệ rồi sao? Còn tâm sự gì?" Thụy vương tò mò.

Lưu Đồng liền đem chuyện hôm nay đi tìm Thường Nhuận Chi, muốn đưa nàng đoạn đường, kết quả gặp Phương Sóc Chương chuyện nói.

Thụy vương nghe, thân thể cũng ngồi thẳng.

Hắn cau mày, chờ Lưu Đồng nói xong hỏi: "Như thế nào lại đến, Phương Sóc Chương đã nhìn ra quan hệ giữa đệ và Thường tam cô nương chưa?"

Lưu Đồng chần chờ nói: "Đệ không rõ ràng..."

Thụy vương bất đắc dĩ trừng mắt nhìn hắn: "Tiểu cửu, sao đệ có thể thiếu kiên nhẫn như thế? Đệ biết rõ Thái tử muốn tác hợp Phương Sóc Chương cùng Thường tam, bây giờ đệ ở trước mặt Phương Sóc Chương lộ tướng, hắn biết đệ cùng Thường tam quan hệ không bình thường, hắn có thể không nói với Thái tử sao? Thái tử đã biết, chuyện đệ cùng Mạc gia, nói không chừng liền muốn đi trước một bước!"

Lưu Đồng nhất thời giật nảy mình: "Không thể nào!"

"Khó nói."

Thụy vương đứng dậy thong thả bước, nửa ngày sau mới nói với Lưu Đồng: "Việc cấp bách, trước tiên đệ nên xác định một chút, ý tưởng của Phương Sóc Chương này là cái gì."

Lưu Đồng nhanh chân muốn nâng bước chạy, Thụy vương vội vã gọi hắn: "Trở về!"

Lưu Đồng dừng chân, Thụy vương trầm ngâm một lát, nói: "Bất luận như thế nào, đệ phải chuẩn bị cho thật tốt."

Lưu Đồng trầm mặc, bỗng nhiên nhẹ nhàng nở nụ cười, như trút được một gánh nặng, nói: "Cùng lắm thì kháng chỉ không hôn, nói không chừng

https://thuviensach.vn

phụ hoàng còn có thể nhìn đệ với cặp mắt khác xưa một lần."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 46: Thụy Vương

Editor: Bộ Yến Tử

Lời nói có chút vô lại làm cho Thụy vương mỉm cười.

Nhưng hắn lập tức nghiêm túc nói: "Đừng nói những lời không may như vậy chứ."

Lưu Đồng từ chối cho ý kiến, cùng Thụy vương nói lời tạm biệt, liền vội vội vàng vàng bước đi.

Thụy vương nhìn hắn rời khỏi, mâu trung nhiễm lên một tầng ẩn ưu.

Thường Mộc Chi nghe được tin Lưu Đồng đến vương phủ, lúc này mới chạy tới, trên trán còn có chút mồ hôi.

"Cửu đệ đâu rồi?"

"Đi rồi."

Thụy vương ngồi xuống, cầm quyển sách《diêu tử kinh dật sự》, trong lòng lại không thể nào thanh thản mà đọc sách.

Thường Mộc Chi cùng hắn làm phu thê, tự nhiên nhìn ra được trong lòng hắn có việc, nói:

"Xảy ra chuyện gì? Cửu đệ đến đã nói cái gì, xem bộ dáng chàng trùng trùng tâm sự kìa."

https://thuviensach.vn

Thụy vương nhìn Thường Mộc Chi, than một tiếng: "Cũng không biết muội tử kia của nàng xuất hiện, đối với Tiểu Cửu mà nói là chuyện tốt hay là chuyện xấu."

Thường Mộc Chi nhất thời trừng mắt nhìn hắn: "Nhuận Chi xảy ra chuyện gì? Bây giờ Tiểu Cửu đối với Nhuận Chi có tâm, nếu bọn họ có thể thành một đôi, không phải là chuyện tốt à? Làm sao có thể nhấc lên chuyện xấu được chứ."

Thụy vương liền thở dài, lẩm bẩm nói: "Ý kiến phụ nhân..."

"Thiếp ý kiến phụ nhân sao, sao chàng không nói dựa vào thiếp giúp chàng lo chu toàn hậu viện, thay chàng thu xếp ăn mặc?"

Thường Mộc Chi liếc trắng mắt, phu thê hai người theo lệ thường vui đùa hai câu, lúc này Thường Mộc Chi mới đứng đắn hỏi:

"Đến cùng đã xảy ra chuyện gì?"

Thụy vương liền nhớ đến chuyện Lưu Đồng nói, nói lại một lần: "Tiểu Cửu nói câu nói kia, ta thấy ngược lại cũng không phải thật đang giận lẩy. Nàng nói, nếu bên kia Thái tử đã biết, Mạc gia đứng dậy, vậy hôn sự của Tiểu Cửu..."

Thường Mộc Chi cũng nhíu chặt lông mày.

Nàng gả vào hoàng gia những năm gần đây, đối với huynh đệ của Thụy vương cũng có nhận thức cơ bản. Này giữa, không hề nghi ngờ, Cửu hoàng tử mới là huynh đệ duy nhất mà Thụy vương để ở trong lòng. Cho nên nàng quan tâm Cửu hoàng tử cũng giống như người trong nhà.

Lúc trước hôn sự của Cửu hoàng tử, là do thánh thượng ngự ban, với lại cửa hôn nhân này đột nhiên rớt xuống, nàng cũng không kịp đi tiếp xúc với

https://thuviensach.vn

Mạc thị này tương lai trục lý, sau khi Mạc thị vào cửa, rất nhanh liền bệnh chết.

Đối với chuyện này, phu thê bọn họ cũng có chút oán hận thánh thượng.

Bây giờ, mắt thấy Cửu đệ có cọc hôn sự như ý, trên mặt lộ rõ nụ cười phát ra từ nội tâm, sao bọn họ có thể nhìn hắn lại lần nữa bị vùi dập đi xuống?

Huống chi, Cửu đệ rõ ràng rất quan tâm đến Nhuận Chi.

Nàng làm đại tỷ, tự nhiên cũng hi vọng Nhuận Chi có thể được vừa lòng đẹp ý —— ít nhất, so với lúc trước ở Phương gia cũng tốt đẹp hơn.

Thường Mộc Chi vội nói với Thụy vương: "Nếu không, hôm nay thiếp vào cung một chuyến, tìm mẫu phi cùng Quý phi nương nương nói?"

Hậu cung Nguyên Vũ đế bây giờ, Quý phi có phẩm cấp cao nhất trong các cung phi, chưởng quản mọi việc trong hậu cung. Bà không có nhi tử, cho nên đối với chư vị vương gia hoàng tử đều đối xử bình đẳng, ngược lại cũng nhận được kính trọng của các vị Hoàng tử.

"Quý phi nương nương không nhất định nguyện ý làm người bảo đảm." Thụy vương trầm ngâm nói: "Bà không có nhi tử, sau này mặc kệ ai đắc thế, đối với bà mà nói đều giống nhau. Hôn sự của Tiểu Cửu, người sáng suốt đều nhìn ra được là do Thái tử khống chế, Quý phi nương nương xưa nay bo bo giữ mình, nếu làm cũng sẽ không nguyện ý giao du với kẻ xấu."

Thường Mộc Chi liền thở dài.

"Thiếp liên tục đều cảm thấy không minh bạch, Thái tử nhất định phải kéo Cửu đệ đến bên cạnh hắn, dụng ý ở đâu nhỉ?" Thường Mộc Chi nhụt chí nói: "Cửu đệ ở bên cạnh hắn làm việc cũng đã vài năm, cũng không thấy hắn trọng dụng Cửu đệ. Lúc trước cọc hôn sự kia, Mạc gia lại giấu

https://thuviensach.vn

giếm chuyện Mạc thị sớm bệnh nguy kịch, thiếp không tin Thái tử không biết. Hắn nhất định cùng Mạc gia đẩy Cửu đệ vào hố, lại còn muốn đẩy vào hố lần thứ hai? Đến cùng thì Cửu đệ có chỗ nào để hắn cảm thấy e ngại đâu?"

Thụy vương đóng chặt mắt, than nhẹ một tiếng: "Hắn mượn sức Tiểu Cửu đến bên cạnh hắn, không phải là đang thăm dò ta sao."

"Vương gia?"

Thường Mộc Chi nhất thời nhìn về phía Thụy vương.

Thụy vương tự giễu cười: "Phụ hoàng phong năm vương gia, Kỳ vương huynh, Lễ vương huynh, Chúc vương huynh còn có Sầm vương đệ, bọn họ bốn người rõ ràng là đã muốn đứng ra đối kháng cùng Thái tử. Chỉ có một mình ta, còn không có nói rõ thái độ."

Thụy vương nhè nhẹ vỗ về gáy sách: "Thái tử tự nhiên là nguyện ý nhiều thêm một cái trợ thủ, tốt hơn nhiều một cái mịt mờ địch nhân."

"Trước đó Thái tử bố trí cục nhường thánh thượng, lấy lại chức vụ của chàng ở Binh bộ." Thụy vương phi chần chờ nói: "Này cũng là một loại cảnh cáo cùng thăm dò?"

"Có lẽ đi." Thụy vương nhìn Thường Mộc Chi, trong giọng nói tràn đầy bất đắc dĩ: "Nàng có biết, ta thật sự rất không thích loại tranh đấu gay gắt giữa các huynh đệ này."

Thụy vương thở dài một tiếng: "Đều là huynh đệ cốt nhục, tuy không phải cùng trong bụng một nương sinh ra, nhưng cũng là thân nhân huyết mạch tương liên mà. Hoàng gia tranh đấu không thấy huyết, cũng là không tốn mảy may ở chiến trường thảm thiết. Ta không muốn liên lụy ở trong đó, rất hiển nhiên, người khác lại không cho phép ta không đếm xỉa đến... Nếu như ta thật sự không chịu giúp bên nào, chỉ sợ bọn họ còn có thể nhận, ta

https://thuviensach.vn

đây là sống chết mặc bây, hảo làm cho bọn họ trai cò tranh chấp, mà ta ngư ông đắc lợi."

Thường Mộc Chi chậm rãi ngồi xuống, ánh mắt có chút đăm đăm: "Nói như thế... Thái tử cùng vài vị vương gia tranh đấu, chàng có tránh cũng không thể tránh?"

"Thái tử luôn luôn cực lực mượn sức Tiểu Cửu, chẳng phải lúc đó đang ép ta lựa chọn." Thụy vương bất đắc dĩ lắc đầu: "Hắn là không có khả năng để ta tiêu diêu tự tại."

"Trong tay chàng không có thực quyền, chẳng sợ hắn mượn sức chàng, có năng lực như thế nào?"

"Liền bởi vì hiện tại trong tay ta không có thực quyền, cho nên hắn mới càng muốn hạ khí lực đi mượn sức ta."

Thụy vương cẩn thận phân tích cho Thường Mộc Chi hiểu, nói: "Ta bây giờ, khống chế rất tốt. Huống chi, đến cùng ta vẫn còn phong hào vương gia, thật muốn thay Thái tử thiết lập chính sự, càng thêm làm ít công to. Quyền trong tay hắn chỉ cần lộ một chút cho ta, thực quyền tới tay, cũng biểu lộ ta là người một phía với hắn."

"Hôm qua Tiểu Cửu không là mà nói, thấy Hộ bộ cấp sự trung Phương đại nhân, và công tử của Binh bộ Tả thị lang, cùng chất tử Hoài Tây Đại tướng quân cùng đi Dịch Hồng các? Trong kinh có không ít người đoán chủ nhân phía sau Dịch Hồng các. Có người truyền chủ nhân của Dịch Hồng các là một nữ tử. Nhưng theo ta thấy, chủ nhân phía sau này, tám chín phần mười là Thái tử."

Thường Mộc Chi nhất thời kinh ngạc nói: "Thái tử? Không có khả năng đi! Sản nghiệp của Thái tử như thế nào bao gồm kỹ lâu? Hắn không cần thanh danh!"

https://thuviensach.vn

"Bận tâm thanh danh, này đại khái cũng là không có người bại lộ nguyên nhân." Thụy vương nói: "Trên phố đồn đãi, chủ nhân phía sau Dịch Hồng các là nữ nhân... Chắc nàng còn nhớ rõ, lúc trước Thái tử nạp nhũ nhân Trần thị?"

Thường Mộc Chi gật đầu.

Thái tử nhũ nhân Trần thị xuất thân giáo phường tư, lúc trước Thái tử nghênh nàng vào phủ Thái Tử, còn khiến cho người ta một phen tranh luận, có vài vị Ngự Sử, Thượng Thư trách cứ Thái tử đức hạnh suy đồi. Sau đó, Trần thị tiến vào phủ Thái Tử không lâu liền có dựng, sinh nhi tử, Thái tử liền cho nàng thân phận nhũ nhân.

"Nữ nhân trong hậu viện Thái tử, bao nhiêu hẳn là nàng cũng biết một hai. Trần nhũ nhân kia tướng mạo ở trong đó không tính xuất sắc, lại ở chỗ Thái tử có vài phần thể diện, chắc hẳn nàng có chỗ hơn người." Thụy vương nhẹ giọng nói: "Nói không chừng, Dịch Hồng các này chính là sản nghiệp của Trần nhũ nhân kia."

Thường Mộc Chi tinh tế suy nghĩ, không khỏi cảm thấy phỏng đoán của Thụy vương rất có đạo lý.

https://thuviensach.vn

Chương 47: Đoán

"Thái Tử đã bắt đầu nhúng tay tới Binh bộ, mặc dù phụ hoàng cách chức ta, nhưng cũng không có đem quyền lực binh tướng bộ phóng cho Thái Tử, nhưng ở trong mắt Thái Tử, Binh bộ đã là vật trong bàn tay hắn."

Thụy vương tiếp tục nói: "Theo như xem xét, công tử Binh bộ Tả thị lang cùng người của Thái Tử có tiếp xúc, ít nhất Binh bộ Tả thị lang một hệ đã là người của Thái Tử."

Thường Mộc Chi không khỏi hỏi: "Lúc trước Vương gia làm việc ở Binh bộ, hắn là cũng nhận thức người cầm quyền Binh bộ này nhỉ, không biết Binh bộ Tả thị lang kia làm người như thế nào?"

Thụy vương lắc đầu: "Ích lợi tối thượng, hai mặt."

Tám chữ đánh giá, đủ để cho Thường Mộc Chi biết, người này không phải là thứ người tốt lành gì.

Thái Tử mượn sức người như vậy, đối với hắn có tác dụng sao?

Thường Mộc Chi không khỏi thở dài: "Thái Tử chỉ lo lắng trước mắt, lại không nghĩ sau này. Nên người vì hắn làm việc, luôn muốn có chút thực tài thực liêu mới tốt..."

Thụy vương lại nói: "Mặc dù hắn mượn sức người không xem phẩm hạnh người, nhưng cũng không thể không nói, hắn coi như là cầu mới như khát."

https://thuviensach.vn

"Có thể hắn cầu mới, là vì cầu 『tài』." Thường Mộc Chi khẽ hừ một tiếng.

Thụy vương bất đắc dĩ lắc đầu cười cười, lại nói tiếp: "Chuyện ở Binh bộ tạm thời đặt qua một bên, nhưng mà chất tử Hoài Tây đại tướng quân kia xuất hiện... Có chút làm cho người ta đoán không ra."

"Có thể là hắn tới xem đường tỷ của hắn chăng?" Thường Mộc Chi đoán.

Thụy vương bật cười: "Nếu thật sự đến xem đường tỷ hắn, vậy nên đi phủ Thái Tử gặp. Mặc dù đường tỷ hắn bất quá là Thái Tử lương đệ, nhưng Thái Tử xem hắn là thân thích đứng đắn, nhất định sẽ để cho người ở phủ Thái Tử hảo hảo chiêu đãi hắn. Làm gì có chuyện, hắn đi cùng Thái Tử cùng nhau tiếp một Hộ bộ cấp sự trung nho nhỏ lui tới?"

Thường Mộc Chi vừa nghe cũng cảm thấy kỳ quái: "Vậy theo chàng thấy, hắn tới đó làm cái gì?"

Thụy vương nhẹ nhàng gõ gõ cái bàn bát tiên bằng dương mộc, thấp giọng nói: " Phụ thân Tống Cảnh, chính là tham tướng đóng quân tại Yến Bắc quan."

Thường Mộc Chi nhất thời lơ mơ, rồi sau đó mạnh mẽ tỉnh ngộ, cả kinh đứng lên.

"Vương gia..." Nàng rất là kinh ngạc nhìn Thụy vương: "Chàng đoán trắc, Thái Tử cấu kết với tham tướng đóng quân ở Yến Bắc quan?"

Ngược lại, Thụy vương rất trấn tĩnh: "Vội vàng xao động cái gì? Bất quá là hồ đoán một hai."

Thường Mộc Chi gấp đến nỗi lòng cũng loạn: "Chàng nói là đoán, nhưng mà mỗi khi chàng đoán trắc, tám chín phần mười là thật đó!"

https://thuviensach.vn

Thụy vương cúi đầu không nói.

Thường Mộc Chi đi qua đi lại, hốt nói: "Khó trách... Khó trách Cửu đệ trở về nói, Thái Tử ở cung yến nâng lên chuyện chàng ở Binh bộ ban sai, người sứ đoàn Tiên Ti sẽ đi ra cắm một cước nói chuyện... Người đóng quân ở Yến Bắc quan thường lui tới chặt chẽ với người Tiên Ti, bọn họ có lẽ đã đạt thành cái hiệp nghị gì cũng vưu cũng chưa biết..."

Thụy vương nhưng là kinh ngạc nhìn Thường Mộc Chi, không khỏi cười nói: "Hắc, cũng có lúc nàng có thể trở thành nữ Gia Cát đi?"

"Chàng còn có lòng thanh thản cười!" Thường Mộc Chi tức giận đến sắc mặt đỏ bừng, lại đột nhiên hiểu được: "Kỳ thực chàng đã sớm đoán như vậy, đúng hay không?"

Thụy vương nâng nâng vai, tỏ vẻ cam chịu.

Thường Mộc Chi quả thực không kịp thở: "Nếu chàng đoán là thật, vậy Thái Tử chính là..."

"Chính là cái gì? Thông đồng với địch phản quốc?"

Thụy vương bật cười lắc đầu: "Mục tiêu của Thái Tử, là trung ương hoàng thành, long ỷ cao nhất ở Hàm Nguyên điện. Cho dù hắn và người Tiên Ti có giao dịch, vậy cũng chỉ là ở giữa giành ra một ít lợi ích kinh tế. Hắn, không tính là thông đồng với địch, càng chưa nói tới bán nước, bất quá hắn vì chính mình theo hướng mại thương vào quân đội, tăng thêm kiếp mã. Mặc dù ta đoán trắc là thật, mặc dù ta lấy được chứng cớ phóng tới trước mặt phụ hoàng, nói vậy, phụ hoàng cũng vẫn sẽ thiên vị hắn. Huống chi, bất quá hết thảy là đoán thôi."

Thụy vương buông sách trong tay: "Trở lại chuyện chính, bây giờ Thái Tử làm đủ loại hành vi, nhìn qua, tựa hồ là tích cực mưu quyền. Chuyện này cũng không có làm ta cảm thấy ngoài ý muốn, Kỳ vương huynh bọn họ

https://thuviensach.vn

làm sao không phải là tích cực củng cố tự thân quyền thế? Thái Tử nhìn sốt ruột cũng bình thường. Bây giờ hắn, có thể mượn sức thế lực nhân hòa, nhất định sẽ không sai. Tiểu cửu là một trong số đó, ta cũng là một trong số đó, Mạc gia, càng là một trong số đó."

"Mạc gia đã sớm xuống dốc!" Thường Mộc Chi không khỏi nói: "Mặc dù có danh hào phủ Quốc công, nhưng mà ai cũng biết, nhà bọn họ cũng không giống như nhà mẹ đẻ thiếp, phủ An Viễn hầu!"

"Cũng không phải." Thụy vương nghiêm mặt nói: "Phủ An Viễn hầu mặc dù đã bị rớt xuống chờ tập tước, nhưng nhạc phụ vẫn còn sống, chỉ cần Thường gia không có chuyện, tấm biển Hầu phủ lúc người còn sinh thời cũng sẽ không bị hái xuống, phụ hoàng đối với phủ An Viễn hầu cũng coi như trọng dụng. Nhưng phủ Phụ quốc công, lại không giống như nàng nói, không chịu nổi như vậy."

Thụy vương nói: "Mạc gia là vì nhận lấy nghi kỵ đế vương, mới thu liễm tâm tư. Nhưng bọn họ có danh hào 『vạn thần chi sư』, cũng không vì chịu cảnh trừ khử của đế vương mà đi xuống. Phủ Phụ quốc công có đại tộc là Mạc gia chống đỡ, bọn họ suy sụp không đi xuống."

Thường Mộc Chi không khỏi chán nản, nhất thời lại tìm không ra lời nào để phản bác, chỉ có thể oán hận nói: "Tổ mẫu thiếp nói, phủ Phụ quốc công một phòng văn nhân, tâm tư giả dối, lục đục với nhau, nhiều hạng người gian xảo. Hi vọng bọn họ, người trong nhà đấu người trong nhà, đấu đến ngươi chết ta sống mới tốt."

Thụy vương khó thấy được bộ dáng nàng phó cái mũi nhỏ hẹp hòi, không khỏi bật cười, kéo tay nàng nói: "Nói nhiều như thế, bất quá là muốn nói cho nàng biết, Mạc gia còn hữu dụng với Thái Tử, Thái Tử sẽ không bỏ qua cơ hội mượn sức phủ Phụ quốc công. Xa xa hắn nạp một Mạc thị là không đủ. Nếu hắn có thể giúp đỡ Mạc gia, để nữ nhi Mạc gia lại trở thành Cửu hoàng tử phi, một là cho Mạc gia nhiều thêm một tầng bảo đảm, hai

https://thuviensach.vn

cũng là trợ giúp chính mình mượn sức Tiểu Cửu, ba có lẽ còn có thể thuận tiện mượn sức ta tới tay... Một tên tam điêu, một cọc hôn sự đổi lấy tam đại ích lợi, ổn kiếm không bồi mua bán, ai không đồng ý làm?"

Bây giờ, Thường Mộc Chi cũng tỉnh táo lại, phản nắm giữ tay Thụy vương: "Cửu đệ bị hắn tính kế một lần, không thể để hắn lại bị tính kế lần thứ hai."

Thụy vương ẩn ẩn thở dài: "Vậy muốn xem... Phương Sóc Chương kia sẽ tạo ra ý tưởng gì."

Bên này, sau khi Lưu Đồng rời phủ Thụy vương, vốn là sốt ruột vội hoảng vội vàng đi tìm Phương Sóc Chương, nhưng đi đến giữa đường lại dần dần thả chậm bước chân.

Hắn suy nghĩ một lát, không có xúc động đến phủ Thái Tử tìm người, ngược lại để cho người đi hỏi thăm địa phương Phương Sóc Chương trụ, một đường hướng Phương phủ đi tới.

Vừa khéo là, Phương Sóc Chương thế nhưng đang ở Phương phủ.

Người gác cổng nghe nói người đến là Cửu hoàng tử, vội nhún nhường cúi người nói: "Cửu hoàng tử tới vừa vặn, lão gia hôm nay sáng sớm ra cửa, không bao lâu đã trở lại, nói là không thoải mái, để cho người đi phủ Thái Tử tố cáo tội xin phép rồi..."

Trong mắt Lưu Đồng xẹt qua mỉm cười.

Hắn không có đoán sai, lúc này Phương Sóc Chương, cũng không có đi tới trước mặt Thái Tử nói cái gì.

Văn nhân, đều là như thế này, lòng tự trọng quá mạnh mẽ, nhất thời không tiếp thụ được chính mình bại bởi chuyện như vậy trong tay người khác.

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng được người gác cổng cung kính chào đón, vào đại môn Phương phủ.

Hắn tả hữu nhìn, mặt mày liền hơi hơi chìm xuống.

Chỗ này, Nhuận Chi đã ở chỗ này đợi hai năm...

Ngẫm lại, sao hắn lại cảm thấy không thoải mái như vậy nhỉ?

Lưu Đồng nhíu mày, hừ lạnh một tiếng.

Một bên, người hầu nghênh đón bên cạnh cả người run run, sợ chính mình phạm vào cái sai lầm gì, chọc vị hậu duệ quý tộc hoàng gia này không khoái.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 48: Kích Tướng

Editor: Bộ Yến Tử

Không có chờ lâu, liền có người đến phụng trà.

Không biết Phương Sóc Chương đang làm cái gì, thế nhưng không có xuất hiện. Đến phụng trà là một phụ nhân trẻ tuổi biết vâng lời, cung kính đứng trên đất dâng trà sau đó liền đứng qua một bên, nhẹ giọng nói:

"Phiền Cửu hoàng tử chờ một lát, lão gia đang rửa mặt, một lát nữa sẽ đến."

Lưu Đồng ngắm nàng một mắt, ý vị thâm trường nói:

"Lão gia quý phủ nghỉ ngơi có chút không theo quy luật nhỉ, mặt trời lên cao rồi, cũng đã đến lúc muốn dùng cơm trưa, vậy mà còn nghỉ ở trong phòng?"

Trên mặt phụ nhân thoáng hiện một tia xấu hổ.

Lưu Đồng bưng trà nhưng không uống, như không chút để ý hỏi:

"Ngươi là quản sự Phương phủ?"

Phụ nhân phúc thân hành lễ, nói:

"Hồi Cửu hoàng tử, thiếp thân Trần thị, do trong phủ không có chủ mẫu, lão gia để thiếp thân quản lý nội viện."

https://thuviensach.vn

"Hửm?"

Lưu Đồng bưng trà trong tay lắc lắc, nói tiếp:

"Phương đại nhân là người chí hiếu, bổn hoàng tử cũng có nghe thấy, làm sao, quý phủ không phải còn có lão thái thái sao? Vì sao để một thiếp thất như ngươi làm đương gia?"

Trên mặt Trần thị hết xanh lại hồng, kiên trì nói:

"Lão thái thái thân thể không tốt, lão gia không muốn lão nhân gia làm lụng vất vả, mới nhường thiếp thân tạm thời chưởng gia... Đã làm Cửu hoàng tử chế giễu."

Lưu Đồng "Ừ" một tiếng, nhìn bộ dáng kia của hắn, ngược lại làm cho người ta cảm thấy, hắn đồng ý lời phụ nhân này nói —— quả thật là đang chê cười. (*Hắc hắc*)

Trần thị không nhịn được, sắc mặt trở nên trắng bệch.

Cũng may Lưu Đồng không có nói tiếp, Trần thị cứng rắn kề bên, thẳng đợi đến khi Phương Sóc Chương tiến đến, liền vội vàng cáo lui.

Phương Sóc Chương đối mặt Lưu Đồng, sắc mặt rất là khó coi.

Nhưng quân thần chi phân bày ở đàng kia, hắn chỉ có thể theo quy củ hành lễ với Lưu Đồng, giọng điệu nhàn nhạt mang theo chút mùi vị phức tạp:

"Cửu hoàng tử làm sao lại đến? Tệ phủ thật sự đơn sơ, đừng để bẩn mắt ngài."

Lưu Đồng nghe được trào phúng trong miệng hắn.

https://thuviensach.vn

Phương Sóc Chương làm quan bất quá hai năm, thân gia này sợ rằng đã bỏ xa hắn, một hoàng tử đường đường chính chính.

Cửu hoàng tử nghèo, khẳng định là Thái tử biết. Phủ Cửu hoàng tử của hắn, diện tích nhỏ nhất trong các hoàng tử, kết cục cũng là ít nhất, toàn bộ trong vương phủ vắng vẻ, một ít phòng ở vẫn để không, trong đó rất nhiều trần thiết đều không lấp đầy.

Vì cái gì? Bởi vì hắn nghèo mà!

Nơi đó của Nguyên Vũ đế chỉ có hạn ngạch hoàng tử phân lệ, trừ này đó ra, thỉnh thoảng Thái tử cũng sẽ thưởng cho hắn vài thứ. Hắn không có đặt mua sản nghiệp gì, tự nhiên cũng không có khoảng nào để thu vào.

Trong tay hắn có chút tiền bạc, phần lớn là cầm đi cứu tế một ít người Tây Vực.

Mẫu phi là người có huyết thống Tây Vực, hắn đối với người Tây Vực có cảm tình.

Bởi vì, khi hắn sinh ra con mắt phiếm lam, Khâm Thiên giám cũng nói hắn là "Dị tộc", từ nhỏ tướng mạo này đã không hề giống các huynh đệ khác, cung nhân, thậm chí là cung phi, trừ bỏ Hiển tần và ngũ ca, còn có mấy vị nương nương tâm địa tốt, còn lại đều hết sức xem thường hắn.

Tướng mạo này của hắn có hai phần tương tự người Tây Vực, họ lại nguyện ý cùng hắn làm bằng hữu, cùng hắn chơi.

Hắn nguyện ý hồi báo những người này, cũng chẳng có gì lạ.

Lưu Đồng thu hồi tâm thần, nhìn về phía Phương Sóc Chương, trong lời nói có chuyện hồi hắn:

https://thuviensach.vn

"Trần thiết đơn sơ ngược lại không tính là gì, Phương đại nhân quá khiêm nhượng. Bất quá... Nhường một thiếp thất đến tiếp đón bổn hoàng tử, ngược lại thật là bẩn ánh mắt bổn hoàng tử."

Lưu Đồng phản hắn một quân, đảo khách thành chủ nói:

"Phương đại nhân đừng đứng, ngồi xuống nói chuyện đi."

Mặt Phương Sóc Chương trầm xuống, một tay nắm thành quyền, ngồi xuống.

"Bổn hoàng tử đến quý phủ, chắc Phương đại nhân đã biết là vì chuyện gì đi."

Lưu Đồng cầm nắp chén đảo đảo lá trà trong chén, nhìn về phía Phương Sóc Chương.

Phương Sóc Chương cho bọn hạ nhân lảng tránh, lúc này mới nhìn Lưu Đồng, trầm giọng nói:

"Cửu hoàng tử không phải là muốn nói cho vi thần biết, người xem trọng thê tử kết tóc của vi thần chứ gì?"

Lưu Đồng nghe vậy cười, nhắc nhở hắn: "Là ngươi đã hòa ly thê tử kết tóc."

"Mặc kệ có hòa ly hay không, nàng đều là thê tử kết tóc của vi thần."

Phương Sóc Chương bất vi sở động: "Một đêm phu thê trăm ngày ân ái, câu nói này, chắc Cửu hoàng tử đã nghe nói qua."

Lưu Đồng cũng không giận.

Thường Nhuận Chi đã từng thành thân, gả hơn người, chuyện này cũng trở thành đề tài bàn tán. Hắn biết, vì vậy tự cảm thấy âm thầm ảo não phiền

https://thuviensach.vn

chán, nhưng khi đối mặt Phương Sóc Chương, hắn lại không có khả năng mất đi phong độ.

Phải, nàng đã từng gả cho ngươi, cùng ngươi trở thành phu thê hai năm, thì tính sao?

Nhưng mà bây giờ các ngươi đã không còn là phu thê, không phải sao?

Lưu Đồng mỉm cười gật đầu: "Lời này, tự nhiên là nghe nói qua."

"Vậy thì Cửu hoàng tử cũng nên biết, cũng có từ 『gương vỡ lại lành』 á."

Phương Sóc Chương lấy bốn chữ "Gương vỡ lại lành" nói ra cực kỳ rõ ràng, ý tứ kia cũng ngầm thể hiện.

Lưu Đồng mỉm cười đáp lại hắn: "Còn có một từ Phương đại nhân cũng nên biết, đó là 『nước đổ khó hốt』."

Ánh mắt hai người chống đối nhau, một trận chiến nhìn không thấy đao quang kiếm ảnh.

Đây là lần đầu tiên Phương Sóc Chương bại trận.

Không phải vì hắn sợ Cửu hoàng tử —— bây giờ hắn ở trước mặt Thái tử làm việc, ăn nói cũng lớn tiếng hơn chút, hắn cũng là tâm phúc Thái tử, tương lai Thái tử đăng cơ, hắn bắt đầu sẽ trở thành trọng thần nha, còn có thể sợ một hoàng tử không quyền không thế sao?

Hắn bại, là bởi vì hắn chột dạ.

Thấy Phương Sóc Chương chật vật tránh tầm mắt đi chỗ khác, Lưu Đồng cũng thu hồi cái nhìn sắc bén chăm chú, bưng trà trong tay, nhàn nhàn nói:

https://thuviensach.vn

"Phương đại nhân đã hòa ly cùng Nhuận Chi, vì sao phải dây dưa với nàng không nghỉ?"

Phương Sóc Chương đương nhiên biết Lưu Đồng không phải đến "Tâm sự" cùng hắn, đối với câu hỏi của Lưu Đồng tự nhiên lạnh lẽo:

"Vi thần cùng Nhuận Chi như thế nào, hình như không có quan hệ gì cùng Cửu hoàng tử đi?"

"Quả thật, chuyện của ngươi và Nhuận Chi, là chuyện riêng của hai người các ngươi, tự nhiên cùng ta vô can."

Lưu Đồng cũng chỉ vuốt cằm, ý vị thâm trường nói:

"Kia tự nhiên cùng Thái tử, cũng không cái gì liên quan thôi."

Phương Sóc Chương nghe vậy nhíu mi:

"Thái tử? Lời này của Cửu hoàng tử có ý gì?"

Lưu Đồng nở nụ cười:

"Phương đại nhân dám làm còn không dám nhận? Nếu không có ý tứ của ngươi, sao Thái tử phải tạo cơ hội cho hai người các ngươi ở chung chứ?"

Nhất thời, Phương Sóc Chương vô ngôn chống đỡ.

Lưu Đồng tiếp tục nói:

"Phương đại nhân muốn truy hồi vợ cả, còn muốn mượn dùng thế lực Thái tử, bắt buộc Nhuận Chi tiếp xúc với ngươi... Lời khó nghe một chút, thật đúng là để bổn hoàng tử, xem ngươi không dậy nổi."

Mặt Phương Sóc Chương nhất thời đỏ bừng.

https://thuviensach.vn

Hắn là theo hàn môn học sinh, gian khổ học tập đề tên bảng vàng, Nhất Phi Trùng Thiên, còn chưa từng có người nào "Coi thường hắn" như vậy. Cho dù là trước khi hắn chưa phát tích, cũng chưa từng có người nào dám xem nhẹ hắn.

Bây giờ, thế nhưng hắn bị một hoàng tử không quyền không thế miệt thị?

Trong lòng Phương Sóc Chương cảm thấy tức giận dâng lên từng đợt, vậy mà trong khoảng thời gian ngắn không khống chế được miệng mình, lạnh lùng nói:

"Chẳng sợ không có Thái tử ở giữa tác hợp, ta cũng có thể cưới Nhuận Chi trở về lần nữa!" (**)

Lưu Đồng trong lòng hừ lạnh, trên mặt lại vẫn là treo nụ cười khinh miệt, lông mày khẽ nhếch, khẽ cười một tiếng nói:

"Phương đại nhân tự tin thật lớn."

Lúc này, Phương Sóc Chương mới ý thức được mình ở trước mặt "Tình địch" nói cái gì.

Nhưng đã nói ra khỏi miệng, không có khả năng thu hồi.

Thấy hắn lại đang muốn nói cái gì, Lưu Đồng lại giành mở miệng trước:

"Vậy để bổn hoàng tử nhìn thử bản sự của Phương đại nhân. Nhìn xem nếu như Phương đại nhân không mượn sức Thái tử, có thể chiến thắng lấy lại tâm của Nhuận Chi hay không nha."

***

(**) (BYT: Ôi! Mơ tưởng giữa ban ngày kìa các “nàng”. Không biết Sóc ca lấy động lực ở đâu ra mà nhiều vậy nhỉ? * Đăm chiêu suy nghĩ*)

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 49: Nội Đấu

Thường Nhuận Chi cũng không biết tới một loạt phong ba này.

Sau khi nàng trở lại phủ Thái Tử, lại tiếp tục lâm vào bận rộn.

Bất quá trôi qua mấy ngày, coi như Thái Tử phi đem rất nhiều việc chồng chất đưa lên, dường như là chờ nàng trở về xử lý.

Thường Nhuận Chi cảm thấy vô lực.

Cuối cùng thì Thái Tử phi là đang báo ân, hay là báo thù vậy?

Dù vậy, Thường Nhuận Chi cũng chỉ có thể tĩnh hạ tâm đến xử trí việc này.

Chờ nàng hoãn quá thần lai, đã qua ba ngày.

Cuối cùng có thể nghỉ tạm một lát, Thường Nhuận Chi cảm thấy tâm tình vô cùng tốt.

"Bên kia, Thái Tử phi không có phân phó thêm cái gì hả?"

Nàng hỏi Diêu Hoàng:

"Có quên chuyện gì hay không?"

"Không có."

Diêu Hoàng lắc đầu, cười nói:

https://thuviensach.vn

"Cô nương có thể hảo hảo nghỉ ngơi một chút, hai ngày trước mệt muốn chết rồi nha."

Thường Nhuận Chi gật đầu nói:

"Còn đi, ngược lại vội vã cũng không biết phải làm gì, phải ngủ một giấc cho thẳng sống lưng mới được."

Diêu Hoàng liền tiến lên vuốt ve phần eo cho nàng, Ngụy Tử lãi nhãi nói:

"Cô nương không có phát hiện, đã nhiều ngày Phương đại nhân kia đều không có lẽo đẽo chạy đến trước mặt cô nương lãi nhãi nữa."

"Hửm?"

Thường Nhuận Chi nghi hoặc nhìn sang, suy nghĩ một chút nói:

"Này mấy **** đi phủ viện trước Thái tử, nhưng là không có nhìn thấy qua hắn."

"Là vì ngày ấy, nhìn thấy cô nương cùng Cửu hoàng tử, cho nên lui bước thôi."

Diêu Hoàng đoán:

"Chắc là Phương đại nhân cảm thấy, hắn căn bản so ra kém Cửu hoàng tử đó."

Thường Nhuận Chi lại không cho là thế.

Mặc dù chỉ làm phu thê hai năm với Phương Sóc Chương, đối với nguyên chủ là người ái mộ Phương Sóc Chương mà không phải nàng, nhưng cũng có cách lý giải về Phương Sóc Chương, nàng vẫn có thể từ trong cảm tình mãnh liệt của nguyên chủ biết được.

https://thuviensach.vn

Phương Sóc Chương là một người cực kỳ kiêu ngạo tự phụ, thiếu niên anh tài, kim bảng đề danh, tuổi còn trẻ đã là ngũ phẩm kinh quan, hắn không có khả năng tự nhận mình kém hơn một hoàng tử không được coi trọng.

Nói hắn là bởi vì Cửu hoàng tử mà rút lui, Thường Nhuận Chi không tin.

Nhiều lắm thì hắn chỉ cảm thấy, cùng một hoàng tử tranh đoạt nữ nhân có chút phiền phức, vì nàng cũng không đáng.

Cho nên, dùng "Lui bước" chỉ để hình dung cho kẻ yếu tới hình dung Phương Sóc Chương, sẽ không được ổn.

Thường Nhuận Chi uống một ngụm trà xanh, nói:

"Mặc kệ nó, chỉ cần hiện tại hắn không đến trước mặt ta, đối với ta đó là chuyện tốt. Kết quả là tốt, bất luận nguyên nhân." (*Tỷ nên cám ơn Cửu ca á.*)

Diêu Hoàng cười xác nhận, Ngụy Tử lại nổi lên tâm tư bát quái, lặng lẽ đi hỏi thăm chuyện xảy ra ở Phương gia, khi trở về ánh mắt sáng long lanh.

"Cô nương có muốn nghe?"

Ngụy Tử cười tủm tỉm nói:

"Phương đại nhân cáo bệnh, trừ bỏ phái người đi Hộ bộ điểm mão ngoại, đã nhiều ngày liền không có đến phủ Thái Tử."

Thường Nhuận Chi đang nhìn sách giải trí, không biết là khéo hay là trùng hợp lại đọc《diêu tử kinh dật sự》, nghe được lời nói của Ngụy Tử nàng cũng không có chuyển khai tầm mắt, nhàn nhạt "Ừ" một tiếng.

Ngụy Tử cũng không thèm để ý nàng có nghiêm cẩn lắng nghe hay không, tiếp tục nói:

https://thuviensach.vn

"Lúc trước, không phải là Phương đại nhân đến phủ Thái Tử mời một lão ma ma trở về, giúp hắn quản lý chuyện nhà sao? Sau đó, Phương lão thái thái chọc giận vị lão ma ma kia, lão ma ma lại tự hồi phủ Thái Tử, sau đó Phương đại nhân biết được, tự mình đến bồi tội, lại mời lão ma ma trở về."

Thường Nhuận Chi nghe thế cũng có chút hứng thú, buông sách trong tay nhìn về phía Ngụy Tử:

"Chuyện này ta còn nhớ rõ, làm sao, lão thái thái kia lại làm ra cái gì? Thiêu thân à?"

"Cũng không phải là ma!"

Ngụy Tử vỗ đùi, hắc hắc cười nói:

"Hôm kia lão ma ma đã trở lại, chính là sau khi cô nương hồi Hầu phủ."

Thường Nhuận Chi chợt nhíu mày.

Giờ phút này hồi phủ Thái Tử...

"Lại nói tiếp, lão ma ma kia cũng là đại cô của Du Chu cô nương."

Ngụy Tử thần bí hề hề nói:

"Du Chu biết lão ma ma trở về, ngầm mắng Phương gia, nói bọn họ bạc tình quả nghĩa không biết phân biệt."

Thường Nhuận Chi thấy một bộ biểu cảm "Ngươi hỏi ta mau" của Ngụy Tử, không khỏi bật cười:

"Cùng nơi nói, còn khởi, thừa, chuyển, hợp, điếu người khẩu vị."

Ngụy Tử ngượng ngùng cười, nhức đầu đem tiền căn hậu quả nói ra.

https://thuviensach.vn

Trong đó có nói, Du Chu nói không được tỉ mỉ, nhưng không chịu nổi đầu óc lợi hại của nhóm tiểu nha hoàn phía dưới, hơn nữa Ngụy Tử chính mình phỏng đoán, xâu chuỗi lại toàn bộ sự tình, ngược lại cũng nhìn ra được tám chín phần mười chân tướng.

"Du Chu cô nương nói, đại cô của nàng vốn xuất thân là cung nữ, đáng tiếc mệnh không tốt. Đến hai mươi lăm tuổi được thả ra cung gả cho người ta, nhưng trượng phu chết sớm, cũng không lưu cho bà ta một nhi nửa nữ dưỡng lão. Lão ma ma chỉ có thể tìm cha Du Chu cô nương sống qua ngày, sau đó Thái tử ra cung khai phủ, dựa vào đệ đệ này hỗ trợ vào phủ Thái Tử, làm một ma ma quản sự."

"Phương đại nhân đến phủ Thái Tử cầu một ma ma quản sự trở về quản gia, là do lão ma ma này tự mình tiến cử mình trước mặt Thái Tử phi. Lão ma ma là muốn, bà là người đi ra từ phủ Thái Tử, chắc chắn Phương gia sẽ cho bà thể diện, bà lại đi chưởng gia, sau này bà ta có thể dưỡng lão ở Phương gia. Không nghĩ tới, người Phương gia không biết điều... Bà ta làm bộ làm tịch trở về phủ Thái Tử, lại được Phương đại nhân tự mình đến bồi tội mời trở về, tự nhiên nhận lấy cái giá quả nhiên đầy đủ, người Phương gia lại không dám khinh thị bà ta."

"Ngược lại cũng như suy nghĩ của bà ta, lúc trở về người Phương gia đều cung kính với bà ta, tường an vô sự cũng quá mấy tháng."

"Vậy sau đó thì sao?" Diêu Hoàng nhịn không được hỏi.

Ngụy Tử nói:

"Sau đó chính là lão ma ma đã trở lại. Lão nhân gia bà miệng cũng kín, chưa nói Phương gia nửa câu không phải. Nhưng ở chỗ Thái Tử phi, bà luôn muốn cho cái lý do gì. Đại khái là Thái Tử phi nghe xong lý do của bà ta, cũng mắng Phương gia vừa thông suốt. Du Chu cô nương nghe được không nhiều lắm, cũng chính là cái gì 『già mà không kính』, 『khinh

https://thuviensach.vn

thường người phủ Thái Tử』, 『vẫn là Phương gia trèo cao』, này nói một ít."

Ngụy Tử nhìn nhìn Thường Nhuận Chi, thấy nàng đích xác đang nghe, nhân tiện nói:

"Mặc dù bên ngoài lão ma ma không có nói Phương gia nửa câu không phải, nhưng nhân gia hỏi tình huống Phương gia, bà ta cũng giả bộ lơ đãng lộ chút tin tức. Này không, nhóm tiểu nha hoàn liền truyền ra ngoài, nói hiện tại, Phương gia là do một thị thiếp làm chưởng gia, lão thái thái ở trong tiểu viện an dưỡng thân thể, thường xuyên cùng thị thiếp Phương đại nhân lui tới, dường như tình cảm mẫu tử hai người tốt lắm, còn nói, có một ngày lão thái thái cùng Phương đại nhân cãi nhau ầm ĩ thật sự lợi hại, Phương đại nhân bị lão thái thái mắng cẩu huyết lâm đầu, cái thị thiếp kia ở ngay một bên khóc như lê hoa mang mưa... Rồi sau đó không đến hai ngày, lão thái thái liền đem đại cô Du Chu bắn trở lại, Phương đại nhân đến mời qua hai hồi, đại cô của Du Chu không đồng ý hồi Phương phủ, bẩm Thái Tử phi, cầm một bút vinh dưỡng bạc, qua hai ngày liền tính toán cách phủ dưỡng lão."

Thường Nhuận Chi nhíu lông mày:

"Hiện tại, chưởng gia Phương gia là Tô Nguyên Mi?"

"Hình như không phải."

Ngụy Tử lắc đầu:

"Du Chu nói, đương gia kia họ Trần."

"Họ Trần... Trần Đông Mai?"

Thường Nhuận Chi nhíu mày nói:

https://thuviensach.vn

"Vậy mà không phải Tô Nguyên Mi?"

"Mặc dù không phải Mi di nương kia, nhưng lại có quan hệ vô cùng tốt với Phương lão thái thái, tất nhiên là Mi di nương không thể nghi ngờ."

Ngụy Tử bát quái nói:

"Nô tì đoán, tất nhiên là do chuyện Phương đại nhân còn đang dây dưa với cô nương, để cho Mi di nương biết được. Mi di nương liền đi nói cho Phương lão thái thái, khuyến khích Phương lão thái thái đến nháo Phương đại nhân, bằng không mẫu tử hai người bọn họ làm sao có cơ hội ầm ĩ tới như vậy? Bây giờ cô nương làm nữ quan ở phủ Thái Tử, trong lời nói của lão thái thái sẽ đẩy tất cả tội lỗi lên phủ Thái Tử, ngược lại cũng chẳng có gì lạ."

Diêu Hoàng gật gật đầu:

"Khó trách, Thái Tử phi mắng Phương phủ."

Thường Nhuận Chi mím môi cười.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 50: Khuyên Giới

Mặc dù biết, vui sướng khi người gặp họa là không tốt, nhưng trong lòng Thường Nhuận Chi chính là kiềm không được vui mừng nhảy nhót.

Nếu Phương gia người người đều nháo thì thật là tốt quá đi! Như vậy, Phương Sóc Chương sẽ không có thời gian rỗi tới trước mặt nàng lắc lư nữa.

Cũng khó trách, hiện tại Phương Sóc Chương không thể phân thân, liền cáo bệnh.

Thường Nhuận Chi nghe tin tức này, tâm tình càng thêm thoải mái.

Nàng nghỉ tạm một lát, lại đi tới trước mặt Thái Tử phi chờ nàng phân phó.

—— Thái Tử phi phía trước nhụt chí giống như lấy tất cả mọi chuyện đều chuyển cho nàng làm, nàng cũng không thèm so đo, ai bảo tính khí Thái Tử phi lại mạc danh kỳ diệu sinh khí chứ.

Nhìn thấy sắc mặt Thường Nhuận Chi hồng nhuận, thần sắc thoải mái, trong lòng Thái Tử phi lại thập phần không có tư vị, tâm tình mâu thuẫn ngày càng sâu.

Dù biết rõ Phương gia rất loạn, Thường Nhuận Chi từ trong đó thoát ly là đúng, nhưng nàng lại không hy vọng nhìn thấy Thường Nhuận Chi sống thoải mái như thế.

https://thuviensach.vn

Cần phải nhanh chóng trợ giúp Phương gia dụ dỗ Thường Nhuận Chi trở về lần nữa, nàng lại thấy nàng làm không được.

Bây giờ bộ dáng này của Thường Nhuận Chi, ở trong mắt Thái Tử phi, chính là không vừa mắt.

Thái Tử phi âm thầm thu hồi tầm mắt, nói với Thường Nhuận Chi:

"Nơi này của ta bây giờ không có chuyện gì, ngươi đi xuống nghỉ ngơi đi."

Không muốn nàng làm việc, đương nhiên Thường Nhuận Chi thấy vui vẻ, lúc này nàng cười cười nói:

"Điện hạ hảo hảo nghỉ ngơi, có chuyện gì, cho người tới phân phó vi thần một tiếng là được."

Thái Tử phi nhàn nhạt lên tiếng, thấy Thường Nhuận Chi rời khỏi, sắc mặt âm trầm, nói:

"Nàng nhưng là tự tại..."

Du Chu và Tiềm Bích chạy nhanh, ngậm miệng không nói chuyện, chỉ cảm thấy sau khi Thái Tử phi có thai, dần dần thì trở nên âm dương quái khí.

Lão ma ma đứng sau Thái Tử phi thở dài một tiếng, cho tất cả người hầu hạ lui ra, mới thấp giọng khuyên nhủ:

"Trong lòng ngài đang gúc mắt chuyện này, mới cảm thấy không thoải mái. Bây giờ ngài có cái gì không thoải mái đâu? Thái tử coi trọng cái thai lần này của ngài, ngài hảo hảo dưỡng thai, sinh một tiểu hoàng tôn, hết thảy liền thông thuận."

https://thuviensach.vn

Thái Tử phi cũng không biết làm cách nào giải bày tâm tình mâu thuẫn của mình cho lão ma ma nghe, chỉ có thể trầm mặc.

Lão ma ma thấp giọng nói:

"Lão nô đã nhìn ngài lớn lên, lời nói có phạm thượng, ngài cứ xem ngài như nữ nhi của lão nô... Nỗi khổ trong lòng ngài, lão nô đều biết. Có thể ngài muốn học chịu đựng, cũng muốn bắt chước nhìn một chút. Huống chi vì hai cái ngoại nhân mà sinh khí, không đáng. Chỉ là một Phương gia, cũng đáng để ngài bực bội?"

Thái Tử phi nhịn không được nói:

"Hết thảy những chuyện này đều do Thường Nhuận Chi gây ra..." (*Mụ này vô duyên chưa*)

"Điện hạ, hết thảy những chuyện này, không có quan hệ gì tới Thường nữ quan đâu ạ."

Lão ma ma cũng dịu giọng lý giải:

"Nàng hòa ly, hảo hảo không có đi trêu chọc một ai, âm kém dương sai cứu ngài, là ngài muốn đưa nàng tới phủ Thái Tử làm nữ quan. Sau đó, lại gặp được Phương đại nhân, nàng là không tình nguyện lại có khúc mắc cùng Phương gia, là ngài dù sáng dù tối cũng muốn tác hợp bọn họ... Bây giờ Phương đại nhân mới muốn nắm lấy tâm Thường nữ quan lần nữa, nhưng lại bị lão thái thái nhà hắn biết nên náo loạn lên với hắn, giận chó đánh mèo, liên lụy đến trên người của ngài cùng phủ Thái Tử, đại cô Du Chu chạy trở về, chỉ có thể nói, Phương gia lão thái thái kia ngu xuẩn đến buồn cười. Hết thảy những chuyện này, làm sao lại có thể đẩy hết lên người Thường nữ quan chứ?"

Thái Tử phi nhất thời không nói chuyện.

https://thuviensach.vn

Đạo lý này nàng biết, nhưng có thể là...

"Lão nô mắt lạnh nhìn, Thường nữ quan đến bên cạnh ngài làm việc ba tháng, rất cần cù nghiêm cẩn, là người biết tri lễ, không thương gây chuyện. Nàng đối với ngài, cũng coi như tận tâm tẫn trách, không có chút chậm trễ nào."

Lời lão ma ma thấm thía nói:

"Tương lai ngài đã muốn làm phượng nghi thiên hạ, ánh mắt cũng không thể chỉ thu nhỏ một chỗ được a..."

Câu nói cuối cùng, làm cho Thái Tử phi bừng tỉnh.

Nàng nhìn về phía lão ma ma, ánh mắt gấp trát vài cái.

"Ma ma, bà nói đúng..."

Thái Tử phi ổn định tâm thần, nói:

"Nàng là bạn của ta mà không phải địch, ta tội gì nhằm vào nàng. Người cần ta nhìn chằm chằm nhiều lắm, ta không thể tiểu gia tử như thế."

Lão ma ma nghe vậy, thập phần trấn an.

"Nhưng mà ma ma, bên nhà họ Phương kia..."

Thái Tử phi nhíu mày, tâm tình tràn đầy chán ghét, nói:

"Thái tử coi trọng Phương đại nhân..."

Lão ma ma không vội không nóng nảy, nói:

"Thái tử phân phó, ngài nghe theo cũng được, chuyện của đại cô Du Chu, lão nô sẽ nghĩ biện pháp để Thái tử biết. Mặt ngoài, ngài vẫn cứ tác hợp Thường nữ quan và Phương đại nhân, Thái tử biết ngài không so đo

https://thuviensach.vn

chuyện Phương gia thất lễ, sẽ nghĩ ngài rộng lượng. Sau này, nếu Thái tử có biến đổi thái độ như thế nào, ngài xem theo thái độ của Thái tử mà làm việc."

Thái Tử phi gật đầu: "Phía trước là ta tướng ..."

Nàng thở dài, nói:

"Xem Thường Nhuận Chi, không đem một ít người một chút việc để ở trong lòng, ngược lại sống rất phong phú. Ta lớn hơn nàng gần mười tuổi, cách sống lại không có hiểu rõ ràng như nàng."

Vẻ mặt lão ma ma đau tiếc nhìn Thái Tử phi.

"Ma ma yên tâm, sau này nếu có thêm ý tưởng gì, ta sẽ không lại như vậy."

Thái Tử phi nhẹ vỗ về bụng đã hơi to, thần sắc ôn nhu xen lẫn một tia lệ quang:

"Mấy tháng này, trước hết nên hảo hảo sinh hạ tiểu hài nhi."

Lão ma ma gật đầu, nhẹ giọng nói:

"Nữ nhân ở hậu viện, lão nô sẽ cho người âm thầm nhìn chằm chằm, ngài không cần lo lắng quá mức."

Thường Nhuận Chi nghỉ ngơi một ngày, Thái Tử phi cũng không có tìm nàng làm việc.

Ngày thứ hai, lại đến trước mặt Thái Tử phi, Thường Nhuận Chi có chút kinh ngạc phát giác, thái độ Thái Tử phi trở nên hiền lành hơn nhiều so với dĩ vãng, còn nổi lòng thanh thản chơi hai ván cờ với nàng.

https://thuviensach.vn

Mặc dù không biết tại sao tâm tình Thái Tử phi lại biến hóa, nhưng chuyện này đối với nàng mà nói, luôn là chuyện tốt.

Thần sắc Thường Nhuận Chi cũng như thường cùng Thái Tử phi chơi cờ, tán gẫu, ăn điểm tâm.

Ừm, biến Thái Tử phi trở lại ôn nhu, nhìn cũng có chút ánh sáng mẫu tính.

Thường Nhuận Chi tiêu sái vài ngày, biết được đại cô Du Chu đã cách phủ, còn đi ăn một chút bàn tiệc.

Nàng là người bên cạnh Thái Tử phi, cũng không tốt keo kiệt, tặng mười lượng bạc, biểu thị thành ý tôn trọng đối với vị lão ma ma ra phủ vinh lão này.

Thường Nhuận Chi không thiếu tiền, sau khi Phương gia hoàn trả lại đồ cưới cho nàng, rất nhiều đồ vật không có biện pháp trở lại như cũ, Phương Sóc Chương vẫn là có nguyên tắc, toàn bộ đều tính ra ngân lượng cho nàng.

Tiểu Hàn thị thu tất cả đồ cưới trở về, một lần nữa đặt mua thêm vài thứ đồ cưới, nói là chờ nàng gả đi lần nữa, còn nguyên đồ cưới làm của hồi môn.

Lúc hồi phủ, tiểu Hàn thị vẫn phát tiền hàng tháng theo phân lệ cho nàng. Trước đó, trong đồ cưới của nàng cũng có mấy cửa hàng và thôn trang có tiền lời, cũng đều để Thường Nhuận Chi tự mình thu, tiểu Hàn thị chưa từng hỏi tới.

Theo phương diện này đến giảng, Thường Nhuận Chi đối với đích mẫu là tiểu Hàn thị, thật sự không có nửa điểm gì để nói bậy bạ.

Đây là lần đầu nàng gặp qua, đích mẫu tốt như vậy đó.

https://thuviensach.vn

Cho nên bây giờ nàng cũng được coi là tiểu tài chủ, trong tay niết bạc, luôn có mấy trăm.

Lúc này, tâm tình Thường Nhuận Chi rất là khoái trá.

Nếu như không nhìn thấy nam nhân trước mặt này đang lắc lư nói, liền rất tốt.

Thường Nhuận Chi đứng bất định, bất đắc dĩ buông mắt, hỏi:

"Phương đại nhân, hôm nay Thái Tử phi không có phân phó chuyện gì để ta giao tiếp cùng ngài. Xin hỏi, ngài có gì phải làm sao?"

Phương Sóc Chương râu ria xồm xàm, cả người có vẻ đặc biệt suy sút.

Hắn đứng trước mặt Thường Nhuận Chi, hốc mắt ửng đỏ, trong tròng mắt nổi rõ tơ máu.

Thường Nhuận Chi cũng không nói nhiều, lẳng lặng đứng trước mặt hắn.

Coi như mặc kệ những gì hắn nói, dường như không có xảy ra chuyện.

Nguyên bản, trong lòng Phương Sóc Chương có chút chờ mong, hốt nhiên dập nát, tâm cũng trở nên lạnh lẽo.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 51: Chặn Đường

Lúc ấy bọn họ vừa thành thân, hắn cũng đã từng bận rộn công việc, rất trễ mới trở về, thủy chung luôn là Thường Nhuận Chi sẽ chờ hắn. Nhìn thấy sắc mặt hắn không tốt, trong mắt đều là đau lòng, mặc dù ngoài miệng không nói gì, nhưng hắn biết, nàng rất để ý đến hắn.

Nhưng sau đó, hắn nạp Mi nhi, Thu thủ trưởng đưa tới hai nữ nhân, nàng càng ngày càng trở nên trầm mặc, hắn xem trong ánh mắt cũng ít nhiều có chút u oán.

Hắn không thích ánh mắt như vậy, dần dần vắng vẻ vợ cả.

Rồi sau đó thân thể nàng càng ngày càng không tốt, hắn lại dứt khoát không tới tiểu viện của nàng, như mẫu thân hắn nói, miễn cho lây dính "Xúi quẩy".

Sau đó...

Sau đó bọn họ hòa ly.

Sau đó hắn lại phát hiện, từng đã cho rằng, có nhiều cái không phải với vợ cả, cũng là một chỗ yên tĩnh cảng. Mà hắn cho rằng kiều diễm giải ngữ hoa, lại dần dần hiển lộ một bộ mặt mà hắn không biết.

Lần nữa gặp nàng, hắn là không cam lòng.

Bằng cái gì sau khi bọn họ hòa ly, nàng rời khỏi hắn, lại sống tốt hơn với trước kia?

https://thuviensach.vn

Mang theo tâm lý như vậy, hắn lại bắt đầu tiếp cận nàng.

Hắn phát hiện, bây giờ nàng hấp dẫn hơn nhiều so với lúc trước, càng hấp dẫn lực chú ý của người khác. Bộ dáng nàng tự tin, xử lý chuyện thật cẩn thận, từng giọt từng giọt dần dần làm hắn không thể nào chuyển được ánh mắt.

Nhưng hôm nay nàng, đã không còn dáng vẻ hỏi han hắn ân cần, thường thường khi gặp hắn, trong mắt chỉ có xa lạ cùng không kiên nhẫn, vốn trái tim hắn đang nhảy nhót lại bị nàng hắt một chậu nước lạnh.

Trong mắt nàng, đã không còn cái gọi là đau lòng như ngày xưa.

Mà bây giờ, nữ nhân trước kia hắn không cần, đã có một nam nhân khác xuất hiện bên cạnh nàng, miệng rất quen thuộc gọi tên nàng.

Nhuận Chi.

Nhuận Chi.

Nhuận Chi...

Giữa khuya nằm mộng, trong đầu Phương Sóc Chương không ngừng quanh quẩn hai chữ này.

Hắn thử tự mình gọi ra hai chữ này, lại phát hiện, sao mà xa lạ quá.

Khi thành thân hắn cũng đã từng, gọi tiểu thê tử như con thỏ nhỏ kia như vậy.

Lại không biết bắt đầu từ khi nào, ôn nhu thối lui, mệt mỏi đánh tới, hai chữ này, cuối cùng biến thành "Thường thị" lạnh như băng.

Sau đó Cửu hoàng tử đến tìm hắn, thật sự hắn bệnh nặng một hồi.

https://thuviensach.vn

Mi nhi đau lòng nhìn hắn nói: "Gia gầy."

Hắn không nhìn ra mình có gầy hay không, mà khi hắn đứng ở trước mặt Thường Nhuận Chi, dung nhan nghèo túng, vẻ mặt tiều tụy, lúc trước trên mặt hắn chỉ cần lộ chút mệt mỏi, trong mắt nữ tử chỉ có đau lòng, lại chỉ lẳng lặng nhìn hắn, miệng chỉ nói bốn chữ vô cùng đơn giản.

Có gì phải làm sao.

A.

Phương Sóc Chương tự giễu cười.

"Phương đại nhân?"

Thường Nhuận Chi nhíu lông mày, không rõ đến cùng thì Phương Sóc Chương đã xảy ra chuyện gì.

Đứng trước mặt nàng, môi giật giật tựa hồ muốn nói cái gì, lại một câu cũng không nói. Nàng hỏi hắn có chuyện gì, hắn lại ngơ ngẩn cả người.

Mặc dù, thư hùng khó phân biệt cảnh đẹp mỹ nam tử đứng ngẩn người, nàng cũng vui vẻ thưởng thức, nhưng dù sao người nọ cũng là Phương Sóc Chương đó, không đúng sao?

Nàng cũng không nghĩ tới, bản thân mình hàng ngày bình tĩnh lại có chút gợn sóng á...

Sau đó, nàng chợt nghe Phương Sóc Chương lên tiếng nở nụ cười.

Cuối cùng phục hồi tinh thần lại, Thường Nhuận Chi nghĩ.

"Nếu Phương đại nhân có chuyện, xin mời nói."

Thường Nhuận Chi nhìn về phía Phương Sóc Chương:

https://thuviensach.vn

"Chuyện cần ngài làm chắc cũng không ít, chuyện của ta cũng không thiếu."

Phương Sóc Chương nhắm chặt mắt, khi mở ra lần nữa, cảm xúc đã bình phục xuống.

"Nhuận Chi..."

"Mời gọi ta là Thường nữ quan."

Thường Nhuận Chi lập tức đánh gãy lời nói Phương Sóc Chương:

"Miễn cho người ta hiểu lầm."

Trên mặt Phương Sóc Chương chợt lóe lên chút tức giận mà thệ.

Mỗi lần hắn gọi nàng Nhuận Chi, nàng đều phải sửa chữa hắn.

Vốn hắn cũng không quá để ý, chỉ nghĩ rằng nàng da mỏng nên thẹn thùng, ngược lại cũng liên tục thực hiện như nàng mong muốn, sau khi nàng sửa chữa, liền gọi nàng "Thường nữ quan".

Nhưng mà khi Cửu hoàng tử gọi nàng Nhuận Chi, nàng không có chút ý tứ sửa chữa nào cả.

Cũng chỉ nhằm vào hắn sao?

Phương Sóc Chương tức giận không chỉ một mình cửu hoàng tử, cũng tức Thường Nhuận Chi và bản thân hắn.

Nhưng thần sắc này lại vừa vặn để Thường Nhuận Chi nhìn thấy.

Trong lòng Thường Nhuận Chi cũng không hề hỉ, biểu cảm trên mặt càng có vẻ không kiên nhẫn.

https://thuviensach.vn

"Phương đại nhân có việc mời mau chóng nói, nếu không có việc gì, ta trước hết cáo từ."

Thường Nhuận Chi nhìn chằm chằm Phương Sóc Chương, chỉ kém không nói thẳng "Ngươi rất phiền".

Phương Sóc Chương hít sâu một hơi, nói:

"Ngươi không để ta gọi tên ngươi, lại cho phép cửu hoàng tử xưng hô thân mật như vậy với ngươi, các ngươi có quan hệ gì?"

Đã hỏi ra miệng, Phương Sóc Chương không cần cố kị, nói:

"Chẳng lẽ, ngươi còn nghĩ muốn vào phủ cửu hoàng tử bất thành?"

Thường Nhuận Chi nhất thời nhíu mày, trên mặt rõ ràng không vui.

"Quan hệ của ta và cửu hoàng tử, có quan hệ gì tới Phương đại nhân hay sao?"

Lời Thường Nhuận Chi mang theo trào phúng:

"Phụ mẫu ta cũng chưa từng hỏi ta như vậy, thử hỏi Phương đại nhân có tư cách gì hỏi ta?"

Xưa nay Phương Sóc Chương là người kiêu ngạo tự phụ, hắn là không chịu nổi người ta khiêu khích.

Trong lời nói của Thường Nhuận Chi, hắn thấy không khác khiêu khích là mấy.

Hắn vừa sầu vừa lo, bây giờ lại cảm thấy phẫn nộ.

Miệng hắn không đắn đo nói:

https://thuviensach.vn

"Ta là hảo tâm nhắc nhở ngươi! Ngươi một cái nữ nhân hòa ly, muốn làm cửu hoàng tử phi không thể nghi ngờ là người si nói mộng! Chẳng sợ cửu hoàng tử vốn nổi tiếng là nghèo, không quyền không thế bản sự gì cũng không có, ngươi cũng không xứng với nhân gia! Hắn tốt xấu cũng là hoàng thân quốc thích, ngươi đâu?! Đừng dát vàng lên mặt mình nữa, chẳng lẽ ngươi còn muốn làm thiếp của cửu hoàng tử? Ngươi quả thực không thủ nữ tắc —— "

"Ba!"

Phương Sóc Chương thật không ngờ, một Thường Nhuận Chi luôn luôn yên tĩnh nhàn nhã, vậy mà tát cho hắn một cái!

Phương Sóc Chương theo bản năng bịt má trái vừa bị đánh, kinh ngạc nhìn Thường Nhuận Chi.

Trong ấn tượng của hắn, Thường Nhuận Chi tính cách mềm, tâm địa mềm, chưa từng phát giận. Không như ý, nàng chỉ sẽ khó chịu khóc một mình, cả ngày một bộ dáng lã chã chực khóc, xem lâu, thật sự làm cho người ta ngán ngẩm.

Đại khái là dựa vào nhận thức như vậy, hắn ở trước mặt Thường Nhuận Chi không có chút phòng bị.

Hắn liên tục tin tưởng, chỉ cần hắn lộ ra một chút ý tứ hối hận, Thường Nhuận Chi sẽ liền cam tâm tình nguyện trở lại bên cạnh hắn, hắn không tiếp thu vì nữ nhân này sẽ tạo cho hắn thành cái dạng thương hại gì.

Nhưng mà nhận thức như vậy lại trong một lúc sụp đổ.

Từ lúc bắt đầu Thường Nhuận Chi đưa thư hòa ly, hắn nhận định nàng là bị thương tâm.

https://thuviensach.vn

Hắn nếm thử quá vãn hồi, Thường Nhuận Chi cự tuyệt, hắn cho rằng nàng bất quá chỉ làm bộ làm tịch, mà sự tình lại làm cho hai nhà Thường, Phương muốn thành cừu gia, hắn không thể không thuận theo ý tứ Thường gia, hòa ly với Thường Nhuận Chi.

Sau khi hắn cảm thấy, đã hòa ly, cũng sẽ không cần lui tới. Hắn cũng lười đi nghe tin tức Thường Nhuận Chi.

Nhưng dần dần, những chuyện hắn tra ngày càng tinh tường bày ra trước mắt hắn.

Đích thê của hắn, bị mẫu thân của hắn tính kế, bị thiếp của hắn dù sáng dù tối chèn ép.

Khi đó hắn cũng không có đau lòng vì nàng, dù sao cũng là vợ chồng đã hòa ly, hắn chỉ cảm thấy có chút tức giận vì mình bị lừa không biết gì, tâm tư ngấm ngầm suy nghĩ, là vì bản thân Thường Nhuận Chi ngu xuẩn, bị người ta bắt nạt cũng chỉ biết nhường nhịn, không trách ai được.

Hắn nghĩ như thế, nhưng cách mấy tháng sau, lại để hắn gặp được một Thường Nhuận Chi hoàn toàn mới.

Nàng không chói mắt, lẳng lặng đợi ở đàng kia lại làm cho người ta cảm thấy ấm áp sáng ngời, dần dần ăn mòn tâm hắn.

Thường Nhuận Chi lúc trước, khiếp đảm ngượng ngùng, yên tĩnh thanh nhã, là một gốc cây xấu hổ không có mùi vị.

Thường Nhuận Chi bây giờ, như trước yên tĩnh thanh nhã, lại lăng nhiên nở rộ, tựa như một đóa tuyết mai không sợ phong sương.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 52: Xé Rách

Một Thường Nhuận Chi như vậy làm Phương Sóc Chương thập phần ngoài ý muốn.

Nhưng đến cùng, cũng là hắn bị phiến bạt tai.

Bắt đầu Phương Sóc Chương cảm thấy kinh ngạc, sau đó liền phẫn nộ.

Từ lúc bắt đầu, thê tử hắn chỉ biết khiếp đảm yên tĩnh, thế nhưng bây giờ trở nên vô lễ mạnh mẽ như vậy sao?

Nàng cũng dám đánh người?

Phương Sóc Chương vừa khiếp sợ vừa tức giận nhìn nàng, sắp muốn ra tay đánh trở về, nhưng mặt Thường Nhuận Chi không biểu cảm lại thành công làm lửa giận của hắn bị kiềm hãm.

"Phương đại nhân đã không biết xấu hổ, ta đây cũng sẽ nói thẳng."

Thường Nhuận Chi thu tay, hơi hơi nâng cằm nhìn Phương Sóc Chương, giơ tay nhấc chân, trong cử chỉ lời nói, cả người nàng đều có một cỗ ngạo khí.

"Quan hệ của ta và Cửu hoàng tử như thế nào, là chuyện giữa ta và Cửu hoàng tử. Nhưng Cửu hoàng tử phi gì đó, vậy cũng không phải do Phương Sóc Chương ngươi định đoạt."

Thường Nhuận Chi thuận miệng vô lễ xưng hô, gọi thẳng tên đầy đủ của Phương Sóc Chương.

https://thuviensach.vn

"Ngươi hôm nay đứng trước mặt ta, nói ta không xứng với ai, nói ta không thủ nữ tắc, chẳng qua là vì ta đã từng là thê tử kết tóc của ngươi. Nhưng Phương Sóc Chương, ngươi có tư cách gì đến chất vấn ta? Từ lúc bắt đầu ta và Phương Sóc Chương ngươi hòa ly, đối với ta mà nói, ngươi chẳng qua chỉ là người xa lạ."

Thường Nhuận Chi nhìn thẳng vào ánh mắt Phương Sóc Chương, trong lời nói không chứa một chút lưu tình.

"Bây giờ, bất quá là ngươi nhìn ta cách ngươi, lại sống được tốt hơn lúc ta còn ở bên cạnh ngươi, trong lòng thấy không cam lòng mà thôi. Nam nhân mà, luôn có chút tự phụ kiêu ngạo, loại tâm tình này ta có thể lý giải. Nếu như ngươi hi vọng khi ta rời khỏi ngươi, muốn thấy ta sống thê thảm hơn khi còn ở Phương gia, tâm tư này của ngươi, cũng ngoan độc thật đó."

"Từ lúc ta nói hòa ly, hi vọng sau này ta với ngươi sẽ là người lạ, tại sao ngươi không ngoạn đi? Ta cho ngươi mặt mũi, còn có thể nói thêm một câu 『mạnh khỏe』, không cho ngươi mặt mũi, ta liền nói thẳng từ đây ngươi đừng cổn xuất hiện trước mắt ta, ngươi có năng lực làm khó dễ ta sao?"

"Ngươi tưởng ta mấy ngày nay là bất kể ngại ngùng trước đây lui tới cùng ngươi hả? Ngươi không nhìn lại chính ngươi xem. Nếu không phải ở phủ Thái tử, ngươi thay Thái tử làm việc, ta thay Thái Tử phi làm việc, không thể tránh việc tiếp xúc nhau, ngươi cho là ta muốn nhìn thấy mặt ngươi à?"

"Phải, Phương Sóc Chương ngươi là thiếu niên anh tài, tuổi còn trẻ đã là quan ngũ phẩm, tiền đồ cực tốt, ngươi có tư cách kiêu ngạo, cũng có tiền vốn để ngươi tự phụ, nói khó nghe một chút, ngươi đừng có khoe khoang trước mặt ta, ta thật sự rất xem thường ngươi."

"Mặc dù Cửu hoàng tử giống như ngươi nói, không quyền không thế không bản sự, ta cũng không xứng với hắn, ta thật sự cảm thấy buồn cười.

https://thuviensach.vn

Không nói tới Cửu hoàng tử đến cùng có phải không quyền không thế không bản sự hay không, sao ngươi không thử ngẫm lại, nếu ngươi đã nói ta không xứng với một người không quyền không thế không có bản lĩnh, phối với ngươi, vậy ngươi có phải hay không so với không quyền không thế không bản sự còn muốn không chịu nổi hơn?"

"Cửu hoàng tử như thế nào, ngươi cũng dám nói. Ngươi cho rằng ngươi cường hơn so với hắn sao? Đương nhiên, lúc ngươi theo bản năng cầm chính mình so sánh cùng người khác, cũng đã thuyết minh ngươi đang hoài nghi chính mình."

"Vậy ta sẽ nói rõ cho ngươi biết, dứt bỏ thân phận địa vị không đề cập tới, ta nhìn Cửu hoàng tử thuận mắt còn nhìn ngươi ta thấy không vừa mắt. Làm sao hả?"

Thường Nhuận Chi một hơi nói, nói rất nhiều, Phương Sóc Chương thủy chung vẫn duy trì một bộ dáng khiếp sợ, dại ra nhìn nàng.

"Phương Sóc Chương, nên giữ chút thể diện cho mình, đừng để ta triệt để coi thường ngươi."

Thường Nhuận Chi bước về phía trước một bước, đứng sóng vai cùng Phương Sóc Chương, nàng nghiêng mặt qua nhìn hắn một cái, vẻ mặt trở nên nhàn nhạt, như xem một người xa lạ.

Rồi sau đó, nàng nâng bước rời đi.

Đã nói đến nước này, Thường Nhuận Chi cảm thấy Phương Sóc Chương chỉ cần còn muốn chút mặt mũi, tất nhiên sẽ không tiếp tục dây dưa với nàng.

Nhưng không nghĩ tới, đến cùng nàng vẫn còn xem nhẹ Phương Sóc Chương.

https://thuviensach.vn

Ngay khi nàng nâng bước bước đi, Phương Sóc Chương mạnh mẽ đưa tay lôi kéo cổ tay nàng, kéo Thường Nhuận Chi trở lại.

Hai mắt Phương Sóc Chương đỏ bừng, hai tay nhanh chóng nắm chặt hai vai của nàng.

Thường Nhuận Chi đưa tay đẩy hắn, nhưng đến cùng lực lượng giữa nam và nữ vẫn cách xa nhau, nàng dùng sức đẩy, Phương Sóc Chương lại bất động.

"Buông tay!"

"Không buông!"

Phương Sóc Chương gắt gao nhìn chằm chằm Thường Nhuận Chi, giọng nói âm câm trầm thấp:

"Ngươi nói nhiều như vậy, đến cùng vẫn chưa nói rõ quan hệ của ngươi và Cửu hoàng tử... Các ngươi, đến cùng tiến triển đến trình độ nào rồi?"

Thường Nhuận Chi chỉ cảm thấy vô cùng châm chọc.

Nàng nói nhiều như vậy, Phương Sóc Chương không có nghe lọt câu nào sao?

"Ngươi nói đi!"

Không nghe Thường Nhuận Chi trả lời, tay Phương Sóc Chương vẫn nắm vai nàng hung hăng siết lại.

Thường Nhuận Chi cụp đầu xuống.

"Ta nói, ngươi liền thả ta?"

Thường Nhuận Chi lãnh trào cười, ngẩng đầu nhìn Phương Sóc Chương:

https://thuviensach.vn

"Ta không biết ngươi chấp nhất chuyện này làm cái gì, đã biết thì như thế nào, không biết lại như thế nào?"

"Ngươi trả lời ta là được."

Phương Sóc Chương nhìn chằm chằm Thường Nhuận Chi:

"Các ngươi là không hay là có, đã có như vậy chưa?"

Trái tim Phương Sóc Chương âm thầm nhấc lên.

Đại Ngụy không khí rất cởi mở, đối với quan hệ nam nữ tư nhân đều rất khoan dung. Nam nhân dưỡng tiểu tình nhân ngoại phòng, nữ nhân dưỡng tiểu bạch kiểm trai lơ, sẽ không tha ở trên mặt bàn nói, nhưng nhìn mãi cũng quen mắt.

Đương kim Nguyên Vũ đế có hai muội muội, Trường Nhạc trưởng công chúa và Yên Nhạc trưởng công chúa, đều dưỡng trai lơ, phò mã Trường Nhạc trưởng công chúa đã qua đời, dưỡng trai lơ ngược lại cũng dễ dàng lý giải, mà phò mã Yên Nhạc trưởng công chúa vẫn còn sống, nhưng phò mã này tính tình mềm miên là một văn nhược thư sinh, Yên Nhạc trưởng công chúa không thích hắn, nàng tương đối thích vui vẻ cùng nam nhân uy vũ cường tráng, ở trong phủ trưởng công chúa dưỡng bốn năm trai lơ hầu hạ tùy thân như vậy.

Có hai vị trưởng công chúa làm "Tấm gương", thượng tầng quan hệ nam nữ Đại Ngụy sao có thể không hỗn loạn.

Nữ quan và các hoàng tử lui tới, cung nữ và các đại thần tư thông, mỗ quan thê thiếp cùng thủ trưởng duy trì quan hệ tình nhân, nội đường huynh muội cao môn nhà giàu, thậm chí là nam nữ không cùng chi kém bối, có như vậy cũng không thể nói chuyện xưa...

https://thuviensach.vn

Nghe qua có vẻ bất khả tư nghị, nhưng thật sự bị phát hiện, lại không thể không làm cho người ta giật mình.

Đại Ngụy bao dung vạn vật, trên quan hệ nam nữ, ếch ngồi đáy giếng, hiển nhiên tiêu biểu.

Tuy rằng Phương Sóc Chương xuất thân hàn môn, nhưng đối với những chuyện phong lưu của cao môn nhà giàu cũng có nghe thấy, bây giờ chính hắn cũng đã tích cực dung nhập, tiến vào thượng tầng quan hệ giao tế luẩn quẩn của Đại Ngụy, đối với việc này tự nhiên cũng liền kiến quái bất quái.

Hắn hỏi Thường Nhuận Chi lời này, trong đó ẩn hàm ý tứ là ——

Các ngươi, có phải đã có quan hệ trên thân thể hay không?

Hòa ly hoặc là nam nhân đã chết hay phụ nhân đã kết hôn, trong tầng quan hệ ở Đại Ngụy, cơ hồ không có mấy cái là không tìm tình nhân.

Mịt mờ chút, cùng mỗ quan lớn, nhà giàu có quan hệ như vậy. Ngại phiền toái như vậy, hơn phân nửa chính là dưỡng trai lơ.

Phương Sóc Chương tuy rằng tự nhận là có hiểu biết tương đối về Thường Nhuận Chi, cảm thấy nàng sẽ không làm chuyện "Không thủ nữ tắc" như vậy á.

Nguyên bản, hắn không nghĩ như vậy, nhưng Thường Nhuận Chi biến hóa quá lớn, bây giờ nàng có thể vung tay đánh hắn, cùng cửu hoàng tử như vậy như vậy... Chỉ sợ cũng là chuyện thuận lý thành chương.

Ý nghĩ đó sinh ra, cứ như vậy mộc rễ ở trong lòng hắn.

Mặc kệ lúc trước Thường Nhuận Chi nói cái gì, mắng hắn cái gì, trong đầu hắn chỉ sót lại một câu.

https://thuviensach.vn

—— hắn muốn hỏi rõ ràng, Thường Nhuận Chi và cửu hoàng tử, đến cùng có biến thành hay không ... Tình nhân.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 53: Nói Rõ Chỗ Yếu

Đây là thói hư tật xấu của nam nhân.

Đổi thành nguyên chủ, chỉ sợ lúc này không biết đã thương tâm cỡ nào rồi.

Nàng là dạng người gì, thân là trượng phu của nàng hai năm, Phương Sóc Chương sao có thể không biết?

Vậy mà, hắn lại hỏi nàng vấn đề như vậy.

Thường Nhuận Chi cảm thấy châm chọc, nhưng nàng không phải nguyên chủ, nàng không có nửa điểm thương tâm.

Giọng điệu Thường Nhuận Chi bình bình, đáp một câu:

"Không có."

Trái tim nặng nề của Phương Sóc Chương rơi xuống, hắn thở phào nhẹ nhõm, quả thực như trút được gánh nặng.

Thế là, trên mặt hắn cũng lộ ra tươi cười, vừa muốn nói cái gì, lại nghe Thường Nhuận Chi nói:

"Ta rất hiếu kỳ, vì sao ngươi lại muốn hỏi ta vấn đề này. Chẳng sợ ta và Cửu hoàng tử thật sự có cái gì, cũng không e ngại nói chuyện này với ngươi sao?"

https://thuviensach.vn

Lúc này, tâm tình Phương Sóc Chương vừa tốt lên một chút, nghe vậy liền hảo ngôn hảo ngữ nói:

"Ta biết ngươi không phải nữ tử như thế, ngươi và các nàng không giống như..."

"A, ta và các nàng có chỗ nào không giống?"

Thường Nhuận Chi nhíu mày:

"Nhưng mà ta lại hi vọng cùng các nàng giống nhau, điều kiện tiên quyết là ta không có việc gì làm, đã hòa ly mà chồng trước còn không biết xấu hổ chạy tới trước mặt ta. Bằng không, ta cùng ai yêu đương thắm thiết, cũng không có không thức thời đến ngăn cản ngươi mà nói nửa câu. Hảo cẩu còn không chắn lại để nói."

Lông mày Phương Sóc Chương nhíu chặt:

"Nhuận Chi, ngươi —— "

"Muốn ta nói lại vài lần sao?"

Thường Nhuận Chi đánh gãy lời hắn:

"Phương đại nhân nghe không hiểu tiếng người hay là trí nhớ không tốt? Nói vô số lần rồi, mời gọi ta là Thường nữ quan. Ta với ngươi thật sự không quen."

Phương Sóc Chương hít vào một hơi, ổn định tức giận:

"Vì sao bây giờ ngươi trở nên mỏ nhọn lợi hại như thế?" (*Nguyên văn tác giả nhé!*)

"Theo ta thấy thì, không thể nhịn được nữa, thì không cần nhịn."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi trào phúng tiếp tục nói:

"Phương đại nhân đã nghe không quen, vậy xin đừng xuất hiện ở trước mặt ta. Đương nhiên, ta cũng sẽ không thể xem như nhàn rỗi không có chuyện gì lại chạy đến trước mặt ngươi lắm lời đâu. Ngươi không biết xấu hổ, nhưng mà ta còn muốn mặt mũi đó."

Phương Sóc Chương nhịn không được nói:

"Ta làm sao không biết xấu hổ?"

Hắn giận dữ trừng mắt nhìn Thường Nhuận Chi:

"Ngươi mới là không biết xấu hổ, mới hòa ly không bao lâu, ngươi liền..."

"A."

Thường Nhuận Chi khẽ cười một tiếng, lắc đầu nói:

"Phải, ta không biết xấu hổ, mới hòa ly bất quá mấy tháng, liền cùng nam nhân khác quan hệ ái muội. Ngươi là nghĩ như vậy đi? Vậy ngươi có biết ta nghĩ như thế nào hay không?"

Thường Nhuận Chi bỗng nhiên ngừng cười, có nề có nếp nói:

"Tốt xấu gì ta cũng hòa ly xong mới lui tới cùng nam nhân khác, ngươi thì sao hả? Lúc ta và ngươi còn là phu thê, ngươi đã có ba thị thiếp, ở bên ngoài còn không biết có thêm chuyện gì cùng các phụ nhân khác hay không nữa nha, càng đừng nói tới cái gì kỹ lâu, chắc là chạy đi không ít nhỉ?"

Thường Nhuận Chi nhẹ giọng nói:

"Ngươi chê ta không biết xấu hổ, ta lại cảm thấy ngươi rất bẩn." (*Đúng, hắn rất bẩn. Quan hệ mù mịt chướng khí*)

https://thuviensach.vn

Phương Sóc Chương nhất thời buông lỏng hai tay đang tóm vai Thường Nhuận Chi ra, không tự chủ được lui về sau hai bước.

Biểu cảm trên mặt hắn ý vị sâu xa.

Thường Nhuận Chi tự nhận chính mình không giỏi phỏng đoán nhân tâm người khác, nhưng lúc này nàng đột nhiên có chút cảm nhận được hàm nghĩa thể hiện trên mặt Phương Sóc Chương ——

Đó là một loại cảm giác, bị người ta nói đúng nên chột dạ và khó xử.

Nhất thời, Thường Nhuận Chi hồi tưởng lại mới vừa rồi nàng nói cái gì nhỉ.

Nam nhân dạo thanh lâu, ở thời đại này rất bình thường, hắn không cần thiết khó xử, càng không thể nào có hai chữ chột dạ.

Vậy, còn lại chỉ có...

Đột nhiên, Thường Nhuận Chi mở to hai mắt.

"Ngươi thật đúng cùng với mỗ phụ nhân, có quan hệ này?"Thường Nhuận Chi cảm thấy vớ vẩn.

Phương Sóc Chương hơi hơi cúi đầu, xem ra có chút yếu ớt.

Thường Nhuận Chi lui ra phía sau hai bước, bảo trì một đoạn khoảng cách an toàn với Phương Sóc Chương.

Nàng liên tục cảm thấy thiếu niên Phương Sóc Chương có thành tựu, kiêu ngạo tự phụ, phía trước nói bất quá cũng là lanh miệng không đắn đo nói ra, kỳ thực trong lòng nàng chưa bao giờ nghĩ tới phương diện đó.

Lại không nghĩ tới, vậy mà trong lúc vô ý bị nàng nói trúng rồi.

https://thuviensach.vn

Trong chốc lát, Thường Nhuận Chi không biết phải làm sao.

Nàng luôn luôn là một người hiền lành, giúp mọi người làm điều tốt là chuẩn tắc nàng đặt ra. Người khác đối tốt với nàng, nàng liền đáp lễ nhân gia hảo. Người khác đối nàng không tốt, nàng cũng sẽ không thể thiếp đi qua lấy ơn báo oán. Nếu như ai phạm đến điểm mấu chốt của nàng, nàng cũng sẽ sẳng giọng.

Tục ngữ nói, đánh người không đánh mặt, mắng chửi người không nói rõ chỗ yếu, Thường Nhuận Chi tiên thiếu cùng người cãi nhau, tự nhiên trong lời nói cũng sẽ không chọc chỗ đau của người.

Nhìn Phương Sóc Chương cụp mắt xuống, chôn mặt trong bóng ma, trong lòng nàng có chút tư vị không phải.

Nếu Phương Sóc Chương bị nàng nói, trên mặt hắn mang theo vẻ mặt đắc ý, Thường Nhuận Chi nhất định sẽ khinh bỉ hắn.

Nhưng mà hành động lúc này của Phương Sóc Chương, rõ ràng là hắn cũng biết hành vi như vậy không tốt, xấu hổ không mở miệng, bằng không hắn sẽ không cúi đầu trước mặt nàng —— rõ ràng lúc nãy hắn còn cường thế trước mặt nàng lắm nha.

Cho nên, nếu như hắn thật sự có loại quan hệ không đứng đắn này với mỗ phụ nhân, vậy thì hơn phân nửa không phải do hắn mong muốn.

Đây là hắn ngắn.

Mà nàng yết hắn ngắn...

Thường Nhuận Chi có chút áy náy, lời xin lỗi ngạnh ở yết hầu, miệng cũng nói không nên lời.

https://thuviensach.vn

Ngẫm lại lại cảm thấy, nếu không phải là do hắn chạy đến trước mặt gây sự không cần mặt mũi, chuyện cũng không phát triển đến tình trạng nông nổi này.

Thường Nhuận Chi chìm trầm khí, nói:

"Ta còn có việc, không thể phụng bồi. Phương đại nhân tự tiện."

Nói xong Thường Nhuận Chi liền xoay người bỏ đi, bộ pháp có chút mau.

Chờ nàng đi xa, Phương Sóc Chương mới ngẩng đầu lên, thật sâu nhìn về phía Thường Nhuận Chi ly khai.

Thật lâu sau, hắn nhẹ trào cười, thấp giọng nói:

"Cái khác đều thay đổi, điểm mềm lòng này, đến cùng cũng không thay đổi..."

Phương Sóc Chương lấy tay chà xát mặt mình, rời khỏi phủ Thái tử.

Hắn một đường trở về Phương gia, chui vào thư phòng.

Tô Nguyên Mi có thai sáu tháng có thừa, lại tự mình đi phòng bếp bưng chén canh bổ tới, muốn tiến vào thư phòng, lại bị gã sai vặt canh cửa ngăn lại.

"Mi di nương, lão gia nói người muốn ở một mình..."

Gã sai vặt không yên lòng nhỏ giọng nói.

Tô Nguyên Mi nhíu nhíu đầu mày, có thai lại vẫn xinh đẹp như cũ, trên mặt xẹt qua một tia tức giận.

Nàng nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Lão gia xảy ra chuyện gì? Hôm nay không phải đi phủ Thái tử sao? Làm sao nhanh như vậy đã trở lại?"

Gã sai vặt đáp:

"Tiểu nhân không biết, bất quá xem dáng vẻ của lão gia, đại khái mệt mỏi khi phải đi phủ Thái tử."

Tô Nguyên Mi tính tính thời gian, biết Phương Sóc Chương chỉ đợi tại phủ Thái tử không bao lâu. Cho dù có làm việc, sao có khả năng trong thời gian ngắn như vậy lại mệt mỏi?

Tô Nguyên Mi cũng không đồng ý đi, trên mặt treo nụ cười nhu nhược, mắt hàm lo lắng nói:

"Vậy phiền toái ngươi đi bẩm báo lão gia một tiếng, cứ nói ta đã ở bên ngoài thư phòng, ngươi hỏi một chút lão gia có muốn gặp ta hay không."

Gã sai vặt chần chờ, Tô Nguyên Mi lập tức ra hiệu cho nha hoàn đứng phía sau đưa lên một cái hà bao.

Gã sai vặt nhéo nhéo vật cứng bên trong, vừa lòng cười, cung kính vào thư phòng.

Nửa ngày sau gã sai vặt đi ra, giọng nói mang theo ý cười:

"Lão gia cho phép Mi di nương vào."

Tô Nguyên Mi không tự chủ được khẽ nâng cằm, nhoẻn miệng cười.

Nhưng mà đi vào bất quá một khắc thời gian, nàng liền đi ra.

Lệ đầy vành mắt, sắc mặt tái nhợt, bộ pháp lảo đảo.

https://thuviensach.vn

Nha hoàn canh giữ bên ngoài thư phòng bước lên trước đỡ nàng, từ trước tới giờ chưa từng thấy qua dáng vẻ này của Tô Nguyên Mi, giọng nói có chút run run:

"Di nương, người, người xảy ra chuyện gì?"

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 54: Phương Gia

Tô Nguyên Mi không nói một lời, đỡ tay nha hoàn chậm rãi trở về Yến Quy viện của mình.

Nàng đi rất chậm, nguyên bản đầu đang cụp xuống dần dần nâng lên, lau khô nước mắt, lần nữa treo lên nụ cười tươi tắn, nguyên bản sắc mặt tái nhợt cũng trở nên hồng nhuận, bước chân yếu nhược cũng trở nên bình thường.

Nha hoàn không biết xảy ra chuyện gì, chỉ nghiêm cẩn thủ phận, ngậm miệng lại.

Giữa đường gặp được Trần Đông Mai.

Phương Sóc Chương có ba thị thiếp, Tô Nguyên Mi là thanh mai trúc mã của hắn, Trần Đông Mai và Chúc Thi là do cấp trên đưa tới.

Sau khi lão ma ma ở phủ Thái Tử rời khỏi, Phương Sóc Chương chuyển giao mọi chuyện trong nhà cho ba người, người quản lý là Trần Đông Mai, nàng làm việc ổn trọng nhất.

Trần Đông Mai nhìn thấy Tô Nguyên Mi thì dừng bước chân, cũng không tới gần nàng, đạm mạt cười một tiếng nói:

"Tô tỷ tỷ là từ bên kia của lão gia tới sao?"

Nụ cười trên mặt Tô Nguyên Mi ngọt ngào không chê vào đâu được:

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy, vừa tặng canh bổ dưỡng cho lão gia, chàng bệnh vừa mới khỏe, nhưng còn mệt. Trần muội muội đây là đi chỗ nào vậy?"

Đây là đang khoe tình cảm giữa nàng và lão gia tốt lắm sao?

Ánh mắt Trần Đông Mai tối sầm lại, bất động thanh sắc đánh trả nói:

"Không đi chỗ nào, chỉ đi chung quanh một chút. Gần đây lão gia bị bệnh, mọi chuyện trong phủ đều phải do ta nhìn chằm chằm, đã nhiều ngày thật sự có chút mệt mỏi, cho nên muốn tản bộ, nghỉ ngơi một chút."

Tô Nguyên Mi chỉ mỉm cười:

" Vậy thì Trần muội muội tiếp tục dạo đi, ta mang thai mấy tháng, thân thể có chút ăn không tiêu, mới vừa rồi lão gia còn dặn ta hảo hảo tĩnh dưỡng. Ta không thể bồi Trần muội muội rồi."

"Tô tỷ tỷ đi thong thả."

Trần Đông Mai nhìn theo Tô Nguyên Mi đi xa, nụ cười trên mặt nhạt xuống.

"Có cái gì tài giỏi chứ."

Trần Đông Mai cười lạnh một tiếng:

"Sinh hay không sinh còn chưa biết chắc, thần khí cái gì."

Nha hoàn ở một bên thấp giọng nói tiếp:

"Chỉ là, nữ nhân sinh hài tử chính là xông vào quỷ môn quan, có xông qua được hay không còn phải xem vận khí của nàng ta. Nếu như sinh hạ được hài tử, là trai hay là gái còn không nhất định á."

"Sinh được cũng không nhất định nuôi sống được đâu."

https://thuviensach.vn

Trần Đông Mai nhẹ giọng bổ sung một câu, cùng nha hoàn thông thả đi tiếp.

Mà bên kia, Tô Nguyên Mi trở về phòng ngủ ở Yến Quy viện, lúc này liền quăng ngã đồ vật bày trên bàn trang điểm.

"Thường, Nhuận, Chi!"

Tô Nguyên Mi ngồi xuống, nghiến răng nghiến lợi nhìn chằm chằm gương mặt mình trong gương đồng, trong tay nắm một cây trâm vàng, lực đạo mạnh đến nỗi một tay cũng muốn bẻ gẫy trâm cài.

Nha hoàn vội vàng đưa tay nắm lấy tay nàng, ở một bên nói:

"Di nương xảy ra chuyện gì á? Mặc dù sinh khí cũng không đáng để đạp hư thân thể của chính mình nha! Người còn đang mang thai đó!"

Lời của nha hoàn làm Tô Nguyên Mi bừng tỉnh.

Nàng vội vã bỏ trâm cài trong tay xuống, lấy tay đỡ lấy thắt lưng, hít sâu một hơi.

"Di nương, đến cùng là người đã xảy ra chuyện gì? Nhưng mà lão gia nói cái gì..."

Nha hoàn không yên nhìn Tô Nguyên Mi.

Tô Nguyên Mi than nhẹ một tiếng, trưng ra bộ mặt tối tâm làm cho người ta kinh hãi.

Một màn ở trong thư phòng lại hiện lên trong đầu nàng.

Nàng bưng canh bổ dưỡng vào thư phòng, lòng tràn đầy vui mừng đi tới bên cạnh phu quân.

https://thuviensach.vn

Phương Sóc Chương ngồi trên ghế tựa, trước mặt bàn bày văn phòng tứ bảo, hắn ngồi dựa lưng vào ghế, ngửa đầu, duỗi tay phải xoa thái dương.

Tô Nguyên Mi đặt canh bổ xuống bàn, ôn nhu nói:

"Lão gia, thiếp thân đến giúp chàng ấn ấn nhé?"

Nói cho hết lời, nàng liền muốn tiến lên, Phương Sóc Chương dừng lại động tác, ngồi thẳng người sau đó trợn mắt nói:

"Không cần, ngươi liền đứng chỗ kia đi."

Tô Nguyên Mi không hiểu, giả vờ không nghe thấy tiếp tục bước về phía trước, chỉ mỉm cười nhìn Phương Sóc Chương, nhu tình đầy mắt.

Phương Sóc Chương nhìn lại nàng.

Vốn là Tô Nguyên Mi đang ẩn tình đưa tình nhìn Phương Sóc Chương, thời gian trôi qua dần dần trở nên có chút dao động bất định.

Nàng có chút không biết làm sao, không biết tại sao Phương Sóc Chương lại nhìn nàng như vậy?

Trong mắt hắn chỉ có xem kỹ cùng đánh giá, nửa điểm ôn nhu cũng không có.

"Lão gia..."

Dần dần Tô Nguyên Mi cũng thu hồi tầm mắt, khẽ gọi Phương Sóc Chương một tiếng.

Phương Sóc Chương chỉ nhàn nhạt cúi mắt, mở miệng.

"Ngươi có thai, sau này nên dưỡng thai cho tốt, không có việc gì thì đừng tới phòng bên này."

https://thuviensach.vn

Phương Sóc Chương vừa thốt lên xong, trong lòng Tô Nguyên Mi chợt cảm thấy lạnh lẽo.

Hắn có ý gì?

"Chuyện trong phủ có Đông Mai quản lý, mấy ngày này ta mắt lạnh nhìn, nàng nhưng là người làm việc có chừng mực, ta cũng không cần quan tâm. Chỗ của mẫu thân đã có Thi nhi hầu hạ, ngươi cũng không cần thường chạy tới tiểu viện của lão nhân gia bà. Ngươi cứ thanh thản ổn định mà sinh hạ hài tử."

"Lão gia..."

Tô Nguyên Mi không nhịn được, lã chã chực khóc nói:

"Ý của chàng là gì? Thiếp thân quan tâm chàng, quan tâm lão thái thái là sai sao? Chàng đây là..."

Trước kia, Phương Sóc Chương cảm thấy cho dù Tô Nguyên Mi ở trước mặt hắn khóc lóc, trong đó phong tình cũng là Thường Nhuận Chi kém hơn so với nàng.

Nhưng bây giờ nhìn, lại phát hiện Thường Nhuận Chi lúc trước và Tô Nguyên Mi bây giờ, bộ dáng khi khóc lên, kỳ thực là bất đồng.

Trước kia Thường Nhuận Chi ở trước mặt hắn khóc thút thít, làm hắn thấy ngán ngẩm.

Mà khi Tô Nguyên Mi khóc thút thít trước mặt hắn, hắn lại sinh tâm thương tiếc.

Là vì cái gì?

Đại khái là vì Thường Nhuận Chi khóc chưa khơi gợi lên mỹ cảm, làm hắn phiền chán; mà Tô Nguyên Mi khóc lên như lê hoa mang mưa, có thể

https://thuviensach.vn

kích thích ý muốn bảo hộ của hắn.

Nhưng mà, đây là vì sao nhỉ?

Bởi vì một cái là thật thương tâm, cho nên khóc được thực, mà một cái khác là giả vờ khổ sở, cho nên khóc được giả.

Trong lòng Phương Sóc Chương đột nhiên phát lên một cỗ vô lực.

Tại sao trước kia hắn không có phát hiện ra hả?

Là hắn sai rồi...

"Ngươi thông minh như vậy, cần phải hiểu rõ ý tứ của ta."

Giọng nói Phương Sóc Chương nhàn nhạt, cũng không quanh co lòng vòng cùng Tô Nguyên Mi:

"Lão thái thái vì cái gì hội nghĩ cách ngầm chiếm đồ cưới của Nhuận Chi, vì cái gì lão nhân gia bà xem Nhuận Chi không vừa mắt, Nhuận Chi vì cái gì thể yếu nhiều bệnh, ma ma trong phủ Thái tử vì cái gì hội thỉnh từ... Một cọc một chuyện như vậy, đều có bút tích của ngươi."

"Lão gia!"

"Ngươi không cần ở trước mặt ta kêu oan, nói là người khác oan uổng ngươi."

Phương Sóc Chương lại xoa xoa thái dương:

"Việc này, đều là ta tự mình cho người điều tra ra, không có người ở trước mặt ta nói nửa câu chửi bới ngươi."

Phương Sóc Chương nhìn về phía Tô Nguyên Mi, nguyên bản nhu tình không còn sót lại chút gì.

https://thuviensach.vn

"Từ lúc ta và Nhuận Chi hòa ly, ta liền bắt đầu cho người ta tra xét. Đương nhiên, lúc ta phát hiện chuyện này ở giữa khắp nơi đều có ngươi, nói thật ta cũng rất ngoài ý muốn. Có thể sự thật thắng ở hùng biện, chẳng sợ ta không tin nữa, không thể không thừa nhận sự thật này."

Phương Sóc Chương hơi hơi ngồi thẳng thân thể:

"Ta không thể hiểu rõ tại sao ngươi lại muốn nhằm vào Nhuận Chi như thế, có lẽ ngươi nhận định, nếu không có Nhuận Chi, ta sẽ đỡ ngươi lên làm thê?"

"Lão gia?"

Trong lòng Tô Nguyên Mi khủng hoảng lan tràn.

Phương Sóc Chương bật cười:

"Mi nhi, ngươi là thanh mai trúc mã của ta, ta là dạng người gì, ngươi không phải hiểu biết mười phần, cũng sẽ hiểu biết năm sáu phân đi."

Phương Sóc Chương nhìn thẳng Tô Nguyên Mi.

"Ta nghĩ ngươi rất hiểu ta, cũng rất lý giải ta, cho nên ngươi tới kinh tìm ta, ta không nói hai lời tiếp ngươi vào phủ, cho ngươi tất cả chỉ trừ bỏ địa vị chính thê, những thứ sở hữu ở ngoài ta có thể cho ... Ta cho rằng, đối với ngươi đây là lựa chọn tốt nhất, lại không nghĩ rằng, ngươi vẫn chưa thỏa mãn."

Phương Sóc Chương than nhẹ một tiếng, thu hồi tầm mắt, ánh mắt phiêu xa.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 55: Thần Cách

"Khi còn nhỏ ta đã chịu tang phụ, được quả phụ nuôi lớn, tâm nguyện lớn nhất kiếp này là có thể đứng ở địa vị cao, phụng dưỡng mẫu thân. Ta muốn làm một hiền thần lưu danh trên Thanh sử, có thể thần, làm rạng rỡ tổ tông. Vì vậy, chẳng sợ dùng một ít thủ đoạn làm người ta cảm thấy khinh thường, ta cũng sẽ không tiếc."

Nói đến đây, Phương Sóc Chương dừng một lát.

Nghĩ lại lời Thường Nhuận Chi đã nói hôm nay, nàng ngại hắn bẩn.

Mặt mày hắn âm trầm, tiếp tục nói:

"Chuyện này, ngươi cần phải rõ ràng. Ta rất nỗ lực bò lên trên đó."

Tô Nguyên Mi vỗ vỗ ngực, hô hấp bắt đầu tăng, sắc mặt dần dần tái nhợt.

"Vì thế, khi An Viễn hầu muốn tuyển rể, ta liền vui vẻ đáp ứng. Không phải là không có dũng khí đối kháng một Hầu phủ, chẳng qua là vì, trước đó ta cũng đã âm thầm điều tra qua khuê tú chưa hôn phối trong kinh, muốn tìm một nhạc gia có lợi cho sĩ đồ tương lai của ta. Thường gia không thể nghi ngờ là một chi tuyển tốt nhất, càng đáng quý là, Nhuận Chi không phải một người khó ở chung. Nàng tính tình hảo, cũng không hội cùng người sinh sự, làm người ta khó xử."

"Phải, ta thừa nhận ta cảm thấy chán nàng, cho nên cũng không coi trọng nàng. Cảm tình ta đối với nàng xa xa không bằng tình nghĩa đối với ngươi

https://thuviensach.vn

mười mấy năm."

Tô Nguyên Mi nghe thế, trong lòng chẳng những không vui mừng, ngược lại cảm thấy có cái gì đó dần dần không thể khống chế được.

"Nhưng mà Mi nhi, ngươi không nên dùng tín nhiệm ta đối với ngươi, đến thương hại Nhuận Chi."

Tô Nguyên Mi cắn môi dưới.

Nàng không phải không thể diễn trò trước mặt Phương Sóc Chương, nàng có thể hiểu rõ, bây giờ Phương Sóc Chương nói trắng ra, nàng lại diễn trò, vậy thì nàng có vẻ quá dối trá.

Điều duy nhất nàng có thể làm, đó là trầm mặc.

Không nói chuyện, nàng còn có thể có biện pháp ứng phó với cục diện trước mắt. Chỉ khi nào nói chuyện, nàng cũng không thể khẳng định từ trong miệng mình nói ra, có phải hay không làm Phương Sóc Chương lại sinh ra ý tưởng khác.

Vậy thì lấy bất biến ứng vạn biến đi.

Tô Nguyên Mi nghĩ như vậy, lại cảm thấy mình thật đáng buồn.

Nàng ở trước mặt nam nhân này, là thanh mai trúc mã hơn mười năm, là người nàng hao hết thiên tân vạn khổ để tiếp cận. Hắn là trượng phu của nàng, là nơi cả đời cho nàng dựa vào.

Mà bây giờ, hắn vì một nữ nhân đã không còn là thê tử của hắn, ở chỗ này cùng nàng làm mặt lạnh.

Cho dù hiện tại trong bụng nàng mang hài tử của hắn.

Thường, Nhuận, Chi...

https://thuviensach.vn

Trong lòng Tô Nguyên Mi thầm hận.

Phương Sóc Chương bây giờ không muốn tiếp tục để ý tới Tô Nguyên Mi, hắn giọng điệu bình bình nói:

"Nguyên bản ma ma ở phủ Thái Tử đến quản lý chuyện trong phủ liên tục là an an ổn ổn, lại bởi vì quan hệ mẫu thân, đột nhiên thỉnh từ. Là ngươi nói cho mẫu thân biết ta ở trong phủ Thái tử gặp Nhuận Chi, dậy lên tâm tư muốn cưới nàng về, còn ở bên cạnh nói, ngươi làm cũng không ít... Nếu không, mẫu thân sẽ không yên tĩnh lâu như vậy, đột nhiên giận chó đánh mèo tới phủ Thái Tử, làm khó lão ma ma."

Phương Sóc Chương nhìn về phía Tô Nguyên Mi, nàng cúi đầu, thấy không rõ lắm biểu cảm trên mặt nàng.

"Mi nhi, ngươi đi một bước cờ xấu rồi."

Phương Sóc Chương nhẹ giọng nói:

"Nhuận Chi khi còn là chính thê của ta, nàng tính cách mềm, tự nhiên sẽ không tạo thành uy hiếp gì đối với ngươi. Có nàng ở đây, ngươi đại có thể an an ổn ổn mang thai sinh con. Nhưng mà Nhuận Chi bây giờ đã không còn là thê của ta, ta lại không có khả năng phù chính cho ngươi. Đối ta mà nói, cần một nhạc gia tốt, đến để chuẩn bị phô lộ cho tiền đồ của ta... Không có Nhuận Chi, còn có thể có người khác bên cạnh. Ngươi có thể khẳng định người kế tiếp sẽ giống như Nhuận Chi, không hề có uy hiếp gì tới ngươi sao?"

Trán Tô Nguyên Mi đổ mồ hôi lạnh, hốc mắt càng đỏ.

Phương Sóc Chương than nhẹ một tiếng, lắc đầu, nói:

"Ngươi còn ba bốn tháng nữa sẽ lâm bồn, trong khoảng thời gian này ngươi cứ hảo hảo ở Yến Quy viện đợi đi."

https://thuviensach.vn

Tô Nguyên Mi mạnh mẽ ngẩng đầu lên:

"Lão gia, chàng muốn cấm chân ta?"

Phương Sóc Chương trầm mặc một lát, nói:

"Gần nhất, ngươi an phận chút đi."

Tô Nguyên Mi không thể tin nhìn hắn, ánh mắt thật đỏ, nước mắt nói đến là đến.

Chỉ là, bây giờ Phương Sóc Chương lại không bị nước mắt nàng ảnh hưởng.

"Lão gia..."

Tô Nguyên Mi thở sâu, giọng nói run run chực khóc:

"Lão gia là vì Thường... Vì thái thái sao?"

Phương Sóc Chương nhăn mày, sau đó phủ nhận nói:

"Không phải."

Nhưng mà trong một khắc hắn tạm dừng kia, đã bị Tô Nguyên Mi nắm bắt.

Theo như lời của Phương Sóc Chương, Tô Nguyên Mi là thanh mai trúc mã mười mấy năm với hắn, rất hiểu hắn. Thường thường chỉ cần một động tác nhỏ cùng vẻ mặt biến hóa của hắn, Tô Nguyên Mi liền có thể từ đó nắm bắt được rất nhiều tin tức.

Tỷ như động tác Phương Sóc Chương tạm dừng một lát này, Tô Nguyên Mi liền sáng tỏ đáp án của hắn.

Hắn nói "Không phải", nhưng kỳ thực, là "Phải".

https://thuviensach.vn

Điều này làm Tô Nguyên Mi sinh khí, giận không chịu nổi.

Thường, Nhuận, Chi!

"Ngươi trở về đi."

Phương Sóc Chương tránh đi tầm mắt Tô Nguyên Mi:

"Ta còn có chút chuyện muốn xử lý."

Tô Nguyên Mi cắn môi, trầm mặc xoay người rời khỏi, ngay cả cấp bậc lễ nghĩa bình thường nhất cũng không cần.

Nàng không biết đây là kế lạt mềm buộc chặt nàng đã từng sử dụng, hay là nàng thật sự thương tâm cho nên quên.

Đội mặt nạ lâu ngày, ngay cả nàng cũng không rõ đến cùng bộ mặt nào của nàng mới là thật.

"... Di nương?"

Nha hoàn không yên lên tiếng gọi nàng, lúc này suy nghĩ của Tô Nguyên Mi mới quay trở về.

Nàng nhẹ vỗ về bụng, chậm rãi nhắm mắt lại.

Còn tranh sao?

Đã đến nước này rồi, còn tranh sao?

Đương nhiên muốn tranh!

Cho dù không vì chính mình, cũng phải vì khối thịt trong bụng này tranh!

https://thuviensach.vn

Tô Nguyên Mi nàng, tuyệt sẽ không lấy thắng lợi chắp tay nhường cho người ta!

"Di nương?"

Nha hoàn lại hô một tiếng.

Tô Nguyên Mi quay đầu nhìn nàng, nhẹ giọng nói:

"Tiểu La, đi nói cho Trần Đông Mai biết, ta muốn tĩnh dưỡng, hôm nay bắt đầu đóng cửa viện."

Tiểu La giật mình nhìn Tô Nguyên Mi, cho rằng chính mình nghe lầm :

"Di nương, người nói cái gì?"

"Ta nói bắt đầu từ hôm nay, đóng cửa viện, ta muốn tĩnh dưỡng."

Tô Nguyên Mi bình tĩnh lập lại lần nữa, trừng mắt nói:

"Còn không mau đi?"

"... Ai, phải đi ngay, phải đi ngay!"

Tiểu La vội vàng đi rồi, lưu lại một mình Tô Nguyên Mi ngồi khô quắc.

Những lời mà hôm nay Phương Sóc Chương đã nói, nàng mỗi một câu đều nghe lọt. Hiện tại, nàng lại tinh tế suy nghĩ một chữ một chữ cho thật rõ ràng.

Ý tứ của Phương Sóc Chương là nhận định nàng nghĩ hết biện pháp giở hết thủ đoạn bài trừ Thường Nhuận Chi khỏi Phương phủ, là mất nhiều hơn được.

Nhưng kỳ thực Phương Sóc Chương đã hiểu lầm ý của nàng.

https://thuviensach.vn

Nàng đương nhiên cũng biết tính cách của vị chủ mẫu Thường Nhuận Chi này, đối nàng chỉ là một thiếp thất mà nói, là nhiều may mắn.

Nàng ra tay với Thường Nhuận Chi, cũng không phải muốn bài trừ nàng khỏi Phương phủ.

Lúc mà tin tức Thường Nhuận Chi muốn hòa ly truyền về, nàng cũng phi thường kinh ngạc.

Nàng chẳng qua hi vọng Thường Nhuận Chi vô pháp gần gũi Phương Sóc Chương, vô pháp sinh hạ đích tử nữ.

Nàng cũng không có đoán trước được Thường Nhuận Chi sẽ hòa ly...

Cho nên, nàng càng không đoán trước được, Phương Sóc Chương từng khinh thường Thường Nhuận Chi khi nàng chú ý tới hắn, bây giờ, lại đối với Thường Nhuận Chi, quan tâm.

Hắn thế nhưng lại để bụng chuyện Thường Nhuận Chi!

Tô Nguyên Mi cảm thấy vô cùng châm chọc.

Chuyện gì nàng cũng làm, Phương Sóc Chương cũng hiểu được nói với nàng, hắn vĩnh viễn sẽ không đỡ nàng làm chính thê.

Mà Thường Nhuận Chi, cái gì cũng không có làm, lại dễ dàng câu đi tâm thần của Phương Sóc Chương.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 56: Lời Đồn Đãi

Edit: Bộ Yến Tử

Tô Nguyên Mi chậm rì rì lấy miêu mi loa tử đại(1) từ trong hộp trang điểm ra, nhìn mình trong gương đồng, tay mềm nhẹ miêu mi, ánh mắt lại phảng phất đang nhìn túc địch cuộc đời.

"Hòa ly rồi mà vẫn còn quyến rũ hắn mất hồn mất vía, câu được hắn nghĩ lại cưới ngươi về, từ trước tại sao ta lại không phát hiện ngươi có năng lực như vậy ha?"

Tô Nguyên Mi thấp giọng thì thào, đột nhiên khóe miệng âm ngoan nở nụ cười:

"Ngươi cho là, ngươi sẽ là người thắng cuối cùng sao? A, người si nói mộng. Muốn trở lại Phương gia, cũng phải nhìn ngươi có mệnh này hay không!"

"Ba" một tiếng, Tô Nguyên Mi cầm gương đồng trong tay vỗ mạnh lên bàn.

Thân ở phủ Thái tử Thường Nhuận Chi đánh cái hắt xì.

Diêu Hoàng nhíu mày nói:

"Cô nương, có phải tối qua bị lạnh hay không?"

"Không phải."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi chỉ chỉ Ngụy Tử:

"Ngươi hỏi một chút đi, nha đầu kia mới vừa rồi chạy đi đâu, mang về một trận gió thơm như thế, ngấy phát hoảng."

Ngụy Tử cười hắc hắc, di chuyển ra ngoài hai bước, nói:

"Cô nương, mới vừa rồi nô tì đi tới chỗ Mạc nhũ nhân, hỏi thăm Thanh Văn tỷ tỷ bên cạnh nàng, đây là huân hương trong phòng Mạc nhũ nhân á."

Ngụy Tử ngửi ngửi hai tay áo của mình, nói:

"Cô nương cảm thấy ngấy sao? Nô tì ngược lại cảm thấy mùi vị này rất tốt đó."

Thường Nhuận Chi không khỏi trợn trừng mắt:

"Đại cô nương tuổi còn trẻ, huân hương nồng như vậy làm cái gì? Mùi nhẹ nhàng khoan khoái không phải ngửi tốt hơn sao? Ngươi cách ta xa chút, chờ mùi nhạt dần thì lại gần ta."

Ngụy Tử bất đắc dĩ đáp, bĩu môi trở về thay quần áo.

Thường Nhuận Chi lật xem 《 diêu tử kinh dật sự 》, nhìn xem mùi ngon.

Diêu Hoàng lấy bình hoa cắm mấy bông dài gáy(2) tươi vào, bày biện đoan đoan chính chính, dâng lên trà xanh.

Thường Nhuận Chi uống một ngụm, thích ý duỗi thắt lưng.

"Mặc dù thời tiết nóng, nhưng mà những ngày này ta trải qua cũng thật khoái hoạt."

Thường Nhuận Chi cười tủm tỉm nói tiếp:

https://thuviensach.vn

"Chỗ Thái tử phi đột nhiên không phân chuyện gì cho ta nữa. Nếu có thể liên tục thanh nhàn như thế thì tốt rồi."

Diêu Hoàng cười nói:

"Trong ngày thường nô tì thấy chỗ của Thái tử phi cũng không có chuyện gì, phía trước buồn bực là vì muốn cô nương vội, cũng nhiều nửa là vì muốn tác hợp cô nương và Phương đại nhân."

Thường Nhuận Chi gật gật đầu, giận dữ nói:

"Hi vọng Thái tử phi nghĩ thông rồi, đừng khó xử ta nữa."

Diêu Hoàng suy nghĩ một lát, nói:

"Hôm nay cô nương và Phương đại nhân ầm ĩ một trận, đã xem như xé rách lớp mặt nạ. Nói vậy, Phương đại nhân cũng sẽ không tiếp tục đến dây dưa với cô nương. Chỗ của Thái tử phi, tự nhiên cũng sẽ không nói thêm gì đâu."

Thường Nhuận Chi vui sướng gật đầu.

Chuyện này nếu là thật, vậy thì không thể tốt hơn rồi nha.

Thời gian mới qua một lát, Ngụy Tử đã đổi xong xiêm y rồi trở lại, nghe được Diêu Hoàng đề cập tới Thái tử phi, vội nói với Thường Nhuận Chi:

"Nói đến Thái tử phi, nô tì nhưng là nghe nói một chuyện."

"Chuyện gì vậy?"

Thường Nhuận Chi tùy ý hỏi.

"Hiện tại mấy tiểu nha hoàn đều đang nói, lần này Thái tử phi mang thai đã để Khâm Thiên giám tính qua, nói khẳng định là tiểu nam hài."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi nghe vậy hơi hơi ngồi ngay ngắn, nhíu mày nói:

"Ai truyền? Làm sao truyền ra được?"

Ngụy Tử nói:

"Ai truyền ra thì không có nói rõ ràng, bất quá mấy tiểu nha hoàn đều nói có bài bản hẳn hoi."

"Cô nương, này có thể có vấn đề gì không?"

Diêu Hoàng nhẹ nhàng nhíu mày hỏi.

Thường Nhuận Chi chần chờ, nói:

"Tạm thời thì không nhìn ra được có vấn đề hay không, bất quá tổng cảm thấy có chút kỳ quái. Thái tử phi hoài tướng cũng không phải người nào muốn biết thì có thể biết, huống chi chuyện đoán trước nam nữ như vậy... Hiện tại lời đồn đãi như thế, nếu như Thái tử phi sinh nhi tử ngược lại cũng thôi, nhưng nếu sinh nữ nhi, lời đồn đãi này bất quá cũng chỉ là một hồi chê cười, truyền ra chuyện này căn bản không có tất yếu. Trừ phi..."

Ánh mắt Thường Nhuận Chi nhất thời ngưng lại, lắc đầu tự mình phủ định nói:

"Không thể nào..."

Diêu Hoàng và Ngụy Tử nhìn nhau, Diêu Hoàng thấp giọng hỏi:

"Cô nương nghĩ tới cái gì?"

Thường Nhuận Chi lắc lắc đầu, xua tay nói:

"Quên đi, đừng để ý chuyện này. Các ngươi coi như không nghe thấy lời đồn đãi này đi."

https://thuviensach.vn

Hai người liền gật đầu, Ngụy Tử truy vấn nói:

"Nếu như có người hỏi thì sao ạ?"

Nàng ngượng ngùng vò đầu:

"Mấy tiểu nha hoàn kia đều biết nô tì thích hỏi thăm, nô tì muốn nói chưa từng nghe qua lời đồn đãi này, nhân gia cũng sẽ không tin..."

Thường Nhuận Chi trừng mắt nhìn nàng, nói:

"Vậy cứ nói có nghe nói qua, nhưng mà không có chi tiết là được rồi."

Ngụy Tử gật gật đầu.

Bên ngoài tiểu nha hoàn đến kéo Ngụy Tử đi ra phác điệp, Thường Nhuận Chi mặc kệ nàng, tiếp tục xem quyển sách trên tay nàng.

Xem làm sao cũng không thể vào.

"Ai." Nàng thở dài một tiếng.

Diêu Hoàng ở một bên quạt cho nàng, hỏi:

"Cô nương có chuyện phiền lòng sao?"

Thường Nhuận Chi thấp giọng nói:

"Ta hoài nghi, tin tức này là do Thái tử phi cố ý cho người truyền ra ngoài."

Diêu Hoàng dừng động tác trên tay một lúc, nghi hoặc nói:

"Thái tử phi?"

"Ừ."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi lại tiếp tục nói:

"Mặc dù ta và Thái tử phi tiếp xúc không nhiều, nhưng cũng nhìn ra được, nàng không phải là dạng người ngồi chờ chết, nhất là —— "

Nhất là ở quốc yến chiêu đãi sứ đoàn Tiên Ti, khi ở hậu viện không biết vì sao bị người ta thiết kế kém chút nữa sanh non.

Thường Nhuận Chi dừng lại lời nói, sau một lát mới tiếp tục:

"Cái thai của Thái tử phi bây giờ đã ổn, nữ nhân ở hậu viện lại như cũ án binh bất động, không biết là đang đánh chủ ý gì. Minh thương dễ tránh, ám tiễn khó phòng, Thái tử phi thả ra tin tức như vậy, chỉ sợ là vì để người ta thấy sốt ruột. Chỉ cần có người động thủ, Thái tử phi liền có thể có hành động."

Thường Nhuận Chi nói:

"Bất quá đây chỉ là do ta đoán, không được chuẩn."

Diêu Hoàng nhẹ nhàng vuốt cằm, thở dài:

"Mặc kệ là ai thả ra tiếng gió, phía sau lại có mục đích gì... Chỉ cần là nữ nhân hậu viện phủ Thái tử đều có lai lịch, Thái tử phi muốn đối phó, xác thực cũng không phải là chuyện dễ."

"Đĩnh đáng thương đúng không?"

Thường Nhuận Chi cảm thán cười:

"Cho nên, làm người đã khó, làm nữ nhân lại càng khó hơn. Nam nhân cưới vợ lại muốn nạp thiếp vào phòng, nạp thiếp vào phòng thì tính kế tiểu thiếp, tiểu thiếp cũng muốn đề phòng chủ mẫu chèn ép... Đều là nữ nhân, tội gì khó xử nữ nhân?"

https://thuviensach.vn

Diêu Hoàng thấy Thường Nhuận Chi tràn đầy cảm xúc, làm cho nàng đau lòng, vội vàng chuyển hoán đề tài, hỏi Thường Nhuận Chi hoa mà nàng vừa mới cắm nhìn đẹp mắt không.

Thường Nhuận Chi gật đầu thổi phồng hai câu, lại đem đề tài nhéo trở về.

"Nữ nhân cùng hoa giống nhau, tốt đẹp nhất là lúc tuổi nở rộ, cũng ngay tại vài năm kia. Vài năm thời gian không phong phú chính mình, hảo hảo hưởng thụ sinh hoạt, thế nào cũng phải cùng người lục đục với nhau, một ngày trôi qua đều vất vả, làm gì chứ."

Thường Nhuận Chi chỉ chỉ dài gáy trong bình hoa:

"Chúng nó đều bị trói buộc trong cái miệng chai chật hẹp, nửa điểm tự do cũng không có, lại còn muốn cùng đồng bệnh tương liên so sánh với các đóa hoa khác, cái này cùng ngươi so nhan sắc ai càng tiên diễm, cái kia cùng ngươi so mùi hoa càng mê người... Ngươi nói có ý nghĩa gì?"

Diêu Hoàng dụng tâm nói người như hoa có thể sánh bằng tính, đến cùng là sợ Thường Nhuận Chi tiếp tục thao thao bất tuyệt, chỉ có thể gật đầu nói:

"Cô nương nói rất có đạo lý, căn bản là không có ý nghĩa."

Được tán thành, Thường Nhuận Chi liền thỏa mãn, nói với Diêu Hoàng:

"Sau này ngươi và Ngụy Tử, đều phải tìm một người cảm tình thành thật. Không cầu hắn đại phú đại quý, chỉ cần hắn gánh được tránh nhiệm gia đình thật tốt, các ngươi có thể đồng tâm hiệp lực sống an lành qua ngày, vậy là đủ rồi."

https://thuviensach.vn

Chương 57: Nghi Hương

Thường Nhuận Chi là có cảm mà phát.

Nhưng sau khi nói lời này, nàng cũng không tiếp tục rối rắm chuyện đó nữa.

Nếu Thái tử phi thật sự có thủ đoạn gì muốn sử xuất, cũng sẽ không nói cho nàng biết. Nàng vẫn nên làm bộ như cái gì cũng không biết cho thỏa đáng.

Nhàn nhã hai ngày, lời đồn đãi trong miệng mấy tiểu nha hoàn càng diễn càng kịch liệt.

Thường Nhuận Chi mắt lạnh nhìn, mặc dù Thái tử phi không phải hoàn toàn nắm phủ Thái tử trong tay, nhưng khẳng định nàng có tai mắt của riêng mình, nói như vậy, lời đồn đãi kia nàng không thể không biết. Nhưng nàng lại coi như không biết chuyện này có gì không ổn, cả ngày vẫn liên tục cười tủm tỉm.

Thường Nhuận Chi tổng cảm thấy trong nụ cười của nàng, mang theo hai phần bí hiểm.

Chuyện này, càng thêm khẳng định hoài nghi của nàng, lời đồn đãi này là do Thái tử phi cố ý.

Mặc dù Thái tử phi đã miễn lấy Lý lương đệ cầm đầu vài vị nữ nhân ở hậu viện mỗi ngày thần hôn định tỉnh, nhưng có hai người lại kiên trì mỗi ngày đều đến tiểu viện của Thái tử phi chờ đợi.

https://thuviensach.vn

Một người là Tiêu nhũ nhân có quan hệ tốt với Thái tử phi, một người khác đó là người mà cả một hành vi hành động cũng không đi sai, Mạc nhũ nhân.

Thái tử phi tự nhiên là không thấy các nàng, có một lần còn ở trước mặt Thường Nhuận Chi nói sót miệng, nói các nàng bất quá là "Làm cho người khác xem".

Thái tử phi không thấy các nàng, Thường Nhuận Chi ngược lại cũng cảm thấy bớt việc.

Bây giờ để cho nàng tùng một hơi là, Thái tử phi không còn minh ngầm ở trước mặt nàng đề cập tới Phương Sóc Chương, mà Phương Sóc Chương cũng phối hợp không có xuất hiện trước mặt nàng.

Cho nên chẳng sợ Lý lương đệ các nàng không thấy được Thái tử phi, các nàng vẫn đến nơi này hiến ân cần hỏi thăm tin tức, nàng cũng chỉ cười tủm tỉm.

Chẳng qua sau khi qua vài thứ như vậy, sầu lo trong lòng Thường Nhuận Chi càng thêm nặng nề.

Nàng không phải người của thời đại này, tự nhiên cũng không biết cuộc sống ở thời đại này nam nữ đối với việc sử dụng hương chấp nhất. Nàng không thích mùi, chẳng sợ mùi nhẹ nhàng khoan khoái, nàng cũng cảm thấy không bằng không huân hương mới tốt.

Thường Nhuận Chi tự cảm thấy bản thân mẫn cảm với mùi, thậm chí là mẫn cảm.

Cho nên khi Lý lương đệ các nàng tới tìm nàng, nàng cũng chỉ có thể ở trước mặt mấy người phụ nhân này chống đỡ một lát.

https://thuviensach.vn

Trên người các nàng mùi rất tạp, Thường Nhuận Chi ngửi lâu liền có chút ghê tởm.

Nhưng này chẳng phải nguyên nhân làm cho nàng thấy sầu lo.

Làm cho nàng sầu lo là, mùi vị trên người Mạc nhũ nhân.

Mấy ngày này Ngụy Tử thường đi tiểu viện Mạc nhũ nhân, tìm Thanh Văn bên người nàng trao đổi tâm đắc khi thêu hoa.

Thường Nhuận Chi vốn tưởng rằng cái này bất quá là chi gian bọn nha hoàn bình thường lui tới, chưa từng hạn chế Ngụy Tử, còn giễu cợt qua Ngụy Tử nhiều thêm một bằng hữu bát quái.

Nhưng mỗi một lần Ngụy Tử trở về, trên người đều mang theo mùi giống nhau, rất là nồng diễm, ngửi lâu nàng sẽ cảm thấy choáng váng đầu, ghê tởm.

Ngụy Tử biết tình huống của nàng như vậy, cho nên sau khi trở về chuyện thứ nhất đó là đi thay quần áo.

Nàng còn từng nói với Diêu Hoàng:

"Cái mũi của cô nương cũng quá nhạy cảm đi, từ trước huân hương cũng không thấy nàng nói cái gì a... Hiện tại nhưng là một chút mùi đều không ngửi được."

Trong lòng Thường Nhuận Chi có chút chần chờ, cũng không muốn nhiều lời, mỗ ngày xem xét có rảnh, liền cùng Thái tử phi tố cáo giả, thuyết minh ngày muốn ra đi xem đi.

Không nghĩ tới ngày thứ hai khi ra phủ Thái tử, đã thấy Cửu hoàng tử đứng ở dưới một gốc tường cách phủ Thái tử không xa.

https://thuviensach.vn

Thấy nàng đi ra, nguyên bản Lưu Đồng đang đứng dựa vào tường xoay người lại, mỉm cười với nàng, chậm rãi đến gần nàng.

"Cửu..."

Vừa nói ra một chữ, thì nhìn thấy biểu cảm không vừa lòng của Lưu Đồng, Thường Nhuận Chi cảm thấy buông lỏng, giọng điệu cũng trở nên càng mềm mại:

"A Đồng, sao huynh lại ở chỗ này?"

Trên mặt Lưu Đồng treo lên nụ cười, nhẹ nhàng nói:

"Chờ nàng đó."

"Chờ ta?"

Thường Nhuận Chi kinh ngạc nói:

"Huynh làm sao biết ta sẽ đi ra?"

"Ta có một hai tai mắt trong phủ Thái tử mà."

Lưu Đồng đơn giản giải thích một chút.

Nhưng chuyện này lại để Thường Nhuận Chi càng thêm kinh ngạc.

Một là kinh ngạc hắn sẽ cắm tai mắt trong phủ Thái tử, còn nhường hắn xếp đi vào;

Hai là kinh ngạc hắn thế nhưng đem tai mắt đặt trên người nàng.

Đương nhiên, Thường Nhuận Chi không có khả năng tự kỷ đến mức nhận định Lưu Đồng xếp vào tai mắt liền là vì nàng.

https://thuviensach.vn

Nhưng Lưu Đồng có "Bí mật" như vậy, lại để Thường Nhuận Chi càng hiểu biết hắn một phần.

Hắn tuyệt đối không giống như một hoàng tử "Không có bản sự gì" trong miệng Phương Sóc Chương.

"Đi thôi."

Lưu Đồng mỉm cười nói với Thường Nhuận Chi:

"Muốn đi đâu sao?"

Thường Nhuận Chi vội vàng phục hồi tinh thần lại, nói:

"Đi tìm hương quán."

Người Đại Ngụy yêu thích dùng hương, nhất là sau khi lui tới thường xuyên cùng Tây Vực bên kia, hương liệu ở Tây Vực cuồn cuộn không ngừng tiến cử vào Đại Ngụy. Mọi người đối với hương phẩm truy phủng, đối với hương liệu cho thượng tầng nhân sĩ, nhất là hương liệu hi hữu quý báu xua như xua vịt. Hương liệu Tây Vực vài lần xuất hiện đều xảy ra tình huống cung không đủ cầu, cũng càng kích thích một ít thương nhân đi trước Tây Vực mua hương liệu đến, lại hét giá cao bán ở Đại Ngụy. Kinh tế Đại Ngụy và Tây Vực liền lui tới càng thêm thường xuyên.

Trong Kinh thành liền thuận thế mở vài gia hương phẩm quán, tìm hương quán là một nhà trong đó.

"Tìm hương quán à?"

Lưu Đồng nghe nói qua liền kinh ngạc nói:

"Nàng muốn đi mua hương?"

Thường Nhuận Chi nói:

https://thuviensach.vn

"Không mua, chỉ đi xem thử."

Nàng nghi hoặc nhìn về phía Lưu Đồng:

"Hình như, huynh rất kinh ngạc khi ta muốn đi tìm hương quán?"

Lưu Đồng sờ sờ mũi:

"Đúng vậy, ta thấy cho tới bây giờ nàng đều không có huân hương qua, còn tưởng rằng nàng không thích mùi."

Thường Nhuận Chi cảm thấy ấm áp, nàng đem lực chú ý đặt trên người Lưu Đồng, mới phát hiện hắn cũng không có huân hương.

Nhưng là nàng nhớ được, khi nàng chân chính gặp hắn lần đầu tiên ở trong cung, trên người hắn vẫn là có mùi.

Thường Nhuận Chi hơi cúi đầu, ý cười chợt lóe mà qua.

"Thật là không thích, mặc kệ là mùi nồng hay là đạm, đều không như gió mát tự nhiên sảng khoái."

Thường Nhuận Chi cười nói:

"Ta đi tìm hương quán để có thêm kiến thức, xong rồi thì hôm nay còn có thể du ngoạn một phen. Hôm nay, A Đồng có làm chuyện gì khác không?"

Lưu Đồng nghe nàng hỏi như vậy, trong lòng nhất thời rung động.

Hắn cười nói:

"Hôm nay vô sự, ta cùng nàng chơi đi. Trong kinh, rất nhiều địa phương nàng còn chưa đi qua đó."

https://thuviensach.vn

Phía trước, Thường Nhuận Chi liền rõ ràng Lưu Đồng ở kinh thành là cái "Địa đầu xà", đối với những điểm danh cảnh lớn trong kinh, nhỏ như sạp đồ ăn vặt ngon, hắn đều thuộc như lòng bàn tay, có một người hướng dẫn du lịch tốt như thế đi theo, Thường Nhuận Chi tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

Huống chi nàng mới vừa hỏi câu kia, ẩn ẩn có ý tứ mời hắn.

Đôi nam nữ đều có ý đối với đối phương, hiểu trong lòng mà không nói đi tới cùng nhau.

Trên đường đi tìm hương quán, Lưu Đồng hỏi:

"Sao đột nhiên nàng lại dậy lên tâm tư nghĩ muốn đi tìm hương quán hiểu thêm kiến thức?"

Mặt Thường Nhuận Chi biểu cảm một chút.

Theo lý thuyết, nàng sẽ không nói ra hoài nghi trong lòng với Lưu Đồng miễn cho sinh ra thêm nhiều chuyện.

Nhưng Lưu Đồng hỏi trước mặt nàng, nàng lại không tốt nói dối.

Thường Nhuận Chi chỉ có thể cứng ngắc vòng vo chuyển đề tài:

"Hôm nay hắn là lúc muốn lên đại hướng(1), sao A Đồng không đi?"

Lưu Đồng nhìn nàng một cái, biết nàng đi tìm hương quán là có mục đích không tiện nói thẳng, liền thức thời không hỏi vấn đề phía trước, chỉ cười trả lời Thường Nhuận Chi:

"Trên lý luận lúc khai đại hướng, Hoàng tử trưởng thành đều phải trình diện. Bất quá nếu Hoàng tử trưởng thành không muốn đi, vậy cũng chỉ cần hướng lên trên đầu hội báo một tiếng... Thánh thượng cũng sẽ không quá để ý."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi nghe được trong lòng tê rần.

Nói cái gì thánh thượng sẽ không quá để ý... Bất quá, là do thánh thượng đối với đứa con trai này không để bụng mà thôi.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 58: Ngửi Hương

Lưu Đồng thu ẩn ẩn đau tiếc trong mắt nàng ở trong mắt.

Trong lòng hắn cảm thấy ấm áp, không tự chủ được lại đến gần nàng một chút.

"Bây giờ Thánh Thượng cũng đã có mười bốn mười lăm Hoàng tử thành niên, nhưng ước định thành tục, trừ bỏ Thái tử và vài vị vương huynh đã phong vương ở ngoài, các Hoàng tử khác đều sẽ không ở ngày đại hướng này đi Hàm Nguyên điện."

Lưu Đồng giải thích với Thường Nhuận Chi:

"Đi tới đó, bất quá cũng chỉ để nghe nhóm triều thần kia cãi nhau mà thôi, chính mình căn bản không có tư cách mở miệng nói chuyện; thứ hai đi hướng thượng bản thân còn có một loại thái độ tham dự chính sự, chỉ khốn khổ dẫn tới kiêng kị của Thái tử và vương huynh không phải sao? Cho nên, ngược lại không bằng không đi."

Thường Nhuận Chi gật đầu, cười nói:

"Như vậy cũng tốt, cũng có thể rơi một thân thoải mái."

Lưu Đồng nhẹ nhàng nở nụ cười.

"Nàng đi tìm hương quán là vì ngửi hương, ngược lại cũng không cần bắt một chỗ ở đây."

Lưu Đồng nói:

https://thuviensach.vn

"Nam thị có chuyên môn hương thị, chỗ kia hương phẩm càng thêm đầy đủ hết, luyện chế đi ra chư hương cũng càng nhiều, thậm chí một ít hương dược, trà thơm, ở chỗ kia cũng có thể mua được, càng đừng nói một ít hương phẩm khí cụ, rực rỡ muôn màu, cái gì cũng có."

Thường Nhuận Chi hiểu rõ nhìn hắn một cái, chần chờ một lát sau đó thấp giọng, hỏi:

"Tìm hương quán hay không cũng có bối cảnh?"

Lưu Đồng nhìn không chớp mắt, nhẹ nhàng gật đầu:

"Tìm hương quán xem như là địa phương của Thái tử đi."

"Xem như là địa phương của Thái tử sao? Làm sao cái xem như là pháp?"

Thường Nhuận Chi nghi hoặc nói.

Lưu Đồng liền giải thích nói:

"Tìm hương quán đông gia họ Thẩm, là sản nghiệp nhà mẹ đẻ của Thái tử phi. Cho nên coi như là địa phương của Thái tử."

Thường Nhuận Chi liền hiểu rõ.

"Thẩm gia là nhà mẹ đẻ của Thái tử phi, có 『tài sản vạn vạn, điền sản lần ở thiên hạ』 đồn đãi. Tuy có chút khuyếch đại, nhưng kỳ thực cũng đang mặt phản ánh ra gia tài chi cự của Thẩm gia. Thị trường hương liệu lợi nhuận vĩ đại, Thẩm gia ở trong đó cắm một cước cũng không kỳ quái. Có Thái tử ở sau lưng hộ giá hộ tống, tìm hương quán có thể trở thành quán hương phẩm thứ nhất trong kinh, ngược lại cũng chẳng có gì lạ."

Thường Nhuận Chi nghe xong lời Lưu Đồng nói, tự nhiên là đánh mất ý tứ đi tìm hương quán.

https://thuviensach.vn

Hai người liền sửa lại lộ tuyến, hướng Nam thị mà đi.

Càng tới gần hương thị, mùi giao tập kia ở cùng nhau liền cuồn cuộn không ngừng mà chui vào trong lỗ mũi Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi cầm quyên khăn thích hợp che giấu mũi, phân tâm thần ở trên việc phân rõ mùi vị, ý đồ tìm ra mùi bị lây dính từ chỗ của Mạc nhũ nhân

Nàng cau mày, thỉnh thoảng lại mấp máy cái mũi.

Lưu Đồng nhìn liền cảm thấy nàng lúc nhàn tĩnh, lại nhiều thêm một phần hoạt bát đáng yêu, trên mặt không tự chủ được bật cười.

Thường Nhuận Chi không có chú ý, nàng đang nỗ lực ở trên một cái quầy hàng phân rõ hương phẩm.

"Tiểu nương tử muốn mua hương sao? Mau nhìn thử hương do chính ta điều chế, mùi thật là tuyệt!"

Thấy có người đến, nhóm phụ nhân bán hương vội vàng giới thiệu, trong lời nói còn không quên trêu ghẹo:

"Vị công tử này, nhìn một cái phu nhân nhà ngươi xem, rất xinh đẹp, muốn là dùng hương của ta xong, bảo đảm ngươi càng thêm chuyển không được ánh mắt, dừng không được miệng!"

Trong lúc nói chuyện còn mang ra chút điểm nhan sắc.

Vẻ mặt Lưu Đồng có chút xấu hổ, nhưng không có mở miệng phản bác, trước tiên nhìn về phía Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi tựa hồ cũng không có nghe được lời của nhóm phụ nhân nói, nàng cầm lấy hộp sứ đựng hương phẩm trên quầy hàng, chịu đựng mùi không khỏe, nhất nhất vạch trần đến ngửi.

https://thuviensach.vn

Khi ngửi đến hộp sứ thứ năm, nàng mạnh mẽ hất ra hộp sứ, đánh cái hắt xì.

"Vị đại tỷ này, đây là hương gì vậy?"

Nàng hỏi phụ nhân bán hương.

Phụ nhân đi tới cầm lên ngửi, nói:

"Đây là hương do ta chính tay điều chế, bên trong các linh lăng hương, hồi hương, đinh hương, đàn hương, hoắc hương và mộc hương, cầm bạch cập điều chế. Tiểu nương tử, cảm thấy dễ ngửi không? Hương này không quý, ba lượng bạc tiểu nương tử liền có thể lấy đi."Thường Nhuận Chi nhíu nhíu mày, nhẹ nhàng đặt hộp đồ sứ xuống.

"Tiểu nương tử nhưng đừng ngại quý, trên sạp này của ta, kia nhưng là có tiếng vật đẹp giá thấp."

Phụ nhân bán hương thấy Thường Nhuận Chi đặt hộp đồ sứ xuống, rõ ràng không có ý tứ muốn mua hương, nhất thời có chút bất mãn:

"Bản thân ta điều chế hương, nếu phóng tới địa phương bên cạnh, bán trên bốn năm hai cũng là có khả năng."

Thường Nhuận Chi xin lỗi cười, ngược lại cũng không nói cái gì, liền cách sạp này.

Kế tiếp nàng lại chuyển động vài cái sạp, ngửi qua rất nhiều hương điều chế, cũng nhất nhất hỏi nguyên liệu hương phóng tới trong đó.

"Không đúng, còn hơi kém cái gì..."

Thường Nhuận Chi có chút buồn rầu đè thái dương, Lưu Đồng hợp thời nói:

https://thuviensach.vn

"Ở chỗ này đợi hơn nửa canh giờ, bị hương khí huân được khó chịu thôi? Không bằng chúng ta đi ra tìm một chỗ ngồi, trước hít thở không khí."

Thường Nhuận Chi tự nhiên là đáp ứng xuống, hai người cách Nam thị, tìm một tiểu lâu thanh u, muốn cái bao sương.

Thường Nhuận Chi như cũ buồn rầu nhíu mày suy tư, Lưu Đồng đã phân phó chủ quán tốt lắm, muốn trà xanh không thêm hương liệu.

Khi hơi nóng ly trà bốc lên phóng tới trước mặt nàng, mới đánh gãy suy nghĩ của nàng.

"Đừng dùng sức suy nghĩ, càng muốn nhớ tới, lại càng không nghĩ ra được. Thử thả lỏng chút, khả năng sẽ có thu hoạch."

Lưu Đồng thân thiết đem ly trà đẩy tới trước mặt nàng, Thường Nhuận Chi cười lắc đầu:

"Huynh nói đúng, là ta quá cấp thiết."

Lưu Đồng gật gật đầu, suy nghĩ một chút hỏi:

"Là có cái gì nghĩ không ra, hay là có cái gì không nghĩ ra? Nếu là không nghĩ ra, có thể cùng ta nói, có lẽ ta có thể giúp nàng giải thích nghi hoặc."

Thường Nhuận Chi chần chờ, liền mịt mờ nói:

"Trước đó ta có ngửi được một loại hương, liên tục không biết đến cùng là hương gì, cho nên hôm nay mới đến tìm... Nhưng mà, để ta tìm được vài loại mùi tương đối rõ ràng, có thể đối thượng, nhưng cuối cùng lại cảm thấy vẫn là kém một chút gì đó. Cái mùi kia, không biết người khác ngửi có cái gì không đúng, ta ngửi đã có chút gay mũi chán ngấy. Đại khái là khứu giác của ta quá nhạy cảm."

Thường Nhuận Chi tự giễu một tiếng, Lưu Đồng lại nhíu nhíu mày, nói:

https://thuviensach.vn

"Nếu là khứu giác nàng rất mẫn cảm, người khác ngửi không được mà nàng có thể ngửi được, vậy có lẽ nàng cảm thấy hơi kém một phần kia, chính là người chế hương muốn che dấu bộ phận. Công phu người chế hương cũng là làm được gia, chính là thật không ngờ hội ngộ được nàng có cái mũi linh như vậy."

Lưu Đồng nhìn Thường Nhuận Chi, nói tiếp:

"Hương này là từ trong phủ Thái tử ngửi được?"

Vừa rồi Thường Nhuận Chi bởi vì lời nói Lưu Đồng thể hồ rót đỉnh, rồi lại bị nghi vấn của Lưu Đồng nổ tâm thần trở về.

Lưu Đồng nhìn chằm chằm nàng:

"Thái tử phi có thai, không biết dùng một ít hương không rõ lai lịch. Hương này, khẳng định không phải ngửi được từ chỗ Thái tử phi. Vậy tất nhiên là nàng ngửi từ chỗ cơ thiếp của Thái tử."

Thường Nhuận Chi nhấp mím môi, nhíu mày nói:

"A Đồng, huynh hỏi cái này làm cái gì?"

Lưu Đồng cũng cảm thấy được mình luống cuống, hắn trầm mặc một lát, lại vẫn kiên trì hỏi:

"Là từ chỗ cơ thiếp nào ngửi được, có thể nói với ta được không?"

Thường Nhuận Chi nghi hoặc nhìn về phía Lưu Đồng, không rõ vì sao Lưu Đồng bỗng nhiên dậy quan tâm tới chuyện hậu viện Thái tử.

Rõ ràng phía trước nàng nói sang chuyện khác, Lưu Đồng còn săn sóc không tiếp tục truy vấn mà.

Lúc này, tại sao lại hỏi nàng rồi?

https://thuviensach.vn

Nàng trầm mặc, có thể xem biểu cảm của Lưu Đồng như là phải muốn một đáp án không thể.

Thường Nhuận Chi suy nghĩ một chút, hắn đã biết đến rồi đến chuyện này, nói cho hắn cũng không có gì đáng ngại.

Thường Nhuận Chi nhân tiện nói:

"Là Mạc nhũ nhân."

Nói ra khỏi miệng, cuối cùng Thường Nhuận Chi cũng cảm thấy có cái gì bị nàng xem nhẹ.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 59: Sương Mù

Thường Nhuận Chi nhìn Lưu Đồng, lại bị biểu cảm trên mặt hắn làm phát hoảng.

Lưu Đồng của lúc này cùng thường ngày đại tướng kính đình.

Ở trong ấn tượng của Thường Nhuận Chi, Lưu Đồng rất ôn hòa, nàng cũng không từng thấy hắn sinh khí qua. Cho tới nay, khi Lưu Đồng ở trước mặt nàng, đều để nàng nhận thức một mặt thỏa đáng.

Giúp người làm niềm vui cũng tốt, làm việc có chừng mực cũng tốt, thậm chí là theo từng chút việc nhỏ trong cảm nhận được cẩn thận săn sóc...

Thường Nhuận Chi liên tục cho rằng Lưu Đồng là một người quân tử ôn nhuận bình thường, mà lúc này biểu cảm của Lưu Đồng lại đảo điên nhận thức của nàng.

Lưu Đồng lúc này, bộ mặt dữ tợn, trong mắt phiếm lam, tơ máu tràn ngập, hắn gắt gao mím môi, hai má bởi vì dùng sức mà buộc chặt, hơn nữa ngũ quan của hắn có chút thiên hướng người Tây Vực, làm cả người hắn rất dọa người.

Thường Nhuận Chi cũng không tự chủ được lui về sau một bước.

Sao hắn lại biến thành như vậy?

Thường Nhuận Chi tự hỏi chính mình —— hình như là sau khi nghe nàng nhắc tới Mạc nhũ nhân?

https://thuviensach.vn

Mạc nhũ nhân?

Đừng?

Nhất thời, Thường Nhuận Chi nhìn về phía Lưu Đồng:

"Huynh nhận thức Mạc nhũ nhân sao?"

Nhất tưởng như vậy, Thường Nhuận Chi lại cảm thấy khả năng không lớn.

Đích thê Lưu Đồng là Mạc thị, mặc dù là tỷ muội với Mạc nhũ nhân, nhưng Mạc thị vào phủ Hoàng tử bất quá hai tháng liền qua đời, theo lý mà nói, hắn và Mạc nhũ nhân không có tiếp xúc nhau mới đúng.

Huống chi Mạc nhũ nhân là nữ nhân của Thái tử, Cửu hoàng tử cũng không phải ngốc tử, vì sao lại tiếp xúc cùng nữ nhân của Thái tử chứ?

Nhưng, vì sao hắn nghe thấy ba chữ Mạc nhũ nhân này, hắn liền biến thành như vậy...

Thường Nhuận Chi nghĩ mãi không xong, ánh mắt gấp trát vài cái, nhìn chằm chằm Lưu Đồng.

Qua nữa ngày, Lưu Đồng mới hít sâu một hơi, bình tĩnh trở lại.

Hắn nhìn Thường Nhuận Chi, nàng cách hắn có một chút khoảng cách, vọng tiến trong ánh mắt nàng hắc bạch phân minh .

"Nhuận Chi..."

Môi Lưu Đồng ngập ngừng, muốn nói lại thôi, sau một lát mới nói:

"Nàng nên cách xa Mạc nhũ nhân này một chút."

"Vì sao?"

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi nhíu mày, lại lặp lại câu hỏi:

"Huynh nhận thức nàng sao?"

Lần này thời gian Lưu Đồng trầm mặc càng dài, rồi mới nhẹ giọng nói:

"Đừng hỏi nhiều như vậy, nàng nên nhớ kỹ cách xa nàng ta là được."

Hắn không muốn nhiều lời, lại làm cho Thường Nhuận Chi càng thêm nghi hoặc.

Trong thời gian kế tiếp hai người đều có chút trầm mặc, ngồi yên cùng nhau dùng xong ngọ thiện, Thường Nhuận Chi nói muốn đi hương thị nhìn lại, Lưu Đồng ngừng lại nói với nàng.

"Nàng không cần lo chuyện này."

Lưu Đồng nghiêm cẩn nói:

"Đem nghi hoặc của nàng nói với Thái Tử phi, để nàng ta đi thăm dò. Nàng không cần liên lụy ở trong đó, miễn cho chuốc họa vào thân."

Thường Nhuận Chi nhíu mày nói:

"Nhưng mà..."

"Không có nhưng mà."

Lưu Đồng đánh gãy lời nói của nàng, nhìn thẳng nàng:

"Nghe lời."

Lưu Đồng chưa bao giờ nói ra mệnh lệnh đối với nàng, cho tới nay, hắn cho nàng cảm giác, hai người bọn họ là ngang hàng tương giao.

https://thuviensach.vn

Mà khi Lưu Đồng cường thế dùng giọng điệu ra lệnh như vậy nói chuyện với nàng, Thường Nhuận Chi cũng từ đó cảm giác được uy nghiêm áp chế.

Thường Nhuận Chi yên lặng cúi đầu.

Nàng biết Lưu Đồng đây là vì tốt cho nàng, nhưng trong lòng chính là không hiểu, có chút không thoải mái.

"Đã biết."

Thường Nhuận Chi thấp giọng đáp một tiếng:

"Ta trở về liền nói với Thái Tử phi."

Lưu Đồng lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, muốn đưa tay đặt lên bờ vai nàng, lại có chút chần chờ thu trở về.

Hắn lại dặn dò Thường Nhuận Chi lần nữa, nói:

"Ở trong phủ Thái tử, đừng tò mò như vậy. Nếu biết cái gì, nói cho Thái Tử phi cũng được. Đã biết chưa?"

Thường Nhuận Chi lại lần nữa gật gật đầu.

Kế tiếp hai người cũng không có tâm tư đi dạo, ngồi một lát, Thường Nhuận Chi nói muốn hồi phủ Thái tử.

Lưu Đồng đứng dậy đưa nàng, dọc theo đường đi hai người đều trầm mặc.

Khi đến phủ Thái Tử, lại vừa vặn gặp gỡ Phương Sóc Chương từ trong phủ Thái Tử đi ra.

Lưu Đồng và Thường Nhuận Chi đứng ở ngoài phủ Thái Tử, Phương Sóc Chương đứng ở cửa lớn phủ Thái Tử, ba người bước chân cùng biểu

https://thuviensach.vn

cảm đều dừng một lát.

Vẫn là Thường Nhuận Chi trước xoay người đối Lưu Đồng nói:

"Đến, huynh trở về đi."

Lưu Đồng nhẹ nhàng vuốt cằm, nhìn Phương Sóc Chương một mắt, lại quay đầu nhìn về phía Thường Nhuận Chi:

"Nhớ kỹ lời nói của ta."

"Ừm."

Thường Nhuận Chi gật đầu, nhìn theo Lưu Đồng rời khỏi.

Biểu cảm của nàng nhàn nhạt, thấy Lưu Đồng đi xa, rồi mới rộng rãi đón Phương Sóc Chương đi đến, nhìn không chớp mắt đi qua hắn, vào phủ Thái Tử.

Từ đầu tới đuôi không cho Phương Sóc Chương một ánh mắt, cũng không cùng hắn nói thêm một câu.

Phương Sóc Chương liên tục đứng thẳng bất động tại chỗ, đợi sau khi nàng đi, chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, quay đầu nhìn bóng lưng Thường Nhuận Chi, lại nhìn về phương hướng Lưu Đồng đi xa, ánh mắt phức tạp.

Thường Nhuận Chi trở lại phủ Thái Tử, theo như lời Lưu Đồng, ở trước mặt Thái Tử phi đem chuyện chính mình gián tiếp ở chỗ Mạc nhũ nhân ngửi được mùi gì, lấy phương thức vui đùa nói ra.

Thái tử phi coi trọng hay không, vậy nàng liền không xen vào.

Rồi sau đó, Thường Nhuận Chi liền trở về nơi ở của chính mình, nàng từng bước sống qua ngày.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà nàng cũng không có chuyên tâm sinh hoạt, trong lòng nghi hoặc cùng lo âu lại không buông tha nàng, phảng phất giống như quả cầu tuyết, càng cút càng lớn.

Mạc nhũ nhân, Cửu hoàng tử, Mạc thị...

Có thể đem Mạc nhũ nhân và Cửu hoàng tử liên hệ ở cùng nhau, cũng chính là Mạc thị kia.

Nhưng đến cùng là nguyên nhân gì, để Cửu hoàng tử khi nói tới Mạc nhũ nhân liền biến sắc?

Xem bộ dáng hắn, hình như kiêng kị Mạc nhũ nhân thâm hậu.

Đây là vì sao?

Hắn đường đường là một Hoàng tử, thế nhưng sẽ kiêng kị cơ thiếp Thái tử hả?

Thường Nhuận Chi càng nghĩ thì trong lòng càng không có tư vị.

Diêu Hoàng thu những lo âu của nàng trong mắt, nhỏ giọng đi hỏi thăm những chuyện có liên quan tới Mạc nhũ nhân.

Rồi sau khi nàng trở về thì nhỏ giọng nói với Thường Nhuận Chi một ít tin tức.

"Mạc nhũ nhân và Cửu hoàng tử phi xuất thân từ tam phòng của Quốc công phủ, Cửu hoàng tử phi là đích xuất, Mạc nhũ nhân là thứ xuất, nghe nói mặc dù hai người không cùng một mẹ, nhưng lớn lên lại cực kỳ tương tự, Cửu hoàng tử phi so với Mạc nhũ nhân lược đại chút."

Thường Nhuận Chi nghe Mạc nhũ nhân và Cửu hoàng tử phi lớn lên giống nhau, có chút nhíu mày:

https://thuviensach.vn

"Ngươi tiếp tục nói."

"Tuy rằng Cửu hoàng tử phi so với Mạc nhũ nhân lớn hơn chút, nhưng Mạc nhũ nhân cũng là tiên tiến phủ Thái Tử. Quá hai tháng, Cửu hoàng tử mới cưới Hoàng tử phi vào phủ. Rồi sau đó, trước một ngày chính là ngày đón dâu, Cửu hoàng tử phi bị ngã gẫy chân, vào phủ hai tháng liền bệnh chết."

Thường Nhuận Chi gật đầu:

"Nghe qua, Cửu hoàng tử và Mạc nhũ nhân, cần phải không có tiếp xúc nhiều mới đúng. Trừ bỏ ở ngoài các nàng là tỷ muội lớn lên giống nhau."

Diêu Hoàng nhìn nhìn chung quanh, mới tiến đến bên tai Thường Nhuận Chi nói nhỏ:

"Trong phủ Thái Tử đã từng có lời đồn đãi, nói Mạc nhũ nhân càng nhìn càng giống như là đích nữ phủ Quốc công..."

Thường Nhuận Chi nhất thời cả kinh ngồi thẳng.

"Truyền từ lúc nào?"

Biểu cảm trên mặt Thường Nhuận Chi quả thực có thể nói là kinh hách:

"Loại chuyện như thế này cũng không tốt để loạn truyền đâu!"

Diêu Hoàng gật đầu nói:

"Cũng không biết là sao? Bất quá nói đến chuyện này, xác thực cũng hơi kỳ quái."

Diêu Hoàng càng thêm hạ giọng:

https://thuviensach.vn

"Bên phía phủ Phụ quốc công, thái độ đối với Cửu hoàng tử phi và Mạc nhũ nhân, đích xác là làm cho người ta có chút cân nhắc không ra. Cửu hoàng tử phi rõ ràng là đích nữ, nhưng khi nàng đi về cõi tiên, phản ứng bên phía phủ Trấn quốc công lại rất bình thản. Ngược lại là Mạc nhũ nhân bên này, theo tiến phủ Thái Tử, đến khi có thai, lại đến lúc sinh hạ nhi tử... Phụ quốc công phủ bên kia không được coi trọng, luôn luôn sẽ thấy phái người tặng đồ đi lại, dường như rất sợ Mạc nhũ nhân chịu ủy khuất. Chi phí ăn mặc của Mạc nhũ nhân, nói là xuất thân đích nữ, chỉ sợ cũng không đủ."

Trong lúc nhất thời, lông mày Thường Nhuận Chi càng nhíu chặt.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 60: Suy Đoán

Đích xuất và thứ xuất bất đồng, mặc dù Thường Nhuận Chi ở phủ An Viễn hầu cảm thụ không sâu, nhưng khác biệt trong đó nàng vẫn biết đến.

Liền theo nguyệt lệ đi lên nói, ở phủ An Viễn hầu, đích xuất mỗi tháng lệ ngân ba mươi hai, thứ xuất hai mươi hai.

Muốn nói là thiên vị thứ nữ, vậy cũng có khả năng. Nhưng phủ Phụ quốc công thực hiện công khai như vậy không khỏi có chút quá mức đi.

Chuyện này không phải đã nói rõ, bọn họ coi trọng nữ nhi vào phủ Thái tử làm thiếp, xa hơn cao hơn đứng đắn hơn khi gả nữ nhi làm chính thê cho Cửu hoàng tử sao?

Thường Nhuận Chi cảm thấy vô pháp lý giải.

Phủ Phụ quốc công cũng không phải nhân gia không có nội tình, như thế nào có thể làm ra chuyện như vậy để cho người ta lên án chứ?

Thường Nhuận Chi lâm vào suy tư, Diêu Hoàng ở một bên cười cười, nói nhiều chứ không ác ý nói:

"Thái độ của phủ Phụ quốc công đối với hai nữ nhi hoàn toàn bất đồng, không biết, còn tưởng rằng bọn họ đưa đích nữ vào phủ Thái tử, đưa thứ nữ gả cho Cửu hoàng tử làm chính thê đó."

Trong đầu Thường Nhuận Chi "Ông" một tiếng, lập tức nhìn Diêu Hoàng, nhanh tay bắt lấy cổ tay nàng nói:

https://thuviensach.vn

"Ngươi vừa mới nói cái gì?"

Diêu Hoàng phát hoảng, vội hỏi lại:

"Nô tì chưa nói cái gì nha! Bất quá, chỉ nói đúng một câu phủ Phụ quốc công đưa —— "

Ý thức được chính mình vừa rồi nói cái gì, Diêu Hoàng nhất thời ngậm miệng, ngược lại hút một ngụm khí lạnh.

"Không, không thể nào..."

Dù là Diêu Hoàng ngày thường trầm ổn bình tĩnh, nghe được phỏng đoán như vậy, cũng bị kinh hách đến nỗi ra một thân mồ hôi lạnh.

Hôn sự của Cửu hoàng tử là do Thái tử làm mối, Thánh Thượng hạ chỉ, lễ bộ gánh vác. Bởi vì Cửu hoàng tử phi và Mạc nhũ nhân lớn lên giống nhau, chỉ cần phủ Phụ quốc công giấu diếm khẩu phong, cọc hôn sự này muốn đổi một tân nương tử, Lễ bộ khẳng định cũng vô pháp xác minh.

Nhưng Thái tử nhất định biết được! Dù sao, cọc hôn sự này chính là do hắn làm môi.

Thường Nhuận Chi biết vậy nên chính mình hiểu rõ cái gì, nàng có chút dại ra hỏi:

"Mạc nhũ nhân theo vào phủ đến sản tử... Trung gian cách bao lâu?"

Diêu Hoàng miễn cưỡng ổn định tâm thần, cẩn thận suy nghĩ một chút, rồi sau đó sợ hãi nói:

"Cụ thể là bao lâu, hiện tại nô tì cũng không thể nói rõ, nhưng chính là biết... Mạc nhũ nhân vào phủ bất quá hai tháng liền chẩn ra hỉ mạch, lúc sản tử... Là sinh non."

https://thuviensach.vn

"Sinh non sao?"

Thường Nhuận Chi thì thào:

"Sinh non..."

"Cô, cô nương..."

Trong lòng Diêu Hoàng có chút run sợ.

Thường Nhuận Chi duỗi ngón trỏ so ở trên môi, nhẹ nhàng "Hư" một tiếng, nói:

"Nhớ kỹ, hôm nay chúng ta cái gì cũng không có nói. Hiểu chưa?"

Diêu Hoàng dùng sức gật đầu, trên trán tế ra mồ hôi rậm rạp.

Nhi tử Mạc nhũ nhân còn rất nhỏ, số lần Thường Nhuận Chi thấy hắn cũng rất ít.

Nhưng hài tử này thật sự khỏe mạnh, làm sao cũng không giống như là tiểu nhi bị sinh non...

Đã không phải sinh non, vậy chỉ có thể là đủ tháng.

Nếu là đủ tháng sinh sản, vậy đã nói lên Mạc nhũ nhân trước khi tiến vào phủ Thái tử đã có thai.

Không hề nghi ngờ, nàng còn chưa có xuất giá, đã cùng Thái tử có quan hệ...

Ngược lại đẩy lời nói trở về...

Thái tử chẳng phải là đoạt thê của Cửu hoàng tử sao? Rồi sau đó đem thứ nữ phủ Phụ quốc công đưa cho hắn để che đậy?

https://thuviensach.vn

Rồi sau đó lại vì triệt để vùi lấp chuyện này, phủ Phụ quốc công liền đối với thứ nữ kia có cũng được mà không có cũng không sao, động thủ...

Bằng không, vì sao trước một ngày Cửu hoàng tử phi thành thân sẽ bị té gãy chân, rồi sau đó gần hai tháng liền bỏ mình?

Tự bản thân Thường Nhuận Chi bị cái suy đoán kia làm kinh sợ.

Càng cảm thấy suy luận này thật là vớ vẩn, lại càng nhịn không được hướng trên đây nghĩ.

Thường Nhuận Chi không khỏi hồi tưởng lại, khi mới vào phủ Thái tử, Thái tử phi hướng nàng giới thiệu tình huống ở hậu viện phủ Thái tử.

Thái tử phi nhấc lên xuất thân của Lý lương đệ là thư hương, tướng môn hổ nữ Tống lương đệ, Tiêu nhũ nhân và Thái tử phi có xuất thân giống nhau đều là thương nhân, Âu Dương nhũ nhân thì trong nhà nhiều thế hệ tạo cùng với xuất thân giáo phường tư của Trần nhũ nhân.

Cuối cùng, lúc nàng nhắc tới Mạc nhũ nhân nói cái gì?

Nói cái gì?

Thường Nhuận Chi dùng sức hồi tưởng.

"Mạc thị là tam phòng chi nữ Phụ quốc công phủ, cùng đích thê Cửu hoàng tử là tỷ muội. Cửu hoàng tử phi là đích nữ, Mạc thị là thứ nữ."

"Mạc thị này, cách xa nàng chút, nàng khó đối phó."

Trung gian còn có cái gì nhỉ?

Đúng rồi, khi Thái tử phi nói đến Mạc nhũ nhân, chần chờ hai lần.

Thái tử phi vì cái gì muốn chần chờ?

https://thuviensach.vn

Tại sao Thái tử phi muốn đề một câu Cửu hoàng tử phi và Mạc nhũ nhân đích thứ chi phân?

Thường Nhuận Chi không khỏi ngừng lại hô hấp.

Thái tử phi sẽ không vô duyên vô cớ chần chờ, cũng sẽ không thể vô duyên vô cớ đề một ít chuyện không liên quan nhau, trừ phi là vì trong lòng nàng để ý.

Nàng như vậy nói cho Thường Nhuận Chi, như là nói cho chính mình giống nhau.

Cửu hoàng tử phi là đích, Mạc nhũ nhân là thứ.

Đây là chuyện đặt tại bên ngoài.

Nhưng tình hình thực tế thì...

Thường Nhuận Chi chậm rãi đưa tay che mặt.

Chân tướng mọi chuyện đã miêu tả sinh động.

Vì sao khi Cửu hoàng tử nghe nàng nhắc tới Mạc nhũ nhân lại khác thường như vậy —— nguyên bản là vì Mạc nhũ nhân này mới là thê của hắn, vậy thì hết thảy cũng nói được thông.

Thường Nhuận Chi lại không khỏi liên tưởng bắt đầu từ lần đó cùng Lưu Đồng nói tới chuyện thay Thái tử làm việc.

Lúc đó nàng nói Lưu Đồng ở trước mặt Thái tử làm việc có lệ, là tiêu cực phản kháng, hỏi hắn không phải thật tâm thực lòng phụ tá Thái tử, hay là cùng Thái tử có thù cũ.

Lưu Đồng nói sao nhỉ...

https://thuviensach.vn

Hắn nói hắn không cam lòng.

Không cam lòng.

Mà lý do không cam lòng kia, nghĩ đến cũng không phải là vì cảm thấy Thái tử tương lai sẽ không phải là một minh quân.

Thái tử đối với hắn, nói có chút khó nghe, trực tiếp có thể nói là thù đoạt thê, gián tiếp là mối hận giết thê.

Trời đang nắng lớn, Thường Nhuận Chi lại lãnh mồ hôi nhỏ giọt.

Thái tử và Mạc nhũ nhân cẩu thả với nhau, là trước khi Thánh thượng tứ hôn hay là sau khi tứ hôn?

Nếu là sau khi tứ hôn, vậy Thái tử và Mạc nhũ nhân còn có thể nói một câu "Kìm lòng không đậu".

Nhưng nếu là trước lúc tứ hôn, vậy Thái tử làm môi này cho Cửu hoàng tử, rất ác độc. Rõ ràng hắn đã cùng Mạc nhũ nhân có đầu đuôi, lại kéo Cửu hoàng tử vào đến thay hắn che giấu, đưa cho Cửu hoàng tử một thứ nữ làm vật hi sinh, để Cửu hoàng tử đeo trên lưng thanh danh khắc thê cùng điềm xấu...

Ở một khắc đó, Thường Nhuận Chi đã chắc chắn suy đoán của nàng.

Điều này làm cho nguyên bản nàng không thích Thái thử hai phần, trực tiếp đạt tới thập phần.

Thái tử của một quốc gia, cư nhiên lại là một tiểu nhân như vậy.

Thường Nhuận Chi để tiểu nha hoàn đi lấy nước tới, tẩy sạch mặt, lau khô mồ hôi trên trán.

Một lát sau, Du Chu bên người Thái tử phi lại đến.

https://thuviensach.vn

Nàng cho người bưng băng bồn đến, cười nói với Thường Nhuận Chi:

"Gần đây trời bắt đầu nóng, băng phòng đã mở, chỗ Thái tử phi bát băng theo phân lệ xuống dưới, Thường nữ quan nếu là cần, phải đi băng phòng lấy. Bất quá Thái tử phi nói thân thể Thường nữ quan không được tốt lắm, để Thường nữ quan đừng quá tham lạnh."

Thường Nhuận Chi gật đầu, đưa cho Du Chu một cái hà bao, để Du Chu trở về thay nàng cảm tạ Thái tử phi.

Du Chu tiếp cười cười, lại cùng Thường Nhuận Chi nhàn thoại hai câu, mới cáo từ rời khỏi.

Ngụy Tử từ bên ngoài trở về, tóc mái đã tẩm ướt, không biết chơi được có bao nhiêu điên. Nàng lau mồ hôi, lắm mồm nói:

"Cô nương, vừa rồi là Du Chu đến hả?"

"Ừ, nàng đến đưa khối băng."

Thường Nhuận Chi đáp, Ngụy Tử cười hì hì nói:

"Nô tì xem trên mặt nàng mang cười, liền đoán được nàng rất là cao hứng."

Thường Nhuận Chi buồn cười nói:

"Chuyện này mà ngươi cũng biết?"

"Đương nhiên rồi! Thái tử phi cao hứng, tự nhiên Du Chu cũng cao hứng theo."

Ngụy Tử thần bí cười nói:

https://thuviensach.vn

"Mới vừa rồi nô tì đi ra, nghe nói Thái tử cấm chân Lý lương đệ, còn răn dạy Mạc nhũ nhân một phen. Thái tử phi còn không cao hứng sao?"

Nụ cười trên mặt Thường Nhuận Chi có chút miễn cưỡng.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 61: Kim Thưởng

Cách thời gian nàng nói cho Thái tử phi biết mùi chỗ Mạc nhũ nhân có chút khác thường, đã qua năm ngày.

Xem ra, Thái Tử phi vẫn nghe lọt lời của nàng.

Bây giờ... Là lúc Thái Tử phi nghiệm thu thành quả đi?

Nhưng mà mùi hương kia xuất phát từ chỗ Mạc nhũ nhân, Thái tử lại cấm chân Lý lương đệ, răn dạy Mạc nhũ nhân một phen...

Thường Nhuận Chi quơ quơ thần, lập tức lắc đầu, nói với Ngụy Tử:

"Ngươi nha, suốt ngày chạy ra ngoài, tính tình đều dưỡng dã. Theo minh vóc khởi, ngươi liền đợi tại trong tiểu viện đi, không cho phép đi ra ngoài."

Ngụy Tử cả người cứng đờ, tội nghiệp nhìn về phía Thường Nhuận Chi.

"Thu tính tình của ngươi lại."

Thường Nhuận Chi nhìn Ngụy Tử, nhíu mày nói:

"Qua một đoạn thời gian an ổn, ngươi liền quên quy củ. Nơi này là phủ Thái tử, không phải địa phương bên cạnh. Nếu ngày kia ngươi xông họa, ta cũng không cứu được ngươi."

Trong chốc lát Ngụy Tử không có lên tiếng chỉ đứng thẳng, cúi đầu ngoan ngoãn xác nhận.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi thở dài, suy nghĩ một chút vẫn nói với Ngụy Tử:

"Ngươi cũng không phải kẻ ngu dốt, ta chỉ nói một lần."

Thấy Ngụy Tử nhìn nàng, Thường Nhuận Chi mới nói tiếp:

"Người trong phủ Thái tử, ngươi đừng khởi tâm đi kết giao, càng đừng coi người ta thành bằng hữu rồi nói tất cả mọi chuyện cho người ta biết. Ngươi thổ lộ tình cảm cùng đồng nhân, nhân gia đem ngươi bán ngươi còn muốn giúp đỡ nhân gia đếm tiền. Ngoan ngoãn đợi ở bên cạnh ta, đến lúc đó rời khỏi phủ Thái Tử, cũng sạch sẽ thanh thản ổn định. Đã hiểu chưa?"

Ngụy Tử chần chờ nhìn Thường Nhuận Chi, lại nhìn Diêu Hoàng, trong mắt chậm rãi tích tụ khủng hoảng.

Nàng hạ giọng lắp bắp hỏi:

"Cô nương, nhưng mà, nhưng mà nô tì xông cái họa gì vậy?"

Thường Nhuận Chi lắc lắc đầu.

Hôm nay, nàng nhận thức được rất nhiều chuyện, cũng không có tâm tư ở bên cạnh Ngụy Tử nói chuyện, xua tay nói:

"Để Diêu Hoàng nói với ngươi đi, ta mệt mỏi, đi nghỉ một lát."

Diêu Hoàng lên tiếng, thấy Thường Nhuận Chi thoát hài nằm xuống, liền đặt băng bồn xê dịch tới cạnh giường, buông màn trướng xuống cho Thường Nhuận Chi, rồi sau đó kéo Ngụy Tử đi ra ngoài, cùng nàng tinh tế thì thầm một phen.

Thường Nhuận Chi đối với Diêu Hoàng rất yên tâm, không sợ Diêu Hoàng không đúng mực cái gì cũng nói với Ngụy Tử.

https://thuviensach.vn

Nghỉ ngơi một lát đã thấy thoải mái hơn, Thường Nhuận Chi mắt lạnh nhìn, Ngụy Tử thật là an phận không ít, cũng không có chui ra ngoài, chơi nháo, đã an ổn trụ tại trong tiểu viện.

Thường Nhuận Chi an tâm rất nhiều.

Ngày thứ hai đi tới trước mặt Thái Tử phi nghe hầu sai phái, ngầm đánh giá một chút, quả nhiên thấy Thái Tử phi hàm chứa ý cười, trên mặt cũng có hai phân thần hái, nhìn ra được tâm tình nàng tốt lắm, thật là người gặp việc vui tinh thần sảng khoái.

Thấy Thường Nhuận Chi, tươi cười trên mặt Thái Tử phi càng thêm khuếch đại hai phân.

Thái tử phi để người trong phòng đi ra ngoài, chỉ để lại bên người nàng một ma ma ít lời thiếu ngữ cùng hai tỳ nữ là Du Chu và Tiềm Bích.

Thái tử phi cười cười nói với Thường Nhuận Chi:

"Nhuận Chi, ít nhiều nhờ có ngươi."

Thái tử phi lôi kéo tay Thường Nhuận Chi vỗ vỗ, Thường Nhuận Chi vội cong eo nói:

"Điện hạ nói cái gì đó, vi thần sợ hãi..."

Thái tử phi thật sâu nhìn nàng một cái, cũng không tiết lộ thêm cái gì, chỉ cười nói:

"Mấy ngày này vất vả cho ngươi rồi, may mắn nhờ có Thẩm ma ma nhắc nhở ta, lúc này ta mới nhớ tới, ngươi tới bên cạnh ta tính toán đâu ra đấy cũng đã bốn con trăng, ta còn chưa có nói qua nửa điểm, thật sự là hồ đồ."

Thái tử phi vẫy vẫy tay, Du Chu liền bưng một cái khay từ trong phòng đi ra.

https://thuviensach.vn

"Mấy thứ này, ngươi cầm ngắm thử đi. Cũng không biết ngươi có thích hay không."

Thường Nhuận Chi vừa thấy, nhất thời hút một ngụm khí lạnh.

Trên khay ánh vàng rực rỡ sáng long lanh, có trâm cài tóc, bộ diêu, sai hoàn, chuỗi ngọc, vòng tay, khuyên tai... Cái gì cần có đều có, tối sáng rõ ràng, là màu vàng, trong đó mã não làm đẹp, trân châu, thủy tinh, ngân chui, thuý ngọc... Càng làm cho cả khay phụ tùng tràn ngập châu quang bảo khí.

"Này..."

Thường Nhuận Chi thu hồi tầm mắt, liên tục lắc đầu:

"Vô công không chịu lộc, điện hạ chiết sát vi thần."

"Đây là thứ ngươi nên được, ngươi hãy thu xuống đi, đừng ngượng ngùng."

Thái tử phi chỉ nghĩ Thường Nhuận Chi xuất thân thứ nữ, chưa thấy qua nhiều hảo vật như vậy, trong giọng nói cũng mang theo chút cao cao tại thượng còn có chút cảm giác bố thí, nói:

"Cái này đều là đồ mới đánh, bất quá ta không thích mấy dạng như vậy, ngươi cầm, không ghét bỏ là tốt rồi."

Thường Nhuận Chi nghĩ một chút, kéo khóe miệng cười cười, đang muốn cự tuyệt, Thái Tử phi tựa hồ là nhớ tới cái gì, đối Tiềm Bích nói:

"Đem hộp đồ sứ kia tới đây."

Tiềm Bích vội lên tiếng trả lời, một lát sau bưng một hộp đồ sứ tới.

https://thuviensach.vn

Hộp đồ sứ oánh bạch ôn nhuận, mặt trên điểm tô những viên trân châu màu trắng nho nhỏ, cầm gần, có thể ngửi được chút hương nồng liệt dị thường trong đó, hương thơm này nhưng không làm sao di người.

Tiềm Bích đưa hộp đồ sứ nâng lên cho nàng, Thường Nhuận Chi chỉ có thể tiếp nhận.

Thái tử phi cười nói:

"Thứ này là thứ tốt, trấn đau tiêu sưng, phá huyết hóa ứ, rất kỳ hiệu. Ta nơi này không dùng được, ngươi cũng cầm đi."

"Điện hạ, cũng là có kỳ hiệu gì đó, hay là ngài cầm đi..."

Thường Nhuận Chi nhịn xuống không khỏe khi ngửi mùi vị này, nói:

"Điện hạ cho vi thần một đống trang sức như vậy, còn đưa kỳ dược, vi thần thật sự thấy hổ thẹn..."

"Những phụ tùng đó là khao công lao của ngươi trong khoảng thời gian này, ta cũng không tính tiêu pha. Nói tới Hương Tề tử này, tuy rằng quý báu hi hữu, nhưng cũng không có để ta sợ tốn một văn tiền. Ngươi an tâm cầm là được rồi."

Thái tử phi không cho phép Thường Nhuận Chi cự tuyệt, nói hôm nay không có chuyện gì làm, phân phó Du Chu đi theo Thường Nhuận Chi, đem đồ vật đuổi về nơi nàng ở.

Thường Nhuận Chi không có cách nào khác, chỉ có thể miễn cưỡng đáp ứng, cùng Du Chu đi trở về.

Chờ sau khi Du Chu đi, Thường Nhuận Chi mới cầm lấy hộp đồ sứ đánh giá một phen, rồi sau đó chậm rãi vạch nắp hộp đồ sứ hộp lên.

Ngụy Tử ở một bên khịt khịt mũi, nhíu mày nói:

https://thuviensach.vn

"Cô nương, ngài đang cầm trong tay cái gì đó?"

Thường Nhuận Chi nhẹ giọng nói:

"Không biết, nghe Thái Tử phi nói, cái này kêu là... Hương tề tử."

"Hương tề tử?"

Ngụy Tử vội thấu đi lên nói:

"Có thể cho nô tỳ nhìn một cái không?"

Thường Nhuận Chi bật cười nói:

"Ngươi đều thấu lên đây, ta còn có thể không cho ngươi xem."

Nói xong, Thường Nhuận Chi liền đưa hộp đồ sứ cho Ngụy Tử, Ngụy Tử trước cảm thán một phen hộp đồ sứ tinh xảo, rồi mới để sát vào miệng hộp đồ sứ, cẩn thận nhìn lại hỏi, mới kinh ngạc nói:

"Thật là Hương Tề Tử, một hộp đồ sứ như thế, bán ít nhất cũng sáu bảy trăm lượng bạc đi!"

Thường Nhuận Chi kinh ngạc nói:

"Đồ vật nhỏ như thế, bán sáu bảy trăm lượng hả?"

"Đúng vậy, thứ Hương Tề Tử này cũng không hảo được đó."

Ngụy Tử gật đầu nói.

Diêu Hoàng và Ngụy Tử đều là người mà tiểu Hàn thị cố ý tuyển cho nàng, Diêu Hoàng thận trọng có thể giúp nàng quản lý gia sự, Ngụy Tử mạnh mẽ gan lớn, còn hiểu một ít y lý, Thường Nhuận Chi đối với kết luận của Ngụy Tử về Hương Tề Tử này rất là tin tưởng.

https://thuviensach.vn

"Này đến cùng là đồ vật gì vậy?"

Thường Nhuận Chi nhíu mày nói:

"Ta giống như đã ngửi được mùi vị này ở đâu..."

"Đây là hùng xạ trong túi hương ..."

Ngụy Tử bắt đầu kể ra nơi xuất phát cùng cách sử dụng Hương Tề Tử cho Thường Nhuận Chi hiểu rõ, lúc Thường Nhuận Chi nghe Ngụy Tử nói "Hùng xạ" liền kinh sợ.

Nàng đánh gãy lời Ngụy Tử, hỏi nàng:

"Ngươi là nói, đây là... Xạ hương hả?"

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 62: Bình Tĩnh

"Xạ hương?"

Ngụy Tử nhíu mày, rồi sau đó mới gật đầu nói:

"Hương Tề Tử hình như cũng có cái tên như thế. Bất quá thứ này một mình lấy ra mà nói, đĩnh thối, có khả năng tan được trong nước và còn tản mát ra các mùi vị độc đáo. Hơn nữa, thứ này giống như dùng kết hợp cùng các hương liệu khác để điều hòa, nó có thể tổng hợp lại mùi vị của các hương liệu khác, ổn định mùi..."

Nói lên chuyện gì đó mà nàng quen thuộc, Ngụy Tử lại bắt đầu thao thao bất tuyệt.

Thường Nhuận Chi cũng không có tâm tư nghe xong.

Mùi vị này... Đúng là mùi hương mà lần trước nàng tìm ở Nam thị, lại như cũ cảm thấy có một chút sai sai.

Huân hương trong phòng Mạc nhũ nhân, dùng tạp hương số lượng lớn, chỉ vì che giấu mùi xạ hương này.

Mạc nhũ nhân vậy mà dùng xạ hương huân chính mình sao?

Thường Nhuận Chi có chút không thể lý giải.

Liên tưởng đến Lý lương đệ bị giam cầm —— hay là xạ hương này, là Lý lương đệ cầm đến thiết kế hại Mạc nhũ nhân?

https://thuviensach.vn

Nói như vậy Mạc nhũ nhân cũng là người bị hại, nhưng tại sao Thái tử còn muốn răn dạy Mạc nhũ nhân?

Huống chi, Lý lương đệ vì sao lại đi yếu hại Mạc nhũ nhân chứ?

Chuyện này thật có chút không thông.

Khi Thường Nhuận Chi còn đang suy xét, Diêu Hoàng đã ở một bên giúp nàng thu thập đống phụ tùng mà Thái tử phi đưa tới, còn Ngụy Tử thì đang đứng bàng quan ở một bên mà cao hứng.

Thường Nhuận Chi bật cười, lắc lắc đầu.

Ở trong mắt nàng, thợ khéo hoàn mỹ gì đó đối với nàng mà nói là gánh nặng, nàng thu được không an ổn, cầm thủy chung tâm thần không yên.

"Nhớ thu lại cho tốt, cầm khóa cho kỹ, đừng lấy ra."

Thường Nhuận Chi nói:

"Lúc bình thường mặc, cũng đừng lấy ra."

"Đừng mà cô nương, xem thật tốt đó."

Ngụy Tử nói:

"Thái tử phi thưởng, người đội cũng có mặt mũi."

"Diêu Hoàng chỉ để ý thu hảo."

Thường Nhuận Chi liếc Ngụy Tử một mắt:

"Thương đánh ra lâm điểu, Thái Tử phi thưởng thứ chói lọi như vậy cho ta đội, ngươi bảo ta phải nhìn Du Chu và Tiềm Bích như thế nào hả? Phải xem những người khác trong phủ Thái tử làm sao?"

https://thuviensach.vn

Ngụy Tử suy nghĩ một lát nói:

"Cũng phải, chúng ta buồn thanh phát tài là tốt rồi."

Thường Nhuận Chi bật cười lắc đầu.

Nàng chưa từng có tâm tư nghĩ tới nhờ vào phủ Thái Tử để phát tài.

Tới chỗ này là bất đắc dĩ.

Mà bây giờ, Thường Nhuận Chi đã nghĩ trật tự để rút lui.

Nàng muốn từ quan.

Chức vị nữ quan, kỳ thực cũng không thể làm lâu. Dù sao cũng là cổ đại, nữ tử đến tuổi lập gia đình, gả cho người, tự nhiên cũng sẽ không thể tiếp tục làm việc ở giữa một đống nam nhân.

Mặc dù nếp sống ở Đại Ngụy phóng khoáng, nhưng thế gia đại tộc đến cùng vẫn tương đối bảo thủ.

Huống chi nữ tử sau khi lập gia đình, luôn muốn chủ trì trung quỹ, quản gia lý trướng, cũng không có dư thừa thời gian mà đi làm công việc của nữ quan.

Thường Nhuận Chi đến phủ Thái tử, cũng sẽ giống như ở hiện đại khi xuất ngoại du học, là vì độ một tầng kim.

Chẳng qua nhân gia xuất ngoại du học mạ vàng, cơ hồ là linh phiêu lưu.

Mà nàng ở nơi này, phiêu lưu lại không thể khinh thường.

Hơi không chú ý, nói không chừng mệnh cũng giữ không được nữa rồi.

Lại liên tưởng tới cung yến lần đó, nàng thay Thái Tử phi trúng chiêu, Thường Nhuận Chi nhịn không được run run.

https://thuviensach.vn

Nếu bàn về tâm kế, nàng không phải là không có, chỉ là thật sự không muốn hao phí tâm thần ở trên đó mà thôi.

Trọng hoạt một đời, nàng chỉ muốn an an ổn ổn bình bình đạm đạm sống qua cả đời.

Tính tình Thường Nhuận Chi hàng ngày, cũng giống như làm nữ quan, làm việc dài nhất cũng bất quá bốn năm. Tuổi của nàng ở chỗ này, trong nhà tổ mẫu sẽ không để cho nàng ở ngoài đợi lâu, nói vậy ở trong phủ Thái tử cũng sẽ không đợi lâu lắm.

Lại ngao mấy tháng...

Thường Nhuận Chi nhéo đầu quyền, âm thầm báo với chính mình.

Ít nói, ít tò mò, chớ chọc người chú ý, cũng đừng đắc tội người.

Ôm tín niệm như vậy, Thường Nhuận Chi ở trong phủ Thái tử cơ hồ thành một người ẩn hình.

Mà phủ Thái tử bởi vì Lý lương đệ bị giam cầm, Mạc nhũ nhân bị răn dạy, hình như cân bằng nào đó bị đánh vỡ, thế nhưng xuất hiện một đoạn thời gian bình tĩnh rất quỷ dị.

Thái tử phi vẫn như trước, đóng cửa từ chối tiếp khách, không thấy ngoại nhân, các nữ nhân của Thái tử căn bản không thể bước vào cửa viện của nàng một bước.

Thẩm ma ma bên người Thái tử phi toàn quyền đại lý chuyện bên cạnh Thái tử, ngay cả Du Chu và Tiềm Bích đều phải sang bên.

Mấy ngày này, Thái tử đi tới tiểu viện của Thái Tử phi qua đêm tần suất nhiều chút, không biết có phải hay không xuất phát từ bồi thường.

https://thuviensach.vn

Thái tử phi sở sinh ba tiểu Quận Chúa, đã nhiều ngày các nàng cũng là cười tủm tỉm, bị Thái Tử phi ảnh hưởng, biết Thái tử coi trọng mẫu thân của mình, cho nên cũng cao hứng theo.

Đến nỗi đối với nữ nhân khác của Thái tử, không xem là chuyện tốt gì.

Giữa những chuyện này, người mất hứng nhất là Tiêu nhũ nhân.

Nàng tự khoe có quan hệ tốt nhất với Thái Tử phi, nhưng bây giờ Thái Tử phi không thấy người, mà ngay cả nàng cũng ăn canh bế môn.

Trong khoảng thời gian này sắc mặt Tiêu nhũ nhân liên tục không tốt, không thấy được Thái Tử phi, còn vài lần tới tìm Thường Nhuận Chi.

Đều nói Thường Nhuận Chi tính tình ôn hòa dễ nói chuyện, nhưng Tiêu nhũ nhân lại cảm thấy Thường Nhuận Chi dầu muối đều không ăn, thật sự không tốt hồ lộng.

Vì thế, Tiêu nhũ nhân cũng nổi lên tâm tư oán hận Thường Nhuận Chi.

Những ngày Tiêu nhũ nhân lại đây tìm Thường Nhuận Chi, Thường Nhuận Chi như trước ôn hòa mời nàng nhập tòa, để cho người ta phụng trà, không nói tìm nói cùng nàng trò chuyện.

Tiêu nhũ nhân để nàng bình lui người không phận sự, nói thẳng với Thường Nhuận Chi:

"Thường nữ quan, ta cũng tìm ngươi vài lần, chỗ của Thái Tử phi ngươi thay ta nói qua sao?"

Thường Nhuận Chi tự nhiên là gật đầu:

"Tiêu nhũ nhân cũng biết, Thái Tử phi đối với cái thai lần này rất là coi trọng, những việc nhỏ tầm thường nàng đều hờ hững. Ngài cũng đừng có

https://thuviensach.vn

gấp, nếu như có đại sự gì, trực tiếp tìm Thái tử điện hạ giải quyết không phải rất tốt sao?"

Tiêu nhũ nhân hừ lạnh một tiếng:

"Thường nữ quan nói rất linh hoạt, chuyện hậu trạch, sao có thể tìm Thái tử giải quyết chứ? Thái tử phi không phải sẽ trách tội ta à?"

Thường Nhuận Chi dừng một chút.

Vừa nghe đến "Chuyện hậu trạch", nàng liền có cảm giác không tốt.

Hình như Tiêu nhũ nhân cũng ý thức được mình nói sai, chạy nhanh dời đi đề tài, thấy Thường Nhuận Chi không có phản ứng gì, mới yên tâm, lại thúc giục nàng nói:

"Thường nữ quan lại thay ta đi tới trước mặt Thái Tử phi nói một câu đi, ta là thật sự có mật sự muốn cùng nhau trò chuyện với Thái Tử phi đó."

Thường Nhuận Chi ôn hòa gật đầu:

"Tiêu nhũ nhân yên tâm, ta nhất định truyền lời."

Nhưng đến cùng, Thái Tử phi có để ở trong lòng hay không, có như mong muốn của ngươi cùng ngươi nói chuyện hay không, vậy không phải nàng (Nhuận Chi) có thể làm chủ được rồi.

Tiêu nhũ nhân nghĩ tới cũng biết lời ngầm của nàng, mím môi nhìn nàng một mắt, đến cùng vẫn cảm thấy không tốt khi quá mức đắc tội nàng, đưa cho nàng một cái hà bao, khen nàng hai câu, luôn miệng nói cảm tạ, sau đó vội vàng bỏ đi.

Thường Nhuận Chi đem hà bao đặt ở một bên, nhìn thoáng qua thở dài:

"Tiêu gia quyên ti, quả nhiên danh bất hư truyền."

https://thuviensach.vn

Trên hà bao tú tuyến chính là tơ quyên sợi Nam Ninh, cứng cỏi không dễ đoạn, sau khi nhuộm màu lại không dễ tẩy màu mà nổi tiếng. Một cái "Đỉnh phối" hà bao như vậy cũng có thể trị chút bạc.

Diêu Hoàng ở một bên lo lắng nói:

"Tiêu nhũ nhân từ sau khi Lý lương đệ bị giam cầm, cả người liền mạnh mẽ rất nhiều, cũng là theo khi đó khởi, nàng mới thường thường muốn tìm Thái Tử phi... Cô nương người nói xem, Tiêu nhũ nhân muốn tìm Thái Tử phi nói chuyện, có phải hay không có liên quan tới chuyện Lý lương đệ bị giam cầm?"

Thường Nhuận Chi hơi hơi nhắm mắt nói:

"Đừng nghĩ nhiều, giúp nàng truyền lời này, cái khác... Coi như không biết là tốt rồi."

Thường Nhuận Chi đưa lời, Thái Tử phi sau đó có gặp Tiêu nhũ nhân hay không, Thường Nhuận Chi không có đi hỏi thăm.

Bất quá, bên trong phủ viện Thái tử bình tĩnh quỷ dị, lại đột nhiên bị đánh vỡ.

Nguyên Vũ, năm thứ mười chín, ngày hai mươi bảy tháng năm, Thái tử bị Nguyên Vũ đế đương triều trách cứ, tấu chương trực tiếp đập lên mặt Thái tử.

Quần thần khiếp sợ.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 63: Đê Vỡ

Nửa tháng trước, hành lang ở phía Tây sông Đại Đào xảy ra lũ lụt, ba năm trước mới làm xong một tòa đê đập gia cố, thế nhưng bị dòng nước xô tới làm vỡ đê, lúc này đê bị cuốn đi phía trên có mười phụ nhân và tiểu hài tử còn có một số vật dụng giặt quần áo, trong chớp mắt nước từ sông Đại Đào lan tràn lên bờ, bao phủ mấy trăm mẫu ruộng tốt ở bờ sông.

Dân chúng địa phương bị tình cảm quần chúng kích thích phẫn nộ, đến nha môn đứng chật như nêm cối, muốn tri huyện cho một lời giải thích.

Tri huyện địa phương mới đến nhậm chức không bao lâu, căn bản không dám giấu giếm nên báo tình hình tai nạn, chỉ có thể phát ra văn thư tám trăm dặm rất kịch liệt, trình lên sổ con thỉnh tội.

Sau khi Ngự sử đài tiếp nhận văn thư, tra xét tường tận hồ sơ xây dựng đê đập nguyên thủy một phen ở hành lang phía Tây sông Đại Đào, nghĩ tấu chương, trình lên án trác của Nguyên Vũ đế.

Tấu chương có viết rõ, năm đó khi xây dựng tòa đê đập này phòng ngừa lũ lụt, triều đình phái Đại hoàng tử lúc đó còn chưa trở thành Thái tử đi trông coi. Nguyên Vũ đế phái hắn đi đốc kiến đê đập, một là để hắn đi thể nghiệm dân sinh, hai là muốn hắn lập chiến tích.

Khi đê đập làm xong, Đại hoàng tử viết tấu chương, nói rõ trong quá trình xây dựng đê đập không hề xảy ra vấn đề, là một phen ca công tụng đức. Nguyên Vũ đế còn bởi vì vậy mà khen ngợi hắn, còn coi đây là một lý do, vì để lập Đại hoàng tử làm Thái tử tăng thêm kiếp mã.

https://thuviensach.vn

Mà lúc này, đê đập bị vỡ.

Làm xong bất quá ba năm, lại vỡ đê rồi.

Đây là chói lọi đánh lên mặt Nguyên Vũ đế!

Trên triều đình trừ bỏ vài đại thần quỳ gối giữa đại điện, các quần thần còn lại đều cúi đầu không dám mở miệng nói chuyện.

Thụy vương đứng chung một chỗ với năm vị vương gia, cũng cúi đầu không nói.

Hôm nay là tiểu hướng, không giống như ngày đại hướng muốn nghị luận quốc sự Đại Ngụy, nói tương đối tiểu hướng có vận may và thoải mái hơn rất nhiều so với đại hướng, nhóm hoàng tử cũng nguyện ý ở ngày tiểu hướng đến tụ tập, lộ mặt trước mặt Nguyên Vũ đế.

Lúc này, Cửu hoàng tử Lưu Đồng cũng đứng trong hàng ngũ hoàng tử, do hắn có quan hệ vô cùng tốt với Thụy vương, trước nay cùng Thụy vương đứng cách nhau không xa.

Lưu Đồng hơi hơi nâng mí mắt nhìn đại khí không dám ra, trên đại điện Thái tử cúi đầu quỳ gối, khóe miệng xẹt qua một tia cười trào phúng.

"Thời gian bất quá mới ba năm, đê đập mới gia cố, sao có thể bị sông Đại Đào vỗ một phát liền vỡ!"

Nguyên bản bộ mặt từ ái của Nguyên Vũ đế bây giờ có chút dữ tợn, đế vương ra oai, người bình thường cũng không dám nhìn thẳng:

"Hơn mười mạng người, sáu trăm mẫu ruộng tốt, nghịch tử! Ngươi muốn giải thích như thế nào với dân chúng ở hành lang phía Tây đây!"

Thái tử hai tay chống xuống sàn, lo sợ không nói, trong đầu cấp tốc nghĩ đối sách ứng phó.

https://thuviensach.vn

Chuyện này đột nhiên xảy ra, hắn căn bản không nghĩ tới Ngự sử đài bên kia vậy mà không chịu thông báo với hắn một tiếng.

Nếu như hắn biết chuyện này sớm một khắc, trước hết hắn cũng có thể nghĩ biện pháp hòa dịu để vượt qua khoảng thời gian này.

Mà lúc này, hắn không hề có biện pháp như tưởng tượng.

Thái tử hổn hển thở hai ngụm khí thô, từ ngữ hàm hồ nói:

"Nhi thần, nhi thần không biết vì sao đê lại vỡ..."

"Ngươi không biết?!"

Nguyên Vũ đế phẫn nộ quát:

"Trẫm để Hộ bộ chi hai mươi vạn lượng bạc, bất quá là gia cố một cái đê dài năm trăm trượng, địa phương nên dùng thạch tài, bút tiền này tính toán đâu ra đấy cũng đủ xây dựng nên một con đê ngàn năm không vỡ! Nhưng bút bạc này một phân tiền cũng không thừa lại, ngược lại cũng thôi đi, hiện tại bất quá ba năm đê đã vỡ, ngươi nói cho trẫm biết, đê đập làm sao xây dựng gia cố! Ngươi trông coi chuyện này, làm sao giam!"

Nguyên Vũ đế càng nói cũng càng sinh khí, mạnh mẽ đứng lên, làm lung lay một trận.

Chúng thần nhất thời kinh hô:

"Bệ hạ!"

Tự có người đỡ lấy Nguyên Vũ đế, Nguyên Vũ đế vỗ vỗ ngực, biểu cảm khó chịu.

Người bên phe phái Thái tử nhanh chân chạy ra nói:

https://thuviensach.vn

"Bệ hạ bớt giận! Thần cho rằng, lúc trước Thái tử điện hạ mới tới dân gian, đối với chuyện gia cố xây dựng đê đập cũng không tinh thông, cũng có thể bị người lừa bịp."

Một lời đã ra, liền có người phụ họa:

"Bệ hạ, năm đó Thái tử điện hạ lấy danh nghĩa Hoàng tử, đi đốc công công việc xây dựng đê đập, vào dịp này Thái tử cải trang vi hành tới chỗ dân chúng địa phương, đem trọng tâm đặt ở chỗ hiểu rõ giải dân sinh. Chuyện xây dựng đê đập, bất quá Thái tử tầm thường hỏi đến, tự không thể tưởng được sẽ có người giả báo giấu diếm, theo thứ tự hàng nhái, cứ thế nên bây giờ phát sinh chuyện đê vỡ... Chuyện này cũng không phải ý của Thái tử, Thái tử nghe thấy việc này cũng cảm thấy bi thống, mời bệ hạ nắm rõ."

"Còn mời bệ hạ nắm rõ!"

Trong lúc nhất thời, mười mấy triều thần đều bước ra khỏi hàng tán thành, tề thanh hô để Nguyên Vũ đế nắm rõ.

Thụy vương cẩn thận quan sát, phát hiện sắc mặt Nguyên Vũ đế tốt lên rất nhiều.

Hắn thầm thở dài.

Chuyện này vô luận Thái tử ở giữa sắm vai nhân vật gì, kỳ thực đã không còn trọng yếu. Quan trọng là, Nguyên Vũ đế muốn bảo vệ Thái tử.

Quan điểm này, đã cũng đủ.

Chẳng qua, lúc trước cùng xây dựng đê đập có điều liên hệ quan viên, nói vậy cũng bị Thái tử đẩy ra, làm thế tội sơn dương.

https://thuviensach.vn

Thụy vương nghĩ như vậy, lại bỗng nhiên thấy Kỳ vương bước ra khỏi hàng.

"Phụ hoàng."

Kỳ vương tác phong nhanh nhẹn, dung mạo xinh đẹp tuyệt trần, là thứ tử của Nguyên Vũ đế, là vị vương gia lớn nhất dưới Thái tử, hắn đã chưởng quản Lại bộ, quan viên khảo hạch, trong đó tác dụng của hắn không nhỏ.

Kỳ vương bước ra khỏi hàng làm Nguyên Vũ đế nhíu nhíu đầu mày, cũng để Thái tử đang căng thẳng nới lỏng tâm thần.

"Phụ hoàng, nhi thần cho rằng, muốn làm chứng Thái tử, việc này phải nắm rõ, nên giao cho Hình bộ, Đại Lý tự, Đô sát viện tam tư hội thẩm, Ngự sử đài giám sát, hành văn quảng cáo thiên hạ, dĩ hoàn thanh danh cho Thái tử, lấy chương triều đình thanh minh."

Kỳ vương nói không nhanh không chậm, một bộ dạng nhàn nhã như cũ.

Lưu Đồng nghe ngầm hiểu, không khỏi lộ ra mỉm cười.

Nói được đường đường chính chính, Kỳ vương cũng bất quá là vì không muốn Thái tử tốt hơn khi vượt qua một kiếp này.

Bất quá, hành động này lại thể hiện được tâm tư sâu sắc của hắn.

Kỳ vương đã ra, Lễ vương, Chúc vương, Sầm vương cũng ào ào bước ra khỏi hàng phụ họa.

Bốn vị vương gia này kỳ thực mỗi người đều có tâm tư, nhưng lúc đương kim Thái tử không hay ho, bọn họ lại không để ý liên hợp cùng nhau, ra sức đánh một hồi chó rơi xuống nước.

Bốn đứa con trai nói làm sắc mặt Nguyên Vũ đế đang tốt đẹp nhất thời có chút khó coi trở lại.

https://thuviensach.vn

Hắn nhìn lướt qua ngọc dưới bậc thần tử, tầm mắt dừng ở trên người Thụy vương vẫn không có hé răng.

"Thụy vương, ý của ngươi như thế nào?"

Nguyên Vũ đế nhìn chằm chằm Thụy vương, uy thanh hỏi.

Hắn muốn nhìn, một nhi tử được phong vương cuối cùng, có phải cùng bọn họ giống nhau hay không, ước gì nhân cơ hội này đá Thái tử một cước.

Thụy vương chần chờ, mới đứng ra, chắp tay cong eo nói:

"Phụ hoàng, nhi thần cho rằng... Việc cấp bách không phải truy tra chuyện năm đó, mà trước là muốn chi ra ngân sách, ưu đãi và an ủi dân chúng những gia đình có người mất, trợ cấp yêm ruộng tốt đứng đầu, tránh cho lũ lụt ở hành lang phía Tây có cơ hội phát triển, ổn định tâm dân chúng hành lang phía Tây. Trước ổn định dân tâm, lại tra chuyện tình lúc trước cũng không muộn."

Trong mắt Nguyên Vũ đế xẹt qua một tia tán thưởng, lại nhìn mấy người con trai khác, thất vọng khó có thể che giấu.

Hắn cũng không nói nhảm nhiều, chỉ nói:

"Theo lời Thụy vương nói, hạn cho ba ngày, lục bộ phối hợp, Trung Thư Lệnh phác thảo chiếu lệnh, giao trẫm thẩm duyệt."

Lời này vừa nói ra, đại điện trong khoảng thời gian ngắn lặng ngắt như tờ.

Nguyên Vũ đế dừng một chút, nói:

"Thụy vương, ngươi nghĩ một điều trần xử lý thiện hậu này, giao đến chỗ trẫm."

https://thuviensach.vn

Thụy vương sửng sốt, vội hỏi:

"Nhi thần tuân chỉ."

"Thái tử thành công vĩ đại, giam cầm một tháng, lấy xem hiệu quả."

Nguyên Vũ đế nói đến đây, lại là khí không đánh một chỗ đến, váy dài vung lên nói:

"Bãi triều!"

Nhưng lại long hành hổ bộ đi rồi.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 64: Ưu Dân

Trên Hàm Nguyên điện, sau khi Nguyên Vũ đế rời khỏi, nhóm thần tử và cung nhân liền đứng gom lại đám năm đám ba nói chuyện với nhau.

Thái Tử chật vật, Kỳ vương nhìn hắn cười cười, thu được cái nhìn âm ngoan của Thái Tử.

Kỳ vương nhíu mày, xoay người đi khỏi Hàm nguyên điện, đuổi theo vài bước vượt qua Thụy vương.

"Ngũ đệ."

Kỳ vương tươi cười như trước:

"Hôm nay, sao ngươi nhớ tới làm người tốt, thay Thái Tử nói chuyện vậy?"

Bước chân Thụy vương dừng một chút, bình tĩnh trả lời:

"Kỳ vương huynh lo lắng nhiều, phụ hoàng yêu cầu, làm nhi thần tự nhiên phải có hỏi có đáp. Thần đệ theo như lời, toàn phát ra từ phế phủ, không có quan hệ tới Thái Tử đâu."

"Hả?"

Kỳ vương cười cười:

"Xem ra, Ngũ đệ thật đúng là quan tâm khó khăn của dân gian. Làm một vương gia nhàn tản, nhưng mà là nhân tài không được trọng dụng."

https://thuviensach.vn

Trong lòng Thụy vương rùng mình, Kỳ vương chỉ cười cười, phất phất tay với hắn, rồi rời khỏi.

Thụy vương đứng đó một lúc lâu, Lễ vương, Chúc vương và Sầm vương cũng lần lượt đi qua bên người hắn.

Lễ vương thở dài, nói với Thụy vương:

"Hôm nay Ngũ đệ giúp Thái Tử nói chuyện, cũng không biết là họa hay phúc. Thái Tử chưa hẳn sẽ cảm kích huynh tương trợ, tương phản..."

Nói chưa hết, ý tứ lại rất rõ ràng.

Nguyên Vũ đế hôm nay nhường Thụy vương nghĩ điều trần(1) cho hắn, ở trong lòng Thái Tử, chính là một tín hiệu Nguyên Vũ đế bắt đầu coi trọng Thụy vương. Thái Tử đa nghi, hơn phân nửa sẽ bởi vậy mà kiêng kị Thụy vương.

Thời gian Chúc vương đợi ở Hình bộ có chút lâu, nói chuyện khẩu khí rất trực tiếp:

"Ngũ đệ, hôm nay có phải đệ có bệnh hay không? Thái Tử đã hại đệ đánh mất binh quyền ở Binh bộ, đệ vẫn giúp đỡ hắn nói chuyện? Đầu óc đệ hỏng rồi hả?"

Chúc vương tức giận khoét hắn một mắt, trùng trùng hừ một tiếng rời khỏi.

Sầm vương híp mắt, nhìn chằm chằm Thụy vương nửa ngày mới nói:

"Ngũ ca, thần đệ chân tình cảm tạ huynh. Lúc này sợ là Thái Tử đã kiêng kị huynh, so với kiêng kị vài người chúng ta, càng nhiều."

Sầm vương ha ha cười bỏ đi, Thụy vương vẫn đứng tại chỗ.

https://thuviensach.vn

Hắn thở dài, ngẩng đầu nhìn trời.

Lưu Đồng đi đến bên cạnh hắn, khóe miệng giật giật nhỏ giọng nói:

"Ngũ ca..."

"Hửm?"

Thụy vương nhìn Lưu Đồng cười cười:

"Hôm nay có phải đệ cũng không đồng ý ta đứng ra như vậy hay không, thay Thái Tử nói chuyện?"

Lưu Đồng lắc đầu:

"Ngũ ca, huynh làm chuyện gì, trong lòng tự nhiên đều cũng có đếm, đệ không có biện pháp suy nghĩ. Chẳng qua..."

Lưu Đồng dừng một chút, thở dài:

"Chẳng qua, Thái Tử chưa hẳn sẽ cảm kích huynh đâu."

"Ta cũng không phải muốn Thái Tử cảm kích."

Thụy vương cũng thở dài theo, ý bảo Lưu Đồng đuổi kịp bộ pháp hắn, vừa đi vừa nói:

"Hôm nay trên triều nổi phong ba, đệ xem có hiểu rõ không? Phụ hoàng, là không muốn việc này nháo quá lớn. Bằng không, cuối cùng phụ hoàng cũng sẽ không thể dùng 『thành công vĩ đại』 vốn không có ý nghĩa này đến trách cứ Thái Tử."

Thụy vương lắc lắc đầu:

"Thành công vĩ đại, nói tốt lắm, còn có thể nói Thái Tử chí hướng quảng đại, là người làm đại sự. Hướng hỏng rồi nói, cũng bất quá là hắn có chút

https://thuviensach.vn

không xem điều kiện hiện thực, làm người phù thổi phồng... Chuyện này có cái gì tốt để trách cứ?"

"Nhưng mà..."

Lưu Đồng nhíu mày, muốn nói cái gì, Thụy vương nâng tay xen lời hắn:

"Cái này kỳ thực có thể xem nhẹ. Quan trọng là, phụ hoàng không đồng ý Thái Tử bởi vì việc này mà bại lộ. Đệ không phát hiện, một đám người đứng ra thay Thái Tử nói chuyện, khi lấy cớ giải vây cho Thái Tử, biểu hiện của phụ hoàng ra sao à?"

Lưu Đồng giật mình.

Thụy vương nói:

"Đó là một loại biểu cảm thả lỏng."

Lưu Đồng dừng bước chân, Thụy vương quay đầu nhìn hắn nói:

"Xảy ra chuyện gì?"

"Ngũ ca, thật không công bằng."

Lưu Đồng cúi đầu nhìn dưới chân, buồn rầu đi tới:

"Thái Tử phạm vào chuyện lớn như thế, bởi vì phụ hoàng không đành lòng trách cứ hắn, mắt nhắm mắt mở muốn quên đi chuyện này..."

Thụy vương chỉ cười cười.

Lưu Đồng nhìn hắn, nói:

"Mặc dù đệ biết, Ngũ ca đứng ra thay Thái Tử nói chuyện, là Ngũ ca có ý nghĩ của chính mình, nhưng chính là không cam lòng. Rõ ràng Kỳ vương huynh bọn họ đã đào hố rất tốt cho Thái Tử..."

https://thuviensach.vn

Thụy vương bật cười nói:

"Làm sao tất cả đều cho rằng ta thay Thái Tử nói chuyện?"

Lưu Đồng sửng sốt, Thụy vương nghiêm cẩn nói:

"Ta ở trên đại điện nói, đích xác đều là lời thật lòng. Chuyện đã xảy ra, nếu như cứ chăm chăm vào nguyên nhân này mà cãi nhau không ngừng nghỉ, trước hết cứ khống chế hậu quả tốt, miễn cho tổn thất giống như quả cầu tuyết càng cút càng lớn. Tìm căn nguyên đến cùng, chịu tội không phải dân chúng vô tội sao?"

Thụy vương thở dài:

"Đến nỗi này rồi, chuyện này làm sao tra, nếu như có thể tra ra chút gì, cũng đã không còn trọng yếu. Dù sao, liên lụy tới Thái Tử, lòng của phụ hoàng luôn thiên vị. Nhóm thần tử thì xem sắc mặt phụ hoàng làm việc, ai lại dám minh mục trương đảm muốn Thái Tử cúi đầu nhận tội? Vương tử phạm pháp tội như thứ dân, bất quá là lý tưởng của một pháp gia mà thôi. Trăm ngàn năm qua, đệ đã thấy qua có vương tử nào phạm pháp, cùng tội như thứ dân chưa?"

Thụy vương vỗ vỗ vai Lưu Đồng, nói:

"Tốt lắm, đệ đừng quá lo lắng cho ta. Thái Tử kiêng kị ta cũng tốt, Kỳ vương huynh bọn họ cũng bởi vì vậy mà chú ý tới ta cũng tốt... Trái phải ta cũng là một vương gia nhàn tản, cũng sẽ không thể đi tranh quyền đoạt thế. Bọn họ nhìn chằm chằm ta một đoạn thời gian, tự nhiên cũng sẽ buông tha."

Thụy vương lười biếng duỗi thắt lưng, bất đắc dĩ nói:

"Còn phải suy nghĩ viết điều trần... Chỗ của Phụ hoàng ta cũng không dám làm cho có lệ, hôm nay muốn làm nghề mộc là không được rồi."

https://thuviensach.vn

Thụy vương nhìn Lưu Đồng, thấy hắn vẫn trầm mặc không nói chuyện, không khỏi bật cười nói:

"Tốt lắm, tuổi còn trẻ, đừng cau mày không nói chuyện như mấy cụ già, sẽ nhanh thành một lão nhân đó... Đệ lo lắng cho ta nhiều, lại chẳng quan tâm tới bản thân đệ, lúc nào thì mới có thể ôm được mỹ nhân về nhà hả?"

Lưu Đồng ngượng ngùng, gò má ửng đỏ nói:

"Ngũ ca đừng giễu cợt đệ..."

"Ai giễu cợt đệ chứ? Thành gia lập nghiệp, đó là đại sự thiên kinh địa nghĩa."

Thụy vương nâng cằm suy nghĩ một chút, nói:

"Trải qua việc này, Thái Tử bị giam cầm một tháng, nói vậy cũng sẽ yên tĩnh một đoạn thời gian, sẽ không thể chú ý tới đệ quá nhiều. Thừa dịp mấy ngày này, đệ vẫn nên cẩn thận suy nghĩ biện pháp, tự mình định sẵn kế hoạch hôn sự đi, miễn cho sau này lại phức tạp."

Lưu Đồng vội vàng lên tiếng, đi theo Thụy vương ra khỏi cung.

Sau khi cùng Thụy vương tách ra, Lưu Đồng than nhẹ một tiếng.

Có chút nhớ nhung pháp, hắn không dám nói với Thụy vương. Nhưng ý tưởng này càng không nói, mọc rễ trong lòng hắn, muốn hắn xem nhẹ cũng khó.

Thái Tử bảo thủ, lấy chuyện vơ vét của cải làm thú vui, cùng dân tranh lợi, không để ý dân chúng khó khăn. (* Điển hình hôn quân tương lai, tư lợi*)

So với Ngũ ca ưu quốc ưu dân, Thái Tử kém đâu chỉ một điểm nửa điểm?

https://thuviensach.vn

Nếu như Ngũ ca là đích tử thì tốt rồi...

Lưu Đồng nghĩ như vậy.

Mà bên này, bởi vì Thái Tử bị giam cầm, phủ Thái Tử đông như trẩy hội cảnh giống trong lúc nhất thời cũng tiêu ngừng lại.

Thái Tử phi hoảng loạn hai ngày, được Thẩm ma ma đề điểm, ngược lại cũng ổn định tâm thần, nhân cơ hội này cũng bắt đầu sử thủ đoạn sửa trị toàn bộ bên trong phủ viện Thái Tử.

Việc này, Thường Nhuận Chi không có tham dự. Thái Tử phi cũng biết tì khí của nàng, huống chi có một ít chuyện giấu kín, nàng cũng không muốn để Thường Nhuận Chi biết.

Cho nên, Thường Nhuận Chi cũng trở nên nhàn nhã không có việc gì làm.

Thái Tử phi liền cho phép Thường Nhuận Chi hồi Hầu phủ nghỉ một đoạn thời gian, chờ Thái Tử được giải lệnh giam cầm sẽ trở về.

Thường Nhuận Chi mừng rỡ, tự nhiên vô cùng cao hứng đáp ứng, ngày thứ hai liền dẫn theo Diêu Hoàng và Ngụy Tử trở về phủ An Viễn hầu.

Thẳng đến khi ra khỏi phủ Thái Tử, Ngụy Tử mới nói thầm chuyện bên trong phủ viện của Thái Tử cho Thường Nhuận Chi nghe.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 65: Thư

"... Ba năm trước, khi Thái Tử từ hành lang phía Tây trở lại có mang về một thị thiếp, nhưng thị thiếp kia đã chết hai năm trước. Bất quá nghe nói thị thiếp kia làm người phô trương, đã từng nghe nói qua lúc Thái Tử ở hành lang phía Tây đốc công, kỳ thực liên tục cùng nàng tìm hoan mua vui. Nếu thực là như thế, vậy lần này Thái Tử bị giam cầm cũng không oan."

Thường Nhuận Chi hơi hơi cúi mâu.

Đâu chỉ không oan, xử phạt này, quá mức nhẹ nhàng rồi nha.

Hơn mười mạng người, mấy trăm mẫu ruộng tốt...

Đối với Thái Tử mà nói, bất quá chỉ là giam cầm một tháng.

Ngụy Tử thở dài:

"Mắt nhìn Thái Tử phi ngày một tốt hơn, Thái Tử lại xảy ra chuyện... Làm chức Thái Tử phi này, thật sự quá khó khăn đi, sau này còn không biết sẽ xảy ra cái gì nữa? Thiêu thân á."

Thường Nhuận Chi nở nụ cười, đốt vào trán Ngụy Tử một cái, nói:

"Sao bỗng nhiên ngươi lại lo lắng cho Thái Tử phi vậy?"

Ngụy Tử nhìn nhìn bốn phía, sau đó mới đè thấp giọng nói với Thường Nhuận Chi:

"Nô tì nghe nói, thân thể Lý lương đệ không được tốt."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi ngẩn ra:

"Theo chỗ nào nghe tới?"

"Mấy tiểu nha hoàn nói."

Ngụy Tử nhỏ giọng nói:

"Mặc dù Thái Tử cấm chân Lý lương đệ, nhưng có một chuyện, luôn muốn người ra sân Lý lương đệ làm, mấy tiểu nha hoàn nghe được chút tiếng gió cũng không kỳ quái. Các nàng nói sau khi Lý lương đệ bị giam cầm, xương cốt một ngày không bằng một ngày..."

Tâm Thường Nhuận Chi nắm thật chặt, lại không khỏi hỏi:

"Vậy Mạc nhũ nhân đâu?"

Ngụy Tử nói:

"Mạc nhũ nhân nhưng là tốt lắm, cả ngày mang theo tiểu gia nàng sinh, nhìn trả thù an phận."

Ngụy Tử chần chờ một lát, càng thêm hạ giọng:

"Ngày ấy khi Thái Tử giam cầm Lý lương đệ, răn dạy Mạc nhũ nhân phát sinh cái gì, thầm kín cũng có người truyền, nô tì cũng nghe một lỗ tai."

"Làm sao chỗ nào cũng có ngươi vậy hả?"

Thường Nhuận Chi vừa giận vừa tức, đến cùng vẫn nhịn không được lòng hiếu kỳ, nói:

"Ngươi cùng ta nói, sau này lại không hứa đề việc này."

Ngụy Tử liên tục đáp ứng, nói:

https://thuviensach.vn

"Nghe nói lúc Mạc nhũ nhân sinh con, Lý lương đệ hạ dược nàng, làm Mạc nhũ nhân sinh sản không thuận lợi bị thương thân, sau này cơ hội có thai thật nhỏ. Bởi vậy mà Mạc nhũ nhân ghi hận Lý lương đệ, cho nên cũng âm thầm động tay động chân với Lý lương đệ. Nhưng mà làm cái gì, nô tì cũng không biết. Bất quá Thái Tử từng nói qua cái gì, đả thương địch thủ một ngàn tự tổn hại tám trăm, nói cái gì mà mất nhiều hơn được."

Thường Nhuận Chi gật gật đầu, nghĩ rằng cái gọi là tay chân, tất nhiên chính là hương thơm kia rồi.

Đả thương địch thủ một ngàn tự tổn hại tám trăm, chỉ chính là Mạc nhũ nhân cả ngày huân hương cho chính mình. Cũng không phải là đả thương địch thủ một ngàn tự tổn hại tám trăm sao?

Bất quá... Cuối cùng, vẫn có cảm giác có chỗ nói không thông.

Thường Nhuận Chi cẩn thận suy nghĩ, bỗng nhiên thẳng mắt.

Mùi hương kia của Mạc nhũ nhân... Cũng chính là mùi vị gần đây nàng mới ngửi được. Lúc trước khi nàng ở phủ Thái Tử cũng có tiếp xúc với Mạc nhũ nhân, cũng không có ngửi được từ trên người nàng mùi vị như vậy nha.

Gần đây là do trùng hợp sao? Gần đây Mạc nhũ nhân mới biết được khi nàng sinh sản Lý lương đệ đã động tay động chân vào sao?

Thường Nhuận Chi cảm thấy có chút hồ đồ.

"Cô nương nghĩ cái gì vậy?"

Diêu Hoàng thân thiết hỏi.

Thường Nhuận Chi nhắm mắt lại xoa xoa khóe mắt, lắc đầu nói:

"Không có gì."

https://thuviensach.vn

Nàng dừng một chút, nói:

"Sau khi hồi phủ nên tìm thái thái thương lượng một chút, xem có thể từ quan ở phủ Thái Tử không làm nữa hay không."

Diêu Hoàng và Ngụy Tử không hẹn mà cùng nói:

"Cô nương muốn từ quan hả?"

"Phủ Thái Tử rất phức tạp, ta cảm thấy mệt."

Thường Nhuận Chi nói thẳng:

"Huống chi... Ta cũng không biết là ở phủ Thái Tử có thể học được cái gì nữa."

Diêu Hoàng và Ngụy Tử ngẫm lại thấy cũng đúng, trong khoảng thời gian này các nàng và cô nương hơn phân nửa đều nhàn rỗi, cơ bản không có việc gì làm.

"Không đợi ở phủ Thái Tử cũng tốt, mỗi ngày lại đỡ phải nhận một phong thư của Phương đại nhân."

Ngụy Tử cổ cổ quai hàm, nói tiếp:

"Mỗi lần cùng hắn nói, cô nương xem cũng không xem liền để người ta thiêu, hắn vẫn kiên trì mỗi ngày đưa một phong..."

Nhắc tới chuyện này, Thường Nhuận Chi cảm thấy có chút vô lực.

Hiện tại, Phương Sóc Chương cải biến sách lược, tính toán cùng nàng hồng nhạn đưa tình sao?

Mỗi ngày một phong thư, là muốn làm một thủ tài hoa đào sao, muốn nói vài câu thân thiết, muốn đề cập chuyện khẩn thiết tân hôn yến nhĩ của bọn

https://thuviensach.vn

họ từng chút từng chút một à...

Thường Nhuận Chi không xem, nhưng Ngụy Tử thì lại xem từng phong thư gửi tới.

Thường Nhuận Chi xác thực có chút bất đắc dĩ.

Mặc dù không gặp Phương Sóc Chương, nhưng mà mỗi ngày nhận một phong thơ thật sự đã nhắc nhở nàng Phương Sóc Chương còn tồn tại.

Chỉ hy vọng lần này sau khi trở lại Hầu phủ, thư của Phương Sóc Chương đưa không vào đi.

Thường Nhuận Chi nghĩ như vậy, lại không nghĩ rằng Phương Sóc Chương âm hồn không tiêu tan, kiên trì mỗi ngày một phong thơ, thấy nàng trở về Hầu phủ, liền đưa thư đến Hầu phủ.

Tiểu Hàn thị phóng phong thư tới trước bàn của Thường Nhuận Chi, tựa tiếu phi tiếu nhìn nàng:

"Nhuận Chi, cùng mẫu thân giải thích coi, đây là xảy ra chuyện gì?"

Thường Nhuận Chi vừa thấy trên phong thư đề bảy chữ "Nhuận Chi thân khải, Sóc Chương tự", liền thấy choáng váng cả đầu.

"Hồi mẫu thân, chuyện này... Đích xác không phải con sai."

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ thở dài.

Ngụy Tử lập tức nói:

"Thái thái, cũng không biết Phương đại nhân này nổi điên cái gì, từ mười ngày trước, mỗi ngày để người đưa tới một phong thơ cho cô nương, cô nương không có xem qua, cũng để người ta nói hắn đừng đưa tới nữa,

https://thuviensach.vn

Phương đại nhân vẫn là kiên trì... Vốn tưởng rằng trở lại Hầu phủ, Phương đại nhân sẽ không tặng, không nghĩ tới hắn thế nhưng đưa đến Hầu phủ."

Tiểu Hàn thị nở nụ cười thanh, cẩn thận đánh giá Thường Nhuận Chi, vừa lòng gật đầu nói:

"Càng xinh đẹp, khó trách Phương Sóc Chương hối hận."

"Mẫu thân..."

Thường Nhuận Chi buồn cười lắc đầu, lại than một tiếng:

"Con không còn để ý đến tình cảm của hắn nữa, cũng đã nói với hắn rồi, ai mà nghĩ tới da mặt hắn lại dầy như tường thành vậy chứ. Ngược lại, con cảm thấy hắn mỗi ngày đưa tới một phong thơ bất quá là muốn ghê tởm con."

Tiểu Hàn thị nhìn phong thư trên bàn nhiều chút, nói:

"Nếu con không để ý, ta có thể mở ra xem một chút không?"

Thường Nhuận Chi lắc đầu:

"Mẫu thân muốn xem cứ xem đi, chẳng qua là sau khi xem xong nên thiêu hủy có lẽ sẽ tốt hơn."

Tiểu Hàn thị cười nhẹ một tiếng, hủy đi tín triển khai giấy viết thư, lông mày nhíu lại thành một.

Rất nhanh đọc xong một phong thơ, Ngụy Tử nhịn không được hỏi:

"Thái thái, là làm thơ nữa sao?"

Tiểu Hàn thị nghiêng mắt nhìn nàng, nói:

"Không phải."

https://thuviensach.vn

"Đó là..."

"Nhuận Chi, con tự mình xem đi."

Tiểu Hàn thị đưa giấy viết thư cho Thường Nhuận Chi, Thường Nhuận Chi tiếp nhận, chần chờ hồi lâu mới mở thư ra đọc.

Chữ viết của Phương Sóc Chương cũng giống như diện mạo hắn, làm cho người ta có một loại cảm giác hoa mỹ, nét chữ cứng cáp, có thể nhìn ra được người viết rất nghiêm cẩn.

Thường Nhuận Chi đảo qua nội dung thư, xem xong cũng không hề gợn sóng không sợ hãi, lần nữa bỏ trở lại trong phong thư, giao cho Diêu Hoàng để nàng cầm đi thiêu hủy.

Ngụy Tử nhất thời vò đầu nói:

"Cô nương..."

Từ xưa nàng tối bát quái, mỗi một phong thư Phương Sóc Chương gửi tới Thường Nhuận Chi đều dặn nàng thiêu hủy, nàng đều mở ra xem. Phong thư này nàng còn chưa có xem đó...

Diêu Hoàng lôi Ngụy Tử đi ra ngoài, tiểu Hàn thị đưa tay vẫy vẫy Thường Nhuận Chi, Thường Nhuận Chi đi qua đỡ lấy tiểu Hàn thị.

"Phương Sóc Chương kia xem ra là thật sự hối hận khi hòa ly với con rồi."

Tiểu Hàn thị vừa đi vừa nói:

"Bất quá hắn làm thấp đi Cửu hoàng tử như vậy, nhìn thủ đoạn đó, có chút thấp hèn."

Thường Nhuận Chi cúi đầu nghe, cũng không nói chuyện.

https://thuviensach.vn

Phương Sóc Chương trên thư viết khẩn thiết, lệ đếm nhiều chỗ không ổn của Cửu hoàng tử, ý đồ chứng minh Cửu hoàng tử không phải lương phối.

Thường Nhuận Chi nhìn thư kia, chỉ cảm thấy buồn cười.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt
www.dtv-ebook.com

Chương 66: Từ Quan

Nàng và Phương Sóc Chương đã nói rất rõ, không muốn tiếp tục cùng hắn nảy sinh khúc mắc, bởi vì bọn họ đã hòa ly, đã là người lạ.

Phương Sóc Chương thủy chung nhận định, là vì có sự tồn tại của Cửu hoàng tử, nàng mới không đổi sắc mặt đồng ý đối đãi với hắn.

Thường Nhuận Chi nhẹ giọng nói:

"Mẫu thân, Nhuận Chi đối với chuyện này thật sự bị quấy nhiễu..."

Tiểu Hàn thị gật đầu:

"Ta hiểu rõ, mặc kệ làm sao xem, Phương Sóc Chương cũng không phải lương phối. Con đã ra khỏi hố lửa của Phương gia, ta cũng sẽ không để cho con nhảy vào lần nữa."

Tiểu Hàn thị buông tiếng thở dài, nói:

"Mấy ngày trước đây mới cùng lão thái thái thương lượng qua, lão thái thái càng xem Cửu hoàng tử càng thuận mắt. Hơn nữa Mộc Chi trở về cũng từng nói, con và Cửu hoàng tử ở chung hòa hợp, Cửu hoàng tử đối với con cũng có tình tố... Nếu như có thể định xuống chuyện của hai người, ngược lại ta cũng giải quyết xong một cọc tâm sự."

Thường Nhuận Chi cúi đầu:

"Khổ cực cho mẫu thân đã vì Nhuận Chi phiền nhiều tâm tư."

https://thuviensach.vn

"Cũng là con biết chuyện."

Tiểu Hàn thị vỗ vỗ tay Thường Nhuận Chi:

"Mặc dù con không phải do ta sinh ra, nhưng ta đã nhìn con lớn lên. Nhân phẩm tướng mạo như vậy, ta cũng luyến tiếc người tiện nghi này không biết tốt xấu. Phương Sóc Chương kia, cũng là do ta không có tận lực khuyên phụ thân con. Chỉ hy vọng con không oán hận ta."

Thường Nhuận Chi vội nói:

"Mẫu thân nói đi đâu vậy, Nhuận Chi chưa từng có tâm oán hận người."

Tiểu Hàn thị thấy nàng không giống giả bộ, trong lòng càng thêm vui mừng.

Hai mẹ con du vườn, Thường Nhuận Chi cũng hợp thời đưa ra chuyện muốn từ quan ở phủ Thái Tử.

"Mặc dù không có tham dự vào chuyện hậu viện trong phủ Thái Tử, nhưng ở một bên nhìn, cũng cảm thấy trong lòng run sợ, sợ một ngày kia bị người cầm làm mai tử... Bây giờ ở phủ Thái Tử đợi cũng có non nửa năm, nếu từ quan, không biết có hợp quy củ hay không?"

Sau một lúc lâu trầm ngân, Tiểu Hàn thị nói:

"Từ mua quan bán tước là không có cách nói quy hạnh kiểm xấu, bất quá muốn từ quan, vậy phải tìm lý do. Bây giờ hiển nhiên không phải là thời cơ thỏa đáng."

Tiểu Hàn thị hơi hơi nhíu lông mày:

"Thái Tử mới xảy ra chuyện bị Thánh Thượng răn dạy giam cầm, giờ phút này nếu như con từ quan, chỉ sợ có thể bị người ta nói là muốn tránh

https://thuviensach.vn

họa, không khỏi có chút bất cận nhân tình, đối với thanh danh Hầu phủ cũng không tốt."

Thường Nhuận Chi gật gật đầu, nàng cũng là lo lắng điểm ấy, cho nên ở chỗ này khó xử.

Mặc dù Thái Tử bị giam cầm, nhưng Nguyên Vũ đế chỉ nói hắn "Thành công vĩ đại", để hắn ở trong phủ Thái Tử thanh tỉnh lại, cũng không có xử phạt gì khác. Sau khi Thái Tử trải qua một thời gian giam cầm, cuối cùng sẽ bắt đầu hồi phục.

Cho nên trong khoảng thời gian này, kỳ thực cũng là thời cơ cho Thái Tử âm thầm quan sát những người đầu nhập vào hắn đối với hắn có trung tâm hay không.

Nhưng mà Thường Nhuận Chi không sợ nàng đưa ra từ quan, Thái Tử sẽ đối với nàng có ý kiến gì, nói đến cùng nàng bất quá là một nữ nhân, không có ảnh hưởng gì tới kế hoạch lớn của Thái Tử.

Chỉ sợ bởi vì vậy mà Thái Tử nhìn chằm chằm vào phủ An Viễn hầu, đối với phủ An Viễn hầu có điều bất mãn.

"Chuyện này trước không cần hoảng hốt, chờ hỏi qua lão thái thái, nghe một chút ý tứ của lão thái thái lại nói tiếp."

Tiểu Hàn thị nhìn Thường Nhuận Chi, nói:

"Tả hữu con cũng nên ở trong phủ nghỉ ngơi một đoạn ngày. Thái Tử phi không phải đã nói là chờ sau khi Thái Tử được giải lệnh giam cầm cho con trở lại sao? Chúng ta từ từ nghĩ biện pháp."

Thường Nhuận Chi gật đầu đáp ứng.

Trở lại Hầu phủ, chính là trở về nhà của mình.

https://thuviensach.vn

Mặc dù Hầu phủ cũng là cao môn nhà giàu, lại không giống như phủ Thái Tử, cả ngày tràn ngập trong tâm cơ, cơ hồ là một tia khói thuốc súng chiến trường cũng không có.

Tiểu Hàn thị quản lý Hầu phủ thuận buồm xuôi gió, đại tẩu mang thai đã sớm ổn, lại tiếp nhận quyền mà tiểu Hàn thị cho nàng, đi xử lý một ít chuyện nội vụ.

Lúc không có việc gì, tiểu Hàn thị liền gọi Nhạc thị, Tiền thị và Triệu Thanh Dao đánh mã điếu.

Có đôi khi Triệu Thanh Dao sẽ để Thường Nhuận Chi đánh, Nhạc thị cũng sẽ nhường Thường Nhuận Chi thượng bàn, bà thì ngồi một bên nhìn.

Thường Nhuận Chi đánh mã điếu ngược lại không có đặc biệt chung ái, cho nên càng nhiều thời giờ thì là ở một bên xem cuộc chiến.

Triệu Thanh Dao làm con dâu, tự nhiên không tốt thắng tiền của ba vị trưởng bối. Nàng là người biết chuyện, cũng giống như Thường Nhuận Chi lúc trước, vẫn duy trì tần suất thắng một trận thua ba trận, đoán ba vị trưởng bối muốn bài gì, liền đưa bài trong tay đánh ra.

Theo phương diện này mà nói, Triệu Thanh Dao và Thường Nhuận Chi ngược lại là cùng một loại người.

Triệu Thanh Dao ngày quá được sảng khoái, có đôi khi nhàn, cũng sẽ cùng tiểu cô tử là Thường Nhuận Chi nói chuyện phiếm.

Những ngày này Thường Nhuận Chi chịu yêu đi tiểu viện của Triệu Thanh Dao, cùng nàng cùng nhau thêu thùa may vá.

Mặc dù Triệu Thanh Dao xuất thân từ Quốc công phủ, nhưng một tay châm tuyến ngược lại cũng có khuông có dạng. Khi may đồ lót cho hài tử chưa sinh ra, cả người điềm đạm yên tĩnh, nhìn qua thật sự đẹp mắt.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi chống má ngồi ở một bên, lẳng lặng nhìn động tác trên tay Triệu Thanh Dao.

"Đại tẩu thực khéo tay."

Thường Nhuận Chi khen nàng:

"Chờ tiểu chất nhi sinh ra, có đại tẩu ở đây, cũng sẽ không thiếu xiêm y xinh đẹp để mặc."

Triệu Thanh Dao liền cười nói:

"Ta cũng là lúc nhàn rỗi không có chuyện gì làm. Làm xiêm y cho hài tử, luôn cao hứng."

Thường Nhuận Chi vuốt cằm, hỏi nàng:

"Lúc đại tẩu chưa xuất giá, có phải cũng thường xuyên thiêu thùa may vá hay không?"

"Cũng chính là sau khi định thân, bị mẫu thân ta lải nhải bắt luyện."

Triệu Thanh Dao cười nói:

"Mẫu thân ta nói, tuy rằng đều là cao môn nhà giàu, cũng không thiếu người hầu làm xiêm y, nhưng đến cùng cũng là tiểu tức phụ của người ta, luôn muốn tự tay làm quần lót, nạp cái tiểu hài đáy tới hiếu thuận bà bà. Còn nữa, làm xiêm y cho phu quân và hài tử của mình, cùng với việc để người khác làm cho bọn hắn, ý nghĩa luôn không đồng dạng."

"Thân gia mẫu nói thực có đạo lý."

Thường Nhuận Chi trêu ghẹo nói:

https://thuviensach.vn

"Được lão nhân gia bà dạy dỗ, khó trách quan hệ đại tẩu và đại ca tốt như vậy."

Mặt Triệu Thanh Dao bỗng chốc đỏ bừng, oán trách trừng mắt nhìn Thường Nhuận Chi, cười mắng nàng:

"Miệng lưỡi trơn tru."

Thường Nhuận Chi cũng không giận, tiếp tục cùng Triệu Thanh Dao tán gẫu.

Nói xong, Triệu Thanh Dao liền nói lúc mình chưa xuất giá.

"... Đều là nhà công hầu, trước kia Nhuận Chi muội tính cách ngại ngùng, cũng không cùng bọn tỷ muội chúng ta hỗn ngoạn, muội nhưng là không biết, tiểu thư tỷ muội chúng ta, kỳ thực lúc ấy thường tụ cùng chỗ chơi đùa."

Triệu Thanh Dao thở dài:

"Bây giờ, Lý tỷ tỷ vào cung làm nữ quan, Thấm Chi lại cùng huynh trưởng của Lý tỷ tỷ có duyên phận, các hảo tỷ muội khác cũng lập gia đình... Chỉ có Đừng tỷ tỷ, tiểu tâm can linh lung như vậy, không nghĩ tới cũng chết vì bệnh."

Tay Thường Nhuận Chi chống má suy nghĩ một chút.

Lý tỷ tỷ trong miệng Triệu Thanh Dao, chắc là người xuất thân từ Trấn quốc công phủ, làm nữ quan ở Cần chính điện, Lý nữ quan.

Huynh trưởng Lý nữ quan, chính là chi thứ huynh Lý Thừa Học. Thường Thấm Chi gả cho Lý Thừa Học, cũng thật là một cọc duyên phận.

Nàng nói đến Đừng tỷ tỷ...

https://thuviensach.vn

"Đại tẩu nói Đừng tỷ tỷ, là Cửu hoàng tử phi sao?"

Triệu Thanh Dao vuốt cằm nói:

"Đúng vậy, còn không phải là Cửu hoàng tử phi sao."

Triệu Thanh Dao thở dài:

"Nguyên bản chúng ta cho rằng, mệnh của nàng là tốt nhất. Tuy rằng Cửu hoàng tử cũng không kiến thụ gì cả, nhưng đến cùng cũng là Hoàng tử, sau này phong vương cũng là chuyện theo lý thường phải làm, Đừng tỷ tỷ sau này chính là vương phi. Nhưng mà không nghĩ tới, nàng mệnh không tốt, thế nhưng... Ai."

Triệu Thanh Dao lắc lắc đầu, xem ra thật là vì Cửu hoàng tử phi tiếc hận.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 67: Bằng Chứng

Thường Nhuận Chi mím môi, hỏi:

"Đại tẩu và Cửu hoàng tử phi quan hệ tốt lắm sao?"

Triệu Thanh Dao ngừng động tác trên tay, suy nghĩ một lát nói:

"Cũng không tính là tốt lắm, bất quá chúng ta xem ra, Đừng tỷ tỷ thật là một người khéo léo, không có người chán ghét nàng. Chỉ có thể nói nàng thật biết cùng người ở chung, cũng thật biết điều hòa quan hệ với đại gia. Có nàng ở chung, mặc dù tỷ muội chúng ta xảy ra chuyện phân tranh gì đó, rất nhanh sẽ được hòa hảo."

Thường Nhuận Chi tiếp tục hỏi:

"Nghe nói trước một ngày khi Cửu hoàng tử phi xuất giá bị ngã gãy chân... Đại tẩu có đi thăm nàng không?"

"Thăm hả? Không có."

Triệu Thanh Dao lắc đầu:

"Nói đến cùng nàng đã là Hoàng tử phi, thân phận không giống như trước. Với quan hệ của ta và nàng, ngược lại là không nghĩ tới nàng mới gả ra ngoài liền đệ thiếp mời đi xem nàng. Bất quá cũng có tỷ muội đưa thiếp mời qua, Đừng tỷ tỷ đều để ma ma bên người qua lại với các nàng, nói nàng tốt lắm, nói chúng ta không cần lo lắng, chờ nàng dưỡng tốt, lại tụ một chỗ vui đùa."

https://thuviensach.vn

Triệu Thanh Dao thở dài:

"Ai cũng không nghĩ tới vết thương của nàng sẽ chuyển biến xấu, rất nhanh buông tay rời khỏi nhân gian... Lúc nghe được tin tức này, chúng ta đều khiếp sợ."

Thường Nhuận Chi trầm ngâm không nói, gác châm tuyến vào khay trên sạp.

Triệu Thanh Dao tiếp nhận, một bên lấy tú tuyến xâu kim bên trong ra, một bên nói:

"Đại khái là tác dụng di tình đi, bởi vì Đừng tỷ tỷ đi sớm, trên dưới phủ Phụ Quốc Công đều bi thống, chỉ có thể gửi gắm tình cảm cho nữ nhi khác ở phủ Thái tử. Vị Mạc nhũ nhân kia coi như là lấy hết vinh quang của Đừng tỷ tỷ."

Thường Nhuận Chi nhất thời bình hô hấp, một lát sau làm bộ như nghi hoặc hỏi:

"Nghe qua đại tẩu thường lui tới cùng nhóm tỷ muội rất tốt, cần phải thập phần quen thuộc với phủ Phụ Quốc Công mới phải. Sao giống như đại tẩu rất xa lạ Mạc nhũ nhân vậy?"

Triệu Thanh Dao cả cười, đưa tay điểm nhẹ lên trán Nhuận Chi:

"Mạc nhũ nhân kia rất giống với muội, là người tính tình hũ nút, từ nhỏ đã không thích cùng chúng ta chơi cùng một chỗ, sau này khi lớn lên cũng không thấy bóng dáng nàng. Đừng tỷ tỷ nói nàng tính tình buồn, không thích ra ngoài chơi, chúng ta tự nhiên cũng không tốt gấp gáp đi tìm nàng ngoạn, không phải sao?"

Còn có một câu Triệu Thanh Dao không dám nói trước mặt Thường Nhuận Chi.

https://thuviensach.vn

Đến cùng thì xuất thân của Mạc nhũ nhân là thứ nữ, thật giống như Thường Nhuận Chi cũng là thứ nữ không cùng các nàng lui tới, các nàng cũng sẽ không thể cưỡng cầu. Ai đáng giá đi kết giao cùng thứ nữ chứ? (*Suy nghĩ gì vậy chứ?*)

Lời này ở trước mặt Thường Nhuận Chi, tự nhiên Triệu Thanh Dao sẽ không nói ra.

Nhưng theo lời của nàng, đã đủ để Thường Nhuận Chi hiểu rõ trong lòng, theo như suy đoán của nàng, hơn phân nửa là sự thật.

Mạc nhũ nhân bây giờ, chính là đích nữ phải gả cho Cửu hoàng tử.

Vị Cửu hoàng tử phi đã qua đời kia, mới là người không được coi trọng, một thứ nữ phai mờ ở trước mặt mọi người.

Triệu Thanh Dao nói xong liền thở dài:

"Có thể là do phủ Phụ Quốc Công đối với cái chết của Đừng tỷ tỷ không thể chấp nhận được, nên di chuyển phần tình cảm này tới trên người Mạc nhũ nhân, cho rằng nàng là Đừng tỷ tỷ. Nghe nói còn có người truyền, nói Đừng tỷ tỷ và Mạc nhũ nhân lớn lên rất giống nhau..."

Triệu Thanh Dao lắc đầu, Thường Nhuận Chi lập tức truy vấn:

"Làm sao, Mạc nhũ nhân và Cửu Hoàng tử phi lớn lên không giống sao?"

Triệu Thanh Dao cũng nhíu lông mày, suy nghĩ nói:

"Chuyện này hả, thật ra ta cũng không được rõ ràng lắm. Dù sao trên cơ bản chúng ta chưa thấy qua Mạc nhũ nhân kia."

Thường Nhuận Chi chớp chớp mắt mấy cái, nói:

https://thuviensach.vn

"Muội còn tưởng rằng Mạc nhũ nhân và Cửu Hoàng tử phi lớn lên giống nhau, là giống từ khi còn nhỏ cho đến lớn."

Triệu Thanh Dao lắc đầu:

"Sớm vài năm ta không có nghe nói qua. Muội nghĩ đi, các nàng tuy là tỷ muội, nhưng đến cùng cũng không phải cùng một mẹ sinh ra, nói các nàng lớn lên có bao nhiêu tương tự, muội tin sao? Chỉ có thể nói phủ Phụ Quốc Công bên kia di tình quá sâu, lừa mình dối người."

Triệu Thanh Dao còn tại nói xong "Đừng tỷ tỷ" của nàng:

"Đừng tỷ tỷ thật là người làm cho người ta như mộc xuân phong, làm người hay xử thế không có nửa điểm không ổn, khi cùng người ở chung luôn để người ta cảm thấy bị chiếu cố chu đáo. Lúc ấy chúng ta ở chung với nhau, luôn muốn hỏi Đừng tỷ tỷ có đến hay không. Có nàng ở chung, phảng phất không có gì ngoài ý muốn, có thể chơi rất thư thái."

Thường Nhuận Chi đã không cần nghe xong.

Mỗi câu mỗi chữ để hình dung, không chỗ nào không phải đang nói với Thường Nhuận Chi, đó là Mạc nhũ nhân trong ấn tượng kia.

Khéo léo, để người ta như mộc xuân phong, xử sự chu đáo thoả đáng, cũng không cùng người kết oán...

Xét đến cùng vẫn là Thái tử phi nói một câu: Khó đối phó.

Thường Nhuận Chi bỗng nhiên lên tiếng hỏi:

"Đại tẩu, vậy nhóm của tẩu sau đó có gặp qua Mạc nhũ nhân không?"

"Mạc nhũ nhân hả?"

Triệu Thanh Dao nhíu mày:

https://thuviensach.vn

"Ta chưa thấy qua, các tỷ muội khác cũng chưa thấy qua."

Thường Nhuận Chi liền truy vấn nói:

"Vì cái gì chưa thấy qua đâu?"

"Muội lại hồ đồ, đó là cơ thiếp của Thái tử, làm sao chúng ta có thể tùy tiện thấy chứ?"

Triệu Thanh Dao buồn cười nói:

"Tỷ muội chúng ta, ai cũng không có khả năng đi làm thiếp không phải sao? Cho nên, mặc dù muốn hòa nhã giao tiếp với những gia đình khác, cũng chỉ có khả năng giao tiếp với nhân gia chủ mẫu. Phủ Thái tử có địa vị cao, có thể cùng phủ Thái tử đánh lên giao tế, hơn phân nửa đều là bà bà của chúng ta, cụ bà bà đồng lứa mới có tư cách, trong ngày thường chúng ta đều không có khả năng tùy tiện nhìn thấy Thái tử phi, huống chi là cơ thiếp trong nội viện Thái tử chứ?"

Thường Nhuận Chi gật đầu, than nhẹ một tiếng, biểu cảm tiếc nuối:

"Vậy đại tẩu cũng không có cơ hội nghiệm chứng một chút, xem Mạc nhũ nhân và Cửu Hoàng tử phi có phải hay không lớn lên thật sự tương tự."

Triệu Thanh Dao cười nói:

"Ta đi so đo cái này làm gì? Chỉ hy vọng Mạc nhũ nhân kia có thể tiếc phúc... Lúc trước phủ Phụ Quốc Công rất yêu thương Đừng tỷ tỷ, bây giờ đều chuyển dời đến trên người nàng."

Triệu Thanh Dao nói:

"Hi vọng Mạc nhũ nhân có thể liên quan Đừng tỷ tỷ kia một phần, hảo hảo sinh hoạt đi."

https://thuviensach.vn

Triệu Thanh Dao cũng biết tình huống trong phủ Thái tử phức tạp, nữ nhân của Thái tử nhiều lắm, mặc dù Mạc nhũ nhân kia sinh nhi tử, nói vậy ở trong phủ Thái tử cũng quá được như bước trên băng mỏng đi.

Triệu Thanh Dao nghĩ như vậy, liên tưởng đến tình trạng của chính mình, không khỏi cảm thấy may mắn.

Vừa ngẩng đầu, đã thấy Thường Nhuận Chi đang xuất thần.

"Nhuận Chi?"

Triệu Thanh Dao gọi nàng một tiếng, thân thiết hỏi:

"Tinh thần muội không được tốt, có muốn nằm một lát hay không?"

"Không, không cần..."

Thường Nhuận Chi vội đứng lên, ngượng ngùng nói:

"Thuê thùa rất mệt mỏi, cổ có chút đau nhức, muội còn muốn quạt cho đại tẩu."

Nói xong liền tiếp quạt tròn trong tay nha hoàn, quạt gió cho Triệu Thanh Dao.

Triệu Thanh Dao cười nói:

"Có nha hoàn kìa, muội không cần làm vậy."

"Không có việc gì, tả hữu muội cũng nhàn rỗi."

Thường Nhuận Chi xê dịch băng bồn tới bên người, một chút một chút quạt theo băng trong bồn toát ra lãnh khí.

Triệu Thanh Dao liền cúi đầu thêu thùa may vá, thỉnh thoảng ngẩng đầu, liền thấy Thường Nhuận Chi lại đang ngây người.

https://thuviensach.vn

Nàng buồn cười lắc đầu, cũng không nói nhiều.

Thường Nhuận Chi đợi cho đến lúc đại ca Thường Bằng trở về, mới cáo từ rời khỏi.

Thường Bằng kỳ quái nói:

"Nhuận Chi xảy ra chuyện gì vậy? Nhìn mất hồn mất vía."

Triệu Thanh Dao nói:

"Thời tiết quá nóng, nàng thần du... Hôm nay thật sự buồn, phỏng chừng buổi tối muốn mưa lần nữa rồi."

Quả nhiên, thiên cương lau hắc, bắt đầu âm phong gào thét, chỉ chốc lát sau liền mưa to tầm tã.

Thường Nhuận Chi đứng dưới mái hiên, dựa vào vách lẳng lặng nhìn đèn lồng treo dưới mái hiên lay động trong ánh sáng nhạt, lơ lửng trong màn mưa ở tây trúc.

"Cô nương..."

Diêu Hoàng đứng ở phía sau nàng lo lắng, :

"Việc này, hay là cô nương cứ cho rằng mình không biết đi..."

Thường Nhuận Chi chậm rãi gật đầu:

"Hắn muốn giấu giếm, ta tự nhiên cũng sẽ không thể nói."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 68: Tới Tiện

Nghĩ đến chuyện Cửu hoàng tử bị bắt nạt, trong lòng Thường Nhuận Chi liền dâng lên một cỗ phẫn nộ không thể nói nên lời.

Nhưng nàng cũng biết, chuyện này không có chút xíu liên quan đến nàng á.

Sở dĩ nàng phẫn nộ, nói đến cùng là vì nàng nhận định Lưu Đồng rồi.

Đối với một bằng hữu, nếu bị bắt nạt như vậy, Thường Nhuận Chi đều sẽ phẫn nộ.

Huống chi nàng đối với Lưu Đồng có cảm tình, đã có chút siêu việt tình bằng hữu đơn thuần.

Ban đêm, Thường Nhuận Chi lăn qua lộn lại ngủ không yên, ngày thứ hai sau khi tỉnh lại tinh thần đầy uể oải.

Cơn mưa to đêm qua đã tạnh, bất quá nhiệt độ không khí giảm xuống, thời tiết cũng âm âm.

Chuyện này càng làm tâm tình Thường Nhuận Chi không thể nào sung sướng nổi, chẳng sợ Ngụy Tử chọc cười nàng, nàng cũng không thể cười nổi.

Để Thường Nhuận Chi không kiên nhẫn là, Phương Sóc Chương lại đưa thư tới nữa.

https://thuviensach.vn

Tiểu nha hoàn đến bẩm báo vừa nhấc lên ba chữ "Phương đại nhân", Thường Nhuận Chi liền nâng tay nói:

"Thiêu."

Ngụy Tử vội vàng lên tiếng, lôi kéo tiểu nha hoàn đi, đoạt thư trong tay nàng, một chút cũng thèm không khách khí xé ra.

Diêu Hoàng đuổi theo đến nơi, Ngụy Tử nháy nháy mắt với nàng, hai nha hoàn bước tới cùng nhau xem thư Phương Sóc Chương viết.

"Phương đại nhân bây giờ thật đúng là bám riết không tha..."

Ngụy Tử một bên xem, một bên nói:

"Lần trước cô nương hồi phủ, Phương đại nhân đến bái kiến Hầu gia, bị cự tuyệt ngoài cửa. Bây giờ Phương đại nhân học ngoan, người không hiện ra, sẽ đưa thư, người gác cổng cũng không tốt ngăn đón..."

Diêu Hoàng bình tĩnh nói:

"Quang truyền tin có cái gì dùng? Người không đến, thật là không có thành ý."

"Đây, không phải bởi vì cô nương không muốn thấy hắn sao?"

Ngụy Tử suy nghĩ nói:

"Ôi, ngươi nói, nếu cô nương bằng lòng gặp hắn, có phải Phương đại nhân thật sự có thể thắng hồi tâm của cô nương hay không?"

Diêu Hoàng nhíu mày nói:

"Sao ngươi có thể nghĩ vấn đề ra như vậy hả? Chẳng lẽ ngươi muốn cô nương trở lại Phương gia lần nữa sao?"

https://thuviensach.vn

"Ta đương nhiên không muốn."

Ngụy Tử vội vàng lắc đầu, than nhẹ một tiếng, chần chờ nói:

"Chẳng qua mấy ngày này, ta xem xét Phương đại nhân này ân cần kính nhi, khó tránh khỏi nghĩ đến lúc cô nương và hắn vừa thành hôn."

Ngụy Tử buồn bã nói:

"Lúc ấy tình cảm của bọn họ rất tốt, mỗi ngày như keo như sơn, ta coi cũng rất hâm mộ, ánh mắt cô nương nhìn Phương đại nhân, thật là để ta nhìn tâm cũng mềm. Ai có thể nghĩ đến Phương đại nhân có mới nới cũ như vậy..."

Diêu Hoàng liền tiếp lời:

"Cho nên cô nương rời khỏi Phương đại nhân là đúng."

"Đúng vậy, Phương đại nhân nhưỡng quả đắng, phải tự mình chịu."

Ngụy Tử mạnh mẽ gật đầu, lại bát quái nói:

"Ngươi nói... Chuyện của cô nương và Cửu hoàng tử, có thể thành sao?"

Diêu Hoàng nhìn nàng một cái, buồn cười nói:

"Chuyện của chủ tử mà ngươi cũng muốn xen vào?"

"Sợ cái gì, chỉ có hai người chúng ta."

Ngụy Tử hắc hắc cười nói:

"Cô nương nếu thật sự có thể thành Cửu hoàng tử phi, ngươi nói xem Phương đại nhân sẽ có biểu cảm gì?"

Diêu Hoàng suy nghĩ một lát nói:

https://thuviensach.vn

"Đại khái chính là biểu cảm không cam lòng lại không thể không nề hà. Hắn còn có thể cùng Hoàng gia tranh tiểu tức phụ sao?"

"Nói đúng."

Ngụy Tử nhất thời cười ha ha, nói:

"Ngươi có biết ta suy nghĩ cái gì không? Ta suy nghĩ, một ngày kia cô nương thành Hoàng tử phi, Phương gia lão thái thái kia không phải sẽ quỳ xuống với nàng sao? Ngẫm lại, ta liền cảm thấy hết giận."

Diêu Hoàng thiết tưởng một chút cảnh tượng kia, cũng nhịn không được treo cao khóe miệng. (*Hai chị nói cứ như đã thành sự thật vậy á*)

"Cái khác không nói, ta cảm thấy Cửu hoàng tử so với Phương đại nhân tốt hơn nhiều lắm."

Diêu Hoàng ho khan một tiếng, nhỏ giọng nói:

"Ít nhất, lúc đối mặt với Phương đại nhân, cho dù cô nương có cười, cũng giống như đeo thêm lớp mặt nạ, cười rất không chân thực. Ngược lại là ở trước mặt Cửu hoàng tử, cười rộ lên đặc biệt đẹp mắt, nhìn sơ qua liền biết nàng cười xuất phát từ nội tâm."

Thốt ra lời này, hai nha hoàn đồng thời trầm mặc.

Nửa ngày sau Diêu Hoàng nói trước:

"Cô nương rất để bụng chuyện của Cửu hoàng tử, Cửu hoàng tử đối với cô nương, ta coi cũng có ý tứ kia. Mặc kệ như thế nào, chúng ta làm nha hoàn, phải quản cho tốt miệng của mình cô nương phân phó làm cái gì, chúng ta cứ làm theo là được."

Ngụy Tử gật đầu, nghi hoặc hỏi Diêu Hoàng:

https://thuviensach.vn

"Ngươi làm sao biết cô nương để bụng chuyện của Cửu hoàng tử?"

Diêu Hoàng im lặng một lát, nghĩ rằng nếu như cô nương không để bụng chuyện Cửu hoàng tử, cũng sẽ không thể để ý chuyện Mạc nhũ nhân.

Nàng nghĩ như vậy, ngoài miệng lại nói:

"Ngươi cho là ta và ngươi giống nhau sao, chỉ biết đi ra ngoài hỏi thăm một chút chuyện, có hay không đều được à? Tâm tư của cô nương, ta có thể sánh bằng ngươi nhìn được rõ ràng."

Ngụy Tử liền hì hì cười nói:

"Phải, ai chẳng biết Diêu Hoàng tỷ tỷ bình tĩnh ổn trọng nhất, ta là tự thẹn phất như lạp!"

Diêu Hoàng cười điểm điểm cái trán của nàng, nói:

"Được rồi, thư này cũng đã xem qua, nhanh chóng thiêu đi thôi?"

Ngụy Tử chu chu miệng, suy nghĩ một chút nói:

"Nội dung bức thư này, có muốn nói cho cô nương biết hay không?"

"Nói cho cô nương nghe cũng không ngại, ngươi cho là cô nương còn hiếm lạ chuyện hắn viết thư hứa hẹn sao?"

Diêu Hoàng niệp giấy viết thư ở không trung giơ lên:

"Cái gì, 『sau này trong phủ để nàng chưởng gia』, cái gì, 『mẫu thân cứ để ta thu xếp』... Này tính là hứa hẹn sao? Đây không phải là chuyện một người nam nhân nên làm khi cưới vợ à? Nói giống như là hắn chịu ủy khuất, rồi nhượng bộ không bằng."

https://thuviensach.vn

Ngụy Tử gật đầu tỏ vẻ tán thành, thống khoái mà tiếp nhận thư cầm đi thiêu hủy.

"Quên đi, bất đồng cô nương nói, không được lại chọc cô nương phiền lòng."

Đốt thư trở về, hai người kết bạn trở về, Ngụy Tử nói:

"Hiện tại, cô nương vừa nghe đến ba chữ Phương đại nhân liền nhíu mày, giống như Phương đại nhân là mãnh thú hồng thủy vậy."

"Cô nương và hắn hòa ly, vốn là muốn cùng hắn phân rõ giới hạn, ném sạch quan hệ. Hiện tại, hắn lại giống như kẹo mè xửng dính chặt cô nương, không phải cô nương sợ hãi tránh cũng không kịp sao?"

Diêu Hoàng thở dài:

"Nhưng mà cô nương ngoan nói tẫn, đều đã xé rách mặt nạ với hắn, ai có thể nghĩ đến hắn da mặt dầy như thế..."

"Này có phải hay không giống cô nương nói, người tới tiện tắc vô địch?"

Ngụy Tử đúng khi tiếp một câu, Diêu Hoàng nhất thời nhịn không được cười ra tiếng.

Khi hai người trở về, Thường Nhuận Chi đã ngủ, toàn bộ nội thất im ắng.

Diêu Hoàng chạy đến đuổi muỗi bên trong ra, lại nhẹ nhàng thả màn trướng xuống.

Bên này Thường Nhuận Chi bởi vì bí mật của Lưu Đồng mà phiền lòng, bên kia Lưu Đồng lại hồn nhiên không biết Thường Nhuận Chi đã phát hiện bí mật của hắn, đang tìm cách cho hôn sự của mình.

https://thuviensach.vn

Trừ bỏ khi trưởng thành, trong cung có phái Tinh Kỳ ma ma tới dạy hắn lễ chu công (*dạy chuyện ấy ấy*), đồng thời thưởng quá hai cung nữ cho hắn làm thực tiễn, nhưng mà Lưu Đồng chưa từng có nữ nhân bên cạnh.

Không phải hắn không thương tiểu mĩ nhân, thật sự là khi còn niên thiếu ở trong cung gặp qua đủ loại tần phi, cũng chịu qua mấy nữ nhân này dù sáng dù tối chế nhạo và nhục nhã, khiến cho hứng thú của hắn đối với nữ nhân không lớn.

Thậm chí sau đó cưới Hoàng tử phi, hắn kỳ thực là hạ quyết tâm muốn cùng thê tử của mình hảo hảo sống qua ngày.

Không nghĩ tới Hoàng tử phi qua đời, hắn lại biết được bí mật như vậy, càng đối với nữ nhân hận thấu xương.

Nhưng mà sâu trong nội tâm của hắn, kỳ thực vẫn khát vọng có thể có một nữ nhân quan tâm hắn.

Hắn từ nhỏ đã không có mẹ ruột, mặc dù mẫu phi của Thụy vương Hiển tần sau đó thay thế thân nương, cho hắn rất nhiều ấm áp, nhưng đến cùng cũng không lo một người là hắn.

Hắn muốn cưới một người có thể chiếu cố hắn, ấm áp hắn, cho hắn duy trì cùng lực lượng, thậm chí còn có thể quở tránh hắn lúc hắn phạm sai lầm rối rắm, một nữ nhân tới giáo huấn hắn.

Ngay tại lúc hắn cơ hồ cảm thấy, đời này không có khả năng có một nữ nhân như vậy xuất hiện, Thường Nhuận Chi lại xuất hiện.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 69: Mưu Hôn

Lưu Đồng yêu thích rất nhiều điểm ở Thường Nhuận Chi.

Tỷ như diện mạo của nàng, không yêu không nhiêu khô sạch sẽ thanh tịnh;

Tỷ như vẻ mặt của nàng, khi cùng nàng ở chung, mặc dù nàng luôn luôn không gợn sóng không sợ hãi, trong mắt trước giờ luôn nghiêm cẩn chuyên chú;

Tỷ như giọng điệu khi nàng nói chuyện, giọng nói êm tai như gió mát thì thầm;

Tỷ như bộ dáng khi nàng cười rộ lên, ôn nhu thích ý, trong tươi cười như vậy, hắn giống như có chuyện gì phiền lòng đều có thể trừ khử.

Trong lúc Lưu Đồng đang vui sướng, lại phát hiện, kỳ thực hắn cũng sợ Thường Nhuận Chi. (*Trẻ nhỏ dễ dạy*)

Chính là một lần kia, hắn báo với Thường Nhuận Chi cách xa Mạc nhũ nhân một chút, không cần trêu chọc nàng, lại không thể cho nàng một giải thích hợp lý.

Sau đó Thường Nhuận Chi đối mặt hắn trầm mặc ít lời, làm hắn hoảng hốt khó chịu.

Thậm chí, hắn muốn đụng chạm Thường Nhuận Chi một chút cũng không dám.

https://thuviensach.vn

Kia **** sau khi hồi phủ, cơ hồ một đêm không ngủ, mấy ngày đều vì chuyện đó mà khó chịu.

Rồi sau đó, hắn liền xác định ——

Hắn không muốn ly khai nữ nhân này.

Loại cảm giác này rất huyền diệu, hắn chưa từng có tình cảm đối với một nữ nhân nào như vậy đâu.

Hắn thậm chí mặt dày đi hỏi hoa hoa công tử Diêu Trừng Tây trong kinh.

Diêu Trừng Tây chê cười hắn, nói hắn đây là đối với nữ nhân sinh ra cảm tình, bằng không sẽ không mất hồn mất vía như vậy. (*Ôi! Ca trong sáng quá đi.*)

Lưu Đồng có chút mê mang, hỏi Diêu Trừng Tây hắn nên làm sao đây.

Diêu Trừng Tây chê cười hắn, nói:

"Có thể làm sao đây? Yêu thích liền cướp vào trong tay! Nàng thân phận cao sao? Không cao, nạp nàng vào phủ."

Lưu Đồng nghe xong nhíu lông mày, lắc đầu nói:

"Không lo lắng thân phận của nàng, ta cũng muốn cưới nàng làm thê tử của ta."

Nguyên bản Diêu Trừng Tây đang cười trêu tức nhất thời thu liễm ý cười, ngồi thẳng thân thể cao thấp cẩn thận đánh giá hắn một phen, nói:

"Ngươi xong rồi, ngươi đây là yêu nàng, bằng không ngươi sẽ không luyến tiếc nàng chịu nửa điểm ủy khuất."

Trong lòng Lưu Đồng thật bình tĩnh, thậm chí có chút đắc chí:

https://thuviensach.vn

"Như vậy rất tốt, chính là..."

Hắn lại có chút lo sợ:

"Cũng không biết, nàng đối với ta có phải hay không cũng giống nhau..."

Diêu Trừng Tây không dám tin nói:

"Ngươi nhưng là cốt nhục thiên gia, đường đường là một Hoàng tử đó! Ngươi muốn cưới ai, còn có thể bị người khác quản chế sao? Trừ phi thân phận nàng quá thấp."

Diêu Trừng Tây bát quái hỏi:

"Nói với ta thử xem, đến cùng là ai vậy? Ta giúp ngươi tham mưu?"

Lưu Đồng mặt không biểu cảm đưa tay đẩy mặt hắn ra:

"Gần đây ngươi rất nhàn sao? Thư cục bên kia không là ở thôi ngươi?"

"Ai quản bọn họ? Ta thích viết liền viết, không thích viết ai cũng không thể ấn cổ tay ta buộc ta viết."

Diêu Trừng Tây tự mình lấy cái hào, kêu tử kinh tán người. Hắn xuất thân đại tộc, hàng năm lại trà trộn phố phường, yêu thích viết một ít chuyện lạc thú dân gian.

Hắn tùy tay viết qua một ít chuyện thú vị, thu thập đến cùng nhau, hợp thành một quyển 《diêu tử kinh dật sự》, đúng là sách giải trí mà Thụy vương và Thường Nhuận Chi đều thích xem.

Diêu Trừng Tây bĩu môi, vẫn nhẫn nhịn nói:

"Ta thấy ngươi cũng sốt ruột thật sự, nguyên phối kia của ngươi cũng đã chết hai ba năm, các ngươi cũng không có cảm tình gì, không cần phải vì

https://thuviensach.vn

nàng coi giữ. Đã có tâm nghi nữ nhân, liền nhanh chân cưới về phủ, sớm một chút sinh cho ngươi một nhi nửa nữ, bên cạnh ngươi cũng có điểm nhân khí."

Lưu Đồng không khỏi theo miêu tả của Diêu Trừng Tây, mặc sức tưởng tượng tương lai của hắn và Thường Nhuận Chi.

Đã quyết định chủ ý, Lưu Đồng liền muốn bắt đầu trù tính chuyện hôn sự của mình.

Mặc dù, hắn biết lão thái thái phủ An Viễn hầu cũng vừa ý hắn, hi vọng hắn có thể làm tôn nữ tế của bà, nhưng cho tới bây giờ Lưu Đồng không phải một người chỉ biết dựa vào người khác thay chính mình mưu hoa người.

Hắn dựa vào mấy ngày Thái tử bị giam cầm, lúc ốc còn không mang nổi mình ốc, quyết tâm tốc chiến tốc thắng giải quyết hôn sự của mình.

Đến nỗi, có phải bởi vậy mà chộc giận Thái tử hay không —— vậy cũng là chuyện sau này, hiện tại hắn quản không xong nhiều chuyện như vậy.

Tâm tư trước, nhiệt huyết trên đầu, Lưu Đồng nghĩ người thứ nhất đó là Hiển tần trong cung.

Hắn đưa bài tử tiến cung đi thỉnh an Hiển tần.

Hiển tần nhìn thấy Lưu Đồng đương nhiên rất là cao hứng, trong lòng còn nhớ lần trước Lưu Đồng có nói với bà, có người trong lòng sẽ nói cho bà biết.

Hiển tần vội vàng hỏi:

"Tiểu Cửu đến, là muốn nói cho ta biết nữ tử con yêu thích là ai sao?"

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng cười tủm tỉm ngồi xuống, nói chêm chọc cười một phen, rồi mới ngượng ngùng nói:

"Hôm nay là tới hướng nương nương thảo cái chủ ý."

"Hả?"

Hiển tần nhất thời cười hỏi:

"Chuyện gì vậy, con nói nghe một chút?"

Lưu Đồng ngượng ngùng sờ sờ cái mũi:

"Con lúc trước... Nhận thức một cô nương, đĩnh, rất thích nhân gia ..."

Nói đến đây Lưu Đồng có chút ngượng ngùng, không tiếp tục nói tiếp.

Hiển tần nghe được tâm hoa nộ phóng, vội vàng giục:

"Tiếp tục nói nha! Là cô nương nhà ai? Bao lớn? Lớn lên ra sao? Tính tình thế nào..."

Một lần hỏi rất nhiều, Lưu Đồng dừng một chút mới nói:

"Con xem nàng tự nhiên chỗ nào cũng tốt, bất quá nếu phải gả cho con, khả năng sẽ gặp chút chê trách."

Nguyên bản vẻ mặt Hiển tần đang hưng phấn cũng hoãn xuống, chần chờ nói:

"Có cái gì không ổn à?"

Lưu Đồng gật đầu:

"Nàng gả hơn người."

https://thuviensach.vn

Hiển tần hiểu rõ vuốt cằm:

"Vậy nàng là bị hưu, hây là nàng thủ tiết?"

"Đều không phải..."

Lưu Đồng xấu hổ nói:

"Nàng hòa ly."

Trên mặt Hiển tần không tránh khỏi một tia kinh ngạc, như có đăm chiêu nói:

"Bây giờ người hòa ly... Nhưng là rất ít nghe nói."

Lưu Đồng có chút nóng vội, vội nói:

"Nương nương, nàng là người rất tốt, thật sự, thật sự tốt lắm..."

Muốn khích lệ cô nương trong cảm nhận của mình là tốt nhất, Lưu Đồng ở trước mặt Hiển tần lại nhất thời nghèo từ, chỉ có thể cường điệu nói hai chữ "Tốt lắm".

Thấy hắn sốt ruột, Hiển tần nở nụ cười.

"Tốt lắm, nói nửa ngày con cũng không nói đến cùng là cô nương nhà ai."

Hiển tần nói:

"Trước tiên nên nói rõ với con, nếu nàng kia thân phận rất thấp, ta muốn hỗ trợ, chỉ sợ cũng hữu tâm vô lực."

Lưu Đồng khẽ lên tiếng, nói:

https://thuviensach.vn

"Nương nương cũng biết nàng. Nàng là thứ muội của ngũ tẩu, tam cô nương phủ An Viễn hầu."

Hiển tần nhất thời sửng sốt chớp chớp mắt, nói:

"Là kêu... Nhuận Chi sao?"

"Phải!"

Lưu Đồng vội vàng gật đầu:

"Nương nương biết nàng?"

"Đó là muội tử của ngũ tẩu con, ta tự nhiên là biết."

Hiển tần nhíu mày:

"Lúc trước khi sứ đoàn Tiên Ti đến kinh, trên cung yến nàng vội tới vấn an ta. Ta đã để Xích Thược đi theo hầu hạ nàng."

Lưu Đồng cúi đầu, có chút không yên.

Ngày ấy Thường Nhuận Chi xảy ra chuyện, người biết được tình huống chân thực không nhiều lắm, nhưng lúc đó hầu hạ bên người nàng là hai cung nữ, một người là tiểu cung nữ Xích Thược trong cung Hiển tần, một người khác đã từng hầu hạ Thường Thấm Chi khi nàng làm nữ quan, tên Uyển Bạch, hai người này nhất định biết một hai.

Cũng không biết Xích Thược ở trước mặt Hiển tần có đóng nhanh miệng hay không.

Lại nghe Hiển tần nói:

"Xích Thược nhưng là nói, Thường tam cô nương kia làm người ôn hòa, là người tốt tính lại tinh tế."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng nhẹ nhàng thở ra, cười hì hì nói:

"Người mà con coi trọng, sao có thể không tốt?"

Hiển tần nở nụ cười:

"Lúc này, con coi trọng nhân gia, tự nhiên thấy được nhân gia chỗ nào cũng tốt."

Hiển tần suy nghĩ một chút, nói:

"Việc này trước tạm thời gác lại, chờ ta hiểu biết một hai lại nói."

Lưu Đồng nhất thời nóng nảy:

"Nương nương, việc này cũng không tốt kéo dài!"

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 70: Nan Đề

"Sao con gấp gáp như vậy chứ?"

Hiển tần kỳ quái nói:

"Thật muốn đàm hôn sự, cũng không phải là chuyện ngày một ngày hai?"

"Một ngày hai ngày nhưng là không cần gấp như vậy."

Lưu Đồng vội hỏi:

"Một tháng có thể định ra được không?"

Kỳ thực Lưu Đồng thật muốn nói, chẳng sợ một ngày hai ngày, hắn cũng thực vội!

Hiển Tần nghe xong liền nhíu mày:

"Sao lại muốn hạn định thời gian một tháng?"

Lưu Đồng chần chờ sau đó nhỏ giọng nói:

"Nương nương cũng biết, cọc hôn sự lần đầu của con chính là do Thái Tử làm môi. Mạc gia kia, nhìn nhưng là còn muốn ghép nữ nhi cho con. Hiện tại Thái Tử bị giam cầm, vừa vặn không thể xen vào hôn sự của con, con nghĩ thừa dịp trong khoảng thời gian này, nhanh chóng thúc đẩy chung thân đại sự của mình sẵn sàng."

https://thuviensach.vn

Hiển tần khẽ thở dài, nói thầm:

"Mạc gia kia nơi nào không tốt..."

"Nương nương!"

"Hảo hảo, đều theo con."

Hiển tần liên tục nhân nhượng Lưu Đồng đã quen, cũng không chối từ, chỉ cảm thán cười nói:

"Con lớn không cần nương, thật sự là phục con rồi. Này hai **** đi cởi xuống Thường tam cô nương kia là dạng người gì, rồi sau đó mời phu nhân An Viễn hầu vào cung nói chuyện. Như vậy, cuối cùng được rồi đi?"

"Vậy, đa tạ nương nương."

Lưu Đồng đứng dậy, chính đáng hợp tình hành đại lễ cho Hiển tần.

Hiển tần bất đắc dĩ lắc đầu.

Có Hiển tần hỗ trợ, nhưng đến cùng Lưu Đồng vẫn là cảm thấy không đủ.

Hắn biết rõ, cuối cùng có thể quyết định hôn sự của hắn, không ai khác chính là Hoàng đế, chỉ cần một đạo thánh chỉ tứ hôn là xong.

Hắn tốt xấu cũng là Hoàng tử, hôn sự của hắn, nhất định là muốn Hoàng đế phê chuẩn.

Mà nếu như có tài năng gì nhường Hoàng đế đáp ứng hắn cưới một phụ nhân đã hòa ly?

Con đường duy nhất mà Lưu Đồng có thể nghĩ đến, đó là Quý phi nương nương trong cung.

https://thuviensach.vn

Quý phi xuất thân dân gian, không có thế lực ngoại hướng giúp đỡ, lại có thể một đường ngồi vào vị trí Quý phi, nói vậy bà cũng là người có tâm kế.

Bất quá Quý phi không có con, nghe đồn Quý phi cũng từng muốn ôm một Hoàng tử dưỡng ở dưới gối, nhưng không thành.

Có cung nhân biết nội tình từng nói, nhường Quý phi nuôi dưỡng Hoàng tử là đề nghị của hoàng thượng, nhưng Quý phi cự tuyệt.

Vốn tưởng rằng Quý phi sẽ bởi vậy ở trong cung dần dần mất đi địa vị, lại không nghĩ rằng Quý phi lại long sủng không suy, thậm chí lướt qua các tần phi có con khác ngồi vững địa vị cao, chưởng quản phong ấn hoàng hậu, quản lý toàn bộ hậu cung, Nguyên Vũ đế đối với nàng cũng là kính trọng có thêm, đúng là không thua kém gì Thuần Khác hoàng hậu đã qua đời.

Lưu Đồng cùng Hiển tần thương lượng một phen, Hiển tần nói:

"Nếu như Thường tam cô nương kia thật sự tốt, phủ An Viễn hầu cũng đồng ý gả nữ nhi cho con, ta đây phải đi tìm Quý phi nương nương nói một chút. Bất quá..."

Hiển tần dừng một chút, nói:

"Quý phi nương nương có giúp con hay không, không thể vội vàng được, ta cũng không thể cam đoan."

Lưu Đồng nói:

"Lúc nương nương đi tìm Quý phi nương nương nói chuyện của con, con cũng muốn đi theo. Con sẽ thuyết phục Quý phi nương nương giúp con."

Hiển tần hơi hơi nhíu mi, nhìn Lưu Đồng nói:

https://thuviensach.vn

"Con thuyết phục Quý phi hả? Con có thể có ưu việt gì thuyết phục Quý phi?"

Lưu Đồng trầm mặc không nói, nửa ngày sau mới lên tiếng:

"Đến lúc đó nương nương sẽ biết."

Hiển tần thấy hắn đã hạ quyết tâm, cũng không tiếp tục khuyên nhiều, chỉ thở dài nói:

"Hi vọng Thường tam cô nương kia, đối với con mà nói thật là lương phối đi."

Bằng không lại muốn cô phụ một phen tâm tư của con đó.

Cùng Hiển tần bên này nói ổn thỏa, Lưu Đồng liền cảm thấy cả người thoải mái.

Ra cung, hắn lập tức đi đến phủ Thụy vương.

Thụy vương đã nghĩ đê ở hành lang phía Tây bị vỡ có liên quan tới việc thiện hậu chi sách, sở hữu điều trần tổng cộng viết hơn mười bổn tấu chương, lúc này nhường Nguyên Vũ đế đọc kỹ vỗ án trầm trồ khen ngợi, lập tức đưa cho Trung Thư Lệnh, để Trung Thư Lệnh xem xét phác thảo chiếu lệnh.

Có lẽ là theo chuyện này, Nguyên Vũ đế cũng nhìn ra được Thụy vương có năng lực xử lý chính sự, cũng có lẽ là Nguyên Vũ đế đối với Thụy vương ở trên triều đình, không giống như đám người Kỳ vương bỏ đá xuống giếng với Thái Tử mà cảm thấy vui mừng, sau đó, Nguyên Vũ đế bắt đầu coi trọng Thụy vương vị vương gia này luôn luôn không có tiếng tăm gì, sau khi để hắn tới Hộ bộ xét duyệt thu hoạch thu thuế má bao năm qua, suy tính thu hoạch vụ thu năm nay so với năm trước, thuế má thu vào từ các nơi cần phải nộp lên trên, báo cho hắn nghe.

https://thuviensach.vn

Chuyện này đối với Thụy vương mà nói, xác thực là một khảo nghiệm.

Cũng xác thực là một nan đề.

Trong khoảng thời gian này, Thụy vương cũng chính vì chuyện này mà cảm thấy buồn khổ, hơn nữa có chút triều thần có lẽ là nhìn hướng gió, nhận thấy Thụy vương có phải đã bắt đầu đại tác phẩm, cũng có người bắt đầu chạy tới phủ Thụy vương, làm Thụy vương càng ngày càng phiền.

Khi Lưu Đồng tìm được Thụy vương, Thụy vương đang khắc banh một khuôn mặt đầu gỗ.

Lưu Đồng rất quen thuộc việc của mình đó là tìm vị trí ngồi xuống, nhìn Thụy vương nói:

"Ngũ ca hôm nay được nhàn sao? Lại ở chỗ này làm nghề mộc."

Thụy vương đầu cũng không nâng, trầm giọng nói:

"Làm nghề mộc, tùng tùng xương cốt. Sợ là ngày mai sẽ không xong."

Lưu Đồng nhìn hắn, bên tai chỉ để lại âm thanh kẽo kẹt kẽo kẹt cứ đầu gỗ.

Nửa ngày sau cuối cùng đặt đầu gỗ cứ xuống, Thụy vương cầm cứ xuống đoạn đầu gỗ kia, nhìn về phía Lưu Đồng nói:

"Phụ hoàng cho ta đại nạn đề."

Lưu Đồng nghĩ lại đã biết:

"Nhưng mà, hạch toán bao năm qua là chuyện thu hoạch thuế má vụ thu của Hộ bộ mà?"

Thụy vương gật đầu:

https://thuviensach.vn

"Trước khi Thái Tử chưa tiếp quản Hộ bộ, thuế má Hộ bộ thu vào kỳ thực cũng không làm sao trong suốt, luôn có chút không vào trướng, vào hầu bao tư nhân của quan viên. Sau khi Thái Tử tiếp quản, thuế má thu vào nhìn qua theo dĩ vãng không có biến hóa nhiều lắm, cũng chính là vào quốc khố, cũng không biết có bao nhiêu. Bây giờ Thái Tử bị giam cầm, phụ hoàng để ta hạch toán thuế má Hộ bộ thu bao năm qua, không thiếu được muốn mở quốc khố điểm một điểm... A, ta đã có thể đoán trước, đến lúc đó lại là một phen tinh phong huyết vũ."

Lưu Đồng mím môi nói:

"Ngũ ca có thể qua loa điểm một điểm, ứng phó xong là được."

Mặc dù Lưu Đồng nói như vậy, nhưng trong lòng hắn biết, Thụy vương chẳng phải cái loại người qua loa cho xong.

Thụy vương nhìn chằm chằm đầu gỗ, một bên cẩn thận nghiên cứu hoa văn trên đầu gỗ, một bên nói:

"Thái Tử tham ô tiền lương ở Hộ bộ, tám chín phần mười phụ hoàng là biết đến. Phụ hoàng còn không phải lão hồ đồ. Chẳng qua, phụ hoàng ngầm đồng ý Thái Tử tích góp từng tí một thế lực, cho nên cũng không so đo thôi. Dù sao ở trong lòng phụ hoàng xem ra, thiên hạ này, tóm lại có một ngày sẽ là của Thái Tử."

Thụy vương thở ra ngụm trọc khí, đặt xuống đầu gỗ nói:

"Phụ hoàng bảo ta làm như vậy, cố hết sức không lấy lòng, mục đích có hai cái. Một cái, chính là thăm dò ta có phải vô tâm đá Thái Tử một cước hay không. Cái thứ hai, đại khái cũng là cảnh cáo Thái Tử một phen. Cảnh cáo hắn không cần làm quá mức."

"Cho nên, qua loa điểm trướng có lệ... Là không có khả năng."

https://thuviensach.vn

Thụy vương khẽ cười một tiếng.

Lưu Đồng cắn răng nói:

"Phụ hoàng không lo lắng Ngũ ca tại đây làm chuyện gì cho hợp cảnh sao? Ngũ ca muốn tra sổ sách Hộ bộ, khẳng định tốt tội một ít quan viên ở Hộ bộ. Tra trình độ như thế nào, cũng muốn Ngũ ca cẩn thận cân nhắc châm chước. Tra quá sâu, liên lụy ra nhiều người, nhất định làm Thái Tử chịu đại tỏa, Phụ hoàng không vui. Tra được không sâu, lại làm phụ hoàng bất mãn... Cũng không luận tra được thâm cùng không sâu, tóm lại đều đắc tội với người làm chuyện xấu. Bọn họ không dám oán trách phụ hoàng, bêu danh này không phải để Ngũ ca cõng sao?"

"Ai nói không phải đâu?"

Thụy vương thở dài một tiếng, lười biếng duỗi thắt lưng nói:

"Cho nên hôm nay nên thả lỏng xương cốt trước, chờ nay mai, nói vậy sẽ không có ngày thanh nhàn rồi."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 71: Trận Đánh Ác Liệt

Nói đến đây, Thụy vương lại tiếc nuối nói:

"Đầu gỗ này, nhưng là có thể cho ngũ tẩu đệ mài sơ, cũng không biết lúc nào rảnh rỗi mà hoàn công."

"Ngũ ca!"

Lưu Đồng vừa vội vừa tức, tâm tình nguyên bản vốn có chút nhảy nhót, cũng bởi vì chuyện của Thụy vương mà lo lắng chen ngang.

"Không cần lo lắng."

Thụy vương cười cười, hỏi Lưu Đồng:

"Đúng rồi, đệ đột nhiên tới là có chuyện gì?"

Lưu Đồng cũng không tốt nói chuyện của mình, bỗng chốc chỉ cảm thấy tâm tình cái gì cũng không có.

Thụy vương so với hắn nhìn thông suốt hơn nói:

"Luôn có người phải làm việc này, cố hết sức không lấy lòng làm chuyện xấu ... Ta đi làm, cũng không có gì."

Thụy vương đến gần Lưu Đồng, vỗ vỗ bờ vai của hắn:

"Chút chuyện ấy ta còn có thể ứng phó, đệ không cần quá mức lo lắng. Cùng lắm thì chính là, sau khi Thái tử khởi phục lại thiết kế ta một lần. Vừa

https://thuviensach.vn

vặn, ta cũng rơi cái thanh nhàn. Còn nữa, Thái tử cũng sẽ không thể làm quá mức, tốt xấu còn có phụ hoàng nhìn mà, hắn sẽ không nguyện ý ở trước mặt phụ hoàng gánh cái danh bạc tình với huynh đệ."

Lưu Đồng cảm thấy Nguyên Vũ đế bất công quá mức, trong lòng rất là khó chịu.

Nhưng hắn biết mình nhiều lời vô ích, chuyện mà Thụy vương quyết định, đệ đệ là hắn đây, liên tục khuyên cũng tuyệt không hai lời.

Chỉ có thể tin tưởng, Thụy vương có năng lực có thể xông qua đống hỗn tạp này.

Thụy vương vừa cười vừa hỏi hắn:

"Hôm nay, đệ đến đây có chuyện gì sao? Mới vừa rồi khi đệ bước vào, ta còn nhìn đệ thần thái sáng láng."

Lưu Đồng có chút ngượng ngùng, hắn còn tưởng rằng mình tiến vào, ngũ ca hắn luôn luôn vội vàng làm nghề mộc hoạt, căn bản không chú ý hắn.

Lưu Đồng gãi gãi đầu, liền kể chuyện chính mình vào cung tìm Hiển tần, cầu Hiển tần hỗ trợ, còn tính toán đi tìm quý phi nương nương nói chuyện.

"Đệ muốn chốt xuống hôn sự, thời điểm tốt nhất cũng chính là lúc này ..."

Lưu Đồng nhẹ giọng nói:

"Thái tử bị giam cầm, nói vậy ở dưới mí mắt phụ hoàng, hắn cũng không dám làm nhiều động tác nhỏ. Thừa dịp hắn ốc còn không mang nổi mình ốc, đó là thời cơ hắn quản không đến trên đầu đệ, đệ muốn nhanh chóng định xuống hôn sự, cũng miễn cho lo lắng đề phòng, sợ một ngày kia phụ hoàng đột nhiên lại tứ hôn cho đệ."

https://thuviensach.vn

Lần trước Nguyên Vũ đế đột nhiên tứ hôn, cũng chưa từng hỏi qua ý kiến Lưu Đồng. Thái tử nhấc lên đích nữ Mạc gia, nói nhìn cửu đệ đã đến tuổi, nên thành hôn, Nguyên Vũ đế còn nói Thái tử hữu ái huynh đệ, lúc này liền nhường quý phi phái người đi điều tra tin tức liên quan tới đích nữ Mạc gia, tin tức trở về rất vừa lòng, Nguyên Vũ đế cao hứng ban hôn.

Từ đầu tới đuôi, đều không muốn nói trước với Lưu Đồng một câu.

Đối với chuyện này, trong lòng Lưu Đồng rất không thoải mái.

Thụy vương nghe vậy suy nghĩ một chút, gật đầu nói:

"Chính xác, Thái tử cũng bị giam cầm một tháng, chuyện này là do miệng vàng lời ngọc của phụ hoàng hạ, không có khả năng sửa đổi. Một tháng này đúng là thời cơ tốt nhất. Bất quá —— "

Thụy vương nghi hoặc nói:

"Chỗ mẫu phi hứa sẽ giúp đệ nói tốt ngược lại cũng thôi, nhưng chỗ quý phi nương nương, làm sao đệ dám chắc chắn bà ta có thể giúp đệ chứ? Ta ngược lại không biết từ khi nào đệ lại có giao tình với quý phi nương nương nha."

Trong lúc nhất thời Lưu Đồng có chút trầm mặc, nửa ngày sau mới nói:

"Đệ và quý phi nương nương không có giao tình, bất quá là... Có chút điều kiện, có thể bàn cùng bà ta."

Thụy vương càng thấy kỳ quái, hồ nghi nhìn chằm chằm Lưu Đồng, nói:

"Tiểu Cửu đã trưởng thành, có chút bí mật cũng không nói với ngũ ca rồi."

Lưu Đồng nhếch miệng cười cười, nhưng nụ cười này rõ ràng thập phần giả dối.

https://thuviensach.vn

Thụy vương cũng không hỏi nhiều, chỉ nói:

"Chính đệ phải chú ý đắn đo đúng mực, ta cũng không cần quá mức lo lắng cho đệ. Tốt xấu gì đây cũng là hôn sự của đệ, tất nhiên đệ so với ta còn muốn để bụng."

Lưu Đồng cười cười:

"Ngũ ca chờ uống trà em dâu đến nơi."

Thụy vương nhíu mày nói:

"Đó vẫn là muội thê của ta đấy nhé."

"Gả cho đệ, trước hết là tiểu em dâu, sau đó mới là muội thê."

Lưu Đồng nở nụ cười, thấy Thụy vương lộ vẻ mặt mệt mỏi, nhân tiện nói:

"Ngũ ca, hôm nay hảo hảo nghỉ ngơi một chút đi, bồi ngũ tẩu nhiều nhiều chút. Kế tiếp một đoạn ngày... Sợ là, sẽ có một trận đánh ác liệt."

Thụy vương gật đầu, nhéo nhéo mi tâm:

"Đúng vậy, quan viên ở Hộ bộ này... Đều là mấy tên giảo hoạt, cũng không dễ tiếp xúc."

Lưu Đồng tự biết mình cũng giúp không được Thụy vương cái gì, thức thời cáo lui.

Trở lại phủ Cửu hoàng tử, Hoa Trạch đã trình lên sổ sách thu chi trong phủ Hoàng tử.

"Năm trước, bổng ngân lộc mễ của gia đã đi một nửa, đại đầu vẫn là dùng ở Tây Vực bên kia..."

https://thuviensach.vn

Hoa Trạch thấp giọng nói:

"Bất quá, gia nhiều năm liên tục ngầm giúp đỡ dân chúng Tây Vực như vậy, nhưng cũng không có người biết là gia làm việc này."

Cửu hoàng tử nhíu mày, nói:

"Ta giúp người Tây Vực, không phải vì yếu nhân cảm kích báo đáp."

Cửu hoàng tử khép lại sổ sách, suy nghĩ một chút nói:

"Mã thượng chính là thu hoạch vụ thu, sau khi thu hoạch vụ thu sẽ kiểm kê nhập quốc khố, một năm bổng ngân lộc mễ này triều đình cũng sẽ phát xuống dưới. Trong khoảng thời gian này... Ngươi để người ta quét dọn trong phủ một chút, chủ viện bên kia cũng nên thu chỉnh một phen, nên đặt mua gì đó, đặt mua tốt lắm."

Hoa Trạch sửng sốt, liếc mắt nhìn Hoa Hạo, hỏi:

"Ý của gia là..."

Lưu Đồng cười cười:

"Đại khái không bao lâu nữa, trong phủ muốn có việc vui."

Hoa Trạch nhất thời kinh hỉ nói:

"Gia muốn kết hôn Hoàng tử phi ạ?"

"Ừm."

Lưu Đồng vuốt cằm:

"Mặc dù chuyện này còn chưa có định, bất quá... Ta cũng nắm chắc vài phần. Trước chuẩn bị, không sai biệt lắm."

https://thuviensach.vn

Lúc này, Hoa Trạch cao giọng đáp ứng, lập tức bị kích động đi tìm ma ma quản sự phân phó việc này.

Lưu Đồng để Hoa Hạo lui xuống, nằm trên sạp, suy tư đến lúc đó gặp quý phi nên làm sao cùng bà ta đàm phán việc này.

Hắn áp căn không biết là Hiển tần và phủ An Viễn hầu tiếp xúc sẽ có vấn đề gì.

Trong đầu nghĩ tới quý phi kia, Lưu Đồng liền không thể không hồi tưởng một màn năm đó Mạc thị lâm chung.

Mặc dù Mạc thị nhập phủ chỉ có hai tháng, trong khoảng thời gian ngắn Lưu Đồng đối với nàng cũng không thể sinh ra cảm tình, nhưng Lưu Đồng tin tưởng đó là một nữ hài tử ngại ngùng nội hướng tới cực điểm.

Sau khi nàng vào phủ luôn luôn ở tại chủ viện dưỡng thương, Lưu Đồng cũng không phải người cầm thú, tự nhiên sẽ không ở lúc nàng dưỡng thương mà động phòng cùng nàng.

Tuy rằng như vậy, nhưng Lưu Đồng và Mạc thị vẫn ở chung rất hòa hợp.

Lưu Đồng luôn luôn là người mềm lòng, mặc dù không vừa lòng với cọc hôn sự này, nhưng hắn không phải là người giận chó đánh mèo.

Đã cưới thê trở về, hắn đương nhiên sẽ hảo hảo đợi nàng.

Huống chi lần đầu tiếp xúc với Mạc thị, Lưu Đồng cũng không thấy phản cảm với nàng.

Tuy rằng còn không phải phu thê chân chính, nhưng thừa dịp khi Mạc thị dưỡng thương mà bồi dưỡng cảm tình, Lưu Đồng cũng nguyện ý.

Mỗi ngày cùng nhau dùng ngọ thiện và bữa tối, chỉ cần có lúc ở không, Lưu Đồng đều sẽ ở chung với Mạc thị.

https://thuviensach.vn

Nguyên bản Mạc thị trầm mặc ít lời, suốt ngày nói nhiều cũng chỉ hai câu, nhưng lúc Lưu Đồng cùng nàng tiếp xúc, dần dần Mạc thị cũng sẽ đáp lại Lưu Đồng một hai câu, khi đối mặt Lưu Đồng, cũng sẽ ngượng ngùng cười.

Chính là ma ma bên người Mạc thị rất nghiêm khắc, mỗi khi phu thê bọn họ ở chung một chỗ, ma ma kia đều phụng phịu đứng ở giữa.

Có vài lần, Lưu Đồng muốn đuổi ma ma mặt lãnh kia đi ra, lại cảm thấy Mạc thị không có hé răng, không tốt hạ thấp mặt mũi của nàng, mỗi lần chỉ có thể nhịn.

Trừ bỏ điểm không thoải mái đó, Lưu Đồng cũng không có cái gì không vừa lòng.

Lưu Đồng cho rằng hết thảy đều phát triển theo hướng tốt, lại không nghĩ rằng, đột nhiên có một ngày, Mạc thị trọng bệnh.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 72: Đi Qua

Editor: Bộ Yến Tử

Mạc thị bệnh nặng vạn phần kỳ quái, không hề trưng triệu.

Lưu Đồng nhận được tin tức, ngựa không dừng vó chạy về phủ Hoàng tử.

Rõ ràng trước một ngày, hắn và Mạc thị ở trên bàn cơm vẫn nói nói cười cười, làm sao Mạc thị có thể đột nhiên bệnh nặng chứ?

Lưu Đồng cảm thấy thập phần kinh ngạc, trong lòng cũng rất sốt ruột.

Trở về phủ vào phòng, đi thẳng đến trước mặt Mạc thị, ánh vào mi mắt hắn, là một nữ tử cuộn mình thành một đoàn, cắn chặt răng ôm chân bị thương.

Lưu Đồng bước lên phía trước nâng nàng dậy, sốt ruột hỏi đã mời thái y chưa. Tiểu nha hoàn vội vã đáp đã đi mời, một phòng hạ nhân đều lộn xộn.

Trong lòng Lưu Đồng rất không vui, dư quang lại liên tục ném đến trên người lão ma ma bên cạnh Mạc thị, lão đứng im một chỗ bất động, sốt ruột cùng phẫn nộ nhất thời dâng trào trong lòng, Lưu Đồng một cước đạp đi qua mắng:

"Chủ tử ngươi ở chỗ này khó chịu như thế, ngươi ngược lại xem như không có quen hệ tới ngươi! Đều cút đi cho bổn Hoàng tử! Đều cút đi!"

https://thuviensach.vn

Lão ma ma phát hoảng, vội vàng đụng đầu cấp tốc lui đi ra, còn lại bọn nha hoàn cũng không dám đợi ở đó, nối đuôi nhau mà ra.

Dù sao, khi Lưu Đồng nổi giận lên vẫn rất dọa người.

Trong phòng nhất thời chỉ còn lại phu thê hai người bọn họ.

Lưu Đồng cảm thấy cần phải lưu lại một hai người hầu hạ, đang muốn kêu hai người trở về, lúc này, hắn nghe được Mạc thị nhẹ nhàng thở ra.

Hắn ôm lấy nửa người trên của Mạc thị, lên tiếng trấn an nàng nói:

"Không có việc gì, thái y lập tức đến."

Lưu Đồng cũng không ý thức được tình huống của Mạc thị có bao nhiêu nghiêm trọng, còn tưởng rằng chỉ là không khỏe nhất thời.

Nhưng mà Mạc thị lại nhanh nhẹn bám lấy cánh tay hắn, đối hắn lắc đầu, ý bảo hắn, nàng có chuyện muốn nói.

Lưu Đồng liền dựa sát vào người nàng chút.

Mạc thị chăm chú nhìn Lưu Đồng một lát, như là dùng sức, thở hổn hển nói:

"Gia, chàng là ... Người tốt."

Lưu Đồng biết vậy nên càng không hiểu, lại có chút dở khóc dở cười:

"Đã là lúc nào rồi, nói cái gì người tốt người xấu. Nàng đừng lo lắng, thái y..."

"Vô dụng."

Trên trán Mạc thị đã tràn đầy mồ hôi:

https://thuviensach.vn

"Thái y đến cũng vô dụng, thiếp biết, bọn họ nhất định phải để thiếp chết ..."

Lưu Đồng nhất thời trừng lớn mắt, căn bản nghe không rõ ý tứ trong lời nói của Mạc thị.

Mà đối với Mạc thị, lời này là nàng đã dùng hết khí lực còn lại để nói.

"Gia, chàng là người tốt, thiếp không, không muốn lừa chàng, để chàng cả đời chẳng biết gì..."

Lời Mạc thị nói đứt quãng, khó nhọc:

"Thiếp không phải, không phải là đích nữ phủ Phụ quốc công, thiếp là, thiếp là thứ nữ... Vốn nên gả cho chàng, là đích tỷ của thiếp, nàng, nàng bây giờ là... Là Đừng phủ Thái tử, Mạc nhũ nhân..."

Tay Lưu Đồng ôm Mạc thị nhất thời cứng ngắc như sắt, ẩn ẩn còn có một tia run run.

Không thể tin.

"Thái tử và đích tỷ của thiếp đã sớm có xã giao ám muội, phụ thân và tổ phụ, bọn họ cũng biết ... Bọn họ muốn đưa đích tỷ vào phủ Thái tử, nhưng mà, nhưng mà lại không cam lòng để nữ nhi đích xuất làm thiếp, cho nên..."

Lời Mạc thị nói đã có chút mơ hồ, nhưng giờ phút này Lưu Đồng lại nghe được rành mạch.

"... Thái tử nhường gia cưới đích tỷ bất quá chỉ là ngụy trang, hắn đã sớm trước một bước, tiếp đích tỷ đến phủ Thái tử. Mà thiếp, thiếp muốn thay thế đích tỷ gả cho gia. Thiếp vốn, vốn cho rằng chuyện này cũng là một đường ra cho thiếp, đường ra, nhưng mà..."

https://thuviensach.vn

Mạc thị nói xong, nước mắt cũng rớt xuống:

"Nhưng mà thiếp không nghĩ tới, trước khi xuất giá vì cảnh cáo thiếp không cần nói lung tung, lại bị chặt đứt một chân, sau khi xuất giá, trong phủ lại phái người theo tới giám thị thiếp... Các nàng hứa là xem, xem gia và thiếp cảm tình dần dần hảo, bọn họ lo lắng một ngày kia, kế sách này sẽ, sẽ bại lộ. Cho nên..."

Mạc thị thở gấp mấy hơi, vốn Lưu Đồng chết lặng vội vàng thu hồi tinh thần đa nghi, ôm nàng sát thêm một chút, động động miệng muốn nói cái gì, lại phát hiện mình cái gì cũng nói không nên lời.

"... Gia, vốn thiếp chết liền chết, nhưng mà thiếp không muốn chàng làm một người hồ đồ, lại càng không muốn chàng bị lừa chẳng biết gì, còn muốn khăng khăng một mực thay Thái tử, thay Thái tử làm việc..."

Đồng tử Mạc thị bắt đầu tan rã:

"Cuối cùng, cuối cùng có cơ hội như vậy, có thể nói cho chàng biết chân tướng. Thiếp, thiếp cũng liền..."

Cũng liền an tâm ...

Mạc thị còn chưa nói xong, đã khí tuyệt bỏ mình.

Hai mắt Lưu Đồng đỏ bừng, trong mắt tràn ngập tơ máu, ôm lấy thân thể Mạc thị chậm rãi ngửa đầu.

Hắn cảm thấy hình như hắn khóc, chẳng qua không có rơi lệ.

Lưu Đồng lẳng lặng cùng Mạc thị đợi thật lâu, thẳng đến khi nha hoàn ngoài cửa không yên nói:

"Điện hạ, thái y đến."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng im lặng không tiếng động, nửa ngày sau mới mở miệng khàn khàn nói:

"Cho thái y vào đi."

Thái y xách theo hòm thuốc đi vào gặp cảnh này liền nói thầm, một thanh mạch, nhất thời buông lỏng cổ tay Mạc thị ra, hoảng sợ nói:

"Cửu hoàng tử, này, Hoàng tử phi đã..."

"Đã chết?"

Mắt Lưu Đồng không biểu cảm.

Thái y vội gật đầu, trong lòng càng không yên cùng bất an.

Lưu Đồng nói:

"Đến cũng đã đến, nhìn thử đi. Hoàng tử phi đột nhiên bị bệnh, nàng đi gấp. Ngươi lại nhìn một cái, nàng bị làm sao vậy? Là bệnh gì đột phát?"

Thái y theo lời cẩn thận kiểm tra, rồi sau đó cung kính trả lời:

"Hồi Cửu hoàng tử, Hoàng tử phi là vì vết thương chân chuyển biến xấu..."

Vừa thông suốt giải thích, nói ngắn gọn chính là một câu nói.

Mạc thị đột nhiên bệnh nặng, là vì bị thương nặng dẫn phát. Chứng bệnh kỳ thực đã có đoạn ngày, chẳng qua không có chú ý tới. Hôm nay đột nhiên phát bệnh, tuy rằng tới gấp, nhưng cũng là chuyện trong dự kiến.

Lưu Đồng lẳng lặng nghe, nghe xong liền cho thái y đi xuống, lại phân phó người tiến vào, vào cung giao đãi báo tang.

Ngay sau đó, Lưu Đồng đưa hạ nhân hồi môn của Mạc thị tới.

https://thuviensach.vn

"Các ngươi tốt."

Lưu Đồng mặt không biểu cảm nhìn những người này, nhe răng cười nói:

"Thân thể Hoàng tử phi không khoẻ, các ngươi thế nhưng không bẩm báo chuyện này, các ngươi hầu hạ chủ tử như thế nào hả?"

Lấy lão ma ma kia cầm đầu hạ nhân nhất thời phủ phục dưới đất, một đám hồn bất phụ thể.

Lưu Đồng không nói hai lời, quát:

"Người tới! Đem lão điêu nô kia khấu đứng lên!"

Lão ma ma nhất thời trừng to mắt, vội lớn tiếng nói:

"Cửu hoàng tử! Ta là ma ma, vú nuôi đích xuất của phủ Phụ quốc công!"

"Ở trước mặt bổn điện hạ, ngươi lại dám tự xưng 『ta』?"

Lưu Đồng cười đến càng thêm □ người:

"Nói đến nói đi bất quá cũng chỉ là một nô tài, cũng dám đùa bỡn uy phong ở trước mặt bổn điện hạ, có thể thấy được, trong ngày thường đối với Hoàng tử phi ngươi có bao nhiêu kiêu ngạo! Hôm nay, mượn ngươi tới khai đao!"

Lưu Đồng vung tay lên, Hoa Trạch và Hoa Hạo liền lập tức tiến lên giữ chặt hai cánh tay lão ma ma, kéo bà đứng lên.

Xử trí xong lão ma ma, thừa lại nô tài hồi môn của Mạc thị, Lưu Đồng đều cho người thống nhất kéo dậy.

Đến phiên lão ma ma, Lưu Đồng tự mình thẩm vấn một đêm.

https://thuviensach.vn

Đối với lời nói của Mạc thị, Lưu Đồng cảm thấy bất khả tư nghị, lại tìm không thấy nửa điểm không ổn, chỉ cảm thấy nàng nói chuyện hợp tình hợp lý.

Nếu thật là như vậy...

Trong mắt Lưu Đồng nhiễm mê mang một lát, rồi sau đó lại chuyển thành kiên định.

Hắn thẩm vấn lão ma ma cả đêm, thủ đoạn ngoan độc đều sở xuất.

Cuối cùng, Lão ma ma vẫn không thể nhịn xuống nghiêm hình tra tấn như vậy, cắn chặt răng, thành thật giao đãi.

Hết thảy những gì Mạc thị nói, đều là thật sự.

Thẩm vấn lão ma ma xong, Lưu Đồng trực tiếp cho người ta đem nàng trượng tễ(1).

Kế tiếp đâu?

Muốn hỏi Thái tử lấy lại công đạo, truy cứu tội của phủ Phụ quốc công?

A.

Lưu Đồng bật cười, đưa tay che hai mắt.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 73: Ước Gặp

Giữa khuya khi mộng, Lưu Đồng thường mộng thấy một màn lúc Mạc thị lâm chung.

Rồi sau đó, hắn lại nhớ tới một màn mẫu phi khởi vũ mà chết, trọng điệp ở cùng một chỗ.

Đối với Lưu Đồng mà nói, chính mắt nhìn thấy mẫu phi của mình chết, chính mắt nhìn thấy vợ cả bỏ mình, đều là nỗi đau mà người khác lái đi không được.

Mặc dù hắn không có nhiều tình cảm với Mạc thị lắm, nhưng trơ mắt nhìn nữ nhân đi vào trong sinh mệnh của mình, cứ như vậy đột nhiên rời khỏi, vẫn là lấy phương thức như vậy... Làm sao hắn có thể chấp nhận?

Nguyên bản, nội tâm hắn có chút ấm áp, lại trở nên cương lạnh.

Sau khi tang sự Mạc thị xong xuôi, Lưu Đồng âm thầm hỏi thăm tình huống phủ Phụ quốc công.

Mạc thị và Mạc nhũ nhân đều xuất thân tam phòng phủ Phụ quốc công, nguyên bản là đích nữ gả cho Hoàng tử làm Hoàng tử phi, thứ nữ vào phủ Thái tử làm nhũ nhân, bất quá chiếu theo cánh Mạc thị nói, phủ Phụ quốc công đã tráo đổi hai người.

Nguyên nhân cũng là vì, trước đó Thái tử và đích nữ phủ Phụ quốc công có liên quan, phủ Phụ Quốc Công lại không muốn đích nữ làm thiếp, cho nên dùng biện pháp "Thay mận đổi đào".

https://thuviensach.vn

Đã muốn danh phận Hoàng tử phi, vừa muốn mượn hào quang của Thái tử.

Có lẽ phủ Phụ Quốc Công còn tưởng, tương lai Thái tử đăng cơ, nữ nhi nhà mình còn có thể làm hoàng phi. Không chắc nàng sinh nhi tử, tương lai còn có cái có thể đánh cờ.

Mặc kệ phủ Phụ Quốc Công xuất phát từ dạng lo lắng gì, tóm lại tỷ muội Mạc thị, là bị tráo đổi.

Lưu Đồng nhận được tin tức, phủ Phụ Quốc Công liên tục đối với đích xuất coi trọng có thêm, đối với thứ xuất thì cảm thấy có cũng được mà không có cũng không sao.

Phủ Phụ Quốc Công tam phòng có đôi tỷ muội tuổi không kém nhau là bao, bởi vì thứ nữ có là trong lúc chủ mẫu có thai, cho nên chủ mẫu đối với thứ nữ luôn luôn xem không vừa mắt, đối xử thứ nữ càng là bạc đãi.

Cảnh này khiến cho trong mắt chủ mẫu quyền quý nhân gia khác, thứ nữ thì phải là nhân vật có cũng được mà không có cũng không sao, càng không có khả năng đánh đồng cùng đích tỷ.

Chuyện này, người gặp qua thứ nữ đã ít càng thêm ít.

Chủ mẫu đối với giáo dưỡng của thứ nữ sẽ không để bụng, càng đem giáo dưỡng của thứ nữ sợ đầu sợ đuôi, không hề đại gia phong.

Mà phủ Phụ Quốc Công cần quân cờ như vậy chiếm cứ vị trí Cửu hoàng tử, chủ mẫu liền không chút do dự đẩy thứ nữ ra, lấy di nương và đệ đệ cùng mẹ với nàng ra áp chế nàng.

Tổng hợp lại hết thảy tin tức, Lưu Đồng có thể khẳng định, trước khi Mạc thị xuất giá sở dĩ bị gãy chân, chính là do người của phủ Phụ Quốc Công cảnh cáo nàng.

https://thuviensach.vn

Hoặc bọn họ từng nói qua, "Nếu ngươi dám để lộ nửa điểm tiếng gió, kế tiếp chuyện xảy ra như vậy chính là di nương và đệ đệ ngươi." Lời uy hiếp cứ như vậy nảy sinh.

Mạc thị trừ bỏ thỏa hiệp, còn có thể làm gì chứ?

Nhưng cố tình phủ Phụ Quốc Công làm chuyện đuối lý, chỉ sợ quỷ gõ cửa, thấy Mạc thị và hắn quan hệ tiệm hảo, sợ chuyện này giấu giếm không được, dứt khoát một không làm, hai không dứt...

Xử lý xong xuôi chuyện Mạc thị, hạ nhân làm của hồi môn, Lưu Đồng để người ta hung hăng đánh một trận, rồi mới vừa lòng đuổi khỏi phủ Hoàng tử.

Người Phủ Phụ Quốc Công từng đến mịt mờ hỏi qua thiếu đi lão ma ma, Lưu Đồng nói bà "Nô đại lấn chủ", bị hắn trượng giết.

Đoạn thời gian kia, người phủ Phụ Quốc Công cũng tốt, Thái tử cũng tốt, đều nhìn hắn với vẻ mặt là lạ.

Nhưng mà, hắn lại hoài nghi có phải họ đã biết cái gì hay không.

Bất quá Lưu Đồng lại bất động thanh sắc, một đoạn ngày sau, thấy Lưu Đồng không có động tác gì, phủ Phụ Quốc Công và Thái tử cũng yên tâm.

Sau đó, phủ Phụ Quốc Công lại không hề chột dạ, nghĩ tái giá nữ nhi cho hắn...

Lưu Đồng xoa xoa mi tâm, khẽ thở dài.

Chỉ hy vọng Hiển tần nương nương bên kia tiến triển thuận lợi, còn lại, phải nhờ vào Quý phi nương nương ...

Chỉ sợ mặc dù hắn nói trắng ra, Quý phi nương nương cũng không nguyện ý giúp hắn.

https://thuviensach.vn

Nhưng cẩn thận ngẫm lại, chuyện này đối với Quý phi nương nương mà nói cũng không phải việc khó. Quý phi nương nương không đến nỗi không giúp hắn.

Lưu Đồng chìm trầm khí, chậm rãi nắm chặc tay.

Lưu Đồng chờ mong cọc hôn sự này có thể thuận lợi ký kết, Hiển tần cũng không phải người làm việc cho có lệ, rất nhanh liền cho người ta đi hỏi thăm chuyện tam cô nương phủ An Viễn hầu, rồi sau đó thông qua con dâu Thụy vương phi Thường Mộc Chi, để nàng mời mẫu thân nàng là An Viễn hầu phu nhân vào cung tâm sự.

Đương nhiên, trong lời nói Hiển tần cũng để lộ ra một hai tin tức, miễn cho phủ An Viễn hầu không hề chuẩn bị.

Thường Mộc Chi một điểm tức thấu, hơn nữa lúc trước Thụy vương đã nói với nàng, nói Lưu Đồng vào cung cầu Hiển tần, nàng tự nhiên biết ý tứ của Hiển tần là cái gì.

Trong lòng Thường Mộc Chi cảm thấy vui mừng, ngoài miệng lập tức đáp ứng, ngày đó ra cung liền thẳng đến Hầu phủ.

"Mẫu thân!"

Thường Mộc Chi nhìn thấy tiểu Hàn thị liền cười đến hợp bất long chủy, nói:

"Hiển tần nương nương muốn người rút cái không, cùng con tiến cung đó!"

Tiểu Hàn thị ngoài ý muốn nói:

"Hiển tần nương nương vì sao phải gặp ta?"

https://thuviensach.vn

Mặc dù chân chính tính tới, tiểu Hàn thị và Hiển tần là thân gia có tiếng cũng có miếng, nhưng đến cùng Hiển tần chính là cung phi, cũng không phải hoàng hậu, tiểu Hàn thị cùng nàng cũng không thường xuyên lui tới. Cho nên đột nhiên nghe Thường Mộc Chi nói Hiển tần muốn gặp bà, tiểu Hàn thị rất là kinh ngạc.

Thường Mộc Chi nhìn Thường Nhuận Chi, chớp chớp mắt, cười hì hì nói:

"Mẫu thân nói đi?"

Tiểu Hàn thị theo đó nhìn nhìn Thường Nhuận Chi, lại nhìn về phía Thường Mộc Chi, nghĩ một cái liền hiểu rõ, nhất thời kích động nói:

"Hiển tần nương nương biết chuyện Cửu hoàng tử và Nhuận Chi rồi?"

Thường Mộc Chi che miệng cười, nói:

"Chuyện này phải hỏi Nhuận Chi á."

Thường Nhuận Chi mạc danh kỳ diệu, kỳ quái nói:

"Đại tỷ, trừ bỏ cung yến lần đó vấn an Hiển tần nương nương, muội và bà không có nói qua cái gì đâu."

"Tỷ biết."

Thường Mộc Chi cười cười, nhìn tiểu Hàn thị nói:

"Là Cửu hoàng tử tới trước mặt Hiển tần nương nương nhấc lên chuyện, muốn cưới Nhuận Chi. Hiển tần nương nương liền muốn thương lượng cùng mẫu thân một phen..."

Thường Mộc Chi nói xong liền nhịn không được ý cười:

https://thuviensach.vn

"Mẫu phi nói, cửu đệ đến lúc đó còn muốn đích thân đi tới trước mặt Quý phi nương nương mời hôn đó."

Tiểu Hàn thị tự nhiên cũng cao hứng không thôi.

"Vậy còn chờ cái gì? Ngày mai... Không, sau ngày, sau ngày ta theo con tiến cung đi thỉnh an Hiển tần nương nương."

Tiểu Hàn thị cảm thấy vẫn là không cần biểu hiện rất sốt ruột cho thỏa đáng, đến cùng là gả nữ nhi, nên dè dặt chút.

Thường Mộc Chi gật đầu, lại hỏi tiểu Hàn thị:

"Lão thái thái bên kia, có cần đi chung không?"

Tiểu Hàn thị suy nghĩ một chút, gật đầu:

"Chờ ta nói với lão thái thái, xem lão thái thái có phải sẽ đi hay không. Hôn sự của Nhuận Chi cũng treo ở trong lòng lão thái thái thật lâu, nói vậy là người muốn đi. Huống chi... Lúc ban đầu xem trọng Cửu hoàng tử, cũng là lão thái thái."

Thường Mộc Chi liền nhìn Thường Nhuận Chi, kéo tay nàng nói:

"Ánh mắt của lão thái thái rất tốt, Cửu hoàng tử nhất định là một hảo nam nhân biết đau thê tử."

Thường Nhuận Chi có chút xấu hổ cười, mặt cũng có chút nóng.

Tiểu Hàn thị cũng trêu ghẹo nàng nói:

"Lão thái thái bất quá cũng nhắc tới cửu hoàng tử, chân chính cùng hắn nhận thức ở chung rồi để bụng hắn, vẫn là Nhuận Chi. Hai ngươi là có duyên phận."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi ngượng ngùng cúi đầu, trong lòng trừ bỏ cảm giác như vậy, còn lại đều cảm thấy có chút ngọt ngào, còn có một chút mê mang đối với tương lai.

Nàng đã tiếp xúc với Lưu Đồng, kỳ thực còn xa xa không đủ.

Nhưng mà Lưu Đồng cũng đã muốn cưới nàng làm thê ...

Đối với Thường Nhuận Chi mà nói, còn có chút không chân thực.

Nhưng nàng cũng cảm giác được một chút may mắn.

May mắn người này không phải người khác, mà là Lưu Đồng.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 74: Mời Hôn

Tiểu Hàn thị đến hỏi ý kiến lão thái thái, tự nhiên lão thái thái cũng rất vui vẻ đáp ứng cùng bà tiến cung đi thỉnh an Hiển tần.

Cách một ngày, Thường Mộc Chi liền tự mình tới đón bà tức hai người, vào cung.

Vốn Thường Nhuận Chi cũng có thể đi, bất quá Thường Mộc Chi lo lắng nàng mặt nộn, sợ nàng ngượng ngùng, cũng không mang nàng cùng đi.

Điều này làm Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng thở ra.

Một đường thông suốt, vào cung, xuống xe ngựa sửa thừa liễn kiệu.

Hiển tần đã chờ ở đó, nhìn thấy Hàn thị và tiểu Hàn thị liền đón vào.

Song phương thấy lễ, cung tì dâng nước trà điểm tâm, hàn huyên một chút, dần dần chuyển dời đến chính đề.

"Lần trước lúc cung yến đã gặp qua Nhuận Chi một lần."

Hiển tần cười nói:

"Hài tử kia dịu dàng nhàn tĩnh, nói không nhiều lắm, nhưng nhìn ổn trọng. Cũng là lão thái thái và Hầu phu nhân có cách dạy."

"Đa tạ nương nương đã khen."

Tiểu Hàn thị cười đáp một câu, cũng là thở dài, nói:

https://thuviensach.vn

"Nhuận Chi chỗ nào cũng tốt, chỉ là mệnh kém chút."

Đây là muốn nói chuyện Thường Nhuận Chi hòa ly.

Hiển tần cũng không có làm bộ như không biết, chỉ gật đầu:

"Chuyện hài tử Nhuận Chi kia hòa ly, Mộc Chi cũng đã cùng ta nói qua hai hồi. Nói đến cùng, vẫn là Phương gia kia cửa nhỏ xuất thân tiểu hộ, kiến thức hạn hẹp, thượng không được mặt bàn, ủy khuất Nhuận Chi."

Tiểu Hàn thị đang muốn tiếp lời mắng Phương gia một trận, Hàn thị lại liếc mắt nhìn bà một cái, lúc này bà liền thu hồi lời muốn nói ra khỏi miệng.

Hàn thị chậm rì rì nói:

"Lão thân nhưng là không biết Nhuận Chi bị ủy khuất chỗ nào, tương phản chuyện này đối với nàng mà nói, coi như là một hồi lịch lãm. Từ trước, hài tử Nhuận Chi kia thật sự uất ức, ta thật sự cũng không quen nhìn. Bây giờ gặp chuyện kinh hách này, ngược lại giống như thoát thai hoán cốt, cả người đều trở nên không giống trước. Lão thân còn muốn cảm kích Phương gia."

Trên mặt Hiển tần treo lên nụ cười, lẳng lặng nghe Hàn thị nói chuyện.

Hàn thị nói:

"Không sợ nương nương chê cười, nếu là Nhuận Chi vẫn giống như lúc trước, hũ nút, lão thân cũng không muốn quản chuyện của nàng. Chính là bây giờ tính tình nàng đã thay đổi, đến cùng cũng là cháu gái của lão thân, lão thân cũng luyến tiếc nàng chịu ủy khuất."

Hiển tần gật đầu, trong lòng tiểu Hàn thị càng thêm bội phục lão thái thái, một chữ không làm thấp đi Phương gia, ai có thể nghe không hiểu lão

https://thuviensach.vn

thái thái đối với Phương gia khinh thường cùng bất mãn?

Chuyện này so với chuyện nàng định mắng Phương gia, cao minh hơn nhiều. (*Đó gọi là gừng càng già càng cay bác ạ!*)

Tiểu Hàn thị tiếp lời nói:

"Mặc dù Nhuận Chi không phải bò ra từ trong bụng thần phụ, nhưng thần phụ cũng nhìn nàng lớn lên, tuy rằng đối với nàng cũng không giống như Mộc Chi, cũng mất khá nhiều tâm tư dạy bảo, tự nhiên cũng hi vọng nàng có thể có nơi quy túc tốt."

Nói đến đây, tự nhiên Hiển tần cũng tung ra chuyện hôm nay muốn nói.

"Ta cũng ưa thích Nhuận Chi, nàng bây giờ đã hòa ly trở về nhà, cuối cùng cũng phải tìm một nhà xây dựng hôn nhân tốt, không bằng, ta vội tới làm môi cho Nhuận Chi, lão thái thái và Hầu phu nhân cảm thấy như thế nào?"

Thụy vương phi đã mang lão thái thái phủ An Viễn hầu cùng Hầu phu nhân vào cung, vậy sở cầu của cửu hoàng tử, phủ An Viễn hầu nghĩ đến là đồng ý.

Cho nên Hiển tần hỏi lời này, cũng thật sự thoải mái.

Tiểu Hàn thị tự nhiên là cười nói:

"Có Hiển tần nương nương làm mối, đương nhiên không thể tốt hơn."

Hiển tần nói:

"Hầu phu nhân cảm thấy, cửu hoàng tử làm con rể người thì như thế nào?"

Nhất thời, Tiểu Hàn thị cười đến mị mắt:

https://thuviensach.vn

"Thần phụ tự nhiên là cầu còn không được."

Hiển tần liền sung sướng nở nụ cười.

Tiễn bước hai bà tức phủ An Viễn hầu, Hiển tần để lại Thường Mộc Chi nói chuyện.

"Nghe ý tứ của lão thái thái, tính tình muội tử con từ trước không giống như bây giờ?"

Hiển tần nghi hoặc hỏi.

Thường Mộc Chi suy nghĩ một lát nói:

"Lại nói tiếp, kỳ thực con dâu và Nhuận Chi lui tới không nhiều lắm, mặc dù trong nhà chỉ có ba tỷ muội, bất quá Nhuận Chi luôn luôn nội hướng, con dâu niên thiếu chơi cùng Thấm Chi nhiều nhất. Lão thái thái ánh mắt độc ác, bà nói Nhuận Chi trở nên không giống như trước, vậy tất nhiên là trở nên không giống như trước."

Thường Mộc Chi thở dài:

"Nếu không phải gặp gỡ đại biến, tự dưng ai lại sửa đổi tính tình đâu?"

Hiển tần gật đầu, lại có chút chần chờ nói:

"Xem ra, Phương gia kia thương tổn nàng rất sâu. Vậy nàng đối với tiểu tử Phương gia..."

"Mẫu phi yên tâm, Nhuận Chi không phải người như vậy."

Thường Mộc Chi vội nói:

"Nàng đã hạ quyết tâm chặt đứt quan hệ cùng Phương gia, tự nhiên sẽ không cùng Phương gia lại có liên quan."

https://thuviensach.vn

Hiển tần còn có chút chần chờ.

Thường Mộc Chi chỉ có thể nhẹ giọng nói:

"Cửu đệ đến cầu mẫu phi hỗ trợ, mẫu phi chỉ cần giúp hắn chiếu cố là được. Tương lai ngày, không trả được hai người bọn họ chậm rãi cọ sát, nhân nhượng lẫn nhau sao? Huống chi, mẫu phi cũng phải tin tưởng ánh mắt cửu đệ mới phải."

Hiển tần thở dài, gật đầu nói:

"Con nói cũng có đạo lý, chuyện mà Tiểu Cửu quyết định, lại là thời điểm biến quá... Hi vọng muội tử kia của con không làm thất vọng một mảnh tâm tình của hắn."

Thường Mộc Chi tự nhiên không thể thiếu nói vài câu hay cho muội tử của mình, sau đó cáo từ ra cung.

Được phủ An Viễn hầu cho phép, Hiển tần liền cho người cho đưa lời với Lưu Đồng, để hắn xem xét thời điểm tiến cung.

Lưu Đồng nhận được tin tức, chờ không kịp liền vào cung, ngược lại dọa Hiển tần nhảy dựng lên.

"Xem con gấp như vậy!"

Hiển tần tức giận khoét hắn một mắt, kể lể hắn một phen, mới mang hắn đi tẩm cung Quý phi.

Quý phi Tần thị xuất thân từ dân gian, cùng Thuần Khác hoàng hậu cơ hồ là một trước một sau tiến vào phủ Thái tử đương thời.

Thuần Khác hoàng hậu là Thái tử phi, một lần được con trai; Tần thị liên tục vô sinh, vị phân cũng chỉ là nhũ nhân.

https://thuviensach.vn

Nhưng cười đến cuối cùng, cũng là Tần thị.

Thuần Khác hoàng hậu chờ không kịp đến lúc nhìn thấy nhi tử được phong làm Thái tử, liền nuối tiếc từ thế. Mà Tần thị dựa vào sách lược nước ấm nấu ếch, dần dần thay thế được vị trí của Thuần Khác hoàng hậu, cùng Nguyên Vũ đế tâm tâm tướng tiếc. Cho nên cho dù Tần thị không có nhi tử, Nguyên Vũ đế vẫn từng bước một đẩy nàng lên hậu cung trừ bỏ đưa phượng y của hoàng hậu, là vị trí cao nhất.

Bây giờ, làm tần phi có tư cách nhất trong cung, quý phi tự nhiên là tuổi không còn trẻ. Nhưng bởi vì bảo dưỡng thoả đáng, lại có phục sức, trang dung làm đẹp, bộ dáng nhìn qua bất quá chỉ hơn ba mươi.

Hiển tần và Lưu Đồng hành lễ với quý phi, quý phi cười đến hòa ái, kêu khởi, hỏi Lưu Đồng:

"Hiển tần đến nơi này của ta nhưng là không có kỳ quái, làm sao cửu hoàng tử cũng đến nơi này của ta vậy?"

Lưu Đồng cười nói:

"Hôm nay nhi thân đến, là muốn cầu nương nương giúp nhi thần ở trước mặt phụ hoàng nói chuyện..."

Lưu Đồng nói đến đây dừng một chút, vẫn là nói thẳng:

"Nhi thần yêu thích một vị cô nương, muốn cưới nàng làm thê."

Quý phi cười nói:

"Ngươi đã có người trong lòng, tự ngươi đi tới trước mặt phụ hoàng ngươi xin một đạo thánh chỉ chỉ hôn là được, tội gì còn muốn để ta đi nhiều một chuyến?"

Lưu Đồng nhân tiện nói:

https://thuviensach.vn

"Hồi nương nương, bởi vì nhi thần yêu thích vị cô nương này... Ở địa vị của phụ hoàng xem xét, thân phận có thể có chút, không ổn."

"Hửm?"

Quý phi nhất thời hưng trí:

"Như thế nào không ổn?"

"Mặc dù nàng xuất thân cao môn, cũng là thứ xuất. Lại... Nàng gả hơn người."

Quý phi gật đầu, đến cùng là gặp qua nghe qua nhiều lắm, một chút kinh ngạc cũng không có, hỏi:

"Nàng thủ tiết ?"

"Chẳng phải."

Lưu Đồng lắc đầu:

"Nàng hòa ly."

Cái này nhưng là làm Quý phi kinh ngạc nhìn Lưu Đồng, biểu cảm cùng ngày đó khi Hiển tần biết, không có sai biệt.

"Là nhà ai cô nương?"

Quý phi hỏi:

"Chuyện hòa ly này... Nhưng là rất ít nghe nói."

Lưu Đồng liền tinh tế nói ra lai lịch của Thường Nhuận Chi một lần.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 75: Uy Hiếp

Editor: Bộ Yến Tử

Quý phi càng nghe, lông mày càng nhăn chặt lại.

"Phương gia kia... Nhưng là cái kia, khi bệ hạ ở Quỳnh Lâm yến, đã từng thổi phồng qua hiếu tử đó sao?"

Quý phi hỏi.

Lưu Đồng vuốt cằm:

"Là có xảy ra một hồi như thế, bất quá..."

Lưu Đồng hiếu kỳ nói:

"Nương nương thế nhưng biết cá nhân như thế?"

Quý phi lắc đầu, nói:

"Ngươi chắc là không biết, bệ hạ đã từng thật tâm thưởng thức hắn, sau khi yết bảng khoa cử liền phong hắn làm quan ngũ phẩm. Bệ hạ vốn là muốn xem xem hắn có khả năng làm quan hay không, nếu là hợp tâm ý hắn, nói không chừng sẽ đưa Công chúa vừa độ tuổi gả cho hắn."

Lưu Đồng biết vậy nên kinh ngạc.

"Chính là không nghĩ tới, An Viễn hầu trước một bước, Phương gia tiểu tử thành con rể hắn."

https://thuviensach.vn

Quý phi cảm thán cười nói:

"Sau đó bệ hạ nói, nhìn Phương gia tiểu tử kia tướng mạo đường đường, hiếu thuận đến cực điểm, kỳ thực bất quá cũng là gấp gáp muốn bò lên trên, muốn trọng dụng tới cũng không trọng dụng nổi. Cho nên đến nay hắn vẫn là quan ngũ phẩm, bệ hạ cũng không có ý tưởng muốn trọng dụng hắn. Bây giờ nghe ngươi nói, nhưng là may mắn không có gả Công chúa tới đó."

Lưu Đồng nghe thế, chỉ cảm thấy quả thật là thế sự vô thường, họa phúc khó liệu.

Phương Sóc Chương nếu như biết hắn vốn có thể thành con rể hoàng đế, không biết có phải hay không cảm thán một câu, âm kém dương sai nhỉ?

"Nếu như ngươi xem trọng nữ tử kia, việc này bệ hạ hơn phân nửa là không đồng ý ."

Quý phi nói thẳng:

"Thứ xuất ngược lại cũng thôi, còn là nữ tử đã hòa ly... Như thế nào phối với ngươi?"

"Nương nương, nhi thần cũng là quan phu không phải sao?"

Lưu Đồng nhẹ giọng nói:

"Huống chi, nhi thần còn cõng trên lưng thanh danh khắc thê."

"Tiểu Cửu!"

Hiển tần gọi một tiếng, trong mắt tràn đầy khổ sở.

Vẻ mặt Quý phi cũng dừng một lát, có chút hoảng hốt.

Lưu Đồng than một tiếng, cười trấn an Hiển tần, lại nói với Quý phi:

https://thuviensach.vn

"Nương nương, nhi thần không cầu cưới cao môn quý nữ gì cả, chỉ muốn người tri tâm. Nương nương giúp nhi thần đi!"

Quý phi cúi hạ mắt suy tư nửa ngày, vẫn lắc đầu:

"Cửu hoàng tử, việc này ta không có nắm chắc. Nếu là không có chắc mà đi giúp ngươi, chỉ sợ còn có thể tạo thành chút kết quả ngươi không muốn nhìn đến, nói không phải ngươi còn muốn trái lại trách tội ta..."

Quý phi thấp giọng nói:

"Một khi nói với bệ hạ việc này, bệ hạ biết được ngươi lại coi trọng một thứ nữ đã hòa ly, khả năng chẳng những không đồng ý cửa hôn sự này, có lẽ còn có thể vì đánh mất ý niệm của ngươi, ở trong khoảng thời gian ngắn khác chỉ hôn cho ngươi. Như vậy, ngươi chẳng phải là mất nhiều hơn được sao?"

Lưu Đồng yên lặng nhìn Quý phi một lát, nói:

"Nếu như nương nương chịu bỏ chút thời gian giúp nhi thần, nói vậy phụ hoàng sẽ không phản đối... Dù sao, nhi thần đối với phụ hoàng mà nói, bất quá cũng là một hoàng tử có cũng được mà không có cũng không sao, hôn sự của nhi thần, phụ hoàng sẽ không quá để ý."

"Ngươi nói cái gì đó?"

Quý phi nhíu mày nhẹ nhàng trách mắng:

"Lời này ở trước mặt ta nói hai câu ngược lại cũng thôi, nếu là rơi xuống tai người khác, muốn sinh ra bao nhiêu chuyện hả?"

Sắc mặt Hiển tần cũng có chút không tốt, tay nắm chặt khăn.

Lưu Đồng hơi hơi cúi đầu không nói chuyện, Quý phi bởi vì Lưu Đồng mới vừa rồi nói câu kia mà sinh khí, giọng điệu cũng cường ngạnh chút,

https://thuviensach.vn

nói:

"Được rồi, chuyện này trước tạm thời gác lại đi, cũng không gấp."

"Nhi thần thực vội."

Lưu Đồng nói:

"Nếu là bỏ qua thời cơ tốt như vậy, chỉ sợ tương lai càng không thể nhường ta như nguyện."

Quý phi nhíu nhíu mày, vừa muốn nói chuyện, lại nghe Lưu Đồng nói với Hiển tần:

"Có thể mời nương nương tạm thời tránh một chút không, nhi thần muốn cùng Quý phi nương nương nói chút chuyện bí mật."

Hiển tần kinh ngạc, rồi sau hiểu rõ có thể Lưu Đồng muốn đàm phán điều kiện với Quý phi, không muốn bà nghe thấy.

Tuy có chút oán trách, nhưng Hiển tần vẫn gật đầu, đứng dậy lánh đi.

Quý phi thấy thần sắc Lưu Đồng trịnh trọng, cũng giơ tay lên, vẫy lui người hầu hạ trong điện.

"Cửu hoàng tử có lời gì muốn nói?"

Quý phi hỏi.

Đã thấy Lưu Đồng liêu vạt áo, thẳng tắp quỳ trước mặt Quý phi.

"Nương nương, "

Thanh âm Lưu Đồng rất trầm thấp, không nhanh không chậm nói:

https://thuviensach.vn

"Nhi thần muốn trong thời gian một tháng Thái tử bị giam cầm, định xuống hôn sự này, không vì cái gì khác, chỉ vì không muốn hôn sự của mình, lại lần nữa bị Thái tử thao túng."

Biểu cảm trên mặt Quý phi là chợt lóe lên giật mình, ho khan nói:

"Ngươi đây là nghe nói từ chỗ nào? Thái tử chưa từng thao túng qua hôn sự của ngươi?"

Lưu Đồng cười châm chọc:

"Nương nương nên biết, lời này của nhi thần không phải là hư ngôn."

Hắn ngẩng đầu nhìn Quý phi:

"Năm đó Thái tử làm mối, nhường nhi thần cưới đích nữ Mạc gia, mặc dù phụ hoàng cao hứng hắn hữu ái thân thiết huynh đệ, vẫn là để nương nương tự mình đi xét hỏi chuyện liên quan tới nữ nhi Mạc gia. Nếu như không có nương nương che lấp, đích nữ Mạc gia kia có thể nào trước khi đại hôn lại vào phủ Thái tử chứ? Thứ nữ Mạc gia lại có thể nào sập hầm mỏ thân phận đích nữ, gả vào phủ hoàng tử của ta?"

Theo lời nói của Lưu Đồng, Quý phi ngồi trên ghế cũng trở nên căng thẳng, vai hơi hơi rụt, một bộ tư thái phòng bị.

"Mặc dù, hiện tại bây giờ nương nương là phi tử của phụ hoàng, vị phân cao nhất, nhưng bởi vì xuất thân dân gian, kỳ thực tự thân nhà mẹ đẻ cũng không có thế lực. Lúc Phụ hoàng tại thế thì hoàn hảo, nếu như một ngày kia phụ hoàng long ngự tấn thiên, Thái tử kế vị, nương nương không phải xem sắc mặt Thái tử sao? Cho nên nương nương thay Thái tử che lấp việc này, mặc dù nhi thần bất mãn, cũng sẽ không thể bởi vậy oán hận nương nương."

Lưu Đồng nói đến đó, nhìn Quý phi một mắt:

https://thuviensach.vn

"Nhưng chuyện này cũng không có nghĩa là, nhi thần bị tính kế một lần, còn có thể dễ dàng tha thứ khi bị tính kế lần thứ hai."

Lưu Đồng dập đầu với Quý phi, trịnh trọng nói:

"Hôn nhân đại sự luôn muốn phụ hoàng gật đầu mới được. Nhi thần càng nghĩ, cũng chỉ có nương nương có thể giúp nhi thần chuyện này."

Quý phi liên tục không nói gì, chờ Lưu Đồng nói xong nửa ngày, bà mới híp mắt, lệ quang bắn thẳng đến Lưu Đồng:

"Ngươi đây là đang uy hiếp bổn cung sao? Nếu là bổn cung không giúp ngươi, ngươi có phải sẽ tới trước mặt bệ hạ hay không, đem chuyện này lục ra mà nói?"

Nghe ý tứ trong lời nói Quý phi, Lưu Đồng theo như lời làm năm việc, bà không có phủ nhận.

Lưu Đồng biết Quý phi cũng hiểu rõ kỳ quái trong đó, vẫn là sau khi đại hôn, lúc vào cung thỉnh an Quý phi phát hiện.

Do lúc ấy chân Mạc thị bị thương, không có phương tiện xuất hành, cho nên chuyện chờ tạ ơn, đều là một mình Lưu Đồng đi.

Khi đó nhìn thấy Quý phi, xem vẻ mặt Quý phi hắn liền có chút kỳ quái.

Ngược lại nói thương hại cũng tốt lắm, chuyện này có thể tính là áy náy không?

Quý phi còn hỏi nhiều chuyện có liên quan Mạc thị, hỏi Lưu Đồng đại loại như có hài lòng đối với Mạc thị hay không. Nghe được Lưu Đồng khẳng định trả lời, bà hoàn hảo nhẹ nhàng thở ra.

Lúc trước Lưu Đồng cũng không biết là có cái gì không đúng, thẳng đến trước khi Mạc thị chết đã thẳng thắn nói với hắn, sau đó hắn lại tự mình ám

https://thuviensach.vn

tra, mới cảm thấy việc này muốn thật tâm giấu giếm xuống, kỳ thực cũng không phải chuyện dễ dàng như vậy.

Chỗ của Quý phi cũng là trọng yếu một hoàn.

Trước sau xâu chuỗi lại, Quý phi hiểu biết nội tình việc này, âm thầm thay Thái tử che lấp rồi cũng thuận lý thành chương.

Mà lúc này Quý phi hỏi lại Lưu Đồng như vậy, một là do chột dạ, hai cũng là có chút thẹn quá thành giận.

Đang hiền hòa liên tục tự xưng "Ta", cũng đổi thành uy nghiêm "Bổn cung".

Lưu Đồng trả lời, là cam chịu.

Hắn cũng không hé răng, thẳng tắp quỳ, chờ đáp án của Quý phi.

Quý phi cũng là ngoài mạnh trong yếu.

Bà tinh tường biết, cửu hoàng tử nếu như thật sự đến trước mặt bệ hạ loã lồ việc này, vậy bà tuyệt đối là giấu giếm không xong.

Người người đều nói bệ hạ đã già đi, nhưng bà cùng ông làm bạn hơn hai mươi, ba mươi năm người tinh tường đều biết, bệ hạ cũng không có hồ đồ, chỉ là vì tuổi lớn, tâm càng mềm.

Mà bà, trong cung chìm nổi hơn hai mươi năm, cũng là thua không dậy nổi.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 76: Đế Phi

Editor: Bộ Yến Tử

Lưu Đồng từ trong cung Quý phi cáo từ đi ra, Hiển tần đang chờ ở thiên điện vội vàng nghênh đón, hỏi hắn thế nào.

Lưu Đồng cười cười, gật đầu nói:

"Quý phi nương nương đã đáp ứng hỗ trợ."

Hiển tần liền hô một tiếng "A di đà phật", lại tò mò hỏi:

"Con và Quý phi nương nương nói cái gì vậy, nương nương đáp ứng giúp con chiếu cố?"

Lưu Đồng chỉ cười không nói.

Hiển tần và Thụy vương giống nhau, chẳng phải người có lòng hiếu kỳ rất nặng, thấy Lưu Đồng không có ý muốn nói, cũng không hỏi nhiều, chỉ nói:

"Quý phi nương nương đã nguyện ý giúp con chiếu cố, vậy con cứ trở về chờ tin tức đi. Ta đi cảm ơn Quý phi nương nương một lát."

Lưu Đồng lên tiếng, thi lễ với Hiển tần, thần sắc thoải mái mà ra khỏi cung, sau khi hồi phủ liền bắt đầu cho Hoa Trạch, Hoa Hạo thu xếp sính lễ chờ hôn sự.

https://thuviensach.vn

Chính là chờ đến phiên kiểm kê khố phòng, nhìn điểm trên sổ sách gì đó, Lưu Đồng cũng chỉ có thể than nhẹ một tiếng.

Từ nhỏ hắn đã không được sủng ái, lại không có nhà mẹ nâng đỡ, duy nhất tích tụ đó là tích góp từng tí một tiền hằng năm Hoàng tử được nhận, thái nửa còn bị hắn cầm đi tiếp tế người Tây Vực.

Sau khi hắn trưởng thành có thể vào triều làm việc, lãm chút quyền thế, mượn chuyện này vơ vét của cải —— mặc dù không hắc tâm như Thái tử vậy, nhưng hơi chút khấu điểm cũng xong.

Nhưng vừa tới, Thái tử phòng bị, hắn nhúng tay không đến chuyện xấu du thủy; thứ hai, muốn hắn cướp đoạt thuế má của dân chúng, xác thực hắn làm không được.

Trừ này đó ra, hắn còn phải dưỡng toàn bộ phủ cửu hoàng tử.

Thu vào luôn định, nhưng chi ra lại không cái chuẩn đếm nhi.

Hắn làm hoàng tử đích xác là bị nghẹn khuất.

"Gia..."

Hoa Trạch khó xử nói:

"Lần đầu cưới hoàng tử phi, là lễ bộ trong cung gánh vác, tư khố trong phủ chúng ta cũng không tốn phí cái gì. Cũng không biết lần này lễ bộ lại tính toán như thế nào."

Lưu Đồng gật đầu:

"Mặc kệ lễ bộ tính toán làm sao, chúng ta nên chuẩn bị trước, cứ chuẩn bị các thứ đầy đủ. Tóm lại, không thể ủy khuất hoàng tử phi."

Hoa Trạch đáp một tiếng, vừa cười vừa nói:

https://thuviensach.vn

"Gia đối với hoàng tử phi tương lai thật tốt."

Lưu Đồng cười cười, ho khan một tiếng, suy nghĩ một chút lại nói:

"Lại nói tiếp, việc này là ta lỗ mãng, cũng không báo chút tin tức cùng nàng, chỉ sợ trong lòng nàng mất hứng."

Hoa Trạch nhất thời nói:

"Làm sao hội? Gia vì cưới Thường tam cô nương, hao phí bao nhiêu tâm huyết? Còn tự mình tiến cung đi cầu Quý phi nương nương hỗ trợ đó. Tiểu nhân nếu là Thường tam cô nương, sợ là sẽ đối với gia khăng khăng một mực."

Lời này Lưu Đồng thích nghe, nở nụ cười, vẫn là trở về hiện thực nói:

"Nhuận Chi tính tình không phải như thế này..."

Hắn suy nghĩ một chút nói:

"Không được, ta còn muốn cùng Nhuận Chi nói một chút, miễn cho nàng oán trách ta."

Mặc dù Hoa Trạch cảm thấy chủ tử của mình suy nghĩ nhiều, nhưng hắn tự nhiên sẽ không mở miệng nói ra. Lưu Đồng muốn ước gặp Thường Nhuận Chi, Hoa Trạch liền tận tâm làm chân chạy giúp hắn truyền tin.

Bên này Lưu Đồng không yên, sợ Thường Nhuận Chi trách ở hắn, bên kia Quý phi cũng đang phát sầu.

Lưu Đồng đẩy nan đề vung cho bà, bà không có khả năng không đi giải quyết. Thật muốn để Lưu Đồng đem chuyện đích nữ Mạc gia gả chấn động lúc trước đi xuống, bà ở trước mặt bệ hạ thể diện cũng không có.

https://thuviensach.vn

Đáng Quý phi cũng xác thực lo lắng, liền tính nàng khuyên Nguyên Vũ đế, Nguyên Vũ đế cũng không đáp ứng Lưu Đồng cọc hôn nhân này.

Hiểu chi lấy lý là nói không thông, biện pháp duy nhất đó là động chi lấy tình.

Quý phi suy nghĩ hai ngày, đánh tốt lắm suy nghĩ trong đầu, rồi mới thừa dịp thời điểm Nguyên Vũ đế đến trong tẩm cung bà nghỉ đêm, nhàn thoại việc nhà nhắc tới vài vị hoàng tử gia và nhóm hoàng tôn, thuận tiện cũng ném ra chuyện hôn nhân của Lưu Đồng.

"Cửu hoàng tử cũng mau hai mươi hai, đầu hai năm không có cưới hoàng tử phi, cũng không thấy hắn sốt ruột. Mắt nhìn liền thấy thập nhị hoàng tử cũng đã có nhi tử, cửu hoàng tử còn chưa có cái hậu tự, bệ hạ cũng không nóng nảy sao?"

Nguyên Vũ đế mặc trù sam minh hoàng, nằm ở trên giường nói:

"Nếu nàng không nói, trẫm cũng không nghĩ tới chuyện này."

Quý phi liền oán trách nói:

"Đều là nhi tử, bệ hạ cũng quá mức xem nhẹ cửu hoàng tử thôi."

Nguyên Vũ đế cười cười, nói:

"Ai bảo hài tử kia cùng trẫm không tri kỷ, mẫu phi hắn lại chết kỳ quái như vậy? Trẫm nhìn hắn cũng cảm thấy tà khí phát hoảng, càng nhìn ánh mắt kia, u lam u lan, nhìn rất tà tính."

Nhắc tới Du quý nhân cùng Lưu Đồng có huyết thống dị tộc, Quý phi cũng không tốt nói cái gì, chỉ có thể vòng vo đề tài nói:

"Vậy nô tỳ lúc này nhắc tới, bệ hạ đối với hôn sự cửu hoàng tử có thể có ý tưởng gì?"

https://thuviensach.vn

Nguyên Vũ đế suy tư một trận, nói:

"Trẫm đối với nữ nhi thế gia, thiên kim quan gia cũng không quen thuộc, muốn nói nhân tuyển, trẫm nơi này quả thật không có. Hôm nay nàng nhắc tới hôn sự của Tiểu Cửu, nhưng là đã có người xem trọng, tính toán bán phân phối Tiểu Cửu rồi sao?"

Quý phi thần bí cười nói:

"Bệ hạ không ngại sai sai?"

"Còn cùng trẫm đánh lên bí hiểm ư. Nàng nói thẳng đi, nếu là cùng Tiểu Cửu thích hợp, vậy định ra. Tiểu Cửu tuổi cũng không nhỏ, còn chưa có cái hậu tự sẽ kỳ quái."

Nguyên Vũ đế nhìn Quý phi, Quý phi liền êm tai nói:

"Đều không phải nô tỳ coi trọng người, mà là cửu hoàng tử đến trước mặt nô tỳ cầu, muốn cưới nhân gia."

"Hửm?"

Nguyên Vũ đế cảm thấy ngoài ý muốn:

"Là cô nương nhà ai?"

Quý phi liền đơn giản kể rõ tình huống Thường Nhuận Chi rõ ràng, chặn chỗ hiểm yếu.

Nguyên Vũ đế nghe xong nhất thời liền hổ mặt, mắng Quý phi:

"Tiểu Cửu hồ đồ, nàng cũng hồ đồ theo sao? Phủ An Viễn hầu dễ nói, nữ nhi nhà hắn cho hoàng gia làm vợ nhỏ cũng không phải không có, tiểu ngũ gia không phải là phủ An Viễn hầu đi ra sao? Nhưng này lại là thứ nữ còn

https://thuviensach.vn

là người đã hòa ly, làm sao có thể cho Tiểu Cửu? Nàng còn đến trước mặt trẫm giúp hắn biện hộ?"

Quý phi nhất thời ủy khuất từ trên giường ngồi dậy, một thân nội sam đỏ tươi nổi bật lên da thịt trắng như tuyết của nàng.

"Bệ hạ cho là trong lòng nô tỳ nghĩ như vậy? Nhưng không chịu nổi cửu hoàng tử vui mừng! Hắn biết bệ hạ tất nhiên không đồng ý cọc hôn sự này, nên đến cầu trước mặt nô tỳ, còn quỳ gối trước mặt nô tỳ nữa."

Quý phi giả ý lau lệ nói:

"Bệ hạ sở hữu hoàng tử công chúa, không có một người từ trong bụng nô tỳ sinh ra, nhưng nô tỳ đều đem bọn họ xem như hài tử của chính mình mà đối đãi, luyến tiếc bọn họ chịu ủy khuất. Cửu hoàng tử từ nhỏ đã không cùng người thân cận, đối với nô tỳ cũng là giống nhau cung kính xa cách, ngay cả Hiển tần còn có ngũ hoàng tử đi được gần chút. Bây giờ hắn muốn cưới người, lại cầu đến chỗ mẫu phi là nô tỳ, nô tỳ có thể không giúp hắn chiếu cố sao?"

Nguyên Vũ đế bị Quý phi này vừa khóc vừa kể làm cho xấu hổ, nhẹ giọng làm dịu nàng nói:

"Nàng đa tâm, trẫm không phải trách nàng. Nhưng là, có thể là nữ tử như vậy, làm sao có thể xứng đôi với Tiểu Cửu..."

"Bệ hạ mới vừa rồi trong lời nói còn mang theo ý tứ ghét bỏ cửu hoàng tử, lúc này lại đau thương cửu hoàng tử."

Quý phi nín khóc mỉm cười, lại than nhẹ một tiếng, buồn bã nói:

"Theo nô tỳ xem, cũng không có cái gì phối không xứng. Cửu hoàng tử tự mình nói, hắn là một quan phu, còn mang theo danh khắc thê, nào có lập trường chọn nhân gia."

https://thuviensach.vn

Quý phi nhẹ giọng nói:

"Nô tì nghĩ, cửu hoàng tử là yêu thích Thường thị, nên hắn để ý đi."

Bởi vì câu này mà Nguyên Vũ có chút hoảng hốt.

Quý phi nói:

"Cửu hoàng tử từ nhỏ đã bị người xem nhẹ nên quen, gặp được một người hắn để ý, nhường hắn nhớ tới liền cảm thấy cả người cao hứng ấm áp, nhiều không dễ dàng, tự nhiên là nghĩ đem người như vậy vĩnh viễn giữ ở bên người. Kỳ thực nô tỳ rất lý giải tâm tính của hắn."

Quý phi chậm rãi xem định Nguyên Vũ đế, ngân nga thở dài:

"Hắn như vậy... Nhường nô tỳ nhớ tới hoàng hậu khi còn tại thế. Lúc ấy biểu cảm của bệ hạ khi nói tới hoàng hậu, cùng cửu hoàng tử ở trước mặt nô tỳ nhắc tới Thường thị, quả thực giống nhau như đúc..."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt
www.dtv-ebook.com

Chương 77: Chỉ Hôn

Editor: Bộ Yến Tử

Đại khái là vì nhắc tới Thuần Khác hoàng hậu, Nguyên Vũ đế có chút thất thần, ý tứ phản đối đã không còn trọng yếu như vậy.

Sau khi Quý phi khuyên phục cũng đã phát huy tác dụng, cuối cùng thì Nguyên Vũ đế cũng miễn cưỡng đáp ứng cọc hôn sự này.

Chỉ là vẫn còn nhíu mày nói:

"Nói như vậy, Phương Sóc Chương kia càng không thể trọng dụng. Tương lai nếu như hắn ở triều làm quan, Tiểu Cửu cũng ở trong triều đình, chẳng phải để nhóm thần tử chế giễu sao?"

Trong tâm tư của Quý phi, nàng mới không thèm quản chuyện của Phương Sóc Chương kia, đáp lại hai câu, dần dần không có thanh âm.

Nguyên Vũ đế đã ngủ, Quý phi lại không hề cảm thấy buồn ngủ.

Được sự đồng ý từ miệng vàng lời ngọc của Nguyên Vũ đế, cọc hôn sự này còn không tính là vạn vô nhất thất. Quý phi tính toán ngày mai sẽ đi mời Nguyên Vũ đế hạ chỉ, để Khâm Thiên giám xem cát hung bát tự, định ra ngày tốt, hai phương nhanh chóng viết xuống hôn thư, như vậy mới thỏa đáng.

Hơi hơi nghiêng tai nghe ngóng tiếng hít thở đều đặn của Nguyên Vũ đế, Quý phi chậm rãi phun ra một hơi.

https://thuviensach.vn

Ngày thứ hai Quý phi quả thực đến hỏi Nguyên Vũ đế muốn thánh chỉ, trải qua giấc ngủ cả đêm, Nguyên Vũ đế vốn có chút không vừa ý, muốn đổi ý, đáng tiếc Quý phi trực tiếp tới trước mặt hỏi hắn, hắn cũng không tốt để giả ngu, dù sao đường đường là một đế vương, sao có thể không giữ lời hứa chứ?

Nguyên Vũ đế kiên trì để Trung Thư Lệnh chấp bút nghĩ thánh chỉ, Quý phi ngựa không dừng vó cầm thánh chỉ đi Khâm Thiên Giám cùng Lễ bộ.

Có Quý phi đốc xúc cùng với sự phối hợp của phủ An Viễn hầu, bên kia Khâm Thiên Giám rất nhanh đã có kết quả bói toán cát hung, nói là thượng cát.

Quý phi liền cười để Lễ bộ nhanh chân thu xếp hạ thánh chỉ tứ hôn cho phủ An Viễn hầu và phủ cửu Hoàng tử, chuẩn bị lục lễ, lại thúc giục Khâm Thiên Giám sát tính ngày tốt.

Chuyện hôn sự này đã định, kinh ngạc lỗ tai rất nhiều người.

Người đầu tiên chính là Phương Sóc Chương.

Hắn mới hạ quyết tâm muốn cưới Thường Nhuận Chi một lần nữa, vừa mới bắt đầu hành động bất quá nửa tháng, đang tính toán dùng thư tín thừa thắng thu hồi tâm của Thường Nhuận Chi, không nghĩ tới vợ trước lại muốn gả cho người khác.

Lúc biết được tin tức này, Phương Sóc Chương đang suy tư viết thư cho Thường Nhuận Chi, hắn tính toán viết một bức thư tình biểu thị tâm ý của hắn.

Mặc dù biết thư trước đó hắn đưa tới, tất cả đều bị Thường Nhuận Chi cho người thiêu hủy, nhưng hắn cảm thấy, bám riết không tha, kim thạch có thể lũ, tâm Thường Nhuận Chi rất mềm, chỉ cần hắn kiên trì, một ngày nào đó Thường Nhuận Chi sẽ tự tay mở ra thư hắn viết.

https://thuviensach.vn

Ôm ý nghĩ như vậy, mỗi ngày một phong thơ, hắn chưa bao giờ gián đoạn.

Hắn nhớ được, tân hôn lúc ấy, hắn cũng từng viết thơ cho thê tử của mình. Khi đó, Thường Nhuận Chi xem xong ánh mắt nhìn hắn rất là sùng bái cùng vui sướng, nói vậy Nhuận Chi rất thích thơ hắn viết.

Cũng phải, nam nhân lớn lên xuất sắc lại tài hoa hơn người, như thế nào không làm nữ tử tâm động?

Phương Sóc Chương chấp nhất bút, chính là đang xuất thần nghĩ tới sinh hoạt trong tân hôn lúc trước cùng Thường Nhuận Chi, thình lình bị thanh âm kinh hoàng của gã sai vặt trong nhà đánh gãy, bút lông sói đang chấm mực nước nhất thời động trên giấy viết thư tuyết trắng.

"Xảy ra chuyện gì?"

Phương Sóc Chương nhíu mày trách mắng:

"Phía sau có cẩu truy ngươi sao? Lỗ mãng thất thất."

Hắn các bút, tính toán lấy giấy viết thư bị nhiễm mực phóng tới một bên, lại nghe gã sai vặt ở một bên cả kinh kêu lên:

"Lão gia! Thái thái nàng, nàng phải lập gia đình!"

Phương Sóc Chương nghe được trượng nhị hòa thượng không hiểu, không đợi hắn suy nghĩ cẩn thận, gã sai vặt liền tự mình bổ sung thêm:

"Trong cung hạ ý chỉ đi phủ An Viễn hầu, cửu Hoàng tử muốn kết hôn với thái thái!"

Bởi vì Phương Sóc Chương chuyển biến thái độ với Mi di nương, nói là tĩnh dưỡng kỳ thực cũng là giam cầm, người trong phủ đều biết được tâm tư của Phương Sóc Chương đối với thái thái trước kia.

https://thuviensach.vn

Đối với hạ nhân bọn họ mà nói, có một chủ mẫu tính tình tốt tự nhiên là một chuyện tốt.

Cho nên trong phủ hơn phân nửa người đều ôm thái độ vui mừng, hi vọng Phương Sóc Chương thật sự có thể tiếp thái thái trước kia trở về.

Bởi vậy, đối với chuyện xảy ra ở phủ An Viễn hầu, bọn họ cũng tương đối để bụng, không nói thường xuyên hỏi thăm, nhưng chú ý nhiều hai phân là có.

Cho nên chuyện phủ An Viễn hầu tiếp thánh chỉ trong cung, rất nhanh liền truyền tới.

Phương Sóc Chương nghe rõ ràng, nhẹ buông tay, mực đoàn giấy viết thư liền tung bay xuống dưới, chậm rãi rơi xuống bàn.

"Lão gia..."

Gã sai vặt gấp trát hạ ánh mắt:

"Lão gia, chúng ta làm sao đây?"

Phương Sóc Chương cường trang trấn định, nhưng hắn biết rõ cảm giác lòng mình đang kịch liệt nhảy lên.

Kinh ngạc, kinh ngạc, khủng hoảng, khó chịu... cảm xúc phản đối nối gót nhau mà tới.

Đến lúc này, Phương Sóc Chương còn mang theo hai phân may mắn, hỏi gã sai vặt:

"Có phải nhìn lầm rồi hay không? Có thể phủ An Viễn hầu không có tiếp thánh chỉ?"

Gã sai vặt liên tục lắc đầu:

https://thuviensach.vn

"Tiểu nhân hỏi thiệt nhiều lần, đều nói là phủ An Viễn hầu sắp có một tiểu tức phụ Hoàng gia, nhân gia nói thực rõ rành rành, chính là thái thái và cửu Hoàng tử... Lão gia!"

Gã sai vặt nói còn chưa nói xong, liền thấy Phương Sóc Chương ngã ngồi xuống.

Gã sai vặt vội đưa tay tới đỡ, cũng chậm một bước, Phương Sóc Chương đã ngồi xuống, "Đông" một tiếng, nghe xong hắn cũng cảm thấy mông rất đau.

"Lão gia..."

Tay chân gã sai vặt có chút luống cuống, đứng một bên phía sau.

Lúc này, trong đầu Phương Sóc Chương liên tục quanh quẩn hai chữ.

Xong rồi.

Đồng dạng vì cọc hôn sự này mà giật mình, còn có Thái tử và Thái tử phi đang bị giam cầm.

Khi Thái tử biết tin tức, là đang cùng Thái tử phi dùng cơm trưa.

Trong khoảng thời gian này hắn bị giam cầm, nhưng là thành thật rất nhiều, ở trong phủ Thái tử cũng thường xuyên ở cùng Thái tử phi.

Trong lòng Thái tử biết Nguyên Vũ đế cấm chân hắn, nhất định sẽ không quá mức yên tâm, hơn phân nửa sẽ ở trong phủ Thái tử sắp xếp một hai người vào giám thị hắn.

Thái tử cũng biết Nguyên Vũ đế ngóng trông đích hoàng tôn trong bụng Thái tử phi, cho nên đối với Thái tử phi trước nay chưa có hảo, hi vọng người giám thị có thể đem chuyện hắn làm truyền đến tai Nguyên Vũ đế, cũng tốt nhường Nguyên Vũ đế hết giận được mau chút.

https://thuviensach.vn

"Thường nữ quan và Cửu đệ?"

Thái tử nghe nói tới chuyện Nguyên Vũ đế hạ chỉ tứ hôn, nhất thời đặt đũa xuống, nghiêm túc hỏi:

"Ngươi không hỏi thăm sai?"

"Tiểu nhân hỏi thăm là thật."

Hạ nhân phủ Thái tử vội hỏi:

"Nghe nói Khâm Thiên Giám bên kia ngay cả lục lễ cùng ngày tốt đều đã định, trong nửa năm sẽ xuất giá."

Sắc mặt Thái tử rất không tốt, vung tay cho hạ nhân lui ra, lại hỏi Thái tử phi đồng dạng cũng giật mình:

"Thường nữ quan ở bên cạnh ngươi hầu hạ, ngươi không nhìn ra nàng cùng Cửu đệ có cái gì cẩu thả?"

Thái tử phi không vui khi Thái tử dùng từ "Cẩu thả" này, trên mặt dừng một lát nói:

"Thiếp thân chỉ biết Thường nữ quan liên tục kháng cự tiếp xúc với Phương đại nhân, nhưng là không có phát giác nàng và cửu đệ có lui tới."

Thái tử phi cắn một ngụm bánh bao vàng óng ánh, nói:

"Phụ hoàng hạ chỉ tứ hôn, cũng không thể nói Cửu đệ và Thường nữ quan có giao tình lui tới. Có khi hai người bọn họ còn không biết lẫn nhau."

Nói đến đây, Thái tử phi cũng dừng một chút.

Nàng nhớ tới cung yến lần đó, Thường Nhuận Chi đi Bích Tỉ viện, còn gặp qua Cửu Hoàng tử.

https://thuviensach.vn

Hay là...

Thái tử phi đang nghĩ tới, chợt nghe Thái tử cả giận nói:

"Ngươi nói cái gì? Nói bọn hắn không có chút quen biết, phụ hoàng có thể hạ chỉ để Cửu đệ cưới một thứ nữ hòa ly sao?"

Thái tử phi thản nhiên nói:

"Thái tử gia nếu như không vừa lòng cọc hôn sự này, có thể tới trước mặt phụ hoàng nói. Thiếp thân là một nữ tắc nhân gia, vốn chính là tóc dài kiến thức ngắn, cũng lý giải không xong hàm nghĩa cọc hôn sự mà phụ hoàng định."

Thái tử trong khoảng thời gian ngắn không thể phản bác, đứng lên muốn phát giận, lại băn khoăn đến chuyện Thái tử phi đang có thai, chỉ có thể hừ lạnh một tiếng, phẩy tay áo bỏ đi.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 78: Đăng Môn

Sau khi định hôn sự, Lưu Đồng mới có thể được gặp mặt Thường Nhuận Chi.

Mấy ngày trước, hắn có viết thư cho Thường Nhuận Chi ước định nàng đi ra gặp nhau, Thường Nhuận Chi đều đưa đẩy.

Lưu Đồng nhận định Thường Nhuận Chi đang tức giận, càng thấy không yên.

Nhưng hôn sự không có bụi bặm lạc định, hắn lại không tốt vội vàng đi phủ An Viễn hầu.

Lưu Đồng nghĩ tới thông qua sự hỗ trợ của ngũ tẩu hắn, nhưng ngẫm lại vẫn không có đi quấy rầy phu thê Thụy vương —— trong khoảng thời gian này Thụy vương đang rất phiền chuyện hạch toán thuế má bao năm qua ở Hộ bộ, vội đến sứt đầu mẻ trán, nói vậy Thụy vương phi cũng không có lòng thanh thản quan tâm chuyện nhi nữ tình trường của hắn.

Thẳng cho đến khi thánh chỉ ban hôn được hạ, Lưu Đồng mới buông lỏng trái tim nặng trịch xuống, thoải mái đi tới phủ An Viễn hầu, bái kiến An Viễn hầu.

Lưu Đồng nói không nhiều lắm, nhưng làm người chân thành, An Viễn hầu nói chút chuyện, hắn đều tiếp được, để An Viễn hầu đối với con rể tương lai này càng xem càng vừa lòng.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, An Viễn hầu cũng là người từng trải, biết con rể tương lai đến phủ không phải vì ông, sau khi nhàn thoại một phen, liền lấy cớ có việc rời khỏi, để Lưu Đồng ở trong phủ đi dạo, lưu lại dùng ngọ thiện, còn cố ý nói với hắn, hoa viên Hầu phủ cảnh trí không tệ.

Lưu Đồng tự nhiên biết từ chối thì bất kính, cung kính nhường An Viễn hầu rời khỏi, liền kích động để hạ nhân Hầu phủ dẫn đường đi tới hoa viên.

Thường Nhuận Chi bên này, từ lúc Lưu Đồng tới cửa An Viễn hầu liền cho người đi thông tri nàng. Thường Nhuận Chi biết Lưu Đồng tới cửa nhất định là muốn gặp nàng, lúc này nàng đang lo lắng không biết có nên gặp mặt nhau hay không.

Nói nàng làm bộ làm tịch kỳ thực cũng không phải, bất quá là vì nàng đột nhiên hay tin sẽ gả cho Lưu Đồng, nhất thời cảm thấy, tiến độ hình như quá nhanh rồi đó.

Lúc này nếu nàng gặp Lưu Đồng, Thường Nhuận Chi cảm thấy chỉ trong chốc lát, cũng không thể cùng hắn nói xong cái gì.

Còn nữa, kỳ thực trong lòng nàng cũng có chút kỳ quái.

Bất quá tiểu Hàn thị biết Lưu Đồng tới cửa, cũng cổ vũ nàng đi gặp mặt Lưu Đồng.

"Trước khi đại hôn, tất nhiên là con phải hồi phủ đợi gả, đã không thể cùng Cửu Hoàng tử gặp mặt nhau đâu."

Tiểu Hàn thị dùng kinh nghiệm người từng trải nói với nàng:

"Thừa dịp cơ hội này trông thấy mặt, đối với tình cảm hai người các con cũng rất tốt mà."

Đây là muốn nàng chú ý bồi dưỡng tình cảm trước hôn nhân sao?

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi trên mặt đáp lời, trong lòng lại cảm thấy không đáng.

Nàng và Lưu Đồng cũng có cảm tình làm trụ cột, sau khi thành hôn ở chung cũng có thể hòa hợp. Nếu như nàng và Lưu Đồng tiếp xúc, một người chính trực như vậy, hạ công phu muốn kết hôn với nàng, cuối cùng cũng không đến nỗi cưới nàng rồi sẽ vắng vẻ nàng nha.

Lúc này đây có thấy mặt nhau hay không đều được, Lưu Đồng sẽ không bởi vì chuyện không thấy mặt nàng liền làm mặt lạnh với nàng, cũng sẽ không thể bởi vì thấy mặt nàng lần nữa sẽ có thêm bao nhiêu cảm tình với nàng á.

Trong lòng nghĩ như vậy, nhưng tự nhiên Thường Nhuận Chi sẽ không ngỗ nghịch với tiểu Hàn thị, vẫn chiếu theo ý tứ của tiểu Hàn thị đi tới hoa viên Hầu phủ, chờ "Xảo ngộ" cùng Lưu Đồng.

Thanh liễu hạ, bên hồ sen nhỏ, Thường Nhuận Chi cứ lẳng lặng nhi lập như vậy chiếu thẳng vào mắt Lưu Đồng.

Hắn đứng nhìn nửa ngày, rồi mới đỏ mặt ho khan một tiếng, sải bước đi tới bên cạnh Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi nghe thấy thanh âm, cũng quay người lại, nhìn thấy Lưu Đồng liền mỉm cười với hắn.

Nụ cười này, nhưng là đem chuyện không yên trong lòng Lưu Đồng dẹp yên một chút.

"Nhuận Chi."

Lưu Đồng đứng ở trước mặt Thường Nhuận Chi, hắn cao hơn nàng cái đầu, ánh mắt rất ôn nhu:

"Ta, ta hẹn nàng vài lần, nàng đều không gặp ta."

https://thuviensach.vn

Nói đến chuyện Thường Nhuận Chi không chịu gặp hắn, trong giọng nói Lưu Đồng tựa hồ còn mang theo chút ủy khuất.

Thường Nhuận Chi giương giương khóe miệng, thấy hắn thế nhưng lại bày ra bộ dáng không biết làm sao, cảm thấy có chút buồn cười:

"Ừ... Đột nhiên biết huynh vào cung xin thánh chỉ, có chút không biết làm sao khi đối mặt với huynh."

Lưu Đồng vừa nghe liền kích động:

"Nàng không trách ta?"

"Hả?"

Thường Nhuận Chi nghi hoặc hừ một tiếng.

Ở trong tiềm thức của Thường Nhuận Chi, tóm lại nàng vẫn phải lập gia đình. Có lão thái thái làm chủ, nàng cũng không sợ gả cho một tên hỗn đãn để vui lòng rồi sống khổ sở qua ngày, huống chi lão thái thái còn chính miệng nói nàng nên hướng vào nhân tuyển là Lưu Đồng, cho nên Thường Nhuận Chi đã cam chịu mình hơn phân nửa là thê tử của Lưu Đồng.

Bởi vậy, nàng đối với chuyện Lưu Đồng vào cung xin thánh chỉ, không thể nói rõ tức giận.

Kỳ thực, trong lòng còn có chút mừng thầm nho nhỏ.

Lúc này nghe Lưu Đồng hỏi nàng có trách hắn hay không, cẩn thận ngẫm lại Thường Nhuận Chi cũng hiểu rõ ý tứ của hắn.

Nhưng nàng cũng không có sinh khí, còn cảm thấy Lưu Đồng thẳng thắn đáng yêu, cũng thật tâm đối với nàng, mới vừa rồi không thể đợi muốn cưới nàng qua cửa, lại sợ nàng bởi vì hắn đột nhiên hành động như vậy mà không vui với hắn.

https://thuviensach.vn

Đối mặt với một Lưu Đồng dè dặt cẩn trọng như vậy, để cho Thường Nhuận Chi đối với lần gặp mặt trước đó, Lưu Đồng não ý nghiêm túc ra lệnh cho nàng, cũng triệt để trừ khử.

Nàng ôn nhu nói:

"Trách huynh làm cái gì, chỉ là có chút kinh ngạc, sao đột nhiên huynh lại vào cung xin ý chỉ?"

Thường Nhuận Chi nói tới việc này, ngược lại cũng rất tò mò:

"Trước kia... Cũng chưa bao giờ nghe huynh đề cập qua việc này."

Lưu Đồng thấy nàng quả thật không có sinh khí, trong lòng nhẹ nhàng thở ra, càng cảm thấy Thường Nhuận Chi thiện giải nhân ý, liền thuận miệng trả lời:

"Này không phải là thừa dịp Thái tử bị giam cầm, không có thời gian quản ta..."

Nói đến đây Lưu Đồng lập tức ngừng miệng, ho một tiếng, đông cứng chuyển đề tài nói:

"Đúng rồi Nhuận Chi, đối với sân viện nàng muốn bố trí cái gì, có ý tưởng gì không? Cần mua thêm cái gì? Nàng nói với ta, ta trở về liền cho người chuẩn bị thỏa đáng, miễn cho đến khi chờ nàng qua phủ lại làm lụng vất vả."

(*Trời ơi cưng vợ chưa kìa. Sợ vợ cực khổ. Iu quá đi*)

Thường Nhuận Chi chớp chớp mắt.

Lúc trước nàng suy đoán Thái tử và Lưu Đồng có ân oán, cho nên đối với giọng điệu của Lưu Đồng khi nhắc tới Thái tử cũng không thấy ngoài ý

https://thuviensach.vn

muốn. Nhưng lúc này, nàng lại càng không thể truy vấn Lưu Đồng chuyện có liên quan tới Thái tử, chỉ trả lời hắn:

"Ta không có kiêng kị cái gì, cũng không có yêu thích gì hết, chiếu theo quy củ là được. Nếu có cái gì, chờ sau này... Ta tự mình bố trí."

Thường Nhuận Chi đối với sinh hoạt của người phú quý cũng không có nửa điểm bất mãn, không thể tiếp tục ở lại nhà mẹ đẻ kiếm cơm ăn, đi tới phủ Cửu Hoàng tử kiếm cơm cũng giống nhau.

Chẳng qua mới nói qua lời này, nàng có chút hoảng hốt.

Một câu "Sau này", tựa hồ đề cập tới tương lai của bọn họ, sao mà không làm người nóng mặt chứ?

Lưu Đồng cũng hơi đỏ mặt, vụng trộm liếc mắt nhìn Thường Nhuận Chi, làm sao lại thấy càng xem càng cảm thấy vui mừng.

Lưu Đồng vuốt cằm, ho khan một tiếng, không nói cũng tìm chuyện để nói:

"Trước kia không có tới phủ An Viễn Hầu, đây vẫn là lần đầu tiên đăng môn... Hầu gia nói, Hầu phủ cảnh trí tốt lắm, Nhuận Chi nếu rảnh rỗi, không bằng giới thiệu với ta đi?"

Lưu Đồng cảm thấy mình hồi lâu không có nhìn thấy Thường Nhuận Chi, ước gì có thể cùng nàng ở chung nhiều nhiều một chút.

Thường Nhuận Chi cũng biết nghe lời, nói:

"Tốt lắm, vậy A Đồng theo ta đi dạo Hầu phủ đi. Nơi này có mấy chỗ cảnh sắc là do phụ thân tự mình cho người bố trí đó ..."

Nghe nàng không hề khúc mắc gọi hắn A Đồng, miệng Lưu Đồng đều liệt đến bên tai.

https://thuviensach.vn

Dọc theo đường đi, Lưu Đồng chậm rãi thong thả bước theo Thường Nhuận Chi, một bên tán bước, một bên cười nói.

Hắn vui vẻ khi nghe giọng nói mềm nhẹ ôn hòa của Thường Nhuận Chi, có cảnh đẹp nổi bật như vậy, cả trái tim Lưu Đồng đều phiêu phiêu đãng đãng rơi không đến chỗ, mơ hồ thoải mái làm hắn hận không thể ngày mai liền đón dâu đem người cưới trở về, ngày ngày cùng nàng đợi cùng nhau, chính là thỉnh thoảng nghe nàng ôn tồn nhỏ nhẹ hai câu, cũng cảm thấy đó là ngày thần tiên.

Chẳng sợ lúc này dần dần đến buổi trưa, thời tiết đã nóng lên, Lưu Đồng cũng không có chút cảm giác nóng bức nào.

Ngay tại lúc hắn nghĩ có thể cùng Thường Nhuận Chi ở chung thêm một lát, một vị "Khách không mời mà đến" lại đến, chính là Thường Âu.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 79: Tỷ Khống

Editor: Bộ Yến Tử

Thường Âu nghe nói Lưu Đồng đến Hầu phủ, cố ý tìm tới.

Nào biết khi vừa tới liền thấy Lưu Đồng đang nói chuyện với tam tỷ của mình.

Thường Âu nhíu lông mày, bước qua làm dãy phân cách đứng giữa hai người.

"Tiểu tứ làm sao lại đến?"

Thường Nhuận Chi kinh ngạc nhìn Thường Âu, hỏi:

"Lúc này không phải đệ nên ở trường học đọc sách sao?"

Thường Âu hừ hừ hai tiếng, phòng bị nhìn chằm chằm Lưu Đồng, nhưng mà làm Lưu Đồng cảm thấy không hiểu.

Mặc dù tương lai Lưu Đồng là con rể Hầu phủ, cũng là tỷ phu của Thường Âu, nhưng cho đến cùng hắn cũng là Hoàng tử, sao có thể để người vô lễ như vậy chứ?

Thường Nhuận Chi nhẹ giọng nói:

"Tiểu tứ, sao đệ lại không biết lễ nghi như vậy hả? Nhìn thấy Cửu Hoàng tử còn không chào?"

https://thuviensach.vn

Thanh âm tuy rằng nhẹ, nhưng chân thật đáng tin.

Thường Âu ủy khuất nhìn Thường Nhuận Chi, nhưng là làm Thường Nhuận Chi mềm lòng.

Cũng may Lưu Đồng rất biết điều làm người giảng hòa, nói:

"Không có chuyện gì, Tiểu Tứ đây là không xem ta như ngoại nhân đó, ta cao hứng."

Lưu Đồng nở nụ cười, lại hỏi Thường Âu:

"Tiểu tứ hạ học?"

Thường Âu hừ một tiếng tính như trả lời, trầm mặc không hé răng dựa ở bên người Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi sờ sờ đầu hắn.

Thường Âu đã mười một tuổi, cũng được tính là một nửa đại tiểu tử. Tuy rằng vóc người còn chưa lớn, nhưng trong một năm này vóc dáng lại cao lên rất nhiều. Một thiếu niên lang nhẹ nhàng như vậy, tiếp qua vài năm nữa sẽ lớn lên, bà mối đăng môn làm mối không biết có bao nhiêu.

Lần trước Tiền di nương trải qua nhắc nhở chỉ điểm của Thường Nhuận Chi, ngược lại cũng không ngoan bắt Thường Âu đọc sách.

Vì thế, Thường Âu càng thêm yêu thích tam tỷ hắn, chỉ cảm thấy có tam tỷ hắn ở đây, hắn làm cái gì đều thư thái.

Nhưng không đợi đến lúc hắn muốn thừa dịp trong khoảng thời gian này tam tỷ hồi phủ, cùng tam tỷ hảo hảo trò chuyện, trong phủ đột nhiên đưa thánh chỉ tới, tứ hôn cho tam tỷ.

https://thuviensach.vn

Hừ! Lập gia đình có cái gì tốt! Lúc trước tam tỷ phu kia xuất thân hàn môn còn ghét bỏ tam tỷ, mặt sau tỷ phu này lại là Hoàng tử, không biết sau lưng sẽ đối xử thế nào với tam tỷ nữa nha.

Thường Âu cường tì khí lên, càng xem càng cảm thấy Lưu Đồng không vừa mắt, lúc đối mặt Lưu Đồng tự nhiên sẽ không có sắc mặt tốt.

Bình thường gặp phải người như vậy, hơn phân nửa Lưu Đồng sẽ khinh thường chú ý, quay đầu bước đi. Nhưng bây giờ đối tượng là đệ đệ của Thường Nhuận Chi, hắn không có tức giận, chính là cười rộ lên có chút xấu hổ ngu đần.

Tiểu cữu tử tương lai vì sao không thích hắn nhỉ?

Lưu Đồng bồn chồn, đảo mắt nhìn Thường Nhuận Chi ôn hòa nói chuyện với Thường Âu, một ít chuyện nhỏ vụn vặt cũng có thể nói lâu như vậy.

Hắn ở một bên nghe không biết chán, còn hưng trí bừng bừng thỉnh thoảng cắm vào một hai câu.

Thường Nhuận Chi sẽ trả lời hắn, còn Thường Âu lại làm như không thấy hắn.

Đại khái là vì Thường Âu đến bên này quấy rầy hai người tâm tình bị tiểu Hàn thị biết được, một lát sau nha hoàn trong tiểu viện của tiểu Hàn thị đến mời Thường Âu đi qua, nói thái thái tìm hắn.

Thường Âu mặt mũi không vừa ý, trừng mắt nhìn Lưu Đồng nửa ngày, vẻ mặt rối rắm suy nghĩ một lát, nói:

"Ngươi cùng tam tỷ ta hảo hảo nói chuyện, không được bắt nạt nàng."

Lưu Đồng dở khóc dở cười:

https://thuviensach.vn

"Ta khi nào bắt nạt tam tỷ của đệ?"

"Hiện tại không có."

Thường Âu không chút khách khí đánh giá hắn một phen, nói:

"Chờ khi tam tỷ gả cho ngươi, ngươi cũng không chuẩn bắt nạt nàng."

Lưu Đồng liền giật mình.

Tiểu cữu tử tương lai này không vừa lòng tỷ phu, cho nên cho hắn xem sắc mặt, nhưng lại biết hôn sự này không thể đổi, sợ tương lai hắn bởi vì nổi giận mà giận chó đánh mèo lên người Thường Nhuận Chi, cho nên đang cảnh cáo hắn.

"Được, Tiểu Tứ yên tâm, tỷ phu nhất định sẽ không bắt nạt tam tỷ của đệ."

Lưu Đồng cam đoan thề son sắt, đổi lấy cũng là một câu nói thầm của Thường Âu:

"Còn không phải tỷ phu á..."

Nha hoàn ở một bên nghe xong đoạn đối thoại của hai người, trên trán ẩn ẩn đổ mồ hôi, thúc giục nói:

"Tứ thiếu gia mau đi đi, thái thái chờ đó."

Thường Âu lúc này mới quyệt miệng bỏ đi.

Thường Nhuận Chi nhìn theo hắn rời khỏi, bắt đắc dĩ nói với Lưu Đồng:

"Huynh đừng so đo với Tiểu Tứ nha."

Lưu Đồng lắc đầu nói:

https://thuviensach.vn

"Sẽ không."

Dừng một chút, hắn nói:

"Nhìn ra được nàng rất sủng hắn."

"Đúng vậy."

Thường Nhuận Chi cười nói:

"Trong phủ chỉ có hắn là một tiểu nhân nhi, không sủng hắn thì sủng ai? Huống chi Tiểu Tứ cũng không bị làm hư, luôn làm người ta muốn sủng hắn một ít."

Lưu Đồng nghe có chút hâm mộ, nhẹ giọng nói:

"Hắn luyến tiếc nàng xuất giá."

Thường Nhuận Chi dừng một chút, cười nói:

"Ừ, ta biết."

Nói xong liền nhìn Lưu Đồng nháy mắt mấy cái nói:

"Không uổng phí ta đau hắn một hồi."

Thường Âu xuất hiện bất quá chỉ là tiểu nhạc đệm, rất nhanh liền qua đi.

Thường Nhuận Chi và Lưu Đồng tán bước trò chuyện không nhìn trời, thời gian cũng lặng yên trôi qua. Đợi đến khi hạ nhân nhắc nhở, mới biết được đã đến lúc phải dùng cơm trưa.

Lưu Đồng cùng An Viễn hầu và bốn vị thiếu gia Hầu phủ dùng bữa, Thường Nhuận Chi cùng đám người tiểu Hàn thị ngồi riêng một bàn.

https://thuviensach.vn

Tiểu Hàn thị chiếu cố, Nhạc thị cũng nhân cơ hội này nhìn con rể tương lai của mình.

Nhạc thị là người không nhiều chủ kiến, theo chỗ tiểu Hàn thị biết được Cửu Hoàng tử là lão thái thái xem trọng, cọc hôn sự này cũng là lão thái thái tác thành, tự nhiên đối với Lưu Đồng không có ý kiến, còn nhắc Thường Nhuận Chi sau này muốn quá ngày lành.

Nhạc thị luôn luôn nhận định lão thái thái có ánh mắt hảo, nếu là do lão thái thái nhìn trúng, thì phải là tốt nhất.

Mẹ vợ xem con rể, càng xem càng vui mừng, Nhạc thị theo nhà ăn đi ra, liền cười đến hợp bất long chủy.

Tiền thị liền trêu ghẹo bà nói:

"Khi lần đầu tam cô nương xuất giá, cũng chỉ nhìn thấy ngươi khóc, sau đó tam cô nương bị ủy khuất hòa ly hồi phủ. Lúc này tam cô nương vừa muốn xuất giá, ngươi cũng đã nở nụ cười. Nghĩ đến lần này tam cô nương là gả đúng người, sau này cũng sẽ không thể chịu ủy khuất."

Nhạc thị nhớ tới cọc hôn sự lần đầu của nữ nhi, tranh luận:

"Cũng là do ta khi đó không chịu van cầu thái thái, để lão thái thái ra mặt nhìn người..."

"Tốt lắm, ta không xem từ trước, liền xem về sau."

Tiền thị vỗ vỗ tay Nhạc thị, nói:

"Sau khi tam cô nương xuất giá đã là Hoàng tử phi, so với thân phận thái thái Phương gia còn cao quý hơn. Cửu hoàng tử còn chưa có con nối dòng, tam cô nương vào phủ nếu có thể một lần được con trai, vị trí này đã có thể ngồi được vững vàng. Ai còn nhớ thương Phương gia."

https://thuviensach.vn

Nhạc thị cũng là hết giận gật gật đầu, lại chần chờ ngập ngừng nói:

"Tiền tỷ tỷ, ngươi nói... Tam cô nương xuất giá hai năm, đều không thể có thai, có phải hay không..."

"Phi phi phi!"

Tiền thị lập tức nói:

"Đó là bởi vì họ Phương kia cách xa tam cô nương, tam cô nương lại bị bệnh, thân thể tam cô nương cũng không có tật xấu."

Nhạc thị cũng vội vàng hướng trên đất thóa hai miệng, nói:

"Tiền tỷ tỷ nói không sai, sau khi tam cô nương hồi phủ lão gia thái thái đã mời thái y xem mạch cho nàng, còn điều trị thân thể cho nàng, tam cô nương nhất định có thể hảo hảo mà, sau khi lập gia đình nhất định sẽ sinh đại mập tiểu tử."

Tiền thị cười gật đầu, lại nghĩ tới cái gì che miệng nói:

"Lại nói tiếp, nghe nói lúc trước Cửu Hoàng tử còn từng đưa dược liệu trong phủ tới, nhường tam cô nương bồi bổ thân thể... Nói không chừng lúc ấy Cửu Hoàng tử nhận thức tam cô nương, liền quan tâm tam cô nương. Hai cái hài tử này thật đúng là có duyên phận."

Nhạc thị tự nhiên hi vọng nữ nhi và con rể có thể hòa thuận mĩ mãn, nghe Tiền thị nói như vậy nụ cười liền treo trên mặt, thật lâu cũng không tiêu, lại cùng Tiền thị nói xong lời hay về Cửu Hoàng tử.

Rõ ràng lúc này hai người mới thấy mặt Lưu Đồng, lúc tán gẫu hắn nhưng lại cũng tán gẫu được quật khởi, nói xong, đề tài đã oai đến chân trời.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 80: Làm Khó Dễ

Editor: Bộ Yến Tử

Lưu Đồng tới phủ An Viễn hầu một lần, tâm đại định rất nhiều.

Bất quá hảo tâm tình như vậy chỉ duy trì được ba ngày, vốn nhờ chuyện Thụy vương ban sai bị quan viên Hộ bộ khó xử mà không còn sót lại chút gì.

Mặc dù từ sớm đã biết dính dáng quan hệ tới Hộ bộ, giao tiếp với quan viên Hộ bộ là một đại nan đề, lại không nghĩ rằng người Hộ bộ vậy mà không cho Thụy vương chút mặt mũi nào, chuyện đá bóng qua loa cho xong làm đến lô hỏa thuần thanh.

Dù Thụy vương phụng hoàng mệnh kiểm kê quốc khố, nhưng bọn họ lại dám kéo dài vài ngày mới đáp ứng mở quốc khố.

Một lần mở này, cũng không phải mở ra toàn bộ, mà chỉ mở hai ba cái khố phòng.

Không có nhìn đến hoàn toàn vàng bạc dự trữ trong quốc khố, đơn giản chỉ kiểm kê vàng bạc hai ba cái khố phòng kia, tự nhiên không có khả năng tính ra được toàn bộ quốc khố có bao nhiêu.

Mặc dù hai ba khố phòng này vàng bạc chất đầy, nhưng ai biết mấy khố phòng khác có phải rỗng tuếch hay không chứ?

https://thuviensach.vn

Thụy vương cho người kiểm tra đại khái một lát, lại mở thêm khố phòng khác, Tả thị lang Hộ bộ liền cười nói:

"Chìa khóa của các khố phòng đều từ chuyên gia bảo quản đó, mở khố phòng cần có phê duyệt rồi còn các trình tự làm việc khác nữa, mấy khố phòng này cùng các khố phòng khác số lượng đều không sai biệt lắm, Thụy vương gia sẽ không cần lại tế xem thôi."

Nguyên Vũ đế phái Thụy vương điều tra chuyện xấu, là để hắn kiểm kê thuế má bao năm qua, hạch toán dự trữ trong quốc khố, rồi sau đó phỏng đoán tổng thuế má của thu hoạch vụ thu năm nay và năm tới, thuận tiện còn có thể đoán trước một chút chung chi trong một năm của Hộ bộ.

Nghe qua rất đơn giản nhưng rõ ràng chặn ngay chỗ hiểm yếu, thật muốn làm chuyện xấu như vậy, vậy chính là phí sức lao động lại đắc tội với người.

Việc như vậy, Thụy vương vẫn kiên trì làm.

Khi hắn trông coi quốc khố, đang nhận được đãi ngộ như vậy á.

Điều này làm trong lòng hắn sinh ra sầu lo.

Đại Ngụy khai triều đến nay, liên tục tuyên bố với bên ngoài là quốc khố tràn đầy. Thụy vương đối với chuyện này cũng không có hoài nghi qua.

Đặt tại bên ngoài quốc khố cùng sở hữu hai mươi cái khố phòng, chất đầy núi vàng núi bạc. Bất quá nghe nói còn có kim khố bí mật, chính là chỉ có Hoàng đế đảm nhiệm mới biết.

Nếu như hai mươi kim khố này hơn phân nửa đều không có vấn đề, người Hộ bộ không đến nỗi chỉ mở hai ba cái khố phòng như vậy cho hắn xem.

https://thuviensach.vn

Che đậy, ngược lại có vẻ trong đó có quỷ.

Kế tiếp, Hộ bộ cứ cách một hai ngày lại cho hắn xem một khố phòng nữa.

Đương nhiên, tình huống mà hắn nhìn thấy đều là vàng bạc đầy khố.

Nhưng vì sao lại có điểm không giống khi mở cho hắn xem nhỉ? Ai biết Hộ bộ có phải trong đêm khuya khoắt chuyển đông tường bổ tây tường hay không chứ?

Trong lòng Thụy vương đối với chuyện này rất hoài nghi, nhưng cũng biết hắn ám tra sẽ không tốt, chỉ có thể mềm nhẹ rồi lại cứng rắn phao người Hộ bộ hảo mấy ngày.

Người Hộ bộ còn nói, trước nay Thụy vương không tham chính chuyện là sợ bọn họ, thế nhưng còn cầm lấy kiều, Thụy vương để bọn họ làm việc, bọn họ có lệ càng sâu.

Lưu Đồng nghe được mấy tin tức này liền vọt tới phủ Thụy vương.

Thụy vương đang sứt đầu mẻ trán xem xét sổ sách thuế má bao năm qua.

Đã nhìn không tới thực vật, vậy cũng chỉ có thể thẩm thẩm sổ sách.

Càng xem, Thụy vương càng cau mày.

Lúc Thái Tử vẫn còn là Đại hoàng tử, mặc dù hắn làm việc ở Hộ bộ, nhưng sổ sách còn làm tương đối chân thật.

Nhưng thời gian ba bốn năm này, Thái Tử tọa trấn Hộ bộ, sổ sách thu vào một ít, chi ghi lại liền có vẻ bất khả tư nghị.

Nếu là người hiểu biết dân sinh nhìn thấy, chỉ sợ sẽ cười đến rụng răng.

https://thuviensach.vn

Năm Nguyên Vũ thứ mười sáu, mở ân khoa, vậy mà Hộ bộ chi bốn mươi vạn lượng bạc đi ra;

Năm Nguyên Vũ thứ mười bảy, nạn hạn hán ở Nam Tô, báo đi lên thu hoạch giảm bớt năm rồi một nửa, có bao nhiêu thuế má thu vào nhập khố lại chỉ có một phần mười giống như mùa màng bình thường vào bốn năm trước;

Vẫn là năm Nguyên Vũ thứ mười bảy, quân lương ở Yến Bắc phát ra một trăm vạn lượng...

Lại nhìn lúc trước phiên phiên, do việc chi ngân lượng cho quân lương thế nhưng không ít, hơn nữa mỗi lần đều là một bút số lượng không nhỏ.

Ngẫm lại chính mình bị Thái Tử vuốt chuyện xấu ở Binh bộ, Thụy vương tựa hồ lại hiểu rõ cái gì...

Hắn nhíu mày suy nghĩ sâu xa, Lưu Đồng gọi hắn một tiếng ngũ ca, Thụy vương ngẩng đầu lên nhìn hắn, cười nói:

"Tiểu Cửu đến rồi sao? Thời gian này vội, còn chưa có chúc mừng đệ được đền bù mong muốn."

Ở trước tình cảnh lưỡng nan như vậy của Thụy vương, trên mặt Lưu Đồng tự nhiên không có chút ý mừng, sầu lo nói:

"Ngũ ca, những người ở Hộ bộ đó làm khó dễ huynh, không ngại huynh liền dựa vào cớ, đem chuyện xấu này đẩy đi."

Thụy vương than nhẹ:

"Hộ bộ đề phòng ta kiểm tra thực hư quốc khố như thế, nói vậy quốc khố thật sự có vấn đề... Đệ nói đó là để ta tra, ta cũng không dám lại thâm tra xét."

https://thuviensach.vn

"Vậy ngũ ca tính toán làm sao đây? Trình sổ con cho phụ hoàng?"

"Tự nhiên là muốn lên."

Thụy vương gật đầu, nói:

"Trong khoảng thời gian này Hộ bộ làm khó dễ ta cho có lệ, nói vậy phụ hoàng cũng có nghe thấy ... Tiếp qua hai ngày, ta liền viết tấu chương, đem chuyện xấu ném trở về cho phụ hoàng."

Lưu Đồng nhẹ nhàng thở ra:

"Như vậy ngũ ca cũng sẽ không cần đắc tội Thái Tử ."

"Ai nói không đắc tội hắn?"

Thụy vương cười khổ nói:

"Thái Tử rất đa nghi lại keo kiệt, hắn không dám nổi giận với phụ hoàng, oán khí này tự nhiên sẽ trút hết lên người ta đó. Chờ lúc Thái Tử được giải lệnh giam cầm, còn không biết hắn muốn làm sao đối phó ta nè. Huống chi, chuyện quốc khố..."

Thụy vương dừng một lát:

"Hắn còn có thể nói là do ta cố ý."

Thụy vương nếu nói với Nguyên Vũ đế, quốc khố dự trữ không có vấn đề, ngược lại hết thảy cũng không cần lo.

Nhưng nếu Thụy vương trình lên sổ con, báo cho Nguyên Vũ đế biết chuyện Hộ bộ không chịu mở cửa quốc khố cho hắn kiểm kê số lượng, chuyện này không phải ám chỉ với Nguyên Vũ đế quốc khố có vấn đề sao?

Thái Tử có thể không đa tâm mới là lạ!

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng ngẫm lại cũng là chuyện như thế, không khỏi than một tiếng.

"Này cũng không tốt, kia cũng không tốt, xét đến cùng vẫn là phụ hoàng không nên cho huynh làm chuyện này."

"Lại nói lên trên nữa, vẫn là ta ngày ấy không nên nói ra."

Thụy vương xoa xoa khóe mắt, lắc lắc đầu:

"Mà nếu như ta không nói chuyện ở hành lang Tây, vậy thành phụ hoàng, Thái Tử, còn có vài vị Vương gia ở giữa đánh cờ... Thiên gia phụ tử ngầm phân cao thấp, vậy ai còn thời gian mà lo lắng sống chết của dân chúng."

Lưu Đồng nhìn Thụy vương, trong lòng sầu lo.

Từ trước hắn nhận định ngũ ca của mình trí tuệ thấu triệt, tốt hơn Thái Tử xa xa, trong lòng âm thầm sinh tâm tư muốn ngũ ca làm Thái Tử.

Bây giờ cái loại ý tưởng mơ hồ này lại cảm thấy ngũ ca càng hơn xa Thái Tử, càng thêm rõ ràng.

Người có lòng mang thiên hạ, không phải Thái Tử, mà là ngũ ca hắn.

Ngũ ca có lẽ còn không ý thức được, nhưng phụ hoàng...

Lưu Đồng cúi mặt xuống, rất muốn hỏi Thụy vương một câu, hắn đối với vị trí kia, đến cùng có dã tâm hay không.

Nhưng, chung quy hắn không có hỏi.

Có một số việc nói ra miệng, đã không thể thu trở lại.

Hắn không nghĩ bởi vì một câu hỏi của mình, ngược lại hại ngũ ca...

Lưu Đồng nuốt xuống việc này không nói nữa, thở hắt ra, nói:

https://thuviensach.vn

"Chờ ngũ ca giao phó chuyện này, có thể rảnh rỗi một trận."

"Vậy cũng không nhất định."

Thụy vương nói:

"Phụ hoàng có chịu phóng cho ta thanh nhàn hay không còn phải nói lại một hai."

"Trước kia ngũ ca không tham chính sự, Thái Tử nói bóng nói gió nói ngũ ca không am hiểu chuyện này. Bây giờ phụ hoàng nhìn đến ngũ ca thiết lập chuyện xấu hổ này gọn gàng ngăn nắp, muốn đề bạt ngũ ca làm việc, cũng là bình thường."

Lưu Đồng nhíu mày:

"Chỉ hy vọng không cần xung đột tới lợi ích của Thái Tử cho thỏa đáng."

Thụy vương thâm trầm chấp nhận, lại vẫn thực sự cầu thị nói:

"Hiện tại xem ra, khó."

"Làm sao lại nói vậy?"

"Lần này hành lang Tây xảy ra chuyện đê vỡ, xét đến cùng vẫn là ngân khoản năm đó dùng để đắp bờ đi đâu không rõ, nói trắng ra là có người tham ô từ giữa. Thái Tử làm việc này, cùng hắn đương nhiên thoát không xong can hệ."

Thụy vương nói:

"Phụ hoàng để ta nhúng tay Hộ bộ, muốn ta từ trong đó bứt ra, phỏng chừng là khó khăn."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 81: Chuyện Xấu

Editor: Bộ Yến Tử

Lưu Đồng mím môi.

Phương diện đạo lý này không phải hắn không rõ, nhưng mà hắn chán ghét loại này, lợi dụng một đứa con trai, đến giám thị, cảnh cáo hoặc là cản tay một đứa con trai khác.

Thiên gia cốt nhục, chẳng lẽ thật sự không có nửa điểm ôn nhu sao?

Phụ hoàng thiên vị Thái tử hắn có thể lý giải, là đứa con trai đầu, lại do Hoàng hậu sinh ra, tự nhiên thiên vị chút.

Nhưng chuyện này phụ hoàng cũng không cần cầm một nhi tử tới làm đá kê chân cho Thái Tử, vạch sẵn con đường thậm chí là mở đường cho hắn đi á!

Đều là nhi tử, sao không thể coi mu bàn tay lòng bàn tay đều là thịt chứ, cần đãi ngộ khác biệt một cách mãnh liệt như vậy sao?

Khó trách Kỳ vương huynh bọn họ người người đều nhìn chằm chằm vị trí Thái tử, muốn thủ nhi đại chi.

Sắc mặt Lưu Đồng có chút âm trầm, Thụy vương thấy được cũng chỉ cười cười, nói với hắn:

"Xem bộ dạng của đệ kìa, nếu để tiểu tức phụ tương lai của đệ nhìn thấy, chắc sẽ cách xa đệ đó."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng vội thu hồi sắc mặt, bất đắc dĩ trừng mắt nhìn Thụy vương.

Thụy vương trái lại an ủi hắn:

"Đừng nóng giận, chút năm như thế, đều không phải tới như vậy sao? Sớm đã thành thói quen."

Lưu Đồng cũng không tốt để nói thêm cái gì, chỉ nói:

"Trong khoảng thời gian này ngũ ca mệt muốn chết rồi đi? Đợi lát nữa đệ trở về, sẽ cho người cầm một ít dược liệu trong phủ tới đây cho huynh nhé."

Do từ nhỏ thân thể Lưu Đồng không tốt lắm, mỗi lần Nguyên Vũ đế gặp mặt vào dịp lễ tết, sẽ ban cho Lưu Đồng ít dược liệu, nhiều năm đều không biến đổi, cứ thế ở phủ Cửu Hoàng tử của Lưu Đồng khác những phủ khác, dược liệu rất nhiều.

Chẳng sợ thân thể hắn đã sớm không còn gầy yếu như hồi nhỏ, nhưng ở trong lòng Nguyên Vũ đế, hắn vẫn là một Hoàng tử tối tăm lại hay ốm yếu.

Lưu Đồng nhớ tới chuyện cũ, đích xác giống như lời Thụy vương nói, mấy năm nay đều tới như thế.

Khinh thị của phụ hoàng, sớm đã thành thói quen.

Thụy vương không muốn cùng Lưu Đồng nói tới chuyện phiền lòng này, liền cầm hôn sự của hắn hỏi tới.

"Quý phi nương nương thu xếp, Lễ bộ bên kia muốn gánh vác à."

Lưu Đồng nói:

"Ngày tốt đã chọn, chọn trong năm nay."

https://thuviensach.vn

"Vậy thì tốt rồi, đệ có thể cùng người trong lòng đón giao thừa."

Thụy vương trêu ghẹo hắn nói:

"Nhớ sớm sinh một tiểu oa nhi đó."

"Ngũ ca!"

Lưu Đồng trừng hắn:

"Huynh đừng nhìn chằm chằm đệ, có thời gian rỗi, huynh vẫn nên cùng ngũ tẩu sớm sinh một khuê nữ đi."

"A, đây là ghét bỏ ba chất tử của đệ sao?"

Thụy vương hừ một tiếng:

"Ta liền nói cho bọn hắn như thế, xem Cửu thúc của bọn hắn làm sao dỗ đây."

Lưu Đồng dở khóc dở cười, liên tục xin tha, mới có thể bỏ qua chuyện này.

Không khí thoải mái chút, Thụy vương lại đang xem sổ sách thuế má bao năm qua ở Hộ bộ.

Lưu Đồng ngồi một bên chốc lát, cầm 《 diêu tử kinh dật sự 》 Thụy vương đặt ở một bên xem.

Quyển sách này lần trước hắn đã thấy Thụy vương đọc, bây giờ Thụy vương để ở chỗ này, ở giữa có gắp một tờ phiếu tên sách, một quyển sách không tính là dày, đọc mấy ngày, Thụy vương còn chưa có đọc xong.

Lưu Đồng nhẹ nhàng thở dài.

https://thuviensach.vn

Trước kia hắn cảm thấy Thụy vương có tài học có bản lĩnh, lại muốn điệu thấp làm người, là mai một hắn, thay hắn bênh vực kẻ yếu. Bây giờ nhìn Thụy vương làm lụng vất vả chuyện quốc sự, lại cảm thấy vẫn nên thanh nhàn mới tốt, ít nhất lúc thanh nhàn, Thụy vương sẽ không nhíu mày.

Loại đồ vật như quyền thế, kỳ thực cũng không phải tốt như vậy.

Lưu Đồng rời khỏi phủ Thụy vương, qua hai ngày, Thụy vương liền trình thư lên cho Nguyên Vũ đế.

Hắn dò xét thuế má thu vào bao năm qua ở Hộ bộ, căn cứ tấu sớ về tình hình tai nạn Đại Ngụy năm nay, suy tính ra đại khái số lượng thuế má năm nay, cũng tỏ vẻ đối với Nguyên Vũ đế, do không thể sát điểm quốc khố thu vào, cho nên suy tính chi đếm, cũng chỉ có thể xem như là suy tính, cùng thuế má thu vào trong tương lai tất nhiên có chút xuất nhập.

Nguyên Vũ đế nhìn tấu chương, trong mắt có chút rét run.

Người ở Hộ bộ lừa trên gạt dưới, làm khó dễ Thụy vương không để hắn coi quốc khố, Nguyên Vũ đế tự nhiên là biết. Bất quá ông không nói gì, chính là muốn nhìn Thụy vương là làm sao làm.

Thụy vương thực hiện trả thù làm ông vừa lòng.

Không có khi quân nói kiểm kê quốc khố không có gì không ổn, cũng không có nhân cơ hội bỏ đá xuống giếng nói quốc khố đã bị chuyển không, mà là thành thành thật thật viết tấu chương, âm thầm đưa đến trước mặt ông, cũng không cho triều thần biết.

Biết đúng mực, biết đại thế, ấn tượng Nguyên Vũ đế đối với hoàng nhi là Thụy vương này cũng tăng thêm hai phần.

Nguyên Vũ đế thật sự cũng không có ý tứ muốn thanh tra quốc khố, Thụy vương làm việc đến nước này, không sai biệt lắm.

https://thuviensach.vn

Nguyên Vũ đế chiêu Thụy vương nhập Cần Chính điện, khen hắn vài câu nói hắn làm việc không tệ, liền lộ ra ý tứ muốn để Thụy vương thay Thái tử chia sẻ chuyện xấu ở Hộ bộ.

Trong lòng Thụy vương nói một câu quả nhiên, rồi sau đó ngoài miệng chối từ nói:

"Nhi thần tự biết lười nhác đã quen, chỉ sợ khó có thể đảm nhiệm..."

"Không phải ai trời sinh cũng không muốn làm việc."

Nguyên Vũ đế nói:

"Tuổi của ngươi cũng không còn nhỏ, luôn muốn thay Thái tử chia sẻ. Trẫm ở tuổi của ngươi, cũng đã làm vài cọc chuyện xấu."

Thụy vương nói ở trong tâm, lúc ấy phụ hoàng ngài là Thái tử đó, cùng vương gia phổ thông làm sao mà so được chứ.

Ngoài miệng cũng là cung kính nói:

"Nhi thần ngu dốt..."

Nguyên Vũ đế tinh tế đánh giá hắn nửa ngày, tươi cười trên mặt càng thêm vừa lòng:

"Lần này làm chuyện xấu ở Hộ bộ, trẫm nhìn ngươi cũng không phải người không bản sự. Lại lịch lãm một hai, tương lai sẽ là trợ thủ đắc lực của Thái tử."

"Phụ hoàng..."

"Liền định như thế đi."

Nguyên Vũ đế giải quyết dứt khoát:

https://thuviensach.vn

"Bây giờ Thái tử không có ở đây, ngươi nên hảo hảo chỉnh đốn Hộ bộ đi. Trẫm nhìn không khí Hộ bộ thật sự có chút chướng khí mù mịt."

Thụy vương giật giật khóe miệng.

Nguyên Vũ đế cũng không nói cho hắn biết điểm mấu chốt ở đâu, hai chứ "Chỉnh đốn", nhẹ trọng cũng không tốt.

Nguyên Vũ đế chính là cho hắn thêm một cái nan đề, nói xong câu nữa, liền cho hắn trở về, còn nói:

"Trẫm nhìn ngươi ban sai mấy ngày này cũng mệt mỏi, cho ngươi nghỉ ngơi hai ngày, rồi sau đó lại đi Hộ bộ."

Thụy vương có thể làm sao đây? Chỉ có thể lĩnh chỉ tạ ơn, hoài sủy một bụng bất đắc dĩ, có chút ủ rũ rời cung.

Nhưng mà Nguyên Vũ đế cho hắn nghĩ hai ngày, cũng hưu không an ổn.

Ngày thứ hai, nhận được tin tức Chúc vương và Sầm vương tới cửa hỏi thăm.

Chúc vương trời sanh tính tình lỗ mãng, vừa tới liền trực tiếp mở miệng hỏi:

"Lão ngũ, ngươi muốn đi Hộ bộ làm việc hả?"

Đây là chuyện không có biện pháp giấu diếm, cho nên Thụy vương liền gật đầu.

Trên mặt Sầm vương nở nụ cười, nhưng trong ánh mắt lại lộ ra hung quang:

"Còn chưa có chúc mừng ngũ ca đó."

https://thuviensach.vn

Thụy vương cười khổ.

Chúc vương thổi lông mày trừng mắt:

"Lão ngũ thật đúng là không lên tiếng thì thôi, bỗng nhiên nổi tiếng, từ trước không nhìn ra, ngươi còn có năng lực như vậy nha."

"Tứ ca."

Thụy vương mặt lộ vẻ không ngờ:

"Chuyện này không phải thần đệ đi cầu phụ hoàng đâu, tứ ca nếu như bất mãn, thần đệ cũng không có biện pháp, trừ phi tứ ca có thể làm phụ hoàng thay đổi tâm ý, như vậy thần đệ không thiếu được còn muốn nói cảm tạ với tứ ca."

"Ngươi chiếm được tiện nghi còn khoe mẽ, cùng một hình dáng với mẫu phi của ngươi."

Mẹ đẻ của Chúc vương là Tĩnh phi cùng mẹ đẻ của Thụy vương Hiển tần là chân trước chân sau có thai, lúc đó Hiển tần ở tại trong cung Tĩnh phi thờ phụ, hai người đồng thời mang thai, chuyện này tự nhiên làm Tĩnh phi không vui, Chúc vương nghe Tĩnh phi lải nhải nhiều, đương nhiên cũng có ý kiến đối với Hiển tần, còn với đệ đệ là Thụy vương cũng có phê bình kín đáo.

Chúc vương nói chuyện không dùng đầu óc, Thụy vương đã luyện thành thói quen, chính là nghe trong lời hắn nói đề cập tới Hiển tần, Thụy vương cũng lười lại cùng hắn chu toàn.

"Tứ ca nếu không có việc gì, trở về đi."

Thụy vương thản nhiên nói:

https://thuviensach.vn

"Phụ hoàng hứa cho thần đệ nghĩ hai ngày, lúc này thần đệ muốn đi nghỉ ngơi."

"Ngươi!"

Chúc vương tức giận trừng mắt nhìn Thụy vương, chỗ trán gân xanh bạo khởi, mắt thấy là muốn đi lên đánh người.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 82: Đích Mẫu

Editor: Bộ Yến Tử

Trận này đến cùng là đánh không được.

Mặc dù Sầm vương ở một bên đưa tay ngăn đón, nhưng miệng lại thêm mắm thêm muối cổ động, Chúc vương cũng không phải là người dại dột. Ở trong phủ Thụy vương động thủ đánh Thụy vương, ngày thứ hai sợ là sẽ nhận được sự chỉ trích của phụ hoàng.

Lúc đi Chúc vương nổi giận đùng đùng, tuyên bố muốn Thụy vương đẹp mắt.

Sầm vương trừng mắt nhìn Chúc vương, mặt lại làm ra vẻ sầu lo, nói:

"Ngũ ca không sợ sau khi Thái tử được giải lệnh giam cầm tìm huynh phiền toái sao? Xúc Hộ bộ của Thái tử, sợ là ngũ ca không được tốt mấy đâu."

Muốn nói vài huynh đệ bên trong có thực quyền, kỳ thực Chúc vương muốn hỏi Thụy vương cuối cùng nguyện ý ở chung với ai.

Thái tử không nói, đa nghi keo kiệt, ham muốn khống chế cường, phàm là có chút hiềm nghi chạm đến lợi ích của hắn, việc điển hỉnh của hắn đều là "Thà giết lầm một ngàn cũng không thể tha một cái".

Kỳ vương đối ngoại nhân thiện, tri thư đạt lễ, kì thực trong lời nói với người luôn dùng lời lẽ sắc bén, bất động thanh sắc bố trí cạm bẫy trong lời

https://thuviensach.vn

nói;

Lễ vương vừa nhìn là người hiền lành, nhưng có hai mặt, giáp mặt là một bộ, phía sau lại là một bộ khác;

Chúc vương muốn hảo lý giải nhiều lắm, mặc dù hắn làm người lỗ mãng, hỉ nộ ái ố đều hiện trên mặt, sẽ không diễn trò;

Đến nỗi ít nhất vương gia Sầm vương... Thụy vương cũng không thích cùng hắn giao tiếp nhất.

Vương đệ này quá mức âm lãnh, lại hỉ nộ vô thường, nghe đồn nói hắn có chút ham mê đặc thù, cũng không biết có phải thật sự hay không...

Thụy vương thu hồi tâm thần, trả lời Sầm vương:

"Lục đệ không cần lo lắng, hết thảy đều có phụ hoàng nhìn mà."

Sầm vương cười tủm tỉm gật đầu:

"Ngũ ca thật sự làm người ta nhìn với cặp mắt khác xưa, tìm khắp nơi, đến cùng cũng tìm được chỗ dựa vững chắc là phụ hoàng rồi, ha ha."

Đoạn cuối cười hai tiếng, trên người Thụy vương nổi đầy da gà.

Thụy vương nói thẳng:

"Hôm nay tứ ca tới là muốn gây phiền toái cho ta, không biết lục đệ đến, là tới làm gì?"

Sầm vương cười nói:

"Huynh đệ qua lại với nhau, còn cần chút lý do nhỏ đó sao?"

Sầm vương trừng mắt nhìn:

https://thuviensach.vn

"Bất quá... Nếu như ngũ ca đã nói đến, ta đây sẽ không cần mặt đề nhắc tới. Sau này ngũ ca ở Hộ bộ làm việc, có chút gió thổi cỏ lay, còn mời ngũ ca vui lòng chỉ giáo nha."

Nói xong, Sầm vương liền cười ha ha vẫy vẫy tay:

"Chỉ đùa với ngũ ca một chút thôi! Được rồi, ngũ ca nghĩ ngơi đi, ta cũng trở về. Về sau lại đến tìm ngũ ca nói chuyện."

Sầm vương tiêu sái xoay người, sải bước bỏ đi, lưu lại Thụy vương trên mặt âm tình bất định thật lâu.

Nửa ngày, Thụy vương mới than nhẹ một tiếng, lắc lắc đầu nói:

"Đây là muốn ta bò lên bất thành..."

Khi Thụy vương vẫn còn là một vương gia nhàn tản, cũng không thấy Sầm vương tìm tới cửa.

Bây giờ nhìn thấy hắn được Nguyên Vũ đế coi trọng, không chỉ Chúc vương cảm thấy nảy sinh nguy cơ, ngay cả Sầm vương cũng đều đến trước mặt hắn muốn cùng hắn níu kéo cảm tình huynh đệ.

Bọn họ còn như thế, Thái tử thì sao nhỉ?

Sầu lo trong lòng Thụy vương càng sâu.

Thời tiết bắt đầu chuyển lạnh, bốn phía phủ An Viễn hầu cũng dậy lên chuyện hôn sự của Thường Nhuận Chi.

Tuy rằng là tái giá, nhưng tiểu Hàn thị vẫn cấp đủ thể diện cho Thường Nhuận Chi, trừ bỏ lúc trước Phương gia hoàn trả đồ cưới, tiểu Hàn thị còn cùng lão thái thái thương lượng qua, tính toán lại mua nhiều thêm hai thôn trang cho Thường Nhuận Chi làm của hồi môn, mặt khác lại cho thêm hai ngàn bạc trắng áp đáy hòm.

https://thuviensach.vn

Nhạc thị biết thập phần vui sướng, lại có chút không yên, nhỏ giọng do dự nói với Thường Nhuận Chi:

"Có phải lão thái thái và thái thái tiêu pha quá hay không?"

Mặc dù Thường Nhuận Chi không biết tái hôn là chuyện gì đáng mất mặt, mà nếu Nhạc thị nói, nàng cũng cảm thấy đồ cưới lúc trước đã quá nhiều, không tất yếu phải thêm nữa.

Thường Nhuận Chi liền đi tới chỗ tiểu Hàn thị thỉnh an bà.

Tiểu Hàn thị cười tủm tỉm nói:

"Con đây là gả vào Hoàng gia, cho dù là kế thất, trường hợp thượng cũng không thể thua. Gả cho hàn môn Phương gia kia cùng gả cho Hoàng gia có thể giống nhau sao? Lúc trước gả đại tỷ tỷ cho đại tỷ phu con, Thụy vương còn không phải vương gia, đồ cưới đại tỷ con cũng có hai vạn lượng. Đến lượt con, ít nhất cũng muốn có một vạn năm."

Thường Nhuận Chi không thể nói rõ thụ sủng nhược kinh, nhưng cũng rất cảm động.

Tiểu Hàn thị làm đích mẫu, vì nàng tính toán đã đủ vừa lòng rồi.

"Mẫu thân..."

Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng ỷ ôi với tiểu Hàn thị:

"Đa tạ mẫu thân."

"Tạ cái gì chứ."

Đối với sự thân cận của Thường Nhuận Chi, tiểu Hàn thị tự nhiên không bằng Nhạc thị tự tại, xấu hổ ho hai tiếng, rồi mới đưa tay vỗ vỗ lưng nàng, nói:

https://thuviensach.vn

"Cọc hôn sự lần đầu là do nhà chúng ta chậm trễ con, cũng may bây giờ khổ tẫn cam lai. Con cũng phải nhớ kỹ, chẳng sợ thành tiểu tức phụ Hoàng gia, bị ủy khuất cũng đừng nghẹn, trở về nói với mẫu thân nha."

Thường Nhuận Chi gật gật đầu, dựa vào tiểu Hàn thị không nói chuyện.

Tiểu Hàn thị lại tiếp tục nói:

"Đại tỷ con trở về nói, cửu Hoàng tử rất nghèo, sau này khi con vào cửa, hết thảy trong phủ Hoàng tử còn phải dựa vào con chuẩn bị. Trong nhà đưa cho con nhiều đồ cưới chút, con cũng đừng dễ dàng mượn đồ cưới trợ cấp phủ Hoàng tử... Đồ cưới là để con lập thân, nhưng cũng đừng giống như khi ở Phương gia, hồ lý hồ đồ để người ta chiếm tiện nghi."

Thường Nhuận Chi buồn cười:

"Mẫu thân, đó là Hoàng gia, làm sao kiến thức hạn hẹp chiếm tiện nghi của con chứ? Huống chi, con vào cửa là đương gia chủ mẫu, trên đầu cũng không có bà bà lợi hại muốn con giao ra đồ cưới."

"Nói cũng phải."

Tiểu Hàn thị cũng cười nói.

"Du quý nhân đi sớm, quan hệ của cửu Hoàng tử cùng nhóm nương nương trong cung giống nhau, trừ bỏ chỗ Quý phi con phải chú ý một chút, cũng chính là cùng Hiển tần nương nương đi lại nhiều. Quý phi là người đứng đầu hậu cung, Hiển tần nương nương đối với cửu Hoàng tử có ân quan tâm, hơn phân nửa thời gian cửu Hoàng tử tiến cung cũng chỉ đi tới chỗ Quý phi và Hiển tần nương nương thỉnh an."

Thường Nhuận Chi gật đầu, nhất nhất ghi nhớ.

"Còn có tình huống trong phủ cửu Hoàng tử."

https://thuviensach.vn

Tiểu Hàn thị lại tiếp tục nói:

"Lúc trước cửu Hoàng tử chỉ cưới Hoàng tử phi, cũng không có trắc phi hay thị thiếp, thừa lại chính là hai nha đầu thông phòng. Hai thông phòng kia chính là lúc cửu Hoàng tử trưởng thành trong cung thưởng cho hắn, giáo hắn nhân sự, bây giờ tuổi cũng lớn..."

Trên mặt Thường Nhuận Chi nhất thời có chút không được tự nhiên:

"Theo mẫu thân xem, hai thông phòng này, nữ nhi sau khi vào cửa làm sao đối đãi?"

"Không cần rất đặc biệt."

Tiểu Hàn thị nói:

"Mặc dù là người trong cung thưởng xuống, không thể bạc đãi, nhưng dù sao các nàng đợi ở phủ cửu Hoàng tử cũng đã nhiều năm, theo lý thuyết, cửu Hoàng tử làm sao cũng phải cho thân phận thị thiếp. Nhưng cửu Hoàng tử không cho, nói vậy đối với hai người kia cũng không thèm để ý. Nếu như thế, con cũng đừng ngốc hồ hồ gấp gáp đề bạc địa vị cho các nàng."

Trong lòng Thường Nhuận Chi có chút không thoải mái, rầu rĩ gật đầu.

Tiểu Hàn thị nhìn nàng một cái:

"Làm sao, không hy vọng bên cạnh cửu Hoàng tử có người khác?"

Thường Nhuận Chi tự giác là không có lập trường như vậy gật đầu —— nàng vẫn là do thiếp thất sinh ra mà.

Thấy nàng một bộ mím môi cúi đầu, tiểu Hàn thị nở nụ cười, nói:

"Nữ nhân luôn muốn qua một cửa kia. Quan hệ của đại tỷ con với đại tỷ phu tốt như vậy, không phải Thụy vương cũng có hai ba nữ nhân khác hay

https://thuviensach.vn

sao? Chỉ cần thiếp thất an phận, quyền đương gia trong tay con, nhìn ra chút, cũng không có cái gì."

Tuy rằng Thường Nhuận Chi không dám gật bừa, nhưng cũng sẽ không thể ngốc mà đi lý luận cùng tiểu Hàn thị.

Nàng nói tránh đi:

"Nói tới lúc trước mẫu thân cho con vài cái thôn trang cửa hàng làm của hồi môn, con còn chưa có đi qua đâu? Lúc này đúng là thời điểm muốn thu hoạch vụ thu, nói vậy trong thôn trang rất náo nhiệt. Nữ nhi muốn đi tới thôn trang sống một đoạn thời gian."

Đương nhiên Tiểu Hàn thị sẽ không phản đối, suy nghĩ một chút nói:

"Con đi cũng được, vừa vặn có thể học cách quản lý thôn trang, cửa hàng. Mặt khác, bên cạnh con thiếu người chiếu cố cũng không được. Đến lúc đó cho di nương con đi chung là ổn rồi."

https://thuviensach.vn

Chương 83: Thôn Trang

Tiểu Hàn thị lo lắng cho của hồi môn của ba nữ nhi khi thành thân, đã bỏ rất nhiều thời gian.

Thường Mộc Chi phải gả vào Hoàng gia, vàng bạc gì đó chỉ mang lại tục khí. Lúc ấy hỏi thăm sở thích của ngũ Hoàng tử, tiểu Hàn thị càng mua nhiều tranh chữ làm của hồi môn cho đích nữ, đồ cổ cùng một ít vật hải ngoại tinh xảo. Thôn trang cho Thường Mộc Chi cũng là mỗi người mỗi vẻ, cộng lại tất cả đồ cưới, giá trị hai vạn lượng.

Hôn phu Thường Thấm Chi là Lý Thừa Học, chí hướng làm quan một phương, tạo phúc dân chúng. Thường Thấm Chi ở trước mặt tiểu Hàn thị nhấc lên, sẽ tùy phu nhậm chức, khả năng lúc đợi ở kinh thành không nhiều lắm. Tiểu Hàn thị liền thương lượng cùng Tiền thị, cho Thường Thấm Chi một ít vật dụng vàng bạc đáng giá, để khi nàng ở ngoài không đến nỗi viêm màng túi. Xuất thân Tiền thị cũng là quan gia, bản thân cũng có chút bạc, lấy một nửa cho Thường Thấm Chi làm của hồi môn. Tổng cộng đồ cưới của Thường Thấm Chi ước lượng có một vạn hai.

Đến phiên Thường Nhuận Chi, bởi vì gả ở kinh thành, hôn phu cũng là tiểu quan trong kinh, lại xuất thân hàn môn, gia tộc bần cùng, tiểu Hàn thị liền cho nhiều của hồi môn có thể thu tiền cuồn cuộn không ngừng từ thôn trang cửa hàng. Lúc đó đổi xuống, đồ cưới có thể có một vạn lượng. Qua vài năm, các thôn trang, cửa hàng này sản xuất tính đi vào, cũng không phải số nhỏ.

https://thuviensach.vn

Đáng tiếc Phương gia mí mắt quá nhỏ bé, chỉ nhìn thấy lợi ích trước mặt, sinh sôi muốn Thường Nhuận Chi thành tiểu phú bà ẩn hình.

Bây giờ cho dù Thường Nhuận Chi miệng ăn núi lở, đều có thể ăn trên mười bối tử.

Được sự cho phép từ tiểu Hàn thị, Thường Nhuận Chi liền gọi Diêu Hoàng và Ngụy Tử, ngày mai cùng nàng đi dạo kinh thành một trận, sau đó mới tới chỗ thôn trang sinh sống.

Nhạc thị biết được tin tức, lúc này liền đi cảm tạ tiểu Hàn thị, sau khi trở về kích động thu thập hành trang.

Ngày thứ hai Thường Nhuận Chi đi thỉnh an lão thái thái và tiểu Hàn thị, sau đó cùng Nhạc thị rời phủ.

Nàng phải đi giải sầu.

Nhạc thị ngồi không trên xe ngựa, thấy trên mặt Thường Nhuận Chi không có vẻ gì là vui sướng, vốn tâm tình đang nhảy nhót cũng dần dần chìm xuống.

"Tam cô nương xảy ra chuyện gì vậy?"

Nhạc thị lo lắng nói:

"Xem sắc mặt người không được tốt."

Thường Nhuận Chi miễn cưỡng cười cười.

Tối hôm qua nàng suy nghĩ đến nửa đêm, lúc này đầu óc còn có chút mơ hồ.

Thường Nhuận Chi tựa vào vai Nhạc thị, nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Di nương, xe ngựa lắc lư làm con thấy choáng, con ngủ một lát nha."

Nói xong, lẳng lặng nhắm hai mắt lại.

Nhạc thị vội vàng điều chỉnh tư thế, để nàng ngủ được thoải mái, trong ánh mắt nhìn Thường Nhuận Chi tràn ngập trìu mến.

Xe ngựa đi hơn một canh giờ mới tới đích đến.

Thôn trang này chủ yếu sản xuất trái cây, có năm mươi mẫu, cái khác không nói, mỗi ngày hoa quả thu vào không ngớt.

Thường Nhuận Chi xuống xe ngựa, gặp qua ba vị quản sự thôn trang, liền dắt tay Nhạc thị đến phòng ở của nàng.

Phòng trong trang viên rộng rãi, nhưng mà bởi vì trong phòng không có người ở, cho nên có vẻ hơi quạnh quẽ.

Quản sự cho người nâng lên một đĩa trái cây lớn, cười cười nói với Thường Nhuận Chi:

"Chạng vạng hôm qua mới nhận được tin cô nương sẽ tới, chuẩn bị không đầy đủ, còn mong cô nương thứ lỗi cho."

Thường Nhuận Chi khoát tay, ôn hòa nói:

"Bây giờ đúng lúc thời tiết thu hoạch vụ thu, quản sự tự đi làm chuyện của ngươi đi, đừng vì ta mà chậm trễ chuyện của các ngươi."

Quản sự vội vàng đáp ứng, lại hỏi Thường Nhuận Chi có muốn coi sổ sách bao năm qua hay không.

Thường Nhuận Chi lắc đầu, cười nói:

https://thuviensach.vn

"Ta đến là để giải sầu, sổ sách hàng năm mẫu thân đều có xem, thôn trang đưa lên tiền lời không tệ, dựa vào quản sự chiếu khán, ta không cần thiết lại nhìn."

Lúc này quản sự mới lộ ra tươi cười chân thành:

"Vậy cô nương tùy ý, tiểu nhân đi vội."

Thường Nhuận Chi gật đầu, chờ quản sự đi, cầm trái cây đưa cho Nhạc thị nói:

"Di nương, ăn đi."

"Được, tam cô nương cũng ăn đi."

Nhạc thị vui sướng tiếp nhận, cắn một ngụm thì dừng lại, hỏi Thường Nhuận Chi:

"Đầu tam cô nương còn choáng sao?"

"Không hôn mê."

Thường Nhuận Chi mỉm cười nhìn Nhạc thị, thấy Diêu Hoàng và Ngụy Tử sửa sang lại hòm xiểng, trải giường chiếu điệp, suy nghĩ không khỏi bay về hôm qua lúc tiểu Hàn thị nói lời đó.

Từ lúc nàng bắt đầu quen biết cửu Hoàng tử, chỉ nghe qua cửu Hoàng tử phi, chưa từng nghe hắn có nữ nhân bên cạnh.

Nhưng mà tất cả mọi người đều nhận định, nhiều nhất thì thông phòng dùng để đùa vui, không xem là nữ nhân của cửu Hoàng tử sao?

Ở bối cảnh cổ đại như vậy, nam nhân tam thê tứ thiếp là chuyện bình thường, huống chi Lưu Đồng còn là Hoàng tử...

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi nghĩ nghĩ, liền thở dài.

Nhạc thị nhẹ nhàng nói:

"Tam cô nương suy nghĩ cái gì? Di nương nhìn ngươi hôm nay cùng thường ngày không giống nhau, hình như rất sa sút, là có chuyện gì, có thể nói cho di nương nghe chút hay không?"

Thường Nhuận Chi nhìn về phía Nhạc thị.

Cảm xúc của nàng biến hóa, chỉ có mẹ ruột là Nhạc thị để ý tới.

"Di nương..."

Thường Nhuận Chi nói:

"Hôm qua con từ trong miệng thái thái nghe nói, cửu Hoàng tử còn có hai thông phòng."

Nhạc thị gật đầu, kỳ quái hỏi:

"Xảy ra chuyện gì sao?"

Nhạc thị đối với chuyện cửu Hoàng tử có thông phòng cũng không cảm thấy kỳ quái, lại cảm thấy kỳ quái khi nghe nàng nhắc tới.

Thường Nhuận Chi không biết làm sao nói tiếp.

Nhạc thị suy nghĩ một chút, nói:

"Tam cô nương không muốn cửu Hoàng tử có thông phòng hả?"

Thường Nhuận Chi trầm mặc.

Nhạc thị chần chờ, đưa tay sờ sờ đầu nàng.

https://thuviensach.vn

"Cô gia Phương gia xuất thân hàn môn, cưới người là trèo cao, mà còn nạp thiếp... Cửu Hoàng tử là cốt nhục thiên gia, thân phận tôn quý, hắn có thông phòng không phải là chuyện rất bình thường sao?"

"Nhưng mà con không muốn nam nhân của con ngủ chung với nữ nhân khác."

Thường Nhuận Chi lúng ta lúng túng trả lời.

Nhạc thị thấy nàng như vậy, có chút khổ sở, trầm mặc nửa ngày mới mở miệng nói:

"Cửu Hoàng tử nếu nguyện ý chỉ coi trọng một mình tam cô nương, đương nhiên là chuyện tốt. Còn nếu như cửu Hoàng tử không đồng ý... Tam cô nương cũng không cần sinh khí. Nam nhân đều như vậy, nhịn không được dụ hoặc, giữ không được tâm."

"Di nương đừng khổ sở..."

Thường Nhuận Chi thấy Nhạc thị thương cảm, không khỏi sinh tâm áy náy:

"Là con không tốt, là con chui rúc vào sừng trâu."

"Không trách tam cô nương."

Nhạc thị cười cười, nhẹ giọng thở dài:

"Hầu gia và thái thái cảm tình tốt như vậy, còn nạp Tiền di nương từ bên ngoài vào, thái thái đưa ta cho Hầu gia, Hầu gia cũng không phản đối không phải sao? Nam nhân muốn nạp thiếp, khi nảy sinh tâm tư này, ngăn cản không được đâu. Tam cô nương đừng nhìn việc này quá nặng."

Thường Nhuận Chi cúi mâu, nửa ngày sau nói:

https://thuviensach.vn

"Vậy hai thông phòng... Là người lúc trước hắn có, con so đo không tới. Chỉ hy vọng, sau này hắn không cần thêm người nữa."

Nhạc thị vỗ vỗ tay nàng, nói:

"Tam cô nương học thái thái và đại cô nương. Hầu gia cũng tốt, Thụy vương gia cũng tốt, hậu viện đều có người khác, nhưng thái thái và đại cô nương không phải mỗi ngày đều vui vẻ sao? Đừng cầm việc này làm bản thân nổi giận."

"Con đã biết, di nương."

Thường Nhuận Chi cười cười.

Tâm tình của nàng bỗng nhiên thấy tốt hẳn lên.

Sau khi thành thân, nàng sẽ nói rõ với Lưu Đồng.

Nếu sau này Lưu Đồng có tính toán muốn nạp thiếp, vậy nàng sẽ cùng hắn làm một đôi phu thê tầm thường tương kính như tân, thay hắn quản lý nội vụ, quản thúc hậu viện, sinh nhi dục nữ.

Nếu hắn không có tính toán như vậy...

Vậy nàng trừ bỏ thay hắn quản lý nội vụ, sinh nhi dục nữ, còn có thể thử chú tâm thương yêu hắn.

Nhớ tới Lưu Đồng, khi thì ở trước mặt nàng khẩn trương ngượng ngùng, khi thì nói đùa yến yến, Thường Nhuận Chi không khỏi nở nụ cười.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 84: Phu Thê

Editor: Bộ Yến Tử

Những ngày sống ở thôn trang là những ngày nhàn nhã nhất.

Chung quanh trang viện đều là nông gia, rất nhiều người làm nông còn ở thời điểm ngày mùa thu hoạch vụ thu đến thôn trang hỗ trợ, kiếm thêm tiền mua một ít gia dụng.

Thường Nhuận Chi ở thôn trang hai ngày, nghe quản sự chỉ dạy chút biện pháp tâm đắc quản lý thôn trang, nhịn không được ra khỏi trang viện, đi xem nông gia sinh hoạt.

Trên đường đi, thấy có phụ nhân níu chặt lỗ tai nhi tử nghịch ngợm nhà mình lên cao đuổi về nhà, hán tử nông gia cao lớn chắc nịch cầm nông cụ vội vã đi, trong tay lão phụ nhân cầm cái giỏ tươi cười đầy mặt đi đến điền địa...

Thỉnh thoảng có thể nghe được vài tiếng chó sủa heo hào, còn có thanh âm khanh khách cạc cạc của gà vịt giao hưởng.

So với Hầu phủ và phủ Thái tử, ở chỗ này có thể ngửi được mùi thơm của bùn đất, ngay cả không khí cũng cảm thấy tươi mát hơn không ít.

Thường Nhuận Chi nhắm mắt lại, hít một hơi thật sâu.

Khi mở mắt ra, lại nhìn thấy phía trước đứng một người mặc xiêm y vá miếng, chảy nước mũi bẽ củ cải.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi nhìn hắn cười cười, vừa muốn ngồi xổm xuống cùng hắn nói chuyện, không ngờ đứa nhỏ này quay đầu bỏ chạy, còn vừa chạy vừa quay đầu lại nhìn nàng, thấy nàng không đuổi theo, chần chờ một lát mới ngừng lại.

Ngụy Tử "Phốc xuy" cười ra tiếng, nói:

"Cô nương, nhìn đi, tiểu oa nhi kia sợ người đó!"

Thường Nhuận Chi cười nói:

"Tiểu hài tử đương nhiên sẽ e ngại người xa lạ rồi, này chứng minh hắn có tâm cảnh giác rất cao nha."

Ngụy Tử xoay xoay quai hàm nói:

"Cô nương vừa thấy chính là người tốt."

"Tri nhân, tri diện, bất tri tâm."

Thường Nhuận Chi nở nụ cười, vẫy vẫy tay về phía hài tử:

"Sao đệ lại ở đây một mình vậy? Cha mẹ đệ đâu?"

Hài tử kia vẫn duy trì khoảng cách với nàng, hấp hấp cái mũi, nước mũi liền chui trở về lỗ mũi.

Ngụy Tử không khỏi nhếch miệng, tiểu oa nhi nói:

"Cha nương xuống đất rồi."

Lại hấp hấp nước mũi chảy ra ngoài:

"Tỷ là ai?"

Thường Nhuận Chi nháy mắt mấy cái:

https://thuviensach.vn

"Đệ đoán đi?"

"Ta mới không đoán đâu!"

Tiểu oa nhi tuy nói như thế, câu tiếp theo lại nghi ngờ hỏi:

"Tỷ có phải là bà mối hay không?"

Ngụy Tử cười nói:

"Đệ nói bà mối lớn lên trông như vậy hả?"

"Bà mối mới mặc đồ đỏ mang lục nha!"

Tiểu oa nhi kỳ quái nói:

"Nàng ăn mặc đẹp mắt."

Ngụy Tử kém chút nữa cười lạc giọng, chỉ vào hài tử nói:

"Cô nương nhà ta so với bà mối xinh đẹp hơn nhiều!"

"Ừ, lớn lên đẹp mắt hơn bà mối."

Tiểu oa nhi thành khẩn gật đầu.

Thường Nhuận Chi dở khóc dở cười, nửa ngày sau lắc đầu nói:

"Cám ơn đệ khen ta xinh đẹp."

Đại khái thấy Thường Nhuận Chi thân thiện, lại nghe nàng nói lời cảm tạ, tâm tư cảnh giác của tiểu oa nhi giảm xuống một chút.

Hắn nghiêng đầu nhìn Thường Nhuận Chi, lặp lại câu hỏi:

"Tỷ còn chưa nói, tỷ có phải bà mối hay không đâu?"

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi lắc đầu nói:

"Ta không phải."

"Vậy tỷ là cái gì?"

"Hừm..."

Thường Nhuận Chi chỉ chỉ bầy gà ở trong sân trang viện, nói:

"Ta là chủ nhân của cái sân kia."

Tiểu oa nhi rõ ràng không tin:

"Tỷ là nữ mà!"

"Đúng vậy, ta là nữ, xảy ra chuyện gì?"

Thường Nhuận Chi mỉm cười hỏi hắn.

Tiểu oa nhi chỉ tay nói:

"Nơi đó không phải là nơi địa chủ lão gia ở sao? Địa chủ lão gia hắn là lão gia gia râu bạc, là nam!"

Diêu Hoàng và Ngụy Tử cười ha ha, Thường Nhuận Chi suy nghĩ một chút trả lời hắn:

"Tỷ là nữ nhi của địa chủ lão gia."

"Hóa ra là như vậy à! Vậy đệ nên gọi tỷ là gì?"

Tiểu oa nhi quyệt miệng nói: "Địa chủ tỷ tỷ?"

Thường Nhuận Chi cười:

https://thuviensach.vn

"Đệ có thể gọi tỷ là Thường tỷ tỷ."

Thường Nhuận Chi hỏi hắn:

"Tên đệ là gì?"

"Cẩu Thừa!"

Tiểu oa nhi vừa tự hào báo ra tên của bản thân, ngay lập tức có người hô lên gọi hắn:

"Cẩu Thừa!"

Cẩu Thừa vội vàng quay đầu, nhếch miệng lớn tiếng nói:

"Cha, nương, con ở chỗ này nè!"

Thường Nhuận Chi hướng tới thanh âm nhìn qua, thấy một đôi phu thê trẻ tuổi, trong tay nam nhân cầm cái liềm, ống quần vén cao, chân mang giầy rơm dính bùn đất; nữ nhân bố khăn bọc đầu, trên cổ tay khoá cái giỏ, bên trên đắp một khối vải thô màu lam, lộ ra cái chén sứ thô bên trong.

Nương Cẩu Thừa đưa cái giỏ cho nam nhân, bước lên trước kéo Cẩu Thừa đến bên cạnh nàng, cười làm lành với Thường Nhuận Chi:

"Vị cô nương này, thật sự rất xin lỗi, Cẩu Thừa nhà chúng ta va chạm ngài..."

Thường Nhuận Chi lắc đầu nói:

"Không có, đứa nhỏ này rất nhu thuận."

Nàng cười hỏi:

"Các ngươi đây là muốn trở về nhà sao?"

https://thuviensach.vn

"Phải, phải, tính toán về nhà nhóm lửa nấu cơm!"

Biểu cảm trên nét mặt nương Cẩu Thừa thoải mái chút, lại hỏi Thường Nhuận Chi:

"Không biết cô nương là..."

Cẩu Thừa cướp lời, nói:

"Nương! Nàng là địa chủ tỷ tỷ! Thường tỷ tỷ!"

Nương Cẩu Thừa nhíu lông mày, Cẩu Thừa chỉ vào trang viện nói:

"Nàng sống chỗ kia! Nàng là chủ nhân chỗ kia!"

Nhất thời, nương Cẩu Thừa nhìn về phía Thường Nhuận Chi càng cung kính:

"Hóa ra là đông gia cô nương à... Thật sự là xin lỗi, xin lỗi..."

Thường Nhuận Chi ôn hòa nói:

"Không cần giữ lễ tiết... Bất quá, tỷ vì sao gọi ta đông gia cô nương?"

Nương Cẩu Thừa liền kéo hán tử ít lời bên người mình, cười nói:

"Lúc bình thường, cha Cẩu Thừa không vội chuyện trong nhà lắm, sẽ giúp đỡ Thường quản sự đi rừng trái cây làm chút việc, lĩnh chút tiền công mua đồ gia dụng mới."

Hán tử gật đầu, nói:

"Thường quản sự cho tiền công rất hào phóng."

Đôi vợ chồng này cùng Thường Nhuận Chi nói chuyện phiếm vài câu, trên mặt phụ nhân có chút sốt ruột, Thường Nhuận Chi biết nàng vội vàng

https://thuviensach.vn

trở về nấu cơm, nhân tiện nói:

"Không chậm trễ các ngươi, mang theo hài tử trở về nấu cơm đi, đừng để hắn bị đói."

Vừa đúng lúc này Cẩu Thừa hấp hấp nước mũi, nương Cẩu Thừa nhất thời xấu hổ lấy khăn ra, lau nước mũi cho hắn.

"Làm bẩn mắt cô nương, xin lỗi xin lỗi..."

Nương Cẩu Thừa liên tục xin lỗi, Thường Nhuận Chi cười cười xua tay nói:

"Ta hồi nhỏ cảm lạnh cũng như vậy, tỷ chú ý chút xem hắn có phải hay không bị cảm lạnh. Thời tiết lãnh xuống, nhớ mặc thêm xiêm y cho hắn là được."

Nương Cẩu Thừa liên tục gật đầu, lại khen tặng Thường Nhuận Chi vài câu, rồi mới lôi Cẩu Thừa gần như chạy trở về nhà, hán tử theo sát phía sau, một tay cầm liềm, một tay khoá giỏ.

"Tiểu oa nhi kia thật thú vị."

Ngụy Tử hì hì cười nói:

"Lần sau cô nương đi ra, không bằng gọi hắn lại nói chuyện giải buồn nhỉ?"

Thường Nhuận Chi lắc lắc đầu, cười nói:

"Thời gian người nông gia chính là vội vã như vậy, đừng phiền toái bọn hắn."

Thường Nhuận Chi nhìn bóng lưng rời đi của đôi phu thê kia, vừa vặn nhìn thấy phụ nhân kia muốn tiếp nhận giỏ trên tay hán tử, hán tử né tránh,

https://thuviensach.vn

nói câu gì đó, phụ nhân liền nở nụ cười, sườn mặt rạng rỡ sinh huy.

Bỗng nhiên, nàng có chút hâm mộ.

Phu thê dân chúng tầm thường, đại khái là như thế này, một ngày ba bữa, vì sinh hoạt cùng nữ nhân cả ngày bôn ba mệt nhọc. Mặc dù rất vất vả, nhưng trong cuộc sống luôn có khoảnh khắc như trong nháy mắt lúc nãy vậy, làm người ta bỗng nhiên cảm thấy hết thảy đều đáng giá.

"Cô nương xem cái gì thế?"

Ngụy Tử giơ tay quơ quơ trước mặt Thường Nhuận Chi, nói:

"Cô nương thực luyến tiếc tiểu oa nhi kia, vậy để Thường quản sự tìm hắn đến cho người, chúng ta cho chút bạc, cũng không tính là gây phiền toái cho nhà bọn hắn."

Ngụy Tử cho rằng Thường Nhuận Chi là xem tiểu oa nhi Cẩu Thừa, ngược lại cho đề nghị cũng đúng trọng tâm.

Thường Nhuận Chi vẫn lắc đầu cự tuyệt.

Ngụy Tử không hiểu, âm thầm hỏi Diêu Hoàng:

"Ta cảm thấy chủ ý ta hiến cho cô nương rất tốt mà, cô nương vì cái gì không đồng ý?"

Diêu Hoàng suy nghĩ một chút, nói:

"Đại khái là cô nương cảm thấy, có thể cùng tiểu oa nhi kia gặp mặt là một loại duyên phận, không muốn đem loại duyên phận này nhấc lên tục vật là vàng bạc. Huống chi, thật muốn cho tiền để tiểu oa nhi kia nói chuyện với cô nương, người nhà bọn họ nói vậy sẽ có các loại ý tưởng... Ngươi có biết, cô nương sợ nhất phiền toái."

https://thuviensach.vn

Ngụy Tử vẫn cái hiểu cái không, than thở một câu:

"Ngươi cùng cô nương nói chuyện, có đôi khi thực làm cho người ta nghe không hiểu..."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 85: Mặt Sắt

Editor: Bộ Yến Tử

Đến thôn trang sống, kỳ thực người cao hứng nhất chính là Nhạc thị.

Mặc dù bà luôn luôn sống an phận thủ thường lại nặng quy củ, phong cảnh điền viên đối với bà mà nói cũng không có dụ hoặc quá lớn, nhưng chỉ cần có nữ nhi thân sinh của bà ở cùng, Nhạc thị thấy thập phần đủ, mỗi ngày đều vui tươi hớn hở.

Thường Nhuận Chi sẽ dẫn bà đi nhìn người nhà nông lặn xuống bùn trong hồ sen, xem mọi người gặt lương thực, xem cảnh tượng đánh mạch tràng thượng loạn xị bát nháo, rất náo nhiệt.

Mặc dù mấy ngày cuối thu nắng gắt, Nhạc thị đều không có ngày nào là khổ sở.

Ở thôn trang ngoại thành Thường Nhuận Chi sống nhàn nhã qua ngày, cũng yêu thích cảnh mặt trời mọc lên rồi lặn xuống. Mỗi ngày xem người nông làm việc, học một ít tri thức dân sinh, đã thành một thói quen.

Nhưng mà ngoại thành đến cùng cũng tiếp giáp kinh thành, tin tức trong kinh sẽ thông qua miệng dân chúng tương truyền, truyền đến trang viện.

Ở trên đầu sóng ngọn gió, rõ ràng là đại tỷ phu của nàng, Thụy vương gia.

https://thuviensach.vn

Sau khi Thái tử bị giam cầm, hình như là trong một đêm, Thụy vương trở thành người tâm phúc trước mặt Nguyên Vũ đế.

Người mà từ trước không tham dự chính sự, trước mặt Nguyên Vũ đế bất quá là cái nói nhảm, nhàn tản vương gia tán gẫu chuyện nhàn, lại tạo thành trung tâm lốc xoáy quyền thế.

Thụy vương là người có liên quan tới đồn đãi xôn xao.

Có người nói hắn ngủ đông nhiều năm, một khi thượng vị; có người nói hắn là bất đắc dĩ, không trâu bắt chó đi cày; lại có người nói hắn bị Thái tử đẩy ra chống cự thế lực vài vị vương gia khác nuôi trồng ...

Các loại suy đoán bàn luận ùn ùn, không hề nghi ngờ, trong khoảng thời gian này Thụy vương ở kinh trở thành nhân vật chạm tay có thể bỏng.

Rồi sau đó, ở Hộ bộ xảy ra đại sự kinh thiên, Nguyên Vũ đế tự mình hạ chỉ xử trí vài vị quan viên ở Hộ bộ.

Dân chúng đều ngầm nói mấy quan viên này sở dĩ không hay ho, là vì Thụy vương xét xử bọn họ những năm gần đây tham ô, làm việc thiên tư, làm rối kỉ cương, lợi dụng chức quyền mưu tính lợi ích cho mình.

Dần dần mọi người nói tới Thụy vương, ngôn hành đều bắt đầu mang theo lo sợ bất an.

Thường Nhuận Chi đánh mạch tràng ngồi nghe nhóm phụ nhân tụ lại cùng nhau tán gẫu, nghe một phụ nhân nói:

"...Dì hai nhà ta có một đường muội gả cho cha hắn làm nhị nương, sau đó nàng sinh con, sau khi sinh nói Thụy vương lớn lên hung thần ác sát, trên mặt nửa điểm tươi cười đều không có, nhìn □ người thật sự."

"Phải, phải. "

https://thuviensach.vn

Một phụ nhân khác cũng hào hứng chen vào, nói:

"Lúc trước vị đại nhân gì kia không phải bị xét nhà sao? Nghe nói là do Thụy vương gia dẫn người tới, con trai ta cũng đi theo giúp vui, trở về nói với ta Thụy vương lớn lên rất dọa người, mặt trời đã nhô cao lại nóng như vậy nhưng nhìn hắn con ta lại cảm thấy lạnh căm căm."

Thường Nhuận Chi nghe các nàng nói đại tỷ phu của nàng như vậy, trong lòng có chút buồn cười, không khỏi xen mồm nói:

"Thụy vương lớn lên nào có dọa người như vậy, bất quá là chuyện ban sai, tổng không thể cười hì hì được. Nên trên mặt có uy thế."

Mấy ngày này Thường Nhuận Chi thường xuyên lắc lư ở trong thôn, từng nhà đều biết đến địa chủ là một vị cô nương cùng gia đình tới, ban đầu có chút tò mò và sợ hãi, đến bây giờ cũng có thể nói giỡn vài câu với Thường Nhuận Chi.

Nghe nàng cũng đề cập tới Thụy vương, nhóm phụ nhân liền kỷ kỷ tra tra hỏi:

"Cô nương đã gặp qua Thụy vương rồi sao?"

"Cô nương và Thụy vương có phải thân thích hay không vậy?"

"Thụy vương lớn lên rất xấu sao? Trong nhà hắn vương phi có phải hay không mỗi ngày đều run sợ trong lòng?"

Thường Nhuận Chi nhất nhất hồi đáp:

"Ta đích xác gặp qua Thụy vương, đối xử với người khác rất tốt, chính là thời điểm ban sai phải cẩn thận tỉ mỉ chút."

"Hoàng gia còn có hai ba thân thích nhà nghèo đó, Thụy vương gia cùng ta ngược lại cũng có chút xíu quan hệ họ hàng."

https://thuviensach.vn

"Thụy vương lớn lên không xấu, Hoàng thượng nạp phi cũng không thể tuyển dưa vẹo táo nứt như vậy đi? Tiểu mĩ nhân sinh nhi tử làm sao có thể xấu chứ. Vương phi nhà hắn nha, người rất ôn hòa, cùng Thụy vương quan hệ tốt lắm, bọn họ còn sinh được ba đứa con trai."

Nhóm phụ nhân nghe Thường Nhuận Chi trả lời, thường thường phát ra kinh hô, biểu cảm rất sinh động.

Nhưng mà lời đồn đãi cũng chỉ là lời đồn đãi, sẽ không bởi vì một hai câu của nàng liền tiêu tán đi.

Thụy vương có tên hiệu mới "Vương gia mặt sắt", dần dần được truyền ra.

Hắn làm việc nghiêm túc cẩn thận không nể mặt, Nguyên Vũ đế yêu thích tính tình lục thân không nhận của hắn, rất nhiều chuyện xấu đều giao cho hắn đi làm —— cho dù là một ít chuyện lên không được mặt bàn, hoặc là chuyện xấu không nên để cho người ta biết đến, Nguyên Vũ đế cũng yên tâm giao cho Thụy vương.

Mặc dù Thường Nhuận Chi không có ở kinh thành, không thấy được thịnh cảnh truy phủng trong kinh đối với Thụy vương, nhưng cũng có thể cách hai ngày nghe được một ít tình huống từ người Hầu phủ truyền đến nói về Thụy vương.

Thụy vương bị Nguyên Vũ đế một tay đề bạt, chưởng quản thực quyền, hơn nữa quan viên ở Hộ bộ nguyện trung thành với Thái tử, bị Nguyên Vũ đế vuốt đuôi, Thụy vương ở Hộ bộ làm việc cũng dần dần bắt đầu, bởi vậy, rất nhiều triều thần cảm thấy Thụy vương bắt đầu quật khởi, thường hay lui tới phủ Thụy vương bái phỏng.

Từ trước, có rất ít khách tới cửa Thụy vương phủ, bây giờ **** đông như trẩy hội.

https://thuviensach.vn

Đại tỷ của nàng, nữ chủ nhân phủ Thụy vương mỗi ngày đều phải tiếp đãi rất nhiều quan quyến, nếu không phải nàng đưa đẩy không nhận lễ vật của nhóm quan quyến đưa tới, chỉ sợ nàng thu lễ đều phải thu tới mỏi tay.

Người Hầu phủ đến cười nói:

"Không đơn giản là phủ Thụy vương náo nhiệt, Hầu phủ của chúng ta cũng náo nhiệt đó nha."

"Hả?"

Thường Nhuận Chi suy nghĩ một chút, nghi hoặc nói:

"Trong phủ có chuyện gì sao? Nhị đệ, tam đệ muốn kết hôn hả?"

Tiểu Hàn thị còn hai đứa con trai khác, là thai song sinh tên Thường Hồng và Thường Hộc, năm nay cũng mười bảy, đã đến tuổi làm mai. Hai người bọn họ cùng ngày sinh, việc thành thân phỏng chừng cũng sẽ đồng thời làm, chắc cũng một hai năm nữa.

Người tới lại lắc đầu, cười nói:

"Chuyện hôn nhân của nhị thiếu gia và tam thiếu gia, có lão thái thái nhìn chằm chằm rồi... Hầu phủ náo nhiệt, kỳ thực cũng có liên quan tới Thụy vương gia. Chuyện này không phải là không có biện pháp đi thông Thụy vương phủ, liền chuyển hướng tới phủ chúng ta sao."

Thường Nhuận Chi suy tư một trận liền hiểu rõ.

Theo cách làm người của Thụy vương và cá tính của Thường Mộc Chi, nói vậy là người chạy tới phủ Thụy vương không có thu hoạch đi. Ở phủ Thụy vương chạy không được đường ra, lại đi tạo quan hệ với nhà mẹ đẻ Thụy vương phi. Đường cong cứu quốc, ngược lại là lựa chọn không tệ.

Thường Nhuận Chi gật đầu, nói:

https://thuviensach.vn

"Phụ thân và mẫu thân có chừng mực, việc này tất nhiên có thể xử lý thỏa đáng."

Nàng dừng một chút, lại hỏi:

"Nhưng còn có tin tức gì không?"

Người tới ánh mắt chớp chớp:

"Còn có hai cái tin tức..."

Thấy hắn tựa hồ có chút muốn nói lại thôi, Thường Nhuận Chi cười nói:

"Nói mau đi, nói sớm cầm tiền thưởng về sớm, tiểu tức phụ của ngươi còn chờ kìa."

Người tới đã tới thôn trang vài lần, Thường Nhuận Chi thoáng hiểu biết tình trạng trong nhà hắn, biết hắn là người biết xót tiểu tức phụ, trong lời nói dẫn theo hai phân trêu ghẹo.

Người tới ngượng ngùng cười nói:

"Để tam cô nương chế giễu rồi."

Dừng một chút, hắn mới nói:

"Một tin tức là liên quan đến cửu hoàng tử."

Thường Nhuận Chi không khỏi ngồi thẳng thân thể.

"Cửu hoàng tử bây giờ đi theo Thụy vương gia làm việc."

Thường Nhuận Chi cũng không thấy ngoài ý muốn.

Quan hệ của Lưu Đồng với Thụy vương là tốt nhất, mặc dù hắn không cam lòng thay Thái tử làm việc, nhưng thay Thụy vương làm việc nhất định

https://thuviensach.vn

có thể tận tâm tận lực.

Thường Nhuận Chi gật đầu, tỏ vẻ mình đã biết, bưng trà uống một ngụm lại hỏi:

"Còn một tin tức nữa đâu?"

Người tới đánh giá vẻ mặt Thường Nhuận Chi, rồi mới cúi đầu nhỏ giọng nói:

"Phương gia bên kia, có một di nương sinh non nhi tử."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 86: Thu Quá

Editor: Bộ Yến Tử

Đột nhiên nghe được cái tên thật lâu không để ý, Thường Nhuận Chi còn có chút hoảng hốt.

Rồi sau đó nàng mới giật mình, nói:

"Là Mi di nương đi?"

Người tới vuốt cằm, gãi gãi sau đầu lắp bắp nói:

"Thái thái đã biết chuyện này, nên để tiểu nhân tới nói cho tam cô nương biết. Thái thái nói, sau này Phương gia kia muốn cưới một nhà tốt nữa sẽ rất khó khăn á."

Thường Nhuận Chi gật đầu, thấy hắn quy tâm như tên, liền cười để Diêu Hoàng cho hắn tiền thưởng, đưa hắn rời khỏi.

"Nhớ thay ta nói với thái thái, vấn an lão thái thái. Trên đường cẩn thận chút."

Thường Nhuận Chi dặn hai câu, nhìn theo hắn rời khỏi.

Ngụy Tử đang nghe nói tới chuyện Tô Nguyên Mi sinh nhi tử, tức giận hiện rõ trên mặt.

Thường Nhuận Chi buồn cười nói:

https://thuviensach.vn

"Bày sắc mặt cho ai xem vậy?"

"Cô nương!"

Ngụy Tử giậm chân nói:

"Mi di nương kia sinh nhi tử!"

"Sinh nhi tử xảy ra chuyện gì?"

Thường Nhuận Chi nhàn nhã hỏi ngược lại:

"Có thai, sinh nhi tử không phải là chuyện mà khuê nữ nên làm sao, xác suất một nửa, chuyện này có cái gì mất hứng?"

Ngụy Tử thấy Thường Nhuận Chi không thèm để ý, trong lòng thầm cao hứng, lại có chút bực mình, lẩm bẩm nói:

"Nô tì là muốn, ngày tháng sau này của Mi di nương kia không thể tốt hơn."

"Làm sao lại nói vậy?"

Thường Nhuận Chi giương mắt dò xét nàng:

"Sinh nhi tử sống qua ngày là tốt rồi, nếu sinh khuê nữ sống không dễ chịu không phải sao? Ngụy Tử nhưng lại cũng trọng nam nhẹ nữ."

Ngụy Tử một bộ nghiêm trang nói:

"Nàng sinh nhi tử, sau này nói không chừng còn có bảo đảm? Tương lai có nhi tử thân sinh cho nàng dưỡng lão!"

"Lời này của ngươi ta không đồng ý."

Thường Nhuận Chi cầm sách giải trí lật trang tiếp theo, nói:

https://thuviensach.vn

"Phương gia trước có thứ trưởng tử, cao môn nhà giàu liền khinh thường canh cửa nhà bọn họ, không có khả năng hứa gả nữ nhi trong nhà cho hắn, Phương đại nhân muốn dựa vào việc hôn nhân với hi vọng nâng cao một bước, hơn phân nửa sẽ bị thất bại. Tạo thành hết thảy chuyện này Mi di nương làm sao có thể thảo được hảo? Ít nhất trong mấy năm nay nhi tử nàng còn nhỏ, nàng được mang theo bên người."

Ngụy Tử ngẫm lại thấy có đạo lý, lại khó chịu nói:

"Vậy chờ khi con của hắn trưởng thành..."

"Vậy thì, phải đợi mười mấy hai mươi năm nữa đi."

Thường Nhuận Chi thở dài:

"Khi đó, tốt nhất quang âm của nàng đều đã vượt qua."

Ngụy Tử nghe xong lời này càng thêm cao hứng, hừ một tiếng nói:

"Dù sao thì nàng cũng chỉ là một thị thiếp. Còn cô nương sau này lại là Hoàng tử phi, so với nàng tôn quý biết bao nhiêu."

Thường Nhuận Chi cười cười, lại lật Nhất Hiệt Thư.

Diêu Hoàng tiễn người trở về, Ngụy Tử lôi kéo nàng nói thầm một trận chuyện ở Phương gia.

Diêu Hoàng bất đắc dĩ nói:

"Sau này ở trước mặt cô nương, miễn bàn Phương gia. Kỳ thực, cô nương không vừa ý nghe tin tức Phương gia."

Ngụy Tử trừng mắt nói:

"Đây là thái thái cho người tới nói với cô nương."

https://thuviensach.vn

"Dù sao cô nương và Phương gia cũng đã hòa cách, nguyên nhân là vì Tô Nguyên Mi. Thái thái đại khái là sợ trong lòng cô nương liên tục sủy chuyện này."

Diêu Hoàng nói tiếp:

"Ngươi xem thái độ của cô nương kìa, giống như để ý chuyện này sao? Cô nương đã sớm để xuống chuyện Phương gia, nghe Mi di nương kia sinh nhi tử, bất quá cũng chỉ là nghe chuyện nhàn. Trời ạ, ngươi còn cũ kĩ nhắc tới chuyện Phương gia."

Ngụy Tử lẩm bẩm nói:

"Sau này ta không nói tới nữa không phải được rồi sao? Cô nương sau này thành Hoàng tử phi, ta còn dám nói Phương gia! Đây là kiêng kị."

"Ngươi biết là tốt rồi."

Diêu Hoàng cười cười, đi tới trước mặt Thường Nhuận Chi đáp lời.

Nói hai câu, Diêu Hoàng chần chờ nói:

"Mới vừa rồi nô tì đã hỏi thăm Trạch Sinh tình huống phủ Phụ quốc công..."

Nguyên bản, vẻ mặt Thường Nhuận Chi đang lạnh nhạt nhất thời sắc bén lên, nàng nhìn Diêu Hoàng, ý bảo nàng nói.

"Nô tì hỏi Trạch Sinh, phủ chúng ta liệt hỏa phanh du như vậy, phồn hoa cẩm đám, khác đám tam công tam hầu rất nhiều đó."

Diêu Hoàng nhỏ giọng tiếp lời:

"Trạch Sinh nói, các tam công tam hầu khác, đều có người đến phủ thượng."

https://thuviensach.vn

"Người khác đều đi, phủ thượng bọn họ nếu không có người đi, ngược lại có vẻ đột ngột."

Thường Nhuận Chi thấp giọng nói:

"Sau đó thì sao?"

"Rồi sau đó nô tì liền nhàn thoại với hắn một lát, bất động thanh sắc hỏi phủ Phụ quốc công."

Diêu Hoàng dừng một lát, nói:

"Trạch Sinh dù sao cũng không phải người đón khách tiễn khách trong phủ, từ trong miệng hắn cũng hỏi không được cái gì. Bất quá Trạch Sinh nói, phủ Phụ quốc công đến phủ thượng là thái thái tam phòng bọn hắn. Nghe Ngọc Kỳ tỷ tỷ bên cạnh thái thái nói, tam thái thái kia khi nói chuyện cùng thái thái rất kỳ quái, nụ cười trên mặt nàng cũng rất dối trá, còn hỏi tới cô nương."

"Thái thái hứa là muốn, nguyên bản Cửu Hoàng tử phi là nữ nhi của tam thái thái, sau này cô nương gả cho Cửu Hoàng tử, vậy thì ở phòng nữ nhi của vị tam thái thái này, cho nên cũng có chút kỳ quái, rất không tình nguyện tiếp đón nàng, nói vài câu, liền tiễn khách."

Diêu Hoàng nhìn Thường Nhuận Chi, do dự nói:

"Cô nương, người nói xem phủ Phụ quốc công có phải có âm mưu gì đó hay không?"

Thường Nhuận Chi lắc đầu nói:

"Cọc hôn sự này là do Hoàng thượng tứ hôn, phủ Phụ quốc công không dám làm văn vẻ gì đâu. Huống hồ, chuyện này đối với bọn họ cũng không

https://thuviensach.vn

có gì ưu việt. Chúng ta tự mình sống qua ngày, hơi chút đề phòng bọn họ chút thì tốt rồi."

Diêu Hoàng gật đầu, Thường Nhuận Chi lại trầm mặc.

Đối với chuyện phủ Phụ quốc công dịch nữ mà gả, bất quá cũng là do nàng đoán. Trước mắt biết suy đoán này, cũng chỉ có một mình Diêu Hoàng.

Loại suy đoán này không có gì để chứng thực, chẳng sợ nàng chắc chắn, cũng sẽ không thể đem ra cho là thật.

Nhưng tóm lại, phải đề phòng một chút mới tốt.

Có thể hạ tử thủ đối với thứ nữ chính mình ... Ai có thể khẳng định họ sẽ không hạ độc thủ với nàng chứ?

Thường Nhuận Chi không biết có phải mình buồn lo vô cớ hay không, nhưng vì an toàn, nàng vẫn phải để Diêu Hoàng lặng lẽ đi hiệu thuốc, khẩn cấp mua một ít đồ vật như kim sang dược, giải độc đan, lo trước khỏi hoạ.

Ở thôn trang một ngày tiếp một ngày cũng đã qua mười ngày, Lưu Đồng cưỡi ngựa đến.

Những ngày này trời lạnh, nhiệt độ không khí đột nhiên giảm xuống, Thường Nhuận Chi khoát thêm một kiện áo cừu mỏng, đang đi dạo trong thôn.

Thu hoạch vụ thu đã qua, mọi người đều tự trở về nhà, trong điền địa hiếm thấy được bóng dáng người làm nông.

Nguyên bản ruộng lúa ánh vàng rực rỡ mênh mông bát ngát, mạch điền, biến thành từng đám rạ ngắn đập vào mắt.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi đang cùng Diêu Hoàng cảm thán, gần đây không có nhìn thấy chút chuyện náo nhiệt nào, Ngụy Tử chỉ về phía trước nói:

"Cô nương xem! Có người cưỡi ngựa!"

Thường Nhuận Chi theo hướng ngón tay nàng chỉ, nhìn lại.

Hai ngày trước có mưa một trận, mùi vị vẫn còn chút ướt át, không nhiều tro bụi lắm, vó ngựa chạy không dậy nổi bụi, khuôn mặt người cưỡi ngựa phía trước nhìn được rất rõ ràng.

Khoản cách gần, góc cạnh rõ ràng trên mặt Lưu Đồng có thể thấy được.

"Là Cửu Hoàng tử!"

Ngụy Tử kinh hô một tiếng, vội nhìn về phía Thường Nhuận Chi.

Trên mặt Thường Nhuận Chi mang theo ý cười, thấy con ngựa kia dần dần thả chậm tốc độ, cuối cùng đứng ở trước mặt nàng không xa.

Gò má Lưu Đồng ửng đỏ, không biết là bởi vì nhìn thấy Thường Nhuận Chi cho nên đỏ mặt, hay là bị gió thổi khi cưỡi ngựa.

Hắn lưu loát xuống ngựa, roi ngựa trong tay treo trên yên ngựa, rồi mới nhìn về phía Thường Nhuận Chi, nhẹ nhàng cười, có chút ngu đần gọi:

"Nhuận Chi..."

Ngụy Tử "Phốc xuy" một tiếng, Diêu Hoàng liếc nàng một mắt, đưa tay lôi nàng trốn ra xa.

Thường Nhuận Chi tiến lên hai bước, vi trật nghiêng đầu nhìn con ngựa thở hổn hển, vừa dùng tay sờ sờ mặt con ngựa, vừa cười nhìn hắn.

Lưu Đồng dắt cương ngựa, liếm liếm môi tự giải thích nói:

https://thuviensach.vn

"Mấy ngày này ta đều giúp ngũ ca làm việc, thật sự không có thời gian rảnh. Hôm nay Thái tử được giải lệnh giam cầm, ngũ ca để ta tránh đi... Ta liền tới chỗ này tìm nàng."

Thường Nhuận Chi hơi hơi cúi đầu, Lưu Đồng chỉ có thể nhìn thấy một mảnh nhỏ da thịt oánh bạch dưới cổ nàng.

"Ừm."

Thường Nhuận Chi thỏ thẻ nói:

"Ta thật cao hứng."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 87: Chủ Nghèo

Editor: Bộ Yến Tử

* Chào các anh/ chị/ em! Chương này tiểu Cửu ca được thả dê rồi nè.*

Được một câu "Cao hứng" của nàng, ý cười trên mặt Lưu Đồng làm sao cũng không che giấu được.

Hoa Trạch và Hoa Hạo theo sát phía sau đều thở dài trong lòng.

Từ khi nhận thức chủ mẫu tương lai, thời điểm ngu đần của chủ tử càng ngày càng nhiều, một chút cũng không giống Hoàng tử mạnh mẽ vang dội khi thay Thụy vương làm việc.

Tay trái Lưu Đồng dắt ngựa, nên Thường Nhuận Chi đi tới bên phải của hắn, sóng vai mà đi.

Hai người chậm rãi đi tới trang viện.

"Thời hạn một tháng giải lệnh giam cầm của Thái tử đã đến rồi sao?"

Thường Nhuận Chi hỏi.

"Ừ."

Lưu Đồng gật đầu, trầm mặc một lát nói:

"Chờ Thái tử nhìn thấy ngũ ca thay thế hắn ở Hộ bộ, sợ là sẽ làm khó dễ ngũ ca ... Ngũ ca để ta tránh đi, cũng là không muốn lan đến gần ta."

https://thuviensach.vn

Trên mặt Lưu Đồng không giấu được vẻ lo lắng, Thường Nhuận Chi trấn an hắn nói:

"Yên tâm, Thái tử không dám làm quá mức, dù sao ở trên còn có Thánh thượng nhìn chằm chằm mà. Chỉ cần Thánh thượng tín nhiệm Thụy vương gia, chẳng sợ Thái tử lại giơ chân, vậy cũng không có tác dụng."

Thái tử nếu biết nghĩ nhiều, sẽ không ở giai đoạn hiện tại làm khó Thụy vương.

Nhất cử nhất động của hắn, đều sẽ bị Nguyên Vũ đế xem ở trong mắt.

Loại đồ vật như Thánh tâm này, đạt được không dễ dàng, mất đi lại rất dễ dàng. Thái tử bởi vì chuyện ở hành lang phía Tây mà treo danh trước mặt Nguyên Vũ đế, nếu lại làm ra chút chuyện khiến Nguyên Vũ đế thất vọng...

Thường Nhuận Chi lắc đầu, vứt bỏ giả thiết này sang một bên, nhìn về phía Lưu Đồng đang muốn chuyển hướng đề tài, đã thấy sầu lo trên mặt Lưu Đồng chẳng những không có giảm bớt, ngược lại quá nặng.

"Thụy vương gia không có việc gì đâu."

Thường Nhuận Chi không khỏi nói:

"Huynh đừng quá lo lắng."

Lưu Đồng nói:

"Hiện tại ta không lo lắng, nhưng tương lai ..."

Thường Nhuận Chi suy nghĩ một lát.

Đúng vậy, tương lai Thái tử kế vị, sẽ đối đãi với Thụy vương như thế nào đây?

https://thuviensach.vn

Trong lúc nhất thời nàng cũng trầm mặc, hai người đều không biết nói cái gì cho tốt.

Vẫn là Lưu Đồng cười nói trước:

"Xem ta, cùng nàng nói việc này làm cái gì. Chúng ta cũng đã lâu không gặp mặt, ta rất nhớ nàng... Trà xanh á, hôm nay nên hảo hảo vừa uống vừa quát."

Thường Nhuận Chi cũng không cười, tức giận ném cho Lưu Đồng một mắt, chỉ vào trang viện của mình nói:

"Ở đàng kia, chúng ta chậm rãi đi qua, ta pha trà cho huynh uống."

"Hảo."

Lưu Đồng tinh tế nhìn nhìn phần đông tiểu viện nông gia giống như hạc giữa bầy gà với trang viện, hỏi:

"Chỗ này là biệt trang trong phủ của nàng hả?"

"Không sai."

Thường Nhuận Chi vuốt cằm:

"Thôn trang này, là của hồi môn của ta đó."

Lưu Đồng nhất thời mở to hai mắt:

"Của hồi môn của nàng?"

"Ừ."

Thường Nhuận Chi nói:

https://thuviensach.vn

"Lớn là các thôn trang và cửa hàng, nhỏ là các vật sinh hoạt, khi xuất giá đều sẽ làm của hồi môn... Huynh không biết?"

Xem biểu cảm mờ mịt của Lưu Đồng, hiển nhiên là không biết thật.

Thường Nhuận Chi kỳ quái nói:

"Lúc trước đồ cưới của Cửu Hoàng tử phi... Huynh không thấy qua à?"

Lưu Đồng rùng mình, rồi quay đầu đi nói:

"Ta không chú ý cái này. Nàng vào cửa hai tháng liền thệ(1), lại không có nữ nhân, đồ cưới của nàng, tự nhiên là muốn trả lại cho phủ Phụ Quốc công."

Không chú ý cái này... Hay là cơ bản không thấy?

Thường Nhuận Chi cười cười, nhẹ nhàng lôi kéo Lưu Đồng, nói:

"Trang viện này là của ta, sau này chúng ta ra ngoài chơi, có thể tới nghỉ chân đó."

Nói xong, Thường Nhuận Chi liền giới thiệu sản xuất trong thôn với Lưu Đồng, nói đại khái tiền thu vào hàng năm.

Lưu Đồng nghiêm cẩn lắng nghe, bất chợt hỏi hai câu.

Nghe nói Thường Nhuận Chi trừ bỏ thôn trang này, còn có mấy thôn trang khác, trong đó còn có một thôn trang có ôn tuyền.

"Thôn trang có ôn tuyền kia trên cơ bản là trồng các loại đồ ăn, vào đông khi ăn rau dưa tươi mới, hơn phân nửa đều lấy từ chỗ kia."

Thường Nhuận Chi cười nói:

https://thuviensach.vn

"Chờ lúc vào đông, chúng ta có thể đi chỗ đó tắm suối nước nóng, lung lay thả lỏng gân cốt."

Lưu Đồng nửa cảm thán nửa chế nhạo nói:

"Hóa ra Nhuận Chi giàu có như vậy, sau này ta có thể dựa vào nàng nuôi rồi."

Thường Nhuận Chi buồn cười, nói:

"Huynh đường đường là hoàng tử, còn muốn dựa vào thê tử dưỡng gia?"

"Ta rất nghèo."

Lưu Đồng nghiêm trang nói.

Lưu Đồng ở trước mặt Thường Nhuận Chi nói chính mình nghèo, không phải lần đầu tiên, lúc trước tiểu Hàn thị cũng có nói qua với Thường Nhuận Chi chuyện Lưu Đồng nghèo, Thường Nhuận Chi đều không có để ý.

Bây giờ xem ra, hình như Lưu Đồng thật sự rất nghèo?

Thường Nhuận Chi kỳ quái nói:

"Huynh vì cái gì lại nghèo?"

Lưu Đồng nhân tiện nói:

"Bổng lộc của ta, các loại hiếu kính, đa số đều chiết cho Tây Vực bên kia một ít..."

Lưu Đồng nhức đầu:

"Ta cảm thấy, có thể ăn no mặc ấm là được, tay cầm nhiều bạc như vậy không có tác dụng gì. Mẫu phi của ta là người Tây Vực, ta liền muốn chiếu cố người Tây Vực nhiều chút. Cho nên..."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi hiểu rõ gật đầu, Lưu Đồng lại nói:

"Ta trước kia cũng muốn làm sinh ý, kiếm thêm chút bạc. Nhưng sau đó phát hiện, ở kinh thành mở thương phô, chẳng phải một chuyện dễ dàng. Có đôi khi liên lụy đến lợi ích của vài vị vương huynh khác, quá mức phiền toái. Cho nên vẫn không có làm."

Cũng phải, đến tiền mau ổn định, chẳng qua là tửu lâu, thanh lâu, trà lâu và địa phương như hương phô này, Thường Nhuận Chi biết, vô luận là Túy Tiên lâu, Dịch Hồng các, hay là Nhạc Lộc quán, Tìm Hương quán, phía sau đều có bóng dáng vài vị nhân vật quyền thế. Muốn cùng bọn họ chia sẻ sinh ý, chia được hay không chia được là chuyện khác, trêu chọc những người này, chuyện thiện hậu đều xử lý không tốt.

Thường Nhuận Chi hiểu rõ tình cảnh của Lưu Đồng, nàng cũng đồng ý với ý tưởng của Lưu Đồng —— có thể ăn no mặc ấm là được.

"Huynh thỏa mãn vui vẻ."

Thường Nhuận Chi cười nói:

"Được rồi, nuôi thêm một người ta còn nuôi tốt lắm, sau này huynh một ngày ba bữa, xiêm y bốn mùa, ta đều bao."

Thường Nhuận Chi chớp chớp mắt, Lưu Đồng đặc biệt yêu thích bộ dáng hoạt bát của nàng như vậy, kìm lòng không đậu đưa tay kéo tay nàng.

Tay Thường Nhuận Chi cũng không giống nàng để cho người ta cảm giác nhu nhược, ngón tay nàng cốt tinh tế, móng tay mượt mà, nhỏ nhắn mềm mại nhưng hữu lực, xúc chi hơi mát.

Mà tay Lưu Đồng, lòng bàn tay có mỏng kén, đại khái là lúc trước trên tay kéo cương ngựa, huy roi ngựa, liên tục hoạt động, bây giờ nóng hổi.

https://thuviensach.vn

Bàn tay to bọc tay nhỏ bé, nụ cười trên mặt Lưu Đồng dị thường thỏa mãn.

Thường Nhuận Chi cũng không có rời đi tay hắn, tùy ý hắn lôi kéo, cũng cúi đầu cười nhẹ.

Một đường đến trang viện, Thường Nhuận Chi mới nhẹ nhàng giãy giãy, nói:

"Ta đi cho pha trà cho hunyh uống."

Lưu Đồng luyến tiếc nới ra, ngoan ngoãn nghe lời Thường Nhuận Chi ngồi xuống yên tĩnh đợi, nhìn bóng lưng Thường Nhuận Chi buồn bã nhược thất.

Lưu Đồng đối với thể loại của Thường Nhuận Chi như vậy rất không tha, làm Ngụy Tử thập phần cao hứng. Nàng lặng lẽ lôi kéo Hoa Trạch, ngầm thay Thường Nhuận Chi hỏi thăm các loại yêu thích của Lưu Đồng.

Mà Diêu Hoàng thì đi theo Thường Nhuận Chi tới phòng bếp pha trà.

Một lát sau, Thường Nhuận Chi bưng nước trà thơm ngát đi lên, Diêu Hoàng nhấc lên các món điểm tâm.

"Cưỡi ngựa một đoạn như vậy, rất mệt."

Thường Nhuận Chi nói:

"Uống trước chút nước trà nhuận nhuận cổ họng, hảo hảo nghỉ ngơi một lát đi."

Lưu Đồng tiếp nhận, cười tủm tỉm nhìn Thường Nhuận Chi, muốn đưa ly trà hướng bên miệng.

Thường Nhuận Chi vội nói:

https://thuviensach.vn

"Cẩn thận nóng đó!"

Lưu Đồng nhanh chóng bắt tay cầm xa chút.

"Người bao lớn, còn liều lĩnh như thế."

Thường Nhuận Chi nở nụ cười thanh, quỳ ngồi xuống.

Lưu Đồng xấu hổ đặt ly trà xuống, vò đầu cười.

Hoa Trạch đang cùng Ngụy Tử nhỏ giọng nói chuyện thấy một màn như vậy, trong lòng không khỏi kêu rên, chủ tử lại vờ ngớ ngẩn.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 88: Thông Phòng

Editor: Bộ Yến Tử

Cô gia tương lai đã đến, làm người cả trang viện tụ lại nhiệt tình chiêu đãi.

Trái cây vừa mới hái trong vườn, chế thành mứt hoa quả, một mạch bưng lên, để Lưu Đồng phẩm nếm.

Quả thực Lưu Đồng có chút kinh ngạc sự nhiệt tình của bọn họ.

Thường Nhuận Chi cười nói:

"Trong trang viện trừ bỏ vài vị quản sự và người trong phủ tới, những người khác cơ hồ đều là người làm công phụ cận. Bọn họ chỉ biết huynh là con rể tương lai của đông gia, không biết huynh là Hoàng tử, cho nên thái độ đối với huynh nhiệt tình nhiều hơn sợ hãi."

Lưu Đồng nhân tiện nói:

"Vậy cũng đừng nói ra thận phận Hoàng tử của ta nha, hôm nay ta đến, cũng không phải là lấy thân phận hôn phu tương lai của nàng mà tới sao?"

Thường Nhuận Chi cười, chống lại con ngươi sáng long lanh của Lưu Đồng, màu lam trong đôi mắt trong suốt chiếu ra bóng dáng của nàng.

"Ngày đón dâu cũng định rồi."

Lưu Đồng nói:

https://thuviensach.vn

"Khâm Thiên Giám nói là ngày mùng năm tháng chạp."

"Ta biết."

Thường Nhuận Chi cười nhẹ hai tiếng:

"Khi ở trong phủ, thái thái lải nhải này ngày, đã suy tính chắc là tháng 11 bắt đầu, mỗi một ngày an bài."

"Trong phủ Hoàng tử hết thảy đều chuẩn bị thỏa đáng, còn kém..."

Lưu Đồng dừng một chút, nhẹ giọng nói:

"Còn kém một nữ chủ nhân."

"Ừm."

Thường Nhuận Chi hơi hơi mặt đỏ, Lưu Đồng ngứa tay, muốn chạm vào gương mặt của nàng, tay vừa đưa ra, liền nghe tỳ nữ bên người nàng nói:

"Cô nương, Nhạc di nương tới đây."

Thường Nhuận Chi vội đứng lên, đi ra đón. Lưu Đồng cảm thấy tiếc nuối, cũng đứng lên đi theo.

Chỉ chốc lát sau, liền thấy Thường Nhuận Chi cùng một phụ nhân bước vào.

Tuổi phụ nhân kia tính ra cũng không lớn, mặc quần áo màu tím nhạt, tươi cười ấm áp từ ái, diện mạo cùng Thường Nhuận Chi có ba phần tương tự, nhất là mặt mày, cơ hồ là khắc ra từ một khuôn.

Thường Nhuận Chi giới thiệu với Lưu Đồng, nói:

"Đây là di nương của ta."

https://thuviensach.vn

Trước khi Lưu Đồng tới chỗ này, tự nhiên có hỏi thăm qua, biết Thường Nhuận Chi và mẹ đẻ của nàng đến thôn trang ngoại thành, lúc này nghe Thường Nhuận Chi nói đây là di nương của nàng, cùng ngày ấy thấy qua bộ dáng của Nhạc thị ở phủ An Viễn hầu đúng là trùng hợp nhau, liền hiểu rõ đây là mẹ đẻ của Thường Nhuận Chi.

Lưu Đồng lập tức đứng đắn hành lễ với Nhạc thị, nói:

"Gặp qua di nương."

Nhạc thị vội vàng đi đỡ, thụ sủng nhược kinh nói:

"Không đảm đương nổi không đảm đương nổi, Cửu Hoàng tử đừng đa lễ..."

Nhạc thị thối lui đến phía sau Thường Nhuận Chi, đẩy Thường Nhuận Chi tới phía trước, ngoài miệng còn thẳng nói "Không được".

Thường Nhuận Chi cũng không khó xử bà, nhìn Lưu Đồng nói:

"Di nương của ta trọng quy củ, huynh đừng để ý."

Lưu Đồng tự nhiên sẽ không để ý, thẳng thắt lưng ôn hòa cùng Nhạc thị nói chuyện.

Nhạc thị cảm thấy tự tại chút, có Thường Nhuận Chi thuyết phục, đến cùng vẫn ngồi xuống bên người Thường Nhuận Chi, cùng Lưu Đồng nói chuyện.

Đương nhiên, hơn phân nửa là Lưu Đồng và Thường Nhuận Chi nói, Nhạc thị ở một bên nghe.

Có Nhạc thị ở đây, Lưu Đồng muốn đứng đắn rất nhiều, theo tình huống phủ An Viễn hầu khi nói tới phủ Cửu Hoàng tử, thấy Nhạc thị mắt lộ ra

https://thuviensach.vn

thân thiết, Lưu Đồng tinh tế đem một ít tình huống cơ bản trong phủ Cửu Hoàng tử giới thiệu cho Nhạc thị nghe.

Thường Nhuận Chi cũng cẩn thận lắng nghe.

Lưu Đồng nói rất cẩn thận, như phân bố bố cục các phòng xá phủ Cửu Hoàng tử, đến mối quan hệ những người hầu hạ cơ bản trong phủ, còn có chi mỗi tháng trong phủ, chu đáo, đều nói.

Lưu Đồng còn liên tục giới thiệu hai huynh đệ luôn theo bên người hắn là Hoa Trạch và Hoa Hạo, bực này cũng là nói với Thường Nhuận Chi đó là tâm phúc của hắn.

Nhạc thị nghiêm cẩn nghe, nhìn Thường Nhuận Chi một mắt, do dự mở miệng hỏi:

"Trong phủ Cửu hoàng tử không có bên cạnh... Sao?"

Lưu Đồng nghi hoặc nhìn Nhạc thị, cung thanh hỏi: "Di nương muốn hỏi chuyện gì?"

Lưu Đồng nghe không hiểu, nhưng Thường Nhuận Chi lại nghe hiểu rõ, đang muốn chuyển hướng, lại nghe Nhạc thị nói:

"Ý tứ của thiếp thân là, trước khi Cửu Hoàng tử phi vào cửa không có biện pháp hầu hạ Cửu Hoàng tử, tất nhiên sẽ có một ít nha hoàn theo hầu hạ ngài. Nghe nói trong cung cũng từng đưa tới người hầu hạ cho Cửu Hoàng tử... Không biết sau khi tam cô nương vào cửa, đối với những nữ tử kia nên tính toán làm sao cho thỏa đáng?"

Thường Nhuận Chi có chút bất đắc dĩ.

Trước đó mấy ngày nàng rối rắm việc này, Nhạc thị liên tục xem ở trong mắt. Không nghĩ tới nàng nghĩ thông suốt, Nhạc thị lại ghi tạc việc này

https://thuviensach.vn

trong lòng, còn hỏi ở trước mặt Cửu Hoàng tử nữa.

Trong lòng Thường Nhuận Chi rất cảm động, nhẹ nhàng kéo tay Nhạc thị.

Ngầm, Nhạc thị thân thủ vỗ vỗ mu bàn tay nàng.

Trên mặt Lưu Đồng rất là xấu hổ, xem Nhạc thị thật là vẻ mặt thỉnh giáo, hắn cũng không tốt khi trả lời cho có lệ.

"Lúc ấy Mạc thị dưỡng thương, không có nha hoàn hồi môn của nàng tới hầu hạ ta."

Lưu Đồng nói, lại nhìn về phía Thường Nhuận Chi, chần chờ nhẹ giọng hỏi nàng:

"Hai người trong cung đưa kia... Nàng có ý tưởng gì?"

Thường Nhuận Chi mặc mặc, thẳng thắn nói:

"Vậy phải nhìn huynh có cái ý tưởng gì nữa."

Lưu Đồng trầm ngâm một lát, nói:

"Hai người kia, một người là Hiển tần nương nương đưa, một người là Quý phi nương nương đưa, đều rất thành thật bổn phận. Trước khi Mạc thị qua cửa, ta hỏi qua các nàng có muốn ra phủ lập gia đình, các nàng nói các nàng tuổi tác không nhỏ, tính lập gia đình, cũng gả không xong, muốn ở lại phủ Hoàng tử. Ta cũng đồng ý."

Lưu Đồng thành khẩn nói với Thường Nhuận Chi:

"Người không thể bội tín, ta đã nhận lời các nàng, sẽ không để các nàng ra phủ, không tốt nói không giữ lời, thất tín ở người. Nàng không cần tức giận."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi cũng không sinh khí khi nghe Lưu Đồng xử trí như vậy.

Từ lúc ban đầu khi nàng nhận thức Lưu Đồng, nam nhân này là một người tâm địa lương thiện —— mặc dù mắt hắn lạnh lẽo. Nhưng hắn sẽ không chủ động đi thương hại người khác, cũng có nguyên tắc cùng điểm mấu chốt của riêng mình.

Nàng thưởng thức hắn chính là điểm này, cho nên mới nảy sinh hảo cảm với hắn, làm sao có thể giận hắn chứ?

Thường Nhuận Chi mím môi cười cười, lắc đầu nói:

"Ta không tức giận."

Dừng một chút, nàng hỏi Lưu Đồng:

"Vì cái gì trước khi Mạc thị qua cửa, huynh muốn cho các nàng ra phủ lập gia đình? Nếu huynh đã đáp ứng các nàng không tiễn các nàng ra phủ, lại vì cái gì không đề cập tới địa vị của các nàng địa vị, như cũ để các nàng làm thông phòng?"

Thường Nhuận Chi đối với chuyện này rất tò mò.

Lưu Đồng liền hồi đáp:

"Ta khi đó... Lo lắng thê tử tương lai sinh khí, cho nên mới muốn các nàng lập gia đình. Các nàng không đồng ý, ta không thể bắt buộc, nhưng ta biết các nàng ở trên người ta không chiếm được cái gì, nhiều nhất cũng chính là đi theo ta vinh dưỡng cả đời, theo tuổi trẻ đến lớn tuổi, cũng là cô đơn. Nếu nhấc địa vị các nàng lên, vạn nhất tương lai các nàng gặp người trong lòng, muốn gả thì sao đây? Thị thiếp Hoàng tử, lại không có khả năng tùy ý chỉ cho người khác. Cho nên..."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi hiểu rõ.

Vẻ mặt Nhạc thị vẫn có chút phức tạp, ngập ngừng nửa ngày sau mới nói:

"Cửu hoàng tử và Hoàng tử phi trước cảm tình thật tốt, sợ nàng sinh khí, cũng không dám lưu thông phòng hầu hạ..."

Nhạc thị không khỏi thay nữ nhi lo lắng, sợ Cửu Hoàng tử phi trước còn chiếm cứ một vị trí trong lòng Cửu Hoàng tử, sau khi nữ nhi xuất giá lại sinh hoạt trong bóng ma của một nữ nhân khác, ngày sau sẽ khổ sở.

"Không phải như thế đâu di nương."

Mặt Lưu Đồng nhất thời đỏ lên, vội giải thích nói:

"Đều không phải vì Mạc thị..."

Nhạc thị cười cười, Thường Nhuận Chi ôn thanh nói:

"Di nương đừng nghĩ nhiều."

"Hảo."

Nhạc thị gật gật đầu, đối Thường Nhuận Chi nói:

"Di nương không nghĩ nhiều."

Bà nhìn về phía Lưu Đồng:

"Chuyện khác không đề cập tới, hi vọng sau khi tam cô nương qua cửa, Cửu Hoàng tử có thể hảo hảo đợi tam cô nương."

Lưu Đồng vội trịnh trọng đáp:

"Di nương yên tâm, ta nhất định hảo hảo đợi Nhuận Chi."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 89: Minh Quang

Nhạc thị lấy cớ có việc, nhường không gian lại cho hai người bọn họ.

Mặt Lưu Đồng vẫn còn hồng, Thường Nhuận Chi nhắc hắn:

"Nước trà nguội hơn rồi, có thể uống. Nếu để lạnh, thêm chút nước ấm đi."

Lưu Đồng vội bưng ly trà lên uống, liếm liếm môi, nhìn Thường Nhuận Chi nói:

"Trước mặt di nương nàng, ta ngượng ngùng nói."

"Ừm."

Thường Nhuận Chi cười gật đầu.

"Ta không phải là vì Mạc thị, mới muốn giải tán các nàng."

Lưu Đồng trầm mặc một lát, nói:

"Mặc kệ lúc đó là ai gả cho ta, ta cũng sẽ vì thê tử tương lai, an bài nữ nhân trong phủ cho thỏa đáng, miễn cho thê tử vì các nàng sinh khí thương tâm."

Thường Nhuận Chi nghiêm cẩn lắng nghe.

"Mẫu phi ta là Du quý nhân, trước khi bà vào cung, kỳ thực có thanh mai trúc mã cùng nhau lớn lên. Hai người nói muốn gần nhau cả đời, kết quả vị

https://thuviensach.vn

lang quân kia gặp chuyện ngoài ý muốn, qua đời. Sau đó, mẫu phi ta vào cung."

Lưu Đồng cúi đầu, giọng nói ngày càng trầm thấp:

"Mẫu phi rất xinh đẹp, lại có phong tình khác người thường, nhận hết sủng ái của phụ hoàng. Nhưng mà, địa phương như hậu cung, hôm nay ngươi chịu ân sủng, ngày mai có thể đã bị biếm lãnh cung, thật sự trở mặt vô tình. Sự sủng ái của phụ hoàng tới nhanh đi cũng nhanh, mẫu phi của ta cũng không quá để ý. Người nói trong lòng người chỉ có một mình Minh Quang, chẳng sợ sinh hoạt như địa ngục, Minh Quang đều có thể trừ khử tất cả thống khổ và đau thương. A Duy Thì Tháp của người sẽ vĩnh viễn bảo hộ người."

Thường Nhuận Chi nghi hoặc nói:

"A Duy Thì Tháp?"

"Là thần minh tín ngưỡng của người Tây Vực."

Lưu Đồng tiếp tục giải thích:

"Bọn họ thờ phụng hoả giáo, Quang Minh thần là chủ nhân sáng thế. A Duy Thì Tháp là tín ngưỡng của bọn hắn. Giống như người Tiên Ti, người người thờ phụng Trường Sinh Thiên."

Thường Nhuận Chi hiểu rõ gật đầu, lại nghe Lưu Đồng nói:

"Chuyện mẫu phi qua đời, có chút thần bí, cứ thế khi người khác nhắc tới mẫu phi và ta, đều có chút kiêng kị."

Thường Nhuận Chi nghi hoặc nói:

"Du quý nhân... Không phải bị bệnh chết sao?"

https://thuviensach.vn

"Bên ngoài là nói như thế."

Lưu Đồng nói:

"Cũng rất ít người biết bí mật này, mẫu phi của, là khởi vũ mà chết."

Thường Nhuận Chi không khỏi mở to hai mắt.

"Khi đó mặc dù tuổi ta còn nhỏ, cũng đã ký sự. Bởi vì tướng mạo của ta, ở trong cung rất nhiều người đều kiêng kị ta. Khi đó, mẫu phi ôm ta nói, ta là con dân A Duy Thì Tháp, A Duy Thì Tháp sẽ bảo hộ ta. Mỗi khi ta không mở lòng, mẫu phi sẽ khiêu vũ cho ta xem, làm ta vui vẻ."

"Mẫu phi nhảy rất khá, không bị cản trở sức sống, rất có thể cảm nhiễm cảm xúc người khác. Ta hỏi mẫu phi, vũ đạo đẹp mắt như thế, vì sao phụ hoàng không thích xem, mẫu phi nói, người chỉ biết vũ, mà các nương nương khác sẽ có thêm cái mới lạ, phụ hoàng không thể không bị hấp dẫn."

"Hình như mỗi ngày mẫu phi đều khiêu vũ, ta nhìn ra được, người rất yêu thích vũ đạo. Nhưng vũ đạo như vậy, chỉ có một mình ta thưởng thức. Thỉnh thoảng Hiển tần nương nương sẽ dẫn ngũ ca đến xem rồi cổ động, mỗi lúc như vậy, mẫu phi thật cao hứng."

"Sau đó đột nhiên có một ngày, mẫu phi múa trước mặt ta, khi thực hiện động tác xoay tròn, lại đình chỉ im bặt, ngã xuống, rồi sau đó cả người rung động, miệng nỉ non , 『A Duy Thì Tháp, Minh Quang của ta』, liên tục lặp lại câu nói này. Cung nhân vội đi lên đỡ người, mẫu phi xếp bằng ngồi dậy, rồi sau đó nhắm mắt lại, không lâu sau không còn hơi thở."

Lưu Đồng nói đến đây, trên mặt cũng hiện rõ thương cảm và hoài niệm:

"Trên người mẫu phi trừ bỏ khi bị ngã trầy sát chút da bên ngoài, không có nửa điểm vết thương, vẻ mặt cũng rất an tường. Thậm chí thái y cũng tra xét độc, nhưng lại không có phát hiện dấu hiệu mẫu phi trúng độc... Cho

https://thuviensach.vn

nên, mẫu phi chết, thành án không thể phá. Từ lúc đó, ánh mắt mọi người nhìn ta ngày càng khác thường, phụ hoàng cũng cố ý vô tình tránh xa ta."

Thường Nhuận Chi đau lòng nhìn hắn, nhẹ nhàng đưa tay nắm lấy tay hắn, an ủi hắn.

Lưu Đồng cười cười, phản công nắm chặt tay nàng, bọc bàn tay hơi lạnh của nàng trong lòng bàn tay.

Lưu Đồng nói:

"Tất cả mọi người nói mẫu phi ta chết rất quái dị, trước kia ta cũng cảm thấy vậy, cho đến khi... sau đó ta phát hiện một thùng toa xe mẫu phi dùng đựng văn tự viết thư, người nhận chỉ có một, tên của hắn là Minh Quang."

Thường Nhuận Chi chần chờ chốc lát, hỏi:

"Minh Quang... Là tên vị lang quân thanh mai trúc mã kia sao?"

Lưu Đồng nhẹ nhàng gật đầu.

"Theo như trong thư của mẫu phi, ta nhìn ra được, mấy năm này khi Minh Quang chết đi, mặt ngoài mẫu phi thể hiện như đã quên hắn, sống tự tại tiêu sái, nhưng trong nội tâm của người vẫn bi thương khổ sở. Nếu như ta không đến chỗ người, hàng đêm mẫu phi đều uống rượu, dựa vào say rượu, hi vọng có thể nhìn thấy Minh Quang. Khi phụ hoàng còn sủng ái người, người vừa sung sướng vừa đau khổ, cảm thấy đây là phản bội Minh Quang. Sau khi người thất sủng, như trút được gánh nặng, lại càng muốn tưởng nhớ tới Minh Quang. Suốt ngày uống rượu, mẫu phi đã sinh ra ảo giác. Ta nghĩ, sở dĩ mẫu phi khởi vũ mà chết, chắc là vì cảm giác say, lại sinh ra ảo giác, rồi sau đó liền đắm chìm trong đó, không nguyện ý tỉnh đi."

Lưu Đồng than nhẹ một tiếng:

https://thuviensach.vn

"Đại khái mẫu phi cũng ý thức được tình huống thân thể của mình, trong mấy phong thư cuối cùng người viết cho Minh Quang có nói, nguyện A Duy Thì Tháp phù hộ người kiếp sau có thể cùng Minh Quang làm một đôi phu thê bình thường, cũng nguyện A Duy Thì Tháp phù hộ ta, tìm được người yêu tâm đầu ý hợp, có thể cùng ta đồng cam cộng khổ cả đời."

Ánh mắt Lưu Đồng ôn nhu nhìn chăm chú vào Thường Nhuận Chi:

"Đây là nguyện vọng của mẫu phi, ta hi vọng ta có thể làm được, để A Duy Thì Tháp thấy, phó thác nàng thuật lại cho mẫu phi nghe, nói với người ta tốt lắm, cũng nguyện A Duy Thì Tháp phù hộ người kiếp sau có thể được như mong muốn."

Nghe xong chuyện xưa của Du quý nhân, khúc mắc của Thường Nhuận Chi về Lưu Đồng cũng được giải.

Nàng đứng lên đi đến bên cạnh Lưu Đồng ngồi xuống, mềm nhẹ nhích lại gần người hắn, thấp giọng kiên định nói:

"A Duy Thì Tháp sẽ phù hộ huynh."

Thân thể Lưu Đồng khẽ run lên, nhìn Thường Nhuận Chi, u lam trong nước dập dờn, như một hồ nước sâu làm người ta say mê.

Hắn hiểu rõ ý tứ của nàng.

Nàng nói với hắn, nàng nguyện ý cùng hắn đồng cam cộng khổ cả đời.

Lưu Đồng kìm lòng không đậu vươn tay, chậm rãi ôm nàng vào lòng.

Đây là cái ôm ấp đầu tiên của bọn họ, nhưng không phải đột ngột, ở bên người xem ra, ngược lại tự nhiên rất tốt đẹp.

Diêu Hoàng lặng yên lui ra, Ngụy Tử hưng phấn lôi kéo ngón tay nàng vào phòng trong, cấp thiết nháy nháy mắt.

https://thuviensach.vn

Diêu Hoàng bất đắc dĩ trừng mắt nhìn nàng, ngón trỏ so trên môi nhẹ giọng hư một tiếng:

"Đừng ầm ĩ."

Ngụy Tử liên tục gật đầu, mặt đỏ ửng.

Lưu Đồng ở lại thôn trang hai ngày, mỗi ngày thức dậy sẽ đến gặp Thường Nhuận Chi, bất luận Thường Nhuận Chi đi chỗ nào, làm cái gì, hắn đều làm bạn một bên.

Cho nên người trong thôn đều biết đến, trong tiểu thôn của địa chủ cô nương có vị hôn phu tương lai tới chơi.

Nhóm đại cô nương hay nàng dâu nhỏ đều vội vàng đến xem náo nhiệt, muốn nhìn thử nam nhân xứng đôi với Thường Nhuận Chi lớn lên có hình dạng gì.

Chờ gặp qua Lưu Đồng, bọn họ ở mặt ngoài tự nhiên xưng hắn tuấn tú lịch sự, dáng vẻ đường đường, nhưng thầm kín lại nói thầm, nam nhân kia sợ là có huyết thống ngoại tộc đó nha.

Nhưng khi thấy Thường Nhuận Chi và Lưu Đồng nói chuyện, trong mắt hàm ý cười, chuyện họ nói thầm bị gắn gượng nuốt xuống.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 90: Ngây Thơ

Editor: Bộ Yến Tử

(* Từ cái ôm đầu tiên, ta sẽ đổi cách xưng hô lần hai nhé các bạn. Lần này, đổi xưng hô của Nhuận Chi với Tiểu Cửu, xưng “chàng - thiếp” cho ngọt ngào nhé!*)

Lưu Đồng nhớ Thụy vương, ở lại hai ngày cứ cảm thấy bất an không yên, thường xuyên nhìn hướng kinh thành xuất thần.

Thường Nhuận Chi nói với hắn:

"Chàng nếu sốt ruột, không bằng trở về nhìn một cái?"

Lưu Đồng chần chờ.

"Ngũ ca cố ý để ta tránh đi, nếu như ta trở về... Có phải huynh ấy sẽ trách cứ ta tự tiện làm việc hay không?"

"Vậy chàng cứ lặng lẽ trở về, đừng để người khác biết được chàng đã trở lại?"

Thường Nhuận Chi nói:

"Nếu chàng muốn biết một ít tình huống, lại không làm cái gì, không tính tự tiện làm việc."

Lưu Đồng nghe nàng nói, tảng đá treo trong lòng cũng được gỡ bỏ, nói:

https://thuviensach.vn

"Vậy ngày mai ta đi sớm."

Sau khi hạ quyết tâm rời đi, hắn lại luyến tiếc rời khỏi Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi cảm thấy buồn cười, nhẹ nhàng kéo tay hắn nói:

"Dù sao trước kia chàng là thay Thái tử làm việc, khác hẳn với thời điểm Thái Tử đề bạt chàng, vương gia đều sẽ tránh đi chút chuyện. Bây giờ chàng vì Thụy vương làm việc, miệng người hữu tâm, sẽ không buông tha châm chọc chàng một câu vong ân phụ nghĩa. Mặc kệ như thế nào, lúc chàng đối mặt Thái tử, nhất định phải bảo trì cung kính, tốt xấu đừng rơi tiếng người bính."

Mặt mày Lưu Đồng hơi trầm xuống, cuối cùng vẫn gật đầu.

Thường Nhuận Chi giật giật khóe miệng, muốn Lưu Đồng lưu ý phủ Phụ quốc công, suy nghĩ một chút vẫn nuốt xuống, chỉ nói:

"Trên đường cẩn thận chút nha."

Lưu Đồng tự nhiên không có phản ứng, phản nắm giữ tay Thường Nhuận Chi, khóa nàng vào trong lòng.

Này hai **** tựa hồ là động tác yêu đương á, thường thường muốn ôm Thường Nhuận Chi một lát. Thường Nhuận Chi cũng từ chối hắn. Không thể không nói, hành động như vậy còn có thể tăng tiến cảm tình giữa hai người.

Bữa tối, Thường Nhuận Chi tự mình động thủ làm ba món ăn cùng ăn chung với Lưu Đồng.

Món ăn nông gia đơn giản chỉ là rau xà lách xào thịt cùng tỏi, còn có một nồi canh gà hầm với nấm, Lưu Đồng lại ăn đến miệng lưu du.

https://thuviensach.vn

Chờ hắn ăn xong, Thường Nhuận Chi mới cười nói:

"Ngọ thiện mới ăn vài món sơn trân, làm sao nhìn chàng ăn như hổ đói vậy."

Lưu Đồng xoa xoa miệng, ngượng ngùng nói:

"Đồ ăn mà nàng làm, thế nào cũng phải ăn xong..."

"Đa tạ chàng đã cổ động."

Thường Nhuận Chi nhíu mày, múc cho hắn chén canh:

"Uống nhiều chút đi."

Lưu Đồng vui tươi hớn hở tiếp nhận, thổi thổi bọt phía trên, cô lỗ cô lỗ uống sạch chén canh gà.

Ba món ăn, cơ bản không thừa lại.

Thường Nhuận Chi nhìn rất vừa lòng, Lưu Đồng còn nhân cơ hội mưu phúc lợi vì mình:

"Chờ chúng ta thành thân, có thể cách hai ba ngày, nàng lại làm bữa cơm cho ta ăn hay không?"

Thường Nhuận Chi nhíu mày trêu ghẹo hắn:

"Thực lại ta dưỡng?"

"Vậy cũng không được à."

Lưu Đồng cười tủm tỉm nói:

"Không phải nàng đã nói, sau này một ngày ba bữa, xiêm y bốn mùa, nàng đều bao sao?"

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi sờ sờ mặt hắn:

"Thật là dày."

Nói ra khỏi miệng mới phát giác không đúng, Thường Nhuận Chi vội vã muốn rút tay lại, lại bị Lưu Đồng trước một bước bắt được.

"Ta phải sờ lại."

Lưu Đồng chế trụ tay nàng, cấp tốc đưa tay sờ sờ mặt Thường Nhuận Chi, nhẹ nhàng xoa nắn.

Trên má chợt lóe qua cảm giác tê dại, mặt Thường Nhuận Chi cấp tốc ửng đỏ.

Hai người đồng thời lặng im, lại đồng thời cười ra tiếng đến.

"Thiếp chịu thiệt."

Thường Nhuận Chi cả giận nói:

"Mặt của chàng sờ lên, xúc cảm khẳng định không có thoải mái như sờ mặt thiếp."

Lưu Đồng dở khóc dở cười:

"Vậy nàng sờ thêm lần nữa đi, cho nàng sờ lại nè?"

"Thiếp mới không có ngây thơ như vậy đâu."

Thường Nhuận Chi nhăn mặt không cười, Lưu Đồng lại cứng rắn tóm tay nàng đưa tới mặt mình:

"Nàng sờ đi nàng sờ đi!"

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ vẫn sờ nhiều thêm hai cái, buồn cười nói:

https://thuviensach.vn

"Ai có thể nhìn thấy bộ dáng này của chàng?"

"Ở trước mặt người khác ta sẽ không như vậy."

Lưu Đồng một bộ nghiêm trang trả lời.

"Hửm?"

Thường Nhuận Chi nhíu mày:

"Ở trước mặt người khác bộ dáng chàng ra sao hả? Có cải biến sao?"

Lưu Đồng trả lời đương nhiên:

"Tự nhiên, chỉ ở trước mặt nàng mới không đứng đắn. Ở người khác trước mặt cũng không đứng đắn, nàng sẽ khóc."

Thường Nhuận Chi bật cười, lắc đầu:

"Thiếp khóc cái gì chứ? Nếu không đứng đắn trước mặt người khác, tổn hại hình tượng là chàng. Thiếp không sợ đâu."

Hai người chọc nhau cười đùa xong, Diêu Hoàng và Ngụy Tử nâng chung hầu hạ hai người sấu nhắm rượu, dọn dẹp bát đĩa.

Sáng sớm ngày mai Lưu Đồng phải chạy về kinh thành, Thường Nhuận Chi biết hắn luyến tiếc nàng, cũng có tâm bồi hắn trò chuyện.

Nhàn nhã nói chút chuyện hồi nhỏ của Lưu Đồng, người được đề cập nhiều nhất, chính là Thụy vương.

Lưu Đồng thường thường lấy ba chữ "Ngũ ca ta" làm đề từ lúc đầu cho tới kết thúc, trong lời hắn nói có thể nghe ra được, cảm tình của hắn đối với Thụy vương rất sâu.

https://thuviensach.vn

Trong tâm linh khi hắn còn nhỏ, mỗi lần bảo hộ hắn, dạy hắn chính là Thụy vương, đã là đủ để thay thế phụ hoàng hắn vẫn còn tồn tại kia.

Cũng muốn cảm tạ Thụy vương hàng năm làm bạn, để Lưu Đồng không đến nỗi nhận hết khinh thị của cung nhân, trong sự xem thường cùng chán ghét, dần dần dưỡng thành tính cách tối tăm vặn vẹo.

Thường Nhuận Chi và Lưu Đồng dựa vào nhau nói chuyện, cho đến khi trăng treo cao, Nhạc thị bất an hối thúc nàng trở về, hai người mới chịu tách ra.

Chờ tới sáng sớm ngày thứ hai, Thường Nhuận Chi dậy sớm, tự mình tiễn Lưu Đồng rời khỏi.

Nhìn hắn cưỡi ngựa, bóng lưng tiêu sái rời đi, Thường Nhuận Chi không khỏi nở nụ cười.

Trong lòng Nhạc thị cao hứng, cười nói:

"Xem ra, tam cô nương và cửu hoàng tử hai ngày nay ở chung thật sự khoái trá."

Thường Nhuận Chi thoải mái gật đầu, giọng nói mang theo chút kiêu ngạo cùng vui sướng nhỏ giọng nói với Nhạc thị:

"Di nương, mặc dù chàng chưa nói, nhưng mà con biết, sau này chàng sẽ chỉ có mình con, sẽ không có thêm người khác."

Nhạc thị cũng cao hứng thay Thường Nhuận Chi, hiền hoà nhìn nàng:

"Đây là phúc khí của tam cô nương."

Thường Nhuận Chi lắc đầu:

"Vì sao, không phải chàng lấy con là do chàng tích phúc chứ?"

https://thuviensach.vn

Nhạc thị cười cười, nói:

"Phải, có thể lấy được tam cô nương, vậy cũng là phúc khí của cửu hoàng tử."

Thường Nhuận Chi nói lời này cảm thấy có chút tự đại, nghe ý tứ Nhạc thị, cũng thật sự cảm thấy Lưu Đồng có thể lấy nàng là phúc khí của hắn nha.

Trong lúc nhất thời, Thường Nhuận Chi không biết nên nói tiếp như thế nào.

Sợ là nàng có nói cái gì, Nhạc thị cũng sẽ cảm thấy nàng nói có lý.

Thường Nhuận Chi kéo tay Nhạc thị, hoan hô nói:

"Di nương, chúng ta trở về đi, hôm nay nghe nói trong thôn muốn mò cá đường đó, một lát chúng ta đi nhìn đi!"

Nhạc thị tự nhiên mỉm cười, gật đầu đồng ý.

Ngày thứ ba sau khi Lưu Đồng đi, Hầu phủ phái Từ Tiểu Tiểu trong trạch nhắn dùm lời của tiểu Hàn thị, bảo Thường Nhuận Chi và Nhạc thị trở lại Hầu phủ.

Thường Nhuận Chi tính toán ở chỗ này đợi một thời gian, cảm thấy đủ lâu, nên vui vẻ đồng ý, ngày thứ hai cùng Nhạc thị trở lại kinh thành, nhân tiện còn nhận chút lễ vật mà người trong thôn tới tiễn khi biết nàng phải rời đi.

Nhận các loại lương thực lớn nhỏ nhà mình cùng với các vật nhỏ nhắn mà nàng cùng chơi với mấy tiểu oa nhi như trống bỏi, Thường Nhuận Chi đều nhất nhất nói lời cảm tạ, thu hết, dặn Thường quản sự chờ khi nàng đi, nhớ tặng lễ đáp lễ nhân gia.

https://thuviensach.vn

Một chuyến di hành tới trang viên, không chỉ giải một kiện tâm sự của nàng, còn làm tâm tình nàng mở rộng chút ít, chuyến đi này quả thực không tệ.

Chuyện thứ nhất khi hồi phủ là đi thỉnh an lão thái thái và tiểu Hàn thị.

Tiểu Hàn thị nhìn nàng chớp chớp mắt, lão thái thái không cho nàng sắc mặt tốt, khoét nàng một mắt nói:

"Ngươi ngoạn tới điên rồi, không biết đường hồi phủ nữa kìa."

Được rồi á, nhất định là có chỗ nào đó nàng làm không đúng, khiến lão thái thái không vui.

Thường Nhuận Chi vội cúi thân, sụp mi thuận mắt nói:

"Cháu gái nghe tổ mẫu dạy bảo."

https://thuviensach.vn

Chương 91: Khách Tới

Nàng thản nhiên nhận sai, ngược lại lão thái thái không thể trách móc nặng với nàng.

Tiểu Hàn thị cười thầm, lên tiếng nhắc nhở Thường Nhuận Chi:

"Nghe nói Cửu Hoàng tử đến thôn trang tìm con, còn ở lại đó nghỉ ngơi hai ngày?"

Tiểu Hàn thị dùng dư quang nháy mắt ra dấu cho Thường Nhuận Chi:

"Nhuận Chi à, không phải mẫu thân nói ngươi, mặc dù các ngươi đã định hôn ước, nhưng đến cùng còn chưa có thành thân đó. Trước lúc xuất giá nên lui tới cho kín đáo, nếu không sẽ không đẹp mắt."

Thường Nhuận Chi đã hiểu rõ nguyên nhân tiểu Hàn thị triệu mình trở về, vội thành khẩn nhận sai:

"Là nữ nhi suy nghĩ không thỏa đáng."

"Ngươi biết là tốt rồi."

Tiểu Hàn thị ho khan, thay Thường Nhuận Chi cầu tình trước mặt lão thái thái:

"Lão thái thái, Nhuận Chi biết sai rồi, chuyện này cũng không có nhiều người biết, người xem, có thể không tính nữa không? Tốt xấu gì sau này Nhuận Chi cũng là Hoàng tử phi, cũng không tốt vứt bỏ mặt mũi nàng.

https://thuviensach.vn

Theo con dâu thấy, không bằng phạt nàng thay lão nhân gia ngài chép Kinh Phật nhé?"

Lão thái thái bực mình, một câu trách cứ bà còn chưa có nói được mà.

"Lời hay ngươi đều nói hết, người làm bà bà như ta, còn có thể trước mặt cháu gái không cho đích mẫu ngươi mặt mũi sao?"

Lão thái thái liếc xéo tiểu Hàn thị:

"Chút kỹ xảo nhỏ này của ngươi còn dám cầm tới trước mặt ta, thật là mất mặt."

Tiểu Hàn thị cười hì hì nói:

"Chuyện này, không phải nói con dâu không thể nào so sánh với lão thái thái sao."

Lão thái thái quát bà hai câu, nhìn Thường Nhuận Chi, nghiêm mặt nói:

"Cho dù sau này ngươi có là Hoàng tử phi, ngôn hành cử chỉ đều đại biểu thể diện Hoàng gia, lời nói phải thâm ý tinh tế mới tốt. Mặc dù dân phong Đại Ngụy chúng ta cởi mở, nam nữ lui tới cũng không cấm kị, nhưng gặp phải người không công rỗi nghề sẽ mang tiếng xấu. Chuyến đi lần này không có người bên cạnh chú ý, nếu như bị người cầm chui nơi nơi hồn thuyết, ngươi còn chưa có xuất giá, đã thành đề tài trong câu chuyện của người ta, làm sao đây?"

Thường Nhuận Chi thụ giáo, liên tục khom người cúi đầu nghe lão thái thái nói chuyện, khắc ghi những lời lão thái thái nói vào lòng.

Thấy nàng thái độ đoan chính, lão thái thái vừa lòng gật đầu, lại nói tiếp:

"Biết các ngươi là hài tử trẻ tuổi, có chút kìm lòng không đậu... Lần này không tính, nhưng nhất định phải nhớ kỹ không có lần tiếp theo."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi gật đầu, lão thái thái hài lòng cười, cho nàng lui xuống.

Tiểu Hàn thị theo sát phía sau rời khỏi sân viện lão thái thái, đuổi theo nàng.

"Mẫu thân."

Thường Nhuận Chi thật có lỗi nói:

"Lại để mẫu thân mệt mỏi chịu quở trách của lão thái thái vì con."

Tiểu Hàn thị cũng là người không tính chuyện nhỏ nhặt:

"Lão thái thái đã lớn tuổi, có đôi khi sẽ lải nhải nhiều thêm mấy câu, để người mắng cũng tốt, xem người tinh thần tốt mười phần ta cũng cao hứng."

Tiểu Hàn thị nói xong lại nở nụ cười:

"Ngươi nói lão thái thái có kỳ quái hay không? Chuyện ngươi ở phủ Thái tử làm nữ quan cũng thường lui tới cùng Cửu Hoàng tử, người biết mà, nhưng cũng không ngăn cản. Bây giờ chuyện hôn nhân các ngươi đã định, lão thái thái ngược lại muốn quản thúc chuyện các ngươi gặp mặt."

Thường Nhuận Chi suy nghĩ thấy đúng là như vậy, chỉ nở nụ cười thanh.

"Cửu Hoàng tử không có chuyện gì làm liền chạy tới chỗ ngươi, có thể thấy được hắn cũng để bụng tới ngươi á."

Tiểu Hàn thị vừa lòng nói:

"Sau này khi ngươi gả tới phủ Cửu Hoàng tử ta cũng không cần lo lắng tương lai của ngươi."

https://thuviensach.vn

Sau chuyện tự định ra hôn sự, ngữ điệu nói chuyện của tiểu Hàn thị đối với nàng luôn có chút trêu ghẹo, Thường Nhuận Chi đã luyện thành thói quen bằng chân như vại.

Chỉ mỉm cười, liền nhìn thấy một nha hoàn nhìn tiểu Hàn thị nói:

"Thái thái, phu nhân Hộ bộ cấp sự trung Tần đại nhân đưa bái thiếp."

Nói xong liền trình lên thiếp mời.

Tiểu Hàn thị tiếp nhận mở ra nhìn, Thường Nhuận Chi cách không xa, cũng nhìn thấy nội dung bên trong.

Trên bái thiếp nói, ngày mai vị Tần phu nhân này sẽ mang theo nhị cô nương nhà bà ta đến phủ An Viễn hầu bái kiến An Viễn hầu phu nhân.

Tiểu Hàn thị đã xử lý qua rất nhiều lần chuyện như vậy, đưa bái thiếp cho Ngọc Kỳ, nói:

"Ngày mai chỗ ngồi thêm hai vị trí."

"Dạ."

Ngọc Kỳ đáp lời, lĩnh mệnh mà đi.

Thường Nhuận Chi nghi hoặc nói:

"Vị Tần phu nhân này mang theo nữ nhi đến nhà chúng ta, là muốn cho mẫu thân xem tướng sao?"

Tiểu Hàn thị gật đầu, có chút châm chọc nói:

"Bây giờ đại tỷ phu ngươi bất đồng ngày xưa, phủ chúng ta cũng nước lên thì thuyền lên, loại người gì cũng nghĩ cách muốn tạo mối quan hệ hòa hảo với chúng ta."

https://thuviensach.vn

Tiểu Hàn thị nâng tay điểm trán Thường Nhuận Chi:

"Mấy ngày này ngươi ở thôn trang sống thanh nhàn qua ngày, nhưng mà ta lại khổ, cả ngày cùng vị phu nhân này vị thái thái kia chu toàn, mỗi ngày cười, mặt đều cương cứng, cả người đều gầy đi một vòng nè."

Thường Nhuận Chi cẩn thận đánh giá, cảm thấy tiểu Hàn thị vẫn là châu tròn ngọc sáng, không có biến hóa nhiều lắm.

Tiểu Hàn thị nhìn ra ý tứ trong ánh mắt nàng, oán trách nói:

"Ta chỉ suy luận thôi, ngươi còn tưởng thật."

Thường Nhuận Chi ngượng ngùng cười cười.

"Ngươi đã trở lại cũng tốt."

Tiểu Hàn thị nói:

"Thừa dịp trước khi xuất giá, nên đi theo bên người ta học cách làm sao ứng phó người không thể không ứng phó. Tương lai ngươi xuất giá, cũng không đến nỗi tiếp khách rối loạn."

Thường Nhuận Chi tự nhiên gật đầu đáp ứng.

Nghỉ ngơi một ngày, ngày thứ hai sáng sớm Thường Nhuận Chi liền đến trước mặt tiểu Hàn thị.

Theo tiểu Hàn thị nói, hôm nay có gia quyến bốn nhà đưa thiếp mời sẽ đến phủ.

Ba nhà khác đều là đến phàn giao tình, không cần quá lưu ý. Chỉ còn lại một phu nhân Tần gia kia, cần phải chú ý chút.

https://thuviensach.vn

"Dù sao hôn phu của nàng cũng làm quan ở Hộ bộ, hiện tại bây giờ đại tỷ phu con tạm giữ chức ở Hộ bộ, cùng Hộ bộ nắm quan hệ, nhiều chú ý chút chuẩn không sai."

Thường Nhuận Chi cầm bái thiếp hôm qua Tần gia đưa tới nhìn nhìn, có chút nghi hoặc nói:

"Hộ bộ cấp sự trung... Chức quan giống với Phương Sóc Chương nè."

Tiểu Hàn thị nhìn nhìn Thường Nhuận Chi, nói:

"Lúc ấy khi ngươi còn ở Phương gia, cần phải cùng nàng từng có lui tới."

Giao tình giữa các đồng liêu thân thiết bao nhiêu đều sẽ có chút lui tới, nhưng trong trí nhớ Thường Nhuận Chi xác thực không có ấn tượng với vị Tần phu nhân này.

Cẩn thận ngẫm lại, sau khi nguyên chủ gả cho Phương Sóc Chương, cơ bản không có một ít giao tế đối ngoại nào cả.

Thường Nhuận Chi nhân tiện nói:

"Mẫu thân, vị Tần phu nhân này, con không ấn tượng."

Tiểu Hàn thị trầm mặc một lát, than nhẹ một tiếng nói:

"Đối nàng không ấn tượng liền không ấn tượng đi, sau này người cùng ngươi lui tới, không có nhà chịu dư lưu ấn tượng cũng tốt. Như vậy các nàng cũng chỉ biết ngươi là Cửu Hoàng tử phi."

Thường Nhuận Chi cười gật đầu.

Không bao lâu, khách nhân liền tới cửa.

https://thuviensach.vn

Mấy ngày này Tiểu Hàn thị tiếp đãi nhóm quan quyến đã thành thói quen, các nơi an bài đều thoả đáng. Mặc dù có ba nhà tới phàn giao tình, tiểu Hàn thị cũng không chậm trễ các nàng. Chỗ ngồi bố trí hảo, dâng trà, điểm tâm các loại trái cây, nhất nhất chuẩn bị tốt.

Người ba nhà này cũng biết mình là đến hỗn cái mặt thục, ngược lại cũng không cần tiểu Hàn thị đặc biệt tiếp đón.

Chỉ có vị Tần phu nhân mang theo thứ nữ, tiểu Hàn thị cũng bồi nhiều một lát.

Tần phu nhân sắp ba mươi tuổi, đại khái là vì vóc người có chút cao, cho nên có vẻ thoáng cường tráng. Bà nhìn thấy tiểu Hàn thị liền cười tiến lên cùng bà hàn huyên, là người giỏi bắt chuyện.

Tiểu Hàn thị cũng cùng bà ta nói đùa vài câu cho xong.

Thường Nhuận Chi ngồi ở một bên, khẽ gật đầu với Tần nhị cô nương.

Tần nhị cô nương thẹn thùng cúi thấp đầu, bên tai đều đỏ.

Thường Nhuận Chi nhưng là một nhạc, không nghĩ tới cô nương này da mỏng như thế.

Vừa vặn tiểu Hàn thị cũng đang nhắc tới Tần nhị cô nương, Tần phu nhân nhanh nhẹn nói:

"An nhi, còn không mau hành lễ với Hầu phu nhân đi?"

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 92: Ấm Lòng

Tần An Nhi lập tức khẩn trương đứng lên hành lễ với tiểu Hàn thị, giọng nói mềm mại nhẹ nhàng:

"An Nhi gặp qua Hầu phu nhân."

"Nhị cô nương mau đứng lên, đừng câu nệ nghi thức xã giao."

Tiểu Hàn thị cười tủm tỉm giúp đỡ một thanh, trong lời ngoài lời lại thổi phồng Tần An Nhi hai câu, mới đem đề tài chuyển đi:

"Nghe nói mấy ngày này Thụy vương ở Hộ bộ làm việc phần lớn dựa vào giúp đỡ của Tần đại nhân, nói vậy Tần đại nhân gần đây cũng thật sự mệt nhọc, nghe nói Tần đại nhân vốn có di chứng tim đập nhanh, nơi này của ta có mấy bình Ngưng Thần Tĩnh Khí đan, lúc Tần phu nhân đi nhớ thay ta mang về cho đại nhân ở nhà, đa tạ hắn trong khoảng thời gian này quan tâm."

Tần phu nhân vội nói không dám:

"Đây là bổn phận mà lão Tần phải làm, đảm đương không nổi cảm tạ của Hầu phu nhân..."

"Cũng không thể nói như thế, nếu là người khác chắc không có duy trì phối hợp như Tần đại nhân đâu."

Tiểu Hàn thị cười nói.

https://thuviensach.vn

Hai vị quý phụ tiếng người ngữ trải qua qua lại lại, Tần phu nhân đến cùng cũng nhận Ngưng Thần Tĩnh Khí đan.

Nói vài câu khách sáo, Tần phu nhân nhìn Thường Nhuận Chi nói:

"Chờ khi tam cô nương xuất giá, có thể cho ta một thiếp mời hay không, để ta cũng dính chút không khí vui mừng của tam cô nương."

Thường Nhuận Chi ôn thanh nói:

"Tần phu nhân nguyện ý đến khi ta xuất giá, là phúc khí của ta, đến lúc đó nhất định dâng thiếp cưới, cung thỉnh phu nhân đến."

Tần phu nhân nghe rất hưởng thụ, diệu ngữ liên châu thổi phồng Thường Nhuận Chi.

Tiểu Hàn thị ở một bên vừa nghe vừa cười tủm tỉm, thường thường đáp lại hai câu.

Một ngày này, mặc kệ khách nhân tới nhà hay không tới nhà, tiểu Hàn thị đều làm đủ bổn phận chủ nhà, không lưu một ít việc cho người khác làm đầu đề chuyện.

Chờ khách nhân đi hết, Thường Nhuận Chi tò mò hỏi ấn tượng của tiểu Hàn thị với Tần An Nhi, nhẹ giọng hỏi bà:

"Mẫu thân, Tần phu nhân là nhìn trúng Nhị đệ hay là Tam đệ? Ngài đối với Tần nhị cô nương có vừa lòng không vậy?"

Tiểu Hàn thị nói:

"Nam tử nhà chúng ta vừa độ tuổi lại chưa lập gia đình, nhà bà ta mang theo cô nương chưa hôn vừa độ tuổi đến, đích xác có ý tứ kết thân. Rõ ràng, là hướng về phía Hồng nhi mà đến."

https://thuviensach.vn

Trưởng ấu có tự, lão đại thành thân, là nên đến phiên lão nhị.

Thường Nhuận Chi gật đầu, lại nhìn tiểu Hàn thị, chờ bà đánh giá hai câu về Tần nhị cô nương.

"Cô nương kia ta không xem trọng."

Tiểu Hàn thị lắc đầu:

"Đến phủ, tổng cộng cùng ta nói hai ba câu, liên tục ngồi không. Nhàn tĩnh ngược lại cũng quên đi, nhưng xem nàng da mặt quá mỏng, cử chỉ lại không hào phóng, cảm giác có điểm hẹp hòi."

Thường Nhuận Chi không khỏi xấu hổ.

Nguyên chủ cũng chính là bộ dáng như vậy...

Tiểu Hàn thị lại nói:

"Ta nếu là muốn hiểu biết Tần nhị cô nương, sẽ hỏi Tần phu nhân một ít chuyện có liên quan nàng. Ta không hỏi, tự nhiên chính là không có ý tứ tiến thêm một bước. Tần phu nhân cũng hiểu rõ điểm này, cho nên sau đó bà ta cũng không đẩy khuê nữ ra thổi phồng lên, ngược lại cùng ngươi tạo dựng giao tình."

Tiểu Hàn thị dừng một chút, nói:

"Xem bộ dáng của bà ta, từ trước chắc là chưa bao giờ thấy qua mặt ngươi."

Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng gật đầu:

"Con đối với bộ dáng nàng cũng rất là xa lạ."

Nói ra thật là làm cho người ta cảm thấy bất khả tư nghị.

https://thuviensach.vn

Phương Sóc Chương và Tần đại nhân đều là Hộ bộ cấp sự trung, chuyện hai người lui tới là rất bình thường, mặc dù quan quyến bọn họ không có giao tình gì, cũng hẳn là nhận thức nhau mới đúng.

Tần phu nhân là người hay nói, vừa thấy chính là thường cùng phụ nhân hậu trạch giao tiếp.

Cho nên chỉ có thể nói vấn đề xảy ra ở trên người Thường Nhuận Chi.

Trong trí nhớ, nguyên chủ bị vây trong hậu viện, suốt ngày trời lạnh tanh, bộ dáng lưu luyến thê thê thảm thảm không khỏi mạnh mẽ xuất hiện trong đầu Thường Nhuận Chi, làm hại nàng nhanh chóng lắc đầu.

Thường Nhuận Chi bắt đầu đi theo bên cạnh tiểu Hàn thị, mỗi ngày xem bà như thế nào quản lý toàn bộ phủ An Viễn hầu.

Điều tiết khống chế hạ nhân các viện, hạch toán các hạng chi, gom tiền lời các nơi... Thậm chí lời nói của tiểu Hàn thị đối với các quản sự, Thường Nhuận Chi đều nghiêm túc tỉ mỉ lắng nghe.

Sau này, nàng còn phải nuôi một người một ngày ba bữa và xiêm y bốn mùa, còn có những người không phận sự khác nữa! Tăng thu giảm chi toàn bạc là chuyện không thể thiếu!

Thấy nàng học nghiêm cẩn, tiểu Hàn thị cũng thập phần có cảm giác thành tựu, mỗi ngày thế nhưng trở nên nhiệt tình mười phần.

Hôm nay tiểu Hàn thị dẫn Thường Nhuận Chi đi thỉnh an lão thái thái, thuận tiện báo một chút tình huống xảy ra trong phủ gần đây, lão thái thái nghi hoặc nói:

"Sao ta lại có cảm giác gần đây ngươi đặc biệt có tinh thần vậy nhỉ? Cả ngày giống như có tinh lực dùng không hết."

https://thuviensach.vn

Tiểu Hàn thị cười mà không nói, Thường Nhuận Chi ở một bên nói:

"Hồi lão thái thái, mấy ngày này mẫu thân luôn luôn giáo cháu gái quản lý nội vụ, xử lý gia sự, dù sao tương lai phải đi phủ Hoàng tử, không thể có nửa điểm sơ hở... Có thể là cảm thấy cháu gái sắp xuất giá, còn có thật nhiều chuyện không học, nên vội vàng giáo nữ nhi việc này, miễn cho sau khi nữ nhi xuất giá không hiểu ra sao, để người ta chế giễu."

Tiểu Hàn thị kéo tay Thường Nhuận Chi.

Từ trước tiểu Hàn thị cảm thấy thứ nữ này yên tĩnh nhu thuận, mặc dù đối bà cũng có đau tiếc, nhưng cũng chính là trên mặt tình. Bây giờ bà càng đau tiếc Thường Nhuận Chi, là yêu thích nàng nói chuyện ấm lòng.

Bà là đích mẫu, đối với tử nữ thứ xuất có nghĩa vụ nuôi dạy, nhưng nghĩa vụ này đến lúc bọn họ lớn lên rồi cưới vợ, lập gia đình cũng không sai biệt lắm tẫn đủ, bà không cần thiết bỏ ra nhiều tinh lực ở trên người bọn họ, dù sao cũng không phải là bà mang thai mười tháng sinh ra.

Nhưng loại tình cảm này, thị xử đi ra. Từ trước Thường Nhuận Chi đối với bà cũng chỉ có hai chữ "Cung kính", cho nàng đồ vật nàng chịu, nói nàng nàng cũng chịu, rất hũ nút, tiểu Hàn thị cũng không kiên nhẫn quản nàng nhiều như vậy.

Sau đó Thường Nhuận Chi muốn hòa cách, bà không cản trở, giúp đỡ nàng hòa ly, cũng là xem thái độ kiên quyết của nàng, nghĩ lại có chút đau lòng cho nàng.

Nhưng người chỉ cần trả giá, làm sao giống thánh nhân không cầu hồi báo? Bà đối xử tốt với Thường Nhuận Chi, tự nhiên cũng hi vọng Thường Nhuận Chi có thể không làm cho bà thất vọng.

Nửa năm này bà có thể nhìn ra, sau khi Thường Nhuận Chi hòa ly, tính tình đã bớt hũ nút hơn so với trước kia nhiều, lời nói cử chỉ, cũng làm

https://thuviensach.vn

người ta tâm sinh vui mừng.

Nàng rất ít nói tốt dỗ người, khen tặng người làm người ta cảm thấy nàng nịnh nọt lấy lòng, nhưng nói chuyện làm việc lại làm người ta thư thái.

Tỷ như nàng ở trước mặt lão thái thái, chưa bao giờ nói qua nửa câu đích mẫu là bà có điều không phải. Mặc dù cũng không có gì khen bà, nhưng ý tứ trong lời nói mỗi khi đề cập bà đều chiếu cố bà, đều bao hàm cảm kích với bà.

Thứ nữ như vậy, tiểu Hàn thị làm sao có thể không quan tâm nhiều một hai đâu?

"Nha đầu kia cũng tĩnh quyết tâm đến học, ngày khác để đại tỷ nàng trở về, lại cùng nàng nói tình huống nhóm Hoàng tử và Hoàng tử phi. Tốt xấu gì đại tỷ nàng cũng là tiểu tức phụ Hoàng gia nhiều năm."

Tiểu Hàn thị cười nói.

Lão thái thái nhìn tiểu Hàn thị và Thường Nhuận Chi vẻ mặt rất là ôn hòa, bà gật gật đầu nói:

"Ngươi xem xét chờ Mộc Chi nói với nàng, mấy ngày nay sợ là nàng cũng vội vàng không ngừng."

Lão thái thái lại nhìn Thường Nhuận Chi dặn dò nói:

"Mẫu thân ngươi đã dụng tâm chỉ dạy ngươi như vậy, ngươi cũng phải học cho tốt vào, đừng cô phụ mẫu thân ngươi mấy ngày này làm lụng vất vả, biết không?"

Thường Nhuận Chi cung thanh xác nhận.

Từ chỗ lão thái thái đi ra, nụ cười trên mặt tiểu Hàn thị càng thêm rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Bọn hạ nhân đều biết hôm nay chủ mẫu tâm tình vui vẻ, có chuyện khó xử cũng đều nhanh chân đến thảo chủ ý, phạm vào sai lầm cũng mau chóng đến trước mặt bà nhận sai.

Hôm nay Tiểu Hàn thị đánh thưởng đi ra tiền bạc, là tự Thường Nhuận Chi ra phủ đi thôn trang thượng sau nhiều nhất một ngày.

Bọn hạ nhân âm thầm nói thầm, tựa hồ lúc tam cô nương ở trong phủ, thái thái liền phá lệ hào phóng!

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 93: Con Nối Dòng

Editor: Bộ Yến Tử

Beta: ThyToretto

Tuy rằng mỗi ngày theo tiểu Hàn thị học tập, nhưng Thường Nhuận Chi vẫn sống qua ngày rất thanh nhàn.

Dù sao làm chuyện này thân thể nàng cũng không có mệt nhọc, cho dù xem sổ sách mà tiểu Hàn thị giao cho nàng, Thường Nhuận Chi cũng dùng các phương pháp mà mình quen thuộc nhất để tính toán, cũng không tiêu phí nhiều trí nhớ.

Tiểu Hàn thị giao cho Nhạc thị việc chuẩn bị nhiều áo lót và vớ cho Thường Nhuận Chi, còn căn dặn phòng bếp chuyên môn làm dược thiện bồi dưỡng thân thể, dựa theo thực đơn mà tiểu Hàn thị đi Thái y viện xin về, để Thường Nhuận Chi dùng mỗi ngày, điều trị thân thể cho nàng.

Ngày qua ngày thực thoải mái, hơn nữa khúc mắc được hóa giải, tự nhiên tâm tình Thường Nhuận Chi cực tốt. Trong khoảng thời gian này thức ăn cũng tinh ranh hơn chút, qua một thời gian, nhìn nàng tựa hồ còn có chút mập ra.

Cửu Hoàng tử coi trọng, tự mình vào cung thỉnh Quý phi nương nương nói thêm vào, lại được thánh chỉ tứ hôn của Thánh thượng, Thường Nhuận Chi cũng vừa lòng, hơn nữa lão thái thái vốn chọn Cửu Hoàng tử, nên cọc hôn sự này định xuống cũng là do ông trời tác hợp cho.

https://thuviensach.vn

Nhưng tiểu Hàn thị vẫn sầu lo chuyện sinh hoạt của Thường Nhuận Chi sau khi xuất giá.

Bởi vì từ trước thân thể Thường Nhuận Chi đã không tốt, sau đó lại thay Thái Tử phi chắn một kiếp, nguyệt sự của nàng vẫn không có quy luật. Mặc dù đã trải qua điều trị, mỗi lần tới kỳ, tình trạng đau bụng có giảm bớt, nhưng tiểu Hàn thị vẫn như cũ ôm chặt thái độ bi quan với thân thể nàng, nhất là vấn đề dựng dục con nối dòng.

Bà kéo Nhạc thị nói thầm.

"Tuy rằng là kế thê, nhưng đến nay dưới gối Cửu Hoàng tử vẫn chưa có một nhi nửa nữ, nếu so Nhuận Chi với nguyên phối, cũng không kém chỗ nào đi."

Đầu tiên Tiểu Hàn thị tự hào một phen, rồi mới chuyển tới chính đề nói:

"Ngươi cũng biết đó, lúc trước nàng gả đến Phương gia hai năm cũng không có mang thai, vậy mà thiếp thất của Phương Sóc Chương lại sinh nhi tử cho hắn. Thái y nói khí huyết nàng nội mệt, thân thể của nàng..."

Vẻ mặt Nhạc thị lộ ra thương tiếc khổ sở, hốc mắt đều đỏ.

Trong lúc nhất thời tiểu Hàn thị có chút xấu hổ, dù sao hôn sự của Thường Nhuận Chi và Phương gia, bà là người đi đề thân với Phương lão thái thái mà. Bây giờ thấy vẻ mặt đó của Nhạc thị, bà cũng cảm thấy chột dạ.

Bất quá tiểu Hàn thị cũng biết tính tình Nhạc thị, bà đau lòng Thường Nhuận Chi, nhưng cũng không dám có ý kiến với bà.

Tiểu Hàn thị ho khan một tiếng, nói với Nhạc thị:

https://thuviensach.vn

"Đồ cưới sẽ không bạc đãi Nhuận Chi, chính là ở phương diện con nối dòng, sợ nàng có chỗ khó xử. Chuyện này người làm đích mẫu như ta nói với nàng cũng không ổn lắm, sợ nàng sầu lo... Ta nghĩ, mặc kệ tương lai Nhuận Chi có con nối dòng hay không, vì để ngừa vạn nhất, nên sớm một chút thay nàng chọn vài người thành thật với bổn phận mới tốt."

Nhạc thị nói:

"Ý của Thái thái là, tuyển cho tam cô nương vài nha đầu để tương lai hầu hạ Cửu Hoàng tử?"

Tiểu Hàn thị gật đầu.

"Khi Mộc Chi xuất giá, ta chuẩn bị cho nàng hai người, lúc Mộc Chi sinh hạ đích trưởng tử, hai nha hoàn kia cũng cho Thụy vương. Bây giờ một người sinh nữ nhi, Thụy vương xem mặt mũi Mộc Chi nên đề bạt nàng làm thị thiếp, thân khế của hai nha hoàn này đều ở trên tay Mộc Chi, các nàng thành thật bổn phận, cũng là một trợ thủ cho Mộc Chi."

Tiểu Hàn thị tiếp tục nói:

"Thấm Chi xuất giá, ta vốn cũng chuẩn bị cho nàng hai người, nhưng sau đó Thừa Học tỏ rõ thái độ không nạp thiếp, hai nha hoàn kia sau đó đều được Thấm Chi gả ra ngoài, chuyện này ta cũng biết ."

"Bất quá đến phiên Nhuận Chi..."

Tiểu Hàn thị thở dài:

"Cửu Hoàng tử đến cùng vẫn là hậu duệ quý tộc, người ở hậu viện nhiều là chuyện có thể đoán được. Cùng với việc đến lúc đó Nhuận Chi không có sự chuẩn bị để cho người ta chui chỗ trống, cứ an bài cho nàng hai người, lo trước khỏi hoạ."

https://thuviensach.vn

Nhạc thị trầm mặc.

Trong đầu bà còn nhớ rõ ràng lời Thường Nhuận Chi nói, nàng nhìn ra được sau này Cửu Hoàng chỉ coi trọng mình nàng, sẽ không có người khác, lúc đó vẻ mặt nàng vui sướng mang theo chút kiêu ngạo tự đắc.

Giờ phút này nói cho nàng biết, tương lai nếu nàng không sinh được hài tử, để nàng chuẩn bị hai nữ nhân sinh con thay Cửu Hoàng tử ...

Nhạc thị tưởng tượng được, đến lúc đó Thường Nhuận Chi sẽ rất khổ sở.

Nhưng từ trước tới giờ Nhạc thị không dám phản đối tiểu Hàn thị, cho nên giờ phút này, vẻ mặt bà có chút khó xử.

Tiểu Hàn thị cũng không phải người chuyên quyền độc đoán, thấy Nhạc thị như vậy liền biết trong lòng bà có việc, liền hỏi:

"Xảy ra chuyện gì?"

Nhạc thị quen ăn ngay nói thật trước mặt tiểu Hàn thị, chần chờ một lát, liền đem lời Thường Nhuận Chi nói thuật lại một lần cho tiểu Hàn thị nghe.

"Cảm tình của Tam cô nương và Cửu Hoàng tử rất tốt, Tam cô nương đã nói như vậy, chắc Cửu Hoàng tử không có tâm tư nạp thiếp ... Ít nhất một hai năm sẽ không có."

Nhạc thị nhẹ giọng nói:

"Thái thái là vì muốn tốt cho tam cô nương, nhưng nếu để tam cô nương biết, sợ là trong lòng sẽ không dễ chịu..."

Tiểu Hàn thị cũng không nghĩ tới Thường Nhuận Chi ở trên vấn đề thê thiếp, lại đặt nặng tâm tư như vậy.

Bà than nhẹ một tiếng:

https://thuviensach.vn

"Nếu thân thể nàng không thành vấn đề, có thể sinh nhi dục nữ, nàng chính là độc bá Cửu Hoàng tử vài thập niên, người khác nói nàng ghen tị không tha người, cũng không có ảnh hưởng gì tới nàng. Nhưng nếu vạn nhất..."

Tiểu Hàn thị suy nghĩ một lát, nói:

"Như vậy, ta đi nói với Nhuận Chi, xem thử thái độ của nàng."

Nhạc thị gật đầu, lo lắng tiễn bước tiểu Hàn thị.

Hôm nay đã làm hết việc vặt, tiểu Hàn thị liền gọi Thường Nhuận Chi tới, để nàng bồi mình dùng bữa tối.

"Mẫu thân, một lát phụ thân trở lại..."

Thường Nhuận Chi cười nói:

"Người lưu con lại dùng bữa tối, con sợ phụ thân chê con vướng bận, cho nên Thường nhi nên đi á."

"Ngươi nói nhiều."

Tiểu Hàn thị cười nói:

"Yên tâm đi, hôm nay phụ thân ngươi hẹn vài người bạn dân gian đi uống rượu, không tới gần tiêu cấm sẽ không về."

Thường Nhuận Chi liền nghe lời lưu lại bồi tiểu Hàn thị dùng bữa tối.

"Đại tẩu ngươi tháng lớn, bây giờ mọi chuyện đều không để ý, chuyện trong phủ đều giao cho ta."

Tiểu Hàn thị dùng xong bữa tối, súc miệng, sau đó tiếp nhận khăn Ngọc Cẩn đưa tới lau miệng, nhẹ giọng hỏi:

https://thuviensach.vn

"Mấy ngày này ngươi học cũng không sai biệt lắm? Mọi chuyện trong phủ viện, đã hiểu đại khái hết chưa?"

Thường Nhuận Chi gật đầu nói:

"Dựa theo những gì thái thái dạy, đều hiểu rõ không sai biệt lắm."

Tiểu Hàn thị gật đầu, làm bộ như thường nói:

"Đồ cưới đã sửa sang lại thỏa đáng, sau khi đếm rõ số lượng, sẽ đưa tờ đơn kê khai lên, đến lúc đó chúng ta nhìn lại xem có cái gì muốn bổ sung. À đúng rồi, của hồi môn của người, qua hai ngày nữa ta gọi bọn họ tới để ngươi xem, ngươi lại chọn."

Tự nhiên Thường Nhuận Chi sẽ không dị nghị, tiểu Hàn thị thấy nàng không có ý kiến, nên cũng nhân tiện thoải mái chút mà nói:

"Bên cạnh ngươi nên thêm người, sau này gả Diêu Hoàng và Ngụy Tử cho người lại muốn trở về bên cạnh ngươi làm ma ma quản sự, mặt khác ngươi xem thử có muốn tìm vài ma ma lớn tuổi chút qua đó hay không? Dù sao tuổi ngươi còn nhỏ, phủ Cửu Hoàng tử cũng không có ma ma lớn tuổi trấn nội viện. Còn có chính là chuẩn bị người cho Cửu Hoàng tử, ngươi cũng muốn chưởng chưởng mắt, tìm cho đắn đo, miễn cho tương lai quản không được các nàng."

Thường Nhuận Chi im lặng giây lát, trong lòng cảm thấy có chút ngờ, lại cảm thấy đây là chuyện theo lý thường.

Nàng nhỏ giọng, nói:

"Thái thái nói là... Chuẩn bị người ấm giường cho Cửu Hoàng tử?"

Tiểu Hàn thị gật đầu, thấy nàng vẫn bình tĩnh, trong lòng liền yên ổn chút.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 94: Của Hồi Môn

Editor: Bộ Yến Tử

Beta: ThyToretto

"Trước kia gả ngươi đi Phương gia, ta đương nhiên cảm thấy Phương gia bần, có thể cùng Hầu phủ chúng ta kết thân, tuy rằng chúng ta đề hôn sự, nhưng nói đến cùng là bọn hắn trèo cao, cho nên lúc đó cũng không nghĩ đưa hai nha đầu tới hầu hạ Phương Sóc Chương. Dựa vào cái gì mà Hầu phủ chúng ta gả nữ nhi cho hắn, lại còn phải chuẩn bị cho hắn thêm hai nha đầu ấm giường chứ?"

Nhớ tới tiểu tâm tư đương thời, tiểu Hàn thị buông tiếng thở dài:

"Ngược lại không nghĩ tới, mới qua nửa năm hắn ta liền nạp thiếp."

Thường Nhuận Chi cúi đầu, mặc dù nàng nói trong lòng sẽ cho Phương Sóc Chương hai thông phòng, chờ Tô Nguyên Mi lên kinh thành, Phương Sóc Chương cũng sẽ nạp thiếp.

Cho nên nàng cảm thấy, nạp thiếp hay không nạp thiếp, hay đi ngủ với thông phòng, kỳ thực hai người cũng không có quan hệ gì hết.

Không phải cho hắn thông phòng hắn liền không nạp thiếp, cũng không phải cho hắn nạp thiếp sẽ không có thông phòng.

Nam nhân hoa tâm, có cả thị thiếp lẫn thông phòng vẫn ngại không đủ.

https://thuviensach.vn

Nhưng cũng có nam nhân chung tình, sẽ không bao giờ nghĩ tới nạp tiểu thiếp hay thông phòng.

"... Đến cùng thì thân phận Cửu hoàng tử và Phương Sóc Chương là không giống nhau, thân phận con cháu hoàng gia bày ra ở đó, người ở hậu viện nhiều là điều đương nhiên. Nói không chừng nương nương trong hậu cung, vài vị Vương gia, Hoàng tử chờ khi Cửu hoàng tử thành thân sẽ cho Cửu Hoàng tử ít người.. Thậm chí Thánh thượng tâm huyết dâng trào, cũng sẽ thưởng người cho Cửu hoàng tử. Chúng ta cứ chuẩn bị hai người có tư sắc, thành thật bổn phận tới hầu hạ Cửu hoàng tử, miễn cho đến lúc đó ngươi tự loạn đầu trận tuyến."

Tiểu Hàn thị uống ngụm trà, thấy Thường Nhuận Chi thất thần, hỏi:

"Nhuận Chi, ngươi nghĩ thế nào?"

Thường Nhuận Chi "A" một tiếng, mờ mịt ngẩng đầu nhìn tiểu Hàn thị.

Tiểu Hàn thị thở dài:

"Nãy giờ ta nói, ngươi nghe lọt được không?"

Thường Nhuận Chi xấu hổ cười cười:

"Thực xin lỗi mẫu thân, con phân tâm, nãy giờ không có nghe."

Tiểu Hàn thị tức giận trừng mắt nhìn nàng.

Thường Nhuận Chi vội nói:

"Con hiểu ý của mẫu thân, chỉ hi vọng có thể chọn được hai người thành thật theo con gả qua đó, hầu hạ Cửu Hoàng tử."

Tiểu Hàn thị vuốt cằm:

https://thuviensach.vn

"Mỗi tháng khi nguyệt sự của ngươi tới, phải có người thay thế ngươi hầu hạ Cửu Hoàng tử? Nếu ngươi có thai, trong thời gian mang thai cũng phải có người thay thế hầu hạ. Người do mình chuẩn bị, ngươi sẽ an tâm hơn, đến cùng cũng không phải là oanh oanh yến yến bên ngoài."

Thường Nhuận Chi biết vấn đề mà tiểu Hàn thị lo lắng là hiện thực, đều là vì muốn tốt cho nàng. Cho nên nàng cũng không nói nửa câu cự tuyệt.

Nếu như cự tuyệt, nàng lý giải với tiểu Hàn thị, tiểu Hàn thị lại càng lo lắng tương lai có thể nàng sẽ bị thất sủng, nữ nhân bên cạnh phải chuẩn bị một hai.

Cho nên Thường Nhuận Chi nói:

"Vậy do mẫu thân làm chủ, giúp nữ nhi quyết định đi, nữ nhi tuổi trẻ, chưa từng chọn qua người như vậy, mẫu thân chọn con cũng yên tâm."

Tiểu Hàn thị rất tinh mắt, bằng không sẽ không chọn Nhạc thị trong những năm này chưa bao giờ cãi lời bà á.

Tiểu Hàn thị nghe nàng nói cũng đã yên tâm, nhưng trên mặt nàng không chút biểu cảm, bà liền nói thầm: Đứa nhỏ này sẽ không đem lời bà nói bỏ ngoài tai chứ, nàng nói cho có lệ đi?

Tiểu Hàn thị đoán đúng được một nửa.

Chính xác là Thường Nhuận Chi không đem lời tiểu Hàn thị nói để nàng chuẩn bị thông phòng đặt ở trong lòng, nguyên nhân rất đơn giản, nàng tin tưởng Lưu Đồng.

Làm có lệ, nhưng sẽ không từ chối.

Đối với Thường Nhuận Chi mà nói, thân nhân kiếp này của nàng, nàng đều quý trọng. Cho dù tiểu Hàn thị không có chung huyết thống với nàng

https://thuviensach.vn

cũng vậy.

Nàng sẽ nghe ý kiến của tiểu Hàn thị, nhận hảo ý của bà, mang theo hai thông phòng dự bị gả tới phủ Cửu Hoàng tử.

Nhưng đến cùng Cửu Hoàng tử có ngủ với các nàng hay không, vậy cũng không đến lượt tiểu Hàn thị có thể cắm tay vào.

Không sợ tương lai Cửu Hoàng tử có hứng thú với các nàng, tiểu Hàn thị lại sầu lo chuẩn bị trước cho nàng, Thường Nhuận Chi cũng sẽ vui vẻ nhận hết.

Vô hắn, để tiểu Hàn thị an tâm mà thôi.

Thường Nhuận Chi sẽ không nói với tiểu Hàn thị, nàng sẽ cùng Lưu Đồng cả đời một đôi người.

Mặc dù nếp sống Đại Ngụy phóng khoáng, muôn hình vạn trạng, loại ý tưởng này cũng không phải thông thường, huống chi Lưu Đồng còn là hoàng tử. Nói ra ý nghĩ như vậy, trừ bỏ nàng và vị di nương luôn coi nàng là trung tâm kia, người khác nghe thấy sợ là sẽ nói nàng điên rồi?

Nàng không có ý tưởng muốn ở cổ đại đặc lập độc hành, nàng chỉ cần ngầm kiên trì nguyên tắc của mình là được rồi.

Sắc trời đã tối, Thường Nhuận Chi cười tủm tỉm nói cáo từ cùng tiểu Hàn thị, trở về chỗ ở của nàng.

Qua vài ngày, tiểu Hàn thị ngầm quan sát, thấy Thường Nhuận Chi không có biến hóa gì, lòng bà mới dần an ổn trở lại.

Rất nhanh, tiểu Hàn thị liền điểm người theo Thường Nhuận Chi xuất giá, xếp thành từng hàng dài ở tiểu viện của tiểu Hàn thị.

https://thuviensach.vn

Ở giữa có một phần, là chưởng quầy, trang đầu và quản sự thay Thường Nhuận Chi quản lý cửa hàng và thôn trang hồi môn, trừ bỏ vài nữ chưởng quầy chuyên buôn bán sinh ý nữ, dường như toàn bộ đều là nam tử trung niên.

Một ít người này cũng sẽ không hầu hạ Thường Nhuận Chi, bất quá là thay Thường Nhuận Chi quản lý tài sản. Trong đó có một ít cũng không ký thân khế, không tính là hạ nhân, cho nên Thường Nhuận Chi đối với bọn họ cũng rất lễ đợi.

Một phần khác sẽ cùng nàng đi hầu hạ Cửu Hoàng tử.

Trong những người này đa số đều là nữ tử. Từ ma ma đến nha hoàn, có một ít người trẻ tuổi.

Số ít là gia đinh tùy tùng, có một ít nữ tử hồi môn đã lập gia đình, mẫu tử, phụ nữ (cha con) và quan hệ cửu sanh. Trừ chuyện đó ra, bên cạnh đứng riêng một hàng còn độc thân, ăn mặc tương đối tinh xảo, là chưởng quầy, trang đầu và quản sự giúp Thường Nhuận Chi quản lý trang phô.

Thường Nhuận Chi nhất nhất thấy, nhớ mặt, tiểu Hàn thị liền gọi ra hai người:

"Trông Hạ, Tìm Đông, đi ra gặp Tam cô nương."

Lập tức có hai tiểu cô nương diện mạo thanh tứ bước ra.

Thường Nhuận Chi tập trung nhìn, hai cô nương này vóc người còn chưa phát triển hết, phỏng chừng chỉ mười ba, mười bốn. Mặc dù còn chưa nảy nở, nhưng hiện tại có thể thấy chờ các nàng vừa tròn mười sau, mười bảy tuổi, tướng mạo nhất định là dịu dàng thanh tú.

Hai tiểu cô nương cúi đầu đứng trước mặt tiểu Hàn thị và Thường Nhuận Chi, một người nhìn ngực, hơi rụt đầu xuống; một người khác thì hai tay

https://thuviensach.vn

tương giáo phía trước, vô thức nắm chặt.

Thường Nhuận Chi hiểu rõ trong lòng, đây là thông phòng hồi môn mà tiểu Hàn thị chọn, không khỏi bật cười.

"Mẫu thân, hai hài tử này lá gan không khỏi quá nhỏ đi?"

Tiểu Hàn thị gật đầu:

"Chính là nhìn trúng điểm này của các nàng, mới chọn hai người họ. Ngày xuất giá của ngươi sắp tới rồi, trước hết để các nàng học quy củ nha hoàn. Chờ khi ngươi gả vào phủ Hoàng tử, lại để Diêu Hoàng chỉ điểm| dạy dỗ| qua hai ba năm nữa, chắc hẳn tính tình các nàng cũng sẽ thay đổi chút."

Thường Nhuận Chi chần chờ, rồi mới ghé người vào bên cạnh tiểu Hàn thị, nói:

"Mẫu thân, các nàng có phải quá nhỏ hay không?"

Tiểu Hàn thị trả lời:

"Không nhỏ, tân hôn ngươi qua đi, ít nhất ngươi cũng bắt được lòng Cửu hoàng tử hai ba năm. Đợi hai ba năm nữa các nàng cũng đã mười sáu, mười bảy tuổi, vừa khéo không sai biệt lắm. Lui một bước, nếu như ngươi vào cửa không lâu Cửu Hoàng tử lại sủng hạnh các nàng, ngại rằng các nàng còn nhỏ, sẽ không để các nàng có thai đâu. Trong cung có thủ đoạn như vậy, ngươi cũng không cần lo lắng, chờ đại tỷ ngươi về sẽ dạy cho ngươi."

Thường Nhuận Chi gật đầu, nhìn hai nữ hài tử đang sợ sệt nhiều hơn là vui sướng, yên lặng thở dài trong lòng.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 95: Gió Nổi Lên

Đảo mắt liền đến giữa tháng mười một.

Từ lúc mới bắt đầu vào tháng mười một Thường Nhuận Chi liền đình chỉ sinh hoạt rỗi hơi, nhân dịp thời gian một tháng này tiểu Hàn thị liền để nàng dưỡng thân thể thật tốt.

Thường Nhuận Chi cũng mong có thể lấy trạng thái tốt nhất xuất giá, cho nên ngoan ngoãn nghe lời tiểu Hàn thị, bắt đầu với sinh hoạt của heo.

Mỗi ngày khi trời vừa sáng, ăn một bữa ăn dinh dưỡng, sau đó đi thỉnh an lão thái thái và tiểu Hàn thị, lại trở về nội trạch.

Sân viện của nàng có một cái đình hóng mát gần hồ, lúc hè tới mà ngồi dưới hiên đình hóng mát là một nơi lý tưởng, lúc trời lạnh, Thường Nhuận Chi cho người ta thả rèm chắn gió, phía trên thấu qua chút ánh sáng, trong đình lại đốt ấm lô sưởi ấm, buổi sáng mỗi ngày liền ở đó luyện tập Yoga.

Thời điểm ban đầu hành động này quả thực đã dọa Diêu Hoàng và Ngụy Tử nhảy dựng, nhưng nghe Thường Nhuân Chi giải thích, các nàng cũng bán tín bán nghi (nửa tin nửa ngờ).

Cũng may trải qua mấy ngày thích ứng, Diêu Hoàng và Ngụy Tử vẫn tiếp nhận phương thức "Rèn luyện" khác lạ của nàng.

Lại nói tiếp, động tác này rất kỳ quái, nhìn qua rất đơn giản, để người ta an tâm tĩnh khí, dần dần, lúc Thường Nhuận Chi luyện tập Yoga, Diêu

https://thuviensach.vn

Hoàng và Ngụy Tử cũng sẽ tham gia cùng, học được chút động tác đơn giản nhưng làm cách nào cũng không mô phỏng giống những động tác khó.

Vì vậy, Thường Nhuận Chi để Diêu Hoàng làm cho nàng hai bộ y phục thay phiên, miễm cho lúc luyện tập Yoga, lại bị xiêm y rườm rà gây trở ngại.

Đình hóng mát thông gió thông sáng, nhưng khi vào đông, mặc dù có lò sưởi nhưng cũng không ngăn được cái lạnh. Cũng may luyện Yoga là duy trì hô hấp điều đặn, trời lạnh duy trì động tác Yoga có chút vất vả, sau một hồi luyện Yoga, cả người Thường Nhuận Chi vẫn nóng hầm hập, trán dính đầy mồ hôi, không mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, nhìn rất khỏe mạnh.

Mấy ngày gần đây khi Thái y bắt mạch cho nàng có nói, khí sắc này của nàng, càng nhìn càng tốt.

Tiểu Hàn thị vui sướng, còn nhân tiện hỏi thêm tình huống thân thể Thường Nhuận Chi.

"Ngài cũng biết, khuê nữ này của ta khí huyết nội mệt, cũng không biết có bổ trở về không...Tình trạng của nàng ngài cũng biết đó, không lâu nữa sẽ là tiểu tức phụ Hoàng gia, ngài xem vấn đề dựng dục con nối dòng của nàng..."

Thái y vuốt râu, mỉm cười thân thiết với tiểu Hàn thị:

"Hầu phu nhân không cần lo lắng, mặc dù Tam cô nương quý phủ bị thương thân thể, nhưng trong thời gian gần một năm, đã dưỡng tốt lên không ít. Dược liệu bổ khí huyết Tam cô nương ăn cũng rất nhiều. Bây giờ so với phụ nhân cường tráng mà nói, thân thể tuy kém chút, nhưng không đến nổi yếu ớt đâu. Còn chuyện dựng dục con nối dòng..."

Mắt tiểu Hàn thị càng thêm chuyên chú.

https://thuviensach.vn

Thái y cười nói:

"Tam cô nương có chút cung hàn, nếu tiếp tục điều trị. Lão phu thấy, chuyện dựng dục con nối dòng có chút gian nan hơn người bình thường, nhưng duyên phận đến, vậy cũng không có vấn đề. Bất quá, về sau Tam cô nương cần chú ý một chút, đừng để thân thể mệt mỏi."

Tiểu Hàn thị nghe Thái y nói xong nhất thời trút được gánh nặng, liên tục cảm tạ, để Ngọc Cần đưa một cái hồng bao lớn, tự bà tiễn Thái y một đoạn đường.

Tiểu Hàn thị chờ không kịp liền nói chuyện vui này cho Nhạc thị nghe, Nhạc thị vội niệm A di đà phật, vừa đọc vừa lau nước mắt.

Tiểu Hàn thị trấn an bà, nói:

"Thân thể Nhuận Chi không thành vấn đề, ngươi đừng nghĩ nhiều."

Nhạc thị gật đầu, nói:

"Đa tạ thái thái thay Nhuận Chi điều trị thân thể..."

"Ngươi nói cái gì đó, ta cũng là mẫu thân của nàng mà, nào có chuyện không đau nàng?"

Tiểu Hàn thị vỗ vỗ tay Nhạc thị:

"Không tới một tháng nữa Nhuận Chi sẽ xuất giá, ngươi bồi nàng nhiều chút, để nàng có thể trò chuyện với ngươi."

Nhạc thị cảm kích đáp ứng.

Thường Nhuận Chi sống rất nhàn nhã tự tại, Lưu Đồng thì ngược lại, hôn kỳ đến gần, hắn lại xoay thành vòng tròn, vội không ngừng.

https://thuviensach.vn

Từ khi Thụy vương bắt đầu làm việc ở Hộ bộ, bởi vì có Nguyên Vũ đế ở sau lưng chống dỡ, quan viên Hộ bộ cũng không dám làm cho có lệ với hắn quá mức. Vượt qua giai đoạn gian nan lúc đầu, về sau hiệu suất làm việc của Thụy vương được đề cao không ít.

Danh hào Vương gia mặt sắt không phải nói không, trong mắt Thụy vương không thể chấp nhận một hạt cát.

Thời điểm không chạm đến công việc, hắn nói chuyện tốt lắm. Nhưng một khi chạm đến công việc, khó có ai có thể để hắn đặt toàn bộ ánh mắt tới.

Bởi vì khi Thụy vương vẫn là một vương gia nhàn tản, hắn kết giao rất nhiều bằng hữu dân gian, có rất nhiều kỳ nhân. Có đôi khi Thụy vương phá án tử, sẽ nhờ các bằng hữu dân gian này hỗ trợ, hiệu suất làm việc còn muốn nhanh hơn quan viên.

Thụy vương bắt đầu bộc lộ tài năng.

Chờ Thái tử được giải lệnh giam, trở lại Hộ bộ, Thái tử bất đắc dĩ phát hiện, Thụy vương đã đem toàn bộ Hộ bộ dọn dẹp một lần.

Cũng không phải nói Thụy vương đá toàn bộ người Thái tử cắm ở Hộ bộ ra ngoài, ngược lại an bài người của mình, mà Thụy vương đem toàn bộ không khí Hộ bộ tẩy sạch một lần, tham quan ô lại, quá mức minh mục trương đảm, đã bị hắn đuổi về nhà.

Lúc Thái tử bị giam cầm có xảy ra vài đại án, xét xử là mấy vị quan viên đó.

Người của Thái tử chiếm tám phần.

Cũng may các quan viên này thông minh, biết nhất định sẽ bị xét nhà lưu đày, cũng không chịu lôi Thái tử ra.

https://thuviensach.vn

Bọn họ rất rõ ràng, cơ hội xoay người duy nhất của bọn họ, đó là khi Thái tử đăng cơ, đại xá thiên hạ.

Cơ hồ tất cả mọi người đem tiền đặt cược xoay người, áp trên người Thái tử, ao ước đến lúc đó Thái tử có thể giúp bọn hắn thoát ly khốn cảnh, cho bọn họ khôi phục vinh quang ngày xưa lần nữa.

Một con sâu làm rầu nồi canh, không khí Hộ bộ sach sẽ không ít, sổ sách bắt đầu ghi ngắn gọn rõ ràng, vừa xem hiểu ngay.

Thái tử muốn nhúng tay, đã có chút sợ đầu sợ đuôi.

Bởi vì tại đây sổ sách sạch sẽ không còn gian lận, nếu làm sẽ bị người ta cười đến rụng răng, Thái tử đương nhiên không dám.

Cũng bởi vậy, Thái tử càng ngày càng hận Thụy vương.

Thái tử bắt đầu ở Hộ bộ cùng Thụy vương đánh lôi đài.

Đối với chuyện này, Thụy vương luôn trốn tránh Thái tử, nhưng Thái tử lại như trước khí thế bức nhân, xem xét chuẩn bị chèn ép Thụy vương.

Nội đấu ở Hộ bộ, lại tiện nghi năm bộ khác.

Kỳ vương và bốn vị vương gia đều tự nắm trong tay thế lực của mình, liên tục gia tăng phát triển.

Nguyên Vũ đế mở rộng khoa cử đến khảo sát học sinh thiên hạ, nhậm làm quan viên, phàm lấy người nhập sĩ khoa cử, đều là môn sinh thiên tử. Nguyên Vũ đế phá lệ ưu đãi những người này, cho bọn hắn cơ hội lịch lãm, cũng cung cấp thực quyền nhất định. Này giữa, từ Lại bộ ký phát ra quan viên ngoại phóng chiếm bảy thành.

Trên nguyên tắc, quan viên ngoại phóng mỗi ba năm phải về kinh báo cáo công tác một lần, từ Lại bộ khảo hạch chiến tích, đã ngoài, bình, hạ,

https://thuviensach.vn

cực hạ vì khảo hạch thành tích, xét lo lắng là muốn thăng quan, bình điều, vẫn giữ lại làm, vẫn là hàng chức.

Toàn bộ quan địa phương ở Đại Ngụy, quan viên đi nhậm chức đều phải có văn thư ký tên của Lại bộ, thân phận mới được người ta tán thành.

Nắm Lại bộ trong tay, vậy không bằng nắm trong tay toàn bộ quan địa phương Đại Ngụy.

Kỳ vương vốn nhậm chức ở Lại bộ, bây giờ đã phát triển, câu nói đầu tiên của hắn có thể ảnh hưởng một ít quan viên tầng dưới chót thăng chức.

So với Kỳ vương luôn cười như gió xuân, Lễ vương cũng không chịu thua kém.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 96: Phân Đình

Editor: Bộ Yến Tử

Beta: ThyToretto

Lễ bộ không giống Hộ bộ, Lại bộ lại là một địa phương thập phần có du thủy, nhưng Lễ bộ cũng không phải dễ dàng đắc tội.

Đại bộ phận tổ tông Hoàng gia đều cắm rễ ở Lễ bộ.

Nếu bọn họ đứng ra nói hai câu, đôi khi hoàng đế còn có thể tả hữu lựa chọn.

Lễ bộ giảng quy củ, một ít quy phạm quy định, đều có bóng dáng Lễ bộ trong đó.

Thông qua Lễ bộ, muốn sửa đổi một ít quy định tiền bối lưu truyền tới nay, tạo ra quy định mới hợp với chính mình, lợi ích béo phệ kia nhiều lắm.

Người bên ngoài thấy Lễ vương là một người vui vẻ hiền lành. Cũng với hình tượng như vậy, để hắn nhận được ưu ái và tín nhiệm của một ít trưởng bối họ Lưu ở Lễ bộ, nắm trong tay Lễ bộ, quả thực như cá gặp nước.

Không có thực quyền thì như thế nào? Cầm Lễ bộ chế ước mấy bộ khác, trọng lượng đó cũng làm cho mấy bộ kia không dám nghĩ tới hậu quả khi đắc tội nhóm lão tổ tông này.

Bất đồng với Kỳ vương và Lễ vương, tứ(1) Chúc vương nắm Hình bộ trong tay, hắn làm người không chút ôn hòa, thậm chí thích thi hành những

https://thuviensach.vn

thủ đoạn cực kỳ bạo ngược.

(1): Chúc vương là hoàng tử xếp vị trí thứ tư, được phong Vương nên gọi tắt là tứ Chúc vương.

Chúc vương luôn luôn trực lai trực khứ, tính tình phi thường nóng nảy, sau khi đến Hình bộ, mỗi khi thẩm án hắn không bao giờ có thể nhẫn nại nghe thẩm, biện luận hay các trình tự dài dòng khi lập án. Chỉ cần có hắn ở đây, nhất định hiện trường tra tấn sẽ xuất hiện máu loãng.

Chúc vương mặc kệ cái gì là vu oan giá hoạ, hắn muốn chính là hiệu suất kết án.

Cách làm người như vậy, người trong Hình bộ sợ hãi hắn nhiều hơn chịu phục.

Chúc vương dùng thủ đoạn khủng bố nắm Hình bộ trong tay, cũng không biết có thể dài lâu hay không.

Ba vị Kỳ, Lễ, Chúc vương này đang trong khí thế hừng hực phát triển thế lực của mình, cuối cùng còn sót lại lục Sầm vương, thì có vẻ điệu thấp làm người.

Sầm vương giữ chức vụ ở Công bộ, đây là địa phương nếu so với Lại bộ, Hộ bộ càng không thể chớp mắt.

Công bộ chưởng quản kinh doanh hưng tạo chờ chúng vụ, nghiên cứu nông cụ, binh khí, xây dựng thành trì, đặc biệt là chuyện này địa phương phải xem xét kỹ từng chi tiết nhỏ.

Chiếu theo nhóm thần tử kín đáo thảo luận mà nói, Thụy vương đi Công bộ là chuyện hợp tình hợp lý, còn Sầm vương, vẫn còn im hơi lặng tiếng.

https://thuviensach.vn

Từ trước tới nay, Thái tử luôn nhận định Công bộ là địa phương kỳ kỹ dâm khéo vô dụng mà thôi, cho nên Sầm vương với hắn mà nói, ngay cả tư cách làm đối thủ cũng không có.

Sầm vương làm cách nào nắm Công bộ trong tay, hắn cũng không quan tâm.

Cuối cùng thì làm sao Sầm vương có thể biến Công bộ thành tiểu địa bàn của hắn, phỏng chừng Thái tử cũng không biết.

Dù sao Sầm vương ở Công bộ phát triển thế lực của hắn thì cũng phải ở dưới mí mắt Thái tử.

Năm vị vương gia đều có thực lực của các bộ, sau khi Nguyên Vũ đế tại tiệc chiêu đãi sứ đoàn Tiên Ti lấy lại chức vụ của Thụy vương ở Binh bộ, thì hắn cũng không cho phép nhi tử hoặc thần tử nào nhúng chàm tới Binh bộ.

Thái tử vội vàng làm khó dễ Thụy vương ở Hộ bộ, ra nan đề cho hắn, lại vô tình tạo cơ hội cho các huynh đệ khác phát triển thế lực.

Đợi đến lúc Thái tử phản ứng lại, thế lực của vài vị hoàng đệ đã làm cho hắn không thể khinh thường.

Khi Thái tử nổi lên lòng đề phòng bọn họ, hắn đột ngột phát hiện, bên cạnh hắn không có lấy một người hay huynh đệ đáng tín nhiệm có thể trợ giúp hắn.

Mà vài vị hoàng đệ, đều là tự thân ra trận, hoặc trong lúc cấp bách có liên minh với nhau không, còn chưa biết được.

Thái tử đối mặt với tình huống như vậy, đáy lòng tự nhiên sinh ra cảm giác sợ hãi.

https://thuviensach.vn

Sau khi hắn và các phụ tá thương lượng, quyết định khi lâm triều, sẽ thử thăm dò Nguyên Vũ đế xem chuyện bọn họ uy hiếp địa vị của hắn có cái nhìn ra sao.

Bất an một đêm, sáng hôm sau Thái tử thức dậy rất sớm, tranh thủ thời gian thay đổi triều phục lấy trạng thái tốt nhất vào triều.

Hôm nay vừa vặn là ngày đại hướng, toàn bộ văn võ bá quan đứng đầy đại điện.

Nguyên Vũ đế ngồi trên long ỷ, châu sai trước mắt lay động.

Thái tử là người đứng gần long ỷ nhất, một thân triều phục Thái tử làm nổi bật lên vẻ tuấn tú phi thường của hắn.

Sau khi Thái giám xướng lễ hô câu có việc khải tấu, lục tục có quan viên chấp quan bài ngọc chế, nhất nhất đem chuyện mình muốn khải tấu nói ra, chậm chạp đợi Nguyên Vũ đế quyết định.

Hôm nay là đại hướng, vốn Lưu Đồng có thể không tham gia, nhưng Thụy vương lại không thể trốn, miễn cho bị Thái tử chú mục.

Chắc là vì Thụy vương lộ mặt trước Nguyên Vũ đế về chuyện vỡ đê ở hành lang phía Tây, mỗi ngày vào triều, bất luận là đại hướng hay tiểu hướng, Thụy vương đều phải thượng triều.

Từ trước có thể im hơi lặn tiếng trốn, Nguyên Vũ đế cũng sẽ không hỏi tới lý do xin nghỉ, toàn bộ không hữu hiệu.

Bây giờ Lưu Đồng thay Thụy vương làm việc, khi ở đại hướng cũng chỉ có mình hắn nhỏ nhoi, vẫn như cũ kề bên Thụy vương.

Hắn đếm một đại thần nối tiếp một đại thần bước ra khỏi hàng khải tấu với Nguyên Vũ đế, có cũng được mà không có cũng không sao nghe bọn

https://thuviensach.vn

họ nói, ngầm cúi đầu ngáp một cái.

Việc khác hắn không quan tâm, hắn chỉ cần làm tốt chuyện Thụy vương phân phó là được rồi.

Lưu Đồng nghĩ vậy, liền nhìn Thụy vương, muốn nói chuyện với hắn, dư quang lại thấy được Thụy vương đang tập trung tinh thần nghe chuyện các lão nhân tấu.

Mặt Lưu Đồng bất đắc dĩ.

Đây không phải lần đầu tiên hắn thấy.

Mỗi lần nhìn thấy Thụy vương nghiêm cẩn lắng nghe, khi thì cười nhạt, khi thì nhíu mày, khi thì trợn mắt, chán ghét trong lòng Lưu Đồng với Thái tử lại nhiều thêm một phần, còn với Thụy vương lại thêm một phần luyến tiếc.

Giữa hoảng thần, cái lão đầu nội các đã tấu xong lui xuống.

Mặt Nguyên Vũ đế hàm chưa ý cười, giọng như hồng chung nói:

"Chư vị ái khanh, còn có chuyện muốn khải tấu?"

Lục tục lại có mấy đại thần đứng ra tấu.

Lưu Đồng nhàm chán vô nghĩa quét người trong đại điện một vòng, bỗng nhiên vẻ mặt thay đổi, khẽ cau mày.

"Ngũ ca."

Lưu Đồng lợi dụng thân thể Thụy vương, chặn theo một góc độ có thể nhìn qua tầm mắt, hạ giọng gọi Thụy vương:

https://thuviensach.vn

"Ta nhìn thấy thái độ của Thái tử không đúng lắm, có phải hắn đang có kế hoạch gì không?"

Thụy vương bất động thanh sắc che khuất nửa gương mặt, nhẹ giọng nói:

"Có cũng không kỳ quái, bây giờ hắn đang nóng nảy."

Cục diện cực tốt, lại bị người ta phá hủy, còn không thể dùng thủ đoạn tu bổ lại, Thái tử có thể không vội sao?

Lưu Đồng nói:

"Trước hết cứ nhìn hắn ra chiêu đi."

Thái tử thiếu kiên nhẫn, rất nhanh liền ra chiêu.

Hắn chọn khe hở khi quần thần tấu chuyện, mạnh mẽ cắm | vào.

"Phụ hoàng vì con đường lâu dài của Đại Ngụy mà tận tâm tận lực, thức khuya dậy sớm, trong lòng nhi thần rất cảm phục."

Theo thường lệ nói mấy câu vuốt mông ngựa, Thái tử nói:

"Bây giờ đã bắt đầu mùa đông, thời tiết lạnh, tự nhiên phương Bắc sẽ bị ảnh hưởng, Tiên Ti có thể quấy nhiễu Yến Bắc lần nữa hay không còn chưa biết, nhưng theo nhi thần nhận thấy, tính trước sẽ tốt hơn. Không biết trên vấn đề dụng binh với Tiên Ti, Binh bộ có kế hoạch như thế nào?"

Nói Tiên Ti, kỳ thực là muốn dẫn tới Binh bộ.

Thái tử và nhóm phụ tá đã tính toán qua, đó là đường cong cứu quốc.

Nếu Thụy vương ở Hộ bộ địa vị đã ngang bằng hắn, mà bốn bộ khác: Lễ, Lại, Hình, Công, tạm thời hắn cũng không thể cắm chân vào, vậy hắn chỉ có thể chuyển ánh mắt tới thế lực Binh bộ chưa bị chia cắt

https://thuviensach.vn

Thái tử cảm thấy, hắn đưa ra chuyện ở Binh bộ, nếu Nguyên Vũ đế để hắn tạm nhiếp chức vị Binh bộ, vậy chứng tỏ Nguyên Vũ đế còn tín nhiệm và nặng lòng với hắn, cũng có thể mượn chuyện này nói cho đám người Kỳ vương biết, tôn vị Thái tử của hắn, còn không tới phiên bọn họ nghĩ.

Nhưng nếu như Nguyên Vũ đế không như sự chờ mong của hắn, giao Binh tướng bộ cho hắn...

Thái tử hít sâu một hơi, khẩn trương nhìn chằm chằm đôi ủng dưới chân Nguyên Vũ đế, chờ Nguyên Vũ đế nói chuyện.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 97: Kháng Lễ

Editor: Bộ Yến Tử

Beta: ThyToretto

Thái tử vạn vạn không nghĩ tới, khi Nguyên Vũ đế nghe hắn hỏi, trực tiếp đáp vấn đề của hắn, kế tiếp liền để đám thần tử tấu chuyện.

"Đối với cách dụng binh của người Tiên Ti các chư tướng ở Yến Bắc càng quen thuộc, Binh bộ không đích thân tới Yến Bắc tìm hiểu tình huống thực tế ở địa phương, sao có thể xây dựng kế hoạch dụng binh trên lý thuyết suông? Huống chi, Tiên Ti có quấy nhiễu Yến Bắc quan hay không, còn chưa biết được. Trẫm đã để Khâm Thiên giám xem mùa màng, ba năm về sau đều là mưa thuận gió hòa, thời tiết khi vào đông rét lạnh. Nhưng Khâm Thiên giám suy tính chính xác, người Tiên Ti cũng có thể yên tĩnh một đoạn thời gian."

Nguyên Vũ đế vừa tinh tế vừa thông suốt, nói:

"Bất quá, lo trước khỏi hoạ luôn tốt. Trẫm sẽ bát một bút quân phí cho nơi đóng quân ở Yến Bắc, áo bông, lương thực và chế tạo binh khí mới, cũng sẽ mau chóng vận chuyển đi Yến Bắc."

Nguyên Vũ đế nói xong, liền hỏi có thần tử nào muốn khải tấu.

Thái tử đứng tại chỗ, hai mắt đăm đăm, ngây ra như phỗng.

https://thuviensach.vn

Mặc dù Lưu Đồng không biết vì sao hắn có bộ dáng đả kích lớn như vậy, nhưng thấy sắc mặt hắn không tốt liền biết hắn ngã mốc, trong lòng nhất thời cảm thấy dễ chịu.

Sau một lúc lâu đăm chiêu suy nghĩ, Thụy vương bừng tỉnh đại ngộ gật gật đầu, sau đó lại lắc đầu bật cười.

Lưu Đồng vội hỏi:

"Ngũ ca, huynh đoán được cái gì hả?"

Thụy vương cười cười, nói:

"Nơi đây không nên nhiều lời, chờ không có ai ta sẽ nói với đệ."

Lưu Đồng vội vàng gật đầu.

Lần đại hướng này kết thúc trong gió êm sóng lặng.

Lưu Đồng theo Thụy vương rời khỏi đại điện, trên đường đi, thấy hơn phân nửa đại thần lúc gặp Thụy vương đều sẽ lên tiếng gọi. Thụy vương đều nhất nhất đáp lại.

Lưu Đồng chờ không kịp hỏi:

"Ngũ ca, đến cùng thì Thái tử xảy ra chuyện gì vậy?"

Thụy vương than nhẹ một tiếng, tả hữu nhìn, xác định chung quanh không có người nghe lén, nói:

"Hôm nay Thái tử đề cập tới Tiên Ti, còn nói đến Binh bộ, hỏi phụ hoàng cách dụng binh của Binh bộ với Tiên Ti như thế nào... Phụ hoàng là gằn từng tiếng giải thích cho hắn nghe."

"Vì sao?"

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng không hiểu.

Thụy vương nói:

"Bởi vì Thái tử hỏi một vấn đề dại dột không nên hỏi tới."

Thụy vương dừng một lát, nói:

"Tiên Ti chi hoạn đã bao lâu? Hàng năm cứ đến mùa đông, triều đình đều phải bắt đầu mướt mồ hôi vì Yến Bắc, sợ Tiên Ti lại tới quấy rầy, vạn nhất thực bị bọn họ lướt qua Yến Bắc quan? Đối với vấn đề dụng binh của người Tiên Ti, căn bản không cần thiết thảo luận. Đại Ngụy luôn luôn đánh bật cách dụng binh của Tiên Ti khi tới xâm phạm. Huống chi, cách dụng binh của Tiên Ti, quen thuộc nhất là chư tướng đóng quân ở Yến Bắc, Binh bộ chưa bao giờ can thiệp qua, kéo quan hệ lên Binh bộ làm gì?"

Lưu Đồng giật mình nói:

"Vậy phụ hoàng..."

"Phụ hoàng tự nhiên đoán được dụng ý của hắn khi hỏi chuyện này."

Thụy vương nói:

"Phụ hoàng hơn phân nửa cho rằng, Thái tử muốn nhập chủ Binh bộ."

"Phụ hoàng cự tuyệt hắn."

Lưu Đồng nói, nghĩ một lát lại cảm thấy kỳ quái:

"Vì cái gì chứ? Phụ hoàng không biết Thái tử ở Hộ bộ có chút nửa bước khó đi à?"

Thụy vương nhíu mày, gõ gõ đầu mình, thở dài:

https://thuviensach.vn

"Thái tử là tìm con đường mới cho mình, mấy bộ khác hắn không cắm chân vào được, cho nên chỉ có thể chuyển mắt tới Binh bộ...Thái tử chỉ tới Binh bộ, nhưng có thể phụ hoàng nghĩ không nhiều như vậy, chỉ cho rằng hắn coi trọng quyền thế và lợi ích ở Binh bộ, cho nên không đáp ứng hắn. Nhưng đối với tình huống của Lại bộ, Lễ bộ, Hình bộ và Công bộ phụ hoàng cũng biết đến một hai. Đại khái, phụ hoàng chờ Thái tử tự nghĩ ra biện pháp giải quyết.."

Thụy vương tiếp tục nói:

"Phụ hoàng thống trị ranh giới Đại Ngụy gần hai mươi năm, di chí thượng thừa cao tổ, cũng có ao ước lưu giang sơn muôn đời. Phụ hoàng không có khả năng cứ như vậy chấp tay giao giang sơn Đại Ngụy tới tay Thái tử. Nếu như Thái tử không thể cân bằng giải quyết chuyện huynh đệ tranh đoạt quyền thế..."

Thụy vương nói đến đây, có chút hoảng hốt, bật cười nói:

"Được rồi, đó cũng là vấn đề Thái tử phải lo lắng, chúng ta cũng đừng hồ đoán. Đi, hôm nay tới phủ ngũ ca dùng cơm trưa đi."

Lưu Đồng lên tiếng, nhìn bóng lưng Thụy vương đi trước mặt, nhẹ nhàng nhéo nhéo đầu quyền.

Ngọ thiện, bỗng nhiên Thụy vương nghĩ tới cái gì, nói với Thụy vương phi:

"Hôn kỳ của Tiểu Cửu và muội tử nàng sắp tới rồi, bây giờ Thái tử đã được giải lệnh giam cầm, nàng dỡ chuyện xấu ở phủ Thái tử chưa?"

Thường Mộc Chi sửng sốt, nói:

"Vương gia không nói, đúng là thiếp không nhớ ra."

https://thuviensach.vn

Thụy vương liền nhắc nhở:

"Làm việc nhỏ hay là muốn đến nơi đến chốn, nếu muội tử nàng không đi dỡ chức, vẫn nên để nàng nhanh chút, đừng lưu tiếng người bính."

Thường Mộc Chi vội vàng trả lời, Lưu Đồng xung phong nhận việc, nói:

"Không dám phiền ngũ tẩu, cứ để ta đi nói với Nhuận Chi! Vừa vặn bây giờ ta cũng không có chuyện gì làm."

Thường Mộc Chi buồn cười nói:

"Ta truyền lời cho muội tử của ta, thì phiền gì chứ? Lời này của Cửu đệ ta không thích nghe."

Lưu Đồng biết ngũ tẩu trêu chọc hắn, nhất thời cảm thấy rất xấu hổ.

"Được rồi, để Tiểu Cửu đi thôi."

Thụy vương cười nói:

"Lúc trước hắn theo muội tử nàng tới thôn trang, liền buồn bã nhược thất, sợ là một ngày dài bằng ba thu, cảm thấy thật lâu không gặp muội tử của nàng."

Thường Mộc Chi nói:

"Trong phủ lão thái thái đặc biệt gọi Nhuận Chi trở về, nói nàng không nên lui tới thân mật với Cửu đệ trước hôn kỳ. Ở phương diện này lão thái thái hơi cũ kỹ, Cửu đệ muốn vào cửa nhạc gia tương lai, sợ là không có dễ dàng đâu."

"Hả?"

https://thuviensach.vn

Mặt Lưu Đồng cứng đờ, mắt thấy khóe miệng vốn giơ lên nay liền cụp xuống, Thường Mộc Chi "Phốc xuy" cười:

"Chỉ đùa với đệ chút thôi. Nếu đệ muốn vào cửa, lão thái thái sao có thể không biết xấu hổ ngăn cản đệ? Chính là đệ và Nhuận Chi muốn nói hai ba câu, lão thái thái cũng sẽ đồng ý. Chẳng qua hạn chế các đệ, không cho các đệ quá mức thân cận thôi."

Vốn Lưu Đồng không nghĩ nhiều như vậy, nghe Thường Mộc Chi nói, mặt không tự chủ được đỏ lên.

Ý cười trong mắt Thường Mộc Chi càng sâu.

Sau khi Lưu Đồng dùng xong ngọ thiện, liền ba ba chạy tới phủ An Viễn hầu.

Sau giờ Ngọ, Thường Nhuận Chi theo phân phó của tiểu Hàn thị đi ngủ trưa, nằm có chút mơ màng, nghe được tin Lưu Đồng tới cửa, còn chưa có phản ứng kịp.

"Chàng đến làm gì?"

Thường Nhuận Chi ngạc nhiên nói:

"Không phải lão thái thái đã nói, không cho ta và chàng gặp mặt sao?"

Diêu Hoàng nói:

"Chắc là Cửu hoàng tử có chuyện gì đó, bây giờ thái thái đang cùng ngài nói chuyện đó, thái thái cho người tới hỏi cô nương, có muốn tới trước gặp Cửu Hoàng tử không?"

Thường Nhuận Chi ngồi dậy, vừa muốn xuống giường mang giày, lại dừng lại, liếc xéo Ngụy Tử đang ở một bên cười trộm:

https://thuviensach.vn

"Nha đầu ngươi, đang chê cười chủ tử ngươi không dè dặt?"

Ngụy Tử liên tục xua tay:

"Nô tì không dám, nô tì không dám."

Thường Nhuận Chi hừ một tiếng, trên má phủ một tầng đỏ ửng.

"Diêu Hoàng, ngươi nói... Lão thái thái biết ta ba ba chạy tới trước thấy bà, có phải sẽ thuyết giáo ta không?"

Thường Nhuận Chi nhỏ giọng hỏi nha hoàn tâm phúc.

Diêu Hoàng cười:

"Cô nương sợ cái gì, thái thái còn ở đó mà, cũng không phải ở chung một mình với Cửu Hoàng tử, lão thái thái cũng không tỉ mỉ bới móc lỗi của người đâu. Huống chi còn có thái thái mà."

"Nói cũng phải."

Thường Nhuận Chi đứng lên rửa mặt chải đầu, thoải mái đi tới nơi tiếp khách.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 98: Nói Chuyện

Editor: Bộ Yến Tử

Beta: ThyToretto

Lưu Đồng đang cùng Thường Cảnh Sơn và tiểu Hàn thị tán gẫu vui vẻ.

Hắn vốn có ý định muốn lấy lòng người nhà Thường Nhuận Chi, cho nên quăng thân phận Hoàng tử của mình sang một bên, ngược lại bày ra tư thái vãn bối, đem Thường Cảnh Sơn và tiểu Hàn thị đậu được hợp bất long chủy.

Tiểu Hàn thị nói thầm trong lòng, là ai nói Cửu Hoàng tử trầm mặc ít lời? Thanh niên trước mặt bà là người rất biết cách nói chuyện đó nha.

Tiểu Hàn thị cười hỏi:

"Bây giờ Cửu hoàng tử ở cạnh Thụy vương làm việc đã quen chưa?"

Lưu Đồng liền đáp:

"Hồi Hầu phu nhân, đã quen rồi. Ngũ ca rất chiếu cố ta, chuyện xấu cũng không có gì khó xử."

"Cửu Hoàng tử nếu rỗi rảnh, có thể cùng ta đi gặp mấy bằng hữu dân gian. Thời điểm ngài ban sai có một số việc không dễ làm, cứ nhờ những bằng hữu này của ta, thường thường sẽ có chút kỳ hiệu."

Thường Cảnh Sơn vuốt râu, mặt chứa ý cười nói.

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới ba con rể của ông, có hai người là người Hoàng gia, hai người này lại là hậu duệ quý tộc phi thường coi trọng nữ nhi nhà mình, Thường Cảnh Sơn cảm thấy kích động.

Khi Tiên đế còn sống, bởi vì ông uống chút rượu, ngự tiền thất nghi, làm hại phủ An Viễn hầu giáng xuống hàng ngũ chờ tập tước.

Mặc dù ông biết, tiên đế đã sớm có tâm tư làm suy yếu thế lực thế gia, nhưng cũng có chút đau lòng buồn bã.

Thường Cảnh Sơn cũng biết lão mẫu nhà mình luôn vì tương lai Thường gia và phủ An Viễn hầu mà sầu lo, khi gả đại nữ nhi cho Ngũ Hoàng tử, kỳ thực Thường Cảnh Sơn còn cảm thấy đi bước cờ này cũng không vững chắc lắm.

Ai có thể nghĩ tới Ngũ Hoàng tử có thể phong vương, tam nữ nhi Nhuận Chi đã hòa ly còn có thể tái giá cho một Hoàng tử?

Có hai huynh đệ Hoàng gia này duy trì, mặc dù phủ An Viễn hầu ở hàng ngũ chờ tập tước, dựa vào sự giúp đỡ của con cháu, tỷ muội và cô mẫu bọn họ, cũng có thể tìm đường ra khác, đem Thường gia phát dương quang đại.

Ông cũng không xem như bôi nhọ danh dự gia tộc.

Nghĩ vậy, ánh mắt Thường Cảnh Sơn nhìn Lưu Đồng càng thêm ôn hòa.

"Lúc trước không tiếp xúc nhiều cùng Cửu Hoàng tử, nhưng có nghe người ta nói thân thể Cửu Hoàng tử không tốt. Bây giờ thân thể Cửu Hoàng tử đã tốt lên chưa?"

Thường Cảnh Sơn thân thiết hỏi.

Lưu Đồng sợ trượng nhân(1) tương lai cảm thấy hắn thân thể suy nhược, vội nói:

https://thuviensach.vn

"Tạ Hầu gia quan tâm, ta chính là không thích cùng người ta qua lại, liền mang danh quái gở. Kỳ thực thân thể ta không có gì không tốt, người xem tay ta nè."

Lưu Đồng nói xong liền giơ tay phải ra trước mặt Thường Cảnh Sơn, hung hăng vỗ vỗ:

"Rắn chắc á."

Thường Cảnh Sơn mừng đến nheo mắt:

"Thân thể Cửu hoàng tử không việc gì liền hảo, chờ Nhuận Chi vào cửa, ta có thể chờ ôm ngoại tôn tử."

Lưu Đồng liên tục gật đầu, mặt đỏ ửng.

Đang nói chuyện, Thường Nhuận Chi đến.

Nàng mặc một thân xiêm y ở nhà, vừa vào cửa liền đem áo lông cừu khoác bên ngoài cởi xuống.

"Phụ thân, mẫu thân."

Thường Nhuận Chi hành lễ với Thường Cảnh Sơn và tiểu Hàn thị, giương mắt quét Lưu Đồng, mâm môi, khóe miệng hơi hơi giơ lên.

Chi tiết nhỏ này bị Lưu Đồng bắt được, lòng hắn vui rạo rực, không tự chủ được đứng lên.

"Nhuận Chi ngồi đi."

Tiểu Hàn thị ho một cái, Lưu Đồng vội vàng phục hồi tinh thần lại ngồi xuống, mặt càng đỏ hơn.

https://thuviensach.vn

Thường Cảnh Sơn nhìn hắn trưng ra bộ mặt ngốc tiểu tử mới biết yêu, càng mừng hết chỗ nói.

"Cửu Hoàng tử nói, tới chỗ này giúp Thụy vương phi truyền lời cho Nhuận Chi. Hiện tại Nhuận Chi cũng tới rồi, Cửu Hoàng tử có lời gì cứ nói?"

Tiểu Hàn thị che miệng cười nói:

"Lại trễ chút, lão thái thái nghe được tiếng gió, không phải muốn kêu Nhuận Chi đi chỗ kia bồi bà lễ Phật."

Lưu Đồng vội lên tiếng, nói:

"Ngũ tẩu nói, Nhuận Chi... Trên người Tam cô nương còn treo chức vị nữ quan phủ Thái tử. Tuy rằng được thánh chỉ tứ hôn, nữ quan làm không xong, nhưng vẫn phải đi dỡ chức vị mới tốt. Mặt khác, chỗ Thái tử phi đối với Nhuận... Đối với Tam cô nương chiếu cố có thêm, Tam cô nương cũng phải đi tới chỗ nàng nói mấy câu."

Trước mặt phụ mẫu Thường Nhuận Chi, Lưu Đồng cũng không tốt trực tiếp kêu tên của nàng, cảm thấy thật ngượng ngùng, trên đường sửa miệng hai lần, Thường Cảnh Sơn và tiểu Hàn thị nghe được rành mạch, hai người đối diện cười.

Chờ Lưu Đồng nói xong, lúc này tiểu Hàn thị gật đầu nói:

"Chuyện này là chúng ta sơ sót, Thụy vương phi mất công nhắc nhở. Như vậy, ngày mai Nhuận Chi sẽ đi phủ Thái tử một chuyến, đem chuyện này phân công rõ ràng."

Thường Nhuận Chi tự nhiên sẽ không phản đối.

https://thuviensach.vn

Nói xong chính sự, Lưu Đồng cũng không có lý do gì tiếp tục ở lại phủ An Viễn hầu.

Lúc Thường Nhuận Chi chưa tới, tiểu Hàn thị đã mịt mờ nói cho Lưu Đồng biết lão thái thái trong Hầu phủ rất trọng quy củ, không thích nam nữ trước khi thành thân lui tới thân thiết.

Lưu Đồng cũng biết sau khi hắn từ biệt Thường Nhuận Chi ở thôn trang, Thường Nhuận Chi cũng bị gọi trở về phủ An Viễn hầu, là vì duyên cớ hắn ở đàng kia đợi hai ngày.

Lưu Đồng không hy vọng Thường Nhuận Chi nhận chỉ trích của lão thái thái Hầu phủ.

Cho nên mặc dù luyến tiếc, nhưng Lưu Đồng vẫn đứng dậy cáo từ.

Thường Cảnh Sơn và tiểu Hàn thị hư để lại một phen, đưa Lưu Đồng đi.

Trước khi đi, Lưu Đồng còn vụng trộm nhìn Thường Nhuận Chi nhiều thêm vài lần, an ủi mình tốt xấu gì hôm nay cũng gặp được Nhuận Chi, có thể giải được chút khổ tương tư.

Tiễn bước Lưu Đồng, Thường Cảnh Sơn vui vẻ nói với tiểu Hàn thị:

"Bà nhìn ra không? Hôm nay Cửu Hoàng tử ở trước mặt chúng ta, liên tục bày ra bộ dáng vãn bối, thân phận Hoàng tử không biết đã vứt đi đâu."

Tiểu Hàn thị cũng vui rạo rực:

"Không phải tốt lắm sao? Cọc hôn sự này là hắn tự mình vào cung thỉnh cầu tới. Lão thái thái nghĩ..."

Nói đến đây tiểu Hàn thị dừng lại câu chuyện đắc ý, Thường Cảnh Sơn kỳ quái nói:

https://thuviensach.vn

"Lão thái thái xảy ra chuyện gì?"

"Không làm sao."

Tiểu Hàn thị bỏ đề tài đó qua một bên, nói:

"Nữ nhân chúng ta nói chuyện, ông hỏi thăm làm gì?"

Thường Cảnh Sơn bất đắc dĩ nói:

"Không phải do bà khơi chuyện trước sao?"

Khoát tay, Thường Cảnh Sơn tỏ vẻ mình không thèm đề cập tới, vui tươi hớn hở nói:

"Ta đi tìm vài bằng hữu uống chút rượu, hôm nay cao hứng, tối nay lại trở về."

Tiểu Hàn thị cũng không ngăn cản, chỉ dặn dò:

"Đừng uống say như chết là được."

"Yên tâm, ta có thể không đúng mực sao?"

Thường Cảnh Sơn nói vài câu liền đi, tiểu Hàn thị suy nghĩ một lát, đi tới tiểu viện lão thái thái, tự mình mở miệng nói hôm nay Lưu Đồng tới đây.

Lão thái thái đang chuẩn bị lễ Phật, biết việc này cũng không nhiều lời. Chẳng qua nghe tiểu Hàn thị đề cập Cửu Hoàng tử coi trọng Thường Nhuận Chi đủ loại, lão thái thái cũng cảm khái.

"Lúc trước ta thấy Cửu hoàng tử không tệ, cho nên mới nghĩ tới chuyện tác hợp cho Nhuận Chi. Không nghĩ tới hai hài tử này có duyên phận với nhau, xem đúng mắt rồi... Ngược lại, ta đỡ phí tâm tư tạo cơ hội tác hợp hai người bọn họ."

https://thuviensach.vn

Tiểu Hàn thị cười nói:

"Lão thái thái tuệ nhãn như đuốc, Nhuận Chi có thể được hôn phu tương lai coi trọng như vậy, cũng không phải nhờ lão thái thái ngài chỉ điểm sao."

Tuy rằng lão thái thái thích nghe lời này, nhưng vẫn thực sự cầu thị nói:

"Bên cạnh ta có thể giúp giúp, nhưng Nhuận Chi và Cửu Hoàng tử nảy sinh tình cảm, quả thật ta giúp không được gì. Cũng là đứa nhỏ Nhuận Chi này sửa đổi tính tình tốt lắm. Trước kia yếu đuối, bây giờ là ngoài mềm trong cứng."

Lão thái thái nói đến đây, lại hỏi mục đích Lưu Đồng đến. Tiểu Hàn thị nói, lão thái thái trầm ngâm:

"Mộc Chi lo lắng đúng, lần này Thái tử phủ hành, Nhuận Chi không thể không đi, không thể để chúng ta mang tiếng vong ân phụ nghĩa. Thái tử phi chắc tới tháng chạp sẽ lâm bồn, phải làm sớm một chút."

Note: (1) trượng nhân: ở đây chỉ cha mẹ vợ tương lai.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 99: Lãnh Đợi

Sáng sớm hôm sau, Thường Nhuận Chi thức dậy, chuẩn bị chút lễ vật, chờ đường hừng đông, liền dẫn theo Diêu Hoàng và Ngụy Tử tới phủ Thái tử.

Thường Nhuận Chi biết Thái tử phi ngóng trông thai này là nhi tử, cho nên nàng cũng thập phần thượng đạo chuẩn bị chút đồ chơi mà nam anh vừa sinh ra có thể chơi và một ít đồ may mắn.

Đích tử Thái tử, chắc là cái gì cũng không thiếu, bên cạnh nàng cũng không tốt đưa, sẽ đưa vật nhỏ này là tốt rồi, người khác cũng tìm được lý do gì nói nàng.

Một đường đến phủ Thái tử, thấy phủ Thái tử có vẻ tiêu điều hơn so với trước kia, đã không còn náo nhiệt.

Sau khi người gác cổng thông truyền, mụ mụ quản sự nội viện tự thân tới nghênh tiếp Thường Nhuận Chi vào phủ, trực tiếp đưa tới sân Thái tử phi.

Bụng Thái tử phi đã nhô lên thật cao, chắc là vì dưỡng thai, Thái tử phi ăn được tốt, cả người nàng mập hơn lúc Thường Nhuận Chi còn ở đây.

Thường Nhuận Chi hành lễ với Thái tử phi, dâng một ít ngoạn ý, cười nói:

"Khí sắc Điện hạ nhìn qua thật tốt, thực để vi thần hâm mộ."

Thái tử phi không mặn không nhạt, nói:

https://thuviensach.vn

"Mập không ra hình dạng, hâm mộ cái gì chứ."

Thường Nhuận Chi cũng không vì loại giọng điệu này của nàng mà xấu hổ, như cũ ôn hòa trả lời:

"Điện hạ vì muốn dưỡng tiểu hoàng tôn, cho nên mới mập chút, không ngại. Chờ điện hạ sinh hạ tiểu hoàng tôn, có thể chậm rãi khôi phục dáng người trước kia rồi. Ngài đừng quá lo."

Thái tử phi bỗng nhiên thấy không thể nổi giận.

Trong thời gian giam cầm, đột nhiên nghe được tin hôn tấn của Thường Nhuận Chi và Cửu Hoàng tử, nàng cũng kinh ngạc, Thái tử còn vì chuyện đó mà phát hỏa với nàng.

Cơn tức này Thái tử phi vẫn nghẹn ở trong lòng, chờ khi thấy mặt Thường Nhuận Chi, sẽ hảo hảo chất vấn nàng, đến cùng thì thông đồng với Cửu Hoàng tử lúc nào.

Nhưng chờ đến lúc được giải lệnh, nàng liên tục đợi cũng không thấy Thường Nhuận Chi trở về.

Thẩm ma ma nói với nàng, hoàng thượng đã ban hôn, Thường Nhuận Chi chắc chắn là Cửu Hoàng tử phi, tự nhiên sẽ không trở lại phủ Thái tử làm nữ quan. Cho nên nàng không trở lại phủ Thái tử, cũng là chuyện hợp tình hợp lý.

Thái tử phi cảm thấy không thoải mái.

Dựa vào cái gì ngươi muốn đi thì đi, còn không nói một tiếng?

Cơn tức này liên tục cháy, cho đến hôm nay Thường Nhuận Chi đăng môn.

https://thuviensach.vn

Kỳ thực Thái tử phi muốn khó xử nàng một hai, vẫn do Thẩm ma ma khuyên giải.

Chờ lúc nhìn thấy Thường Nhuận Chi, thấy nàng vẫn giống như trước, trên mặt treo nụ cười nhàn nhạt, khi nói chuyện làm cho người ta cảm thấy nàng vô cùng chân thành, ngay cả lời lạnh nhạt của nàng nàng cũng không chút để ý, Thái tử phi cảm thấy không có cơ hội phát hỏa.

Trầm mặc một lát, Thái tử phi hỏi:

"Không phải ta đã nói với ngươi chờ lệnh giam cầm được giải thì trở lại sao? Tại sao kéo dài mấy ngày nay?"

Thường Nhuận Chi có lỗi nói:

"Thật sự là Thánh chỉ tứ hôn tới quá mức đột ngột, cách hôn kỳ quá gần, trong nhà luôn vì chuyện này mà chuẩn bị, vi thần thật sự rất bận rộn. Điện hạ cũng biết vi thần đây là nhị gả, đồ cưới lần đầu xuất giá, sau khi hòa ly mới thu trở về, phải kiểm lại một chút. Thời gian cấp bách, cho nên nhất thời quên mất chuyện ở phủ Thái tử."

Thường Nhuận Chi nói cũng là tình hình thực tế, mặt nàng lại hiện rõ sự hổ thẹn, Thái tử phi biết nàng nói hơn phân nửa là thật.

Thái tử phi mất hứng nói:

"Đại sự như vậy mà ngươi cũng có thể quên, đây là có bao nhiêu không để phủ Thái tử vào mắt?"

Thường Nhuận Chi vội thi lễ nói:

"Điện hạ thứ tội, thật sự là vội đến choáng váng... Này không, sau khi vội quá, vi thần nhớ tới việc này, vội vã đến trước mặt ngài thỉnh tội."

Thái tử phi hừ một tiếng, Thường Nhuận Chi thành khẩn nói:

https://thuviensach.vn

"Điện hạ nếu tức giận, cứ phát tiết lên người vi thần, vi thần đều chịu. Chỉ hy vọng ngài đừng chọc tức thân thể, ngài còn hoài tiểu hoàng tôn đó. Nếu ngài có chuyện gì, vậy vi thần sẽ mang tội lớn."

Dù Thái tử phi đang tức giận, nghe lời này của Thường Nhuận Chi cũng cảm thấy cơn tức tan không ít.

Người này là như thế, có thể nói chuyện làm người ta thấy thân thiết, rồi sau đó mạc danh kỳ diệu sinh hảo cảm với nàng, cũng không đành lòng mở miệng trách móc nàng nặng nề.

Thẩm ma ma ở một bên dùng ánh mắt ý bảo Thái tử phi đừng làm khó dễ Thường Nhuận Chi, Thái tử phi cúi mi mắt, nửa ngày sau mới nói:

"Thôi, việc này cũng không phải lỗi của ngươi, quái không thấy ngươi."

"Vi thần hổ thẹn."

Thường Nhuận Chi cúi đầu, nói.

Thái tử phi vuốt ve ly trà, cúi mâu hỏi:

"Hôm nay ngươi đến, là trở về trực?"

Thường Nhuận Chi lắc đầu, ăn ngay nói thật:

"Điện hạ cũng biết, đầu tháng chạp vi thần sẽ xuất giá. Trong nhà ý tứ lão thái thái và mẫu thân là, để vi thần đợi ở trong phủ chuẩn bị gả, hảo hảo dưỡng một tháng. Vi thần hôm nay đến, là tới thỉnh từ."

Thái tử phi đã sớm nghĩ tới, nếu Thường Nhuận Chi không hồi phủ Thái tử, vậy cũng không có gì để nói. Nhưng nếu trở lại phủ Thái tử, không có khả năng tới phục chức, hơn phân nửa tới từ quan.

https://thuviensach.vn

Cho nên nghe được lời này của Thường Nhuận Chi, Thái tử phi cũng không phản ứng qua lớn.

"Trong phủ qua hai ngày nữa sẽ có một vị nữ quan tới, ngươi đến lúc đó lại qua, cùng nàng giao đãi rõ ràng chuyện ngươi phụ trách, rồi đi Lại bộ dỡ chức đi."

Thường Nhuận Chi đáp ứng, lại cùng Thái tử phi nói chút chuyện.

Thái tử phi nhàn nhạt đáp, nhìn ra Thường Nhuận Chi muốn chào từ biệt, suy nghĩ một chút vẫn hỏi:

"Ngươi và Cửu Hoàng tử, có phải nhận thức nhau trên cung yến lần đó hay không?"

Mắt Thường Nhuận Chi chợt lóe qua tia kinh ngạc, gật đầu nói:

"Đó là lần đầu tiên vi thần và Cửu Hoàng tử gặp mặt."

"Rồi sau đó các ngươi bắt đầu lui tới?"

Thái tử phi truy vấn.

Thường Nhuận Chi suy nghĩ một chút, cảm thấy cũng không tính là gì.

Lần đầu tiên Lưu Đồng thấy nàng là ở Túy Tiên lâu, nàng lại không biết. Nàng nhận định lần đầu tiên gặp mặt, đối với Lưu Đồng mà nói, kỳ thực là lần thứ hai.

Sau cung yến, trừ bỏ chuyện Lưu Đồng tặng nàng chút dược liệu, kỳ thực cũng không hành động khác.

Rồi sau đó, nàng vào phủ Thái tử làm nữ quan.

Chân chính bắt đầu lui tới, hẳn là lúc bọn họ ngẫu ngộ trên đường.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi nghĩ trong lòng, ngoài miệng liền đáp lại:

"Chân chính cùng Cửu Hoàng tử lui tới, kỳ thực là gặp nhau khi đi dạo phố."

Thái tử phi hồ nghi nhìn Thường Nhuận Chi, thấy sắc mặt nàng bình thường, còn không biết lời nàng nói là thật hay giả dối.

Nhưng hiện tại vấn đề rối rắm này cũng không có ý nghĩa không phải sao?

Thái tử phi khoát tay:

"Ta có chút mệt mỏi, ngươi trở về đi. Chờ tân nữ quan đến, ta lại cho người đi thông tri ngươi."

Thường Nhuận Chi đứng dậy, nói:

"Điện hạ chú ý thân thể, vi thần cáo lui trước."

Thái tử phi gật đầu, Thường Nhuận Chi chậm rãi lui ra.

Một lát sau, tiểu nha hoàn đến bẩm báo nói, Thường nữ quan đã đi xa, Thái tử phi mới hỏi Thẩm ma ma:

"Ma ma thấy sao?"

Thẩm ma ma suy nghĩ một chút, trả lời:

"Lão nô cảm thấy, Thường nữ quan đối ngài không có ác ý. Hôm nay ngài nói chuyện lạnh nhạt với nàng, từ trên mặt nàng cũng nhìn không ra chút bất mãn."

Thẩm ma ma dừng một lát, khuyên nhủ:

https://thuviensach.vn

"Ngài đừng sử sắc mặt cho Thường nữ quan xem, đó cũng là trục lý(1) tương lai với ngài mà. Kết thiện duyên vẫn luôn tốt hơn kết nghiệt duyên, ai có thể nói được chuẩn, sau này Thường nữ quan không có thời điểm đến giúp ngài?"

Thái tử phi rầu rĩ trả lời, thật lâu sau thở dài, thanh âm cơ hồ thấp không thể nghe thấy.

"Ta cũng không nghĩ cho nàng xem sắc mặt, nhưng nhịn không được đố kỵ nàng mệnh tốt..."

Note: (1) trục lý: mối quan hệ chị em dâu với nhau.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 100: Say Không Còn Biết Gì

Ngụy Tử rất bất mãn thái độ của Thái tử phi với Thường Nhuận Chi, vừa ra khỏi phủ Thái tử liền oán giận.

Thường Nhuận Chi nói:

"Bất quá lời nàng ta nói có chút không lọt tai, nhưng không có ác ý, ngươi mất hứng cái gì?"

Diêu Hoàng cũng nói:

"Nghe người ta nói, người mang thai tính tình rất không ổn định, âm dương quái khí. Chắc Thái tử phi cũng bị như vậy."

"Mặc kệ nàng ta có phải như vậy hay không, coi nàng ta như vậy cũng không có gì không tốt."

Thường Nhuận Chi buông tiếng thở dài, quay đầu nhìn phủ Thái tử gần hoàng thành, nói:

"Tả hữu sau này chúng ta cùng Thái tử phi lui tới cũng sẽ không nhiều."

Ngụy Tử nghi hoặc nói:

"Sau này cô nương là Cửu Hoàng tử phi, Thái tử phi là chị dâu của ngài, sao có thể không lui tới nhiều?"

Thường Nhuận Chi mặc mặc, khẽ thở dài nói:

https://thuviensach.vn

"Thái tử phi sẽ không muốn cùng ta lui tới, ta cũng không nghĩ trộn cùng một chỗ trong phủ Thái tử. Mặc dù là trục lý thì như thế nào? Không lui tới cũng là chuyện bình thường."

Ngụy Tử còn muốn hỏi, Thường Nhuận Chi xua tay nói:

"Được rồi, chuyện này không đề cập tới, trở về đi."

Mặc dù Ngụy Tử tò mò, nhưng lời Thường Nhuận Chi nói nàng vẫn nghe, lúc này liền thành thành thật thật ngậm miệng, đi theo phía sau Thường Nhuận Chi.

Nhưng mà cách phủ Thái tử không xa lắm, Thường Nhuận Chi lại dừng bước chân.

Đứng phía trước nàng là một nam nhân, dường như gặp được Thường Nhuận Chi là điều rất kinh ngạc, lúc này đang mở to mắt nhìn nàng.

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ, ngẫm lại lúc này vừa đúng lúc hạ tiểu hướng, Thái tử về phủ, phụ tá tới cửa canh giờ, nhìn thấy Phương Sóc Chương nguyện trung thành ở cạnh Thái tử cũng không có gì ngạc nhiên.

Chẳng qua, trước lúc đại hôn, phu thê cũ gặp nhau ... Truyền ra sợ là không được tốt.

Thường Nhuận Chi lúc này xoay thân, tính toán đổi đường đi, Phương Sóc Chương dưới tình thế cấp bách lên tiếng gọi:

"Chờ một chút, Nhuận Chi!"

Chân Thường Nhuận Chi cứng đờ, bước chân mại nhanh hơn.

Nhưng mà đến cùng thì Phương Sóc Chương người cao bước dài, rất nhanh liền đuổi theo, chắn trước mặt nàng.

https://thuviensach.vn

Diêu Hoàng thấy tránh không khỏi Phương Sóc Chương, lúc này liền cảnh giác đứng giữa hắn và Thường Nhuận Chi.

Ngụy Tử bất mãn hỏi:

"Sao Phương đại nhân có thể cản đường cô nương nhà chúng ta? Rất không có thể thống! Đây cũng không phải hành vi của quân tử!"

Phương Sóc Chương đối với hai nha hoàn hồi môn Diêu Hoàng và Ngụy Tử của thê tử nguyên phối cũng có chút ấn tượng, hắn còn từng đoán qua, hai nha hoàn này có phải đưa cho hắn hay không. Sau đó thấy Thường Nhuận Chi không tỏ vẻ, mới không tiếp tục chú ý các nàng.

Lúc này bị hạ nhân từng hầu hạ chính mình ngăn cản rồi quát lớn, dựa theo bản tính vốn có của Phương Sóc Chương, là nên phẫn nộ.

Nhưng hắn lại không cáu kỉnh, hảo ngôn hảo ngữ nói:

"Ta cùng cô nương các ngươi nói vài câu, chỉ nói vài câu thôi..."

"Nói vài câu hả? Nửa câu cũng không được!"

Thấy Phương Sóc Chương phóng thấp tư thái, Ngụy Tử nổi giận, nói:

"Lúc ấy cô nương nhà ta muốn nói nhiều mấy câu cùng Phương đại nhân, chẳng phải ngài không kiên nhẫn quay đầu bỏ đi, tới tiểu viện của Mi di nương hả? Hiện tại trái lại muốn cùng cô nương nhà ta nói mấy câu, dựa vào cái gì cô nương nhà ta phải đáp ứng ngươi? Cô nương nhà ta lại không nợ ngươi."

Thường Nhuận Chi nhíu đầu mày:

"Nói tới chuyện này làm gì? Chuyện cũ kỹ."

Chuyện cũ lâu năm...

https://thuviensach.vn

Phương Sóc Chương cười chua sót, mới qua bao lâu, tựu thành chuyện cũ lâu năm?

"Nhuận Chi..."

"Phương đại nhân tự trọng!"

Diêu Hoàng đánh gãy hắn:

"Khuê danh của cô nương nhà ta, không phải Phương đại nhân có thể kêu. Truyền ra ngoài, ngài đây là tiết độc hoàng gia!"

Mặt Phương Sóc Chương một trận xanh một trận trắng.

Thường Nhuận Chi lui về sau hai bước, nhàn nhạt nói:

"Phương đại nhân muốn ngăn cản đường của ta sao?"

"Ta chỉ muốn cùng ngươi nói mấy câu..."

"Ta và Phương đại nhân không cái gì để nói."

Thường Nhuận Chi bình tĩnh nói:

"Đã hòa ly, Phương đại nhân vì sao không buông tha ta, cũng buông tha chính ngươi?"

Hắn cũng muốn buông tha chính mình, không tâm tâm niệm niệm tới nàng nữa, nhưng hắn làm không được...

"Ngươi, ngươi có nhận được thư ta viết cho ngươi không?"

Phương Sóc Chương không yên hỏi.

Thường Nhuận Chi nhíu mày, Ngụy Tử lắm mồm xen vào:

https://thuviensach.vn

"Thư mà Phương đại nhân gửi cho cô nương đều là nô tì thu, cô nương không xem qua, nô tì đốt hết rồi!"

Ngụy Tử nói đúng lý hợp tình, mặt Phương Sóc Chương bắt đầu trở nên vặn vẹo.

Lúc nãy Diêu Hoàng và Ngụy Tử vô lễ với hắn, hắn có thể nhịn. Nhưng khi nghe thấy nha hoàn này đốt thư của hắn, hắn đã nhịn không được nữa, hung hắn cắn chặt răng mới không phát tác:

"Vì sao đốt thư của ta?"

Vẻ mặt lúc này của Phương Sóc Chương có chút dọa người, Ngụy Tử không khỏi nuốt nước miếng rút lui một bước.

Thường Nhuận Chi nói:

"Đốt thư của Phương đại nhân, Phương đại nhân không phải luôn biết sao? Sao lại có nghi vấn này chứ? Thư là ta cho đốt, Phương đại nhân phát hỏa với nha hoàn của ta làm gì?"

Ngữ khí của Thường Nhuận Chi vẫn như cũ nhàn nhạt.

Lúc trước chưa hạ Thánh chỉ tứ hôn, mỗi ngày Phương Sóc Chương đều viết một phong thơ cho nàng.

Sau khi chỉ hôn, Phương Sóc Chương vẫn còn tiếp tục viết thư, chính là mịt mờ chút, tần suất cũng ít đi.

Tiểu Hàn thị nói việc này với Thường Nhuận Chi, cảm thấy mấy thứ này không tốt cho người ta biết, cho nên sau đó phủ An Viễn hầu tiếp được thư của Phương Sóc Chương, đều từ tiểu Hàn thị xử lý.

Đừng nói Thường Nhuận Chi, chính là Ngụy Tử cũng không có cơ hội nhìn đến này tín.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi cảm thấy tiểu Hàn thị xử lý việc này là theo lý thường, căn bản không đem việc này để ở trong lòng.

Ai biết trên thư Phương Sóc Chương sẽ viết cái gì?

Chẳng sợ hắn viết gì đó, Thường Nhuận Chi cũng không quan tâm.

"Phương đại nhân nói muốn nói mấy câu, đã không chỉ mấy câu. Không biết ta có thể đi hay chưa? Quý nhân như ngài có nhiều chuyện vội, ta cũng không thiếu chuyện để làm. Ngài có thể tránh ra sao?"

Lúc Thường Nhuận Chi đối mặt Phương Sóc Chương luôn rất đạm mạc, điều này làm Phương Sóc Chương cảm thấy vô lực.

Hắn có chút mơ màng lui qua một bên, Thường Nhuận Chi đi qua hắn, một lát sau xoay người lại, nói:

"À đúng rồi, nghe nói Phương đại nhân hỉ lấy được lân nhi, còn không có chúc mừng Phương đại nhân, hương khói truyền thừa, có người thừa kế."

Phương Sóc Chương thấy căng thẳng, vừa nhìn, Thường Nhuận Chi đã đi xa.

Phương Sóc Chương đứng ngốc tại chỗ, lặng im thật lâu, rồi như cây thịt biết đi, vào phủ Thái tử.

Đần độn giải quyết xong xuôi chuyện xấu, đồng liêu mời hắn đi ca múa tư đùa bỡn, hắn cũng đi theo. Ngợp trong vàng son, đẩy chén hỏi chén, cánh tay ngọc cặp môi thơm... Chờ hắn trở lại Phương phủ, bên người theo hai vũ cơ da trắng mỹ mạo.

Trần Đông Mai chào đón, tươi cười trên mặt khi nhìn thấy hai vũ cơ cơ hồ nhịn không được co rút.

https://thuviensach.vn

"Lão gia, hai vị này là..."

Phương Sóc Chương uống say, giọng điệu hàm hồ:

"Cô đơn sao? Cho ngươi làm tỷ muội, rất nhiều tỷ muội..."

Trần Đông Mai nhảy dựng, miễn cưỡng ổn định tâm thần cho người mang hai vũ cơ đi xuống, chính mình tự tay giúp đỡ Phương Sóc Chương trở về phòng.

Trên đường Trần Đông Mai nghĩ chuyện này, nhỏ giọng nói với Phương Sóc Chương:

"Lão gia, ca nhi của Mi di nương sinh bệnh, ngài muốn đi nhìn một cái không?"

Phương Sóc Chương ha ha cười:

"Sinh bệnh? Bệnh thực hay là bệnh giả hả? Đi theo Mi nhi liền sinh bệnh, nếu không phải bị khắc, chính là Mi nhi chiếu cố nó không tốt. Nếu bệnh nữa, cũng đừng để nó bên cạnh Mi nhi ... Ngươi nuôi đi? Ai nuôi không phải như nhau à..."

Trần Đông Mai còn chưa phản ứng kịp, không biết nên vui hay nên giận, Phương Sóc Chương đã nhào vào giường, vù vù Đại Thụy (đi ngủ).

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 101: Báo Ứng

Trần Đông Mai cởi giày cho hắn, lệnh cho tiểu nha hoàn đi lấy nước, lau mặt và tay cho hắn, rồi mới trút bỏ ngoại bào, đắp chăn lên.

Suy nghĩ một lát, Trần Đông Mai tới Yến Quy viện của Tô Nguyên Mi.

Từ sau khi Tô Nguyên Mi sinh non, liên tục ốm đau nằm trên giường.

Trước đó nàng bị Phương Sóc Chương giam lỏng trong Yến Quy viện, chỉ cảm thấy bị bó trói tay chân. Mặc dù Phương gia như cũ có người của nàng, nhưng rõ ràng trình độ trung tâm đã giảm xuống rất nhiều.

Mặc dù áo cơm không thiếu, Tô Nguyên Mi vẫn cảm thấy thiếu cái gì đó.

Lúc này kỳ thực cửa viện đã bỏ lệnh khóa, Tô Nguyên Mi dỗ nhi tử ngủ, đang nhìn ngọn nến xuất thần.

Nghe nha hoàn bẩm báo nói Trần di nương đến, nàng suy nghĩ, vẫn cho người mời nàng ta vào.

Mặt ngoài thấy Trần Đông Mai và Tô Nguyên Mi hòa khí, nhưng trong âm thầm đều có tiểu tâm tư riêng.

Cứ như việc Tô Nguyên Mi bây giờ bị thất sủng, nhưng Trần Đông Mai vẫn không muốn đắc tội nàng.

"Tô tỷ tỷ còn chưa ngủ sao?"

https://thuviensach.vn

Trần Đông Mai cười sải bước vào phòng, nhìn quanh một chút:

"Ca nhi ngủ rồi sao?"

"Ngủ rồi."

Tô Nguyên Mi đáp, tiếp đón Trần Đông Mai ngồi, cho nha hoàn dâng trà, hỏi:

"Canh giờ này, sao Trần muội muội còn tới đây?"

Trần Đông Mai thở dài, nói:

"Lão gia vừa mới trở về, muội muội vừa hầu hạ lão gia đi ngủ."

Mắt Tô Nguyên Mi tối một chút, Trần Đông Mai biết nàng nghĩ cái gì, liền giải thích:

"Lão gia đi ca múa tư đùa bỡn, thời điểm trở về uống say đến không còn biết gì, còn mang về hai hồ mị tử."

Mặt Tô Nguyên Mi không biểu cảm:

"Dẫn hai nữ nhân trở về? Lão gia nói muốn an bài các nàng ra sao?"

Trần Đông Mai nói:

"Lão gia nói cho chúng ta làm tỷ muội ..."

Trần Đông Mai chua sót cười:

"Ý tứ này không phải rất rõ ràng sao?"

Tô Nguyên Mi không nói chuyện.

Trần Đông Mai nhìn vẻ mặt của nàng, vẫn không tàng trụ, nói:

https://thuviensach.vn

"Muội muội đã nói với lão gia rồi, Ca nhi bị bệnh, nhường lão gia đến xem xem. Nhưng lão gia nói..."

Thấy ánh mắt Tô Nguyên Mi dời qua, Trần Đông Mai nói tiếp:

"Lão gia nói, không biết Ca nhi là thật bệnh hay là giả bệnh, nếu Ca nhi ba ngày hai đầu bệnh tật, nói là Tô tỷ tỷ khắc Ca nhi, hoặc là Tô tỷ tỷ chiếu cố Ca nhi không tốt. Nghe ý tứ của lão gia, nếu Ca nhi lại sinh bệnh, lão gia sẽ không để Tô tỷ tỷ nuôi dưỡng Ca nhi."

Nhất thời mắt Tô Nguyên Mi hiện lên hung quang:

"Không cho ta nuôi Ca nhi, để ai nuôi?!"

Trần Đông Mai xấu hổ:

"Lão gia nói lời say, hắn nói để ta nuôi, phía sau lại nói thêm một câu 『ai nuôi không phải đều giống nhau』, nhưng mà không biết ý lão gia là gì nữa."

Tô Nguyên Mi ngẩn ra, rồi sau đó đột nhiên nở nụ cười, cười đến rơi nước mắt.

"Tô tỷ tỷ, ngươi đây là..."

Trần Đông Mai có chút hồ đồ, khuya như vậy lại nghe được tiếng cười của Tô Nguyên Mi càng cảm thấy □ người.

"Trần muội muội còn nhớ rõ, lúc ấy ta vừa có thai, nói với lão gia, sinh hạ hài tử, ghi tạc danh nghĩa thái thái?"

Khóe miệng Tô Nguyên Mi khẽ nhếch, mắt lộ ra trào phúng:

"Lời này của lão gia, là muốn cùng ta tính nợ cũ... Nếu không phải đề nghị này, chỉ sợ thái thái sẽ không hòa cách."

https://thuviensach.vn

Vốn Phương Sóc Chương cực kì coi trọng cái thai này của Tô Nguyên Mi, bất quá Tô Nguyên Mi vừa nhấc lên một câu, Phương Sóc Chương liền kế hoạch nhường Thường Nhuận Chi nhận thứ tử nữ làm đích tử nữ, nuôi dưới danh nghĩa của nàng.

Nhưng hôm nay, nàng sinh non nhi tử nối dõi tông đường cho Phương Sóc Chương, đến nay Phương Sóc Chương cũng không thèm tới Yến Quy viện nhìn nàng một lần, cứ cách hai ngày sẽ cho người ôm nhi tử tới cho hắn nhìn một cái, từ lúc ôm nhi tử ra khỏi Yến Quy viện đến lúc đưa về, chưa bao giờ vượt qua nửa canh giờ.

Bây giờ nàng đã ra tháng, tên của nhi tử, Phương Sóc Chương cũng không thèm đặt.

Hắn căn bản không coi trọng đứa con trai này.

Tô Nguyên Mi nghĩ, lại không khỏi ha ha phá lên cười.

Trần Đông Mai thấy nàng cười đến bi thương, trong lúc nhất thời lòng cũng có chút lưu luyến. Cảm giác đồng bệnh tương liên du nhiên nhi sinh.

"Tô tỷ tỷ đừng nghĩ nhiều, hảo hảo dưỡng Ca nhi mới là chuyện đứng đắn."

Trần Đông Mai cúi đầu nói một câu, suy nghĩ hồi lâu lại nói:

"Chuyện của thái thái lúc trước... Sau này chúng ta cũng đừng nói nữa. Bây giờ, thân phận thái thái không giống như trước..."

Khóe mắt Tô Nguyên Mi cười ra lệ, nghe vậy tiếp lời:

"Đúng vậy, nhân gia hòa ly, chức lại đặt lên càng cao... Lão gia nhất định ảo não rồi hối hận đi. A, giữ không được tâm của thái thái, có quan hệ gì tới

https://thuviensach.vn

chúng ta? Kém cạnh với Cửu Hoàng tử, trở về chỉ biết phát giận lên chúng ta."

Trần Đông Mai không biết nói gì, chỉ có thể trầm mặc.

Thật lâu sau, Tô Nguyên Mi âm trắc trắc nói câu:

"Mệnh nàng cũng tốt thật."

Trần Đông Mai cảm thấy Tô Nguyên Mi có chút đáng sợ, nghĩ chuyện nàng muốn nói cũng đã nói xong, đứng dậy nói:

"Đêm đã khuya, Tô tỷ tỷ sớm một chút nghỉ ngơi đi. Muội muội đi về trước."

Tô Nguyên Mi nhàn nhạt đáp, cũng không quan tâm nàng, từ khi nàng đi rồi, liền để nha hoàn đưa lời của nàng đều không một câu.

Ra khỏi Yến Quy viện, nha đầu bên người Trần Đông Mai nhịn không được, oán giận với Trần Đông Mai:

"Mi di nương thật đúng là xem mình như chủ tử, cũng không nhìn tình cảnh hiện tại của nàng ta đi... Lão gia không thèm gặp nàng ta, nàng ta còn làm bộ làm tịch."

Trần Đông Mai bĩu môi:

"Nàng ta đây là không bỏ xuống được cái giá... Vốn tưởng rằng thái thái mất, đương gia chủ mẫu trong phủ sẽ do nàng ta làm, kết quả không nghĩ tới lão gia đem quyền quản gia sự giao cho lão ma ma, sau khi lão ma ma đi, lại giao cho ta. Nàng ta xem ta thuận mắt mới là lạ. Nói không phải nhi, nàng ta còn ghen tị thái thái trước."

Nha hoàn vội hỏi:

https://thuviensach.vn

"Vậy di nương cũng không cần thiết nhường nàng ta, đó là lãng phí nàng ta, nàng ta không chịu cũng phải chịu?"

"Vậy không được."

Đầu óc Trần Đông Mai rất thanh tỉnh:

"Lão gia lại xa nàng ta, nhưng nàng ta còn có lão thái thái làm chỗ dựa, còn có con trai chống lưng."

Trần Đông Mai thở dài, sờ sờ bụng mình:

"Ta cũng muốn có thể giống như nàng ta, sinh một nhi nửa nữ, để nửa đời sau mình có thể dựa vào, ta đã thấy đủ rồi."

Nói đến đây, Trần Đông Mai dừng một lát, nói:

"Gần đây khẩu vị của Chúc Thi có phải không tốt hay không? Hai ngày trước nàng có nói với ta, thấy người mệt mỏi, không có tinh thần, ăn cái gì cũng không vô. Mời đại phu nhìn nàng một cái đi."

Nha hoàn lên tiếng, đỡ Trần Đông Mai trở về.

Ngày thứ hai Trần Đông Mai quả thực mời đại phu, xem mạch cho hảo tỷ muội Chúc Thi cùng nhau lớn lên từ nhỏ, đồng dạng là thiếp thất của Phương Sóc Chương.

Kết quả là Chúc Thi có mang.

Trần Đông Mai thấy có chút phức tạp, cười chúc mừng Chúc Thi.

Mắt Chúc thi căng thẳng, kéo tay Trần Đông Mai lắp bắp nói:

"Đông Mai tỷ, sao, làm sao đây... Mi di nương có phải hay không, có phải hay không hại ta?"

https://thuviensach.vn

Trần Đông Mai phản nắm giữ tay nàng, hít một hơi thật sâu nói:

"Nàng hiện tại ốc còn không mang nổi mình ốc, chỗ nào làm hại ngươi? Yên tâm, có ta ở đây, sẽ không để ngươi có việc."

Chúc Thi vẫn không yên:

"Từ trước nàng còn có thể xuống tay với thái thái, ta cũng, ta cũng đã ở một bên giúp ... Ta, ta có phải hay không gặp báo ứng? Có phải lúc sinh hài tử sẽ chết hay không?"

Đối mặt với bộ dáng khủng hoảng của Chúc Thi, Trần Đông Mai chỉ có thể cúi đầu trầm mặc.

Nếu nói ở một bên bỏ đá xuống giếng, trừ bỏ Chúc Thi, làm sao lại không có phần của nàng trong đó chứ?

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 102: Khúc Nhạc Dạo

Editor: Bộ Yến Tử

Beta: ThyToretto

Phương gia lại có việc vui, ở bên này Thường Nhuận Chi cũng nghe đầy một lỗ tai.

Ngụy Tử vẫn ấm ức chuyện ngày đó Phương Sóc Chương cản đường Thường Nhuận Chi, vừa vặn biết việc này, liền chạy tới trước mặt Thường Nhuận Chi nói.

Thường Nhuận Chi đương nghe chuyện xưa, trả lời:

"Hắn còn rất bận."

Cũng không phải sao, một tiểu thiếp vừa sinh nhi tử, lại có thêm một tiểu thiếp mang thai ...

Ngụy Tử bĩu môi, nói:

"Phương đại nhân vốn là người xuất thân hàn môn, hiện tại thiếp có, nữ nhân thứ xuất cũng có, sau này lại muốn cưới thê tử nhà mẹ đẻ có quyền thế, sợ là sẽ không dễ dàng như ý."

Thường Nhuận Chi cười cười, trên tay không ngừng, ánh mắt còn nhìn chằm chằm đoan chính sinh tuyên bày biện trên bàn, một bút một hoa chộp lấy Kinh Phật.

https://thuviensach.vn

Ngụy Tử thấy nàng không quan tâm việc này, cũng không nhắc lại, lặng lẽ lui ra.

Chờ sau giờ Ngọ Thường Nhuận Chi đi ngủ trưa, Ngụy Tử ngầm kéo Diêu Hoàng nói:

"Diêu Hoàng tỷ, tỷ nói... Nếu Phương đại nhân còn chưa từ bỏ ý định thì làm sao đây?"

Diêu Hoàng nói:

"Hắn còn có thể chưa từ bỏ ý định? Tội danh quấy rầy Hoàng tử phi hắn gánh không nổi."

Ngụy Tử tiếp lời:

"Vậy cũng không chừng! Có một số người cũng không phải là sắc đảm che trời á."

Ngụy Tử lẩm bẩm:

"Hắn đã ngăn cản đường cô nương vài lần, lần trước còn hung ta."

"Đó là do ngươi xông đi lên."

Diêu Hoàng bất đắc dĩ đẩy trán nàng, nói:

"Được rồi, ngươi đừng nghĩ cái này lòng sẽ thanh thản, cô nương có chừng mực."

Ngụy Tử gật đầu, lại hỏi Diêu Hoàng:

"Tỷ nói xem... Tâm của cô nương với Phương đại nhân, bỏ xuống lúc nào vậy? Ta thấy trong dĩ vãng, cô nương đối Phương đại nhân là thật hảo,

https://thuviensach.vn

cả người lẫn trái tim đều cho hắn. Nói thu hồi sẽ thu hồi ... Ta còn thấy có điểm không chân thực."

Diêu Hoàng buồn cười, nói:

"Từ lúc cô nương nói muốn hòa ly, ngày này đều qua gần một năm. Cô nương và Phương đại nhân tổng cộng ở chung bất quá hai năm thời gian, cũng không phải cảm tình vào sinh ra tử gì hết, sao có thể không thu trở lại? Huống chi Phương gia kia bỏ mặc cô ngương chúng ta, tâm cô nương lạnh không phải chuyện bình thường sao? Ai đáng giá gấp gáp đi chịu ngược?"

"Nói cũng phải."

Ngụy Tử hấp hấp cái mũi:

"Phương đại nhân lớn lên đẹp mắt, nhưng Cửu Hoàng tử cũng không kém. Trọng yếu nhất là, Cửu Hoàng tử còn không có tiểu thiếp không có nữ nhân. Cô nhương chúng ta gả tới đó, xác định sống tốt hơn rất nhiều những ngày ở Phương phủ."

"Đó là nhất định."

Diêu Hoàng khẳng định một tiếng, nói với Ngụy Tử:

"Được rồi, đi nghỉ ngơi đi, một lát cô nương nên dậy."

Hai ngày sau, phủ Thái tử truyền đến tin tức, nói là tân nữ quan đã đến, để Thường Nhuận Chi qua gặp mặt.

Thường Nhuận Chi liền đi phủ Thái tử.

Nữ quan mới tới họ Mạc, mắt Thường Nhuận Chi tối sầm lại.

https://thuviensach.vn

Giải quyết việc chung cùng Mạc nữ quan xong, Thường Nhuận Chi lại đi tới chỗ Thái tử phi ngồi một lát, sau đó cáo từ, trực tiếp đi Lại bộ dỡ chức.

Tiếp đãi nàng, là tiểu quan nàng gặp lần đầu ở Lại bộ, rồi dẫn nàng đi phủ Thái tử.

Tiểu quan tự nhiên cũng biết thân phận tương lai của nàng là Hoàng tử phi, tiếp đón càng thêm ân cần.

Thường Nhuận Chi nghe mấy lời khen tặng, mặt vẫn duy trì mỉm cười nhàn nhạt.

Chờ thủ tục xong xuôi, nàng chính thức dỡ xuống chức vị nữ quan, Thường Nhuận Chi cảm thấy thoải mái không ít.

Tiểu quan tiễn nàng một đoạn thật xa Lại bộ mới vừa lòng quay lại, Diêu Hoàng cười nói:

"Vị đại nhân kia cũng thật nhiệt tình."

Thường Nhuận Chi gật đầu, trong lòng lại nghĩ tới một chuyện khác.

"Ngụy Tử."

Nàng khẽ gọi nha hoàn lại gần, nói:

"Phủ Thái tử mới tới một nữ quan họ Mạc, ngươi đi hỏi thăm một chút có phải có quan hệ gì với phủ Phụ quốc công hay không. Nhớ kỹ, đừng để người nhận thấy."

Ngụy Tử vội vàng đáp ứng, Diêu Hoàng mở to hai mắt nhìn Thường Nhuận Chi, chủ tớ hai người nhìn nhau một lúc, một lát sau mới chuyển dời tầm mắt.

https://thuviensach.vn

Danh hào mật thám của Ngụy Tử cũng không phải thổi phồng, bất quá hai ngày, liền hỏi thăm được thân phận Mạc nữ quan tới nói cho nàng biết.

"Quả đúng là có quan hệ họ hàng với phủ Phụ quốc công đó, bất quá nói là bà con xa, dường như là mới tới kinh thành mùa hạ năm nay."

Ngụy Tử nhỏ giọng nói với Thường Nhuận Chi:

"Người phủ Phụ quốc công đưa nàng ta tới phủ Thái tử làm nữ quan, là do Mạc nhũ nhân ở giữa nói vun vào, Thái tử gia chuẩn."

Dừng một chút, Ngụy Tử nói:

"Hình như Thái tử phi không hề thân cận với vị Mạc nữ quan này."

Diêu Hoàng nói:

"Có thể thân cận mới là lạ, đó là thân thích của Mạc nhũ nhân."

Ngụy Tử thở dài:

"Mọi chuyện trong phủ Thái tử cũng thật phức tạp, ngay cả một nha hoàn vẩy nước quét nhà, cũng muốn giảng bối cảnh luận tư lịch ... Nhìn mà đau đầu."

Thường Nhuận Chi bật cười:

"Người trước cửa nhà Tể tướng còn là quan thất phẩm, huống chi người làm việc trong phủ Thái tử?"

Ngụy Tử bĩu môi, rất là khinh thường.

Thường Nhuận Chi mở nàng, nhỏ giọng hỏi Diêu Hoàng:

"Mạc nữ quan kia... Ngươi thấy sao?"

https://thuviensach.vn

Diêu Hoàng nhíu mày, một lúc lâu sau mới nói:

"Ngày ấy nô tì nhìn Mạc nữ quan, cảm thấy ánh mắt nàng ta vừa nhỏ vừa sâu, là người có dã tâm. Càng sâu tới... Không biết nô tì có phải bị tâm lý của mình ảnh hưởng hay không, luôn cảm thấy khi Mạc nữ quan nói chuyện với cô nương, ánh mắt lúc nhìn cô nương có chút đối địch."

Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng vuốt ve ngón tay mình, nửa ngày sau mới trả lời:

"Ngươi cũng cảm thấy như vậy?"

"Cô nương lúc đó cũng cảm giác được?"

Diêu Hoàng vội hỏi.

Thường Nhuận Chi vuốt cằm, chần chờ một lát:

"Sau khi ta nghe nói nữ quan kia họ Mạc, mới có chút đề phòng nàng ta. Cũng không biết có phải giống như ngươi nghĩ không, bị tâm lý ảnh hưởng, cảm giác không mấy khách quan."

Diêu Hoàng suy nghĩ một lúc lâu, nói:

"Mặc kệ Mạc nữ quan kia có ý định gì với cô nương, tóm lại nàng ta không ảnh hưởng gì lớn tới chúng ta là được. Cô nương đã rời khỏi phủ Thái tử, cũng không cần tiếp tục đi quản chuyện phủ Thái tử. Mắt thấy vài ngày nữa đã tới đại hôn của cô nương rồi."

Nhắc tới chuyện đại hôn, Thường Nhuận Chi cũng có chút khẩn trương, mặt đỏ lên.

Diêu Hoàng thấy nàng thẹn thùng, lòng lại rất vui mừng:

https://thuviensach.vn

"Cô nương hảo hảo chuẩn bị gả, thời gian ở lại Hầu phủ không nhiều lắm."

"Đúng vậy..."

Thường Nhuận Chi cảm than một tiếng, tự đáy lòng nói:

"Kỳ thực lúc trước khi hòa ly, ta còn nghĩ, nếu có thể ở lại trong phủ cả đời, cũng có thể xem là một cái đường ra. Nhưng không nghĩ tới, thời gian bất quá một năm..."

Diêu Hoàng ôn nhu nói:

"Đó là do cô nương và Cửu Hoàng tử có duyên phận."

Mặc dù chính xác là do lão thái thái dật dây, nhưng nàng và Lưu Đồng gặp gỡ, không phải có người cố ý an bài.

Lại nói tiếp, cũng thật là duyên phận.

Thường Nhuận Chi cười cười, từ đây gác chuyện phủ Thái tử và Phương gia qua một bên, không quan tâm tới, toàn tâm toàn ý an tâm chờ gả.

Vì có thể lấy tư thái tốt nhất ngày mùng năm tháng chạp xuất giá, Thường Nhuận Chi tự mình làm chút mặt nạ để dùng.

Phấn Trân châu trộn chung với sữa bò và lòng trắng trứng, khuấy đều, nhìn thật sự quái dị.

Sau khi Tiểu Hàn thị hỏi qua, quan sát hai ngày, cảm thấy mặt Thường Nhuận Chi giống như lại trắng ra, cũng thử học phương pháp làm của Thường Nhuận Chi.

Hiệu quả tự nhiên là tốt vô cùng.

https://thuviensach.vn

Cho nên còn mấy ngày nữa là tới mùng năm tháng chạp, nụ cười trên mặt tiểu Hàn thị chưa bao giờ ngừng lại.

Rất nhanh, mùng năm tháng chạp cũng đến.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 103: Sơ Ngũ

Editor: Bộ Yến Tử

Beta: ThyToretto

Mấy ngày trước tuyết cứ rơi liên miên, tiểu Hàn thị còn lo lắng sơ ngũ ngày ấy trời sẽ không tốt.

Ai biết đến sơ tứ trễ, tuyết lại rơi thưa thớt.

Đợi đến sơ ngũ sáng sớm, bầu trời dần sáng sủa, tiểu Hàn thị liên tục chú ý tình huống thời tiết phát hiện, hôm nay là một ngày vạn lý trời quang, thiên thượng không thấy một mảnh bông tuyết.

Hôn lễ tổ chức lúc hoàng hôn, do nam nữ song phương đều không phải hôn đầu (hôn nhân lần đầu), cho nên hạng mục công việc đêm tân hôn cũng ít đi, cũng không cần thiết để người ta cẩn thận dạy một lần.

Bất quá buổi sáng tiểu Hàn thị vẫn tới đây, lúc Thường Nhuận Chi vội tới thỉnh an bà, mịt mờ để nàng vào ban ngày ngủ nhiều một lát, miễn cho buổi tối không có tinh lực.

Mặt Thường Nhuận Chi đỏ bừng lên, kiên trì hầu hạ tiểu Hàn thị rửa mặt chải đầu, theo bà tới tiểu viện lão thái thái.

Hôm nay tinh thần lão thái thái cũng rất chấn hưng, thay đổi một thân đồ mới, lúc này đoan đang ngồi trên ghế, đợi Thường Nhuận Chi phát biểu.

Thường Nhuận Chi cung kính ngồi quỳ tại một bên nghe.

https://thuviensach.vn

Những lời này, lần đầu nguyên chủ gả tới Phương gia cũng đã nghe qua.

Mà khi đó tâm tư nguyên chủ chỉ đặt trên người hôn phu tương lai, lão thái thái nói cái gì, ấn tượng của nàng rất mơ hồ, lại không nhớ được cái khác.

Mà hiện tại Thường Nhuận Chi, lại cẩn thận đem những lời mà lão thái thái nói nhất nhất nghe đầy đủ.

Nói đến lúc không sai biệt lắm, duy độc nửa đoạn sau, lão thái thái nói càng trịnh trọng chút.

"Đây là lần gả thứ hai của ngươi, lần đầu lập gia đình không như ý, có thể hòa ly tái giá. Bây giờ là gả lần hai, gả vào Hoàng gia, nếu lại không như ý, cũng không thể hòa ly lần nữa. Thường gia có thể không cần thể diện này, nhưng Hoàng gia sẽ không bỏ qua."

Lão thái thái ngồi nghiêm chỉnh, ánh mắt lợi hại:

"Cho nên, sau này sống thế nào, cần nhờ vào chính ngươi."

Thường Nhuận Chi thấp giọng xác nhận.

"Hôn nhân, hợp hai họ chi hảo, muốn sống qua ngày như ý, cũng không dễ dàng."

Lão thái thái lẳng lặng nhìn Thường Nhuận Chi, khuôn mặt uy nghiêm không thay đổi, trong mắt lại có chút lo lắng:

"Ngươi có còn nhớ, sau khi ngươi hòa ly trở về, bắt đầu đến bên cạnh ta, ta cùng ngươi nói?"

Thường Nhuận Chi nghĩ một chút, gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

"Cháu gái nhớ được. Lão thái thái nói, đại tỷ tỷ sống tốt, là vì số phận nàng tốt, cũng hiểu được kinh doanh; nhị tỷ tỷ sống tốt, là nàng nhìn rõ vị trí của mình, hiểu cách tính toán. Lão thái thái lấy chuyện này để cháu tự mình nghĩ, vì sao đi đến bước đường hòa ly này..."

Lão thái thái thấy Thường Nhuận Chi vẫn nhớ được lời bà nói lúc trước, thập phần cao hứng.

Bà vẫy tay với Thường Nhuận Chi, ý bảo nàng đến bên người, kéo tay nàng tinh tế đánh giá một phen, cảm khái nói:

"Ngươi đã trưởng thành..."

Thường Nhuận Chi cúi đầu, nói:

"Có lão thái thái chỉ điểm, mẫu thân chiếu cố, nếu cháu gái vẫn không có chút tiến bộ, tự mình cũng không còn mặt mũi đến gặp lão thái thái."

"Như vậy tốt lắm."

Lão thái thái nhẹ nhàng vỗ vỗ tay nàng, vui mừng nói:

"Nhìn ngươi bây giờ trầm ổn nội liễm, sau này ngươi gả cho người ta, ta cũng không cần thay ngươi lo lắng cái gì."

"Lão thái thái đừng mặc kệ cháu gái, cháu gái nếu có việc gì khó, còn phải trở về hỏi ý kiến lão thái thái đó."

Thường Nhuận Chi làm nũng, lão thái thái mím môi nở nụ cười:

"Được, có chuyện gì, cứ việc trở về, nơi này tóm lại vẫn là nhà ngươi."

Thường Nhuận Chi nghe thấy chữ "Nhà", hốc mắt lại đỏ lên.

Tiểu Hàn thị ở một thấy vậy, vội nói:

https://thuviensach.vn

"Êm đẹp, sao lại khóc nhè?"

Lão thái thái cũng nhìn nàng.

Thường Nhuận Chi ngượng ngùng khịt khịt mũi, buồn bã nói:

"Không có gì, chỉ là, chỉ là luyến tiếc..."

Thường Nhuận Chi cảm thấy mình rất may mắn, có được người nhà như vậy.

Liên tục nghe nói, cao môn nhà giàu có rất nhiều điều xấu xa, vừa lúc biết mình xuyên qua thành thứ nữ Hầu phủ, mặc dù trong trí nhớ nói cho nàng biết, đích mẫu của nàng, là người tốt, nhưng nàng vẫn không yên tâm, sợ có chỗ nào đó mà nàng không biết vẫn tồn tại điều xấu xa.

Bây giờ đã trôi qua một năm, những hoài nghi mà nàng từng nghĩ, đều có thể ném đi.

Tiểu Hàn thị bị nàng cảm nhiễm, hốc mắt cũng đỏ.

Lão thái thái kinh duyệt nhiều chuyện, thấy vậy cười nói:

"Còn chưa tới thời điểm người đón dâu tới mà, chờ lúc Nhuận Chi bái biệt phụ mẫu trưởng bối, xuất giá, các ngươi khóc cũng không muộn."

Thốt ra lời này, tiểu Hàn thị và Thường Nhuận Chi không tự chủ được nở nụ cười.

"Lão thái thái!"

Tiểu Hàn thị ra vẻ ủy khuất nói:

"Con dâu và Nhuận Chi là thật thương tâm, ngài thốt ra lời này, giống như hai người chúng ta đang diễn trò vậy đó."

https://thuviensach.vn

Lão thái thái mỉm cười, trêu ghẹo tiểu Hàn thị vài câu, chuyển ánh mắt qua mặt Thường Nhuận Chi.

"Mặc dù gả lần hai, nhưng ngươi cũng không cần hạ thấp vị trí của mình. Gả vào Hoàng gia, nhìn rất vinh quang, kỳ thực có rất nhiều xót xa cùng bất đắc dĩ. Nếu như gả được tốt, còn có chút hy vọng; nhưng nếu như gả không tốt, cũng chỉ có thể chịu đựng mà sống. Ngươi học Đại tỷ tỷ ngươi nhiều chút, sau này thân là Hoàng tử phi, cùng các vương phi và Hoàng tử phi khác ở chung, phải hiểu được khiêm nhường và lễ nhượng, cũng biết cách nhường nhịn và thoái nhượng. Ngươi đi ra ngoài, không đơn giản đại biểu cho thể diện Cửu Hoàng tử, còn đại biểu cho thể diện của phủ An Viễn hầu chúng ta, bất luận như thế nào, không cần chủ động đi bắt nạt người, cũng không để người ta tới bắt nạt, đã biết chưa?"

Thường Nhuận Chi trịnh trọng đáp:

"Cháu gái ghi nhớ trong lòng."

Từ trong viện của lão thái thái đi ra, tiểu Hàn thị liền thúc giục nàng trở về ngủ tiếp.

"Phải tới giờ Dậu mới đón dâu, chúng ta cũng không thể ở cùng. Chờ sau khi ngươi dùng ngọ thực, không sai biệt lắm cũng nên kiểm kê đồ cưới lại lần cuối cùng, nâng đồ cưới xuất môn. Rồi sau đó lại chờ người đón dâu tới đón thân."

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ nói:

"Mẫu thân, lúc này để con về ngủ, làm sao con ngủ được..."

"Ngủ không được cũng nhắm mắt một lát."

Tiểu Hàn thị cười nói:

https://thuviensach.vn

"Bằng không buổi tối làm sao có tinh thần ứng phó?"

"Mẫu thân!"

"Hảo hảo, không trêu ghẹo ngươi, mau trở về đi thôi."

Tiểu Hàn thị ha ha cười, đuổi Thường Nhuận Chi đi rồi, bà cũng muốn vội vã hoàn thành công việc ngày hôm nay, toàn bộ quá trình đưa gả đều phải xem lại một lần, như thế này các tân khách liền sắp tới cửa.

Mặc dù không phải lần đầu gả nữ nhi vào Hoàng gia, nhưn đến hôm nay, tiểu Hàn thị vẫn bận tối mày tối mặt, hoàn toàn không có cảm giác vô cùng thuần thục.

Cũng may có Thường Mộc Chi chạy tới hỗ trợ bà quản lý.

Triệu Thanh Dao đang mang thai, ở một bên trợ thủ.

Thường Mộc Chi hỏi nàng:

"Bằng đệ đưa đồ gả mới qua chưa? Như thế này xuất môn nên nói hắn trước một tiếng."

Triệu Thanh Dao gật đầu nói:

"Số đo đã lấy rồi, phu quân thử xuyên qua nói rất vừa người, không có vấn đề."

Tiểu Hàn thị lại nói:

"Mộc Chi, ngươi đến xem danh sách tân khách yến hội, ta đi tới trước thống nhất an bài số ghế, ngươi nhìn thử xem có chuyện gì không ổn hay không."

Sau khi Thường Mộc Chi tiếp nhận lật phiên, nhíu mày nói:

https://thuviensach.vn

"Mẫu thân, nhị thái thái phủ Văn Viễn hầu này, vẫn là an bài đến bàn họ Mạc đi thôi, chúng ta và bà ta cũng không thân cận."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 104: Thứ Nữ

Editor: Bộ Yến Tử

Beta: ThyToretto

Tiểu Hàn thị vừa nhận lấy nhìn thử, có chút hồ đồ:

"Nhị thái thái phủ Văn Viễn hầu không phải tỷ muội với tam thái thái phủ Trấn Quốc công sao? Ta nghĩ các nàng quan hệ gần, cho nên an bài các nàng ở cùng nơi. Có vấn đề hả?"

Mặt Thường Mộc Chi có chút âm trầm, nói:

"Tam thái thái phủ Trấn Quốc công là đích mẫu của hôn phu Thấm Chi, chúng ta đương thân thích đợi, an bài bà ta ngồi vị trí thân cận chủ | bàn tiệc ngược lại cũng không có gì không ổn. Nhưng nhị thái thái phủ Văn Viễn hầu kia, thường ngày không có lui tới thân cận với chúng ta, làm gì cất nhắc bà ta như vậy."

Tiểu Hàn thị nghe thấy trong lời Thường Mộc Chi có chút không vui, đến cùng cũng là nữ nhi của mình, lúc này liền biết Thường Mộc Chi có chuyện gì đó gạt bà.

"Ở trước mặt mẹ ruột của ngươi, ngươi còn che dấu cái gì chứ?"

Tiểu Hàn thị tức giận nói:

"Nhị thái thái phủ Văn Viễn hầu kia có chỗ nào đắt tội ngươi hả? Ngươi nhanh nói rõ ràng cho mẫu thân."

https://thuviensach.vn

Thường Mộc Chi mím môi trầm mặc, Triệu Thanh Dao ở một bên khuyên nhủ:

"Vương phi có tâm sự gì, cứ nói với thái thái, đừng để trong lòng buồn một mình. Thái thái đã biết, còn có thể đưa ra chủ ý cho Vương phi không phải sao?"

Triệu Thanh Dao nghĩ có lẽ Thường Mộc Chi e ngại nàng ở đây, không tiện nói, nói xong lời này liền tìm cớ tránh đi.

"Được rồi, hiện tại chỉ có chúng ta, ngươi nói, nhị thái thái phủ Văn Viễn hầu chỗ nào không ổn?"

Sắc mặt Tiểu Hàn thị trịnh trọng hỏi Thường Mộc Chi.

Thường Mộc Chi than dài một tiếng:

"Kỳ thực cũng là ta lòng dạ hẹp hòi, đệ muội tránh đi như vậy, ngược lại ta có vẻ bài xích nàng..."

"Nói đứng đắn."

Tiểu Hàn thị cười nói:

"Đệ muội ngươi còn tới mức không độ lượng như vậy."

Thường Mộc Chi thành thật nói:

"Mẫu thân cũng biết, trong khoảng thời gian này Vương gia ở trước mặt Thánh thượng được yêu thích đi?"

"Ừ."

Tiểu Hàn thị vuốt cằm.

https://thuviensach.vn

"Lúc trước rất nhiều người đều nghĩ cách muốn cùng ta và vương phủ nhấc lên quan hệ, những người này, không ứng phó lại không thể nào nói nổi, ứng phó bằng lời, ta lại sợ chọc phiền toái cho vương gia. Cho nên, liên tục đều là nói dịu dàng thái độ có lệ."

Thường Mộc Chi than nhẹ một tiếng:

"Sau đó ta ngẫm lại cứ tiếp tục như vậy cũng không được, nhân gia còn nói một khi Thụy vương phủ chúng ta | đắc thế, liền không coi ai ra gì ... Cho nên sau khi cùng Vương gia thương lượng, tổ chức mấy tràng yến hội."

Chuyện này tiểu Hàn thị cũng biết đến, phủ Thụy vương tổ chức yến hội, bà cũng đi hai lần.

Thường Mộc Chi nói đến đây, sắc mặt càng thêm trầm:

"Nhị thái thái phủ Văn Viễn hầu mang nữ nhi nhà bà ta tới, dường như không xem thấy ta, cứ tiếp tục chạy tới bên cạnh Vương gia, liên tục khen thứ nữ của bà ta ôn nhu hơn người. Thứ nữ đó còn tìm cơ hội trực tiếp cọ lên người Vương gia, sau đó cũng không biết nàng ta dùng kế gì, lại ngã vào lòng Vương gia."

Lúc này Tiểu Hàn thị trợn tròn mắt:

"Vậy Thụy vương nói sao?"

Sắc mặt Thường Mộc Chi tốt lên một chút:

"Vương gia nói, đỡ người bất quá là nhấc tay chi lao, nói nhị thái thái đừng quá cảm kích hắn, trực tiếp đem câu kế tiếp của nhị thái thái đánh đổ."

Tiểu Hàn thị nghe vậy cũng nhẹ nhàng thở ra:

https://thuviensach.vn

"Như vậy không phải rất tốt sao? Vương gia không thèm để ý, các nàng cũng không có cách."

"Có cái gì tốt đâu."

Thường Mộc Chi phiền chán nói:

"Nếu cứ như vậy qua đi, ta cũng liền nhịn. Nhưng sau đó Vương gia trở về nói với ta, hắn ở trên đường cũng có thể gặp thứ nữ phủ Văn Viễn hầu, thứ nữ kia liên tiếp đến ngẫu ngộ cái gì ... Vương gia mang ra đùa, nói ta nếu nghĩ không ra biện pháp để thứ nữ kia đừng quấn quít lấy hắn, vậy hắn liền đem thứ nữ kia nạp vào cửa, cũng đỡ cho hắn phải thành một khối thịt béo cho người nhớ thương."

Thường Mộc Chi nói xong phun ra một ngụm trọc khí:

"Ta hiện tại nhìn thấy người phủ Văn Viễn hầu liền cảm thấy ghê tởm. Thứ nữ kia ta cũng đã gặp qua, là một cô nương dè dặt cẩn trọng, có thể thấy được nàng ở dưới ánh mắt thủ hạ đích mẫu kiếm ăn, cũng không dễ dàng. Thứ nữ xảy ra chuyện gì? Không phải sẽ bị ném cho người ta làm tiểu thiếp chịu giày xéo sao?"

Tiểu Hàn thị nhíu mày:

"Ngươi đồng tình thứ nữ kia? Đây không thể được! Nàng ta sống không như ý, vậy cũng không có quan hệ tới ngươi, ngươi đừng có làm người hiền lành, thật sự nhường Thụy vương nạp nàng ta vào cửa."

"Sao có thể chứ."

Thường Mộc Chi nói:

"Ta bây giờ đang phiền không biết làm cách nào đuổi thứ nữ kia, trượng phu của mình bị người nhớ thương, cảm giác này rất sốt ruột."

https://thuviensach.vn

Tiểu Hàn thị thở dài một tiếng, kéo tay nàng vỗ vỗ:

"Đi, theo ý ngươi, an bài nhị thái thái phủ Văn Viễn hầu kia xa chút."

Tiểu Hàn thị nói như vậy, Thường Mộc Chi lại có chút chần chờ :

"Vậy... Tam thái thái phủ Trấn Quốc công có phải sẽ có ý kiến hay không? Rõ ràng các nàng là tỷ muội, còn an bài các nàng thật xa."

Tiểu Hàn thị nói:

"Khách tùy chủ liền, bà ta có ý kiến thì như thế nào? Đến lúc đó ta sẽ nói vị trí đã an bài thỏa đáng, không tốt sửa đổi. Nếu bà ta làm bộ làm tịch khó xử ta, vậy bà ta sẽ bị mang tiếng bá đạo hay soi mói, ta cũng không để ý giúp bà ta khuếch tán lớn hơn."

Thường Mộc Chi cười, lặng lẽ giơ ngón tay cái với tiểu Hàn thị.

Tiểu Hàn thị giương mắt cười, lại tiếp tục nói với Thường Mộc Chi:

"Chuyện của thứ nữ kia, kỳ thực cũng không khó. Đến cùng thì ngươi vẫn là Vương phi, phủ Văn Viễn hầu cũng không thể vì vậy mà cứng rắn đắc tội ngươi. Ngày nào đó ngươi trực tiếp phóng thoại, cảnh cáo bọn họ một phen, chắc hẳn bọn họ cũng cân nhắc không dám làm gì ngươi."

"Này..."

Thường Mộc Chi có chút do dự. Phương thức làm việc như vậy, khác hẳn hoàn toàn với hình tượng làm người hiền lành đại tướng kính đình bên ngoài.

Tiểu Hàn thị thấy nàng do dự liền biết nàng nghĩ cái gì, nói:

"Ngươi, cái đứa nhỏ này, trước khi gả ngươi giúp mọi người làm điều tốt, là để cho ngươi có chút tiếng tâm. Bây giờ ngươi đã có thanh danh là

https://thuviensach.vn

Vương phi hiền lương thục đức, không sợ thả ra chút cường thế, cũng để người ta biết, mặc dù ngươi giúp người ta làm điều tốt, cũng sẽ không ở yên đợi người ta tới bắt nạt."

Dừng một chút, tiểu Hàn thị mặt mày hớn hở nói:

"Theo ta thấy, Vương gia chỉ đùa với ngươi thôi, để ngươi nghĩ cách làm cho thứ nữ kia đừng quấn quýt lấy hắn, bằng không hắn cứ trực tiếp nạp thứ nữ đó vào cửa, kỳ thực cũng là đang ép ngươi làm một Vương phi đứng đắn. Lúc trước phu thê các ngươi ở trong hoàng thất đầu cũng không thấy được, bây giờ Thụy vương được thánh thượng coi trọng, ngươi muốn làm người mềm mỏng, Thụy vương cũng lo lắng không phải sao? Chẳng bằng ngươi cứ thừa dịp này, bày ra một mặt cường thế của ngươi, cũng để người ta phải suy nghĩ khi đánh chủ ý tới hậu viện Thụy vương."

Thường Mộc Chi rộng mở tầm mắt, nói:

"Mẫu thân nói phải... Sao ta có thể không nghĩ tới chứ?"

"Ngươi nha, còn phải ăn cơm nhiều năm nữa mới theo kịp ta."

Tiểu Hàn thị hí mắt, nói:

"Được rồi, chuyện này của ngươi cứ đặt sang một bên đi thôi, tới lúc đó ngươi lại xử lý. Chuyện quan trọng nhất hôm nay, chính là chung thân đại sự của Nhuận Chi, cũng không thể xảy ra sơ xót gì."

"Mẫu thân yên tâm, còn có ta nhìn chằm chằm mà."

Thường Mộc Chi cười cười, mau chân chạy tới xem Thường Nhuận Chi.

Tiểu Hàn thị vội hỏi:

"Ta để nàng đi ngủ, chờ lúc dùng cơm trưa lại kêu nàng dậy, tỷ muội các ngươi lại nói chuyện một lát."

https://thuviensach.vn

Thường Mộc Chi nhất thời che miệng cười nói:

"Đây không phải giống với lúc ta xuất giá sao? Mẫu thân cũng để ta ngủ ngày nhiều chút."

"Không phải à, ban ngày ngủ đủ, buổi tối cứ việc ép buộc."

Tiểu Hàn thị nháy mắt mấy cái, Thường Mộc Chi buồn bực nở nụ cười.

Cười xong, Thường Mộc Chi cảm khái nói:

"Mẫu thân, nữ nhi thực may mắn, có mẫu thân tốt như người vậy... Nhuận Chi cũng cần phải cảm kích người mười phần á."

"Sao lại nói lời đó chứ."

Tiểu Hàn thị kỳ quái nói.

Thường Mộc Chi cười cười:

"Không có chuyện gì, chỉ là đột nhiên nghĩ tới thứ nữ phủ Văn Viễn hầu, có chút cảm khái mà thôi."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 105: Hôn Tịch

Editor: Bộ Yến Tử

Beta: ThyToretto

Thường Nhuận Chi có chút mơ màng ngồi dậy, đã là buổi trưa một khắc.

Diêu Hoàng và Ngụy Tử vẻ mặt vui mừng hầu hạ nàng đứng dậy tắm rửa, thay cho nàng bộ giá y đỏ thẫm.

Thường Nhuận Chi nhìn giá y tầng tầng lớp lớp liền cảm thấy đau đầu.

Tuy rằng là mùa đông, nhưng xiêm y rườm rà như vậy, mặc cũng khó, thoát cũng cực khổ... Thường Nhuận Chi thiên mã hành không nghĩ.

"Cô nương?"

Diêu Hoàng thấy nàng nhìn giá y ngẩn người, vội gọi một tiếng.

Ngụy Tử không yên nói:

"Cô nương, giá y này là trong cung làm mới đưa tới..."

Thường Nhuận Chi lên tiếng, thấy Ngụy Tử dè dặt cẩn trọng, đầu óc vừa nghĩ liền hiểu rõ, Ngụy Tử lo lắng nàng có phải đang nhớ tới lần mặc giá y xuất giá trước kia hay không.

"Không có việc gì. Bất quá... Hiện tại muốn mặc vào sao?"

Thường Nhuận Chi buồn rầu hỏi:

https://thuviensach.vn

"Người đón dâu không phải giờ Dậu mới tới sao? Còn phải đợi hai ba canh giờ nữa mà."

Diêu Hoàng cười nói:

"Chờ cô nương dùng xong ngọ thiện, cũng là lúc theo thái thái đi gặp các vị tân khách đến chúc mừng, tự nhiên phải ăn mặc long trọng chút, lấy đó làm cảm tạ với tân khách. Chờ gặp xong tân khách, cô nương phải trở về tịnh mặt, thượng trang, đeo trang sức. Một lát còn có quan viên Lễ bộ và ma ma trong cung tới gặp cô nương."

Lần đầu nguyên chủ kết hôn là gả cho tiểu quan hàn môn, tự nhiên không có nhiều quy củ rườm rà như vậy. Lại nói ngày thành thân, trong lòng nguyên chủ chỉ tâm tâm niệm niệm hôn phu tương lai, căn bản không quản tới quá trình phải đi lễ nghi này.

So với nguyên chủ cảm tính mà nói, Thường Nhuận Chi phải để ý tính nhiều lắm.

Tuy rằng kêu rên trong lòng, nhưng nàng vẫn ngoan ngoãn nghe lời, từ lúc Diêu Hoàng và Ngụy Tử mặc vào một tầng giá y cho nàng.

Giữa lúc đó, Nhạc thị cũng chạy tới, tiếp nhận quần áo trong tay Ngụy Tử, tự mình mặc cho nữ nhi.

"Di nương tới rồi sao?"

Thường Nhuận Chi giang hai tay, nhìn Nhạc thị mỉm cười.

Nhạc thị đáp lời nàng:

"Thái thái cho người tới truyền lời, muốn ta tới hầu hạ người trang điểm."

Mặt Nhạc thị mang theo tươi cười, nhìn Thường Nhuận Chi nói:

https://thuviensach.vn

"Tam cô nương hôm nay thật đẹp."

"Di nương, ta còn chưa có thượng trang."

Thường Nhuận Chi cười.

Nhạc thị gật đầu:

"Thượng trang khẳng định hấp dẫn hơn nữa."

Thường Nhuận Chi mặc xong giá y, đi tới trước gương trang điểm cẩn thận nhìn.

Trong gương đồng chiếu ngược ra ảnh một người có chút mơ hồ, nhưng sắc mặt vui vẻ cùng y phục đỏ thẩm làm cho người ta nhìn vào tâm cũng nảy sinh vui mừng.

Thường Nhuận Chi sờ sờ giá y làm bằng thủ công, cười hỏi Nhạc thị:

"Di nương xem giá y này có đẹp mắt không?"

"Đẹp mắt."

Nhạc thị tự đáy lòng nói. Lại có chút tiếc nuối:

"Chỉ tiếc là giá y này ta không giúp gì hết."

Giá y lần đầu nguyên chủ xuất giá, là do Nhạc thị tự mình may. Mà giá y lần này là sau khi được hôn chỉ, Lễ bộ cho người tới hỏi số đo của Thường Nhuận Chi để Dệt Tạo cục trong cung làm, Nhạc thị tự nhiên không xen tay vào được.

"Mặc dù di nương không may giá y bên ngoài, nhưng mà thứ ta mặc bên trong là do di nương tự tay làm."

Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng kéo tay Nhạc thị, cười nói:

https://thuviensach.vn

"Di nương làm, dán vào tâm ta."

Nhạc thị lúc này mặt mày hớn hở, nhìn khuôn mặt Thường Nhuận Chi còn chưa thượng trang trắng trong thuần khiết, hốc mắt lại có chút đỏ.

Thường Nhuận Chi cũng cảm thấy mũi có chút chua xót.

Cũng may lúc này tiểu Hàn thị để Ngọc Kỳ tới gọi Thường Nhuận Chi qua, nói muốn đi cảm tạ các vị tân khách.

Nhạc thị vội vã giúp Diêu Hoàng đi tiểu phòng bếp bưng đồ ăn lên, để Thường Nhuận Chi ăn no mới tới đó.

"Một lát vội vàng sẽ không có thời gian rảnh dùng bữa đâu, cô nương ăn nhiều chút nhé, hạ thưởng còn có chút mệt."

Nhạc thị liên tục chia thức ăn cho Thường Nhuận Chi, Thường Nhuận Chi gật gật đầu, ăn không khách khí.

Giải quyết xong ngọ thiện, Thường Nhuận Chi theo Nhọc Kỳ tới chỗ tiểu Hàn thị.

Hoàng gia cưới tức (dâu), tân tức phụ (con dâu mới) nhà mẹ đẻ cũng không phải tiểu hộ cửa nhỏ, bởi vậy ngày thân nghênh này, dường như nam đều đi phủ Cửu Hoàng tử, mà nữ quyến liền tới phủ An Viễn hầu.

Một ngày này phủ An Viễn hầu náo nhiệt phi phàm, chủ thính, sườn thính đều có người ngồi đầy.

Tiểu Hàn thị dẫn Thường Nhuận Chi đi kính rượu một bàn tiếp một bàn, cảm tạ các nàng đến phủ An Viễn hầu chung vui ngày Thường Nhuận Chi xuất giá.

Đại đa số nữ quyến liên tục nói cát tường, thỉnh thoảng cũng có vài người không biết chừng mực, toan tính nói mấy câu không xuôi tai, tiểu

https://thuviensach.vn

Hàn thị cũng như bình thường mỉm cười cho qua, không so đo với các nàng.

Dù sao cũng là ngày đại hỉ, tâm tình tiểu Hàn thị thượng có thể, cũng không muốn xảy ra thêm chuyện.

Khi kính rượu tới trước mặt tam thái thái phủ Trấn Quốc công, tam thái thái có chút kỳ quái hỏi:

"Quý nhân như Hầu phu nhân có chuyện vội, không biết ngài đã an bài nhị thái thái phủ Văn Viễn hầu ở đâu? Hôm kia ta có nói, ta và nhị thái thái phủ Văn Viễn là tỷ muội, Hầu phu nhân xử sự chu đáo, hôm nay hơn phân nửa sẽ đem ta và nàng an bài ở một khối tới."

Một bàn khác nữ quyến nhất thời tiêu thanh, hai mặt nhìn nhau.

Đều là tiểu nhân tinh chìm nổi trong trạch viện không ít năm, ai mà không hiểu câu nói trào phúng đó của tam thái thái?

Tiểu Hàn thị tươi cười không đổi, chậm rì rì không mềm không cứng trả lời:

"Danh sách tân khách đều là định tốt vào buổi sáng, nếu tiếp đón có gì không ổn, tam thái thái ngài nên tha thứ cho."

Tam thái thái ý vị thâm trường nói:

"Sau này Hầu phu nhân nên xử sự càng cẩn thận mới tốt. Hôm nay cũng may là không ổn trên người ta, hai nhà chúng ta là thân thích, tự nhiên sẽ không trách Hầu phu nhân. Nhưng nếu sau này không ổn trên người khác, sẽ không cho qua dễ như vậy."

Thường Nhuận Chi không biết vị tam thái thái này có gì quá tiết với đích mẫu nhà mình, nhưng ý tứ trong lời bà ta từ đầu đến cuối đều là chỉ trích

https://thuviensach.vn

tiểu Hàn thị xử sự qua loa, Thường Nhuận Chi nghe có chút khó chịu.

"Tam thái thái thứ lỗi, hôm nay khách liền tùy chủ đi. Nếu sau này nhà chúng ta lại làm bàn tiệc, mời tam thái thái tới cửa, tam thái thái có yêu cầu gì, trước tiên nên phái người đến báo trước cho mẫu thân ta một tiếng. Nói vậy mẫu thân sẽ dựa theo lời tam thái thái nói, nhất nhất an bài thỏa đáng, để không tới lúc đó lại để tam thái thái có điểm soi mói, nhất định làm vừa lòng tam thái thái."

Mặt Thường Nhuận Chi mang theo tươi cười, nhẹ giọng nói.

Sau khi nói lời này, có vài vị nữ quyến cúi đầu che miệng cười, vẻ mặt khó chịu của tiểu Hàn thị cũng dịu bớt.

Chính xác, ngươi tới nhà nhân gia làm khách, còn nhiều yêu cầu như vậy, một chút cũng không biết thông cảm chủ nhà. Đối với loại người thích bới móc này, thấy bà ta bị nghẹn trở lại, quả thật là nhân tâm đại khoái.

Thường Nhuận Chi nói xong, cũng không chờ tam thái thái nói nữa, liền nói với tiểu Hàn thị:

"Mẫu thân, chúng ta đi bàn tiếp theo đi?"

Tiểu Hàn thị tự nhiên mỉm cười vuốt cằm, tùy ý đi tiếp đón các nữ quyến khác, dẫn Thường Nhuận Chi đi bàn tiếp theo.

Chờ kính rượu hơn nữa tân khách, Thường Nhuận Chi mới hỏi tiểu Hàn thị:

"Phủ Trấn Quốc công không phải thân gia với chúng ta sao? Sao tam thái thái kia lại ở trước mặt nhiều người khó dễ mẫu thân vậy?"

Tiểu Hàn thị hừ một tiếng:

https://thuviensach.vn

"Ta đau lòng nhị tỷ ngươi như thân nữ nhi, nhưng tam thái thái kia đối đãi nhị tỷ phu ngươi không giống như thân nhi tử. Ngươi nói bà ta có thể coi ta là thân gia sao?"

Nguyên chủ đối với hôn sự nhị tỷ mình là Thường Thấm Chi vẫn chưa hiểu rõ hết, nhưng cuối cùng luôn cảm thấy tuy nhị tỷ phu là thứ tử, có thể hắn đến cùng còn ngoại phóng làm quan, ở phủ Trấn Quốc công phải sống dễ chịu mới đúng.

Thường Nhuận Chi đem nghi hoặc này hỏi tới.

Tiểu Hàn thị nghe xong cũng chỉ cười nhạo một tiếng.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 106: Đại Hôn (Một)

Editor: Bộ Yến Tử

Beta: ThyToretto

"Lúc trước nhị tỷ ngươi ở trong cung làm nữ quan, mà nhị tỷ phu ngươi lúc đó là tiểu quan ở Lại bộ không có đầu ra, luận cấp bậc, còn muốn thấp hơn nhị tỷ ngươi vài cấp."

Tiểu Hàn thị thấy Thường Nhuận Chi không biết chuyện này, tinh tế nói cho nàng nghe.

"Lúc đó nhị tỷ ngươi về nói với ta, nàng coi trọng thứ tử Thừa Học tam phòng phủ Trấn Quốc công, nói hắn chăm chỉ cầu tiến, tuy rằng hiện tại không tìm được đầu ra, nhưng vĩnh viễn sẽ không bị đè nặng. Khi đó, nhị tỷ ngươi mang thân phận nữ quan, người tới cửa cầu thân rất nhiều, còn có vài đích tử gia tộc nguyện ý cưới nàng làm chính thê. Vốn ta cũng không coi trọng nhị tỷ phu ngươi, nhưng nghĩ đó là người mà nhị tỷ ngươi coi trọng, nên cũng không tiện mở miệng từ chối. Thế là ta bẩm báo lão thái thái, để lão thái thái định đoạt."

"Sau khi lão thái thái cân nhắc một phen, lại phái người cẩn thận tìm hiểu phẩm hạnh nhị tỷ phu ngươi, sau đó đồng ý."

Tiểu Hàn thị nói đến đó, lại nhịn không được bật cười:

"Lúc đó phụ thân ngươi rất không vui, cảm thấy mặc dù nhị tỷ ngươi là thứ xuất, nhưng tướng mạo hay nhân tài đều tốt, phối với thứ tử không bản

https://thuviensach.vn

sự phủ Trấn Quốc công, là thấp gả, không chịu đồng ý cọc hôn sự này của nhị tỷ ngươi. Sau đó lão thái thái mắng ông ta một trận, ngại hiếu đạo, phụ thân ngươi không thể không đồng ý."

Thường Nhuận Chi mím môi cười.

Tiểu Hàn thị tiếp tục nói:

"Cọc hôn sự này muốn định xuống, ở giữa còn một đoạn phong ba. Bên này chúng ta không ghét bỏ thân phận nhị tỷ phu ngươi, ngược lại tam thái thái phủ Trấn Quốc công không vừa ý cửa thân gia này."

Thường Nhuận Chi suy nghĩ, nhíu mày nói:

"Là tam thái thái không nhìn được thứ tử có nhạc gia cường thế hả?"

Tiểu Hàn thị gật đầu:

"Tam thái thái đó làm người không rộng lượng chút nào, nhị tỷ phu ngươi ở dưới thủ hạ của đích mẫu hắn kiếm ăn không dễ. Theo như nhị tỷ ngươi nói, vốn nhị tỷ phu ngươi từng có vài cơ hội thăng cấp, nhưng tất cả đều không thành, đó là vị tam thái thái này đứng sau lưng phá rối. Tam thái thái này có một đích tử, đích tử của bà ta không tiền đồ, sao có thể dễ dàng tha thứ cho thứ tử có tiền đồ tốt hơn nhi tử của mình chứ?"

"Bây giờ, phỏng chừng tam thái thái này còn cho rằng, nhị tỷ phu ngươi thành thân hai năm có thể tới Hàng Châu bổ khuyết cho vị quan bệnh chết ở đó, là do chúng ta ở sau lưng xuất lực. Cho nên bà ta liên tục nhìn phủ chúng ta không vừa mắt. Chú ý mặt mũi nhị tỷ ngươi, ngày tết chúng ta vẫn lui tới một hai với phủ Trấn Quốc công. Bên cạnh đó, không tính thân cận."

Thường Nhuận Chi nói:

https://thuviensach.vn

"Ý nghĩ của tam thái thái này, kỳ thực cũng rất bình thường. Không hãm hại nhị tỷ phu, cũng không ở giữa phá hư, nói đúng ra là cách nói chuyện có chút chanh chua lại không xuôi tai, cũng không tính bà ta quá đáng."

Tiểu Hàn thị cả cười:

"Cho nên nhìn cách làm người của bà ta cũng không ác lắm. Nếu như bà ta là nhân vật lợi hại độc chết người, nói gì ta cũng sẽ không cho nhị tỷ ngươi thành con dâu nhà họ. Cũng coi như nhị tỷ phu ngươi có vận khí, mới thành thân, gặp được chuyện tốt, mang theo nhị tỷ ngươi rời khỏi kinh thành, cùng không cần nhìn mặt hay làm ngại mắt tam thái thái."

Thường Nhuận Chi cười nói:

"Đều là đích mẫu, chỉ có mẫu thân là tốt nhất."

Tiểu Hàn thị liếc nàng, cười mắng:

"Miệng lưỡi trơn tru."

Thường Nhuận Chi làm bộ muốn ngấy ở bên người tiểu Hàn thị làm nũng, tiểu Hàn thị vội đẩy nàng:

"Được rồi, ngươi nên trở về khuê phòng trang điểm đi. Đợi một lát người của Lễ bộ và ma ma trong cung sẽ tới."

Thường Nhuận Chi ngoan ngoãn nghe lời trở về, nương tử trang điểm đã chờ trong phòng nàng.

Nhìn thấy Thường Nhuận Chi, nương tử trang điểm nhanh chóng hành lễ, mở ra hộp dụng cụ trang điểm cần dùng, nhất nhất triển lãm cho Thường Nhuận Chi xem.

Thường Nhuận Chi tự nhiên không có dị nghị, nhắm mắt lại tùy ý nương tử trang điểm đùa nghịch.

https://thuviensach.vn

Tịnh mặt đến một nửa, Ngọc Kỳ liền dẫn quan viên Lễ bộ và ma ma dạy lễ nghi trong cung tới.

Người của Lễ bộ là một trung niên sắc mặt ngay thẳng, sau khi thấy Thường Nhuận Chi cũng không nói nhiều, cầm Thánh chỉ trong tay bắt đầu đọc.

Thường Nhuận Chi quỳ xuống nghe chỉ, một đống từ ngữ vừa trau chuốt hoa lệ lại vừa xa lạ ập vào tai nàng, đọc xong lễ quan liền đưa Thánh chỉ tới tay Thường Nhuận Chi.

Đây là một đạo Thánh chỉ ban thưởng danh hào Hoàng tử phi cho Thường Nhuận Chi, Thường Nhuận Chi được mang theo Thánh chỉ này vào cửa lớn phủ Cửu Hoàng tử, chờ sau khi buổi lễ kết thúc, nàng còn phải cùng Cửu Hoàng tử tới Lễ bộ, treo Thánh chỉ này lên, lưu danh trên tông điệp Hoàng gia, đến lúc hoàn thành nghi thức đó nàng mới chân chính trở thành con dâu Hoàng gia.

Thường Nhuận Chi trịnh trọng cất Thánh chỉ vào trong hộp, giao cho Diêu Hoàng bảo quản.

Lễ quan tuyên chỉ xong, nói mấy câu chúc mừng, lui ra ngoài, để ma ma trong cung ở lại dạy một ít lễ nghi cung đình cho Thường Nhuận Chi.

Vị ma ma này là do Quý phi nương nương chọn, khuôn mặt hiền lành, cũng không có bộ dạng lão khí hoành thu như các ma ma khác.

Bà tinh tế nói cho Thường Nhuận Chi một ít chuyện cần chú ý trong cung, hơn nữa báo cho nàng biết những hạng mục cần phải làm tiếp theo, hôm nay sau khi hoàn thành lễ thân nghênh tiếp đó là những chuyện cần làm vào ngày thứ hai, thứ ba và ngày thứ tư.

Nói xong, ma ma lại nhỏ giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Lão nô truyền lời của Quý phi nương nương."

Thường Nhuận Chi lập tức đứng thẳng cúi đầu.

"Bởi vì Cửu Hoàng tử phi trước mới vào cửa liền dưỡng bệnh, cũng không có trải qua những trình tự này, ngay cả thượng tông điệp, cũng do Cửu Hoàng tử đích thân đi. Bây giờ ngài trở thành Hoàng tử phi, kỳ thực đãi ngộ không khác nhiều lắm so với nguyên phối. Mong rằng sau này ngài và Cửu Hoàng tử cầm sắt cùng minh, tương kính như tân, vì Cửu Hoàng tử khai chi tán diệp, sinh con nối dòng."

Thường Nhuận Chi vuốt cằm, nói:

"Tạ Quý phi nương nương dặn dò, thần nữ dám không tòng mệnh."

Lão ma ma vừa lòng nở nụ cười, nói với Thường Nhuận Chi:

"Những điều lão nô muốn nói đã nói xong rồi, Cửu Hoàng tử phi vẫn nên nhanh chóng trang điểm đi."

Lễ quan Lễ bộ phải chứng kiến toàn bộ quá trình thân nghênh, mà lão ma ma trong cung sẽ làm bạn bên cạnh Thường Nhuận Chi theo nàng từ Hầu phủ tới phủ Hoàng tử.

Vốn lão ma ma còn có chức trách kia, lấy khăn hỉ tân nương, nhưng đây là đêm tân hôn lần hai.

Bởi vì Thường Nhuận Chi gả lần hai, cho nên khâu này được bỏ qua. Lão ma ma chỉ cần cùng Thường Nhuận Chi đến phủ Cửu Hoàng tử, núp góc tường nghe chuyện, sáng sớm hôm sau sẽ hồi cung phục mệnh.

Không sai, tác dụng của lão ma ma chính là giám sát phu thê có động phòng vào đêm tân hôn, hợp phòng có thoải mái hay không.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi không biết điểm này, trang điểm xong thì nói chuyện phím với lão ma ma mấy câu, sau đó biết "Tin dữ" này.

Trong lúc nhất thời, nàng cảm thấy mình bị người ta lôi ra ngoài lột sạch.

Phu thê ở trong phòng làm gì ... Đừng nói là một lão ma ma không liên quan ở một bên "Rình coi", chính là cha nương nàng biết, không phải cũng làm cho người ta khó xử sao!

Đến lúc đó phải nghĩ biện pháp, lừa lão ma ma này đi...

Thường Nhuận Chi nghĩ trong lòng, lại không chú ý sắc mặt nàng càng ngày càng hồng.

Nương tử trang điểm cười, nói:

"Màu da của ngài tốt lắm, trang điểm lên, nhìn mặt hồng như quả đào, hôm nay nhất định Cửu Hoàng tử sẽ bị ngài mê hoặc."

Thường Nhuận Chi cảm thấy mặt mình sung huyết.

Bất tri bất giác, mặt đã trang điểm xong, còn thừa lại chuyện cuối cùng đó là mang Phượng quan hà bí.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 107: Đại Hôn (Nhị)

Editor: Bộ Yến Tử

Beta: ThyToretto

Hồng thường khăn quàng vai bộ diêu quan, điền anh rầu rĩ đeo san san.

(Đó là một câu thơ miêu tả về tân nương tử. Ta không dịch được. Thông cảm nhé! ^--^)

Đeo lên Phượng quan hà bí, toàn bộ quá trình trang điểm liền kết thúc.

Nhìn bóng dáng vừa quen thuộc lại vừa xa lạ trong gương đồng, Thường Nhuận Chi có chút hoảng hốt.

Lập gia đình...

Tiếng tán thưởng của người xung quanh không ngừng truyền vào tai nàng, Thường Nhuận Chi giật mình thoát ly cảm giác hoảng hốt.

Nàng có chút ngượng ngùng, cúi đầu.

Trong nháy mắt, con mắt sáng thiện liếc, diễm như xuân hoa, tất cả mọi người xem ngây người.

"Thật xinh đẹp..."

Nương tử trang điểm cảm khái tự đáy lòng nói:

https://thuviensach.vn

"Mới đầu khi thấy ngài, mặt ngài trắng trong thuần khiết, ngược lại không biết sau khi trang điểm, ngài lại động lòng người như vậy đó."

Thường Nhuận Chi có chút xấu hổ, kéo kéo váy bách hoa 襉 dưới thân, hỏi:

"Kế tiếp ta còn phải làm gì?"

"Kế tiếp ngài cứ ngồi yên ở đó, chờ nhạc dạo của tân lang tới đón."

Nương tử trang điểm cười cười, nói.

Diêu Hoàng biết nương tử trang điểm đã hoàn thành nhiệm vụ, nhận ánh mắt của Thường Nhuận Chi, tự mình tặng một cái hà bao phong phú cho nàng ta. Nương tử trang điểm mặt mày hớn hở, còn nói vài câu may mắn, sau đó ra ngoài.

Nhạc thị luôn bồi bên cạnh Thường Nhuận Chi làm trợ thủ cho nương tử trang điểm, nhìn khuôn mặt minh diễm của nữ nhi, khẽ kéo tay nàng nói:

"Lúc trước ta có nói, sau khi tam cô nương trang điểm lên nhất định rất hấp dẫn, quả nhiên là vậy."

Thường Nhuận Chi liền cười:

"Ở trong mắt di nương, ta vĩnh viễn là người xinh đẹp nhất."

Nhạc thị "Ai" một tiếng, vụng trộm quay mặt đi, âm thầm lau khóe mắt.

Diêu Hoàng nháy mắt ra dấu với Ngụy Tử, hai nha hoàn đi đầu, ý bảo người hầu hạ trong phòng đều ra ngoài.

Ma ma trong cung cũng nhỏ giọng theo sau, nhường không gian lại cho mẫu nữ (mẹ và con gái) Nhạc thị.

https://thuviensach.vn

"Di nương không cần lo lắng cho ta, ta sẽ sống tốt."

Thường Nhuận Chi mặc giá y, Lễ quan đi phía sau, chỉ có thể ngồi thẳng thắt lưng, không thể làm nũng lay tay Nhạc thị, cũng không thể dựa trên vai bà nói chuyện.

Nhưng nàng có thể gắt gao lôi kéo tay Nhạc thị, cảm thụ nhiệt độ ấm áp trong lòng bàn tay bà.

"Lần này không phải mù hôn câm gả, ta và Cửu Hoàng tử nhận thức nhau trước hôn nhân, hắn đối đãi ta tốt lắm, di nương đừng buồn."

Thường Nhuận Chi ôn nhu nói:

"Chờ gả cho người, ta không thể thường xuyên về thăm người, cũng sẽ không như trước kia, có nhiều thời gian ở nhà mẹ đẻ, để di nương nhớ thương."

Nhạc thị hấp hấp cái mũi, đáp:

"Tam cô nương cũng đừng tùy hứng, nhớ khi lễ tết phải trở về nha..."

"Đã biết di nương."

Bất luận Nhạc thị nói gì, Thường Nhuận Chi đều mỉm cười đáp.

Nhạc thị thấy nàng không có gì không ổn, cũng thấy yên tâm.

Hai người nói vài lời, Nhạc thị nhắc tới nha đầu hồi môn của Thường Nhuận Chi là Trông Hạ và Tìm Đông.

"Các nàng coi như an phận?"

"Ừ. Hai nha hoàn kia coi như có chút hiểu biết."

Thường Nhuận Chi gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

"Người mà thái thái chọn, tự nhiên thành thật bổn phận. Các nàng còn nhỏ, qua hai ba năm nữa, ta lại tìm người phối cho các nàng."

Nhạc thị chần chờ:

"Đó là người mà thái thái chọn tới hầu hạ trong phòng ..."

"Thái thái là đề phòng Cửu Hoàng tử nạp thiếp, chứ không phải chọn người hầu hạ ta. Nếu Cửu Hoàng tử không có tâm tư này, thái thái cũng sẽ không thể vẽ vời thêm chuyện."

Thường Nhuận Chi cười nói:

"Di nương yên tâm, ta có chừng mực."

Nhạc thị thư thái cười:

"Trong lòng ngươi biết là được, di nương chỉ sợ ngươi chịu thiệt."

"Sẽ không, người ta đều nói ngã một lần khôn ra một lần, ta cũng không phải là Thường Nhuận Chi trước kia."

Thường Nhuận Chi cảm thán một câu, thấy Nhạc thị nghi hoặc nhìn nàng, nở nụ cười, nói:

"Di nương nhìn, ta bây giờ tốt hơn hay là trước kia tốt hơn?"

Nhạc thị cười nói:

"Di nương thấy tam cô nương chỗ nào cũng tốt."

"Di nương nói tốt dỗ ta."

Thường Nhuận Chi cúi đầu cười yếu ớt, Nhạc thị đưa tay vân vê khăn quàng vai cho nàng, nói:

https://thuviensach.vn

"Di nương nói không phải lời hay, là lời nói thật. Ngươi ở trong lòng di nương, là cô nương xinh đẹp nhất, cô nương tính tình tốt nhất..."

Thường Nhuận Chi im lặng, nửa ngày sau mới nhìn Nhạc thị mỉm cười, mắt hàm chứa lệ:

"Di nương ở trong lòng ta, cũng là mẹ ruột tốt nhất."

Hai mẹ con tâm sự với nhau, rất nhanh đã tới giờ Dậu.

Diêu Hoàng vội vàng tiến vào bẩm báo:

"Cô nương, người đón dâu đến."

Thường Nhuận Chi vội cầm khăn xoa xoa mắt, Nhạc thị cũng quay mặt, âm thầm nước mắt.

Chỉ chốc lát sau, tiểu Hàn thị vui sướng bước vào phòng.

"A, xem mắt các ngươi này, đã khóc?"

Cảm giác gả nữ nhi tiểu Hàn thị cũng đã trải qua, trêu ghẹo vài câu thì cho qua, miễn cho các nàng xấu hổ.

"Nhuận Chi mau đứng lên đi, Diêu Hoàng, cầm quạt lông tước đến cho cô nương nhà ngươi."

Hôn tục Đại Ngụy không dùng khăn che đầu, nữ tử khi xuất giá, tay sẽ cầm một cây quạt lông tước che khuất nửa gương mặt. Cho đến khi vào cửa nhà chồng, lúc bái đường tân lang ngâm phiến thi (thơ mở quạt), mới được phép dỡ quạt xuống.

Thường Nhuận Chi cảm thấy trùm khăn che đầu nhìn cái gì cũng không thấy, ít nhất khi cầm quạt che mặt, nàng còn có thể lưu một đôi mắt bên ngoài.

https://thuviensach.vn

Sau khi cầm quạt lông tước, Thường Nhuận Chi cẩn thận nhìn, cảm thấy toàn bộ cây quạt khéo léo hoàn mỹ, trên lông chim tước còn có ánh sáng lóng lánh, nan quạt làm từ ngọc niết trong tay còn có chút bóng loáng, trơn tuột.

Thường Nhuận Chi cầm quạt che khuất mặt mình, tiểu Hàn thị đánh giá một phen, gật đầu nói:

"Như vậy không tệ. Được rồi, chuẩn bị chuẩn bị, một lát tân lang tới phải ở cửa ngâm Thôi trang thi đó."

(Bài thơ qua cửa. Đọc bài thơ này, nhà gái cho phép thì tân lang mới được đón tân nương tử.)

Đợi một lúc, Thường Nhuận Chi liền nghe âm thanh náo nhiệt cao thấp nối tiếp nhau truyền tới, càng ngày càng vang, càng ngày càng gần.

Có người bắt đầu hô:

"Tân nương tử đi ra! Tân nương tử đi ra!"

Tiểu Hàn thị cười nói với Thường Nhuận Chi:

"Đại ca, nhị đệ và tam đệ ngươi sẽ ngăn người đón dâu, không cho họ tiến vào dễ dàng."

Quả nhiên, tiếng vang bên ngoài yên tĩnh một lát, hiển nhiên là huynh đệ của nàng làm khó tân lang.

"Cửu Hoàng tử phải ngâm Thôi trang thi."

Thường Nhuận Chi ngưng thần nghe, liền nghe được giọng nói quen thuộc của Lưu Đồng.

https://thuviensach.vn

Hôm nay trong giọng nói của hắn, Thường Nhuận Chi nghe ra được ý mừng không chút nào che giấu.

"Nghe đồn chúc hạ điều phấn hồng,

Gương sáng trước đài đừng làm xuân.

Không cần phải đầy mặt hồn trang lại,

Lưu hai hàng lông mày đợi họa sĩ."

Ngâm một bài Thôi trang thi, nhất thời dẫn tới âm thanh trầm trò khen ngợi

"Cửu Hoàng tử muốn vẽ chân mày cho tân nương tử!"

Có người cao giọng chế nhạo.

Ngay sau đó ngoài cửa liền phá lên cười, người của phủ Cửu Hoàng tử thừa cơ hội hét to:

"Tân nương tử đi ra! Tân nương tử đi ra!"

Tiểu Hàn thị tươi cười đầy mặt, nói:

"Mở cửa đi, đừng khó xử Cửu Hoàng tử."

Nha hoàn hầu hạ trong phòng nhanh chóng mở cửa, Thường Nhuận Chi cầm phiến bính, che nửa gương mặt, nhìn Lưu Đồng đang đứng ngoài cửa.

Hôm nay hắn mặc một thân mãng bào ngọc đái, trên lễ quan là một chuỗi ngọc cúi miện, so với ngày xưa càng thêm quý khí bức người. Đứng trong đám người ngoài cửa, hắn như hạc giữa bầy gà.

Mắt Thường Nhuận Chi cong lên, tiếp xúc tầm mắt của Lưu Đồng, lại nhẹ nhàng cúi xuống.

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng cười ngu đần, thấy Thường Nhuận Chi tránh tầm mắt đi, cũng vàng khôi phục đứng đắn, nhưng cuối cùng vẫn nhịn không được nhìn lén Thường Nhuận Chi, cảm thấy hôm nay nàng đặc biệt xinh đẹp.

Tiểu Hàn thị xem ở trong mắt, trong lòng càng thêm vui vẻ, từ lúc Lưu Đồng thi lễ với bà, mới để Thường Nhuận Chi đi bái việt các vị trưởng bối nhà mẹ đẻ, theo Lưu Đồng rời khỏi Hầu phủ.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 108: Đại Hôn (Tam)

Editor: Bộ Yến Tử

Beta: ThyToretto

Đến khi ngồi lên kiệu hoa, Thường Nhuận Chi mới thở phào nhẹ nhõm.

Diêu Hoàng và Ngụy Tử đi theo hai bên kiệu hoa, Ngụy Tử thỉnh thoảng lại miêu tả cảnh náo nhiệt trên đường cho Thường Nhuận Chi, còn nói với Thường Nhuận Chi, Cửu Hoàng tử cưỡi bạch mã đi phía trước, nhìn thật sự oai dũng phi phàm.

Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng hé rèm, nghe xong câu đó, tâm cũng có chút ngứa ngáy, muốn nhìn rầm rộ phía trước.

Diêu Hoàng nhìn ra tâm tư của nàng, vội nói:

"Nô tì che cho cô nương, cô nương xem một mắt thì tốt rồi."

Thường Nhuận Chi gật đầu, dựa vào Diêu Hoàng che dấu, đẩy rèm xe ra to chút, nhìn phía trước.

Nàng thu tay, bất đắc dĩ nói:

"Chỉ nhìn thấy đuôi con ngựa bạch thôi."

Diêu Hoàng buồn cười:

https://thuviensach.vn

"Cửu Hoàng tử đi đằng trước chúng ta, cô nương nhìn từ chỗ này, không thấy là chuyện bình thường mà."

Thường Nhuận Chi cũng không rối rắm, im lặng ngồi trong kiệu hoa.

Không biết ngồi bao lâu, mới đến phủ Cửu Hoàng tử.

Hạ kiệu hoa, liền có người bắt đầu rãi trên đường ít hoa màu, ngũ cốc.

Lễ quan ở Lễ bộ đã đứng trước cửa phủ Cửu Hoàng tử, thấy Thường Nhuận Chi đã hạ kiệu hoa, đứng chung một chỗ với Lưu Đồng, cao giọng hô:

"Ngọc phượng nâng chân mại bồn lửa, hung thần ác sát trốn hai bên. Vui như lên trời rơi phúc oa, ngày lành hồng náo nhiệt lửa! Người mới khóa chậu than!"

Lưu Đồng nắm tay Thường Nhuận Chi, vượt qua chậu than.

Thường Nhuận Chi cũng chú ý, tránh tia lửa bắn tung tóe lên giá y của mình.

Ngay sau đó liền muốn khóa yên ngựa, lễ quan tiếp tục cao giọng nói:

"Một khối đàn hương mộc, điêu thành ngọc yên ngựa. Người mới mại đi qua, từng bước bảo bình an, người mới khóa yên ngựa!"

Lưu Đồng và Thường Nhuận Chi lại vượt qua yên ngựa.

Lúc này, lễ quan mới cho Lưu Đồng vào đại môn phủ Hoàng tử, cho người dâng lên một cây cung và ba mũi tên.

"Một tên bắn trời, trời ban lương duyên!"

Theo lời lễ quan nói, Lưu Đồng giương cung lắp tên, bắn lên trời.

https://thuviensach.vn

"Nhị tên bắn, phối một đôi!"

Lưu Đồng lại bắn xuống đất.

"Tam tên bắn động phòng, từ đây định âm dương!"

Lưu Đồng lại bắn mũi tên về chủ viện của mình.

Bắn xong ba mũi tên, Lưu Đồng đặt cây cung trong tay xuống, tươi cười đầy mặt tới bên cạnh Thường Nhuận Chi, nắm tay dắt nàng vào phủ Cửu Hoàng tử.

Đây là lần đầu tiên Thường Nhuận Chi vào phủ Cửu Hoàng tử, bất quá lúc này nàng cũng không có bao nhiêu tâm tư đi quan sát nơi tương lai phải sinh sống.

Từ cửa phủ

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 109: Hoa Chúc

Editor: Bộ Yến Tử

Beta: ThyToretto

Tóc Thường Nhuận Chi có chút ẩm, Diêu Hoàng cầm khăn lau cho nàng.

Trong phòng đốt lò hương, ấm áp hòa hợp.

Thường Nhuận Chi ngồi trên giường hỷ, đánh giá trang trí phòng ngủ một phen.

Gọn gàng, sạch sẽ, không xa hoa, lại rất hợp ý nàng.

Diêu Hoàng mở nắp lò hương nhìn vào bên trong, trở về cười nói với Thường Nhuận Chi:

"Trong lò hương không có huân hương, chắc là Cửu Hoàng tử biết cô nương không thích huân hương, cho nên căn dặn người dưới không cho hương liệu vào."

Thường Nhuận Chi cúi đầu cười, phong tình thẹn thùng thấp thoáng dưới ánh nến nhìn không sót thứ gì.

Diêu Hoàng chỉ nói vài lời với Thường Nhuận Chi, hỏi nàng có muốn ăn chút đồ ăn hay không.

Thường Nhuận Chi nghĩ một lát mới trả lời:

https://thuviensach.vn

"Vẫn nên chờ Cửu Hoàng tử trở lại đã, ta và chàng cùng ăn. Lúc này chắc chàng chỉ uống rượu thôi, chưa ăn gì đâu."

Diêu Hoàng liền đáp một tiếng, mở hòm xiểng đi chuẩn bị quần áo ngày mai Thường Nhuận Chi sẽ mặc.

"Ma ma nói, ngày mai cô nương phải mang Thánh chỉ phong hào đi theo Cửu Hoàng tử tới Lễ bộ, đây là đại sự cô nương nhập tông điệp Hoàng gia, không thể qua loa."

Diêu Hoàng vừa nói vừa cẩn thận kiểm tra hòm xiểng, xác định không quên, mới vừa lòng đậy nắp hòm xiểng:

"Sáng sớm cô nương thức dậy là có thể mặc."

Thường Nhuận Chi lên tiếng, ngồi xuống trước bàn trang điểm, cầm lược chậm rãi sơ tóc.

Thời gian chờ đợi làm người ta ngao ngán, nhưng Thường Nhuận Chi cảm thấy đợi không lâu lắm, Lưu Đồng đã trở lại.

Mặc dù Diêu Hoàng thấy hai má Lưu Đồng hồng hồng, nhưng cử chỉ bình thường cũng không say rượu, liền gật đầu với Thường Nhuận Chi, nhỏ giọng thối lui đến gian ngoài.

Những nha hoàn còn lại cũng rời khỏi nội thất.

"Nhuận Chi."

Hai mắt Lưu Đồng lấp lánh, đi đến trước mặt Thường Nhuận Chi, đưa tay giữ bả vai nàng, lúc nói chuyện miệng mang toàn mùi rượu:

"Hôm nay nàng thật đẹp."

Thường Nhuận Chi nhíu nhíu đầu mày, đưa một ngón tay hỏi hắn:

https://thuviensach.vn

"Đây là mấy?"

"Nàng nghĩ ta say sao?"

Lưu Đồng bật cười nói:

"Là một, mắt ta còn tốt lắm nha."

Thường Nhuận Chi cười cười kéo tay hắn nói:

"Muốn đổi xiêm y không? Mùi rượu trên người chàng rất nặng đó."

Lưu Đồng vừa nghe liền cười đáp:

"Ta đi rửa mặt một lát, nàng chờ ta."

Nói xong, Lưu Đồng liền gọi Hoa Trạch chuẩn bị nước cho hắn.

"Nước ấm đã chuẩn bị xong, để người ta nâng lên là được."

Thường Nhuận Chi theo một câu, lại hỏi hắn:

"Buổi tối chưa ăn sao?"

"Không có."

Một bên Lưu Đồng tự tìm xiêm y, một bên trả lời:

"Ra đó cũng chỉ uống rượu, Ngũ ta thay ta chống đỡ, ta mới có cơ hội thoát thân."

Nói đến đó, Lưu Đồng dừng một chút, quay đầu lại nhìn Thường Nhuận Chi, mặt đột nhiên đỏ lên.

Thường Nhuận Chi tức giận trừng hắn, thúc giục nói:

https://thuviensach.vn

"Vậy chàng nhanh đi tắm thả lỏng đi, ta cho người nấu canh giải rượu tới cho chàng, lát nữa chúng ta cùng nhau ăn."

Lưu Đồng đã tìm ra xiêm y, cầm trên tay, nghe vậy nhìn Thường Nhuận Chi, nhíu mày hỏi:

"Nàng cũng chưa ăn sao?"

"Không, chờ chàng đó."

Thường Nhuận Chi cười, mặt Lưu Đồng lại lộ ra nụ cười ngốc hề hề.

Những lúc hắn như vậy, Thường Nhuận Chi có cảm giác, ngay cả lúc hắn có thân phận Hoàng tử hay không, hắn cũng chỉ là một đại nam hài hơn hai mươi.

Mà nàng nhìn nụ cười đó của hắn, rõ ràng có thể cảm giác được, nàng bị hắn trân ái.

Lưu Đồng đi tắm, Thường Nhuận Chi gọi Diêu Hoàng đi báo phòng bếp chuẩn bị canh giải rượu và bày cơm.

Lo lắng Lưu Đồng uống nhiều rượu, bây giờ lại là buổi tối, không thể ăn thịt cá, liền cần cháo loãng và bốn món ăn từ rau xanh làm món ăn phụ.

Lát sau Lưu Đồng đổi xiêm y, từ trong phòng tắm đi ra, tóc hơi ẩm, xõa ở phía sau.

Cao lớn vững chãi, quả nhiên đẹp mắt.

Thường Nhuận Chi nhìn chằm chằm Lưu Đồng tới xuất thần, cho đến lúc mặt Lưu Đồng nóng lên.

Hắn ho ho, ngồi xuống cạnh nàng, có chút ngượng ngùng, không yên hỏi nàng:

https://thuviensach.vn

"Nhìn gì vậy?"

"Nhìn chàng..."

Thường Nhuận Chi nhẹ giọng nói:

"Thực soái."

"Thẳng thắn?"

Lưu Đồng có chút kỳ quái:

"Như thế nào có thể nhìn ra ta thẳng thắn?"

Thường Nhuận Chi không hiểu, hỏi:

"Chàng nói soái, là cái nào soái?"

"Phổ thiên dưới, hay là vương thổ; dẫn thổ chi tân, hay là vương thần. Dẫn thổ chi tân chi dẫn."

Lưu Đồng nghiêm cẩn hồi đáp.

Thường Nhuận Chi suy nghĩ, lại nhịn không được, cười lên tiếng.

Chờ nàng cười xong, thấy Lưu Đồng còn chờ nàng giải thích, liền nhẹ giọng nói cho hắn:

"Ta nói soái, là soái khí soái."

"Dẫn khí..."

Lưu Đồng vẫn không hiểu.

Thường Nhuận Chi chỉ có thể nói thẳng:

https://thuviensach.vn

"Chính là khen chàng lớn lên đẹp mắt đó."

Lưu Đồng nghe xong ngây người, chớp chớp mắt, sau đó ngượng ngùng ho ho.

Bộ dáng hắn ngượng ngùng, làm cho tâm Thường Nhuận Chi ngứa ngáy khó nhịn.

Lúc này khoảng cách giữa bọn họ rất gần, mùi vị tươi mát sạch sẽ trên người hắn dụ dỗ nàng.

Thường Nhuận Chi không nhịn được, tiến lên hôn hạ gò má Lưu Đồng.

Cả người Lưu Đồng cứng đờ ngay một khắc kia.

Cho đến khi nghe âm thanh cười khúc khích của Thường Nhuận Chi, hắn mới phục hồi tinh thần lại, mặt đỏ một vòng nhìn Thường Nhuận Chi, nói muốn "Có qua có lại".

Thường Nhuận Chi theo bản năng né tránh.

Khi hai người đang cười đùa, phòng bếp đã chuẩn bị đồ ăn đưa tới.

Thường Nhuận Chi đẩy đẩy Lưu Đồng, nhẹ giọng dỗ hắn:

"Trước ăn cơm, đừng để đói sẽ tổn thương dạ dày."

Lưu Đồng có thể nói là ngoan ngoãn phục tùng Thường Nhuận Chi, lúc này lại mưu phúc lợi cho mình:

"Vậy lát nữa ta muốn có qua có lại."

Thường Nhuận Chi chỉ có thể đáp ứng.

Sức ăn của Lưu Đồng không nhỏ, phòng bếp chuẩn bị thứ gì, đều bị hắn ăn sạch, còn nói với Thường Nhuận Chi:

https://thuviensach.vn

"Trước kia đồ ăn trong phủ không ngon như vậy, nay ăn cùng nàng, liền cảm giác đồ ăn đều thơm hơn rất nhiều."

Thường Nhuận Chi nói hắn miệng lưỡi trơn tru, Lưu Đồng còn rất nghiêm trang giải thích mình nói thật.

Uống canh giải rượu, hai người súc miệng, Diêu Hoàng liền dẫn toàn bộ người hầu ra ngoài.

Nến hỷ đỏ thẫm yên tĩnh cháy, thỉnh thoảng bạo một hai tiếng chúc tâm.

Chúc tâm bạo, việc vui đến.

Chỉ còn lại hai người trong nội thất, ôn nhu dần dần tràn ngập.

Lưu Đồng cầm cổ tay Thường Nhuận Chi, không cho nàng tiếp tục né tránh.

"Nói tốt lắm, mau để ta có qua có lại."

Lưu Đồng vừa nói vừa tiến sát vào người Thường Nhuận Chi, cuối cùng cũng như nguyện hôn lên mặt mon mềm của nàng một cái.

Bên trong yên tĩnh, hai người nhìn lẫn nhau.

"Nhuận Chi..."

Lưu Đồng do dự một chút, nghe nàng không lên tiếng đáp lại.

Rồi sau đó hắn không cố kỵ nữa, một tay vòng qua ôm lấy thắt lưng Thường Nhuận Chi, hơi khom người, bế nàng ngồi dậy.

Lúc này Thường Nhuận Chi đã sớm có chuẩn bị, không có gì kinh hoảng.

Nàng ôm lấy cổ Lưu Đồng, mỉm cười với hắn.

https://thuviensach.vn

Nam nhân này, tướng mạo cũng không âm nhu, khuôn mặt góc cạnh rõ ràng, hình dáng rõ ràng, có chút không phù hợp quan niệm thẩm mỹ của người Đại Ngụy.

Nhưng ở trong mắt nàng, hắn là một soái ca.

Mà soái nam nhân như vậy, sau này là người yêu của nàng, cũng là tình lữ chung thân của nàng.

Thường Nhuận Chi nghĩ vậy, cảm thấy mỹ mãn tựa đầu vào vai Lưu Đồng.

Mà bước chân Lưu Đồng chưa từng dừng lại, cứ bước tới giường hỷ.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 110: Vẽ Lông Mày

Editor: Bộ Yến Tử

Beta: ThyToretto

Mùa đông năm nay không lạnh như năm trước, quan ngoại Yến Bắc cũng không truyền tới công báo chiến sự, chỉ nói người Tiên Ti đến quấy rầy vài lần, về sau lại không có việc gì.

Nói vậy, năm nay người Tiên Ti sống không tệ, dân chúng Đại Ngụy cũng thư thái hơn.

Mặt trời mọc, nắng ấm nhu hòa xuyên qua song cửa chiếu vào phòng, trong màn phù dung có hai người đang ôm nhau ngủ.

Lưu Đồng tỉnh lại trước, chậm rãi mở mắt, tay vừa động, chạm đến đầu vai mềm mại của Thường Nhuận Chi.

Hắn có chút hoảng hốt, rồi sau đó lại cảm thấy mỹ mãn đưa tay ôm chặt lấy nàng.

Dời tầm mắt xuống, nhìn thấy gương mặt nhu hòa của Thường Nhuận Chi, lông mi đen nhánh cong cong lẳng lặng đậu trên mắt nàng.

Lưu Đồng cười thầm, hơi cúi đầu, hôn lên mắt nàng.

Bởi vì động tác này của hắn, Thường Nhuận Chi từ trong giấc ngủ tỉnh lại.

https://thuviensach.vn

Mở mắt ra nhìn thấy gương mặt tươi cười phóng đại của Lưu Đồng.

Thường Nhuận Chi nở nụ cười, sau đó má lại nhiễm lên hai rặng mây đỏ.

Nàng ngượng ngùng mím môi, rộng rãi chào hỏi Lưu Đồng:

"Sớm."

"Sớm."

Lưu Đồng theo bản năng đáp lại một câu, ánh mắt có chút mơ hồ:

"Còn, còn đau không?"

Thường Nhuận Chi buồn cười.

Tối hôm qua động tác Lưu Đồng có chút kịch liệt, khó tránh khỏi làm nàng có chút ăn không tiêu. Không nghĩ tới, sau khi hắn tỉnh vẫn tâm tâm niệm niệm chuyện nàng có còn đau hay không.

(BYT: Đồng ca phấn khích quá độ nha! Lần đầu của ẻm nên ẻm làm quá à. Chết chị nữ 9 của tui rồi.)

Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng lắc lắc đầu coi như trả lời.

Lưu Đồng yên lòng, hỏi nàng:

"Còn muốn ngủ tiếp sao?"

"Giờ gì rồi?"

"Đại khái là thần khi trúng."

Lưu Đồng xem sắc trời, kéo chăn gấm lên:

https://thuviensach.vn

"Nếu nàng còn mệt, thì ngủ thêm chút nữa đi. Ta cho người đi chuẩn bị đồ ăn sáng."

Thường Nhuận Chi lắc đầu:

"Ngủ không sai biệt lắm, dậy đi."

Lưu Đồng gật đầu, nhìn nàng, lại không nhịn được ôm lấy nàng, đặt sau gáy nàng một nụ hôn.

Môi xỉ triền miên một hồi lâu, Lưu Đồng mới chịu buông tha nàng, yêu thương phủ phủ khuôn mặt nhỏ nhắn hồng hồng, ôn nhu nói:

"Dậy đi."

Lưu Đồng tìm xiêm y thay, quay đầu thấy Thường Nhuận Chi cũng đã đứng lên, mở hòm xiểng cầm xiêm y ra ngoài.

Lưu Đồng kỳ quái hỏi:

"Không gọi nha hoàn vào hầu hạ sao?"

"Không cần."

Thường Nhuận Chi mặc vào nội sấn, một thân áo sơ mi tuyết trắng do chính tay mẹ ruột Nhạc thị làm:

"Thiếp có thói quen không cần người ta hầu hạ bên cạnh quá mức."

Nói xong, Thường Nhuận Chi hiếu kỳ hỏi:

"Chàng thì sao? Sao chàng cũng không gọi nha hoàn?"

"Thói quen."

Lưu Đồng sờ sờ mũi:

https://thuviensach.vn

"Hồi nhỏ cung nhân bên người đều nhàn hạ, thứ đầu tiên ta học đó là để ý tới sinh hoạt của mình. Nhiều năm trôi qua, đã trở thành điều tất yếu. Nếu bây giờ có người hầu hạ, ta thấy không tự nhiên."

Như vậy quả thật hợp khẩu vị của Thường Nhuận Chi, nàng cười cười, nói:

"Như vậy rất tốt, có tay có chân, một ít việc đơn giản, cần gì phải chờ nha hoàn đến hầu hạ?"

Hai người mặc xong xiêm y, lại thay phiên nhau sửa cổ áo cho đối phương, Thường Nhuận Chi tự mình đeo ngọc đái bên hông cho Lưu Đồng, treo ngọc bội phía trên, thả dải lụa rũ theo ngọc bội.

Mắt Lưu Đồng tràn đầy ý cười, bắt lấy tay nàng, nói:

"Ta vẽ lông mày cho nàng."

Thường Nhuận Chi sửng sốt:

"Vẽ lông mày?"

Lưu Đồng thẹn thùng cười, chớp chớp mắt.

"Nghe đồn chúc hạ điều phấn hồng,

Gương sáng trước đài đừng làm xuân.

Không cần phải đầy mặt hồn trang lại,

Lưu hai hàng lông mày đợi họa sĩ."

Lưu Đồng nhỏ giọng nói:

"Hôm qua khi ta đón dâu, có nói sẽ vẽ lông mày cho nàng."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi ngượng ngùng cúi đầu, cắn cắn môi nói:

"Được."

Lưu Đồng mặt mày hớn hở, nhìn xiêm y hai người không sai biệt lắm, hướng gian ngoài gọi người vào hầu hạ.

Diêu Hoàng và Ngụy Tử thức dậy từ sớm, nghe tiếng nhanh chóng đi vào.

Diêu Hoàng đánh giá sắc mặt hai người, lúc này trong lòng rất vui vẻ, tích cực chuẩn bị nước ấm cùng ống nhổ, dâng khăn lên.

Rửa mặt xong, Diêu Hoàng muốn chải đầu cho Thường Nhuận Chi.

Lưu Đồng ngăn nàng lại, ho khan nói:

"Đi gọi phòng bếp chuẩn bị bày cơm."

Diêu Hoàng chần chờ nhìn Thường Nhuận Chi, thấy Thường Nhuận Chi gật đầu, mới lên tiếng đáp ứng.

Lưu Đồng kéo Thường Nhuận Chi ngồi xuống, cầm loa tử đại trên bàn trang điểm, vội vã vẽ chân mày cho nàng.

Tay niết loa tử đại vừa khoa tay múa chân vẽ mày cho Thường Nhuận Chi, hắn lại dừng tay, không biết nên làm sao bắt đầu, sợ vẽ mày nàng bị xấu.

Thường Nhuận Chi cúi đầu, nhẹ giọng cười.

Lưu Đồng xấu hổ, ngượng ngùng đặt loa tử đại xuống, cầm lược lên, nghiêm trang nói:

"Trước tiên ta chải tóc cho nàng."

https://thuviensach.vn

Chải tóc là chuyện đơn giản nhất, Lưu Đồng làm được.

Tóc Thường Nhuận Chi mềm mượt, vừa đen vừa thẳng, chải không khó, bất quá mới chải vài cái lại không biết làm sao.

Lưu Đồng hưng trí bừng bừng, đón nhận cái nhìn há hốc mồm của Ngụy Tử, nói:

"Ngươi lại đây, dạy ta cách búi tóc bàn phát?"

Ngụy Tử bước lên trước, cấp tốc đem lưu ý khi búi tóc bàn phát nói cho Lưu Đồng nghe.

Năng lực học tập của Lưu Đồng rất mạnh, thất bại vài lần, cuối cùng cũng vấn một nửa phiên kế thành công cho Thường Nhuận Chi.

Sau khi hoàn thành, Lưu Đồng vừa lòng nhìn Thường Nhuận Chi trong gương, cười, hỏi nàng:

"Thế nào?"

Thường Nhuận Chi đỡ đầu, cười cười:

"Chấp nhận đi."

Lưu Đồng nhéo nhéo lỗ tai của nàng:

"Nàng còn soi mói."

"Tay nghề vẫn kém hơn Diêu Hoàng và Ngụy Tử."

Thường Nhuận Chi buồn cười, xoay người lại đối mặt Lưu Đồng:

"Chàng xem phía trước nè."

https://thuviensach.vn

Thời điểm Lưu Đồng búi tóc cho nàng, hắn chỉ chú ý trau chuốt bộ phận phía sau, cho nên xử lý phía trước thô ráp, tóc tai hỗn độn.

Lưu Đồng nhìn búi tóc của Thường Nhuận Chi mà phát ngốc.

Thường Nhuận Chi nghi hoặc kêu:

"A Đồng?"

Lưu Đồng phục hồi tinh thần, cười chua sót.

Hắn đưa tay xõa búi tóc hỗn độn vừa búi xong, để Ngụy Tử chải đầu cho Thường Nhuận Chi, ngồi một bên chóng má xem, một bên nói:

"Búi tóc này... Trong ấn tượng của ta, mẫu thân cũng búi qua."

Thường Nhuận Chi nghe vậy, phủ tay lên mu bàn tay hắn.

Lưu Đồng cười cười, nói:

"Nhuận Chi, nàng nói mẫu phi có thể nhìn thấy chúng ta sao?"

"Có thể."

Thường Nhuận Chi khẳng định:

"A Duy Thì Tháp sẽ cho người nhìn thấy."

Lưu Đồng nhẹ nhàng nở nụ cười.

Một lát sau, Ngụy Tử đã búi xong tóc cho Thường Nhuận Chi, Lưu Đồng tại thấu lên, vẽ chân mày cho nàng.

Hắn cầm loa tử đại, không dám hạ nặng tay, nhẹ nhàng vẽ trên hàng chân mày lá liễu của Thường Nhuận Chi.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi thấy hắn chỉ dám vẽ ở đuôi lông mày, không dám vẽ toàn bộ, nhẹ nhàng bắt lấy bàn tay hắn, dẫn hắn vẽ lông mày.

Diêu Hoàng dẫn người phòng bếp dọn cơm lên, liền nhìn thấy cảnh tượng như vậy.

Ngụy Tử âm thầm giữ chặt nàng, vụng trộm cười, nói:

"Xem, tình cảm của cô nương và Cửu Hoàng tử thật tốt, lúc nãy Cửu Hoàng tử còn để ta dạy cách búi tóc cho cô nương đó, bây giờ lại tự mình vẽ lông mày cho cô nương..."

Ngụy Tử nói thầm trong lòng, dù lúc Phương đại nhân mới thành thân với cô nương, cũng không đối tốt với cô nương như vậy đâu.

Lời này nàng cũng không dám nói ra, sợ hỏng bầu không khí vừa rồi.

Diêu Hoàng nghe ý cười đầy mặt, chờ thấy bên kia Thường Nhuận Chi đã làm xong, mới tiến lên mời tân phu thê dùng đồ ăn sáng.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 111: Nhu Tình

Editor: Bộ Yến Tử

Beta: ThyToretto

Tuy là tân hôn, nhưng hai người cũng không cảm thấy xa lạ.

Sau khi dùng qua tảo thiện (Bữa sáng, điểm tâm, món ăn nhẹ), vị ma ma trong cung hôm qua tới chào từ biệt hai người.

Thấy hai người ở chung hài hòa ấm áp, mặt ma ma treo lên nụ cười thấu hiểu, nói:

"Lão nô trở về phúc mệnh, quấy rầy Cửu Hoàng tử và Hoàng tử phi."

Thường Nhuận Chi có chút ngượng ngùng, vội nháy mắt với Diêu Hoàng.

Diêu Hoàng đưa lên một cái hà bao, ma ma bất động thanh sắc thu, nói mấy câu cát tường, lại nhắc nhở bọn họ nhớ đi Lễ bộ, mới vừa lòng cáo từ.

Lưu Đồng để ma ma nói lời tốt đẹp cho Quý phi nương nương, Ngụy Tử vội tiễn ma ma một đoạn đường.

Sau khi Ngụy Tử trở về thì le lưỡi với Thường Nhuận Chi:

"Nghe ý tứ của ma ma, bà ta biết nô tỳ cố ý rót rượu cho bà ta uống."

Thường Nhuận Chi cười nói:

https://thuviensach.vn

"Ma ma trong cung làm việc, sao có thể bị mấy trò mèo của chúng ta làm hỏng? Bất quá bà ta nhìn thấu ý tứ của ta, thuận thế làm thôi."

Ngụy Tử gật đầu nói:

"Khó trách cô nương cho ma ma nhiều ngân lượng để đa tạ như vậy."

Thường Nhuận Chi cười nhẹ.

Nghỉ chỉ chốc lát nữa, Lưu Đồng liền nhớ kỹ lời nói của ma ma, muốn cùng Thường Nhuận Chi đi Lễ bộ.

Thường Nhuận Chi thấy không có gì cần thu thập, quần áo cũng không có gì không ổn, liền phóng khoáng cùng Lưu Đồng rời khỏi phủ Hoàng tử.

"Tạc vóc phủ An Viễn hầu thật náo nhiệt."

Trong xe ngựa, Lưu Đồng nhìn Thường Nhuận Chi cười, sau đó buông tiếng thở dài:

"Cũng chỉ có hôm qua, ta mới cảm giác được vui mừng khi thành thân."

Thường Nhuận Chi nhớ tới hôn nhân lần đầu của hắn, vì trước khi Mạc thị thành thân bị té gãy chân, hôn lễ cũng chỉ làm qua loa cho xong.

Thường Nhuận Chi cười hỏi Lưu Đồng:

"Lúc chàng muốn vào phủ, có bị người ta làm khó dễ không?"

Lưu Đồng nghe vậy liền cười:

"Tự nhiên, nhất là Tiểu Tứ, cản đường không cho ta vào cửa, thật sự ngăn không được, còn cảnh cáo ta, nếu ta đối xử không tốt với nàng, lúc hắn trưởng thành sẽ cho ta đẹp mặt."

Thường Nhuận Chi trêu ghẹo Lưu Đồng:

https://thuviensach.vn

"Tiểu Tứ nói tương lai muốn làm Tướng quân, chàng đừng có đắc tội với đệ ấy."

Lưu Đồng buồn cười, lôi kéo tay Thường Nhuận Chi không đồng ý nói:

"Người nhà của nàng đối đãi với nàng thật tốt... Lúc ta cùng nàng xuất môn, nhìn thấy hốc mắt An Viễn hầu phu nhân đỏ hoe."

Thường Nhuận Chi ôn nhu nói:

"Mặc dù thái thái không phải mẹ ruột của thiếp, nhưng bà liên tục chiếu cố thiếp."

Lưu Đồng thất thần, tự đáy lòng nói:

"Có thể có một đích mẫu như vậy, là vận khí của nàng."

Lưu Đồng nói xong, trầm mặc, cúi đầu.

Thường Nhuận Chi âm thầm phỏng đoán, chắc là hắn nhớ tới Cửu Hoàng tử phi Mạc thị.

Lòng Thường Nhuận Chi có chút rầu rĩ, ngược lại không phải ghen, chỉ là để ý suy nghĩ trong lòng Lưu Đồng, vẫn là có thể dễ dàng nghĩ tới nữ tử đã qua đời kia, sợ rằng giữa bọn họ cũng không phải không có cảm tình, nhưng không thâm sâu.

Nhưng vừa nghĩ như vậy, nàng lại bình thường trở lại.

Nghĩ lại, thời gian nàng và Lưu Đồng biết nhau còn không đến một năm, nào có lý bởi vì chuyện này mà tâm tình hậm hực?

Này vẫn là tân hôn của nàng, vẫn nên hưởng thụ tuần trăng mật thật tốt.

https://thuviensach.vn

Trong lòng chợt lóe lên cảm giác không thoải mái, mặt Thường Nhuận Chi vẫn treo nụ cười, cùng Lưu Đồng nói chuyện phiếm đa số là những chuyện khi chưa xuất giá ở Hầu phủ, Lưu Đồng nghe được mùi ngon.

Chỉ chốc lát sau, xe ngựa đã đến Lễ bộ.

Lập tức, hai người dắt tay nhau đi nhập gia phả tông điệp Hoàng gia, Thường Nhuận Chi lấy ra Thánh chỉ phong hào Hoàng tử phi, nhanh chóng hoàn thành công việc.

Đến tận đây, danh hào Hoàng tử phi của Thường Nhuận Chi đã được định xuống.

Quan viên Lễ bộ đều tiến lên chúc mừng hai người, liên tiếp nói cát tường không ngừng nghỉ.

Lưu Đồng cười đến nỗi mắt híp thành một đường, nắm tay Thường Nhuận Chi vừa đi vừa cảm tạ.

Vừa muốn ra cửa, bên ngoài liền có người đi vào.

Lưu Đồng dừng chân, Thường Nhuận Chi nhìn theo tầm mắt hắn, cảm thấy có chút quen mắt, hình như đã gặp qua ở đâu.

Sau đó nàng nghe Lưu Đồng nói:

"Tam ca, hảo."

Tam ca của Lưu Đồng, vậy chính là Lễ vương.

Năm vị Vương gia, Kỳ, Lễ, Chúc, Thụy và Sầm, phân biệt theo thứ tự thứ tử (con trai thứ) của Nguyên Vũ đế là, con thứ ba, con thứ tư, thứ năm và thứ sáu, trong đó, mẫu phi của ba người Kỳ, Lễ, Chúc đều là cung chủ một cung nắm phi vị trong tay, giai tầng cũng chỉ thấp hơn Quý phi nương nương.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi cảm thấy Lễ vương quen mắt, là vì trên cung yến tiếp đãi người Tiên Ti, nàng đã gặp qua vị Vương gia này nên nhìn một cái liền nhận ra.

Lưu Đồng thi lễ với Lễ vương, sau đó nhẹ nhàng kéo tay Thường Nhuận Chi, ý bảo nàng tiến lên, thi lễ với Lễ vương:

"Đây là tân nương tử của đệ."

Thường Nhuận Chi vội đứng đắn thi lễ cho Lễ vương:

"Em dâu gặp qua tam ca."

"Mau đứng dậy, mau đứng dậy."

Lễ vương vội đỡ nàng, cười nói:

"Chúc mừng các ngươi kết làm liền cành."

Lễ vương lại nhìn Lưu Đồng:

"Bây giờ Cửu đệ muốn đi đâu?"

"Mới vừa xong việc ở Lễ bộ, tính toán trở về phủ Hoàng tử."

Lưu Đồng nói:

"Tam ca đến Lễ bộ làm việc, đệ đệ và tức phụ không quấy rầy huynh."

Lễ vương cười nói:

"Vô phương, ta mỗi ngày đều nhàn rỗi."

Lưu Đồng chỉ hàn huyên mấy câu cùng Lễ vương, liền dắt tay Thường Nhuận Chi nói cáo từ.

https://thuviensach.vn

Trên đường về phủ, Lưu Đồng nói với Thường Nhuận Chi:

"Cách làm người của tam ca, nhìn rất thân thuộc, bất quá ngũ ca nói hắn hai mặt, tốt nhất đừng thân cận với hắn mới an toàn."

Thường Nhuận Chi nhận thức người vẫn có hai phần bản sự, nàng gật đầu nói:

"Nhìn Lễ vương gia dễ nói chuyện, bất quá trong mắt hắn có hai phân tính kế, nhìn vào làm người ta không vui."

"Ta và hắn cũng không có giao tình gì, hôm nay gặp phải cũng là chuyện ngoài ý muốn."

Lưu Đồng cười nói:

"Tốt lắm, không đề cập tới hắn. Ngày mai chúng ta lại tiến cung thỉnh an, hôm nay ta dẫn nàng đi dạo nhìn cảnh sắc phủ Hoàng tử."

"Tốt."

Thường Nhuận Chi gật đầu, Lưu Đồng cười cười nói:

"Phủ Hoàng tử của ta, cảnh trí đem so với phủ An Viễn hầu mà nói, kém hơn không ít."

Lúc trước Lưu Đồng ở chung hai ngày với Thường Nhuận Chi ở thôn trang, cũng cùng Thường Nhuận Chi cẩn thận nói tình huống phủ Hoàng tử —— phủ Hoàng tử của hắn, là sở hữu của Hoàng tử rời cung, nhỏ nhất cũng không đáng giá tiền nhất. Mà người làm Hoàng tử như hắn, cũng là người nghèo nhất trong các huynh đệ.

Thường Nhuận Chi biết, bởi vì mẫu phi Lưu Đồng là người Tây Vực, cho nên sau khi Du quý nhân chết, Lưu Đồng không có ngoại gia nâng đỡ hay hỗ trợ. Từ nhỏ hắn không được sủng ái, mấy năm nay cũng không được

https://thuviensach.vn

ban thưởng cái gì, tiền phủ Hoàng tử của hắn, cũng dùng vào việc giúp đỡ người Tây Vực.

Đối với việc gả cho một "Người nghèo", Thường Nhuận Chi đã sớm có chuẩn bị.

Cũng may phu thê bọn họ đều không phải loại người tiền tài tối thượng, thích hưởng thụ vật chất.

Thường Nhuận Chi tự nhận là dựa vào đồ cưới của mình, chỉ cần kinh doanh thỏa đáng, không lo chưa đi đến hạng.

Nếu như muốn nàng nuôi Lưu Đồng, nàng nuôi rất ổn.

Thường Nhuận Chi cười, nói với Lưu Đồng:

"Trước kia ở Hầu phủ, có đôi khi còn cảm thấy chỗ ở quá lớn. Thiếp muốn nhìn di nương, còn phải đi một hồi lâu... Nơi ở lớn có cái tốt của nó, chỗ ở nhỏ cũng có lợi ích riêng."

Thường Nhuận Chi tựa vào vai Lưu Đồng, thỏ thẻ:

"Chỗ ở nhỏ, đảo mắt có thể nhìn thấy chàng, không cần phí tâm tư đi tìm. Thật tốt."

Lòng Lưu Đồng khẽ nhúc nhích, đưa tay nắm bả vai nàng, ngập ngừng hạ môi nói:

"Nàng không cần tìm, nàng gọi ta một tiếng, ta sẽ xuất hiện trước mặt nàng."

Hai người nhu tình mật ngữ qua lại cho tới khi hồi phủ, ôn tồn một lát, dùng xong ngọ thiện, Lưu Đồng cho người đi gọi quản sự và người trong phủ tới gặp Hoàng tử phi.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 112: Gặp Người

Editor: Bộ Yến Tử

Beta: ThyToretto

Người làm trong phủ Cửu hoàng tử không nhiều, hơn nữa rất nhiều đều là "Đơn vị liên quan."

Thường Nhuận Chi nhìn, thấy rõ ràng có rất nhiều người có huyết thống ngoại tộc, mũi cao mắt khác màu, có vẻ khác loại.

"Lúc ta còn chưa rời cung lập phủ, đã bắt đầu trợ giúp người Tây Vực gặp khó khăn, bởi vậy biết một ít người thông hôn với Tây Vực, vừa có huyết thống Tây Vực vừa có huyết thống Đại Ngụy. Chờ ta ra cung lập phủ, cần người giúp ta quản lý phủ Hoàng tử, liền tìm bọn họ. Bọn họ nguyện ý vào phủ, hỗ trợ làm việc. Đến bây giờ, người làm việc trong phủ ước chừng có ba bốn mười, đại đa số đều là lão nhân lúc ấy nguyện ý vào phủ làm việc khi ta vừa lập phủ."

Thường Nhuận Chi chần chờ, nhỏ giọng hỏi Lưu Đồng:

"Bọn họ ký khế ước gì?"

"Chính là giống như thuê khế, bọn họ làm việc, ta trả bạc."

Lưu Đồng nói:

"Khế bán mình... Ta không thích, ta cũng không nhận thấy vì khế ước bán mình có thể cam đoan người đó sẽ trung thành. Vẫn là dùng bạc trả tiền

https://thuviensach.vn

thù lao mới trực tiếp."

Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng gật đầu, đối với thiện tâm của Lưu Đồng lại có lý giải cao hơn một phần.

Hắn lý giải quyền con người, ở thời đại này là có chút vượt mức.

Thường Nhuận Chi một bên nghĩ, một bên nghe Lưu Đồng giới thiệu từng quản sự.

Chọn mua vật tư, quản lý toàn bộ vệ sinh và hoàn cảnh trong phủ, làm việc ở phòng bếp ... Sau khi gặp qua, tiếp đó là các ma ma tới chào, nói bà là ma ma quản sự trong Nhàn Lạc viện.

Trước đó Thường Nhuận Chi có nghe Lưu Đồng nói qua, hai thông phòng của hắn đều ở tại Nhàn Lạc viện phủ Cửu Hoàng tử. Từ lúc hắn và Mạc thị đính thân, liền không cho phép hai người họ tới viện hầu hạ hắn.

Thường Nhuận Chi yên lặng, Lưu Đồng nhìn sắc mặt Thường Nhuận Chi, ho khan hỏi:

"Sao các nàng không tới chào hỏi Hoàng tử phi?"

Ma ma sửng sốt, nhanh chóng trả lời:

"Bảo Cầm cô nương và Nhu Nam cô nương có nói, không biết Hoàng tử phi có muốn thấy các nàng hay không, cho nên không dám vội vàng tới ra mắt Hoàng tử phi ..."

Ma ma châm chước nói:

"Nếu Hoàng tử phi muốn thấy các nàng, lão nô liền đi thông tri các nàng tới đây."

"Không cần."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi cười cười, nói với Lưu Đồng:

"Không cần thiết lao sư động chúng như vậy đâu."

Lưu Đồng gật đầu, lại nói với ma ma kia:

"Nhưng tốt nhất vẫn nên để các nàng tới vấn an Hoàng tử phi."

Ma ma vội vã gật đầu.

Thấy tất cả mọi người yên tĩnh đứng, Lưu Đồng bày tỏ thái độ của mình, nói:

"Hoàng tử phi đã vào phủ, sau này tất cả công việc trong phủ, quản sự có cái gì không hiểu, cứ đến hỏi Hoàng tử phi, mời Hoàng tử phi định đoạt. Cất giữ ấn triện, con dấu, chìa khóa trong phủ, một lát nữa tổng quản giao toàn bộ cho Hoàng tử phi bảo quản, nhất nhất giải thích rõ ràng."

Mọi người nhanh chóng xác nhận, tổng quản tiến lên hỏi Thường Nhuận Chi có cái gì phân phó.

Thường Nhuận Chi không nghĩ tới ngày thứ hai sau tân hôn, Lưu Đồng lại giao quyền quản gia cho nàng.

Nàng biết Lưu Đồng coi trọng tín nhiệm nàng, trong lòng nàng cao hứng, mặt cũng lộ tươi cười, trả lời tổng quản:

"Hàng ngày trong phủ hoạt động như thế nào, quản sự cứ tinh tế nói một lần với ta là được rồi. Tạm thời không cần thay đổi."

Tổng quản liền đáp ứng, lại hỏi Lưu Đồng có gì phân phó.

Lưu Đồng xua tay nói:

https://thuviensach.vn

"Nhanh chóng giao rõ công việc với Hoàng tử phi, còn lại, nghe Hoàng tử phi phân phó, làm tốt bổn phận của bản thân là được."

Tổng quản lĩnh mệnh mang người lui xuống, nói chốc lát nữa sẽ đem ấn triện và chìa khóa tới.

Thường Nhuận Chi thở phào nhẹ nhõm, nói với Lưu Đồng:

"Chàng nên sớm cùng ta thông khí, nếu ta sớm biết rằng..."

"Sớm biết cái gì?"

Lưu Đồng buồn cười nói:

"Không phải nàng nói, sau này một ngày ba bữa, xiêm y bốn mùa của ta, nàng đều bao sao? Bây giờ nàng mới vào cửa, chưởng quản gia quyền, sau này ăn mặc dùng... Ta chỉ hỏi nàng."

Thường Nhuận Chi bật cười:

"Đây là chàng muốn phủi tay không làm chưởng quầy hả?"

"Ngược lại cũng không phải."

Lưu Đồng nghiêm trang nói:

"Tiền hàng năm của Hoàng tử, ta sẽ giao cho nàng không thiếu một văn. Hơn nữa ta cam đoan, tuyệt đối không giấu riêng cho mình."

Thường Nhuận Chi kinh ngạc nói:

"Cái này mà chàng cũng cam đoan?"

Lưu Đồng thấy kỳ quái, hỏi lại:

https://thuviensach.vn

"Không phải nói, thê tử không thích nam nhân của mình giấu tiền riêng sao?"

"Ơ..."

Thường Nhuận Chi không cách nào phản bác:

"Chàng giữ riêng tiêu vặt cũng tốt mà."

Lưu Đồng liền đánh xà tùy côn thượng:

"Nhuận Chi nàng thật tốt, cho ta tiền tiêu vặt nữa."

Nói xong hắn liền quấn lên người Thường Nhuận Chi, một đường kéo người ta đến nội thất.

Chỉ có quản sự là khổ sở, đợi Thường Nhuận Chi cả buổi để bẩm chuyện, còn thường xuyên chịu đựng cái nhìn xem thường của chủ tử nhà mình.

Mới tân hôn tự nhiên hai người muốn quấn lấy nhau, nhưng mà ngày thứ hai Thường Nhuận Chi thức dậy liền phát hiện cả người bủn rủn.

Nàng trừng mắt liếc Lưu Đồng, Lưu Đồng lấy lòng tiến đến bên cạnh, ân cần xoa thắt lưng cho nàng.

Thường Nhuận Chi nói:

"Hôm nay phải vào cung tạ ơn, các nương nương trong cung nhìn thấy thiếp như vậy, không nghĩ oai mới là lạ."

Lưu Đồng cười nói:

"Các nương nương đều là người từng trải, sẽ không chê cười chúng ta."

"Chàng nói đơn giản lắm, đến lúc đó dọa người là thiếp nè."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi đưa tay nhéo hông thịt mềm mại của Lưu Đồng:

"Thiếp phát hiện da mặt chàng ngày càng dầy đó."

"Nào có..."

Lưu Đồng sờ sờ mũi, cười hì hì muốn làm hòa nói chuyện với Thường Nhuận Chi, Diêu Hoàng đi tới nói, hai vị cô nương ở Nhàn Lạc viện đã tới.

Thường Nhuận Chi lập tức đẩy Lưu Đồng ra, ngồi thẳng tắp, nói:

"Cho các nàng vào đi."

Lúc ở thôn trang Lưu Đồng đã có nói qua với Thường Nhuận Chi về hai nữ tử ở Nhàn Lạc viện.

Vương Bảo Cầm do Hiển tần nương nương đưa, từ lúc hắn năm tuổi đã theo hầu, cho đến khi hai mươi lăm tuổi thì xuất cung, bởi vì không có tin tức người nhà, cho nên Vương Bảo Cầm cũng không chọn rời cung, mà thỉnh cầu Hiển tần nương nương cho nàng ta đi theo Cửu Hoàng tử tìm đường ra.

Đoạn Nhu Nam thì do Quý phi nương nương đưa, vốn là tú nữ đồng hương với Quý phi, trong lúc phân việc, trở thành cung nữ bình thường theo hầu hạ Quý phi nương nương. Vốn dĩ Quý phi nương nương chuẩn bị dâng nàng ta cho Nguyên Vũ đế, nhưng Nguyên Vũ đế không xem trọng nàng ta. Đợi đến lúc tuổi Đoạn Nhu Nam có chút lớn, không lập gia đình được nữa, vừa vặn Quý phi biết Hiển tần muốn đưa vài người cho Cửu Hoàng tử, nên tặng Đoạn Nhu Nam qua.

Lần đầu khi Thường Nhuận Chi thấy hai người Vương, Đoạn, liền biết Lưu Đồng không có lừa nàng.

Hai nữ tử này là người biết an phận thủ thường.

https://thuviensach.vn

Tuổi hai người quả thật lớn hơn Lưu Đồng nhiều lắm, nhất là Vương Bảo Cầm, đại khái từ nhỏ làm cung nữ, ăn đủ đau khổ, rõ ràng già dặn hơn chút, mặt mày dịu ngoan, bộ dạng phục tùng liễm mắt.

Còn Đoạn Nhu Nam thì có vẻ nao núng rất nhiều, so với Vương Bảo Cầm hào phóng lạnh nhạt, nàng ta có chút dè dặt cẩn trọng.

Quý phi nương nương tính toán hiến nàng ta cho Nguyên Vũ đế, nhưng Nguyên Vũ đế không coi trọng nàng ta... Điều đó có thể nói rõ, một, nàng rta không có tâm tư này; nhị, nàng ta không hiểu phong tình.

Nhìn dáng vẻ khẩn trương của Đoạn Nhu Nam, Thường Nhuận Chi bừng tỉnh đại ngộ —— lá gan nàng ta quá nhỏ.

Hai người hành lễ với Lưu Đồng và Thường Nhuận Chi, Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng cho đứng lên, để người ta ban ghế cho các nàng ngồi.

Đoạn Nhu Nam liền nói không dám, Vương Bảo Cầm cũng chần chờ, sau khi tạ ơn Thường Nhuận Chi thì ngồi xuống.

Thấy Vương Bảo Cầm như vậy, Đoạn Nhu Nam cũng chỉ có thể ngồi xuống theo, nhưng mà đứng ngồi không yên, thường thường liếc nhìn Thường Nhuận Chi.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 113: Mặt Rồng

Editor: Bộ Yến Tử

Beta: ThyToretto

Nói thực, Thường Nhuận Chi đối với hai người Vương, Đoạn cũng không có địch ý gì.

Nhìn ra được các nàng cũng tự biết tuổi mình lớn, không mang lại niềm vui cho Cửu Hoàng tử, cho nên hôm nay trang điểm trung quy trung củ, thậm chí có chút lão khí hoành thu (già).

Vừa nhìn Vương Bảo Cầm liền rõ ràng, nàng ta biết Lưu Đồng sẽ không thất tín, cho nên ở trước mặt Thường Nhuận Chi biểu hiện tùy ý, tự nhiên hào phóng;

Còn Đoạn Nhu Nam thì lo lắng chủ mẫu mới gả vào phủ là Thường Nhuận Chi sẽ có địch ý với nàng ta, cho nên lo lắng đề phòng không dám lơi lỏng một khắc.

Thường Nhuận Chi nói vài lời với hai người thì không nói nữa, thấy Đoạn Nhu Nam vẫn còn khẩn trương, bất đắc dĩ nói:

"Ta và Cửu Hoàng tử còn phải tiến cung, nên không thể nói nhiều với các ngươi. Các ngươi về trước đi."

Vương Bảo Cầm và Đoạn Nhu Nam vội đứng lên, đồng thanh nói:

"Dạ."

https://thuviensach.vn

Chờ sau khi hai người đi, Lưu Đồng mới mở miệng:

"Hai người các nàng là người thành thật, ta để các nàng chuyển đến Nhàn Lạc viện, không cho các nàng tới hầu hạ, các nàng cũng không dám dị nghị, đến bây giờ cũng không có chủ động xuất hiện bên cạnh ta. Ma ma Nhạc Lạc viện có nói, hai người các nàng ở chung một chỗ, mỗi ngày đều nói nói cười cười, sống không tệ."

Thường Nhuận Chi do dự, nhỏ giọng hỏi Lưu Đồng:

"Các nàng chẳng lẽ liền... Không nghĩ tới nam nhân?"

Lưu Đồng ho khan, cũng đồng dạng nhỏ giọng đáp lời nàng:

"Lúc trước ở trong cung Bảo Cầm tỷ có một đồng hương, tình cảm của hai người rất tốt, sau đó người nọ vì một chuyện đã đánh mất tánh mạng. Hiển tần nương nương nói, nếu người nọ còn sống, nói vậy chắc Bảo Cầm tỷ cũng không tới hầu hạ ta đâu. Còn Đoạn Nhu Nam, nghe nói vốn dĩ là một cô nương xinh đẹp, sau đó ở trong cung bị dọa khiếp đảm, làm gì cũng dè dặt cẩn trọng, mỗi ngày có thể ăn no mặc ấm, nàng ta liền thỏa mãn."

Trong cung có không ít chuyện âm u, nói vậy hai người các nàng đều đã trải qua hắc ám trong đó.

Thường Nhuận Chi không muốn tìm tòi nghiên cứu, nàng chỉ cần biết, hai nữ tử này không có khát vọng gì tới phu quân của mình, không uy hiếp tới nàng, liền có thể.

Sau khi dùng tảo thiện, hai người khởi hành vào cung.

Đây là lần thứ hai Thường Nhuận Chi tiến cung, lần đầu tiên tiến cung đã lưu lại bóng ma tâm lý —— nếu không phải lần kia, nàng cũng sẽ gặp được Lưu Đồng.

https://thuviensach.vn

Một đường ngồi xe ngựa vào cung, một lát sau liền có tiểu hoàng đến trước cửa, ngăn xe ngựa, nói nhỏ mấy câu với Lưu Đồng, đi trước dẫn đường.

Thường Nhuận Chi hỏi Lưu Đồng:

"Đi gặp Thánh thượng trước hay là..."

"Lúc này phụ hoàng ở chỗ Quý phi nương nương, trực tiếp tới cung của Quý phi nương nương."

Thường Nhuận Chi gật đầu, trong lòng có chút không yên.

Thấy nàng khẩn trương, Lưu Đồng ôn nhu nói:

"Đừng sợ, phụ hoàng không ăn người."

Thường Nhuận Chi buồn cười nói:

"Nào có ai nói chuyện như chàng ..."

"Nàng đừng khẩn trương."

Lưu Đồng lôi kéo tay Thường Nhuận Chi, nói:

"Nàng xem, trong lòng bàn tay nàng đã đổ nhiều mồ hôi như vậy."

Thường Nhuận Chi im lặng, cầm khăn xoa xoa tay, hít sâu:

"Thiếp cam đoan mình sẽ không nói lỡ lời..."

"Yên tâm, sẽ không."

Lưu Đồng cười trấn an nàng.

https://thuviensach.vn

Khi hai người đến cung Quý phi, vừa vặn Nguyên Vũ đế đang hạ một bàn cờ với Quý phi nương nương.

Cung nhân bẩm báo nói Cửu Hoàng tử và Cửu Hoàng tử phi đến, Quý phi cười cho cung nhân dẫn họ vào.

"Nhi thần khấu kiến phụ hoàng, Quý phi nương nương."

"Thần tức khấu kiến phụ hoàng, Quý phi nương nương."

Lưu Đồng và Thường Nhuận Chi cung kính hành lễ, Quý phi lại nhìn Nguyên Vũ đế, thấy ông ta cúi thấp mắt, cũng biết trong lòng ông ta còn chút không thoải mái.

Quý phi chỉ có thể lên tiếng:

"Biết hôm nay các ngươi tiến cung, đừng đa lễ, mau đứng lên đi."

Lưu Đồng cũng mặc kệ phản ứng của Nguyên Vũ đế, Quý phi kêu khởi, hắn liền đỡ Thường Nhuận Chi đứng lên.

"Cửu Hoàng tử đến chơi cờ với Hoàng thượng đi."

Quý phi cười tiếp Lưu Đồng, miễn cho không khí lạnh lẽo:

"Gọi tức phụ ngươi đến trò chuyện cùng ta."

Lưu Đồng lên tiếng, Thường Nhuận Chi phúc thân thi lễ nói với Quý phi:

"Quấy rầy nương nương."

"Sẽ không."

Quý phi nắm tay Thường Nhuận Chi đi tới một bên, để Lưu Đồng lại đối mặt với gương mặt mặt lạnh tanh của Nguyên Vũ đế.

https://thuviensach.vn

Hắn thấy Nguyên Vũ đế cũng không có ý chơi cờ cùng hắn, đứng ở trước mặt Nguyên Vũ đế, cúi xuống đầu.

"Đứng ngốc ở đó làm gì? Ngồi xuống."

Nguyên Vũ đế không vui thấp xích một tiếng, Lưu Đồng mím môi, nói:

"Nhi thần tuân chỉ."

Nói xong liền ngồi xuống.

Nguyên Vũ đế hạ một con cờ đen, Lưu Đồng theo sát phía sau hạ một con cờ.

"Cửa hôn sự này vừa ý ngươi?"

Nguyên Vũ đế nhìn bàn cờ, giống như vô tình hỏi.

Lưu Đồng hạ cờ rất nhanh, nghe vậy nói:

"Nhi thần tự mình cầu thánh chỉ tứ hôn, tự nhiên vừa ý."

"Cưới một thứ nữ hòa ly, ngươi thật có tiền đồ."

Nguyên Vũ đế hừ lạnh, "Ba" một tiếng hạ cờ, các quân cờ khác trên bàn cờ cờ hồ nhảy lên.

Lưu Đồng vẫn không nhanh không chậm tiếp tục hạ xuống một quân cờ, nói:

"Nhi thần cũng là một quan phu khắc thê, không tới lượt nhi thần ghét bỏ người khác."

"Tốt xấu gì ngươi cũng là con cháu hoàng gia, phối ai không xứng?"

https://thuviensach.vn

"Người xứng đôi nhi thần cũng nhiều, nhưng không phải người nhi thần thích."

Lời này làm Nguyên Vũ đế không còn cáu kỉnh:

"Ngươi xem trọng nàng ta điểm nào? Ba ba muốn cầu thân cưới về."

Lưu Đồng ngừng động tác trong tay, một lúc lâu sau mới chậm rì rì hạ cờ, nói:

"Tình không biết sở khởi, đã một hướng mà thâm."

Nguyên Vũ đế cười:

"Xem ra ngươi vẫn có chút tiền đồ!"

Lưu Đồng cũng không biện giải, không phản bác, tay cầm cờ trắng chờ Nguyên Vũ đế.

"Không được!"

Nguyên Vũ đế không có hưng trí, đã đánh mất trong tay hắc tử, trừng mắt nhìn Lưu Đồng một mắt, suy nghĩ một chút nói:

"Trẫm nhìn phủ ngươi cũng quạnh quẽ, bây giờ ngươi đã cưới thê, chuyện con nối dòng cũng nên đề thượng nhật trình, người trong hậu viện cũng nên thêm. Thái tử..."

"Nhi thần không cần."

Lưu Đồng ngẩng đầu, trong nháy mắt ánh mắt có chứa lợi khí đâm người:

"Nhi thần sớm muộn gì cũng có con nối dòng, nhưng hậu viện, phụ hoàng nhật lí vạn ky, nhi thần cũng không muốn vì chút chuyện nhỏ này

https://thuviensach.vn

làm lụng vất vả."

Nguyên Vũ đế thập phần không vui:

"Trẫm còn chưa nói xong."

"Phụ hoàng nói xong, nhi thần vẫn nói câu này."

Lưu Đồng cố chấp nói:

"Hậu viện của nhi thần không cần thêm người."

"Trẫm tự nhiên không có tâm tư quản chuyện hậu viện của ngươi."

Nguyên Vũ đế tức giận nói:

"Nếu không phải Thái tử ở trước mặt trẫm nói, thay phủ Phụ Quốc công nói vun vào, muốn hứa gả một cô nương Mạc gia cho ngươi, trẫm bận tâm hắn hữu ái huynh đệ, trẫm quản hậu viện ngươi làm gì? Ngươi lại không biết tốt xấu, không hiểu tình cảm huynh đệ."

Lưu Đồng mím chặt môi hạ cờ nhanh như chớp, mất thật lớn khí lực mới có thể đè ép lửa giận xuống.

"Thái tử thay nhi thần làm mối một lần, đáng tiếc kết quả không như ý... Bây giờ nhi thần đã cưới được hiền thê, đã thề sẽ toàn tâm toàn ý với nàng. Hảo ý của Thái tử, nhi thần ghi tạc trong lòng. Nếu như phụ hoàng không muốn phụ tâm ý Thái tử, sợ hắn dã tràng xe cát, Mạc cô nương kia, không bằng phụ hoàng thu vào hậu cung, cũng thành toàn tâm ý của Thái tử."

Nguyên Vũ đế bị Lưu Đồng nói làm cho mê sảng, nét mặt già nua đỏ bừng, thẹn quá thành giận mắng:

"Ngươi quả thực không biết cái gì!"

https://thuviensach.vn

Câu này âm lượng tương đối cao, nhất thời người hầu hạ trong điện vội vàng phủ phục trên đất.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 114: Chống Đẩy

Editor: Bộ Yến Tử

Beta: ThyToretto

Lưu Đồng vén áo bào quỳ xuống.

Thường Nhuận Chi đang nói chuyện với Quý phi nương nương, nghe cung nhân bẩm báo Nguyên Vũ đế tức giận, vội vã chạy tới.

Nguyên Vũ đế trợn mắt nhìn Lưu đồng đang cúi đầu quỳ gối đối diện.

Thường Nhuận Chi thấy vậy trong lòng căng thẳng, vội quỳ xuống bên cạnh Lưu Đồng.

"Đã xảy ra chuyện gì?"

Quý phi nhanh chóng tiến lên hoà giải, giữ chặt cánh tay Nguyên Vũ đế, nói:

"Nếu Cửu Hoàng tử có chỗ nào chọc giận Thánh thượng, Thánh thượng cũng đừng so đo với tiểu hài tử như hắn."

Nguyên Vũ đế nói:

"Đều qua hai mươi rồi, còn là tiểu hài tử sao?!"

"Vậy người nói đi, đến cùng xảy ra chuyện gì?"

Quý phi cười dỗ nói:

https://thuviensach.vn

"Cho tới bây giờ Cửu Hoàng tử không phải là một hài tử ngỗ nghịch bất hiếu, Thánh thượng cũng không thể vô duyên vô cớ phát hỏa. Người cứ nói, để nô tì lý giải xem?"

Quý phi dỗ Nguyên Vũ đế ngồi xuống, Nguyên Vũ đế thuận khí, nói với Quý phi:

"Trẫm thấy hắn đã cưới thê, nhưng hậu viện lại quạnh quẽ, liền nghĩ để hắn nạp mấy phụ nhân tốt cho hắn khai chi tán diệp. Hắn lại la ó, ngược lại thành ra như vậy! Hắn nói, hậu viện của hắn không cần thêm người, còn muốn toàn tâm toàn ý đối đãi Hoàng tử phi."

Nói đến đây, Nguyên Vũ đế không vui chuyển qua Thường Nhuận Chi:

"Thường thị, nữ tử tam tòng tứ đức, không nghĩ tới ngươi lại ghen tị như thế, không chấp nhận được chuyện hôn phu nạp thiếp!"

Tội danh này Thường Nhuận Chi không dám gánh, không đợi Lưu Đồng nói, liền nói sát phía sau:

"Hồi phụ hoàng, cũng là nữ tử tam tòng tứ đức, xuất giá tòng phu, tự nhiên phu quân nói cái gì, thần tức liền nghe cái đó. Phu quân không muốn nạp thiếp, thần tức nên vâng theo."

Nguyên Vũ đế nhất thời bị nghẹn, Quý phi có chút cảm khái trong lòng, lại có chút buồn cười.

"Bệ hạ thật là... Tiểu phu thê bọn họ vừa mới thành thân, ngài lại ba ba tặng người quấy nhiễu cảm tình phu thê người ta làm chi?"

Quý phi mĩm cười nói:

"Còn vì chuyện đó mà tức giận Cửu Hoàng tử ..."

Nguyên Vũ đế không vui nói:

https://thuviensach.vn

"Nói vậy là trẫm không phải?"

"Sao có thể chứ."

Quý phi vội hỏi:

"Cửu Hoàng tử và Cửu Hoàng tử phi nói vậy cũng hiểu rõ ngài vì Cửu Hoàng tử suy nghĩ, bất quá Cửu Hoàng tử tạm thời không đồng ý thêm người vào hậu viện, bệ hạ cũng thông cảm bọn họ mới tân hôn, không muốn người khác cắm | chân vào. Về sau nếu như Cửu Hoàng tử muốn thêm nữa người, ngài lại ban thưởng cho hắn vài người?"

Nguyên Vũ đế không phải không nghĩ tới chuyện cưỡng ép đưa nữ nhân cho Lưu Đồng, ông ta đường đường là một đế vương, cũng làm không ra chuyện đó, bất quá vì Lưu Đồng còn không chờ ông ta nói xong đã cự tuyệt, làm ông ta tức giận thôi.

Nguyên Vũ đế trừng mắt nhìn Lưu Đồng, hừ lạnh:

"Trẫm là phụ hoàng của hắn, há có thể để hắn nghĩ như thế nào thì nghĩ? Trẫm mới mặc kệ hắn phá chuyện này."

Lưu Đồng tức giận, bật thốt:

"Còn thỉnh phụ hoàng thay nhi thần từ chối hảo ý của Thái tử. Mạc gia cô nương kia, nếu phụ hoàng không muốn, vậy để Thái tử thu vào phòng đi, cũng là một đoạn giai thoại."

Thí giai thoại!

Mặt già của Nguyên Vũ đế đỏ lên, thấy Quý phi hồ nghi nhìn tới, vội ho một tiếng mắng Lưu Đồng:

"Nói hưu nói vượn!"

https://thuviensach.vn

Đến tận đây, Nguyên Vũ đế thực cảm thấy Lưu Đồng tiến cung làm ông ta ngột ngạt, cũng không nghĩ sẽ gặp lại đứa con trai này, vung tay nói:

"Ừ, ngươi cũng đã cảm tạ, hoàn thành chuyện rồi, hiện tại ngươi rời cung đi, trẫm nhìn ngươi liền phiền lòng."

Lưu Đồng nắm tay Thường Nhuận Chi khấu thủ, lại tạ Quý phi, cáo từ rời khỏi.

Trong điện, Quý phi liếc xéo Nguyên Vũ đế:

"Bệ hạ coi trọng cô nương Mạc gia?"

Trong hậu phi, người làm bạn dài nhất với Nguyên Vũ đế là Chúc Quý phi, tình cảm hai người tiếp cận vợ chồng già. Bị Quý phi hỏi như vậy, mặt Nguyên Vũ đế có chút nóng:

"Ngươi đừng nghe Tiểu Cửu nói bậy! Căn bản không phải như thế."

Nguyên Vũ đế giải thích với Quý phi một phen:

"Vốn dĩ Tiểu Cửu cưới cô nương Mạc gia, lần này hắn muốn cưới Thường thị, cũng không có báo trước với phủ Phụ Quốc công. Dù sao đó cũng là nhạc gia của Tiểu Cửu, nghe nói phủ Phụ Quốc công phê bình kín đáo, Thái tử ở giữa nói vun vào, nghĩ muốn Tiểu Cửu nạp một cô nương Mạc gia, cũng coi như tục một đoạn duyên phận cùng phủ Phụ Quốc công. Trẫm mới nhấc lên mở đầu, hắn đã vội vàng cự tuyệt. Ngươi nhìn Tiểu Cửu đi, làm như trẫm hại hắn không bằng."

Quý phi nghe xong, hơi chột dạ.

Điểm trọng yếu là Thái tử muốn đưa nữ nhân Mạc gia cho Cửu Hoàng tử, Cửu Hoàng tử chịu tiếp sao?

https://thuviensach.vn

Khó trách sắc mặt hắn khó coi như vậy, ném trở về nhường Thái tử thu cô nương kia.

Quý phi thầm than trong lòng, không khỏi có chút lo sợ.

Chuyện bà ta ... Chuyện phủ Phụ Quốc công dịch nữ mà gả này có cảm giác không giấu diếm được lâu nữa.

Quý phi thay Cửu Hoàng tử nói lời hay, lại giống như vô tình nói:

"Nếu như bệ hạ muốn thấy Mạc thị, cứ cho gọi tiến cung. Lại nói tiếp, đúng là thật lâu rồi trong cung chưa tiến người mới."

Nguyên Vũ đế bất đắc dĩ nói:

"Trẫm thật sự không có tâm tư đó. Vốn dĩ muốn chọn nữ nhân cho Tiểu Cửu, Tiểu Cửu không cần, trẫm cho tiếp ... Truyền ra thì giống cái gì? Không biết còn nói trẫm cùng nhi tử thưởng nữ nhân! Việc này sau này đừng nói nữa."

Quý phi cười xác nhận.

Bên kia đế phi đang nói việc này, rời khỏi cung Quý phi tiếp tục đi vấn an các vị nương nương khác, Thường Nhuận Chi mới hỏi Lưu Đồng việc này.

Nghe Lưu Đồng nói, Thường Nhuận Chi nhíu mày.

Thái tử thật đúng là... Âm hồn không tiêu tan.

"Cự tuyệt Thái tử như vậy, không biết hắn ta lại có ý kiến gì với chàng không?"

Thường Nhuận Chi thân thiết hỏi.

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng cười cười, nói:

"Hắn ta có ý kiến thì như thế nào? Bây giờ ta không phải thuộc hạ làm việc cho hắn ta, sẽ không sợ hắn ta."

Lưu Đồng cũng không biết Thường Nhuận Chi đã đoán đến việc của Mạc thị, sợ trong lòng nàng có khúc mắc, còn vất vả giải thích:

"Thái tử và Mạc gia lui tới chặc chẽ, lúc trước ta cưới nữ nhân Mạc gia, cũng là do Thái tử làm mối ... Đại khái là vì hắn ta thấy ta cưới vợ, sợ ta chặt đứt mối liên hệ với phủ Phụ Quốc công, cũng chặt đứt lui tới cùng hắn ta, cho nên mới ba ba muốn tác hợp cô nương Mạc gia làm thiếp cho ta. Ta lại không có tâm tư này, nếu như có tâm muốn nạp thiếp cũng không nạp người Mạc gia. Ta và Thái tử phân rõ giới hạn còn không kịp, tội tình gì gấp gáp trói chung một chỗ với hắn ta chứ?"

Giải thích này nghe qua cũng có đạo lý, nhưng tinh tế nghĩ lại, cảm thấy có chút gượng ép.

Cưới nữ nhân Mạc gia làm thê, cùng phủ Phụ Quốc công, Thái tử trói làm một đôi cũng hợp tình hợp lý, nhưng nạp thiếp không giống cưới vợ, cần để ý như vậy sao?

Thường Nhuận Chi thấy Lưu Đồng cố hết sức giải thích, cười nói:

"Mặc kệ trong lòng chàng nghĩ như thế nào, thiếp không hy vọng chàng nạp thiếp."

Lưu Đồng cao hứng kéo tay nàng, cam đoan:

"Ta tuyệt đối không nạp thiếp, nàng yên tâm."

"Nhìn biểu hiện của chàng trước mặt bệ hạ, thiếp tin chàng."

Thường Nhuận Chi hí mắt cười, đưa tay kéo tay hắn:

https://thuviensach.vn

"Tốt lắm, trở về đi, thiếp còn phải chuẩn bị lễ vật lại mặt cho ngày mai nữa."

Lưu Đồng cười nói:

"Ta đi cùng nàng."

"Đương nhiên lại mặt chàng phải theo giúp ta, chẳng lẽ chàng muốn để ta đi lại mặt một mình hả?"

Thường Nhuận Chi bất mãn đô đô miệng, Lưu Đồng cười bất đắc dĩ, nói:

"Ta cùng nàng chọn lễ vật, tự nhiên ngày mai phải cùng nàng lại mặt rồi, xem tiểu bộ dáng của nàng nè."

Lưu Đồng điểm nhẹ lên mũi Thường Nhuận Chi, phu thê hai người cùng nhau nở nụ cười.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 115: Thụ Ngư

Sau khi hồi phủ, Thường Nhuận Chi cùng Diêu Hoàng thương lượng lễ vật ngày mai lại mặt.

Diêu Hoàng chần chờ nói:

"Cô nương, không bằng mở khố phòng phủ Hoàng tử nhìn thử đi, tìm một hai vật quý trọng?"

Thường Nhuận Chi biết rõ ý tứ Diêu Hoàng.

Một nữ nhân xuất giá như nàng, bên người có thứ gì, dường như đều là nhà mẹ đẻ cho. Lễ vật quý trọng mà nàng có thể cầm ra được chỉ có thể là đồ cưới.

Nhưng đồ cưới này vốn dĩ là nhà mẹ đẻ cho nàng, bây giờ nàng đã gả đi, cầm lại đồ cưới... Nhìn không đẹp mắt.

Cho nên lễ vật ngày lại mặt, tuyệt đối không thể lấy đồ cưới của nàng, chỉ có thể lấy từ phủ Cửu Hoàng tử.

Nhưng Thường Nhuận Chi có chút hoài nghi, trong phủ Cửu Hoàng tử có thể tìm ra đồ quý trọng hay không.

Nàng do dự, vẫn tìm Lưu Đồng hỏi.

"Khố phòng?"

Lưu Đồng nghi hoặc nói:

https://thuviensach.vn

"Nàng muốn mở ra xem."

Thường Nhuận Chi dở khóc dở cười:

"Trong phủ có cái gì trân quý, chàng không biết?"

"Ta không quản mấy cái này."

Lưu Đồng gãi gãi đầu:

"Phủ Hoàng tử của ta có rất ít người tới cửa, tự nhiên không có người tặng lễ vật. Nàng lấy chìa khóa mở khố phòng nhìn thử đi, cảm thấy có cái gì có thể dùng, nàng cho người lấy ra là được rồi."

Dù sao ngày mai cũng phải biếu chút gì đó cho nhạc gia, Lưu Đồng không dám qua loa:

"Ta và nàng cùng đi xem."

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ lắc đầu, chỉ có thể để Diêu Hoàng cầm chìa khóa, cùng Lưu Đồng tới khố phòng.

Quản khố phòng là một lão đầu người Tây Vực, cái đầu trọc lóc, Lưu Đồng gọi ông ta là A Cổ thúc.

Hai bên má A Cổ thúc đà hồng, cười hỏi Lưu Đồng và Thường Nhuận Chi có chuyện gì.

Lưu Đồng nói ý đồ tới đây, A Cổ thúc một bên tiếp nhận chìa kháo mở khố phòng, một bên nói:

"A Cửu à, đồ trong khố phòng thiếu."

Thiếu không thành vấn đề, có một hai kiện đồ tốt, có chút giá trị đáng tiền là được.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi nghĩ như vậy, chờ mở cửa khố phòng, nàng khẩn trương vào bên trong xem xét.

A Cổ thúc không nhanh không chậm tới một cái tủ cao, mở ngăn kéo lấy ra một quyển tập đưa cho Thường Nhuận Chi.

Nói vậy chắc là danh sách ghi chép đồ đạc trong khố phòng.

Thường Nhuận Chi nhìn lướt qua khố phòng vắng vẻ, tiếp nhận danh sách, mở ra xem, không khỏi thở dài.

Nghèo! Một Hoàng tử nghèo túng, thực không là thổi.

Lưu Đồng ở một bên xấu hổ, sau đó cũng chạy qua xem.

Kỳ thực trong khố phòng Lưu Đồng có chút đồ, nhưng không phải đồ quý trọng gì, hơn phân nửa đã dùng qua.

Không sai, đồ tàng trữ trong khố phòng của Lưu Đồng, thậm chí đồ rách nát cũng có trong các.

Thường Nhuận Chi đau đầu đè thái dương, Lưu Đồng ha ha cười hai tiếng, lo lắng sẽ không đủ.

"Vậy ta... Tiền đều phân phát bên Tây Vực."

Lưu Đồng nháy mắt mấy cái nói với Thường Nhuận Chi:

"Bất quá bổng ngân lộc mễ năm nay đã phát xuống, ta còn chưa có động."

Thường Nhuận Chi bật cười:

"Chẳng lẽ chàng để ta nâng bổng ngân lộc mễ đi lại mặt?"

Lưu Đồng cũng biết làm vậy có chút mất thể diện, suy nghĩ một lát nói:

https://thuviensach.vn

"Bằng không, ta tới hỏi mượn ngũ ca?"

Thường Nhuận Chi lắc đầu:

"Thụy vương biết, đại tỷ thiếp không biết sao?"

"Vậy làm sao đây..."

Lưu Đồng nhíu mày:

"Không bằng, lấy bạc đi mua?"

"Mua chút đồ vật ngoạn ý ngược lại hoàn hảo, tỷ như tìm hương quán. Biết đâu có thể tặng đồ vật lớn thì sao?"

Thường Nhuận Chi tinh tế suy nghĩ, đột nhiên linh cơ vừa động, nói:

"Lúc chúng ta thành thân, tân khách đến chúc mừng không ít. Lễ vật bọn họ đưa tới, chàng cho người cất chỗ nào rồi? Đưa vào khố phòng sao?"

Lưu Đồng lập tức nhìn Hoa Trạch.

Hoa Trạch vội nói:

"Mở một sân phóng khác, còn chưa có ghi chép vào sổ sách, vốn nghĩ chờ Hoàng tử phi đến kiểm kê ..."

Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng thở ra:

"Qua đó xem đi."

Lễ vật mà tân khách tặng, giải quyết được tình trạng khẩn cấp của phu thê Lưu Đồng và Thường Nhuận Chi.

Nhưng mà thông qua chuyện này, Thường Nhuận Chi rõ ràng ý thức được, Lưu Đồng đối với quản lý việc nhà có chút hồ đồ, hắn thậm chí

https://thuviensach.vn

không biết nhà mình có bao nhiêu của cải tích tụ.

Với hắn mà nói, chỉ cần mỗi ngày được ăn no mặt ấm là có thể.

Cái khác hắn chẳng cần quan tâm.

Điều này làm Thường Nhuận Chi có chút đau đầu.

Nàng biết, biện pháp quản lý toàn gia nghiệp tốt nhất, đó là tăng thu giảm chi.

Chuyện khai nguyên cần chậm rãi quy hoạch, mà tiết lưu, trước mắt nơi xói mòn tiền tài nhiều nhất là Lưu Đồng giúp đỡ Tây Vực hàng năm.

Phải để hắn chặt đứt khoản tiền trợ giúp người Tây Vực?

Thường Nhuận Chi lắc đầu.

Nàng không phải tiểu cô nương không hiểu chuyện, chấp nhất như mỗ nam nhân, là không thể đi đụng chạm cùng phản đối.

Một khi nàng mở miệng, nhất định hình tượng của nàng ở trước mặt Lưu Đồng sẽ địa ngã.

Huống chi Thường Nhuận Chi cũng không thừa nhận, đây là một chuyện vô tình.

Chuyện này là do Lưu Đồng cam tâm tình nguyện làm, vài năm nay chưa bao giờ ngừng, có thể thấy cảm tình hắn dành cho người Tây Vực.

Thân là thê tử của hắn, sao nàng có thể bức bách Lưu Đồng đoạn tuyệt cảm tình này?

Tiết lưu tiết không xong, vậy chỉ có thể khai nguyên, tìm cách thu nhiều bạc vào trong túi.

https://thuviensach.vn

Đêm nay trôi qua ôn tồn, Thường Nhuận Chi dựa vào lòng Lưu Đồng, hỏi hắn giúp đỡ người Tây Vực thế nào.

Lưu Đồng nói:

"Ở kinh thành có mở thiện đường dành riêng cho người Tây Vực, thu lưu người Tây Vực không nhà hoặc bị cùng đường. Ma Cát hội của Tây Vực sẽ kêu gọi giáo chúng xây dựng nhà phụ cận dàn tế, cung cấp chỗ che chở người Tây Vực. Bạc của ta chia một nửa cho thiện đường ở kinh thành, một nửa đưa đến Ma Cát."

Thường Nhuận Chi nghi hoặc nói:

"Ma Cát là cái gì?"

"Tư tế."

Lưu Đồng hồi đáp:

"Là nghi thức chủ trì tế lễ, hành lễ nghi, người tôn thờ Thánh hỏa. Giáo chúng có hoạt động gì, cũng cần hắn ta đến chủ trì."

Đối với tôn giáo ở cổ đại, Thường Nhuận Chi lý giải không nhiều lắm, nhưng theo miêu tả của Lưu Đồng nàng có thể biết, địa vị của Ma Cát tương đối cao.

Thường Nhuận Chi chần chờ một lát, lại tiếp tục hỏi:

"Chàng chính là... Trực tiếp cho bạc? Cung cấp ăn mặc ngủ nghĩ của bọn họ?"

Lưu Đồng gật đầu:

"Bọn họ nếu có khó xử, đều có thể đến nhận trợ giúp."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng nhìn Thường Nhuận Chi, ánh sáng có chút hôn ám, xem không rõ ràng.

"Xảy ra chuyện gì?"

Thấy Thường Nhuận Chi thật lâu không nói chuyện, Lưu Đồng không khỏi hỏi.

Sau một lúc lâu mới nghe Thường Nhuận Chi thở phào khẩu khí.

"Chàng đó... Không nghe qua một câu nói sao? Giúp được nhất thời, không giúp được cả đời."

Thường Nhuận Chi nhẹ giọng nói:

"Chàng có tâm giúp bọn hắn, xuất phát từ ý tốt, nhưng mà, một năm qua một năm, chỉ cần không đủ ăn mặc không đủ chỗ ngủ, lại có người chịu cung cấp ăn mặc ngủ nghĩ....Dần dà, bọn họ sẽ ỷ lại vào nguồn cung cấp này, ai mà nguyện ý đi lao động, đổi lấy đồ dùng sinh hoạt cơ bản đâu?"

Lưu Đồng giương miệng, có chút ngây người.

Thường Nhuận Chi nhẹ giọng nói:

"Nếu chàng muốn giúp bọn hắn, thực hiện như vậy là không lâu dài. Dù sao cho người ta cá không bằng dạy người ta cách câu. Cùng với chuyện cho họ cá để ăn, sao không dạy họ cách dùng cần câu câu cá, để tự họ làm. A Đồng, chàng thấy thiếp nói đúng không?"

Lưu Đồng trầm mặc thật lâu, Thường Nhuận Chi cũng trầm mặc cùng hắn.

Thật lâu sau, Lưu Đồng cúi đầu thở dài.

"Nàng nói đúng."

https://thuviensach.vn

Trán hắn đặt lên trán Thường Nhuận Chi, ôn nhu cọ xát:

"Phương pháp này không lâu dài, ta sẽ thay đổi cách thức giúp bọn họ."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 116: Lại Mặt

Có thể nói, thông hiểu đạo lý liền tốt.

Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng thở ra, cọ cọ trán hắn, ôn nhu nói:

"Chuyện này chúng ta chậm rãi xử lý, ngủ đi, ngày mai còn phải đến Hầu phủ đó."

Lưu Đồng gật đầu, có chút ỷ lại, càng kề sát người nàng.

Thường Nhuận Chi nghe Lưu Đồng nói:

"Có nàng chiếu cố săn sóc, ta thật cao hứng. Chỗ nào ta làm không đúng, nàng có thể chỉ điểm cho ta... Ta càng cao hứng."

Thường Nhuận Chi vươn tay xoa xoa tóc hắn, lại nhẹ nhàng nhéo mũi hắn, cười:

"Toàn bộ thân gia chàng đều giao cho thiếp, thiếp làm bà quản gia, đương nhiên phải làm chuyện mà bà quản gia nên làm. Thiếp còn phải quản chàng cả đời, chỉ sợ đến lúc đó chàng không vừa ý."

"Sẽ không."

Lưu Đồng khẽ cười:

"Ta nguyện ý bị nàng quản cả đời."

Thường Nhuận Chi sẳng giọng:

https://thuviensach.vn

"Miệng lưỡi trơn tru."

"Có sao?"

Lưu Đồng lộ vẻ kinh ngạc, thăm dò nói:

"Ta cảm thấy không có, không bằng nàng nghiệm chứng đi..."

Một phen hôn sâu, Thường Nhuận Chi thở hổn hển đấm nhẹ lên ngực hắn, ảo não nói:

"Ngủ."

Lưu Đồng buồn cười, lên tiếng, cảm thấy mỹ mãn, ôm Thường Nhuận Chi ngọt ngào ngủ.

Hôm sau, hai người tinh thần phấn chấn mang lễ vật đến phủ An Viễn hầu.

Tiểu Hàn thị đã sớm đợi ngày này, sáng sớm thức dậy, đồng dạng mang Nhạc thị ra cửa chờ mong Thường Nhuận Chi dắt tân hôn phu về ra mắt nhà mẹ đẻ.

Mặc dù biết tình cảm của Cửu Hoàng tử với Thường Nhuận Chi, lại tự mình đi cầu thánh chỉ tứ hôn. Nhưng không thấy Thường Nhuận Chi sau tân hôn, hai vị mẫu thân sẽ không yên tâm.

"Ta nói bà đi tới đi lui làm cái gì?"

Thường Cảnh Sơn ấn trán, tức giận trừng mắt nhìn tiểu Hàn thị nói:

"Nhìn bà mắt ta cũng hoa lên."

"Vậy ông đừng nhìn."

Tiểu Hàn thị trừng mắt liếc ông ta, đến cùng vẫn ngồi yên, bất mãn nói:

https://thuviensach.vn

"Nhuận Chi lại mặt, ông làm phụ thân, lại nói như không có quan hệ gì với ông vậy."

Thường Cảnh Sơn lập tức kêu oan:

"Nàng về nhà lại mặt, thời thần còn sớm sao? Bà lại ba ba ở đây chờ, trông mòn con mắt, biết là bà đợi nữ nhi, không biết còn tưởng rằng ta rời nhà nhiều ngày không trở về, bà nóng lòng như lửa đốt!"

Tiểu Hàn thị bị ông ta trách móc mặt đỏ đến mức nặn ra máu, ngón tay chỉ Thường Cảnh Sơn nói "Ngươi" cả nửa ngày, đến cùng da mặt Thường Cảnh Sơn rất dày, hừ một tiếng sau đó không thèm để ý ông ta, kéo Nhạc thị nói chuyện.

Nhạc thị cười nhẹ, tiểu Hàn thị bị bà cười đến đỏ mặt, buồn bực nói:

"Ngươi cũng cười ta?"

"Thiếp thân không dám."

Nhạc thị vội xua tay, cười nói:

"Thiếp thân cảm thấy, tình cảm của thái thái và Hầu gia thật tốt."

Nhạc thị dừng một chút, có chút chờ mong nói:

"Nếu tam cô nương và Cửu Hoàng tử cũng giống thái thái và Hầu gia, thiếp thân cũng không còn cầu mong gì."

Nhạc thị một phen ái nữ chi tâm, tiểu Hàn thị cảm động lây.

"Yên tâm đi, Nhuận Chi sẽ sống tốt hơn trước mười lần, không, tốt hơn gấp trăm lần."

Tiểu Hàn thị thề son sắt, tiếp tục nói với Nhạc thị:

https://thuviensach.vn

"Ngươi cũng đừng nói cái gì không còn sở cầu. Ngươi còn phải chờ mong Nhuận Chi sớm có thai, sinh nhi tử."

Nhạc thị liên tục gật đầu.

Thường Cảnh Sơn nhàm chán vô nghĩa ngồi một bên, nói với hạ nhân:

"Đi đằng trước nhìn thử, Cửu Hoàng tử và Cửu Hoàng tử phi đến chưa."

Hạ nhân lên tiếng trả lời, vội vã chạy đi, một lát sau lại vội vã trở về, nói:

"Hầu gia, Cửu Hoàng tử và Cửu Hoàng tử phi đã đến, đang xuống xe ngựa, nói vậy lập tức đến."

"Đến đến."

Tiểu Hàn thị vội ngồi thẳng, vân vê xiêm y, hỏi hạ nhân:

"Nhìn bộ dáng Cửu Hoàng tử và Cửu Hoàng tử phi không? Bọn họ ân ái sao?"

Hạ nhân vội đáp:

"Tiểu nhân thấy Cửu Hoàng tử đỡ Cửu Hoàng tử phi xuống xe ngựa đó, trên mặt hai người đều là ý cười trong suốt, chắc là ân ái thật sự."

Tâm tiểu Hàn thị nhất thời hạ xuống hơn phân nửa, nghiêng đầu nhìn Nhạc thị, cũng là bộ dáng như trút được gánh nặng.

Tiểu Hàn thị cao hứng, kêu thưởng, vui rạo rực chờ con rể tới cửa.

Thường Cảnh Sơn dặn dò bà:

"Bà cũng đừng dở uy phong mẹ vợ ra đó."

"Sao có thể?"

https://thuviensach.vn

Tiểu Hàn thị nghiêng mặt liếc ông ta:

"Giảng quy củ, ta có thể sánh bằng ông biết nhiều."

Lời này Thường Cảnh Sơn phản bác không được, u ám hừ một tiếng, lòng nói đến lúc đó không tới phiên ông làm khó dễ con rể mới.

Không lâu sau, Lưu Đồng và Thường Nhuận Chi đến.

Hai người tiến lên hành lễ với Thường Cảnh Sơn cùng tiểu Hàn thị, Thường Cảnh Sơn bình thản ung dung, tiểu Hàn thị ngầm trừng ông ta, tươi cười trên mặt không dứt:

"Biết hôm nay các ngươi đến, mau ngồi."

Hai người theo lời ngồi xuống, Thường Nhuận Chi hàm chứa ý cười, mắt thân thiết nhìn tiểu Hàn thị cùng Nhạc thị, mặt có chút nóng, vừa thấy chính là bộ dáng nữ nhân được nam nhân sủng ái.

Lưu Đồng hàn huyên với Thường Cảnh Sơn, tiểu Hàn thị kéo Thường Nhuận Chi ra một bên nói chuyện.

"Cửu Hoàng tử đối đãi ngươi thế nào?"

Tiểu Hàn thị hỏi.

Mặc dù có thể nhìn ra một hai, nhưng đến cùng vẫn không bằng Thường Nhuận Chi chính miệng nói.

Thường Nhuận Chi nhẹ giọng nói:

"Tốt lắm, ngày thứ hai sau khi thành hôn, chàng liền giao quyền quản gia phủ Hoàng tử cho con."

https://thuviensach.vn

Tiểu Hàn thị vừa lòng gật đầu, nhàn thoại vài câu, lại đem đề tài chuyển tới hậu viện phủ Cửu Hoàng tử.

"... Các nàng cũng rất thành thật, đợi ở Nhàn Lạc viện, ngày thường cũng không xuất môn."

Thường Nhuận Chi nói:

"Cửu Hoàng tử vẫn nhớ tình cũ với các nàng, liền dưỡng các nàng."

Tiểu Hàn thị suy nghĩ một lát, nói:

"Nếu như các nàng không có dã tâm, dưỡng các nàng cũng không phải việc gì khó, bất quá chỉ là chút tiền cơm cùng tiền son phấn."

Tiểu Hàn thị quan sát Thường Nhuận Chi, nói:

"Thừa dịp lúc này tân hôn, ngươi nắm bắt tâm Cửu Hoàng tử. Tương lai không sợ hậu viện của hắn thêm người, ngươi vẫn là đầu quả tim hắn, biết không?"

Thường Nhuận Chi như thường cười gật đầu, tiểu Hàn thị nên dặn cũng đã dặn, cũng không nói thêm nữa, gọi Nhạc thị tới nhường bà nói chuyện cùng Thường Nhuận Chi.

"Di nương."

Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng kéo tay Nhạc thị, ngồi bên cạnh bà, nhìn mặt bà đau lòng nói:

"Vành mắt di nương đen như vậy, nhiều ngày rồi không ngủ tốt sao?"

Nhạc thị cười nói:

"Tam cô nương ra cửa, khó tránh khỏi có chút nhớ."

https://thuviensach.vn

Lòng Thường Nhuận Chi ê ẩm trướng trướng, cười cười với Nhạc thị:

"Hiện tại di nương thấy được rồi, con rất khá, di nương không cần lo lắng cho con"

"Ai."

Nhạc thị gật đầu, vui mừng nói:

"Di nương thấy được, Cửu Hoàng tử thật tâm để bụng tới tam cô nương. Chỉ mới một lát, hắn đã nhìn qua tam cô nương vài lần."

Thường Nhuận Chi nghe vậy quay đầu lại nhìn, vừa vặn chạm tới tầm mắt Lưu Đồng.

Nàng mỉm cười nhếch mũi với Lưu Đồng, quay đầu lại nói chuyện với Nhạc thị:

"Di nương tự mắt nhìn thấy, đã yên tâm chưa?"

"Ừm."

Nhạc thị vuốt cằm, bàn tay bọc tay Thường Nhuận Chi, tha thiết dặn:

"Vẫn sớm chút sinh tiểu hài tử..."

"Được, con sẽ nỗ lực."

Thường Nhuận Chi son sắt đáp.

Tiểu Hàn thị ngồi một bên nghe vậy không khỏi cười, hỏi nàng:

"Mình ngươi nỗ lực cũng không được, Cửu Hoàng tử nỗ lực sao?"

Thường Nhuận Chi đỏ mặt, nói:

https://thuviensach.vn

"Chàng... Rất nỗ lực."

Tiểu Hàn thị nở nụ cười, vẻ mặt Nhạc thị cũng rất thoải mái.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 117: Biến Cố

Nói đến cùng, phủ An Viễn hầu thập phần vừa lòng với đứa con rể mới là Cửu Hoàng tử.

Trừ bỏ tiểu thiếu niên Thường Âu có chút kỳ quái, tất cả quá trình lại mặt có thể nói là khách và chủ cùng vui.

Khi ngọ thiện, lão thái thái gọi hai người họ tới tiểu viện của bà.

Đối mặt với tôn nữ (cháu gái) và tôn nữ tế (cháu rể), lão thái thái phá lệ lạnh nhạt tự nhiên, giống như ngày thường, sau khi cùng người ta dùng bữa nói chuyện phiếm vài câu, liền trở về ngủ trưa.

Thường Nhuận Chi muốn qua hầu hạ bà, lão thái thái ngăn nàng lại, nói:

"Bây giờ ngươi đường đường là Hoàng tử phi, hiếu thuận là một chuyện, nhưng phải nhớ kỹ thân phận của mình. Chỗ ta có nha hoàn hậu hạ, không cần ngươi làm. Hôm nay là lại mặt, ngươi là khách nhân, đừng làm lụng vất vả, hảo hảo chơi một ngày đi."

Lão thái thái vỗ vỗ tay Thường Nhuận Chi dặn dò nàng hai câu, liền để nha hoàn đỡ trở về.

Thường Nhuận Chi thầm than trong lòng.

Giữa giờ Mùi, Thường Mộc Chi vội vàng chạy trở về.

Tiểu Hàn thị không khỏi kể lể với nàng:

https://thuviensach.vn

"Làm sao bây giờ mới đến? Hôm nay là ngày Nhuận Chi lại mặt, Thấm Chi ở xa cũng thôi đi, ngươi ở gần như vậy lại còn tới chậm?"

Thường Mộc Chi thở dài:

"Vốn con có nói với Vương gia, trước ngọ thưởng sẽ đến Hầu phủ, giữa trưa ở đây dùng cơm. Ai biết sáng sớm hôm nay Vương gia bị Thánh thượng giữu lại trong cung, cho đến trưa mới trở về, nói lĩnh mệnh làm việc, phải lập tức rời kinh."

"Rời kinh làm việc?"

Tiểu Hàn thị kinh ngạc nói:

"Đi tới chỗ nào làm?"

Lưu Đồng lập tức truy vấn:

"Ngũ tẩu, ngũ ca đi rồi sao?"

"Đi rồi."

Thường Mộc Chi gật đầu nói:

"Chàng đi rất gấp, ta chỉ kịp thu dọn mấy bộ xiêm y cho chàng tắm rửa, ngọ thiện chàng cũng vộ vã dùng, không nói cái gì khác, hình như là đi Duyện Châu hay là chỗ nào đó, cụ thể là giải quyết chuyện gì, chàng cũng chưa nói..."

Thường Mộc Chi uống ngụm trà nhuận cổ họng, buông tiếng thở dài nói:

"Cũng không biết chàng đi bao lâu... Chàng còn chưa từng xa nhà quá lâu, thực làm người ta lo lắng."

Lưu Đồng nhíu mày.

https://thuviensach.vn

Thành hôn hắn luôn có vài ngày nghỉ ngơi, mấy ngày nay hắn không vào triều, cho nên căn bản không biết xảy ra chuyện gì.

Ngũ ca làm cái gì sai, còn phải chờ hỏi một chút, ngày hướng thượng có chuyện gì mới có thể suy đoán một hai.

Vì biến cố đó, Lưu Đồng và Thường Nhuận Chi liền trở về phủ Hoàng tử.

Lưu Đồng muốn biết chuyện phải đi nghe ngóng, Thường Nhuận Chi cũng không nhàn rỗi, thừa dịp lúc này không có gì làm, cho người gọi tổng quản phủ Hoàng tử đến, đi kiểm kê hạ lễ mà tân khách tặng vào đại hôn hôm ấy.

Thường Nhuận Chi kiểm kê, Diêu Hoàng cầm giấy bút đứng một bên ghi lại, Ngụy Tử tìm danh sách tân khách nhất nhất đối chiếu.

Bởi vì trong khoảng thời gian này Thụy vương bộc lộ tài năng, Lưu Đồng theo Thụy vương làm việc cũng nước lên thuyền lên, người tặng lễ vật không ít, hạ lễ chất đống trong sân.

Sau khi trở về Thường Nhuận Chi kiểm kê cho tới giờ dùng bữa tối, cũng chỉ kiểm được một bộ phận nhỏ.

"Ngày mai lại tiếp tục kiểm đi."

Thường Nhuận Chi suy nghĩ một lát, phân phó Diêu Hoàng:

"Ngày mai ngươi đi gọi A Cổ thúc tới, mở khố phòng kiểm tra một chút. Vật gì cũ kỹ thì mang ra ngoài hết, mặt khác mở thêm một phòng nữa, đặt chung với khố phòng, xếp gọn đồ đạc chất đống trong khố phòng đi."

Diêu Hoàng lên tiếng, lại hỏi Thường Nhuận Chi bên này phải làm sao đây.

https://thuviensach.vn

"Ngụy Tử còn ở bên cạnh mà."

Thường Nhuận Chi nghĩ, nói:

"Ngươi mang Trông Hạ đi, việc bên này của ngươi giao cho Tìm Đông giúp một tay."

Diêu Hoàng dừng một lát:

"Cô nương là muốn... Đề bạt hai người các nàng?"

"Chưa nói tới."

Thường Nhuận Chi nói:

"Chung quy có một ngày ngươi và Ngụy Tử phải lập gia đình, chờ sau khi các ngươi đi, bên người ta cũng phải đề bạt lên hai người. Đến cùng Trông Hạ và Tìm Đông là do thái thái chọn, mặc dù không tính cơ trí, nhưng thẳng thắn thành thật, làm việc cần cù nghiêm túc, cùng với việc tốn tâm tư bồi dưỡng người bên cạnh, cứ bồi dưỡng hai người các nàng là được."

Diêu Hoàng gật đầu, cảm thán:

"Cô nương thiện tâm, nô tì thay các nàng cảm tạ cô nương trước."

Thường Nhuận Chi nhìn Diêu Hoàng, hỏi nàng:

"Ngươi thật muốn chờ ba năm?"

Diêu Hoàng dừng tay, trầm mặc một lúc lâu mới trả lời Thường Nhuận Chi:

"Nô tì không đợi hắn, còn có thể làm sao đây..."

https://thuviensach.vn

Vị hôn phu của Diêu Hoàng tên là Phong Trà, cũng giống như nàng được người nhà sinh ra ở phủ An Viễn hầu, hai người cùng nhau lớn lên từ nhỏ, lúc nhỏ mẫu thân hai người có nói khi trưởng thành sẽ cho họ thành thân.

Nhưng mà Phong Trà đầu óc thông minh, theo làm thư đồng của nhị thiếu gia Hầu phủ, cũng học rất nhiều tri thức, ngay cả tiên sinh giảng bài cũng tán dương hắn.

Cha Phong Trà nhìn nhi tử có tiền đồ, liền cầu tiểu Hàn thị, hi vọng có thể cho Phong Trà thoát ly nô tịch, để hắn khảo khoa cử.

Tiểu Hàn thị đáp ứng rồi, Phong Trà thành người tự do, còn dựa vào tộc Hầu phủ đọc sách trong trường học.

Bởi vậy, cha Phong Trà có chút chướng mắt chuyện Phong Trà định thân với Diêu Hoàng lúc nhỏ.

Bất quá ngại nương Phong Trà đã qua đời, cọc thân hôn lúc nhỏ là do nương Phong Trà định, cha của Phong Trà muốn hối hôn cũng không tốt.

Lúc ấy thu hoạch vụ thu, tiên sinh nói lấy học thức của Phong Trà, hắn có thể thi thử một lần. Chính là thời điểm Phong Trà định đi, cha hắn bởi vì cao hứng, buổi tối uống chút rượu, vấp ngã, đụng đầu, đi đời nhà ma.

Phong Trà muốn khảo khoa cử, thanh danh rất trọng yếu, vi phụ giữ đạo hiếu là nhất định, hơn nữa nhất định phải thủ tang ba năm.

Vốn dĩ Phong Trà định chờ kết cục khoa khảo, mặc kệ đậu hay không đậu, khảo xong phải cưới Diêu Hoàng vào cửa.

Biến cố này, hôn sự phải kéo dài tới ba năm sau.

Thường Nhuận Chi thấy Diêu Hoàng có chút mê mang, hỏi nàng:

"Vậy cuối cùng ngươi có muốn thành thân với hắn không?"

https://thuviensach.vn

Diêu Hoàng mím môi nói:

"Không dối gạt cô nương, nô tì và Phong Trà cùng nhau lớn lên từ nhỏ, có chút cảm tình, nói không muốn cùng hắn thành thân, đó là không có khả năng. Nhưng mà..."

Diêu Hoàng hơi nhíu mày:

"Xuất thân của nô tì là tỳ nữ, nếu tương lai Phong Trà có tiền đồ, cũng có khả năng làm quan một phương. Nô tì sợ mình... Không xứng với hắn, cũng sợ hắn ghét bỏ nô tì."

Thường Nhuận Chi gật đầu, dừng một lát mới nói:

"Ta xem Phong Trà kia, cũng rất để bụng tới ngươi."

Diêu Hoàng vuốt cằm:

"Sau khi nương hắn qua đời, nương của nô tì vẫn luôn chiếu cố hắn, xem hắn như thân nhi tử mà đối đãi. Nương nô tỳ xem hắn không nhẹ hơn nô tỳ đâu."

"Ta hỏi qua thái thái rồi, thái thái nói Phong Trà tiến tới bổn phận, là người khó cầu."

Thường Nhuận Chi nói:

"Lúc trước hắn có đến trước mặt ta cầu, chờ hắn đạt được kết quả khoa khảo lần này, sẽ đón ngươi vào cửa, hiển nhiên hắn không bài xích chuyện thành thân với ngươi. Nhưng biến cố xảy ra, hắn phải giữ đạo hiếu, mặc dù bất đắc dĩ, nhưng cũng phải làm, không thể trách hắn."

"Nô tì không trách hắn..."

Diêu Hoàng nói:

https://thuviensach.vn

"Chỉ là nô tỳ nghĩ, hắn có kết quả khoa cử, lúc này đây vội vàng làm, có thể không kiến thụ. Nhưng đợi đến ba năm sau...Hắn có chuẩn bị, nói không chừng có thể một lần thành công. Đến lúc đó hắn thành viên chức, nô tỳ như vậy ..."

Diêu Hoàng than nhẹ, Thường Nhuận Chi cười cười:

"Nếu như hắn là người coi trọng mối quan hệ cũ với ngươi, hôn sự này đến cuối sẽ không chạy thoát; nhưng nếu hắn có cái tính toán tốt hơn, không phải ngươi vẫn còn có ta sao?"

"Cô nương..."

Diêu Hoàng kinh ngạc nhìn nàng.

Thường Nhuận Chi nói:

"Đừng lo lắng, mọi chuyện có ta làm chủ cho ngươi mà."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 118: Luyến Trung

Diêu Hoàng cảm thấy mũi có chút xót, nàng khịt khịt mũi, lại cảm thấy mắt cũng ê ẩm.

Làm nô tì nhiều năm, thật ra Diêu Hoàng cũng không biết ủy khuất là gì?

Phủ An Viễn hầu là một chủ nhà cực tốt, Hầu phu nhân hiểu rõ ràng mọi thứ trong nhà. Mặc dù người hầu hạ bọn họ cũng có chút tiểu tâm tư, nhưng tương đối an phận.

Từ lúc Diêu Hoàng được đưa tới hầu hạ Thường Nhuận Chi, chưa bao giờ chịu qua trách móc nặng nề.

Cô nương nhà nàng là hảo nữ hài mềm lòng lại thiện lương, nội hướng hay ngại ngùng. Cũng có thể vì tính tình này, bị nhà chồng ủy khuất thật lớn lại chịu nghẹn một mình.

Diêu Hoàng có khuyên qua, nhưng cũng vô dụng. Nàng chỉ là một nô tì, cũng vô pháp thay chủ tử làm chủ.

Lúc nàng nghĩ đối sách, không nghĩ tới cô nương nhà nàng lại tự mình tỉnh ngộ, trở về Hầu phủ tìm thái thái, nói muốn hòa ly.

Rồi sau đó, cô nương sống càng ngày càng tốt, người cũng có tinh thần hơn, sớm đã không còn bộ dạng hồ đồ yếu đuối trước kia.

Diêu Hoàng thầm cao hứng trong lòng, bất quá nàng luôn luôn thói quen tự mình làm chủ cho mình, cho nên hôn sự của nàng , rất ít đề cập trước

https://thuviensach.vn

mặt cô nương.

Nàng không nghĩ tới cô nương đã thay nàng lo lắng lâu dài như vậy, còn có thể thay nàng làm chủ...

Được một câu hứa hẹn của cô nương, Diêu Hoàng thả trọng trách nặng nề tồn tại đã lâu trong lòng, cứ vậy biến mất không thấy.

Diêu Hoàng cúi đầu, Ngụy Tử tiến tới giễu cợt nàng:

"Diêu Hoàng tỷ, chờ ba năm sau, Phong Trà ca đến cưới ngươi, ngươi nên hỏi cô nương muốn một phần đồ cưới phong phú!"

Diêu Hoàng đưa tay điểm trán nàng ta, tức giận nói:

"Đến lúc đó hắn còn muốn cưới ta hay không còn không nhất định!"

Ngụy Tử bĩu môi:

"Nếu Phong Trà ca có mới nới cũ, ngại bần yêu phú, thì là hắn không tốt, Diêu Hoàng tỷ cũng không cần hối tiếc hắn."

"Lời này nói không sai."

Thường Nhuận Chi tán thưởng nhìn Ngụy Tử, lại nói với Diêu Hoàng:

"Quân đã vô tình ta liền thôi, mới vừa rồi ta đã nói với ngươi lời này."

Thường Nhuận Chi nhìn Diêu Hoàng đứng đối diện nói:

"Ba năm sau, nếu như Phong Trà không thay lòng, ta sẽ bỏ nô tịch cho ngươi, ngươi có thể không cần gánh nặng tâm lý mà gả cho hắn. Còn Phong Trà đã có lựa chọn khác tốt hơn, từ hôn với ngươi, ngươi cũng không cần khổ sở, cuối cùng vẫn có người tốt thích hợp với ngươi hơn

https://thuviensach.vn

đang chờ phía trước. Mọi chuyện có ta làm chủ cho ngươi, ngươi không cần quá mức lo lắng."

Mắt Diêu Hoàng ửng đỏ, mang theo giọng mũi nói:

"Đi theo bên cạnh cô nương lâu như vậy, cô nương xử sự thế nào, nô tì thấy cũng hiểu rõ một hai. Nô tì biết ý tứ của cô nương, đa tạ cô nương tính toán vì nô tì."

Diêu Hoàng cảm kích nàng, Thường Nhuận Chi có chút ngượng ngùng.

Ngụy Tử cười hì hì nói sang chuyện đồ cưới:

"Đến lúc đó cô nương sẽ cho Diêu Hoàng tỷ một phần đồ cưới phong phú hả?"

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ nói:

"Ngươi đúng là tham tiền, rõ ràng muốn hỏi ta muốn một phần đồ cưới phong phú, còn kéo Diêu Hoàng làm bè."

Ngụy Tử trốn phía sau Diêu Hoàng, Thường Nhuận Chi chậm rì rì nói:

"Làm sao, ngươi thu phục được Hoa Trạch?"

Ngụy Tử nhất thời xù lông:

"Cô nương!"

"Tưởng ta không biết sao?"

Thường Nhuận Chi nhíu mày cười:

"Lúc ấy ở thôn trang, ngươi cứ bám lấy Hoa Trạch nói này nói kia. Bây giờ tới phủ Hoàng tử, ngươi còn nơi nơi hỏi thăm Hoa Trạch. Bây giờ hỏi

https://thuviensach.vn

ta muốn đồ cưới... Dù sao cũng là ngươi hận không thể nhanh chóng gả cho hắn. Hoa Trạch và ngươi xem đôi mắt?"

Ngụy Tử ngượng ngùng bĩu môi, nhẹ khẽ đẩy Diêu Hoàng:

"Diêu Hoàng tỷ, là ngươi nói với cô nương?"

"Ta cũng không phải người nhiều chuyện, là tự cô nương nhìn ra được mà."

Diêu Hoàng cười nói:

"Ai biểu ngươi biểu hiện rõ ràng như vậy?"

"Có sao?"

Ngụy Tử sầu lo.

Thường Nhuận Chi dở khóc dở cười, lắc đầu:

"Tốt lắm, ngươi hảo hảo làm đại nha hoàn bên cạnh ta, tính tình lại quá mực hoạt bát, vẫn nên dè dặt trước nam nhân một chút mới tốt. Còn nữa, coi như ngươi xem trọng Hoa Trạch, vậy cũng phải xem Hoa Trạch có tâm tư đó với ngươi không mới được."

Dừng một chút, Thường Nhuận Chi nói:

"Nếu Hoa Trạch cũng yêu thích ngươi, ngươi cứ ám chỉ hắn đến nói với ta. Nước phù sa không lưu ruộng ngoài, nếu cọc hôn sự này có thể thành, ngược lại cũng không tệ."

Ngụy Tử nở nụ cười ngốc nghếch, Thường Nhuận Chi nhìn không được bộ dạng kém thông minh vì yêu đương của nàng ta, đưa tay nhéo mặt nàng ta.

https://thuviensach.vn

"Hôm nay chuẩn ngươi ngốc cả đêm, sáng ngày mai ta còn muốn kiểm kê hạ lễ. Ngươi đừng tiếp tục dùng bộ dạng này làm chậm trễ chính sự. Bằng không, tương lai đưa đồ cưới cho ngươi, sẽ lấy bớt một nửa cho Diêu Hoàng."

"Cô nương!"

Ngụy Tử vội kinh hô, ra vẻ thương tâm:

"Nô tì nhất định hảo hảo làm việc, cô nương không cần cắt xén đồ cưới của nô tì!"

Thường Nhuận Chi vừa bực mình vừa buồn cười:

"Cho ngươi bao nhiêu đồ cưới là ta định, đến trong miệng ngươi lại thành cắt xén, ngươi nha..."

Thường Nhuận Chi lắc đầu, vẻ mặt ghét bỏ đuổi nàng, ra vẻ keo kiệt nói:

"Đi mau đi mau, ta phải đi về đếm một đồng tiền lại một đồng tiền, sờ cũng không cho ngươi sờ."

Diêu Hoàng và Ngụy Tử đều nở nụ cười.

Nếu là trước kia, các nàng cũng không dám suy nghĩ sẽ vui đùa trước mặt Thường Nhuận Chi.

Mà bây giờ, chủ tớ các nàng có thể nói nói cười cười đùa giỡn, đã vô cùng tự nhiên.

Lúc Lưu Đồng trở về, trời đã tối.

Thường Nhuận Chi cởi ngoại bào cho hắn, đưa khăn nóng để hắn lau sạch bụi đất trên mặt.

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng thay thường phục, hỏi Thường Nhuận Chi đã dùng bữa tối chưa.

"Không có á, chờ chàng."

Thường Nhuận Chi đáp một câu, Lưu Đồng cảm thấy uất ức, lại có chút bất mãn:

"Chờ ta làm gì, trời đã tối rồi."

"Chờ cũng đã chờ rồi, chàng cũng đừng hung ta."

Thường Nhuận Chi giữ tay Lưu Đồng:

"Nếu chàng chưa dùng bữa tối, chúng ta cùng nhau ăn nha. Nếu đã ăn rồi, vậy chàng ngồi chung nhìn thiếp ăn, hửm?"

Lúc Thường Nhuận Chi làm nũng, Lưu Đồng luôn luôn là hữu cầu tất ứng, không hề có năng lực chống cự.

Hắn ngoan ngoãn cùng Thường Nhuận Chi ngồi xuống, phòng bếp cũng mang đồ ăn lên.

"Hỏi thăm thế nào?"

Thường Nhuận Chi không để người ta hầu hạ, tự mình múc cho Lưu Đồng một chén cháo gạo tẻ.

Lưu Đồng tiếp nhận, trên mặt hiện lên vẻ buồn rầu.

"Duyện Châu xảy ra bạo động, Duyện Châu cùng biết bị đâm bị thương. Việc này xảy ra lúc thu hoạch vụ thu, cho tới bây giờ kinh thành mới nhận được tin tức. Phụ hoàng để ngũ ca đi Duyện Châu điều tra tình hình."

Nói đến đây, lông mày Lưu Đồng nhăn lại, mím môi:

https://thuviensach.vn

"Nếu ta đoán không sai, người đi Duyện Châu vốn không phải ngũ ca. Chuyện tra án như vậy, phải để người của Hình bộ đi trước, nói như thế nào cũng là Chúc vương đi. Nhưng cuối cùng lại rơi xuống đầu ngũ ca, chắc chắn là do Thái tử ở giữa động tay động chân."

Thường Nhuận Chi giương giương miệng, nói:

"Bạo động không có khuếch đại, chứng tỏ tình huống lúc đó đã được khống chế. Thụy vương phụng Thánh chỉ đi thăm dò án, đáng lý ra không an dám ngăn cản mới đúng, chờ hắn trở về, đó lại là một chiến tích. Vì sao Thái tử phải dâng chiến tích đó cho Thụy vương?"

Lưu Đồng lắc đầu:

"Tình huống ở Duyện Châu không đơn giản như vậy, ngũ ca đi Duyện Châu, cũng không thoải mái, tương phản... Còn rất nguy hiểm."

Thường Nhuận Chi không hiểu, Lưu Đồng uống một ngụm cháo, tiếp tục giải thích với nàng:

"Ở Duyện Châu có ba đại gia tộc, người trong ba đại gia tộc này, ngay cả quan viên Duyện Châu cũng không dám đắc tội bọn họ. Không có cường long địa đầu xà sẽ trỗi dậy, thế là Duyện Châu bị bọn họ nắm giữ. Mặc dù là phụ hoàng, cũng không dám bắt buộc bọn họ quá mức, sợ bọn họ..."

"Tạo phản?"

Thường Nhuận Chi thấp giọng nói tiếp.

Lưu Đồng gật đầu.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 119: Thư Trong Đêm

Lưu Đồng giải thích như vậy, Thường Nhuận Chi liền hiểu rõ.

Lúc Duyện Châu thu hoạch vụ thu thì xảy ra bạo loạn, mặc dù bạo loạn này không có khuếch đại, nhưng Duyện Châu Cùng Biết bị đâm bị thương là chuyện trọng yếu, cho tới hôm nay mới truyền đến kinh thành.

Khoảng cách từ Duyện Châu đến kinh thành, trừ phi người truyền tin là từng bước từng bước đi qua. Bằng không bất luận tin tức này như thế nào cũng sẽ không truyền đến trễ như vậy.

Chỉ có một khả năng duy nhất, là có người cản trở tin tức đưa tới.

Ai có thể làm được điểm này?

Người của ba đại gia tộc ở Duyện Châu có hiềm nghi lớn nhất.

Mà bọn họ đã muốn cản trở tin tức, vậy chứng tỏ phía sau chuyện này, chỉ sợ có chút không được quang minh.

Thụy vương đi thăm dò án, tra xem bọn hắn muốn giấu diếm gì đó... Sao có thể không nguy hiểm?

Thường Nhuận Chi thấy Lưu Đồng ngay cả cháo cũng nuốt không trôi, an ủi:

"Dù sao thì Thụy vương cũng là Hoàng tử, lại có thân phận Vương gia, bọn họ không dám xuống tay với Thụy vương."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng giật giật môi.

Hắn đương nhiên cũng không muốn nghĩ tới mặt hỏng bét kia, đồng ý nhưng cũng rất mơ hồ.

Đêm đó Lưu Đồng ngủ không an ổn, trằn trọc không yên.

Ban ngày Thường Nhuận Chi kiểm kê hạ lễ nên có chút mệt, ngủ trong mơ màng, bỗng nhiên cảm giác được bên người chợt nhẹ.

Nàng nhất thời cả kinh tỉnh lại, nửa ngồi dậy.

Lưu Đồng ở một bên đang muốn mang hài, quay đầu lại nói lời xin lỗi:

"Đánh thức nàng sao?"

"Chàng đi chỗ nào?"

Thường Nhuận Chi cảm thấy kích động, lôi kéo rồi giữ chặt tay áo Lưu Đồng:

"Đi làm gì vậy?"

Lưu Đồng xoay người nói:

"Không làm gì, đi tiểu đêm mà thôi."

Thường Nhuận Chi cảm thấy có chút hoảng sợ, Lưu Đồng thấy vẻ mặt nàng bất an, nhẹ giọng hỏi:

"Xảy ra chuyện gì? Gặp ác mộng?"

"Không có..."

Thường Nhuận Chi nhớ rất rõ ràng mình không có nằm mơ, chỉ là ngủ không an ổn.

https://thuviensach.vn

Nàng chính là...

Nàng chỉ sợ Lưu Đồng vì lo lắng cho Thụy vương, sẽ theo tới Duyện Châu, nên ngủ cũng theo bản năng lo lắng ...

Lưu Đồng dừng một chút, thấy Thường Nhuận Chi còn lôi tay áo của hắn không buông, bất đắc dĩ nói:

"Nhuận Chi, ta đi mã thượng một lát sẽ trở lại."

Thường Nhuận Chi hơi đỏ mặt, lúc này mới buông tay ra.

Rất nhanh, Lưu Đồng trở về nội thất, tiến vào ổ chăn.

Thường Nhuận Chi ôm lấy thắt lưng hắn, dựa vào lòng hắn.

Lưu Đồng khó có thể ngủ, dứt khoát nằm ôm vai Thường Nhuận Chi, vô ý thức vuốt ve đầu vai bóng loáng mượt mà của nàng.

Động tác này giống như trấn an, Thường Nhuận Chi dần dần chìm vào giấc ngủ.

Hôm sau khi tỉnh lại, Lưu Đồng còn chưa tỉnh, thấy trước mắt có một vòng đen tối không rõ ràng.

Thường Nhuận Chi khinh thủ khinh cước đứng dậy, đắp chăn cho hắn xong rời khỏi nội thất.

Sau khi rửa mặt trang điểm xong, nàng nói với Hoa Trạch:

"Gia còn ngủ, hôm nay có chuyện gì trọng yếu sao? Nếu không có, vậy để gia ngủ nhiều chút."

Hoa Trạch đáp:

https://thuviensach.vn

"Bên đây thì không có, chỉ là... Viêm Thanh bên cạnh Thụy vương sáng nay có tới nói lại, nói Thụy vương phân phó hắn bẩm báo việc gì đó với gia."

"Viêm Thanh?"

Thường Nhuận Chi không biết người này.

Hoa Trạch liền giải thích:

"Lương Bằng và Viêm Thanh, là người bên cạnh Thụy vương gia."

Thường Nhuận Chi nắm được một điểm, hỏi:

"Giống như ngươi và Hoa Hạo ở nhà gia các ngươi sao?"

Hoa Trạch gật đầu.

Viêm Thanh này, chắc là tâm phúc của Thụy vương.

Thường Nhuận Chi không dám ngăn đón, đau lòng Lưu Đồng đêm qua không ngủ tốt, hỏi Hoa Trạch:

"Vậy Viêm Thanh kia có chuyện gấp bẩm báo?"

"Này... Tiểu nhân thấy sáng sớm hắn đã tới đây, làm việc thực vội."

Hoa Trạch bẩm.

Vậy không có biện pháp.

Thường Nhuận Chi liền để Hoa Trạch dẫn người đi tới đại sảnh, nàng vào nội thất, nhẹ giọng gọi Lưu Đồng.

Lưu Đồng ngủ trong mơ hồ, nhưng nghe Thường Nhuận Chi nói "Thụy vương", nhất thời bừng tỉnh, mạnh mẽ ngồi dậy.

https://thuviensach.vn

"Xảy ra chuyện gì?"

Lưu Đồng trừng lớn mắt nhìn Thường Nhuận Chi:

"Ngũ ca đã xảy ra chuyện?"

Thường Nhuận Chi lắc đầu nói:

"A Đồng, đây là ban ngày chàng suy nghĩ nhiều nên đêm nằm mộng, đừng tự mình dọa mình."

Lưu Đồng thở phào, nói:

"Không có xảy ra việc gì là tốt rồi..."

Hắn vừa muốn nằm xuống, Thường Nhuận Chi vội lôi kéo hắn, nói:

"Viêm Thanh bên cạnh Thụy vương mới sáng sớm đã tới đây, nói là Thụy vương dặn hắn bẩm báo chuyện gì đó với chàng. Thiếp thấy hắn tới sớm như vậy, chắc là chuyện tương đối gấp..."

Thường Nhuận Chi còn chưa nói xong, Lưu Đồng nhanh chóng từ trên giường bò dậy, mang hài, mặc quần áo, hành văn liền mạch lưu loát.

Hắn còn không kịp rửa mặt chải đầu, tiếp nhận khăn tay Thường Nhuận Chi đưa tới tùy ý lau mặt, mở cửa bước ra ngoài, vừa đi vừa hỏi vọng lại phía sau:

"Người ở đâu?"

"Ngoại thính."

Thường Nhuận Chi ứng một câu, nhanh chân đuổi theo Lưu Đồng.

Còn chưa có tiến ngoại thính, Lưu Đồng liền hô:

https://thuviensach.vn

"Viêm Thanh! Ngũ ca có chuyện gì muốn ngươi bẩm báo với ta?"

"Cửu điện hạ."

Viêm Thanh đang chờ ở ngoại thính bước lên phía trước, nhanh chóng thi lễ, lấy một phong thư từ trong lòng ra, đưa cho Lưu Đồng, nói:

"Đây là đêm qua Vương gia viết khi nghỉ ở trạm dịch, lệnh cho tiểu nhân suốt đêm gấp trở về, giao thư tín cho Cửu điện hạ."

Lưu Đồng vội vàng xé niêm phong trên thư, lấy thư bên trong ra đọc nhanh một lần.

Thường Nhuận Chi chú ý sắc mặt Lưu Đồng, thấy vẻ mặt hắn không tính nôn nóng, hơi thả lỏng trái tim.

Xem thư xong, Lưu Đồng gắp thư lại nhét vào phong thư, nhìn Viêm Thanh nói:

"Ngũ ca bảo ngươi ở lại kinh thành chờ ta phân phó. Ngươi một đường trở về, cũng mệt rồi, trước về vương phủ nghỉ ngơi đi. Có chuyện gì, ta sẽ để Hoa Trạch tới tìm ngươi."

Viêm Thanh đáp ứng, lại nhịn không được hỏi Lưu Đồng:

"Cửu điện hạ, Vương gia việc này..."

Lưu Đồng dừng một chút, nói:

"Ngũ ca có chừng mực, không có việc gì."

Viêm Thanh gật đầu, Lưu Đồng nói tiếp:

"Nếu trong vương phủ có gì không ổn, ngươi cũng có thể tới tìm ta."

"Dạ."

https://thuviensach.vn

Viêm Thanh giải quyết xong xuôi rời khỏi phủ Cửu Hoàng tử.

Thường Nhuận Chi nói:

"Đã như vậy, không bằng dùng xong đồ ăn sáng lại trở về ngủ bù?"

Lưu Đồng gật đầu, nhìn trời nói:

"Canh giờ còn sớm đi? Trời còn chưa sáng hẳn."

"Ừ, thiếp thấy chàng ngủ không ổn, còn muốn chàng ngủ nhiều chút nữa."

Thường Nhuận Chi vừa đi vừa nói:

"Cái này cũng tốt, ăn xông ngủ tiếp, cũng đỡ phải bị đói tỉnh."

Lưu Đồng không khỏi nở nụ cười:

"Ta liền như vậy nhịn không được đói? Không ăn cũng không có gì."

"Vậy không được, đã muốn thiếp quản chàng một ngày ba bữa, thiếu một bữa chẳng phải là thiếp thất trách?"

Thường Nhuận Chi nháy nháy mắt.

Hai người nói nói cười cười trở về phòng, phòng bếp đã chuẩn bị đồ ăn sáng sẵn sàng.

Lưu Đồng nói với Thường Nhuận Chi:

"Đợi lát nữa ta đi ngủ một chút, hạ thưởng ta muốn rời phủ làm chút chuyện."

Thường Nhuận Chi dừng động tác trên tay:

https://thuviensach.vn

"Là thay Thụy vương làm việc?"

"Ừ."

Lưu Đồng vuốt cằm:

"Ngũ ca đi Duyện Châu, là che giấu thân phận. Đi rất gấp, vì muốn cải trang thăm dò tình huống bên kia, miễn cho người bên Duyện Châu biết hành trình của hắn, làm bộ dáng hồ lộng hắn. Cho nên một ít tình huống cơ bản của Duyện Châu, còn phải nhờ ta giúp hắn tra hỏi, đến lúc đó viết thư, để Viêm Thanh mang tới Duyện Châu cho ngũ ca."

Lưu Đồng rửa mặt, nhanh chóng dùng đồ ăn sáng, dặn dò Thường Nhuận Chi mấy câu liền trở về nội thất.

Thường Nhuận Chi đuổi theo, tự mình thả rèm che màn cho hắn, miễn cho lúc hừng đông, ánh sáng chói mắt, quấy rầy hắn ngủ.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 120: Tú Bình

Editor: Bộ Yến Tử

Cho người nhẹ nhàng tay chân dọn dẹp bàn, Thường Nhuận Chi dẫn Ngụy Tử tiếp tục công việc kiểm kê hôm qua.

Bất quá ngày hôm qua chuyên tâm làm việc, nhưng hôm nay nàng có chút không yên lòng, khiến Tìm Đông lầm đầu ở bên cạnh hầu hạ nàng có chút nơm nớp lo sợ.

Vốn tiểu cô nương này đã khẩn trương, bởi vì thấy Thường Nhuận Chi không yên lòng, khi kiểm kê hạ lễ cũng sai lầm vài lần, hốc mắt hồng sắp khóc, sợ Thường Nhuận Chi trách cứ nàng.

Tâm tình Thường Nhuận Chi không tốt, cũng không vì vậy đi trách cứ người khác.

Nề hà chủ tớ có khác, Tìm Đông sợ nàng.

Hôm nay tâm tình Ngụy Tử tốt lắm, nhìn Tìm Đông cũng là vẻ mặt ôn hoà, thấy Tìm Đông nhát gan sợ người, Ngụy Tử không khỏi nói với Thường Nhuận Chi:

"Không bằng cô nương qua bên kia nghỉ ngơi đi, bên này cứ để nô tì nhìn là được."

Tuy rằng tính tình Ngụy Tử hoạt bát, yêu thích hỏi chuyện bát quái, nhưng khi làm việc cũng rất cẩn thận.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi không có lo lắng, níu cổ áo khép chặt lại, nói:

"Bên ngoài trời lạnh, cho tiểu nha hoàn mang tới một cái bếp lò đặt ở bên cạnh ngươi đi, đỡ phải đông lạnh."

"Ai, tạ cô nương."

Ngụy Tử vội vàng đáp ứng, hầu hạ Thường Nhuận Chi vào nhà, cho nha hoàn dâng hai đĩa điểm tâm ăn vặt và một ly trà xanh nóng hầm hập.

Thường Nhuận Chi nâng má nhìn Ngụy Tử điểm hạ lễ, nghe Ngụy Tử kỷ kỷ tra tra nói chuyện cùng nha hoàn và bà tử hỗ trợ.

Đột nhiên, Ngụy Tử quay đầu nói với Thường Nhuận Chi:

"Cô nương, cũng sắp đến đại niên rồi, ngày lễ tết trong phủ, quà tết gì đó, có phải muốn chuẩn bị bây giờ luôn không?"

Thường Nhuận Chi vuốt cằm, nói:

"Qua mấy ngày nữa thì sắp xếp người đi làm. Mấy ngày này cứ hiểu rõ tình huống trong phủ đã, cũng tốt cho việc muốn mua sắm thứ gì và mua bao nhiêu. Còn nữa, người hầu hạ trong phủ, đến lúc đó cho chút phúc lợi, cho bọn họ cũng có thể qua năm mới đầy đủ. Này hạng nhất chi tỉnh không được."

Ngụy Tử cười hì hì nói:

"Có chủ mẫu tính tình vừa tốt lại vừa hào phóng như cô nương, người hầu trong phủ Hoàng tử chúng ta thật đúng là có phúc."

Thường Nhuận Chi liếc xéo nàng ta:

"Ừm... Sau này muốn đưa đồ cưới cho ngươi lại lấy thêm chút trợ cấp."

https://thuviensach.vn

"Cô nương! Người lại trêu ghẹo nô tì!"

Ngụy Tử không thuận theo đô đô miệng, bà tử hỗ trợ đứng chung quanh nở nụ cười.

Trong đó, có một vị vốn dĩ là bà tử phụ trách lau khố phòng phủ Hoàng tử vui đùa nói:

"Tương lai khi Ngụy Tử cô nương lập gia đình, Hoàng tử phi còn muốn cho làm đồ cưới cho Ngụy Tử cô nương nha! Đáng tiếc lão bà tử không nhi tử, nếu không, lập tức đến cầu trước mặt Hoàng tử phi, để Ngụy Tử cô nương làm con dâu cho lão bà tử."

Mấy bà tử khác ào ào ứng hợp, chuyển hạ lễ, cầm phất trần quét bụi, chờ kiểm kê phân loại rõ ràng sẽ nhập khố phòng ... Ngươi một lời ta một câu đều quay quanh chung thân đại sự của Ngụy Tử.

Thường Nhuận Chi mừng rỡ nghe, Ngụy Tử bị nói đến mức mặt ngày càng đỏ.

"Cô nương!"

Nàng chà chà chân, Thường Nhuận Chi cúi đầu buồn cười.

Cũng may bà tử tán gẫu, cũng biết là đang tán gẫu cái gì, rất nhanh chuyển sang đề tài khác.

Bà tử lau khố phòng kia vừa vặn nói đến hạ lễ.

"Nhìn cái kia tầm thường, vốn giá trị tiền của không cao; nhưng vừa thấy thì biết là quý trọng ... Xem giá tú bình kia, là tú hai mặt Giang Nam mới có! Một mặt là trúc mai song hỉ, một mặt là đầu bạc phú quý, tú kia nhìn trông rất sống động..."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi bị lời của bà tử hấp dẫn, cho người nâng giá tú bình kia qua xem.

Một mặt tú bình là đầu bạc phú quý đồ, thêu một đám mẫu đơn và hai con chim sáo đá, dùng để so sánh bạch đầu giai lão, phú quý hàng năm.

Một mặt khác là trúc mai song hỉ đồ, phía trên thêu hai con hỉ thước, một con đứng trên cành mai, một con đứng trên cành trúc, hai con chim hỉ thước vì song hỉ, hơn nữa mai trúc, đại biểu cho thanh mai trúc mã, hai nhỏ vô tư, kết làm bạn lữ, phu thê ân ái.

Đầu bạc phú quý có thể lý giải, nhưng trúc mai song hỉ đồ này...

Cuối cùng Thường Nhuận Chi vẫn cảm thấy có chút không dễ chịu.

Nếu là phu thê nguyên phối, đưa tú bình có thêu trúc mai song hỉ đồ ngược lại cũng hợp tình hợp lý, nhưng nàng và Lưu Đồng không phải nguyên phối lẫn nhau, cũng không phải quen biết nhau từ nhỏ, thanh mai trúc mã lớn lên, phối thượng trúc mai song hỉ đồ này, khó tránh khỏi gượng ép.

Chủ nhà có chuyện đãi khách, khách nhân tới cửa muốn đưa lễ gì, đây đều phải nói từ đầu.

Khi người tặng lễ tới cửa, đến cùng tránh không được muốn châm chước một hai.

Nhưng tú bình này rất tinh xảo, thêu đồ án phía trên, lại vô cùng như ý người.

Vốn dĩ Thường Nhuận Chi tưởng rằng đây có thể là nhân gia đã sớm thêu rồi, vừa đúng lúc gặp cọc hôn sự này của bọn họ, cho nên mới cầm đến cho đủ số làm lễ, ngược lại cũng không cần miệt mài theo đuổi.

https://thuviensach.vn

Nhưng đợi Ngụy Tử mở danh sách ra xem, đột nhiên nói:

"Tú bình này là phủ Thái tử đưa tới."

Thường Nhuận Chi nhìn về phía Ngụy Tử:

"Phủ Thái tử đưa tới sao?"

"Phải."

Ngụy Tử lên tiếng, đưa danh sách lễ vật lên, nói với Thường Nhuận Chi:

"Phủ Thái tử tặng mấy đồ vật quý trọng, giá tú bình này là một trong số đó."

Thường Nhuận Chi nhíu lông mày, nhìn trên danh sách trừ tú bình còn có các hạ lễ khác, trung quy trung củ, không có gì không ổn.

Nhưng vì sao chỉ có duy nhất tú bình này...

Thường Nhuận Chi hỏi:

"Ngày đại hôn, người mà phủ Thái tử phái đến là người nào?"

Tự nhiên Ngụy Tử không biết tân khách là ai, nên cho người đi mời tổng quản Thuyên Đại phủ Hoàng tử tới.

Thuyên Đại, nói:

"Là do Kim tổng quản và Khuất công công trong phủ Thái tử."

Thuyên Đại lật lại ghi chép ngày đó, xác định:

"Thật là hai vị này."

https://thuviensach.vn

Tốt xấu gì Thường Nhuận Chi cũng làm việc ở phủ Thái tử nửa năm, đối với hai vị này cũng biết một hai.

Người ta nói trước cửa Tể tướng là quan thất phẩm, vị Kim tổng quản này quản toàn bộ phủ Thái tử, ngay cả một ít quan viên nhàn tản bốn năm phẩm đều phải khách khí với hắn ta ba phần.

Mà Khuất công công kia, là tâm phúc hầu hạ bên cạnh Thái tử từ nhỏ, rất được Thái tử tin cậy.

Lưu Đồng cưới vợ, tuy Thái tử là huynh trưởng hắn, nhưng đến cùng quân thần có khác, tự nhiên sẽ không tự mình đến chúc mừng, cho hai vị này tới phủ tham gia tiệc cưới, coi như cho Lưu Đồng đủ mặt mũi.

"Tổng quản có còn nhớ rõ, hai người bọn họ khi đến phủ nói cái gì không?"

Thường Nhuận Chi hỏi Thuyên Đại.

Tuy rằng người trong phủ Thái tử đến, chắc hắn Thuyên Đại sẽ để bụng hai phần, có thể ngày đó bận rộn lại rối ren, tự nhiên hắn ta cũng sẽ không nhớ rõ ràng.

"Hồi Hoàng tử phi, tiểu nhân không nhớ được... Dẫn bọn họ vào phủ, xếp xong chỗ ngồi, tiểu nhân vội đi nơi khác."

Thường Nhuận Chi gật đầu, hỏi tiếp:

"Vậy ngươi có nhớ rõ, ban đầu Kim tổng quản và Khuất công công phủ Thái tử tới đưa hạ lễ có nói cái gì không?"

"Cái này tự nhiên đều là Thái tử và Thái tử phi tinh khiêu tế tuyển đưa tới chúc mừng tân hôn của cửu Hoàng tử điện hạ cùng cửu Hoàng tử phi điện hạ."

https://thuviensach.vn

Thuyên Đại trả lời, suy nghĩ một chút lại nói:

"À đúng rồi, Khuất công công nói, bởi vì Hoàng tử phi điện hạ từng làm việc ở phủ Thái tử, cũng có giao tình cùng vài vị Thái tử lương đệ, nhũ nhân, cho nên các nàng cũng tặng hạ lễ."

Thuyên Đại nhìn danh sách trên tay Thường Nhuận Chi, gật đầu nói:

"Có gì đều ghi trong danh sách này."

"Vậy giá tú bình thì sao?"

Mặt Thường Nhuận Chi trầm như nước, chỉ chỉ thú bình phi thường tinh xảo.

Thuyên Đại lắc đầu, tỏ vẻ mình không có ấn tượng.

Thường Nhuận Chi nói mình đã biết, cho Thuyên Đại lui xuống.

"Cô nương?"

Ngụy Tử cau mày, có chút không hiểu:

"Có cái gì không ổn sao ạ?"

Thường Nhuận Chi lắc đầu, nói:

"Không có việc gì, tiếp tục kiểm kê hạ lễ đi."

"Vậy tú bình này..."

"Trước gác qua một bên."

Thường Nhuận Chi nhàn nhạt nói.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 121: Tân Trúc

Editor: Bộ Yến Tử

Tiêu phí thời gian hai ngày, Thường Nhuận Chi mới thuận lợi kiểm kê toàn bộ hạ lễ thu được khi thành thân.

Bên kia, Diêu Hoàng cũng đã dọn sạch khố phòng, chuyển những đồ dùng cũ kỹ này sang một phòng khác, cho người tới cọ rửa khố phòng một phen, rũ sạch tro bụi.

Bên này, Thường Nhuận Chi nhường mấy bà tử cẩn thận đưa đồ vật bỏ vào khố phòng, mỗi lần bỏ đều giống nhau, đăng ký vào danh sách ngay cửa.

Chuyện này lại tốn thời gian một ngày.

Đợi đến lúc khố phòng đầy ắp không sai biệt lắm, Thường Nhuận Chi tiếp nhận chìa khóa khố phòng, đứng ở cửa nhìn khố phòng sạch sẽ tân trang, nở nụ cười nói:

"Nhìn vậy thoải mái hơn."

A Cổ thúc cung lưng cười tủm tỉm nhìn khố phòng, nói:

"Vợ A Cửu đến, khố phòng đều sạch sẽ a."

A Cổ thúc nói tiếng Trung Nguyên không phải rất trôi chảy, mỗi lần nói một câu theo quán tính luôn gắn phía sau một chữ "A".

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi rất vui vẻ khi nghe khẩu âm này của ông ta, cười nói:

"Sau này A Cổ thúc coi giữ khố phòng cũng không cần ăn bụi."

"Đúng vậy a."

A Cổ thúc gật đầu.

Thu được chút lễ vật, Thường Nhuận Chi thấy trong phủ có thể dùng tới, tính toán đưa đến trang trí phòng đãi khách, vừa nghĩ lập tức cho Diêu Hoàng đi làm ngay.

Diêu Hoàng xong việc trở về, xem xét thấy bên cạnh không có ai, nhỏ giọng nói với Thường Nhuận Chi về giá tú bình.

"Nô tì thấy giá tú bình kia rất tinh xảo, hôm nay chuyển đồ bên khố phòng bên kia, lúc thấy tú bình đã nhìn thêm vài lần. A Cổ thúc thấy nô tì đứng nhìn, cũng qua xem, sau đó ông ta nói với nô tì, tú bình này nhìn có chút quen mắt."

Thường Nhuận Chi nhìn Diêu Hoàng, Diêu Hoàng nhẹ nhàng gật đầu với Thường Nhuận Chi, càng thêm hạ giọng:

"A Cổ thúc nói, dường như thời điểm cửu Hoàng tử phi trước vào phủ, trong đồ cưới có gặp qua tú bình cùng loại. Chỉ nhìn hình thức đơn thuần tựa hồ là giống nhau."

Sắc mặt Thường Nhuận Chi hơi trầm xuống.

Biết giá tú bình này là do phủ Thái tử đưa, Thường Nhuận Chi liền đoán việc này có quan hệ với Mạc nhũ nhân. Bất quá, nàng cũng không có tâm tư nghiên cứu tới có phải do Mạc nhũ nhân đưa hay không, cho nên gác chuyện này sang một bên không để ý tới nữa.

https://thuviensach.vn

Ngược lại không nghĩ tới, tú bình này vậy mà có liên quan tới Mạc thị đã qua đời.

Thường Nhuận Chi bảo Diêu Hoàng:

"Ngươi nói tiếp."

Diêu Hoàng gật đầu, nói:

"Lúc đó nô tì có lưu tâm tới, nên hỏi A Cổ thúc chỗ giống nhau. Vậy mặt thêu thì sao? A Cổ thúc nói, lúc trước nâng đồ cưới của vị Hoàng tử phi kia vào cửa, bọn họ chỉ là hạ nhân phủ Hoàng tử nên không có phúc phận để nhìn gần, huống hồ mặt thêu của tú bình còn bị che khuất, cho nên cũng chỉ có thể được hình thức có chút giống nhau, hình thêu thì không biết."

Diêu Hoàng nhìn Thường Nhuận Chi, chần chờ nói:

"Trước khi cưới cửu Hoàng tử phi, phủ Hoàng tử không có nữ nhân. Sau khi nàng ta qua đời, tự nhiên đồ cưới của nàng ta sẽ do phủ Phụ Quốc công lấy về. Cô nương cảm thấy, tú bình này có phải hay không... Từng là đồ cưới của cửu Hoàng tử phi trước kia? Cô nương có muốn nói với cửu Hoàng tử không vậy?"

Mặt Thường Nhuận Chi vẫn âm trầm, lắc đầu.

"Chàng không để ý chuyện nội vụ trong phủ, việc nhỏ này không đáng kể, chàng nghĩ cũng không cần để ý quá nhiều. Nếu như ta đi hỏi chàng, kết quả tú bình này không quan hệ tới cửu Hoàng tử phi trước kia, ngược lại có vẻ là ta vô cớ sinh sự, nghi thần nghi quỷ. Liền tính là... Nói cho chàng biết thì như thế nào? Chẳng lẽ ta còn có thể truy vấn chàng, vì sao từng là đồ cưới của cửu Hoàng tử phi trước, sẽ từ phủ Thái tử đưa tới làm hạ lễ tân hôn chúng ta?"

Diêu Hoàng mím môi:

https://thuviensach.vn

"Nếu tú bình này là phủ Thái tử cố ý đưa, vậy ý tứ khiêu khích của Thái tử thật không nhỏ đâu."

Thường Nhuận Chi suy nghĩ hồi lâu, nói:

"Ngược lại cũng không nhất định là Thái tử đưa."

Thường Nhuận Chi nói:

"Ánh mắt Thái tử, cũng không đến nổi cực hạn so đo chút chuyện nhỏ này. Tú bình này chính là bút tích của Mạc nhũ nhân."

Diêu Hoàng hỏi:

"Cô nương như thế nào phỏng đoán?"

Thường Nhuận Chi trả lời:

"Nhìn bộ dáng A Đồng, chắc là đã biết trò bịp thay mận đổi đào của phủ Phụ Quốc công. Bất quá, Thái tử cũng tốt, phủ Phụ Quốc công cũng được, đều không biết A Đồng đã biết rõ chân tướng, vì sao phải vì chuyện đưa hạ lễ mà vẽ vời thêm chuyện?"

Thường Nhuận Chi trào phúng nói:

"Nếu lễ vật này là do Mạc nhũ nhân đưa, có thể hiểu rõ một hai. Dù sao chuyện hôn nhân đại sự, mắt nữ nhân có thể nói là nhỏ hơn nam nhân rất nhiều."

"Mạc nhũ nhân là người tỉ mỉ, nô tì không rõ, đưa lễ vật này nhằm dụng ý gì?"

Diêu Hoàng nhíu mày, Thường Nhuận Chi cười nói:

https://thuviensach.vn

"Nếu là tú bình này bản thân không có gì không ổn, thì chắc là nàng ta mang tới ghê tởm ta cho hả giận."

"Cho hả giận?"

"Đúng."

Thường Nhuận Chi vuốt cằm, nói:

"Ngươi nghĩ đi, vốn dĩ nàng ta có thể gả cho A Đồng làm Hoàng tử phi chính đáng hợp tình. Nhưng nàng ta lựa chọn Thái tử có tiền đồ, qua được nhưng không làm sao như ý. Đổi lại là ngươi, ngươi có hối hận hay không? Vốn nam nhân đó là trượng phu của ngươi, lại cưới thê, còn đối xử tốt ngàn lần vạn lần với thê tử... A, bất quá nàng ta muốn dựa vào một tú bình tới chê cười ta không phải nguyên phối, thông qua phương thức này ghê tởm ta thôi. Nếu có thể nhìn thấy ta vui vẻ xem tú bình như bảo bối, trong lòng nàng ta sẽ cười nhạo ta ngu ngốc. Nhưng nàng ta không biết, trò bịp của nàng ta, ta đều có thể lý giải rõ ràng."

Thường Nhuận Chi bật cười:

"Cho nên cách thức thực hiện của nàng ta, chỉ có thể làm ta cảm thấy thương hại đáng buồn thay."

Diêu Hoàng thở dài, lại hỏi Thường Nhuận Chi phải xử lý giá tú bình này như thế nào.

"Các đi."

Thường Nhuận Chi nói:

"Phủ Thái tử đưa thứ gì, ta không muốn nhìn thấy nữa, miễn cho ảnh hưởng tâm tình. Phóng tới khố phòng đi, cầm bố tráo, sau này nếu như nhà ai cưới vợ gả nữ muốn đưa lễ, kiện hạ lễ như vậy cũng không tệ."

https://thuviensach.vn

Diêu Hoàng gật gật đầu, theo sắp xếp của Thường Nhuận Chi tới dặn dò A Cổ thúc.

Qua hai ngày, Diêu Hoàng lại dựa vào tú bình kia nhắc tới tỷ muội Mạc thị.

"Nô tì nghe nói, khuê danh của cửu Hoàng tử phi trước trước, gọi Mạc Tân Trúc. Của hồi môn của nàng ta, hơn phân nửa đều ngầm có ý tên nàng ta bên trong, một ít vật phía trên còn khắc đồ án trúc. Nô tì xem qua, trên tú bình kia cũng có."

Diêu Hoàng dừng một chút, lại tiếp tục nói:

"Sau khi cửu Hoàng tử phi trước qua đời, của hồi môn của nàng ta, phủ Phụ Quốc công dựa vào cái gọi là di tình, đưa tất cả đến chỗ Mạc nhũ nhân. Khuê danh Mạc nhũ nhân là Mạc Tân Trần."

Thường Nhuận Chi đang xem Kinh Phật, nghe vậy ngẩng đầu hỏi:

"Mạc Tân Trúc?"

"Phải."

Diêu Hoàng nói:

"Nô tì đã hỏi thăm, người phủ Hoàng tử có nói, sau khi cửu Hoàng tử phi trước vào phủ, đồ cưới của nàng ta đều do ma ma bên người nhìn, ma ma kia nghe nói ma ma của cửu Hoàng tử phi là Nãi ma ma, làm người rất nghiêm khắc, dường như cửu Hoàng tử phi rất sợ bà ta. Của hồi môn hay thứ gì, cũng không thấy cửu Hoàng tử phi dùng qua."

Thường Nhuận Chi thở hắt ra, nói:

"Đồ cưới này, là phủ Phụ Quốc công chuẩn bị cho đích nữ. Không nghĩ tới đích nữ thành tiểu thiếp, liền tiện nghi cho thứ nữ. Sau khi thứ nữ chết,

https://thuviensach.vn

vốn dĩ những thứ này là của đích nữ bây giờ nên đến tay đích nữ."

Nói xong trong lòng Thường Nhuận Chi liền có chút khó chịu.

Đồng dạng đều là thứ nữ, nàng và thứ nữ phủ Phụ Quốc công sống qua ngày, thật đúng là cách biệt một trời.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 122: Nhẫn Nhục

Editor: Bộ Yến Tử

Nghĩ vậy, Thường Nhuận Chi không khỏi thấy may mắn.

Nàng thuận miệng nói:

"Có thể cho người theo quản Mạc thị đã gả ra ngoài, vậy vị ma ma kia ở phủ Phụ Quốc công cũng không phải chỉ là một hạ nhân, nói không chừng thật đúng là ma ma bên cạnh đích nữ. Sau đó phủ Phụ Quốc công có thể lần nữa đưa bà ta an bài tới phủ Thái tử, cho bà ta tiếp tục hầu hạ chủ tử nguyên bản?"

Diêu Hoàng chần chờ, thấy Thường Nhuận Chi nghi hoặc, nói:

"Trong phủ nói, sau khi cửu Hoàng tử phi trước qua đời, cửu Hoàng tử liền lấy cớ hầu hạ không chu toàn, nô tài lấn chủ, dùng trượng đánh ma ma kia."

Thường Nhuận Chi dừng động tác trên tay, đặt sói hào trong tay xuống, muốn xác nhận:

"Trượng hình?"

"Phải."

Diêu Hoàng gật gật đầu:

https://thuviensach.vn

"Bởi vì cửu Hoàng tử rất ít khi như vậy, cho nên người trong phủ đều nhớ rất rõ ràng."

Thường Nhuận Chi mị hí mắt:

"Trước khi dùng trượng hình, có phải A Đồng đã thẩm vấn ma ma kia?"

Diêu Hoàng kinh ngạc, gật đầu nói:

"Không sai, nghe nói đêm đó cửu Hoàng tử phi qua đời, cửu Hoàng tử tự mình thẩm vấn cả đêm."

"Vậy không kỳ quái."

Thường Nhuận Chi cúi đầu:

"Nói vậy từ trong miệng ma ma kia, A Đồng đã biết được chân tướng. Bằng không, chàng sẽ không như vậy..."

Thường Nhuận Chi ngừng cúi xuống, thở dài:

"Chàng cũng là bị bắt nạt ngoan, chỉ có thể trút tức giận lên người ma ma."

Diêu Hoàng nói:

"Cô nương, thật ra nô tì có chút không rõ... Việc này vốn không phải sai lầm của cửu Hoàng tử. Cửu Hoàng tử đã đã biết phủ Phụ Quốc công thay mận đổi đào, vì sao không bẩm báo lên trên, để Thánh thượng phân xử?"

"Chàng không thể nói, nếu ta đoán không sai, ngay cả Thụy vương, cũng không biết việc này."

Thường Nhuận Chi lắc lắc đầu, nói:

https://thuviensach.vn

"Nếu là người bên cạnh ngược lại cũng thôi, nhưng đó là Thái tử. Chuyện này nếu bị bại lộ, tự nhiên A Đồng là người vô tội bị hãm hại, phủ Phụ Quốc công khó tránh tội khi quân. Nhưng Thái tử thì sao? Đầu tiên là làm đích nữ phủ Phụ Quốc công chưa gả đã có thai, tính kế huynh đệ thay hắn che đậy, đây không đơn giản là đức hạnh có vấn đề."

Đề cập đến Thái tử, làm sao cẩn thận đều không đủ.

"Nếu nói cho Thánh thượng biết, Thánh thượng có thể vì vậy mà phế đi tôn vị của Thái tử sao? Chắc chắn là không."

Thường Nhuận Chi nói tiếp:

"Thậm chí có thể nói như thế, Thánh thượng biết được việc này, vì bảo vệ Thái tử, ông ta sẽ có cách làm A Đồng coi như không biết việc này, tức sự ninh người, tìm cái gì đó bồi thường cho A Đồng. Sao cũng thấy là một cọc chuyện phong lưu, nói trắng ra là thoát không xong bốn chữ 『hoàng gia gièm pha』. Sao Thánh thượng có thể cho người khác cơ hội chê cười hoàng gia?"

Diêu Hoàng vẫn thắc mắc:

"Nói không chừng bởi vì việc này, Thánh thượng thấy rõ phẩm hạnh của Thái tử, thật sự phế đi tôn vị của Thái tử thì sao?"

"Đó là không có khả năng."

Thường Nhuận Chi giận dữ, nói:

"Lũ lụt ở hành lang phía Tây còn rành rành trước mắt, Thánh thượng không có khả năng không biết Thái tử ở hành lang phía Tây đụng chuyện rắc rối lớn như vậy. Hơn mười mấy mạng người, mấy trăm mẫu ruộng tốt, bại lộ lớn như vậy, sao Thánh thượng có thể lấy một câu 『thành công vĩ đại』, giam cầm Thái tử một tháng coi như làm trừng phạt. Tâm tư bảo vệ

https://thuviensach.vn

Thái tử rõ ràng như thế... Sao có thể bởi vì một chuyện phong lưu mà phế đi tôn vị Thái tử?"

Thường Nhuận Chi nói đến đây, nhịn không được nói:

"Huống chi, Thánh thượng và Thái tử giống nhau, đều là người đa tình... Ở điểm này mà nói, chỉ sợ Thánh thượng còn rất lí giải Thái tử."

Chỉ nhìn một cách đơn thuần số lượng nữ nhân, Thái tử không ít hơn so với Nguyên Vũ đế.

Diêu Hoàng yên lặng thở dài:

"Cửu Hoàng tử như vậy... Nô tì cảm thấy, thật sự rất nghẹn khuất."

"Đúng vậy, việc này chàng cũng chỉ có thể cắn răng nuốt vào bụng, thậm chí Thụy vương là huynh trưởng thân cận nhất tín nhiệm nhất cũng không nói ra."

Thường Nhuận Chi nhìn bàn thượng sao một nửa trang giấy Kinh Phật, nói:

"Càng nhiều người biết càng không thể khống chế. Chàng không nguyện ý vì việc này để Thụy vương có bất cứ phiêu lưu nào."

Dừng một lát, Thường Nhuận Chi lại nói:

"Chàng không nguyện ý nói việc này với người khác, còn có một nguyên nhân."

Diêu Hoàng vội hỏi:

"Là nguyên nhân gì?"

https://thuviensach.vn

"Nói vậy, là vì Mạc Tân Trúc kia rồi —— không, phải là Mạc Tân Trần mới đúng."

Thường Nhuận Chi nói:

"Vì cái gì lúc Mạc Tân Trần qua đời, A Đồng sẽ thẩm vấn ma ma bên cạnh nàng ta? Theo lý mà nói, Hoàng tử phi qua đời bất ngờ, Thái y không có khả năng không đến kiểm tra thực hư nguyên nhân tử vong. Còn Mạc Tân Trần chết cũng không có kích thích bọt nước gì, hiển nhiên cái chết của nàng ta, là không có vấn đề."

Thường Nhuận Chi nói đến đây, cười cười lắc đầu:

"Là thật không có vấn đề, hay là không thể có vấn đề, phải xem cái chết của nàng ta như một hồi sự là như thế nào. Theo tình huống mà A Đồng thẩm vấn ma ma bên người nàng ta, cái chết của nàng ta tuyệt đối không đơn giản."

Diêu Hoàng nghe vậy cả người rét run.

"A Đồng dậy lòng nghi ngờ, cho nên mới có thể thẩm vấn ma ma kia suốt đêm, cuối cùng dùng trượng đánh chết. Trượng hình ma ma kia, là vì sợ lọt tiếng gió, dù sao chỉ có người chết mới không nói. Tại sao lại không bịt miệng ma ma kia?"

Diêu Hoàng rụt bả vai, một lúc lâu mới nói tiếp:

"Bởi vì Mạc Tân Trần kia chết đột ngột lại kỳ quái. Thông qua thẩm vấn, ma ma kia cũng đã khai, cửu Hoàng tử biết được chân tướng trong đó. Nếu ma ma kia chết đi, thì sẽ không có người biết cửu Hoàng tử đã biết rõ âm mưu của Thái tử và phủ Phụ Quốc công."

"Không sai."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi gật đầu:

"Vậy tại sao A Đồng nổi lên lòng nghi ngờ ma ma, thậm chí thẩm vấn bà ta?"

Diêu Hoàng bừng tỉnh đại ngộ:

"Nhất định là do Mạc Tân Trần trước khi chết nói cho cửu Hoàng tử một ít tình hình thực tế, để cửu Hoàng tử dậy lòng nghi ngờ."

Thường Nhuận Chi vuốt cằm, một lúc lâu sau thở dài:

"Thật ra A Đồng là người mặt lạnh tim nóng, chàng vâng theo nguyện vọng của Du quý nhân. Mặc dù Mạc thị chẳng phải người chàng muốn kết hôn, nhưng chàng đã cưới, tự nhiên sẽ cùng nàng ta làm bạn cả đời. Chàng đã có suy nghĩ như vậy trong đầu, coi Mạc thị như người nhà mà đối đãi. Vốn dĩ Mạc thì là người mệnh khổ, huống chi, Mạc thị còn có đệ đệ cùng mẫu, còn di nương thân sinh... Nói vậy, A Đồng là không đành lòng nhìn thân nhân cùng huyết thống với Mạc thị chịu thương tổn, cho nên vẫn giấu chặt việc này cho thỏa đáng."

Diêu Hoàng nghe lời này, nhịn không được nhìn vẻ mặt Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi phát hiện, không khỏi cười nói:

"Ta sẽ không ăn dấm chua, tương phản, ta thật cao hứng chàng là người như thế."

"Cô nương..."

Diêu Hoàng ngập ngừng, không biết nên nói cái gì.

Thường Nhuận Chi nói:

https://thuviensach.vn

"Đây là chàng, nhìn như cao lĩnh chi hoa, làm người ta khó có thể thân cận, vừa ý tràng so với ai đều mềm, không đồng ý liên lụy người khác."

"Cô nương không biết là..."

Diêu Hoàng suy nghĩ một lúc, nói tiếp:

"Không biết cửu Hoàng tử nhẫn nhục như vậy, có yếu đuối sao?"

Thường Nhuận Chi lắc đầu.

"Chân chính yếu đuối, là đối mặt khó khăn mà tự mình lui bước. A Đồng biết được chân tướng, còn có thể không cho phép mình đắm chìm trong bóng ma tâm lý, vẫn như thường cưới vợ thành gia, sinh hoạt tốt đẹp... Đây không phải yếu đuối, đây là kiên cường hơn hẳn người khác."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 123: Trâm Cài Tóc

Thường Nhuận Chi trả lời Diêu Hoàng như vậy, trong lòng cũng nghĩ như vậy.

Nàng cũng không nhận định việc Lưu Đồng ngậm miệng như bình là hành vi yếu đuối.

Thường Nhuận Chi nhìn, thật ra Lưu Đồng cũng không e ngại Thái tử, chính là tình thế áp người, so với việc tranh đấu cùng Thái tử, hắn càng để ý tới mạnh khoẻ của Thụy vương hơn.

Nếu như Thụy vương biết Lưu Đồng bị ủy khuất như vậy, chắc chắn sẽ không để việc này trôi qua dễ dàng.

Lấy tính tình Thụy vương, sao có thể không lấy lại công đạo cho Lưu Đồng là đệ đệ hắn yêu thương nhất?

Đến lúc đó, Thụy vương có năng lực thảo được cái gì tốt đâu?

Thường Nhuận Chi yên lặng nghĩ, suy nghĩ lại chuyển đến Thụy vương đi Duyện Châu.

Hi vọng đại tỷ phu có thể bình yên vô sự trở về, cũng có thể cho A Đồng giảm bớt lo lắng.

Đảo mắt đã đến hai mươi lăm tháng chạp.

Trong khoảng thời gian này, Thường Nhuận Chi đã nắm rõ toàn bộ tình huống phủ Hoàng tử, những khoảng sân trống không dùng, Thường Nhuận

https://thuviensach.vn

Chi cũng cho người vẩy nước quét nhà sạch sẽ, chuẩn bị đón năm mới.

Lo lắng hơn phân nửa hạ nhân phủ Hoàng tử của Lưu Đồng đều là "Đơn vị liên quan", sau khi kiểm nhân số, Thường Nhuận Chi lấy bạc từ công trung phát cho họ, còn phát cho mỗi người một cái áo bông mới và một túi gạo làm phúc lợi năm mới, nhưng mà lại làm cho tất cả hạ nhân phủ Hoàng tử cảm ơn rối rít.

Lưu Đồng cười nàng đang mượn sức nhân tâm, ra vẻ ghen nói:

"Hiện tại nàng xem bọn họ còn cao hơn ta."

"Vậy cũng không phải, thiếp quản ăn mặc và chỗ ở của bọn họ, còn là phụ mẫu áo cơm của bọn họ đó"

Thường Nhuận Chi che miệng cười.

Thụy vương đi Duyện Châu đã hơn mười ngày, ban đầu Lưu Đồng còn nôn nóng bất an, nhưng đến bây giờ cũng dần dần bình tĩnh lại.

Luôn có thư từ Duyện Châu truyền đến, dường như cứ hai ngày Thụy vương lại gửi một phong, vẫn duy trì liên hệ với Lưu Đồng.

Từ cảm xúc của Lưu Đồng có thể thấy, tình huống của Thụy vương không tệ.

Sắp đến năm mới, nụ cười trên mặt hắn ngày càng nhiều, nói với Thường Nhuận Chi, trong thư Thụy vương có nói, hắn sẽ cố gắn trở về mừng năm mới nhanh nhất.

"Chào đón năm mới, không biết Thường quản gia nắm quyền to trong tay chuẩn bị cái gì mừng năm mới cho phu quân của nàng vậy?"

Lưu Đồng nắm lấy tay Thường Nhuận Chi cười hỏi.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi nhíu mày:

"Từ xưa đều là nam tử đưa lễ cho nữ tử, sao đến phiên thiếp, ông trời lại muốn thiếp đưa cho chàng? Không thể do chàng đưa lễ mừng năm mới cho thiếp sao?"

Lưu Đồng làm bộ đăm chiêu, gật gật đầu nói:

"Lời ấy của Thường quản gia thật phải."

Nói xong, Lưu Đồng liền mò trong lòng lấy ra một vật, bộ dạng chậm rì rì chọc Thường Nhuận Chi cười hắn:

"Mau lấy ra nhanh đi, không biết còn tưởng thiếp cho chàng mặc y phục xấu bên trong, bên trong còn không thể chứa vật nhỏ!"

Lưu Đồng nghiêm trang nói:

"Nếu phu nhân nguyện ý đổi một bộ đồ mới cho vi phu, tự nhiên vi phu vui lòng nhận lấy."

"Mỹ cho chàng."

Thường Nhuận Chi liếc xéo Lưu Đồng một mắt, thấy hắn còn chưa có lấy đồ ra, liền đưa tay chộp tới người hắn:

"Che giấu cái gì đó, mau lấy ra!"

Lưu Đồng né vài cái, tìm cơ hội vồ đến, Thường Nhuận Chi cũng vội vàng trốn, lại bị Lưu Đồng ôm vào lòng, lưng dán lên ngực hắn.

"Bổn, làm sao có thể đem đồ vật phóng trong ngực? Hơi chút có chút góc cạnh, vừa thấy có thể thấy được."

https://thuviensach.vn

Hai tay Lưu Đồng vòng qua ôm nàng, tay phải lần vào áo bào tay trái lấy ra một cái hộp gỗ dài, nhẹ nhàng mở nắp hộp ra.

Giữa hộp là một cây mộc trâm cài tóc, đường cong lưu sướng thả lỏng, nửa cây trâm là một mảnh tiên vũ, trung gian khắc chế chạm rỗng, trên cây trâm có mùi thơm nhàn nhạt của đàn mộc.

"Đây là..."

Thường Nhuận Chi đưa tay nhận lấy, nhẹ nhàng vuốt, cảm thấy trơn nhẵn tươi mát.

Lưu Đồng cười nói:

"Từ trước cả ngày nhìn ngũ ca làm nghề mộc, ngược lại cũng học được một hai. Luôn không biết vì sao ngũ ca lại yêu thích làm một ít vật nhỏ bằng gỗ cho ngũ tẩu, bây giờ tự mình làm, mới biết được lạc thú trong đó."

Lưu Đồng càng ôm chặc Thường Nhuận Chi vào lòng, nhẹ giọng nói:

"Khi ta nhàn rỗi nhàm chán tự mình khắc ra, nàng xem có thích hay không?"

Thường Nhuận Chi quay đầu nhìn hắn, vừa lúc chống lại ánh mắt có chút chờ mong lại có chút ngượng ngùng của Lưu Đồng. Thấy nàng nhìn lại, hắn giả bộ ho khan, ngượng ngùng tránh tầm mắt của nàng.

Lòng Thường Nhuận Chi cảm thấy vui vẻ, đem tiên vũ mộc trâm đưa cho Lưu Đồng, nói với hắn:

"Chàng cài cho thiếp nha."

Lưu Đồng mím môi, ý cười trong mắt không chút nào giữ lại, tiết ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Hắn rút cây trâm kiểu dáng đơn giản đang cài trên đầu Thường Nhuận Chi xuống, dè dặt cẩn trọng cắm tiên vũ mộc trâm lên.

Thường Nhuận Chi xoay người lại, nhìn hắn cười:

"Đẹp mắt sao?"

"Ừm... Trâm cài rất đẹp mắt."

Lưu Đồng khen ngợi tiên vũ mộc trâm, Thường Nhuận Chi giễu cợt hắn:

"Thiếp hỏi người mang mộc trâm, cũng không phải hỏi trâm cài."

Lưu Đồng cười cười, tiến đến bên tai nàng nhỏ giọng nói:

"Đẹp mắt, rất đẹp mắt."

Tâm tình có chút kích động, mặt Thường Nhuận Chi cũng trở nên đỏ bừng.

Nàng cúi thấp đầu, lộ ra cái cổ thon dài trắng nõn.

Lưu Đồng nhịn không được nhẹ nhàng đưa tay nâng cằm nàng lên.

Thường Nhuận Chi thuận thế ngẩng đầu, ý mừng trong mắt còn chưa có rút đi.

Tình đến nồng khi, mọi nơi câu tĩnh, hai cái đầu chậm rãi tiến đến cùng nhau, môi xỉ tướng hàm, tràn đầy nhu tình.

Sau một lúc lâu tiểu ý ôn tồn, hai người sửa sang lại quần áo, Lưu Đồng nói chính sự với Thường Nhuận Chi.

"Cách năm ba mươi còn có năm ngày, trong thư ngũ ca có nói, có thể là hai mươi tám tháng chạp hắn sẽ trở về kinh. Chắc bây giờ ngũ ca đã lên đường."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng nói:

"Ngày đó của năm ba mươi, dòng họ hoàng thất đều phải tiến cung, ta và ngũ ca cũng không ngoại lệ. Năm nay tất nhiên nàng cũng phải tiến cung với ta, sớm chuẩn bị đi, năm ba mươi phỏng chừng sẽ về phủ rất muộn. Dù sao phủ của chúng ta cách hoàng thành khá xa."

Thường Nhuận Chi gật đầu, tính toán làm chuẩn bị tiến cung cho năm ba mươi, thình lình lại nghe Lưu Đồng nói:

"Sơ ngũ năm mới là thiên thu của phụ hoàng, năm nay phụ hoàng đã bốn mươi có ngũ, mặc dù không phải chỉnh thọ, ngày này hàng năm cũng không thể qua loa, chúc thọ là không tránh được, thọ lễ cũng phải chuẩn bị. Năm rồi ta vơ vét tranh chữ đủ loại đưa vào cung, trung quy trung củ, năm nay xem nàng, có thể đưa ra ý tưởng gì mới hay không đây?"

Thường Nhuận Chi hỏi vặn lại:

"Sơ ngũ năm mới là ngày sinh của Thánh thượng?"

"Đúng vậy."

Lưu Đồng nhìn Thường Nhuận Chi, nghi hoặc:

"Nàng không biết sao?"

Ngày đại thọ của Đế vương, dân chúng dân gian đều biết đến, cho nên Lưu Đồng cảm thấy kỳ quái, tại sao Thường Nhuận Chi lại không biết chuyện này.

Thường Nhuận Chi có chút xấu hổ.

Tính tình nguyên chủ hũ nút, trước nay không thèm quan tâm tới mấy chuyện này. Sau khi gả cho Nguyên Sóc Chương, thu lễ tặng lễ cũng không thấy nàng, càng không biết tới cái gì là ngày sinh Hoàng đế.

https://thuviensach.vn

Sau khi nàng tới đây cũng chỉ qua một năm, còn là vội vàng hòa ly trở về nhà. Thời điểm phủ An Viễn hầu vội vàng chuẩn bị hôn sự cho đích trưởng tử. Lúc ấy nàng đối với tình huống chung quanh còn chưa quen thuộc, điệu thấp làm người thành thật còn không kịp, chỗ nào hỏi đông hỏi tây.

"Cho tới bây giờ thiếp không mấy quan tâm việc này, dù sao đều là năm mới, hai mươi mấy tháng chạp cho đến nguyên tiêu, **** đều rất náo nhiệt, cho nên cũng không chú ý hóa ra sơ ngũ năm mới là ngày sinh của Thánh thượng."

Thường Nhuận Chi giải thích, suy nghĩ một chút bừng tỉnh đại ngộ:

"Trách không được buổi tối sơ ngũ hàng năm, phụ cận hoàng thành đều có phóng pháo hoa."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 124: Chưa Về

Editor: Bộ Yến Tử

Thời đại này, kỹ thuật chế tạo pháo hoa cũng không tính là phát đạt, phóng pháo hoa được cho là hành vi xa xỉ.

Bởi vì ở hiện đại Thường Nhuận Chi quen xem pháo hoa đủ loại và kiểu dáng, nên đối với pháo hoa ở cổ đại cũng không thấy hứng thú, cho nên căn bản không liên hệ việc phóng pháo hoa có liên quan tới ngày sinh của Hoàng đế.

Lưu Đồng bất đắc dĩ nói:

"Vậy thì nàng cũng quá hồ đồ đi, hàng năm phủ An Viễn hầu cũng không có chuẩn bị thọ lễ chúc mừng sao? Ngay cả cái này mà nàng cũng không biết."

"Đó là chuyện của lão thái thái và thái thái, cũng không tới phiên thiếp nói chuyện mà."

Thường Nhuận Chi hàm hồ hai câu, hỏi Lưu Đồng:

"Thọ lễ đã nhiều ngày chuẩn bị là được, nhưng buổi tối năm ba mươi tiến cung, cần phải chú ý cái gì?"

"Cũng không có gì, ngày ba mươi năm mới vốn là ngày cả nhà đoàn tụ, mặc dù trong cung nặng quy củ, nhưng ở ngày này, lại lấy hoàn thuận vui vẻ làm chủ."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng nói:

"Đến ngày đó nếu ta không ở bên cạnh nàng, nàng cứ đi theo ngũ tẩu là được."

Tự nhiên là Thường Nhuận Chi đồng ý, có chút ngượng ngùng nói:

"Lần trước tiến cung tạ ơn, dường như thiếp chọc giận Thánh thượng không nhẹ?"

Lưu Đồng nhớ tới lúc đó Nguyên Vũ đế bị một câu "Phu quân không muốn nạp thiếp, thần tức nên vâng theo" của Thường Nhuận Chi làm nghẹn họng không nói được lời nào, không khỏi buồn cười.

"Không phải sau đó ông ta cũng không có phạt chúng ta sao? Trong lòng phụ hoàng cất dấu nhiều chuyện, sẽ không keo kiệt so đo chuyện này cùng nàng đâu."

Lưu Đồng trấn an Thường Nhuận Chi:

"Huống chi đến lúc đó Hoàng tử, Hoàng tôn và dòng họ Lưu thị đều tụ tập trong cung, phụ hoàng nói chuyện cùng bọn họ còn không kịp. Tự nhiên sẽ không có cơ hội nhìn chằm chằm nàng dâu là nàng."

Thường Nhuận Chi cười cười, nhẹ nhàng thở ra.

Thật ra trong nội tâm nàng biết, nàng có chút e ngại cùng thầm hận Nguyên Vũ đế. E ngại ông ta là Đế vương, thầm hận ông ta bất công cố chấp.

Nếu không phải ông ta tìm mọi cách bao che cho Thái tử, sao có thể đến cả chuyện chung thân đại sự Lưu Đồng cũng không có quyền lên tiếng, chỉ có thể ủy khuất chịu nhục?

https://thuviensach.vn

Nói đến cùng, chính là do phụ thân như Nguyên Vũ đế bất công, người làm Hoàng đế sai lầm sao?

Lần trước giận ông ta một hồi, sau việc đó Thường Nhuận Chi ngẫm lại, ngược lại cảm thấy rất sảng.

"Nghĩ cái gì đâu? Vui vẻ hiện rõ ra này."

Lưu Đồng thấy khóe miệng Thường Nhuận Chi giơ lên, không khỏi hỏi.

Thường Nhuận Chi nháy mắt mấy cái, nói với Lưu Đồng:

"Nghĩ tới ngày ấy tiến cung, Thánh thượng không thể nói lời nào chỉ có thể dựa vào Quý phi nương nương chống đỡ cho một cái bậc thang đi xuống, bỗng nhiên thiếp thấy lá gan của mình còn rất lớn đó."

Lưu Đồng lắc đầu, bất đắc dĩ cười nói:

"May mắn phụ hoàng không phải người lòng dạ hẹp hòi, bằng không có thể nàng sẽ mếm mùi đau khổ."

Thường Nhuận Chi hừ hai tiếng, giả mô giả dạng nói với Lưu Đồng:

"Ngày ba mươi đón năm mới, sau khi tiến cung nhất định thiếp sẽ thành thành thật thật không lắm lời, cam đoan không chọc Thánh thượng tức giận."

"Nàng nha, thực đang xem mình rất lợi hại sao?"

Lưu Đồng nhéo nhéo mũi nàng, Thường Nhuận Chi không trốn tránh, khẽ cười một tiếng, thấp giọng nói:

"Không phải là chàng quen sao?"

Lưu Đồng thấy ấm áp trong lòng, giọng điệu càng thêm ôn nhu:

https://thuviensach.vn

"Ta đây nguyện ý cả đời quen nàng..."

"Quen hỏng rồi làm sao đây?"

"Ưm... Ta đây phải hỏi ngũ ca, xem có thể dùng công cụ sửa chữa tốt lại được hay không?"

Thường Nhuận Chi hú lên quái dị, xông tới trước mặt Lưu Đồng.

Vợ chồng sơn đùa bất diệt nhạc hồ qua ngày, rất nhanh đã đến hai mươi chín tháng chạp.

Thụy vương không thể chạy về kinh ngày hai mươi tám tháng chạp, khoảng cách lần trước thu được thư của Thụy vương, đã qua ba ngày.

Cứ cách hai ngày Thụy vương sẽ gửi một phong thơ, kiên trì, tại lúc đó cho rằng hồi kinh, lại chặt đứt liên hệ với Lưu Đồng.

Buổi tối hai mươi tám tháng chạp, người bên phủ Thụy vương có nói, Thụy vương còn chưa về phủ, Lưu Đồng bắt đầu sốt ruột.

Cho rằng hôm qua Thụy vương trở về thì cửa thành đã đóng, sáng sớm, Lưu Đồng liền đi phủ Thụy vương.

Thường Nhuận Chi cũng đi theo, lúc này Thụy vương phi Thường Mộc Chi cũng có chút hoang mang lo sợ.

"Vương gia có gửi thư, nói hai mươi tám sẽ trở về."

Thường Mộc Chi ôm tiểu nhi tử, ngồi ở ghế tựa cau mày:

"Vương gia luôn luôn giữ chữ tín, hôm qua không tới phủ, tất nhiên là trên đường nảy sinh tình huống làm chậm trễ."

Thường Nhuận Chi an ủi nói:

https://thuviensach.vn

"Đại tỷ không ngại chờ một chút, cũng may hôm nay mới hai chín thôi, chắc hai ngày nữa có thể về kịp."

Lông mày Thường Mộc Chi nhíu lại chặt hơn:

"Nếu như xe ngựa hỏng, hoặc là gặp gỡ bố trí quan tạp kiểm tra nghiêm mật, tình huống đó ngược lại cũng thôi, về trễ thì về trễ, cũng không có gì. Sợ là sợ..."

Thường Mộc Chi cũng không dám đem suy đoán của mình nói ra khỏi miệng, sợ nói ra liền ứng nghiệm.

Lưu Đồng khoanh tay đi qua đi lại trong sảnh, đi nửa ngày vẫn nhịn không được, nói:

"Ngũ tẩu, ta ra cửa thành hỏi một chút. Tất nhiên ngũ ca từ Duyện Châu trở về, nếu cửa thành bên kia không có tin tức, ta sẽ đi hướng Duyện Châu xem thử."

"Ngươi làm cái gì đi?"

Mặc dù Thường Mộc Chi lo lắng cho Thụy vương, nhưng cũng biết đúng mực:

"Hôm nay đã là hai mươi chín tháng chạp, ngày mai phải vào cung rồi. Lúc này ngươi muốn chạy ra ngoài, trong mắt người hữu tâm, đây là tặng lý do cho người khác buộc tội ngươi. Ngươi thành thật chớ có ngốc, ta đã cho người đi cửa sau ra khỏi thành."

Tuy rằng Lưu Đồng biết lời Thường Mộc Chi nói đúng, nhưng hắn lại lo lắng cho Thụy vương không vượt qua hết thảy.

"Hàng năm, ngày ba mươi đón năm mới đều có nhiều người tiến cung như vậy, cũng không thấy ai liền nhìn chằm chằm ta."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng nói một câu, quay đầu nói với Thường Nhuận Chi:

"Ta ra cửa thành nhìn thử, hôm nay nàng ở lại đây bồi ngũ tẩu đi. Nếu buổi tối ta không về, ngày mai nàng tiến cung cùng ngũ tẩu."

Dặn dò xong câu này, Lưu Đồng vội vã hoang mang rối loạn bước ra ngoài, Thường Mộc Chi gọi hắn vài tiếng hắn cũng không thèm để ý.

Thường Mộc Chi tức giận mắng:

"Tiểu Cửu này, đã thành thân rồi mà tính tình còn vội vàng xao động bất ổn như vậy!"

Nói xong, Thường Mộc Chi lại quay sang mắng Thường Nhuận Chi:

"Sao ngươi không chịu ngăn cản hắn!"

Thường Nhuận Chi cười cười đáp lời Thường Mộc Chi, tiếp nhận cháu nhỏ trong tay nàng ta, ôm vào ngực, ôn nhu nói:

"Trong lòng chàng lo lắng, đại tỷ để chàng đi thôi, tả hữu không có gì nguy hiểm. Cứ tính là có ai theo dõi chàng rồi đi cáo trạng, chàng cũng là vì huynh đệ tình thâm, quan tâm sẽ bị loạn, lúc đó Thánh thượng niên quan, sẽ không răn dạy chàng."

"Nếu như hắn chỉ ra cửa thành nhìn một cái cũng không sao, nhưng ngươi có nghe lúc nãy hắn nói gì không, hắn nói nếu hắn ra cửa thành không thấy ngũ ca hắn, không phải sẽ tới Duyện Châu sao? Đến lúc đó là rời kinh đó!"

Trong lòng Thường Nhuận Chi rất rõ ràng, theo tính tình Lưu Đồng, không thấy được Thụy vương nhất định hắn sẽ đi Duyện Châu.

Nhấp mím môi, Thường Nhuận Chi thở dài, hỏi Thường Mộc Chi:

https://thuviensach.vn

"Nếu ta ngăn cản chàng, dùng lý do gì đây?"

Thường Mộc Chi không cần nghĩ ngợi nói:

"Đương nhiên là..."

Lời nàng ta vừa ra khỏi miệng, nhất thời ngẩn ra.

Thường Nhuận Chi cười cười, nói:

"Nếu chàng chỉ lo chuyện tiến cung ngày mai, mà quăng chuyện Thụy vương qua một bên... Vậy liền không phải chàng mà ta biết."

"Nhưng là..."

Hốc mắt Thường Mộc Chi ửng đỏ.

Thường Nhuận Chi nói:

"Đại tỷ đừng lo lắng, nhiều huynh đệ như vậy, người mà A Đồng duy nhất kính yêu tôn trọng lại toàn tâm tín nhiệm ỷ lại, chỉ có Thụy vương. Không thấy được Thụy vương bình an, A Đồng sẽ không để mình có việc."

Thường Mộc Chi không khỏi nhìn Thường Nhuận Chi:

"Ngươi một chút cũng không có oán?"

"Vì sao phải oán?"

Thường Nhuận Chi lắc lắc đầu:

"Chàng nhận vì nên đi làm, trị mà làm theo chuyện, chỉ cần không chạm đến điểm mấu chốt cùng nguyên tắc của ta, ta chỉ cần duy trì chàng là đến nơi."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 125: Hoa Phòng

Thường Mộc Chi nghe vậy, nhịn không được hỏi:

"Vậy điểm mấy chốt và nguyên tắc của ngươi là gì?"

Lời này làm Thường Nhuận Chi suy nghĩ hồi lâu.

Ở đây nạp thiếp là hợp pháp, dạo thanh lâu lại càng vô tội, nếu như bây giờ nàng nói với Thường Mộc Chi điểm mấu chốt và nguyên tắc của nàng là trong hôn nhân bạn lữ phải chung tình, có phải làm Thường Mộc Chi giễu cợt cùng thuyết giáo nàng hay không?

Đến cùng thì Thường Nhuận Chi vẫn không nghĩ sẽ công khai lời nói có chút phản lại đạo lý ở thời đại này nha.

Nàng cả cười cười, nói:

"Một chốc cũng nói không rõ, chờ chàng chạm đến điểm mấu chốt cùng nguyên tắc của ta thì sẽ rõ."

Thấy Thường Nhuận Chi lạnh nhạt tự nhiên như vậy, Thường Mộc Chi không khỏi thở dài.

"Ngươi không oán hắn, ngược lại cũng là một hiền thê."

Thường Mộc Chi cầm khăn lau nước miếng bên khóe miệng cho tiểu nhi tử, nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Ngươi như vậy tốt lắm, đừng nhìn cửu đệ trầm mặc ít lời, nhưng làm người trung trực. Ngươi đối tốt với hắn, nhất định hắn sẽ giúp ngươi thu xếp ổn thỏa. Đại tỷ cao hứng cho ngươi."

Thường Nhuận Chi vỗ vỗ mông nhỏ của tiểu chất nhi, nghe vậy nhẹ giọng nói:

"Còn phải đa tạ đại tỷ và mẫu thân, còn có lão thái thái, đã quan tâm tới ta."

"Quan tâm ngươi là việc phải làm mà."

Thường Mộc Chi thở dài, vốn định nói tới hôn sự lúc trước cùng Phương gia, ức khổ tư ngọt một phen, nhưng lại cảm thấy tại sao phải kéo Phương gia làm cớ nói chuyện, nhất thời im lặng.

Đang lúc im lặng, đại nha hoàn Triệu Phấn bên người Thường Mộc Chi tiến lên bẩm báo, hai vị thị thiếp trong vương phủ vừa tới, hỏi Vương gia đã về hay chưa, biết chưa về phủ, đã quay trở về.

Thường Mộc Chi đáp một câu đã biết, dặn dò Triệu Phấn:

"Ngươi tiếp đón cửu Hoàng tử phi, đi dạo vườn hay làm gì cũng được. Ta còn phải xử lý một ít chuyện trong phủ, Lục Ngọc đi theo ta."

Triệu Phấn lên tiếng, cười cười đi đến bên cạnh Thường Nhuận Chi, khom người phúc lễ.

"Ta cũng không có tâm tư dạo vườn, trời rất lạnh, ở trong phòng sẽ ấm áp hơn nhiều. Đại tỷ có chuyện phải làm cứ làm đi, để Triệu Phấn mang đến mấy quyển sách vào phòng cho ta là được."

Thường Nhuận Chi gật đầu với Triệu Phấn, lại nhìn Thường Mộc Chi cười nói:

https://thuviensach.vn

"Ta mang theo cháu nhỏ đi chơi."

Thường Mộc Chi cười mắng nàng:

"Ngươi nhưng là bắt đi! Ba cháu nhỏ của ngươi, ngươi bắt theo hết đi."

"Ta đây cầu còn không được."

Thường Nhuận Chi ôm ấu tử nhu thuận phấn nộn của Thụy vương trong tay, nhẹ nhàng hôn một cái "Ba" trên mặt hắn, chọc cho tiểu tử kia cười khanh khách không ngừng.

Lục Ngọc theo Thường Mộc Chi rời đi, Triệu Phấn dẫn Thường Nhuận Chi tới hoa viên phủ Thụy vương.

Trên đường, Thường Nhuận Chi tùy ý hỏi Triệu Phấn:

"Thị thiếp trong vương phủ an phận sao?"

Triệu Phấn gật đầu:

"Vương gia không làm sao gần nữ sắc, trong vương phủ không có trắc phi, Vương phi sống rất thư thái. Vương gia chỉ có ba thị thiếp, trừ bỏ Hương Cần là nha đầu hồi môn theo Vương phi vào phủ, cũng chỉ có hai vị kia. Các nàng có một người từ nhỏ hầu hạ Vương gia, một vị khác là chất nữ bà con xa của Hiền tần nương nương, nghe nói trước khi vào phủ bị kế mẫu bắt nạt rất thảm. Nương nương thấy nàng ta đáng thương, để Vương gia nạp nàng ta, cho nàng ta một chỗ an thân. Hai vị này làm người thành thật, cũng không cùng Vương phi tranh thủ tình cảm, ngược lại Vương phi cũng chiếu cố các nàng."

Triệu Phấn vừa nói, vừa dẫn Thường Nhuận Chi tới một ấm phòng trong vườn hoa.

https://thuviensach.vn

Ấm trong phòng thiêu long, bên trong có nhiều chậu hoa, hoa trong chậu rất nhiều loại. Mùa hạ có thể sẽ không nhìn thấy nhiều loại hoa này, nơi này vậy mà cũng có, chẳng qua đại bộ phận chỉ là nụ hoa nhỏ xíu, hoa nở rộ cũng không nhiều.

Triệu Phấn cười nói:

"Nếu như cửu Hoàng tử phi muốn xem sách, vậy đừng đi phòng ở tầm thường. Nô tì thiện tác chủ trương, mời cửu Hoàng tử phi đến hoa phòng này."

Thường Nhuận Chi gật đầu, để Diêu Hoàng cởi áo cừu cho mình, bỏ đi khăn choàng trên cổ, cười nói:

"Nơi này rất ấm áp, còn có mùi hoa rất tự nhiên. Trong phủ làm cách nào có thể trồng được những hoa cỏ phản quý như vậy?"

Thường Nhuận Chi hỏi.

"Là Vương phi sắp xếp, trước mắt còn là giai đoạn thí nghiệm, cũng không thể cam đoan có thể thành."

Triệu Phấn nói:

"Năm rồi Vương gia còn nhàn tản, tiền bạc trong tay Vương phi cũng không thiếu, không biết làm cái gì. Bây giờ thân phận Vương gia đã khác trước, Vương phi nói có chút địa phương chi bằng dùng tiền bạc chuẩn bị, cho nên muốn biện pháp tìm chút tài lộ. Nhóm quý nữ quý phụ trong kinh đều yêu thích hoa cỏ, Vương phi liền cho người làm một cái hoa phòng như thế, để Hoa Nông thử trồng đủ loại."

Triệu Phấn một bên căn dặn tiểu nha hoàn chuyển ghế nằm, bày trái cây điểm tâm và nước trà, một bên trả lời Thường Nhuận Chi.

https://thuviensach.vn

"Trong kinh xây dựng hoa phòng, người bán hoa cỏ quý hiếm vào mùa đông không phải không có, Vương phi nghĩ là, nếu có thể để Hoa Nông phân loại ra càng nhiều giống quý, vậy rất tốt."

Thường Nhuận Chi cười nói:

"Giống như Diêu Hoàng và Ngụy Tử, Triệu Phấn cùng Lục Ngọc?"

Triệu Phấn thoải mái để Thường Nhuận Chi giễu cợt:

"Cũng không phải vì tên của mấy chậu hoa quý này, mà chúng nô tỳ mới được nhã danh sao?"

Nhàn thoại vài câu, Triệu Phấn lại hỏi Thường Nhuận Chi:

"Lúc nãy cửu Hoàng tử phi nói muốn hai quyển sách, không biết ngài muốn xem sách gì? Nô tì cho người đi thư phòng lấy."

Thường Nhuận Chi ngẫm lại nói:

"Có một ít sách tạp đàm du ký không?"

Triệu Phấn vuốt cằm nói:

"Vương gia cùng rất nhiều nhân sĩ giang hồ lui tới, cũng lấy tới không ít tạp thư. Nếu cửu Hoàng tử phi tin nô tì, vậy nô tì liền thay cửu Hoàng tử phi tuyển hai quyển tới nhé?"

Thường Nhuận Chi tự nhiên không có dị nghị.

Đợi một lát sau, Triệu Phấn mang sách tới cho Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi vừa thấy, một quyển là 《 Sân Vắng u hồi lục 》, một quyển là 《 Quế hương cành nhớ 》.

https://thuviensach.vn

"Hai quyển này nô tì có nghe Vương gia đề cập qua với Vương phi, nói là đã xem xong, rất không sai."

Triệu Phấn cười nói:

"Cửu hoàng tử phi liền nhìn thử hai quyển này có ý tứ hay không?"

Thường Nhuận Chi gật đầu, nhìn Triệu Phấn cười nói:

"Vương phi của các ngươi có rất nhiều chuyện để làm, ngươi đi giúp nàng đi. Nơi này có tiểu nha hoàn hầu hạ được rồi."

Triệu Phấn hành lễ, tạ ơn Thường Nhuận Chi, lại căn dặn nha hoàn ở hoa phòng vài câu, mới cáo từ rời đi.

Tiểu oa nhi trong lòng ngáp một cái, nằm trong lòng Thường Nhuận Chi ngủ.

Bà vú bước lên phía trước, tiếp nhận tiểu oa nhi trong tay Thường Nhuận Chi, thối lui tới một bên rồi bế nó đặt lên sạp, đắp chắn lên.

Thường Nhuận Chi nhìn bộ dạng ngủ điềm đạm đáng yêu của tiểu hài nhi, nhẹ giọng nói với Diêu Hoàng:

"Hắn cũng thật ngoan, không khóc không nháo."

Diêu Hoàng cười nói:

"Từ nhỏ tiểu điện hạ đã nhu thuận hơn các nhân nhi khác, nghe nói bà vú chăm hắn cùng mấy ma ma khác đều không phí nhiều tâm tư gì."

Thường Nhuận Chi cười cười, Diêu Hoàng lại nói:

"Hiện tại cô nương muốn xem sách sao? Nô tì cho người chuyển ghế nằm đến cạnh cửa sổ, ánh sáng chỗ đó sẽ sáng hơn."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi vuốt cằm, Diêu Hoàng cho người chuyển ghế nằm qua cạnh cửa.

Tất cả nha hoàn và bà tử đều đi lại nhẹ nhàng, một là sợ quấy nhiễu tới Thường Nhuận Chi đang đọc sách, thứ hai là sợ quấy nhiễu giấc ngủ của tiểu điện hạ.

Thường Nhuận Chi mở 《Sân Vắng u hồi lục》ra bắt đầu đọc.

Sân Vắng là tên một quyển sách do nam tử viết, được xem như là một quyển tiểu thuyết thần quái chí quái. Nhân vật trong sách gọi là Sân Vắng, viết theo ngôi thứ nhất, nội dung đại khái là, vốn dĩ Sân Vắng đã chết, hồn phách trôi nổi ở nhân gian, du đãng chung quanh, bởi vậy thấy hết thiện ác trong nhân gian.

《Sân Vắng u hồi lục》được tạo thành từ rất nhiều mẫu chuyện xưa nhỏ, chuyện xưa cuối cùng sẽ có cảm nhận về tâm tư của tác giả.

Thường Nhuận Chi chỉ nhìn ba câu chuyện phía trước, lại chú ý nhiều tới chú giải và phê bình của Thụy vương.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 126: Ba Câu Chuyện

Trong chuyện xưa thứ nhất có viết, hồn phách của Sân Vắng bay tới một hộ nông gia, phụ mẫu nông gia coi trọng hương khói, ngoan ngoãn phục tùng nhi tử và tôn tử, nhưng lại vô cùng ghét bỏ nữ nhi cùng tôn nữ, trước khi nữ nhi và tôn nữ xuất giá, một khắc không ngừng làm lụng việc nhà nông; khi xuất giá, phụ mẫu nông gia còn muốn khi gả đi có thể sử dụng càng nhiều lợi ích của nhà chồng; sau khi xuất giá, còn muốn chuyển đồ vật về nhà mẹ đẻ.

Chuyện xưa viết đến kết cục, cháu gái nhỏ nông gia vì không chịu nổi nhà chồng làm nhục và sự bóc lột của nhà mẹ đẻ, sáng sớm một ngày nọ đã treo cổ trước cửa nhà, lại làm người muốn ra cửa chơi dậy sóng, cháu nhỏ độc đinh sủng ái nhất của nhân gia đời thứ tư bị hù chết.

Sân Vắng cảm thán, gậy ông đập lưng ông, ngươi bẫy ta vào tuyệt cảnh, ta đoạn hương khói của ngươi, thiên lý sáng tỏ, đó là đạo lý hiển nhiên.

Mà trong chú giải và phê bình của Thụy vương có viết: Nữ tử rơi vào khốn cảnh tự nhiên đáng thương, một thân không tự lập, vì sao lại treo cổ? Chết rồi thì giải quyết được gì? Vì dư luận thiển kiến, nàng này lập trường không mạnh, không đủ liên chi. Trĩ Tử chịu tai bay vạ gió, dữ dội liên cũng! Làm ác người vô trừng, thiên lý tại sao hiển nhiên?

Quan điểm của Thụy vương là, kiên cường duy nhất của tôn nữ nông gia là treo cổ trước cửa nhà mẹ đẻ, cũng không đáng giá là người đáng thương. Mà cháu nhỏ của nàng ta bị hù chết mới là người vô tội đáng thương. Tôn

https://thuviensach.vn

nữ của nữ nhi là đầu sỏ hãm hại, gây nên tội ác lại không nhận trừng phạt, làm sao nói là thiên lý hiển nhiên chứ?

Khi Thụy vương viết phê bình chú giải là dùng loại chữ nhỏ cực kỳ đoan chính, phê bình chú giải ngắn gọn lại cực có thâm ý.

Đối với việc Thụy vương phê bình nàng kia lập trường không mạnh, Thường Nhuận Chi có chút bất mãn.

Từ nhỏ lớn lên trong gia đình, nhận nhục chịu đựng đã dung nhập vào khung xương của nàng ta. Nàng ta nghĩ mạnh mẽ, nhưng nàng ta có điều kiện cùng con đường khác sao? Nếu không phải sống không nổi nữa, sao nàng ta lại treo cổ chứ? Người ta đã lựa chọn cái chết, cần gì trách móc nàng ta nặng nề?

Thường Nhuận Chi nói thầm, đây là Thụy vương đang nói chuyện không đau thắt lưng.

Bất quá đối với việc Thụy vương nói về Trĩ Tử, Thường Nhuận Chi cũng là tán thành.

Người chân chính nên nhận trừng phạt, là trưởng bối và phụ mẫu trong gia tộc, tiểu hài tử có gì sai đâu? Vì sao phải nhận lấy bất công mà đám người ngoan cố đó gây ra?

Nhìn chuyện xưa này, Thường Nhuận Chi có chút cảm khái.

Tiếp theo, nàng lại xem chuyện xưa thứ hai.

Câu chuyện xưa thứ hai mà Sân Vắng trông thấy, Công Chính là hồng bài đứng đầu kỹ lâu, có mối quan hệ yêu đương cùng một công tử nhà giàu. Người viết tốn không biết bao nhiêu bút mực, cường điệu miêu tả tình cảm sầu triền miên của nhân vật chính, cảm tình sinh tử không rời, nhưng tú bà

https://thuviensach.vn

vì lợi ích mà chen giữa, chính thê của nam chính phản đối, cùng với nam chủ nhà bức bách nam chủ.

Kết quả cuối cùng của chuyện xưa là, chân tình của nam nhân vật chính làm cảm động gia tộc và chính thê, nam nhân vật chính có thể đón nữ chính vào cửa, cùng nhau sống hạnh phúc mỹ mãn.

Vẫn như cũ, Sân Vắng lại cảm thán, nói chân tình cảm động thiên địa, ngươi quyết chí thề không du, đổi ta tình thâm ý trọng vân vân.

Thường Nhuận Chi xem xong câu chuyện xưa này, cũng đã không còn hứng thú, nhưng xem xong hoàn toàn là hướng về miêu tả cảm tình dùng từ ngữ trau chuốt hoa lệ, còn đối với cái gọi là tình yêu lại không cách nào cảm nhận được.

Chú giải của Thụy vương cũng có phê bình nhưng rất đơn giản, chỉ có mười hai chữ.

Tổn hại gia tộc vợ cả, vậy nói chi tới tình thâm ý trọng?

Một chữ "Trọng" cuối cùng nét bút cứng cáp hữu lự, có thể thấy được lúc đó khi Thụy vương viết lời này cực kỳ phẫn nộ.

Thường Nhuận Chi nhịn không được kêu một tiếng hảo.

Tam quan Thụy vương rất chính ma! Cứ dựa vào phê bình của hắn mà xem xét, đời này của đại tỷ không cần lo lắng.

Thường Nhuận Chi vừa lòng gật đầu, lật qua trang khác, lại phát hiện Thụy vương viết một trương phê bình mỏng như cánh ve, giáp ở mặt sau trang sách.

Còn tưởng chỉ có mười hai chữ...

Thường Nhuận Chi kinh ngạc, mới cầm trang phê bình lên đọc.

https://thuviensach.vn

Thụy vương lời lẽ sắc bén, dùng từ trực tiếp, viết xuống một trang phê bình như thế, chủ yếu nói hai điểm.

Điểm thứ nhất xuất phát từ chuyện xưa này, phân tích xuất thân công tử nhà giàu, tính cách, cùng với thủ đoạn và tâm kế của Kỹ Tử kia, lời phê phán đối với công tử nhà giàu là, nói hắn tổn hại lễ pháp động tình với Kỹ Tử, động chân tình, quả thực ngu không ai bằng;

Điểm thứ hai dựa theo điểm thứ nhất mà ra, thông qua chuyện xưa này, trình bày và phân tích đương kim quyền quý, công tử thế gia nhà giàu, lấy tệ nạn "Chơi gái" làm thú vui.

So với chuyện xưa thứ nhất, hiển nhiên chuyện xưa thứ hai làm Thụy vương suy xét càng nhiều.

Thời điểm Thường Nhuận Chi đang nhìn trang phê bình này, cũng nhịn không được ngồi ngay ngắn.

Chuyện xưa thứ ba càng nhiều chút thần quái, Sân Vắng gặp một tiểu nữ hài có đôi mắt âm dương, tiểu nữ hài có thể nhìn thấy vài thứ mà thường nhân không thể nhìn thấy, tỷ như quỷ hồn, tỷ như cổ linh khí, tỷ như tử khí vật chết.

Khi tiểu nữ hài thấy Sân Vắng, do biết quỷ hồn này không có tâm hại người, nên để Sân Vắng đi theo nàng ta. Dựa vào sự hỗ trợ của Sân Vắng, tiểu nữ hài có đôi mắt âm dương dần lớn lên, trở thành "Tiên sư" mà người quanh đó điều biết đến.

Do nàng ta có thể xem phong thuỷ, đoán cát hung, tình duyên nam nữ, mỗi lần xem đều có thể làm cho người xem tránh được cái hại, cho nên nhận được kính trọng của dân chúng địa phương.

Dần dần, tiểu nữ hài trổ mã lớn lên ngày càng xinh đẹp. Mối tình đầu nàng ta coi trọng là một vị công tử quý tộc đến từ kinh thành, hi vọng có

https://thuviensach.vn

thể cùng hắn kết làm liền cành. Nữ hài theo tới kinh thành, bởi vì thanh danh của nàng ta tốt, thành công gả cho công tử quý tộc, sử dụng năng lực của mình trợ giúp gia tộc công tử quý tộc nâng cao thực lực.

Nhưng mà chuyện xưa vẫn chưa kết thúc.

Vì gia tộc của công tử quý tộc có thể nâng cao danh vọng, đã vứt bỏ nữ hài khi không còn giá trị lợi dụng. Công tử quý tộc cưới một quý nữ hào môn khác, hai mắt nữ hài bị người ta móc ra, chết cóng ở bãi tha ma.

Cuối cùng, nữ hài hóa thành lệ quỷ, bám vào người thê tử mới cưới của công tử quý tộc. Nàng ta hại chết công tử quý tộc, nữ tử này cũng lợi dụng thế lực nhà mẹ đẻ, quấy nhiễu gia tộc hắn ta gà chó không yên, dần dần suy sụp. Sau khi nữ hài báo cừu xong, dùng thân phận nữ tử này sống đến tuổi già sức yếu.

Kết cục chuyện xưa Sân Vắng có nói, thiện có thiện báo, ác có ác báo, chịu ơn huệ của người ta, phải biết ghi tạc trong lòng, còn với bực lấy oán trả ơn này, cuối cùng sẽ phải gặp quả báo. Giữa những hàng chữ, hiển nhiên không hề đề cập chuyện quở trách nữ hài hãm hại gia tộc công tử quý tộc.

Xem xong, mày Thường Nhuận Chi nhíu lại. Trong lòng có chút lạnh, tầm mắt vừa chuyển lại đặt lên phần phê bình của Thụy vương.

Đối với chuyện xưa này, Thụy vương có viết, đã có chút ý tứ làm nàng phải suy nghĩ sâu xa.

Thụy vương viết rằng: Chuyện quỷ quái nói không thể tẫn tín, kẻ này đề cập tới gia tộc vì thượng vị mà không từ thủ đoạn, thực không thể thực hiện. Nếu có thể từ từ đồ chi, tắc vợ cả không rời, tiền đồ mong muốn. Nóng vội, cuối cùng là mua dây buộc mình. Bi tai.

https://thuviensach.vn

Thái độ của Thụy vương với chuyện xưa này làm người ta có chút mê hoặc.

Theo lý mà nói, người bình thường sẽ làm giống như Sân Vắng, lý giải nữ hài, mà thống hận gia tộc này và công tử quý tộc.

Trên phê bình của Thụy vương ngay cả thái độ biểu lộ hắn ta không tiếp thu, nhưng có thể điểm xuất phát của hắn ta, cũng là cách xử lý công tử quý tộc cùng gia tộc này.

Từ từ đồ chi, tiền đồ mong muốn, không thể nóng vội.

Từ từ đồ chi...

Ngón tay Thường Nhuận Chi nắn bóp gáy sách, hơi hơi buộc chặt.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 127: Bi Tai

Editor: Bộ Yến Tử

Nếu theo cách nói của Thường Nhuận Chi, nghe xong chuyện xưa này, nàng chỉ cảm thấy kết cục của công tử quý tộc cùng gia tộc này là "Đại khoái nhân tâm".

Còn việc Thụy vương nói bọn họ nóng vội, mua dây buộc mình.

Quan trọng là, ở cuối cùng hắn ta bỏ thêm hai chữ.

Bi tai.

Thụy vương là vì mưu đồ gây dựng tiền đồ gia tộc bọn họ thất bại trong gang tất mà cảm thấy tiếc nuối.

Thường Nhuận Chi hít một hơi thật sâu, đặt quyển《 Sân Vắng u hồi lục 》xuống.

Nàng xoa xoa mi tâm, có chút mệt mỏi nhắm mắt lại.

Ghế nằm diêu a diêu, suy nghĩ của Thường Nhuận Chi có chút phiêu xa.

Thời điểm Thụy vương viết phê bình, đã tiết lộ ý tưởng tiềm tàng trong tiềm thức của hắn ta.

Có lẽ chính hắn ta cũng không biết, từ lúc bắt đầu hắn ta thay Nguyên Vũ đế làm việc, đã bắt đầu ủng có quyền thế, bắt đầu có đại thần muốn kết giao cùng hắn ta... Dần dần, hắn ta đã bắt đầu tán thành chính mình.

https://thuviensach.vn

Ở trong tiềm thức của hắn ta, hắn ta không thể chấp nhận vì tiền đồ cá nhân và lợi ích của gia tộc mà mưu hoa sai lầm.

Nói cách khác, hắn ta không chấp nhận vì có dã tâm, là sai lầm.

Bỗng dưng, Thường Nhuận Chi mở to mắt.

"Cô nương, tiểu điện hạ tỉnh."

Diêu Hoàng đi tới nhẹ giọng nói.

Thường Nhuận Chi nhìn cháu nhỏ, thấy hắn ta dùng hai tay nhu nhu mắt, bộ dáng ngây thơ, không khỏi cười cười.

Thường Nhuận Chi đứng dậy bước qua, ôm hắn ta cười hỏi:

"Long nhi tỉnh sao? Di di ôm ngươi đi xuỵt xuỵt được không nè?"

Thường Mộc Chi có ba đứa con trai, trưởng tử Lưu Cảnh Thiên, thứ tử Lưu Cảnh Mạch, tam tử Lưu Cảnh Long, khi Thường Nhuận Chi gọi bọn hắn, đều gọi tiểu tự của bọn hắn.

Lưu Cảnh Long mộc mộc nhìn Thường Nhuận Chi, lên tiếng nói:

"Thật sâu, không phải nhất nhất."

Lưu Cảnh Long chưa đến ba tuổi, lúc nói chuyện không được rõ ràng. Bà vú ở một bên hỗ trợ dịch, nói:

"Tiểu điện hạ nói, Hoàng tử phi là thẩm thẩm, không phải di di."

Thường Nhuận Chi nở nụ cười, quát quát mũi nhỏ của hắn ta, nói:

"Cũng là thẩm thẩm, cũng là di di."

Lưu Cảnh Long nghi hoặc nghiêng đầu nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi cực kỳ yêu thích bộ dáng tiểu hài tử nghiêng nửa đầu, rất đáng yêu. Nhịn không được đưa tay đặt lên khuôn mặt nhỏ nhắn nộn nộn có thể vắt ra nước của hắn ta, nói với nha hoàn hầu hạ bên cạnh:

"Đi múc nước đến, để tiểu điện hạ lau mặt và khóe mắt, hầu hạ tiểu điện hạ sấu cái miệng."

Bọn nha hoàn vội vàng làm theo, Thường Nhuận Chi lại hỏi hắn ta muốn đi xuỵt xuỵt hay không.

Lưu Cảnh Long nghiêm trang gật đầu, Thường Nhuận Chi liền ôm hắn ta đi phòng nhỏ rửa mặt, cầm cái bô.

Lưu Cảnh Long chu chu miệng, đẩy Thường Nhuận Chi đi ra. Bà vú cười nói:

"Tiểu điện hạ thẹn thùng đó."

"Lam hài tử xuỵt xuỵt, mưa hài tử chiêm chiếp."

Lời này không cần bà vú phiên dịch, Thường Nhuận Chi cũng nghe hiểu rõ.

Hắn ta nói, nam hài nhi đi tiểu, nữ hài nhi xem sẽ xấu hổ.

Thường Nhuận Chi bật cười, đến cùng vẫn tôn trọng ý kiến tiểu oa nhi, tránh một bên.

Rất nhanh nha hoàn bưng tới nước, hầu hạ Lưu Cảnh Long súc miệng, lau mặt, Thường Nhuận Chi lại dỗ hắn ta uống chút nước, nói:

"Trong phòng nóng, rất làm, được bổ nước, bằng không ừ ừ khó chịu."

Lưu Cảnh Long vừa thẹn nhìn nàng:

https://thuviensach.vn

"Ừ ừ không thể sách!"

"Hảo hảo, không nói ừ ừ."

Thường Nhuận Chi cười đến ánh mắt đều mị lên, tiến lên trước "Ba" hắn ta một chút.

Đối với chuyện này, Lưu Cảnh Long rất thích.

Ngọ thiện cũng là dùng ở phủ Thụy vương, thoáng cái đã qua buổi trưa, Lưu Đồng vẫn chưa trở về.

Sắc trời đã trễ, Thường Nhuận Chi nói cáo từ với Thường Mộc Chi.

Thường Mộc Chi nhíu mày nói:

"Cửu đệ còn chưa có trở về, hơn phân nửa thật sự chạy tới Duyện Châu. Vậy Vương gia..."

Sự sốt ruột hiện rõ trên mặt nàng ta ngày càng trầm trọng.

Thường Nhuận Chi an ủi nàng ta nói:

"Đại tỷ đừng tự mình dọa mình, chúng ta cứ chờ tin tức đi."

Thường Mộc Chi thở dài, cũng không nói tới Thụy vương, chỉ nói:

"Ngày mai giờ Thân chúng ta sẽ phải vào cung, không sai biệt lắm là sau khi dùng xong ngọ thiện. Ngày mai thức dậy, ngươi mang người tới đây, chúng ta cùng nhau tiến cung."

Thường Nhuận Chi lên tiếng, Thường Mộc Chi lại nói:

"Nếu cửu đệ đã trở lại, ngươi không cần tới đây, cùng cửu đệ tiến cung đi."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi vốn định nói cái gì đó, thấy vẻ mặt Thường Mộc Chi không yên lòng, liền đem lời nói đó nuốt trở vào.

Trở về phủ cửu Hoàng tử, vừa khéo đụng phải Thuyên Đại đang vội vã từ trong phủ đi ra.

Thuyên Đại nhanh chóng thi lễ, đi tới cạnh xe ngựa nhìn, không thấy Lưu Đồng, bước lên phía trước hỏi:

"Hoàng tử phi điện hạ, cửu điện hạ đâu?"

"Có việc đi ra ngoài."

Thường Nhuận Chi vừa đáp vừa vịn vào tay Diêu Hoàng xuống xe ngựa, nghe vậy có chút kỳ quái nói:

"Sao vậy, tổng quản có việc muốn tìm điện hạ?"

"Cũng không phải là sao!"

Thuyên Đại nhanh chóng lấy một phong thư trong lòng ra, nói:

"Vừa có thư gửi đến, phải làm là Thụy vương."

Thường Nhuận Chi túc mặt, nhận lấy.

Trên phong thư chỉ viết chín chữ, cũng không có chữ viết khác. Do dự một lát, Thường Nhuận Chi vẫn mở thư ra xem.

Thư này không phải Thụy vương viết, mà là Lương Bằng viết, người này là Thụy vương dẫn đi Duyện Châu. Trên thư nói, thời điểm Thụy vương từ Duyện Châu trở về kinh thành, liền gặp mai phục, lúc trước kiểm chứng bạo loạn ở Duyện Châu thu thập được một ít vật chứng, chứng từ, đều bị người lấy ra hoặc tiêu hủy, Thụy vương bị thương nhẹ, tạm thời không thể di chuyển, nên ở lại một cái thôn nhỏ dưỡng thương.

https://thuviensach.vn

Thư này không phải thư cầu cứu, tựa hồ là viết để báo bình an.

Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng thở ra, người không có chuyện gì lớn là tốt rồi...

"Người truyền tin đâu?"

Thường Nhuận Chi hỏi Thuyên Đại.

"Là người đưa tin truyền tin, dịch quán bên kia trực tiếp đưa tới."

Thuyên Đại trả lời, lại hỏi:

"Điện hạ, trên thư nói cái gì? Muốn cho người lập tức thông tri cửu điện hạ trở về hay không?"

Thường Nhuận Chi suy nghĩ một chút, Lưu Đồng đã đi nửa ngày, tính tình hắn như vậy, chắc là liên tục không ngừng đuổi tới Duyện Châu, hiện tại phái người đuổi theo, nói vậy cũng đuổi không kịp. Huống chi căn bản không biết hắn đã tới chỗ nào rồi...

Thở dài, Thường Nhuận Chi nói đơn giản tình huống của Thụy vương, lại nói:

"Chỗ của cửu điện hạ sẽ không cần thông tri, chàng tạm thời hồi phủ không xong."

Tin tức Thụy vương bị thương, không biết Thụy vương phi đã biết chưa.

Nếu biết Thụy vương bị thương, có phải Thụy vương phi khiêng không được hay không?

Đầu óc Thường Nhuận Chi đảo một vòng, trước tiên để Thuyên Đại phái vài người tin cậy, mang theo túc ngân và thuốc trị thương quý báu, theo địa

https://thuviensach.vn

chỉ trên thư đến thôn nhỏ kia, cũng dặn bọn họ trên đường lưu ý có chạm mặt Lưu Đồng hay không.

Mặt khác, Thường Nhuận Chi cho Thuyên Đại cẩn thận hỏi đi thăm phủ Thụy vương có thu được thư chưa.

Thuyên Đại lên tiếng trả lời, rồi đi làm công chuyện.

Phái người đi phủ Thụy vương thẳng đến mau tiêu cấm mới trở về, Thuyên Đại nghe xong tiến trình bọn họ làm việc rồi đến bẩm báo cho Thường Nhuận Chi, phủ Thụy vương không có động tĩnh, ít nhất phái người đi phía trước hỏi thăm, hơn phân nửa là bọn họ không nhận được thư.

Xem ra, quả nhiên Thụy vương không nghĩ sẽ cho đại tỷ biết việc này.

Không biết tình huống chuyện, có lẽ đại tỷ còn an ổn được. Biết Thụy vương bị thương, chỉ sợ nàng ta không an ổn được. Nếu ngày mai tiến cung mà lộ ra nửa điểm...

Trong lòng Thường Nhuận Chi rất rõ ràng, Thụy vương cho Lương Bằng viết thư cho Lưu Đồng, lại chỉ viết riêng cho Lưu Đồng, mà không phải như trước kia. Trong vương phủ một phong, Lưu Đồng một phong. Tất nhiên là có đạo lý của hắn ta.

Thường Nhuận Chi suy tư trong lòng, gật đầu với Thuyên Đại, nói:

"Chuyện này ngươi phải thủ khẩu như bình, đừng tiết lộ ra ngoài."

"Tiểu nhân hiểu rõ."

Thuyên Đại vuốt cằm.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 128: Giao Thừa

Đêm nay, Thường Nhuận Chi ngủ không an ổn.

Thành thân đã hơn hai mươi ngày, cho dù là nàng sống mấy ngày nay, Lưu Đồng đều ngủ chung cùng nàng, hoặc ôm nàng, vành tai và tóc mai chạm nhau, giao như giao đầu gối.

Bỗng nhiên đêm nay chỉ có mình nàng ngủ trên giường, Thường Nhuận Chi cảm thấy không quen.

Thường Nhuận Chi thở dài, ngồi dậy, bỗng nhiên nhớ tới cái gì, mạnh mẽ vỗ xuống đầu mình.

“Hỏng bét, vậy mà ta đem sách Thụy vương mang trở lại!”

Quyển 《Sân Vắng u hồi lục》kia nàng xem xong ba chuyện xưa đã để xuống, không biết là sợ nhìn đến phê bình của Thụy vương hay là vì cái gì, dù sao nàng có chút không dám lại đi xem mặt sau chuyện xưa.

Nàng mang về, là quyển《Quế hương cành nhớ》 chưa kịp xem.

Lúc đó nàng là muốn quyển sách này không thấy, liền nhường Diêu Hoàng cầm.

Sau đó nhìn thấy Thường Mộc Chi, lại quên mất quyển sách này.

Còn Diêu Hoàng cầm xong lại giao cho Trông Hạ cầm, tiểu nha hoàn cũng không hiểu, sau khi hồi phủ trực tiếp cho Cùng Nhau mang trở lại.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi cởi hài ngủ lại, cử đế nến nhìn, quả nhiên, châm tuyến trong nội thất phóng tới cái sọt, 《Quế hương cành nhớ》 đang lẳng lặng nằm ở đàng kia.

Gác đêm là Tìm Đông, nghe được động tĩnh, vội tiến vào, sợ sệt hỏi Thường Nhuận Chi:

“Cô nương có gì căn dặn ạ?”

“Không có việc gì.”

Thường Nhuận Chi khoát tay, nói:

“Ngươi ra gian ngoài nghỉ ngơi đi, ta ngủ không được, muốn xem sách một lát.”

Tìm Đông lên tiếng trả lời, lại cảm thấy bỏ đi như vậy không được tốt, lại dè dặt cẩn trọng hỏi:

“Cô nương có muốn chuẩn bị nước trà và điểm tâm hay không?”

“Buổi tối ăn khuya sẽ bị thương dạ dày.”

Thường Nhuận Chi nở nụ cười, ngẩng đầu nhìn Tìm Đông nói:

“Ngươi khêu ngọn đèn lớn lên chút thì đi nghỉ ngơi đi, nếu có chuyện gì ta sẽ gọi ngươi.”

Lúc này Tìm Đông cao hứng đáp, khêu ngọn đèn lên cao hơn, sau đó vừa lòng ra khỏi nội thất.

Thường Nhuận Chi khoát thêm cho mình một kiện áo lông cừu, nương theo ánh đèn đọc《Quế hương cành nhớ》.

https://thuviensach.vn

Nội dung nói về tài tử giai nhân, nhưng so với 《 Sân Vắng u hồi lục 》 mà nói, nội dung của 《 Quế hương cành nhớ 》 càng thêm tỉ mỉ xác thực và phong phú, có mùi vị hí khúc. Người viết sách này hẳn là một người đọc sách, bởi vì bên trong dùng số lượng lớn thi từ và biền phú, đọc có cảm giác chát miệng, lại có thể cảm thụ được sức quyến rũ của thơ từ. Người không chút tài năng, sẽ không viết ra được văn như vậy.

Tự nhiên Thường Nhuận Chi cũng biết đây là một thiên hảo văn, nhưng nàng xem không vào.

Vừa lật 《 Quế hương cành nhớ 》, nàng nhịn không được liên tưởng đến 《 Sân Vắng u hồi lục 》, rồi sau đó lại nhịn không được đã nghĩ tới bốn chữ mà Thụy vương đã viết.

Từ từ đồ chi.

Đây thật sự là một loại tra tấn.

Thường Nhuận Chi bỏ sách xuống, nhìn chằm chằm ánh đèn ngẩn người.

Cũng không biết A Đồng đến chỗ nào rồi, lúc đêm đã nghỉ ngơi hay vẫn còn chạy đi...

Thức khuya cùng mất ngủ, hôm sau Thường Nhuận Chi thức dậy sắc mặt rất kém.

Diêu Hoàng lo lắng nói:

“Hôm nay phải vào cung, nhìn khí sắc cô nương không được tốt, không phải bị bệnh chứ?”

Tìm Đông nghe thấy sợ run người, sợ là vì đêm qua nửa đêm Thường Nhuận Chi thức dậy, nàng ta hầu hạ không chu toàn.

“Không, tối hôm qua ngủ không được thôi.”

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi ngồi trước lăng kính viễn thị nhắm mắt lại, để người ta chải tóc cho nàng, nghĩ rằng có thể ngủ nhiều thêm một hồi.

Thẳng cho đến lúc ra khỏi phủ Hoàng tử, ngồi lên xe ngựa, Thường Nhuận Chi vẫn buồn ngủ.

Trong phủ Thụy vương, Thường Mộc Chi đã dẫn theo con trai chờ sẵn.

Ba vị tiểu điện hạ đều hành lễ với Thường Nhuận Chi, miệng xưng thẩm thẩm.

Thường Nhuận Chi cười sờ sờ mặt bọn họ, híp mắt ngáp một cái.

“Tối hôm qua ngủ không tốt sao?”

Thường Mộc Chi hỏi.

Thường Nhuận Chi vuốt cằm.

“Là lo lắng cho cửu đệ.”

Thường Mộc Chi cười cười, biểu cảm uể oải.

“Xem ra giao thừa năm nay, Vương gia không thể cùng mẫu tử chúng ta cùng nhau vui vẻ.”

Thường Nhuận Chi ngập ngừng cắn môi dưới, nói:

“Ta cũng không thể bồi A Đồng, vừa vặn hai tỷ muội chúng ta ở chung đón giao thừa cũng được.”

“Vậy cũng là cơ hội củng cố tình cảm mà.” Thường Mộc Chi cười cười.

Hôm nay là giao thừa, thương hộ đều đã đóng cửa, học đường cũng không giảng bài, mọi người sẽ chờ buổi tối cùng gia nhân cùng nhau ở chung một chỗ mừng năm mới.

https://thuviensach.vn

Phủ Thụy vương cũng giăng đèn kết hoa một phen, đáng tiếc lúc này nam chủ tử vẫn không thấy bóng dáng.

Thường Mộc Chi cũng không có chuyện gì làm, nàng ta dắt theo ba đứa con trai ngồi xuống cùng Thường Nhuận Chi, nhàn thoại việc nhà.

Nói xong liền nói đến sơ ngũ giao thừa là ngày sinh của Nguyên Vũ đế.

“A Đồng nói năm rồi chàng đều đưa tranh chữ, năm nay không biết có thể có ý tưởng mới hay không.”

Thường Nhuận Chi nói:

“Đại tỷ nghĩ nên tặng hạ thọ gì cho Thánh thượng thì tốt nhỉ?”

“Vương gia đã sớm nghĩ tốt lắm, thọ lễ cũng đều chuẩn bị tốt.”

Thường Mộc Chi cười nói:

“Vương gia nói, tuổi tác Thánh thượng tiệm đại, hi vọng nhất là được chúc phúc vạn năm dài thanh. Chàng muốn đưa một bồn hoa dài thanh tùng. Bồn hoa cũng là được chế tác từ dài thanh tùng, Vương gia khắc ở phía trên bốn chữ 『vạn năm dài thanh』.”

Phần lễ vật này không quý trọng, nhưng thắng ở chỗ có lòng, lại là do tự tay Thụy vương làm, ý nghĩa phi phàm.

Thường Nhuận Chi cũng cảm thấy lễ vật này rất tốt, tự đáy lòng cảm thán nói:

“Tâm tư Vương gia thật sự là khéo.”

“Ngươi thì sao?”

Thường Mộc Chi hỏi lại nàng:

https://thuviensach.vn

“Nghĩ sẽ đưa thọ lễ gì tốt sao?”

Thường Nhuận Chi lắc lắc đầu:

“A Đồng cũng không cần dựa vào thọ lễ thể hiện trước mặt Thánh thượng, chàng chỉ nghĩ sẽ đưa chút vật có ý mới, ta nghĩ, chỉ cần không phải tranh chữ giống như chàng năm rồi, vậy cũng được tính là ý mới rồi.”

Thường Mộc Chi nhất thời cười rộ lên:

“Vậy ý mới của ngươi là gì vậy?”

“Thánh thượng là người đứng đầu thiên hạ, có thể thiếu cái gì?”

Thường Nhuận Chi thở dài:

“Đưa đồ vật quý trọng, bất quá cũng chỉ được một câu khen ngợi, rồi sau đó lại khiến cho người ta cất đi. Ta còn trung quy trung củ lắm, đưa chút đồ vật đáng giá đi. Tỷ như một kiện ngọc cổ chạm trổ nhỏ nhắn đi.”

Thường Mộc Chi vuốt cằm nói:

“Ngọc cổ chạm trổ là có thể, bất quá ngụ muốn hảo, đừng làm cho người ta bắt được nhược điểm.”

Thường Nhuận Chi cười nói:

“Đại tỷ yên tâm, ta có chừng mực.”

Hai tỷ muội nói đùa một lát, Thường Nhuận Chi nhân cơ hội nói, hôm qua lầm cầm sách của vương phủ, còn đem 《Quế hương cành nhớ》trở về.

Thường Mộc Chi chê cười nàng, nói:

“Người bao lớn, còn quên trước quên sau như vậy.”

https://thuviensach.vn

“Phải, may mắn cầm lầm thứ gì đó của đại tỷ, bằng không còn không biết sắp xếp đó.”

“Ngươi nha...”

Thường Mộc Chi bất đắc dĩ lắc đầu.

Tới giữa trưa, hai người dùng xong ngọ thiện, liền nhanh chóng thay xiêm y tiến cung, chuẩn bị tới hoàng cung.

Cơ hồ, ba vị tiểu điện hạ cũng mặc y phục giống nhau y đúc, một cái một cái phấn điêu ngọc mài.

Thường Nhuận Chi yêu thích đứng nhìn ba huynh đệ, cười nói:

“Đại tỷ, sau này ba vị tiểu điện hạ trưởng thành, còn không biết tỷ phải lựa chọn tức phụ như thế nào, không được thêu hoa mắt?”

Thường Mộc Chi nhất thời cũng cười:

“Nói nhiều lại trêu ghẹo ta, ngươi cũng sớm sinh mấy hài tử đi. Đến lúc đó, ngươi nghĩ làm sao chọn tiểu tức phụ, làm cách nào chọn tiểu tức phụ.”

Một đường cười nói, mắt thấy hoàng cung nguy nga ngay trước mắt.

Thường Nhuận Chi hơi hơi đẩy rèm nhìn ra ngoài, thu hồi tay.

“Thật nhiều xe ngựa.”

Thường Nhuận Chi nhẹ giọng nói.

Thường Mộc Chi gật gật đầu:

“Ngươi đi theo bên người ta liền tốt, không cần lo lắng nhiều.”

“Ừm.”

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi gật đầu.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 129: Rơi Xuống

Ngày ba mươi giao thừa, hoàng tử, hoàng tôn và dòng họ Lưu thị đều nhất tề chạy tới trong hoàng cung.

Xen lẫn ở giữa nhiều người như thế, ngược lại cũng không thấy được tỷ muội Thường thị.

Sau khi thuận lợi tiến cung, hai người dẫn ba vị tiểu điện hạ đi thẳng tới cung Hiển tần nương nương.

Hiển tần nhìn thấy tôn tử tự nhiên thập phần cao hứng, hỏi bọn họ vài câu, sau đó mới chuyển lực chú ý tới trên người tỷ muội Thường thị.

Cẩn thận đánh giá hai tỷ muội, Hiển tần cười nói:

"Dĩ vãng hai người các ngươi không đứng cùng nơi, ngược lại còn không biết. Hôm nay nhìn thấy các ngươi đứng kề nhau, thật đúng là phát hiện hai người các ngươi có hai phần tương tự."

Thường Mộc Chi cười nói:

"Tức phụ và Nhuận Chi là thân tỷ muội, sao có thể không giống nhau? Mẫu phi nhưng là nói, tức phụ và Nhuận Chi giống nhau hai phần, là hai phần nha?"

Hiển tần nói:

"Mặt mày đĩnh giống, nhìn chính là người ôn hòa lương thiện."

https://thuviensach.vn

Thường Mộc Chi làm bộ như ngượng ngùng, nói:

"Đa tạ mẫu phi khích lệ."

"Ngươi là hầu nhi, đó là do ta thổi phồng người, thì sẽ thổi phồng tiểu tức phụ của Tiểu Cửu."

Hiển tần cười mắng, nhìn về phía Thường Nhuận Chi hỏi nàng:

"Tiểu tức phụ của Tiểu Cửu vào cửa gần một tháng, sinh hoạt ở phủ Hoàng tử đã thích ứng chưa?"

Thường Nhuận Chi đang có chút mệt rã rời, nghe được câu hỏi của Hiển tần, vội trả lời:

"Đa tạ nương nương quan tâm, tức phụ đã thích ứng ở phủ Hoàng tử."

Hiển tần đối với Thường Nhuận Chi ở trước mặt bà ta tự xưng "Tức phụ" rất là hưởng thụ, nhìn Thường Nhuận Chi càng ôn hòa hai phần:

"Tiểu Cửu đối đãi ngươi tốt lắm đi? Hài tử đó đặc biệt tới trước mặt ta nói, rất yêu thích một cô nương, liên tiếp nói ngươi tốt lắm, muốn cưới ngươi. Vì thế còn đến chỗ Quý phi nương nương để cầu xin..."

Thường Nhuận Chi xấu hổ đỏ mặt, trong lòng lại vừa vui sướng vừa thẹn thùng.

Chuyện này nàng nhưng là biết, chính là cũng không biết tình huống cụ thể. Lúc này nghe Hiển tần nói trước mặt nàng, còn nói cụ thể như vậy, tự nhiên là Thường Nhuận Chi thấy ngượng ngùng.

Nói tới chuyện này, Hiển tần cũng nói thầm:

"Lại nói tiếp, nhưng mà không biết Tiểu Cửu dùng lý do gì thuyết phục Quý phi, để Quý phi nương nương hỗ trợ hắn nói chuyện trước mặt bệ hạ.

https://thuviensach.vn

Bằng không, cọc hôn sự này của các ngươi, phỏng chừng còn không thành nhanh như vậy."

Thường Nhuận Chi im lặng một lát, bên kia Hiển tần nói qua lời này lại bỏ qua, ngược lại bắt đầu đừa giỡn với ba tôn tử bảo bối.

Nói vài lời với ba tôn tử, Hiển tần lại quay lại nói với Thường Mộc Chi:

"Mấy hôm trước Tiểu Ngũ đi Duyện Châu đã trở lại đi?"

Thường Mộc Chi hàm hồ lên tiếng, Hiển tần nhân tiện nói:

"Sao bọn họ còn chưa tới đây? Bệ hạ lưu bọn họ nói chuyện?"

Thường Mộc Chi còn chưa có trả lời, Hiển tần lại tự cố tự nói:

"Gần đây bệ hạ rất coi trọng Tiểu Ngũ... Ai, cũng không biết là chuyện tốt hay là chuyện xấu, hôm nay là giao thừa, bệ hạ còn không bỏ xuống được quốc sự, Tiểu Ngũ trở về cũng liền một hai thiên, cũng không nhường hắn nghỉ ngơi một lát."

Mặc dù ngoài miệng oán trách, nhưng trên mặt Hiển tần lại hiển rõ nụ cười tự hào.

Cũng phải, nhi tử được Hoàng đế coi trọng, làm cung phi, bà ta đương nhiên cao hứng.

Thường Nhuận Chi thầm than trong lòng, dư quang nhìn Thường Mộc Chi hơi cúi đầu.

Thường Mộc Chi nhẹ giọng nói:

"Mẫu phi, Vương gia còn chưa có trở về..."

"Cái gì?"

https://thuviensach.vn

Hiển tần trợn to mắt, Thường Mộc Chi lập lại một lần:

"Vương gia còn chưa có trở về."

"Làm sao lại chưa trở về?"

Nhất thời Hiển tần trở nên nóng nảy, tốc độ nói chuyện cũng nhanh hơn:

"Không phải thư đến nói, có thể hai mươi tháng chạp sẽ đến kinh sao?"

Thường Mộc Chi mím môi, nói:

"Phải, Vương gia nói hai mươi tám tháng chạp sẽ về tới kinh, nhưng đến hôm nay còn chưa có thấy người khác, cho nên..."

Hiển tần ngồi thẳng:

"Nhất định là trên đường gặp phải chuyện gì đó! Có phái người đi tìm chưa? Không được, phải nói với bệ hạ một tiếng..."

Hiển tần sốt ruột vội vàng gọi cung nữ bên người, Thường Mộc Chi vội khuyên bà ta, nói:

"Mẫu phi, chỗ Vương gia còn không biết là tình huống gì, hôm nay là giao thừa, cũng không thể bởi vì chuyện của Vương gia mà hưng sư động chúng... Hôm qua cửu đệ cũng đã ra rời kinh đi tìm, tức phụ cũng đã phái người đi tìm rồi, nếu có tin tức lập tức báo lại, mẫu phi không cần lo lắng."

Hiển tần nghe nói Lưu Đồng cũng đi tìm, lại thấy vẻ mặt trấn định của Thường Mộc Chi, cũng đã sắp xếp thỏa đáng, lý trí liền an ổn chút.

Bà ta hít một hơi thật sâu, không khỏi gật đầu nói:

"Không sai không sai, làm sao chuyện này còn chưa có rõ ràng... Hôm nay là giao thừa, là vì muốn chuyện của Tiểu Ngũ mà nháo mà không qua

https://thuviensach.vn

năm được tốt, người người đều không thoải mái, bệ hạ nói vậy cũng sẽ có ý kiến với Tiểu Ngũ..."

Thường Mộc Chi nhẹ nhàng thở ra, vuốt cằm nói:

"Khi tức phụ tiến cung, đã cùng Nhuận Chi viết điều xin nghỉ, đem chuyện Vương gia và Tiểu Cửu không thể tham gia cung yến nói tỉ mỉ. Bên phía phụ hoàng chắc là lúc này đã biết rồi."

Hiển tần nhìn về phía Thường Nhuận Chi, Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng gật đầu, ôn nhu an ủi:

"Nương nương không cần hoảng loạn, nhất định Vương không có việc gì."

"Ngươi nói rất đúng, Tiểu Ngũ không có việc gì."

Hiển tần gật đầu, nói:

"Trước đối phó qua đêm nay lại nói..."

Hiển tần xoay người lại nói chuyện với ba tôn tử, Thường Mộc Chi ở một bên nhìn, thường thường cũng nói thêm hai câu.

Nhưng Thường Nhuận Chi nhìn thấy, các nàng đều có chút không yên lòng.

Thật ra, Thường Nhuận Chi có chút không rõ. Nếu như Thụy vương không xảy ra đại sự gì, cũng có thể biện một lý do nói cho Hiển tần và Thụy vương phi, cứ nói là có việc chậm trễ không thể trở về được. Như vậy các nàng có thể an tâm, có tin tức cũng đỡ hơn không có mà.

Thụy vương không có khả năng không nghĩ tới điểm này.

https://thuviensach.vn

Mà bây giờ, hắn ta tình nguyện để Hiển tần và Thụy vương phi không chiếm được tin tức của hắn ta mà sốt ruột, hơn phân nửa là không để các nàng biết rõ tình huống của hắn ta, muốn để các nàng nhận ra vì hắn ta rơi xuống.

Có thể vì cái gì?

Thường Nhuận Chi chỉ cảm thấy chuyện này có thể có chút phức tạp, nói không chừng trong đó còn có âm mưu gì chưa biết cũng nên...

Một đêm không ngủ tốt, vừa muốn suy xét loại vấn đề này mà phí đầu óc, Thường Nhuận Chi chỉ cảm thấy đầu có chút mơ hồ.

Bất tri bất giác, vậy mà nàng lại nâng má ngủ.

Thường Mộc Chi quay đầu nhìn, nhẹ nhàng lay tỉnh nàng nói:

"Nhuận Chi, lên sạp nằm ngủ một lát đi."

Thường Nhuận Chi gật đầu, được Diêu Hoàng đỡ đến nằm trên sạp, vừa nằm xuống một lát đã ngủ say.

Lần nữa tỉnh lại, sắc trời đã dần dần ám xuống.

Thường Mộc Chi thấy nàng tỉnh, vội hỏi:

"Đang muốn gọi ngươi, mau thu dọn rửa mặt chút đi, chúng ta lập tức tới Lân Đức điện."

Theo lời, Thường Nhuận Chi súc miệng rửa mặt, làm tinh thần tỉnh táo, lại đi tới chỗ Hiển tần thỉnh tội.

Hiển tần có chút đau lòng nói:

https://thuviensach.vn

"Hôm qua là lo lắng cho Tiểu Cửu cho nên không ngủ được sao? Ủy khuất ngươi."

Dù sao cũng là vì nhi tử của mình, Lưu Đồng mới có thể rời kinh, khi Hiển tần đối mặt với Thường Nhuận Chi, có chút áy náy.

"Nương nương chiết sát tức phụ, tức phụ không có ủy khuất."

Thường Nhuận Chi cười nói:

"Chẳng qua là hôm qua biết sẽ vào cung, nên kích động không ngủ được."

Hiển tần bị chọc nở nụ cười:

"Nói hưu nói vượn."

"Thật sự."

Thường Nhuận Chi cố tình nghiêm trang nói:

"Đây là lần thứ ba tiến cung! Đều nói trước lạ sau quen, lần thứ ba này cũng là ngựa quen đường cũ thôi? Nhưng mà tức phụ lại thấy rất khẩn trương, có thể sầu xấu ta."

Đương nhiên, Hiển tần không tin lời nàng nói, nhưng thấy Thường Nhuận Chi nói sang chuyện khác như vậy cho không khí sinh động, lòng Hiển tần cũng thấy biết ơn nàng.

"Canh giờ không sai biệt lắm, chúng ta tới Lân Đức điện đi. Đi sớm không tốt, đi chậm cũng không tốt, lúc này không sai biệt lắm đúng là thời điểm nhiều người đi nhất, cũng miễn cho người ta chú ý."

Hiển tần nói.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 130: Ban Thưởng Đồ Ăn

Trong Lân Đức điện, giăng đèn kết hoa, ti trúc thanh không dứt bên tai.

Mùi thơm trong điện đủ loại, quấn quanh chóp mũi.

Thường Nhuận Chi bịt miệng mũi, đi theo cung nhân dẫn đường, đến vị trí của nàng ngồi xuống.

Cũng may, phía sau vị trí này có một cái cửa sổ, gió có thể lùa vào.

Thường Nhuận Chi xếp bằng ngồi xuống.

Cái bàn trước mặt nàng bày biện điểm tâm và thức ăn tinh xảo, còn có mùi thơm nồng đậm của trà.

Thường Nhuận Chi nhìn chung quanh, trừ bỏ thấy có người uống trà, thức ăn hay điểm tâm bọn họ đều không động tới.

Thường Nhuận Chi cũng tùy đại lưu, không có động mấy thứ này.

Thời gian ngồi như vậy đại khái khoảng hai nén hương, ca múa bắt đầu ngừng lại.

Có người xướng câu "Hoàng thượng giá lâm", Nguyên Vũ đế long hành hổ bộ đi tới, Quý phi đi theo bên cạnh trang dung ung dung, phục sức hoa lệ khảo cứu. Phía sau Thái tử cung kính cuối đầu, đứng sau Nguyên Vũ đế vài bước chân, Thái tử phi và cung nữ nâng đỡ tả hữu, đi theo mặt sau.

Trong điện, nhất thời mọi người đều đứng lên, cong eo thi lễ:

https://thuviensach.vn

"Tham kiến bệ hạ."

Giao thừa năm nay, theo lý thuyết tâm tình Nguyên Vũ đế phải tốt lắm, nhưng hiện tại mặt mày ông ta âm trầm như nước, trong mắt đầy tia lửa, sắc mặt giận tái đi.

Lòng Thường Nhuận Chi trầm xuống, nhìn về phía Thường Mộc Chi.

Vừa vặn, Thường Mộc Chi cũng nhìn về phía nàng.

Trong lòng hai tỷ muội đều nghĩ cùng một chuyện.

Sắc mặt Thánh thượng như vậy, có phải duyên cớ từ điều xin nghỉ mà các nàng viết ra không?

Thường Nhuận Chi mắt xem mũi, mũi xem tâm, thu hồi tầm mắt tiếp tục cung thắt lưng bảo trì tư thế thi lễ.

Nửa ngày sau, mới nghe được tiếng cho khởi của Nguyên Vũ đế.

Tất cả mọi người đều nhìn ra được, dường như tâm tình Nguyên Vũ đế không tốt chút nào. Trong lúc nhất thời, không khí trong đại điện có chút ngưng trệ.

Sau khi Nguyên Vũ đế ngồi trên thủ tọa, ban thưởng mọi người nhập tòa, vội vàng cho người tuyên bố yến hội bắt đầu, đúng theo như năm rồi thì đáng lẽ phải nói mấy câu lược tĩnh.

Trong điện lại vang lên tiếng nhạc khí diễn tấu ti trúc, người trong Ca múa tư dáng người đều ôn nhu, vũ cơ khởi động thắt lưng đoạn yêu nhiêu nhẹ nhàng bắt đầu múa trong đại điện.

Dư quang trong đáy mắt Thường Nhuận Chi chú ý Nguyên Vũ đế, chỉ thấy ông ta xoa hai chân ngồi ngay ngắn ở ngự tòa, hơi nghiêng đầu nói cái gì đó với Quý phi.

https://thuviensach.vn

Quý phi nghiêng thân lắng nghe, bất chợt gật đầu rồi sau đó lại nhíu mày.

Lại nhìn Thái tử, đang ngồi vị trí thứ nhất phía tay trái Nguyên Vũ đế, mặt hàm mỉm cười, đang cùng diễn tấu nhạc khí vợt, thưởng thức kỹ thuật nhảy múa duyên dáng của vũ cơ.

Thái tử phi sắp tới ngày lâm bồn, ngồi ở bên cạnh Thái tử, hơi ngưỡng thắt lưng ra sau, một tay đỡ thắt lưng, một tay phủ lên bụng, trên mặt cũng treo lên bộ mặt nạ mỉm cười.

Thường Nhuận Chi thu hồi tầm mắt.

Cung yến tiến hành đến một nửa, Nguyên Vũ đế bắt đầu cho người ta ban thưởng thứ ăn cung đình xuống, cho người đưa đi các phủ.

Khi hạ thánh lệnh xuống, Nguyên Vũ đế dừng một lát, nhìn lướt qua nhi tử, con dâu và các tôn tử cháu gái phía dưới, nói:

"Hôm nay là giao thừa, sao Thụy vương và cửu Hoàng tử không tới?"

Hôn phu nhà mình bị điểm danh, Thường Mộc Chi và Thường Nhuận Chi nhất thời đứng lên, khom người phúc lễ.

Thường Mộc Chi nói:

"Hồi phụ hoàng, trước nguyệt Vương gia rời kinh làm việc, hôm nay là giao thừa cũng không thể chạy về, mong rằng phụ hoàng thứ tội."

Thường Mộc Chi giải thích hợp tình hợp lý, nhưng đến phiên Thường Nhuận Chi, có chút nói không nên lời.

Thường Nhuận Chi kiên trì nói:

"Hồi phụ hoàng, Thụy vương gia từng gởi thư nói sẽ về trước khi giao thừa, nhưng mà Cửu điện hạ thấy Thụy vương gia đến hẹn mà còn chưa trở

https://thuviensach.vn

về kinh, trong lòng sốt ruột, liền tự mình đi trước nghênh đón, chắc là trên đường gặp chuyện gì đó chậm trễ, còn mời phụ hoàng thứ tội."

Nguyên Vũ đế nhưng là không có ý tứ muốn trách cứ hai huynh đệ này, nghe xong giải thích của hai con dâu liền gật đầu, vẻ mặt coi như ôn hòa nói:

"Thụy vương thay trẫm làm việc vất vả, Thụy vương phi làm lụng vất vả chuyện nhà trong vương phủ. Có công nuôi dưỡng ba vị tiểu điện hạ, hôm nay ban thưởng món ăn ngày tết cho Thụy vương phủ nhiều thêm một chút."

Thường Mộc Chi vội phúc lễ tạ ơn, Nguyên Vũ đế ngược lại nhìn về phía Thường Nhuận Chi, vẻ mặt dừng một chút, nói:

"Cửu Hoàng tử chưa được ý của trẫm tự tiện rời kinh, nhưng niệm tình hắn nhớ huynh đệ, quan tâm sẽ bị loạn, trẫm cũng không phạt hắn."

Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng thở ra, cũng khom người phúc lễ:

"Đa tạ phụ hoàng."

"Đã đến giờ Tý, thời điểm không sai biệt lắm, các ngươi đều hồi phủ đoàn niên đi thôi."

Nguyên Vũ đế có chút mệt mỏi xoa xoa khóe mắt, đứng lên.

Mọi người vội vã đứng lên, cung tiễn Nguyên Vũ đế.

Chờ Nguyên Vũ đế đi rồi, Thường Nhuận Chi mới chuyển đến bên cạnh Thường Mộc Chi, nhẹ giọng nói:

"Hiện tại xuất cung, đại tỷ muốn hồi phủ sao?"

"Ừm."

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Thường Mộc Chi không được tốt lắm, mặc dù được Nguyên Vũ đế quân ân ban thưởng nhiều đồ ăn, nhưng nhiều món ăn này có ý tứ...

Thường Mộc Chi lắc lắc đầu, nói:

"Ta đi nói vài câu cùng mẫu phi sẽ rời cung, ngươi đi chung với ta."

"Được."

Thường Nhuận Chi tự nhiên không có dị nghị.

Hai người tới tẩm cung của Hiển tần, sắc mặt Hiển tần hoàn hảo, trái lại còn an ủi Thường Mộc Chi:

"Không phải nói qua hai ngày nữa Tiểu Ngũ và Tiểu Cửu sẽ trở lại sao, tâm không cần gấp."

Thường Mộc Chi mỉm cười, lại cho ba đứa con trai nói lời từ biệt với Hiển tần, rồi mới dẫn hài tử theo Thường Nhuận Chi rời khỏi tẩm cung Hiển tần.

Đi được xa xa, lại nghe thấy thanh âm huy tĩnh truyền đến.

Hai tỷ muội quay đầu nhìn lại, loáng thoáng nhìn thấy ngọn đèn trong cung Hiển tần sáng lên rất nhiều.

Thường Mộc Chi nhẹ giọng nói:

"Chắc là Thánh thượng giá lâm."

"Thánh thượng tới tẩm cung của Hiển tần nương nương?"

Thường Nhuận Chi nhẹ giọng hỏi một câu.

"Chắc là có chuyện phải làm."

https://thuviensach.vn

Thường Mộc Chi vuốt cằm, trên mặt có chút sầu lo:

"Thời điểm phụ hoàng rời khỏi Lân Đức điện, Quý phi nương nương liên tục đi theo. Hôm nay là giao thừa, theo lý mà nói phụ hoàng sẽ về tẩm cung của mình nghỉ ngơi hoặc là tới tẩm cung của Quý phi. Nhưng mà phụ hoàng lại tới tẩm cung của mẫu phi..."

Thường Mộc Chi cúi đầu, than một tiếng mà người khác không thể nghe thấy.

Thường Nhuận Chi nhấp mím môi, thu hồi tầm mắt, nói:

"Đại tỷ cũng đừng nghĩ nhiều, dù sao thì, nếu như hôm nay Thánh thượng thật sự ngủ lại tẩm cung của Hiển tần nương nương, đó cũng là số phận của Hiển tần nương nương không phải sao? Có thể là Hiển tần nương nương cũng ngóng trông Thánh thượng ngủ lại."

"Nói cũng phải."

Thường Mộc Chi gật gật đầu, nói:

"Nói tóm lại, việc này cũng không phải tiểu bối chúng ta có thể quản... Đi thôi."

Hai tỷ muội rời cung, Thường Mộc Chi nhường muội muội về phủ Hoàng tử, không cần cùng nàng ta đến phủ Thụy vương gác đêm. Thường Nhuận Chi cũng đáp ứng.

Thuyên Đại đã an bài gia yến, đối mặt một bàn món ngon mĩ vị, trên bàn lại chỉ có một mình Thường Nhuận Chi ngồi đó.

Nàng không khỏi thở dài.

Bất quá Lưu Đồng mới đi một ngày thôi, nàng cũng đã có chút trà không tư, cơm không nghĩ.

https://thuviensach.vn

Vội vàng dùng xong một chút đồ ăn, miễn cưỡng chống đỡ qua giữa giờ Tý, Thường Nhuận Chi liền ngủ.

Ngày thứ hai thức dậy mặt trời đã lên cao.

Thường Nhuận Chi hỏi Thuyên Đại có nhận được tin tức của Thụy vương và Lưu Đồng chưa, Thuyên Đại lắc đầu.

Thường Nhuận Chi thở dài, nói:

"Thôi, vậy cũng chỉ có thể chờ tin tức truyền đến. Vẫn là nên chuẩn bị tốt thọ lễ cho Thánh thượng trước sơ ngũ đi thôi."

Thuyên Đại vuốt cằm, nói:

"Không biết điện hạ có gì phân phó?"

Thường Nhuận Chi nói:

"Thường ngày gia đều đưa tranh chữ, năm nay chàng nói muốn có chút ý mới, ta nghĩ, trung quy trung củ đưa một cái khối ngọc cổ chạm trổ là tốt rồi."

Thuyên Đại khẽ nhíu mày:

"Điện hạ, khối ngọc cổ chạm trổ sợ là phải muốn phí một ít..."

"Không chọn lớn, chọn một khối khéo léo tinh xảo là ổn thỏa mà."

Thường Nhuận Chi nói:

"Chúng ta cũng không cầm đồ vật này lộ trước mặt Thánh thượng, đưa đại biểu chút vật quý trọng là đến nơi."

Thuyên Đại lên tiếng đáp ứng, nghe xong bố trí của Thường Nhuận Chi, liền đi chọn một khối ngọc cổ chạm trổ ngụ ý tốt lành.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi chuẩn bị năm lễ, trở về nhà mẹ đẻ một chuyến, nói mọi việc đều bình thường, tiểu Hàn thị và Nhạc thị cũng thấy an tâm.

Đảo mắt liền đến sơ tứ đại niên.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 131: Tấn Vị

Editor: Bộ Yến Tử

Lưu Đồng vừa đi đã qua sáu ngày, cũng không có tin tức truyền về.

Thường Nhuận Chi phái người tới thôn nhỏ trong thư mà Thụy vương viết, cũng không thấy hồi âm gì.

Ở bên ngoài, Thường Nhuận Chi vẫn bình thường như cũ, nhưng trong lòng đã gấp tới điên rồi.

Đến cùng thì Thụy vương có gặp chuyện không may hay không? Lưu Đồng tới Duyện Châu có thể gặp nguy hiểm sao? Đã phái người đi rồi, sao lại không có hồi âm vậy nè?

Thường Nhuận Chi cứ tiếp tục nghĩ tới nghĩ lui, chung quy vẫn không nghĩ ra nguyên cớ.

Thậm chí, nàng có chút không dám đối mặt với Thường Mộc Chi.

Dù sao thì trên tay nàng còn có lá thư mà Thuỵ vương để Lương Bằng viết gạt nàng.

Vài thứ, Thường Nhuận Chi đều muốn trực tiếp giao thư này cho Thường Mộc Chi.

Nhưng mắt thấy tình huống hiện tại ngày càng phức tạp, thật ra nàng chỉ sợ kế hoạch này là do Thụy vương cố ý an bài, nếu như mình hơi chút vô ý,

https://thuviensach.vn

hủy đi kế hoạch của Thụy vương, vậy nàng không có cách nào đối mặt với Lưu Đồng.

Thường Nhuận Chi suy nghĩ mấy ngày, vẫn là ổn định không giao thư cho Thường Mộc Chi xem.

Đúng lúc này, trong cung truyền ra một chuyện vui.

Trước đại thọ của Nguyên Vũ đế, ông ta phong Hiển tần làm Hiền phi.

Thay đổi trong hậu cung, thường thường chiếu rọi tiền triều.

Người trong hậu cung của Nguyên Vũ đế rất đông, nhưng dù sao thì phi vị cũng có số lượng nhất định, vị trí này chỉ có vài cái, không phải ai cũng có thể được người ta xưng là một câu mỗ phi nương nương.

Trong năm vị vương gia, chỉ có mẹ đẻ của Thụy vương và Sầm vương không có phi vị. Đó cũng là vì xuất thân mẹ đẻ của bọn họ thấp.

Mà ba vị khác, mẹ đẻ của Kỳ vương là Đức phi, mẹ đẻ Lễ vương là Thục phi, còn mẹ đẻ của Chúc vương là Tĩnh phi, đã chiếm hai vị trí trong tứ phi.

Bốn phi vị lần lượt là Quý - Đức - Hiền - Thục, còn có một Quý phi không có con cái đứng đầu.

Chỉ còn lại một vị trí bị khuyết là Hiền phi.

Hiền phi trước chết vì bệnh, vài năm nay vị trí Hiền phi này vẫn để trống, Nguyên Vũ đế vẫn không phong Hiền phi.

Vốn dĩ Tĩnh phi có cơ hội trèo cao thêm một bước nữa, nhưng mà không nghĩ tới, thình lình, Nguyên Vũ đế lại phong Hiển tần làm Hiền phi.

Hiển tần tấn thăng phi vị, theo lý thì Thường Mộc Chi và Thường Nhuận Chi phải tiến cung chúc mừng.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi đến phủ Thụy vương, hỏi Thường Mộc Chi:

"Hôm nay có muốn vào cung hay không, vì Hiển... Vì Hiền phi nương nương chúc mừng?"

Trên mặt Thường Mộc Chi cũng không có nhiều vui mừng gì, tương phản rất là sầu lo.

Nàng ta kéo tay Thường Nhuận Chi, chần chờ nói:

"Nhuận Chi, ta thấy trong lòng bất ổn."

Thường Nhuận Chi dừng một lát.

Đầu tiên là, giao thừa đêm ba mươi được thưởng rất nhiều món ăn ngày Tết. Mẹ đẻ Thụy vương lại được thăng hai cấp, cùng mẫu phi của Kỳ vương, Lễ vương cùng ngồi cùng ăn... Nếu là Thụy vương êm đẹp ở trước mặt nàng ta cũng thôi đi, nhưng mà Thụy vương còn chưa rõ sống chết, chưa bao giờ có chuyện phong thưởng mà lại làm cho lòng Thường Mộc Chi không yên như vậy, cũng là người chi thường tình.

"Đại tỷ tỷ lo lắng cái gì?"

Thường Nhuận Chi cười nói với Thường Mộc Chi:

"Hiền phi nương nương có thể được phong phi vị, không phải chuyện tốt sao?"

"Nhưng mà..."

Thường Mộc Chi khóa mi, nói:

"Vương gia vẫn còn bặt vô âm tín, phụ hoàng lại thưởng hậu hĩnh như vậy, cuối cùng có phải cảm thấy nên bồi thường cái gì hay không?"

https://thuviensach.vn

Thường Mộc Chi hiểu rõ lên tiếng hỏi, nhưng Thường Nhuận Chi không tốt đáp lại.

Hai tỷ muội rơi vào trầm mặc, nửa ngày sau Thường Mộc Chi thở hắt ra, nói:

"Quên đi, mặc kệ nguyên nhân gì... Vẫn phải chờ Vương gia trở về mới biết được."

Thường Nhuận Chi thuận thế chuyển đề tài:

"Vậy hôm nay muốn vào cung sao?"

"Không cần."

Thường Mộc Chi lắc lắc đầu:

"Lúc nãy mẫu phi có cho người rời cung nhắn lại, nói là không cần tiến cung chúc mừng. Dù sao thì ngày mai là sinh thần của Thánh thượng, vẫn không cần dẫn người ghé mắt mới tốt."

Thường Nhuận Chi gật đầu, nói:

"Nương nương băn khoăn có đạo lý, mọi sự vẫn là điệu thấp cho thỏa đáng."

Thường Nhuận Chi từ biệt Thường Mộc Chi trở về phủ, nói với Thuyên Đại:

"Ngày mai phải đưa khối ngọc cổ chạm trổ kia vào cung, dù sao cũng là trọng vật, không thể thoải mái như tranh chữ năm rồi. Ngươi tự mình nhìn, cho người bố trí thỏa đáng một chút, cũng không nên đụng đụng."

Thuyên Đại đáp:

https://thuviensach.vn

"Điện hạ yên tâm, tuyệt đối sẽ không có sai sót."

"Tổng quản làm việc ta còn rất yên tâm."

Thường Nhuận Chi gật đầu, lại nói tiếp:

"Ngày mai, người nâng khối ngọc cổ chạm trổ đến cửa cung phải cẩn thận châm chước, sơ ý hay đại ý cũng không thể xảy ra chuyện ngoài ý muốn."

"Dạ."

Thuyên Đại vuốt cằm, Thường Nhuận Chi cũng không tiếp tục giữ lại bên cạnh liền cho ông ta lui xuống.

Sau khi bọn họ rời khỏi, Thường Nhuận Chi thở dài.

Qua thêm một tuổi cũng làm nàng phi thường buồn bực.

Lắm chuyện không nói, người quan trọng nhất bồi ở bên cạnh cũng không có.

Lắc lắc đầu, Thường Nhuận Chi suy nghĩ một phen, phân phó Diêu Hoàng:

"Ngươi chuẩn bị hai cái hồng bao lớn một chút, đưa đến hai vị ở Nhàn Lạc viện."

Diêu Hoàng cúi xuống, hỏi:

"Cô nương, bao bao nhiêu thích hợp?"

"Bao năm mươi hai đi, lấy trong đồ cưới của ta đó."

Diêu Hoàng gật đầu, Ngụy Tử đứng một bên có chút không vừa ý, nói:

https://thuviensach.vn

"Các nàng ăn mặc dùng, đều không bị khắt khe, sao cô nương còn muốn cho các nàng cầu tốt?"

Thường Nhuận Chi lắc đầu, bất đắc dĩ cười nói:

"Đến cùng thì ta là Hoàng tử phi, cần đối với các nàng cầu tốt sao?"

"Vậy tại sao cô nương cho Diêu Hoàng tỷ đưa đại hồng bao cho các nàng?"

Ngụy Tử lẩm bẩm nói.

Thường Nhuận Chi nói:

"Ngươi đó, nội tâm thực nhỏ. Đều là nữ tử, các nàng thành thật bổn phận không gây phiền toái cho ta, thưởng cho các nàng một ít có gì không ổn. Đoạn Nhu Nam nhát gan cũng thôi đi, nhưng Vương Bảo Cầm là người thông minh, nói vậy sẽ minh bạch dụng ý từ đại hồng bao này."

Diêu Hoàng nhẹ giọng nói:

"Cô nương muốn nói cho các nàng biết, nếu như các nàng an phận mà sống, sau này nhất định có thể bình bình an an ở trong phủ sinh hoạt? Cũng làm cho các nàng an tâm."

Thường Nhuận Chi gật đầu, dừng một lúc, lại nói:

"Mặc dù A Đồng có nói với ta, nhưng chàng là Hoàng tử, chuyện tương lai khó mà nói trước. Có hai người kia ở đây, tốt xấu gì cũng coi như tấm chắn, cũng đỡ cho có người nói ta ghen tị."

"Ghen tị thì như thế nào?"

Ngụy Tử hừ hừ nói:

https://thuviensach.vn

"Cửu Hoàng tử ngưỡng mộ cô nương chúng ta, nam nhân nhà mình yêu thích quý phụ trêu hoa ghẹo nguyệt, cũng chỉ có thể nói huyên thuyên sau lưng. Đến cùng không phải là vừa hâm mộ vừa ghen tị cô nương nhà chúng ta hay sao?"

"Làm sao mà nói đến miệng ngươi, nghe qua liền không có mùi vị đâu?"

Thường Nhuận Chi bật cười, điểm điểm trên trán Ngụy Tử, nói:

"Được rồi, chuyện này có Diêu Hoàng đi làm, ngươi nói năng chua ngoa, ở một bên đợi đi thôi."

Ngụy Tử một bộ dáng tức giận bất bình:

"Cô nương đối tốt với hai người các nàng như vậy, nhưng mà mừng năm mới, cũng không thấy phát đại hồng bao gì cho nô tỳ cùng Diêu Hoàng tỷ nha!"

"Ngươi thật muốn đại hồng bao?"

Thường Nhuận Chi chê cười nàng ta:

"Vậy chờ thời điểm đồ cưới ngươi xuất giá..."

"Cô nương lại trêu ghẹo nô tì!"

Ngụy Tử dậm chân một cái, hai bên tai đỏ bừng, hừ một tiếng xoay người đi ra ngoài.

Diêu Hoàng cười nói:

"Gần đây dường như cô nương rất thích trêu chọc Ngụy Tử nha."

"Nàng ta rất đáng yêu mà."

Thường Nhuận Chi cười nói:

https://thuviensach.vn

"Nếu ngươi cũng giống như nàng ta, ta cũng thích trêu chọc ngươi?"

Diêu Hoàng bất đắc dĩ nói:

"Cô nương đừng đùa nô tì..."

"Nàng ta tính tình hoạt bát, miệng lại mau, cùng nàng ta nói chuyện ngược lại cảm thấy cả người thoải mái."

Thường Nhuận Chi thở dài:

"Ta cũng chỉ có thể tự mình tìm việc vui cho mình."

Diêu Hoàng cũng ngầm thở dài.

Nếu là ở phủ cửu Hoàng tử, mừng năm mới đã nhiều ngày, phải làm là cả ngày cùng cô nương đi?

Bây giờ cửu Hoàng tử không ở trong phủ, cô nương không có người nói chuyện đậu thú, cũng chỉ có thể tìm Ngụy Tử vui vẻ.

< Tử: Các nàng đoán xem! Ai sẽ là người kế vị?>

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 132: Sinh Thần

Editor: Bộ Yến Tử

Sơ ngũ đại niên, sinh thần của Nguyên Vũ đế.

Đại Ngụy khai quốc trăm năm, Nguyên Vũ đế là Hoàng đế đời thứ năm. Dựa theo tuổi tác mà nói, so với bốn vị tiền bối lúc trước, ông ta đã được coi là thọ.

Mặc dù Thường Nhuận Chi rất có ý kiến việc Nguyên Vũ đế quá mức bất công thiên vị Thái tử. Nhưng không thể không thừa nhận, trừ bỏ Nguyên Vũ đế có chút hồ đồ thiên vị Thái tử, ở trên quốc sự, ông ta rất có kiến giải, xử lý chính sự cũng là thức khuya dậy sớm, nhật lý vạn ky.

Vốn dĩ Nguyên Vũ đế chỉ hơn bốn mươi tuổi, nhưng tướng mạo lại giống như người năm mươi tuổi. Nói ông ta là Đế vương chăm chỉ, tuyệt không quá phận.

Nếu không có sự cẩn trọng của Nguyên Vũ đế, Đại Ngụy cũng không vạn quốc hướng đến như bây giờ, thịnh cảnh muôn hình vạn trạng.

Công lao này, đủ để Nguyên Vũ đế lưu danh sử sách. Đại khái sau này cũng sẽ được luận một câu là Nguyên Vũ đế thịnh thế.

Thường Nhuận Chi như cũ theo Thường Mộc Chi tiến cung.

Náo nhiệt trong cung còn náo nhiệt hơn so với đại niên đêm đó. Nguyên Vũ đế làm thọ tinh, hôm nay ăn mặc hoàn toàn đổi mới, thần thái sáng láng,

https://thuviensach.vn

đang nói chuyện cùng Thái tử và vài vị nương nương.

Thường Mộc Chi hơi cúi đầu, tư vị trong lòng có chút không rõ.

Thường Nhuận Chi nhưng là nhìn phụ tử bọn họ nhiều một lát, cẩn thận quan sát biểu cảm vài người.

Có thể nhìn ra Nguyên Vũ đế thật cao hứng, nhưng nụ cười trên mặt Thái tử có chút giả tạo.

Khi nàng tới Lễ bộ thượng tông điệp có gặp qua Lễ vương, bây giờ hắn ta đang đứng một bên mỉm cười, tạm thời không nhìn ra cảm xúc.

Mặt Chúc vương cứng ngắc, đại khái vốn hắn ta nghiêm túc như vậy, gương mặt không giận tự uy, cũng không làm người ta kinh ngạc.

Kỳ vương vốn luôn cho người ta cảm giác như mộc xuân phong bây giờ đang cùng Nguyên Vũ đế chuyện trò vui vẻ.

Kế tiếp là Sầm vương, nhàm chán vô nghĩa đứng ở một bên, như nghe mà cũng như không nghe Nguyên Vũ đế nói chuyện cùng vài vị huynh trưởng của hắn ta.

Vừa nhìn thấy, tựa hồ không có gì không ổn.

Nhưng Thường Nhuận Chi có thể cảm nhận sâu sắc là, thỉnh thoảng Chúc vương sẽ nhìn về phía Thái tử, khi rảnh rỗi Thái tử cũng sẽ nhìn hắn ta một chút.

Này, thật có chút kỳ quái.

Liền Thường Nhuận Chi biết, Thái tử và hắn ta sở hữu phong vương huynh đệ, đều chính là trên mặt tình.

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng đã từng nói qua, Thụy vương nói mặc dù nhìn Lễ vương thân thuộc nhưng là người hai mặt. Thường Nhuận Chi cũng nhìn ra được Lễ vương là người không đơn giản, nhưng hắn ta điệu thấp làm người, sâu sắc am hiểu giấu tài chi đạo.

Có thể thấy được, Lễ vương không phải nhân vật đơn giản.

Còn về Kỳ vương, là nhi tử thứ hai của Nguyên Vũ đế, chỉ ở dưới Thái tử, thua ở chữ đích trưởng tử. Nhưng hắn ta tài hoa hơn người, thế lực nhà mẹ đẻ lại lớn, muốn nói hắn ta cam tâm ở phía dưới Thái tử, Thường Nhuận Chi không có cách nào tin tưởng.

Lúc nhàn thoại, Lưu Đồng có nói với nàng. Khi xảy ra chuyện vỡ đê ở hành lang phía Tây, người thứ nhất đứng ra muốn Nguyên Vũ đế tra rõ nguyên nhân vỡ đê, còn nói cái gì là trả lại "Trong sạch" cho Thái tử, chính là Kỳ vương.

Tính kế trong đó, hơi ngẫm lại liền có thể rõ ràng.

Lại nói Chúc vương. Chúc vương đầu óc đơn giản, tính tình lỗ mãng, thật ra là người rất dễ đắc tội với người khác. Thường Nhuận Chi cảm thấy, mặc dù hắn ta có chút ngốc nhưng rất lớn mật, dù sao đã từng gặp vài lần khi Chúc vương giáp mặt Thái tử luôn làm lớn chuyện. Loại người như Thái tử, nội tâm cực nhỏ, lòng nghi ngờ lại phóng đại, phỏng chừng còn rất mang thù, hắn ta có thể nhìn quen Chúc vương mới là lạ.

Kế tiếp là Sầm vương...

Thường Nhuận Chi suy nghĩ một lúc, ngược lại thật sự không có ấn tượng gì với Sầm vương.

Bỏ ba người Kỳ vương, Lễ vương và Sầm vương qua một bên không nói, ánh mắt Thái tử và Chúc vương hỗ động, thật sự có chút làm cho người ta thấy khả nghi.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi âm thầm phỏng đoán, bỗng nhiên Thường Mộc Chi lôi kéo nàng, nhỏ giọng nói:

"Tới chỗ mẫu phi tìm hai vị trí ngồi đi, lát nữa sẽ bắt đầu hiến thọ lễ cho Thánh thượng."

Thường Nhuận Chi gật đầu, đi theo Thường Mộc Chi tới trước mặt Hiền phi.

Từ lúc Hiển tần thăng vị lên vị trí tứ phi, bây giờ cùng tam phi Quý - Đức - Thục cùng ăn cùng ngồi, còn có chút không kịp thích ứng.

Dù sao lúc trước khi nhìn thấy ba vị này, bà ta đều phải hành lễ thỉnh an.

Thấy hai người tới, Hiền phi rất là cao hứng, đợi hai người phúc lễ, cười hỏi các nàng:

"Thọ lễ chuẩn bị hiến cho Thánh thượng đã sắp xếp thỏa đáng chưa?"

"Mẫu phi yên tâm."

Thường Mộc Chi và Thường Nhuận Chi đều gật đầu, Thường Mộc Chi lại nói:

"Còn chưa chúc mừng mẫu phi, tức phụ chúc mừng mẫu phi tấn thăng phi vị."

Thường Nhuận Chi cũng tiếp câu chúc mừng.

"Một câu chúc mừng là đủ rồi, miễn cho người ta nhìn chằm chằm, nói ta được chí liền càn rỡ."

Hiền phi vẫy vẫy tay, nhịn không được hỏi các nàng:

"Còn chưa có tin tức của Tiểu Ngũ sao?"

https://thuviensach.vn

Thường Mộc Chi chậm rãi lắc đầu.

"Vậy Tiểu Cửu thì sao? Ngươi phái người đi tìm chưa?"

Hiền phi truy vấn.

Thường Mộc Chi vẫn tiếp tục lắc đầu.

"Ai."

Hiền phi thở dài:

"Đều đến sơ ngũ... Ta cũng đã nói chuyện này với bệ hạ, nhưng mà bệ hạ nói ta không cần lo lắng quá mức... Người làm mẹ, sao có thể không lo lắng cho hài tử của mình chứ?"

Thường Nhuận Chi giật mình, không khỏi hỏi:

"Bệ hạ bảo mẫu phi không cần lo lắng cho Thụy vương và A Đồng quá mức sao?"

"Đúng vậy."

Hiền phi vuốt cằm, nói:

"Bệ hạ nói, bọn họ cũng không phải tiểu đồng ba tuổi, đều là đại nhân thành gia lập nghiệp, chuyện này có thể có cái gì..."

Hiền phi bất đắc dĩ nói:

"Suy nghĩ của nam tử, cùng nữ tử chúng ta luôn không giống nhau."

Thường Nhuận Chi như có đăm chiêu.

Hai tỷ muội vấn an xong, liền trở lại vị trí chỗ ngồi của mình.

https://thuviensach.vn

Nghi thức tiến hành hiến thọ lễ của Nguyên Vũ đế sắp bắt đầu.

Chư tiểu quốc ở Tây Vực, nước bạn ở ngoại cảnh đều tiến lên đưa thọ lễ. Chư châu Đại Ngụy, quan phủ địa phương cũng nghĩ cách dâng lên một ít lễ vật độc đáo có ý nghĩa, chúc mừng sinh thần Nguyên Vũ đế.

Người sở hữu lễ vật đều sẽ nâng lên đại điện triển lãm một phen.

Trên mặt Nguyên Vũ đế liên tục treo nụ cười ôn hòa, không khí trong đại điện rất tốt.

Người bên ngoài dâng tặng thọ lễ tạm thời cáo đoạn qua một bên, kế tiếp chính là lúc Thái tử, vài vị Vương gia và chư vị Hoàng tử hiến thọ lễ.

Mặc dù Thường Nhuận Chi không biết tình huống năm rồi chư tử hiến thọ là gì, nhưng nghĩ cũng có thể nghĩ, mỗi khi đến lúc này, chỉ sợ cũng trốn không thoát bốn chữ đấu tranh gay gắt.

Thái tử làm Thái tử, tiến hành hiến thọ lễ nên do hắn ta áp trục.

Tiếp theo bắt đầu đến lượt các Hoàng tử, lục tục dâng lên thọ lễ.

Khi đến phiên cửu Hoàng tử, Thường Nhuận Chi đem khối cổ ngọc chạm khắc mà Thuyên Đại chuẩn bị bày lên.

Quý phi ở một bên nói đùa với Nguyên Vũ đế:

"Cửu Hoàng tử cưới thê, chắc tặng lễ cũng không cứng nhắc như vậy. Nếu nô tì nhớ không lầm, năm rồi cửu Hoàng tử chọn đều là tranh chữ, năm nay nhưng là tặng điêu kiện."

Thường Nhuận Chi đưa khối cổ ngọc chạm khắc, tuyển dụng điền bạch ngọc ngọc liêu do Mã Sư quốc Tây Vực sản xuất, chỉnh thể điêu kiện chỉ có loại lớn nhỏ cho trẻ con vừa mới sinh, đồ án là một quả đào mừng thọ trên một con dơi, lấy "Thọ" trong đào mừng thọ và ý "Phúc" trong biên bức.

https://thuviensach.vn

Tay nghề điêu khắc của khối ngọc cổ này rất cao, đào mừng thọ và biên bức trông rất sống động.

Nguyên Vũ đế gật đầu, xem ra rất vừa lòng:

"Cửu Hoàng tử có tâm, thưởng."

Mỗi lần tiến hành hiến thọ lễ đều giống nhau, Nguyên Vũ đế đều sẽ kêu thưởng. Thường Nhuận Chi tiếp thưởng cũng không hề có áp lực tâm lý.

Cảm tạ thưởng, Thường Nhuận Chi thối lui đến một bên.

Sau khi bát Hoàng tử và thất Hoàng tử cũng hiến thọ lễ, bắt đầu đến phiên vài vị Vương gia.

Thường Nhuận Chi ngắm một mắt đến Thái tử đứng gần Nguyên Vũ đế nhất cùng vài vị Vương gia, âm thầm phỏng đoán bọn họ sẽ đưa thọ lễ gì.

https://thuviensach.vn

Chương 133: Dâng Tặng Lễ Vật

Đầu tiên dâng tặng lễ vật là Sầm vương.

Nhìn bộ dáng Sầm vương có chút lười nhác, hắn ta bước ra khỏi hàng thi lễ với Nguyên Vũ đế, cười nói:

"Phụ hoàng, gần đây Công bộ mới nghiên cứu chế tạo ra canh cửi mộc cơ(1), không chỉ có thể để người ta sử dụng canh cửi cả tay lẫn chân, mà còn có thể dùng lực nước thôi động vận tác canh cửi. Nhi thần đã thí nghiệm qua, cơ năng dệt của canh cửi này hiệu suất thật lớn."

"Hửm?"

Nhất thời, Nguyên Vũ đế cảm thấy hứng thú:

"Có thể đề cao hiệu suất canh cửi bao nhiêu?"

"Nếu một thất bố dùng cách dệt cơ cũ dệt thành, cần tới sáu ngày, nhưng nếu dùng dệt cơ mới này, chỉ cần một ngày mà thôi, thậm chí không đến thời gian một ngày, có thể dệt thành."

Sầm vương cười nói:

"Dệt cơ năng này chế tác thành công, chủ ý trong đó có sự góp mặt của nhi thần. Nhi thần ưỡn mặt, công lao này nhi thần trước lĩnh. Cũng mời phụ hoàng dung nhi thần trộm cái lười, mượn dệt cơ này hiến thọ lễ cho phụ hoàng đi."

Nói xong, Sầm vương liền cho người nâng dệt cơ mới chế lên.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi không hiểu nguyên lý dệt cơ, nhưng nhìn dệt cơ kia được người ta nâng lên cách nàng ngày càng gần, nàng vẫn nhịn không được tán than trong lòng.

Đó có thể không gọi là dệt cơ, đó rõ ràng là một cái máy dệt.

Cùng dệt cơ tầm thường bất đồng chỉ có ba năm mai(*) con suốt, xe dệt này có chừng mấy chục con suốt.

Bát Hoàng tử đứng bên cạnh tán thưởng, nói:

"Quang xem con suốt này, dệt cơ một khi thông dụng trong dân gian, nói vậy canh cửi này không phải việc khó."

Thập Hoàng tử phi phụ họa:

"Khi chưa xuất giá, ta từng gặp qua trong nhà vú già phưởng ma, cho dù là không dừng tay, mỗi ngày nhiều nhất có thể kéo ba cân sợi. Xem đại dệt cơ này, phỏng chừng giản lược thô sơ một chút, cũng đủ ma cầm đi lên, một ngày có thể phưởng thượng trăm cân sợi đay."

Thường Nhuận Chi nghe, trong lòng cũng không từ cảm khái.

Xe dệt này, không nói tới việc đề cao hiệu suất canh cửi, càng trọng yếu hơn là, Sầm vương còn nói, nó có thể dùng lực nước thôi động canh cửi vận tác.

Này thuyết minh nó hoàn toàn có thể giải phóng con người làm việc.

Bởi vậy kéo dài, sau này giá vải dệt các loại, nhất định sẽ có điều rơi chậm lại.

Giang Nam cung cấp các loại vải dệt, ở giữa kiếm được lợi nhuận rất lớn. Nay triều đình có dệt cơ này, sau này vải dệt hạng nhất, cùng bố thương Giang Nam có thể có điều kiện nói chuyện.

https://thuviensach.vn

Đối với quốc khố mà nói, tự nhiên giảm bớt một ít áp lực, đương nhiên vẫn có thể xem đây là một chuyện vui.

Lúc này, long tâm Nguyên Vũ đế đại duyệt:

"Thọ lễ này của Sầm vương, thâm được tâm trẫm, thâm được tâm trẫm!"

Nguyên Vũ đế cười ha ha, bàn tay to vung lên nói:

"Thưởng, trùng trùng có thưởng!"

"Tạ phụ hoàng."

Sầm vương khom người tạ lễ, sau đó duỗi thẳng thắt lưng trở lại bộ dáng lười biếng ban đầu, lùi sang một bên trở lại vị trí của mình.

Một kiện thọ lễ đi đầu trình lên, mặt khác thọ lễ của vài vị Vương gia cũng có thể hấp dẫn thêm lực chú ý của mọi người.

Ngược lại Thường Nhuận Chi muốn nhìn một chút, vài vị Vương gia khác sẽ có tâm tư khéo tới đâu.

Sau khi Sầm vương trình xong, tới phiên Thụy vương dâng tặng lễ vật.

Thụy vương không có ở đây, Thụy vương phi thay hắn ta dâng lên bồn Vạn Niên hoa tự tay Thụy vương sở chế.

So với thọ lễ của Sầm vương mà nói, lễ này của Thụy vương, có vẻ có chút keo kiệt.

Thường Mộc Chi khom người nói:

"Bồn hoa này là do tự tay Vương gia sở chế, hi vọng phụ hoàng có thể giống như Trường Thanh Tùng mộc này, trường thọ, trường thanh."

Nguyên Vũ đế ngồi bất động một lát, không khỏi hỏi:

https://thuviensach.vn

"Là tự tay Thụy vương sở chế?"

"Dạ."

Thường Mộc Chi vuốt cằm nói:

"Trường Thanh Tùng chính là tự Vương gia đi vào trong núi hái ra, bồn hoa tự tay Vương gia sở chế, bùn đất trong bồn cũng tự Vương gia đào móc mang về, bốn chữ 『Vạn năm trường thanh』 này, cũng là tự tay Vương gia khắc lên đó."

Trong nháy mắt, Nguyên Vũ đế động dung, hạ ngọc giai, vây quanh nhìn bồn hoa kia một vòng.

Nửa ngày sau, Nguyên Vũ đế vuốt cằm nói:

"Thụy vương vất vả, thưởng."

Thường Mộc Chi vội cúi thân tạ lễ.

Nguyên Vũ đế trở về ghế rồng ngồi xuống, dừng một chút, nói:

"Cho người đem bồn mộc hoa Vạn năm trường thanh này chuyển đến điện Tử Thần."

Có người vội vã đáp:

"Tuân chỉ."

Trên mặt đám người Thái tử có chút khó chịu.

Điện Tử Thần là tẩm cung của Nguyên Vũ đế, thọ lễ của Thụy vương được đặt trong điện Tử Thần, hàm nghĩa trong đó...

Thái tử và vài vị Vương gia đều có đăm chiêu riêng, khi đến phiên Chúc vương dâng tặng lễ vật, cung nhân nhắc nhở hắn ta hai tiếng mới có phản

https://thuviensach.vn

ứng lại.

"Phụ hoàng."

Chúc vương tiến lên chắp tay nói:

"Nhi thần là người thô lỗ, không phải kiểu người hoa dạng. Chúc thọ phụ hoàng, nhi thần chỉ chọn vật quý trọng hiến cho phụ hoàng."

Lời Chúc vương vừa nói ra, Nguyên Vũ đế cả cười.

"Ngươi cũng biết ngươi là người thô lỗ, còn không chịu đọc thêm nhiều sách vở."

Chúc vương cười hắc hắc, sai người nâng thọ lễ của hắn ta lên.

Thường Nhuận Chi vừa thấy xuống, nhất thời cảm khái.

Chúc vương thật đúng là hạ vốn gốc.

Chúc vương đưa, là một chiếc thuyền rồng đám tiên chúc thọ, chia làm ba tầng thượng, trung, hạ có tam tinh phúc, lộc, thọ. Hạ tầng khác là các tiểu tiên, điêu khắc không gì không giỏi, ngay cả thần thái đều trông rất sống động.

Nhất tinh tuyệt là, chiếc thuyền rồng đám tiên chúc thọ này, dùng ngà voi điêu khắc.

Loại đồ vật như ngà voi, bây giờ ở Đại Ngụy, coi như là vật hiếm thấy.

Nguyên Vũ đế cũng bị phần thọ lễ này của Chúc vương làm cho kinh ngạc, cho người nâng lên, cẩn thận nhìn hồi lâu, cười nói:

"Thứ này rất khó được đi?"

Chúc vương nói:

https://thuviensach.vn

"Nhi thần là vì phụ hoàng. Khó được đã được, tự nhiên là muốn hiến cho phụ hoàng."

Nguyên Vũ đế rất vừa lòng:

"Chúc vương có tâm, thưởng!"

Thấy Nguyên Vũ đế không tỏ vẻ gì khác, Chúc vương có chút phẫn nộ lui xuống.

Kế tiếp, đến phiên Lễ vương.

Lễ vương như hắn luôn luôn làm người điệu thấp không phô trương, đưa thọ lễ vẫn trung quy trung củ, là một bức đám tiên củng thọ đồ. Bất quá, họa pháp phúc đồ này có chút tân kỳ, cùng phương pháp người Đại Ngụy từng vẽ có chút bất đồng.

Nguyên Vũ đế hiếu kỳ nói:

"Bức họa này, đường cong, tựa hồ đều không phải có bút mực có khả năng họa liền?"

Lễ vương gật đầu, nói:

"Hồi phụ hoàng, đây là kỹ xảo vẽ tranh nơi cực Tây truyền đến. Bọn họ dùng lông ngổng chế tác thành bút, thấm mực vẽ tranh, sở làm nên họa, đường cong càng thêm sáng rõ lưu sướng, minh ám biến hóa càng thêm rõ ràng. Nhi thần cảm thấy bức họa này cực kỳ sinh động, liền hiến cho phụ hoàng. Chúc phụ hoàng phúc như dòng chảy Đông Hải, thọ tự cây thông Nam Sơn không già."

Nguyên Vũ đế vuốt cằm cười, nói:

"Bức họa này vô cùng tốt, thưởng."

https://thuviensach.vn

Lễ vương lui xuống, Kỳ vương đứng dậy, mặt hàm mỉm cười.

"Phụ hoàng, nhi thần được một gốc Vạn Tham Tuyết hoa, đặc biệt hiến cho phụ hoàng."

Thốt ra lời này, trong điện nhất thời một trận ồn ào.

Loại đồ vật như Vạn Tham Tuyết hoa, Thường Nhuận Chi chưa từng nghe qua. Nàng không khỏi nghiên đầu kinh ngạc trừng lớn mắt nhìn thập Hoàng tử phi, nói:

"Vạn Tham Tuyết hoa là thứ gì vậy?"

Thập Hoàng tử phi vội trả lời:

"Cửu tẩu không biết sao? Vạn Tham Tuyết hoa lớn lên ở trên đỉnh tuyết sơn. Truyền thuyết, hạt giống này sau khi rơi xuống đất, ngàn năm mới nẩy mầm, cách mấy ngàn năm mới trưởng thành, sau ngàn năm mới nở hoa, hoa kỳ ngàn năm, sau ngàn năm nữa mới kết quả. Từ lúc hạt giống rơi xuống đất cho đến lúc kết quả, phải hao phí biết bao nhiêu vạn năm. Cho nên, trong tên có chữ『vạn』. Trên《Dược kinh》có ghi lại, từ hoa đến quả Vạn Tham Tuyết hoa đều có thể làm thuốc, cùng người tham dược lý tương đương, lại chỉ sinh trưởng trong tuyết, cho nên tên là Vạn Tham Tuyết hoa. Truyền thuyết dùng Vạn Tham Tuyết hoa, có thể kéo dài tuổi thọ, trường mệnh trăm tuổi, thậm chí có thể khởi tử hồi sinh."

Thường Nhuận Chi nghe xong, trong lòng nghi hoặc, thực sự có công hiệu thần kỳ như vậy?

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 134: Yên Tâm

Thường Nhuận Chi có chút không tin, những gì trong truyền thuyết, luôn nói dọa người như vậy.

Nguyên Vũ đế sợ run một lát, nói:

"Ở đâu?"

Kỳ vương liền cho người nâng Vạn Tham Tuyết hoa lên.

Đó là một gốc cây thấp, chỉ có người ở giữa cao, cành lá đều thiên ám màu trắng. Trên đỉnh cây thấp nở ra một đóa bạch hoa oánh oánh, hoa có bốn cánh, trung gian là Hoa Nhị, Hoa Nhị trình màu đỏ.

Trên một cây chỉ có một đóa hoa duy nhất, ngược lại có chút kỳ quái.

Thường Nhuận Chi đang nghĩ tới, tầm mắt rơi xuống phía dưới thân cây, không khỏi dừng một chút.

Dưới thân cây có một khối hàn băng vây quanh, giữa khối băng tất cả đều là toái tuyết.

Nguyên Vũ đế chậm rãi hít vào một hơi, nói:

"Này là tìm được từ đâu?"

"Hồi phụ hoàng, là sau khi Sơn Tiếp theo nông phu lên núi lạc đường, ở trên đỉnh tuyết sơn nhìn thấy hái được."

https://thuviensach.vn

Kỳ vương nói:

"Nông phu coi đây là điềm lành, tiến hiến cho Tri huyện địa phương, Tri huyện thấy có chỗ thỏa đáng, tầng tầng thượng hiến, cuối cùng rốt cuộc tới tay nhi thần. Nhi thần muốn đặc biệt hiến cho phụ hoàng nhân dịp sinh thần."

Kỳ vương mặt hàm xuân phong, khom người nói:

"Nhi thần chúc phụ hoàng tùng hạc duyên niên, vạn thọ vô cương."

Nguyên Vũ đế đạm cười, gật đầu nói:

"Kỳ vương có tâm, thưởng."

Biểu cảm của Nguyên Vũ đế bỗng nhiên ảm đạm xuống, trong điện tất cả mọi người có chút không hiểu.

Thứ mà Kỳ vương đưa là Vạn Tham Tuyết hoa đó nha! Vì sao Thánh thượng lại xa xa không coi trọng bằng bồn hoa Dài Thanh Tùng mộc của Thụy vương?

Thường Nhuận Chi nghĩ sơ một lúc, đột nhiên hiểu được, không khỏi cúi đầu, thầm than một tiếng, Kỳ vương đúng là tự cho mình thông minh lại bị thông minh hại.

Nhất thời, Kỳ vương cũng có chút không hiểu. Sau khi tạ ơn, giữa mi hơi hơi nhíu lại.

Đối với việc vui đã thành Thái tử kéo khóe miệng, lộ ra nụ cười trào phúng, rời khỏi hàng nói:

"Phụ hoàng, nhi thần sai người đốt chế một kiện văn tôn Thanh Hoa Vạn Thọ, đặc hiến cho phụ hoàng."

https://thuviensach.vn

Một kiện bình sứ thanh hoa cao hơn người được người ta dè dặt cẩn trọng nâng lên.

Công nghệ đồ sứ Thanh Hoa ở Đại Ngụy vẫn chưa phát triển thành thục, nhưng Thái tử lại dâng lên một kiện bình hoa bằng sứ Thanh Hoa, lúc này công nghệ đã xem như đăng phong tạo cực.

Thường Nhuận Chi nhìn kỹ, toàn bộ thân bình tràn ngập thọ tự, nói là "Vạn thọ", vậy thọ tự trên bình này, không sai biệt lắm có một vạn.

Nghiên cẩn cảm nhận một chút, Thường Nhuận Chi phát hiện những thọ từ này cơ bản không giống nhau.

Vạn thọ chi đếm, hợp ý "Vạn tuế" của Nguyên Vũ đế.

Công phu vỗ mông ngựa của Thái tử tốt hơn nhiều so với Kỳ vương.

Mặc dù lễ vật của Kỳ vương đưa quý trọng phi phàm, nhưng có thể lễ vật của hắn ta, lại dẫn tới kiêng kị của Nguyên Vũ đế.

Nông phu được Vạn Tham Tuyết hoa, đem hiến cho Tri huyện địa phương, đây không thành vấn đề.

Tri huyện xử lý thỏa đáng dâng lên trên, cũng không thành vấn đề.

Nhưng vấn đề ngay tại chỗ, vì sao đến cuối cùng, một vật hi hữu có thể so với "Quốc thụy", lại đến trong tay Kỳ vương?

Kỳ vương lại tùy tiện thuyết minh như vậy...

Có lẽ Kỳ vương không nghĩ nhiều, phỏng chừng còn nhận là mình hiến thứ này cho Nguyên Vũ đế, đủ để thấy rõ hiếu đạo của hắn ta.

Dù sao thì đó cũng là Vạn Tham Tuyết hoa trong truyền thuyết! Ai mà không nghĩ độc chiếm nó, một ngày kia để chính mình dùng?

https://thuviensach.vn

Nhưng lễ vật này của Kỳ vương, đối với Nguyên Vũ đế mà nói, ông ta là vua của một nước thì nó cần phải thuộc về ông ta.

Kỳ vương hiến tặng Vạn Tham Tuyết hoa, ở trong mắt Nguyên Vũ đế, được coi là một loại khiêu khích.

Sau khi so sánh, tuy rằng Thái tử hiến thọ lễ không hữu dụng bằng dệt cơ mới chế tạo của Sầm vương, không có tâm bằng bồn mộc hoa Dài Thành Tùng của Thụy vương, không quý trọng bằng thuyền rồng đám tiên chúc thọ của Chúc vương, không bằng Đám tiên củng thọ đồ tân kỳ của Lễ vương, lại càng không như Vạn Tham Tuyết hoa mà mọi người ghé mắt của Kỳ vương. Nhưng loại này lại trung quy trung củ, ngụ ý cát tường, không hao tài tốn thọ lễ, lại hợp tâm ý Nguyên Vũ đế.

Nguyên Vũ đế đối với thọ lễ của Thái tử thập phần vừa lòng, liền hô hai câu thưởng, nói tiếp:

"Cũng chuyển văn tôn Thanh Hoa Vạn Thọ này đến điện Tử Thần đi."

Có người vội vàng đáp ứng.

Thái tử tặng lễ xong, toàn bộ quá trình tặng thọ lễ liền kết thúc.

Ngay sau đó, mọi người mừng thọ Nguyên Vũ đế.

Bái thọ xong xuôi, lại thưởng thức ca múa một lát, Thường Nhuận Chi tính toán rời cung hồi phủ.

Thường Mộc Chi nói:

"Đại gia đều chưa đi, ngươi lại vội vàng đi rồi, sợ là khó coi. Một lát nữa còn có gánh hát đến xướng hí khúc chúc thọ đó."

Thường Nhuận Chi chần chờ một lát, nói:

https://thuviensach.vn

"Đại tỷ tỷ, ta không thích xem hí... Thọ lễ cũng hiến, thọ cũng đã bái, Thánh thượng cũng sẽ không thể để ý ta rời khỏi."

Thường Mộc Chi suy nghĩ một lúc cũng gật đầu đồng ý, nói:

"Vậy cũng phải nói một tiếng cùng mẫu phi và Quý phi nương nương, đi cáo từ họ. Nếu có người ngầm nói một hai câu trước mặt Thánh thượng, vậy sẽ không tốt."

Thường Nhuận Chi theo lời nàng ta đi gặp Hiền phi và Quý phi, nói mình có chút mệt mỏi, muốn xuất cung hồi phủ. Hiền phi và Quý phi nhường nàng hảo hảo nghỉ ngơi, cũng không ngăn cản.

Sau khi Thường Nhuận Chi rời cung vội vàng ngồi lên xe ngựa trở về phủ cửu Hoàng tử, vừa xuống xe ngựa liền hỏi người gác cổng:

"Điện hạ đã trở lại?"

Người gác cổng sửng sốt, đáp:

"Dạ, cửu Điện hạ đã trở về, sao Hoàng tử phi điện hạ biết được ạ?"

Dưới chân Thường Nhuận Chi không ngừng, tiếp tục hỏi:

"Có phải Điện hạ không để các ngươi tiết lộ tin tức chàng hồi phủ hay không?"

Người gác cổng càng giật mình:

"Phải, Hoàng tử phi..."

"Hiện tại Điện hạ đang ở đâu?"

Thường Nhuận Chi một bước không ngừng đi vào trong phủ, người gác cổng nhanh chóng đuổi kịp, nói:

https://thuviensach.vn

"Hiện tại, Điện hạ và Thụy vương điện hạ đang ở chính viện..."

Nhất thời Thường Nhuận Chi dừng lại bước chân, quay đầu nhìn về phía người gác cổng xác nhận:

"Thụy vương điện hạ đã ở trong phủ?"

"Phải."

Người gác cổng nói:

"Điện hạ và Thụy vương gia cùng nhau trở về."

Thường Nhuận Chi hơi hơi nhíu mày, lại hỏi:

"Vậy người lúc trước Tổng quản phái đi đã trở lại?"

"Đã trở lại."

Người gác cổng đáp:

"Cũng là trở về một lượt cùng Điện hạ và Thụy vương gia."

Thường Nhuận Chi gật gật đầu, nói:

"Chiếu theo những gì Điện hạ nói, đừng lộ ra tin tức chàng đã trở về."

Người gác cổng đáp ứng, Thường Nhuận Chi hướng chính viện đi đến.

Trong phòng ở chính viện, Lưu Đồng đang ngồi chơi cờ cùng Thụy vương.

Thường Nhuận Chi lướt qua phòng ngoài, vừa vặn nhìn thấy sương vũ hành lang hạ, hai người ngồi cạnh chậu than nói nói cười cười.

Trái tim nhấc lên nhiều ngày như thế, cuối cùng cũng buông xuống.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi thở phào nhẹ nhõm, bên kia dường như Lưu Đồng có tâm linh cảm ứng có thể nghe được nàng cảm thán, bỗng nhiên nghiêng đầu, sau khi nhìn thấy nàng liền lộ ra nụ cười xán lạn.

"Nhuận Chi!"

Lưu Đồng đứng lên, chạy tới đón nàng, vừa đi vừa hỏi:

"Làm sao sớm như thế đã hồi phủ?"

Thường Nhuận Chi vốn định phụng phịu, đối mặt với khuôn mặt tươi cười của hắn, không có cách nào tức giận.

Nàng thầm than trong lòng, hướng Lưu Đồng chu chu miệng, nói:

"Chàng dùng mỹ nhân kế dụ hoặc thiếp."

Lưu Đồng bị câu nói này của nàng khiến cho trượng nhị hòa thượng không hiểu.

Hắn lộ ra một biểu cảm nghi hoặc, chợt đem lời này xem nhẹ, đưa tay kéo tay Thường Nhuận Chi lại, nói với nàng:

"Nhuận Chi, ta đã trở về."

Thường Nhuận Chi ừ một tiếng, Lưu Đồng nắm tay nàng nói:

"Nàng còn chưa có chào Ngũ ca nha."

Hai người đến trước mặt Thụy vương, Thường Nhuận Chi hành lễ với hắn ta, kêu một tiếng ngũ ca.

Thụy vương nhìn nàng cười cười, nói:

"Cửu đệ muội, làm phiền rồi, ta cần phải ở lại trong phủ của các ngươi nghỉ ngơi hai ngày."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi nghi hoặc, Lưu Đồng nhẹ giọng nói cho nàng nghe:

"Bây giờ, Ngũ ca còn không thể hiện thân trước người khác đâu."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 135: Quân Cờ

Editor: Bộ Yến Tử

Thường Nhuận Chi vuốt cằm, trong lòng hiểu rõ đôi chút.

Hôm nay tiến cung nghe Hiền phi nói, Nguyên Vũ đế bảo bà ta không cần lo lắng cho Thụy vương, Thường Nhuận Chi còn có chút hoài nghi, nói vậy hành tung của Thụy vương Nguyên Vũ đế đã sớm biết.

Giao thừa ngày ấy, Nguyên Vũ đế từ chỗ điều xin nghỉ của Thụy vương phi biết được Thụy vương còn chưa trở về. Vẻ mặt ngày đó của ông ta rất nghiêm túc, hơn phân nửa bởi vì chuyện này.

Mà ngày nay, hai con trai không có âm tín thời gian dài, Nguyên Vũ đế lại không có vẻ mặt ngưng trọng như lúc trước, ngược lại rất thoải mái.

Còn khuyên Hiền phi không cần lo lắng cho Thụy vương.

Lúc đó Thường Nhuận Chi đã đoán được, Nguyên Vũ đế đã liên lạc được với Thụy vương.

Cho nên nàng vội vàng muốn xuất cung về phủ, nhìn xem Lưu Đồng đã trở lại hay chưa.

Quả nhiên, Lưu Đồng và Thụy vương đều ở trong phủ.

Lưu Đồng lôi kéo Thường Nhuận Chi ngồi bên cạnh hắn, tiếp tục cùng Thụy vương đánh tiếp ván cờ.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi yên tĩnh ngồi, quan sát thế cục trên bàn cờ.

Xem ván cờ trước mắt, hiển nhiên Lưu Đồng muốn chiếm thượng phong.

Một tay Lưu Đồng còn nắm chặt tay Thường Nhuận Chi không chịu nới ra, Thụy vương nhìn thấy cũng chỉ cười cười, không nói gì. Thường Nhuận Chi lại có chút thẹn thùng, định rút tay về lại thấy Lưu Đồng không chịu buông, cũng mặt dày theo hắn.

Lưu Đồng lại tiếp một quân cờ, nói với Thụy vương:

"Ngũ ca, nếu huynh chỉ lo thoái nhượng phòng thủ, có thể kết cục ván cờ này huynh sẽ thua."

"Cũng chưa hẳn."

Thụy vương nở nụ cười thanh, hạ một quân cờ bảo thủ như cũ.

Lưu Đồng càng thêm cấp tiến.

Hai người tiếp qua vài lượt, lại đến phiên Thụy vương ra cờ, bỗng nhiên Thụy vương đi một bước cờ ngoài dự đoán của mọi người.

Lưu Đồng kinh ngạc hô một tiếng, chấp tử đang muốn xem, lại dừng lại.

Suy nghĩ một chút lại muốn xem, lại dừng lại.

Thụy vương uống một ngụm trà xanh, khen:

"Trà này không thêm hương liệu, quả thực làm người ta môi xỉ lưu hương, hiểu ra ngọt lành. Chờ trở lại vương phủ, ta cũng cho ngũ tẩu đệ đi mua loại lá trà này, khi tinh thần hỗn độn, vừa vặn uống nâng cao tinh thần."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng nhìn chằm chằm bàn cờ, miệng lên tiếng, tay muốn hạ xuống, đều không có biện pháp hạ.

Nửa ngày sau hắn ngẩng đầu nhìn Thụy vương, nói:

"Lúc trước Ngũ ca xuống tay đều phòng thủ, là vì bố trí cạm bẫy này đi? Nếu đệ xuống cờ, mặc kệ để chỗ nào, chính mình đều sẽ sập bẫy tiến thoái lưỡng nan..."

Thụy vương nhíu mày cười cười:

"Sớm nói với đệ rồi, đệ còn nói ta sẽ thua, vậy cũng chưa hẳn."

Lưu Đồng hạ cũng không phải, không hạ cũng không phải, cơ hồ muốn đầu tử nhận thua.

Nhưng ở trước mặt Thường Nhuận Chi, hắn lại không muốn không chiến mà hàng.

Lưu Đồng do dự, quay đầu nhìn Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi nhận thấy tầm mắt của hắn, cũng nhìn về phía hắn:

"Xảy ra chuyện gì?"

"Nhuận Chi, nàng xem ta đi chỗ nào được?"

Lưu Đồng hỏi.

Thường Nhuận Chi nói:

"Cờ thuật của thiếp không tốt đâu."

"Vậy vừa vặn."

Lưu Đồng vui đùa, nói:

https://thuviensach.vn

"Nếu thua, cục cờ này có thể nói là nàng thua."

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ lắc đầu, nhìn mặt cờ, nói:

"Chàng tùy tiện đi một vị trí đi, bước này dù sao cũng phải đi, so với trì trệ không tiến, chẳng bằng chàng cứ bất ngờ hạ xuống một quân cờ, nói không chừng còn có thể chó ngáp phải ruồi phá vỡ bố cục của Ngũ ca."

Nhãn tình Lưu Đồng sáng lên:

"Đúng vậy, phá vỡ bố cục của Ngũ ca không phải đến nơi sao?"

Lưu Đồng suy nghĩ một lúc, vui tươi hớn hở hướng vị trí mà hắn chưa từng nghĩ tới sẽ hạ khỏa cờ này.

Thụy vương ngoài ý muốn nhìn Thường Nhuận Chi, nói:

"Ý tưởng này của Cửu đệ muội quả thực tự mở ra một con đường."

Thường Nhuận Chi ngượng ngùng cười cười.

Hai huynh đệ lại hạ cờ một hồi lâu, ván cờ này cũng kết thúc.

Cuối cùng, Lưu Đồng bại một nửa con cờ cho Thụy vương.

Lưu Đồng cảm thán nói:

"Đến cùng thì kỹ thuật đánh cờ của Ngũ ca vẫn cao minh hơn đệ nhiều."

Thụy vương cười nói:

"Thời điểm đệ chơi cờ, rất yêu thích ưu thế mãnh công. Thói quen này không tốt đâu."

Lưu Đồng thụ giáo gật gật đầu, Thụy vương nhìn Thường Nhuận Chi, không khỏi hỏi nàng:

https://thuviensach.vn

"Đại tỷ tỷ của muội tốt chứ?"

Thường Nhuận Chi vuốt cằm, thỏ thẻ nói:

"Đại tỷ tỷ tốt lắm, tuy rằng không được tin tức của Ngũ ca, nhưng nàng ở vương phủ vẫn đỉnh được, ở trước mặt Hiền phi nương nương, cũng không có lộ ra nửa điểm lo lắng sốt ruột làm nương nương lo lắng."

Thụy vương gật đầu, lại hỏi sau khi Lưu Đồng rời kinh, có xảy ra chuyện gì không?

Thường Nhuận Chi nói:

"Cũng không xảy ra chuyện gì, trừ bỏ ngày trừ tịch đó, Thánh thượng ban thưởng món ăn ngày Tết cho Thụy vương phủ nhiều thêm một đạo, thì chính là Hiền phi nương nương tấn vị."

Thụy vương gật đầu, lông mày Lưu Đồng nhíu lại, nói với Thụy vương:

"Ngũ ca, gần đây huynh nổi bật, sợ là không được an ổn."

"Ừ."

Thụy vương nói:

"Cho nên, nếu có thể ở trong phủ của đệ hai ba ngày, vậy rất tốt."

"Ngũ ca!"

Lưu Đồng bất mãn kêu một tiếng, Thụy vương cười cười, nói:

"Sốt ruột cái gì."

Thụy vương vừa nói, vừa nhặt các quân cờ trên bàn cờ lên bỏ vào trong hộp, lại tùy ý hỏi Thường Nhuận Chi:

https://thuviensach.vn

"Cửu đệ muội mới từ trong cung về, nhìn thời thần, lúc ấy hiến thọ lễ cho Thánh thượng đã kết thúc. Không bằng Cửu đệ muội nói cho ta và Tiểu Cửu nghe, đại gia tặng lễ gì vậy?"

Trong lòng Thường Nhuận Chi khẽ nhúc nhích, châm chước một chút, chiếu theo trình tự nói Thái tử và vài vị Vương gia khác đưa thọ lễ.

Người bên cạnh, nói vậy Thụy vương cũng không quan tâm tới, huống chi căn bản nàng không muốn nhớ.

Thụy vương nghe, đăm chiêu nói:

"Kỳ vương huynh tặng Vạn Tham Tuyết hoa?"

Thường Nhuận Chi gật đầu, dừng một lúc lâu, vẫn đem câu hỏi lúc đó của Nguyên Vũ đế cùng câu trả lời của Kỳ vương nói rõ một năm một mười:

"Ta thấy, lúc Thánh thượng nghe xong Kỳ vương giải thích về sự tồn tại của hoa kia, sắc mặt có chút âm lãnh."

Thụy vương nghĩ sơ liền thở dài:

"Kỳ vương huynh rất đắc ý."

Lưu Đồng nhíu mày:

"Đó là kỳ hoa khó gặp, Kỳ vương có được hiến cho phụ hoàng, sao phụ hoàng có thể mặt lạnh chứ?"

Thụy vương lắc đầu, nói:

"Nông phu đoạt được, tặng cho Tri huyện rồi lại tặng lên trên, cuối cùng không phải rơi vào tay phụ hoàng, mà là Kỳ vương huynh, lại từ trong tay Kỳ vương huynh làm thọ lễ tặng cho phụ hoàng... Này thuyết minh cái gì?"

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng bừng tỉnh đại ngộ:

"Thuyết minh trong triều thần bách quan, có người trung tâm của Kỳ vương."

"Tri huyện tầng tầng tiến dâng lên thứ gì, cuối cùng theo lý nên thuộc sở hữu của phụ hoàng. Kỳ vương huynh ở bên trong cắm một cước, thật sự là đi một bước cờ xấu."

Thụy vương nhẹ giọng nói:

"Nói vậy, Kỳ vương huynh chỉ chú ý tới Vạn Tham Tuyết hoa đáng quý kia, thật không ngờ đến mặt này."

Lưu Đồng gật đầu, cười nói:

"Phỏng chừng sau khi suy nghĩ cẩn thận, hiện tại cũng đang ảo não."

Suy nghĩ một lát, Lưu Đồng lại nói:

"Bên cạnh lễ này ngược lại cũng không nói, dệt cơ kia của Sầm vương... Ngược lại đích xác thực dụng."

Thụy vương gật đầu nói:

"Hắn ta ở Công bộ cũng không phải không có chuyện làm, nếu dệt cơ này có thể thông dụng dân gian, đó là một chuyện tốt. Sợ là sợ Công bộ nắn bóp công nghệ chế tạo, không chịu vì dân gian sở dụng."

Lưu Đồng nhíu mày nói:

"Vì sao không thể để dân gian sở dụng?"

Thụy vương nói:

https://thuviensach.vn

"Nghe Cửu đệ muội miêu tả, cơ hình của dệt cơ kia lớn hơn dệt cơ tầm thường rất nhiều. Các loại hàm tiếp trong đó, công nghệ rèn chờ, nghĩ đến thôi cũng rất phức tạp. Muốn chế tác một trận dệt cơ như thế, trước tiên phải thu thập tài liệu, phí dụng nhân công chắc hẳn không hề thấp, dân chúng tầm thường chắc chắn không làm được. Lui mà cầu tiếp theo, dệt cơ này có thể dùng rất tốt, cũng chỉ có thể là đại thương hộ. Cùng với việc tiên nghi thương hộ, chẳng bằng nhường triều đình nắn bóp kỹ thuật tạo ra dệt cơ này."

Thụy vương nhìn về phía Lưu Đồng nói:

"Đến lúc đó, dệt bao nhiêu vải vóc, định bao nhiêu giới, còn không phải Dệt Tạo tư định đoạt?"

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 136: Trước Tình

Lưu Đồng nghe thấy nhanh chóng nhăn mày, nói:

"Ngũ ca phân tích có đạo lý, Công bộ sở hữu cách nghiên cứu chế tạo ra dệt cơ, triều đình tự dùng ngược lại cũng hợp tình hợp lý. Chính là đến lúc đó..."

Lưu Đồng nhìn về phía Thụy vương:

"Bên trong Dệt Tạo tư, hơn phân nửa là người của Thái tử."

Thụy vương cười cười, nói:

"Các bộ các tư trong nội cung, Thái tử đều cầm tiền bạc chuẩn bị. Nói là người của Thái tử, ngược lại cũng nên nói được thông."

"Vậy đến lúc đó còn có dính líu."

Khóe miệng Lưu Đồng khẽ nhếch, lộ ra nụ cười lạnh:

"Công lao của Sầm vương, cứ như vậy nguyện ý nhường cho Thái tử được lợi sao? Đệ coi chưa hẳn."

Thụy vương không có hé răng, thở hắt ra, nhìn Thường Nhuận Chi ngồi ở một bên cúi đầu, lại nhìn về phía Lưu Đồng, nói:

"Đệ và đệ muội cũng có một đoạn thời gian không thấy, đừng tán gẫu những chuyện buồn tẻ vô vị này. Ta về phòng nghỉ ngơi một lát, phu thê các đệ hảo hảo trò chuyện."

https://thuviensach.vn

Thụy vương đỡ bàn thấp muốn đứng dậy, Lưu Đồng bước lên phía trước đỡ hắn ta.

Lương Bằng và Viêm Thanh cũng nhanh chóng tiến lên.

Lúc này Thường Nhuận Chi mới chú ý tới, dường như đùi phải của Thụy vương có chút không tiện.

Lưu Đồng tự mình đỡ Thụy vương về phòng, đợi một lát mới trở về, nhìn thấy Thường Nhuận Chi lại kéo tay nàng, tinh tế vuốt ve mấy cái, nói:

"Đã nhiều ngày, làm nàng lo lắng..."

Thường Nhuận Chi mím môi, nghe giọng điệu của hắn có chút áy náy, ủy khuất được áp chế bây giờ lại dâng lên.

"Chàng nói chàng rời kinh vài ngày, lại không có tin tức, thiếp có thể không lo lắng sao..."

Thường Nhuận Chi vung tay đánh lên ngực hắn, mới đánh hai cái đã bị Lưu Đồng kéo vào trong lòng.

"Tùy nàng đánh, đánh tới lúc nàng nguôi giận mới thôi."

Lưu Đồng phủ phủ sau lưng nàng, nhẹ giọng nói:

"Trước ngực ta cứng rắn, đừng để tay nàng bị phế đó."

Nhất thời, Thường Nhuận Chi không kiên nhẫn, nhẹ nhàng nhấc chân nghiền mấy cái trên chân hắn.

"Nói hưu nói vượn cái gì đó!"

Lưu Đồng cười cười, buông lỏng nàng ra, nâng mặt nàng lên đối mặt với hắn.

https://thuviensach.vn

"Không có việc gì, bây giờ không phải ta hoàn hảo không tổn hao gì trở lại sao?"

Lưu Đồng cọ cọ nàng, nói:

"Bên ngoài lạnh lắm, thân thể nàng không được tốt, chúng ta về phòng nói chuyện đi."

Phu thê hai người trở về chính phòng, thay xiêm y dầy cộm mặc bên ngoài ra.

Thường Nhuận Chi tiến lên nhéo nhéo cánh tay cùng thắt lưng Lưu Đồng, nhẹ giọng nói:

"Hình như có chút gầy?"

Lưu Đồng không khỏi cười nói:

"Tuy rằng mỗi ngày đi ra đường đều cỡi ngựa, vẫn còn khá không đến nỗi gầy đi."

"Dù sao thì thiếp cũng thấy chàng gầy."

Thường Nhuận Chi hừ nhẹ một tiếng, ngồi xuống, hỏi Lưu Đồng:

"Chàng mau nói cho thiếp biết, đến cùng đã xảy ra chuyện gì? Rõ ràng các người đều đã trở lại, vì sao hôm nay là sinh thần của Thánh thượng, các người không tiến cung chúc thọ? Có phải Thánh thượng đã biết tin tức các người trở lại hay không?"

Lưu Đồng gật đầu, bất đắc dĩ nói:

"Nàng hỏi nhiều vấn đề như vậy, ta làm sao đáp?"

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi bất mãn nghiêng mắt nhìn hắn, Lưu Đồng vội vàng đi qua ngồi xuống kề bên nàng, ôm nàng vào trong ngực, nói:

"Từ đầu ta có nói, mỗi một dạng, cẩn thận nói rõ ràng với nàng mà."

"Vậy chàng còn không mau nói?"

Thường Nhuận Chi vừa cười vừa vặn thịt khiến hắn ngứa ngáy, chọc cho Lưu Đồng hú lên quái dị.

Diêu Hoàng phao trà bưng lên, lại đặt thêm than vào chậu, phẩy tay cho tất cả nha hoàn trong phòng lui ra ngoài, nhường không gian trong phòng cho hai người.

Lưu Đồng nhẹ giọng giảng thuật lại sự tình sau khi hắn rời kinh.

Ngày ấy hắn ở cửa thành đợi một lát, cuối cùng chờ không kịp, dẫn theo người rời kinh chạy đến Duyện Châu tìm kiếm.

Lưu Đồng nghĩ, bất luận như thế nào, Thụy vương muốn về kinh phải đi qua quan đạo, sẽ nghỉ ngơi ở trạm dịch, tiếp tục dọc theo quan đạo mà chạy.

Dọc theo đường đi đều không nghe thấy tin tức gì, liên tục chạy về hướng Duyện Châu.

Ngày thứ ba, Lưu Đồng đến Duyện Châu cảnh.

Hắn quyết định, trước tiên không vào cửa thành Châu Thành, mà là ở ngoài thành hỏi thăm một chút.

Lưu Đồng nói:

"Lúc đó, ta cũng không biết Ngũ ca có còn ở trong thành Duyện Châu không, nhưng dọc theo đường đi đều không gặp được Ngũ ca, chỗ trạm

https://thuviensach.vn

dịch cũng không có ghi lại Ngũ ca có nghỉ lại, ta đây chỉ có thể chuyển mục tiêu đến trong thành Duyện Châu. Nếu bởi vì Ngũ ca có việc chậm trễ, ở lại Duyện Châu mà không hồi kinh, còn bởi vì vậy mà không thể thông tín tới kinh thành, hơn phân nửa là bị người ta quản chế. Có năng lực đó, nói vậy cũng chỉ có ba đại tộc Địa đầu xà ở Duyện Châu."

"Vậy làm cách nào chàng gặp được Thụy vương?"

Thường Nhuận Chi hỏi.

Lưu Đồng cười nói:

"Lúc đó Ngũ ca ở ngay tại một hộ nông gia ngoài thành Duyện Châu, khi ta ở ngoài thành hỏi thăm sự tình trong thành Duyện Châu, bị Lương Bằng phát hiện. Lương Bằng trực tiếp mang ta qua chỗ nông gia gặp Ngũ ca."

Thường Nhuận Chi nói:

"Vậy thật đúng là quá khéo."

"Này không phải khéo."

Lưu Đồng nói:

"Ngũ ca liêu chuẩn ta sẽ đến, có ý để Lương Bằng đợi ở chỗ đó."

Thường Nhuận Chi ngẩn ra, vội hỏi:

"Đúng rồi, ngày ấy chàng rời khỏi kinh thành, thiếp hồi phủ vừa vặn nhận được thư Lương Bằng viết."

Lưu Đồng vừa nghe nhất thời nở nụ cười.

"Sau khi ta gặp được Ngũ ca, Ngũ ca hỏi có phải nhìn thấy lá thư này nên mới tới được, kết quả nghe ta nói không nhận được bất kỳ lá thư nào,

https://thuviensach.vn

Ngũ ca còn lo lắng hai ngày. Sau khi trở về ta hỏi qua Thuyên Đại, Thuyên Đại nói nàng nhận thư nhìn, không có nói lại cho Ngũ tẩu biết."

Lưu Đồng ôm cổ Thường Nhuận Chi, không bủn xỉn khen nàng:

"Nhuận Chi, nàng thật thông minh!"

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ đưa tay đẩy hắn ra:

"Hảo hảo nói chuyện, đến cùng là chuyện như thế nào?"

Lưu Đồng như cũ cười, trả lời Thường Nhuận Chi:

"Thật ra sự tình hoàn chỉnh, phải bắt đầu nói từ lúc Ngũ ca đi Duyện Châu."

Dân phong ở Duyện Châu bưu hãn, Tri châu nhiều lần đảm nhiệm thành quan ở Duyện Châu đều vô kiến thụ, bởi vì Duyện Châu được ba đại tộc nắm giữ, triều đình phái quan địa phương tới làm việc toàn bộ phải xem sắc mặt bọn hắn.

Dần dà, Duyện Châu liền trở thành một khối xương cốt khó cắn.

Nguyên Vũ đế đối ngoại ngăn địch, đối nội trị quốc, đều rất yêu thích dùng kế sách dụ dỗ. Đối với Duyện Châu, mặc dù ông ta cảm thấy chỗ này không trị không được, nhưng bởi vì chỗ kia tiếp giáp hải vực, cùng Cao Câu Lệ thường xuyên lui tới, cho nên liên tục dễ dàng tha thứ cho ba đại tộc làm mưa làm gió ở Duyện Châu.

Cho đến khi Duyện Châu xảy ra bạo động, Duyện Châu Cùng biết bị đâm trọng thương.

Nếu như chỉ là dân chúng tầm thường gây chuyện dẫn phát bạo động, vô ý đâm Cùng biết bị thương, ngược lại còn nói được đi qua. Nhưng việc này phát sinh khi thu hoạch vụ thu, đến tháng chạp mới truyền đến kinh thành.

https://thuviensach.vn

Cái này không phải do Nguyên Vũ đế không coi trọng.

Ngày thu được tin tức, Nguyên Vũ đế liền triệu Thái tử và vài vị Vương gia vào điện Cần Chính thương nghị việc này.

Vốn dĩ Nguyên Vũ đế định phái cá nhân đi Duyện Châu ám tra, loại án này kém chút nữa gây tai nạn chết người, vốn nên do Chúc vương tiếp nhận. Nhưng mà Chúc vương nghe nói cần phải tra rõ chân tướng sự thật Duyện Châu gặp chuyện không may, còn muốn cầm bằng chứng tới chứng minh, nên lấy cớ đùn đẩy, nói Hình bộ có mấy đại án đang kiểm chứng, tạm thời không có cách nào rời kinh.

Không biết vì sao, Thái tử cũng hát đệm nói đỡ cho Chúc vương, nói gần đây Chúc vương sự vụ quấn thân, chỉ sợ phân không ra tâm tư tới Duyện Châu.

Kỳ vương, Lễ vương và Sầm vương ban sai không ít chuyện, lại chưa từng làm qua án tử, huống chi tình huống Duyện Châu phức tạp, nơi nào bọn họ chịu mạo nguy hiểm đi trước? Tự nhiên cũng không hé răng.

Nguyên Vũ đế vốn định để Chúc vương chọn một quan viên Hình bộ đến Duyện Châu ám tra, Thái tử lại tự mình đề nghị, nói Thụy vương rảnh rỗi, không bằng phái hắn ta đi một chuyến.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 137: Bạo Loạn

Thái tử vừa nói ra đề nghị này, Chúc vương liền tán thành.

Ba người Kỳ vương thấy cái chuôi hỏa thiêu này không rớt lên người mình, đương nhiên mừng rỡ đem đề nghị này tạc thực, ào ào phụ họa.

Nhất thời, tầm mắt mấy người này đều đặt lên người Thụy vương.

Nguyên Vũ đế hỏi Thụy vương có nguyện ý tới Duyện Châu trước một chuyến hay không?

Tuy rằng trong lòng Thụy vương biết, đến Duyện Châu chẳng phải chuyện tốt lành gì? Nhưng nói đến nước này, nếu hắn ta cũng chống đỡ cho qua, chỉ sợ bất mãn lúc trước Nguyên Vũ đế đặt trên đám người Chúc vương sẽ chuyển tới trên người hắn ta.

Cho nên Thụy vương đáp ứng nhận cọc chuyện xấu này.

Đồng thời, lúc Thụy vương gật đầu, hắn ta cũng mẫn cảm chú ý tới biểu tình thả lỏng của Chúc vương và Thái tử.

Thụy vương âm thầm cảnh giác trong lòng.

Đã xác định là Thụy vương đi Duyện Châu ám tra trước, lúc này Nguyên Vũ đế cho đám người Thái tử lánh về trước, ông ta cùng Thụy vương nói chuyện Duyện Châu.

Chờ Thái tử và vài vị Vương gia rời khỏi đó, Nguyên Vũ đế ngồi ở phía sau mặt bàn, than nhẹ một tiếng.

https://thuviensach.vn

"Thụy vương, đi tới Duyện Châu sợ là có chút nguy hiểm."

Nguyên Vũ đế nhìn Thụy vương nói:

"Lần này ngươi đi, không thể nắm rõ, chỉ có thể ngầm hỏi. Sưu tập chứng minh việc thực tế, ngược lại không cần nóng vội."

Thụy vương cung thắt lưng vuốt cằm, nói:

"Nhi thần nhất định tận lực điều tra rõ tình hình thực tế, không phụ sự nhờ vả của phụ hoàng."

Nguyên Vũ đế nhìn Thụy vương nửa ngày, thu hồi tầm mắt, nghiêm mặt nói:

"Duyện Châu có ba đại tộc Tề, Lỗ và Vũ Văn. Lúc Đại Ngụy kiến quốc, đối với Duyện Châu cơ hồ là thực hành chính sách nuôi thả. Một là, vì Duyện Châu có vị trí độc đáo, phía Đông là biển tiếp giáp Cao Câu Lệ, phía Tây có núi cao sừng sững, thật sự là một nơi phong bế dễ thủ khó công; hai là, cho tới bây giờ dân chúng ở Duyện Châu vô cùng sợ hãi ba đại tộc, cao ở triều đình, dân tâm không đều, cho nên cũng khó quản trị. Giờ lại đến chuyện của Duyện Châu Cùng Biết, hơn phân nửa cùng ba đại tộc ở Duyện Châu thoát không xong can hệ."

Nghe Nguyên Vũ đế nói xong, Thụy vương vuốt cằm nói:

"Nhưng bởi vậy mà thương tổn quan viên triều đình, còn muốn giấu diếm việc này... Nói vậy trong đó có ẩn tình không thể cho ai biết."

"Cho nên trẫm nói, lần này di hành tới Duyện Châu, có chút nguy hiểm."

Ánh mắt Nguyên Vũ đế hơi nheo lại, nếp nhăn nơi khóe mắt càng sâu.

Ông ta dừng một lát mới nói:

https://thuviensach.vn

"Cọc án tử này, đúng ra nên phái Hình bộ thẩm tra. Thái tử đề cập để ngươi gánh trách nhiệm này, quả thực làm trẫm có chút ngoài ý muốn. Càng ngoài ý muốn là, vậy mà Chúc vương cũng tán thành."

Thụy vương nhanh chóng chăm chú nhìn biểu cảm của Nguyên Vũ đế, lập tức dùng bộ dạng phục tùng che giấu.

"Tính tình Chúc vương, trẫm rất rõ ràng. Hắn ta không có mưu lược gì, tính tình cũng rất bạo ngược. Theo lý mà nói, nếu hắn ta sợ tự mình tới đó sẽ có nguy hiểm, vậy cũng là phái một quan viên Hình bộ nào đó mới đúng. Dù sao nếu làm tốt án tử này, cũng là một chiến tích."

Sắc mặt Nguyên Vũ đế có chút rét run:

"Nhưng mà, chẳng những hắn ta không tự mình đi, còn nói phụ họa để ngươi đi, cái này có chút ý vị sâu xa."

Nguyên Vũ đế không có nói đến cùng, ông ta trầm mặc một lúc lâu, mới mở miệng nói:

"Ngươi đi Duyện Châu ám tra việc này, đồng thời trẫm sẽ phái người âm thầm theo bảo vệ ngươi, để ngừa vạn nhất. Không đến thời điểm mấu chốt, những người này sẽ không xuất hiện. Ngươi tận lực tra rõ ràng chuyện này."

Thụy vương khom người phúc lễ, nói:

"Nhi thần tuân chỉ, tạ phụ hoàng."

"Ừ."

Nguyên Vũ đế gật gật đầu, nói:

"Việc này không nên để lâu, hôm nay ngươi liền rời kinh đi Duyện Châu đi. Đừng mang theo nhiều người, ngừa để lộ tiếng gió."

https://thuviensach.vn

Thụy vương lĩnh chỉ ra cung, vội vàng về phủ dùng cơm trưa, bất chấp bồi Thường Mộc Chi về phủ An Viễn hầu, liền rời khỏi kinh.

Quan đạo Đại Ngụy xây dựng thật sự hoàn thiện, cứ cách hai ba trăm dặm sẽ gặp một trạm dịch. Trạm dịch không tiếp đãi tạp vụ người chờ, chỉ tiếp đãi người có quan phù, gia quyến cập kỳ viên chức. Mặt khác, thư tín Đại Ngụy cũng thông qua trạm dịch truyền tới lui.

Thụy vương đi tới Duyện Châu trước, tự nhiên cũng đi theo quan đạo.

Bởi vì đi rất đột ngột, Thụy vương lại chưa bao giờ rời nhà quá xa, cho nên không biết làm sao che lấp thân phận. Việc này phải tiến hành giấu kín, cho nên sau khi Thụy vương cân nhắc, liền viết thư, để Viêm Thanh trở về tìm Lưu Đồng, nhường Lưu Đồng làm giúp hắn ta một ít văn điệp thân phận giả rồi đưa cho Viêm Thanh mang về.

Sau này, Thụy vương nhất định bảo trì lưu thông thơ từ cùng Lưu Đồng, giấu kín một ít tin tức truyền lại từ Duyện Châu với Lưu Đồng.

Thụy vương ở Duyện Châu ám tra tiến triển Duyện Châu Cùng Biết bị đâm bị thương cũng không nhiều thuận lợi, dân chúng Duyện Châu vừa nghe có người hỏi việc này, liền im miệng không nói, giữ kín như bưng.

Thụy vương chỉ có thể ấn tâm tư xuống, chậm rãi tra.

Một lần tra này, liền qua hơn nửa tháng.

Thẳng đến lúc gần tới niên quan, các nơi ở Duyện Châu đều náo nhiệt hẳn lên, dân chúng cũng bắt đầu chẳng câu nệ nhiều, dần dần, một ít tiếng gió này mới truyền đến tai Thụy vương.

Trong đăng ký ở hộ Bộ, sản lượng lương sản của Duyện Châu liên tục chiếm vị trí rất thấp. Nhưng theo cách nói của dân chúng Duyện Châu, lương sản ở Duyện Châu không thiếu, tương phản, cơ hồ sản lượng hàng

https://thuviensach.vn

năm đều rất cao. Hơn nữa lại thường xuyên lui tới cùng thương nhân Cao Câu Lệ, kinh tế Duyện Châu vô cùng phồn vinh, đây là một cái nơi to mọng.

Năm nay thu hoạch vụ thu, Duyện Châu lại có một mùa thu hoạch bội thu. Ba đại tộc liên hợp lại, báo cáo về triều đình mẫu sản lượng thấp như năm rồi, lại dùng mức giá rẻ bèo mua lại tất cả số lương thực này. Độc chiếm nó, sau đó lấy giá cao bán ra ngoài.

Tuy rằng dân chúng Duyện Châu ước gì không giao thuế cho triều đình. Nhưng đối với sự xâm chiếm thành quả lao động của ba đại tộc, tổn hại lợi ích của bọn họ, vẫn có vài phần oán hận.

Còn có mấy hộ nhân gia như vậy, bất mãn với hành động này của ba đại tộc, náo loạn lên.

Dưới tình huống lúc đó như vậy, chưởng gia của ba đại tộc sau một phen thương lượng, liền sai người đánh chết đương gia của mấy hộ nhân gia náo loạn đó tại đương trường. Còn gia quyến của bọn họ, cũng bị ba đại tộc Duyện Châu bắt ép Tri châu nhốt vào tù.

Tri châu Duyện Châu tên là Trương Ngờ, thời gian hắn ta nhậm chức Kỳ đầy còn chưa đến một năm. Hắn ta đã nhịn hai năm, không nghĩ tới cuối cùng lại xảy ra sự cố.

Muốn bình an vô sự làm được chức Kỳ đầy ở Duyện Châu, vững vàng đổi đi nơi khác thậm chí thăng quan, Trương Ngờ cũng chỉ có thể ngoan ngoãn nghe theo an bài của ba đại tộc.

Trương Ngờ thỏa hiệp, nhưng không có nghĩa là tất cả quan viên đều nguyện ý vứt bỏ tôn nghiêm làm con rối bị ba đại tộc thao túng.

Cùng biết(1) Bàng Lương là một trong số đó.

https://thuviensach.vn

< (1): chức quan nhỏ ở Duyện Châu>

Bàng Lương âm thầm nhìn gia quyến mấy hộ nhân gia đó bị bỏ tù, âm thầm viết chứng từ cho bọn họ điểm chỉ, tính toán tìm cách mang chứng cớ này tới kinh thành.

Nhưng mà hành động của Bàng Lương lại bị Tiểu Lại bên cạnh hắn ta phát hiện, Tiểu Lại nói việc này cho Trương Ngờ biết.

Thời điểm Bàng Lương sắp sửa rời thành Duyện Châu, bị người của ba đại tộc và Trương Ngờ ngăn cản.

Bàng Lương muốn chạy trốn, lại quả bất địch chúng, không thể đào thoát. Trong lúc hỗn loạn, hắn ta bị người ba đại tộc đâm bị thương.

Sau này, người của ba đại tộc dùng mẫu thân bị mù của Bàng Lương áp chế hắn ta, ra lệnh cưỡng chế hắn ta ngậm miệng lại.

Mặc kệ là đương gia mấy hộ nhân gia nháo sự bị đánh chết tại đương trường, hay là Cùng biết Duyện Châu bị đâm trọng thương, thực sự đều là xảy ra trước mặt công chúng. Rõ như ban ngày, lanh lảnh càn khôn, ba đại tộc dùng phương thức như vậy hướng dân chúng Duyện Châu nhắn dùm một tin tức —— bọn họ chính là Hoàng đế trên đất Duyện Châu, ai dám phản kháng, nếu người nhà ai nháo sự như mấy hộ nhân gia đó, sẽ có kết cục là không biết tự lượng sức mình giống như Cùng biết.

"Nhưng thật ra, đó còn không phải chuyện tối tăm làm người ta không thể tưởng tượng. Sau đó chuyện này phát triển lên, mới là mấu chốt của vấn đề."

Lưu Đồng nhẹ giọng nói.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 138: Thâm Tra

Sau khi Bàng Lương bị khống chế, ba đại tộc cũng sinh ra cảm giác nguy cơ. Sợ có người đem việc này truyền tới kinh thành.

Càng vì e ngại, tự nhiên muốn chịu triều đình quản thúc Tri châu Duyện Châu.

Trương Ngờ phối hợp với người của ba đại tộc, dán bố cáo, coi như uy hiếp dân chúng một phen, để bọn họ thủ khẩu như bình không được nói lung tung. Bằng không kết cục của bọn họ sẽ không tốt hơn mấy nhà kia.

Dân chúng Duyện Châu giận mà không dám nói, nhưng chính xác thì không dám mạo phạm quyền uy của ba đại tộc.

Cho nên sau khi xảy ra việc bạo loạn lúc thu hoạch vụ thu, kinh thành vẫn không biết gì.

Nhưng dưới chính sách tàn bạo cùng áp bách, nhất định sẽ có phản kháng.

Trong mấy hộ nhân gia kia, có một hài tử tên Kỷ Quang Mạc của một hộ nhân gia lúc trước rời nhà du học xa, đã đi hai năm, đến lúc này hạ tuần một năm tháng mười mươi trở về nhà.

Vừa về nhà phát hiện trong nhà không có ai, hỏi hàng xóm chung quanh thì thấy ánh mắt hàng xóm lóe lên, trả lời không biết.

https://thuviensach.vn

Kỷ Quang Mạc đọc vạn quyển sách, lại vượt vạn dặm đường, ánh mắt nhìn người tự nhiên sâu xa. Lúc này liền biết đã xảy ra chuyện.

Hắn ta cũng không ở phụ cận nhà quá lâu, mà lập tức rời khỏi đó. Tìm một nơi ẩn nấp thường phục một phen mới trở về.

Rồi sau đó hắn ta nhìn thấy, vậy mà có quan sai đi lại ở phụ cận nhà hắn ta, mà người hàng xóm đối mặt với quan sai lớn tiếng khóc nói:

"Quan gia, tiểu nhân thật sự thấy Quang Mạc trở lại mà! Này, điều này sao có thể? Mới đảo mắt đã không thấy người ..."

Kỷ Quang Mạc thầm rùng mình, rời khỏi đó.

Nhìn thái độ của hàng xóm và sự xuất hiện của quan sai, Kỷ Quang Mạc khẳng định trong nhà nhất định đã xảy ra chuyện lớn.

Hắn ta cũng không dám lại đi hỏi người quen biết, mà là chuyên môn tìm khất nhi đầu đường hỏi thăm.

Ngại ba đại tộc, đám khất nhi cũng không dám nói gì. Nhưng đối mặt với đồ ăn và bạc trắng, rất nhanh bọn họ đã đem chuyện mình biết nói thẳng ra.

Kỷ Quang Mạc biết chuyện phụ thân mình đã chết, tất cả người nhà đều bị bỏ tù.

Không có người nào dám truyền tin tức này ra ngoài, nhưng Kỷ Quang Mạc hắn lại không sợ. Lúc này hắn ta viết một phong thư cho một bằng hữu mình kết giao lúc xuất ngoại du học, kể đơn giản tình huống trong nhà, lược bỏ chỗ hiểm yếu. Sau đó, tự mình đến kinh thành.

Nhưng sau đó, bằng hữu không có tin tức của hắn ta; việc ở Duyện Châu, cũng không nghe được chút tiếng gió nào.

https://thuviensach.vn

Toàn bộ tháng 11 đều cùng chi thất liên, bằng hữu của hắn ta liền biết bạn mình đã xảy ra chuyện.

Sau một phen châm chước, đầu tháng chạp bằng hữu của Kỷ Quang Mạc mới đưa được tin tức này đến kinh thành, sau đó truyền đến tai Nguyên Vũ đế.

Vì không muốn dẫn lửa thiêu thân, bằng hữu của Kỷ Quang Mạc chỉ nói Duyện Châu xảy ra bạo loạn, Cùng biết Duyện Châu bị đâm trọng thương. Còn lại, hắn ta không dám nói.

Nhưng với tin tức này, đã đủ gây chú ý với Nguyên Vũ đế.

Kinh thành và Duyện Châu cách nhau cũng không tính đặc biệt xa. Vì sao khi xảy ra bạo loạn lúc thu hoạch vụ thu tới bây giờ mới có người truyền đến, hơn nữa còn là thông qua con đường không chính thức?

Nguyên Vũ đế quyết định điều tra rõ việc này, mới có sự góp mặt của Thụy vương.

"Ngũ ca nghĩ biện pháp cho người ngầm liên hệ với Bàng Lương, xác nhận ba đại tộc ở Duyện Châu giết người hung ác bên đường, cùng với việc Tri châu Duyện Châu vẽ đường cho hươu chạy là có thực. Cũng để Bàng Lương viết chứng từ, đóng dấu tay."

Lưu Đồng uống một ngụm trà, than nhẹ:

"Thật lâu không uống trà xanh ngọt lành như vậy."

Thường Nhuận Chi lại rót thêm cho hắn một ly trà đầy, nói:

"Bây giờ chàng đã trở lại, muốn uống cạn có thể uống đủ."

Lưu Đồng nháy mắt mấy cái với Thường Nhuận Chi:

https://thuviensach.vn

"Trà do nàng pha, uống tốt nhất."

Thường Nhuận Chi khẽ cười:

"Đi, vậy sau này trà của chàng, đều do thiếp phao cho chàng?"

"Vậy thì tốt quá."

Lưu Đồng mặt mày hớn hở, lại uống một ngụm trà, nói:

"Ta nói đến chỗ nào rồi?"

"Nói đến chỗ Thụy vương lấy được chứng từ từ tay Bàng Lương."

"Đúng rồi."

Lưu Đồng gật đầu, tiếp tục nói tình huống Thụy vương ở Duyện Châu.

Sau khi lấy được chứng cớ này, Thụy vương nảy sinh nghi hoặc trong lòng.

Nếu như ba đại tộc khổ tâm cô nghệ phong tỏa tin tức này như vậy, xem ra cũng rất thành công. Nhưng chuyện này, làm sao lại truyền đến kinh thành?

Thụy vương cảm thấy tin tức này đến có chút đột ngột, không nghĩ buông tha manh mối này. Lúc này liền hỏi người Nguyên Vũ đế âm thầm phái tới, do đó biết được bằng hữu Nghiêm Đình của Kỷ Quang Mạc.

Nghiêm Đình xuất thân đại tộc Bàng chi, cũng không có giao tập gì với ba đại tộc Duyện Châu. Thụy vương tự mình tìm tới cửa hỏi Nghiêm Đình việc này, Nghiêm Đình biết được thân phận của Thụy vương, cũng nói rõ hết chuyện mà hắn ta biết cho Thụy vương nghe.

https://thuviensach.vn

Biết được Kỷ Quang Mạc đến kinh thành liền không có tin tức, Thụy vương nhíu mày.

Nghiêm Đình nói, Kỷ Quang Mạc vào kinh cáo ngự trạng, nhưng cũng không có nghe nói trong kinh thành có người cáo ngự trạng.

Lúc này, Thụy vương liền liên tưởng đến Chúc vương.

Nếu quả thật Đại Ngụy có người trên đường nói muốn cáo ngự trạng, đại cổ ngự trạng an trí ở cửa lớn Hình bộ Thẩm Vấn tư, một mặt cổ to như vậy, gõ lên cũng là vang thùng thùng.

Nếu Kỷ Quang Mạc cáo ngự trạng, vậy tự nhiên hắn ta chỉ có thể đến Thẩm Vấn tư Hình bộ đánh đại cổ ngự trạng.

Nhưng trong đoạn thời gian đó, cũng không có nghe nói có người cáo ngự trạng.

Trừ phi, Kỷ Quang Mạc không có lựa chọn cáo ngự trạng.

Lại hoặc là... Kỷ Quang Mạc đến Hình bộ cáo ngự trạng, lại bị người ta giấu giếm.

Liên tưởng đến lúc đó, Nguyên Vũ đế yêu cầu cần người đi Duyện Châu điều tra rõ tình hình thực tế. Chúc vương tìm cớ chống đẩy cho qua, bỗng nhiên Thụy vương cảm thấy đoàn sương mù này trở nên có chút lớn.

Sau khi từ biệt Nghiêm Đình, Thụy vương đem chứng cứ trên tay nhất nhất sửa sang lại cho tốt. Giao một phần cho người Nguyên Vũ đế ngầm phái tới, để ngừa vạn nhất, cũng để bọn họ trở về nói với Nguyên Vũ đế, cần ám tra lại ghi chép lui tới Thẩm Vấn tư Hình bộ, xem có người tên Kỷ Quang Mạc từng xuất hiện qua hay không?

Giải quyết chuyện đến nước này, cũng coi như viên mãn.

https://thuviensach.vn

Khi đó đã là hai mươi hai thánh chạp, Thụy vương tính thời gian, quyết định ám tra thêm mấy ngày nữa. Hai mươi tám tháng chạp có thể quay lại kinh.

Hắn ta liền viết thư về kinh thành.

Nhưng thư đi bất quá nửa ngày, sự tình liền xảy ra biến hóa.

Lương Bằng được mệnh lệnh của Thụy vương đi tửu lâu ám tra, nghe được công tử nhà họ Tề là một trong ba đại tộc lúc uống rượu cùng bạn bè có thổi phồng, nói đương kim hoàng đế bọn họ còn không ngại, sau khi Thái tử đăng cơ, lại càng không cần sợ.

Bạn bè hỏi vì nguyên do gì? Tề công tử nói, Thái tử còn phải hỗ trợ Tề gia bọn họ theo Cao Câu Lệ kiếm tiền tài, làm sao dám đắc tội bọn họ?

Lời nói bên trong rất ư càn rỡ.

Lương Bằng nghe xong hoàn toàn, sau khi trở về liền báo lại cho Thụy vương.

Cùng Thái tử nhấc lên quan hệ, Thụy vương vốn không muốn tra tiếp, nhưng lại nghĩ tới ngày ấy ở điện Cần Chính, người đầu tiên đề nghị hắn ta tới Duyện Châu là Thái tử, khiến cho hắn ta đâm lao phải theo lao. Trong lúc nhất thời tâm sinh mâu thuẫn, cuối cùng vẫn phải thuận theo chủ tâm tiếp tục tra xuống.

Một lần tra này, thật sự làm Thụy vương sợ ngây người.

Từ sớm Thái tử đã có lui tới cùng người Tề gia, những năm gần đây Tề gia dựa vào các loại gia dịch cùng Cao Câu Lệ, tích góp được không ít ngân lượng, trong đó còn bao gồm buôn bán nô lệ.

https://thuviensach.vn

Loại giao dịch này, không có phí tổn nhưng tiền lời cực cao. Có Thái tử đứng phía sau làm hậu thuẫn, sinh ý này của Tề gia quả thực như cá gặp nước.

Thái tử thông qua Tề gia lãm tiền, Tề gia có Thái tử che chở, càng thêm không kiêng nể gì vô pháp vô thiên ở Duyện Châu.

Đây là nguyên nhân Thái tử không đồng ý Duyện Châu bại lộ ở triều đình.

Còn Thái tử hát đệm giúp Chúc vương không đến Duyện Châu, chắc là vì nguyên nhân khác —— bọn họ ở Duyện Châu, có lợi ích cộng đồng, cũng có kiêng kị cộng đồng.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 139: Tội Liên

Editor: Bộ Yến Tử

Chúc vương là người có ý nghĩ đơn giản, người như vậy hơn phân nửa sẽ bị người ta tính kế đến chết, nhưng hắn ta rất may mắn là, hắn ta có một mẫu phi khôn khéo và một ngoại gia có thế lực.

Mẫu phi của Chúc vương là Tĩnh phi, là một nữ nhân ít lời thiếu ngữ, nhưng bà ta có vài phần thông minh.

Khi Chúc vương được phong Vương, bà ta liền dựa vào quyền thế nhà mẹ đẻ, thông qua một ít quan hệ thông gia quải cong, cùng Lỗ gia ở Duyện Châu thành lập liên hệ.

Nhi tử được phong Vương, Tĩnh phi đối với tương lai có chút ý tưởng. Biết nhi tử sẽ không ngầm mưu quỷ kế, Tĩnh phi nghĩ nếu như thực đến một ngày kia, trước hết để lại cho mình và nhi tử một con đường sống, bác một bác. Bác không xong, dựa vào con đường đó chạy thoát là được.

Con đường này, chính là Lỗ gia.

Lỗ gia và hoàng tộc Cao Câu Lệ vốn có lui tới, Tĩnh phi để Chúc vương thông qua Lỗ gia liên lạc với Cao Câu Lệ, nhường Chúc vương không đến nỗi vạn bất đắc dĩ, không được động đến Lỗ gia.

Tuy rằng Chúc vương lỗ mãng ngu dốt, nhưng lại rất nghe lời Tĩnh phi. Vài năm như một ngày, vẫn bất động thanh sắc cho Lỗ gia chút ơn huệ nhỏ.

https://thuviensach.vn

Xong việc phạm nhân Lỗ gia, chỗ thượng đương Hình bộ, Chúc vương đều có thể cho hắn ta lau quệt. Một ít đại án muốn án, đề cập chút chuyện mất đầu, Chúc vương còn có thể cho thay đổi tử tù. Danh sách địch nhân của Lỗ gia, Chúc vương đều nắm trong tay, cũng có thể nghĩ biện pháp gán tội danh thay Lỗ gia diệt trừ dị kỷ.

Chuyện như vậy xảy ra cũng không nhiều, nhưng làm kiện tiếp theo, làm cho người ta biết đó là gièm pha.

Cho nên Chúc vương liên tục cẩn thận, chưa bao giờ bại lộ qua chuyện của Lỗ gia.

Nhưng không chịu nổi, hai nhà Tề - Lỗ đều ở Duyện Châu, đều là một trong ba đại tộc. Hai nhà có hợp tác, tự nhiên cũng có cạnh tranh. Lúc công tử, thiếu gia hai nhà nổi tranh đấu, không thiếu được muốn bắt tới hậu đài của mình mà nói ra.

Thái tử và Chúc vương đã biết, đối phương cũng đồng dạng có liên hệ cùng Duyện Châu.

Tuy rằng không biết cụ thể mối liên hệ là gì? Nhưng không ngại bọn họ cộng đồng thủ hộ lợi ích một phương, cũng kiêng kị lẫn nhau.

Loại cân bằng vi diệu này, cho đến lúc Cùng biết Duyện Châu bị đâm trọng thương truyền đến ngự tiền cân bằng như cũ.

Thụy vương tra được Tề gia và Thái tử có quan hệ, khi đó cũng không rõ ràng mối liên hệ của Lỗ gia và Chúc vương.

Trong lòng hắn ta âm thầm hoài nghi, sau khi Kỷ Quang Mạc đến kinh thành thì mất tích, nhất định có liên quan đến Hình bộ và Chúc vương, lại cũng không có tìm ra chứng có gì để chứng minh.

https://thuviensach.vn

Mắt nhìn đã tới niên quan, Thụy vương cũng không muốn tiếp tục ở lại Duyện Châu.

Hắn ta tự mình thu thập một phần chứng cớ, tinh tế quản lý, liền tính toán theo hành trình về kinh.

Nhưng nửa đường quay về kinh, Thụy vương lại bị một nhóm người ám sát. Thụy vương không đề phòng, ngã từ trên ngựa xuống bị quăng gãy chân.

May mắn có người Nguyên Vũ đế phái tới bảo hộ, Thụy vương mới có thể không đến nổi chiết tổn quá mức.

Nhưng mà dù người Nguyên Vũ đế phái tới là tinh anh, cũng không chống lại được địch nhân số lượng nhiều. Cuối cùng hai bên lưỡng bại câu thương, bên này người của Thụy vương chết không sai biệt lắm, mà địch nhân cũng không còn sót một người sống.

Chứng cớ này, càng là ở ban đầu liền bị người tìm kiếm đi ra, hủy sạch sẽ.

Thụy vương quyết định thật nhanh, để Lương Bằng và Viêm Thanh mang hắn ta cải trang một phen, tá túc ở một hộ nông gia ngoại thành, sau đó viết thư, quang minh chính đại gửi về kinh thành cho Lưu Đồng, ám chỉ Lưu Đồng đến tiếp ứng. Do sợ Thụy vương phi và Hiển tần biết việc này sẽ kinh hoảng, xảy ra sơ xót gì cho nên Thụy vương quyết định trước tạm thời án binh bất động.

Khi thư qua trạm dịch, bị người cẩn thận coi qua, chậm trễ chút thời gian. Bằng không, Lưu Đồng ở kinh thành đã sớm có thể thu được thư Thụy vương viết, cũng có thể sớm một chút tới đón ứng Thụy vương.

"Sau đó thì sao?"

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi nâng má hỏi Lưu Đồng:

"Vì cái gì khi trở về Thụy vương còn muốn che che lấp lấp không chịu lộ diện?"

Lưu Đồng than nhẹ, nói:

"Thời điểm Ngũ ca ở nông gia dưỡng thương, bên kia tự nhiên phụ hoàng cũng chiếm được chứng cứ huynh ấy phái người đưa trở về trước. Rồi sau đó liên tục không thấy người đưa tin tức của Ngũ ca và phụ hoàng. Sau này phụ hoàng mới phái người đến tìm Ngũ ca, âm thầm... Đại khái cũng đã đi ám tra Hình bộ."

"Vậy còn Thái tử?"

Thường Nhuận Chi nhịn không được hỏi:

"Thái tử... Thánh thượng có thể tra xét?"

Lưu Đồng cau mày, nhẹ nhàng lắc đầu nói:

"Cái này ta không rõ ... Liên quan đến Thái tử và Tề gia, dường như Ngũ ca không báo cho phụ hoàng biết."

Lưu Đồng dừng một chút, nói:

"Người phụ hoàng phái tới truyền đạt ý tứ là, để Ngũ ca tạm thời đừng nói cho bất luận kẻ nào hành tung của huynh ấy, trước cứ nhìn xem tình huống phát triển sự tình. Đó cũng là ý Ngũ ca đang nghĩ. Ta coi, dường như Ngũ ca muốn ngầm đem sự tình Tề gia và Thái tử, còn có Lỗ gia và Chúc vương, tra cho rõ ràng."

Thường Nhuận Chi nhấp mím môi, nhẹ giọng hỏi:

"Lỗ gia và Chúc vương có liên hệ, làm sao Thụy vương biết đến?"

https://thuviensach.vn

"Ngũ ca là thông qua Kỷ Quang Mạc và Hình bộ, liên tưởng đến sự khác thường của Chúc vương, sau đó lại thông qua việc nhớ lại Bàng Lương thuyết minh tình hình thực tế dấu vết để lại ở Duyện Châu cho huynh ấy, suy đoán ra."

Lưu Đồng nói:

"Vài năm nay, Tề gia, Vũ Văn gia tốt xấu ra án tử, còn có hai ba cái đền tội, nhưng Lỗ gia, người phạm án không ít, người trong danh sách không thiếu, một người đền tội cũng không có. Từ đó có thể suy ra, trừ bỏ chủ sự Hình bộ, còn có thể là ai? Phạm vào tội lớn, vốn nên lưu đày hoặc mất đầu, phạt vài đồng tiền là có thể thoát tội... Loại án này, ai viết ra được?"

Lưu Đồng vuốt ve ly trà, ánh mắt nặng nề:

"Chỗ Duyện Châu, nên động thủ trị trị. Cũng không biết, lúc này phụ hoàng có thể hạ quyết tâm hay không."

Thường Nhuận Chi trầm tư một lát, nhẹ giọng nói với Lưu Đồng:

"Hôm nay sinh thần của Thánh thượng, thiếp thấy ông ta đối với Thái tử và Chúc vương cũng không có gì không ổn. Có phải Thánh thượng căn bản không biết hai người bọn họ cùng Duyện Châu có liên hệ?"

Lưu Đồng không nói, Thường Nhuận Chi chỉ có thể nói:

"Nếu là Thánh thượng không có hành động, Thụy vương tiếp tục che giấu hành tung như vậy... Chỉ sợ là bạch bận việc."

"Ai nói không phải."

Lưu Đồng đóng chặt mắt:

"Nhưng cũng chỉ có thể chờ phụ hoàng quyết định."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi gật đầu, hốt hoảng nhớ tới, vội hỏi:

"Đúng rồi, ám sát Thụy vương, là người của ba đại tộc Duyện Châu sao? Đã điều tra xong chưa? Bọn họ ám sát thất bại, có tiếp tục hành động không vậy?"

Lưu Đồng nói:

"Lúc đó ta muốn mang theo Ngũ ca hồi kinh, người của phụ hoàng cũng tìm đến, vốn định đi tiểu đạo, Ngũ ca lại nói cứ đi theo phản đạo, thoải mái đi quan đạo càng an toàn chút, chúng ta liền một đường duyên quan đạo trở về, ngược lại đích xác bình bình an an. Khi sắp đến kinh, người phụ hoàng phái đến nói, đến ám sát Ngũ ca, là người Vũ Văn gia."

"Vũ Văn gia?"

Thường Nhuận Chi trợn to mắt:

"Không phải người Tề gia, Lỗ gia à?"

"Không phải."

Lưu Đồng lắc đầu:

"Quả thật làm người ta thấy tò mò."

Lưu Đồng đăm chiêu.

Hai phu thê nói nửa ngày, Thường Nhuận Chi giải thích được ít nghi hoặc, lại nảy sinh thêm tò mò mới.

Nàng thở dài, ỷ ôi tiến vào trong lòng Lưu Đồng, nói:

"Nghe chàng nói quả thực làm cho người ta thấy kinh tâm động phách, lại rất dọa người. Sau này thiếp cũng không dám cho chàng rời kinh."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng bật cười, ôm nàng nói:

"Ở ngoài kinh thành cũng không phải hiểm địa gì, sau này ta cần rời kinh ban sai, chẳng lẽ nàng cũng muốn ngăn cản ta?"

Thường Nhuận Chi mím môi nói:

"Nếu thiếp ngăn cản chàng, chàng đi hay là không đi?"

Thường Nhuận Chi quấn lấy thắt lưng Lưu Đồng, Lưu Đồng dở khóc dở cười, suy nghĩ một lát nghiêm trang nói:

"Trong lòng ta không muốn đi, nhưng không thể không đi... Bằng không bổng lộc hàng năm cho nàng dưỡng gia sẽ biến thiếu."

Thường Nhuận Chi cúi đầu cười.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 140: Biện Pháp

Editor: Bộ Yến Tử

Hai phu thê mấy ngày không gặp, tự nhiên muốn hỗ tố tâm sự một phen.

Chờ hai người đứng dậy, sắc trời cũng đã đen.

Diêu Hoàng cho người bày cơm, Thường Nhuận Chi gọi nàng ta lại nhỏ giọng dặn dò vài câu, giao đãi vấn đề chỗ ở áo cơm của Thụy vương.

"Chuyện Thụy vương gia ở trong phủ, đừng cho nhiều người biết. Tin tức này không thể truyền ra ngoài."

Thường Nhuận Chi nói:

"Người hầu hạ bên kia, ngươi phải giao đãi rõ ràng."

Diêu Hoàng gật đầu xác nhận.

Lưu Đồng nhìn Thường Nhuận Chi, cười nói:

"Ngũ ca không câu nệ tiểu tiết, cũng không phải không ở nơi này của ta nghỉ ngơi qua, không cần thiết mọi chuyện đều chú ý."

Thường Nhuận Chi dừng một lúc, nhìn về phía Lưu Đồng nói:

"Thiếp đây không phải nghĩ cho cái chân bị thương của Thụy vương sao?"

Thường Nhuận Chi gắp thêm thức ăn cho Lưu Đồng, hỏi hắn:

https://thuviensach.vn

"Thụy vương bị thương có nặng không? Bao lâu có thể tốt? Thiếp thấy huynh ấy đi còn không xong."

Lưu Đồng nói:

"Bị ngã ngựa, đại phu đã xem qua rồi, chỉ nói là bị trẹo gân. Tình huống có chút nghiêm trọng, phỏng chừng phải dưỡng hơn một tháng."

Thường Nhuận Chi suy nghĩ hồi lâu:

"Vừa vặn Thụy vương xong xuôi một kiện việc xấu, cũng có thể dùng chuyện này làm cái cớ, tạm thời nghỉ ngơi một thời gian."

Lưu Đồng cũng gắp đồ ăn cho vào chén Thường Nhuận Chi, trả lời nàng:

"Buổi chiều mệt nhọc, ăn nhiều chút nha."

Thường Nhuận Chi đỏ mặt, không khỏi trừng mắt nhìn Lưu Đồng.

Sau khi dùng cơm, Thường Nhuận Chi tinh tế nói lại toàn bộ chuyện trong phủ Hoàng tử cho Lưu Đồng nghe.

Lưu Đồng có cũng được mà không có cũng không sao nghe, cũng không mấy để tâm.

Thường Nhuận Chi thấy, nói vài câu cho xong tình huống này, sau đó chủ động nhắc tới chuyện khác.

"Lúc trước chúng ta có nói qua, chuyện chuyển biến phương pháp giúp đỡ người Tây Vực. Đã nhiều ngày, chàng không có ở đây, lúc nhàn rỗi thiếp suy nghĩ được hai biện pháp."

Thường Nhuận Chi nghiêng người dựa vào cái đệm phía sau, nhàn nhạt nói.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, toàn bộ lực chú ý của Lưu Đồng đều chuyển đến chuyện nàng đang nói, hai mắt sáng lấp lánh nhìn Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi chỉ cười không thèm nói.

Lưu Đồng sửng sốt chớp chớp mắt, giật mình phản ứng lại, vừa cười vừa nhéo nhéo mũi nàng:

"Phụ nhân lớn mật, vậy mà ở trước mặt vị hôn phu của nàng làm bộ làm tịch, phải bị tội gì?"

Thường Nhuận Chi hừ một tiếng, nói:

"Nếu như chàng muốn bắt thiếp vấn tội, vậy biện pháp này, thiếp vĩnh viễn không nói ra khỏi miệng đâu."

"Nhuận Chi ngoan, nàng tốt nhất."

Lúc này, Lưu Đồng tước vũ khí đầu hàng, giữ chặt Thường Nhuận Chi, hung hăng hôn một cái lên mặt nàng:

"Mau nói cho ta biết đi, đến cùng là biện pháp gì?"

Vui đùa hai câu, Thường Nhuận Chi trở nên nghiêm túc nói với Lưu Đồng:

"Năm rồi chàng giúp đỡ người Tây Vực ở hai nơi là Tây Vực và kinh thành. Kinh thành bên này chàng giao bạc cho Thiện đường, Tây Vực bên kia giao bạc cho Ma Cát, đúng không?"

Lưu Đồng vuốt cằm, Thường Nhuận Chi nói tiếp:

"Bên Thiện đường có chàng nhìn chằm chằm, chắc cũng sẽ không thể quá phận. Nhưng là bên phía Tây Vực, chàng giao bạc, dường như bọn họ cũng không biết chàng là người âm thầm giúp đỡ bọn họ đâu?"

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng gãi gãi đầu, không lên tiếng phủ nhận.

"Ta giúp bọn họ, vốn xuất phát từ ý nghĩ của mình, cũng không đợi bất kỳ hồi báo gì từ bọn họ cả. Đương nhiên cũng sẽ không gióng trống khua chiêng nói cho họ biết, là ta ngầm trợ giúp người Tây Vực."

Thường Nhuận Chi nghe được lời này của Lưu Đồng, trong lòng âm thầm thở dài.

Nếu đổi lại là nàng, có thể tuyệt đối không đại yêu như vậy á.

"Bọn họ không biết là chàng cho bạc ngược lại cũng thôi, sợ là sợ, bút bạc này cũng không có rơi xuống đúng chỗ."

Thường Nhuận Chi hỏi Lưu Đồng:

"Chàng có tra qua chưa, bạc chàng cho, họ dùng làm việc gì?"

Lúc này, vẻ mặt Lưu Đồng rất nghiêm túc, hỏi Thường Nhuận Chi:

"Nàng là muốn hỏi, có phải Ma Cát nuốt bạc ta cho hay không sao?"

Thường Nhuận Chi gật đầu.

"Ma Cát là Tư tế của chúng ta, là người đại biểu giúp chúng ta đối thoại với A Duy Thì Tháp. Giáo chúng tuyệt đối tin cậy và sùng bái Ma Cát đến độ nàng không thể tưởng tượng. Ở trước mặt ta nói không sao, nhưng nàng đừng nên nói trước mặt bọn họ nha."

Lưu Đồng dặn dò Thường Nhuận Chi.

Thấy hắn nói rất nghiêm cẩn, Thường Nhuận Chi không tự chủ vuốt cằm.

Bây giờ Lưu Đồng mới trả lời vấn đề mà Thường Nhuận Chi hỏi.

https://thuviensach.vn

"Bên phía Tây Vực cách đây quá mức xa xôi, ta ở đây chỉ có hai ba người. Có phải Ma Cát nuốt riêng bạc của ta hay không, ta không có khả năng biết đến."

Thường Nhuận Chi gật đầu, nói:

"Quên đi, bây giờ đòi hỏi phải thay đổi phương thức chi trợ người Tây Vực. Nếu lại đi làm rõ bạc năm rồi chàng cho có dùng đúng chỗ hay không, cũng không có tác dụng gì."

Lưu Đồng gật đầu, hỏi Thường Nhuận Chi:

"Nàng nghĩ ra biện pháp gì?"

Thường Nhuận Chi nói:

"Biện pháp thứ nhất, là nhằm vào Tây Vực bên kia. Đã muốn dạy người ta bắt cá, phải nghĩ biện pháp cung cấp cơ hội cho bọn họ có thể lao động. Thiếp cảm thấy, chúng ta có thể cho người của chàng, cầm tiền vốn, thu hút người Tây Vực thành lập một thương đội lui tới từ kinh thành cùng Tây Vực, làm buôn đi bán lại."

"Làm buôn bán?"

Lưu Đồng nhíu lông mày.

Thường Nhuận Chi vuốt cằm, nói:

"Lúc trước không phải chàng có nói qua sao, chàng cũng làm sinh ý, nhưng vì trong kinh thành phàm là tiền sinh ý, phía sau đề có thế lực chống lưng, căn bản cắm tay vào không xong cho nên mới buông tha. Nhưng thành lập một thương đội, sẽ không đề cập đến thế lực phía sau, dù sao thương đội là để mắt ở Tây Vực. Có Hoàng tử trên danh nghĩa là chàng, việc vận chuyển của thương đội cũng có thể thuận lợi hơn. Nếu có thể nắm

https://thuviensach.vn

chắc lợi ích, đối với chúng ta cũng có ưu việt, như vậy chẳng phải là đẹp cả đôi đường sao?"

Thường Nhuận Chi đối với tiền bạc cũng không có dục vọng chiếm lấy quá lớn, nhưng không chịu nổi cách thức Lưu Đồng giúp đỡ người Tây Vực, đó là một chủ nhân đốt tiền đó. Bất đắc dĩ, nàng chỉ có thể nghĩ ra biện pháp toàn là tiền. Nếu thật sự có thể như nàng mong muốn, thành lập một thương đội để kiếm tiền, Thường Nhuận Chi cảm thấy đây là một chuyện hai bên đều có lợi.

Lưu Đồng đăm chiêu:

"Thành lập thương đội, lui tới kinh thành và Tây Vực... Mua bán cái gì, thật sự phải hảo hảo châm chước."

"Muốn mua vài thứ thông thường ở địa phương Tây Vực nhưng lại hiếm thấy ở kinh thành, mua luôn những thứ được coi là đặc sản Tây Vực sau đó bán ra ở kinh thành. Ở kinh thành cũng vậy. Khoảng cách từ Tây Vực đến kinh thành hơi xa, ở trên đường cũng có thể mua thêm một ít vật phẩm sung làm thương phẩm. Tổng thể mà nói, trừ bỏ trên đường có chút phiêu lưu, thương đội đoạt được, tiền sẽ không bị thâm hụt."

Lưu Đồng gật đầu, ghi nhớ phương pháp này trong lòng, lại hỏi Thường Nhuận Chi còn có một biện pháp là gì?

"Biện pháp thứ nhất là nhằm vào Tây Vực bên kia, biện pháp thứ hai, tự nhiên là nhằm vào kinh thành bên này rồi."

Thường Nhuận Chi cười nói:

"Bề ngoài người Tây Vực rất khác người Trung Nguyên, vừa nhìn có thể thấy rõ. Đại Ngụy nơi nơi đều có gánh hát, tại sao người Tây Vực không thành lập một gánh hát riêng chứ?"

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng nghe vậy sửng sốt, nhất thời dở khóc dở cười:

"Nàng để người Tây Vực mặc hí phục hát hí khúc?"

"Có gì không thể?"

Thường Nhuận Chi cười cười, nói tiếp:

"Trong kinh thành có Ca Múa tư, nghe nói trong Ca Múa tư người Tây Vực chiếm một nửa. Người Tây Vực giỏi ca múa, tính cách lại nhiệt tình không bị cản trở, Hồ Toàn vũ bắt đầu truyền từ Tây Vực đến đây. Nếu người Tây Vực có ưu thế như vậy, vì cái gì không cho bọn họ bày gánh hát? Hát hí khúc, diễn tuồng, vũ đạo và hồ nhạc bọn họ đều biết."

"Ý của nàng là, dùng hình thức gánh hát đưa bọn họ tụ tập lại cùng nhau, lại cùng nhau làm Ca Múa tư?"

Thường Nhuận Chi gật đầu:

"Ca Múa tư chỉ biểu diễn giúp người quyền quý và hoàng tộc giải trí, dân gian cũng nên có phương thức giải trí như vậy mà."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt
www.dtv-ebook.com

Chương 141: Nhân Tâm

Editor: Bộ Yến Tử

Biện pháp đầu tiên theo như lời Thường Nhuận Chi, Lưu Đồng còn có thể cẩn thận châm chước dần dần thực hành.

Còn biện pháp thứ hai lại làm hắn cảm thấy không thể tưởng tượng, càng không thể nào xuống tay.

"Làm như vậy, nhưng là công nhiên cùng Ca Múa tư đối đầu."

Lưu Đồng nhíu mày nói với Thường Nhuận Chi:

"Sẽ làm người nhớ thương."

"Vì cái gì sẽ làm người nhớ thương?"

Thường Nhuận Chi hỏi lại Lưu Đồng:

"Nhạc sĩ, vũ cơ và ca cơ trong Ca Múa tư cũng không phải bình dân dân chúng được xem. Nếu quả thật có một đội ca múa chuyên phục vụ bình dân dân chúng, cũng không tính là đoạt đi sinh ý của Ca Múa tư? Cung cầu vốn không giống nhau."

Lời này của Thường Nhuận Chi nói có chút vượt mức, Lưu Đồng hoãn hoãn mới hiểu được, nói:

"Biện pháp này của nàng nghe qua rất mới mẻ độc đáo, nhưng muốn chân chính xây dựng nên, có thể sẽ phức tạp khó khăn hơn thành lập

https://thuviensach.vn

thương đội rất nhiều đó."

Thường Nhuận Chi cười nói:

"Nhưng thiếp lại cảm thấy so với việc thành lập thương đội đơn giản hơn, bất quá là cần bọn họ luyện tập động tác vũ đạo nhiều một chút, sáng tác nhiều chút thì ai cũng khoái ca khúc thôi."

Lưu Đồng nhíu mày:

"Ở đâu mà tìm tới nhiều nhân tài biên vũ và thơ ca tụng?"

"Trước hết cứ thành lập đội Ca Múa đi, sau đó tự nhiên nhân tài sẽ có."

Thường Nhuận Chi nói:

"Chẳng sợ tạm thời không có, phải dựa vào các động tác vũ đạo đã có cùng nhạc khúc lưu xướng dân gian, cũng có thể vượt qua giai đoạn đầu. Dù sao thì dân chúng chưa bao giờ gặp qua gánh hát do người Tây Vực tạo thành á."

Thường Nhuận Chi cũng chỉ là đưa ra đề nghị, chân chính biến ý tưởng đó thành sự thật là Lưu Đồng.

Cho nên sau khi Lưu Đồng nghe xong lời Thường Nhuận Chi nói, cũng nghiêm cẩn châm chước tính toán thực hiện hai ý tưởng này.

Thấy hắn suy tư nghiêm cẩn, Thường Nhuận Chi cũng không đi quấy rầy hắn, còn sửa sang lại quần lót hông trên lò hương.

Lưu Đồng đã trở lại, tuy là năm mới, Thường Nhuận Chi cũng vui vẻ đóng chặt cửa lớn không bước ra cửa nhỏ, ở lại trong phủ cùng Lưu Đồng.

Tự nhiên mà vậy, mỗi ngày đều có thể cùng Thụy vương nói một hai câu.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi liên tục nhớ kỹ lời phê bình chú giải của Thụy vương trong “Sân Vắng u hồi lục”, mỗi khi nghe Thụy vương và Lưu Đồng nói tới hướng cục, vẫn không nhịn được ghé mắt, nhỏ giọng nghe.

Nhìn càng nhiều, nghe càng nhiều, Thường Nhuận Chi càng cảm thấy lúc Thụy vương giơ tay nhấc chân đều hiển lộ ra sự sâu sắc và trí tuệ, so với Thái tử, muốn cao hơn rất nhiều.

Mà khi Thụy vương đề cập tới một ít vẫn đề tồn tại trong triều đình và lo âu của mỗ ta dân chúng địa phương, vẫn lộ ra thái độ nhíu mày lo lắng, cái loại ngực mang thiên hạ, biểu cảm tiên thiên hạ chi sầu mà sầu này, làm Thường Nhuận Chi đồng thời thấy kính nể cũng nhịn không được nghĩ. Nếu như một ngày kia, Thụy vương có thể trở thành Hoàng đế, vậy hơn phân nửa hắn ta sẽ lưu danh trong sử sách là một thế hệ minh quân.

Với ý tưởng này, Thường Nhuận Chi chặt chẽ giấu dưới đáy lòng, một người cũng không dám nói.

Cho dù là Lưu Đồng.

Thụy vương ở trong phủ Cửu Hoàng tử đợi bốn năm ngày, bên kia Nguyên Vũ đế mới cho người tới thông tri hắn ta, nói hắn ta có thể hiện thân.

Sau khi Thụy vương nhận được tin tức, lặng im thật lâu.

Lưu Đồng nhịn không được hỏi:

"Ngũ ca suy nghĩ gì đó?"

Thường Nhuận Chi đã ở một bên, nghe vậy nhìn về phía Thụy vương.

Thụy vương xoay người lại, chậm rãi cười cười, nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Ta suy nghĩ, chuyện Vũ Văn gia phái sát thủ ám sát ta, có thể phụ hoàng đã điều tra xong."

Lưu Đồng nhíu mày:

"Ám sát Hoàng tử, tội này rất lớn. Điều tra rõ chứng minh thực tế, Vũ Văn thị sợ là cũng bị xét nhà diệt tộc thôi."

"Sẽ không."

Thụy vương nhẹ nhàng lắc đầu, nói:

"Phụ hoàng chấp chính ôn hòa, nghe nói hồi trước còn có chút cường thế, sau đó dần dần thu liễm mũi nhọn, bây giờ làm việc càng cầu ổn, không muốn cấp tiến. Tam tộc Duyện Châu và Cao Câu Lệ lui tới thường xuyên, hai nhà Tề, Lỗ lại cùng Thái tử, Chúc vương có điều liên lụy, bây giờ lại thêm một Vũ Văn thị... Chẳng sợ phụ hoàng tra biết là Vũ Văn gia phái người đến ám sát ta, chứng cứ phạm tội vô cùng xác thực, nói vậy ở chuyện thương lượng xử trí Vũ Văn thị, cũng sẽ châm chước hơn nhiều, sợ rút giây động rừng."

Thụy vương phân tích tâm lý của Nguyên Vũ đế, có thể nói là đạo lý rõ ràng.

Đều nói tâm tư đế vương khó dò, nhưng ở trước mặt Thụy vương, phương thức tư duy của Nguyên Vũ đế lại rõ ràng đơn giản.

Ở việc phỏng đoán nhân tâm, Thụy vương có thể nói là nhân tài kiệt xuất.

Thường Nhuận Chi hơi mím môi, nghe Lưu Đồng nói:

"Duyện Châu xảy ra chuyện lớn như vậy, ba đại tộc kia sợ là đều không bảo đảm. Nếu phụ hoàng có chút quyết đoán, nên dựa vào chuyện Cùng

https://thuviensach.vn

biết Bàng Lương bị đâm trọng thương, triệt để sửa trị toàn bộ Duyện Châu một phen, đánh phủ đầu ba đại tộc kia."

Lưu Đồng nắn chặt quyền, nói năng hùng hồn khí phách, nhìn biểu cảm của hắn có thể biết, hắn đối với giả thuyết bản thân đặt ra đã không còn ôm hi vọng gì nữa.

Thụy vương cả cười, vuốt ve ly trà nói:

"Việc Duyện Châu cơ bản đã xong, xử trí như thế nào, đã không phải chuyện chúng ta có thể nói được. Bây giờ ta đang rất tò mò, Vũ Văn gia nào có cừu oán với ta, vì sao lại phái người ám sát ta."

"Chuyện ở Duyện Châu phụ hoàng luôn muốn cho ra kết quả, đến lúc đó tự nhiên Ngũ ca sẽ biết."

Lưu Đồng suy nghĩ một lúc, lại nói:

"Phụ hoàng phải cho Ngũ ca một công đạo mới đúng."

Thụy vương trầm mặc hồi lâu, cũng không biết hắn ta suy nghĩ cái gì.

"Phụ hoàng đã cho người nhắn dùm tin tức này, ta đây cũng không tốt ở lại lâu trong phủ các ngươi."

Thụy vương nhìn về phía Lưu Đồng và Thường Nhuận Chi, cười nói:

"Đa tạ Cửu đệ cùng Cửu đệ muội trong khoảng thời gian này thu lưu."

"Ngũ ca nói gì đó."

Lưu Đồng vẫy vẫy tay, đáp:

"Vậy đệ cho người đi thông tri Ngũ tẩu, để Ngũ tẩu cho người tới đón huynh trở về?"

https://thuviensach.vn

"Ừm."

Thụy vương gật đầu, nhớ tới Thường Mộc Chi, không khỏi bật cười:

"Nàng nhận được tin tức, nhất định lập tức chạy tới chỗ này."

Quả nhiên bị Thụy vương đoán trúng, Thường Mộc Chi chiếm được tin người của phủ Cửu Hoàng tử truyền đến, lúc này dẫn theo người tự mình đến phủ Cửu Hoàng tử.

Nhìn thấy Thụy vương, hốc mắt Thường Mộc Chi lập tức đỏ hoe.

"Khóc cái gì?"

Thụy vương bất đắc dĩ đưa tay kéo nàng ta qua, nói:

"Trước mặt Tiểu Cửu cùng muội tử nàng đó nha."

Thường Mộc Chi cầm khăn gấm đè khóe mắt, nhỏ giọng hỏi Thụy vương:

"Mấy ngày này chàng đi nơi nào, không có âm tín, làm cho người ta lo lắng quá chừng..."

"Một lời khó nói hết, trở về lại nói tỉ mỉ cùng nàng."

Thụy vương trấn an Thường Mộc Chi, nói cáo từ cùng phu thê Lưu Đồng.

Tiễn bước hai người, Thường Nhuận Chi thở phào một hơi.

Nàng quay sang hỏi Lưu Đồng:

"Thật ra đại tỷ tỷ không có yếu ớt như Thụy vương nghĩ, Thụy vương cần phải sớm một chút báo bình an cho đại tỷ tỷ."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng nói:

"Ngũ ca là lo lắng, nếu huynh ấy không có chuyện gì để cho Ngũ tẩu biết, biểu hiện ra ngoài, sẽ làm cho một ít người bí mật chú ý cảnh giác tới người của phủ Thụy vương, ngược lại không phải tận lực muốn làm Ngũ tẩu lo lắng."

Thường Nhuận Chi tùy ý gật đầu, vừa buồn cười vừa nói:

"Thiếp đây biết chuyện Thụy vương mạnh khỏe, chàng sẽ không sợ thiếp biểu hiện ra ngoài cái gì?"

Lưu Đồng ha ha cười:

"Nàng biểu hiện ra cái gì, vậy đó đều là vì ta. Bọn họ chú ý hành tung của Ngũ ca, lại không liên quan chú ý tới ta."

Thường Nhuận Chi ngẫm lại cũng phải, liền ném chuyện này sang một bên không đề cập tới.

Ngày trôi qua rất nhanh. Thấm thoát đã đến ngày mười lăm tháng giêng, ngày hội Nguyên tiêu, phủ Thái tử truyền đến tin vui.

Mười bốn tháng giêng Thái tử phi bắt đầu đau bụng sinh, sau khi trải qua một đêm sinh nở khổ sở, buổi trưa mười lăm tháng giêng, sinh được một nam anh.

Đây là đích tử của Thái tử, cũng là đích tôn đầu tiên của Nguyên Vũ đế.

Nguyên Vũ đế mừng rỡ, tự mình ban tên, tên là Lưu Tuân, duy nhất bất đồng cùng với hoàng tôn của ông ta.

Người này vừa ra, chúng hoàng tử đều ghé mắt.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 142: Khai Triều

Editor: Bộ Yến Tử

Đám tôn tử của Nguyên Vũ đế khi đặt tên, đều thêm một chữ là Cảnh, chữ thứ hai là lấy hình thức khác. Tỷ như ba đứa con trai của Thường Mộc Chi, phân biệt gọi là Lưu Cảnh Thiên, Lưu Cảnh Mạch và Lưu Cảnh Long.

Vài đứa con thứ của Thái tử, cũng đều là đặt tên theo pháp như vậy, cũng không có địa phương gì đặc thù.

Nhưng Thái tử phi sinh đích tử, Nguyên Vũ đế tự mình đặt tên, bỏ đi chữ Cảnh, chỉ lấy tên tự là Tuân.

Ngụ ý trên mặt chữ, tên Lưu Tuân này ngược lại cũng không có chỗ nào đặc thù.

Nhưng chúng Hoàng tử vẫn như cũ ghé mắt nhìn Lưu Tuân.

Đó là bởi vì, chữ Tuân trong Lưu Tuân, đã từng là tên một nước chư hầu mấy trăm ngàn năm trước.

Thời điểm Ngụy cao tổ bình định thiên hạ khai quốc Đại Ngụy, vì nâng lên thân phận của mình, đã tự xưng với người trong thiên hạ rằng ông ta là người đời sau của hoàng thất Tuân quốc. Đến đây biểu hiện mình đăng cơ là hoàng thất chính thống.

Nguyên Vũ đế đặt tên này cho tôn tử, phá lệ có thâm ý.

https://thuviensach.vn

Thái tử phi sinh đích Hoàng tôn, tự nhiên phủ Thái tử lại náo nhiệt một phen.

Tuy rằng yến tiệc trăm ngày của đích Hoàng tôn vẫn còn sớm, phủ Thái tử lại sớm bắt đầu phát thiệp mời ra ngoài. Tự nhiên phủ Cửu Hoàng tử cũng thu được một phần.

Thường Nhuận Chi đau đầu đè thái dương, nói với Lưu Đồng:

"Đưa lễ vật gì qua đó mới tốt đây?"

Lưu Đồng rũ mắt, thật lâu sau mới nói:

"Tùy tiện đưa chút gì cũng được, phủ Thái tử cũng không hiếm lạ lễ vật phủ chúng ta."

Thường Nhuận Chi làm bộ như không có nghe được ẩn ý kỳ quái trong lời Lưu Đồng nói, còn tính toán muốn đi khố phòng chọn lễ vật.

Ngày thứ hai Lưu Tuân sinh ra, đó là thời điểm đám triều thần trả phép, mười sáu tháng giêng khai triều.

Ngày thứ nhất vào triều, Nguyên Vũ đế liền đem chân tướng bạo loạn ở Duyện Châu do Thụy vương tìm được công bố, đồng thời lấy ra tội trạng đã được tra rõ ràng trong mấy năm qua của hai nhà Tề - Lỗ.

Tự Nhân tiếp nhận điều trần nhất nhất đọc ra, tiếng nói độc hữu tràn ngập trên đại điện.

Thời gian chừng một nén nhang, Tự Nhân mới im tiếng lui ra.

"Chuyến này Thụy vương đi Duyện châu, thế nhưng tra ra được tình hình thực tế như vậy."

https://thuviensach.vn

Nguyên Vũ đế đứng trước đế tòa, ánh mắt lợi hại, nhìn quét phía dưới một vòng, nói:

"Tề gia lừa trên gạt dưới, đi ngược lại, áp trá dân chúng, lược bán bình dân; Lỗ gia thông đồng với nước ngoài, hối lộ Hình bộ chế tạo án oan, cùng Tề gia cấu kết với nhau làm việc xấu. Những năm gần đây, mệnh quan địa phương ở Duyện Châu hào không làm gì, càng ngày càng chịu áp bách cưỡng bức. Các ngươi nói xem, trẫm nên xử trí bọn họ như thế nào?"

Chân Thái tử giật giật, đến cùng cũng không dám bước lên trước.

Chúc vương tính tình gấp, không thể nhịn được lâu như Thái tử, lúc này liền tiến lên nói:

"Phụ hoàng! Chuyện này Ngũ đệ nhưng là điều tra rõ trắng đen chưa? Đừng oan uổng người tốt!"

Nghe nhắc tới mình, Thụy vương chỉ có thể đứng ra nói:

"Chúc vương huynh, việc Duyện Châu bạo loạn xác thực thần đệ đã điều tra rõ ràng, lại có chứng cứ chứng minh thực tế. Còn việc hai nhà Tề, Lỗ là do phụ hoàng phái người ám tra, nghĩ đến nhất định sẽ không oan uổng người tốt."

Ánh mắt Chúc vương oán hận, nhất thời vô pháp nói tiếp, chỉ có thể phẫn nộ ngậm miệng lại.

Còn lúc Thái tử nghe Thụy vương nói hai nhà Tề, Lỗ do Nguyên Vũ đế phái người điều tra, tâm tư tiến lên nói chuyện càng thêm lắng xuống.

Nguyên Vũ đế híp mắt nhìn thẳng vào Chúc vương, nói:

"Việc của Hình bộ, trẫm còn chưa có tính sổ với ngươi đâu, ngươi còn dám đứng ra thay hai nhà Tề, Lỗ nói chuyện?"

https://thuviensach.vn

Chúc vương thầm rùng mình, phản xạ không điều kiện vén áo bào quỳ xuống, trong lúc nhất thời hoang mang lo sợ, lắp bắp nói:

"Nhi thần, nhi thần..."

Nguyên Vũ đế thấy bộ dáng không có tiền đồ của hắn ta, giận đến nỗi không biết phát tác vào đâu, lạnh lùng nói:

"Quỳ một bên đi, trẫm không bảo ngươi nói chuyện, ngươi nên ngậm chặt miệng lại!"

Lưu Đồng cúi đầu đứng đó, nâng mí mắt nhìn Chúc vương, lại thu hồi tầm mắt.

Thái tử không dám hé răng, Chúc vương bị răn dạy cũng không dám hé răng, nhưng người theo phe bọn hắn lại thay bọn hắn nói chuyện.

Một vị triều thần bước ra khỏi hàng nói:

"Bệ hạ, nếu như hai nhà Tề, Lỗ quả thực làm việc này, tự nhiên là nên hỏi tội luận xử. Nhưng đến cùng nơi đây cùng Duyện Châu, trước nay triều đình không quản thúc chu toàn, nếu đột nhiên khởi phát khó, sợ là..."

Lập tức có người tiến lên phụ họa, còn kéo cả Ngụy cao tổ ra nói.

"Khi cao tổ chưa khởi sự, từng nhận được ân huệ giúp đỡ của ba đại tộc Duyện Châu. Sau khi Đại Ngụy kiến hướng, cao tổ cũng ngầm đồng ý tráng đại tam đại gia tộc Tề, Lỗ, Vũ Văn ở Duyện Châu là vì báo ân. Bây giờ người đời sau của hai tộc Tề, Lỗ làm sai, phạt tất nhiên phải làm nhưng thần cho rằng, phải nên dè dặt cẩn thận, tiến hành theo chất lượng cho thỏa đáng, miễn cho chọc gấp, tình thế phát triển không tốt xong việc..."

"Bệ hạ, bên trong đại tộc đều có con sâu làm rầu nồi canh, hạng người ném chuột sợ vỡ đồ. Thần tư cho rằng, hai nhà Tề, Lỗ làm chuyện này nhất

https://thuviensach.vn

định sẽ không phải người toàn tộc. Bắt được người đại nghịch bất đạo này trong tộc, vạn vạn không thể giận chó đánh mèo lên người khác, thương cùng vô tội."

"Đúng vậy, đúng vậy..."

Trong lúc nhất thời, người theo phái Thái tử và Chúc vương ào ào nói phụ họa.

Kỳ vương án binh bất động, Lễ vương chỉ cười không nói, Sầm vương thì tựa tiếu phi tiếu, dáng đứng như cũ chẳng quan tâm quá nhiều quy củ.

Có người hi vọng tức sự ninh, tự nhiên cũng có người chủ trương tận diệt tam đại gia tộc Duyện Châu bí mật thống trị.

"Quốc thổ Đại Ngụy ta, lưu độc chiếm thiên hạ, há dung cho bọn người đó tùy ý giày xéo?"

Trong hoàng thất, một vị lão Vương gia nghe được đám triều thần nói muốn việc lớn hóa nhỏ, việc nhỏ hóa không, nhất thời phẫn nộ đứng ra quát:

"Một đám các ngươi cầm bổng lộc của triều đình, chính là làm chuyện ba phải?!"

Lời này của lão Vương gia đám triều thần cũng không dám nhận, ào ào phát triển tài ăn nói của mình, làm cho lão Vương gia tức giận đến mức thổi râu trừng mắt.

Nhóm triều thần chính trực lại phụ họa lời nói của lão Vương gia, cùng biện luận với đám người đương triều lúc nãy nói rõ lý lẽ.

Hai phái ngươi tới ta đi, ầm ĩ túi bụi.

Nguyên Vũ đế không có ý tứ ngăn lại, Thụy vương lặng yên lui trở về.

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng tiến lên, ở sau tai Thụy vương nhẹ giọng nói:

"Ngũ ca, sao phụ hoàng chỉ nhấc lên việc hai nhà Tề, Lỗ, lại không chịu nói chuyện người Vũ Văn gia phái người giết huynh vậy? Hôm nay trước đó có phải phụ hoàng phái người nói gì với huynh phải không?"

Mặt mày Thụy vương ngày càng nặng nề, nhỏ giọng nói:

"Không có."

"Không có à?"

Lưu Đồng nhăn chặt lông mày:

"Vậy..."

"Nếu phụ hoàng chủ động đề, nghe là được; còn nếu phụ hoàng không đề cập tới, đệ cũng đừng lên tiếng."

Thụy vương dặn dò một câu, lặng im đứng, nghe nhóm triều thần tranh luận.

Lưu Đồng cắn cắn môi dưới, mịt mờ nhìn thoáng qua hướng Nguyên Vũ đế, ngầm có hận ý.

Hắn nhịn nửa ngày, quyền đầu nắm chặt trong tay, cơ hồ làm ngón tay khảm sâu vào lòng bàn tay.

Nhưng hắn vẫn không nhịn xuống được.

Nếu có vạn nhất, lúc này Ngũ ca của hắn đã có thể chết ở Duyện Châu rồi! Chẳng sợ cuối cùng hữu kinh vô hiểm, phụ hoàng lại còn có thể một bộ điềm nhiên như không có việc gì!

https://thuviensach.vn

Trong lòng Lưu Đồng tức giận nhắm thẳng thượng hướng, âm thanh biện luận cao thấp nối tiếp của đám triều thần trên đại điện càng làm cho cảm xúc của hắn thêm táo bạo.

"Phụ hoàng!"

Bỗng nhiên Lưu Đồng bước ra khỏi hàng, sải bước tiến lên phía trước hai bước, tơ máu trong mắt như muốn nứt ra, biểu cảm cả người có chút đáng sợ.

Một tiếng gọi này của hắn thình lình xảy ra, Thụy vương cũng không có đoán trước được, những người trên đại điện cũng đều phát hoảng. Trong lúc nhất thời, đại điện lâm vào một mảnh yên tĩnh quỷ dị.

Lưu Đồng đang muốn nhấc lên khẩu khí mở miệng, thân thể thình lình chấn động.

Thụy vương đưa tay bắt lấy cổ tay hắn lôi trở về, ánh mắt sắc bén nhìn hắn, trong mắt còn hàm chứa kinh ngạc và lo âu chợt lóe mà qua.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 143: Đình Biện Luận

Vẻ mặt gần như cấp bách như vậy, dường như Lưu Đồng chưa bao giờ nhìn thấy trên mặt Thụy vương.

Ngũ ca của hắn, luôn lạnh nhạt thong dong, không có lúc nào thất kinh.

Nhưng mà hôm nay lại bởi vì hắn...

Trong lòng Lưu Đồng vi toan, miệng lại phát khổ.

Huynh đệ hai mươi năm, hắn biết hành động này của Ngũ ca có ý gì.

Ngũ ca không cho hắn mở miệng.

Nhưng hắn đã không thể nhịn được nữa!

Lưu Đồng cắn khớp hàm, Thụy vương thấy hắn không có lên tiếng nhẹ nhàng thở ra, ngược lại chắp tay nói với Nguyên Vũ đế:

"Phụ hoàng, hành vi phạm tội của hai nhà Tề - Lỗ đã sáng tỏ, chứng cứ phạm tội vô cùng xác thực, nên vấn tội. Nhi thần nhận thấy, vì đó mà tranh cãi cũng không còn tất yếu. Lúc Đại Ngụy khai quốc đã chế định “Đại Ngụy luật”, từng năm sửa chữa hoàn thiện, cho tới bây giờ từ hoàng tộc quyền quý, cho tới dân chúng bình dân, phàm phạm tội giả đều ứng theo luật lệ Đại Ngụy, nên phán như thế nào, tựa như gì phán, nên phạt như thế nào, tựa như gì phạt."

Nói đến chuyện quy củ, Lễ vương không thể không đứng ra phụ họa:

https://thuviensach.vn

"Phụ hoàng, nhi thần nhận thấy lời của Ngũ đệ cực phải. Luật lệ Đại Ngụy đã chế, nên tuân chi. Bằng không, đặt luật lệ này ra để làm gì?"

Hai vị Vương gia mở miệng nói “Đại Ngụy luật”, các đại thần hướng thượng khác không dám nói tiếp.

“Đại Ngụy luật” là khi Đại Ngụy kiến hướng, Ngụy cao tổ sai người biên soạn, ai muốn nói có thể không tuân luật lệ Đại Ngụy, đây không phải công nhiên đem nhược điểm đẩy vào tay người khác sao?

Nguyên Vũ đế ngưng mắt trầm tư.

Thấy Nguyên Vũ đế có chút ý động, Thái tử và Chúc vương nhất thời sốt ruột, âm thầm nháy mắt cho người trong phe phái của mình.

Lập tức có một người bước ra khỏi hàng nói:

"Lời của Thụy vương gia và Lễ vương gia không phải không có lý, nhưng theo luật lệ Đại Ngụy, đột nhiên ra oai đối với hai nhà Tề - Lỗ, có thể bởi vì vậy mà khiến hai nhà đó bắn ngược, hậu quả này không biết hai vị Vương gia đã lo lắng qua chưa?"

Đây là lại đá bóng cao su trở về.

Nguyên Vũ đế nghe vậy cũng nhìn về phía Thụy vương và Lễ vương.

Lễ vương chỉ phụ trách chuyện Lễ bộ, lúc này liền bưng khuôn mặt tươi cười không nói chuyện.

Lưng Thụy vương hơi cứng ngắc một lát, chậm rãi nói:

"Cổ nhân có vân, muốn biết bình thẳng, tắc tất thước đo; muốn biết phạm vi, tắc tất quy củ. Củ bất chính, không thể vì phương; quy bất chính, không thể vì tròn. Nhi thần nhận thấy, việc thiên hạ, không khó ở lập pháp, mà khó ở pháp chi phải làm; không khó ở nghe ngôn, mà khó ở ngôn chi tất

https://thuviensach.vn

hiệu. Phụ hoàng đã lấy việc này cúi tuân chúng thần công, nói vậy sẽ không để chúng vị đại nhân trong điện, thị “Đại Ngụy luật” như không có gì."

Trong đại điện lâm vào tử giống như yên tĩnh.

Thụy vương vẫn còn tiếp tục nói:

"Dân chúng Duyện Châu bị áp bách mấy năm thậm chí hơn mười năm, mấy nhà khổ chủ bị người ta đánh chết bên đường. Thậm chí sau khi gian khổ học tập lấy được khoa cử đền đáp triều đình, cầm bổng lộc triều đình thề nguyện trung thành cùng triều đình, nhưng Cùng biết Duyện Châu cũng bị hai nhà Tề - Lỗ đâm bị thương rồi dùng thế lực ép trụ... Bọn họ còn đang chờ đợi triều đình cho bọn họ một mảnh thanh thiên."

Thụy vương liêu bào quỳ xuống, trịnh trọng nói:

"Theo lý nên bắt hai nhà Tề - Lỗ vấn tội, nếu như bọn họ bởi vậy mà có hành động bất lợi đối với triều đình, cứ dựa theo “Đại Ngụy luật”, theo nếp định đoạt là được. Đại Ngụy nuôi quân chưa bao giờ uể oải, chẳng lẽ còn e ngại một châu hai tộc?"

Thanh âm Thụy vương trong trẻo ôn hòa, cũng không khí thế bức nhân, nhưng mà lại tuyên truyền giác ngộ, như đánh thẳng vào mặt đại thần trong điện lúc trước ầm ĩ, làm họ xấu hổ mặt đỏ tai hồng.

Lưu Đồng đứng ở phía sau Thụy vương.

Dáng người Thụy vương cũng không tính đặc biệt cao ngất uy vũ, thậm chí hắn ta còn muốn thấp hơn Lưu Đồng.

Nhưng lúc này Thụy vương quỳ trên mặt đất, theo thị giác Lưu Đồng vọng lại trước mặt hắn, lại như cũ phảng phất một tòa núi cao đứng sừng sững, lăng nhiên nguy nga, hãn không thể xâm.

https://thuviensach.vn

Nguyên Vũ đế đứng trước đế tòa, ánh mắt dừng lại trên người Thụy vương, vẻ mặt phức tạp. Có chút thưởng thức, lại có chút tiếc nuối rồi mang theo chút nghiên cứu cùng kiêng kị, ngược lại liếc mắt nhìn Thái tử, ánh mắt thất vọng chợt lóe mà qua.

Thật lâu sau, Nguyên Vũ đế nói:

"Hai nhà Tề - Lỗ sở phạm việc luật pháp không tha, triều đình không tha. Lệnh cho Thụy vương mang hai ngàn Tả Kiêu vệ đi Duyện Châu, vấn tội đương gia cầm quyền hai nhà Tề - Lỗ, truy bắt vào kinh. Nếu có chống cự giết ngay tại chỗ."

Nguyên Vũ đế vừa thốt ra lời này, Thái tử và Chúc vương không khỏi hấp ngược một ngụm khí lạnh.

Chúc vương vẫn như cũ quỳ gối một bên lòng tràn ngập sự khẩn trương, lại bất chấp những thứ khác lê gối lên phía trước nói:

"Phụ hoàng! Mấy gia tộc ở Duyện Châu vốn có lui tới cùng vương thất Cao Câu Lệ, bây giờ nảy sinh biến cố, nếu như Cao Câu Lệ có tâm giúp đỡ sợ sẽ dẫn phát quốc chiến!"

Nguyên Vũ đế nhìn chằm chằm Chúc vương, nửa ngày sau mới nở nụ cười lạnh đáp:

"Ý của ngươi là, trẫm còn phải sợ một tiểu quốc là Cao Câu Lệ sao? Vì kiêng kị Cao Câu Lệ, muốn động thủ với hai nhà Tề - Lỗ đều phải cân nhắc kỹ rồi làm? Đại Ngụy ta mênh mông, ở trong mắt ngươi liền úy chiến như vậy hả?"

Chúc vương nói quanh co không ra lời, Thái tử linh cơ vừa động, tiến lên nói:

https://thuviensach.vn

"Trước nay phụ hoàng đều hòa thuận an bên với láng giềng, yêu tuất sinh mệnh nhân dân, nếu để Thụy vương mang binh đi Duyện Châu, thực sự địa phương Duyện Châu phản kháng, vậy dân chúng..."

Đương nhiên Thái tử không đồng ý giao đãi với Tề gia như vậy, tuy rằng hiện tại xem ra muốn bảo vệ Tề gia, sau này cũng sẽ không thể tiếp tục cùng Tề gia làm chuyện lược bán bình dân. Vậy khoảng tài lộ này của hắn ta coi như bị chặt đứt sạch sẽ rồi, cần phải nghĩ biện pháp không để cháy xém đến Tề gia, vạn nhất Tề gia nói ra chút gì đó thì vị trí Thái tử của hắn ta...

Thái tử còn muốn chạy đường cong cứu quốc, nhưng tự nhiên địch nhân của hắn ta có lời phản đối.

Kỳ vương cười đến ôn hòa:

"Lời ấy của Thái tử, là nhận định hai nhà Tề - Lỗ sẽ lấy tánh mạng dân chúng Duyện Châu uy hiếp triều đình?"

Một khi Kỳ vương đã mở miệng, Thái tử ít nhiều sẽ có kiêng kị, trong lúc nhất thời hắn ta không có trả lời, cẩn thận suy tư trong lời nói của Kỳ vương có lỗ hổng hay cạm bẫy hay không.

Sầm vương hai tay ôm trước ngực, kỳ quái nói:

"Bây giờ, Đại ngụy ta mênh mông thế nhưng sẽ chịu người ta uy hiếp? Thường ngày đúng là chưa bao giờ thấy Thái tử thay dân chúng suy nghĩ như vậy đâu."

Sắc mặt Thái tử cực kỳ khó coi.

Ngôn ngữ trong lời nói của mấy đứa con trai vô cùng sắc bén, Nguyên Vũ đế đứng ở thượng thủ chỉ cảm thấy ngực buồn không chịu nổi.

https://thuviensach.vn

Ông ta quét mắt mấy đứa con trai một lượt, không cam lòng lại nhấc lên các Hoàng tử chưa được phong Vương khác.

Khi hỏi Cửu Hoàng tử, Nguyên Vũ đế dừng một lúc lâu, hiển nhiên còn đang ý kiến chuyện lúc nãy Lưu Đồng đột nhiên đứng ra gọi ông ta phụ hoàng, lại bị Thụy vương kéo trở về.

"Cửu Hoàng tử nghĩ như thế nào?"

Nguyên Vũ đế ngồi xuống ngự tòa, chậm rãi hỏi.

Lưu Đồng không có giương mắt cũng không có ngẩng đầu, cứ đứng như vậy thanh âm bình bình nói:

"Nhi thần không có ý tưởng, phụ hoàng nói cái gì thì là cái đó, dù sao quân mệnh như trời cao."

Lời của Lưu Đồng dẫn tới đám triều thần ào ào ghé mắt nhíu mày, lông mày Thụy vương nhíu lại thành một đoàn.

Tạm dừng giây lát, Lưu Đồng châm chọc cười lại bồi thêm một câu:

"Lui mà cầu, phụ hoàng không chủ ý, nhi thần tự nhiên là nghe Thái tử."

"Bá" một tiếng, nhất thời tầm mắt mọi người lại ngưng tụ trên người Thái tử, có thể nghe hiểu ý tại ngôn ngoại, lại nhìn Thụy vương một cái, ánh mắt Nguyên Vũ đế lúc này đổi tới đổi lui trên người hai đứa con trai.

Thái tử đứng đó, chỉ cảm thấy đứng ngồi không yên.

Tay Nguyên Vũ đế nắm thật chặt, thật thà nói:

"Hả? Nghe theo Thái tử? Trẫm còn tưởng rằng, ngươi luôn luôn đi theo Thụy vương làm việc, mọi chuyện đều nghe Thụy vương phân phó, ngược lại không nghĩ tới ngươi cũng coi như biết quy củ."

https://thuviensach.vn

Biểu cảm trên mặt Lưu Đồng càng lạnh hơn, cười lạnh lùng:

"Đó là tự nhiên, mọi chuyện cũng không phải giữ quy củ sao. Giống như phạm vào “Đại Ngụy luật” cũng bị định tội hình phạt, đó cũng là quy củ. Chẳng sợ đào thoát quy củ, thiên lý sáng tỏ cuối cùng báo ứng cũng sẽ đến."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 144: Bắn Ngược

Lưu Đồng ở trong mắt chúng triều thần, từng là một Hoàng tử điệu thấp lại không chớp mắt. Nhi tử của Nguyên Vũ đế rất nhiều, mặc dù Lưu Đồng có huyết thống dị tộc, có hơi khác các Hoàng tử khác nhưng chỉ dừng lại đó mà thôi.

Hắn bắt đầu bộc lộ tài năng, là khi Thụy vương đột nhiên được Nguyên Vũ đế coi trọng cho làm việc.

Tạm thời không đề cập tới năng lực Lưu Đồng ban sai làm việc, cơ hồ tất cả mọi người đều biết, Lưu Đồng đối với vị huynh trưởng là Thụy vương, tuyệt đối là hết lời để nói.

Vui vẻ để người ta phân công việc, liền tự giác nhét Lưu Đồng vào chung một phái với Thụy vương.

Lúc Lưu Đồng nói, khi Nguyên Vũ đế không có chủ ý, lui mà cầu liền muốn nghe theo lời Thái tử, rất nhiều triều thần cảm thấy không phải lỗ tai mình nghe lầm chứ.

Nhưng sau khi phản ứng lại, mới biết được đây bất quá là Lưu Đồng ám chỉ trào phúng thôi.

Hoàng đế không chủ ý, cũng không phải đến lược Thái làm chủ? Nếu như Thái tử đã làm chủ, vậy cũng chỉ có thể nghe Thái tử.

Nhưng mà đường đường là Đế vương, có chủ ý không cầm, lại nhường Thái tử quyết định, lời này nghe qua có chút không ổn.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa sau đó Lưu Đồng nói cái gì thiên lý sáng tỏ, cái gì báo ứng, phẩm ra chút vị, xem ánh mắt Thái tử có chút không giống.

Vẻ mặt Nguyên Vũ đế buộc chặt, cũng không tiếp tục hỏi ý kiến các Hoàng tử khác.

"Trẫm miệng vàng lời ngọc, lúc trước có nói sẽ xử trí hai nhà Tề - Lỗ, tự nhiên hữu hiệu." Sắc mặt Nguyên Vũ đế lãnh túc, nói với Thụy vương: "Thụy vương, tiếp chỉ đi."

Thụy vương có chút khó xử, không khỏi đè đùi bản thân.

Nguyên Vũ đế giật mình, lại nói: "Chân của Thụy vương bị thương, như thế làm không được tiện..."

Nói xong, tầm mắt Nguyên Vũ đế liền chuyển tới Lưu Đồng, tạm dừng trong giây lát, Nguyên Vũ đế nói: "Nếu vậy, thì để Cửu Hoàng tử lĩnh mệnh mang hai ngàn Tả Kiêu vệ đi Duyện Châu truy bắt tội phạm quan trọng."

Lưu Đồng vi lăng một lát, bước ra khỏi hàng nói: "Nhi thần lĩnh chỉ."

Nguyên Vũ đế gật đầu cúi mắt, nói: "Hôm nay không có chuyện gì khác, Chúc vương đi theo trẫm một chuyến."

Nói xong, Nguyên Vũ đế lại nhìn quét một vòng nói tiếp: "Bãi triều."

Tự Nhân vội hô lên hai tiếng bãi triều thật dài, người dưới bậc ngọc tề thanh lễ bái cung hô tiễn bệ hạ.

Đợi đến lúc không còn nhìn thấy bóng dáng của Nguyên Vũ đế, đám triều thần mới tốp năm tốp ba tụ cùng nơi rời khỏi đại điện.

Lưu Đồng tiến lên đỡ Thụy vương đứng dậy, Thụy vương vịn tay hắn đứng lên.

https://thuviensach.vn

Bởi vì sau khi về kinh tĩnh dưỡng tốt, tuy rằng bây giờ Thụy vương hành tẩu còn có chút không tiện, nhưng đã không ảnh hưởng tới sinh hoạt hằng ngày.

Thụy vương cau mày nhìn Lưu Đồng.

Có thể nói, mặt mày Lưu Đồng lúc này vô cùng lạnh, hay nói đúng hơn là mặt không biểu cảm.

Thụy vương muốn mắng hắn mấy câu, suy nghĩ một lát vẫn không thể mở miệng trách cứ, thật lâu sau chỉ than nhẹ một tiếng.

"Đệ đó." Thụy vương lắc đầu, tùy ý để Lưu Đồng đỡ hắn ta chậm rãi đi ra ngoài, nhẹ giọng nói: "Hôm nay nếu ta không ngăn cản đệ, chẳng lẽ đệ muốn làm chúng triều thần vạch trần mối quan hệ mờ ám của Thái tử và Tề gia, Chúc vương và Lỗ gia sao?"

Lưu Đồng cúi mâu, chuyên chú nhìn đường dưới chân, trả lời: "Vậy thì thế nào? Phụ hoàng muốn bao che, cũng phải hỏi một chút có phải tất cả mọi người đều mù mắt mù tâm hay không."

Thụy vương lắc đầu: "Cùng phụ hoàng đối nghịch có cái gì ưu việt?"

Lưu Đồng hừ lạnh: "Theo ông ta, cũng không thấy được ưu việt."

"Tiểu Cửu." Thụy vương dừng bước chân, nghiêm túc nhìn Lưu Đồng: "Tâm tính đệ có vấn đề, tâm tính thất hành, làm cho đệ cấp tiến xúc động. Đây là làm người tử, làm người thần tối kỵ."

Lưu Đồng cắn chặt răng: "Ngũ ca, huynh có thể nhẫn được?"

"Có thể." Thụy vương chém đinh chặt sắt đáp: "Có cái gì không thể nhẫn? Ta có thể nhịn được, cho nên, nhất định đệ cũng phải nhẫn mới được."

https://thuviensach.vn

"Ngũ ca!" Lưu Đồng hung hăng mím môi, cơ bắp trên mặt do dùng sức, khiến cho chỉnh khuôn mặt có chút phát thanh.

"Huynh thấy được, hôm nay trên đại điện phụ hoàng chỉ lấy chuyện bạo loạn ở Duyện Châu và Tề gia Lỗ gia ra nói, nói Cùng biết bị đâm trọng thương, Tề gia lược bán bình dân chuyện thay Thái tử vơ vét của cải căn bản không thèm nhắc tới. Chúc vương âm thầm liên lạc mưu tư thay Lỗ gia, cũng chỉ đơn giản một câu nói xuông sau này sẽ tính sổ Chúc vương cho xong việc. Ngũ ca, huynh bị Vũ Văn gia phái người ám sát, cho tới nay một lời giải thích cũng không có, thậm chí hôm nay phụ hoàng đề cập tới Duyện Châu, Tề gia và Lỗ gia trong ba đại tộc đều nói, chỉ có Vũ Văn gia là không đề cập. Dựa vào cái gì?! Vũ Văn gia ám sát Ngũ ca, tốt xấu gì cũng phải nói nguyên nhân với Ngũ ca chứ, nhưng dường như phụ hoàng đã quên chuyện đó rồi!"

Ngữ khí Lưu Đồng nảy sinh ác độc, biểu cảm có chút hung thần ác sát: "Phụ hoàng cứ ba phải như vậy, ai có thể nguyện ý chịu loại ủy khuất này? Ngũ ca huynh cũng có thể nhẫn được! Nếu hôm nay không có đệ muốn đứng ra, sợ là Ngũ ca cũng sẽ không thể ở trước mặt phụ hoàng nói những lời thông suốt đó, làm phụ hoàng bị bất đắc dĩ nhất định phải đi xử trí Tề gia và Lỗ gia?"

Thụy vương trầm mặc, thật lâu sau mới nói: "Tiểu Cửu, bất luận như thế nào, đó cũng là quân phụ của chúng ta. Cũng là quân phụ, vậy nên để quân ở phía trước phụ phía sau đi."

"Đệ quản không xong nhiều thứ như vậy!" Lưu Đồng gầm nhẹ: "Đệ chỉ biết là, cái gì có thể nhịn và cái gì không thể nhịn, đệ đã không thể nhịn được nữa!"

"Tiểu Cửu!" Thụy vương lệ quát một tiếng, Lưu Đồng đang táo bạo bên cạnh cũng bị trấn trụ.

https://thuviensach.vn

Thụy vương tướng mạo nghiêm túc, một tự một chút giải thích cho Lưu Đồng hiểu: "Đại trượng phu có thể nhịn thường nhân sở không thể nhẫn, đệ không cần bởi vì nhất thời thống khoái trong lòng, đi làm một ít chuyện mất nhiều hơn được."

Lưu Đồng oán hận nghiên mặt qua một bên.

Thụy vương cũng buông xuống mắt, ý bảo Lưu Đồng sam hắn ta tiếp tục ra ngoài cung, một bên nói: "Ta lại hỏi đệ, cứ tính hôm nay đệ thực phá tan tầng cửa sổ giấy này, có năng lực như thế nào? Phụ hoàng sẽ phế Thái tử sao? Sẽ chém giết Chúc vương hả? Sẽ diệt bộ tộc Vũ Văn thị? Đệ thấy sao? Chuyện đó không có khả năng có kết quả, cần gì phải sinh nhiều chi tiết làm phụ hoàng càng không vui khi nhìn đệ? Hôm nay sau khi đệ nói những lời đó, chỉ sợ đã để phụ hoàng treo lên tội danh với đệ rồi."

"Đệ nói cái gì?" Lưu Đồng hừ lạnh: "Người làm chuyện xấu sẽ có báo ứng, chẳng lẽ không đúng theo lý thường phải làm sao?"

"Tiểu Cửu, đệ có biết ý tứ của ta." Thụy vương chống tay lên bả vai Lưu Đồng, dừng một chút lại tiếp tục nói: "Đi Duyện Châu truy bắt người hai nhà Tề - Lỗ, vốn nên là ta đi. Ta dựa vào việc đùi bị thương khéo léo từ chối. Nếu không phải bởi vì hôm nay đệ ngôn luận một phen, phụ hoàng sẽ không nghĩ đến đệ, giao chuyện này cho đệ đi làm."

Lưu Đồng cười lạnh nói: "Tình huống hướng thượng hôm nay, ai chẳng biết nói tới chuyện Duyện Châu là khối khoai lang phỏng tay? Ai mà nguyện ý đi tới đó chứ? Ông ta nghĩ giao cho người khác, nói vậy người khác phải nguyện ý mới được. Cũng như lần trước tin tức từ Duyện Châu truyền đến kinh thành, phụ hoàng còn có thể hỏi ai nguyện ý thăm dò tình hình thực tế của việc bạo loạn."

Lưu Đồng mím môi, nói tiếp: "Nhưng cho tới bây giờ ông ta chưa từng hỏi xem đệ có nguyện ý hay không."

https://thuviensach.vn

Giống như hôn sự lần đầu của hắn.

Thái tử làm mối, Quý phi nhìn nói cô nương phủ Phụ Quốc công phối hắn tốt lắm, không có người nào nói với hắn một tiếng, cứ vậy định xuống cửa thân hôn này.

Vốn dĩ Lưu Đồng có khúc mắc với Nguyên Vũ đế từ nhỏ, sau đó càng vì chính mình và Thụy vương nhận được đãi ngộ không công bằng từ chỗ Nguyên Vũ đế, khúc mắc này càng kết càng nặng.

Nói là phụ tử, hắn đối với Nguyên Vũ đế còn có chút tình phụ tử, ao ước thỉnh thoảng Nguyên Vũ đế có thể nhớ tới ông ta còn có đứa con trai là hắn.

Nhưng Nguyên Vũ đế đối xử với hắn thế nào?

Lưu Đồng cười lạnh, mấy năm nay còn chưa có xem đạm sao?

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 145: Trấn An

Editor: Bộ Yến Tử

Huynh đệ hai người kết bạn rời cung, Lưu Đồng đưa Thụy vương về phủ Thụy vương trước, sau đó mới chậm rì rì trở về phủ Hoàng tử.

Tâm sự của hắn trùng trùng, vẻ mặt tối tăm, trên mặt không có chút tươi cười.

Thường Nhuận Chi cùng hắn dùng ngọ thiện, hạ nhân dọn dẹp bát đĩa dâng lên trà xanh.

Thường Nhuận Chi nâng trà đưa tới trước mặt hắn, ôn nhu nói: "Thôn trang bên kia mới đưa tới một đám hoạt vịt, buổi tối thiếp làm cho chàng món vịt Bát Bảo ăn nhé?"

Nghe đến ăn Lưu Đồng có chút vui vẻ, nhưng không ngại hắn yêu thích mỹ thực, nhất là lúc Thường Nhuận Chi tự mình xuống bếp làm đồ ăn, hắn tổng có thể đảo một cái hết sạch.

Thường ngày Thường Nhuận Chi nói muốn xuống bếp, Lưu Đồng đều hưng trí bừng bừng muốn nếm thử đồ ăn, nhưng hôm nay Thường Nhuận Chi đề cập muốn xuống bếp, Lưu Đồng lại có chút không yên lòng. Tựa hồ không có nghe vào tai, có cũng được mà không có cũng không sao gật đầu, ánh mắt nhìn chằm chằm lá trà trôi nổi trong ly trà, thất thần.

Thường Nhuận Chi ám than một tiếng, kề sát gần hắn, tiếp nhận ly trà trong tay hắn, dẫn tâm thần Lưu Đồng trở về.

https://thuviensach.vn

"Xảy ra chuyện gì sao?"

Thường Nhuận Chi nhẹ giọng hỏi hắn: "Sáng nay lúc chàng xuất môn, còn bừng bừng sinh khí, sao vừa trở về cả người lại uể oải không phấn chấn vậy? Lâm triều có chuyện à?"

Lưu Đồng mím môi, muốn mở miệng nói chuyện hôm nay lâm triều cho Thường Nhuận Chi nghe, lại cảm thấy bởi vì hôm nay mình nhất thời lỗ mãng xúc động liên lụy đến Thụy vương. Tâm tự sinh cảm giác chán ghét mình, lúc đối mặt cùng Thường Nhuận Chi hắn xấu hổ không dám mở miệng.

Thấy vẻ mặt mâu thuẫn lại không dám hé miệng của hắn, Thường Nhuận Chi nói: "Việc này cần giữ bí mật?"

"Không phải..." Lưu Đồng hơi nhíu mày, nhẹ nhàng nói: "Ta chính là... Có chút nói không nên lời."

Thường Nhuận Chi bưng ly trà lẳng lặng nhìn hắn.

Xưa nay Lưu Đồng yêu thích ánh mắt lúc Thường Nhuận Chi nhìn chằm chằm hắn, trong ánh mắt đó, hắn cảm thấy mình được bao dung an ủi, có thể chăm chú nhìn hắn như vậy, dần dần bình phục tâm tình nôn nóng.

Lưu Đồng im lặng hồi lâu, nửa ngày sau mới lên tiếng than nhẹ.

Sau đó, hắn đơn giản kể lại chuyện hôm nay lâm triều cho Thường Nhuận Chi nghe.

"Nếu không phải vì ngăn lại ta, Ngũ ca sẽ không đứng ra đề nghị dùng “Đại Ngụy luật”, làm phụ hoàng không thể không động thủ với hai nhà Tề - Lỗ." Lưu Đồng thanh âm tiệm thấp: "Ta cảm thấy, đều do ta sai."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi không khỏi đưa tay giữ chặt tay Lưu Đồng, trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết nên nói gì an ủi hắn.

Nếu đổi lại nàng là Lưu Đồng, nói vậy nàng còn không thể khắc chế được như hắn đâu.

Thật lâu sau, Thường Nhuận Chi thỏ thẻ nói: "Đó không phải lỗi của chàng, muốn nói sai, cũng là sai lầm của Thánh thượng."

Lưu Đồng kinh dị nhìn Thường Nhuận Chi, có chút không thể tin được nàng thế nhưng nói thẳng đó là sai lầm của Nguyên Vũ đế.

"Làm quân chủ, Thánh thượng cố kị cái này cố kị cái kia, khuyết thiếu quyết đoán sửa trị sâu mọt Đại Ngụy; làm phụ thân, Thánh thượng không thể ở giữa điều hòa quan hệ các nhi tử... Nói đến nói đi, ngọn nguồn vẫn ở chỗ Thánh thượng."

Thường Nhuận Chi nhìn Lưu Đồng mỉm cười: "Cho nên, đó không phải lỗi của chàng, nói vậy Thụy vương cũng sẽ không thể trách chàng. Huynh ấy sẽ nghĩ là chàng vì bênh vực huynh đệ yếu thế, huynh ấy nên cao hứng mới đúng."

"Nhưng mà cũng là vì ta, kéo sau chân Ngũ ca..." Trong lòng Lưu Đồng thấy thoải mái chút, lại vẫn thấy áy náy do mình liều lĩnh xúc động tạo thành.

Thường Nhuận Chi suy nghĩ một lúc, nói: "Vậy chàng có thể nghĩ như vầy đi, cuối cùng Thánh thượng điều chàng tới Duyện Châu thay thế Thụy vương tróc nã những người đó, đó là ông trời cho chàng cơ hội bồi thường cho Thụy vương. Bằng không, nói không chừng chuyện xấu này sẽ rơi xuống đầu Thụy vướng đó."

Mặc dù trong lòng Lưu Đồng biết bởi vì chân Thụy vương bị thương, đi Duyện Châu tróc nã tội phạm quan trọng không tới phiên hắn ta, nhưng

https://thuviensach.vn

nghe Thường Nhuận Chi nói vậy, tóm lại trong lòng hắn dễ chịu rất nhiều.

Nói đến chuyện muốn đi Duyện Châu, Lưu Đồng lại cảm thấy áy náy với Thường Nhuận Chi.

"Cùng nàng thành thân tới nay, đều không cùng nàng làm được gì hết, lúc này lại muốn xa nhà..." Lưu Đồng phản thủ nắm chặt tay nàng, hối lỗi nói: "Nhuận Chi, nàng đừng buồn ta nha."

"Sẽ không." Thường Nhuận Chi lắc đầu, suy nghĩ một chút nói: "Lần trước chàng đi vội vàng, vừa muốn bận tâm Thụy vương, đi lâu như vậy mới trở về mà không mang theo lễ vật gì cho thiếp, ưm, nếu không thì vầy đi, lần này chàng đi Duyện Châu nhớ mang nhiều lễ vật về cho người ta há? Hai phần! Thiếp thấy lễ vật, sẽ cố mà tha thứ cho chàng."

Lưu Đồng nghe vậy không khỏi buồn cười: "Nàng cũng thật dễ dỗ."

"Người khác muốn dỗ, thiếp còn không đồng ý cho dỗ đâu." Thường Nhuận Chi cau cái mũi nhỏ, lại duỗi thân đưa tay đi niết mặt Lưu Đồng: "Khi nào thì chàng xuất phát tới Duyện Châu vậy? Thiếp đi chuẩn bị hành trang cho chàng... Ai, mặt của Trương đại soái ca, rất lâu thiếp không được thấy rồi."

Lưu Đồng do nhớ được Thường Nhuận Chi nói, "Dẫn" đó là khen hắn lớn được đẹp mắt, được thê tử khen dung mạo, Lưu Đồng cảm thấy có chút đắc ý đồng thời lại có chút ngại ngùng.

"Nào có người nói nam tử lớn được đẹp mắt." Lưu Đồng ra vẻ ho thanh, trương mặt tới gần nói: "Phu nhân vẫn nên ngoan ngoãn thay vi phu thu thập hành trang đi thôi, một hai ngày này của vi phu, liền muốn nhích người đi Duyện Châu."

Thường Nhuận Chi hừ nhẹ, không tình nguyện đáp: "Dạ, phu quân, thiếp thân biết lạp."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng bật cười, duỗi tay kéo nàng lãm đến bên người, tình đến nồng khi nhịn không được hôn lên trán nàng một cái, tiểu phu thê lại ngấy oai đến cùng nơi.

Cùng lúc đó, trong hoàng cung mặt Nguyên Vũ đế trầm như nước bước vào điện Cần Chính.

Chúc vương bị ông ta lệnh quỳ ở chỗ này tới giữa trưa, Nguyên Vũ đế bảo hắn ta quỳ, cũng không cho nội thị chuẩn bị ngọ thiện cho hắn ta.

Lúc này bụng Chúc vương đói đến mức kêu vang, vẻ mặt uể oải.

Nghe được động tĩnh, Chúc vương vội thẳng đứng dậy, nhìn thấy người đến là Nguyên Vũ đế, liền nói ngay: "Phụ hoàng, nhi thần biết sai rồi, nhi thần..."

"Ngậm miệng!"

Nguyên Vũ đế uống hắn ta một câu, sau đó ngồi xuống bàn, đầu tiên là nhìn mấy quyển tấu chương nghị sự và trung thư quyết, chậm rãi ngẩng đầu nhìn Chúc vương.

"Người tên Kỷ Quang Mạc, trẫm đã cho người cứu ra. Ngươi nói cho trẫm biết, vì cái gì muốn khấu hạ thư sinh này cáo ngự trạng Duyện Châu?"

Nguyên Vũ đế hỏi trực tiếp, Chúc vương lại không thiện nói dối, bị Nguyên Vũ đế nhìn chằm chằm, tầm mắt cũng không chỗ sắp đặt, ấp úng nửa ngày mới nói: "Nhi thần, nhi thần thu bạc, cho nên..."

"Thu bạc của ai, cho nên cái gì?" Nguyên Vũ đế tay cầm ngự bút, châu phê tấu chương trần điều, câu hỏi nhưng không trúng đoạn.

Trên trán Chúc vương đổ mồ hôi, chỉ cảm thấy mình nói nhiều sai nhiều, nên không dám nhiều lời.

https://thuviensach.vn

Nguyên Vũ đế thấy hắn ta không lời nào để nói, sắc mặt càng trầm, tung mấy quyển tấu chương trên bàn ném tới trước mặt Chúc vương đang quỳ.

Trong tấu chương này, ghi lại năm rồi có người của Lỗ gia phạm tội, Chúc vương ra mặt giải quyết vài án tử, trong đó còn có tự tay Chúc vương bào chế thay Lỗ gia diệt trừ hai dị kỷ oan án.

"Hảo hảo nhìn cho trẫm, xem xong, ngươi lại giải thích rõ ràng cho trẫm."

Nguyên Vũ đế hừ lạnh, cũng không quản Chúc vương cầm tấu chương xem mà mồ hôi lạnh đầm đìa thế nào, chỉ lo chuyện trên tay chính mình.

Chờ cuối cùng ông ta cũng xử lý tốt mấy quyển tấu chương trên bàn, chậm rãi đứng lên đi từ phía sau bàn tới trước mặt Chúc vương.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 146: Tâm Tật

Editor: Bộ Yến Tử

"Trẫm liên tục cho rằng, ngươi ở trong đám huynh đệ, tính tình trực tiếp nhất, sẽ không làm động tác nhỏ này. Nhưng mà không nghĩ tới, trẫm nhìn lầm rồi."

Nguyên Vũ đế từ trên cao nhìn xuống Chúc vương, ánh mắt nặng nề: "Mấy năm nay ngươi thay Lỗ gia làm bao nhiêu chuyện rồi? Đều nhất nhất nói cho rõ ràng. Bằng không, chức Vương gia này của ngươi, đừng nghĩ làm nữa."

Chúc vương cả người run lên, vội vàng nằm sấp phục trên mặt đất, kêu khóc: "Phụ hoàng, nhi thần nhất thời hồ đồ, phụ hoàng tha thứ cho nhi thần đi! Tha thứ nhi thần đi!"

"Nhất thời hồ đồ?" Nguyên Vũ đế giận dữ phản cười: "Thời gian vài năm, ở trong miệng ngươi bất quá chính là 『nhất thời』?"

Chúc vương do chưa bao giờ quỳ quá lâu như vậy, lại không được dùng ngọ thiện, hơn nữa nỗi lòng sợ hãi, tim đập như nổi trống. Đối mặt Nguyên Vũ đế từng bước ép hỏi, Chúc vương không khỏi túa mồ hôi lạnh, nhãn mạo kim tinh, môi run run nửa ngày không nói thêm một câu.

Nguyên Vũ đế cả giận nói: "Trẫm đang hỏi ngươi, nói!"

"Dạ!" Chúc vương giật mình một cái, lại đột nhiên ngã xuống, mặt như giấy vàng cứ như vậy hôn mê bất tỉnh.

https://thuviensach.vn

Lúc đầu Nguyên Vũ đế còn tưởng rằng hắn ta đang dùng khổ nhục kế, trong lòng giận gấp đôi thậm chí chen chân đá hắn ta hai cái. Thấy Chúc vương quả thực không nửa điểm phản ứng, lại thăm dò thần sắc của hắn ta, nhất thời cũng hoảng, vội mệnh cho Tự Nhân truyền thái y, cũng nâng Chúc vương đi xuống.

Sau khi thái y chẩn trị, nói Chúc vương mạch tượng bất ổn, có tâm tật. Hôm nay đột nhiên té xỉu, một là vì trước nay Chúc vương được nuông chiều từ bé, chưa từng đói bụng qua, mà hôm nay đến giờ cơm vẫn chưa được ăn cho nên đói đến hốt hoảng; thứ hai là vì cảm xúc quá mức kích động khẩn trương sở trí.

"Bệ hạ, xưa nay tính tình Chúc vương gia táo bạo, cứ thế mãi, đối với thân thể của ngài ấy có hại thật lớn. Nếu là Chúc vương gia có thể tu thân dưỡng tính, không tiếp tục tùy ý sinh khí, chắc thân thể sẽ dần dần chuyển tốt."

Lời thái y nói Nguyên Vũ đế nghe vào trong tai, suy nghĩ một lúc hỏi lại: "Tâm tật này của hắn, có biện pháp trị tận gốc không?"

"Hồi bệ hạ, Chúc vương gia là lần đầu tiên phát hiện chi chứng tâm tật, tình huống đến cùng như thế nào, còn phải tinh tế quan sát mới biết. Vi thần tạm thời vô pháp đáp phúc bệ hạ."

Thái y khom người đáp, Nguyên Vũ đế vẫy vẫy tay cho ông ta đi xuống.

Cuối cùng, chuyện Chúc vương và Lỗ gia cũng bởi vì đột nhiên Chúc vương phát bệnh mà không giải quyết được gì.

Nguyên Vũ đế sợ lại mắng chửi Chúc vương, sẽ kích thích đến hắn ta, không tiếp tục truy cứu việc này, bất quá Nguyên Vũ đế vẫn trách cứ mẫu phi của Chúc vương một phen, cũng để Quý phi ngừng nửa năm cung phụng trong cung của Tĩnh phi, xem như là biểu cái thái.

https://thuviensach.vn

Khi Lưu Đồng nhận được tin tức có liên quan đến Chúc vương, mới vừa cùng Tả Kiêu vệ Vệ Trường tán gẫu, tiễn người ra phủ.

Nghe nói Chúc vương có tật, Tĩnh phi bị xích, Lưu Đồng chỉ cười lạnh.

Bữa tối, Lưu Đồng nghe mùi ngon do tự tay Thường Nhuận Chi làm vịt Bát Bảo, chờ ăn no, đặt ngân đũa xuống, Lưu Đồng mới nói chuyện này cùng Thường Nhuận Chi.

"Nàng xem, chuyện này trùng trùng cầm lấy, lại nhẹ nhàng buông xuống." Khóe miệng Lưu Đồng khẽ nhếch, nói: "Sớm biết rằng là như thế này, phụ hoàng cần gì phải cầm hai tộc Tề - Lỗ nói lúc lâm triều."

Thường Nhuận Chi múc cho hắn chén canh, nghe vậy nói: "Sự tình chân tướng đã tra ra, đương nhiên phải làm cho ra kết quả. Còn nữa, tâm tật Chúc vương đột phát, đó cũng là chuyện chưa từng đoán trước được."

"Đó là hắn ta nghĩ ra được phương pháp đào thoát chịu tội." Lưu Đồng khinh thường, tiếp nhận chén canh uống một hơi cạn sạch.

Thường Nhuận Chi gọi nha hoàn dọn bát đĩa, thượng sấu vu cùng nước ấm, nghe vậy khẽ nhíu mày, lắc đầu nói: "Thiếp ngược lại cảm thấy có thể Chúc vương thật là bị dọa ra tâm tật."

"Hả?" Lưu Đồng có chút ngoài ý muốn, hiếu kỳ nói: "Điều này vì sao mà nói?"

"Thế nhân đều biết Chúc vương tì khí bạo ngược, chàng cũng có đề cập qua với thiếp, nói Chúc vương chủ thẩm án tử, không có không thấy huyết ... Loại dễ dàng xúc động này, sinh khí, người cảm xúc kích động phập phồng, dễ dàng nhiễm bệnh và..."

Thường Nhuận Chi dừng một chút, Lưu Đồng truy vấn: "Và cái gì?"

https://thuviensach.vn

"... Chết bất ngờ." Thường Nhuận Chi nhẹ giọng trả lời.

Lưu Đồng nhất thời trợn to mắt: "Nàng theo chỗ nào biết cách nói này?" Lưu Đồng hỏi.

Thường Nhuận Chi suy nghĩ một lát, cảm thấy việc giải thích bệnh cao huyết áp rất phiền toái, liền nắm bắt theo góc độ của Lưu Đồng mà phân tích: "Khi con người phẫn nộ hoặc là sầu muộn, có thể trí bệnh can trí không khoái, can đảm bất hòa. Người sở dĩ tì khí táo bạo, là vì tính nóng vượng, mà tính nóng vượng càng dễ dàng sinh khí, sinh khí lại làm cho gan bị hao tổn, càng sẽ ảnh hưởng sự khỏe mạnh của gan... Tuần hoàn ác tính như thế, dần dà, chết bất ngờ cũng không phải không có khả năng."

Thường Nhuận Chi dừng một chút, lại nói: "Thái y nói hắn ta có tâm tật, khả năng đó là hắn ta thương can sở trí."

Thường Nhuận Chi còn hoài nghi, Chúc vương chỉ sợ có cao huyết áp.

Tuy rằng số lần nàng gặp Chúc vương rất ít, nhưng so với đám người Kỳ vương, tựa hồ sắc mặt Chúc vương quả thực muốn "Hồng nhuận" rất nhiều, nghe nói bởi vì nhà ngoại của Chúc vương là võ tướng thế gia, từ nhỏ đã học cách uống rượu, bây giờ cũng ngày | ngày không ly khai rượu.

Thử nghĩ một chút, thời điểm cảm xúc của Chúc vương kích động phập phồng, tránh không được nhiệt huyết trên đầu...

Thường Nhuận Chi âm thầm lắc đầu, ném ý tưởng này qua một bên.

"Nghe nàng nói vậy, ngược lại quả thực có chút đạo lý." Lưu Đồng đăm chiêu nói: "Chúc vương lớn giọng, hơi không hài lòng liền chửi ầm lên... Thật là một người dễ dàng tức giận."

Thường Nhuận Chi gật đầu, nói: "Cho nên chàng cũng đừng nghĩ hắn ta dựa vào khổ nhục kế giả dạng đáng thương mới tránh thoát một kiếp này.

https://thuviensach.vn

Làm không tốt, một kiếp này của hắn ta qua được lắp ba lắp bắp, càng khó cướp còn tại sau đầu."

Lưu Đồng cười cười, không khỏi "Di" một tiếng, hỏi Thường Nhuận Chi: "Ta nghe lời này của nàng, làm sao lại cảm thấy có chút không thích hợp nhỉ? Nhuận Chi, nàng vui sướng khi người gặp họa."

Đây không phải là tính cách của Nhuận Chi nha!

"Ai bảo hắn ta bắt nhốt không cho Kỷ Quang Mạc cáo ngự trạng làm chi?" Ngữ khí Thường Nhuận Chi bình thản: "Nếu hắn ta không giam giữ Kỷ Quang Mạc, chuyện ở Duyện Châu đã sớm rõ ràng trong thiên hạ, cũng không cần Thụy vương phải đi Duyện Châu ám tra, chàng cũng không cần lúc thành thân không đến một tháng liền bỏ lại thiếp một mình rời kinh, mừng năm mới không ở nhà với thiếp."

Lưu Đồng xấu hổ cười cười, ôm Thường Nhuận Chi nói: "Còn giận hả?"

"Không tức giận." Thường Nhuận Chi trả lời hắn: "Thiếp luận sự mà thôi."

Thường Nhuận Chi nghiêng đầu: "Chàng xem, ngày mai chàng lại muốn đi nữa, lại là vì chuyện ở Duyện Châu. Chính là do Chúc vương giam giữ Kỷ Quang Mạc mới có chuyện này, dẫn phát chuyện tình phía sau... Thiếp vui sướng khi người gặp họa thì sao nào? Là do hắn ta hại người, không cho thiếp vui sướng khi người gặp họa sao?"

"Được, được, nàng muốn vui sướng khi người gặp họa thì cứ vui sướng khi người gặp họa đi." Lưu Đồng vội vàng gật đầu, tuân theo nguyên tắc thà đắc tội tiểu nhân cũng không bao giờ đắc tội với nữ nhân, ra vẻ hung tợn nói: "Thừa dịp này, Chúc vương cũng nên hảo hảo nghỉ ngơi một chút mới được, tốt nhất nghỉ ngơi mười năm hai mươi năm, về sau lại không dám tùy tiện sinh khí mắng chửi người."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi hừ nhẹ, đẩy đẩy đầu Lưu Đồng.

Vừa vặn đám nha hoàn bưng sấu vu và nước súc miệng lên, hai người súc miệng rửa mặt, Thường Nhuận Chi nói: "Chúc vương thế nào, chàng cũng đừng quản. Tả hữu sau này hắn ta cũng vén không nổi sóng gió gì —— thân thể hắn ta bày ở chỗ kia. Quan trọng hơn vẫn là chuyện ngày mai chàng phải đi Duyện Châu."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 147: Xa Nhà

Khi hạ thưởng Tả Kiêu vệ Vệ Trường đến phủ Cửu Hoàng tử, phụng mệnh lệnh của Nguyên Vũ đế tới nghe Lưu Đồng an bài.

Đi Duyện Châu tróc nã hai nhà Tề - Lỗ, Nguyên Vũ đế phái hai ngàn Tả Kiêu vệ theo Lưu Đồng. Những người này tự nhiên là nghe theo lời Tả Kiêu Vệ Trường phân phó, kể cả Tả Kiêu Vệ Trường cũng phải nghe sắp xếp của Lưu Đồng.

Buổi chiều hai người thương nghị một ít chi tiết, quyết định sáng sớm ngày mai dẫn người xuất phát đi Duyện Châu.

Thường Nhuận Chi không phải nữ tử bám người, trong thời gian thành thân với Lưu Đồng không đến một tháng mà hắn đã xa nhà hai lần, cũng không có oán hận gì. Chỉ là càng thêm cẩn thận chuẩn bị hành trang cho Lưu Đồng, lại dặn này dặn kia.

Bộ dạng này của nàng, dừng ở trong mắt Lưu Đồng, lại càng cảm thấy đau lòng áy náy.

Buổi chiều trước khi đi ngủ, động tác của Lưu Đồng có chút mạnh mẽ, làm Thường Nhuận Chi ăn chút đau khổ.

Chuyện sau đó, Lưu Đồng áy náy càng sâu.

Thường Nhuận Chi đùa hắn: "Chàng tràn đầy tinh lực như vậy, lần này xuất môn, làm sao thiếp có thể yên tâm được..."

https://thuviensach.vn

Lúc đầu Lưu Đồng còn chưa hiểu rõ hàm nghĩa che giấu trong lời nói của Thường Nhuận Chi, sau một lúc lâu mới phản ứng lại, nhất thời đưa tay chọc ngứa nàng, cười nói: "Vậy nàng có muốn phóng tâm phúc ở bên người ta hay không đây, tùy thời giám sát nhất cử nhất động của ta?"

"Ai, thiếp nghĩ là có." Thường Nhuận Chi nhíu mày nói: "Nhưng mà phóng nữ đi, thiếp lo lắng; phóng nam đi, bảo không được chàng lôi kéo nhân gia đi trêu hoa ghẹo nguyệt, bức bách nhân gia lên thuyền giặc của chàng thì làm sao bây giờ?"

Lưu Đồng dở khóc dở cười.

Thường Nhuận Chi vui đùa hai câu cũng không nhắc lại chuyện này, nàng ôm lấy thắt lưng cường tráng rắn chắc của Lưu Đồng, nhẹ giọng dặn hắn: "Phiên này đến Duyện Châu, cũng không thể coi như thoải mái đơn giản như lần trước Thụy vương tới đó ám tra bạo loạn. Chính chàng cũng phải cẩn thận một chút."

Lưu Đồng thuận thế hoàn trụ Thường Nhuận Chi, nghe vậy gật đầu nói: "Ta biết, nàng yên tâm."

"Không thấy chàng bình an trở về, thiếp nào có yên tâm..." Thường Nhuận Chi hơi nhăn lông mày, ôm hắn càng nhanh: "Nhớ viết thư đó nha, mỗi hai ngày một phong."

Lưu Đồng cười đáp ứng, lại nói: "Kỳ thực lần này ta đi, nhiều lắm là hơn mười ngày đã trở lại."

"Vậy là chàng không muốn viết thư?"

"Thật không có." Lưu Đồng nhẹ vỗ về phần lưng trắng nõn mịn màng của nàng, nói: "Nếu da mặt nàng đủ dày, không sợ chờ ta trở lại, trong kinh truyền khắp nói Cửu Hoàng tử và Cửu Hoàng tử phi như keo như sơn một

https://thuviensach.vn

khắc không chia lìa... Mỗi ngày ta sẽ viết mười phong thư gửi về nhà, ta đây cũng có thể viết."

Thường Nhuận Chi cười mắng hắn: "Mồm mép lém lỉnh hoạt..."

Còn chưa nói xong nàng đã nhanh chóng ngậm miệng lại, Lưu Đồng không chịu buông tha nàng, nhất thời ôm lấy nàng đặt dưới thân, cười tủm tỉm nói: "Còn nói ta miệng lưỡi trơn tru, nàng thả thí thử có phải hay không..."

Trời luôn muốn sáng rất nhanh, sáng sớm ngày thứ hai Thường Nhuận Chi chịu đựng cái đau của xương sống, thắt lưng và cả chân nữa, đứng dậy thay Lưu Đồng kiểm kê lại hành trang một lần nữa.

Diêu Hoàng hầu hạ nàng rửa mặt súc miệng, lại thay nàng chải tóc.

Một bên chải, một bên mỉm cười nói với Thường Nhuận Chi: "Cô nương, hôm qua Ngụy Tử đi ngủ rất trễ, hôm nay không thể thức dậy sớm. Nô tì không nhẫn tâm kêu nàng ta, lúc này thay nàng ta xin phép với cô nương."

Thường Nhuận Chi gật đầu, hỏi: "Ngụy Tử xảy ra chuyện gì? Thường ngày nàng ta nghỉ ngơi rất quy luật mà."

Diêu Hoàng cười cười, Thường Nhuận Chi nhìn gương mặt tươi cười thần bí của Diêu Hoàng trong gương đồng, nói: "Ngươi còn học theo Ngụy Tử, nói chuyện bí hiểm. Còn không nhanh nói?"

Diêu Hoàng cười nói: "Chuyện cụ thể làm sao, nô tì không có chính mắt nhìn thấy, cho nên không biết. Bất quá theo Ngụy Tử linh tinh lộ ra một hai câu, còn có bộ dáng hưng phấn cùng cao hứng buổi tối hôm qua của nàng ta, hơn phân nửa là nàng ta và Hoa Trạch có tiến triển."

https://thuviensach.vn

"Hửm?" Thường Nhuận Chi cũng cười: "Nữ đại bất trung lưu, xem ra Ngụy Tử lập gia đình, sắp tới."

Diêu Hoàng cười nói: "Cũng không biết lúc nào thì Hoa Trạch đến trước mặt cô nương cầu cưới Ngụy Tử."

Thường Nhuận Chi vuốt cằm: "Lúc trước có nói với Ngụy Tử, nữ hài tử phải nên dè dặt một chút, làm sao đều phải chờ Hoa Trạch tự mình tới cửa cầu cưới mới tốt."

Dừng một chút, Thường Nhuận Chi nói với Diêu Hoàng: "Lúc này, toàn thân toàn tâm nàng ta đều nhào đến trên người Hoa Trạch, ngươi ở bên cạnh nàng ta cần phải nói thêm cho nàng ta một hai."

Diêu Hoàng xác nhận, nói: "Ngụy Tử vẫn có chừng mực, cô nương không cần lo lắng."

"Ừ."

Diêu Hoàng chải đầu cho Thường Nhuận Chi xong, bên kia Lưu Đồng cũng tỉnh lại.

Thường Nhuận Chi nhìn hắn rời giường mặc xiêm y, súc miệng rửa sạch mặt rồi lau khô, nói: "Đồ ăn sáng đã chuẩn bị rồi, trước ăn chút điếm điếm dạ dày."

Hai phu thê nói nói cười cười dùng tảo thiện, sắc trời còn âm âm.

Người của Tả Kiêu vệ sẽ trực tiếp ở ngoài cửa thành tập kết, Lưu Đồng chỉ cần trước thần khi đuổi tới nơi đó hội hợp cùng bọn họ là được.

Thường Nhuận Chi tiễn hắn ra phủ Cửu Hoàng tử.

Lúc này ngoài phủ vẫn là vạn lại câu tịch, hai ngọn đèn lồng lớn ở cửa phủ Cửu Hoàng tử chiếu sáng trưng xung quanh.

https://thuviensach.vn

"Bảo trọng thân thể."

Thường Nhuận Chi nhón chân, sửa sang lại áo cừu mao lĩnh cho Lưu Đồng, nói: "Sớm một chút trở về."

Lưu Đồng cười cười, duỗi tay nắm lấy tay nàng, đặt ở trong lòng bàn tay vuốt ve, lại thăm dò nàng sau đó hôn hôn lên trán nàng, vừa lòng cất bước lên ngựa, cười nói: "Nhuận Chi, chờ ta từ Duyện Châu trở về sẽ mang theo lễ vật tặng cho nàng. Hai phần."

Thường Nhuận Chi nở nụ cười, hướng hắn phất phất tay.

Lưu Đồng giơ roi lên, quát một tiếng "Giá", dẫn theo người cưỡi ngựa rời khỏi phủ.

Thường Nhuận Chi tiếp tục đợi đến khi không còn nghe được tiếng vó ngựa, mới quay vào phủ, trở về phòng ngủ ngủ bù.

Chỉ còn lại một mình nàng trong phủ, Thường Nhuận Chi thấy không có việc gì. Cho nên ngày hôm sau nàng và Diêu Hoàng thương lượng sẽ trở về Hầu phủ xem xem, giết thời gian.

Diêu Hoàng tự nhiên không có dị nghị.

Đưa bái thiếp về Hầu phủ, khi hạ thưởng Thường Nhuận Chi dẫn người trở về.

Tiểu Hàn thị vui sướng tới đón nàng, cười nói: "Hôm qua lão thái thái còn nhắc tới, có thời gian ngươi có thể trở về một chuyến trò chuyện cùng lão nhân gia bà. Ngươi xem, người nhắc thật là linh nghiệm, hôm qua mới nhắc tới ngươi, hôm nay ngươi đã trở lại rồi."

Thường Nhuận Chi nắm tay tiểu Hàn thị, cười trả lời bà ta: "A Đồng lại xa nhà đi ban sai, con một mình ở phủ Hoàng tử đợi lại không người tán

https://thuviensach.vn

gẫu, nên dứt khoát trở về thăm lão thái thái và thái thái, cùng mọi người trò chuyện nói chuyện phiếm."

"Ở phủ Hoàng tử hết thảy tốt hết sao?" Tiểu Hàn thị thân thiết hỏi: "Cửu Hoàng tử đối với ngươi tốt không?"

"Đều tốt." Thường Nhuận Chi vuốt cằm nói: "Trong phủ mọi chuyện hài lòng, mẫu thân yên tâm đi."

"Vậy liền tốt."

Tiểu Hàn thị cười cười, Thường Nhuận Chi hiếu kỳ nói: "Con coi mẫu thân tựa hồ phá lệ cao hứng, trong nhà có phải có việc vui hay không?"

Vừa nói, tươi cười trên mặt tiểu Hàn thị càng sáng hơn: "Liền chúc ngươi mắt sắc, vậy mà cũng bị ngươi đoán được rồi."

Tiểu Hàn thị vừa đi vừa nói: "Hôn sự của Hồng nhi và Hộc nhi đã định ra không sai biệt lắm."

"Hả? Mẫu thân cho hai vị đệ đệ nhìn trúng hai nhà kia?" Thường Nhuận Chi cười hỏi: "Có thể làm con dâu của mẫu thân, thật đúng là hảo phúc khí."

"Ngươi vui mừng nói dễ nghe dỗ ta." Tiểu Hàn thị ha ha cười: "Bất quá ta còn thích nghe ngươi nói vậy đó."

Thường Nhuận Chi che miệng cười, nói: "Mẫu thân thích nghe, con đây liền dùng sức vơ vét lời hay hò hét ngài."

"Cảm tình tốt thật." Tiểu Hàn thị nhíu mày cười cười: "Sau này ngươi nói tốt, nhưng đừng trọng hình dáng nói."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt
www.dtv-ebook.com

Chương 148: Liền Hỉ

Mẫu nữ hai người một đường đi tới, tiểu Hàn thị giới thiệu tình huống gia thế hai nàng dâu mới định.

"Hồng Nhi và Hộc Nhi không thể so với đích trưởng tử là đại ca các ngươi, sau này muốn kế thừa gia nghiệp, cho nên thời điểm chọn tiểu tức phụ, ngược lại cũng không coi trọng dòng dõi xuất thân." Tiểu Hàn thị nói: "Định thân hôn cho Hồng nhi là lão sư của hắn ở Quốc Tử giam, chi nữ Thái học Tiến sĩ, tiểu nữ hài kia ta cũng có xem qua, tính tình đúng là nhàn tĩnh biết quy củ lại biết đại thế, làm người chất phác. Định hôn cho Hộc nhi cũng là chi nữ một hộ thương hộ, là tự Hộc nhi chọn trúng."

Nói đến đây, tiểu Hàn thị lại thêm một câu: "Thật sự là con lớn không cần nương."

Thường Nhuận Chi cười nói: "Nhị đệ và Tam đệ đã trưởng thành, tự nhiên là muốn thành gia lập nghiệp. Mẫu thân luyến tiếc bọn họ, không bằng cứ không cho bọn hắn đính hôn."

"Ngươi chế nhạo ta." Tiểu Hàn thị cười điểm điểm trán Thường Nhuận Chi, không khỏi thở dài nói: "Hồng nhi và Hộc sự ngược lại thôi đi, chính là Hộc nhi tự mình xem trọng cô nương kia, trong lòng ta khó tránh khỏi có chút lo lắng."

Thường Nhuận Chi ôn nhu nói: "Đó cũng là duyên phận của Tam đệ, người mà Tam đệ tự mình xem trọng, chỉ cần cô nương kia tốt, cũng không có gì không ổn."

https://thuviensach.vn

"Nói là nói như thế..." Tiểu Hàn thị dừng một lát, buồn cười lắc đầu nói: "Quên đi, lão thái thái cũng không có ý kiến, ta tự nhiên cũng sẽ không thể phản đối. Tả hữu sau này thành thân, là hai phu thê bọn hắn sống với nhau, ta làm gì thao đa tâm như vậy."

Thường Nhuận Chi vuốt cằm nói: "Mẫu thân nhìn thông suốt là phải, nhưng đừng vì chuyện này tự mình hờn dỗi. Bằng không, Tam đệ mà biết chỉ sợ trong lòng sẽ bất an."

Một đường nói xong, rất nhanh đã đến tiểu viện của lão thái thái.

Lão thái thái vừa ngủ trưa dậy, đang ổn định tinh thần cho tỉnh táo, nghe nha hoàn bẩm báo nói thái thái và Tam cô nãi nãi đến, mỉm cười cho người đi mời các nàng vào.

"Con dâu nhắc người đúng là linh nghiệm. Này nha, hôm qua mới nhắc Nhuận Chi, hôm nay nàng đã trở lại."

Tiểu Hàn thị cười bảo nha hoàn vén rèm, cho ánh sáng lọt vào phòng, lại phân phó nha hoàn dâng nước trà và điểm tâm.

Thường Nhuận Chi vấn an lão thái thái, bà cười bảo nàng ngồi xuống.

"Lần trước lúc ngươi lại mặt, nhìn tiểu phu thê các ngươi quan hệ rất tốt, bây giờ còn ân ái không?" Lão thái thái nói trắng ra, khiến sắc mặt Thường Nhuận Chi ửng đỏ, nhẹ nhàng gật đầu: "Tạ lão thái thái quan tâm, đĩnh, đĩnh ân ái..."

Lão thái thái cười càng thoải mái: "Sống không tệ là tốt, thấy ngươi sinh hoạt thư thái, tâm của ta có thể buông xuống rồi. Phụ thân ngươi dưới gối có ba nữ nhi, cũng chỉ có ngươi làm người ta lo lắng."

Thường Nhuận Chi không khỏi cúi đầu, nghe lão thái thái từ tốn nói.

https://thuviensach.vn

Tiểu Hàn thị ngồi ở một bên, thường thường chen vào mấy câu nói tốt cho Thường Nhuận Chi, vui đùa nói: "Lúc trước khi Nhuận Chi lại mặt, lão thái thái còn không cho Nhuận Chi hầu hạ, nói nàng là Hoàng tử phi, thân phận đoan đoan. Hôm nay Nhuận Chi trở về, ngài lại giáo huấn nàng, hơn phân nửa là vì tôn nữ tế (cháu rể) của ngài không có ở đây."

Lão thái thái trừng mắt liếc tiểu Hàn thị, nghiêm mặt nói: "Nếu có tôn nữ tế ở đây, ta cũng sẽ ở trước mặt hắn giáo huấn Nhuận Chi. Nhuận Chi có thể nghe hiểu lời ta là được."

Thường Nhuận Chi vội tỏ thái độ: "Lão thái thái nói cái gì, cháu gái đều nghiêm cẩn nghe."

"Ngươi xem."

Lão thái thái điểm điểm cằm nhìn tiểu Hàn thị, tiểu Hàn thị nói: "Nhuận Chi nghe lời biết chuyện, lão thái thái ngài cũng không thể phủ nhận công lao của đích mẫu ta đây nhé."

"Phải, là ngươi dạy giỏi." Lão thái thái bật cười, nhìn Thường Nhuận Chi nói: "Ngươi nhìn thử mẫu thân ngươi, bao nhiêu tuổi rồi còn ở trước mặt ta làm nũng."

Thường Nhuận Chi cười nói: "Đó là bởi vì mẫu thân xem ngài như mẹ ruột, lão thái thái nên kiêu ngạo mới phải."

Lão thái thái cười cười, một lát sau mới gật đầu: "Cũng đúng, đời này của ta cũng không có chuyện gì không thư thái."

Sau khi lão thái thái nói lời này, không khỏi bắt đầu ức từ trước.

Tiểu Hàn thị và Thường Nhuận Chi quy củ nghe, không có nửa điểm không kiên nhẫn.

https://thuviensach.vn

Sau đó vẫn là tiểu nha hoàn đến nhắc nhở lão thái thái, đã đến giờ lễ Phật, lão thái thái mới ngừng nói.

Tiểu Hàn thị cùng Thường Nhuận Chi nhìn theo lão thái thái đi tiểu phật đường, tiểu Hàn thị nói: "Nhuận Chi, ngươi đi trò chuyện cùng di nương ngươi đi, sau khi dùng xong buổi tối lại về phủ Hoàng tử mới hảo?"

Thường Nhuận Chi không có dị nghị.

Nhạc thị luôn luôn ở tại tiểu viện của mình chờ Thường Nhuận Chi đến, nhìn thấy Thường Nhuận Chi lập tức vui mừng, lôi kéo nàng nói: "Tam cô nương đã tới, di nương chờ ngươi hơn nửa ngày."

"Lúc nãy cùng thái thái đến tiểu viện của lão thái thái nói chuyện." Thường Nhuận Chi cười nắm tay Nhạc thị vào nhà, hỏi: "Di nương đang làm gì vậy?"

Nhạc thị nói: "Nhàn rỗi không có chuyện gì làm, nên đan vài cái túi lưới."

Nhạc thị cầm túi lưới trong khuông châm tuyến ướm lên người Thường Nhuận Chi, lắc đầu nói: "Nhìn có vẻ lớn hơn người một chút."

Bà đặt túi lưới trong tay xuống, hỏi Thường Nhuận Chi: "Nghe Hầu gia và thái thái nói, Cửu Hoàng tử xuất môn ban sai. Lúc này đi thì bao giờ mới trở về?"

Thường Nhuận Chi nói: "Nhiều nhất nửa tháng."

"Vậy nếu tam cô nương không có chuyện gì, thì trở về Hầu phủ chơi." Nhạc thị cười nói: "Thường thường vẫn luôn nghe thái thái nhắc tới tam cô nương."

"Vậy di nương không có nhắc tới ta?" Thường Nhuận Chi cười hỏi.

https://thuviensach.vn

Nhạc thị vuốt cằm nói: "Thái thái nhắc tới tam cô nương, di nương tự nhiên cũng nhớ tam cô nương."

Nhạc thị và Thường Nhuận Chi ngồi xuống, do dự một hồi, Nhạc thị vẫn nhỏ giọng hỏi Thường Nhuận Chi: "Trông Hạ và Tìm Đông không mang tới phiền toái cho Tam cô nương chứ?"

Thường Nhuận Chi vừa nghĩ liền hiểu rõ Nhạc thị muốn hỏi cái gì, nàng cười cười, cũng nhẹ giọng trả lời Nhạc thị: "Di nương yên tâm đi, Trông Hạ và Tìm Đông rất thành thật, cũng sẽ không thể thấu bên người A Đồng. Mặc dù các nàng thực dám thấu bên người A Đồng, A Đồng cũng sẽ không quan tâm các nàng."

Nhạc thị nhẹ nhàng thở ra, cười nói: "Tam cô nương có thể long trụ trái tim Cửu Hoàng tử thì tốt."

"Giữa vợ chồng, không nói chuyện long tâm, chỉ nói thổ lộ tình cảm." Thường Nhuận Chi cười cười, nghiêng đầu tựa vào vai Nhạc thị: "Di nương không cần vì chuyện này mà lo lắng đề phòng, lui một vạn bước chẳng sợ tương lai A Đồng sinh tâm tư khác, ta cũng sẽ không có gì không ổn. Chàng làm sao đối ta, ta làm sao đối chàng. Quan hệ giữa người với người, vốn là lẫn nhau, không phải sao."

Nhạc thị đau lòng ôm nữ nhi, thật lâu sau mới nói: "Di nương sợ ngươi luẩn quẩn trong lòng... Dù sao, nam nhân đều là như vậy, nếu có một ngày Cửu Hoàng tử di tình biệt luyến, di nương sợ Tam cô nương không tiếp thụ được..."

"Sẽ không." Thường Nhuận Chi cười cười: "Nam nhân nếu thay lòng, sẽ ngăn cản không được. Ta có thể làm, chính là sau khi hắn thay lòng, bảo vệ tâm chính mình... Ta có chừng mực, di nương an tâm."

Nhạc thị lúc này mới gật gật đầu, lại nghĩ tới một chuyện, nói: "Đại nãi nãi đã đoán được ngày lâm bồn, Tam cô nương nếu không có việc gì, chờ

https://thuviensach.vn

Đại nãi nãi sinh hạ hài tử, trở về ôm ôm."

Dân gian có cách nói ôm hài tử nhiều dễ dàng có thai, Nhạc thị nói đề nghị này tự nhiên cũng là suy nghĩ nhường Thường Nhuận Chi sớm mang thai.

Thường Nhuận Chi cũng không chống đẩy, nói: "Đại tẩu sinh hài tử, ta đương nhiên phải trở về nhìn chất nhi. Chờ đại tẩu ra tháng, trong ngoài Hầu phủ còn muốn lo hôn sự cho Nhị đệ và Tam đệ. Ngược lại thật sự là hỉ sự không gián đoạn."

Nhạc thị cùng Thường Nhuận Chi đều nở nụ cười.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 149: Sầu Lo

Thường Nhuận Chi bắt đầu lắc lư qua ngày ở Hầu phủ và phủ Hoàng tử.

Làm Hoàng tử phi như nàng quả thực rất thích ý, Lưu Đồng là một Hoàng tử không được sủng ái, nên có rất ít người đến nịnh bợ. Chẳng sợ hiện tại hắn theo Thụy Vương làm việc, thanh danh địa vị có điều đề cao, cũng không có người đến tới cửa bái phỏng —— Thường Nhuận Chi nghĩ, có thể là vì vị trí phủ Cửu Hoàng tử tương đối thiên đi.

Không cần đi xã giao cùng các quan thái thái, đương nhiên Thường Nhuận Chi sẽ mừng rỡ thoải mái.

Mặt khác, hậu viện phủ Hoàng tử sạch sẽ thanh tịnh, không có chuyện gì sốt ruột, càng làm cho Thường Nhuận Chi mỗi ngày được thư thái.

Nàng thường xuyên về nhà mẹ đẻ, tiểu Hàn thị không có nửa điểm ý kiến.

"Cửu Hoàng tử không có trong phủ. Ngươi đợi ở đó cũng không có người tán gẫu, chẳng bằng trở về bồi lão thái thái nói chuyện." Tiểu Hàn thị cười tủm tỉm nhìn Thường Nhuận Chi, nói: "Thấm Chi đi theo Thừa Học, cũng có hai năm không gặp mặt nàng; còn về Mộc Chi, tuy rằng gả gần, thường ngày nàng cũng thường xuyên trở về nhìn, bây giờ Thụy Vương bận rộn, nàng cũng vội theo, ít nhất nửa năm mới thấy nàng."

Thường Nhuận Chi nghe giọng nói có tí xíu oán trách của tiểu Hàn thị, nói: "Mặc dù đại tỷ tỷ ít khi trở về, nhưng vẫn nhớ tới thái thái cùng lão thái thái. Ta và đại tỷ tỷ gặp nhau không nhiều, nhưng mỗi lần đều nghe

https://thuviensach.vn

nàng nhắc tới người trong nhà. Lúc đại tỷ tỷ có thời gian rảnh, nhất định sẽ hồi phủ, thái thái cứ an tâm chờ."

Tiểu Hàn thị than một tiếng, nói thầm: "Thụy Vương bây giờ ẩn ẩn thành người đắc dụng trước mặt Thánh thượng, Mộc Chi là Vương phi cũng không biết bao giờ mới được thoải mái... Bảo đảm ngày nào đó có người đưa nữ nhân tới Vương phủ..."

Thường Nhuận Chi đỡ tiểu Hàn thị, nghe tiểu Hàn thị nhẹ giọng nói với nàng: "Năm rồi không thấy Thánh thượng đề bạt Thụy Vương, Đại tỷ tỷ ngươi còn được thư thái. Thụy Vương bây giờ ở trước mặt Thánh thượng có địa vị cao, người có tâm địa gian giảo, nói vậy tâm tư cũng bắt đầu linh hoạt. Thủ đoạn đưa nữ nhân lung lạc quan hệ đều rất hữu hiệu, ngay cả phụ thân ngươi cũng từng thu nữ tử như vậy, cũng may lão thái thái bảo chuyển ra ngoài, ngược lại cũng không ở trong phủ kích thích được chút bọt nước nào."

Tiểu Hàn thị lại thở dài: "Nói đến cùng, người trong hậu viện phủ Thụy Vương cũng thật sự không nhiều lắm..."

Thụy Vương trừ bỏ Vương phi là Thường Mộc Chi, chỉ có ba thị thiếp, trong đó một người là nha hoàn hồi môn của Thường Mộc Chi.

So với Nguyên Vũ đế và Thái tử, thậm chí là Kỳ vương, hậu viện của Thụy Vương có vẻ rất đơn điệu.

Khó trách tiểu Hàn thị nói thầm chuyện này.

"Nam nhân có thân phận địa vị liên tục lên cao, bạc có chút ít như vậy, sẽ sinh ra ý tưởng gì? Tiền quyền ngày càng nhiều, ý tưởng hoặc nhiều hoặc ít sẽ biến." Tiểu Hàn thị sầu lo nói: "Nhìn Thụy Vương cũng không phải người yêu thích sắc đẹp, cùng Đại tỷ tỷ ngươi thành thân mấy năm nay vẫn liên tục ân ân ái ái. Cũng không biết tương lai như thế nào..."

https://thuviensach.vn

Tương lai của Thụy Vương và Thụy Vương phi, Thường Nhuận Chi cảm thấy không nên nhiều lời.

Tiểu Hàn thị sầu lo phủ Thụy Vương, Thường Nhuận Chi làm sao không lo? Chẳng qua tiểu Hàn thị sầu lo là tương lai Thường Mộc Chi làm một nữ nhân và thê tử, mà Thường Nhuận Chi lo, Thụy Vương cũng là nhi tử Hoàng đế, Vương gia đứng đắn tương lai.

Các nàng sầu lo không phải một việc, nhưng trăm sông đổ về một biển, tương lai của Thụy Vương, cũng không đại biểu cho tương lai Thường Mộc Chi sao?

Thường Nhuận Chi trầm mặc, sau đó cười nói với tiểu Hàn thị: "Thái thái mới nói Đại tỷ tỷ canh giữ ở phủ Thụy Vương, không có thời gian trở lại Hầu phủ nhìn thử, lúc này lại bắt đầu lo lắng chuyện tương lai Đại tỷ tỷ... Đại tỷ tỷ canh giữ ở phủ Thụy Vương, làm sao không phải coi giữ Thụy Vương? Thụy Vương tính tình rộng nhân, cùng Đại tỷ tỷ luôn luôn ân ái, Đại tỷ tỷ thay hắn lo liệu hậu viện, cùng các vị quan phu nhân xã giao, là một hiền thê. Theo ta thấy, Thụy Vương chỉ có càng ngưỡng mộ Đại tỷ tỷ, sầu lo của thái thái, có thể buông xuống."

Tiểu Hàn thị nghe nàng nói liền nở nụ cười: "Chuyện gì đến miệng ngươi, đều là chuyện tốt."

Thường Nhuận Chi cười nói: "Thái thái chính là ưu tư quá nặng, nên hướng chuyện tới cái tốt mà nghĩ."

"Cũng phải." Tiểu Hàn thị gật đầu, lại đối với Thường Nhuận Chi nói: "Đến cùng là nữ nhi đã gả đi, như nước hắt ra ngoài, Mộc Chi là tiểu tức phụ hoàng gia... Nàng không trở về Hầu phủ, ta cũng không thể thường xuyên chạy tới phủ Thụy Vương tìm nàng, miễn cho người ta nói nhảm. Bây giờ ngươi cũng xuất giá, vừa là tỷ muội của Mộc Chi vừa là chị em dâu, còn nữa, trước nay Thụy Vương và Cửu Hoàng tử tương thân tương ái,

https://thuviensach.vn

nếu ngươi không có việc gì, cũng thay ta chạy tới phủ Thụy Vương nhiều chút."

Thường Nhuận Chi hiểu rõ ý tứ tiểu Hàn thị, gật đầu đáp ứng.

Đáng thương lòng phụ mẫu trong thiên hạ, mặc dù nữ nhân đã trưởng thành, làm phụ mẫu như cũ không thể không lo.

Cũng may Đại nãi nãi Triệu Thanh Dao Hầu phủ sắp lâm bồn, dời đi lực chú ý của tiểu Hàn thị.

Triệu Thanh Dao sắp sinh, khi Thường Nhuận Chi nhận được tin tức thì đang ở tiểu viện của lão thái thái cùng với lão thái thái.

Lão thái thái đang tụng kinh, còn Thường Nhuận Chi thì ngồi một bên chép kinh.

Chuyện chép Kinh Phật, là lần trước Thường Nhuận Chi bị lão thái thái triệu gấp từ thôn trang về, tự giác lĩnh phạt chép Kinh Phật sau đó lại bắt đầu yêu thích công việc giết thời gian này.

Trước khi nhận Thánh chỉ tứ hôn, Thường Nhuận Chi đi tới thôn trang, Lưu Đồng lại đuổi theo tới đó, ở chung với Thường Nhuận Chi hai ngày. Sau khi Lưu Đồng đi, Thường Nhuận Chi bị lão thái thái triệu về phủ, còn răn dạy nàng một phen.

Thường Nhuận Chi là người theo thuyết vô thần, cũng không phải rất tin tưởng Phật Tổ, thần minh hư vô mờ mịt gì đó. Mặc dù bản thân nàng chết mà trùng sinh có chút thần kỳ, nhưng còn không đến nỗi để nàng hết lòng tin theo tôn giáo. [Tử: Từ lúc bắt đầu edit tới giờ, ta chưa rõ lắm về cái chết của nữ chính ở kiếp trước á. Tự nhiên sống dậy tiếp nhận thân phận hiện tại luôn, làm ta hơi hoang mang, không biết vì sao chết!]

https://thuviensach.vn

Cho nên đối với việc người Đại Ngụy thờ phụng Phật giáo cũng tốt, người Tây Vực thịnh hành Hoả giáo cũng tốt, Thường Nhuận Chi vẫn duy trì tôn trọng tôn giáo, tôn trọng nguyên tắc thờ phụng tôn giáo. Còn về phần nàng, nàng chỉ tin nhân định thắng thiên.

Nhưng mặc kệ nói cách nào, thứ nhất khi chép Kinh Phật có thể bình tâm tĩnh khí, thứ hai có thể luyện chữ, thứ ba có thể giết thời gian, Thường Nhuận Chi sẽ không bài xích.

Tin tức Triệu Thanh Dao bắt đầu đau bụng sinh truyền đến, Thường Nhuận Chi đặt bút xuống nhìn lão thái thái.

Nha hoàn đến bẩm báo nói: "Thái thái đã đi tới viện của Đại gia, bảo nô tì đến nói một tiếng cho lão thái thái và Tam cô nãi nãi. Bên kia đúng là loạn, thái thái nói lão thái thái cũng đừng đi qua. Thái thái nói, chờ Đại nãi nãi sinh, thái thái sẽ tự mình đến báo tin vui cho lão thái thái."

Vốn dĩ lão thái thái nhắm mắt niệp phật châu, lúc này lặng lẽ mở mắt, gật đầu với nha hoàn nói: "Trở về nói với thái thái các ngươi, nói ta đã biết. Để nàng hảo hảo an bài, đây chính là hài tử đầu tiên đời thứ tư của Hầu phủ chúng ta, cần phải tỉ mỉ chút."

Nha hoàn lên tiếng trả lời sau đó rời khỏi đó, lão thái thái muốn từ bồ đoàn đứng lên, Thường Nhuận Chi vội đi qua đỡ bà ta.

Lão thái thái nhìn mặt ngoài thật bình tĩnh, nhưng thấy biểu hiện bà ta thường xuyên nhìn về phía cửa và đứng dậy đi hai vòng, thật ra trong nội tâm lão thái thái cũng là kích động hưng phấn.

https://thuviensach.vn

Chương 150: Tổ Phụ

Nữ nhân sinh hài tử nhất định cần nhiều thời gian, huống chi đây là thai đầu của Triệu Thanh Dao, khi sinh sẽ không thông thuận mấy. Thường Nhuận Chi nghĩ, đến trời tối mà Triệu Thanh Dao còn đau bụng như cũ có thể là sinh khó.

Nhìn lão thái thái luôn trong tư thế đợi tin từ tiểu viện của Thường Bằng, Thường Nhuận Chi do dự, cuối cùng vẫn không mở miệng nói gì, cùng lão thái thái chờ tin.

Nhưng mà lão thái thái đợi một lát, nỗi lòng bắt đầu ổn định lại, thấy Thường Nhuận Chi ngoan ngoãn ngồi một bên, nói: "Ngươi trở về phủ Hoàng tử đi, bên này sợ là phải đợi tới mai mới có tin tức."

Thường Nhuận Chi cười lắc đầu nói: "Sắc trời còn sớm, cháu gái bồi lão thái thái chờ."

Lão thái thái thấy nàng không có ý tứ miễn cưỡng, ngược lại cũng không khuyên nhiều, chỉ nói: "Làm cho người ta nhìn chút lậu khắc, đừng lầm canh giờ trở về."

Thường Nhuận Chi đáp ứng, trở về tiếp tục chép Kinh Phật của nàng.

Lúc này lão thái thái cũng không có tâm tư tụng kinh, dứt khoát đi đến trước mặt Thường Nhuận Chi, nhìn nàng chép kinh, thường thường điểm hạ trên vấn đề nàng viết.

Nói xong, lão thái thái không khỏi nói đến lão Hầu gia đã qua đời.

https://thuviensach.vn

"Tổ phụ ngươi là người hoạt bát, không bao lâu liền yêu thích du ngoạn chung quanh, phóng danh sơn đại xuyên, giao lưu bằng hữu trong thiên hạ." Lão thái thái nhẹ giọng nói: "Bởi vì đi rất nhiều địa phương, kiến thức gì đó cũng nhiều, cho nên mặc dù ông ấy không đầy bụng kinh luân, lại thắng ở lịch duyệt phong phú, thấy rõ thế tình. Sau đó ông ấy thừa kế tước vị An Viễn hầu, cũng là bị tước vị trói buộc ở tại kinh thành, tối ngày tứ tứ phương phương trong nhà..."

Thường Nhuận Chi không khỏi dừng bút, nghiêm cẩn nghe lão thái thái nói chuyện cũ.

"Tổ phụ ngươi vốn là người không chịu ngồi yên, nhưng vì cơ nghiệp tổ tông Thường gia, ông ấy vẫn phải buông tha ý nghĩ muốn làm du hiệp, buông trường kiếm trong tay xuống, thành thành thật thật đợi ở kinh thành, cho đến lúc ông ấy qua đời... Chắc là vì ông ấy tiếc nuối không thể đi lại khắp thiên hạ, nên ông ấy dạy dỗ phụ thân ngươi trở thành người lãng mạn ôm ấp tình cảm như ông ấy."

Lão thái thái vẫn niệp phật châu trong tay như cũ, lời nói nhỏ nhẹ: "Khai quốc tứ công thất hầu mười một quân, sắc tạo mười một phủ, bây giờ cận tồn hạ phủ Trấn Quốc công, phủ Phụ Quốc công, phủ An Quốc công và phủ Ninh Xa hầu, phủ Cảnh Xa hầu, phủ Văn Viễn hầu và phủ An Viễn hầu chúng ta. Hầu phủ chúng ta, sau khi phụ thân ngươi tập tước, cũng không lại là Hầu phủ. Tình huống như vậy, từ lúc tổ phụ ngươi còn tại thế, đã dự liệu đến."

Thường Nhuận Chi nói: "Tổ phụ có kiến thức như thế, chắc là thông qua cách làm của mấy đại đế vương trước, dự nghĩ tới tình huống bây giờ."

Lão thái thái cười cười, vuốt cằm nói: "Lúc ấy ông ấy đã nói, chung quy có một ngày Hầu phủ của chúng ta cũng sẽ bị gọt rơi, cũng không biết gọt Hầu tước vị là vị đế vương nào, cũng không biết thời điểm bị gọt Hầu phủ sẽ lấy dạng tư thái gì... Cho đến lúc trước khi chết ông ấy nói với ta, chỉ cần

https://thuviensach.vn

Hầu phủ an phận, chẳng sợ bị Thánh thượng tìm cớ gọt tước, chúng ta cũng phải thành thành thật thật nhận xuống, đừng có tâm tư khác. Ông ấy nói đây là xu thế phát triển tất nhiên của vương triều, chúng ta chống cự không xong, chỉ có thể thuận theo nó, thích ứng nó, vì Thường gia tìm con đường khác."

Trên mặt lão thái thái có chút hoảng hốt, đại khái là nhớ tới tình cảnh lão Hầu gia lâm chung, vẻ mặt có chút sầu não.

Lão thái thái nói tiếp: "Quả nhiên bị ông ấy nói trúng rồi. Sau khi phụ thân ngươi tập tước, có một ngày uống chút rượu, ngày hôm sau khi vào triều trên người còn tồn lưu mùi rượu, lại nhất thời nóng nảy cùng một thần tử tranh chấp, bật thốt lên vài câu ô ngôn uế ngữ mắng chửi người, bị tiên đế lấy ngự tiền thất nghi vấn tội, trực tiếp đẩy Hầu phủ chúng ta xuống hàng chờ tập tước. Phụ thân ngươi ghi nhớ lời tổ phụ ngươi lâm chung đã nói, không có nửa điểm bất mãn, thành thành thật thật nhận tội nhận phạt..."

Lão thái thái cười cười, nói: "Ngươi xem, kết quả cuối cùng, Hầu phủ chúng ta bất quá chính là bị hàng chờ tập tước thôi, cũng không có thương cập kì hắn cái gì."

Thường Nhuận Chi gật đầu, cười nói: "Tổ phụ thấy rõ đại cục, đã thay Thường gia mưu tính con đường sau này tốt lắm. Bây giờ Thường gia bình an trôi chảy, con cháu tranh khí, nói vậy tổ phụ ở cửu tuyền sẽ cao hứng."

"Đúng vậy..." Lão thái thái nói: "Ông ấy vì Thường gia, buông tha chuyện mình để ý nhất, nếu ta không thể thay ông ấy thủ hộ Thường gia cho tốt, sau này thấy ông ấy, ông ấy sẽ trách ta ..."

Thường Nhuận Chi nói: "Ngài đã làm rất tốt rồi, tổ phụ chỉ có cảm kích ngài, làm sao quái ngài."

https://thuviensach.vn

"Nói vậy cũng không phải... Ông ấy chính là tiểu hài nhi tì khí." Lão thái thái cười cười, lại cảm thán: "Con cháu nối dõi Thường gia luôn luôn không phong, tổ phụ ngươi chỉ có một huynh đệ, phụ thân ngươi là con trai độc nhất... Cũng may đến đồng lứa Đại ca ngươi, tốt xấu gì còn có bốn huynh đệ. Ta còn nhớ rõ lúc ấy vừa gả vào Thường gia... Chỉ chớp mắt, ta đều phải ôm cháu chắt."

Thường Nhuận Chi cười nói: "Ôm cháu chắt ngài liền thỏa mãn? Tiếp qua mười mấy năm, ngài còn có thể ôm huyền tôn tử."

"Sao có thể sống lâu như vậy? Vậy không phải thành lão yêu tinh." Lão thái thái cười nói.

Thường Nhuận Chi đứng đắn nói: "Làm sao là lão yêu tinh? Lão thái thái ngài mỗi ngày ăn được uống được ngủ được, quy luật nghỉ ngơi tâm tình giai, đừng nói là ôm huyền tôn tử, nói không phải, đến tôn đều có thể ôm!"

"Càng nói càng thái quá." Lão thái thái bất đắc dĩ lắc đầu.

Thường Nhuận Chi lại rất đứng đắn cùng lão thái thái quên đi một bút tuổi.

"Bây giờ ngài mới sáu mươi, chúng ta cứ tính cháu chắt của ngài mười tám tuổi thành thân sinh con, khi đó ngài cũng mới tám mươi mà thôi, lúc ấy tự nhiên có thể ôm huyền tôn tử. Lại chờ thêm mười tám năm, ngài cũng mới trăm tuổi, ôm tôn tử cũng không phải không thể mà."

Lão thái thái cười đến hợp bất long chủy: "Sống đến một trăm tuổi sao? Vậy có thể thật là lão yêu tinh."

"Lão thái thái cứ nhìn trước kia đi, trên sử sách thọ tinh sống trăm tuổi cũng không ít, sống quá trăm tuổi cũng có." Thường Nhuận Chi cười nói: "Cho nên, lão thái thái đừng nghĩ ôm cháu chắt liền thỏa mãn, ngài đó, phải

https://thuviensach.vn

xem cảnh tượng Thường gia phồn diệp mậu nhân đinh thịnh vượng mới tốt."

Lời này làm lão thái thái xúc động, lão thái thái niệm a di đà phật, nói: "Hi vọng Phật Tổ phù hộ, để Bằng Nhi sinh con trai trước đi."

Thường Nhuận Chi dừng một chút, nghĩ khuyên lão thái thái nên nhìn thoáng giới tính đôi nam nữ giới một chút, đối mặt lão nhân lại không tốt mở miệng.

Vẫn là lão thái thái nói trước: "Cũng không phải ta không thích nữ hài nhi, nhưng nối dõi tông đường, tóm lại là nam hài nhi... Có nam hài nhi, có thể Thường gia chúng ta đời đời thế thế truyền xuống..."

Thường Nhuận Chi nghe xong, cũng đánh mất suy nghĩ vừa rồi muốn khuyên vài câu.

Lão thái thái không phải người rất nặng nam nhẹ nữ, mượn tiểu Hàn thị mà nói, lần đầu tiểu Hàn thị sinh đẻ là trưởng nữ Thường Mộc Chi, cách ba bốn năm mới sinh hạ trưởng tử Thường Bằng. Ở đây thời gian ba bốn năm, lão thái thái cũng không bởi vì vội vã muốn ôm tôn tử mà nhường nhi tử nạp thiếp sinh con.

Lão nhân coi trọng gia tộc truyền thừa, cho nên cần nam hài nhi nối dõi tông đường. Nhưng lão nhân cũng coi trọng quy củ gia tộc, không vội vì muốn tôn tử mà hỏng quy củ, đánh mất an bình trong nhà.

Quan hệ giữa tiểu Hàn thị và lão thái thái tốt lắm, trừ bỏ nguyên nhân tiểu Hàn thị là chất nữ bên nhà mẹ đẻ lão thái thái, chỉ sợ tiểu Hàn thị cũng là cảm kích lão thái thái tại thời điểm đó không có bức bách bà nhường hôn phu nạp thiếp, mà là cho nàng thời gian nghỉ ngơi lấy lại sức sinh nhi tử.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 151: Trưởng Tôn

Lão thái thái có tâm nguyện muốn ôm cháu chắt rất mãnh liệt, Thường Nhuận Chi chỉ có thể ở trong lòng cầu nguyện gen của Thường Bằng cấp có lực chút, để Triệu Thanh Dao hoài nhi tử.

Đến cùng thì hôm nay Triệu Thanh Dao cũng không thể sinh hài tử, Thường Nhuận Chi và lão thái thái đợi đến lúc sắc trời bắt đầu tối, chỉ có thể trước trở lại phủ Hoàng tử, căn dặn Thuyên Đại sáng sớm ngày mai cho người tới Hầu phủ chờ nghe tin tức.

Ngủ một đêm, Thường Nhuận Chi dùng xong đồ ăn sáng, Thuyên Đại cười cười đến bẩm báo: "Chúc mừng Hoàng tử phi điện hạ, đại nãi nãi phủ An Viễn hầu sinh được một tiểu thiếu gia, mẫu tử đều bình an."

Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng thở ra, mặt mày tươi rói: "Hỉ sự này của Hầu phủ, cũng là hỉ sự của ta. Diêu Hoàng, vào tư khố của ta lấy ba mươi lượng bạc, ở trong phủ đặt mua mấy bàn tiệc rượu, để đại gia hỏa nhi cũng vui vẻ."

Diêu Hoàng lên tiếng đáp ứng, Thuyên Đại cười to nói: "Tiểu nhân thay đại gia hỏa nhi tạ Hoàng tử phi điện hạ."

"Tổng quản vất vả, ta muốn đến Hầu phủ, chuyện đặt mua tiệc rượu, ngươi cho người đi làm đi. Cần phải để cho đại gia ăn uống hảo."

Thường Nhuận Chi để Diêu Hoàng giúp nàng thay đổi một thân xiêm y hợp với không khí vui mừng, căn dặn rõ ràng sau đó dẫn nha hoàn trở về Hầu phủ.

https://thuviensach.vn

Toàn bộ người hầu trong phủ đều vui sướng, Ngọc Kỳ tự mình tới đón Thường Nhuận Chi, tươi cười trên mặt muốn giấu cũng không được.

Thường Nhuận Chi nhíu mày cười, hỏi nàng ta: "Ngươi nhặt được bạc sao?"

Ngọc Kỳ ngốc lăng, sau đó mới hiểu được, không thuận theo nói: "Tam cô nãi nãi trêu ghẹo nô tì."

Thường Nhuận Chi cười nhẹ, Ngọc Kỳ nói: "Bất quá tam cô nãi nãi nói như thế ngược lại cũng không sai, đại nãi nãi sinh hạ một tiểu thiếu gia cho Hầu phủ, rất rất cao hứng, cả nhà cao thấp đều được thưởng, nô tì cũng được thưởng hai lượng bạc, cũng không phải là khi không kiếm được bạc à?"

Thường Nhuận Chi nói: "Vậy thì tốt, chờ ta đến trước mặt thái thái, ta cũng muốn cùng người thưởng thảo."

Chờ nhìn thấy tiểu Hàn thị, Thường Nhuận Chi nói chúc mừng bà, Ngọc Kỳ khẩn trương nói với tiểu Hàn thị: "Tam cô nãi nãi muốn hỏi thái thái thưởng thảo."

Tiểu Hàn thị sửng sốt, sau đó Ngọc Kỳ liền kể chuyện trên đường khi đến đây một lần.

Tiểu Hàn thị vặn ninh mặt Thường Nhuận Chi, cười nàng: "Đều là người thành gia, da mặt còn dày như vậy hỏi ta muốn thưởng... Để ta sờ thử da có bao nhiêu dày."

Thường Nhuận Chi tùy ý tiểu Hàn thị niết, cười nói: "Thái thái đừng nặng bên này nhẹ bên kia."

"Ngươi còn kém hai tiền thưởng kia?" Tiểu Hàn thị cười mắng nàng: "Lúc cửu Hoàng tử về ta phải hỏi hắn một chút, có phải hắn cắt xén ngươi

https://thuviensach.vn

hay không, tham tiền như vậy."

Nói là nói như thế, tiểu Hàn thị vẫn để Ngọc Cẩn đi lấy hà bao hỷ, đưa cho Thường Nhuận Chi: "Cầm, dính dính không khí vui mừng."

Thường Nhuận Chi không chút khách khí nhận lấy, cười nói: "Nữ nhi đến, không phải là dính không khí vui mừng với thái thái sao. Người khác muốn thưởng, ta còn không tiếp nhận sao."

"Được rồi, ngươi được tiện nghi còn khoe mã." Tiểu Hàn thị cười mắng nàng một câu, lại nói: "Đi, cùng ta đi nhìn chất nhi ngươi."

Thường Nhuận Chi lên tiếng, theo tiểu Hàn thị tới sân viện của Thường Bằng, hỏi: "Thân thể đại tẩu thế nào? Sinh sản thuận lợi sao?"

"Đĩnh thuận lợi." Tiểu Hàn thị vuốt cằm, cười nói: "Nàng thai vị chính, hài tử cũng không có giày vò, sau khi sinh hạ hài tử tinh thần nàng còn rất tốt."

Nói đến đây, tiểu Hàn thị lại nhắc nhở Thường Nhuận Chi: "Bất quá lúc này trong phòng nàng còn huyết khí chưa tán sạch sẽ, ngươi đừng vào bên trong, miễn cho va chạm đến ngươi. Ở bên cạnh mái hiên nhìn hài tử là được rồi."

Thường Nhuận Chi buồn bực nói: "Huyết khí có cái gì hảo va chạm ..."

"Mặc dù ngươi đã thành thân, còn chưa có sinh hài tử, xông vào phòng sản phụ mới sinh hài tử không tốt lắm."

Tiểu Hàn thị giải thích, lại dặn dò Thường Nhuận Chi một lần, thấy Thường Nhuận Chi gật đầu mới phóng tâm.

Trong mái hiên, Thường Nhuận Chi thấy được tiểu anh nhi ngoan ngoãn ngủ trên giường.

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt tiểu anh nhi trong tả lót chỉ lớn bằng bàn tay, hồng hồng, nhiều nếp nhăn, nhìn không ra lông mày, do hắn nhắm mắt lại, chỉ có thể nhìn đến mắt nhắm thành đường như cái khâu, mũi nhỏ miệng nhỏ... Nhìn không ra lớn lên giống ai.

Bất quá tóc máu rất tươi tốt.

Bà vú canh giữ ở một bên, nhìn thấy tiểu Hàn thị và Thường Nhuận Chi tiến vào vội vàng hành lễ chào hai người.

Tiểu Hàn thị miễn lễ cho nàng ta, hỏi nàng ta: "Đại thiếu gia liên tục ngủ sao?"

"Hồi thái thái, đại thiếu gia liên tục ngủ, không khóc cũng không nháo." Bà vú trả lời.

"Ừ." Tiểu Hàn thị gật đầu: "Chờ đại thiếu gia đói bụng tỉnh dậy muốn ăn, ngươi nhanh uy hắn, đừng để hắn bị đói."

Bà vú nhanh chóng đáp ứng.

Tiểu Hàn thị nhìn tôn nhi ngoan của bà cười mị mắt, sợ nhiễu ngoan tôn ngủ, nhỏ giọng nói chuyện cùng Thường Nhuận Chi.

"... Sinh hạ được năm cân hai lục, nhìn không mập, thân thể vừa vặn chắc nịch hữu lực."

Thường Nhuận Chi gật đầu, vừa vặn nhìn thấy một bên lỗ tai của tiểu chất nhi lộ ra ngoài, nhất thời cười nói: "Vành tai của hắn có nhiều thịt, sau này khẳng định là hài tử có phúc khí."

Nói đến đó, tiểu Hàn thị càng cao hứng, lặng lẽ nói với Thường Nhuận Chi: "Ta đem ngày tháng năm hắn sinh ra nhìn hơn nữa canh giờ, xưng cốt, vừa khéo là lục hai nhị tiền, là chi mệnh đại chấn gia phong."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi nói: "Đoán mạng pháp bằng xưng cốt? Người xem sách của Canh Vô Nhẫm?"

Tiểu Hàn thị kinh ngạc nói: "Ngươi cũng xem qua?"

Canh Vô Nhẫm là người gì, còn sống ở thế gian hay không, không thể hiểu hết, dân gian truyền lưu chỉ có ba bốn quyển sách của hắn ta. Thường Nhuận Chi yêu thích xem sách giải trí, nghiêm cẩn mà nói, sách mà Canh Vô Nhẫm viết, không tính là sách giải trí giết thời gian. Trong sách của hắn ta có đại trí tuệ, đề cập bói thệ, phỏng đoán, tính toán ít huyền mà lại huyền gì đó. Thường Nhuận Chi xem qua một quyển trong đó, sau đó cảm thấy thật sự quá mức huyền diệu, liền đem loại sách này phóng tới một bên.

Xưng cốt đoán mạng pháp xem như là một loại sách tương đối dễ lý giải của Canh Vô Nhẫm, chỉ cần tìm đúng ngày tháng năm và canh giờ sinh ra, thì có thể đối chiếu cốt trọng, suy tính giản lược ra vận mệnh cả đời người đó.

Tôn tử này của tiểu Hàn thị đoạt được lục hai nhị tiền trong Xưng cốt, đối chiếu với phê phê văn là: "Từ nhỏ mệnh phúc bất tận, đọc sách nhất định hiển thân tông, tử y kim mang vì khanh tướng, vinh hoa phú quý đều có thể cùng".

Thường Nhuận Chi gật đầu, đáp lời tiểu Hàn thị: "Xem qua một ít, sau đó cảm thấy thật sự rất huyền diệu, lý giải không xong, cho nên liền đặt xuống."

Tiểu Hàn thị gật đầu, có chút tiếc nuối nói: "Ngươi nên nhìn nhiều chút, sách của Canh Vô Nhẫm, rất có trí tuệ."

Thường Nhuận Chi cũng biết sách Canh Vô Nhẫm viết có trí tuệ có nội hàm, có thể nề hà đối với nàng mà nói, sách này tổ hợp lại, đối với nàng mà nói cơ hồ cùng cấp ở thiên thư...

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi vội kéo mở đề tài này, cười nói: "Xem ra mệnh của tiểu chất nhi tốt lắm, thái thái có thể yên tâm."

Tiểu Hàn thị liếc trắng mắt nhìn nàng, ngoài miệng nói: "Vẫn là một tiểu oa nhi vừa sinh ra." Nhưng trên nét mặt che giấu không được ý cười, rõ ràng là bà thấy kiêu ngạo cùng sung sướng.

Đại thiếu gia Hầu phủ có con, người muốn chờ đến hiến ân cần không ít. Mọi chuyện trong phủ có người thu xếp, Thường Nhuận Chi không thể vào phòng trò chuyện cùng Triệu Thanh Dao, nàng chỉ có thể đợi Triệu Thanh Dao tỉnh lại, đứng ngoài cửa nói mấy câu chúc mừng với nàng ta.

Tiểu oa nhi ngủ no, tỉnh lại. Bà vú uy hắn ăn nãi, dỗ hắn yên tĩnh, tiểu Hàn thị liền để Thường Nhuận Chi ôm hắn.

Thường Nhuận Chi có chút do dự, nửa ngày sau vẫn dè dặt cẩn trọng ôm tiểu oa nhi vào lòng.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 152: Gởi Thư

Đây cũng chân chính xem như lần đầu tiên Thường Nhuận Chi ôm một hài tử mới sinh ra, dường như mềm yếu không xương cốt, chẳng sợ bọc lấy tã lót cơ bản cũng không nặng bao nhiêu.

Mới đầu tay Thường Nhuận Chi ôm hắn có chút cứng ngắc, dần dần cũng mềm mại xuống, nhẹ nhàng vỗ dỗ tiểu chất nhi đang mở to đôi mắt đen như mực nhìn nàng.

Tiểu Hàn thị ở một bên xem tôn tử của bà ta, lại nhìn Thường Nhuận Chi, hỏi: "Nhuận Chi, có tin tức sao?"

"Hả?" Thường Nhuận Chi đáp trở về, nghiêng đầu nhìn về phía tiểu Hàn thị, trong đầu không thể chuyển kịp theo câu hỏi của bà ta: "Tin tức gì?"

Tiểu Hàn thị dùng cằm điểm điểm bụng của nàng.

Thường Nhuận Chi nhất thời hiểu được, dở khóc dở cười: "Mẫu thân, ta thành thân mới hai tháng mà!"

"Cũng có khả năng đêm đó thành hôn liền hoài thai?" Tiểu Hàn thị đứng đắn nói: "Nguyệt sự hàng tháng của ngươi đến bình thường hả?"

Thường Nhuận Chi chỉ có thể gật đầu nói: "Đĩnh bình thường."

"Lần trước là thời điểm nào xong?" Tiểu Hàn thị tiếp tục hỏi.

Thường Nhuận Chi hơi đỏ mặt, nhìn thoáng qua bà vú cúi đầu đứng bên cạnh, nói: "Mẫu thân, chuyện hài tử, ta có chừng mực."

https://thuviensach.vn

Thật ra Thường Nhuận Chi cũng liên tục tính thời kỳ rụng trứng của mình.

Bất quá nàng tính thời kỳ rụng trứng là vì tránh mấy ngày này, vì nó dễ dàng thụ thai.

Dù sao thời gian nàng và Lưu Đồng thành thân cũng không dài, chuyện mang thai, có thể hoãn thượng một hai tháng là tốt nhất.

Bất quá cũng phải không được, dù sao thời điểm hai phu hưng trí, ai cũng bất chấp.

Cho nên ý tưởng hiện tại của Thường Nhuận Chi đó là, nếu hoài thai vậy thuận theo tự nhiên đi.

Tiểu Hàn thị thấy nàng không nóng nảy, cũng không tốt nói nhiều làm nàng bị áp lực, nói: "Ngươi được nhàn liền đi lại ôm hắn nhiều một lát."

Đều nói ôm hài tử nhiều dễ dàng mang thai, tiểu Hàn thị cũng là muốn tốt cho nàng.

Thường Nhuận Chi gật đầu cười đáp ứng, qua một lát thấy tiểu chất nhi lại nhắm mắt ngủ, nên dè dặt cẩn trọng trả hài tử lại cho bà vú, nhìn bà vú đặt hắn trong nôi.

Hai người khinh thủ khinh cước rời khỏi mái hiên, Thường Nhuận Chi nói muốn đi thỉnh an lão thái thái, tiểu Hàn thị cười ngăn nàng lại: "Hôm nay lão thái thái liên tục không ngủ an ổn, chờ đại tẩu ngươi sinh hài tử, ta đi báo tin vui cho lão thái thái, lão thái thái mới chịu ngủ yên. Lúc này bà đang ngủ bù, ngươi không cần qua."

Thường Nhuận Chi gật đầu, cười nói: "Lão thái thái tất nhiên thật cao hứng đi?"

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy." Tiểu Hàn thị vuốt cằm, nói: "Tuy rằng trên mặt bà nhìn không ra nhiều cảm xúc lắm, chính là cười cười, nhưng ta biết bà thật cao hứng. Hương khói Thường gia có người thừa kế, nói vậy khối đá to trong lòng lão thái thái cũng được hạ xuống."

Nói xong, tiểu Hàn thị lại nở nụ cười: "Thường gia chúng ta, coi như là tứ thế cùng đường."

Thường Nhuận Chi ở Hầu phủ đợi hơn nửa ngày mới trở lại phủ Hoàng tử, vừa khéo nhận được thư của Lưu Đồng từ Duyện Châu gửi đến.

Từ sau khi Lưu Đồng đi Duyện Châu, mặc dù thư hắn gửi không có gián đoạn, nhưng Thường Nhuận Chi vẫn có thể cảm thụ được biến hóa trong nội dung thư của hắn, ở Duyện Châu hắn làm việc không được thuận lợi.

Lưu Đồng ít đề cập đến chuyện án tử ở tam đại tộc, trên thư cũng chỉ nói một ít việc nhỏ trong sinh hoạt của hắn.

Mới đầu lời lẽ của hắn rất thoải mái, giữa những hàng chữ còn có tư tưởng nhàn tư khản Thường Nhuận Chi, dần dần, lời nói chế nhạo chọc cười người ta liền ít đi, đến bây giờ nhận được thư xem qua, không có một câu nói đùa, độ dài thư cũng ngày càng ít đi.

Lưu Đồng không viết đã xảy ra chuyện gì, cũng không có tố khổ, oán giận, nhưng chính tình huống này mới làm Thường Nhuận Chi lo lắng.

Phong thư lần này, chữ Lưu Đồng viết đều có vẻ viết ngoáy, hiển nhiên thời điểm viết thư nỗi lòng hắn cũng không bình tĩnh. Trong thư hắn có nói, có thể ngày trở về còn phải tối một trận.

Thường Nhuận Chi tinh tế xem xong thư, suy nghĩ một lát vẫn quyết định đi phủ Thụy Vương hỏi Thụy Vương một chút có cái nhìn với chuyện này như thế nào.

https://thuviensach.vn

Không biết Lưu Đồng ở Duyện Châu có nguy hiểm hay không...

Thường Nhuận Chi nghĩ liền làm, sáng sớm ngày hôm sau đi phủ Thụy Vương.

Không khéo là, Thường Mộc Chi đã trở về Hầu phủ, trong phủ Thụy Vương không có nữ quyến chiêu đãi nàng.

Nha hoàn hồi môn của Thường Mộc Chi, do sinh nữ nhi mà được Thụy Vương đề lên làm thị thiếp, nhận được tin tức vội vàng đến nghênh người, hối lỗi nói: "Cửu Hoàng tử phi tới không khéo, hôm qua Vương phi nhận được tin tức nói phu nhân của đại thiếu gia Hầu phủ sinh con, do có một số việc chậm trễ không về được, sáng sớm hôm đã trở về Hầu phủ."

Thường Nhuận Chi gật đầu, do dự một lát vẫn hỏi: "Vậy Vương gia có ở trong phủ không?"

Hương Cần sửng sốt gật đầu, nói: "Hôm nay không lên hướng, lúc này Vương gia đang ở trong phòng khảo giáo các công tử."

"Vậy ngươi dẫn đường đi, ta tìm Vương gia có chút việc muốn hỏi."

Tự nhiên Hương Cần không ngăn cản, vội để người đi bẩm báo Vương gia, một bên dẫn đường cho Thường Nhuận Chi.

Ba đứa con trai của Thụy Vương đều là đích xuất, trưởng tử thứ tử đã mở mông, lúc này ba đứa con trai nhất tề đứng trước mặt Thụy Vương, thành thành thật thật nghe Thụy Vương nói chuyện.

Đương nhiên, ít nhất Lưu Cảnh Long chính là bồi đứng, đứng còn có chút bất ổn, nghiêng đầu ngốc hồ hồ nghe phụ vương mình nói chuyện.

Thụy Vương biết Thường Nhuận Chi tới tìm hắn có việc, dừng một lúc nói: "Thiên Nhi và Mạch nhi luyện chữ một lát đi, Long Nhi ở một bên

https://thuviensach.vn

đừng quấy rối."

"Dạ, phụ vương."

Thiên Nhi và Mạch Nhi quy củ hành lễ xác nhận, Long Nhi thì chậm nửa nhịp "À" một tiếng.

Thụy Vương đi thiên thính, hạ nhân dâng trà, một lát sau Hương Cần liền dẫn Thường Nhuận Chi đến.

"Gặp qua Thụy Vương." Thường Nhuận Chi cúi đầu phúc thân hành lễ với Thụy Vương.

Theo lý mà nói, Thụy Vương chẳng những là tỷ phu của nàng, còn là huynh trưởng mà trượng phu nàng kính trọng, dù sao thì Thường Nhuận Chi cũng cần phải theo Lưu Đồng gọi hắn một tiếng "Ngũ ca", nhưng khi Thường Nhuận Chi đối mặt với Thụy Vương, luôn không có biện pháp yên tâm, cho dù là ở trước mặt Lưu Đồng và Thường Mộc Chi, cũng rất ít gọi hắn "Ngũ ca" hoặc là "Tỷ phu".

Đó cũng không phải vì Thụy Vương ở trong mắt nàng là người xấu, cần nàng lúc nào cũng đề phòng, tương phản, những năm gần đây Thụy Vương luôn chiếu cố cùng quan ái với Lưu Đồng, nàng từ trong miệng Lưu Đồng biết được. Ít nhất, Thụy Vương đối xử với Lưu Đồng là tuyệt không có ác ý.

Chỉ là Thường Nhuận Chi đối với Thụy Vương luôn ẩn ẩn có chút cảm giác sợ hãi xa cách, không muốn cùng hắn ta giao tiếp nhiều.

Thấy nàng có tiếng cũng có miếng hành lễ, cãi lại xưng "Thụy Vương", trong mắt Thụy Vương tránh qua một tia kinh ngạc, đưa tay hư giúp đỡ một chút, cười nói: "Cửu đệ muội không cần đa lễ, ngồi đi."

Thường Nhuận Chi nghe lời ngồi xuống.

https://thuviensach.vn

"Nghe nói ngươi tới tìm ta có việc muốn hỏi, không biết là chuyện gì?" Thụy Vương cũng không cùng Thường Nhuận Chi nói chuyện phiếm, trực tiếp hỏi.

Thường Nhuận Chi cảm thấy nên giản lược chút, nên nói ra ý đồ hôm nay đến đây.

"A Đồng cũng đã đi Duyện Châu một lần, tuy rằng thư của chàng cũng chưa từng gián đoạn, mà ta nhìn, công việc ở bên kia của chàng cũng không thông thuận, gần đây thư gửi về càng là chữ ngoáy, có thể nhìn ra được thời điểm chàng viết thư nỗi lòng rất bất bình. Trong thư chàng có viết muốn buổi tối một trận trở về... Không biết chàng ở Duyện châu có phải có nguy hiểm hay không? Nếu Thụy Vương không để ý, có thể hay không cùng ta nói, A Đồng xảy ra chuyện gì?"

Lưu Đồng đã cố định thời gian viết thư gủi cho nàng, nói vậy hắn và Thụy Vương cũng sẽ không thể chặt đứt liên hệ.

Sự tình ở Duyện Châu, có lẽ Lưu Đồng sẽ không nói cho nàng, nhưng đối Thụy Vương, hắn nhất định sẽ nói.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt
www.dtv-ebook.com

Chương 153: Hồi Phủ

Đối mặt với câu hỏi của Thường Nhuận Chi, Thụy Vương trầm mặc một lát nói: "Tiểu Cửu ở Duyện Châu không có nguy hiểm, dù sao có người của Tả Kiêu Vệ làm hộ vệ. Chẳng qua, Duyện Châu vốn là nơi cố thủ khó công, muốn hoàn thành việc cũng không dễ dàng như vậy. Chuyện này có chút khó làm, Tiểu Cửu muốn chậm trễ nhiều thời gian."

Những lời này của Thụy Vương nghe qua rất có đạo lý, có thể một câu dốc xuống thật sự địa phương.

Đến cùng đã xảy ra chuyện gì, hắn ta một chữ cũng không lộ ra.

Thường Nhuận Chi hơi nhíu mày, hỏi trắng ra: "Bên người A Đồng chỉ có hai ngàn Tả Kiêu Vệ, nếu hai nhà Tề - Lỗ ở Duyện Châu kia phấn khởi chống cự, bọn họ cũng là quả bất địch chúng. Thụy Vương có thể nói cụ thể hay không, A Đồng ở Duyện Châu làm việc tiến triển đến một bước kia?"

Biểu cảm trên mặt Thụy Vương có chút không tiện, vẫn là lấy lí do lão bộ thoái thác, bảo Thường Nhuận Chi không cần lo lắng, Lưu Đồng không lâu nữa sẽ trở về vân vân.

Thụy Vương không lộ nửa chữ, Thường Nhuận Chi cũng không có khả năng phát giận với Thụy Vương, cũng chỉ trầm mặc nhìn Thụy Vương.

So nhẫn nại, nàng tự nhận mình so được quá, nhưng mà cuối cùng nàng vẫn là đã xem nhẹ Thụy Vương, thấy Thường Nhuận Chi nghe hắn ta giải thích xong cũng không nói chuyện, Thụy Vương còn có thể tự cố tự tìm

https://thuviensach.vn

nói, ngược lại không đến nỗi làm không khí xấu hổ. Thường Nhuận Chi không phản ứng, hắn ta cũng chỉ có thể tự mình thoải mái vui vẻ nói tiếp.

Thường Nhuận Chi thầm nghĩ, nếu nàng liên tục không hé răng, nói không chừng Thụy Vương còn có thể nói chuyện tào lao đến lúc Thường Mộc Chi trở lại vương phủ, sau đó tới thay hắn ta tiếp tục cùng nàng tán gẫu.

Cuối cùng Thường Nhuận Chi cũng không thể từ trong miệng Thụy Vương nghe ra một điểm hay nửa điểm tin tức, dù sao nữ chủ nhân vương phủ không có ở đây, một cô em dâu thêm thê muội ở lại đây, một mình một người ở phủ Thụy Vương cùng Thụy Vương tán gẫu lâu lắm thì tốt sao?

Thế là Thường Nhuận Chi đứng dậy cáo từ.

Thụy Vương cười nói mấy câu khách sáo giữ khách, để Hương Cần thay hắn ta đưa Thường Nhuận Chi rời khỏi vương phủ.

Từ chuyện này, ngược lại Thường Nhuận Chi cũng có thể cảm giác được, trình độ Thụy Vương ba phải đánh thái cực là lô hỏa thuần thanh.

Hương Cần ở một bên từ đầu nghe được vĩ, thấy vẻ mặt Thường Nhuận Chi không mấy đẹp mắt, vẻ mặt ngưng trọng, không khỏi vừa đi vừa nói với Thường Nhuận Chi: "Cửu Hoàng tử phi không cần sốt ruột, Vương gia đã nói cửu Hoàng tử không có việc gì, vậy khẳng định cửu Hoàng tử không có việc gì."

Thường Nhuận Chi không khỏi cười khổ: "Đó cũng không phải Thụy Vương có thể khống chế được."

Hương Cần cười nói: "Vương gia nói chuyện, sẽ không hư ngôn vọng ngôn. Nếu không có mười phần nắm chắc, Vương gia sẽ không nói như vậy. Cửu Hoàng tử phi cứ an tâm chờ cửu Hoàng tử hồi kinh."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi muốn phản bác hai câu, lại nghĩ dù thế nào thì Hương Cần cũng là thị thiếp trong vương phủ, nữ nhân của Thụy Vương, đương nhiên không có khả năng không hướng về Thụy Vương nói chuyện. An nguy của cửu Hoàng tử, nàng cùng Hương Cần cũng nói không thấy. Thường Nhuận Chi cũng không hé răng, trầm mặc rời khỏi vương phủ, trở về phủ Hoàng tử.

Lại đợi nhiều thiên, cuối cùng tin tức của Lưu Đồng cũng đến, dự tính tốt ngày hồi kinh.

Lúc này Thường Nhuận Chi mới nhẹ nhàng thở ra.

Theo trên thư ngày đó Lưu Đồng viết, Thường Nhuận Chi thức dậy sớm, đến bên ngoài phủ Hoàng tử chờ.

Giữa trưa, Hoa Hạo cưỡi ngựa, dẫn hai chiếc xe trở lại.

Nhìn thấy Hoa Hạo, Thường Nhuận Chi vội đi đón, không đợi nàng hướng trong xe ngựa xem, liền gặp Hoa Hạo khom mình hành lễ nói: "Hoàng tử phi điện hạ, cửu Hoàng tử điện hạ đi phủ Thụy Vương, muốn hạ thưởng mới trở về, nhường tiểu nhân trước đến bẩm báo Hoàng tử phi điện hạ một tiếng."

Thường Nhuận Chi thu hồi bước chân đang muốn hướng lên phía trước, nói: "Vừa mới trở về lại đi phủ Thụy Vương tìm Thụy Vương sao? Sốt ruột như thế?"

Động tác trên mặt Hoa Hạo dừng một lúc, trả lời: "Thật sự lần này đi Duyện Châu, điện hạ gặp chút chuyện... Cần cùng Thụy Vương gia thương lượng."

Thường Nhuận Chi nhàn nhạt lên tiếng, nói mình đã biết, xoay người phân phó Diêu Hoàng: "Bảo phòng bếp nấu cơm đi, ta đói bụng."

https://thuviensach.vn

Diêu Hoàng nhìn Hoa Hạo, lại nhìn Thường Nhuận Chi, sau đó phân phó người đi thông tri phòng bếp một tiếng.

Cùng Thường Nhuận Chi đi vào trong viện, Diêu Hoàng nhẹ giọng nói: "Cô nương đừng nóng giận, chắc là cửu Hoàng tử có việc gấp."

"Ta không sinh khí." Thường Nhuận Chi cười đáp lại một câu, sắc mặt như thường.

Câu trả lời cùng bộ dáng bên ngoài của nàng, theo Diêu Hoàng thấy xem ra không phải như vậy.

Từ trước tính tình cô nương nhà nàng mềm, mặc dù sinh khí cũng chỉ tự mình hờn dỗi, làm mình giận đến mức bệnh cũng là chuyện thông thường.

Sau đó cô nương nhà nàng hòa ly, nhìn dịu dàng yên tĩnh như cũ, nhưng so với trước kia có nhiều chủ kiến chủ trương, tính tình cũng sáng sủa hơn, thời điểm tức giận rất ít, lại càng không tự mình hờn dỗi.

Mượn chuyện trước kia Phương đại nhân quấn quít lấy cô nương mà nói, cô nương chẳng sợ đối với Phương đại nhân càn quấy tự quyết định rất là bất mãn, oán giận hai câu đảo mắt liền đem loại chuyện làm nàng tức giận gác qua một bên.

Giống như hôm nay vậy, rõ ràng cô nương vì cửu Hoàng tử không hồi phủ trước tiên mà sinh khí, nhưng trên mặt nàng không có một điểm mất hứng, trong lời nói cũng xem như là tình huống tầm thường, Diêu Hoàng là thấy qua lần đầu.

Này có thể chứng minh, lần này cô nương nhà nàng sinh khí có chút lớn.

Diêu Hoàng không tốt khuyên Thường Nhuận Chi, chờ phòng bếp dâng đồ ăn lên, sau khi Thường Nhuận Chi ăn qua, Diêu Hoàng bồi nàng trở về phòng, trong phòng chỉ còn lại hai chủ tớ các nàng, Diêu Hoàng nhẹ giọng

https://thuviensach.vn

nói: "Cô nương đừng chọc tức thân thể, chờ cửu Hoàng tử trở lại, lại hỏi ngài ấy là có chuyện gì ..."

Thường Nhuận Chi nghiêng đầu nhìn Diêu Hoàng, hốt cười: "Ngươi làm sao nhìn ra ta tức giận?"

Diêu Hoàng thở dài: "Nô tì đi theo bên người cô nương cũng có chút năm, nếu còn xem không rõ cảm xúc cô nương, vậy nô tì cũng không xứng chức nha hoàn hồi môn bên người rồi."

"Ngụy Tử có thể không nghĩ nhiều như ngươi nghĩ." Thường Nhuận Chi hướng ra ngoài điểm cằm, ý bảo Diêu Hoàng nhìn tiểu nha hoàn đang cùng Ngụy Tử nói giỡn.

Diêu Hoàng bất đắc dĩ nói: "Nàng ta chính là con ngốc không chịu để tâm."

Thường Nhuận Chi che miệng cười, nửa ngày sau dừng cười, nhẹ nhàng nói: "Có một câu tục ngữ ngươi có nghe qua hay không? Tên là, huynh đệ như tay chân, nữ nhân như y phục."

Diêu Hoàng sửng sốt, suy nghĩ một lúc lâu nói: "Nô tì chưa từng nghe qua lời này... Bất quá, theo nô tì thấy, trên đời này người đứt tay đứt chân vẫn hảo hảo còn sống cũng không thiếu, chỉ chưa thấy người không mặc quần áo."

Thường Nhuận Chi nở nụ cười, điểm lên trán Diêu Hoàng, nói: "Ngươi càng có thể nói."

Diêu Hoàng cười nhẹ, Thường Nhuận Chi thở dài.

"Quan hệ giữa A Đồng và Thụy Vương thật chặt mật, ở bên người xem ra, hai người bọn họ chính là trói ở trên một sợi dây thừng, cùng vinh cùng hại." Thường Nhuận Chi thấp giọng nói: "Trong cảm nhận của chàng, có lẽ

https://thuviensach.vn

Thụy Vương là xếp hạng nhất. Thê tử như ta đây, chỉ có thể xếp ở phía sau."

Diêu Hoàng không xác định hỏi: "Cô nương chẳng lẽ... Là ăn dấm chua cùng Thụy Vương?"

Thường Nhuận Chi lắc đầu.

"Bọn họ huynh đệ tình thâm, ta làm thê tử thì ăn dấm chua cái gì? Ta chính là..."

Thường Nhuận Chi mân mím môi, nói: "Ta chính là lo lắng thôi..."

Thường Nhuận Chi nói thật nhẹ, Diêu Hoàng thấy nàng thấp đầu không có ý tứ nói thêm gì nữa, cũng không có hỏi nàng đang lo lắng cái gì.

Đến nỗi Thường Nhuận Chi cụ thể lo lắng cái gì, chỉ sợ cũng chỉ có chính nàng biết.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 154: Tai Hoạ Ngầm

Thường Nhuận Chi luôn cảm thấy, quan hệ huynh đệ giữa Thụy Vương và Lưu Đồng chặt chẽ như vậy, tương lai sẽ thành một tai họa ngầm.

Có lẽ bởi vì nàng nhận nền giáo dục độc lập ở hiện đại, nên đối với dạng tình thân buộc chặt cũng không cảm mạo.

Cái gì cùng vinh cùng hại, loại sự tình này tương đương ở chỗ "Liền ngồi", Thường Nhuận Chi không thích.

Nàng luôn thờ phụng là, nhân sinh lúc vị thành niên thì dựa vào phụ mẫu nuôi nấng giáo dục, sau khi trưởng thành sẽ dựa vào năng lực bản thân dưỡng gia kiếm tiền, phụng dưỡng cha mẹ song thân, chờ sau khi thành gia đặt trọng tâm lên người bạn lữ, cùng bạn lữ cùng nhau tận tâm nuôi nấng hài tử trưởng thành.

Dù sao tìm căn nguyên đến cùng, chung quy phụ mẫu sẽ già đi, nữ nhân sẽ lớn lên, mà người làm bạn cả đời sẽ chỉ có bạn lữ cùng sinh nhi dục nữ.

Còn về phần huynh đệ tỷ muội, cảm tình tốt, tướng đỡ tương trợ tự nhiên hảo, cảm tình giống như vậy đương tầm thường thân thích đi lại, cũng không có gì không tốt.

Nàng lo liệu là tín điều nhân sinh như vậy, cho nên sau khi cùng Lưu Đồng thành thân, nàng liên tục hi vọng lúc Lưu Đồng xảy ra bất cứ chuyện gì, người hắn nghĩ đến đầu tiên là nàng.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, giống như chuyện Thụy Vương ở Duyện Châu gặp chuyện không may, giữa chi tiết không có nói cho người thứ nhất là Thường Mộc Chi biết là giống nhau, Lưu Đồng ở Duyện Châu có việc gì khó, đồng dạng cũng không đồng ý nói cho nàng biết.

Hai huynh đệ bọn họ lựa chọn cùng một phương thức —— nói cho huynh đệ thân thiết với mình nhất, lại bỏ mặc thê tử một bên.

Nói hoa mĩ là sợ thê tử lo lắng sốt ruột, trên thực tế, bất quá chỉ là xem thê tử không cùng cấp cùng chi mà thôi.

Lúc trước Thường Nhuận Chi đối với chuyện Thụy Vương gạt Thường Mộc Chi là có ý kiến, nhưng đến cùng việc này không phải xảy ra trên người nàng, cho nên cảm xúc cũng không quá sâu.

Cho tới bây giờ đến phiên nàng, nàng mới biết được dạng tư vị đó là như thế nào.

Loại chuyện nhi nữ tình trường này, nàng sẽ không quá mức rối rắm, sau khi nghĩ một lúc sẽ phóng qua một bên.

Chân chính làm nàng cảm thấy sầu lo, là chuyện khác.

Thụy Vương đối với Lưu Đồng như thế nào, dù sao thì nàng không phải người bên cạnh Thụy Vương, tuy rằng nghe nhiều, nhưng đến cùng cảm thụ không sâu.

Nhưng Lưu Đồng đối Thụy Vương như thế nào, nàng nhìn thấy rành mạch rõ ràng.

Từ lúc nhận thức Lưu Đồng đến bây giờ, nàng đã thấy mỗi một cọc mỗi một kiện, đều vô cùng tinh tường phản ánh tình cảm huynh đệ Lưu Đồng đối với Thụy Vương sâu vô cùng.

https://thuviensach.vn

Nếu như Thụy Vương không có dã tâm, không có khát vọng, năng lực bình bình làm một Vương gia tiêu sái, vậy ngược lại Thường Nhuận Chi cũng không biết là bọn họ huynh đệ tình thâm có gì không ổn.

Nhưng gần một năm nay, Thụy Vương biểu hiện ra năng lực xuất chúng, đã ghé mắt với ngự tòa thượng vị kia, Thái tử cập kì Vương gia như hắn ta như thế nào sẽ không nảy tâm kiêng kị cùng ngờ vực hắn ta?

Dã tâm cùng khát vọng...

Thụy Vương chưa bao giờ lộ ra một chút mảnh nhỏ, nhưng thật không khéo, Thường Nhuận Chi đã nhìn qua từng lời phê bình chú giải của Thụy Vương trong [Sân Vắng u hồi lục].

Muốn nói Thụy Vương không có dã tâm cùng khát vọng, nàng không tin.

Mặc dù Thụy Vương còn không có ý thức được hắn ta đối với vị trí tối cao kia hướng tới, nhưng sẽ có một ngày, hắn ta sẽ biết.

Mà đến thời điểm đó, chính là lúc Thụy Vương cần "Làm đại sự".

Lưu Đồng là huynh đệ thân mật với hắn ta, như thế nào sẽ không theo giúp đỡ?

Thường Nhuận Chi sợ chính là chuyện này.

Nam nhân có thể làm đại sự, nhưng loại đại sự này cần đem đầu thuyên ở lưng quần mang theo, ai sẽ không sợ?

Chỉ sợ có một chút sai lầm, mạng nhỏ phải mất đi.

Nàng chỉ nghĩ tới những ngày được an an ổn ổn phú quý bình an, ngập trời vinh hoa phú quý như vậy nàng không muốn.

https://thuviensach.vn

Nếu thật có một ngày kia, Lưu Đồng sẽ nghe lời nàng ném Thụy Vương xuống, thậm chí cùng Thụy Vương phân rõ giới hạn sao?

Thường Nhuận Chi cười khổ.

Đừng nói hắn sẽ không, cứ tính hắn sẽ, hắn cùng Thụy Vương quan hệ thân mật, nàng cùng Thụy Vương phi có quan hệ tỷ muội, muốn tránh đi vậy cũng là chuyện không có khả năng.

Thường Nhuận Chi suy nghĩ tới xuất thần, bên kia Ngụy Tử gọi nàng: "Cô nương, phòng bếp tới hỏi, cửu Hoàng tử muốn trở về dùng bữa tối hay không?"

Vốn hôm nay Lưu Đồng trở về, Thường Nhuận Chi phân phó phòng bếp làm một bàn đồ ăn cho hắn đón gió tẩy trần, kết quả hắn không trở về phủ, ngược lại chạy tới phủ Thụy Vương.

Thường Nhuận Chi không muốn lưu nguyên liệu nấu ăn tươi mới này chờ hắn trở về lại làm đồ ăn.

Giữa trưa khi phòng bếp nói với Thường Nhuận Chi, đem nguyên liệu nấu ăn đều cầm đến làm, lúc này đang khó xử muốn hay không lại đi chọn mua chút tươi mới, chuẩn bị làm bữa tối cho cửu Hoàng tử.

Nghe nói ngọ thưởng, cửu Hoàng tử phi bởi vì chuyện cửu Hoàng tử không hồi phủ mà sinh khí, người ở phòng bếp sờ vuốt không rõ tì khí của chủ mẫu, chỉ có thể cho người tới hỏi.

Thường Nhuận Chi ngẩng đầu nhìn về phía Ngụy Tử, suy nghĩ một chút nói: "Chờ chàng trở về lại nói."

Ngụy Tử nhận mệnh, cười cười đi tới phòng bếp truyền lời.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi gọi nàng ta lại nói: "Gần nhất ngươi nhưng là ăn nghiện, thường thường lại chạy tới phòng bếp. Ta xét bớt đồ ăn của ngươi sao?"

Ngụy Tử xoay người lắc đầu, cười hì hì nói: "Gần đây nô tì muốn trường thân thể, cùng phòng bếp đánh hảo giao tế, cũng tốt thường thường có thể kiếm chút chỗ ăn tốt."

"Người bao lớn rồi, còn trường thân thể?" Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ nói.

Mặt Ngụy Tử hơi đỏ, xoay thân chà chà chân, chạy tới phòng bếp.

"Nàng ta làm sao vậy?" Thường Nhuận Chi hỏi Diêu Hoàng.

Diêu Hoàng cười nói: "Cửu Hoàng tử đã trở lại, Hoa Trạch cũng đã trở lại. Nàng ta cao hứng."

"Ta biết." Thường Nhuận Chi vuốt cằm: "Ta hỏi là, cảm giác gần đây khẩu vị của nàng ta có chút lớn."

Diêu Hoàng nói: "Nô tì nghe nàng ta nói thầm một hai lần, nói đại nương phòng bếp nói nàng ta rất gầy, ăn nhiều có thể mập lên chút"

Diêu Hoàng nói đến đó cười cười: "Nhóm cụ bà không phải đều nói, mập mới mượt mà mới tốt sinh hài tử sao?"

Thường Nhuận Chi bật cười: "Cho nên nàng ta liền dùng sức muốn đem chính mình ăn mập? Ta coi nàng ta cũng thật sự là nghe gió coi như mưa."

Diêu Hoàng cười, thả rèm xuống, nói: "Cô nương không quan tâm nàng ta, nàng ta ăn nhiều chút cũng tốt, bao nhiêu có thể đổ đổ miệng của nàng ta."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi buồn cười, thoát hài nằm xuống, nói: "Ta ngủ một khắc sẽ dậy, đừng cho ta ngủ lâu, miễn cho đầu lại choáng váng."

Diêu Hoàng xác nhận.

Thường Nhuận Chi ngủ trưa, sau khi thức dậy mới biết Lưu Đồng còn chưa có trở về.

Nàng cũng không biểu hiện ra ngoài có gì dị thường, chỉ cho người phô sinh tuyên, lẳng lặng đề bút viết chữ.

Cùng lúc đó, trong phủ Thụy Vương.

Thụy Vương cùng Lưu Đồng tương đối mà ngồi, trung gian cách một cái bàn.

Hạ nhân canh giữ bên ngoài thư phòng, phòng trong chỉ có hai huynh đệ bọn họ.

Cửa sổ đóng cửa, kín không kẽ hở.

Trên bàn đặt mấy phong thư, đều đã bị mở ra xem qua.

Sắc mặt Thụy Vương cùng Lưu Đồng đều nặng nề.

Thụy Vương chậm rãi ngẩng đầu nhìn Lưu Đồng, thật lâu sau than một tiếng nhỏ đến nỗi không thể nghe thấy.

Hôm nay Tiểu Cửu hồi kinh, Thụy Vương cũng thu được tin tức, đoán trước Tiểu Cửu sẽ trực tiếp đến vương phủ tìm hắn ta, cho nên từ buổi sáng, hắn ta cũng liên tục chờ Tiểu Cửu đăng môn.

Quả nhiên, Tiểu Cửu tới phủ Thụy Vương trước, sau khi rửa mặt xóa đi phong trần trên người, chờ không kịp dùng cơm trưa liền muốn cùng hắn ta nói chuyện.

https://thuviensach.vn

Cũng may hắn ta khuyên trụ, trước nhường Tiểu Cửu dùng xong ngọ thiện, lại thôi hắn đi ngủ một giấc, lúc này hai người mới nói chính sự.

"Chuyện của Vũ Văn gia... Đệ phải làm sao hồi phụ hoàng?" Lưu Đồng xuy cười một tiếng: "Nói hay không, trong lòng phụ hoàng đều có đếm. Dù sao luận đứng lên, đây mới là trưởng tử."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 155: Tư Sinh

Thụy Vương trầm ngâm thật lâu, nhẹ giọng nói: "Tiểu Cửu, đệ coi như không biết đi."

Lưu Đồng chậm rãi nắm chặt tay: "Lại muốn nhẫn sao?"

"Không đành lòng, có thể như thế nào?" Thụy Vương trầm giọng nói: "Chuyện vị thiếu gia Vũ Văn gia có thể là Hoàng tử, đệ cảm thấy loại gièm pha này, có thể truyền ra ngoài sao?"

Thụy Vương đứng lên đi hai bước, nói: "Phụ hoàng tự khoe khoan tình thâm ý trọng với Thuần Khác Hoàng hậu, mặc dù người trong hậu cung đếm không ít, nhưng mà không thấy phụ hoàng đặc biệt sủng ai. Nếu đám thần tử kia mà biết, lúc phụ hoàng còn trẻ từng cẩu thả cùng phu nhân Vũ Văn gia, còn sinh ra được một nhi tử, thậm chí kẻ này còn lớn tuổi hơn Thái tử mấy tháng... Chỉ sợ sẽ nhấc lên sóng to gió lớn." [Tử: Đúng là ngựa đực giống y như Thái tử! Cha con mờ.^~^]

Lưu Đồng cúi mắt, nói: "Chuyện danh dự của phụ hoàng, tự nhiên không thể tuyên chi ở miệng. Nhưng vị ở Vũ Văn gia này... Đã phái người ám sát ngũ ca là thật. Phụ hoàng không phải là vì bảo vệ hắn ta, mới đè ép chuyện này xuống sao?"

Lưu Đồng mím môi nhìn Thụy Vương: "Phụ hoàng bất công Thái tử cũng thôi đi, dựa vào một nhi tử tư sinh lại tùy ý làm bậy đến tận đây, phụ hoàng cũng có thể bất công hắn ta?"

https://thuviensach.vn

Thụy Vương chắp tay sau lưng đứng hồi lâu, chậm rãi nói: "Phụ hoàng vốn là người xử sự ôn hòa, không muốn mâu thuẫn kích phát người, theo ông ta xử lý thế gia công phủ, thủ đoạn dùng trên Hầu phủ hiển nhiên tiêu biểu. Bây giờ tuổi phụ hoàng càng lớn, tâm càng mềm. Thái tử là nhân tuyển ông ta chọn, tự nhiên phụ hoàng hi vọng Thái tử có thể sau khi ông ta trăm năm, an ổn kế vị đăng cơ. Còn về đứa con trai tư sinh kia... Nói vậy phụ hoàng là cảm thấy hổ thẹn, cho nên không đành lòng trách móc nặng nề. Dù sao, phụ hoàng vĩnh viễn không có khả năng công bố thân phận của hắn ta, nghênh hắn ta trở về hoàng thất."

Lưu Đồng nhìn một bên mặt Thụy Vương, nói: "Phụ hoàng bất công Thái tử, bất công đứa con tư sinh đó, làm sao không thấy bất công ngũ ca?"

Thụy Vương cười cười, nói: "Thái tử là đích tử, đứa con tư sinh kia là trưởng tử, phụ hoàng tự nhiên coi trọng nhiều hơn. Còn ta không phải không thèm để ý. Dù sao, ta cùng Kỳ Vương huynh, Lễ Vương huynh, Chúc Vương huynh còn có Sầm Vương đệ, phụ hoàng đều xem giống nhau. Đều là 『Không phải nhi tử Hoàng hậu sở sinh』."

[Tử: tui chỉ tội nghiệp cho Đồng ca mà thôi, dù sao Thụy Vương cũng được lão già đó để tâm tới chút xíu, còn Đồng ca bị vứt bỏ qua một xó co ro ôm đau đớn một mình. Vậy mà không biết tự mình đau mình lại đi đau thay Thụy Vương.]

Thụy Vương cười cười: "Này cũng là không hoạn quả mà hoạn không đều."

"Nhưng cừu này, ngũ ca cùng vị kia ở Vũ Văn gia đã kết xuống." Lưu Đồng nói tiếp.

"Thì tính sao?" Thụy Vương thản nhiên nói: "Hắn lại không có khả năng đến kinh thành tìm ta xúi quẩy, còn ta, cũng không thể đi Duyện Châu tìm hắn ta phiền toái. Mặc dù kết thù, hắn ta có năng lực làm khó dễ được ta?"

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng thì không lạc quan như vậy.

"Đệ có tiếp xúc qua với người này, hắn ta vẻ mặt tối tăm, tướng mạo khắc nghiệt, khi nhìn đệ trong mắt đều ẩn ẩn hận ý. Người điên cuồng sẽ làm ra việc điên cuồng gì, vậy cũng không thể đoán trước được."

Lưu Đồng nói: "Càng là lần này, bắt hai nhà Tề - Lỗ, nói vậy là sẽ phế đi hai nhà này. Sau này ở Duyện Châu, có thể là thiên hạ của Vũ Văn gia, một mình Vũ Văn gia độc đại, vậy thì nguyên khí diễm nhà Vũ Văn chỉ sợ càng thêm tăng vọt."

Lưu Đồng dừng một chút, cười lạnh: "Ngũ ca, lần trước phụ hoàng phái huynh đi Duyện Châu ám tra bạo loạn ở đó, sau đó lại nhường đệ mang binh đi tróc nã trọng phạm quan trọng hai nhà Tề - Lỗ, dường như chưa từng nghĩ tới, đệ sẽ biết rõ thân phận Vũ Văn Thì Nguyên. A, ông ta vạn vạn không thể tưởng được, Vũ Văn Thì Nguyên là tự mình bật đến trước mặt đệ nói rõ thân thế của hắn ta. Huynh nói, nếu phụ hoàng biết ông ta gắt gao giấu chuyện này, lại bị đương sự dễ dàng nói ra, không biết biểu cảm trên mặt như thế nào?"

Thụy Vương nhìn song cửa sổ không nói, Lưu Đồng tự cố tự cười lạnh nói: "Thân là thiếu gia Vũ Văn gia, Vũ Văn Thì Nguyên cùng thiếu gia hai nhà Tề - Lỗ cũng có lui tới. Mấy năm nay, Vũ Văn Thì Nguyên không biết từ trong miệng thiếu gia hai nhà, biết được bao nhiêu chuyện tốt mà Thái tử cùng Chúc Vương làm. Việc này một khi bị hắn ta lật ra, vậy hậu quả..."

Vẻ mặt Lưu Đồng hung ác: "Cũng thế, nhìn Vũ Văn Thì Nguyên kia cũng không phải người an phận gì, lại chờ hắn ta cùng Thái tử bọn họ chó cắn chó mới tốt."

Thụy Vương nghiêng đầu nhìn thoáng qua Lưu Đồng, như trước trầm mặc không nói.

https://thuviensach.vn

Huynh đệ hai người các hoài tâm sự, thật lâu sau Lưu Đồng mới nói: "Tả Kiêu Vệ đã bắt tội phạm quan trọng hai nhà Tề - Lỗ tới nha môn Hình bộ, có mấy cái ở địa phương Duyện Châu liền giơ chân đứng lên mắng chửi người, đệ cũng quyền đương giết gà dọa khỉ cho một đao làm thịt. Trên đường nghe bọn họ ném ra một ít lời nói chịu tội, cũng làm cho người ta nhớ xuống hình thành tấu chương. Ngũ ca cảm thấy, bước tiếp theo đệ nên làm như thế nào?"

Thụy Vương trầm ngâm một lát: "Phụ hoàng cho đệ đi Duyện Châu tróc nã tội phạm quan trọng, mà những người này cũng vào đại lao Hình bộ, đệ không cần quản. Đệ cứ viết một điều trần xử lý việc này, lại viết một tấu chương sửa sang lại hai nhà này cho tốt rồi trình lên, chuyện này đệ tính như xong xuôi. Chuyện còn lại, cũng không phải đệ có thể quản."

Lưu Đồng đáp ứng, lại hừ lạnh nói: "Khi đệ hồi kinh cùng Tả Kiêu Vệ Trường giải người vượt qua đại lao Đại Lý tự, Tả Kiêu Vệ Trường lại nói phụng ý chỉ phụ hoàng muốn áp giải người đến đại lao Hình bộ. Hình bộ là địa bàn của Chúc Vương, do tâm tật của hắn ta chưa khỏi còn phải tịnh dưỡng, chức quyền ở Hình bộ phụ hoàng đã thu trở về. Áp giải người đến Hình bộ, đương nhiên là phụ hoàng ngầm xử lý chút chuyện để vụ lợi. Vì bảo vệ Thái tử và Chúc Vương, phụ hoàng làm thật nhiều chuyện nhỉ."

Thụy Vương than nhẹ: "Tốt lắm, việc này đệ không cần phải xen vào."

Thụy Vương đi tới nhẹ nhàng vỗ vỗ vai Lưu Đồng: "Lúc trước cửu đệ muội còn đặc biệt đến vương phủ tìm ta hỏi chuyện đệ ở Duyện Châu, nàng rất lo lắng cho đệ. Sau khi hồi phủ đệ nên hảo hảo nói cùng nàng. Nữ nhân lòng dạ hẹp hòi, đệ nhiều lắm hò hét."

Lưu Đồng nở nụ cười, nói: "Nhuận Chi tâm nhãn mới không nhỏ."

"Vậy cũng chưa chắc." Thụy Vương cười nói: "Mượn chuyện lúc này đệ về kinh, không về phủ Hoàng tử nói với nàng một tiếng lại chạy tới chỗ ta

https://thuviensach.vn

mà nói, bảo đảm trong lòng nàng có chút không thoải mái. Tóm lại, dỗ nữ nhân cho tốt, đối với đệ không có chỗ hỏng."

Lưu Đồng cười nhẹ: "Ngũ ca có kinh nghiệm, đệ tự nhiên nghe ngũ ca."

"Bớt trêu ghẹo ta đi." Thụy Vương cười nói: "Có một người vợ hiền, tỉnh đệ bao nhiêu chuyện. Tốt lắm, trở về đi, đừng làm cửu đệ muội sốt ruột chờ. Hảo hảo nghỉ ngơi hồi phục một đêm, ngày mai tới trước mặt phụ hoàng phúc mệnh."

Lưu Đồng lầm bầm nói phụ hoàng không cần thiết hắn phục mệnh gì, cùng Thụy Vương cáo từ sau đó chạy về phủ Hoàng tử.

Thường Nhuận Chi nhận được tin Lưu Đồng hồi phủ khi mới luyện xong một ngàn chữ, đang rửa bút, nghe hạ nhân bẩm báo cũng không nói gì, chỉ nhàn nhạt lên tiếng, không phân phó gì, chỉ nói: "Nên vội cái gì đều vội đi thôi."

Diêu Hoàng bảo đám nha hoàn đều ra ngoài, một bên khuyên nhủ: "Cô nương không đi nghênh đón sao?"

"Chàng không cần ta dẫn đường." Thường Nhuận Chi lắc đầu nói: "Lại nói, khi giữa trưa ta có nghênh đón chàng rồi."

Diêu Hoàng ngầm thở dài, lòng nói cô nương còn chưa hết giận, ngủ một buổi trưa, lúc này luyện chữ, đều uổng phí.

Lưu Đồng đi ở trong phủ cũng buồn bực, hỏi hạ nhân bên cạnh: "Hoàng tử phi đâu?"

"Hoàng tử phi ở chủ viện."

"Nàng không nhận được tin ta trở về sao?" Lưu Đồng lại hỏi.

https://thuviensach.vn

Hạ nhân do dự một lúc lâu mới nói: "Tin tức có truyền qua, chính là... Ngụy Tử cô nương nói Hoàng tử phi đang luyện chữ, chắc là nhất thời đi không được..."

Lưu Đồng kinh ngạc nhìn hạ nhân kia một hồi lâu, có chút không xác định hỏi Hoa Trạch đang đi phía sau: "Hoàng tử phi đây là... Tức giận?"

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 156: Lấy Lòng

Hoa Trạch gãi gãi đầu, chần chờ nói: "Chắc là vì điện hạ hồi kinh mà không về phủ trước nên Hoàng tử phi mất hứng?"

Lưu Đồng nhớ tới lúc trước khi hắn đi Thụy Vương có nói qua, lòng than thầm, lại bị ngũ ca đoán trúng.

Hắn biết Thường Nhuận Chi giận mình, cho nên bước chân đi tới chủ viện rất nhẹ nhàng, có chút chột dạ.

Hạ nhân ở chủ viện thấy hắn vội vã hành lễ, Lưu Đồng khoát tay, vân vê vạt áo ho khan một tiếng, mới cất bước vào phòng.

Lúc này Thường Nhuận Chi lại bắt đầu luyện chữ, viết là 《 Thượng thư dận chinh 》 thiên trong "Tiêm quyết cừ khôi, tòng phạm vì bị cưỡng bức võng trị, cũ nhiễm ô tục, mặn cùng duy tân".

Nghe được tiếng bước chân của Lưu Đồng, Thường Nhuận Chi ngẩng đầu nhìn hắn một cái, lại cúi đầu chuyên chú động tác trên tay, thản nhiên nói: "Đã trở lại?"

"Ơ? A, đã trở lại..."

Lưu Đồng không biết làm thế nào lên tiếng, thấy Thường Nhuận Chi không có nói tiếp, tự cố tự viết chữ, lượng hắn ở một bên nên có chút xấu hổ.

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng gãi gãi đầu, mặt lộ ra vẻ nghi hoặc hơi buông tay xuống, tầm mắt chuyển đến trên người Diêu Hoàng ở một bên

Cúi đầu phúc lễ với Lưu Đồng, Diêu Hoàng buồn cười nhỏ giọng lui ra ngoài, còn rất cẩn thận đóng cửa phòng lại.

Nghe được thanh âm cánh cửa khép mở nên Thường Nhuận nhíu mày, đặt bút xuống ngẩng đầu nhìn lên.

Lưu Đồng có vẻ tự tại hơn nhiều khi không có người ngoài ở. Hắn đi đến cạnh bàn, nhìn thoáng qua chữ Thường Nhuận Chi viết, cười nói: "Luyện chữ sao? Chữ này viết đúng là rất tốt..."

Chờ sau khi thấy rõ ràng nội dung Thường Nhuận Chi viết, Lưu Đồng dừng một chút lên tiếng hỏi nàng: "Tiêm quyết cừ khôi... Người nào cừ khôi vậy?"

Thường Nhuận Chi quay đầu nhìn hắn: "Chàng nói đi?"

Cười mỉa, Lưu Đồng muốn bước lên phía trước ôm nàng, lại bị nàng lách mình né tránh.

"Ban ngày ban mặt làm cái gì vậy?" Thường Nhuận Chi nhàn nhạt lườm Lưu Đồng, thanh âm không cao không thấp: "Trên đường từ Duyện Châu trở về cũng đi vài ngày rồi, trong khoảng thời gian này chàng cũng mệt mỏi, trở về phòng nghỉ ngơi đi."

Lưu Đồng vội nói: "Ta không phiền lụy!"

"Chàng không phiền lụy sao?" .Thường Nhuận Chi cười cười, sau đó nghiêm trang nói: "Còn thiếp lại mệt. Sáng tinh mơ liền thức dậy chờ, đợi nguyên buổi sáng không đợi được người, làm thiếp mệt muốn chết rồi."

https://thuviensach.vn

Nhất thời mặt Lưu Đồng đỏ lên, đi lên trước ôm Thường Nhuận Chi vào lòng cọ cọ không thèm để ý sự giãy dụa của nàng, ngực dán sau lưng nàng, cầm tay nàng nhẹ giọng áy náy nói: "Nhuận Chi đừng nóng giận, là ta không đúng, ta về kinh cần phải tự mình về phủ đến báo bình an với nàng sau đó lại tới chỗ ngũ... Ta thật lo lắng, nàng đừng nóng giận nữa nha."

Thường Nhuận Chi mím môi, Tay hoành ở trước ngực mình, vẫn nhịn nhẫn mở miệng nói: "Có chút việc chàng lại nghĩ đến Thụy Vương đầu, có thể trước hết nghĩ cho thiếp hay không? Một chút việc của chàng, Thụy Vương biết, thiếp lại không biết. Đổi vị trí suy xét chút, như là chút việc của thiếp, ta nói với đại tỷ tỷ thiếp lại không nói với chàng, trong lòng chàng có thể dễ chịu sao?"

Lưu Đồng lắc đầu, càng ôm Thường Nhuận chặt hơn: "Ta không phải cố ý muốn gạt nàng, chỉ là có chút sự tình... Không hẳn là ta biết, ta càng không thể nói với nàng. Ta hồi kinh phải đi tìm Ngũ ca, là muốn để huynh ấy cho ta quyết... Ta sai rồi, nàng đừng nóng giận nữa, ta cho nàng nhận được không?”

Nghe Lưu Đồng nói như thế, nàng đột nhiên ý thức được, tất nhiên ở Duyện Châu lại xảy ra chuyện gì đó.

Chuyện quốc gia đại sự, nam nhân cam chịu vì nữ nhân không nên trộn cùng, này cũng là sự tình không có biện pháp.

Thường Nhuận Chi hết giận chút, nhất thời lại không muốn mất mặt, chỉ có thể buồn bực không hé răng.

Lưu Đồng thấy nàng không từ chối, liền biết thái độ nàng mềm mại xuống, nhẹ nhàng thở ra, cọ xát sườn mặt của nàng, nói: "Nàng bảo ta từ Duyện Châu trở về mang lễ vật cho nàng, ta còn nhớ rất kỹ đó... Ta lập tức lấy cho nàng xem."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng thả lỏng người Thường Nhuận Chi, nhưng vẫn cố chấp cầm tay nàng.

Sau khi Thường Nhuận Chi sinh khí liền cảm thấy chính mình mới vừa rồi có chút già mồm cãi láo, thấy hắn nắm tay mình, càng ngượng ngùng, giãy giãy nói: "Làm cái gì đó..."

"Ta mang lễ vật về cho nàng, mau nhìn đi." .Lưu Đồng cười, lôi kéo Thường Nhuận Chi rời khỏi phòng.

Giữa trưa, khi Hoa Hạo trở về mang hai xe đồ vật, đáng tiếc Thường Nhuận Chi thấy không có bóng dáng Lưu Đồng, hai xe đồ chứa cái gì cũng không có hỏi.

Lễ vật mà Lưu Đồng cho Thường Nhuận Chi đều ở trong đó.

Lưu Đồng lôi kéo Thường Nhuận Chi vừa đi, vừa hỏi nàng: "Hoa Hạo mang về đến đồ vật nàng cho các người nào vậy?"

Thường Nhuận Chi sửng sốt, sau đó trả lời hắn: "Hoa Hạo mang đồ vật trở về? Lúc đó, thiếp không có chú ý."

Ngoài phòng, Diêu Hoàng thấy Thường Nhuận Chi đi ra ngoài nên tự giác đi phía sau, nàng ta hỏi: "Cô nương, quả thực Hoa Hạo mang đồ vật trở về, nô tì dẫn người kiểm kê đặt ở một bên, còn chưa có bẩm báo cô nương."

Thường Nhuận Chi gật đầu, hỏi Lưu Đồng: "Lễ vật chàng mang về cho thiếp ở bên trong?"

"Ừ." Lưu Đồng bất đắc dĩ nói: "Nàng bảo ta nhớ mang lễ vật trở về, kết quả lễ vật đưa tới trước mặt nàng, nàng còn làm như không thấy..."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi khẽ hừ, Lưu Đồng vội nhận hết trách nhiệm lên người mình: "Đều là ta sai, nên tự mình dẫn lễ vật cho nàng xem, để Hoa Hạo cho kéo về, nàng nào biết nói đó là lễ vật đưa cho nàng."

Thường Nhuận Chi buồn cười, khen hắn: "Chàng còn biết giữ lời đó."

Lúc này, Lưu Đồng hắc hắc cười.

Vừa cười vừa nói, hai người đi theo phía sau Diêu Hoàng để nàng ta ở một bên dẫn đường đến nơi mà Hoa Hạo đặt lễ vật.

Đồ vật này nọ, Diêu Hoàng đều cho người kiểm kê qua một lần. Một ít hành lý hay vật cá nhân, đã lựa ra để riêng, cho người mang đi giặt. Còn thừa lại, Diêu Hoàng nhìn thấy toàn là đồ vật hiếm lạ, nên đặt ở nơi này, chờ Thường Nhuận Chi đến xử lý.

Đồ vật lúc này nhất nhất bày biện. Có thứ gì, vừa nhìn liền hiểu ngay.

Lưu Đồng lôi kéo Thường Nhuận Chi đến nơi này, lập tức chỉ hai loại đồ vật, nói: "Đây là đặc hữu ở Duyện Châu, lục thạch Lao Sơn, con diều Duy Huyện. Làm lễ vật đưa cho nàng."

Thường Nhuận Chi theo ngón tay Lưu Đồng chỉ, nhìn qua đó.

Trên cái bệ trầm hương màu nâu mực, đặt một thạch cảnh cao khoảng cánh tay người, thạch cảnh cũng không có tạo hình riêng gì, dường như cũng không có thợ thủ dông tạo hình qua. Nhưng lại khảm nhập trên cái bệ, toàn bộ thạch cảnh lại có vẻ rất cổ vận.

Sắc màu yên tĩnh trang nghiêm tao nhã, thâm trầm mật tĩnh, sắc thái, kết tinh, hoa văn làm cho người ta hoa mắt thần mê.

Thường Nhuận Chi không tự chủ được đưa tay sờ sờ mặt ngoài lục thạch này, lạnh hoạt lạnh hoạt, nếu là mùa hè xem xét, nói vậy càng làm cho

https://thuviensach.vn

người ta vui mừng.

Lưu Đồng cười nói: "Lục thạch này chỉ có ở chỗ ven biển, thạch loại tốt, chỉ tại ven biển triều giữa mới có, tự nhiên tạo hình hiếm có. Tảng đá này không tính là lớn, ta coi đẹp mắt, nên mang về cho nàng."

Thường Nhuận Chi lên tiếng, nói: "Có thể đặt ở trên bàn con cạnh sạp ngủ của chúng ta."

Lưu Đồng gật đầu, lại cầm con diều chế tác tinh mỹ, sắc thái diễm lệ đưa cho Thường Nhuận Chi xem, cười nói: "Đầu xuân, chúng ta được không, đi kinh giao đạp thanh thả diều. Danh xưng của Duy Huyện là diên đều, ở đó tay nghề người làm diều là tốt nhất thiên hạ."

Nụ cười chớm nở trên mặt Thường Nhuận Chi, nhìn Lưu Đồng một mắt.

Lưu Đồng vội vàng tiến lên, ôm bả vai nàng cười hỏi: "Lễ vật này, nàng thích không?"

Thường Nhuận Chi khẽ nâng cằm, làm bộ như miễn cưỡng nhận nói: "Bình thường đi."

Lưu Đồng đang muốn mở miệng, Thường Nhuận Chi lại nói: "Thứ mà thiếp thích nhất... Vẫn là cây trâm Tiên Vũ kia thôi."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 157: Tâm Nhãn

Đứng đối diện nhau, trong lúc nhất thời hai người không biết nói gì.

Một lát sau, Lưu Đồng nhẹ nhàng lãm Thường Nhuận Chi vào trong ngực, nói: "Nếu nàng thích, sau này ta lại điêu khắc một căn nữa cho nàng."

Đáp nhẹ một câu, Thường Nhuận Chi lại im lặng.

Thường Nhuận Chi căn dặn hạ nhân bê lục thạch Lao Sơn này đến trang trí tại phòng ngủ ở chủ viện, gác qua trên bàn con gần sạp. Lại cho người cất kỹ con diều, không được để bị ẩm.

Hai phu thê chậm rì rì đi về phòng ngủ, Thường Nhuận Chi hỏi Lưu Đồng chuyện ở Duyện Châu làm thế nào.

Lưu Đồng nói: "Sự tình đều làm tốt, người cũng đều áp giải đến đại lao Hình bộ. Ngũ ca để ta viết kết quả điều trần xử sự tấu minh, kế tiếp kết án hai nhà Tề - Lỗ như thế nào, kết tội ra sao thì phải xem ý tứ của phụ hoàng. Lúc đó ta không có chuyện gì nữa."

Thường Nhuận Chi gật đầu, chần chờ một lát hỏi: "Vậy Vũ Văn gia phái người ám sát Thụy Vương có thể đền tội sao?"

Động tác trên mặt Lưu Đồng dừng một lúc.

Thường Nhuận Chi xem thật rõ ràng, truy vấn nói: "Chẳng lẽ bệ hạ không tính toán truy cứu trách nhiệm lên Vũ Văn gia? Người của bệ hạ

https://thuviensach.vn

không phải nói cho Thụy Vương biết, ám sát hắn ta là người Vũ Văn gia à?"

Lưu Đồng hít sâu một hơi, nói: "Vũ Văn gia... Nàng sau này đừng nói nữa."

Nhíu mày, Thường Nhuận Chi thấy khó hiểu.

"Vũ Văn gia cùng phụ hoàng có chút sâu xa, phụ hoàng, là không đồng ý nhìn Vũ Văn gia gặp chuyện không may." Lưu Đồng lại tiếp tục nói: "Cho nên ngay từ đầu, chuyện ngũ ca bị ám sát, không bị lộ ra. Dù sao, tử những người đó, đều là người của phụ hoàng... Việc này phụ hoàng không muốn làm phô trương, ngay từ đầu đã tính toán bảo vệ người Vũ Văn gia."

Đối với việc này, Thường Nhuận Chi cảm thấy quả thực khó có thể lý giải.

"Đây chính là chi cừu giết con đó! Có chuyện gì sâu xa lại có thể làm vệ hạ nhẫn như vậy nhỉ?"

Lưu Đồng hơi hơi thấp cáp: "Nghĩ đến, chắc là vì ngũ ca không có tổn thương gì đi."

Việc này Thường Nhuận Chi cảm thấy, nếu nàng là Thụy Vương, khẳng định đều phải khí nở nụ cười.

Bị người ta ám sát, bởi vì mình không có bị thương, hung thủ ám sát chưa toại, có thể coi như hung thủ không có trải qua chuyện ám sát này sao?

"Nếu ngay từ đầu bệ hạ đã hạ quyết tâm muốn để Vũ Văn gia được bình an, vậy vì sao còn muốn nói cho Thụy Vương biết việc này? Đó không là vẽ vời thêm chuyện sao?!" Thường Nhuận Chi thấy châm chọc, nói.

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng trầm mặc một lát mới trả lời: "Có thể là, mới đầu phụ hoàng cũng không biết ông ta cùng Vũ Văn gia còn có sâu xa như vậy. Cho nên sau khi biết được, mới xử lý chuyện này như vậy... Chuyện này không đề cập tới, không nói, không hỏi, tựa hồ chưa từng xảy ra."

"Chuyện lừa mình dối người." Thường Nhuận Chi mím môi, nói.

Khóe miệng Lưu Đồng giật giật, bỏ đề tài đó qua một bên: "Nhuận Chi, ta còn muốn viết điều trần tấu cho phụ hoàng vào sáng ngày mai. Nàng tới thư phòng mài mực cho ta đi."

Thường Nhuận Chi tự nhiên sẽ không cự tuyệt, thấy sắc mặt Lưu Đồng đen tối khi nhắc tới chuyện Vũ Văn gia, chỉ biết hắn đối với cách Nguyên Vũ đế xử lý chuyện Vũ Văn gia ám sát Thụy Vương cực kì bất mãn.

Đến cùng là dạng sâu xa gì, Nguyên Vũ đế lại có thể nhẫn nhịn một gia tộc ám sát Hoàng tử của mình?

Phương diện này chỉ sợ là không đơn giản...

Mặc dù Thường Nhuận Chi vắt hết óc cũng sẽ không thể nghĩ đến, thế nhưng Nguyên Vũ đế trước lúc Thái tử ra đời, lại cùng phu nhân thế gia đại tộc có một đoạn tình duyên như vậy, còn ở dân gian để lại một "Thương hải di châu".

Theo Lưu Đồng vào thư phòng, Thường Nhuận Chi im ắng ở một bên mài mực cho hắn.

Trải giấy ra, Lưu Đồng lấy sói hào chấm mực, thật lâu sau vẫn hạ bút không xong.

Thường Nhuận Chi không xác định có phải bởi vì nàng ở bên cạnh, nên Lưu Đồng không tốt viết tấu chương hay không, nên nói: "Mực mài tốt lắm, thiếp đi giá sách bên kia tìm hai quyển sách."

https://thuviensach.vn

Gật gật đầu, Lưu Đồng như cũ cầm bút nhìn chằm chằm trang giấy trắng không có một chữ, ngẩn người.

Đến giá sách, Thường Nhuận Chi tùy ý rút hai quyển sách lật xem hai trang, lại nhìn về phía Lưu Đồng.

Hai đầu mày chau lại, hắn mân môi thành một đường thẳng, vẻ mặt ngưng trọng, tựa hồ sầu tư đầy bụng.

Nhìn từ cánh tay hắn đi xuống, tay phải nắm sói hào cứng ngắc, tray trái nắm lại thành quyền. Gân xanh trên mu bàn tay mơ hồ có thể thấy được.

Hắn chậm rì rì hạ bút, thật lâu sau tốc độ viết cũng cực kỳ chậm.

Thường Nhuận Chi thu hồi tầm mắt, ngồi xuống bên cửa sổ, mặt ngoài là đang đọc sách, trên thực tế chữ trên sách một chữ nàng đều không xem vào.

Trên đường, Hoa Trạch vào được một hồi nói người của phòng bếp người đến xin chỉ thị của nàng làm bữa tối, Thường Nhuận Chi liền đi ra ngoài một chuyến phân phó Diêu Hoàng đêm nay xanh xao.

Lúc nàng trở lại, Lưu Đồng như cũ chuyên chú viết tấu chương.

Vẫn chậm rì rì như cũ.

Tấu chương này, Lưu Đồng viết hơn một canh giờ.

Nhưng chờ hắn viết xong, Thường Nhuận Chi nhìn nhìn, chiếu độ dày cùng chữ viết tinh tế trên trang giấy đến tính, nàng đoán trên mặt giấy cũng có hơn một ngàn chữ.

Thời điểm viết táu chương, có thể thấy hắn có bao nhiêu cẩn thận châm chước.

https://thuviensach.vn

Chờ nét mực khô hẳn, Lưu Đồng gấp tấu chương lại, đặt sang bên cạnh, cầm sách ngăn lại.

Thường Nhuận Chi thấy hắn hết bận, cười đi tới nói: "Viết xong rồi sao?"

Lưu Đồng gật đầu, mỉm cười với Thường Nhuận Chi: "Tay viết đều ê."

"Vậy... Thiếp xoa xoa cho chàng?"

"Ừ."

Lưu Đồng duỗi tay đến trước mặt Thường Nhuận Chi, nhìn nàng cười.

Thường Nhuận Chi tức giận nói: "Sao chàng không biết khách khí chút nào hết."

"Ta với nàng còn cần khách khí sao?" Lưu Đồng cười cười đưa tay quét mũi Thường Nhuận Chi, lại tự mình xoa xoa tay, từ sau cái bàn đi ra, hỏi: "Giờ nào rồi?"

"Giờ Thân canh ba." Thường Nhuận Chi nói: "Lập tức có thể dùng bữa tối."

Lưu Đồng gật đầu, ấn thái dương nói: "Nghe nàng nói, ta thật có chút đói bụng."

Hắn nhìn về phía Thường Nhuận Chi, chờ mong hỏi: "Nàng tự mình xuống bếp sao?"

Thường Nhuận Chi chau mày: "Nếu chàng về nhà trước, nói không chừng thiếp cao hứng sẽ tự mình xuống bếp nấu cho chàng bữa tiệc đón gió tẩy trần. Chàng không thèm về nhà trước. Có ăn chàng nên vui vẻ đi."

https://thuviensach.vn

Ý tứ trong lời nói là, chàng không về nhà còn muốn thiếp tự mình xuống bếp sao? Nghĩ hay thật.

Lưu Đồng ngượng ngùng cười, trong lòng nghĩ, hắn còn nói Nhuận Chi nội tâm không nhỏ, như vậy xem ra, nữ nhân tức giận, thật đúng không dễ dỗ. Rõ ràng đã thấy dỗ người tốt lắm, nói không chừng thời điểm gì đó lại lôi chuyện cũ ra, này nội tâm nhưng là không lớn...

Lưu Đồng mặt dày cười cười, mặt dày mày dạn tiến đến bên người Thường Nhuận Chi, nói: "Thành, chờ lúc nàng cao hứng, hôn lại tự xuống bếp. Ta liền thích ăn cá nàng làm, ngon trơn mềm, so với đồ ăn mà ngự trù làm ngon hơn nhiều."

"Ai hiếm lạ làm cá cho chàng ăn chứ." Ngoài miệng Thường Nhuận Chi nói hắn vuốt mông ngựa, trong lòng lại cực kỳ vui vẻ, nụ cười trên mặt cũng không ngừng.

Lúc muốn dùng bữa tối, nàng vẫn mềm lòng, nói đi phòng bếp nói xem xem, kết quả tự mình làm một nồi canh cá cho Lưu Đồng.

Thời điểm dùng bữa, Lưu Đồng ăn món canh cá do tự tay Thường Nhuận Chi nấu.

Hắn thấy ấm áp trong lòng.

Mặc dù nàng nói không chừng còn giận hắn, nhưng đến cùng vẫn là đau hắn. Hắn nói muốn ăn cá nàng làm, nàng liền làm.

Trước không thành thân, sẽ có người nhân nhượng hắn như vậy sao?

Mặc dù là ngũ ca, cũng sẽ không thể để ý việc nhỏ vụn vặt này.

Suy nhĩ tới lời Thường Nhuận Chi nói, sau khi hắn trở về lại không có về nhà trước.

https://thuviensach.vn

Nhà...

Hắn đã có một mái nhà riêng.

Mũi Lưu Đồng lên men, hóa vui sướng thành tham ăn, buổi tối ăn hết ba chén cơm lớn.

Ngày mai vào triều, còn có một hồi trận muốn đánh a!

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 158: Cảm Tình

Editor: Bộ Yến Tử

Ngủ một đêm thật ngon.

Ngày hôm sau, khi thức dậy Lưu Đồng thấy thần thanh khí sảng.

Thường Nhuận Chi nằm nghiêng trên giường nhìn hắn mặc quần áo, một tay chống sườn não, buồn ngủ nói: "Giữa trưa muốn trở về ăn gì?"

Lưu Đồng suy nghĩ một lúc, lên tiếng: "Ta muốn xem hôm nay vào triều là tình huống nào. Không có chuyện gì khác, ta sẽ trở lại. Nếu có việc, sợ là ta phải tới phủ của ngũ ca. "

Thường Nhuận Chi cảm thấy đầu thanh tỉnh một chút, nàng ngồi dậy, nói: "Muốn đi phủ Thụy Vương?"

"Còn không nhất định."

Lưu Đồng đáp trở về một câu, vừa khéo mặc xong xiêm y, đi tới bên giường để Thường Nhuận Chi sửa cổ áo lại, cổ tay áo cùng với ngọc đái sau thắt lưng.

Thường Nhuận Chi im lặng không nói động thủ giúp hắn sắp xếp ổn thỏa y phục, dặn dò hắn nhớ ăn sáng.

"Bên phía Tây Đường có sạp vằn thắn, là một đôi phu thê mới tới bày, nghe nói canh nồng vị mỹ, ta đi ăn thử xem."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng sờ sờ đầu Thường Nhuận Chi: "Nếu ăn ngon, lần sau chúng ta cùng đi ăn."

Thường Nhuận Chi cười gật đầu, lôi kéo Lưu Đồng để hắn cúi người xuống, hôn một cái lên mặt hắn, nói: "Đi thôi, thiếp ngủ tiếp một lát."

Vuốt vuốt cằm, Lưu Đồng chờ Thường Nhuận Chi nằm xuống, dịch góc chăn cho nàng sau đó mới chịu đi.

Thường Nhuận Chi đã ngủ không được.

Ở trên giường hai khắc chung, vẫn vén bị rời giường.

Diêu Hoàng nghe tiếng bước vào hầu hạ, nói: "Lúc đi cửu Hoàng tử còn dặn dò nô tì, nói cô nương muốn ngủ thêm một lát, sao cô nương lại dậy rồi?"

Thường Nhuận Chi nói: "Ngủ không được... Đại khái là đói bụng."

Diêu Hoàng cười nói: "Cô nương muốn ăn gì?"

"... Bảo phòng bếp nấu chén vằn thắn, thêm chút dầu vừng."

Đáp một tiếng, Diêu Hoàng phân phó Trông Hạ đi phía sau nàng ta tới phòng bếp truyền lời.

Bây giờ Trông Hạ và Tìm Đông đều đi theo Diêu Hoàng học quy củ, Thường Nhuận Chi ở một bên nhìn, hai tiểu cô nương này so với ban đầu quả thực đã trầm ổn hơn, lá gan cũng lớn một chút. Không phải suốt ngày giống như con thỏ nhỏ, một chút gió thổi cỏ lay đều làm các nàng chấn kinh.

Việc nhỏ hỗn đỗn hiện tại có rất nhiều, Diêu Hoàng sẽ để hai người các nàng đi làm, rèn luyện năng lực làm việc.

https://thuviensach.vn

Sau khi rửa mặt xong, phòng bếp cũng làm xong vằn thắn, bưng lên.

Thường Nhuận Chi ăn canh, miệng ăn vằn thắn, dư quang nhìn đến khuôn mặt vui tươi hớn hở của Ngụy Tử, thình lình lên tiếng hỏi: "Ngụy Tử, hôm qua cùng Hoa Trạch nói cái gì?"

"Nói với hắn... Cô nương!" Ngụy Tử vừa cao hứng phấn chấn đáp liền phản ứng kịp, nhất thời không thuận theo giậm chân: "Mới sáng tinh mơ người lại trêu ghẹo nô tì."

"Ta là quan tâm ngươi." Thường Nhuận Chi đứng đắn nói: "Tiểu Bạch Hoa bên người ta cũng bị đại sói sám ngậm đi rồi, từ đây đã là danh hoa có chủ... Tốt xấu gì hoa này cũng được dưỡng bên cạnh ta vài năm, còn không hỏi ta một câu. Thật sự là nữ đại bất trung lưu."

Diêu Hoàng cười, Ngụy Tử lập tức trừng mắt nhìn nàng ta: "Diêu Hoàng tỷ cười ta làm cái gì? Sau này, cô nương cũng muốn trêu ghẹo ngươi."

"Ta da mặt dày, không sợ." Đáp lại một câu, Diêu Hoàng thấy Ngụy Tử tức giận đến thổi lông mày trừng mắt, một trận buồn cười.

Thường Nhuận Chi ăn vằn thắn hết sạch, canh cũng uống không còn thừa.

Tìm Đông vội đưa nước súc miệng, Thường Nhuận Chi súc miệng, nhận khăn Diêu Hoàng đưa tới lau miệng, nhìn Ngụy Tử cười nói: "Tốt lắm, không cùng ngươi vui đùa. Ngụy Tử, ngươi cùng Hoa Trạch đến cùng tính toán làm sao? Cứ như vậy, không tốt đâu."

Ngụy Tử nhất thời ngại ngùng, cúi đầu giảo ngón tay, lời nói nhỏ nhẹ: "Hắn nói, nói chờ thay cửu Hoàng tử xong việc, sẽ đến trước mặt cô nương cầu, cầu cưới nô tì. Nô tì, nô tì mặc cho cô nương sắp xếp..."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi nói: "Như vậy à... Ta đây được làm bộ làm tịch, không thể để hắn ta dễ dàng cưới đi đại nha hoàn bên người. Phải làm khó hắn ta một hai."

Ngụy Tử cười hì hì nói: "Cô nương muốn thay nô tì khảo nghiệm, nô tì không ý kiến."

"Ngươi còn dám có ý kiến?" Thường Nhuận Chi liếc xéo nàng ta, nói: "Đừng cho là ta không biết ngươi đây là lấy lùi làm tiến."

Ngụy Tử tiến lên đấm lưng cho Thường Nhuận Chi, một bên cười nói: "Cô nương tốt nhất."

"Được rồi, bình thường cũng không thấy ngươi ân cần như thế."

Thường Nhuận Chi nhéo nhéo mặt nàng ta, nói: "Ta đây sẽ chờ hắn ta đến trước mặt ta cầu cưới ngươi."

Dừng một chút, Thường Nhuận Chi hỏi: "Cha mẹ ngươi cũng biết việc này?"

Ngụy Tử nói: "Lúc nô tì nghỉ ngơi có cùng nương nô tì đề cập qua... Nương nô tì nói, chỉ cần cô nương đồng ý liền đi. Cha nô tì cũng cùng một ý tứ."

Vuốt vuốt cằm, ngược lại Thường Nhuận Chi lại nhìn về phía Diêu Hoàng, nửa ngày cũng không lên tiếng.

Diêu Hoàng sờ sờ mặt mình, cười nói: "Cô nương nhìn nô tì làm gì?"

Thường Nhuận Chi nói: "Bây giờ Phong Trà giữ đạo hiếu, cũng không cùng người khác liên hệ?"

Nghe vậy, Diêu Hoàng liền biết trong lời Thường Nhuận Chi chưa hết ý tứ, Phong Trà có thể có cùng nàng liên hệ.

https://thuviensach.vn

Diêu Hoàng lắc đầu, nói: "Hắn ở bên phần mộ cha hắn xây nhà, tạo một gian nhà tranh giản dị, ăn dùng đều ở bên trong. Bình thường cũng không xuất môn, buồn ở bên trong đọc sách, giữ đạo hiếu cho cha hắn. Cha nương nô tì đi qua xem, nói hắn nhìn qua cũng không tệ, không xanh xao vàng vọt, nói vậy hắn lẻ loi một mình, cũng có thể chiếu cố tốt bản thân."

Gật gật đầu lắng nghe, sau đó Thường Nhuận Chi tiếp tục nhìn Diêu Hoàng.

Diêu Hoàng chỉ có thể nói: "Nương nô tì nói... Hắn cũng hỏi tình hình gần đây của nô tì, biết nô tì sống không tệ, ngược lại cũng... Vui vẻ."

Thường Nhuận Chi cười cười, nói: "Nếu như hắn có thể liên tục bảo trì phần tâm này, chờ hắn ta xong hiếu kỳ, kết cục đại bỉ kết thúc, hôn sự của các ngươi cũng nên làm."

Diêu Hoàng cúi đầu đạm cười.

Hết nhìn Diêu Hoàng, Thường Nhuận Chi lại nhìn Ngụy Tử.

Cảm tình của hai nha đầu hoàn toàn bất đồng.

Ngụy Tử và Hoa Trạch cảm tình tới mãnh liệt nhanh chóng, tiến triển mau, khi Ngụy Tử nhắc tới đối phương thì vui sướng hưng phấn, không chỗ nào không phải người mới với tình yêu cuồng nhiệt.

Còn Diêu Hoàng và Phong Trà là thanh mai trúc mã cùng nhau lớn lên, vậy có thể đủ lý giải đối phương. Lúc ở chung sẽ không nồng nhiệt kích tình như vậy, ngược lại bình thản ấm áp, lại càng tế dòng nước dài.

Mặc dù hai loại cảm tình này trống đánh xuôi, kèn thổi ngược. Xem ra, đều cần phải tu thành chính quả.

Thường Nhuận Chi thở phào nhẹ nhõm.

https://thuviensach.vn

Đảm đương chức vị chủ mẫu quả thật rất phiền toái, kiêm không ít chức vị!

Nàng không chỉ phải làm quy hoạch chủ nhiệm, còn phải làm tổng giám đốc giám sát nhân lực làm việc... Đó còn chưa hết, còn phải quản hôn sự người trong phủ.

Nghĩ như vậy, Thường Nhuận Chi không khỏi cảm thấy hảo nở nụ cười.

Không khí phủ cửu Hoàng tử tốt, nhưng không khí trên điện Cần Chính lại không được thoải mái.

Ít nhất ở mặt ngoài là như thế này.

Hôm qua tấu chương mà Lưu Đồng viết đã đẩy tới, sau khi Nguyên Vũ đế xem qua, bắt đầu hỏi từng đại thần, hỏi ý kiến bọn hắn cách xử phạt hai nhà Tề - Lỗ.

Người đã bắt đã trở lại, làm sao xử trí, không phải là Nguyên Vũ đế một câu nói chuyện?

Lúc đó tranh luận xử lý hai đại gia tộc này ra sao, hướng thượng tranh luận kịch liệt thế nào, lời các vị đại thần còn văng vẳng bên tai.

Thần tử có chút ý tưởng trong lòng không đồng ý ra đầu trước, quan viên ngay thẳng lại đứng dậy trước, trích dẫn《 Đại Ngụy luật 》 làm căn cứ, yêu cầu theo luật mà làm.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 159: Thành Thực

Editor: Bộ Yến Tử

Nhân chứng chi một, bị Lưu Đồng dẫn từ Duyện Châu về cùng với Cùng biết Bàng Lương đứng ra làm chứng: "Bệ hạ, từ lúc thần tự nhậm chức ở Duyện Châu, liền biết địa vị của tam tộc Duyện Châu, thần vô năng, không thể thay đổi kết quả ở Duyện Châu, chính là thần chi quá."

Bàng Lương cúi đầu, tiếp tục nói: "Thần bị thương, mặc dù đích xác là do người của tam tộc Tề - Lỗ và Vũ Văn gây nên, nhưng thủ phạm chính là vài con cái, không phải toàn tộc đều vì thế mà coi rẻ vương pháp, mưu hại mệnh quan triều đình. Tội của tam tộc, mời bệ hạ nghiêm tra tế tra, sử tội trạng rõ ràng, chớ trọng tội, chớ nhẹ tội, lấy công chính liêm minh cho triều đình."

Lời ấy thâm được tâm một ít triều thần trung trực, những người này ào ào tiến lên tán thành.

Đám thần tử thấy quả thật vẻ mặt Nguyên Vũ đế không có gì bất mãn, cùng nhau tiến lên nói, đồng ý với lời của Bàng đại nhân.

Nguyên Vũ đế gật đầu, nâng tay áp chế hướng nghị, nói: "Theo lời của Bàng Cùng biết, giao cho Hình bộ thẩm vấn đầu sỏ hai nhà Tề - Lỗ, chiếu theo điều lệnh luật lệ trong《 Đại Ngụy luật 》, chế tài tội này, không được khoan thứ, cần phải nghiêm trị."

"Bệ hạ anh minh."

https://thuviensach.vn

Chúng thần khom lưng chắp tay, đồng thanh nói.

Bàng Lương sửng sốt, đợi chúng thần im tiếng, vội chắp tay nói: "Bệ hạ..."

"À đúng rồi, Bàng ái khanh." Nguyên Vũ đế nhìn về phía Bàng Lương thần sắc ôn hòa: "Tri châu Duyện Châu Trương Ngờ, thân là trưởng quan một châu, lại bảo hổ lột da, vẽ đường cho hươu chạy, áp phe cùng hai tộc Tề - Lỗ, cá thịt dân chúng Duyện Châu, thật làm trẫm thất vọng. Trẫm đã cho người tra xét cách chức. Sau khi Bàng ái khanh dưỡng thương tốt, liền tiếp nhận chức vụ hiện tại của Trương Ngờ, tới Duyện Châu nhậm chức Tri châu."

Bàng Lương nghe vậy nhưng trên mặt không có sự vui sướng gì, trong lúc nhất thời vẫn ngốc khởi xướng.

Mà lúc này, Tự Nhân cũng đã gào to: "Bãi triều."

Nguyên Vũ đế đứng dậy khỏi ngai vàng, bước xuống thềm, rất nhanh không thấy bóng dáng.

Bàng Lương đuổi theo mấy bước, cuối cùng ở trong cung không thể lỗ mãng, chỉ có thể phẫn nộ thở dài, xoay người rời đi.

Vừa khéo hắn ta nhìn thấy Lưu Đồng đang muốn cùng Thụy Vương rời khỏi đó.

Bàng Lương vội hô: "Cửu Hoàng tử dừng bước!"

Lưu Đồng quay đầu lại, thấy Bàng Lương bước nhanh về phía hắn, vội nói: "Bàng đại nhân đi chậm một chút."

Bàng Lương đi vài bước đến trước mặt Lưu Đồng, chắp tay với hắn: "Cửu Hoàng tử." Lại nhìn về phía Thụy Vương.

https://thuviensach.vn

Bàng Lương đề tên bảng vàng, khi ở Quỳnh Lâm yến diện kiến thánh nhan. Hôm nay cũng là lần thứ hai gặp Nguyên Vũ đế.

Lần này đây hắn ta không biết Thụy Vương ngược lại cũng bình thường, dù sao hôm nay lâm triều Thụy Vương chưa từng bước ra khỏi hàng lên tiếng.

Lưu Đồng nhìn Bàng Lương giới thiệu: "Đây là Thụy Vương gia."

Bàng Lương vội chắp tay hành đại lễ: "Hạ quan gặp qua Thụy Vương gia."

Thụy Vương khách khí nói: "Bàng đại nhân không cần khách khí."

"Hạ quan nên làm đại lễ này." Bàng Lương cố ý nói: "Hạ quan nghe cửu điện hạ nói, nếu không có Thụy Vương đề cập qua《 Đại Ngụy luật 》, tróc nã hai đại gia tộc quyền thế Tề - Lỗ chỉ sợ việc này cũng không được thuận lợi."

Thụy Vương chỉ cười cười.

Lưu Đồng hỏi: "Bàng đại nhân vội vàng gọi ta lại, không biết có chuyện gì?"

Bàng Lương vội hỏi: "Thụy Vương, cửu điện hạ, hạ quan thật sự có chút nghi hoặc... Vì sao hôm nay bệ hạ đề cập chế tài, chỉ có hai nhà Tề - Lỗ? Vũ Văn gia ở Duyện Châu lúc tham gia bạo loạn, cũng xuất một phần lực, vì sao bây giờ lại có thể không đếm xỉa đến? Là bệ hạ nghe không hiểu rõ lời hạ quan nói sao?"

Nói xong, Bàng Lương ngượng ngùng sờ sờ đầu: "Hạ quan vốn muốn hỏi bệ hạ, nhưng bệ hạ đột nhiên nói thăng chức cho hạ quan, hạ quan nhất thời vừa kinh vừa sợ, cho nên lúc đó quên việc này..."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng và Thụy Vương liếc nhau, Lưu Đồng nói: "Việc này... Bàng đại nhân cũng đừng hỏi nữa."

"Vì sao?" Bàng Lương nhíu mày, suy tư một lát nhất thời hiểu ra, kinh ngạc nói: "Bệ hạ có ý buông tha bộ tộc Vũ Văn?"

Lưu Đồng gật đầu, Bàng Lương nói: "Này, có thể hạ quan..."

Bàng Lương cắn chặt răng: "Bệ hạ đã không thể diệt trừ căn nguyên chi hoạn ở Duyện Châu, lại cho hạ quan tiếp tục ở Duyện Châu làm quan, hạ quan..."

Lưu Đồng thầm thở dài, Thụy Vương trầm ngâm một lát nói: "Bàng đại nhân sau này ở Duyện Châu làm quan, cần xem xét thời thế, giấu tài, điệu thấp làm người mới phải."

Bàng Lương nhìn Thụy Vương, mím môi nói: "Việc ở Duyện Châu có thể phát triển đến tận đây, hạ quan ở trong đó cũng có tác dụng. Mặc dù hai nhà Tề - Lỗ dùng trăm chân chi trùng, cũng chết mà không cương, huống chi còn có bộ tộc Vũ Văn còn tồn tại... Hạ quan làm quan Duyện Châu, chỉ sợ sẽ bị quản chế ở Vũ Văn gia. Như lần này Hình bộ thẩm án đệ đơn, hai nhà Tề - Lỗ còn có cá lọt lưới, vậy tình cảnh của hạ quan... Chẳng lẽ không phải càng thêm nguy hiểm sao?"

Sắc mặt Bàng Lương hơi trầm xuống: "Mặc dù hạ quan nguyện ý chân tay co cóng sống ở Duyện Châu vài năm, sao có thể khẳng định ba nhà Tề - Lỗ và Vũ Văn, sẽ không gia hại hạ quan? Tuy rằng hạ quan tận sức nguyện trung thành với triều đình, đền đáp thiên tử, vì thế cúc cung tận tụy có chết cũng không từ nan, nhưng cũng không muốn bởi vậy mà bị mất mạng, bị chết oan khuất."

"Bàng đại nhân nói quá lời." Thụy Vương nói: "Sau việc này hai nhà Tề - Lỗ tất nhiên chưa gượng dậy nổi, vạn không thể cùng một châu chi Duyện Châu đánh đồng. Còn về phần Vũ Văn gia... Nói vậy việc này, cũng sẽ có

https://thuviensach.vn

điều kiêng kị, không dám minh mục trương đảm. Bàng đại nhân chỉ cần cẩn thận làm việc, chắc cũng không có gì nguy hiểm."

Lưu Đồng cũng nói: "Chân chính nói tiếp, việc Duyện Châu sở trường phát, bắt đầu từ Kỷ Quang Mạc. Hành động trước đó của Bàng đại nhân, không tính là gì."

Sắc mặt Bàng Lương vẫn như cũ không tốt, cõi lòng đầy tâm sự đối với hai người cúc cái lễ, lại vội vàng đi.

Thụy Vương nhìn bóng lưng hắn ta một lát, nhìn Lưu Đồng nói: "Người này thành thực như thế."

"Không thành thật, sẽ không mạo hiểm bất chấp nguy hiểm đi tố giác tam tộc Duyện Châu hung ác."

Lưu Đồng ứng một câu, cũng thấy lo lắng: "Lo lắng của hắn ta, ngược lại quả thực có lý. Ngũ ca. Huynh nói hắn ta lại lần nữa tới Duyện Châu làm quan, thật sự sẽ không có nguy hiểm sao?"

Thụy Vương cười cười, nâng bước đi về phía trước.

Lưu Đồng lập tức đuổi kịp.

Trầm ngâm một lát, Thụy Vương nói: "Người này là một chi tài, muốn tiến thêm một bước, một hàng này ở Duyện Châu, hắn ta tránh không được. Đây là một cơ hội rèn luyện khảo nghiệm với hắn ta."

"Người này làm quan một phương, ngược lại quả thực là một vị quan tốt." Lưu Đồng nói: "Đệ hi vọng, tương lai hắn ta có thể có tạo hóa tốt."

"Hắn ta tuổi còn trẻ, đường còn rất dài, cứ chờ xem đi."

Huynh đệ hai người dọc theo con đường chậm rãi rời cung, đi được một nửa, lại bị hai tiểu hoàng môn vội vàng chạy tới gọi lại.

https://thuviensach.vn

"Gặp qua Thụy Vương điện hạ, cửu Hoàng tử điện hạ." Tiểu hoàng môn thở phì phò, nhìn Lưu Đồng nói: "Cửu điện hạ, bệ hạ muốn gặp ngài."

Lưu Đồng sửng sốt: "Phụ hoàng muốn gặp ta?"

"Hồi cửu điện hạ, đúng vậy."

Tiểu hoàng môn chắp tay chỉ con đường: "Cửu điện hạ mời."

Lưu Đồng nhìn Thụy Vương, Thụy Vương gật đầu với hắn.

Đế vương triệu kiến, Lưu Đồng không có khả năng không đi.

Hắn bình khí nín thở, nhấc chân đuổi kịp tiểu hoàng môn phía trước.

Một đường trở về điện Cần Chính, trong thiên điện, Nguyên Vũ đế đang ngồi ở ghế tựa xem tấu chương.

Cung nhân bẩm báo nói cửu Hoàng tử đến, Nguyên Vũ đế đặt tấu chương xuống nhìn về phía Lưu Đồng đang đi tới.

Lưu Đồng liêu bào quỳ xuống, hành lễ lễ bái, nói: "Nhi thần tham kiến phụ hoàng."

"Đứng lên đi."

Nguyên Vũ đế đặt tấu chương xuống bàn, dựa lưng vào ghế dựa, nói với Lưu Đồng: "Lần này đi Duyện Châu ban sai, còn thuận lợi?"

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 160: Ghê Tởm

Editor: Bộ Yến Tử

Lưu Đồng cụp đầu xuống.

Hắn ở trước mặt Nguyên Vũ đế cho tới bây giờ đều là bộ dáng này, khi cùng Nguyên Vũ đế nói chuyện, cho tới giờ vẫn khô khan nhạt nhẽo.

Nói là phụ tử, kỳ thực cực kỳ xa lạ.

"Hồi phụ hoàng, nhi thần làm chuyện này, thuận lợi."

Trả lời ngắn gọn, không hề nói năng rườm rà.

Nguyên Vũ đế gật đầu, cũng biết tính tình Lưu Đồng là vậy, hỏi gì nói đó, không nhiều lời.

Ông ta dừng một lúc lâu, lại hỏi: "Đi Duyện Châu đều thấy chút người? Trẫm nhìn tấu chương ngươi viết, cũng chỉ viết làm như thế nào bắt bắt người hai nhà Tề - Lỗ, cùng với một ít chứng từ hai nhà, lại không có cái khác."

Lưu Đồng dùng dư quang mịt mờ nhìn Nguyên Vũ đế, chậm rì rì nói: "Hồi phụ hoàng, nhi thần đi Duyện Châu, tự nhiên thấy thân hào nông thôn và dân chúng nơi đó chịu đủ ức hiếp bóc lột của ba đại tộc, cũng thu được nhiều cứ cớ từ miệng dân chúng. Trừ chuyện đó ra, chuyện tại đây không đếm xỉa đến bộ tộc Vũ Văn, nhi thần cũng tiến đến hỏi qua."

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Nguyên Vũ đế đột nhiên trở nên lợi hại, bất quá chỉ là khoảnh khắc, liền thu liễm lại, cười hỏi: "Hả? Tiểu cửu cảm thấy Vũ Văn gia thế nào?"

Lưu Đồng câu môi cười, ngữ điệu càng thêm nhàn nhã chậm tốc.

"Nhi thần cảm thấy, không, sao, sao, dạng."

Nguyên Vũ đế nhíu mày, đang muốn mở miệng, Lưu Đồng lại tiếp tục lên tiếng.

"Này nha, muốn chúc Vũ Văn gia có một vị thiếu gia tên là Vũ Văn Thì Nguyên, để cho nhi thần ấn tượng khắc sâu." Lưu Đồng dùng giọng điệu nói chuyện phiếm: "Người này tướng mạo khắc nghiệt, vẻ mặt tối tăm, vừa nhìn đó là người hỉ nộ bất định. Khi hắn ta cùng nhi thần nói chuyện, ngữ điệu kỳ quái làm người ta không vui, dường như cực kỳ xem thường nhi thần. Người hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, vậy mà lại không ổn trọng chút nào. Cũng may đó là trưởng tử trưởng tôn Vũ Văn gia, không tới phiên cái ngoạn ý như thế kế thừa gia nghiệp."

Vẻ mặt Nguyên Vũ đế thập phần quái dị, Lưu Đồng giống như cùng người mắt mù nhìn không thấy, lại than một tiếng, giống như tiếc nuối nói: "Bất quá cũng không thể nói như vậy, nếu là Vũ Văn gia nhường người như thế kế thừa gia nghiệp, đối với Đại Ngụy chúng ta mà nói, có lẽ vẫn là chuyện tốt. Ba đại tộc Duyện Châu bây giờ chỉ còn bộ tộc Vũ Văn này, để Vũ Văn Thì Nguyên chưởng gia, Vũ Văn thị sợ là cũng đến đầu."

Nói đến đây, Lưu Đồng mới chú ý tới Nguyên Vũ đế, dường như một bộ muốn thỉnh giáo hỏi: "Phụ hoàng cảm thấy nhi thần nói như vậy đúng không?"

Nguyên Vũ đế nắm tay ở bên miệng giả ý ho ho, nói: "Vũ Văn gia như thế nào, không cần quản nhiều."

https://thuviensach.vn

Nguyên Vũ đế chìm trầm mắt: "Ngươi đi một chuyến tới Duyện Châu, cảm thấy Duyện Châu như thế nào?"

Lưu Đồng nói: "Dân chúng địa phương ở đó người cao mã đại, nhưng tính tình thuần phác nhiệt tình. Tuy rằng dân phong địa phương bưu hãn, chắc cũng là vì gần biển. Nhi thần cảm thấy, Duyện Châu giàu có và đông đúc sinh sản nhiều, nếu có thể kinh doanh tốt, với Đại Ngụy chúng ta mà nói cũng có thể xem là kho lúa một châu."

Nguyên Vũ đế nghe vậy trầm tư, cũng không lên tiếng.

Lưu Đồng đứng im không nói chuyện.

Thật lâu sau, Nguyên Vũ đế nói: "Nếu như thế, ở Duyện Châu, ngược lại quả thực nên hạ chút công phu."

Lưu Đồng cúi đầu không đáp lời, hành động này chính là ngôn tại ý ngoại, hạ hay không hạ công phu, cùng hắn không quan hệ, đáng giá cùng hắn nói sao?

Nguyên Vũ đế nhìn Lưu Đồng, trong lòng thầm than.

Trong đầu lại nghĩ tới Lưu Đồng mới vừa rồi đánh giá Vũ Văn Thì Nguyên là "Ngoạn ý", Nguyên Vũ đế cảm thấy ngực buồn đau khó chịu.

"Được rồi, chuyện này ngươi làm không tệ, trẫm sẽ ban thưởng cho ngươi."

Lưu Đồng chắp tay nói: "Đa tạ phụ hoàng ban cho."

Lời này vừa vặn làm Nguyên Vũ đế thấy nghẹn.

Đổi lại là Hoàng tử khác, thế nào cũng sẽ nói một câu "Vì phụ hoàng phân ưu chính là bổn phận của nhi thần " đại loại như vậy? Còn Lưu Đồng, nói ban thưởng cho hắn, hắn còn ngơ ngác lập tức tiếp nhận.

https://thuviensach.vn

[Tử: Nguyên Vũ đế đúng là lão già hồ đồ, tự lão nói sẽ ban thưởng, người ta nhận lại nói thầm trong lòng sao không từ chối. Tiếc của???]

Lúc này, Nguyên Vũ đế cũng không có nổi giận với Lưu Đồng, vẫy vẫy tay: "Đi xuống đi."

Lưu Đồng chắp tay cong eo: "Nhi thần cáo lui."

Rời khỏi điện Cần Chính, Lưu Đồng phủi phủi bào giác, quay đầu chăm chú nhìn điện Cần Chính, vừa vặn nhìn thấy một con chim nhỏ trú ở dưới mái hiên.

Hắn nhìn chằm chằm một lát, mới thu hồi tầm mắt.

Qua hai ngày, hai nhà Tề - Lỗ bị định tội.

Hai nhà có hết thảy bốn mươi mốt người bị phán trảm thủ thị chúng, còn lại ba trăm người có lưu đày biên quan, có phạt đến các nơi cưỡng bức lao động, có nhập vào tiện tịch, có ở tù vài năm đến vài thập niên.

Chủng loại hình phạt luật pháp Đại Ngụy không nhiều lắm, khổ hình cơ bản không có. Từ lúc Nguyên Vũ đế đăng cơ tới nay, càng không có phát sinh qua vấn tội quy mô như thế này.

Trong kinh dán một bố cáo, lập tức khiến dân chúng vây xem, trong lúc nói chuyện phiếm sẽ nhắc tới việc này.

Chợ Tây Đường bán thức ăn, cũng thành nơi ước định tốt nhất của dân chúng, có thời gian rảnh nhất định phải đi tới đó.

Dù sao cũng đã lâu Đại Ngụy không có người bị trảm thủ thị chúng.

Lưu Đồng hoàn giao chuyện này, lại ở trước mặt Nguyên Vũ đế ghê tởm ông ta một phen, cảm thấy cả người thoải mái rất nhiều. Đợi đến lúc nghe được tin hai nhà Tề - Lỗ bị định tội, tâm tình càng thêm thư sướng.

https://thuviensach.vn

Thế là sáng sớm, hắn liền kéo Thường Nhuận Chi dậy, muốn dẫn nàng đi Tây Đường ăn vằn thắn.

Thường Nhuận Chi không lay chuyển được hắn, buồn cười nói: "Làm sao đột nhiên giống như tiểu hài nhi? Hai ngày trước không phải chàng mới ăn sao?"

"Cũng vì đã ăn qua mới nghĩ đến mùi vị kia." Lưu Đồng nói: "Mùi vị đặc biệt ngon, nhất định nàng sẽ yêu thích. Nhất định phải là bọn hắn vừa làm tốt, mới ra nồi, ăn ngon nhất... Nàng mau chút, đi chậm bên kia nhiều người ngồi, sẽ không còn chỗ ngồi."

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ, chỉ có thể cấp tốc đứng dậy rửa mặt mặc quần áo.

Vừa chuẩn bị tốt, đã bị Lưu Đồng vội vàng lôi kéo chạy ra ngoài phủ.

Thường Nhuận Chi cảm thấy Lưu Đồng có chút hưng phấn quá đầu: "Thực đói bụng, trong phủ lập tức có thể bưng điểm tâm lên cho chàng, xem chàng như vậy... Ai nha, nước miếng chảy ra kìa!"

Lưu Đồng vội đưa tay lên lau miệng, nhưng căn bản không đụng đến nước miếng, nhất thời hắn biết mình bị Thường Nhuận Chi trêu ghẹo.

"Nhuận Chi tốt, cư nhiên cuống ta!"

Lưu Đồng ôm thắt lưng nàng chọc ngứa, Thường Nhuận Chi nhanh chóng cầu xin tha thứ.

Hai người cãi nhau ầm ĩ ra phủ Hoàng tử, Lưu Đồng giống như ngựa quen đường cũ, xác định được mục tiêu lôi kéo Thường Nhuận Chi chạy đi.

Một đường đi tới, Thường Nhuận Chi càng cảm thấy chân thật.

https://thuviensach.vn

Trước khi lập gia đình cũng tốt, sau khi lập gia đình cũng tốt, mỗi ngày sinh hoạt của nàng đều đâu vào đấy, quy củ, rất có quy luật.

Nhưng lâu dần, vẫn cảm thấy có chút nhàm chán.

Nhưng hôm nay nàng thấy được một mặt sinh hoạt bất đồng của phố phường thường ngày.

Canh giờ còn sớm, Tây Đường cũng đã bắt đầu náo nhiệt.

Người bày sạp rất nhiều, có người nông ống quần và giày vớ còn dính sương sớm cùng bùn đất, nhóm phụ nhân cũng không chút yếu thế, trên đầu cột khăn, bên hông đóng đai lưng, ra sức hét to.

Rau xanh xanh đậm, hoa quả tươi mới, gà vịt kêu khanh khách cạc cạc, còn có thớt thịt heo tươi mới...

Có mặc những người đi qua đi lại, Thường Nhuận Chi biết bên kia tất nhiên là quản sự các nhà phụ trách chọn mua.

"Nơi này thật náo nhiệt..."

Thường Nhuận Chi có cảm giác như mình vừa phát hiện một đại lục mới: "... Chính là mùi vị ngửi có chút không tốt."

"Chợ Tây Đường bán thức ăn, cũng không chỉ có dạng này."

Lưu Đồng cười cười, nói: "Chúng ta trước ăn vằn thắn, đến lúc đó nàng muốn dạo, ta cùng nàng đi dạo."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 161: Vằn Thắn

Editor: Bộ Yến Tử

Lúc này sắc trời đã sáng, quầy điểm tâm sáng một cái kề bên một cái, hơi mù sương hơi thường thường khí trời, các loại mùi xông vào mũi.

Lưu Đồng dẫn Thường Nhuận Chi đến một góc, Thường Nhuận Chi thấy rất náo nhiệt.

Hơi cuồn cuộn không ngừng bay lên trên, Lưu Đồng nhếch miệng cười với Thường Nhuận Chi: "Đến."

Hắn nắm tay Thường Nhuận Chi, hét một tiếng: "Lão bản, hai bát nhân 3 món vằn thắn!"

Lão bản đang bận rộn nghe thanh âm nên đáp một câu: "Được! Hai bát nhân 3 món vằn thắn!"

Một nam oa bảy tám tuổi linh hoạt lại đón, cười nói với Lưu Đồng và Thường Nhuận Chi: "Nhị vị khách quan ngồi bên trong, vừa có hai vị khách quan ăn xong đi rồi."

Lưu Đồng cười hề hề nói: "Tuấn Sinh lại đây giúp cha mẹ ngươi."

Nam oa gọi Tuấn Sinh có chút kinh ngạc: "Khách quan nhận thức cháu?"

"Ha ha, hai ngày trước ta mới đến đây ăn, sinh ý nhà các ngươi rất tốt, khách nhân lui tới, ngươi không nhớ rõ ta cũng bình thường."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng ôm lấy Thường Nhuận Chi, tránh cho nàng bị người ta đụng đến, một đường đi theo Tuấn Sinh vào bàn ghế thấp đẩu tử bên trong.

Tuấn Sinh vừa đi vừa ngượng ngùng nói: "Người nhiều lắm, thật sự xin lỗi."

"Hai ngày nay sinh ý rất tốt đi?"

"Ừm, cha nói qua hai ngày vội không thở nổi, để tiểu thúc cháu đến giúp đỡ."

Tuấn Sinh đáp, có chút ngượng ngùng.

Hàn huyên vài câu, Tuấn Sinh dẫn hai người tới thu thập bàn đằng trước.

Động tác Lưu Đồng cũng ngẩn ra.

Trên bàn tứ phương đã ngồi hai người, xem ra là đang chờ vằn thắn tươi mới. Hai người này không phải người xa lạ...

Một người trong đó nhất thời đứng lên, kinh ngạc nói: "Cửu..."

Vừa bật ra một chữ nên vội vàng sửa lời: "Cửu gia làm sao đến quán nhỏ này ăn đồ ăn sáng?"

Tên còn lại dừng một lúc, chậm rãi đứng dậy.

Lưu Đồng nhíu mày, nhìn thoáng qua người nọ, rồi mới nhìn người phía trước trả lời: "Bàng huynh không phải cũng có hưng trí này, sớm đến chợ Tây Đường bán thức ăn một chút sao?"

Người này đúng là Duyện Châu Cùng biết, mới được thăng nhiệm làm Tri châu Duyện Châu, Bàng Lương.

https://thuviensach.vn

Trong không khí trong lành, Bàng Lương cười nghe Lưu Đồng gọi hắn ta là Bàng huynh, liền biết hắn ở bên ngoài không muốn tiết lộ thân phận, nên lấy xưng hô ngang hàng cùng hắn ta, nói: "Hai nhà Tề - Lỗ đã được định tội hỏi hình, cũng coi như hiểu rõ cọc tâm sự này của ta. Nghe hạ nhân nói vẳn thắn của nhà này, hôm nay hẹn bạn tốt đến nếm thử."

Bàng Lương nhìn về phía bạn của hắn ta đang đứng một bên, cười nói: "Ta cùng với Sóc Chương chính là cùng năm, khi Quỳnh Lâm yến cùng hắn ngồi chung, bây giờ cũng hai năm không thấy. Thừa dịp lần này ta ở kinh thành, muốn cùng bạn tốt ngày xưa tụ một chỗ. Qua hai ngày nữa, ta phải khởi hành đi Duyện Châu."

Lưu Đồng hơi mị mị mắt, thoáng nắm thật chặt tay Thường Nhuận Chi, tựa tiếu phi tiếu nói với bạn của Bàng Lương: "Phương đại nhân, thật lâu không gặp."

Tên còn lại, rõ ràng chính là chồng trước của Thường Nhuận Chi, Phương Sóc Chương.

Đối với việc trùng hợp gặp được Phương Sóc Chương, Thường Nhuận Chi cũng rất kinh ngạc.

Bất quá nàng sẽ không bởi vì vậy mà hoảng loạn. Dù sao đối với nàng mà nói, Phương Sóc Chương nhiều lắm chỉ là người xa lạ.

Tầm mắt Phương Sóc Chương rơi trên mặt đất, chắp tay với Lưu Đồng: "Gặp qua cửu gia."

Lược một chút, lại hướng tới Thường Nhuận Chi hơi hơi thi lễ: "Gặp qua cửu phu nhân."

Lúc này Bàng Lương mới chú ý tới Thường Nhuận Chi phía sau Lưu Đồng, lập tức ngượng ngùng, liên tục chắp tay: "Hóa ra là cửu phu nhân, thất lễ thất lễ."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng để sát vào bên tai Thường Nhuận Chi, thấp giọng nói cho nàng biết thân phận của Bàng Lương.

Thường Nhuận Chi nhìn Bàng Lương cười nói: "Bàng đại nhân cao thượng, phu quân đối với Bàng đại nhân cũng cực kì tán thưởng, Bàng đại nhân không cần đa lễ."

Bàng Lương nghe tự nhiên cao hứng, có thể thấy được một màn thân mật này của phu thê Lưu Đồng, dừng ở trong mắt Phương Sóc Chương, tư vị lại cực kỳ không phải.

Tuấn Sinh ở một bên đợi nửa ngày, cuối cùng đợi đến lúc bọn họ không nói chuyện, vội chen vào: "Các vị nhận thức nhau thì tốt rồi, bốn vị khách quan vừa vặn có thể ngồi một bàn."

Tuấn Sinh vừa nói, vừa cầm khăn lau xoa xoa bàn, nói: "Mời ngồi, vằn thắn lập tức có ngay."

Nói xong, lão bản bên kia vừa vặn có việc gọi Tuấn Sinh đi, thừa lại bốn người Lưu Đồng đứng ở bên bàn.

Bàng Lương nhiệt tình tiếp đón Lưu Đồng cùng Thường Nhuận Chi ngồi, có chút ngượng ngùng nói: "Cùng cửu gia và cửu phu nhân ngồi cùng bàn ăn... Cũng là du củ của tại hạ cùng Phương đại nhân."

Kỳ thực lúc này Lưu Đồng không muốn ngồi xuống ăn vằn thắn gì đó nữa.

Nhưng khi nghe Bàng Lương nói lời này, hắn lại không thể xoay mình chạy lấy người.

Vừa tới, quả thực hắn đối với Bàng Lương có chút tán thưởng, không nghĩ trước mặt hắn ta mặt nhăn mặt;

https://thuviensach.vn

Thứ hai, hắn cứ đi như vậy, ngược lại hình như là tránh Phương Sóc Chương.

Nếu hôm nay chỉ có mình hắn, hắn bứt ra đi cũng không có gì to tát.

Nhưng lúc này bên cạnh hắn còn có Thường Nhuận Chi!

Làm sao hắn chịu rụt rè trước mặt Thường Nhuận Chi. (^-^)!!!!

Cho nên mặc kệ trong lòng Lưu Đồng không muốn gặp Phương Sóc Chương bao nhiêu, không tình nguyện ngồi xuống ăn vằn thắn bao nhiêu, nhưng nghe giọng nói của Bàng Lương, hắn vẫn mang bộ mặt tươi cười ngồi xuống, săn sóc kéo ghế cho Thường Nhuận Chi ngồi, giống như nói chuyện phiếm nói với Bàng Lương.

Ngược lại, Thường Nhuận Chi cảm thấy có chút kinh ngạc.

Thực ra, nàng đã chuẩn bị tốt cùng Lưu Đồng hàn huyên với người ta một phen sau đó sẽ tìm cớ rời khỏi đó, thật không ngờ Lưu Đồng đã ngồi xuống.

Thường Nhuận Chi chăm chú nhìn biểu cảm của Lưu Đồng, nhưng nhìn không ra cái gì.

Thường Nhuận Chi tự hỏi, Lưu Đồng thực sự rộng rãi như vậy sao?

Nàng không cảm thấy như thế.

Nam nhân này máu ghen rất lớn.

Thường Nhuận Chi ngồi kề bên Lưu Đồng, cũng không hé răng, nghe Lưu Đồng và Bàng Lương nói chuyện.

Phương Sóc Chương cũng không hé răng, cụp đầu xuống, tầm mắt dừng ở trên mặt bàn hơi hơi có chút báo ngậy.

https://thuviensach.vn

Bàng Lương muốn mở đề tài kéo Phương Sóc Chương vào tán gẫu, lại bất đắc dĩ phát hiện, Phương Sóc Chương không tiếp tra, tựa hồ cửu hoàng tử cũng không làm sao mà để ý tới Phương huynh, dần dần Bàng Lương cũng dừng ý niệm này lại.

Rất nhanh, Tuấn Sinh đã bưng vằn thắn đến cho Bàng Lương cùng Phương Sóc Chương.

Bàng Lương thấy động trước không tốt, câu có câu không cùng Lưu Đồng nói chuyện.

Phương Sóc Chương cũng không cố kị, tiếp nhận chén sau đó mở to miệng ăn.

Dư quang Thường Nhuận Chi nhìn thoáng qua đều thay hắn ta cảm thấy nóng mà hoảng.

Bàng Lương trợn mắt há hốc mồm nói: "Huynh ăn mau như vậy làm cái gì? Không nóng miệng à!"

Phương Sóc Chương hà khí, nuốt vằn thắn xuống, nói mơ hồ không rõ: "Hơi đói ..."

"Đói bụng cũng đừng ăn mau như vậy..." Bàng Lương vừa bất đắc dĩ vừa buồn cười, ở trước mặt Lưu Đồng nên càng cảm thấy xấu hổ —— vằn thắn của cửu Hoàng tử và cửu Hoàng tử phi còn chưa bưng lên, huynh ăn trước như vậy, giống cái gì...

Cũng may động tác nấu vằn thắn của lão bản cùng lão bản nương rất nhanh, chỉ chốc lát sau, Tuấn Sinh lại bưng hai bát vằn thắn tới, cười nói với Lưu Đồng và Thường Nhuận Chi: "Của nhị vị nhân 3 món vằn thắn."

Lưu Đồng vội tiếp nhận, không để Thường Nhuận Chi động thủ.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi nhìn Tuấn Sinh cười, nói: "Cám ơn."

Sắc mặt Tuấn Sinh ửng đỏ, khoát tay nói không cần khách khí, xoay người lại đi vội.

Bàng Lương nhìn có chút kinh ngạc, nói thầm trong lòng cửu Hoàng tử phi thật đúng là không cái giá, vậy mà nói cám ơn tiểu nhị ca...

Lưu Đồng rút đũa, cầm trù khăn cẩn thận lau, mới đưa cho Thường Nhuận Chi, lại vội vàng giúp Thường Nhuận Chi lấy hành cắt nhỏ trong chén ra.

Thường Nhuận Chi không ăn hành, lại thích mùi hành, bình thường khi đầu bếp phủ Hoàng tử nấu cơm, sẽ chú ý điểm này. Ở bên ngoài, cũng chỉ có thể vớt hành ra.

Bàng Lương càng nhìn càng ngạc nhiên, nhịn không được cười nói: "Cửu gia đối với Cửu phu nhân thật sự là quan tâm đầy đủ."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 162: Ai Ngốc

Editor: Bộ Yến Tử

Tay cầm đũa của Phương Sóc Chương nhất thời dừng lại.

Lưu Đồng nhàn nhạt cười, vừa khéo vớt sạch hành cắt nhỏ ra ngoài, lúc này mới đoan qua chén của mình, cười nói: "Cưới tiểu tức phụ thật vất vả, tự nhiên muốn đối tốt với nàng. Bằng không cưới vợ trở về làm ma?"

Bàng Lương chấp nhận, một bên cầm chiếc đũa của mình, một bên nói: "Phu thê hòa thuận ân ái, là sẽ ít đi thật nhiều chuyện phiền lòng."

Bàng Lương dừng một chút, quay đầu nhìn Phương Sóc Chương: "Đúng rồi Sóc Chương, sau khi ta đi nhậm chức nghe nói huynh cũng cưới vợ, là cô nương trong kinh, không biết bà chị..."

Còn chưa hỏi xong, Phương Sóc Chương "Ba" một tiếng ném chiếc đũa lên bàn.

Động tác có chút lớn, toàn bộ mặt bàn đều bị hắn ta bất thình lình động làm nổi lên địa chấn biên độ nhỏ.

Tay Thường Nhuận Chi đang đề đũa gắp vằn thắn run lên, vằn thắn lập tức rớt xuống bát, nước canh bắn lên tung tóe.

Thường Nhuận Chi ngẩng đầu lên, khẽ nhíu mày.

Bàng Lương có chút không biết làm sao: "Sóc, Sóc Chương huynh..."

https://thuviensach.vn

"Ta ăn no."

Phương Sóc Chương nhàn nhạt nói, từ trong lòng lấy ra một ngân quả tử, đặt trên bàn, đứng lên nói: "Cửu gia, cửu phu nhân cứ từ từ mà dùng, hạ quan không thể phụng bồi."

Nói xong liêu bào bước đi, đi thật vội vàng.

"Này, này..." Bàng Lương xấu hổ quá không biết làm sao.

Hắn ta ba ba giải thích, nói liên tục vài tiếng xin lỗi Lưu Đồng cùng Thường Nhuận Chi, cũng không có tâm tư ăn vằn thắn, học Phương Sóc Chương sờ sờ eo lưng, lấy ra năm đồng tiền đặt lên bàn, xấu hổ cáo từ với Lưu Đồng.

Tuấn Sinh mắt sắc, chạy tới thấy một bát vằn thắn ăn được một nửa, một khác chén còn chưa có động, nhất thời trên mặt khó coi.

"Quá lãng phí mà..." Tuấn Sinh lẩm bẩm, bất quá nhìn thấy ngân quả tử và tiền đồng trên bàn, sắc mặt tốt lên không ít.

Hắn ta cầm ngân quả tử chạy theo phía sau bóng lưng Phương Sóc Chương hô: "Khách quan! Ngài cho nhiều!"

Tự nhiên Phương Sóc Chương sẽ không quan tâm hắn ta, Bàng Lương một bên chạy một bên quay đầu nói: "Không có chuyện gì! Ngươi cầm đi! Mua chút đồ ăn vặt!"

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ lắc đầu, nghe tiếng bước chân dừng lại có chút tiến thoái lưỡng nan của Tuấn Sinh, nói: "Cầm đi, coi như vận khí tốt, trên đường nhặt bạc."

Tuấn Sinh nhếch miệng cười, lại thấy hai vị khách quan kia người đã đi xa, đuổi cũng đuổi không kịp, không thèm già mồm cãi láo, nhanh nhẹn thu

https://thuviensach.vn

ngân quả tử và tiền đồng, bưng hai bát vằn thắn đi xuống.

Lưu Đồng lão thần khắp nơi hừ một tiếng, Thường Nhuận Chi nghiêng đầu nhìn hắn, buồn cười nói: "Lúc nãy làm sao không đi?"

"Đi cái gì mà đi?" Lưu Đồng nhíu mày: "Ta sợ Phương Sóc Chương hắn sao?"

"Ta coi chàng vốn là còn muốn chạy, bất quá là Bàng đại nhân mời chàng ngồi, chàng không dễ đi mà thôi." Thường Nhuận Chi chống má, thổi thổi phù du trên nước mì, cười nói: "Cái này tốt lắm, cũng không có người khác, có thể ăn vằn thắn thôi?"

Ý cười trên mặt Lưu Đồng banh không được, một bên nói: "Nàng nói, Bàng Lương kia cũng thật là đầu gỗ, nếu hắn ta biết Phương Sóc Chương... Không biết nên làm sao ảo não chuyện hôm nay."

Trượng nhị hòa thượng không hiểu, Bàng Lương cuối cùng cũng đuổi kịp Phương Sóc Chương, vội ôm cổ ôm cánh tay hắn ta, thở hổn hển nói: "Huynh, huynh đi mau như vậy làm cái gì? Huynh không biết, không biết vết thương của ta vừa khéo sao... Chạy, chạy cái gì!"

Phương Sóc Chương mặt lãnh đứng, chung quanh là tiếng hét to của lão nông bán đồ ăn.

Hai người đứng ở giữa, cực kì dễ thấy.

Bàng Lương lôi hắn ta đến sát đường, vừa đi vừa hỏi: "Huynh có chuyện gì sao? Trước mặt cửu Hoàng tử và cửu Hoàng tử phi, làm cho người ta nhăn mặt... Huynh còn muốn lăn lộn hay không?"

Phương Sóc Chương không hé răng, Bàng Lương lại không biết hắn ta cắn chặt cả răng cấm.

https://thuviensach.vn

Bàng Lương còn đang lải nhải: "Ta một cái vằn thắn đều không ăn, lúc này còn bị đói, huynh nhưng là ăn được nửa chén... Ai, huynh thượng chỗ nào đi?"

Phương Sóc Chương quải cái cong nhi, Bàng Lương vội truy qua.

Phương Sóc Chương không quan tâm hắn ta, tự cố tự đi, Bàng Lương liên tục dán mặt nóng vào mông lạnh của hắn, có chút tức giận, chạy vài bước đến phía trước hắn ta cản đường, mặt nén ý giận nói: "Phương Sóc Chương, huynh có ý gì?"

Phương Sóc Chương không thể không dừng bước, nhìn Bàng Lương một lát, lộ ra nụ cười khổ: "Có đôi khi còn thật hy vọng ta có thể ngốc như huynh."

"Ai ngốc? Huynh mới ngốc!" Bàng Lương cả giận nói: "Là huynh ở trước mặt Hoàng tử, Hoàng tử phi đùa bỡn tính tình, không phải là ta!"

Phương Sóc Chương lắc đầu, nhìn chằm chằm mặt đất phía trước bình thản nói: "Cửu hoàng tử phi, chính là tam cô nương phủ An Viễn hầu."

Bàng Lương sửng sốt, nhíu mày nói: "Thì sao?"

"Bà chị trước của huynh, đó là tam cô nương phủ An Viễn hầu."

Phương Sóc Chương nhìn Bàng Lương: "Sau khi nàng hòa ly với ta, cửu Hoàng tử ở ngự tiền mời hôn, phủ An Viễn hầu được Thánh chỉ tứ hôn, mùng năm tháng chạp năm trước nàng đã gả đến phủ cửu Hoàng tử, thượng tông điệp thành cửu Hoàng tử phi."

Bàng Lương trợn mắt há hốc mồm, Phương Sóc Chương nhẹ giọng hỏi hắn ta: "Huynh nói, huynh ngốc hay là ta ngốc?"

https://thuviensach.vn

Nói xong, Phương Sóc Chương cũng không quản tên Bàng Lương ngốc đang sững sờ tại chỗ, sải bước bỏ đi.

Bàng Lương đứng hỗn độn trong gió nửa ngày mới phục hồi tinh thần, tự lẩm bẩm: "Ta ngốc? Cũng là huynh tương đối ngốc đi..."

Bên kia, Thường Nhuận Chi thỏa mãn uống nửa chén canh nấc cục một cái.

Vỗ vỗ ngực, Thường Nhuận Chi nói: "Ăn ngon."

"Ăn ngon à?" Lưu Đồng giống như vớ được vật quý nói: "Ta lần đầu ăn, cảm thấy khẳng định nàng sẽ thích mùi vị vằn thắn của nhà này."

"Tiên, nồng, hương, mùi vị vằn thắn mùi vị làm được không tệ, coi như là cực hạn." Thường Nhuận Chi khẳng định: "Ít nhất đầu bếp trong phủ không làm ra mùi vị này."

Lưu Đồng nói: "Chợ Tây Đường bán thức ăn cả dãy, có đủ loại quầy điểm tâm sáng. Về sau chúng ta lại đến sớm ăn, ngon hơn so với trong phủ."

"Đại nương phòng bếp nghe chàng nói như vậy, sợ là muốn khóc." Thường Nhuận Chi che miệng cười.

Lưu Đồng vò đầu: "Đầu bếp trong phủ làm chút đồ ăn, trả thù cầm tay, cái khác... Giống nhau."

Thường Nhuận Chi cười cười, nói: "Miệng chàng cũng đủ kén chọn."

Lưu Đồng cười hắc hắc, gọi Tuấn Sinh tới thu tiền vằn thắn.

Tuấn Sinh chạy tới nói: "Hai vị khách quan cùng với hai vị khách lúc nãy chắc là biết nhau...Vị khách quan kia cho ngân quả tử cũng đã thay các vị trả tiền vằn thắn rồi, không cần trả nữa đâu."

https://thuviensach.vn

Trong lòng Lưu Đồng không vui, Thường Nhuận Chi lấy ra hà bao, đếm mười đồng tiền đưa cho Tuấn Sinh, nói: "Nên bao nhiêu thì là bấy nhiêu, cầm đi. Đó là hắn ta đánh mất bạc, không liên quan tới chúng ta."

"Đúng vậy, không liên quan tới chúng ta." Lưu Đồng tiếp nhận tiền trong tay Thường Nhuận Chi, cứng rắn nhét vào người Tuấn Sinh, nói: "Cầm."

"Nhưng mà..."

"Không có nhưng mà." Lưu Đồng vểnh mặt: "Nếu ngươi không thu, sau này sạp bán vằn thắn của nhà ngươi, ta không đến nữa."

Tuấn Sinh không có biện pháp, chỉ có thể thu tiền, dè dặt cẩn trọng nói: "Khách quan đừng nóng giận, lần sau lại đến..."

"Chàng xù lông với người ta làm gì chứ." Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng vặn thịt mềm bên hông Lưu Đồng, nhìn Tuấn Sinh cười nói: "Vằn thắn nhà các ngươi ăn ngon lắm, lần sau ta sẽ ghé."

"Ai!" Tuấn Sinh nhất thời nở nụ cười, sảng khoái lên tiếng.

Thường Nhuận Chi kéo Lưu Đồng đi ra ngoài, đi ngang qua sạp nấu vằn thắn, lão bản và lão bản nương đang bận rộn nấu vằn thắn vội ngẩng đầu hô: "Khách quan lần sau lại đến nha!"

Thường Nhuận Chi cười gật gật đầu.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 163: Oai Ngấy

Editor: Bộ Yến Tử

Đã đi xa, Lưu Đồng vẫn còn đang hờn dỗi.

"Ai nha nha, đây là tiểu oa nhi nhà ai, sinh khí lâu như vậy." Thường Nhuận Chi khẽ cười, nhón chân nhéo nhéo mũi Lưu Đồng.

Lưu Đồng không ổn định, trên mặt vẫn lộ ra nụ cười, lại lập tức bị hắn thu trở về, giả vờ ho khan, làm Thường Nhuận Chi nhìn thấy càng thêm buồn cười.

Kết quả Lưu Đồng cũng cảm thấy mình giả vờ không giống, bất đắc dĩ suy sụp mặt: "Nàng cười ta."

Thường Nhuận Chi dừng chân, nhẹ nhàng dùng tay vỗ vỗ đầu hắn: "Tốt lắm, chuyện có bao lớn, chàng cần gì phải tức giận. Soái ca chúng ta đừng nóng giận tốt sao?"

Lưu Đồng ngẫm lại cũng cảm thấy mình sinh khí có chút vô duyên vô cớ, lại nghe Thường Nhuận Chi gọi hắn soái ca, Lưu Đồng ngượng ngùng, gãi gãi đầu.

Hắn than một tiếng, nhẹ giọng nói với Thường Nhuận Chi: "Không nghĩ tới tùy ý đi ra ngoài ăn điểm tâm, vậy mà cũng có thể gặp phải hắn ta..."

Thường Nhuận Chi khẽ cười: "Gặp phải hắn ta thì thế nào? Không phải biểu hiện của chàng rất có phong độ sao?"

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng nhất thời thẳng thắn lưng, ra vẻ lạnh nhạt nói: "Hắn ta so với Bàng đại nhân không chịu để ý, ngay cả hành vi lau đũa mà nói, quả thực ta phong độ hơn hắn ta nhiều lắm."

"Khen chàng hai câu chàng đã thở gấp, lên mặt."

Thường Nhuận Chi buồn cười lắc đầu, Lưu Đồng nắm chặt tay nàng, khóa bàn tay nhỏ bé non mềm của nàng trong lòng bàn tay mình.

Thường Nhuận Chi thoáng tựa vào cánh tay hắn, tay kia thì ôm lấy cánh tay hắn.

Sáng tinh mơ một nam một nữ ngọt ngấy ngấy như vậy, tự nhiên đưa tới rất nhiều ánh mắt nhìn chăm chú.

Lưu Đồng có chút ngượng ngùng, ngược lại Thường Nhuận Chi không cảm thấy gì.

Thấy nàng không thèm để ý, đương nhiên Lưu Đồng sẽ không rút tay ra, tương phản tươi cười trên mặt hắn càng lúc càng lớn.

"Về sau chúng ta rảnh rỗi, sẽ ra ngoài dùng đồ ăn sáng." Thường Nhuận Chi vừa đi, vừa nói với Lưu Đồng đi bên cạnh: "Hôm nay ăn vằn thắn, sau này có thể ăn bánh quẩy uống sữa đậu nành, các loại mì sợi, bánh bao thơm ngọt, các loại cháo loãng... So với đồ ăn sáng mùi vị nhất thành bất biến trong phủ, bữa sáng bên ngoài càng thêm phong phú, có thể tùy ý lựa chọn, giá còn không quý."

Lưu Đồng trêu ghẹo nàng: "Nhuận Chi, nàng thật đúng là vợ hiền, lâu dài, tiền bữa sáng chúng ta cũng có thể tiết kiệm một bút."

Thường Nhuận Chi nghiêng mắt nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng dừng một lúc, nói: "Nói tới chuyện tiết kiệm tiền, đúng là có chuyện muốn nói với nàng."

"Chuyện gì vậy?" Thường Nhuận Chi hỏi.

"Lúc trước nàng đã nghĩ ra hai biện pháp." Lưu Đồng nói: "Chuyện thành lập thương đội bên Tây Vực, ta đã gửi thư cho người Tây Vực bên kia. Chỗ Ma Cát ta cũng viết một phong thơ, chuyện này hắn ta cần phải ra mặt giúp đỡ một chút. Nếu tiến triển thuận lợi, thời điểm thu đông năm nay, nói không chừng có thể nhìn thấy người Tây Vực bên kia."

Thường Nhuận Chi gật đầu, hỏi Lưu Đồng: "Vậy thì, phương diện tiền vốn, chàng chuẩn bị cho bên kia bao nhiêu bạc?"

Nghe lời này, mặt Lưu Đồng lộ ra chút khó xử.

"Ta chỉ gửi thư đi, để người Tây Vực bên kia nghĩ biện pháp. Dù sao năm thứ nhất, lần đầu tiên làm sinh ý như vậy, đầu nhập nhiều lắm cũng không thích hợp, trước nhìn giá thị trường lại nói. Chờ bọn họ đến kinh thành, ta sẽ phụ trách giúp bọn họ bán đi. Đến lúc đó chờ tính sổ, xem là kiếm là bồi, nếu là buôn bán lời, là kiếm nhiều hay là kiếm thiếu."

Lưu Đồng nói: "Nếu bồi, tổn thất ngân lượng, ta cho bổ thượng. Nếu buôn bán lời, chúng ta có thể lại mưu tiếp việc mua bán theo năm."

Thường Nhuận Chi gật đầu, cảm thấy Lưu Đồng lo lắng rất hợp lý.

Bất quá...

"Chàng để người Tây Vực bên kia nghĩ biện pháp, đến cùng là không có chàng cho tiền vốn điếm, chỉ sợ thương đội thành lập không được, cũng không có người nguyện ý mạo hiểm. Mặc dù thành lập thương đội... Đầu một năm, nói vậy cũng chỉ là tiểu đánh tiểu nháo."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi nói đúng trọng tâm, Lưu Đồng nghe vậy cười gật đầu: "Ta biết, bất quá có mở đầu luôn tốt. Có một số việc không đi về phía trước một bước, làm sao biết sau này sẽ như thế nào?"

Thường Nhuận Chi nở nụ cười, tựa vào trên cánh tay Lưu Đồng cọ xát: "Chàng còn rất mạnh mẽ vang dội nha, nói làm liền làm."

"Đương nhiên."

Lưu Đồng trở về một câu, lại nói: "Còn có biện pháp thứ hai của nàng, ở kinh thành triệu tập người Tây Vực, thành lập một đội ca múa, ta cũng có lo lắng."

"Thế nào?"

So sánh với chuyện thành lập thương đội ở Tây Vực, rõ ràng chuyện thành lập đội ca múa càng làm Thường Nhuận Chi quan tâm hơn.

Dù sao chuyện thương đội trong chốc lát cũng không thấy được hiệu quả, ngược lại là đội ca múa, từ lúc bắt đầu thành lập bỏ công tập luyện một chút, có thể lên đài diễn xuất.

Thật sự là hoạt động giải trí ở cổ đại rất đơn điệu, vả lại, nàng lại không thích nghe hí, thật sự là nhàm chán, sống một ngày bằng một năm.

Nếu có đội ca múa, tốt xấu gì cũng có thể giải khuây giúp nàng bớt nhàm chán!

Thấy nàng nóng lòng muốn thử, Lưu Đồng không khỏi nhíu mày.

"Nói mau nha!" Thường Nhuận Chi nhịn không được vỗ vỗ Lưu Đồng, Lưu Đồng vừa cười vừa nói: "Đã giao cho Hoa Trạch đi làm, trong khoảng thời gian này hắn ta sẽ đi liên hệ người Tây Vực, hỏi ý kiến bọn họ."

"Hoa Trạch?" Thường Nhuận Chi bừng tỉnh đại ngộ nói: "Khó trách..."

https://thuviensach.vn

"Cái gì khó trách?" Lưu Đồng hiếu kỳ hỏi lại.

Thường Nhuận Chi cười nói: "Hai ngày trước nha hoàn Ngụy Tử bên cạnh thiếp còn nói, chờ Hoa Trạch thay chàng làm xong xuôi công việc, sẽ đến trước mặt thiếp cầu cưới nàng ta, trong lòng thiếp còn nói thầm, chàng để hắn ta làm chuyện gì nhỉ. Hóa ra là chuyện này."

"Ngụy Tử?" Lưu Đồng kinh ngạc nói: "Hoa Trạch xem trọng nha hoàn bên cạnh nàng?"

Thường Nhuận Chi vuốt cằm, chê cười hắn, nói: "Chàng làm chủ tử cũng quá không xứng chức, vậy mà không không biết thuộc hạ mình bắt đầu hoa tốn tâm tư, đào người đều đào đến bên cạnh thiếp rồi nè."

Lưu Đồng sờ cằm, ra vẻ thâm trầm nói: "Khó trách nha..."

Thường Nhuận Chi nhịn không được hỏi hắn: "Khó trách cái gì?"

Lưu Đồng nhíu mày: "Không nói cho nàng biết."

"Mau cùng thiếp nói đi mà!" Thường Nhuận Chi nhất thời ôm lấy cánh tay Lưu Đồng, thấp giọng hờn dỗi làm nũng.

Lưu Đồng bị nàng mài đến mức không có cách nào khác, chỉ có thể nói cho nàng biết: "Khó trách ta cảm thấy trong khoảng thời gian này hắn ta rạng rỡ, thời điểm cùng ta đi Duyện Châu cũng là hành lý câu toàn, một chút không lậu, Hoa Hạo còn trêu ghẹo nói hắn ta có người đau chính là không giống như... Thì ra là có Ngụy Tử ở đằng sau hắn ta thay hắn ta chuẩn bị hết thảy. Cái này có thể giải thích thông."

Thường Nhuận Chi hừ một tiếng.

"Nam nhân các chàng như nột, có đôi khi chính là sơ ý đại ý."

"Phải, cho nên mới nói cưới vợ hiền, rất trọng yếu."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng cười ôm lấy Thường Nhuận Chi, hai người ngấy ngấy méo mó đi về phủ Hoàng tử.

Lưu Đồng vừa đi vừa hỏi Thường Nhuận Chi còn muốn đi dạo không, Thường Nhuận Chi lắc đầu nói: "Đợi lát nữa sẽ nhiều người, vẫn không nên đi dạo."

"Cũng phải, mùi vị chung quanh ngửi không được tốt lắm." Lưu Đồng đồng ý nói: "Nếu nàng thích, chúng ta có thể dạo chợ đêm."

"Đại niên đều quá còn có chợ đêm à? Không tiêu cấm sao?" Thường Nhuận Chi hiếu kỳ hỏi.

Lưu Đồng chỉ cười cười: "Trên đầu nhường cấm, nề hà nhịn không được."

Nói đến đây, Lưu Đồng cúi xuống, nói: "Bất quá, có thể hình thành chợ đêm, nhiều ở son hạng mạch... Nhưng mà nữ tử ít đi loại địa phương đó."

Thường Nhuận Chi nhân tiện nói: "Vậy cũng không quan hệ, chàng dẫn thiếp đi không phải đến nơi? Thiếp còn chưa có dạo qua chợ đêm đó, được không, chàng dẫn thiếp nhìn náo nhiệt chút đi?"

Lưu Đồng tự nhiên không sẽ cự tuyệt, cười nói: "Được thôi, chờ rãnh, chúng ta gọi thêm ngũ ca và ngũ tẩu, cùng nhau đi dạo. Đồ ăn vặt ở sạp chợ đêm rất nhiều, đến lúc đó nàng cũng không nên tham ăn."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 164: Chuộc Thân

Nụ cười trên mặt Thường Nhuận Chi có chút cương cứng.

Đi chung cùng phu thê Thụy Vương... Nàng cảm thấy hơn phân nửa mình sẽ câu thúc rất nhiều.

Trở lại phủ Hoàng tử, Lưu Đồng có một ít công việc muốn vội, Thường Nhuận Chi xử lý chút chuyện vặt vãnh ở nội viện.

Thôn trang hồi môn của nàng, cách một quý quản sự sẽ tới trước mặt nàng bẩm chuyện, trái phải thu hoạch vụ thu sẽ muốn cần chút. Cửa hàng hồi môn thì mỗi tháng quản sự tới một lần, bẩm báo với nàng tiền lời của cửa hàng, sau đó để nàng nhìn sổ sách.

Cho nên tương đối mà nói, thời gian rãnh mỗi ngày của Thường Nhuận Chi rất nhiều.

Bận hết việc này, nàng lại bắt đầu nhàn.

Lúc này, Diêu Hoàng đi vào nói: "Cô nương, Bảo Cầm cô nương ở Nhàn Lạc viện muốn gặp ngài."

Thường Nhuận Chi sửng sốt, nói: "Biết nàng ta có chuyện gì không?"

"Nàng ta chưa nói, bất quá nô tì xem sắc mặt nàng ta, dường như có chút khó xử."

Thường Nhuận Chi suy nghĩ một lúc, nói: "Cho nàng ta vào đi."

https://thuviensach.vn

Rất nhanh Vương Bảo Cầm đã đến, ăn mặc mộc mạc sạch sẽ, cũng không trang điểm son bột nước, quy củ đến trước mặt Thường Nhuận Chi hành lễ.

Thường Nhuận Chi ôn hòa nói: "Đứng lên đi, ngồi."

Ngụy Tử chuyển điều cẩm ngột cho nàng ta, Vương Bảo Cầm chần chờ một lát mới chịu ngồi xuống ghế.

Thường Nhuận Chi thân thiết hỏi nàng ta: "Sống ở Nhàn Lạc viện có tốt không? Áo cơm ăn mặc, có cái gì không ổn?"

Vương Bảo Cầm lắc đầu, nói: "Mông Hoàng tử phi chiếu cố, nô tì và Nhu Nam ở Nhàn Lạc viện rất tự tại, chuyện áo cơm cũng không có gì không ổn."

Vương Bảo Cầm dừng một chút, đứng lên quỳ đại lễ với Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi phát hoảng, vội đưa tay ra đỡ: "Có chuyện gì ngươi cứ nói là được, cớ gì? Hành đại lễ làm gì chứ?"

Vương Bảo Cầm nâng đầu đụng lên trên mặt đất, thanh âm vẫn vững vàng.

"Hoàng tử phi nhân thiện, nô tì... Muốn cầu Hoàng tử phi, để nô tì tự chuộc nô tịch."

Thường Nhuận Chi sửng sốt.

Yêu cầu này, có lẽ trong mắt những người quyền quý khác là đại nghịch bất đạo, nhưng ở trong mắt Thường Nhuận Chi, lại cảm thấy rất bình thường.

https://thuviensach.vn

Có một số người làm nô tài, cảm thấy lưng dựa đại thụ hảo thừa lương, đời đời kiếp kiếp làm nô, tốt xấu gì ăn mặc không cần lo.

Có một số người làm nô tài, sẽ không cam tâm vĩnh viễn làm nô, thủy chung nghĩ muốn vứt bỏ nô tịch trở thành một lương dân.

Người các hữu tư, người các hữu chí, không thể nói ai đúng ai sai.

Cho nên thời điểm nghe Vương Bảo Cầm nói muốn chuộc nô tịch, Thường Nhuận Chi chỉ sửng sốt một lúc, liền gật đầu nói: "Có thể."

Trên mặt Vương Bảo Cầm nhất thời lộ ra vui sướng.

"Bất quá..." Câu chuyện của Thường Nhuận Chi cũng là vừa chuyển: "Vì sao ngươi đột nhiên nghĩ muốn rời phủ?"

Nếu như Vương Bảo Cầm biến nô làm lương, tự nhiên không thể tiếp tục ở lại phủ Hoàng tử.

Vỗn dĩ lúc Lưu Đồng cưới Mạc thị, vốn định đưa hai người Vương, Đoạn xuất phủ. Là các nàng không đồng ý rời đi, mới liên tục ở tại Nhàn Lạc viện.

Bây giờ Vương Bảo Cầm sửa lại chủ ý, chuyện gì cũng luôn có nguyên nhân của nó.

Đến cùng thì Vương Bảo Cầm cùng với Hiển tần —— bây giờ là Hiền phi nương nương đưa cho Lưu Đồng, nàng ta muốn chuộc nô tịch, Thường Nhuận Chi cũng phải hỏi cho rõ ràng tiền căn hậu quả.

Vương Bảo Cầm quỳ trên mặt đất, thấp giọng nói: "Hồi Hoàng tử phi, vốn dĩ khi nô tì ở trong cung có một đồng hương, hắn là nội giam, nhưng quan hệ với nô tì rất tốt, sau đó bởi vì một chút việc... Đã đánh mất tánh mạng."

https://thuviensach.vn

Khi Vương Bảo Cầm nói đến đó, giọng nói dừng một chút, Thường Nhuận Chi thấy trên mặt nàng ta xẹt qua chút sầu não.

Thường Nhuận Chi còn nhớ rõ Lưu Đồng từng nói qua với nàng, vốn Vương Bảo Cầm ở trong cung có một đồng hương thân mật, cùng nàng ta là đối thực.

Nói vậy, đó là người mà Vương Bảo Cầm đang nói tới.

"Lúc bình thường hắn nhớ nhất là huynh trưởng vẫn đang ở quê, cũng nghĩ cách cùng huynh trưởng liên lạc. Sau khi hắn chết, nô tì không đành lòng nói cho huynh trưởng hắn biết tin, nên nhái bút tích của hắn, vẫn luôn cùng đại ca hắn liên lạc lui tới, toàn tích tụ cũng sẽ lấy danh nghĩa của hắn, thác người sao hồi đại ca hắn."

Thường Nhuận Chi gật đầu, nói: "Ngươi có thể làm đến tận đây, coi như hết lòng quan tâm giúp đỡ hắn ta, nghĩ đến hắn ta ở dưới đất cũng có thể vui mừng."

Hốc mắt Vương Bảo Cầm hơi hồng: "Nô tì không có nói được tốt như Hoàng tử phi, nô tì chỉ nghĩ thay hắn tẫn một phần tâm."

Thường Nhuận Chi than một tiếng, Vương Bảo Cầm nói tiếp: "Nguyên bản liên tục như vậy cũng rất tốt, nhưng mà hai ngày trước nô tì nhận được thư của đồng hương, nói đại ca hắn đi trấn trên sửa sân cho người ta, bị cao lương thượng không phóng ổn trượt xuống đập trúng đầu, đương trường liền..."

Vương Bảo Cầm hấp hấp mũi: "Đại ca hắn lưu lại hai nữ nhi, đại tẩu hắn ngại trói buộc, ném hài tử cho người trong gia tộc hắn, thu thập gói đồ trở về nhà mẹ đẻ tính toán tái giá."

Thường Nhuận Chi nhíu mày: "Nàng ta không trông coi nữ nhi của mình?"

https://thuviensach.vn

"Đại ca hắn chân bị què, đại tẩu hắn lúc nào cũng cho rằng hắn sao tiền đệ đệ trở về, nàng ta không cần làm việc gì hết, mới gả cho đại ca hắn." Vương Bảo Cầm nói: "Bây giờ nam nhân của nàng ta không còn, nàng ta không đồng ý thủ tiết... Nữ nhân không ăn khổ được như vậy đi rồi cũng tốt."

Thường Nhuận Chi thở dài.

Thế gian bách thái, mọi người có mọi cách sống, đây cũng thật không có cách nói nào khác.

"Sao đó thì sao?" Thường Nhuận Chi hỏi: "Người gia tộc hắn thu lưu hai hài từ đáng thương này sao?"

Vương Bảo Cầm chậm rãi lắc đầu.

"Trong nhà hắn trừ bỏ đại ca, chỉ có một đôi thúc bá. Thúc bá tuổi cũng không nhỏ, hai hài tử còn nhỏ, mỗi ngày há mồm muốn ăn cơm, bọn họ cũng không đủ sức, huống chi bất quá là cách bối cháu trai... Nếu bọn họ nguyện ý dưỡng, nhi tử con dâu trong nhà cũng sẽ có ý kiến. Còn nữa, vốn mấy nhà này quan hệ lỏng lẽo, bọn họ không đồng ý dưỡng, cũng bình thường."

Thường Nhuận Chi ẩn ẩn đoán được sự tình kế tiếp.

"Rồi sau đó bọn họ nghĩ, hai hài tử này còn có một thúc thúc ở trong kinh, cho nên muốn đưa hài tử này tới trong kinh sao?" Thường Nhuận Chi hỏi.

Vương Bảo Cầm gật đầu: "Trên thư là nói như vậy, nói thư viết hảo ký đi ra, hai hài tử liền bị người ta mang đến kinh thành. Nô tì đánh giá, hơn phân nửa là hai ngày nữa, người có thể đến trong kinh."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi chần chờ một lát, hỏi Vương Bảo Cầm: "Ngươi vốn định thay đồng hương kia nuôi dưỡng hai chất tử chất nữ của hắn ta?"

Vương Bảo Cầm gật đầu.

Trong khoảng thời gian ngắn Thường Nhuận Chi không biết nói cái gì cho tốt.

Hành động này của Vương Bảo Cầm không thể nghi ngờ là việc thiện, đổi làm bất luận kẻ nào đã biết, chỉ sợ đều phải tán thưởng nàng ta một câu có tình có nghĩa.

Nhưng Thường Nhuận Chi lại cảm thấy nàng ta hy sinh nhiều lắm, rất ủy khuất chính mình.

"Rồi sau nữa?" Thường Nhuận Chi nhẹ giọng hỏi nàng ta: "Ngươi mang theo hai hài tử, sau này tính toán làm sao?"

Vương Bảo Cầm nói: "Nô tì cũng có chút tích góp, đến lúc đó ra khỏi phủ nhẫm giữa phòng ở, đến chợ sáng, chợ đêm làm chút sinh ý, nuôi sống hai hài tử, phải làm là không thành vấn đề."

Thường Nhuận Chi nhíu mày: "Rất vất vả, ngươi không vì chính ngươi lo lắng một chút sao?"

"Nô tì không biết là vất vả." Vương Bảo Cầm nói: "Kỳ thực ngẫm lại, cuộc sống như thế cũng không sai, chờ bọn chúng trưởng thành, nô tì cũng có chút bôn đầu."

Thường Nhuận Chi dừng một lúc lâu: "Ngươi cảm thấy, đợi ở phủ Hoàng tử, không bôn đầu?"

Vương Bảo Cầm vội nói không dám, khom lưng xuống muốn dập đầu, Thường Nhuận Chi đưa tay ngăn nàng ta lại, cười khổ nói: "Mặc dù ngươi

https://thuviensach.vn

nghĩ như vậy, cũng không có gì sai..."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 165: Trả Giá

Thường Nhuận Chi tạm thời vẫn giữ Vương Bảo Cầm ở trong phủ, chờ gặp mặt hai hài tử kia lại nói tiếp.

Sau khi Vương Bảo Cầm đi, Thường Nhuận Chi gọi Diêu Hoàng tiến lên, nói: "Ngươi cho người đi hỏi thăm, chỗ mấy nữ chưởng quầy có còn thiếu người không."

Diêu Hoàng chần chờ nói: "Cô nương muốn sắp xếp con đường cho Bảo Cầm?"

"Ta là chủ mẫu sao có thể không lo, cứ như vậy nhìn nàng ta mang chút tích góp rời khỏi phủ Hoàng tử. Lại nói, nàng ta có thể có bao nhiêu tích góp chứ?" Thường Nhuận Chi thở dài: "Một nữ tử độc thân vốn là mưu sinh không tốt, huống chi nàng ta còn mang theo hai hài tử. Rời khỏi phủ sinh sống, dùng bạc cũng rất nhiều."

Thường Nhuận Chi đứng lên, Diêu Hoàng ở một bên giúp đỡ.

Thường Nhuận Chi nói: "Nàng ta đã vào cung từ nhỏ, học quy củ trong cung, sau đó đi theo A Đồng, cũng không tiếp xúc qua những chuyện người khác làm. Sinh hoạt gian khổ cùng khó khăn, nàng ta sao có thể biết hết được."

Diêu Hoàng cười nói: "Chắc là lúc nhỏ Bảo Cầm có trải nghiệm qua."

"Đó cũng là chuyện nhiều năm..."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi lắc đầu: "Ngươi cho người đến hỏi, nếu có chỗ thích hợp nàng ta thợ khéo, cho người thu lưu nàng ta. Nếu không có... Ta lại ngẫm biện pháp."

Diêu Hoàng lên tiếng đáp, suy nghĩ một lúc lâu lại hỏi: "Cô nương, Bảo Cầm phải đi, vậy còn Đoạn Nhu Nam ngài tính toán làm sao?"

Vương Bảo Cầm và Đoạn Nhu Nam ở Nhàn Lạc viện liên tục làm bạn sinh hoạt, hai người các nàng cảm tình tự nhiên rất tốt. Bất quá so với Vương Bảo Cầm, Đoạn Nhu Nam nhát gan khiếp nhược, nếu Vương Bảo Cầm không ở trong phủ, không biết Đoạn Nhu Nam muốn sống qua ngày thành cái dạng gì nữa.

Thường Nhuận Chi chần chờ: "Nàng ta cũng không có tới tìm ta, ta cũng không tốt nói cái gì làm cái gì... Cứ tiếp tục nhìn đi."

Diêu Hoàng tự đi làm chuyện Thường Nhuận Chi giao đãi, đêm đó Thường Nhuận Chi nói chuyện Vương Bảo Cầm đến thỉnh cầu nàng cho Lưu Đồng nghe.

"Nàng ta đã quyết định chủ ý, cứ theo nàng ta." Lưu Đồng nghiêm cẩn nghe Thường Nhuận Chi nói xong, nói tiếp: "Chờ lúc đưa thân khế cho nàng ta, nàng cho nàng ta chút bạc, để nàng ta rời phủ tiện dùng."

Thường Nhuận Chi một bên nghe một bên gật đầu, không khỏi thở dài.

"Sao vẫn còn than vãn?" Lưu Đồng hỏi nàng.

Thường Nhuận Chi nói: "Chính là cảm thấy nàng ta hy sinh quá lớn. Bất quá nàng ta hơn hai mươi tuổi, còn có thể thành thân sinh con, chỗ nào cần bang nhân dưỡng hài tử, kế hoạch tương lai dưỡng lão chính mình..."

Lưu Đồng cười cười: "Đó là con đường nàng ta chọn, nàng ta nguyện ý như vậy, không phải sao?"

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi nhịn không được hỏi: "Chàng không thay nàng ta đáng tiếc?"

"Đáng tiếc?" Lưu Đồng cảm thấy kỳ quái: "Có cái gì đáng tiếc? Nàng ta có thể vì tương lai của mình mà tính toán như vậy, không phải tốt lắm sao?"

"Nhưng mà nàng ta như vậy, trên cơ bản sẽ đoạn tuyệt ý niệm lập gia đình sinh con trong tương lai."

Lưu Đồng nhíu nhíu đầu mày: "Có thể sau này nàng ta nuôi hai hài tử kia lớn lên, nam hài trưởng thành phụng dưỡng cha mẹ nàng ta, hiếu kính giống nàng ta phụng dưỡng. Thân không thân sinh, có cái gì không giống?"

Quả nhiên, điểm xuất phát suy xét giữa nam nhân và nữ nhân bất đồng sao?

Thường Nhuận Chi nói: "Thiếp chỉ là cảm thấy, nàng ta như vậy cả đời đều vì người khác trả giá..."

"Không tính đi." Lưu Đồng nói: "Nàng ta nuôi lớn hài tử, tương lai không thể muội lương tâm bỏ lại nàng ta. Đây không tính là không có hồi báo."

Thường Nhuận Chi có chút nhụt chí, chen chân vào đá đá Lưu Đồng: "Cùng chàng nói không rõ."

Lưu Đồng nhất thời cười, xoay người ôm lấy nàng: "Vậy nàng lại nói rõ ràng chút cho ta nghe?"

"... Vô lại." Thường Nhuận Chi hừ một tiếng, nhân thể ôm cổ hắn, nhẹ giọng nói: "Chờ nàng ta rời khỏi phủ, trong phủ cũng chỉ có mình Đoạn Nhu Nam ... Chàng là một Hoàng tử, trong phủ chỉ có một Hoàng tử phi, Hoàng tử trắc phi gì đó một người cũng không có. Chàng nói, có phải hay không có người xem xét chàng bên này không người, gấp gáp tặng người

https://thuviensach.vn

cho chàng? Tả hữu chúng ta thành thân cũng qua hai ba tháng rồi, tặng người đến phủ, không xem như là đắc tội thiếp."

Lưu Đồng ha ha cười: "Có thể nói không chừng."

"Chàng còn rất đắc ý?"

"Này, ta không có." Lưu Đồng vội hỏi: "Nhân gia muốn đưa, ta không tiếp không phải được sao? Lại nói, vị trí Hoàng tử phi này của nàng cũng không phải ngồi không, đúng không."

"Ừ." Thường Nhuận Chi hừ nhẹ một tiếng: "Nhưng mà thiếp không thịt không vui."

"Phải không?" Lưu Đồng nhíu mày, hạ giọng nói: "Ta cũng giống vậy."

Nói xong nhanh chóng gục ngã nàng, kéo chăn đắp lên cơ thể hai người.

Diêu Hoàng làm việc rất hữu hiệu, cách một ngày liền qua lại Thường Nhuận Chi, nói là bên cửa hàng trang sức hồi môn của nàng, nữ chưởng quầy muốn tìm đồ đệ, đang lo không tìm được người.

Thường Nhuận Chi gật đầu nói: "Tốt xấu gì Vương Bảo Cầm cũng ở trong cung đợi ít năm, đối với năng lực giám thưởng trang sức vẫn phải có. Đi tới cửa hàng trang sức làm việc, ngược lại cũng thích hợp."

"Cũng là cô nương nguyện ý giúp đỡ nàng ta." Diêu Hoàng cười nói: "Cô nương định khi nào cùng Bảo Cầm nói việc này? Nữ chưởng quầy bên kia còn chờ nô tì cho nàng ta một lời chắc chắn."

Thường Nhuận Chi nói: "Chờ nàng ta nhận hai hài tử, ta lại cùng nàng ta nói."

Lại qua hai ngày, cuối cùng hai hài tử kia cũng đến kinh thành.

https://thuviensach.vn

Sau khi đồng hương của Vương Bảo Cầm chết, nàng ta liền bị Hiển tần đưa cho Lưu Đồng. Qua một năm, Lưu Đồng rời cung lập phủ, nàng ta cũng đi theo, ở trên thư nói là theo cửu Hoàng tử làm việc, cho nên địa điểm liên lạc thư tín cũng là phủ cửu Hoàng tử.

Hai hài tử từ đường gia gia bọn họ mang đến phủ cửu Hoàng tử.

Vương Bảo Cầm đã sớm nói với người gác cổng việc này, người gác cổng nghe nói bọn họ tìm Tiêu Ngọc Trạch, liền bảo bọn họ chờ, lập tức cho người đi báo tin cho Vương Bảo Cầm.

Vương Bảo Cầm đến cửa phủ, nhìn hai hài tử khiếp nhược nhỏ gầy, lúc này trên mặt liền ảm đạm.

Nàng ta nói với đường thúc của hai hài tử, thân thúc của bọn họ đã không còn ở nhân thế vài năm rồi, mấy năm nay đều là nàng viết thư trả lời.

Đường thúc của hài tử vẻ mặt vô thố: "Này, này có thể làm sao..."

Dẫn hai hài tử đến một nơi như kinh thành, bạc hắn ta mang trên người đã không còn! Còn tưởng rằng khi đến kinh thành, đường huynh đệ của hắn ta có thể cho hắn ta chút tiền...

Nông dân, tâm tư đều viết trên mặt. Vương Bảo Cầm vừa thấy liền hiểu rõ.

Nàng ta đưa qua một cái hà bao, nói: "Bên trong có chút bạc vụn tiền đồng, chắc cũng đủ cho ngươi đưa bọn họ đi lại với trở về tiêu dùng."

Đường thúc hài tử lập tức mở hà bao, bỗng chốc phản ứng lại, có chút xấu hổ.

Sắc mặt Vương Bảo Cầm nhàn nhạt, nói: "Nơi này là phủ Hoàng tử, ngươi đừng ở lâu, sớm hồi hương đi thôi."

https://thuviensach.vn

"Ai ai!" Đường thúc hài tử liên thanh đáp ứng, lại nhìn nhìn hai đường chất không cùng chi, có chút do dự nói: "Vậy hai oa nhi này..."

"Ta nuôi dưỡng. Ngươi đi đi."

Đường thúc hài tử có chút do dự, vẫn hỏi nhiều một câu: "Vị cô nương này, không biết cô là..."

Vương Bảo Cầm dừng một lúc lâu, nói: "Lúc trước ta cùng với Ngọc Trạch ở trong cung là cộng sự."

Đường thúc hài tử còn có chút lo lắng.

Vương Bảo Cầm thản nhiên nói: "Ngọc Trạch đã chết vài năm, ta đều có thể chiếu theo thói quen của hắn, tiếp tục viết thư gửi bạc cho đại ca hắn, chẳng lẽ ta còn có thể hại chất nhi hắn? Nếu như ngươi không tin ta, vậy ngươi dẫn hài tử hồi hương đi?"

Tự nhiên đường thúc hài tử không muốn tiêu phí thời gian lần này tới, liên tục nói tin tưởng Vương Bảo Cầm.

Đến cùng đếm bạc trong túi, sau khi cảm thấy vừa lòng, mới chịu bỏ đi.

Trước khi đi còn dặn dò hai hài tử còn nhỏ tuổi, nói bọn họ phải nghe lời chớ chọc phiền toái.

Vương Bảo Cầm dẫn hai hài tử vào phủ, cùng Đoạn Nhu Nam và hai nha hoàn đưa bọn chúng đi tắm rửa sạch sẽ, mới dẫn bọn chúng đi thỉnh an Thường Nhuận Chi.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 166: Mỹ Nhân

Lúc này đã là hạ thưởng, Thường Nhuận Chi vừa ngủ trưa dậy, Diêu Hoàng liền đến bẩm báo nàng chuyện này.

Vương Bảo Cầm dẫn hai hài tử đến gian ngoài chờ, Thường Nhuận Chi cho bọn họ đi vào.

Hài tử ở nông thôn chưa thấy qua cái gì thể diện, ở nơi cao môn đại viện như vậy, gặp "Quý nhân" không tầm thường không thể nhìn thấy, bọn chúng liên tục sợ hãi rụt rè không dám nói lời nào.

Vương Bảo Cầm tạm thời cũng không có an ủi bọn chúng cái gì, chỉ căn dặn bọn chúng ở trước mặt Thường Nhuận Chi phải nghe nói, phải hiểu hành lễ.

Vương Bảo Cầm dẫn hai hài tử ngoan ngoãn hành lễ với Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi nhìn chăm chú, có chút ngoài ý muốn.

Vốn tưởng rằng hài tử ở nông thôn, hơn phân nửa là da thô da hắc, nhìn bẩn hề hề. Ngược lại không nghĩ tới hai hài tử này lớn lên cực kì tuấn tú, cùng là một đôi mắt xếch, khóe mắt hơi hếch lên, ẩn ẩn chứa phong tình vạn chủng.

Tuy rằng tuổi còn nhỏ, lại có thể dự đoán được phong tư tương lai bọn chúng.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi nhìn về phía Vương Bảo Cầm: "Này là chất tử và chất nữ người đồng hương kia của ngươi sao?"

"Hồi Hoàng tử phi, phải ạ." Vương Bảo Cầm vuốt cằm nói: "Đây là ca ca Tiêu Đường, đây là muội muội Tiêu Ương Ương."

Thường Nhuận Chi nhìn bọn họ một lát, liền để Diêu Hoàng dẫn bọn chúng đi xuống.

Chờ hai hài tử ngoan ngoãn đi ra, Thường Nhuận Chi gọi Vương Bảo Cầm tiến lên, nhíu mày nói: "Dung mạo hai hài tử này, sợ là có chút chói mắt."

Vương Bảo Cầm vuốt cằm, không biết nghĩ tới cái gì, sắc mặt có chút trầm trọng: "Lúc trước nô tì chưa từng gặp qua bọn chúng, vốn định thu thập cho bọn chúng thật tốt mới đến đáp lời Hoàng tử phi, nhưng mà không nghĩ tới đưa bọn chúng đi tắm rửa sạch sẽ đổi một thân xiêm y, hơi trang điểm một chút...Bọn chúng lại thay đổi bộ dáng như vậy."

Thường Nhuận Chi cẩn thận nhìn Vương Bảo Cầm một lát, hỏi nàng ta: "Thúc thúc của bọn chúng... Lớn lên giống bọn chúng không?"

Vương Bảo Cầm trầm mặc một lát, vẫn chậm rãi gật đầu.

Đầu này điểm, thật là gian nan.

Thường Nhuận Chi cũng trầm mặc, lát sau mới nói: "Hai ngày trước ta để Diêu Hoàng giúp ngươi hỏi thăm một chút, trong cửa hàng trang sức hồi môn của ta có nữ chưởng quầy đang muốn chiêu đồ đệ, dạy học tay nghề, còn cho tiền công. Ngươi nếu như nguyện ý, có thể để chưởng quầy đó nhìn một cái. Nếu thích hợp, cứ lưu ở đàng kia bắt đầu làm việc."

Vương Bảo Cầm hơi ngây người, một lát sau chậm rãi cúi đầu: "Nô tì... Có đức năng gì, để Hoàng tử phi thay nô tì tính toán nhiều như thế..." [tài

https://thuviensach.vn

đức, năng lực,..]

"Bất quá chỉ là nói mấy lời, làm việc ở đó là ngươi, cũng không tính toán cái gì cho ngươi."

Thường Nhuận Chi dừng một chút, vẫn khuyên nàng ta: "Tướng mạo hai hài tử kia, đối với bọn chúng không phải chuyện tốt. Bây giờ còn nhỏ không làm người ta chú ý, nhưng cuối cùng bọn chúng vẫn phải lớn lên. Ngươi... Phải bỏ chút tâm tư."

Vương Bảo Cầm cắn cắn môi dưới, nhẹ nhàng gật đầu: "Nô tì biết, tạ Hoàng tử phi."

"Hai hài tử tạm thời có thể ở lại Nhạn Lạc viện, chờ ngươi an định xuống, lại tiếp bọn chúng đi cũng không muộn."

Thường Nhuận Chi nói đến đây liền đặt chén trà sang một bên, giao thân khế nô tịch cho nàng ta, mặt khác còn có một phần văn thư trả lương tịch đã làm, cùng nhau giao đến trên tay nàng ta.

Thường Nhuận Chi nói: "Hộ tịch của ngươi ta đã cho người làm tốt, do ngươi làm gia chủ, đó là nữ hộ. Hai hài tử kia tương lai tùy ngươi ngụ lại, văn thư hộ tịch của bọn chúng, lại từ ngươi làm. Đến nỗi còn thừa lại chuyện kiếm tiền dưỡng gia...Cụ thể, ngươi tìm Diêu Hoàng. Định xuống như vậy, đến nói với ta một tiếng là được."

Vương Bảo Cầm vuốt cằm, vội trịnh trọng quỳ xuống hành đại lễ với Thường Nhuận Chi.

Lần này Thường Nhuận Chi không đi đỡ, tùy ý nàng ta đi hoàn lễ, nói: "Ngươi đã tự mời ra phủ, tương lai ngày quá tốt hơn sai, tất cả do chính ngươi. Bảo trọng."

"Nô tì khấu tạ đại ân Hoàng tử phi."

https://thuviensach.vn

Vương Bảo Cầm thực sự dập đầu cho Thường Nhuận Chi, lặng yên lui ra.

Thường Nhuận Chi nhìn chằm chằm bóng lưng của nàng ta một lát, nói với Ngụy Tử đứng bên cạnh: "Ngươi đi giúp ta hỏi thăm chuyện này."

Đang có chút mệt mỏi buồn ngủ Ngụy Tử nhất thời tinh thần tỉnh táo: "Cô nương muốn nghe chuyện này về vấn đề gì?"

Thường Nhuận Chi tức giận nói: "Vừa nói hỏi thăm chút tin tức nhỏ xíu, ngươi liền hăng hái."

Ngụy Tử cười hắc hắc, Thường Nhuận Chi nói: "Ngươi lặng lẽ giúp ta hỏi thăm một chút, chuyện đồng hương của Vương Bảo Cầm khi ở trong cung."

Ngụy Tử nghe vậy gật đầu, lại có chút chần chờ nói: "Cô nương, sao người lại nhớ mà hỏi tới chuyện này?"

Thường Nhuận Chi không đáp lời này, chỉ nói: "Lặng lẽ hỏi thăm, đừng biến thành mọi người đều biết."

Ngụy Tử vỗ vỗ ngực: "Cô nương yên tâm đi, nô tì hỏi thăm chuyện này, cho tới bây giờ đều không dẫn người chú ý."

Thường Nhuận Chi buồn cười, nói: "Ngươi có vẻ còn rất đắc ý."

"Bản sự này của nô tì có thể giúp được cô nương, nô tì tự nhiên là đắc ý." Ngụy Tử hì hì nở nụ cười, chọc được Thường Nhuận Chi đưa tay đấm nàng ta một chút.

Ngày thứ hai Vương Bảo Cầm liền đi gặp nữ chưởng quầy, Thường Nhuận Chi đang xem sổ sách cửa hàng đưa tới, Diêu Hoàng vội vàng tiến

https://thuviensach.vn

vào, để sát vào bên tai Thường Nhuận Chi nói: "Cô nương, Thái tử và Sầm Vương tặng người tới."

Thường Nhuận Chi sửng sốt: "Đưa người gì?"

Diêu Hoàng không nói chuyện, chính là trên mặt khó coi.

Thường Nhuận Chi nhất thời hiểu được: "Nữ nhân?"

Diêu Hoàng gật đầu, Thường Nhuận Chi buồn cười nói: "Hai ngày trước ta mới cầm chuyện này vui đùa A Đồng, không nghĩ tới miệng ta quả thực là miệng quạ đen..."

Thường Nhuận Chi bỏ sổ sách xuống, đứng lên hỏi: "Tặng người đến người là làm sao nói?"

"Thái tử nói là cho phủ Hoàng tử chúng ta bát một cô nương thay cô nương hiệp quản nữ quan trong phủ." Nói đến đó, Diêu Hoàng cúi xuống nói tiếp: "Sầm Vương tặng một nha hoàn trong veo như nước đến, nói là... Điều | giáo tốt lắm, để cửu điện hạ chỉ để ý thu dùng."

Diêu Hoàng nhẹ giọng nói: "Cô nương, Thái tử đưa vị nữ quan kia tới, cô nương cũng biết."

Động tác trên mặt Thường Nhuận Chi dừng một chút.

Nàng cũng biết nữ quan, còn để Diêu Hoàng có chút giữ kín như bưng ... Chỉ có vị nào.

"Là... Họ Mạc kia?"

Diêu Hoàng gật đầu.

Lông mày Thường Nhuận Chi chíu chặt lại một điểm, nói: "Ngươi nói, đây là ý tứ Thái tử, hay là... Ý tứ của phủ Phụ Quốc công?"

https://thuviensach.vn

Diêu Hoàng lắc đầu, cũng nhẹ giọng nói: "Ai ý tứ nô tì không biết, nô tì chỉ biết là, Mạc nữ quan này... Vô luận như thế nào cũng không thể cho vào phủ Hoàng tử chúng ta."

"Loại thủ đoạn ngầm đưa nữ nhân ghê tởm người này, đưa nữ nhân thì cứ đưa nữ nhân, còn đường đường chính chính tìm cớ gì chứ. Giống như Sầm Vương thì rõ ràng, nói là đưa nữ nhân đó là đưa nữ nhân, một chút cũng không lấy cớ."

Thường Nhuận Chi hừ lạnh, lại có chút đau đầu: "Sầm Vương cùng phủ Hoàng tử chúng ta lúc nào thì có giao tình? Làm loại chuyện ngại thảo người này."

Diêu Hoàng cười cười: "Nô tì ngược lại cũng không nghe nói qua, chờ cửu điện hạ trở lại, cô nương hỏi cửu điện hạ chẳng phải sẽ biết. Hiện nay, hay là muốn ngẫm lại làm sao xử lý hai người này..."

"Đúng vậy, người đều đã đưa lên cửa, không tốt liên tục lượng đi."

Thường Nhuận Chi nhíu mày, nói: "Cho các nàng vào nói chuyện đi."

"Ai."

Diêu Hoàng đáp ứng, liền để nha hoàn đi mời người tiến vào.

Đợi chỉ chốc lát sau, liền thấy nha hoàn dẫn theo hai tiểu mĩ nhân hoàn toàn bất đồng, sải bước tới phòng khách.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 167: Vào Phủ

Editor: Bộ Yến Tử

Mạc nữ quan, Thường Nhuận Chi đã gặp qua. Mặc dù gặp ở phủ Thái tử, chỉ tiếp xúc giao tiếp công tác nữ quan thời gian nửa chén trà nhỏ, nhưng nàng ta lớn lên như thế nào, Thường Nhuận Chi vẫn nhớ được.

Dù sao sau khi biết họ của nàng ta, Thường Nhuận Chi đối với nàng ta có chút kiêng kị và xem kỹ.

Khi đó thăm kiêng kị nàng ta, đoán nguyên do cùng mục đích nàng ta đến phủ Thái tử, nhưng mà không có quá mức chú ý dung mạo của nàng ta.

Còn lúc này khi nhìn thấy Mạc nữ quan, ngược lại Thường Nhuận Chi là nhớ tới bộ dáng lúc ấy của Mạc nữ quan.

Có lẽ vừa bị người tiếp đến nhà giàu nhân gia trong kinh, khi đó tuy rằng nhìn Mạc nữ quan dã tâm bừng bừng, nhưng vẫn có hai phân non nớt, trang điểm cũng quá không xuất sắc.

So với lúc ấy, lúc này Mạc nữ quan có vẻ càng thêm thành thục, càng... Nhiều phong tình.

Một nữ tử khác ăn diện rõ ràng, nghĩ đến cũng biết đó là tiểu mĩ nhân mà Sầm Vương đưa tới.

Yêu nhiêu thướt tha, mắt đẹp hàm xuân, quả thật là dạy dỗ tốt, một cái nhăn mày một nụ cười đều cực cụ phong tình.

https://thuviensach.vn

Vào phòng khách nhìn thấy Thường Nhuận Chi, nàng kia đầu tiên quy củ đề váy quỳ xuống đất, trong suốt hạ bái, thanh âm uyển chuyển êm tai: "Nô tì Tĩnh Lam, bái kiến cửu Hoàng tử phi."

Mạc nữ quan mịt mờ hoành nàng một mắt, có lẽ là e ngại thân phận chính mình, nhưng mà biểu hiện của nàng ta không được chủ động như vậy, đợi nàng ta lễ nạp, thanh thanh đạm đạm ngồi lễ cho Thường Nhuận Chi: "Thần nữ Mạc thị, gặp qua cửu Hoàng tử phi."

Một quỳ hạ bái, một ngồi lễ, ở giữa đã ẩn chứa chút so đo.

Thường Nhuận Chi bưng trà uống một ngụm, cười nói: "Đứng lên đi."

"Tạ cửu Hoàng tử phi."

Hai người đồng thời nói lời cảm tạ, Thường Nhuận Chi trước nhìn về phía Mạc nữ quan, cười nói: "Mạc nữ quan, hồi lâu không thấy."

Mạc nữ quan hơi hơi cúi đầu, đạm cười nói: "Cửu Hoàng tử phi vẫn nhớ thần nữ, thần nữ cảm giác vinh hạnh sâu sắc."

"Bất quá bình thường ta gặp ít người, trí nhớ cũng tương đối tốt thôi." Thường Nhuận Chi không mặn không nhạt đánh trả một câu, vừa cười vừa hỏi nàng ta: "Mạc nữ quan không phải ở phủ Thái tử đương sai sao? Sao lại chạy tới phủ cửu Hoàng tử?"

Mạc nữ quan dừng một chút, nhẹ giọng nói: "Hồi cửu Hoàng tử phi, là Thái tử phi đề cập với Thái tử, chỉ bên người nàng có nữ quan đi theo hầu hạ, các vương phủ khác, bên trong phủ Hoàng tử đều tiên ít có nữ quan, lâu dài rất là không ổn. Nên Thái tử nhường Thái tử phi tặng một nữ quan đến các phủ, hiệp trợ các Vương phi, Hoàng tử phi xử lý nội vụ trong phủ."

Thường Nhuận Chi chợt nhíu mày đầu: "Nói như thế, không phải là hữu phúc khí phủ cửu Hoàng tử ta độc chiếm? Các Vương phi và Hoàng tử phi

https://thuviensach.vn

khác, cũng nhận được một phần của Thái tử... Lễ vật?"

Mâu sắc Mạc nữ quan tối sầm lại, vuốt cằm nói: "Hồi cửu Hoàng tử phi, quả thực là như thế."

Này tính cái gì? Công nhiên hướng trong phủ huynh đệ mình sắp xếp nhân thủ vào nội viện?

Thường Nhuận Chi cười nhạo trong lòng, trên mặt nhưng là giấu diếm thanh sắc, cười nói: "Thật sự làm Thái tử phi quan tâm. Bất quá..."

Nàng nhìn nhìn Mạc nữ quan, thành khẩn nói: "Mạc nữ quan là ở bên người Thái tử phi hầu hạ, để Mạc nữ quan đến phủ cửu Hoàng tử... Sợ là nhân tài không được trọng dụng."

Sắc mặt Mạc nữ quan hơi biến, miễn cưỡng cười cười nói: "Cửu Hoàng tử phi khen trật rồi. Thái tử phi phân phó, thần nữ nào dám không tòng mệnh."

Thường Nhuận Chi chỉ cười, nghiêng đầu nhìn Diêu Hoàng nói: "Cho người tìm phòng ở, dẫn Mạc nữ quan đi an trí trước."

Diêu Hoàng mị mị ánh mắt, tiếp thu ánh mắt Thường Nhuận Chi, gật đầu, cười tiến lên dẫn đường cho Mạc nữ quan, nói: "Mạc nữ quan, mời đi bên này."

"Thần nữ cáo lui." Mạc nữ quan hơi hơi ngồi thân, đi theo Diêu Hoàng.

Mạc nữ quan vừa đi, còn lại cô nương Tĩnh Lam mà Sầm Vương đưa tới còn đang yên tĩnh ngoan ngoãn chờ.

Thường Nhuận Chi ngắm nàng ta một mắt, nhàn nhạt hỏi: "Tĩnh Lam phải không? Bao lớn."

Tĩnh Lam vội trả lời: "Hồi cửu Hoàng tử phi, nô tì năm nay mười sáu."

https://thuviensach.vn

"Mười sáu tuổi, tuổi giống như nụ hoa nhỏ." Thường Nhuận Chi cầm nắp chén, chậm rãi gạt lá trà trôi nổi trong chén: "Người ở nơi nào?"

"Nô tì người Đàm Châu." Tĩnh Lam trả lời.

"Đàm Châu sao?" Thường Nhuận Chi cười nói: "Quả thật là nơi dưỡng ra tiểu mĩ nhân."

Nàng cao thấp đánh giá Tĩnh Lam một hồi lâu, nói: "Trước đi hoa phòng làm nha đầu cắm hoa đi."

Thường Nhuận Chi khoát tay, để Trông Hạ dẫn nàng ta đi xuống.

Nghe thấy phải đi hoa phòng làm nha đầu cắm hoa, rõ ràng Tĩnh Lam rất ngoài ý muốn, lúc này ngây ngẩn cả người.

Thẳng đến lúc Trông Hạ gọi nàng ta đứng dậy, nàng ta mới vội vã lắp bắp nói Thường Nhuận Chi: "Cửu Hoàng tử phi, nô tì là... Là Sầm Vương đưa cho cửu điện hạ —— "

"Biết." Thường Nhuận Chi nhàn nhạt nói: "Sầm Vương đưa ngươi tới cho cửu điện hạ ấm giường, đúng không?"

Nàng cười: "Lúc này cửu điện hạ không ở trong phủ, ngươi cũng đừng xử ở trước mặt ta. Đi xuống trước đi, cửu Hoàng tử nguyện ý muốn ngươi hầu hạ, sẽ triệu ngươi đến."

Tĩnh Lam đương nhiên không đồng ý, nhưng cũng không dám lại nói cái gì, chỉ có thể làm bộ như rất ủy khuất, cả mắt và vành mắt đều đỏ đi theo Trông Hạ.

[Tử: Ôi mẹ! Ở đâu ra cái thói tiểu tam cướp chồng người khác mà còn ra vẻ ủy khuất nữa vậy trời? Trời đất quay cuồng!!!]

https://thuviensach.vn

Ngụy Tử ở một bên liên tục chịu đựng một lúc không nói chuyện, lúc này mới lên tiếng: "Làm ra bộ dáng này cho ai xem chứ? Chơi vui lắm à!"

"Được rồi, kiều kiều yếu yếu ôn nhu sợ hãi, phó bộ dáng này không phải là điều nam nhân thích nhất sao?" Thường Nhuận Chi nhàn nhạt nói: "Đều nói là Sầm Vương dạy dỗ tốt lắm, phó biểu cảm phỏng chừng chính là chọc nam nhân trìu mến tiêu phối."

"Tiêu cái gì?" Ngụy Tử không nghe rõ.

Thường Nhuận Chi cười: "Không có gì." Nàng quay đầu nhìn về phía Ngụy Tử: "Ngươi không phải đi hỏi thăm chuyện này sao? Làm sao còn đợi bên người ta?"

Ngụy Tử đô đô chu miệng: "Nô tì có hỏi thăm, nhưng dù sao cũng là chuyện trong cung, nào có dễ dàng nghe được như vậy."

Ngụy Tử dừng một chút, nhẹ giọng tới gần bên tai Thường Nhuận Chi nói: "Cô nương, Vương Bảo Cầm là người kín miệng, nha hoàn bên người nàng ta, nô tì cũng đi tiếp xúc qua, phỏng chừng Vương Bảo Cầm cùng nàng ta cũng không đề cập qua chuyện đồng hương... Chuyện này, nô tì chỉ có thể để Hoa Trạch lặng lẽ đi hỏi thăm một chút."

Thường Nhuận Chi vuốt cằm: "Ta không vội, ngươi chậm rãi hỏi thăm là ổn thỏa."

Ngụy Tử gật đầu, muốn hỏi Thường Nhuận Chi đến cùng hỏi thăm chuyện này làm chi, nhưng mà nghĩ tới hôm qua khi nàng ta hỏi cô nương không chịu đáp, lại đánh mất ý niệm này.

Thoáng chốc Diêu Hoàng đã trở lại, tiểu nha hoàn đưa nước trà cho nàng ta uống, nàng ta uống một ngụm, mới đến trước mặt Thường Nhuận Chi đáp lời.

https://thuviensach.vn

"Mạc nữ quan kia, quả nhiên là người có dã tâm."

"Hả?" Thường Nhuận Chi nhíu mày: "Sao lại nói vậy?"

"Mạc nữ quan thiếu kiên nhẫn, vừa tới liền mịt mờ hỏi nô tì tình huống trong phủ chúng ta. Nô tì nói, chỉ cần cửu Hoàng tử ở trong phủ liền cùng cửu Hoàng tử phi ở chung một nhà, thật sự ân ái, nàng ta nghe xong lời này dường như có chút không cho là đúng."

Diêu Hoàng cười khẽ: "Rồi sau đó, nô tì bắt đầu hỏi tuổi tác của nàng ta, nàng ta nói mình đã mười tám, nô tì liền nói đuổi lên nàng ta có thể đính thân. Lúc này Mạc nữ quan cả cười, nói hôn sự không vội. Nô tì thấy tươi cười trên mặt nàng ta không giống giả bộ, giống như vui đùa nói, cô nương ngài cũng từng ở bên người Thái tử phi làm nữ quan, nhưng sau đó lại thành Hoàng tử phi; nàng ta cũng ở bên người Thái tử phi làm nữ quan, nghĩ đến tương lai tiền đồ cũng không có giới hạn."

Diêu Hoàng nhẹ giọng nói: "Nô tì chính mắt nhìn thấy, nàng ta nghe xong lời này, tươi cười có chút..."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 168: Dã Tâm

Editor: Bộ Yến Tử

Diêu Hoàng nói đến đó, ngừng lại cúi đầu xuống, nhắc tới lời nói lúc trước.

"Cô nương có còn nhớ, lúc ấy khi đi phủ Thái tử giao tiếp cùng Mạc nữ quan, nô tì từng nói qua với cô nương, cảm thấy ánh mắt Mạc nữ quan khi nhìn cô nương, làm như đối với cô nương có chút đối địch."

Thường Nhuận Chi đương nhiên nhớ được.

Không chỉ là Diêu Hoàng, nàng cũng có cảm giác như vậy. Chính là không biết có phải nguyên nhân nguyên chủ có ấn tượng với Mạc nữ quan họ Mạc hay không, cho nên cũng không thể khẳng định mình có phải bởi vì vậy mà bị ảnh hưởng nên phán đoán có mức chủ quan ước đoán.

Thường Nhuận Chi gật đầu, Diêu Hoàng tiếp tục nói: "Nô tì nói tương lai tiền đồ nàng ta không có ranh giới, Mạc nữ quan kia tươi cười... Dường như đối với đồ vật chí nhất định phải có."

Thường Nhuận Chi như có đăm chiêu.

"Mạc nữ quan không cần phải nói dối, cho người hướng các phủ đưa nữ quan, chắc thật là ý tứ của Thái tử."

Thường Nhuận Chi nhẹ giọng nói: "Bất quá đưa nàng ta đến phủ chúng ta, nói vậy... Ở giữa cũng có chút duyên cớ."

https://thuviensach.vn

"Chính xác, nàng ta từng tiếp nhận vị trí của cô nương, nhậm chức nữ quan bên cạnh Thái tử phi, đó là Thái tử phi không nghĩ tới việc muốn nàng ta hầu hạ, cũng ít nhất phải đưa nàng ta đi vương phủ khác." Diêu Hoàng gật đầu nói: "Đến cùng thì cửu Hoàng tử không có phong Vương, đưa nàng ta đến phủ của chúng ta, đối với Mạc nữ quan mà nói, có ý tứ giáng chức."

Diêu Hoàng dừng một chút, nhỏ giọng nói: "Cũng không biết, là ý tứ của ai."

"Ý của Thái tử cũng tốt, ý của Thái tử phi cũng thế, cho dù là phủ Phụ Quốc công..." Thường Nhuận Chi khẽ cười: "Mặc kệ là ai nhét nàng ta vào, nghĩ đến nàng ta là thuận thế làm, đối với chuyện này cũng là thích nghe ngóng."

Diêu Hoàng nhíu đầu mày.

"Cô nương muốn nói như vậy, ngược lại nô tì cũng cảm thấy, Mạc nữ quan đối với việc đến phủ chúng ta, thật là ngầm vui mừng." Diêu Hoàng nói: "Nô tì nhìn vẻ mặt của nàng ta, ngược lại cũng không lộ ra một điểm oán giận hay không cam lòng."

"A, mặc kệ trong lòng nàng ta nghĩ làm sao..." Thường Nhuận Chi thán cười nói: "Chờ hôm nay A Đồng trở về, biết Thái tử và Sầm Vương tặng người đến, còn không biết sẽ thế nào đây. Nàng ta có thể tiếp tục đợi ở trong phủ chúng ta hay không, cũng chưa biết được."

"Mạc nữ quan ngược lại cũng thôi, dù sao cũng là Thái tử đưa, lại dựa vào lý do tăng thêm nhân thủ đắc lực cho nữ quyến các phủ, coi như quang minh chính đại, mặc dù muốn đuổi đi, cũng phải từ từ nghĩ biện pháp. Nhưng mà Sầm Vương đưa nha hoàn kia tới, gọi là..."

"Tĩnh Lam." Thường Nhuận Chi nói tiếp: "Tên rất dễ nghe."

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy, gọi là Tĩnh Lam." Diêu Hoàng hỏi Thường Nhuận Chi: "Cô nương làm sao tính toán?"

Thường Nhuận Chi vẫy vẫy tay: "Chờ A Đồng trở về, hỏi ý tứ chàng. Bất quá, ta nghĩ hơn phân nửa nha đầu kia chỉ có thể tiếp tục đợi ở hoa phòng làm nha đầu cắm hoa thôi."

"Việc này cũng coi như thanh nhàn." Diêu Hoàng nói.

Thường Nhuận Chi cười: "Thanh nhàn cũng có ý nghĩa nước trong, cũng không biết, nàng ta có thể quý trọng những ngày lành như vậy hay không đây."

Ngụy Tử nghe lời nói lúc trước của các nàng có chút choáng váng đầu, nhưng nghe nhắc tới Tĩnh Lam, đang đứng chổng ngược cũng thấy có hưng trí, nói: "Nô tì cảm thấy, tất nhiên nha đầu gọi Tĩnh Lãm kia không chịu nổi tịch mịch."

"Ngươi lại đã biết?" Thường Nhuận Chi buồn cười nói.

"Nô tì xem thật thật." Ngụy Tử nói: "Nàng ta nếu có thể mặc vào hí phục, lập tức có thể lên đài hát hí khúc! Hơn nữa tuyệt đối xướng làm câu giai."

Thường Nhuận Chi nhất thời "Phốc xuy" một tiếng nở nụ cười, Diêu Hoàng cũng cười theo, vặn một cái lên cánh tay thịt của Ngụy Tử, nói: "Ta nói hai ngày này ngươi làm sao lão nói chuyện gánh hát, cảm tình ngươi là muốn nghe hí? Sửa ngày mai trước cho ngươi xướng một xướng thành không?"

"Ta nào có..." Ngụy Tử hừ hừ, Thường Nhuận Chi cười nói: "Sợ là Hoa Trạch ở trước mặt ngươi nói chuyện gánh hát đi."

https://thuviensach.vn

Gần đây Hoa Trạch đang giúp Lưu Đồng liên hệ người Tây Vực thành lập gánh hát, khó tránh khỏi lúc ở trước mặt Ngụy Tử nói lỡ một hai câu, Ngụy Tử đối với chuyện này đương nhiên cũng để bụng.

"Cô nương cũng trêu ghẹo nô tì!" Ngụy Tử làm bộ hừ nhẹ một tiếng, lại nói: "Nô tì nói thật, ánh mắt Tĩnh Lam, vừa nhìn liền biết là người không an phận. Cô nương vẫn nên cho người nhìn nàng ta chút vẫn tốt mà, đừng cho nàng ta chui chỗ trống."

Thường Nhuận Chi cười gật đầu: "Vậy giao nhiệm vụ này cho ngươi? Nếu để nàng ta chui chỗ trống, ta có thể hỏi tội ngươi đó."

Ngụy Tử vội vàng đáp ứng, nhanh chóng đi sắp xếp người đến hoa phòng giám thị Tĩnh Lam.

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ lắc đầu, Diêu Hoàng cũng cười nói: "Hạ nhân trong phủ Hoàng tử chúng ta, không nói tất cả đều trung tâm, nói vậy cũng không thể tản mạn đến mức có thể để một nha hoàn mới vào phủ chui chỗ trống. Nha đầu kia đúng là quá mức lo lắng."

"Có lo âu, ý thức cũng là việc tốt, lại để nàng ta phái người nhìn chằm chằm đi." Thường Nhuận Chi cười nói, cũng không cầm chuyện này đương hồi sự, vòng vo lại nhắc tới chuyện đích tử Thái tử.

"Thế tử đã đầy tháng, nghe nói yến tiệc trăm ngày cũng bắt đầu trù bị. Thái tử bây giờ mau nhi lập chi năm mới vừa có đích tử, nói vậy yến hội trăm ngày sẽ làm ra một hồi náo nhiệt." Thường Nhuận Chi xoa xoa thái dương: "Ai, thực sợ chuyện tham gia yến hội... Rất phiền phức, ngươi còn không thể không đi."

Diêu Hoàng cười nói: "Đến lúc đó, cô nương đi theo bên cạnh Thụy Vương phi không phải đến nơi sao?"

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ lắc đầu: "Ngươi nghĩ đại tỷ tỷ đến lúc đó có thể thanh nhàn sao? Ta muốn theo nàng, sợ sẽ càng bị người chú ý."

Chính xác, Thụy vương với biệt hiệu "Vương gia mặt sắt" đã triệt để đi tới đại thần, trước mắt đám người quyền quý, Thường Mộc Chi là Thụy vương phi tự nhiên chịu người chú mục. Thường Nhuận Chi nếu ở đại hình trên yến hội liên tục đi theo Thường Mộc Chi, chỉ sợ nữ quyến đến tìm nàng nói chuyện ngày càng nhiều.

Thường Nhuận Chi cùng Diêu Hoàng thương lượng một chút đến lúc đó đưa danh mục quà tặng gì đến phủ Thái tử, lộn xộn nghĩ đến lúc đó có thể tìm chỗ trống trốn tránh người ta nhìn ngó hay không.

Bỗng nhiên, trong đầu Thường Nhuận Chi nghĩ đến một sự kiện.

"Bệ hạ tự mình đặt tên cho đích Hoàng tôn là Lưu Tuân, kỳ danh lấy tự Tuân quốc, lại phong hắn ta làm Thế tử, có thể thấy được sự mong đợi với Thế tử...Nói không chừng chờ Thế tử đầy ba tuổi, xếp thứ tự gia phổ hoàng tộc, Thế tử sẽ được phong làm Hoàng thái tôn."

Thường Nhuận Chi vuốt ve nắp chén trà, nhẹ nhàng nói.

Diêu Hoàng chần chờ: "Tuổi tác Thế tử còn rất nhỏ, sẽ không mau như thế đâu... Lúc đó chẳng phải Thái tử phải đầu vài năm mới lập?"

Thường Nhuận Chi lắc đầu, suy nghĩ một lúc nói: "Thái tử thuở nhỏ tang mẫu, Thuần Khác Hoàng hậu xuất thân dân gian, Thái tử cũng không có ngoại gia nâng đỡ, là do bệ hạ vì bảo vệ hắn ta, chờ cánh chim của hắn ta đầy đặn mới chịu lập làm Thái tử. Nhưng còn Thế tử không giống vậy. Hắn ta phụ mẫu câu toàn, lại là đích tử duy nhất của Thái tử bây giờ, lập hắn ta làm Hoàng thái tôn, hợp tình hợp lý."

"Nhi tử của Thái tử cũng không ít..." Diêu Hoàng nói.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi âm thầm nhún vai.

"Ai nói không phải... Lập hay không lập Hoàng thái tôn, không ở Thái tử, mà ở bệ hạ." Thường Nhuận Chi lắc đầu: "Quên đi, ta | thao tâm cái gì."

Nàng đứng lên, nói: "Ta phỏng chừng hôm nay A Đồng trở về biết Thái tử và Sầm Vương tặng người đến phủ sẽ sinh khí, ta còn phải đi chuẩn bị, buổi tối hôm nay tự mình xuống bếp thăm hỏi chàng."

Diêu Hoàng cười nói: "Cô nương thật sự là hiền thê."

"Đi, bảo phòng bếp mua thêm mấy vĩ tiên hoạt cá đến, A Đồng thích nhất ta làm cá."

Diêu Hoàng lên tiếng đáp, tự mình đi phòng bếp căn dặn hạ nhân.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 169: Đuổi

Editor: Bộ Yến Tử

Thường Nhuận Chi xuống bếp làm ba món ăn từ cá, phân biệt là Canh cá trích đậu hủ, Sóc quế cá và Cá viên già li.

Hai món trước Diêu Hoàng và Ngụy Tử đều quen thuộc, nhưng mà món cuối cùng lại cảm thấy là lạ.

"Hôm nay trúc hương liệu... Cũng có thể cầm đến nấu cơm?" Ngụy Tử chần chờ, hỏi: "Có thể ăn sao?"

Thường Nhuận Chi nói: "Cái này gọi là Già li, nó không phải một loại hương liệu, nó được chế thành từ rất nhiều loại hương liệu hỗn hợp."

Thường Nhuận Chi bóc một viên cá, làm cho bớt nóng mới cắn một ngụm, gật đầu nói: "Mùi vị cũng không tệ."

Ngụy Tử không tin như cũ, Thường Nhuận Chi bóc ra thêm hai cái, để nàng ta và Diêu Hoàng nếm thử mùi vị, nàng ta cũng không dám.

Nhưng mà Diêu Hoàng lại đồng ý, nếm một viên cá.

"Mùi vị... Là lạ." Diêu Hoàng thành thật nói: "Ngược lại không khó ăn."

Tuy là nói như thế, sau khi Diêu Hoàng ăn xong, cũng không nghĩ sẽ tiếp tục ăn viên thứ hai.

Ngụy Tử càng không muốn nếm thử.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ lắc đầu nói: "Quên đi, khẩu vị của các ngươi và ta không giống nhau. Chờ A Đồng trở về, xem chàng có thể yêu thích mùi vị này hay không."

Thường Nhuận Chi đang nói, bên kia nha hoàn vội vàng đến bẩm báo, nói chủ tử đã trở lại.

"A Đồng đã trở lại, cho người bày cơm đi."

Thường Nhuận Chi đi rửa tay, vội vàng chạy tới chủ viện.

Đi được nửa đường thì nhìn thấy Lưu Đồng đi lại đón nàng, Thường Nhuận Chi treo nụ cười trên mặt, vừa mềm mại bước đi thì phát hiện, sắc mặt Lưu Đồng không được tốt lắm.

"Đã xảy ra chuyện gì sao?"

Nàng vội đi tới, Lưu Đồng bắt lấy tay nàng, cao thấp cẩn thận nhìn nàng một phen, sau đó thở phào nhẹ nhõm, nói: "Nàng không sao chứ?"

"Thiếp có thể có chuyện gì chứ?" Thường Nhuận Chi chỉ cảm thấy không hiểu, cầm khăn lau mồ hôi rịn ra trên trán hắn: "Xem chàng đi đường này..."

Lưu Đồng hơi cúi đầu tùy ý nàng lau mồ hôi, Thường Nhuận Chi ôn nhu nói: "Hôm nay thiếp tự mình xuống bếp làm đồ ăn, chàng đến nếm thử."

"Được thôi."

Lưu Đồng vuốt cằm, nắm tay Thường Nhuận Chi đi tới chủ viện, vừa đi vừa nói: "Trong phủ... Không có chuyện gì chứ?"

Bình thường Lưu Đồng hồi phủ, cho tới bây giờ sẽ không hỏi cái này nói cái kia.

https://thuviensach.vn

Từ lúc hai người bọn họ thành thân, hết thảy sự tình trong phủ Hoàng tử, đều là Thường Nhuận Chi định đoạt.

Trong lời nói của hắn rõ ràng có ý tứ thăm dò, bất quá...

Thường Nhuận Chi chỉ cảm thấy buồn cười: "Có thể xảy ra chuyện gì chứ?"

Lưu Đồng không biết nên hỏi tiếp như thế nào.

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ lắc đầu, ôm cánh tay hắn nói: "Chàng có biết?"

"Cái gì?"

"Chuyện Thái tử và Sầm Vương tặng người đến."

"Thái tử và... Sầm Vương sao?" Lưu Đồng dừng bước chân, trừng to mắt nhìn về phía Thường Nhuận Chi: "Sầm Vương cũng tặng người đến hả? Hắn ta tặng người gì đến?"

"Hừm, xem ra chàng chỉ biết Thái tử tặng người đến." Thường Nhuận Chi cười cười.

Lưu Đồng cam chịu.

Thường Nhuận Chi nói: "Sầm Vương tặng một nha đầu xinh đẹp, nói là đã dạy dỗ tốt lắm, cho chàng thu dùng."

Thường Nhuận Chi nói đến đây, nhìn Lưu Đồng một mắt: "Thiếp nhưng là không biết, khi nào thì chàng và Sầm Vương có loại quan hệ 『hảo huynh đệ』 như thế này?"

"Ai cùng hắn ta là hảo huynh đệ." Lưu Đồng phiền chán nói, lại lấy lòng nhìn về phía Thường Nhuận Chi: "Nhưng mà, ta thật sự không biết tại sao

https://thuviensach.vn

Sầm Vương lại tặng người đến... Nàng cho người đưa trở về, cứ nói ta không thích."

"Vậy, nếu hắn ta còn tiếp tục đưa cho chàng..."

"Ta đây tiếp tục không thích."

Thường Nhuận Chi nhất thời "Phốc xuy" cười ra tiếng: "Chàng đó, người còn chưa gặp thì đã đuổi người rồi."

"Ta gặp người Sầm Vương đưa làm chi? Đó không phải muốn ta chậm trễ thời gian à!"

Lưu Đồng hừ một tiếng, dừng một chút lại nói: "Sầm Vương đưa người thì cứ đuổi đi đi, người Thái tử đưa tới cũng đuổi đi luôn. Bằng không người khác nói ta điệu bộ, đuổi người Sầm Vương đưa, nhưng lại thu lưu người Thái tử đưa."

Thường Nhuận Chi nhìn hắn một cái, mới chậm rì rì nói: "Nhưng mà Sầm Vương nói là tặng người cho chàng làm ấm giường hầu hạ chàng, người Thái tử đưa, là nữ quan cho thiếp."

Lưu Đồng phiền chán vặn lông mày, Thường Nhuận Chi xem ở trong mắt, ngoài miệng nói: "Thiếp cũng không thích Mạc nữ quan đó đâu."

Biểu cảm trên mặt Lưu Đồng dừng lại.

"Lúc trước khi định ra hôn sự, thiếp tới phủ Thái tử giao đãi công việc của nữ quan, đã cùng vị Mạc nữ quan này gặp mặt qua. Tướng mạo của nàng ta... Thiếp không thích, vừa nhìn đã biết là người có dã tâm." Thường Nhuận Chi ra vẻ phiền muộn nói: "Dã tâm ngược lại cũng thôi, ai không có chút chí hướng, còn thiếp thì không rõ, nàng ta cầm thiếp ra đối đãi như địch nhân... Lúc ấy thiếp cũng đã không phải là nữ quan phủ Thái tử."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng thấy rùng mình, trong mắt chợt xẹt qua tia tàn nhẫn.

Dư quang trong mắt Thường Nhuận Chi vừa vặn nhìn đến, cơ thể nàng cứng lại một lúc.

"A Đồng." Thường Nhuận Chi gọi hắn, nói: "Chúng ta đưa vị Mạc nữ quan kia trở về thành công sao? Đã nói, phủ cửu Hoàng tử ít người, không cần thiết nữ quan giúp thiếp sửa sang lại nội vụ."

"Đi." Lưu Đồng rõ ràng gật đầu: "Đưa trở về, đừng nghĩ tới a miêu a cẩu gì cũng có thể đưa vào phủ chúng ta, nơi này của chúng ta cũng không phải thiện đường."

Vẻ mặt Lưu Đồng có chút lãnh, nói xong lời này thì bước vào chủ viện.

Thường Nhuận Chi dừng một chút, đi theo.

Bữa tối, Lưu Đồng đảo quang mà qua đồ ăn do Thường Nhuận Chi làm, nhưng khi ăn trên mặt không có bao nhiêu vui vẻ sung sướng, thậm chí còn không chú ý tới món ăn mới mà Thường Nhuận Chi làm.

Đêm đó hắn ở trên giường động tác càng thêm phá lệ sinh mãnh, khi giữ lấy nàng mới chịu tin tưởng nàng còn tồn tại, động tác sau hữu lực hơn động tác trước mà xâm nhập.

Thường Nhuận Chi tận lực đón ý nói hùa với hắn, nhưng đến cùng lực lượng giữa nam và nữ trời sinh cách xa, cuối cùng thật sự mệt đến phát hoảng, bất tri bất giác ngủ mất.

Lưu Đồng gọi nàng vài tiếng thấy nàng không có trả lời, biết nàng đã ngủ say.

Hắn ôm Thường Nhuận Chi đi tắm, tự mình tẩy sạch cơ thể cho nàng, lau khô mỗi một tấc da thịt, mặc quần lót cho nàng.

https://thuviensach.vn

Lúc Thường Nhuận Chi ngủ chỉ ưm vài tiếng, lại nặng nề say ngủ.

Do Tìm Đông gác đêm, lúc hai người đi tắm theo như Lưu Đồng căn dặn, đỏ mặt thay đổi drap giường và đệm chăn mới.

Chờ Lưu Đồng ôm Thường Nhuận Chi từ phòng rửa mặt ra, Tìm Đông đã sớm lui ra ngoài.

Lưu Đồng dè dặt cẩn trọng đặt Thường Nhuận Chi lên giường, dựa vào ánh nến cẩn thận nhìn mặt Thường Nhuận Chi.

Gương mặt nàng vẫn hiện ra màu hồng nhàn nhạt, mi như viễn sơn hàm đại, tiệp như tế sơ nhẹ phẩy, mũi quỳnh khéo léo, cánh môi anh đào, dưới ánh nến nhu hòa mặt khuếch, thái dương còn có chút ẩm ý.

Lưu Đồng nằm nghiêng bên cạnh nàng, tay phải nâng mặt, lẳng lặng nhìn nàng, cảm thụ được hô hấp đều đều của nàng, dần dần theo hô hấp của nàng mà điều chỉnh tần suất hô hấp của mình.

Thật lâu sau, Lưu Đồng mới vươn tay, nhẹ nhàng phủ phủ mặt nàng.

Trơn mềm, nhẵn nhụi, nõn nà giống như dụ hoặc hắn.

Từ lúc bắt đầu gặp nàng, thì hắn vẫn luôn bị dụ hoặc.

Lưu Đồng chậm rãi để sát vào, khẽ hôn lên trán nàng.

"Mạc gia, Mạc gia..." Mắt hắn đột nhiên trầm xuống, gió lốc trong mắt ngưng tụ.

Ngày hôm sau, Thường Nhuận Chi thức dậy muộn.

Khi nàng tỉnh lại, Lưu Đồng đã đi.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi chỉ cảm thấy cả người bủn rủn, bất quá trên người khô ráo sạch sẽ, chắc là đã tắm rửa qua.

Lúc này nàng đói đến phát hoảng, vội gọi Diêu Hoàng tiến vào, nói: "Ta rửa mặt trước, sau đó ăn chút đồ thật sự rất đói bụng."

Diêu Hoàng cười gật đầu, hầu hạ Thường Nhuận Chi rửa mặt đánh răng súc miệng, sau đó bưng cháo và tứ điệp đồ ăn phụ tiến vào.

Thường Nhuận Chi uống một bát cháo mới cảm thấy có khí lực chút đỉnh, lúc này hỏi: "A Đồng đi rồi sao?"

"Sáng sớm cửu điện hạ đã đi rồi." Diêu Hoàng cười trả lời, dừng một chút lại nhìn Thường Nhuận Chi chớp chớp mắt, nhẹ giọng cười nói: "Lúc đi cửu điện hạ có căn dặn, đưa Mạc nữ quan và Tĩnh Lam trở lại phủ Thái tử và phủ Sầm Vương."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 170: Chủ Ý

Editor: Bộ Yến Tử

Thường Nhuận Chi nghe vậy nhất thời nâng mi.

Tuy rằng hôm qua Lưu Đồng tỏ vẻ muốn đuổi người về, nhưng Thường Nhuận Chi không nghĩ tới thế nhưng hắn lại cấp bách muốn đuổi người trở về.

Hơn nữa phương thức đưa trở về, thật sự là đơn giản thô bạo.

"Người đâu? Đuổi về rồi sao?" Thường Nhuận Chi vội vàng hỏi.

Diêu Hoàng lắc đầu: "Còn chưa có, nô tì nghĩ, chờ cô nương tỉnh lại, hỏi qua ý tứ của cô nương." Diêu Hoàng thấp giọng nói: "Nô tì cảm thấy, làm như vậy không ổn lắm."

Mặc dù Diêu Hoàng đối với quyết định của Lưu Đồng không nói hai lời muốn đuổi người trở về thập phần đồng ý, vì thế cũng vì Thường Nhuận Chi mà thấy cao hứng —— điều này chứng minh cửu Hoàng Tử đối với cô nương nhà nàng, ít nhất ở hiện tại là toàn tâm toàn ý.

Nhưng dù sao cứ như vậy tiễn người trở về, thật sự là đánh vào mặt người.

Diêu Hoàng không dám cứ như vậy nghe theo căn dặn của cửu Hoàng Tử tiễn người, cho nên vẫn chờ Thường Nhuận Chi tỉnh lại quyết định.

https://thuviensach.vn

"Đương nhiên không ổn." Thường Nhuận Chi nói: "Hôm qua mới đưa tới người, hôm nay lại bị đưa trở về, Thái Tử và Sầm Vương sẽ nghĩ chàng ra sao?"

Thường Nhuận Chi uống một ngụm trà, đứng dậy đi trở về đi, nói: "Ngụy Tử đâu rồi?"

"Không ở chủ viện, đi ra ngoài." Diêu Hoàng nói tiếp: "Đi hỏi thăm chuyện."

Thường Nhuận Chi nhíu mày, suy nghĩ một lúc mới nói: "Quên đi, ngươi tùy tiện tìm người đi hỏi thăm một chút, có phải Thái Tử đều tặng nữ quan đến các phủ hay không? Hỏi một số Vương phi và Hoàng Tử phi khác đối với những nữ quan này xử lý ra sao."

"Cô nương..." Diêu Hoàng khó xử: "Mới có một ngày, huống chi, Thái Tử không đến nỗi trong vòng một ngày, thì đưa những nữ quan này phân biệt đến các phủ. Nếu muốn tìm hiểu, lúc này thật sự quá sớm."

Thường Nhuận Chi gật đầu: "Cũng đúng, là do ta sốt ruột..."

Chuyện này cầm có thể thật khó làm.

Lưu Đồng muốn tiễn người trở về, nhưng nàng lại không thể không lo lắng hậu quả chuyện đó.

Thái Tử bất mãn, Sầm Vương bất mãn, ngược lại cũng thôi, vốn dĩ Lưu Đồng và bọn họ quan hệ không được thân mật gì, cũng không đến nối đắc tội họ chỗ nào —— Lưu Đồng đi theo Thụy Vương làm việc, đã là võ đài chói lọi cùng Thái Tử, Thái Tử đã sớm bất mãn với Lưu Đồng, cũng không kém một chuyện này.

Điều khiến Thường Nhuận Chi sầu lo là, chỉ sợ chuyện phủ cửu Hoàng Tử đầu một ngày có một nữ nhân được đưa vào cửa, ngày thứ hai đã bị

https://thuviensach.vn

đuổi đi, sẽ truyền ra ngoài.

Đến nay Lưu Đồng chỉ có một Hoàng Tử phi là nàng, phi vị Hoàng Tử Trắc phi còn trống hai vị trí, càng đừng nói tới vị trí có danh phận khác.

Đến lúc đó thực cho Lưu Đồng chiêu một Hoàng Tử Trắc phi trở về, nàng cũng không khóc đi...

Trong lòng Thường Nhuận Chi định xuống như vậy, thay đổi một thân xiêm y đơn giản sau đó trang điểm một phen, gọi Diêu Hoàng trở về phủ An Viễn hầu.

Nàng tính toán hỏi lão thái thái và thái thái cầm quyết định.

Thường Nhuận Chi lâm thời nảy ra ý định trở lại phủ An Viễn hầu, cũng may lúc này tiểu Hàn thị không bận.

Đón người vào phủ, tiểu Hàn thị oán trách nàng: "Ngươi đứa nhỏ này thật sự là, muốn trở về sao không cho người đề cập tới, sớm đến nói một tiếng."

"Nữ nhi đột nhiên nghĩ trở về, thái thái nếu không chào đón, vậy nữ nhi trở về." Thường Nhuận Chi đứng dậy làm bộ phải đi, tiểu Hàn thị cũng không kéo nàng, cười mắng: "Ngươi muốn đi."

"Thái thái bảo nữ nhi đi, nữ nhi ngược lại không muốn đi nữa."

Thường Nhuận Chi vô lại ngồi xuống, chọc tiểu Hàn thị cười không ngừng.

Hai mẹ con nói một lát, Thường Nhuận Chi cho bà ta một ánh mắt, tiểu Hàn thị cho những người khác đi xuống, chỉ để lại bên người đại nha hoàn hầu hạ bà ta.

"Đột nhiên trở về, đã xảy ra chuyện gì sao?" Tiểu Hàn thị thân thiết hỏi.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi cũng không gạt, thuật lại chuyện Thái Tử và Sầm Vương tặng người đến, cũng nói kết quả Lưu Đồng xử lý.

"Mặc dù con rất cao hứng chàng cứ như vậy mà đuổi người đi, nhưng thấy không được tốt lắm, nếu chuyện này mà truyền ra ngoài..." Thường Nhuận Chi thấp giọng nói: "Vả lại, là lo lắng người khác nói A Đồng công nhiên bác bỏ mặt mũi Thái Tử và Sầm Vương, thẳng thừng đánh vào mặt bọn họ, không để Thái Tử vào mắt, cũng không giảng cảm tình huynh đệ; tiếp theo nữa là, sợ người khác đem đầu mâu chỉ hướng con, nói con... Ghen tị."

Tiểu Hàn thị cúi đầu trầm tư, Thường Nhuận Chi nói đến nơi này thì cười một tiếng: "Con ghen tị... Thật sự như thế."

Tiểu Hàn thị ngẩng đầu, vừa bực mình vừa buồn cười: "Ngươi ghen tị ngươi còn tự đắc hả?"

"Chàng không biết con đây ghen tị là được." Thường Nhuận Chi cười cười, nói tiếp: "Con chỉ sợ, chuyện này nếu truyền đến trên đầu người có tâm, có phải hay không thật sự cảm thấy con ghen tị nên gây chuyện, rồi sau đó ban thưởng Trắc phi gì đó cho A Đồng, chèn ép 『khí diễm』 của con... Đến lúc đó người như vậy, mới đẩy đi không xong."

"Ngươi có thể nghĩ vậy coi như ngươi không quá bổn."

Tiểu Hàn thị nở nụ cười, bưng trà nhuận nhuận cổ họng, nhẹ nhàng hỏi Thường Nhuận Chi: "Người còn chưa có tiễn đi?"

"Không có." Thường Nhuận Chi lắc đầu: "A Đồng bảo tiễn bước, con lại cảm thấy cứ như vậy tiễn bước không được tốt, cho nên lúc này tới hỏi thái thái cầm quyết định."

Tiểu Hàn thị vuốt cằm, nói: "Vừa vặn không tiễn bước, vẫn là đừng tiễn bước."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi dừng biểu cảm trên mặt: "Nhưng mà A Đồng nói..."

"Ngươi cần, chính là thái độ của cửu Hoàng Tử." Tiểu Hàn thị nói: "Nhưng mà cụ thể làm việc, ngươi là chủ mẫu, nên do ngươi quyết định."

Thường Nhuận Chi cúi đầu không nói.

Tiểu Hàn thị nhìn nàng một lát, nói lời thấm thía: "Ta coi được, ngươi cũng nghĩ muốn đuổi người đi, miễn cho trong phủ tiến hai cái sinh ra, trộn lẫn những ngày yên ổn của ngươi. Nhưng ngươi cũng đã nói ngươi đố kị, cũng không thể rõ ràng đắc tội Thái Tử, ngươi không thể truyền ra ngoài rồi mang thanh danh ghen tị vào người. Biết không?"

Tiểu Hàn thị đặt chén trà xuống, dừng một lúc lại tiếp tục nói: "Người vào phủ, thì là người trong phủ ngươi, nên bố trí như thế nào, nên điều | giáo làm sao, ngươi chỉ có thể sử dụng thủ đoạn của ngươi. Nha hoàn, không để nàng ta gần thân chủ tử, nàng ta có thể nhấc lên sóng gió gì chứ? Còn về nữ quan kia —— "

Tiểu Hàn thị càng nở nụ cười: "Nếu như Thái Tử đánh vào danh vọng muốn trợ giúp ngươi quản lý sự vụ trong phủ, vậy ngươi cứ giả vờ không hiểu, cho rằng chức nữ quan của nàng ta không có chỗ dùng không phải được rồi sao? Ta nhưng là không nghe nói qua, nữ quan còn muốn thông qua bên người chủ tử. Nếu quả thực nàng ta dám đánh chủ ý tới bên cạnh cửu Hoàng Tử, cửu Hoàng Tử không vừa ý ngươi có thể trực tiếp phát khó lên nàng ta. Thái Tử đưa một nữ quan đến quyến rũ cửu Hoàng Tử... A, lời này truyền ra ngoài, là ai dọa người?"

Thường Nhuận Chi nghe đến hai mắt sáng ngời.

"Mẫu thân nói đúng... Nếu nàng ta dám bám dính theo A Đồng, là nàng ta đuối lý."

https://thuviensach.vn

Tiểu Hàn thị cười lắc đầu: "Ngươi nha, quan tâm sẽ bị loạn. Ngươi cứ chờ xem đi, các Vương phủ và phủ Hoàng Tử khác, hơn phân nửa sẽ cung kính nhận nữ quan Thái Tử đưa, chỉ có tính tình xúc động lại thẳng thắn, mới có thể đưa người trở về."

Tiểu Hàn thị nói đến đó, vẫn thêm một câu: "Nha hoàn kia cũng thôi đi, so với nàng ta, nữ quan kia ngươi cần phải chú ý nhiều một chút."

Thường Nhuận Chi suy nghĩ, nhẹ giọng hỏi: "Mẫu thân lo lắng, nàng ta làm nữ quan đi theo bên người con, cuối cùng có thể cùng A Đồng đụng mặt... Sợ nàng ta thật sự quyến rũ A Đồng?"

Tiểu Hàn thị vuốt cằm, nói: "Thủ đoạn nữ tử quyến rũ nam tử, ùn ùn khó lòng phòng bị. Ngươi cần phải để tâm thật nhiều, phải chú ý nhất cử nhất động của nàng ta."

Tiểu Hàn thị nhíu mày nói: "Đến cùng cũng là cô nương phủ Phụ Quốc công, không biết cô nương này lớn lên thế nào, có phải hay không có chút tương tự cửu Hoàng Tử phi lúc trước..."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 171: Tái Hôn

Editor: Bộ Yến Tử

Bất quá tiểu Hàn thị vừa nói như thế, Thường Nhuận Chi lại quan tâm.

Ở Hầu phủ dùng xong ngọ thiện, Thường Nhuận Chi liền trở về phủ cửu Hoàng Tử.

Nàng gọi Tổng quản Thuyên Đại đến, để ông ta tuyển một nha hoàn cơ trí trong phủ qua hầu hạ Mạc nữ quan.

Thuyên Đại kinh hãi chớp mắt, nói: "Hoàng Tử phi điện hạ, không phải cửu điện hạ đã nói, cho người đuổi người về sao?"

Thường Nhuận Chi lắc đầu: "Người đừng đuổi nữa, chỗ của cửu điện hạ, chờ chàng trở về, ta tự mình nói với chàng."

Tự nhiên Thuyên Đại không có dị nghị, cáo lui, nói đi chọn nha hoàn.

Thường Nhuận Chi gọi ông ta lại, do dự hồi lâu mới hỏi: "Tổng quản có còn nhớ rõ bộ dáng Hoàng Tử phi trước kia lớn lên thế nào không?"

Thuyên Đại thấy kinh ngạc khi Thường Nhuận Chi hỏi vấn đề này, suy nghĩ một lát mới cẩn thận hồi đáp: "Hoàng Tử phi trước kia sau khi vào cửa luôn sống ở nội viện tĩnh dưỡng, tiểu nhân cũng chỉ gặp mặt nàng ta hai ba lần. Tướng mạo của nàng ta... Tiểu nhân cũng không nhớ rõ."

"Vậy thì, trong phủ còn có nha hoàn nào từng gần người nàng ta hầu hạ?" Thường Nhuận Chi tiếp tục hỏi.

https://thuviensach.vn

Thuyên Đại cẩn thận suy nghĩ, trả lời nàng: "Tiểu nhân nhớ được, sau khi Hoàng Tử phi trước vào phủ, người hậu hạ bên cạnh, luôn là nha hoàn từ phủ Phụ Quốc công mang đến. Sau đó, Hoàng Tử phi trước qua đời, những người này cũng trở về phủ Phụ Quốc công."

"... Thì ra là thế." Thường Nhuận Chi gật đầu, khoát tay cho Thuyên Đại đi xuống.

"Cô nương." Diêu Hoàng nhịn không được nói: "Thái thái bất quá chỉ nói như vậy, Mạc nữ quan lớn lên không giống Hoàng Tử phi trước, ngài không cần để ý."

Thường Nhuận Chi lắc đầu, nhẹ cau mày.

Quả thực nàng không có đem chuyện của Mạc nữ quan như một chuyện đã qua, dù sao thì nàng ta cũng mang họ “Mạc”, Thường Nhuận Chi tin tưởng Lưu Đồng cũng sẽ không thể liếc nhìn nàng ta nhiều một cái.

Mặc dù nàng ta lớn lên giống cửu Hoàng Tử phi trước như đúc thì như thế nào? Mạc nữ quan, dù sao cũng không phải là Mạc Tân Trần.

Ở trong trí nhớ Lưu Đồng thân thế của thê tử nguyên phối cơ khổ,

Lưu Đồng liên nàng ta là thật, tất nhiên sẽ không đem phân cảm tình này, chuyển dời đến thứ nữ phủ Phụ Quốc công sau khi qua đời, tìm một người tới thế thân.

Nhưng người có tướng mạo như vậy xuất hiện, sẽ luôn có một ít ảnh hưởng đối với Lưu Đồng.

Buổi chiều sau khi ngủ trưa tỉnh dậy, Thường Nhuận Chi liền hỏi Mạc nữ quan và Tĩnh Lam có động tác gì hay không.

Diêu Hoàng lắc đầu, nói: "Coi như an phận."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi gật đầu, lại hỏi: "Thuyên Đại có tìm người tới hầu hạ Mạc nữ quan?"

"Đang muốn cùng cô nương nói chuyện này." Diêu Hoàng nói: "Thuyên Đại Tổng quản chọn nha hoàn đưa qua, bất quá Mạc nữ quan để các nàng trở lại, Mạc nữ quan nói, nếu cô nương ngài không để ý, không biết nàng ta có thể không dùng nha hoàn."

Thường Nhuận Chi cười mỉm: "Đi đi, như vậy tùy nàng ta. Bất quá phủ Hoàng Tử chúng ta cũng không phải người gì đều có thể tiến vào."

Thường Nhuận Chi nói: "Chỉ cho nàng ta mang một nha hoàn tùy thân hầu hạ, bên cạnh người liền tính. Ta bên này, lại bát hai thô sử nha hoàn cung nàng ta sai dùng."

Diêu Hoàng cười gật đầu, tự đi sắp xếp chuyện này.

Tới thời điểm sắp dùng bữa tối, Ngụy Tử đã trở lại.

Thường Nhuận Chi thấy nàng ta ném miệng, biểu cảm trên mặt nhìn cũng không giống như vui mừng, hỏi: "Làm sao mất hứng? Có phải hay không hỏi thăm chuyện không thuận lợi?"

Ngụy Tử lắc đầu, do dự hạ hồi lâu mới chịu nói: "Cô nương cho nô tì hỏi thăm chuyện, nô tì hỏi thăm... Nô tì không phải vì chuyện này mà mất hứng."

"Vậy vì cái gì?" Thường Nhuận Chi càng thêm tò mò.

Ngụy Tử bĩu môi, ngầm suy nghĩ tốt nửa ngày nói: "Là vì khi nô tì trở về nghe nói hai người kia còn chưa đi, cho nên trong lòng không được thoải mái."

https://thuviensach.vn

Tìm lý do rất tốt, bất quá rõ ràng nàng ta tránh né ánh mắt Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi tựa tiếu phi tiếu nhìn nàng ta: "Ở trước mặt ta còn dám nói dối, có phải hay không lại muốn bị khấu đồ cưới?"

"Cô nương!"

Ngụy Tử chà chà chân, Diêu Hoàng ở một bên nói: "Có chuyện gì ngươi cứ nói đi, ấp a áp úng, ở trước mặt cô nương còn che đậy, ngươi thật muốn bị khấu quang đồ cưới sao?"

Ngụy Tử hừ một tiếng: "Cô nương trêu ghẹo ta cũng không sao, ngươi lại chờ ta trêu ghẹo ngươi ngày đó."

"Tốt lắm, nói mau, chuyện gì làm ngươi thấy mất hứng?" Thường Nhuận Chi hỏi.

Ngụy Tử cúi đầu nhìn dưới mặt đất, nhỏ giọng nói: "Nô tì nghe nói, Phương đại nhân... Muốn thành hôn."

"Phương đại nhân?" Thường Nhuận Chi có chút ngoài ý muốn: "Phương Sóc Chương?"

Ngụy Tử nhẹ nhàng gật đầu.

Thường Nhuận Chi buồn cười nói: "Hắn ta muốn thành thân, không phải là chuyện rất bình thường sao? Ngươi mất hứng cái gì chứ?"

Suy nghĩ một chút, Thường Nhuận Chi hỏi: "Chẳng lẽ hắn ta muốn kết hôn cô dâu, nhà mẹ đẻ hiển hách?"

Ngụy Tử bĩu môi, nói: "Là cô nương nhị phòng phủ Văn Viễn hầu."

https://thuviensach.vn

"Nhị phòng phủ Văn Viễn hầu..." Thường Nhuận Chi nhớ tới ngày ấy nàng thành thân, dường như tam thái thái phủ Trấn Quốc công từng đã vì việc sắp xếp ghế mà cùng tiểu Hàn thị sẵng giọng, nếu nhớ không lầm, lời mà tam thái thái kia nói là ra đầu vì nhị thái thái phủ Văn Viễn hầu.

Thường Nhuận Chi có chút không xác định hỏi: "Cô nương nhị phòng phủ Văn Viễn hầu kia sao?"

"Nhị phòng phủ Văn Viễn hầu chỉ có một vị cô nương không lập gia đình." Ngụy Tử nói: "Vị cô nương kia là thứ xuất, nghe nói liên tục bị nhị thái thái phủ Văn Viễn hầu hiếp bức hướng nam trong đám người được thông qua, muốn dựa vào nàng ta phàn quan hệ. Cho nên thanh danh nàng ta không được tốt."

[Tử: Các nàng có còn nhớ, ả này trước kia có xuất hiện quyến rũ Thụy Vương hay không???]

Ngụy Tử dừng một chút, nhỏ giọng nói: "Dường như vị tào cô nương này đã từng muốn thông đồng với Thụy Vương gia, sau đó Thụy Vương phi trước mặt mọi người lớn tiếng quát cảnh cáo nàng ta một phen, chuyện này mới thôi. Bất quá từ đây, thanh danh nàng ta cũng bị hủy, càng tìm không ra người để gả đi."

Thường Nhuận Chi cũng giật mình nhớ lại, nhị thái thái phủ Văn Viễn hầu khắt khe thanh danh nữ tử thứ xuất, nàng tựa hồ cũng nghe qua một lỗ tai.

"Đã như vậy, hôn sự này của nàng ta làm sao mà định ra?" Thường Nhuận Chi hiếu kỳ hỏi.

Ngụy Tử bĩu môi: "Chuyện đó thì nô tì không rõ ràng."

Thường Nhuận Chi gật đầu, nghe xong chuyện này cũng ném đến một bên, nhìn Ngụy Tử nói: "Chút tin tức nhỏ này cũng nghe qua rồi, chuyện ta

https://thuviensach.vn

dặn dò ngươi làm, ngươi vẫn nên chú tâm chút."

"Nô tì đỡ phải." Ngụy Tử vuốt cằm nói.

Trời tối đen Lưu Đồng mới trở về, sau khi Thường Nhuận Chi cùng hắn dùng bữa tối, mới nói cho hắn biết chuyện không có đuổi người đi.

Nhìn Lưu Đồng cũng không ngoài ý muốn.

Hắn nói: "Ngũ ca nói nếu nàng là người thông minh, sẽ không đuổi người đi..."

Hắn nhìn Thường Nhuận Chi cười: "Ngũ ca quả nhiên chưa nói sai, ở việc này, nàng xử trí ổn thỏa hơn ta rất nhiều."

Thường Nhuận Chi giương giương miệng, đưa cho hắn một chén trà xanh: "Hôm nay chàng lại đi phủ Thụy Vương?"

"Ừm."

Lưu Đồng gật đầu, cười nói với Thường Nhuận Chi: "Đúng rồi, ta cùng ngũ ca hẹn xong rồi, sau ngày có hội chùa, buổi tối chúng ta cùng ngũ ca và ngũ tẩu đi dạo chợ đêm."

Thường Nhuận Chi sửng sốt.

"Lúc trước không phải đã nói với nàng rồi sao?" Lưu Đồng thấy nàng sững sờ, buồn cười nói: "Nàng đã quên?"

"Không có, chính là không nghĩ tới... Chàng còn nhớ trong lòng." Thường Nhuận Chi ngượng ngùng cười, sờ sờ mũi.

Lúc ấy Lưu Đồng ước hảo muốn cùng đi với Thụy Vương, Thường Nhuận Chi cũng theo bản năng ném việc này sau đầu. Ngược lại không nghĩ tới Lưu Đồng thật sự đúng ước hẹn Thụy Vương đi chung...

https://thuviensach.vn

"Nhuận Chi?"

Lưu Đồng gọi nàng hai tiếng, Thường Nhuận Chi mới hồi phục tinh thần, mộc ngơ ngác hỏi: "Cái gì?"

"Làm sao lại thất thần." Lưu Đồng nói thầm một câu, cười nói: "Ta hỏi nàng nước ấm đã chuẩn bị tốt chưa, ta muốn đi tắm. Hôm nay cùng ngũ ca đi khu vực săn bắn phi ngựa, có chút mệt mỏi."

Thường Nhuận Chi vội đứng lên, phân phó hạ nhân chuẩn bị tất cả dụng cụ tắm rửa.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 172: Tương

Editor: Bộ Yến Tử

Thường Nhuận Chi không biết hôm nay Thụy Vương và Lưu Đồng nói cái gì, sau khi trở về Lưu Đồng trừ bỏ bắt đầu nhấc lên chuyện không đuổi người đi, cũng chưa nói tới hai người kia.

Dường như coi các nàng không tồn tại.

Ngày hôm sau hắn không có việc gì, sáng sớm sau khi luyện kiếm một lát, thì ở lại trong phủ cùng Thường Nhuận Chi.

Vương Bảo Cầm bên kia, nữ chưởng quầy đã cùng nàng ta gặp mặt, thập phần vừa lòng với nàng ta. Bây giờ Vương Bảo Cầm đã ở cửa hàng trang sức phụ cận thuê một chỗ ở, hai ngày nay đang đặt mua một ít nhu yếu phẩm sinh hoạt.

Hai hài tử Tiêu Đường và Tiêu Ương Ương như cũ ở tại phủ cửu Hoàng Tử, chờ Vương Bảo Cầm dàn xếp tốt, lại đón bọn chúng qua đó.

Vương Bảo Cầm cũng coi như thượng đạo, mỗi ngày đều sẽ để Đoạn Nhu Nam dẫn hai hài tử tới thỉnh an Thường Nhuận Chi, nói mấy câu nói.

Đoạn Nhu Nam tựa hồ đối với Thường Nhuận Chi cũng không có đại ý sợ hãi, có đôi khi cũng ở một bên nói cắm vào.

Hôm nay lúc Đoạn Nhu Nam dẫn hai huynh muội Tiêu thị đến, Lưu Đồng đang ở đây.

https://thuviensach.vn

Đoạn Nhu Nam dẫn hai hài tử quy củ hàng lễ với hai người, Thường Nhuận Chi cười nói: "Ngồi đi, đã dùng đồ ăn sáng rồi?"

"Hồi Hoàng Tử phi điện hạ, đã dùng." Đoạn Nhu Nam nhỏ giọng nói, Lưu Đồng nhìn nàng ta một cái, nở nụ cười: "Nhìn ngươi mập hơn một chút."

Đoạn Nhu Nam có chút ngượng ngùng, kéo kéo bên hông mình.

Thường Nhuận Chi cười nói: "Trời bắt đầu nóng lên, cũng là thời điểm làm thêm hai bộ xiêm y cho người trong phủ."

Đoạn Nhu Nam càng ngượng ngùng: "Để cửu điện hạ và Hoàng Tử phi điện hạ chê cười..."

Thường Nhuận Chi nói câu không ngại: "Vốn là chuyện cần phải làm, hôm nay vừa nghĩ tới."

Thường Nhuận Chi cho Diêu Hoàng đi thông tri sư phụ cửa hàng cắt may vội tới người trong phủ tùy cơ ứng biến, lại nhìn nhìn huynh muội Tiêu thị thành thật đợi ở một bên, cười nói: "Cũng phân biệt cho hai hài tử này hai bộ đồ mới."

Tiêu Đường và Tiêu Ương Ương vội dập đầu hành lễ với Thường Nhuận Chi.

"Đừng dùng đại lễ như vậy, mau đứng lên." Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ than một tiếng.

Hai hài tử này tướng mạo quả thực không tầm thường, có thể đại khái vì xuất thân hương dã, cha chết mẹ bỏ đi, mặc dù đến kinh thành có Vương Bảo Cần nhận nuôi dưỡng, khó trách có cảm giác ăn nhờ ở đậu, cho nên biểu hiện tương đối nao núng, có vẻ hẹp hòi.

https://thuviensach.vn

Hỏi qua sinh hoạt của hai hài tử trong phủ, tiểu nha hoàn tiến vào bẩm báo: "Hoàng Tử phi, Mạc nữ quan đến."

Trên mặt Thường Nhuận Chi vẫn là tươi cười.

Mạc nữ quan đến phủ nhậm chức nữ quan, tự nhiên là muốn mỗi ngày đến trước mặt Thường Nhuận Chi "Điểm mão". Chẳng qua Thường Nhuận Chi không nghĩ tới nàng ta mau như thế liền bắt đầu thích ứng "Nhân vật" của nàng ta.

Dùng dư quang quét Lưu Đồng một mắt, Thường Nhuận Chi nói: "Cho nàng ta vào đi."

Đoạn Nhu Nam dắt hai hài tử đứng qua một bên.

Mạc nữ quan bước đi thong dong, mặt hàm mỉm cười, hơi hơi cúi đầu sải bước tới cửa, trong suốt hạ bái với Thường Nhuận Chi: "Nữ quan Mạc thị, gặp qua cửu Hoàng Tử phi."

Nàng ta chậm rãi ngẩng đầu, nhìn thấy Lưu Đồng ở một bên nên sửng sốt, lại nhanh chóng cúi đầu nói: "Gặp qua cửu điện hạ."

Từ lúc nàng ta vào thì Thường Nhuận Chi liên tục chú ý vẻ mặt Lưu Đồng, cho nên nàng tinh tường bắt giữ khi Mạc nữ quan ngẩng đầu nhìn hắn, trên mặt hắn chợt lóe qua kinh ngạc.

Tâm Thường Nhuận Chi hơi trầm xuống.

"Mạc nữ quan làm sao lại đến?" Mặc kệ trong lòng nghĩ làm sao, trên mặt Thường Nhuận Chi vẫn là bất động thanh sắc.

Mạc nữ quan trả lời: "Vi thần làm nữ quan, tự nhiên nên vì Hoàng Tử phi phân ưu."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi giật giật khóe miệng, nở nụ cười nói: "Vậy tình huống trong phủ, ngươi đều rõ ràng?"

Mạc nữ quan ôn nhu nói: "Hoàng Tử phi thứ tội, vi thần vừa tới, còn không rõ ràng..."

Nói xong Mạc nữ quan nhìn nhìn Đoạn Nhu Nam cùng huynh muội Tiêu thị bên người nàng ta, trên mặt chợt lóe lên nghi hoặc.

Từ lúc nàng ta vào phủ cửu Hoàng Tử, tuy rằng áo cơm nơi ở đều chưa nhận bạc đãi, cũng mặc kệ nàng ta hỏi làm sao, hạ nhân trong phủ cửu Hoàng Tử đều sẽ không cùng nàng ta lắm miệng.

Không đem tình huống trong phủ cửu Hoàng Tử sờ rõ ràng, nàng ta cũng không dám ở trong phủ cửu Hoàng Tử dạo loạn.Cho nên nàng ta không biết Đoạn Nhu Nam và huynh muội Tiêu thị là ai, chỉ đoán trắc huynh muội Tiêu thị có phải hay không là nữ nhân cửu Hoàng Tử.

Nhưng tuổi này cũng không giống, huống chi lúc trước nàng ta cũng không nghe nói qua cửu Hoàng tử có nữ nhân...

Thường Nhuận Chi thu hết nghi hoặc của nàng ta vào trong mắt, cũng không tính toán giải thích nghi hoặc cho nàng ta.

Nàng ôn ôn cười, nói: "Nếu còn không rõ ràng, vậy chờ Mạc nữ quan hiểu rõ ràng tình huống trong phủ trước, lại đến trước mặt ta trực đi."

Thường Nhuận Chi nhìn về phía Diêu Hoàng, nói: "Ngươi đi theo bên người Mạc nữ quan, nàng ta nếu có gì nghi vấn, ngươi thay nàng ta giải đáp."

Diêu Hoàng hiểu ý, gật đầu nói: "Nô tì đã biết."

https://thuviensach.vn

Nói xong, Diêu Hoàng liền đi gần Mạc nữ quan, cười nói: "Mạc nữ quan mời."

Mạc nữ quan biểu hiện đại khí thong dong, sau khi hành lễ cho Lưu Đồng và Thường Nhuận Chi, liền theo Diêu Hoàng ra ngoài.

Lưu Đồng bưng trà, chậm rì rì uống một ngụm, mâu sắc hơi trầm xuống.

Đoạn Nhu Nam nhìn hai vị chủ tử tựa hồ là có việc muốn nói, nên mang huynh muội Tiêu thị tính toán cáo lui.

Vừa muốn mở miệng, Diêu Hoàng mới xuất môn lại đi vòng vèo trở về, cho Thường Nhuận Chi cái ánh mắt, tiến đến bên tai nàng thấp giọng nói: "Tĩnh Lam đến, cố ý muốn gặp cửu điện hạ."

Thường Nhuận Chi cảm thấy trong lòng phiền chán, nghe xong thì cười lạnh nói: "Nàng ta muốn gặp liền cho nàng ta gặp, thực sự tự coi mình là chủ tử sao? Đuổi nàng ta đi, không gặp!"

Lưu Đồng nghe vậy kỳ quái nói: "Cái gì không gặp?"

"Tiểu mĩ nhân Sầm Vương đưa muốn gặp chàng, làm sao, chàng muốn gặp?" Thường Nhuận Chi tức giận nói.

Lời này nói ra, Lưu Đồng còn chưa có lên tiếng, Đoạn Nhu Nam ở một bên lại sợ tới mức lui về sau một bước, "Phanh" một tiếng đụng vào tú đôn phía sau nàng ta.

[Có mờ ám!]

"... Đây là xảy ra chuyện gì?" Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ nói.

Đã thấy sắc mặt Đoạn Nhu Nam tái nhợt, tựa hồ bỗng chốc lại về tới bộ dáng lần đầu tiên Thường Nhuận Chi thấy nàng ta, run run rẩy rẩy nói:

https://thuviensach.vn

"Hoàng, Hoàng Tử phi, nô tì, nô tì dẫn Đường Đường và Ương Ương trước, đi về trước..."

Thường Nhuận Chi chỉ cảm thấy hành vi cử chỉ của nàng ta đột nhiên trở nên cổ quái, bất quá nàng cũng không miệt mài theo đuổi, nghe nàng ta nói muốn đi cũng không ngăn cản, khoát tay nói: "Đi thôi."

Đoạn Nhu Nam lập tức hành lễ, dẫn huynh muội Tiêu thị vội vã bước đi, lại đi rất vội vàng.

Thường Nhuận Chi nhìn thẳng Lưu Đồng: "Gặp sao?"

Lưu Đồng buồn cười lắc đầu, nói: "Dấm chua của phu nhân lớn như vậy, vi phu cũng không dám gặp tiểu mĩ nhân. Không có gặp hay không, để nàng ta có xa lắm không đợi rất xa đi."

Thường Nhuận Chi không ổn định, "Phốc xuy" nở nụ cười.

Rồi sau đó nàng liền nâng cằm, tựa tiếu phi tiếu nhìn Lưu Đồng, cũng không nói chuyện.

Nhận thấy Thường Nhuận Chi nhìn chăm chú, Lưu Đồng nhìn về phía nàng cười hỏi: "Đều không gặp nàng ta, nàng còn nhìn ta làm cái gì?"

"Xem chàng soái." Thường Nhuận Chi vui đùa một câu, Lưu Đồng thấp giọng ho: "Đừng đánh thú, đến cùng xảy ra chuyện gì?"

Thường Nhuận Chi bĩu môi, cũng không cùng hắn quanh co, nói thẳng: "Không gặp người Sầm Vương đưa ngược lại cũng thôi, bất quá mới vừa rồi chàng thấy Mạc nữ quan, vẻ mặt có chút không đúng..."

Lưu Đồng nhíu mày, Thường Nhuận Chi nâng mi: "Thường ngày chàng thấy nhiều hấp dẫn, cũng không phải vẻ mặt này."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng sờ sờ cằm, nghiêm túc nói: "Ừ, xem ra nàng thật sự là ghen tị."

Thường Nhuận Chi hừ nhẹ một tiếng.

Lưu Đồng buồn cười nói: "Sáng tinh mơ, toan mùi vị thật lớn."

"Thành thật khai báo, đừng nói năng ngọt xớt." Thường Nhuận Chi đến gần Lưu Đồng, nhẹ nhàng nắm lỗ tai hắn: "Nói mau."

Lưu Đồng cười cười, lúc này mới nhẹ giọng nói: "Là có chút ngoài ý muốn. Mạc nữ quan này lớn lên..."

Hắn tựa hồ không biết hình dung làm sao, Thường Nhuận Chi liền tiếp lời hắn nói: "Cùng cửu Hoàng Tử phi trước giống nhau?"

https://thuviensach.vn

Chương 173: Kinh Chứng

Đối với việc này Lưu Đồng cũng không phủ nhận.

"Đúng là có chút giống, dù sao cũng mang họ Mạc, một nhà sở ra."

Lưu Đồng dừng một lúc lâu: "Vừa rồi không cẩn thận nhìn thấy, lại vội vàng nên ta cảm thấy có năm phần tương tự."

Thường Nhuận Chi hừ một tiếng: "Không cẩn thận nhìn, lần sau lại cẩn thận nhìn."

"Ta nhìn nàng ta làm chi." Lưu Đồng cười nói, một lát sau ý cười lại thu liễm, thấp giọng không thể nghe thấy nói một câu.

"Nàng ta họ Mạc cũng phối."

Hắn cho rằng Thường Nhuận Chi không có nghe, nhưng Thường Nhuận Chi nghe được thật thật.

Bất quá Thường Nhuận Chi làm bộ như không có nghe thấy, cùng Lưu Đồng trộn vài câu, kéo mở đề tài này.

Có Lưu Đồng ở cùng, Thường Nhuận Chi cảm thấy thời gian qua rất mau.

Đuổi Mạc nữ quan cùng Tĩnh Lam đi, cũng không làm nàng sốt ruột hay không dễ chịu gì, thời gian một ngày trôi qua rất nhanh.

https://thuviensach.vn

Ban ngày ngày hôm sau Mạc nữ quan lại muốn đến nơi này của nàng "Điểm mão", bất quá lúc đó Lưu Đồng đã rời đi.

Thường Nhuận Chi không biết Mạc nữ quan đối với chuyện này có tiếc nuối hay không, bất quá nhìn nàng ta một bộ đích xác muốn hảo hảo hiểu biết sự vụ trong phủ cửu Hoàng Tử, cũng thật làm nàng không thoải mái.

Thật vất vả tiễn người đi, Thường Nhuận Chi ấn trán bản thân, nói: "Nàng ta đây là muốn bò lên ta bất thành? Sau này chẳng lẽ mỗi ngày đều phải đi lại?"

"Ai bảo nàng ta là nữ quan." Diêu Hoàng bất đắc dĩ nói, tiến lên tiếp nhận tay, giúp Thường Nhuận Chi kìm chỗ Thái Dương.

Thường Nhuận Chi nhắm mắt lại nói: "Nàng ta bây giờ như vậy, ta ngược lại tình nguyện Thái Tử trực tiếp đưa nữ nhân tới. Như vậy cũng dễ đối phó chút..."

Diêu Hoàng khẽ thở dài.

Dừng một chút, Thường Nhuận Chi hỏi nàng ta: "Ngày hôm qua nàng ta có hỏi cái gì không?"

"Có." Diêu Hoàng nói: "Sau đó nô tì theo nàng ta đi chỗ kia, Mạc nữ quan hỏi Đoạn cô nương cùng huynh muội Tiêu Đường là ai. Nô tì cũng nói. Nàng ta còn cười nói, cho rằng huynh muội Tiêu Đường là con nối dòng của cửu Hoàng Tử."

Thường Nhuận Chi lãnh xuy một tiếng.

Bỗng nhiên, nàng mở to mắt ngồi thẳng thân thể, nghi hoặc nói: "Nói tới Đoạn Nhu Nam... Hôm qua biểu hiện của nàng ta có chút kỳ quái."

https://thuviensach.vn

Diêu Hoàng thu tay, suy nghĩ nói: "Cô nương chỉ là, chuyện sau khi nàng ta nghe được Tĩnh Lam muốn gặp cửu Hoàng Tử, bị dọa?"

Thường Nhuận Chi gật đầu, cẩn thận hồi tưởng, nói: "Không đúng, lúc đó nàng ta bị dọa, là vì ta nhìn A Đồng nói, tiểu nữ nhân mà Sầm Vương đưa muốn gặp chàng..."

Thường Nhuận Chi nhìn về phía Diêu Hoàng: "Trọng điểm cần phải nói không ở chỗ tiểu mĩ nhân, mà ở chỗ Sầm Vương."

"Sầm Vương..."

Diêu Hoàng nhíu lông mày: "Nếu không, nô tì đi hỏi thăm Đoạn cô nương một chút?"

Thường Nhuận Chi lắc đầu thở dài: "Nàng ta lá gan nhỏ, lại mẫn cảm như vậy, sợ là ngươi còn chưa có hỏi xong, nàng ta liền xảy ra chuyện."

Nói đến đó, ma ma bên Nhàn Lạc viện tới bẩm báo, nói Đoạn Nhu Nam sinh bệnh, cả người nóng lợi hại, xin chỉ thị Thường Nhuận Chi muốn mời đại phu hay không.

Thường Nhuận Chi đứng lên nói: "Còn ở đó hỏi cái gì, nhanh đi mời đại phu. Diêu Hoàng, cùng ta đi Nhàn Lạc viện."

Khi đuổi tới Nhàn Lạc viện, Đoạn Nhu Nam đã nằm ở trên giường.

Nha hoàn hầu hạ Đoạn Nhu Nam khó xử ngăn cản Thường Nhuận Chi tiến vào: "Hoàng Tử phi điện hạ vẫn là đừng vào, tránh để bệnh khí của Đoạn cô nương lay qua cho ngài..."

Thường Nhuận Chi chỉ có thể dừng chân, không khỏi trách cứ nha hoàn: "Đang êm đẹp, sao lại sinh bệnh?"

https://thuviensach.vn

"Nô tì cũng không hiểu..." Nha hoàn rất là ủy khuất: "Hôm qua sau khi Đoạn cô nương trở về tâm thần không yên, nô tì thấy không thích hợp, khuyên nàng đi ngủ sớm, không nghĩ tới hôm nay thức dậy, Đoạn cô nương tựu thành như vậy."

Thường Nhuận Chi nhíu mày.

Đây là đột nhiên bị dọa, cho nên mới sinh bệnh?

Thường Nhuận Chi không khỏi thở dài, xoay người thấy Tiêu Đường và Tiêu Ương Ương sợ hãi đứng bên góc tường, bả vai nhỏ nhắn rụt lại, vừa thấy cũng là bộ dáng kinh hách.

Lòng Thường Nhuận Chi không khỏi mềm nhũn, vẫy tay cho bọn chúng lại gần, hỏi: "Hai huynh muội các ngươi sao lại đứng ở chỗ này?"

Tiêu Đường nhỏ giọng nói: "Đoạn di sinh bệnh, cháu và muội muội sợ hãi..."

Nói đến mặt sau, thanh âm càng nhỏ.

Hai hài tử này đến kinh thành đầu nhập vào thân thúc thúc của bọn chúng, không nghĩ tới thân thúc thúc đã chết vài năm trước, bây giờ đi theo Vương Bảo Cầm, nói vậy trong lòng cũng lo sợ bất an. Hiện tại Vương Bảo Cầm không ở bên cạnh, lúc đó tới giờ chỉ có Đoạn Nhu Nam ở cùng bọn chúng. Đột nhiên Đoạn Nhu Nam sinh bệnh, bọn chúng sợ hãi cũng là chuyện bình thường.

Thường Nhuận Chi nghĩ vậy lại thở dài, cong hạ thắt lưng ôn nhu nói với chúng: "Không quan hệ, một lát đại phu tới, xem bệnh cho Đoạn di các ngươi, mở phương thuốc, Đoạn di các ngươi uống thuốc, rất nhanh có thể tốt lên."

https://thuviensach.vn

Tiêu Đường gật đầu, nắm tay Tiêu Ương Ương, cắm rụt chặt xuống bả vai, không dám tiếp tục nói chuyện cùng Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ, chỉ có thể để nha hoàn của Đoạn Nhu Nam trước dẫn bọn chúng đi xuống.

Một lát sau, đại phu được mời vào.

Sau một phen hỏi chẩn, đại phu nói Đoạn Nhu Nam chấn kinh quá độ, chính là chi chứng kinh giật mình.

Mở phương thuốc, đại phu nói thẳng với Thường Nhuận Chi: "Sợ tắc tinh lại, lại tắc thượng tiêu đóng, đóng tắc khí còn, còn tắc hạ tiêu trướng, cố khí chuyến về. Vị cô nương này cực dễ dàng chấn kinh dọa, tuy là có thể dùng bổ ích thận khí chi dược liệu, cường tráng phế phủ khí, nhưng chung quy chỉ trị phần ngọn, không thể nhổ căn nguồn bệnh này. Thứ lão phu nói thẳng, tâm bệnh, còn cần tâm dược."

Thường Nhuận Chi nói cảm tạ đại phu, thanh toán chẩn kim, nhìn Đoạn Nhu Nam ngủ ở trong phòng nhíu mày trầm tư.

Đến cùng thì Đoạn Nhu Nam đang sợ cái gì?

Sầm Vương?

Nàng ta là một nha hoàn thông phòng của cửu Hoàng Tử, vì cái gì e ngại Sầm Vương?

Thường Nhuận Chi nghĩ mãi không xong, phân phó nha hoàn chiếu cố Đoạn Nhu Nam cho tốt, cách Nhàn Lạc viện trở về chủ viện.

Đoạn Nhu Nam luôn luôn an nhàn trong viện, cho nên nàng ta sinh bệnh hay không, cũng sẽ không ảnh hưởng đến sự tình phủ cửu Hoàng Tử.

https://thuviensach.vn

Nửa buổi chiều Lưu Đồng trở về, kích động muốn Thường Nhuận Chi thu thập cùng hắn buổi tối đi dạo hội chùa, du chợ đêm.

Nhận thấy Thường Nhuận Chi hưng trí không cao, Lưu Đồng thân thiết hỏi: "Xảy ra chuyện gì vậy? Đi chơi nàng không mở lòng?"

"Không phải..." Thường Nhuận Chi lắc đầu, nói tới chuyện Đoạn Nhu Nam sinh bệnh, giọng điệu nghi hoặc nói: "Thiếp cảm thấy nàng ta chính là nghe được danh hào Sầm Vương, cho nên mới bị dọa."

Cơ thể Lưu Đồng bất động, Thường Nhuận Chi quay đầu nhìn hắn, nói: "Đại phu nói, tâm bệnh còn phải trị bằng tâm dược, nhưng mà nàng ta sinh bệnh từ đâu thiếp cũng không biết... Không tốt khi hỏi nàng ta trực tiếp, sợ lại dọa nàng ta vỡ mật thì biết làm sao đây."

Lưu Đồng trầm ngâm một lát nói: "Nàng ta sợ Sầm Vương, thì không nên ở trước mặt nàng ta nhắc tới Sầm Vương. Cũng chỉ có thể như vậy."

"Hả?" Thường Nhuận Chi biết vậy nên kinh ngạc, vội hỏi Lưu Đồng: "Chàng có biết vì sao nàng ta lại sợ Sầm Vương không?"

"Không biết." Lưu Đồng lắc đầu, nắm vai Thường Nhuận Chi, nói: "Bất quá, vẫn có nghe đồn, Sầm Vương có chút ham mê không tốt. Ta đánh giá, có phải nàng ta biết chuyện gì đó của Sầm Vương hay không. Gan nàng ta nhỏ như vây, cho nên sợ đến bây giờ, cũng biến thành bộ dáng nao núng nhát gan. Chuyện liên quan tới Sầm Vương, chỉ có thể sau này chú ý chút, đừng cho nàng ta nghe được danh hào Sầm Vương."

Thường Nhuận Chi nhíu nhíu mày, nhỏ giọng hỏi: "Sầm Vương có ham mê không tốt gì vậy?"

"Ta đây cũng không biết." Lưu Đồng lắc đầu, nói: "Ta cùng với Sầm Vương lại không có giao tình gì, nghe đồn cũng không tiện đi hỏi thăm

https://thuviensach.vn

không phải sao? Đến cùng thì hắn ta có ham mê gì không tốt, cũng không chuẩn đếm không xong."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt
www.dtv-ebook.com

Chương 174: Điển Cố

Editor: Bộ Yến Tử

Lưu Đồng đã nói như vậy, Thường Nhuận Chi muốn hỏi lại cũng thấy không tiện.

Lui một vạn bước, mặc dù Sầm Vương thật sự có ham mê không tốt gì đó, nói vậy sẽ gắt gao bịt lại.

Càng không thể vì một tú nữ dân gian như Đoạn Nhu Nam mà bị công chi ở chúng.

Thường Nhuận Chi ngầm than, nói: "Chuyện liên quan đến Sầm Vương, vậy Đoạn Nhu Nam... Cũng chỉ có thể như vậy."

Trong khoảng thời gian ngắn nàng có chút trầm mặc, Lưu Đồng vỗ vỗ sau lưng nàng, nói: "Chuẩn bị nhanh đi, đừng để ngũ ca và ngũ tẩu chờ chúng ta."

Thường Nhuận Chi trở về thay đổi một thân xiêm y tầm thường xuất môn, tận lực mặc ngắn gọn.

Hai người xuất môn xem như là du ngoạn, cũng không dẫn nhiều người, chỉ mang theo một hạ nhân hầu hạ tùy thân.

Lo lắng chuyện tạo dựng cơ hội cho Hoa Trạch và Ngụy Tử có thể ở chung nhiều thêm một chút, Thường Nhuận Chi cho Diêu Hoàng ở lại phủ Hoàng Tử, dẫn Ngụy Tử xuất môn.

https://thuviensach.vn

Thụy Vương và Thụy Vương phi chờ ở ngã tư, hai phu thê cũng ăn mặc giống hệt như phú quý dân chúng bình thường.

Nhìn thấy Thường Nhuận Chi, lúc này Thường Mộc Chi bỏ qua Thụy Vương, kéo cánh tay muội tử nhà mình.

Sau khi Thường Nhuận Chi hành lễ cho Thụy Vương, Thường Mộc Chi liền kéo nàng đi tới đằng trước.

Thụy Vương cùng Lưu Đồng dừng ở phía sau.

Không bao lâu, khoảng cách giữa hai huynh đệ và hai tỷ muội liền kéo ra.

Thường Nhuận Chi hỏi Thường Mộc Chi: "Làm sao mà đại tỷ tỷ không dẫn ba chất nhi cùng đi?"

"Bọn chúng còn quá nhỏ, dẫn đi xem không được, quái làm cho người ta quan tâm." Thường Mộc Chi cười cười, lại hơi thu nụ cười trên mặt lại, hỏi Thường Nhuận Chi: "Nữ quan phủ Thái Tử đưa tới, ở trong phủ của muội có thành thật?"

Thường Nhuận Chi cảm thấy kinh ngạc vì sao Thường Mộc Chi lại hỏi vấn đề này.

"Chẳng lẽ nữ quan phủ Thụy Vương, không an phận?" Thường Nhuận Chi hỏi.

Thường Mộc Chi cười lạnh, không trực tiếp trả lời, chỉ nói: "Kỹ xảo này của Thái Tử, quả thực khiến cho tỷ thấy rất xấu xa."

Nàng ta nhìn về phía Thường Nhuận Chi, nói: "Chức vị nữ quan, kinh Thái Tử lại làm ầm ĩ như thế này, về sau đều lấy cớ đưa cơ thiếp tới các

https://thuviensach.vn

phủ khác. Thật sự là một chức nữ quan rất tốt, bỗng chốc biến thành chướng khí mù mịt."

Thường Mộc Chi dừng một lúc, lại nói: "Nữ quan đưa đến phủ của muội, còn là người bên phủ Phụ Quốc công... Thái Tử thật sự là có rắp tâm bất lương."

Thường Nhuận Chi chỉ có thể cười cười, an ủi nàng ta: "Tạm thời nàng ta còn vén không dậy nổi sóng gió gì."

"Nghe nói người nọ cùng cửu Hoàng Tử phi trước có điểm giống nhau, mặc kệ như thế nào, muội vẫn nên giám sát thật chặt chẽ." Thường Mộc Chi nói.

Thường Nhuận Chi gật đầu.

Thường Mộc Chi lại cùng nàng nói, nữ quan đến phủ nàng ta làm sao lắc lư đến trước mặt Thụy Vương nói chuyện, nói xong khó tránh khỏi mịt mờ mắng Thái Tử mấy câu.

Thường Nhuận Chi không biết tình hình cụ thể phủ Thụy Vương, nên không tiện mở miệng.

Nghĩ đến Thụy Vương phi bất quá là ở trước mặt Thường Nhuận Chi càu nhàu, nói qua liền cho qua, nhưng mà lại nhắc tới một chuyện khác.

"Phương Sóc Chương và phủ Văn Viễn hầu định ra việc hôn nhân, muội có nghe nói không?"

Thường Nhuận Chi kinh ngạc hỏi: "Đại tỷ tỷ cũng quan tâm chuyện này?" Nàng bất đắc dĩ nói: "Phương gia kia muội đã sớm không thèm để ý tới, đại tỷ tỷ không cần nhìn chằm chằm Phương gia."

https://thuviensach.vn

"Xem ra muội đã biết." Thường Mộc Chi cười nói: "Tỷ chỗ nào nhìn chằm chằm Phương gia, tỷ là nhìn chằm chằm phủ Văn Viễn hầu đó."

Thường Nhuận Chi giật mình: "Đúng vậy, muội nghe nói cô nương phủ Văn Viễn hầu định ra việc hôn nhân, lúc trước còn muốn ở trước mặt Thụy Vương thông qua... Sau đó bị đại tỷ tỷ cho đuổi đi."

Thường Mộc Chi che miệng cười: "Xem lời muội nói này, cái gì gọi là bị tỷ cho đuổi đi chứ? Nói tỷ giống như hung thần ác sát."

Bất quá nàng ta cũng không phủ nhận.

"Tỷ là sợ nàng ta tà tâm không chết, hoặc là nói, đích mẫu của nàng ta tà tâm không chết, cho nàng ta chui chỗ trống, cho nên mới nhìn chằm chằm nàng ta." Thường Mộc Chi thở dài: "Chính là tỷ không nghĩ tới, kết quả nàng ta lại được cọc hôn sự như thế."

Thường Nhuận Chi nghe rõ ràng ý tứ trong lời của nàng ta, dường như cọc hôn sự này còn có điển cố.

Thường Nhuận Chi suy nghĩ một lúc lâu mới lên tiếng nói: "Nếu tào cô nương kia là người cường ngạnh, gả đến Phương gia, ngược lại không tính là chuyện xấu gì."

"Há chỉ không phải chuyện xấu, nàng ta đây là được đền bù mong muốn."

Thường Mộc Chi xuy cười một tiếng, nhẹ giọng nói với nàng: "Từ trước tỷ cảm thấy cô nương kia ở dưới tay thủ hạ đích mẫu kiếm ăn, nhìn rụt rè sợ hãi, giống như con thỏ nhỏ dè dặt cẩn trọng, nhất định là bị đích mẫu tha mài thành như vậy, còn từng đồng tình với nàng ta."

Nói đến đây, Thường Mộc Chi hừ lạnh: "Nào biết, đó cũng không phải tiểu cừu bị bắt nạt gì hết."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi hiếu kỳ hỏi: "Chẳng lẽ là sói đội lốt cừu?"

Thường Mộc Chi bật cười, nhẹ nhàng vỗ vỗ muội tử nhà mình, nói: "Nói là sói ngược lại cũng không tính, nàng ta cũng không phải sói ngoan độc."

Thường Mộc Chi dừng một chút, nói: "Sau khi tỷ đuổi nàng ta đi, cho người nhìn chằm chằm nàng ta. Kết quả muội đoán thử xem? Tỷ phát hiện, thứ nữ này sống ở phủ Văn Viễn hầu, cũng không tính có bao nhiêu sai. Ít nhất ăn no mặc ấm, không chịu khắt khe gì. Nhưng làm người ta bồn chồn là, quan hệ nữ quyến truyền nhiều nhất, đó là đồn đãi đích mẫu nàng ta khắt khe thứ xuất tử nữ. Mà mỗi khi nàng ta xuất hiện tại trước mặt nữ quyến các phủ, chính là bộ dáng đáng thương hề hề, bị ủy khuất rất lớn..."

Thường Mộc Chi thở dài: "Sau đó tỷ mới lĩnh ngộ được, hóa ra là do nàng ta giả vờ. Quả thực nhị thái thái phủ Văn Viễn hầu là người vụng về, thứ nữ này muốn minh trong được đồng tình, ngầm còn chưa có chịu thiệt."

Thường Nhuận Chi nghe vậy cười nói: "Này cũng là nàng ta thông minh. Bất quá nếu nói tiếp, để thứ nữ gấp gáp đi thông đồng nam tử quyền quý, lúc đó chẳng phải nhị thái thái đích mẫu phủ Văn Viễn hầu làm được chuyện này sao?"

"Nói là nói như thế không sai, cho nên mặc dù tỷ đối với nàng ta nhìn không vào mắt, nhưng cũng không nhiều ý kiến." Thường Mộc Chi nói: "Ngược lại tào cô nương này cũng coi như thuận thế mà làm. Đích mẫu nàng ta để nàng ta thông đồng với nam tử quyền quý, nếu là thành, đương nhiên nàng ta cũng được lợi; nếu bất thành, nói đến nói đi không phải là đích mẫu nàng ta sai lầm sao? Nàng ta là một tiểu cô nương, có ai lại đi trách móc nàng ta nặng nề chứ?"

Thường Nhuận Chi gật đầu, nói: "Đại tỷ tỷ nói nhiều như thế, còn chưa nói cọc hôn sự này nàng ta đoạt được bằng cách nào?"

"Muội tò mò hả?" Thường Mộc Chi cười hỏi.

https://thuviensach.vn

"Đại tỷ tỷ đã nói, muội đương nhiên tò mò." Thường Nhuận Chi cũng không già mồm cãi láo, rõ ràng thừa nhận.

Thường Mộc Chi liền đem sự tồn tại của cọc hôn sự này và chấn động của nàng ta kể lại đầu đuôi.

"Tào cô nương kia bị đích mẫu của nàng ta sai sử, trong mối quan hệ nữ quyến đều đã có tiếng. Lời nói không xuôi tai, nhà ai sẽ cưới nàng ta là người không thanh danh trở về? Sau này đích mẫu của nàng ta cũng hiểu được, cuối cùng cũng chú ý tới vấn đề thanh danh của mình, lại muốn vãn hồi chút thanh danh cho mình, cho nên bắt đầu tích cực tìm của hôn nhân tốt cho thứ nữ đó."

Thường Mộc Chi cười lắc đầu: "Cho nên tỷ mới nói nhị thái thái phủ Văn Viễn hầu vụng về... Đều đến phần thượng, cũng không ý thức được là do thứ nữ kia thiết kế bà ta, còn ba ba nghĩ vì thứ nữ tìm cửa hôn sự tốt để vãn hồi thanh danh của mình."

Thường Nhuận Chi cũng cười theo.

"Sau đó thì sao?" Nàng hỏi.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 175: Nội Tuệ

Editor: Bộ Yến Tử

"Chuyện sau đó, không phải do vị nhị thái thái này tả hữu. Nếu không có tỷ cho người nhìn chằm chằm thứ nữ kia, sợ là cũng không biết, nàng ta thế nhưng còn có thủ đoạn như vậy."

Thường Mộc Chi nhẹ giọng nói: "Tỷ phỏng chừng, vị Tào cô nương này chỉ sợ là tự mình coi trọng Phương đại nhân, nàng ta thăm dò hành trình mỗi ngày của Phương Sóc Chương, biến đổi phương pháp cùng Phương Sóc Chương tạo một cái ngẫu ngộ, ở trước mặt Phương Sóc Chương trộn lẫn mặt thục, bước đầu tạo ấn tượng tốt."

"Đương nhiên, bằng điểm giao tình này, hôn sự của hai người bọn họ không có khả năng thành. Thế là nàng ta đi bước thứ hai —— không nhận thức được ảnh hưởng nhị gia phủ Văn Viễn hầu, cũng chính là phụ thân nàng ta, để ông ta giao hảo với Phương Sóc Chương."

"Kế tiếp, thời điểm Phương Sóc Chương lui tới phủ Văn Viễn hầu nhiều lên, tự nhiên cùng nàng ta lui tới vài lần."

Nói đến nơi này, Thường Mộc Chi dừng một chút, nói tiếp: "Tào cô nương cố ý để Phương Sóc Chương nhìn thấy nàng ta bị đích mẫu răn dạy làm khó dễ, bởi vậy kích phát sự đồng tình cùng trìu mến của Phương Sóc Chương."

Thường Nhuận Chi chau mày: "Thương hương tiếc ngọc à."

https://thuviensach.vn

Thường Mộc Chi gật đầu, nói tiếp: "Tiến triển đến bước này, cảm tình của Phương Sóc Chương đối với nàng ta, có khả năng nảy sinh chút biến hóa. Cho nên kế tiếp nàng ta liền bắt đầu bước mấu chốt nhất."

Thường Mộc Chi nhẹ giọng nói: "Nàng ta thiết kế Phương Sóc Chương cùng nàng ta độc thân ở tửu lâu uống rượu say."

"Lá gan nàng ta lớn như vậy à, chưa xuất giá liền cùng Phương Sóc Chương..." Thường Nhuận Chi biết vậy nên kinh ngạc.

Đã thấy Thường Mộc Chi lắc đầu: "Không phải. Phương Sóc Chương uống say, nàng ta sắp xếp đưa hắn ngủ lại phòng khách tửu lâu, cũng không có ở lâu."

"Vậy..." Thường Nhuận Chi nghi hoặc: "Làm như thế có ý nghĩa gì?"

"Đương nhiên là có." Thường Mộc Chi nói: "Mấu chốt ngay tại đó, đêm đó, nàng ta không trở lại phủ Văn Viễn hầu."

Thường Nhuận Chi nghe đến mức hồ đồ.

Thường Mộc Chi tinh tế phân tích cho nàng: "Sự thật là không xảy ra chuyện gì hết, nàng ta cũng chém đinh chặt sắt nói, chuyện gì cũng không có xảy ra. Nhưng mà nàng ta một đêm không về, người phủ Văn Viễn hầu xem ra, nhất định là đã xảy ra chuyện gì đó. Hỏi tối đó nàng ta đã đi đâu, nàng ta lại mân chết môi không nói chuyện."

Thường Mộc Chi cười lạnh: "Nàng ta lại một lần nữa lấy tư thái kẻ yếu đứng trước mặt mọi người, khiến người ta ngờ vực, nhục mạ, lại thủy chung giống một cây thúy trúc thẳng tắp đứng thẳng... Phương Sóc Chương xem ở trong mắt, muội cảm thấy trong lòng hắn ta nghĩ sao?"

"Chắc là cảm thấy, nàng ta kiên cường làm cho tự đáy lòng người ta thưởng thức?"

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi đăm chiêu.

"Phương Sóc Chương làm người đa nghi, nàng ta càng phủ nhận đêm đó không có ở cùng Phương Sóc Chương, Phương Sóc Chương sẽ càng cảm thấy nàng ta đang nói dối. Càng là nàng ta nói không nên lời một đêm kia nàng ta ở đâu..." Thường Nhuận Chi nói: "Nhưng là một đêm kia đến cùng nàng ta đi đâu? Trốn đi? Vì cái gì?"

Thường Nhuận Chi cảm thấy khó có thể lý giải, Thường Mộc Chi nói: "Đó cũng là chỗ lợi hại của nàng ta."

Thường Mộc Chi nói: "Nàng ta không có nói cho người khác biết đêm đó nàng ta đi nơi nào, ngược lại là thời điểm cùng Phương Sóc Chương ở một chỗ, cùng Phương Sóc Chương nói, nàng ta đi tới trước mộ phần nương nàng ta."

Thường Nhuận Chi há miệng thở dốc: "Đi tế điện tổ tiên?"

Thường Mộc Chi gật đầu, lại lắc đầu: "Nàng ta nói như vậy, nhưng đến cùng có đi tế điện tổ tiên hay không... A, trời mới biết."

Thường Nhuận Chi nháy mắt mấy cái: "Sau đó thì sao?"

"Sau đó? Phương Sóc Chương nói muốn nhận trách nhiệm với nàng ta, đi phủ Văn Viễn hầu cầu hôn. Nhị thái thái không đáp ứng, nhưng nhị gia phủ Văn Viễn hầu lại thống khoái đáp ứng." Thường Mộc Chi nói: "Vì thế, thanh danh nhị thái thái phủ Văn Viễn hầu lại hỏng rồi —— người khác đều truyền, nói bà ta đè nặng thứ nữ không để người ta thành thân lập gia đình, cố ý tha mài thứ nữ, muốn đem thứ nữ ngao thành lão cô nương."

Thường Mộc Chi nói xong ẩn tình cọc hôn sự này, nhìn về phía Thường Nhuận Chi nói: "Tỷ ở bên cạnh ngược lại không bội phục nàng ta, thủ đoạn này của nàng ta, phàm là nhị thái thái phủ Văn Viễn hầu hơi thông minh

https://thuviensach.vn

một chút, cũng không đến nỗi liên tục bị nàng ta nắm mũi dắt đi. Tỷ bội phục nàng ta, là năng lực tính kế nhân tâm của nàng ta."

Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng vuốt cằm: "Ngay từ đầu đã tính kế đích mẫu, kế tiếp thì tính kế Phương Sóc Chương... Nàng ta xác thực có nội tuệ."

"Nàng ta tính kế đích mẫu còn có Phương Sóc Chương cũng thôi đi, khó được nàng ta còn có thể tính kế đến cha ruột của mình." Thường Mộc Chi nói: "Nàng ta tính kế, để Phương Sóc Chương giao hảo cùng nhị gia phủ Văn Viễn hầu... Tâm tư và tài năng sắp xếp có bao nhiêu kín đáo mới làm được?"

Thường Nhuận Chi không khỏi gật đầu, trong lúc nhất thời lại cảm thấy không dám tế tư.

Tào cô nương này, đúng là thông minh khi nắm chắc nhân tâm...

Nghĩ vậy, nàng không khỏi suy đoán, chờ vị Tào cô nương này vào cửa, ở Phương phủ cùng Tô Nguyên Mi đánh lôi đài, không biết ai sẽ tốt hơn?

Phía trước hai tỷ muội trò chuyện, phía sau hai huynh đệ đã nói xong chuyện.

Tuy rằng nói chuyện cũng không giống nhau.

"Phụ hoàng trước muốn gọt tước vị phủ An Quốc công và phủ Văn Viễn hầu." Thụy Vương cùng Lưu Đồng chậm rãi đi tới, vừa đi vừa nói: "Từ trước đến nay phủ An Quốc công an phận trung quân, còn phủ Văn Viễn hầu, thật sự thì Tào gia này không có nhân tài gì, mắt nhìn thấy gia tộc muốn điêu tế, ngược lại cũng không đủ gây sợ hãi."

Lưu Đồng trầm tư nói: "Phủ An Quốc công ngược lại cũng thôi, phủ Văn Viễn hầu... Thật có thể ngoan ngoãn nhận gọt tước? Mặc dù Tào gia người

https://thuviensach.vn

ta không có làm sao tiếp xúc qua, ngược lại cũng nghe qua chút việc của bọn họ, chỉ sợ khối xương cốt này cắn không được tốt."

"Thánh chỉ nếu hạ, bọn họ cũng không dám kháng chỉ." Thụy Vương nói: "Từ lúc đăng cơ phụ hoàng bắt đầu kế hoạch gọt tước, cho tới bây giờ cuối cùng muốn bắt đầu hành động ... Mấy năm trước khi Tiên đế hoăng thệ(*) đã gọt phủ An Viễn hầu, có tiền lệ này, nếu phủ Văn Viễn hầu là người thông minh, nên biết giống như phủ An Viễn hầu, ngoan ngoãn lĩnh thánh chỉ, tìm một con đường khác."

[Tử: Hoăng thệ: có nghĩ là chết, qua đời. Nhưng đa phần từ này để chỉ mẫu nghi thiên hạ qua đời, không biết tại sao truyện này lại để vậy. Thường thường vua một nước chết gọi là băng hà mà???]

Lưu Đồng trầm mặc.

Thụy Vương nhìn về phía hắn nói: "Xảy ra chuyện gì?"

Lưu Đồng giương mắt nhìn Thụy Vương, nhẹ giọng nói: "Vẫn luôn cảm thấy phụ hoàng bắt đầu động thủ gọt tước, là vì dọn sạch chướng ngại vật tương lai Thái Tử đăng cơ. Tương lai người làm quan đều là môn sinh thiên tử, vậy lúc tân đế đăng cơ, số lượng người ủng lập tân đế, không phải đám thế gia đại tộc quyền quý có thể so sánh được."

Thụy Vương cười cười, nói: "Như vậy cũng tốt, thế lực thế tộc hào cường quá lớn, đối với Đại Ngụy chúng ta cũng nhiều cản tay."

Lưu Đồng nói: "Nhưng mà đây đều là vì Thái Tử."

Thụy Vương chỉ cười không nói.

"Ngũ ca, chuyện gọt tước này, phụ hoàng sẽ không cho huynh đi làm chứ?" Lưu Đồng nhịn không được hỏi: "Phụ hoàng ở trước mặt huynh lộ ra

https://thuviensach.vn

ý tứ này, chẳng lẽ thật sự tính toán cho huynh đi làm loại chuyện đắc tội với người sao?"

"Cũng có khả năng đó." Thụy Vương nói: "Ai bảo ta có biệt hiệu là Vương gia mặt sắt truyền ra đĩnh vang dội."

Lưu Đồng nhấp mím môi.

"Được rồi, loại chuyện này luôn muốn có người đi làm. Làm được xinh đẹp, ngược lại cũng có thể xem là một chuyện tốt."

Đối với chuyện này Thụy Vương xem đĩnh mở, ném đề tài này qua một bên không nói, bắt đầu trêu ghẹo Lưu Đồng: "Nghe nói Sầm Vương tặng cho đệ một tiểu mĩ nhân, thế nào?"

Lưu Đồng nghiêng đầu trừng Thụy Vương một mắt: "Ngũ ca đừng đánh thú đệ."

"Xem vẻ mặt này của đệ, đối với tiểu mĩ nhân không để bụng." Thụy Vương cười cười, ý có điều chỉ nhìn Lưu Đồng nói: "Nghe nói Sầm Vương không chỉ tặng người cho mình đệ, từ thất hoàng đệ đến thập ngũ hoàng đệ, hắn ta đều tặng tiểu mĩ nhân qua đó."

"Đệ phỏng chừng các hoàng tẩu và đệ muội đều mắng sau lưng hắn ta." Lưu Đồng nhún vai nói: "Ngũ ca, huynh nói hắn ta đến cùng muốn làm gì?"

"Mượn sức người." Thụy Vương nhàn nhàn cười nói: "Các đệ muội oán trách hắn ta, nhưng mà các đệ đệ, hơn phân nửa đều rất vui vẻ với lễ vật mà hắn ta đưa."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 176: Hội Chùa

Các nữ nhân tán gẫu là việc nhỏ trong khuê trung.

Các nam nhân để mắt, cũng là từ nhỏ gặp đại, nói việc triều đình.

Nói đến Thái Tử, Lưu Đồng lại có chuyện để nói.

"Ngũ ca, cuối cùng thì đệ vẫn cảm thấy Chúc Vương bị phụ hoàng răn dạy, rồi sau đó bị phát hiện tâm tật, bắt đầu tĩnh dưỡng, dường như đi lại phá lệ gần gũi cùng với Thái Tử."

Mi tâm Lưu Đồng nhíu lại: "Thái Tử luôn luôn tiến đến phủ Chúc Vương thăm hỏi Chúc Vương, một ít dược liệu trân quý cũng phê thành phê hướng đưa tới phủ Chúc Vương."

Thụy Vương vuốt cằm nói: "Ta cũng nghe nói."

"Như là vì biểu hiện mối quan hệ huynh đệ hữu ái chi tình, đệ cảm thấy Thái Tử không đến nỗi diễn trò tới mức này." Lưu Đồng sầu lo nói: "Có phải Chúc Vương đã đầu nhập vào trướng Thái Tử hay không?"

Thụy Vương cười cười.

"Hơn phân nửa là vậy. " Hắn ta nói: "Chúc Vương tính tình táo bạo, làm việc lỗ mãng xúc động, bây giờ lại có tâm tật, chỉ sợ cũng muốn cùng Thái Tử làm đối, cũng không có năng lực kia."

Thụy Vương dừng một chút, nói: "Huống chi hắn ta cũng đã đạt thành giao dịch gì đó cùng Lỗ gia Duyện Châu, chúng ta không biết. Bây giờ Lỗ

https://thuviensach.vn

gia ngã, hắn ta muốn tìm chỗ dữa vững chắc khác cùng đường ra, cũng không khó lý giải."

"Nhưng mà... Vì sao lại là Thái Tử?" Lưu Đồng nghi hoặc: "Kỳ Vương cũng tốt, Lễ Vương cũng tốt, ít nhất Chúc Vương bên ngoài đều không đắc tội bọn họ. Nếu là có thể cùng một số trong bọn họ đi đến cùng nơi, đệ còn cảm thấy bình thường chút. Nhưng mà hắn ta cố tình vài lần tam phiên qua lại với Thái Tử."

Thụy Vương cười như chuyện đương nhiên.

"Hắn ta nghĩ dựa vào, cũng phải dựa vào người nguyện ý cho hắn ta dựa vào mới được."

Lưu Đồng vừa nghĩ liền hiểu rõ : "Ngũ ca là nói, Thái Tử cũng đối Chúc Vương cầu tốt?"

Thụy Vương gật đầu, tạm dừng một lát nói: "Sau khi Thái Tử tự kiềm chế chân bỏ lệnh cấm, làm việc càng cẩn thận, xử lý hướng sự có vẻ bó tay bó chân rất nhiều, thái nửa giờ giữa, hắn ta đa dụng ở chỗ tìm ra niềm vui cho phụ hoàng... Có lẽ chính hắn ta cũng phát hiện, đám vương đệ không phục hắn ta, mối quan hệ giữa chư vị Hoàng tử cùng hắn ta cũng không hoàn toàn tín nhiệm. Sinh ra cảm giác nguy cơ, đúng là bình thường."

Thụy Vương nhìn Lưu Đồng: "Việc ở Duyện Châu, Thái Tử cùng Chúc Vương coi như đồng bệnh tương liên. Thái Tử bắt lấy cơ hội này, thu Chúc Vương về dưới trướng, cũng là chuyện trong dự kiến."

Lưu Đồng lặng im không nói.

Thụy Vương suy nghĩ một chút bỗng nhiên cười nói: "Chuyện Thái Tử đưa nữ quan cho các phủ, trả thù là hắn ta trong khoảng thời gian này, là động tác lớn nhất."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng xuy cười ra tiếng.

"Cười cái gì?"

"Cười hắn ta đường đường là một Thái Tử, thế nhưng dùng loại thủ đoạn không lên được mặt bàn."

Lưu Đồng nhớ tới vị "Mạc nữ quan" mà mình gặp trong phủ, trong mắt chợt lóe qua tia hung ác.

Không ngờ lại vừa vặn bị Thụy Vương nhìn thấy.

"Bên ngoài là mang theo hảo ý của Thái Tử, ngầm bên trong sẽ có động tác gì, quả thực cần phải chú ý. Bất quá ——" Thụy Vương nghi hoặc nói: "Đó dù sao cũng là việc nội viện của nữ tử, sao ta cứ thấy đệ giống như có ác ý thật lớn với nữ quan trong phủ của đệ vậy?"

"Phủ Phụ Quốc công đưa người ——" Lưu Đồng nói vừa khỏi miệng, nhất thời ngừng lại.

Thụy Vương tiếp lời: "Ta biết là người phủ Phụ Quốc công đưa, ngũ tẩu đệ còn nói thầm cùng ta, nói nữ quan kia có diện mạo tương tự Hoàng Tử phi trước, nói sợ đệ sẽ xem trọng nàng ta. Nhưng dù sao chuyện này không phải một nữ tử như nàng ta có thể quyết định, không có Thái Tử và phủ Phụ Quốc công ở phía sau chỉ đạo, nàng ta có thể đến trước mặt đệ lắc lư sao... Đệ cũng đừng giận chó đánh mèo lên một tiểu nữ tử."

[Tử: Nói thì hay lắm! Huynh mà biết sự thật Thái tử và người nhà đó đối xử với đệ đệ mình, không biết huynh còn trầm ổn vậy không à?]

Lưu Đồng lặng im xem như đáp ứng, Thụy Vương sâu sắc nhận thấy, dường như nội tâm Lưu Đồng không bình tĩnh giống như biểu hiện trên mặt hiện tại mà hắn ta thấy.

https://thuviensach.vn

Bốn người rất nhanh đi tới chợ đêm.

Hội chùa đang tiến hành, ai ai tễ tễ bán hàng rong đem này cùng nơi địa phương phân cách thành vài điều nói, âm thanh cổ nhạc, âm thanh thét to không dứt bên tai.

Tỷ muội Thường thị đều tự về cạnh phu quân mình.

Lưu Đồng nắm tay Thường Nhuận Chi, cùng nàng giảng hội chùa sẽ có tiết mục phấn khích, kéo nàng đi ăn đồ ăn vặt trên các gánh bán hàng rong.

So với Lưu Đồng, Thụy Vương có vẻ vững vàng hơn rất nhiều, cùng Thường Mộc Chi đi theo phía sau hai người Lưu Đồng, sân vắng lững thững giống như xuyên qua trong đám người.

"Ngũ ca, huynh cũng ăn!" Lưu Đồng cười quay đầu nói.

Thụy Vương lắc đầu, cười nói: "Các đệ ăn đi, ta và ngũ tẩu đệ đã dùng bữa tối mới đi."

Lưu Đồng nhỏ giọng nói thầm với Thường Nhuận Chi: "Ngũ ca đối với việc ăn uống không kén chọn, nhưng huynh ấy rất để ý xuất xứ đồ ăn có sạch sẽ hay không. Huynh ấy nhất định là cảm thấy thức ăn bên ngoài không sạch sẽ, cho nên mới không ăn."

Thường Nhuận Chi cũng che miệng nhỏ giọng cười nói: "Đại tỷ tỷ từ nhỏ chính là người quy củ, chưa từng ăn thử qua những nơi bán đồ ăn vặt như vầy. Vừa vặn, phu xướng phụ tùy."

Lưu Đồng cười cười: "Người quy củ phu xướng phụ tùy, chúng ta không giảng quy củ như bọn họ, cũng phải phu xướng phụ tùy."

Thường Nhuận Chi hừ nhẹ, âm thầm kháp bấm nội sườn thịt mềm trên cánh tay hắn.

https://thuviensach.vn

Đội ngũ múa sư vừa đi qua, đám người đều đi theo đội múa sư tiến về phía trước, bốn người Lưu Đồng cũng bị người | đổ trước tễ, cực chẳng đã đi theo đội múa sư.

Lưu Đồng che chở cho Thường Nhuận Chi, thiếu mắt nhìn tiền phương, nói với Thụy Vương: "Phía trước có tửu lâu, chúng ta tới chỗ đó nghỉ ngơi một chút?"

Thụy Vương tự nhiên không có ý kiến.

Rất nhanh, bốn người bị đụng đến cửa tửu lâu, tập trung nhìn vào, thấy trong tửu lâu y hương tấn ảnh, nữ tử ăn mặc bại lộ.

Thường Nhuận Chi đánh hắt xì, nhẹ giọng nói với Lưu Đồng nói: "Mùi son phấn rất đậm... Nơi này là thanh lâu hả?"

Lưu Đồng xấu hổ gật đầu.

Thụy Vương nói: "Chúng ta ở trong đại đường ngồi nghỉ một lát cũng được, cho đủ bạc, chắc không thành vấn đề."

Bốn người vừa nói xong, vào tửu lâu.

Trong tửu lâu không sai biệt lắm đều đã ngồi đầy người, càng là dựa vào vị trí mở cửa sổ ven đường, người đã ngồi đầy.

Thấy có khách đến, lập tức có hai vị cô nương tươi cười đi tới, đầu tiên là đánh giá Thụy Vương cùng Lưu Đồng, có lẽ là đang bình định bọn họ có thể tiêu phí nhiều bạc hay không, xác định hai vị này ăn mặc không tệ, chắc là người có tiền, sau đó mới chuyển mắt đến trên người tỷ muội Thường thị.

Trong đó một nữ mở miệng ngữ điệu xin lỗi nói: "Hai vị phu nhân, nơi này không phải là nơi các ngươi có thể đi vào..."

https://thuviensach.vn

Viên Thanh ở phía sau Thụy Vương đưa lên một thỏi bạc, nói: "Chủ tử cùng phu nhân nhà ta ở sảnh đường nghỉ ngơi một lát, sẽ không ở lâu."

"Này..." Nữ tử phe phẩy nhung phiến, khó xử nói: "Cũng không phải tiểu nữ không nói tình lý, chính là các lão gia và thiếu gia vào nơi này vốn tìm hoan mua vui thoải mái, hai vị phu nhân dung mạo xuất chúng, nếu bị khách nhân hiểu lầm thậm chí mạo phạm... Lâu chúng ta không thể đắc tội qua."

Lời nữ tử này nói quả thực có đạo lý, Thường Mộc Chi nói với Thụy Vương: "Nếu không, vẫn là tìm một nơi khác đi? Dù sao một lát sau, người bên này đều đi qua, nói vậy trên đường cũng không còn chật chội."

Thụy Vương gật đầu, nhìn Lưu Đồng.

Lưu Đồng cũng nói: "Ngũ tẩu nói hữu lý. Muốn thực sự kia không trường nhãn, cũng là phiền toái."

Bốn người tính toán rời khỏi nơi này.

Vừa xoay người, liền nghe được tiếng tranh cãi chợt phát ra trên lầu, xen lẫn thanh âm bát đĩa rơi xuống đất té toái.

Trong đại đường nhất thời yên tĩnh, tất cả mọi người đều nhìn lên lầu.

Thời gian yên tĩnh trong nháy mắt, bỗng nhiên, lan can trên lầu bay ra một người, "Phanh" một tiếng, thẳng tắp rơi xuống dưới lầu.

Sau một lát tĩnh mịch, kỹ nữ trong lâu bỗng dưng phát ra tiếng thét chói tai.

"Giết người rồi!!!"

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 177: Án Mạng

Tiếng thét chói tai này phảng phất như giọt nhập du oa trong nước lạnh, oanh một tiếng, toàn bộ kỹ lâu đều nổ tung.

Nam nhân quần áo không chỉnh tề trên lầu các vội vàng chạy ra khỏi phòng, các nữ nhân che ngực nhô đầu ra xem náo nhiệt.

Người nhát gan liên tục thét chói tai, người gan lớn để sát vào xem.

[Tử: Ghét nhất những đứa như vầy. Có cái quái gì cũng hét ầm lên, rối tinh rối mù.]

Đám kỹ nữ hoang mang lo sợ, Lưu Đồng vỗ vỗ tay Thường Nhuận Chi, tiến lên hai bước nhìn nhìn, ngồi xổm xuống đưa tay thử dò xét hơi thở của hắn ta, một lát sau quay đầu lại lắc đầu nói với Thụy Vương: "Tắt thở."

"Vương gia..." Thường Mộc Chi xuất thân là nữ tử khuê trung, lại chưa từng sử quá thủ đoạn dơ bẩn trong hậu trạch, nói vậy là lần đầu thấy có người chết trước mắt mình, không khỏi quanh thân phát run.

Thụy Vương nắm tay nàng ta kéo vào trong ngực, nói mấy câu trấn an nàng ta, lại nhìn nữ tử vừa khuyên bọn họ rời khỏi, trầm giọng: "Còn không báo quan?"

"Báo, báo quan?"

Nữ tử trừng lớn mắt, Thụy Vương vuốt cằm nói: "Mạng người đó, chẳng lẽ kỹ lâu các ngươi còn dám giấu diếm?"

https://thuviensach.vn

"Không dám, đương nhiên không dám!"

Nữ tử vội xua tay, lúc này mới tỉnh thần, lập tức đi tìm tú bà trong lâu.

Do có người chết, quanh thân người chết cũng không có ai dám tới gần, ngược lại không phá hư hiện trường.

Thụy Vương ngẩng đầu lên nhìn nơi người này bay ra trên lầu hai, xông lên mặt giơ giơ cằm.

Lưu Đồng hiểu ý, vén áo bào, cấp tốc chạy vội lên trên.

Đi đến thang lầu trung ương hắn mới nhớ tới Thường Nhuận Chi còn ở đó, nhất thời dừng chân quay đầu.

Thường Nhuận Chi nhìn hắn cười cười, phẩy phẩy tay ra ngoài, tỏ vẻ nhường hắn chạy nhanh.

Lưu Đồng cười thầm, lúc này mới tiếp tục chạy lên lầu.

Thụy Vương nghiêng đầu nhìn về phía Thường Nhuận Chi, nói: "Cửu đệ vội chính sự, không thể lo lắng muội, cửu đệ muội không cần oán trách đệ ấy."

Thường Nhuận Chi lắc đầu nói: "Sẽ không."

Nàng dừng một chút, chần chờ nói: "Bất quá, án mạng chết người, tiếp tục ở lại đây có phải không được tốt hay không?"

Thụy Vương gật đầu, nói: "Chờ cửu đệ đi xuống, chúng ta đi."

Rất nhanh Lưu Đồng đã đi xuống, sắc mặt ngưng trọng, bước chân rất nhanh.

"Ngũ ca." Hắn trầm giọng nói: "Phòng trên lầu còn có một người chết."

https://thuviensach.vn

Động tác trên mặt Thụy Vương dừng lại: "Không có?"

"Không có."

"Cái gì không có?" Thường Mộc Chi cả kinh nói: "Người giết người đâu?"

Lưu Đồng lắc đầu.

Thường Nhuận Chi nói: "Thứ nhất, là người dưới lầu này cùng người trên lầu nọ phát sinh tranh chấp, cùng chết. Thứ hai, chính là có người thứ ba, giết hai người, sau đó chạy mất."

"Hỏi tú bà một chút sẽ biết." Thụy Vương nói.

Nữ tử đi tìm tú bà vội vã chạy ra ngoài lâu, đi ngang qua đám người Thụy Vương vội nói: "Mụ mụ bảo ta tìm người đi báo quan —— "

"Chờ một chút!" Lưu Đồng gọi nàng ta lại nói: "Giữa phòng trên lầu còn có một người chết."

"Cái gì?!" Nữ tử nhất thời kinh hãi.

Lưu Đồng tiếp tục hỏi: "Vị khách giữa phòng kia là ai?"

Nữ tử lắc đầu nói không biết, Lưu Đồng chỉ có thể để nàng ta đi trước tìm người báo quan.

"Chuyện này sợ là phức tạp."

Lưu Đồng nói khẽ với Thụy Vương nói: "Người dưới lầu này nhìn là ngã chết, nhưng đến cùng có phải vậy hay không còn phải chờ khám nghiệm tử thi mới biết được, nhưng mà người trên lầu nọ..."

"Người trên lầu nọ như thế nào?" Thụy Vương hỏi.

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng mím môi, để sát vào bên tai Thụy Vương, thấp giọng thì thầm.

Thụy Vương trừng lớn mắt: "Lời này là thật?"

Lưu Đồng vuốt cằm.

Thụy Vương suy nghĩ một lúc nói: "Nói như thế, lúc đó nhất định có người thứ ba ở đây..."

"Đệ cũng nghĩ như thế, nhưng mà, nhưng mà có thể ở trong thời gian ngắn như vậy chạy trốn, người này nhất định có chút bản sự."

Lưu Đồng nhìn thoáng qua trên lầu, lúc này, người trong kỹ lâu cũng phát hiện, không biết dưới lầu ngã chết người, trên lầu cũng đã chết người.

Nhất thời âm thanh ồn ào lớn hơn nữa.

"Ngũ ca, chúng ta phải đi trước sao?" Lưu Đồng hỏi.

Thụy Vương vuốt cằm, nói: "Đi trước đi, một lát phủ Kinh Triệu sẽ phái người tới."

Lúc này bốn người Thụy Vương ra khỏi kỹ lâu.

Chỉ không chốc lát thời gian, ngoài lâu cũng đã truyền khắp tin tức có người mất mạng ở kỹ lâu.

Đám dân chúng vừa mới theo đội múa sư đi rồi, ào ào chen chúc tới gần kỹ lâu, bên ngoài kỹ lâu người một vòng lại một vòng.

Bọn họ cũng không dám chen vào bên trong, chỉ đứng bên ngoài kỹ lâu, đi cà nhắc nhìn vào bên trong, ào ào nghị luận, cao đàm khoát luận, chỉ còn chờ Kinh Triệu Doãn dẫn người tới bắt tội phạm giết người, lại vừa vặn ngăn chặn người đi đường.

https://thuviensach.vn

Thụy Vương và Lưu Đồng phân biệt chỉ dẫn theo một tùy tùng, Thụy Vương dẫn theo Viêm Thanh, Lưu Đồng dẫn theo Hoa Trạch. Tổng cộng bốn nam nhân, áp căn không có biện pháp bài trừ số lượng người không ngừng gia tăng.

Giằng co nửa ngày, đám người Thụy Vương vẫn chỉ có về tới trong kỹ lâu.

"Quên đi, chờ Kinh Triệu Doãn dẫn người đến, xua tan đám người này, chúng ta lại đi." Thụy Vương bất đắc dĩ nói.

Lưu Đồng cười nói: "Hi vọng lão nhân Kinh Triệu Doãn động tác có thể nhanh chút. Bất quá đệ nghĩ, lúc này tiếp nhận báo án, ông ta nên lửa cháy đến nơi."

Đại Ngụy lập quốc trăm năm, án mạng chết người đương nhiên là có. Mặc dù dân chúng không đạt được trình độ "Không nhặt của rơi trên đường, đêm không cần đóng cửa", nhưng chỉnh thể mà nói, mấy đại quân vương Đại Ngụy thống trị hạ, dân chúng vẫn an cư lạc nghiệp.

Hàng năm trước lúc thu hoạch vụ thu hình Bộ sẽ xét duyệt án kiện các nơi báo lên, làm công tác thống kê số lượng phạm nhân bị định trảm đầu.

Hàng năm người bị chấp hành tử hình, chưa bao giờ vượt qua ba trăm người.

Thời điểm nhiều nhất, bất quá chỉ có hai trăm mười bốn người; thời điểm ít nhất, một năm tử hình lệ chỉ bảy mươi hai lệ.

Từ lúc Ngụy cao tổ quyết định chế định《 Đại Ngụy luật 》, mỗi một điều luật pháp sẽ từ vài tên phán viên chế thẩm châm chước thảo luận lại châm chước thảo luận, cuối cùng đạt thành nhất trí, báo từ thánh tài Hoàng đế.

https://thuviensach.vn

Lúc đó thiên hạ sơ định, chính cần nghỉ ngơi lấy lại sức, Ngụy cao tổ đề xướng "Nhân hiếu", không phải tội đại gian đại ác, không đề nghị lấy tử hình luận xử.

Cho nên khúc dạo đầu điều thứ nhất《 Đại Ngụy luật 》liền viết rằng: Phải chết giả, bộ án tấu nghe thấy, lấy tử không thể phục sinh, câu giam quan không thể bình, ngục thành đều trình, đế đích thân tới hỏi, không khác từ câu oán hận chính là tuyệt chi. Chư phủ châu to lớn ích, đều trước sấu báo, tam tấu rồi sau đó quyết.

Mà tội giết người, đúng là tội đại gian đại ác.

Huống chi, còn là hai mạng người.

Dưới chân thiên tử lại có án giết người, đương nhiên sẽ nhận sự chú ý cao độ của cao tầng. Gặp được loại chuyện như thế này, Kinh Triệu Doãn đúng là đáng thương.

Lại bộ khảo hạch, ông ta tất nhiên không chiếm được cấp bậc tốt nhất kia.

Kinh Triệu Doãn tới rất nhanh, mang theo một đội vệ binh phủ Kinh Triệu, bao vây toàn bộ kỹ lâu.

Trên mặt tú bà treo nụ cười lấy lòng tiến lên nói: "Phủ quan lão gia..."

Kinh Triệu Doãn nhìn khoảng năm mươi tuổi, tóc hoa râm, nhưng vóc người đĩnh cao, thắt lưng cũng thẳng, ánh mắt lợi hại.

Ông ta đánh gãy lời tú bà, trực tiếp hỏi: "Nghe nói là đã chết hai người?"

"Dạ, phải phải..." Tú bà vội vã gật đầu.

Bộ đầu đã cách ly lầu trên và lầu dưới, không cho người tiếp cận, cùng người khám nghiệm tử thi quấn khăn che mặt đi lên lầu, sẽ tiến hành bước

https://thuviensach.vn

đầu khám nghiệm tử thi.

Đầy tớ làm việc, Kinh Triệu Doãn đang hỏi tú bà.

"Hai người chết, ngươi nhận thức?"

"Tiểu nhân nhận thức..." Tú bà thành thật trả lời: "Bọn họ là người Thanh Liễu quán."

"Thanh Liễu quán là nơi nào?" (^-^)

"Là..." Dường như tú bà có chút kiêng kị, nhưng vẫn nhỏ giọng nói: "Là tiểu quan quán, hai người bọn họ là tiểu quan Thanh Liễu quán..."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 178: Tiểu Quan

Editor: Bộ Yến Tử

Đại Ngụy nếp sống phóng khoáng, nam nhân có thú tiêu khiển là thanh lâu kỹ viện, tự nhiên nữ nhân cũng có tiêu khiển là tiểu quan quán.

Đương nhiên, nam nhân có ham thích cùng nhu cầu này, cũng có thể đi tiểu quan quán vui vẻ một hồi.

Đây là bí mật bên ngoài, đại gia đều hiểu trong lòng mà không nói.

Kinh Triệu Doãn nghe xong, thì lập tức cho Bộ khoái đi Thanh Liễu quán xác minh.

"Cũng là tiểu quan, tới kỹ lâu của ngươi làm gì?" Kinh Triệu Doãn nhíu mày hỏi tú bà: "Trừ bỏ hai người bọn họ, ở phòng đó còn những người khác không?"

"Này..." Tú bà cười làm lành nói: "Phủ quan lão gia, hai người bọn họ đến nơi này của chúng ta, đương nhiên là theo người đến. Nhưng mà vị gia kia là ai, tiểu nhân thật sự không biết."

"Ngươi không biết?" Kinh Triệu Doãn trầm giọng quát: "Kỹ lâu này của ngươi xảy ra án mạng chết người, ngươi còn dám dùng bốn chữ 『ta không biết』, thì coi như xong sao?!"

Tú bà bị dọa nhảy dựng, liên thanh nói: "Không đúng không đúng..." Tình thế cấp bách bà ta dáo dát nhìn quanh, thấy Thụy Vương và Lưu

https://thuviensach.vn

Đồng, lúc này đưa tay chỉ hướng bọn họ: "Bọn họ, bọn họ nhìn thấy người ngã xuống lâu, còn, còn đi lên phòng kia nhìn qua, phủ quan lão gia!"

Kinh Triệu Doãn theo hướng tú bà chỉ nhìn lại, trên mặt chợt lóe qua kinh ngạc, bước tới trước chào hỏi Thụy Vương cùng Lưu Đồng.

"Hạ quan tham kiến Thụy Vương, cửu Hoàng Tử."

"Phùng đại nhân không cần đa lễ."

Thụy Vương hư đỡ ông ta một thanh.

Kinh Triệu Doãn Phùng Kha, là tiến sĩ lúc tiên đế còn tại thế, theo ngoại phóng Tri huyện thất phẩm, liên tục đến bây giờ là phủ Kinh Triệu Doãn, coi như là một tên quan trường giảo hoạt.

Bất quá mặc dù ông ta xử sự khéo đưa đẩy, không muốn đắc tội người ta, làm người ngược lại được tính ngay thẳng, sẽ không một mặt thiên vị.

Đánh giá của Thụy Vương đối với Phùng Kha coi như tốt.

"Thụy Vương và cửu Hoàng Tử làm sao..." Phùng Kha thăm dò, hỏi.

Thụy Vương đơn giản kể lại sự tình mình cùng Lưu Đồng và thê tử đi dạo hội chùa, giải đáp nghi hoặc của Phùng Kha, cũng đưa bọn họ từ đây trung hái ra án mạng.

Phùng Kha lập tức hành lễ với tỷ muội Thường thị, lúc này mới thăm dò: "Tú bà nói Thụy Vương và cửu Hoàng Tử nhìn thấy người ngã từ trên lầu xuống, còn tự mình lên lầu xem qua, không biết là chuyện như thế nào?"

Ánh mắt Lưu Đồng nhíu lại, tức giận nói: "Chúng ta vừa muốn rời khỏi đây, người này từ trên lầu ngã xuống, chết người, đó đương nhiên là đại sự, ta chạy lên phòng ở lầu trên tìm hung thủ giết người, chẳng lẽ có cái gì

https://thuviensach.vn

không đúng? Bất quá không thấy ai hết, chỉ nhìn thấy một người chết khác."

Lưu Đồng kéo kéo cổ áo: "Ta nói Phùng đại nhân, chẳng lẽ ta cùng với Thụy Vương ở trong mắt ông, còn có thể cùng nhau có liên quan đến án mạng này hay sao? Ông không chịu đi khám nghiệm hiện trường trước, tra tìm vật chứng, ngược lại níu chặt chúng ta hỏi này hỏi nọ, có phải lẫn lộn đầu đuôi hay không hả?"

Phùng Kha nói không dám, Thụy Vương nhẹ xích Lưu Đồng: "Phùng đại nhân phá án, chúng ta cũng là người chứng kiến, để Phùng đại nhân hỏi rõ ràng hiểu rõ cũng là chuyện theo lý thường làm, Tiểu Cửu đừng cáu kỉnh."

Thường Nhuận Chi cũng lôi kéo tay áo Lưu Đồng, Lưu Đồng hừ lạnh, lôi Thường Nhuận Chi xê qua một bên, tùy ý Thụy Vương cùng Phùng Kha nói chuyện.

"A Đồng, chàng xảy ra chuyện gì vậy?" Thường Nhuận Chi ngồi vào bên người Lưu Đồng, nghi hoặc hỏi hắn: "Sao đột nhiên lại nhăn mặt với Kinh Triệu Doãn?"

Lưu Đồng cười lạnh nói: "Ông ta đây là gặp ta và ngũ ca, cho nên mới dám cứ như vậy hỏi chúng ta. Nếu đổi lại là người khác, những lời này ông ta hỏi cũng không dám hỏi."

"Thiếp thấy Phùng đại nhân kia coi như là dụng tâm cẩn thận, giao đãi người dưới làm việc, cũng gọn gàng ngăn nắp." Thường Nhuận Chi nói: "Huống chi Thụy Vương nói đúng, chúng ta là người mục kích, giải đáp câu hỏi của nha môn, cung cấp chứng từ cho nha môn, cũng là chuyện nên làm. Có phải chàng... Quá nhạy cảm hay không?"

Lưu Đồng há miệng thở dốc, muốn nói cái gì, nhưng nói đến bên miệng lại nuốt xuống, ngữ điệu vừa chuyển nói: "Dù sao ta chính là nhìn lão nhân

https://thuviensach.vn

kia không vừa mắt. Người đã năm mươi mấy tuổi, còn chiếm vị trí trọng yếu ở Kinh Triệu Doãn."

Thường Nhuận Chi dở khóc dở cười: "Trách không được Thụy Vương nói chàng cáu kỉnh, không phải chính là cáu kỉnh sao?"

Lưu Đồng phụ họa cười cười.

Hắn chán ghét Phùng Kha, kỳ thực không phải vì lý do đó, đơn giản vì khi còn trẻ Phùng Kha là bạn tốt của tam gia phủ Phụ Quốc công.

Tam gia phủ Phụ Quốc công, đó là phụ thân của Mạc thị, vốn dĩ nên là nhạc phụ đứng đắn của Lưu Đồng.

Đều nói yêu ai yêu cả đường đi, Lưu Đồng đây là hận phòng cùng ô, mặc kệ Phùng Kha làm người làm việc thỏa đáng lão đạo như thế nào, hắn đều có ý kiến rất lớn với ông ta.

Lưu Đồng nhận định, người có thể cùng tam gia phủ Phụ Quốc công tới cùng nơi còn trở thành bằng hữu, hơn phân nửa cũng không phải mặt hàng gì tốt lành.

Thường Nhuận Chi quấn quít lấy Lưu Đồng nói chuyện, thoáng chốc Thụy Vương cùng Thường Mộc Chi cũng đã đi tới.

Thụy Vương bất đắc dĩ nói: "Tiểu Cửu, Phùng đại nhân đến đây là quan phủ trưởng, trước mặt những người như thế này, sao đệ không chừa cho ông ta chút mặt mũi xuống đài chứ."

Lưu Đồng hừ lạnh: "Đệ không cho ông ta mặt mũi, không phải ngũ ca cho ông ta đủ mặt mũi sao? Ông ta xem như buôn bán có lời."

"Đệ bao lớn rồi, làm sao còn hỉ nộ tùy tâm." Thụy Vương nhíu nhíu đầu mày, thấy đây là ở bên ngoài, cũng không tốt nói hắn cái gì, huống chi còn

https://thuviensach.vn

ở trước mặt Thường Nhuận Chi, hắn ta lại càng không thể răn dạy Lưu Đồng, chỉ nói: "Phùng đại nhân đã hỏi xong, chúng ta có thể trở về."

Lưu Đồng gật đầu, dắt tay Thường Nhuận Chi, thật có lỗi nói: "Vốn định dẫn nàng đi dạo chợ đêm, hiện tại cũng bị đánh bại tâm tình. Chúng ta tìm thời gian khác, lần sau lại dạo."

Thường Nhuận Chi gật đầu, bốn người liền rời khỏi kỹ lâu.

Vệ binh canh gác kỹ lâu đang nói chuyện phiếm.

"Vừa rồi Trần Tứ dẫn người khiêng hai thi thể đi rồi, chúng ta không sai biệt lắm cũng nên triệt thôi?"

"Cần phải không sai biệt lắm."

"Ai, Trần Tứ nói hai người kia là người của tiểu quan quán, lớn lên có thể như thư hùng đừng biện luận, thật sự xinh đẹp, thực đáng tiếc, không thể thấy đến cùng là hình dáng gì..."

"A, không nghĩ tới tiểu tử ngươi còn có miệng này?"

"Đi đi, không phải chưa thấy qua sao?"

"Coi như hết, xinh đẹp, chết thì cũng đã chết, có cái gì tốt mà nhìn, ngươi cũng không sợ gặp tà."

"..."

Bước qua cửa kỹ lâu, Thường Nhuận Chi chỉ nghe được vài câu này.

Trong nháy mắt trong đầu nàng xẹt qua chút gì đó, nhưng nàng không thể nắm bắt.

https://thuviensach.vn

"Nhuận Chi?" Lưu Đồng gọi nàng, Thường Nhuận Chi phục hồi tinh thần, nhìn hắn cười cười: "Xảy ra chuyện gì?"

"Mới vừa rồi nàng nghĩ cái gì đó?" Lưu Đồng đưa tay phủ phủ mi tâm nàng, nói: "Nàng xem, lông mày đều nhăn lại nè."

Thường Nhuận Chi cười lắc đầu: "Không có gì, đi thôi."

Bốn người tới ngã tư mới chịu tách ra, trước khi đi Thụy Vương nhìn Lưu Đồng nói: "Ngày mai đệ tới phủ của ta một chuyến."

Lưu Đồng mím môi, đáp ứng.

Chờ Thụy Vương đi, Lưu Đồng nắm tay Thường Nhuận Chi vừa đi vừa nói: "Ngày mai tới phủ ngũ ca, nhất định huynh ấy sẽ giáo huấn ta."

Thường Nhuận Chi cười nói: "Bởi vì chuyện hôm nay chàng đối với Phùng đại nhân không lễ phép."

"Tám chín phần mười là vậy."

Lưu Đồng sờ sờ cằm, thở dài: "Không có biện pháp, vẫn chỉ có thể ngoan ngoãn nghe huấn."

"Nên." Thường Nhuận Chi đi cà nhắc, đưa tay nhẹ nhàng gõ gõ trán hắn: "Thụy Vương nên hảo hảo nói chàng một phen, cho chàng nhớ lâu một chút."

Lưu Đồng biết mình đuối lý, trên mặt phối hợp Thường Nhuận Chi nói chêm chọc cười, trên thực tế trong lòng hắn cũng không có đặt việc này trong lòng.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt
www.dtv-ebook.com

Chương 179: Xấu Xa

Editor: Bộ Yến Tử

Thụy Vương muốn huấn, hắn nghe huấn là được. Từ nhỏ hắn làm sai chuyện gì, ngũ ca đều sẽ nói hắn.

Bất quá có một số việc Thụy Vương chỉ cần giáo huấn một lần hắn có thể nhớ kỹ, sau đó lập tức sửa lại.

Còn có một số việc, Thụy Vương không biết nội tình trong đó, cho nên chẳng sợ Thụy Vương giáo huấn hắn mười lần, trăm lần, ngàn lần... Hắn cũng vẫn là bộ dáng kia, không có gì biến hóa.

Người như Lưu Đồng có đôi khi quá mức cố chấp, không biết đây là chuyện tốt hay là chuyện xấu.

Ngày hôm sau, dưới chân thiên tử lại xảy ra án mạng chết người, người người gặp nhau ở đầu đường đều nghị luận một phen.

Loại chuyện như án mạng, phóng tầm mắt toàn bộ Đại Ngụy, khả năng vài huyện liền nhau một năm sẽ không có một cọc.

Càng không nói đến dưới chân thiên tử, trong một đêm đã chết hai người, hơn nữa hung thủ giết người còn chưa bắt được.

Thẩm vấn hai tộc Tề - Lỗ Duyện Châu, phán sau thu sẽ xử trảm, dân chúng kinh thành đều nghe nói, lại phải bôn tẩu bẩm báo một phen, ước

https://thuviensach.vn

hảo sau thu đi chợ Tây Đường bán thức ăn xem xử quyết phạm nhân; gần đây mạng người quan tòa, tự nhiên càng làm bọn họ chú ý.

Kinh Triệu Doãn áp lực vĩ đại.

Đợi hai ngày, án tử còn không có tiến triển.

May mắn là không có án mạng mới phát sinh.

Bất quá áp lực của Kinh Triệu Doãn càng lớn hơn nữa.

Đại khái là vì ngày ấy Thụy Vương cũng có mặt, cho nên không có đầu mối Kinh Triệu Doãn lại chạy tới phủ Thụy Vương vài tranh.

Có người hiểu lầm chuyện thấy Phùng đại nhân chuyên chạy tới phủ Thụy Vương, liền nói bừa một ít chuyện.

Lời đồn đãi những chuyện nhảm nhí như Thụy Vương cùng người gây án giết người ở kỹ lâu có liên quan lập tức truyền ra ngoài.

"Mật thám" Ngụy Tử nhẹ giọng nói với Thường Nhuận Chi: "Hiện tại trong kinh nhân tâm hoảng sợ, vốn dĩ là chú ý Kinh Triệu Doãn tra án tử, lúc này đại gia đều muốn chuyển ánh mắt tới trên người Thụy Vương."

Thường Nhuận Chi nhíu mày.

Dân chúng ngu muội dễ dàng theo phong trào, truyền ra ngoài cách nói gì, một truyền mười mười truyền trăm, ba người thành hổ, không phải thật sự, đều bị nói thành sự thật.

Nếu chuyện này tiếp tục phát triển như vậy, rất bất lợi với Thụy Vương.

Thường Nhuận Chi sầu lo nói: "Nếu như A Đồng mà biết, còn không biết muốn sinh khí ra sao..."

https://thuviensach.vn

"Cửu điện hạ đã biết rồi." Ngụy Tử nói: "Nô tì nghe Hoa Trạch nói, hôm nay hạ hướng cửu điện hạ muốn đi tìm Kinh Triệu Doãn Phùng đại nhân lý luận, Thụy Vương bắt ngài ấy lại khuyên giải hồi lâu."

"Hạ hướng?" Thường Nhuận Chi kinh ngạc nói: "Chàng ở trên triều biết được tin tức này?"

"Ngược lại cũng không phải." Ngụy Tử nói: "Tựa hồ là sau khi tan triều, Thái Tử cố ý đến hỏi Thụy Vương, cửu điện hạ cũng ở một bên, thế mới biết."

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ nói: "Thái Tử đến thấu náo nhiệt cái gì đây."

"Thái Tử ước gì Thụy Vương không tốt." Ngụy Tử khoái nhân khoái ngữ nói: "Tan hướng tìm Thụy Vương nói việc này, tự nhiên là đặc biệt xem Thụy Vương bị chê cười."

Thường Nhuận Chi lắc đầu, nghĩ rằng chờ Lưu Đồng trở về, còn phải hảo hảo khuyên giải an ủi hắn.

Đang nghĩ tới, Ngụy Tử ở một bên nói: "Cô nương để nô tì đi hỏi thăm chuyện, có điểm mặt mày."

Đầu óc Thường Nhuận Chi nhất thời chuyển bất quá cong: "Ta cho ngươi hỏi thăm chuyện gì?"

"Chính là, đồng hương của Vương Bảo Cầm."

"À, đúng vậy." Thường Nhuận Chi vỗ vỗ trán: "Xem ta, đã quên mất chuyện này."

Ngụy Tử cười nói: "Cô nương quý nhân bận rộn, cũng may nô tì nhớ kỹ."

https://thuviensach.vn

"Thành, chờ tháng sau cho ngươi trướng tiền tiêu vặt hàng tháng."

Thường Nhuận Chi cười cười, nói: "Nói đi."

"Đồng hương của Vương Bảo Cầm gọi là Tiêu Ngọc Trạch, cùng nàng ta cùng năm, nếu là còn sống, chắc khoảng ba mươi tuổi." Ngụy Tử nói: "Tiêu Ngọc Trạch này, nghe nói lớn lên thập phần thanh tú, da thịt vô cùng mịn màng, mặt như hoa đào. Hắn ta còn năm giờ, cung phi cũng không dám để hắn ta ở bên mình hầu hạ, bởi vì hắn ta lớn lên rất đẹp, thủy chung không phải chuyện tốt."

Thường Nhuận Chi nhíu mày: "Hắn ta là hoạn quan, không ở hậu cung trực, vậy hắn ta trực ở đâu?"

"Từ lúc hắn ta mười bốn tuổi, liền ở Quốc Tử giam làm người hầu hạ bút mực, khi mười tám tuổi đến Thượng Thực cục, phụ trách sắp xếp các cung hàng hóa, hai mươi mốt tuổi bệnh nặng một hồi, lui ra khỏi Thượng Thực cục, đi ngõ hẻm Trung Quan tĩnh dưỡng một năm, hai mươi ba tuổi hồi cung."

Thường Nhuận Chi không hiểu nói: "Ngõ hẻm Trung Quan? Là nơi hắn ta sống?"

"Không phải." Ngụy Tử lắc đầu: "Ngõ hẻm Trung Quan, tên như ý nghĩa chính là một ngõ hẻm, bất quá chỗ đó là cấm địa, vốn dĩ là nơi hoạn quan lớn tuổi sinh sống, sau đó chậm rãi, nơi này biến thành bị bệnh và cung nhân bị giáng tội tới. Ngõ hẻm Trung Quan còn có một biệt xưng khác, gọi là "Giam Cầm sở", nói chung, người vào nơi này, đừng nghĩ đi ra. Tiêu Ngọc Trạch vì cái gì có thể từ nơi này đi ra ngoài, nô tì cũng không thể hỏi rõ ràng."

Nói đến đó, Ngụy Tử dừng một lúc, nói: "Bất quá, từ khi từ ngõ hẻm Trung Quan đi ra, hắn ta không còn tin tức, thẳng đến lúc hắn ta chết."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi nghe rất nghiêm cẩn, mạnh được như thế một cái kết cục vô tật mà chết, biết vậy nên bồn chồn: "Không có tin tức của hắn ta là có ý gì?"

"Ý tứ đúng là, ngõ hẻm Trung Quan kia chỉ biết là hắn ta lấy danh nghĩa về cung đi ra, nhưng mà trong cung, không có danh sách ghi lại hắn ta trực. Thứ nhất hắn ta cũng không có hồi cung, thứ hai chính là hắn ta hồi cung nhưng không ai biết."

Ngụy Tử nhẹ giọng nói: "Rồi sau đó, bất quá hắn ta rời khỏi ngõ hẻm Trung Quan hai tháng, được người ta phát hiện chết trong vò nước ở trong cung."

Tạm dừng một lát, Ngụy Tử bỏ thêm bốn chữ.

"Toàn thân xích | lõa."

Hô hấp Thường Nhuận Chi hơi hơi ngừng lại.

Trong cung tất nhiên sẽ có xấu xa, chuyện này nàng biết đến, nhưng đến cùng là dạng xấu xa gì có thể làm đến nhường này? Dạng người gì, có thể hại chết một sơ dũ hoạn quan vừa bệnh nặng, còn giẫm lên tôn nghiêm của hắn ta?

"Rồi sau đó?" Thường Nhuận Chi trầm giọng hỏi.

Ngụy Tử nói: "Không có sau đó, phát hiện người đã chết, Tiêu Ngọc Trạch được người ta khỏa cỏ tịch khiêng ra khỏi cung."

Thường Nhuận Chi kinh ngạc nói: "Cứ như vậy?"

"Cứ như vậy." Ngụy Tử nói: "Nếu hắn ta có chủ tử, có thể vì hắn ta nói chuyện, có lẽ trong cung còn có thể tra chuyện này. Nhưng hắn ta không có chủ tử làm chỗ dựa, vả lại hắn ta không có công công phía trên coi trọng...

https://thuviensach.vn

Còn nữa, lần nữa hắn ta tiến cung chưa từng có minh lộ, nói hắn ta tư xông hoàng cung, chết cũng xứng đáng... Cho nên mệnh của hắn ta, không có cũng không sao."

Thường Nhuận Chi nghe mà thấy tức giận trong lòng.

Nàng nắm chặt quyền đầu, hít sâu: "Không có?"

"Ừ" Ngụy Tử nói: "Nô tì chỉ có thể hỏi thăm ra nhiêu đó."

"Liền không thể hỏi thăm ra, hắn ta cùng người nào đi lại gần?" Thường Nhuận Chi nhíu mày nói: "Người khác yếu hại hắn ta, luôn có lý do."

Ngụy Tử lắc đầu: "Chuyện hắn ta ở Quốc Tự giam, sự tình liên quan các vị Hoàng tử, các công tử thế gia, nô tì hỏi thăm không thấy cái gì; khi hắn ta ở Thượng Thực cục, nghe nói hắn ta làm người điệu thấp, tính tình lại ôn hòa, không trêu chọc qua chuyện gì, cũng không thấy đắc tội người nào. Chỗ ngõ hẻm Trung Quan càng đừng nói tới, chỗ đó hắn ta có thể đắc tội với ai, người ở bên trong cũng không có năng lực có thể vào cung hại hắn ta."

Nghi hoặc trong lòng Thường Nhuận Chi càng lúc càng lớn.

Đến cùng thì trên người Tiêu Ngọc Trạch, đã xảy ra chuyện gì?

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 180: Khuyên Giải An Ủi

Editor: Bộ Yến Tử

Thường Nhuận Chi nhìn về phía Diêu Hoàng: "Ngươi có cái nhìn như thế nào?"

Diêu Hoàng trầm tư: "Bên cạnh không nói, có thể dẫn Tiêu Ngọc Trạch lặng yên không một tiếng động vào hoàng cung, thứ nhất là thế ngoại cao nhân, thứ hai..."

"Thứ hai, chính là người quyền quý." Thường Nhuận Chi nhẹ giọng nói: "Ngay cả thị vệ ở Thạch Sùng môn cũng không dám ngăn cản hắn ta."

Diêu Hoàng nhẹ nhàng gật đầu.

"Cô nương, chuyện này, nô tì còn muốn tiếp tục hỏi thăm sao?" Ngụy Tử khó xử nói: "Có thể hỏi thăm ra đến mức này, nô tì cũng mất công phu thật lớn. Ngõ hẻm Trung Quan nô tì cũng chạy vài hồi."

Diêu Hoàng cười nói: "Vậy chẳng phải ngươi cùng hoạn quan bên kia lăn lộn mặt thục?"

Ngụy Tử khẽ hừ, lại nói: "Nói thật ra, hoạn quan ở đó, thật sự không có mấy người bình thường. Nô tì nhìn bọn họ người người đều không chính phái."

Diêu Hoàng nói: "Này ngược lại cũng không thấy được. Đã là Giam cầm sở, có thể cùng người bên ngoài nói chuyện, nói vậy cũng có điểm thế lực.

https://thuviensach.vn

Có lẽ cũng có tốt lắm, nhốt bên trong ngõ hẻm Trung Quan, dễ dàng không thể khách khí người."

Thường Nhuận Chi đè trán, nói với Ngụy Tử: "Được rồi, chuyện này nghe được phần thượng cũng không sai biệt lắm, đừng tiếp tục nữa."

Vốn dĩ nàng tò mò với đồng hương của Vương Bảo Cầm, ngược lại không nghĩ tới Ngụy Tử hỏi thăm được kết quả như thế.

Đề cập đến quyền quý, Thường Nhuận Chi luôn có chút bất an.

Tiếp tục tra xuống, đối với nàng không hề ưu việt.

Vẫn là như vậy dừng tay thì tốt nhất.

Phóng việc này qua một bên, Thường Nhuận Chi hỏi tới bệnh tình của Đoạn Nhu Nam.

"Nhu Nam cô nương vẫn còn bộ dáng hồi trước." Diêu Hoàng nói.

Thường Nhuận Chi nhíu mày.

"Đã mấy ngày rồi, nàng ta vẫn mệt mỏi nằm trên giường?"

"Đúng vậy, đại phu mở dược, nàng ta có uống, nóng trên người có lui, nhưng nhìn thấy vẫn là bộ dáng không gượng nổi tinh thần, có chút gió thổi cỏ lay lại nơm nớp lo sợ." Diêu Hoàng bất đắc dĩ nói: "Lá gan của nàng ta cũng quá nhỏ..."

Thường Nhuận Chi suy nghĩ một lúc lại nói: "Ta vẫn nên đi nhìn nàng ta một cái."

Tả hữu không có chuyện gì, Thường Nhuận Chi liền tới Nhàn Lạc viện.

https://thuviensach.vn

Đoạn Nhu Nam vừa ngủ dậy một lát, nghe nói Thường Nhuận Chi đến, vội vã muốn xuống giường.

Thường Nhuận Chi một bên vào nhà, một bên giơ tay ngăn nàng ta lại, nói: "Còn bệnh, cũng đừng ép buộc."

"Hoàng Tử phi thứ tội..." Đoạn Nhu Nam nhạ nhạ nói.

Thường Nhuận Chi cẩn thận nhìn sắc mặt nàng ta, đích xác tái nhợt.

Nàng không khỏi quan tâm: "Trong lòng ngươi có chuyện gì, cũng đừng lão các."

Nhớ tới chuyện Đoạn Nhu Nam vì nghe đến tên Sầm Vương mới bị dọa thành như vậy, Thường Nhuận Chi nói: "Nơi này là phủ cửu Hoàng Tử, ngươi là người phủ cửu Hoàng Tử, đừng nghĩ chuyện không quan hệ với phủ Hoàng Tử chúng ta, mọi chuyện có phủ Hoàng Tử ở phía trước chống đỡ."

Nhãn tình Đoạn Nhu Nam sáng lên, lại ảm đạm xuống rất nhanh.

Thường Nhuận Chi nhìn nàng ta một lát, cũng không khuyên nhiều, chỉ nói: "Vương Bảo Cầm còn ở tại cửa hàng trang sức vội vàng, nàng ta đã giao thác huynh muội Tiêu thị cho ngươi chiếu cố, ngươi cũng đừng cô phụ tín nhiệm của nàng ta. Ngươi bệnh mấy ngày nay, hai huynh muội họ cũng lo lắng được không được. Ngươi tuổi cũng không nhỏ, sao còn để tiểu oa nhi thay ngươi lo lắng? Không biết e lệ sao?"

Thường Nhuận Chi cười cười, lắc đầu nói: "Vực dậy tinh thần, hảo hảo sống qua ngày."

Đoạn Nhu Nam hướng Thường Nhuận Chi thật sâu cong thắt lưng: "Nô tì tạ Hoàng Tử phi đề điểm..."

https://thuviensach.vn

"Ta cũng không đề điểm ngươi cái gì."

Thường Nhuận Chi ra phòng, lại nói mấy lời với huynh muội Tiêu thị, liền rời khỏi Nhàn Lạc viện.

Lời nói của nàng đối Đoạn Nhu Nam vẫn có hữu dụng, nghe nói sau khi nàng đi, Đoạn Nhu Nam cố ý xuống giường, đi vòng quanh sân Nhàn Lạc viện hai vòng, còn cùng huynh muội Tiêu gia nói một hồi lâu.

Tới gần hoàng hôn, Lưu Đồng đã trở lại.

Thường Nhuận Chi ra nghênh đón, quả thực nhìn thấy sắc mặt hắn rất khó coi.

Hắn cũng không hé răng, cùng Thường Nhuận Chi tay trong tay trở về đại sảnh, Thường Nhuận Chi vội cho phòng bếp bày cơm, một bên cho người tẩm ướt khăn vắt khô lau mặt cho Lưu Đồng.

"Này là từ đâu trở về, sao trên mặt nhiều bụi như vậy." Thường Nhuận Chi nhíu nhíu mày.

Lưu Đồng trầm giọng nói: "Trên đường gặp gió, có chút bão cát. Không ngại."

Lau mặt sạch sẽ, phòng bếp cũng đã bưng đồ ăn lên bàn, Lưu Đồng ăn mấy miếng cà lăm hoàn, cầm khăn lau lau miệng, nói: "Hôm nay mùi vị đồ ăn có chút đạm, vị không mặn."

Thường Nhuận Chi buồn bực nhìn hắn.

Nàng cảm thấy mùi vị đồ ăn mặn đạm rất thích hợp...

Dùng xong bữa tối, Lưu Đồng tự đi tắm, Thường Nhuận Chi cho người gọi Hoa Hạo tới, hỏi hắn ta: "Cửu điện hạ đã xảy ra chuyện gì?"

https://thuviensach.vn

Hoa Hạo thấp giọng nói: "Hạ hướng gia muốn đi phủ Kinh Triệu Doãn, muốn tìm Kinh Triệu Doãn Phùng đại nhân lý luận, lại bị Thụy Vương gia lôi đi. Hôm nay gia liên tục đợi ở phủ Thụy Vương. Về phần Thụy Vương gia nói cái gì với gia, tiểu nhân cũng không biết."

Thường Nhuận Chi thở dài, ôm áo sơ mi Lưu Đồng muốn đổi mặc vào, vén mành vào phòng rửa mặt.

Lưu Đồng đang ngồi trong dục dũng, cánh tay khoát lên hai bên, nhắm mắt lại.

Sương mù lượn lờ từ từ bốc lên.

Thường Nhuận Chi đặt xiêm y xuống, cầm khăn thấm đẫm nước, lau vai gáy cùng cánh tay cho Lưu Đồng.

Lưu Đồng bỗng dưng trợn mắt, trong nháy mắt nhìn thấy Thường Nhuận Chi, sắc bén trong mắt nhất thời hóa thành nhu tình.

"Ta tự làm." Hắn đưa tay muốn cầm lấy cái khăn trong tay Thường Nhuận Chi, lại bị Thường Nhuận Chi linh hoạt tránh thoát.

"Thiếp làm là được, chàng ngồi đi." Thường Nhuận Chi nhìn Lưu Đồng cười, đưa tay đè lại hai vai hắn.

Lưu Đồng ngoan ngoãn ngồi xuống, Thường Nhuận Chi xoắn tay áo, cánh tay oánh bạch cùng da thịt cổ đồng của hắn hình thành đối lập sáng rõ.

"Hôm nay ở phủ Thụy Vương, bị Thụy Vương mắng?" Động tác trên tay Thường Nhuận Chi không ngừng, cười nhìn Lưu Đồng, hỏi hắn.

Lưu Đồng cúi đầu, khẽ thở dài: "Ngũ ca ngược lại cũng không mắng ta, chỉ nói ta không nên xúc động..."

https://thuviensach.vn

"Ừm, là đĩnh xúc động, Thái Tử đi lại khiêu khích, chàng liền muốn tới cửa tìm Phùng đại nhân lý luận."

Thường Nhuận Chi dừng một chút, nói: "Chàng làm như vậy, chẳng phải càng làm cho người ta lưu lại nhược điểm sao?"

"Ta cũng biết..." Lưu Đồng tự thừa nhận mình xúc động: "Ta chỉ là phẫn nộ, nếu không phải Phùng đại nhân, ngũ ca cũng sẽ không bị người ta nói, có liên quan với hung thủ giết người ở kỹ lâu."

"Phùng đại nhân cũng không cô đi." Thường Nhuận Chi cười nói: "Chân chính nên trách, không phải nên trách người đầu tiên truyền ra lời đồn đãi nhảm nhí này sao?"

Lưu Đồng rũ mắt xuống: "Ngũ ca cũng nói như vậy." Hắn dừng một chút, thấp giọng nói: "Nhuận Chi, ta có phải rất vô dụng hay không? Không thể giúp ngũ ca chiếu cố không nói, ngược lại vài lần dắt sau chân huynh ấy..."

Lưu Đồng chỉ là, biện luận lần đó lúc khai triều đại niên.

Nếu không phải hắn xúc động, Thụy Vương cũng sẽ không thể đứng ra.

Động tác trên tay Thường Nhuận Chi dừng lại, nhìn Lưu Đồng, sắc mặt một chỉnh, nghiêm túc nói: "Ai nói chàng không giúp đỡ Thụy Vương chiếu cố? Tất cả chuyện ở Hộ bộ, không phải chàng liên tục thay Thụy Vương xử lý sao? Nếu không có chàng, Thụy Vương ở Hộ bộ làm việc cũng sẽ không giống hiện tại trôi chảy. Còn có việc ở Duyện Châu, nếu như không có chàng bên cạnh hiệp trợ, Thụy Vương có thể bình an trở về sao? Càng không nói đến sau đó đi Duyện châu xử lý chuyện này, cũng là chàng."

Thường Nhuận Chi thành khẩn nhìn Lưu Đồng: "Chàng đã rất tuyệt."

https://thuviensach.vn

"Còn ta..."

"A Đồng, rất nhiều chuyện, không phải ai trời sinh cũng làm được, người luôn muốn chậm rãi trưởng thành." Thường Nhuận Chi ôn nhu nói: "Từ trước chàng thay Thái Tử làm việc, vốn là chức quan nhàn tản, áp căn đi học không nhiều đồ vật. Hiện tại chàng đi theo Thụy Vương, năng lực xử sự đã tăng lên rất nhiều. Chàng không phải không thể giúp Thụy Vương chiếu cố, cũng không có dắt sau chân huynh ấy, chính là chàng muốn làm rất tốt, đối với năng lực hiện tại của chính mình còn không vừa lòng mà thôi."

Thường Nhuận Chi nhìn hắn ôn nhu cười: "Chàng chính là còn cần thời gian lịch lãm."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 181: Thể Mập

Lưu Đồng kinh ngạc nhìn Thường Nhuận Chi, ôn nhu trong mắt cơ hồ có thể nịch tễ nàng.

Hắn tự ti cũng tốt, tự oán cũng tốt, chỉ là không muốn ở trước mặt Thường Nhuận Chi, chính mình luôn yên lặng tự mình chán ghét, tự mình phản cảm.

Có thể là A Duy Thì Tháp phù hộ, ban Thường Nhuận Chi cho hắn.

Từ đây về sau, chung quy ai có thể lắng nghe bất mãn của hắn, oán giận, ai có thể bao dung hối tiếc hắn, ai hận, cũng là một người, thủy chung dùng ánh mắt ôn nhu cổ vũ hắn, nói cho hắn biết hắn không phải không thành nhất sự.

Lưu Đồng chậm rãi nghiêng thân về phía trước, cánh tay to lớn ôn nhu lãm qua Thường Nhuận Chi, bàn tay to vuốt ve sau gáy nhẵn nhụi của nàng, thò người qua, mềm nhẹ hôn nàng.

Trong phòng rửa mặt nhu tình tràn đầy, Lưu Đồng quấn hờ khăn tắm, ôm Thường Nhuận Chi trở về nội thất.

Diêu Hoàng thấy thế nhanh chóng cho hạ nhân hầu hạ trong phòng lui ra ngoài, đóng cửa phòng lại mới nhẹ nhàng thở ra.

Quay đầu nhìn thoáng qua, Diêu Hoàng lại nhịn không được cười, nhẹ giọng nói thầm: "Nguyệt sự của cô nương tới là thời điểm nào..."

https://thuviensach.vn

Cửu Hoàng Tử và cửu Hoàng Tử phi ân ái phi thường, toàn bộ phủ cửu Hoàng Tử đã không còn là bí mật gì.

Cửu Hoàng Tử phi thường xuyên dậy muộn, tự nhiên hôm nay lại dậy muộn.

Mạc nữ quan ở trong sảnh, trên mặt giấu diếm thanh sắc, nghe nha hoàn ở đại sảnh nhỏ giọng nghị luận, ngầm nắm chặt khăn tay.

Chờ đợi nửa ngày mới nghe nha hoàn báo lại, nói cửu điện hạ cùng cửu Hoàng Tử phi đến.

Mạc nữ quan vội vàng đứng lên, vân vê xiêm y cùng trang sức, đứng ở một bên, mặt hàm mỉm cười nhìn phía cửa.

[Tử: Đi làm nữ quan, hừ, đi cướp chồng người thì có.]

Lưu Đồng đỡ Thường Nhuận Chi vào phòng, cũng không thèm nhìn Mạc nữ quan một mắt, chỉ tri kỷ nhìn Thường Nhuận Chi ngồi xuống, còn không chờ Mạc nữ quan nói chuyện, liền hỏi Thường Nhuận Chi trước: "Sáng sớm uống chút cháo trắng như thế nào?"

Thường Nhuận Chi không có dị nghị, nha hoàn đi xuống phòng bếp truyền lời để phòng bếp chuẩn bị đồ ăn sáng.

Lúc này Mạc nữ quan mới tìm cơ hội, trong suốt hạ bái hành lễ cho hai người.

Lưu Đồng ngắm nàng ta một mắt, tựa tiếu phi tiếu nói: "Đây là Mạc nữ quan à?"

Mạc nữ quan vội hướng Lưu Đồng phúc thân, thanh âm mềm nhẹ còn mang theo một tia mị ý: "Gặp qua cửu điện hạ."

https://thuviensach.vn

"Ờ." Một bên khóe miệng Lưu Đồng hơi hơi giơ lên: "Trang điểm được không tệ."

Mạc nữ quan ngượng ngùng cúi đầu. [Tử:????]

Thường Nhuận Chi nhìn Mạc nữ quan một mắt, cũng nói: "Một thân xiêm y này là mới may đi? Xứng với một thân phụ tùng này, ngược lại quả thật đẹp mắt."

"Cũng không biết, trang điểm cho ai xem." Lưu Đồng thình lình cắm vào một câu, không khí bỗng chốc chìm xuống đáy cốc.

Mạc nữ quan gấp trát hạ ánh mắt, Thường Nhuận Chi ngầm trừng mắt nhìn Lưu Đồng, trong lòng lại cảm thấy không khí trong lành.

[Tử: Cặp phu thê “đồng thâm”.]

Nàng ôn hòa đối Mạc nữ quan nói: "Hôm nay nơi này của ta không có chuyện gì hết, ngươi đi xuống đi."

Mạc nữ quan hơi nhếch môi, ngầm cắn chặt răng, hành vi cử chỉ lại như cũ tự nhiên hào phóng, quy củ hoàn lễ mới chịu đi.

Lưu Đồng nhìn bóng lưng của nàng ta, ánh mắt thâm thúy.

"Thời điểm người ở trước mặt không xem tận hứng, nhưng mà xem bóng lưng lại rất nghiêm cẩn." Thường Nhuận Chi nhẹ kéo kéo tay hắn, ra vẻ không vui nói: "Thật muốn xem, gọi nàng ta trở về cho chàng xem đủ?"

Lưu Đồng nở nụ cười, đưa tay quát quát mũi nàng: "Bình dấm chua nhỏ."

Đang nói, phòng bếp dâng lên đồ ăn sáng. Hai người dùng qua, Lưu Đồng nói: "Hôm nay trái phải không có việc gì, nếu không, chúng ta đi mã tràng nhìn đi?"

https://thuviensach.vn

"Mã tràng hả?" Thường Nhuận Chi chờ mong nói: "Thiếp có thể đi cưỡi ngựa sao?"

Lưu Đồng cao thấp đánh giá Thường Nhuận Chi một mắt, ra vẻ khó xử: "Ai nha, tiểu thân thể nếu đi phi ngựa... Ta phải chọn một đầu ngựa nhỏ dịu ngoan mới được."

Thường Nhuận Chi vừa bực mình vừa buồn cười: "Ai nha, bị người xem thường như vậy, thiếp đây không đi nữa."

"Đừng đừng, đi đi nha." Lưu Đồng vội lấy lòng dỗ nói: "Đi thôi, chơi rất vui, mã tràng bên kia rất là rộng lớn, còn có dòng suối nhỏ... Chúng ta còn có thể mang theo con diều, qua bên kia thả diều."

Thường Nhuận Chi ngẩng đầu nhìn trời: "Thiếp cũng không phải tiểu hài nhi, thả diều gì chứ."

"Vậy, vậy thì chúng ta đi câu cá nhé?"

"Ngồi câu cá rất nhàm chán."

"Đúng rồi, bên kia đồi núi nở đầy hoa, chúng ta còn có thể đi hái hoa."

Thường Nhuận Chi "Phốc xuy" cười ra tiếng, ho thanh nói: "Nếu chàng đã thịnh tình mời như thế, thiếp đây liền cố mà đáp ứng chàng."

"Tạ Hoàng Tử phi hãnh diện." Lưu Đồng vui cười nói.

Phu thê hai người muốn đi mã tràng, không thiếu được muốn chuẩn bị một thân trang phục gọn nhẹ.

Vốn dĩ trong của hồi môn của Thường Nhuận Chi cũng chuẩn bị hai bộ, Diêu Hoàng tìm mang ra.

https://thuviensach.vn

Thời điểm thử mặc vào Thường Nhuận Chi lại cảm thấy có chút cố hết sức.

"Bên này làm sao cảm thấy có chút tễ."

Thường Nhuận Chi sờ sờ ngực bụng cùng bên hông, nhíu mày nói: "Tễ có chút khó chịu."

Diêu Hoàng vội vàng hầu hạ nàng cởi xiêm y ra, lúc này Thường Nhuận Chi mới thở phào nhẹ nhõm.

"Xiêm y này, là trước lúc xuất giá, so với kích cỡ thân thể lúc đó của ta mà làm, lúc ấy mặc đĩnh vừa người, mới qua bao lâu, thế nhưng mặc không lên thân."

Thường Nhuận Chi nhìn chằm chằm trang phục cưỡi ngựa, hỏi: "Ta đây mập lên sao?"

Diêu Hoàng cười nói: "Cô nương mỗi ngày ở trong phủ thanh nhàn, cũng không có chuyện gì phiền lòng, dáng người đẫy đà chút cũng là chuyện tốt mà. Tâm rộng thể mập."

Ngụy Tử cũng nói: "Lúc trước cô nương rất gầy, thật vất vả dưỡng ra chút thịt, này không phải vừa vặn sao?"

"Ngươi cho rằng là heo à, dưỡng ra nhiều thịt, làm sao không nói nhường ta dài hơn điểm nhi phiêu?" Thường Nhuận Chi buồn cười nói.

Nói đến nơi này, nàng nhịn không được thở dài.

"Có thể làm sao đây, thật vất vả mới có thể đi mã tràng xem cưỡi ngựa căng gió, kết quả lại không có trang phục cưỡi ngựa thích hợp."

Nàng bên này thay quần áo chậm trễ chút thời gian, Lưu Đồng tìm đến, thấy nàng một thân nội sấn áo sơ mi tuyết trắng, hỏi: "Còn chưa đổi tốt

https://thuviensach.vn

sao?"

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ nói: "Chỉ có hai bộ trang phục cưỡi ngựa, nhưng vừa mặc vào, thiếp lại phát hiện mình mập lên, mặc có chút chật."

Lưu Đồng cười nói: "Vậy cứ mặc xiêm y bình thường là được."

"Có phải không được thuận tiện hay không?" Thường Nhuận Chi chần chờ nói: "Nhưng mà thiếp rất muốn cưỡi ngựa."

"Nàng chưa cưỡi ngựa qua, đến mã tràng, bất quá chỉ an vị trên lưng ngựa, để con ngựa chạy chậm một vòng thôi, không cần thiết mặc trang phục cưỡi ngựa." Lưu Đồng buồn cười nói, tự mình đi chọn một bộ sắc vàng nhạt, cười nói: "Bộ xiêm y này nhìn không tệ, mặc bộ này đi."

Thường Nhuận Chi có chút không vừa ý, nhưng vẫn ngoan ngoãn mặc vào xiêm y Lưu Đồng chỉ định.

Lưu Đồng vuốt cằm tán thưởng nói: "Ôi, mặc bộ này vào, có vẻ trẻ ra vài tuổi nha."

Thường Nhuận Chi liếc mắt nhìn hắn: "Đúng rồi, nổi bật lên chàng trâu già gặm cỏ non, chàng cũng không e lệ."

Lưu Đồng thấp giọng nở nụ cười.

Diêu Hoàng cùng Ngụy Tử rất nhanh trang điểm cho Thường Nhuận Chi thỏa đáng, tóc phân hai cổ sơ cúi kế, điếu ở hai tấn, miễn cho đến lúc đó cưỡi ngựa xóc nảy, tóc tai bị rối loạn.

Không thể không nói, một tá phẫn như vậy, ngược lại đích xác làm Thường Nhuận Chi nhìn như thiếu nữ khuê trung chưa xuất giá.

Thường Nhuận Chi đứng lên, Lưu Đồng cười tiến lên dắt tay nàng, trong mắt đầy tán thưởng: "Đây là cô nương nhà ai mà xinh đẹp vậy, ta đều

https://thuviensach.vn

không đồng ý dẫn nàng xuất môn rồi, để những người khác thấy."

Thường Nhuận Chi buồn cười, kiễng mũi chân kề tai cùng hắn nói nhỏ: "Nhà chàng nha."

Lưu Đồng chỉ cảm thấy đầu quả tim run lên, đang muốn thấu đi qua nói chuyện, ngoài phòng nha hoàn lại bẩm: "Chủ tử, Sầm Vương đến."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 182: Vô Lại

Tin tức Sầm Vương tới cửa, làm cho hai phu thê trong lúc nhất thời cảm thấy kinh ngạc.

Lưu Đồng buông cánh tay đang ôm lấy thắt lưng Thường Nhuận Chi ra, lông mày nhíu lại hỏi: "Sầm Vương đến làm chi?"

Thường Nhuận Chi nhíu mày đáp: "Tặng nữ nhân cho chàng, chắc là đến hỏi một chút chàng có chịu dùng hay không thôi?"

Lưu Đồng dở khóc dở cười: "Hắn ta tốt xấu gì cũng là một Vương gia, đến nỗi sao?"

"Vậy có thể nói không phải." Thường Nhuận Chi bĩu môi, nói: "Người cũng đã đến, vẫn không thể tránh mà không gặp."

Nàng hỏi vọng ra ngoài: "Sầm Vương ở đâu?"

"Hồi chủ tử, Sầm Vương đang đợi trong phòng khách."

"Đi thôi." Thường Nhuận Chi nhìn về phía Lưu Đồng, luôn muốn hỏi một chút hắn ta đến làm chi.

Vốn dĩ Thường Nhuận Chi không có ý kiến gì với Sầm Vương, nhưng ai bảo Sầm Vương lại cố tình đáng ghét như vậy, đưa nữ nhân cho Lưu Đồng?

Quan cảm của Thường Nhuận Chi đối với Sầm Vương, từ lúc Tĩnh Lam vào phủ, thẳng tắp giảm xuống.

https://thuviensach.vn

Hai phu thê rất nhanh đến thính đãi khách, Sầm Vương đang ngồi uống trà.

Trà trong phủ cửu Hoàng Tử, là Lưu Đồng và Thường Nhuận Chi cùng yêu thích, nên không bỏ thêm hương liệu vào đó. Cho nên khi Sầm Vương uống, là dùng nước sôi phao ra nguyên tư nguyên vị sao trà. Vị trà có chút phát khổ, lầm đầu tiên Sầm Vương uống trà như vậy, có chút uống không vô, nhưng trên mặt lại không lộ ra không thích ứng, không có thói quen lộ ra mặt.

Lưu Đồng sải bước tới cửa, trên mặt mang theo tươi cười nói: "Sầm Vương làm sao lại đến, thất lễ thất lễ."

Sầm Vương đứng lên cười nói: "Không có chuyện gì làm, đến phủ cửu đệ nhìn một cái."

Nói xong, Sầm Vương nhìn về phía Thường Nhuận Chi phía sau Lưu Đồng, cùng nàng lễ: "Cửu đệ muội có lễ."

Thường Nhuận Chi trở về một cái lễ, do không thích người này, cho nên cũng không nói chuyện, đứng ở bên cạnh Lưu Đồng.

Lưu Đồng không dài dòng, trực tiếp hỏi vấn đề mà mình nghi vấn.

"Sầm Vương hôm nay đến phủ thượng đệ đệ, không biết có gì phân phó?"

Trường hợp nói luôn muốn nói đến vị mới được.

Sầm Vương cười nói: "Ta vô sự, còn không thể tới tìm cửu đệ trò chuyện, nói chuyện tâm tình?"

Lưu Đồng dùng một chút, trong lòng nghĩ, huynh đệ bọn họ cũng không có giao tình gì, Sầm Vương cần cùng hắn nói cái gì, đàm cái gì tâm?

https://thuviensach.vn

Không có người trả lời, trường hợp này hơi lạnh xuống.

Sầm Vương nhưng là người có thể tự tìm đề tài, lúc này đưa chén trà lên uống một ngụm, nói lên chuyện kinh trà với Lưu Đồng, tự cố tự nói vừa thông suốt: "Loại trà này, ta là lần đầu uống."

Lưu Đồng trả lời mấy câu cho có lệ, mịt mờ hạ lệnh trục khách: "Ngày nào đó Sầm Vương có nhã hứng, chúng ta lại nói tới trà loại. Bất quá không khéo, trước khi Sầm Vương đến, đệ đệ và nội tử đang định đi mã tràng Tây Đinh, hôm nay sợ là không thể tiếp đón Sầm Vương."

Không biết Sầm Vương là nghe không hiểu, hay là giả vờ nghe không hiểu, lúc này cười tỏ vẻ: "Hả? Cửu đệ muốn hòa đệ muội đi mã tràng Tây Đinh du ngoạn sao? Vừa vặn, ta cũng không có chuyện gì, chúng ta đi chung đi!"

Lưu Đồng chỉ cảm thấy yết hầu bị nghẹn, há miệng thở dốc lại không thể nói ra một chữ.

Sầm Vương vừa nói ra lời đề nghị này, Thường Nhuận Chi cũng cảm thấy như ăn phải ruồi bọ.

Đại khái thấy Lưu Đồng bị lời nói vô lại của Sầm Vương làm cho mắc nghẹn, trước tiên không có cự tuyệt, Thường Nhuận Chi liền lôi lôi tay áo hắn.

Lưu Đồng phục hồi tinh thần lại, vội hỏi: "Chờ lần sau đệ đệ rỗi rảnh, sẽ cùng Sầm Vương huynh nhàn hảo? Hôm nay Sầm Vương huynh chỉ một người, bằng không, nếu như có Vương tẩu ở đây, chúng ta cũng có thể đi chung."

Lúc này Sầm Vương lại nói: "Vậy đi, ta cho người trở về Vương phủ gọi Vương tẩu ngươi đến."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng sửng sốt, Thường Nhuận Chi cũng trừng lớn mắt.

Sầm Vương cười tủm tỉm đứng lên, nói: "Chúng ta đi trước, trực tiếp để Vương tẩu ngươi đến mã tràng Tây Đinh đi."

Lưu Đồng ngoài cười nhưng trong không cười lên tiếng, nói: "Sầm Vương huynh mời."

Sầm Vương gật đầu, đứng lên đi hai bước, lại quay đầu nói: "Đúng rồi cửu đệ, hai ngày trước | ta đưa nha hoàn kia tới, hầu hạ ngươi còn đắc dụng?"

Lưu Đồng nở nụ cười đáp, Thường Nhuận Chi ở một bên không mặn không nhạt nói: "Để Sầm Vương lo lắng, nha hoàn kia ở hoa phòng hầu hạ, ngược lại cũng coi như cần cù."

Sầm Vương nhất thời chậc chậc nói: "Cửu đệ muội đuổi nàng đi hoa phòng? Máu ghen này cũng đủ lớn đi."

Thường Nhuận Chi giả cười: "Không thể so sánh sự rộng lượng của Sầm Vương phi."

"Nói rất tốt, nói rất tốt." Sầm Vương nở nụ cười, bất quá tiếng cười có chút làm, dẫn đầu cất bước đi.

Lưu Đồng xấu hổ sờ sờ mũi, nhìn về phía Thường Nhuận Chi, bị nàng dùng ánh mắt u oán nhìn chằm chằm, nhất thời tròng mắt chuyển chung quanh.

"Chàng nếu không thêm câu phía sau thì thật tốt." Thường Nhuận Chi buồn bã nói: "Chàng xem, cái này có phải cho hắn ta lý do."

Lưu Đồng cũng cảm thấy vô tội.

"Da mặt hắn ta dày như thế, ta cũng không nghĩ tới..."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng nhẹ giọng nói: "Được rồi, chờ Sầm Vương phi đến, chúng ta tự mình chơi trò của mình."

"Nói được thoải mái." Thường Nhuận Chi hừ một tiếng: "Hắn ta nói cho người đi mời Sầm Vương phi, nhưng không biết đến lúc đó Sầm Vương phi có tới hay không."

"Này..." Lưu Đồng nhất thời cũng không có triệt, chỉ có thể nói: "Quên đi, mã tràng lớn như vậy, đến chỗ kia, chúng ta cách hắn ta xa chút. Nếu hắn ta còn dám chạy theo, ta sẽ cùng hắn ta nói thẳng, để hắn ta không cần quấy rầy phu thê chúng ta."

Thường Nhuận Chi cao thấp đánh giá muốn hiểu rõ Lưu Đồng một lát, Lưu Đồng sờ sờ mũi nói: "Làm sao vậy?"

"Thời điểm chàng nói 『Nếu Vương tẩu ở đây, chúng ta có thể đi mã tràng』, nếu nói thẳng để hắn ta không cần quấy rầy phu thê chúng ta, không phải đến nơi? Trời cấp cho hắn ta mặt mũi."

Thường Nhuận Chi khẽ hừ, phủi phủi biên váy.

Lưu Đồng lấy lòng nói: "Là ta hồ đồ, ta nghĩ tới cửa là khách, không thể không cho hắn ta mặt mũi..."

"Chính hắn ta không cần mặt mũi, chàng còn cho hắn ta thể diện."

Thường Nhuận Chi chỉ cảm thấy ngứa tay, nhéo nhéo mũi hắn: "Lần sau đừng lại nhường kẹo mè xửng."

Lưu Đồng vội vàng gật đầu.

Cho dù không vừa ý, thì cũng đã nói ra miệng, Lưu Đồng cùng Thường Nhuận Chi vẫn chuẩn bị rời khỏi phủ cửu Hoàng Tử, cùng Sầm Vương đi tới mã tràng Tây Đinh.

https://thuviensach.vn

Mã tràng Tây Đinh ở ngoại ô kinh thành, phải đi thời gian nửa ngày, chỗ kia chuyên môn chuẩn bị cho lão gia, thái thái, thiếu gia và các cô nương thế gia, gia tộc quyền quý du ngoạn. Bất quá Thường Nhuận Chi ở tại vùng phụ cận đó cũng có một tiểu thôn trang, cho nên không cần ở lại trong mã tràng.

Giờ mùi, xe ngựa cuối cùng ngừng lại.

Lưu Đồng vén rèm lên nhìn Thường Nhuận Chi cười nói: "Đến rồi."

Thường Nhuận Chi được Lưu Đồng đỡ xuống, duỗi thắt lưng lười giãn ra gân cốt.

Đã là ngày xuân, tiết trời bắt đầu ấm lại, cỏ dài oanh bay.

Lọt vào trong tầm mắt, là một mảnh thảo nguyên xanh đậm, cao thấp phập phồng, bò dê quần tam tụ ngũ quảng bố phân tán. Khi thì có một hai con ngựa chạy như bay mà qua, bò dê cả kinh tát đề tránh né.

Xe ngựa phụ cận vây quanh hàng rào gỗ tráng kiện, ngoài hàng rào gỗ, có mấy nhà gỗ tử xếp, có thể nghe thấy bên trong động tĩnh ngựa khai hỏa mũi cùng thỉnh thoảng đọa tiếng chân, mùi vị phân ngựa thối hoắc lôi cuốn cỏ xanh cùng bùn đất thơm tho, xông vào mũi.

Rất ngoài ý muốn là, Thường Nhuận Chi lại không biết nơi này có bao nhiêu mũi vị hỗn tạp khó ngửi.

Lưu Đồng dặn Thường Nhuận Chi chờ một chút, dẫn Hoa Hạo tiến đến nói chuyện với quản sự mã tràng.

Sầm Vương cũng xuống ngựa, ôm cánh tay ở tại chỗ, vuốt bờm ngựa mà hắn ta cưỡi.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi dùng dư quang ngắm hắn ta một mắt, âm thầm bĩu môi.

Xem cách nào cũng cảm thấy Sầm Vương này thật sự tà tính.

Nàng không khỏi đoán rằng, đều nghe đồn Sầm Vương có ham mê không tốt, đây là thật sự hay là giả nhỉ? Nếu là thật sự, vậy thì đến cùng đó là dạng ham mê gì?

Thực làm cho người ta tò mò.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 183: Mã Tràng

Rất nhanh Lưu Đồng cùng quản sự mã tràng nói xong, trở về cười nói với Thường Nhuận Chi: "Đi thôi, chúng ta đi chọn ngựa."

Hắn lại nhìn về phía Sầm Vương: "Sầm Vương huynh là muốn tự mình phi ngựa trước, hay là chờ vương tẩu đến mới chơi?"

Sầm Vương nói: "Ta muốn cùng phu thê các ngươi..."

[Tử: Mặt dày đáng xấu hổ..]

"Vương huynh." Lưu Đồng đánh gãy Sầm Vương, hướng hắn ta củng chắp tay: "Đệ đệ thật vất vả cùng thê ra ngoài chơi, vương huynh sẽ không cần quấy rầy chúng ta chứ?"

Sầm Vương cười cười.

Lưu Đồng nói rõ đến tận đây, Sầm Vương cũng không có khả năng lại cho rằng nghe không hiểu, gật đầu nói: "Ta ở lại đây chờ vương tẩu các ngươi đến, chờ nàng đến, chúng ta lại cùng nhau giục ngựa chạy."

Lúc này Lưu Đồng mới mặc kệ Sầm Vương phi đến hay không đến nữa, lên tiếng, hắn lôi kéo Thường Nhuận Chi đi chọn ngựa.

Thường Nhuận Chi khóe miệng vi kiều: "Nhìn thấy không, chàng nói rõ ràng với hắn ta, hắn ta chính là nghĩ giả ngu cũng không có khả năng. Trừ phi hắn ta thật sự đầu óc vụng về."

Lưu Đồng thụ giáo gật gật đầu.

https://thuviensach.vn

Hai người đến trong tàu ngựa xem rồi chọn ngựa.

Thường Nhuận Chi chưa từng cưỡi ngựa, tự nhiên cũng sẽ không thể chọn ngựa, nhưng đối với năng lực chọn ngựa vẫn phải có.

Ngựa cũng được phân chi lớn lên xinh đẹp cùng không xinh đẹp, nhất là con ngựa trên người sạch sẽ không có bao nhiêu mùi vị, càng được sự ưu ái của Thường Nhuận Chi.

Nàng xem đến xem đi, nhìn trúng một thất ngựa đỏ thẫm sắc.

"Ngựa này là gì?" Thường Nhuận Chi nhìn trái xem phải: "Nhìn nó so với con ngựa bên cạnh muốn thấp bé hơn, hơn nữa vừa thấy cũng rất dịu ngoan."

Lưu Đồng nhìn nhìn, gật đầu nói: "Là thất ngựa cái."

Hắn hỏi Thường Nhuận Chi: "Nhìn trúng đầu này?"

"Ừ." Thường Nhuận Chi cười gật gật đầu, có chút hưng phấn: "Thiếp có thể sờ sờ nó sao? Nó có phải đá thiếp hay không?"

Lưu Đồng nở nụ cười: "Nàng lại không kinh hách đến nó, nó sẽ không liệu đá hậu đá nàng. Ngựa ở mã tràng đều có người thuần dưỡng, tính tình tương đối ôn hòa."

Thường Nhuận Chi yên tâm dần dần đưa tay thăm dò sờ sờ mặt con ngựa.

Con ngựa vung đuôi, cũng không có động tác khác.

Thường Nhuận Chi yên tâm chút, thúc giục Lưu Đồng nói: "Mau, cho thiếp cưỡi nó một chút đi."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng bất đắc dĩ lắc lắc đầu, gọi một mã phó đứng một bên chờ hầu hạ qua, nói: "Chọn thất này đi."

Mã phó nhanh chóng gật đầu, kéo cương ngựa, gọi hai người khác vội tới lắp yên cụ cho ngựa.

Rất nhanh công tác chuẩn bị liền làm tề, Lưu Đồng dạy Thường Nhuận Chi động tác lên ngựa, thấy nàng nghe hiểu rõ, nói: "Vậy nàng thử lên ngựa xem."

Thường Nhuận Chi thực hiện động tác nhẹ nhàng, ngược lại không biết cửa ải lên lưng ngựa lại khó khăn, thử hai lần, cuối cùng lần thứ ba thành công khóa lên ngựa lưng.

Ngồi xuống lưng ngựa, nàng khẩn trương kéo chặt dây cương.

Không ở mặt trên không biết, vừa lên, nhất thời cảm thấy dưới chân trống không, vị trí còn có chút cao, tự đáy lòng sinh ra chút cảm giác sợ hãi.

Lưu Đồng đưa tay vỗ vỗ đùi nàng, trấn an nàng: "Không có việc gì, không sợ, chúng ta chậm rãi đi, thích ứng một chút thì tốt rồi."

Thường Nhuận Chi gật gật đầu, Lưu Đồng dặn dò mã phó không cần đi theo hầu hạ, tự tay kéo cương ngựa, dắt con ngựa cùng Thường Nhuận Chi ngồi phía trên, chậm rì rì thong thả bước ra tàu ngựa.

Rời khỏi nhà gỗ xếp, nhất thời tầm nhìn cực kì mở rộng.

Mới đầu Thường Nhuận Chi còn gắt gao nắm chặt cương ngựa không chịu buông tay, lúc này cũng hơi nhẹ nhàng thở ra, tâm thần bị cảnh sắc bốn phía ninh mật cao xa chiếm đi một chút.

https://thuviensach.vn

Con ngựa rất dịu ngoan, vẫn duy trì bước đi rất chậm, tận chức tận trách đi theo bước chân Lưu Đồng mang Thường Nhuận Chi "Căng gió".

"Thế nào, không sợ rồi sao?" Lưu Đồng nhìn Thường Nhuận Chi cười cười: "Lúc ban đầu ngồi lên ngựa, bao giờ cùng cảm thấy sợ, càng muốn học cưỡi ngựa, sẽ sợ ngã xuống. Bất quá chỉ cần thích ứng chút, liền cảm thấy cưỡi ngựa không khó lắm."

Cái này giống như học lái xe ở tương lai, phía trước không lên xe, sợ không cẩn thận đụng vào chỗ nào đó. Sau khi học lái xe, thật ra lái xe cũng giống như ăn cơm.

Thường Nhuận Chi gật đầu, đến cùng vẫn không dám thúc giục ngựa chạy mau, chỉ tùy ý Lưu Đồng nắm cương ngựa, dẫn nàng chậm rãi đi.

Khi ngựa đi lại có chút xóc nảy, thật ra nàng vẫn chịu được, nhưng thoáng chốc Thường Nhuận Chi vẫn cảm thấy có chút choáng váng đầu.

Nhìn thấy đã cách tàu ngựa có chút xa, Thường Nhuận Chi liền cho Lưu Đồng ngừng lại, nói muốn nghỉ một lát.

Lưu Đồng tự nhiên không có dị nghị, cho ngựa dừng chân, vươn tay về phía Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi cẩn thận khuynh hướng hắn, hai tay Lưu Đồng xoa trụ hai bên nách nàng, an ổn ôm nàng xuống ngựa.

Nàng hít sâu, giống như giải thoát nói: "Ở trên lưng ngựa ngồi lâu cũng không có ý tứ gì."

Nói xong nàng nhìn Lưu Đồng: "Giống như trước kia chàng cưỡi ngựa chạy đi, không cảm thấy quanh thân đau nhức sao?"

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng cười cười: "Quen rồi thì không sao, ngựa chạy mau, giống như đang bay, không có bao nhiêu cảm giác."

"Nói được cũng phải, nếu không muốn cưỡi ngựa, phải đi ngồi xe ngựa. Luôn cảm thấy cưỡi ngựa so với ngồi xe ngựa nhanh hơn chút." Thường Nhuận Chi cười nói.

"Khi Cao tổ tranh đấu giành thiên hạ, kỵ binh có tác dụng rất lớn. Đệ tử hoàng gia ai mà không biết cưỡi ngựa sẽ bị người ta chê cười." Lưu Đồng giải thích: "Ngay cả nữ tử thế gia, cũng có rất nhiều người được học cưỡi ngựa từ nhỏ, tỷ như Sầm Vương phi, kỹ thuật cưỡi ngựa của nàng ta rất tinh thấu, có nàng ta ở đội ngũ, đánh Po-lo tám chín phần mười đều là người thắng, nàng ta cưỡi ngựa còn từng nhận được sự khen ngợi của phụ hoàng, nói nàng ta là nữ trung hào kiệt."

Thường Nhuận Chi cười cười, gật đầu nói phải.

Thấy nàng cười đến bình thường vô nhị, Lưu Đồng chê cười nàng: "Nhất định là hồi nhỏ nàng nhát gan, cho nên không học cưỡi ngựa."

Lời này nói rất chuẩn.

An Viễn hầu có ba nữ nhi, cũng chỉ có Thường Nhuận Chi không biết cưỡi ngựa. Thường Mộc Chi và Thường Thấm Chi tuy rằng không tinh thông, nhưng cưỡi ngựa là có.

Tiểu Hàn thị sắp xếp cho ba tỷ muội học cưỡi ngựa, đến phiên Thường Nhuận Chi, nguyên chủ căn bản không dám bò lên lưng ngựa —— nàng e ngại hình thể động vật khổng lồ, cho dù là ngựa dịu ngoan được thuần dưỡng qua, cũng không dám tiếp cận.

Thử qua vài lần, nguyên chủ đều là hai mắt đẫm lệ rưng rưng. Nhạc thị xem không được, đi cầu tiểu Hàn thị, tiểu Hàn thị mới không miễn cưỡng nguyên chủ học cưỡi ngựa.

https://thuviensach.vn

Dần dà, cơ hồ nguyên chủ không chạm qua cơ thể ngựa, càng đừng nói tới cưỡi ngựa.

Thường Nhuận Chi khẽ hừ một tiếng, nói: "Thiếp trước kia không học cưỡi ngựa, hiện tại học cũng không chậm."

"Thành, có lão sư là ta ở đây, bảo đảm nàng học tốt." Lưu Đồng cười nói.

Hai phu thê nói chuyện, lúc Thường Nhuận Chi lơ đãng nhìn lướt qua hướng xếp nhà gỗ, tầm mắt lại dừng lại.

Sầm Vương đại mã kim đao ngồi, một bên hơi hơi cong thắt lưng là tỳ nữ Trông Hạ của nàng.

Hôm nay xuất môn, Thường Nhuận Chi dẫn theo Ngụy Tử, Trông Hạ và Tìm Đông, cho phép Diêu Hoàng ở lại phủ Hoàng Tử làm chủ sự.

Lúc này khoảng cách giữa nàng và Sầm Vương có chút xa, nhưng vẫn có thể dựa trên phục sức nhận ra, đứng ở bên cạnh hắn ta là Trông Hạ.

Nhìn chằm chằm bên kia một hồi lâu, dường như Sầm Vương muốn nói cái gì đó với Trông Hạ, giữa hai người vẫn bảo trì khoảng cách nhất định.

"Nhìn cái gì vậy?" Lưu Đồng cùng nàng nói chuyện thì thấy nàng xuất thần, gọi nàng một tiếng, cũng nhìn theo hướng mà nàng xem vọng qua.

"A, bên kia có người cưỡi ngựa đến."

Lưu Đồng cũng không chú ý tới Sầm Vương, ngược lại nhận thấy được âm thanh giục ngựa tới gần.

Trong tiếng gió ngựa tháp tháp, quần áo đỏ tươi dẫn đầu xâm nhập vào tầm mắt Thường Nhuận Chi.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 184: Vương Phi

Chủ nhân áo choàng tiệm đi tiệm gần, đến gần Sầm Vương mới ghìm ngựa ngừng lại, tro bụi trên đường chậm rãi chìm xuống.

Lưu Đồng híp mắt nhìn một lát, nói với Thường Nhuận Chi: "Là Sầm Vương phi đến."

Thường Nhuận Chi gật đầu, chần chờ nói: "Đều thấy, muốn đi qua chào hỏi một tiếng sao?"

"Nàng ta cũng nhìn thấy chúng ta." Lưu Đồng gật đầu nói: "Đi thôi."

Bởi vì không cùng vị Sầm Vương phi đánh giao tế, Thường Nhuận Chi đi ở bên cạnh Lưu Đồng, trong lòng có chút xíu lo lắng.

Lại nói tiếp, xuất thân của vị Sầm Vương phi này cực kì hiển hách.

Phụ thân của nàng ta, chính là con của Tể tướng khi Tiên đế còn tại thế, học thức xuất chúng; mẫu thân nàng ta, chính là nữ nhi Tiên đế, đương kim hoàng muội của Ngụy đế, Trưởng công chúa Trường Nhạc. Trước lúc chưa gả cho Sầm Vương, Sầm Vương phi đã có thân phận Quận chúa, khi gả cho Sầm Vương, Sầm Vương còn chưa được phong Vương.

Mẫu phi Sầm Vương mất sớm, có thể nói Sầm Vương không có ngoại gia nâng đỡ.

Sau đó hắn ta có thể vượt qua sắc lập Thái Tử đông phong lên làm Vương gia, một là vì chiếm tiện nghi xếp thứ tự, hai là, cũng có mấy phần

https://thuviensach.vn

xem trọng ở Sầm Vương phi.

Từ lúc Thường Nhuận Chi gả cho Lưu Đồng, thường xuyên giao tiếp trục lý, cũng chỉ có Thụy Vương phi, thân tỷ Thường Mộc Chi của nàng. Khi ở trong cung, nhiều nửa chỉ có đám người thất Hoàng Tử phi nói mấy câu.

Vài vị Vương phi, nàng cơ hồ nói cũng không nói qua.

Kỳ Vương phi đoan trang tự giữ, sẽ không chủ động cùng người khác nói chuyện;

Lễ Vương phi tin phật, luôn luôn ru rú trong nhà, ngay cả cung yến cũng là có thể không đến tắc không đến. Nghe nói trong phủ Lễ Vương, nội viện đương gia là Lễ Vương Trắc phi;

Chúc Vương phi là tiểu mĩ nhân trong kỳ tuyển tú nữ dân gian đi lên, tính tình thanh cao cao ngạo, vốn dĩ mẫu phi Tĩnh phi của Chúc Vương không vừa ý cưới đứa con dâu này, nhưng nề hà Chúc Vương vui mừng được ngay, ba ba cưới qua cửa, Nguyên Vũ đế vui vẻ khi nhi tử nạp nữ tử dân gian, đối với cọc hôn sự này cũng không có ngăn trở, Chúc Vương ôm được mỹ nhân về, đáng tiếc nghe nói Chúc Vương phi đối với Chúc Vương bắt bẻ, phu thê bọn họ mặt và tâm không hợp;

Sầm Vương phi với thân phận là Quận chúa, chỉ sợ là vài vị Vương phi cao nhất bên trong, nghe nói nàng ta có thể gả cho Sầm Vương, cũng chính nàng ta đi cầu. Đại khái là vì thân phận Sầm Vương phi, cho tới bây giờ Sầm Vương cũng chỉ có một Vương phi là nàng ta, trong phủ không có nữ nhân khác.

Cái này đều là tiểu Hàn thị và Thường Mộc Chi nhất nhất phân tích cho Thường Nhuận Chi nghe.

Tóm lại, vài vị Vương phi này, thật ra tốt nhất không cần đi kết giao.

https://thuviensach.vn

Một đường hướng tới chỗ phu thê Sầm Vương, Thường Nhuận Chi nhớ tới trước khi xuất giá, lời mà Thường Mộc Chi nói với nàng.

"Kỳ Vương phi nhìn mọi sự không để ý, cả ngày bưng, thật ra mỗi một chuyện nàng ta đều nói tới quy củ, bởi vậy có chút không tạo được niềm vui cho Kỳ Vương."

"Lễ Vương phi càng đừng nói nữa, phụ thân nàng ta phạm vào chuyện này, bị thôi quan, Vương phi như nàng ta cũng chính là trên mặt đẹp mắt, cho nên chính nàng ta cũng dùng lễ Phật đến cản tầm mắt người khác, nói là lễ Phật, thật ra bất quá là giấu tài, chờ nhi tử nàng ta lớn lên mà thôi."

"Chúc Vương phi nhất xách không rõ tình huống, đều gả cho Chúc Vương, cho tới bây giờ còn một bộ lạnh lùng với Chúc Vương, không biết nàng ta đến cùng đồ cái gì."

"Cuối cùng đó là Sầm Vương phi." Thời điểm Thường Mộc Chi nói đến Sầm Vương phi, dừng một chút, mới tiếp tục nói: "Cùng với hắn ba vị Vương phi có thể trò chuyện, nhưng vị Sầm Vương phi này, nhìn thấy nàng ta vẫn trốn tránh chút mới tốt."

Thường Mộc Chi nói như vậy: "Đại khái là vì cha chết sớm, tuổi còn nhỏ lại có thân phận Quận chúa, trước khi Sầm Vương phi chưa xuất giá, nổi danh kiều man. Khi nàng ta đánh Po-lo, xuống tay tàn nhẫn, người khác cùng nàng ta đánh nhau, căn bản không dám anh này mũi nhọn. Khi đó nàng ta đến tuổi xuất giá, vốn là... Sau đó coi trọng lục Hoàng Tử lúc ấy còn chưa được phong Vương, nháo phải gả, bệ hạ liền ban hôn cho lục Hoàng Tử cùng nàng ta, cho tới bây giờ, lục Hoàng Tử đã phong Vương, trong phủ Sầm Vương trừ bỏ nàng ta cùng nha hoàn bà tử hầu hạ, một nữ nhân dư thừa cũng không có. Những năm gần đây, chuyện mẫu thân nàng ta là Trưởng công chúa Trường Nhạc dưỡng trai lơ, nháo đến mức mọi người đều biết, tì khí của nàng ta cũng gặp trướng... Nàng ta không dễ tiếp

https://thuviensach.vn

xúc, cũng không đáng giá đi giao tiếp, muội phải nhớ kỹ, ngàn vạn lần không cần nói chuyện nghịch ý tứ nàng ta."

Lúc trước Thường Nhuận Chi đối với những lời này của Thường Mộc Chi còn không có thể hội, hôm nay muốn đối mặt cùng Sầm Vương phi, nàng mới thấy ra phân không yên này.

Một đường miên man suy nghĩ, cuối cùng đến mã tràng.

Lưu Đồng dẫn Thường Nhuận Chi tới hành lễ cho Sầm Vương phi.

Sầm Vương phi kêu khởi, cao thấp đánh giá Thường Nhuận Chi, vừa cười vừa nói: "Đột nhiên cho ta biết đến mã tràng đua ngựa, một đường đuổi theo, sao không nói sớm với ta một chút?"

Lưu Đồng sửng sốt: "Đua ngựa?"

"Làm sao, không phải đua ngựa?" Sầm Vương phi nhíu mày, giọng điệu có chút không tốt: "Đến mã tràng không phải đua ngựa, chẳng phải là đến không một chuyến? Cửu đệ muội, cùng ta chạy một vòng như thế nào?"

[Tử: Lại một điêu phụ!!!]

Trong tay Sầm Vương phi còn nắm roi ngựa, lúc nói chuyện roi trên cổ tay vừa lật, trong gió liền có âm thanh roi xẹt qua thanh thúy.

Thường Nhuận Chi không khỏi cảm thấy run lên, thầm nghĩ Sầm Vương phi này quả thật giống như lời đại tỷ tỷ nói, nhìn qua thật sự không dễ chọc...

Bên kia Lưu Đồng cảm thấy rất là không vui, tiếp lời: "Vương tẩu, nội tử sẽ không cưỡi ngựa. Sầm Vương huynh không phải ở đây sao? Vương tẩu cùng Sầm Vương huynh đi đua ngựa là được rồi."

Sầm Vương phi nhìn về phía Sầm Vương.

https://thuviensach.vn

Vốn dĩ mặt mày nàng ta hếch lên thoáng chốc trở nên nhu hòa, hơi cong thắt lưng, cắn cắn môi, nhẹ nhàng nắm lấy tay áo Sầm Vương lắc lắc, thanh âm so với lúc trước muốn tiểu ý ôn nhu hơn rất nhiều: "Gia, chúng ta đi đua ngựa một lát không?"

Sầm Vương cũng gật gật đầu, nhất thời trên mặt Sầm Vương phi liền lộ ra đỏ ửng, là bộ dáng thẹn thùng. (@_@)

Thường Nhuận Chi xem có chút ngây người.

Lúc trước là Sầm Vương phi cả vú lắp miệng em, cùng Sầm Vương phi hiện tại với một bộ kiều thái tiểu nữ nhi, thật sự là cùng một người?

Không đợi nàng nhận, Lưu Đồng tức khắc nói: "Vậy đệ đệ không quấy rầy Sầm Vương huynh cùng Vương tẩu, các ngươi hảo hảo chơi, hảo hảo đua ngựa."

Sầm Vương phi vẫy vẫy tay, ý bảo Lưu Đồng đi mau.

Lúc này Lưu Đồng lôi Thường Nhuận Chi rời khỏi chỗ phu thê Sầm Vương.

"Sầm Vương phi kia..." Thường Nhuận Chi bị động đi theo bước chân Lưu Đồng, không khỏi nghi hoặc nói: "Làm sao nhìn, một lát một tính tình."

Lưu Đồng cười nói: "Nàng ta là như vậy, trước khi không lập gia đình liền điên điên khùng khùng, đừng để ý nàng ta."

Thường Nhuận Chi hiếu kỳ nói: "Chàng và Sầm Vương phi rất quen thuộc sao?"

Lưu Đồng nói: "Không quen, bất quá đến cùng nàng ta là nữ nhi của Trưởng công chúa, cô mẫu Trường Nhạc thường xuyên mang nàng ta tiến

https://thuviensach.vn

cung, cho nên trong cung các Hoàng Tử đối với tính tình của nàng ta đĩnh quen thuộc."

Thường Nhuận Chi gật đầu, tán thưởng: "Nếu không phải thiên chi kiêu nữ, nói vậy cũng sẽ không thể dưỡng thành tính tình đó."

"Cái gì tính tình, không coi ai ra gì?" Lưu Đồng xuy cười, khoát tay nói khẽ với Thường Nhuận Chi: "Trước khi nàng ta chưa xuất giá, ta coi nàng ta còn thuận mắt chút. Từ khi nàng ta xuất giá, ta cuối cùng cảm thấy nàng ta càng thần lẩm bẩm."

Lưu Đồng dừng một chút, nói: "Nàng ta nhìn chăm chú Sầm Vương, nghe nói phàm là tỳ nữ trong phủ đến gần Sầm Vương, để nàng ta biết được, nhất định tỳ nữ đó không có kết cục tốt."

Nói đến đây, Lưu Đồng cười ôm chầm lấy Thường Nhuận Chi nói: "Đồng dạng là vì để ý phu quân mà ghen, phương pháp mà nàng xử lý thẳng thắn và chính trực hơn nhiều, nàng ta như vậy... Đổi lại là nam nhân nào khác, sợ là đều ăn không tiêu."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 185: Thiếu Ngải

Xem biểu hiện của Sầm Vương phi, thực có thể coi được hai chữ "Cố chấp".

Biểu hiện của nàng ta ở trước mặt Sầm Vương, cùng với tính cách nàng ta biểu hiện trước mặt người khác, hoàn toàn bất đồng.

Nhưng dường như nàng ta không chú ý tới điểm này...

Phu thê Lưu Đồng cách khá xa, bên kia Sầm Vương cùng Sầm Vương phi cũng đi chọn ngựa.

Hai phu thê mỗi người chọn một thất, Sầm Vương dẫn đầu lên ngựa chạy đi như điên, Sầm Vương phi cũng không cam yếu thế, quát một tiếng, bỏ roi ra giục ngựa chạy vội lên.

Thường Nhuận Chi không muốn lại bò lên lưng ngựa, liền dắt ngựa, cùng Lưu Đồng tản bộ trên cỏ ở mã tràng.

Mã tràng mở rộng, không có xây dựng, nên gió thổi không chút kiêng nể.

Đi một lát, Thường Nhuận Chi cảm thấy có chút lạnh.

Lưu Đồng cưỡi ngựa, tự mình đi lấy áo choàng cho nàng.

Thường Nhuận Chi chờ ở tại chỗ, cười nhìn Lưu Đồng ra roi thúc ngựa chạy tới chỗ nàng, không tự chủ giơ tay vẫy vẫy hắn.

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng mặt mang ý cười, cách nàng hơi gần, ghìm ngựa dừng lại, nhảy xuống ngựa, ôn nhu cầm áo choàng trong tay mở ra, khoát lên vai Thường Nhuận Chi.

Hai người ở mã tràng chuyển động một lát, gió thổi dần dần lớn hơn.

Lưu Đồng nhíu mày nói: "Hôm nay trời muốn đổ mưa đi? Bên kia tầng mây đều áp chế đến."

Thường Nhuận Chi theo hướng ngón tay hắn nhìn lại, quả nhiên, tầng mây trên bầu trời chậm rãi chồng chất, thong thả di động đến hướng bọn họ, cách mặt đất rất gần, nhìn có chút đè nén.

"Chúng ta trở lại thôn trang thôi." Thường Nhuận Chi nhíu mày nói: "Nếu thực đổ mưa, đừng giội cảm lạnh."

Lưu Đồng vuốt cằm, nhìn về phía phu thê Sầm Vương đang phi ngựa.

Lúc này đã nhìn không thấy bóng dáng hai phu thê họ.

"Quên đi, mặc kệ bọn họ." Lưu Đồng nói: "Ta đi nói với quản sự mã tràng một tiếng, chờ bọn họ trở về, tự biết chúng ta đã đi."

Hai người nhanh chóng chạy về nhà gỗ, Thường Nhuận Chi tự phân phó Ngụy Tử thu thập đồ vật, dời ra ngoài xe ngựa; Lưu Đồng tắc đi cùng quản sự mã tràng giao đãi vài câu.

Hai phu thê phân công hợp tác, rất nhanh lại hội họp, xe ngựa đã chuẩn bị tốt, chờ chủ nhân đến.

Thường Nhuận Chi đáp mã đắng trên tay Ngụy Tử, cơ thể hơi dừng, nhìn về phía xe ngựa một bên, duỗi dài cổ nhìn Trông Hạ trong mã tràng.

Bất quá chỉ một lát như vậy, Thường Nhuận Chi lại cúi mâu, lên xe ngựa ngồi xuống.

https://thuviensach.vn

Ngụy Tử theo vào, Trông Hạ và Tìm Đông ngồi một chiếc xe ngựa khác.

Thường Nhuận Chi vén rèm lên nhìn Lưu Đồng nói: "Mặc áo mưa và đội đấu lạp vào đi, miễn cho giữa đường đổ mưa xối xả."

Lưu Đồng theo lời mặc áo tơi vào, đội đấu lạp, nhìn Thường Nhuận Chi cười nói: "Đi thôi."

Mã xa phu "Giá" một tiếng, xe □ lộc liền lăn lông lốc lăn lông lốc vòng vo đứng lên, chậm rãi tiến về phía trước.

Thoáng chốc, hạt mưa tí tách bắt đầu rơi xuống, trong xe ngựa cũng có thể nghe tiếng cách cách của những giọt mưa rơi khi nặng khi nhẹ.

Xa phu ngồi cạnh Lưu Đồng đánh ngựa, cười nói: "Mưa xuân quý như du, năm trước là năm mùa thu hoạch, hi vọng năm nay cũng có thể mưa thuận gió hoà."

Lưu Đồng cười nói phải.

Ngụy Tử vén rèm xe sau lưng xa phu, cười hỏi: "Lạc thúc, chúng ta phải đi bao lâu vậy."

"Đổ mưa nên ngựa phải đi chậm một chút, chắc khoảng hơn nửa canh giờ thì có thể đến."

Ngụy Tử cười ứng thanh, Thường Nhuận Chi phủ phủ cánh tay của mình, nhẹ giọng gọi Ngụy Tử thả màn xe xuống.

"Cô nương bị lạnh sao?" Ngụy Tử vội theo lời bỏ màn xe xuống, thân thiết hỏi.

Thường Nhuận Chi lắc đầu, nhíu mày, nhỏ giọng nói: "Lúc nãy ta nhìn thấy, Sầm Vương cùng Trông Hạ nói chuyện. Thời điểm chúng ta rời khỏi mã tràng, Trông Hạ còn nhìn vào trong mã tràng."

https://thuviensach.vn

Ngụy Tử dừng một lát, để sát vào tai Thường Nhuận Chi nói: "Cô nương là nói, Trông Hạ đối với Sầm Vương..."

Thường Nhuận Chi không nói, chỉ nói: "Nàng ta tuổi còn nhỏ, đối với nam tử tuổi trẻ tâm sinh thiếu ngải, ngược lại cũng bình thường. Bất quá, ngươi rỗi rảnh vẫn nên đề điểm nàng ta mấy câu."

Ngụy Tử ứng thanh phải, không khỏi thở dài: "Tiểu nha đầu, tật xấu thật nhiều."

Thường Nhuận Chi không khỏi nở nụ cười: "Ngươi ở tuổi nàng ta như vậy, không từng quý nam tử nào sao?"

"Nô tì nào có..." Ngụy Tử lẩm bẩm, Thường Nhuận Chi nhíu mày cười nói: "Đúng rồi đúng rồi, bây giờ ngươi có Hoa Trạch, còn có thể quý nam tử bên cạnh."

"Cô nương!"

Ngồi trong xe ngựa không thể giậm chân, Ngụy Tử chỉ có thể biểu đạt bất mãn bằng cách hừ hừ.

Có Ngụy Tử cùng nói chuyện đậu thú, thời gian trôi qua thật mau.

Giờ Dậu một khắc, cuối cùng cũng đến thôn trang.

Lúc này trời mưa không lớn, chỉ mao mao mưa phùn.

Lưu Đồng dỡ áo tơi và đấu lạp trên người xuống, che ô giúp Thường Nhuận Chi xuống xe ngựa.

Thường Nhuận Chi nhìn Lưu Đồng cười cười, rúc vào người hắn, tự đánh giá thôn trang hồi môn của mình.

https://thuviensach.vn

Trang viện so với cái nàng đến trước lúc kết hôn, có vẻ muốn tiểu thượng một ít, bất quá Thường Nhuận Chi cũng không kén chọn.

Loại cảm giác đi đến chỗ nào cũng có phòng của mình, quả thực rất tốt đẹp.

Quản sự trang viện vội tới phía trước hành lễ với Lưu Đồng cùng Thường Nhuận Chi.

Bọn họ tới rất đột ngột, cho đến lúc Hoa Hạo đi trước một bước đến thông tri quản sự trang viện, ông ta mới biết chủ nhà muốn đến đây, cho nên một chút chuẩn bị cũng không có.

"Cửu Hoàng Tử điện hạ, Hoàng Tử phi điện hạ..." Quản sự mang theo hạ nhân trong trang viện, đón tiếp Lưu Đồng và Thường Nhuận Chi vào.

Thường Nhuận Chi thấy các hạ nhân trang viện khác đều có chút không yên, cười hỏi quản sự: "Chúng ta tới chỗ này ở hai ngày sẽ đi, ngươi cho đại gia đều trở về làm chuyện của mình đi. Có chuyện gì, ta cho người căn dặn ngươi là được."

Quản sự vội vã đáp ứng, cho đại gia vấn an chủ nhà xong thì tản đi.

Thường Nhuận Chi hỏi quản sự: "Chủ viện ở đâu?"

Quản sự vội tự mình dẫn hai người đi chủ viện.

Trên đường, quản sự cùng Thường Nhuận Chi nói chính mình quản thôn trang này.

"... Hàng năm sản xuất, trừ bỏ nộp lương thuế lên trên, thôn trang tự dùng kho lúa dự bị, còn thừa lại đại đa số bán đến các Lương phô, còn lại một ít thì đưa đến Hầu phủ. Năm nay vừa mới bắt đầu cấy mạ, tiểu nhân

https://thuviensach.vn

còn tưởng chờ thời gian sau ngày mùa, hỏi ý tứ tam cô nương một chút. Sau khi thu hoạch lúa vụ thu, tính toán làm sao."

Thôn trang này có tám trăm mẫu ruộng lúa, chỉ sản xuất đại thước, trong thôn trang của Thường Nhuận Chi, chuyên sản xuất lúa chỉ có một thôn trang.

Thường Nhuận Chi gật đầu, cười nói: "Cùng năm rồi giống nhau, trang thượng tự dùng, kho lúa bị hạ, còn có lương thuế, giao đủ sau thừa, lấy ra hai phần bán đến Lương phô, thừa lại, một nửa đưa đến Hầu phủ, một nửa đưa đến phủ cửu Hoàng Tử."

Quản sự lên tiếng, ngượng ngùng nói: "Tam cô nương, thôn trang này của chúng ta, chỉ có tám trăm mẫu, sau khi xóa đi lương thuế này, sở thừa không nhiều lắm... Hầu phủ bên kia còn có đại thôn trang sản lương, động đều là mười khoảnh trăm khoảnh, điểm sản xuất này của chúng ta, nhưng là không cần đưa qua."

Quản sự đây là cảm thấy điểm sản xuất này của nhà mình đối với Hầu phủ có cũng được mà không có cũng không sao, đưa qua có vẻ khó coi.

Thường Nhuận Chi cười nói: "Hầu phủ có thôn trang sản lương là một mã sự, thôn trang hồi môn của ta sản xuất được, đưa đến Hầu phủ hiếu kính, là một mã sự khác. Số lượng bao nhiêu không quan trọng, mấu chốt là phải có phần tâm này."

Quản sự thụ giáo gật đầu, nhớ kỹ lời căn dặn của nàng.

Rất nhanh đã tới chủ viện.

Tuy rằng chỗ này không có người ở, nhưng hoàn cảnh coi như sạch sẽ, có thể thấy người trong thôn trang luôn định kỳ vẩy nước quét nhà.

https://thuviensach.vn

Ngoài chủ phòng khỏa quả cây du, quả du tươi mới bắt tại mặt trên, mưa phùn đem chúng xối rửa khô tịnh sạch sẽ, tiên thúy ướt át.

Thường Nhuận Chi cười chỉ chỉ quả cây du nói: "Chúng ta một lát ăn quả du cơm đi."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 186: Làm Nô

Lau khô mái tóc ẩm ướt, thay xiêm y, rửa mặt, Thường Nhuận Chi kích động gọi Ngụy Tử đi hái quả du.

Ngụy Tử phân phó Tìm Đông cầm giỏ, nàng ta cầm gậy tre đánh vào quả du cao cao phía trên, Trông Hạ phụ trách hái tay những quả có thể hái phía dưới.

Thường Nhuận Chi nhìn cười tủm tỉm, cũng muốn động thủ, Ngụy Tử vội vàng ngăn nàng lại: "Cô nương vẫn là đừng làm, nơi này hơi ẩm nặng, nô tì, Trông Hạ và Tìm Đông lập tức hái xong."

Thường Nhuận Chi thở dài: "Rõ ràng là ta muốn ăn quả du cơm, ngược lại khiến các ngươi bận việc."

"Vì cô nương làm việc, vốn là bổn phận của chúng nô tì."

Ngụy Tử cười cười, duỗi đầu nhìn rổ quả du trong tay Tìm Đông, nói: "Lại hái thêm chút nữa thì không sai biệt lắm."

Chỉ chốc lát sau, ba người liền hái được đầy giỏ quả du, Tìm Đông đem giỏ đưa tới trước mặt Thường Nhuận Chi, hỏi: "Hoàng Tử phi, bao nhiêu đây đủ chưa?"

"Đủ rồi." Thường Nhuận Chi cười nói: "Phân ra một ít, ta làm quả du cơm cho điện hạ, cái khác, nếu như các ngươi muốn ăn, cũng để phòng bếp làm đi."

https://thuviensach.vn

"Cô nương muốn xuống bếp vì cửu điện hạ." Ngụy Tử hâm mộ nói: "Cửu điện hạ thực sự có lộc ăn, không giống nô tì, chỉ có thể ăn 『thí nghiệm phẩm』 mà cô nương làm."

Thường Nhuận Chi giận nàng ta một mắt: "Chờ ngươi và Hoa Trạch thành thân, ngươi cũng giống vậy thôi."

Ngụy Tử đỏ mặt, cúi đầu.

Chủ tớ cùng đi phòng bếp, bà nương quản sự vội vàng dẫn người bị thực cho đoàn người bọn họ.

Nhìn thấy Thường Nhuận Chi tự nhiên lại là một phen chào hỏi, Thường Nhuận Chi nói rõ ý đồ đến đây, bà nương quản sự nhanh chóng chuyển ra một cái bệ bếp cho Thường Nhuận Chi sử dụng.

Đêm nay, Lưu Đồng được ăn món từ quả du cơm mà Thường Nhuận Chi tự tay làm.

So với trước kia hắn ăn qua, Thường Nhuận Chi làm, vị đúng là rất tốt.

"Thực thơm." Lưu Đồng tự đáy lòng nói, vỗ vỗ bụng mình: "Ăn thật sự no."

Thường Nhuận Chi cười rộ, ánh mắt hơi cong lên: "Mùa quả du liền mấy ngày nay, ăn qua cũng sẽ không có. Chúng ta cũng là vừa vặn vượt qua."

Thường Nhuận Chi đưa khăn lên, Lưu Đồng tiếp nhận xoa xoa miệng gật đầu, nhìn trời cười nói: "Cũng không biết là ai, ta nói đến mã tràng chơi, nàng còn kém điểm sử tiểu tính tình không chịu đến."

Thường Nhuận Chi cười ninh hắn: "Còn có thể có ai, là 『nội tử』 của chàng nha."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng cúi đầu buồn cười, nắm tay Thường Nhuận Chi qua: "Vậy hả, ta còn muốn dựa vào tài năng của nàng có một ngày ba bữa ăn, cũng không thể đem nàng đắc tội."

"Tiểu tử đĩnh khôn khéo, bút trướng này bị cho là rất rõ ràng." Thường Nhuận Chi ra vẻ nghiêm trang nói.

Hai phu thê cười đáp cùng một chỗ.

Lúc này mưa dần dần lớn hơn, còn kèm theo vài tiếng sấm mùa xuân phức tạp.

[Tử: trời mưa lạnh lạnh mà có người iu để ôm ngủ thì không còn gì tuyệt vời hơn.]

Sau khi phu thê rửa mặt xong, thì lại bắt đầu sắp xếp chỗ ngủ, tự nhiên lại là một phen lưu luyến triền miên.

Ngày hôm sau thức dậy, Thường Nhuận Chi chỉ cảm thấy bầu trời như được bích tẩy, trong suốt sạch sẽ.

Tâm tình của nàng cực kì không tệ.

Lưu Đồng dẫn Hoa Hạo đi đồng ruộng, xem người nông cấy mạ, Thường Nhuận Chi lưu lại trang viện, ở một bên nhìn bà nương làm chuyện.

Mới đầu bà nương quản sự có chút không được tự nhiên, sau đó phát hiện Thường Nhuận Chi chính là tò mò bà ta làm chuyện, cũng hỏi bà ta một ít chuyện thú trong sinh hoạt bình thường của người nông, nên bắt đầu trầm tĩnh lại, cùng Thường Nhuận Chi nói nói cười cười.

Thời kì, nữ nhi quản sự cũng đi tới giúp nương cô bé.

Thường Nhuận Chi nhìn tiểu cô nương chín tuổi, tay chân lanh lẹ, động tác nhanh chóng lại lấy nước lại quét rác, quả thật là hỗ trợ mà không phải

https://thuviensach.vn

quấy rối, không khỏi cười nói: "Khuê nữ của ngươi thật có khả năng."

Bà nương quản sự nhìn nữ nhi, nói: "Ngài khích lệ nó thôi, nữ oa nông gia, không phải từ nhỏ thì muốn học làm gia sự sao, như vậy sau này trưởng thành cũng tốt nói nhân gia."

Thường Nhuận Chi nói: "Khuê nữ ngươi lớn lên có thể thành người, sau này tất nhiên không lo gả. Đến lúc đó ngươi chọn lựa con rể đều được thêu hoa mắt."

Bà nương quản sự cười rộ lên, nếp nhăn nơi khóe mắt rõ ràng có thể thấy được: "Vậy mượn cát ngôn của ngài."

Khi nói chuyện, quản sự bà nương đã làm xong chuyện trên tay, bà ta gọi nữ nhi một tiếng, để cô bé gom tất cả quần áo phóng tới trong bồn, bà ta đi đến bên cạnh bồn muốn mang chúng đến con suối nhỏ bên cạnh giặt giũ.

"Hoàng Tử phi..." Bà nương quản sự ngượng ngùng nhìn Thường Nhuận Chi, Thường Nhuận Chi cười cười, nói: "Ngươi bận đi, không cần để ý ta. Bất quá..."

Thường Nhuận Chi hơi nhíu mày nói: "Bây giờ trời còn lạnh mà, lúc này đi suối nước giặt quần áo, có phải hay không bị đông lạnh?"

Bà nương quản sự nói: "Một lúc trước suối nước còn đông lạnh thật sự, hai ngày này đã không lạnh như vậy."

Người nông đều có thói quen như vậy, Thường Nhuận Chi không khuyên nữa, chỉ có thể nói: "Vậy ngươi đi đi, trở về cầm nóng bong bóng nước tay chân."

"Ai." Bà nương quản sự cười ứng thanh, vừa vặn nữ nhi bà ta đã ôm xiêm y đi ra đặt ở trong mộc bồn, bà ta liền cầm chày gỗ cùng xoa y bản tử,

https://thuviensach.vn

dẫn theo nữ nhi, cùng Thường Nhuận Chi tiếp đón một tiếng, bưng mộc bồn đi.

Thường Nhuận Chi mơ hồ nghe được bà ta nói với nữ nhi: "Chủ nhà làm người thật tốt, thật ra nếu ngươi có thể đi đến bên cạnh chủ nhà làm nha hoàn, ngược lại cũng không tệ ..."

Thường Nhuận Chi bật cười lắc đầu.

Vốn dĩ trong quan niệm của nàng, "Làm nô làm tì" là một chuyện cực kì ném tôn nghiêm. Nhưng sau khi ở chỗ này sinh hoạt hơn một năm, nhận thức này đã cải biến.

Ở chỗ này, nhiều thế hệ gia phó, thật ra là một loại tượng trưng vinh dự. Nếu có thể gặp được một người có thanh danh tốt, chủ nhà có thiện danh, thậm chí so thân là một cái lương dân càng làm cho người kiêu ngạo.

Có thể để bà nương quản sự nói với nữ nhi, trở thành nha hoàn của nàng là một chuyện không tệ, Thường Nhuận Chi cũng không có cảm giác đắc chí.

Gió êm sóng lặng qua một ngày, Lưu Đồng và Thường Nhuận Chi đúng là vẫn còn phải về phủ Hoàng Tử.

Ngày thứ hai, lên xe ngựa trở về, Thường Nhuận Chi hỏi Ngụy Tử: "Ta coi Trông Hạ bắt đầu từ hạ thưởng hôm qua, sắc mặt vẫn không tốt. Ngươi có phải nói gì với nàng ta hay không?"

"Nói gì chứ." Ngụy Tử vuốt cằm nói: "Nô tì chưa nói gì hết, chỉ nói ở mã tràng nhìn thấy Sầm Vương phi, xuất thân cao quý, tướng mạo tươi đẹp, tính tình mạnh mẽ, khó trách có thể làm Sầm Vương đến bây giờ chỉ coi trọng mình nàng ta, không dám có nữ nhân bên cạnh."

https://thuviensach.vn

Ngụy Tử khẽ cười, nói: "Nô tì còn cùng nàng ta đoán, Sầm Vương nhìn không dính Sầm Vương phi như vậy, phỏng chừng thật ra là Sầm Vương từng có nữ nhân bên cạnh, bất quá bị Sầm Vương phi cho —— "

Nói xong, Ngụy Tử liền so hành động cắt cổ.

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ nói: "Ngươi nói bóng nói gió cảnh cáo nhưng lại một lời trúng đích, có phải hay không dọa Trông Hạ sợ hãi."

"Lá gan nàng ta nhỏ như vậy, nô tì vẫn khuyên cô nương, người như vậy đừng giữ bên người hầu hạ."

Ngụy Tử trợn trừng mắt, Thường Nhuận Chi cười điểm trán nàng ta, nói: "Thật sự là càng ngày càng có khí thế đại nha hoàn."

Ngụy Tử hắc hắc nở nụ cười, lại không khỏi nói: "Cô nương, ngày hôm trước đổ mưa, chúng ta không cùng Sầm Vương và Sầm Vương phi nói một tiếng, thì đã ngồi xe ngựa tới thôn trang nhà mình... Có phải Sầm Vương bọn họ bởi vì vậy nên đối với cửu điện hạ và ngài có ý kiến hay không?"

"Không biết." Thường Nhuận Chi nói: "Tuy rằng chúng ta nhờ quản sự mã tràng chuyển cáo, nhưng dù sao không có chính miệng lưu lại nói... Nếu bọn họ trách tội, vậy thì không có biện pháp."

Ngụy Tử gật đầu, nói tiếp: "Trông Hạ còn cùng nô tì nói, Sầm Vương nghĩ muốn cùng cửu điện hạ giao hảo, bằng không cũng không thể cùng nàng ta cẩn thận hỏi thăm chuyện trong phủ Hoàng Tử chúng ta, còn hỏi luôn chuyện Bảo Cầm cô nương và Nhu..."

"Ngươi nói cái gì?" Thường Nhuận Chi nhất thời quay đầu nhìn về phía Ngụy Tử: "Sầm Vương hướng Trông Hạ đánh chủ ý nghe chuyện trong phủ Hoàng Tử chúng ta sao?"

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 187: Bí Mật

Ngụy Tử phát hoảng, vội hồi báo với Thường Nhuận Chi: "Đúng vậy, Trông Hạ nói, chuyện mà Sầm Vương nói với nàng ta, chính là hỏi tình huống trong phủ Hoàng Tử. Trông Hạ cho rằng Sầm Vương muốn nghe chuyện Tĩnh Lam, bất quá nàng ta vẫn đem chuyện những người khác nói thông suốt."

Ngụy Tử suy nghĩ một lát, lại nói: "Trông Hạ nói, Sầm Vương nghe được tình hình trong phủ Hoàng Tử chúng ta, thời điểm nghe hai vị cô nương Vương, Đoạn không có danh phận thị thiếp, còn hỏi tới hai nàng..."

Thường Nhuận Chi chỉ cảm thấy hồ đồ: "Khi nào thì Sầm Vương trở nên bát quái vậy? Còn hỏi thăm chuyện nội viện đệ đệ mình."

"Nô tì cũng thấy kỳ quái." Ngụy Tử vuốt cằm nói: "Chắc chắn là Sầm Vương nhất thời tâm huyết dâng trào, tùy tiện hỏi."

Nói xong nàng ta buông tiếng thở dài: "Nha đầu Trông Hạ kia, ngốc hồ hồ nên đem tất cả chuyện mình biết nói ra hết."

Thường Nhuận Chi rùng mình, nói: "Trở về nói với Diêu Hoàng một tiếng, phải quản giáo tiểu nha hoàn phía dưới thật nghiêm, dạy lại quy củ."

[Tử: Làm nha hoàn mà đi tọc mạch chuyện của chủ tử. Nhuận Chi tỷ hiền chứ gặp nhà khác thì đã lôi con nha hoàn đó ra đánh bản tử, vả mồm hoặc có thể là cắt lưỡi,...đại loại là như thế!]

https://thuviensach.vn

Ngụy Tử im lặng, dư quang nhìn Thường Nhuận Chi một mắt, thấy quả thật vẻ mặt nàng là tức giận, thì biết nàng sinh khí, vội vàng đáp ứng, trong lòng lại thầm mắng Trông Hạ vài lần.

Trở lại phủ cửu Hoàng Tử, Ngụy Tử vội vàng đi tìm Diêu Hoàng nhai lưỡi căn.

Sau khi Diêu Hoàng nghe xong lại để lại nội tâm, tìm lúc không có ai, nhỏ giọng nói với Thường Nhuận Chi: "Cô nương, Sầm Vương hỏi thăm chuyện nội viện trong phủ chúng ta, có phải... Là hướng về phía Đoạn Nhu Nam hay không?"

Thường Nhuận Chi kinh ngạc hỏi ngược lại: "Hướng về phía Đoạn Nhu Nam?"

Trông Hạ cùng Sầm Vương đáp lời, thật ra Thường Nhuận Chi cũng không có sinh khí.

Theo như lời nàng, mối tình đầu thiếu nữ đối với nam tử tâm sinh mạc ngải, thật ra là chuyện rất bình thường. Cho nên nàng mới để Ngụy Tử đi đề điểm Trông Hạ, hi vọng nàng ta có thể thấy rõ vị trí của mình, không đến nỗi bẫy đi xuống.

Còn sau đó nàng tức giận, là vì biết được nội dung Trông Hạ nói với Sầm Vương.

Nha hoàn trong nội viện, cùng nam nhân bên ngoài nói chuyện nội viện chủ nhà, quả thực rất không có quy củ!

Lúc đó Thường Nhuận Chi chỉ cảm thấy kinh sợ, không nghĩ tới Trông Hạ mới lần đầu gặp một nam tử thì tâm sinh hảo cảm, ngay cả quy củ cơ bản nhất cũng ném qua một bên, nhưng phải không có quá mức để ý nội dung trong lời nói của Ngụy Tử.

https://thuviensach.vn

"Sao lại nói vậy?"

Thường Nhuận Chi ngồi nghiêm chỉnh, hỏi.

Diêu Hoàng nói: "Cô nương đã quên sao? Lúc trước Đoạn Nhu Nam nghe Sầm Vương tặng người đến trong phủ, bỗng chốc sợ tới mức nói chuyện lắp bắp, còn bởi vậy mà bệnh vài ngày."

Thường Nhuận Chi gật đầu: "Không quên. Có thể nói Đoạn Nhu Nam sợ Sầm Vương, ta tin, nhưng mà, Sầm Vương đáng giá đi hỏi thăm tin tức một cung nữ có xuất thân là nha hoàn như nàng ta sao?"

Diêu Hoàng nghĩ mãi không xong.

"Dù sao, nô tì chính là có loại cảm giác này." Diêu Hoàng nói: "Vẫn luôn cảm thấy Vương Bảo Cầm cũng tốt, Đoạn Nhu Nam cũng tốt, trong lòng đều chất chứa bí mật..."

"Chỉ cần không ý kiến chuyện trong phủ chúng ta, cứ coi như trong lòng các nàng chứa bí mật lại như thế nào? Sợ là sợ, trong lòng các nàng giấu giếm bí mật, đối với trong phủ chúng ta có điều gây trở ngại..." Thường Nhuận Chi nói xong, suy nghĩ một lát nói: "Vương Bảo Cầm đã thoát nô tịch, rời phủ, nàng ta có bí mật gì, đã không còn liên quan đến chúng ta. Chính là Đoạn Nhu Nam..."

Diêu Hoàng đánh giá vẻ mặt Thường Nhuận Chi, do dự nói: "Nếu không... Nô tì đi nổ một nổ nàng?"

"Nổ một nổ?" Thường Nhuận Chi buồn cười nói; "Ngươi như thế nào nổ?"

Diêu Hoàng nói: "Nếu cô nương có thể quyết tâm ngoan... Hay là nô tì dùng Sầm Vương đến nổ nàng ta."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi nhíu mày.

"Nàng ta vì nghe được tên của Sầm Vương, nên mới bị dọa sinh bệnh, như vậy bí mật của nàng ta, chắc là có liên quan tới Sầm Vương." Diêu Hoàng nói: "Đoạn Nhu Nam nhát gan, nô tì cố gắng nổ nàng ta một chút, nàng ta liền thành thành thật thật nói thẳng ra. Cô nương nghĩ sao?"

Diêu Hoàng nhìn về phía Thường Nhuận Chi, thấy lông mày Thường Nhuận Chi nhíu lại, ngón trỏ tay phải vô thức gõ nhẹ lên mu bàn tay trái, im lặng không nói.

Thật lâu sau, Thường Nhuận Chi nhẹ giọng nói với Diêu Hoàng: "Vẫn là quên đi."

"Cô nương..." Diêu Hoàng trợn to mắt, có chút bồn chồn cùng ngoài ý muốn.

Nàng ta còn tưởng rằng, cô nương sẽ đồng ý với đề nghị của mình...

"Ngươi đã biết Đoạn Nhu Nam nhát gan, không sợ ngươi nổ nàng ta, ngược lại dọa nàng ta vỡ mật à?" Thường Nhuận Chi lắc đầu, nói: "Ta đã có nói qua với nàng ta, mọi chuyện có phủ Hoàng Tử chắn ở phía trước, đối với nàng ta, không cần sử thủ đoạn tính kế."

"Vậy thì ý tứ cô nương là..."

"Ta tự mình đi hỏi nàng ta." Thường Nhuận Chi nói.

Diêu Hoàng thở phào nhẹ nhõm, may mắn cô nương nhà mình không có xem nhẹ tai hoạ ngầm này.

Nhưng mà...

"Nhưng nếu... Nàng ta vẫn không chịu nói?" Diêu Hoàng khó xử hỏi.

https://thuviensach.vn

"Vậy học Vương Bảo Cầm, cho nàng ta thoát nô tịch, đưa nàng ta ra khỏi phủ."

Thường Nhuận Chi bưng trà nhẹ nhàng uống một ngụm: "Đã muốn được che chở, luôn phải trả giá. Thiên hạ nào có bữa cơm trưa miễn phí."

Diêu Hoàng gật đầu, hỏi: "Khi nào thì cô nương đi?"

"Chờ thêm hai ngày, chờ tinh thần nàng ta ổn định một chút, đi không muộn." Thường Nhuận Chi nói: "Bên phía Vương Bảo Cầm, nơi sinh sống không phải đã thu thập không sai biệt lắm sao? Chờ Vương Bảo Cầm đến đưa huynh muội Tiêu gia đi, ta lại cùng nàng ta nói việc này."

Diêu Hoàng suy nghĩ một lát liền hiểu: "Vương Bảo Cầm vừa mang hai huynh muội Tiêu gia đi, Đoạn Nhu Nam ở tại trong phủ, không có người bên cạnh làm chỗ dựa."

Thường Nhuận Chi vuốt cằm.

Thật ra sâu trong nội tâm nàng nói, nàng không đồng ý dùng thủ đoạn bức bách như vậy.

Nhưng nàng lại không thể trơ mắt cứ như thế tùy ý để tai hoạ ngầm phát triển xuống —— ai biết đến cùng thì Đoạn Nhu Nam và Sầm Vương có bí mật gì?

Không phải nàng mặc kệ mọi chuyện chỉ lo ăn uống của người, nàng đã gả cho Lưu Đồng, sẽ vì hắn, vì toàn bộ phủ Hoàng Tử, gánh trách nhiệm này.

Cho nên, cho dù không đành lòng, nhưng nàng buộc phải đến bức bách Đoạn Nhu Nam một phen.

https://thuviensach.vn

Không quá hai ngày, Vương Bảo Cầm liền cùng nữ chưởng quầy làm xong việc một ngày, bắt đầu từ cửa hàng trang sức trở về phủ cửu Hoàng Tử.

Nàng ta vội tới thỉnh an Thường Nhuận Chi, thuận tiện dẫn huynh muội Tiêu gia đi.

"Nơi ở đều thu thập thỏa đáng?" Thường Nhuận Chi ôn hòa cười hỏi: "Chỗ ở có thoải mái không?"

"Đều thỏa đáng." Vương Bảo Cầm gật đầu, thật sâu dập đầu cho Thường Nhuận Chi: "Nô tì khấu tạ đại ân Hoàng Tử phi."

Thường Nhuận Chi cười nói: "Không thể nói rõ, cũng là chính ngươi chịu tính toán cho tương lai của mình."

Một lát sau, Đoạn Nhu Nam cũng đã dẫn huynh muội Tiêu gia tới.

Vương Bảo Cầm trước tự mình xem qua hai huynh muội Tiêu gia, sau đó mới nhìn về phía Đoạn Nhu Nam, kéo tay nàng ta nói: "Mấy ngày này vất vả ngươi."

Đoạn Nhu Nam ngại ngùng cười cười, nắm lại tay Vương Bảo Cầm lắc đầu, nói: "Không vất vả, Đường Đường và Ương Ương đều rất ngoan..."

Diêu Hoàng ở một bên cười bổ sung: "Bảo Cầm cô nương nên hảo hảo cám ơn Nhu Nam cô nương, vì chiếu cố hai huynh muội này, Nhu Nam cô nương còn bị bệnh nữa."

Đoạn Nhu Nam dừng một lát, Vương Bảo Cầm thân thiết hỏi: "Sinh bệnh sao? Lúc nào vậy? Bệnh thế nào?"

"Không, không có gì trở ngại..."

"Ở trên giường nằm vài ngày." Diêu Hoàng nói.

https://thuviensach.vn

Đoạn Nhu Nam càng xấu hổ, Vương Bảo Cầm vừa đau lòng vừa oán trách: "Người lớn như vậy rồi, sao còn không biết chiếu cố tốt bản thân..."

Đoạn Nhu Nam chỉ có thể cười cười.

Ngụy Tử không biết Thường Nhuận Chi từng cùng Diêu Hoàng đối thoại một phen, nghe Diêu Hoàng nói tới chuyện Đoạn Nhu Nam sinh bệnh, chen vào nói: "Nàng ta chỗ nào vì chiếu cố hai hài tử mà sinh bệnh, rõ ràng là nghe nói Sầm Vương tặng tiểu mĩ nhân cho cửu điện hạ chúng ta nên bị dọa bệnh."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 188: Khiêu Khích

Ngụy Tử vừa nói ra lời này, không chỉ Đoạn Nhu Nam, ngay cả Vương Bảo Cầm trên mặt cũng lộ ra thần sắc mịt mờ.

Ngụy Tử không chú ý, vẫn cười nói: "Cũng không biết Nhu Nam cô nương là sợ Sầm Vương, hay là sợ Sầm Vương đưa tới nha hoàn kia không tốt ở chung."

Giọng nói rơi xuống, nhất thời trong phòng không có người tiếp lời nàng ta.

Ngụy Tử sửng sốt một lát, biết vậy nên xấu hổ.

Vừa muốn mở miệng, nha hoàn ngoài phòng đến bẩm báo nói, Mạc nữ quan vội tới chào Hoàng Tử phi.

Ngụy Tử bĩu môi, thối lui đến một bên.

"Cho nàng ta đi vào." Thường Nhuận Chi bưng chén trà, bộ dạng phục tùng uống hoa trà.

Vương Bảo Cầm nhẹ nhàng lôi kéo tay áo Đoạn Nhu Nam, hỏi nàng ta: "Sầm Vương... Tặng nha hoàn cho Cửu điện hạ hả?"

Đoạn Nhu Nam gật gật đầu.

"Vậy còn Mạc nữ quan là ai?"

https://thuviensach.vn

"Là nữ quan bên phủ Thái Tử đưa tới." Đoạn Nhu Nam nhỏ giọng giải thích với Vương Bảo Cầm: "Nghe nói phủ Thái Tử đều tặng nữ quan tới các Vương phủ và phủ Hoàng Tử khác, hiệp trợ cácVương phi và Hoàng Tử phi chuẩn bị sự vụ nội viện Vương phủ và phủ Hoàng Tử."

Vương Bảo Cầm gật đầu, hơi buông mi xuống.

Hôm nay Mạc nữ quan tới không tính là sớm, sau khi vào cửa thanh thanh đạm đạm lễ một cái với Thường Nhuận Chi, sau đó nhìn quét qua trong phòng thấy có hai nữ tử không biết, cười hỏi: "Hoàng Tử phi có khách sao?"

Thường Nhuận Chi cười trả lời: "Bảo Cầm vốn dĩ là người trong phủ, bất quá đã chuộc thân rời phủ, ngược lại không xem như khách."

Nhất thời Mạc nữ quan nhìn về phía Vương Bảo Cầm, đánh giá nàng ta một phen, sau đó cười nói: "Hóa ra vị này là Bảo Cầm cô nương à, liên tục nghe nói tên của cô, nhưng không thấy người, hôm nay có duyên, cuối cùng thấy được chân nhân."

Vương Bảo Cầm nhàn nhạt bình lễ với Mạc nữ quan, nói: "Mạc cô nương có lễ."

Biểu cảm trên mặt Mạc nữ quan nhất thời rất khó coi.

Nếu ấn theo thân phận mà nói, Mạc thị làm nữ quan, còn Vương Bảo Cầm thì là bình dân phổ thông, thấy Mạc nữ quan, Vương Bảo Cầm phải hành đại lễ.

Nhưng Vương Bảo Cầm chỉ gọi Mạc nữ quan là "Mạc cô nương", đó không phải đặt hai người bọn họ ngang vị trí dân chúng sao, đi bình lễ cũng không tính nàng ta sai.

https://thuviensach.vn

Dù sao, tuy Mạc thị là người Mạc gia, nhưng đến cùng cũng không phải cô nương xuất thân đứng đắn của phủ Phụ Quốc công.

Luận đứng lên, bất quá nàng ta cũng chỉ là một bình dân mà thôi.

Thường Nhuận Chi cười thầm trong lòng, thấy sắc mặt Mạc nữ quan không tốt, cũng không biết nàng ta sẽ không phát khó, liền giành nói: "Hôm nay Bảo Cầm tới đón huynh muội Tiêu gia cách phủ, nếu là thời gian không đuổi, ở trong phủ lâu một trận đi. Nha hoàn, bà tử ở cùng ngươi vài năm, nói vậy chắc hẳn họ sẽ luyến tiếc ngươi."

Thường Nhuận Chi đặt chén trà xuống, cười nói: "Hôm nay ta làm ông chủ, để phòng bếp chuẩn bị mấy bàn đồ ăn với hảo tửu, làm lễ tiễn đại gia hỏa nhi các ngươi."

Vương Bảo Cầm vội hành lễ với Thường Nhuận Chi, nói: "Nô tì..."

"Ngươi cũng không phải là nô tì." Thường Nhuận Chi cười đánh gãy lời nàng ta: "Bây giờ ngươi không phải nô tịch, không thể lại tự xưng nô tì."

Vương Bảo Cầm lên tiếng, tìm cách từ chối nói: "Dân nữ có tài đức gì, nhường Hoàng Tử phi tiêu pha như thế..."

"Đại gia cao hứng là tốt rồi."

Thường Nhuận Chi nháy mắt mấy cái: "Lại nói, trong phủ náo nhiệt, ta coi cũng vui vẻ."

Vương Bảo Cầm thấy cứ tiếp tục từ chối sẽ không tiện, chỉ có thể luôn mãi cảm tạ Thường Nhuận Chi.

"Lúc trước cho người trong phủ làm xiêm y, cũng đã làm tốt lắm. Vừa vặn thừa dịp này phát xuống, cho người toàn phủ đều có thể vui vẻ đi."

https://thuviensach.vn

Chủ tớ Thường Nhuận Chi nói nói cười cười, Vương Bảo Cầm thường thường cắm vào một câu, mặc dù Đoạn Nhu Nam không nói chuyện, thân ở trong đó nhưng không dễ chịu.

Chỉ có duy nhất mình Mạc nữ quan, đứng ở giữa, chỉ cảm thấy mình bị người ta bỏ qua triệt để.

Bị Thường Nhuận Chi bỏ qua, nàng ta nhẫn;

Bị nha hoàn Thường Nhuận Chi bỏ qua, nàng ta cũng nhẫn;

Nhưng mà xuất thân nha hoàn, bất quá Vương Bảo Cầm đã chuộc nô tịch cũng bỏ qua nàng ta, sao nàng ta có thể nhịn?

Thình lình Mạc nữ quan mở miệng nói: "Sao Bảo Cầm cô nương luẩn quẩn trong lòng muốn rời phủ vậy, đợi ở phủ Hoàng Tử thật tốt, Hoàng Tử phi nhân thiện, tất nhiên sẽ không khắt khe cô. Xem, cô phải rời khỏi, Hoàng Tử phi đều nhường phủ Hoàng Tử chuẩn bị đồ ăn cùng hảo tửu, hi vọng toàn phủ đều có thể náo nhiệt. Đối với cô tốt như vậy, cô còn muốn rời khỏi phủ, biết đến nói cô có chí hướng khác, không biết, còn tưởng là Hoàng Tử phi khắt khe với cô, làm cô sống không nổi trong phủ Hoàng Tử! Tại sao cô có thể mưu hại Hoàng Tử phi chứ?"

Lời Mạc nữ quan nói rất đột ngột, vốn dĩ mấy người họ đang cười nói vui vẻ đều kinh ngạc nhìn về phía nàng ta.

Thường Nhuận Chi kinh ngạc giương giương miệng.

Mạc nữ quan này điên rồi sao?

Nàng ta chẳng lẽ không biết nói, tuy rằng lời cuối cùng nàng ta là muốn làm khó dễ Vương Bảo Cầm, nhưng có chút đầu óc ai mà không hiểu được, trong lời nói của nàng ta, thật ra là đối với nàng ám trào!

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi vẫn luôn biết Mạc nữ quan này có dã tâm, chẳng qua dã tâm phù ở mặt ngoài, hơn nữa nàng cũng không có thất xứng với đầu óc dã tâm của nàng ta.

Xem nàng ta nhẫn lâu như thế, còn tưởng rằng nàng ta biết giấu tài từ từ đồ chi.

Hóa ra kết quả là, nàng ta thật là một người không cẩn thận, bao cỏ dịch xúc động.

Trong phòng một trận vắng lặng.

Thường Nhuận Chi không hé răng, Diêu Hoàng lạnh lẽo nhìn chằm chằm Mạc nữ quan, Đoạn Nhu Nam trừng lớn mắt nắm chặt khăn, bả vai không khỏi rụt lại.

Biểu hiện của Vương Bảo Cầm nhưng là có chút trấn định, rất nhanh khôi phục biểu cảm nguyên bản, thậm chí còn nhìn Mạc nữ quan cười cười, nhàn nhạt nói: "Mạc nữ quan nói đùa."

Vương Bảo Cầm nhận thấy trong lúc này Thường Nhuận Chi không muốn trở mặt cùng Mạc nữ quan, cho nên muốn dùng ba chữ "Nói đùa" yết quá một đoạn này.

Nhưng Ngụy Tử lại không nghĩ như thế.

Vương Bảo Cầm vừa dứt lời, nàng ta liền cười lạnh nói: "Ý tứ trong lời nói này của Mạc nữ quan, là nói Hoàng Tử phi nhà ta làm người ngoan độc, bức bách thông phòng của Cửu điện hạ không làm nô tì lại muốn làm lương dân sao?"

Đã làm người ngoan độc, tự nhiên là nguyện ý nhìn Vương Bảo Cầm làm nô làm tì, mà không phải đi làm lương dân.

https://thuviensach.vn

Lời nói trào phúng của Ngụy Tử không tốn mảy may Mạc nữ quan.

Nhất thời ý nghĩ Mạc nữ quan nóng lên, vốn định dựa vào tay Thường Nhuận Chi đi giáo huấn Vương Bảo Cầm, ngược lại không nghĩ tới ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo, còn để Ngụy Tử ở đương trường nắm thóp.

Nàng ta cũng không phải kẻ ngu dốt, mới vừa rồi vừa dứt lời, đã thập phần ảo não, nghe Vương Bảo Cầm nói nàng ta đang nói giỡn, vốn định dựa vào cây thang này đã hạ xuống, chỗ nào nghĩ đến Ngụy Tử lại bật ra.

Lúc này nàng ta đáp lời cũng không phải, không nói trở về cũng không phải, mặt trướng lên đỏ bừng, không biết ứng phó trận này làm sao.

Trong lòng càng hận Ngụy Tử không lưu tình chút nào, cũng hận Thường Nhuận Chi để nha hoàn Ngụy Tử, công nhiên chèn ép nàng ta.

[Tử: trời tạo nghiệt có thể sống, tự tạo nghiệt không thể sống!]

Mạc nữ quan cắn cắn môi, Ngụy Tử thấy nàng ta không hé răng, càng nói càng sắc bén.

"Tốt xấu gì Mạc nữ quan cũng đến phủ Hoàng Tử chúng ta làm nữ quan, lại coi như ý không ở nơi này, bằng không, cũng sẽ không minh mục trương đảm đi khiêu khích Hoàng Tử phi nhà ta, ý đồ bại hoại thanh danh Hoàng Tử phi. Phủ Thái Tử đưa ngươi tới chỗ này, chẳng lẽ là vội với ngột ngạt Hoàng Tử phi nhà ta sao?"

Ngụy Tử hừ lạnh: "Tôn đại phật như Mạc nữ quan nếu không đồng ý đợi ở phủ Hoàng Tử ta, tẫn có thể tìm phủ khác mà, Hoàng Tử phi nhà ta quyết sẽ không ngăn cản ngươi!"

"Ngươi!"

https://thuviensach.vn

Mạc nữ quan tự khoe khoang là người đi ra từ phủ Phụ Quốc công, lại được Thái Tử coi trọng, bị một nô tì như Ngụy Tử ở trước mặt nhiều người "Nhục nhã", nàng ta sao có thể nhẫn nhịn?

Lúc này Mạc nữ quan bước tới một bước, khí thế bức nhân với Ngụy Tử, ra sức vải ra một bàn tay.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 189: Thuận Thế

Từ sau khi Thường Nhuận Chi hòa ly trở về nhà, Ngụy Tử không còn chịu qua nghẹn khuất như vậy.

Một tát này của Mạc nữ quan, nàng ta có chút bất ngờ.

Nhưng mà tự nhiên nàng ta biết, lúc này, nàng ta không thể hoàn thủ.

Một, nàng ta là nô tì, còn Mạc nữ quan tốt xấu gì cũng là nữ quan, nếu như nàng ta thực động thủ đánh người, vậy đó là dĩ hạ phạm thượng.

Hai, mặc dù khi nàng ta trào phúng Mạc nữ quan, cô nương không có lên tiếng, nói vậy cũng là vui vẻ nhìn Mạc nữ quan bị cảnh cáo. Nhưng đến bây giờ, phàm là nàng ta có một chút nửa điểm động tác, vậy nhất định sẽ liên lụy đến cô nương. Nàng ta không hy vọng tạo thêm phiền toái cho cô nương.

[Tử: Xem ra cô còn có chút đầu óc, biết nghĩ đó!]

Ngụy Tử che mặt trái của mình, cắn môi trừng mắt nhìn Mạc nữ quan.

Chung quanh có thể nghe rõ tiếng kim rơi, Mạc nữ quan kích động thở dốc nghe rất rõ ràng.

Thường Nhuận Chi vẫn giữ một khuôn mặt, thanh âm không lớn, chậm rãi, nhàn nhạt nói: "Nếu như Mạc nữ quan có ý kiến với ta, không ngại nói thẳng, không cần thiết chú ý trái phải mà nói ra, cũng không cần thiết mượn chuyện đánh mặt nha hoàn ta, đến đánh mặt ta."

https://thuviensach.vn

Mạc nữ quan thẳng thắn lưng, nói năng rất khí phách: "Là nha hoàn của Hoàng Tử phi, nói năng lỗ mãng với vi thần trước."

"Phải không?" Thường Nhuận Chi cười lạnh: "Sao ta nghe qua, là ngươi trước đó ám phúng ta bắt nạt ép Bảo Cầm rời khỏi phủ sống, làm người ngoan độc, nha hoàn ta mới đi ra lý luận với ngươi?"

Thường Nhuận Chi chậm rãi đứng lên.

Đầu của nàng và Mạc nữ quan không sai biệt lắm, nhưng không hiểu sao Mạc nữ quan lại cảm thấy, Thường Nhuận Chi so với nàng ta cao hơn một cái đầu.

Nàng có thể nhìn xuống nàng ta!

"Người sáng mắt không cần nói tiếng lóng, Mạc nữ quan càng không cần thiết tìm cớ." Thường Nhuận Chi hơi hơi nâng cằm, thản nhiên nói: "Tiểu miếu ở phủ Hoàng Tử ta, dung không nổi đại phật như Mạc nữ quan, phủ Thái Tử đưa ngươi tới, nhưng là nhân tài không được trọng dụng. Mạc nữ quan vẫn nên trở về phủ Thái Tử đi, tin tưởng ngươi mặc kệ là về phủ Thái Tử làm nữ quan, so với phủ Hoàng Tử, giống như cá gặp nước."

Mạc nữ quan lạnh lùng nhìn Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi nhìn nàng ta cười.

"Cửu Hoàng Tử phi, bất quá là ngươi muốn đuổi ta khỏi phủ cửu Hoàng Tử, ngươi cũng không cần ở trước mặt người sáng mắt nói tiếng lóng." Mạc nữ quan khẽ kéo khóe miệng, cười lạnh: "Ngươi cũng thật dối trá."

"Ha, dối trá sao?" Da mặt đã xé rách, Thường Nhuận Chi cũng không tính toán che đậy, nở nụ cười nói: "Ta giữ cho ngươi chút thể diện, ngược lại ngươi còn không vừa ý? Vậy cũng thế."

https://thuviensach.vn

Nói xong nàng lạnh mặt: "Làm nữ quan, Mạc nữ quan ở phủ cửu Hoàng Tử ta không hề kiến thụ không nói, lại còn ngầm châm ngòi quan hệ người trong phủ nội viện ta, dụng tâm không rõ. Bực nữ quan như thế này, phủ cửu Hoàng Tử ta dùng không nổi, vẫn nên đưa lại cho phủ Thái Tử, mong rằng Thái Tử và Thái Tử phi thứ lỗi."

Thường Nhuận Chi hỏi Mạc nữ quan: "Ngươi hi vọng, ta cho người chuyển lời này, cùng ngươi cùng nhau đưa tới trước mặt Thái Tử và Thái Tử phi sao?"

Sắc mặt Mạc nữ quan đỏ lên, mắt nhìn Thường Nhuận Chi toàn là phẫn nộ và oán hận.

"Ngươi sẽ hối hận." Nàng ta nói.

Thường Nhuận Chi đạm cười nhìn nàng ta: "Nói chung, chuyện ta quyết tâm phải làm, sẽ không nói ra miệng. Đến nỗi phóng ngoan nói... Ta lại càng không như vậy, bởi vì quá ngây thơ. Ngươi xem, ngươi mạnh mẽ như vậy, thật nghĩ đến muốn làm thành đại sự, cũng phải tạm gác lại vài năm."

Thường Nhuận Chi nói: "Ta mỏi mắt mong chờ."

Thường Nhuận Chi phủi phủi góc váy: "Mạc nữ quan muốn tự mình rời khỏi phủ, hay là ta phái người đưa ngươi khỏi phủ?"

"Không cần làm phiền cửu Hoàng Tử phi điện hạ." Mạc nữ quan lạnh lùng nói: "Cửu Hoàng Tử phi điện hạ vẫn là ngẫm lại làm cách nào ứng phó Trắc phi sắp vào phủ đi, thành thân tháng tư, cửu Hoàng Tử phi còn chưa có thai, chỉ sợ... Hừ."

Vẻ mặt Thường Nhuận Chi như thường, nhìn Mạc nữ quan, trên mặt rõ ràng lộ ra nụ cười châm chọc: "Ta cũng mỏi mắt mong chờ."

https://thuviensach.vn

Nói xong, nàng ta chậm rãi ngồi thân phúc lễ, thật thâm sâu nhìn Thường Nhuận Chi một lát, mới chịu xoay người rời khỏi.

Ngụy Tử cả kinh miệng dính chặt không lên tiếng được, đám người vừa đi, vội vàng hỏi Thường Nhuận Chi: "Cô nương, thật sự để cho nàng ta đi như vậy sao? Nàng ta nói Trắc phi gì đó..."

Thường Nhuận Chi bình tĩnh nói: "Hoảng cái gì?"

"Cô nương..."

Thường Nhuận Chi nhíu nhíu mày: "Chuyện khác Mạc nữ quan nói, còn Trắc phi gì đó... Cửu điện hạ không nói với ta, không lẽ ta lại đi tin tưởng lời của nàng ta."

Thường Nhuận Chi xoa xoa thái dương, nói với Vương Bảo Cầm và Đoạn Nhu Nam: "Các ngươi trước dẫn hai huynh muội Tiêu gia trở lại Nhàn Lạc viện đi, nói hôm nay vì tiễn Bảo Cầm, Ngụy Tử ngươi đi phân phó phòng bếp chuyện hôm nay."

Ngụy Tử lên tiếng, nhìn Diêu Hoàng một mắt, Diêu Hoàng nhìn nàng ta trấn an gật gật đầu, lúc này Ngụy Tử mới yên tâm, chạy tới phòng bếp.

Vương Bảo Cầm và Đoạn Nhu Nam cũng theo lời cáo lui.

Diêu Hoàng đỡ Thường Nhuận Chi vào nội thất, bình lui các nha hoàn khác.

Diêu Hoàng chần chờ nói: "Hôm nay cô nương khó dễ Mạc nữ quan như vậy, có phải rất qua loa hay không?"

"Ta có chỗ nào khó dễ nàng ta." Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ nói: "Rõ ràng nàng ta khơi mào chuyện trước."

Diêu Hoàng thở dài: "Cũng là do Ngụy Tử tính tình quá mau."

https://thuviensach.vn

"Ngược lại không trách Ngụy Tử được." Thường Nhuận Chi nói: "Hôm nay Mạc nữ quan xúc động như vậy, ta cũng không nghĩ tới. Phản ứng của Ngụy Tử, nằm trong dự đoán của ta."

Diêu Hoàng mở to hai mắt: "Cô nương cố ý không hé răng, để Ngụy Tử kể lể Mạc nữ quan?"

Thường Nhuận Chi vuốt cằm.

"Thật ra, ta vẫn luôn tìm lý do, đuổi nàng ta ra khỏi phủ, hôm nay vừa vặn thuận thế mà làm." Thường Nhuận Chi nói: "A Đồng không ưa nàng ta, đương nhiên ta cũng không thể yêu thích nàng ta. Đối với một người diện mạo có vài phần tương tự Hoàng Tử phi trước, ở lại trong phủ sao có thể làm ta an tâm?"

"Gần đây trong phủ có lời truyền, nói Mạc nữ quan rất giống cửu Hoàng Tử phi trước..." Diêu Hoàng nhíu mày nói: "Theo lý thuyết, người gặp qua hình dáng cửu Hoàng Tử phi trước cực nhỏ, lời truyền này vốn có chút kỳ quái."

"Còn có chuyện này sao?" Thường Nhuận Chi nhíu mày, bất đắc dĩ lắc đầu nói: "Xem ra Mạc nữ quan này, ở trong phủ chúng ta cũng không phải không hề kiến thụ."

"Ý cô nương là, lời đồn đãi này do nàng ta truyền ra?"

Thường Nhuận Chi gật đầu lại lắc đầu, nói: "Quên đi, mặc kệ làm sao truyền ra, đuổi nàng ta khỏi phủ, chuyện này liền tính hiểu rõ."

"Có thể..." Diêu Hoàng nói: "Phủ Thái Tử và phủ Phụ Quốc công, có phải sẽ khó dễ Cửu điện hạ và cô nương hay không?"

"Ta cũng không phải vô duyên vô cớ đuổi nàng ta ra ngoài." Thường Nhuận Chi nói: "Nếu hai phủ muốn mặt mũi, sẽ không tới cửa đòi cách nói.

https://thuviensach.vn

Nhưng còn sau lưng... Bị hai phủ này ghê tởm nhớ thương còn thiếu sao?"

"Nhưng lần này bất đồng. Dĩ vãng chính là đối với phủ cửu Hoàng Tử, lần này, là đối với cô nương." Diêu Hoàng nghiêm cẩn nói: "Thời điểm Mạc nữ quan nói cô nương sẽ hối hận, nô tì nhìn nàng ta, thật sự... Rất dọa người. Nếu thật sự nàng ta sinh tâm trả thù..."

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ nói: "Vậy cũng là chuyện không có biện pháp."

"Cô nương!"

"Được rồi." Thường Nhuận Chi cười nói: "Ta tốt xấu gì cũng là Hoàng Tử phi, nàng ta là một chi nữ bình dân, có thể làm nữ quan đã là được phủ Phụ Quốc công che chở, còn có thể bò đến địa vị cao gì, có thể đả động đến nhân sinh và vận mệnh của ta sao? Trừ phi nàng ta theo Thái Tử, tương lai Thái Tử đăng cơ, nàng ta có thể làm một Quý phi. Bằng không, nàng ta có tư bản gì bắt nạt ta?"

Diêu Hoàng nhíu mày nói: "Nhưng nô tì luôn có chút bất an..."

"Đừng bất an, hôm nay là ngày lành, Vương Bảo Cầm thăng quan, Mạc nữ quan cách phủ. Ngươi cũng đi vui vẻ cùng người trong phủ đi."

Diêu Hoàng bất đắc dĩ, theo lời lui ra.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 190: Hậu Quả

Editor: Bộ Yến Tử

Giải quyết xong Mạc nữ quan, theo lý mà nói thì Thường Nhuận Chi nên thoải mái.

Nhưng trên thực tế, tâm tình của nàng cũng không thấy khoan khoái giống như tưởng tượng.

Miệng nàng nói, chuyện Mạc nữ quan nói Trắc phi gì đó vào phủ là nói bậy, không thể tin.

Nhưng không tin là một chuyện, không thèm để ý lại là chuyện khác.

Nếu trong phủ thật sự có Trắc phi vào...

Lông mày Thường Nhuận Chi nhăn lại.

Ngày đó Mạc nữ quan cách phủ, Thường Nhuận Chi nhận được thông báo của người gác cổng, nói một tiếng đã biết liền cho qua.

Cách hai ngày, phủ Thái Tử cũng tốt, phủ Phụ Quốc công cũng tốt, giống như nàng đoán, đều không vì Mạc nữ quan xuất đầu.

Ngụy Tử hỏi thăm biết được, Mạc nữ quan trở về phủ Thái Tử một chuyến, lại trở về phủ Phụ Quốc công, lại không thấy nàng ta ra khỏi cửa.

"Có phải cũng bị phủ Phụ Quốc công đuổi đi rồi, xám xịt trở về nhà mình?" Ngụy Tử không phúc hậu nói.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi ngắm nàng ta một mắt, nhàn nhạt hỏi: "Mặt ngươi không đau?"

Ngụy Tử bĩu môi, sờ sờ mặt trái của mình, nói: "Lúc ấy nô tì thật muốn vung trả nàng ta một bạt tai."

"Sao đó thì sao?" Thường Nhuận Chi tức giận nói: "Tật xấu lắm mồm của ngươi, khi nào thì có thể sửa?"

Ngụy Tử cười nói: "Nô tì không thay đổi, lần này cũng mất đi nô tì, cô nương mới có thể đuổi Mạc nữ quan đi."

"Ngươi còn hỏi ta tranh công sao?" Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ lắc đầu, đến cùng thì nhìn vào hộp trang sức của mình, chọn hai đóa châu hoa cho nàng ta, nói: "Cầm chơi đi."

Ngụy Tử cười hì hì nhận lấy.

Chuyện Mạc nữ quan cách phủ, năm ngày sau Lưu Đồng mới biết được.

Này ngày sau hướng, Thái Tử cố ý gọi hắn lại cùng hắn nhấc lên việc này.

Thái Tử nói: "Cửu Hoàng Tử phi ghen tị như thế, đuổi cả thông phòng của ngươi ra phủ, nàng làm việc, nữ quan trợ giúp nàng quản lý nội viện đều không chấp nhận được, có phải sau này, trong phủ các ngươi ngay cả muỗi cái cũng không chuẩn vào hay không?"

Lưu Đồng nghe Thái Tử chửi bới Thường Nhuận Chi, tự nhiên không đồng ý, lúc này trả lời hắn ta: "Muỗi cái hấp máu người, tự nhiên có thể không cho vào phủ Hoàng Tử, liền không cho vào. Hậu viện phủ Thái Tử nhiều nữ nhân, nói vậy muỗi cái cũng nhiều, chắc là Thái Tử sẽ thích thú."

Lưu Đồng nói xong không chờ Thái Tử phản ứng, chắp tay bỏ đi.

https://thuviensach.vn

Thái Tử suy tư một phen mới nghĩ ra, Lưu Đồng đang ám phúng hắn ta hưởng thụ ủng đám muỗi cái, cam tâm tình nguyện cung cấp muỗi cái hấp huyết.

Hắn ta muốn phát hỏa, nhưng Lưu Đồng đã đi xa.

Trở lại phủ cửu Hoàng Tử, Lưu Đồng tò mò hỏi Thường Nhuận Chi: "Nữ quan kia đi khi nào vậy? Nàng cho người đuổi đi?"

"Chàng không biết sao?" Thường Nhuận Chi bỗng thấy kinh ngạc.

Lưu Đồng không cùng nàng đề cập qua Mạc nữ quan, nhưng Thường Nhuận Chi vẫn luôn cho rằng, hắn biết chuyện Mạc nữ quan cách phủ, chẳng qua không đề cập tới nàng ta thôi.

Lưu Đồng gật đầu: "Hôm nay Thái Tử đến trước mặt ta lớn tiếng huyên náo, ta mới biết việc này."

Thường Nhuận Chi che miệng.

"Chuyện làm sao?" Lưu Đồng kỳ quái hỏi nàng.

Thường Nhuận Chi kể lại đầu đuôi chuyện đã xảy ra cho Lưu Đồng nghe, cuối cùng nói: "Chính nàng ta đến trước mặt thiếp đưa ra một nhược điểm, tự nhiên thiếp chỉ có thể dùng xong."

Lưu Đồng cười nhẹ, nói: "Làm được không tệ."

Thường Nhuận Chi nhíu mày nhìn hắn.

Lưu Đồng ho ho nói: "Sáng sớm mỗi ngày nàng ta lại tới thỉnh an, ta thấy nàng ta thì khó chịu. Lúc ấy rõ ràng là thời điểm phu thê chúng ta nên cùng một chỗ, nàng ta lại muốn chen ngang vào, phiền phức."

Thường Nhuận Chi cúi đầu cười cười.

https://thuviensach.vn

Hai phu thê trò chuyện, Thường Nhuận Chi còn nói tới án giết người ở kỹ lâu.

"Tra thế nào? Có tìm ra được tin tức gì không?"

Lưu Đồng lắc đầu: "Lâm vào cục diện bế tắc."

Lưu Đồng nói: "Chỉ biết hai người chết đó là tiểu quan Thanh Liễu quán, nơi chết là kỹ lâu kia, còn lại, không tra ra được gì hết."

"Kỳ quái..." Thường Nhuận Chi nhíu mày nói: "Theo lý mà nói, hung thủ không có khả năng chạy mau đến vậy mới đúng. Khi người nọ từ trên lầu ngã xuống, nhất định hung thủ còn đang ở phụ cận."

Thường Nhuận Chi nhìn Lưu Đồng nói: "Chúng ta trước hết nghe tiếng tranh cãi trên lầu, rồi sau đó mới nhìn thấy người nọ ngã xuống."

Lưu Đồng vuốt cằm, buông tiếng thở dài: "Từ lúc nhận án này vẫn luôn không phá được, đối với Phùng lão đầu, đối với ngũ ca, đều không phải chuyện tốt."

"Không có chứng cớ, tra án vô pháp tiến triển, cũng không có biện pháp."

Thường Nhuận Chi an ủi Lưu Đồng nói: "Trong kinh đủ chuyện tình mới mẻ xuất hiện, dân chúng chú ý điểm không sẽ luôn luôn để trên mặt. Trừ phi hung phạm đó tiếp tục gây án."

"Cũng may gần đây không có xuất hiện tình tiết vụ án như vậy." Lưu Đồng thở phào nhẹ nhõm, lại nhìn Thường Nhuận Chi nói: "Tiếp qua mười ngày, là yến trăm ngày đích tử Thái Tử."

Thường Nhuận Chi im lặng một lát, bất đắc dĩ nói: "Thiếp nhớ kỹ mà."

https://thuviensach.vn

Nàng nhìn Lưu Đồng: "Yến trăm ngày làm ở trong cung, hay ở phủ Thái Tử?"

"Phủ Thái Tử." Sắc mặt Lưu Đồng nặng nề: "Phụ hoàng vốn định lấy cung yến yến thiên hạ, chúc mừng chuyện vui trăm ngày của đích tôn, lại sợ long ân quá nặng, hài tử không chịu nổi, mới từ bỏ."

Thường Nhuận Chi nhíu mày, nhẹ giọng hỏi Lưu Đồng: "Yến trăm ngày lần này, có phải nhất định phải đi hay không? Có thể mượn cớ ốm không đi không?"

"Làm như vậy rất dễ thấy."

Lưu Đồng trầm giọng nói: "Bởi vì đích tôn xuất thế, ở trước mặt phụ hoàng, Thái Tử cũng vãn hồi được một ít mặt mũi. Bây giờ phụ hoàng đối với Thái Tử thập phần để bụng, rất nhiều chính vụ đều giao thác cho hắn ta đi làm. Gần đây Thái Tử thu liễm rất nhiều, ban sai thập phần cẩn thận..."

Lưu Đồng nói: "Mượn cớ ốm không đi, sợ là muốn chọc người chê trách."

Thường Nhuận Chi ám than một tiếng.

Kỳ thực nàng cũng biết mượn cớ ốm không đi là không có khả năng, bất quá chỉ nghĩ vậy thôi.

Thường Nhuận Chi nhìn Lưu Đồng, giương giương miệng muốn hỏi hắn chuyện Trắc phi, lại cảm thấy nếu hỏi hắn, có vẻ lòng mình quá mức nghi ngờ, có lẽ sẽ trúng kế Mạc nữ quan. Lại nhìn sắc mặt Lưu Đồng, dường như cũng vì chuyện gần đây mà phiền não, nên ngậm miệng, không nghĩ nhắc tới chuyện này chọc hắn phiền lòng.

Đảo mắt lại qua ba ngày, hôm nay tiểu Hàn thị dẫn theo Nhạc thị đăng môn.

https://thuviensach.vn

Hỏi rõ Lưu Đồng có ở trong phủ hay không, tiểu Hàn thị liền cho Thường Nhuận Chi bình lui nha hoàn, chỉ chừa lại tâm phúc, cùng Thường Nhuận Chi nói chuyện.

"Ngươi đuổi nữ quan phủ Thái Tử đưa đi rồi?" Tiểu Hàn thị mở miệng hỏi.

Thường Nhuận Chi sửng sốt, thấy sắc mặt tiểu Hàn thị không tốt, không dám giấu diếm, đem sự tình tiền căn hậu quả báo cho tiểu Hàn thị biết.

"Mẫu thân hôm nay tới cửa, là vì việc này?" Thường Nhuận Chi hỏi: "Chẳng lẽ xảy ra biến cố gì sao?"

Tiểu Hàn thị trầm mặt không trả lời, Nhạc thị đau lòng nhìn Thường Nhuận Chi, nói: "Bên ngoài đều truyền khắp, nói ngươi ghen tị, không chỉ đuổi thông phòng của cửu Hoàng Tử ra khỏi phủ, còn không chấp nhận được dung mạo tốt đẹp của nữ quan trong phủ, thậm chí đối với nàng ta ác ngữ tướng hướng..."

Thường Nhuận Chi cũng chìm mặt.

"Lời đồn đãi chuyện nhảm nhất vô dụng, lại có thể trở thành lợi khí giết người." Tiểu Hàn thị Thường Nhuận Chi, trầm giọng nói: "Ngươi đã muốn đuổi người ra khỏi phủ, nhất định phải tìm ra lý do đường đường chính chính, chính đại quang minh tống xuất nàng ta khỏi phủ, khiến người ta cầm không thấy nhược điểm của ngươi! Khi nàng ra đi khỏi phủ, ngươi nên cho người mang nàng ta rời khỏi, hận không thể khua chiêng gõ trống một phen báo cho người khác biết đến cùng vì sao đưa nàng ta cách phủ! Ngươi xem ngươi làm chuyện này, hiện tại khiến ngươi lâm vào cục diện bất lợi!"

Thường Nhuận Chi nhất thời cười khổ.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 191: Ghen Tị

Editor: Bộ Yến Tử

Dường như tiểu Hàn thị bị nàng làm tức giận không nhẹ, mắng nàng mấy câu còn không thu được miệng.

"Biết ngươi thiện tâm, ý thiện cũng không nên dùng ở loại địa phương này! Bây giờ khen ngược, ngươi vừa đố danh ra, người khác đều đồng tình nữ quan, ngược lại chỉ trích ngươi không phải! Nói đến nói đi, sự thật là ngươi đuổi người khỏi phủ!"

Tiểu Hàn thị nói không kịp thở: "Người này nếu truyền đến trên đầu, không chừng ngày nào đó Thánh thượng lại cho cửu Hoàng Tử hai Trắc phi, đến lúc đó ngươi có thể làm sao đây?!"

Nhạc thị lôi kéo tiểu Hàn thị nói: "Thái thái không cần tức giận, tam cô nương còn nhỏ tuổi, không thể nghĩ lâu dài như vậy..."

"Nàng tự cho mình xử lý rất khá, không chịu suy xét tới kết quả kém cỏi nhất!"

Tiểu Hàn thị tát văng tay Nhạc thị ra, đứng dậy đi trở về, phút chốc quay đầu nhìn Thường Nhuận Chi nói: "Còn có thông phòng kia, cứ như vậy cho ra khỏi phủ sống?"

Thường Nhuận Chi chỉ có thể nói lại một lần chuyện của Vương Bảo Cầm.

https://thuviensach.vn

Đó cũng là sự đồng ý của Lưu Đồng, tiểu Hàn thị nghe xong ngược lại cũng chưa nói gì khác, chỉ nói lảm nhảm: "Lúc trước Thái Tử và Sầm Vương tặng người đến, ngươi trở về Hầu phủ thảo chủ ý, ta nói với ngươi một là không thể đắc tội Thái Tử, hai là không thể truyền ra thanh danh ghen tị, ngươi lại la ó..."

Tiểu Hàn thị lại ngồi xuống, Nhạc thị sốt ruột nói: "Thái thái đừng chú ý mắng tam cô nương, sự tình phát triển đến bây giờ, cũng là do Mạc nữ quan làm người không an phận, ra phủ huyên thuyên nói loạn bại hoại danh dự tam cô nương... Nên làm sao đây, còn muốn thái thái cho tam cô nương chủ ý, không thể để Mạc nữ quan cứ như vậy liên tục bại hoại thanh danh tam cô nương..."

Thường Nhuận Chi vẻ mặt đau khổ, thấp giọng nhận sai nói: "Mẫu thân, là nữ nhi nghĩ xóa... Ngay từ đầu không có đứng ở điểm cao, ngược lại khiến cho Mạc nữ quan chui chỗ trống, nữ nhi biết sai rồi, mẫu thân đừng nóng giận, vì nữ nhi chọc tức thân thể chính là nữ nhi đắc tội quá..."

Tiểu Hàn thị nhìn Thường Nhuận Chi như vậy, tức giận cũng tiêu một nửa.

"Ngươi đó." Tiểu Hàn thị lắc đầu, tận tình khuyên nhủ: "Lúc trước ngươi thừa nhận ngươi ghen tị, nhưng chỉ có trong lòng ngươi biết, sao có thể biểu hiện ra ngoài? Bên cạnh đều dễ nói, nếu Thánh thượng thật sự hạ chỉ ban cho cửu Hoàng Tử một hai Trắc phi, ngươi không phải mất nhiều hơn được sao?"

Thường Nhuận Chi cười khổ, tâm nói A Đồng sẽ không nhận.

Tiểu Hàn thị đang nói, cửa phòng "Phanh" một tiếng bị mở ra.

Lưu Đồng đứng ở cửa, sắc mặt trịnh trọng lễ một cái với tiểu Hàn thị và Nhạc thị, nói: "Nhạc mẫu và di nương yên tâm, tiểu tế tuyệt đối sẽ không cưới Trắc phi. Đó là kháng chỉ, cũng tuyệt không nuốt lời. Trong phủ này,

https://thuviensach.vn

vĩnh viễn chỉ có mình Nhuận Chi. Nếu làm trái lời thề, thiên lôi đánh xuống."

"Ai u, cửu Hoàng Tử này..."

Tiểu Hàn thị vội xua tay, muốn đi lên che miệng hắn, lại không dám mạo phạm, trong lúc nhất thời thật sự chân tay luống cuống.

Nhạc thị lệ đầy vành mắt, nhìn Lưu Đồng lại nhìn Thường Nhuận Chi, trong mắt vừa là vui mừng, lại vừa đau lòng.

Biểu hiện của Thường Nhuận Chi so với bất luận kẻ nào đều bình thường, ôn nhu hỏi Lưu Đồng: "Không phải xuất môn làm việc sao, sao lại trở về?"

Lưu Đồng giống như bình thường hồi đáp nàng: "Quên đồ, trở về lấy."

Thường Nhuận Chi cười cười: "Làm gì tự mình đi một chuyến."

"Thuận tiện cũng trở về xem ta không có ở đây, nàng đang làm gì." Lưu Đồng nhìn nàng cười cười, đi vào trong nhà, nói với tiểu Hàn thị và Nhạc thị: "Nhạc mẫu, di nương yên tâm, nếu như thanh danh Nhuận Chi ghen tị truyền đến trước mặt Thánh thượng, cũng có ta một mình gánh chịu."

Tiểu Hàn thị chần chờ nhìn Lưu Đồng, thấy vẻ mặt hắn chân thành tha thiết, không giống hư ngôn, tảng đá trong lòng cuối cùng cũng thả xuống.

Gật gật đầu, tiểu Hàn thị nói: "Cửu Hoàng Tử có việc, vẫn nên đi trước đi. Ta với Nhuận Chi nói chuyện một lát."

Lưu Đồng cũng không ép buộc, gật đầu nói: "Vậy nhạc mẫu và di nương bồi Nhuận Chi trò chuyện, tiểu tế cáo lui trước."

Lưu Đồng lễ một cái mới chịu đi, tiểu Hàn thị thở dài, nói với Thường Nhuận Chi: "Cửu Hoàng Tử ngược lại là thật tâm xem ta cùng di nương

https://thuviensach.vn

ngươi đối đãi như trưởng bối."

Dừng một chút, bà ta nói: "Cũng bởi vì hắn đối với ngươi chân tình yêu thương."

Thường Nhuận Chi thấp cúi đầu.

"Thôi, cửu Hoàng Tử đã có thái độ này, ta cũng yên tâm rất nhiều." Tiểu Hàn thị ngồi xuống nhẹ giọng nói: "Nhưng mà ngươi không thể cái gì cũng không làm."

Thường Nhuận Chi nhìn bà ta, thành tâm thỉnh giáo nói: "Mẫu thân có chủ ý gì?"

Tiểu Hàn thị lặng im một lát, hỏi Thường Nhuận Chi: "Trong phủ cửu Hoàng Tử không phải có hai thông phòng sao? Một người rời phủ, còn người kia đâu? Làm người như thế nào?"

Thường Nhuận Chi hiểu rõ ý tứ tiểu Hàn thị.

"Một người khác còn ở trong phủ, làm người nhát gan sợ phiền phức, cũng không gây chuyện." Thường Nhuận Chi đáp trả tiểu Hàn thị một câu, chần chờ nói: "Mẫu thân là muốn... Để con nâng đỡ nàng ta sao?"

"Trong phủ Hoàng tử chỉ có một chính phi là ngươi, không có Trắc phi, không có thị thiếp, quả thực không thể nào nói nổi." Tiểu Hàn thị nói: "Sầm Vương phi gia thế hiển hách, từ nhỏ quen điêu ngoa, nàng ta quản Sầm Vương không cho nạp Trắc phi và thị thiếp, cũng không ai dám nói gì. Nhưng mà ngươi lại không giống vậy."

Tiểu Hàn thị nhìn Thường Nhuận Chi nói: "Hầu phủ chúng ta đã suy thoái, tuy ngươi có đại tỷ tỷ thân phận là Thụy Vương phi, nhưng không thể luôn dựa vào danh vọng của nàng."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi gật đầu.

Tiểu Hàn thị tiếp tục nói: "Tiện nghi người khác, chẳng bằng ngươi tự tạo ra tiện nghi. Thông phòng kia, ngươi tìm cơ hội đề nàng ta thành thị thiếp đi, cũng có thể chặn miệng những người khác."

Thường Nhuận Chi hơi cúi đầu.

Nàng có chút không đồng ý.

Chẳng sợ chính là treo danh vọng, vẫn không thể làm cho lòng nàng thấy thoải mái.

"Tam cô nương cứ nghe theo thái thái đi." Nhạc thị làm dịu nàng, nói: "Thái thái là vì tốt cho tam cô nương."

Tiểu Hàn thị cũng nhìn Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi thở dài.

Nàng cũng biết đây là biện pháp tốt nhất, nàng như cường thịnh trở lại, cũng không có ý tứ gì khác.

Thường Nhuận Chi chậm rãi gật đầu, nói: "Nữ nhi đã biết, mẫu thân, di nương yên tâm đi."

Tiểu Hàn thị vui mừng cười, vỗ nhẹ tay Thường Nhuận Chi: "Hảo hài tử, mặc dù người nọ thành thị thiếp, cửu Hoàng Tử không đụng nàng ta, nàng ta cũng chỉ là thị thiếp trên danh nghĩa mà thôi. Tình thế như thế, ngươi không cần để tâm vào chuyện vụn vặt."

"Nữ nhi sẽ không." Thường Nhuận Chi gật đầu nói.

Tiểu Hàn thị nhìn nàng cười cười, đứng dậy nói: "Vậy ta cùng di nương ngươi đi về trước." Dừng một lát, tiểu Hàn thị nói: "Nữ quan kia dùng lời

https://thuviensach.vn

đồn ý đồ hãm hại ngươi, chờ ngươi nâng thông phòng kia lên làm thị thiếp, cũng dùng phương thức đồng dạng đánh trả. Tốt nhất, đi trước mặt Sầm Vương phi nói nữ quan kia sở làm việc, còn có thể thêm một câu, nói nữ quan kia quyến rũ cửu Hoàng Tử. Tin tưởng Sầm Vương phi đối với những chuyện này, sẽ cùng ngươi có điều cộng minh."

Thường Nhuận Chi kinh ngạc ngẩng đầu.

Tiểu Hàn thị nhìn nàng nói: "Nhuận Chi, sau việc kinh động này hi vọng ngươi nhớ lấy, diệt cỏ, phải trừ tận gốc. Ngươi chèn ép được nàng ta, triệt để làm cho không thể lật người mới thôi."

Tiểu Hàn thị cùng Nhạc thị trở lại Hầu phủ, Thường Nhuận Chi hoãn hoãn thần, nhìn Diêu Hoàng hỏi: "Mới vừa rồi ngươi nghe ta và thái thái nói?"

Diêu Hoàng nuốt nước miếng, nhẹ nhàng gật đầu.

Tiểu Hàn thị chỉ nàng dùng chiêu này, có thể nói là cực ngoan.

Rõ ràng để nàng mượn tay Sầm Vương phi phế đi Mạc nữ quan!

"Cô nương..." Diêu Hoàng khẩn trương nhìn Thường Nhuận Chi: "Lời thái thái nói, ngài sẽ nghe theo sao..."

Thường Nhuận Chi không nói, nửa ngày sau mới than nhẹ một tiếng: "Đi đến chỗ Đoạn Nhu Nam trước đi."

Dừng một lát, nàng nói: "Vừa vặn, cũng có thể hỏi một chút bí mật của nàng ta, đến cùng là cái gì."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 192: Đường Ra

Editor: Bộ Yến Tử

Từ sau khi Vương Bảo Cầm dẫn hai huynh muội Tiêu thị rời khỏi phủ, Đoạn Nhu Nam ở trong phủ cửu Hoàng Tử lại càng giống như người ẩn hình, suốt ngày cửa lớn không ra, cửa sau không gần.

Trời phú cho nàng ta sức nhẫn nại chịu được tịch mịch, cầm tú khung có thể ngồi thêu cả ngày.

Khi Thường Nhuận Chi đi tới Nhàn Lạc viện, Đoạn Nhu Nam đang thêu khăn tay.

Một góc khăn tuyết trắng, đã thành hình một nửa cành mai vàng.

Đoạn Nhu Nam không yên đón Thường Nhuận Chi vào, hành lễ với nàng, nhỏ giọng hỏi: "Sao Hoàng Tử phi lại đến đây..."

Thường Nhuận Chi ôn hòa nói: "Tự nhiên là có việc mới đến tìm ngươi."

Đoạn Nhu Nam càng không yên.

Thường Nhuận Chi cho phép nàng ta ngồi, mặc dù nàng ta theo lời ngồi xuống, nhưng có thể nhìn ra nàng ta đang cực kì bất an.

"Đừng khẩn trương." Thường Nhuận Chi cười cười, nói: "Hôm nay tới tìm ngươi nói chuyện, đối với ngươi mà nói, ngược lại là một chuyện tốt."

Tuy là nói như vậy, nhưng tâm Đoạn Nhu Nam vẫn treo lơ lửng.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi ngắm khăn tay trong tú khung mà nàng ta thêu, ý bảo Đoạn Nhu Nam đưa cho nàng xem.

Đoạn Nhu Nam nâng khung thêu đến trước mặt Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi tiếp nhận, xem qua, sau đó khen ngợi: "Ngươi thực khéo tay."

"Để Hoàng Tử phi chê cười..." Thanh âm Đoạn Nhu Nam càng thấp, nuốt nuốt nước miếng nói: "Hoàng Tử phi tới gặp nô tì, là vì..."

"À, là như thế này." Thường Nhuận Chi nhìn Đoạn Nhu Nam, nhẹ giọng nói: "Bảo Cầm rời khỏi phủ, trong phủ chỉ còn lại mình ngươi. Ta nghĩ, nếu như ngươi không muốn giống như Bảo Cầm tính toán rời phủ sinh sống, sẽ đề ngươi làm thị thiếp của Cửu điện hạ. Như vậy, ngươi cũng có thể tiếp tục ở lại Nhàn Lạc viện."

Thường Nhuận Chi hỏi Đoạn Nhu Nam: "Ngươi thấy sao?"

Kỳ thực theo thân phận của Thường Nhuận Chi, muốn đề Đoạn Nhu Nam từ nha hoàn thông phòng lên làm thị thiếp, căn bản không cần thiết hỏi qua ý kiến nàng ta.

Bất quá Thường Nhuận Chi áp căn không nghĩ tới muốn chuyên quyền độc đoán, xuất phát từ tôn trọng, vẫn là hỏi Đoạn Nhu Nam trước.

Đoạn Nhu Nam nghe vậy nên thấy sửng sốt, giơ tay chỉ chỉ mình: "Thị, thị thiếp sao?"

Thường Nhuận Chi vuốt cằm.

"Nô, nô tì..." Đoạn Nhu Nam gấp gáp chớp chớp mắt, gần như có chút khẩn trương hỏi: "Hoàng Tử phi, nếu là, nếu là thành thị thiếp của cửu điện hạ, có phải nô tì có thể tiếp tục ở lại phủ cửu Hoàng Tử hay không?"

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi cảm thấy biết vậy nên quái dị, gật đầu nói: "Đương nhiên."

"Vậy nô tì nguyện ý!" Đoạn Nhu Nam vội gật đầu nói, sợ sau đó Thường Nhuận Chi sẽ đổi ý.

Thường Nhuận Chi cả cười, nói: "Nếu như thế, sau này ngươi chính là Đoạn di nương trong phủ. Phân lệ mỗi tháng, sẽ gia tăng nhiều hơn so với lúc trước."

Dừng một lúc, Thường Nhuận Chi nói: "Bất quá, chuyện hầu hạ cửu Hoàng Tử, không cần ngươi."

Đoạn Nhu Nam một chút cũng không thấy đó là việc gì khó khăn, biểu cảm trên mặt không chút biến hóa.

Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng thở ra —— xem ra Đoạn Nhu Nam cũng không có ý tứ muốn hầu hạ A Đồng, chính là cần một danh phận vĩnh viễn đợi ở trong phủ Hoàng Tử mà thôi.

Nói xong chuyện này, sắc mặt Thường Nhuận Chi trở nên nghiêm chỉnh, cho Diêu Hoàng một ánh mắt.

Diêu Hoàng hiểu ý, gọi hai nha hoàn khác rời khỏi phòng, khép cửa lại.

Trong vui sướng Đoạn Nhu Nam như trước sâu sắc, nhất thời không yên nói: "Hoàng Tử phi đây là..."

Thường Nhuận Chi nhìn Đoạn Nhu Nam: "Sau này ngươi là thị thiếp trong phủ, vậy thì, nhất định sẽ cùng hưng suy, cộng vinh nhục cùng phủ Hoàng Tử. Lời này, ngươi hiểu chưa?"

Ánh mắt Đoạn Nhu Nam lóe ra bất an, gật đầu.

https://thuviensach.vn

"Như vậy..." Thường Nhuận Chi nhẹ giọng nói: "Có phải ngươi nên nói với ta, vì sao ngày hôm đó ngươi nghe có người đề cập tới Sầm Vương, đột nhiên trở nên luống cuống?"

Nhất thời, sắc mặt Đoạn Nhu Nam trở nên tái nhợt, mắt trợn to.

"Nơi này chỉ có ngươi và ta, nếu ngươi muốn vĩnh viễn ở lại phủ cửu Hoàng Tử nhận sự che chở, ta phải biết rằng, ngươi tồn tại, có phải sẽ có uy hiếp đến phủ hay không mới tốt." Thường Nhuận Chi nói: "Ta hi vọng, ngươi có thể nói thật với ta."

Bộ ngực Đoạn Nhu Nam dồn dập phập phồng hồi lâu, nàng ta mới có thể điều tiết xuống.

Đoạn Nhu Nam đau khổ cười: "Ngày ấy, Bảo Cầm tỷ nói với nô tì, đường ra tương lai của nô tì, tốt nhất đó là Hoàng Tử phi nguyện ý để nô tì trở thành thị thiếp của Cửu điện hạ, ở trong phủ an ổn sống cả đời... Nếu thật sự số phận nô tì là vậy, hết thảy đều nghe theo cửu Hoàng Tử phi."

Thường Nhuận Chi hơi nâng mi.

Vương Bảo Cầm trí tuệ lại thức thời, khiến người ta thưởng thức.

Cũng may, nàng ta không có dã tâm.

Thường Nhuận Chi ôn hòa nhìn Đoạn Nhu Nam.

Đoạn Nhu Nam hít sâu một hơi, tựa hồ là cổ vũ dũng khí, thấp giọng nói: "Nô tì là tú nữ dân gian, do tuyển tú mà tiến cung. Nô tì vụng về, không hiểu nhân tình, thời điểm nhị luân đắc tội Thái giám chưởng sự, không hiểu bị xoát xuống dưới. Sau đó nô tì đến cung Quý phi nương nương, làm cung tì."

https://thuviensach.vn

"Người trong cung, đều phải phân ba bảy loại. Khi nô tì vừa đi, chỉ là mặt sinh cung tì, trong cung Quý phi nương nương có Thái giám thông thị, quản bốn tiểu Thái giám dưới tay. Đại khái là người nọ thấy nô tì dễ khi dễ, cho nên thường xuyên tạ cố quấy rầy nô tì."

"Không chỉ như vậy, nô tì còn nhìn thấy, hắn ta dùng thù du nhúng nước quật tiểu Thái giám dưới cấp hắn ta..."

"Vốn dĩ nô tì đang đồng tình tiểu Thái giám kia, nhưng ai mà biết, tiểu Thái giám kia cũng không phải hạng người tốt lành gì, chịu khổ chỗ Thái giám thông thị, xoay người một cái liền bắt nạt uy hiếp nô tì, hỏi nô tì muốn bạc, không cho thì ác ngôn tướng hướng với nô tì, thậm chí động thủ động cước..."

"Từ khi đó, nô tì rất chán ghét hoạn quan."

Thường Nhuận Chi gật đầu, có thể lý giải Đoạn Nhu Nam.

Hoạn quan trong cung bởi vì đánh mất năng lực cơ bản nhất của nam nhân, cho nên rất nhiều người có chút biến thái về mặt tâm lý.

Đoạn Nhu Nam bình phục quyết tâm, tiếp tục nói: "Bởi vì e ngại chán ghét hoạn quan, nô tì thấy bọn họ đều đi đường vòng. Nói với tỷ muội cung tì, cùng giống với nô tì, cảm thấy hoạn quan thật đáng giận đáng hận. Cho nên, cho tới bây giờ nô tì không nghĩ tới, vậy mà có người sẽ cùng hoạn quan trò chuyện thật vui vẻ, thậm chí lấy bằng hữu chi lễ tướng đợi."

Đoạn Nhu Nam dừng một lát, nói: "Huống hồ, người này còn là hậu duệ thiên hoàng quý tộc."

Thường Nhuận Chi nâng lông mày: "Ngươi nói, Sầm Vương hả?"

Đoạn Nhu Nam gật đầu, nói: "Chính là Sầm Vương. Trong lúc vô ý nô tì nhìn thấy, hắn ta cùng đám hoạn quan trong cung vui cười tức giận mắng, ở

https://thuviensach.vn

chung thật vui."

Thường Nhuận Chi thầm nghĩ, Sầm Vương có lúc bình dị gần gũi như vậy sao?

"Nô tì cảm thấy tò mò, cho nên đoạn ngày kia, liền chú ý Sầm Vương nhiều chút."

Đoạn Nhu Nam nhẹ giọng nói: "Nô tì phát hiện, hắn ta không chỉ trong lúc thầm kín xưng huynh gọi đệ với đám hoạn quan, thậm chí hắn ta còn tác hợp nhiều cung tì và hoạn quan kết thành đối thực. Hoạn quan không thể làm việc nam nữ, Sầm Vương liền sắp xếp một ít tinh thông này nói với nữ tử, chuyên môn hầu hạ hoạn quan. Có hoạn quan có ham thích cổ quái ghê tởm, hắn ta cũng có thể tận lực thỏa mãn..."

Thường Nhuận Chi càng nghe càng nhíu chặt lông mày.

"Rồi sau..." Đoạn Nhu Nam thở hắt ra: "Rồi sau đó có một ngày nô tì phát hiện, Sầm Vương sắp xếp một nữ tử tiến cung, có võ công hầu hạ bên người Thục phi nương nương, Sầm Vương hắn ta lại..."

Đoạn Nhu Nam nói đến đây, dường như không biết làm sao để nói tiếp, lông mày nhăn lại, che ngực một bộ ghê tởm.

Thường Nhuận Chi giống như phúc chí tâm linh, nói: "Chẳng lẽ Sầm Vương hắn, cùng thái giám đi việc nam nữ?"

Đoạn Nhu Nam kinh ngạc ngẩng đầu, kinh ngạc vì sao Thường Nhuận Chi có thể tự nhiên nói rõ ràng loại chuyện này ra ngoài miệng như thế.

"Xem ra ta nói đúng?" Thường Nhuận Chi hỏi.

Không nghĩ tới Đoạn Nhu Nam lại lắc đầu.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 193: Mê

Editor: Bộ Yến Tử

"Không phải sao?" Thường Nhuận Chi kinh ngạc hỏi lại.

Đoạn Nhu Nam nói: "Sầm Vương có phải nam phong hay không, nô tì không biết. Nhưng chắc chắn, hắn ta cũng có ham mê như vậy..."

"Vậy mới vừa rồi ngươi muốn nói, Sầm Vương làm sao?" Thường Nhuận Chi hỏi.

Đoạn Nhu Nam hít sâu một hơi, nói: "Sầm Vương có sở thích rình coi, hắn ta rình coi Thái giám cùng... Cùng nữ tử sinh hoạt vợ chồng."

Thường Nhuận Chi mở to mắt.

"Hoạn quan và nữ tử hẹn hò, đều chọn những nơi hẻo lánh hoang vắng như vườn Ngụ Uyển. Sầm Vương rình coi bọn họ, chưa bao giờ cho người ta biết. Hơn nữa nô tì còn phát hiện, Võ công công càng sảng khoái, nàng kia càng hô đau, Sầm Vương liền... Ánh mắt dường như sáng lên."

Đại khái là nghĩ tới cảnh tượng lúc đó Sầm Vương rình coi hoạn quan và nữ tử sinh hoạt vợ chồng, nàng ở một bên rình coi Sầm Vương, Đoạn Nhu Nam vẫn cảm thấy sợ hãi trong lòng, cả người nhịn không được run lên.

Thường Nhuận Chi gật đầu, nói: "Rồi sau đó?"

"Rồi sau đó, nô tì sợ bị phát hiện, lặng lẽ bỏ chạy. Sau này lại có vài lần như vậy, nô tì đụng tới Sầm Vương và đám công công mà hắn ta kết giao

https://thuviensach.vn

cùng đi đến, đi phía sau Sầm Vương là hai nữ nhân trang điểm nha hoàn... Nô tì nhịn không được nhẹ chân lặng lẽ theo sau, đều có thể nhìn thấy Sầm Vương tránh ở một bên góc, xem trộm bọn họ..."

Thanh âm Đoạn Nhu Nam ngày càng thấp: "Cuối cùng có một lần, nô tì kém chút bị phát hiện."

Thường Nhuận Chi ngồi dậy: "Bị phát hiện sao?"

"Không có." Đoạn Nhu Nam lắc đầu: "Nô tì tránh ở một bên xem biểu cảm của Sầm Vương, bên tai có thể nghe được thanh âm hưng phấn thay đổi lên xuống của hoạn quan... Rồi sau đó, phía sau nô tì có người lên tiếng hỏi nô tì ở đó làm cái gì..."

Đoạn Nhu Nam cúi đầu: "Nô tì đương nhiên không dám quay đầu, đứng yên không quay lưng ôm mặt bỏ chạy. Bên kia địa phương hẻo lánh, cung nói cũng nhiều, rất nhanh nô tì chạy mất."

"Sau đó thì sao?"

Thường Nhuận Chi nhịn không được hỏi.

Đoạn Nhu Nam xấu hổ cúi đầu: "Nô tì không biết, nhưng nô tì có thể khẳng định, lúc đó người nọ ở phía sau nô tì lên tiếng, thanh âm hắn ta nói chuyện, nhất định Sầm Vương nghe thấy được..."

Đoạn Nhu Nam ô mặt: "Có thể là nô tì đã hại chết một người."

Thường Nhuận Chi không biết nên nói cái gì.

Đoạn Nhu Nam tĩnh tọa hồi lâu, hoãn quá thần lai, tiếp tục nói: "Từ đó về sau, nô tì không dám hỏi thăm tin tức có liên quan tới Sầm Vương nữa. Thời đến vận chuyển, Quý phi nương nương ngẫu nhiên biết được nô tì là tú nữ được tuyển cùng quê với bà ta, liền điểm nô tì hầu hạ bên người.

https://thuviensach.vn

Ngày lành qua không được lâu, Quý phi nương nương bỗng nhiên đưa ra chủ ý, để nô tì đi hầu hạ Thánh thượng."

Thường Nhuận Chi gật đầu, nói: "Điểm này ta cũng nghe người ta nói qua, bất quá cuối cùng, ngươi bị Quý phi nương nương đưa cho Cửu điện hạ."

Đoạn Nhu Nam nói: "Đó là bởi vì... Nô tì thấy bên cạnh Thánh thượng có một vị công công, đúng là ngày ấy nô tì kém chút bị phát hiện, Sầm Vương rình coi hoạn quan. Lúc đó nô tì sợ tới mức không nhẹ, tự nhiên lộ ra trước mặt Thánh thượng. Thánh thượng cho rằng nô tì sợ ông ấy, cho nên..."

Thường Nhuận Chi gật đầu: "Tiền căn hậu quả, ta cũng đều hiểu rõ. Có thể, không phải chuyện này dọa ngươi sợ ra thành như vậy?"

Đoạn Nhu Nam lắc đầu, mặt lộ ra sự sợ hãi.

"Tâm nô tì sinh ý sợ hãi là vì... Không qua hai ngày, không thấy vị công công kia nữa, qua vài ngày, mới có người phát hiện một thi thể trầm đáy giếng..."

Sắc mặt Đoạn Nhu Nam tái nhợt: "Nhất định, nhất định là Sầm Vương làm! Nô tì liên tục sợ, sợ hắn ta biết ngày đó phát hiện bí mật của hắn ta, là nô tì, hắn ta sẽ, sẽ giết chết nô tì!"

Thường Nhuận Chi lặng im nửa ngày, đứng lên nói: "Tốt lắm, sự tình ta cũng biết đến. Ngươi không cần lo, từ đây về sau, ngươi chính là Đoạn di nương thị thiếp của cửu Hoàng Tử, mặc dù là Sầm Vương, cũng không thể bắt ngươi."

"Hoàng Tử phi..." Đoạn Nhu Nam hoảng sợ nhìn Thường Nhuận Chi: "Nếu, nếu Sầm Vương thật sự tìm tới nô tì..."

https://thuviensach.vn

"Không có bằng chứng, hắn ta có thể thế nào?" Thường Nhuận Chi nhìn nàng ta cười trấn an: "Chuyện này, sau này ngươi đừng nói nữa, coi như không biết."

Đoạn Nhu Nam gật đầu.

Thường Nhuận Chi hốt nghĩ đến một chuyện, hỏi Đoạn Nhu Nam: "Vì sao Quý phi nương nương lại đưa ngươi cho Cửu điện hạ? Trong ấn tượng của ta, Quý phi nương nương không phải người như vậy."

Quý phi làm người xử sự đều cực thoả đáng, loại chuyện chọc người tranh luận này, bà ta sẽ không chủ động làm.

Đoạn Nhu Nam xoa xoa khóe mắt tràn lệ, nghe vậy đáp: "Là nô tì nghe nói Hiển tần —— à không, hiện tại là Hiền phi nương nương, nô tì nghe nói Hiền phi nương nương tặng người cho cửu Hoàng Tử, cho nên cầu Quý phi nương nương đưa nô tì đi. Khi đó tuổi của nô tì cũng lớn, Quý phi nương nương nhấc lên chuyện này với Hiền phi nương nương, Hiền phi nương nương cảm thấy vừa vặn thấu một đôi, nên đồng ý."

Thường Nhuận Chi hỏi: "Vì sao lại chọn Cửu điện hạ?"

Đoạn Nhu Nam nói: "Bởi vì bên cạnh Cửu điện hạ, không cần hoạn quan."

Đại khái là giờ ở trong cung, chịu qua hoạn quan lấn nhục, theo lý mà nói bên người Hoàng Tử đều phải có một vị Tổng quản công công đi theo, nhưng Lưu Đồng lại không cần.

Trong phủ cửu Hoàng Tử, không có hoạn quan.

Thường Nhuận Chi nghe vậy cười, nói: "Ta đã biết. Tốt lắm ngươi nghỉ ngơi đi, ta trở về."

https://thuviensach.vn

Đoạn Nhu Nam tự mình tiễn nàng rời khỏi Nhàn Lạc viện, vừa vui sướng lại vừa không yên ở trong phòng, đi qua đi lại vài lần, vẫn cảm thấy đây là bánh thịt thiên hạ rớt, đến bây giờ nàng ta còn cảm thấy không chân thực.

Thường Nhuận Chi trở về chủ viện, khi đề cập ham mê của Sầm Vương nói: "Kỳ thực theo ý ta, hắn ta có loại ham mê rình coi, ngược lại không tính là gì."

So sánh với những chuyện biến thái mà Thường Nhuận Chi đã nghe nói qua, Sầm Vương như vậy, chỉ có thể xem như là nhi khoa.

Nàng dừng một lúc, nói: "Chân chính để ta để ý là... trong lời mà Đoạn Nhu Nam đề cập, hoạn quan."

Diêu Hoàng chần chờ nói: "Cô nương là chỉ, Sầm Vương và các vị công công trong cung giao tình rất tốt?"

"Đây là thứ nhất." Thường Nhuận Chi nói: "Trên đường trở về ta đột nhiên nhớ tới, lúc đó chẳng phải Tiêu Ngọc Trạch cũng là hoạn quan sao?"

Diêu Hoàng im lặng.

"Nhưng mà nghe lời Đoạn Nhu Nam kể, cũng không có đề cập Tiêu Ngọc Trạch. Huống chi, bản thân Tiêu Ngọc Trạch ở trong cung, cũng không tính là hoạn quan có thế lực. Đoạn Nhu Nam nhắc tới Sầm Vương cùng chi lui tới, hơn phân nửa đều là đại Thái giám có quyền thế."

Thường Nhuận Chi thở dài.

"Đó cũng chỉ là ta tự mình miên man suy nghĩ mà thôi, quên đi, đừng để ý..." Thường Nhuận Chi xoa xoa trán: "Gần đây luôn cảm thấy đầu váng mơ hồ, dường như ngủ không đủ giấc."

https://thuviensach.vn

Diêu Hoàng tiến lên nói: "Cô nương là xuân mệt nhọc đi, không bằng mời đại phu đến bắt mạch?"

"Không cần lao sư động chúng." Thường Nhuận Chi nói: "Ta đi ngủ một giấc."

Diêu Hoàng liền đỡ Thường Nhuận Chi nằm xuống sạp, buông rèm xuống cho nàng.

Vừa cảm giác, Thường Nhuận Chi ngủ thẳng đến hạ thưởng mới dậy, Lưu Đồng đã trở lại, an vị cách giường nàng không xa, cầm sách xem.

Thấy phía bên kia Thường Nhuận Chi phát ra động tĩnh, Lưu Đồng vội bỏ sách xuống đi đến bên người nàng.

Thường Nhuận Chi nói: "Chàng đã trở lại à? Canh giờ gì rồi?"

"Giờ Thân cuối cùng." Lưu Đồng cười cười, nói: "Diêu Hoàng nói gần đây nàng luôn cảm thấy khó chịu, hay là cho đại phu tới nhìn nàng một cái đi."

"Không cần..."

"Đã mời, lập tức đến." Lưu Đồng nhéo nhéo mũi nàng: "Để cho đại phu bắt mạch, an tâm hơn."

Thường Nhuận Chi chỉ có thể theo hắn.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 194: Hỉ Mạch

Editor: Bộ Yến Tử

Thường Nhuận Chi rửa mặt xong, đại phu đã đến.

Đặt gối xem mạch xuống, đại phu mời Thường Nhuận Chi để cổ tay lên.

Đáp mạch, nhắm mắt, ngưng thần, nửa ngày sau, đại phu mới ý bảo Thường Nhuận Chi có thể, cũng thu hồi gối mạch, mỉm cười nhìn Lưu Đồng nói: "Chúc mừng Cửu điện hạ, Hoàng Tử phi có hỉ mạch, đã có mau hai tháng."

Lưu Đồng đang giúp Thường Nhuận Chi kéo cổ tay áo, mạnh mẽ quay đầu nhìn đại phu, trong kinh hỉ xen lẫn không yên: "Hỉ mạch?"

Đại phu Niệp Sơn Dương Tu, gật đầu cười nói: "Thời gian còn thấp, mạch tượng còn không rõ ràng. Thân thể Hoàng Tử phi có chút suy yếu, mấy ngày này, hay là muốn hảo hảo tịnh dưỡng."

"Tốt tốt tốt, nhất định hảo hảo tịnh dưỡng, hảo hảo tịnh dưỡng!" Lưu Đồng vui mừng quá đỗi, vội vàng cho người đưa cho đại phu hà bao chẩn kim có vẻ rất nặng, cả người giống như con quay, ở tại chỗ vòng vo, hưng phấn kích động khác hẳn với cửu điện hạ thanh lãnh ngày thường, tưởng chừng như hai người.

"Nhuận Chi, nàng nghe được sao? Là hỉ mạch, hỉ mạch!"

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng tiến đến phía trước Thường Nhuận Chi, bắt lấy hai tay của nàng vô cùng vui sướng nói.

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ cười cười, gật đầu nói: "Ừ ừ, nghe được, là hỉ mạch."

"Ta muốn làm cha, nàng muốn làm nương."

Lưu Đồng nhếch môi, hận không thể ngửa mặt lên trời cười to ba tiếng.

Nhìn thấy bộ dáng thuần nhiên vui sướng của hắn, Thường Nhuận Chi nhịn không được nở nụ cười.

Nàng rút một tay ra sờ sờ bụng mình, có chút không thể tin được, nơi này đã bắt đầu dựng dục một tiểu sinh mệnh rồi.

Tin tức này, tới rất đột ngột.

Là đột ngột xuất hiện sinh mệnh khiến nàng kinh hỉ.

Thường Nhuận Chi đang nghĩ tới, bỗng nhiên nghe Lưu Đồng "Ai nha" một tiếng.

Hắn ảo não vỗ vỗ đầu, mại chân mãnh đi hai bước, lại đột nhiên dừng lại, quay đầu nhìn Thường Nhuận Chi nói: "Ta quên hỏi đại phu đều cần phải chú ý những gì rồi..."

Thường Nhuận Chi buồn cười vẫy vẫy tay với hắn, nói: "Trở về, như vậy chạy đến trước mặt đại phu, không phải khiến người ta chê cười sao?"

Lưu Đồng nghe lời trở lại bên cạnh Thường Nhuận Chi, Thường Nhuận Chi đối hắn cười nói: "Thường ngày là làm sao quá, còn làm sao quá. Lúc trước đều không xảy ra vấn đề, bây giờ còn có thể xảy ra vấn đề?"

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi dừng một lát, dặn dò Lưu Đồng nói: "Đại phu nói mạch tượng còn thấp, chúng ta biết là được, đừng nói ra ngoài. Chờ thêm một đoạn thời gian, lại báo tin vui cũng không muộn."

Lúc này Thường Nhuận Chi nói cái gì, tự nhiên Lưu Đồng đều gật đầu nói được.

Ánh mắt hắn liên tục cong, u lam trong hốc mắt nước dạng dạng, ôn nhu cơ hồ có thể đem người nịch tễ.

Thường Nhuận Chi không tự chủ cười rộ lên, chủ động kéo tay hắn, lặng im một lát nói: "Có chuyện muốn nói với chàng."

"Chuyện gì vậy?" Lưu Đồng cười hỏi.

Thường Nhuận Chi nhẹ giọng nói: "Thiếp nói với Đoạn Nhu Nam, đề thân phận cho nàng ta. Sau này, nàng ta là thị thiếp của chàng."

Biểu cảm vui mừng của Lưu Đồng dừng một lúc, có chút bồn chồn nhìn Thường Nhuận Chi: "Đây là vì sao?"

Thường Nhuận Chi nói: "Mẫu thân cho chủ ý, như vậy... Tốt xấu có thể vãn hồi một chút đố danh của thiếp. Còn nữa, Đoạn Nhu Nam cũng không có tâm tư kia, đã nghĩ ở trong phủ an ổn qua ngày. Sắp xếp như vậy, coi như là song thắng."

Lưu Đồng nhíu mày, cẩn thận nhìn vẻ mặt Thường Nhuận Chi, nói: "Nhuận Chi, nàng không mở lòng."

"Làm sao sẽ." Thường Nhuận Chi kinh ngạc nói: "Thiếp có thai, làm sao sẽ không mở lòng."

"Không phải." Lưu Đồng nói: "Ý của ta là, đề Đoạn Nhu Nam lên làm thị thiếp, nàng không mở lòng."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi cổ cổ quai hàm muốn phủ nhận, chống lại hai mắt chân thành tha thiết của Lưu Đồng, lại tiết khí.

"Được rồi." Nàng nói: "Thiếp thừa nhận, chuyện này, không phải thiếp tự nguyện làm, đương nhiên thiếp sẽ không vui vẻ."

Thường Nhuận Chi hơi hơi tới gần Lưu Đồng, Lưu Đồng thuận thế nắm tay nàng, tùy ý nàng tới gần lòng mình.

"Thiếp muốn độc chiếm chàng, cho dù là danh phận, cũng không đồng ý cho người khác." Thường Nhuận Chi nhẹ giọng nói: "Có thể lời mẫu thân nói cũng có đạo lý."

Lưu Đồng than nhẹ, nói: "Không phải đã nói qua sao, mọi chuyện đều có ta mà."

"Thiếp nguyện ý dựa vào chàng, nhưng cũng không muốn để chàng gánh vác hết thảy." Thường Nhuận Chi ngẩng đầu nhìn hắn: "Chàng có thể làm vì thiếp, thiếp cũng có thể làm vì chàng. Đây mới là phu thê, không phải sao?"

Lưu Đồng chậm rãi nở nụ cười.

Đây là Nhuận Chi của hắn...

Làm sao khiến hắn không thương?

"Phu thê chúng ta, chỉ có hai người là ta và nàng." Lưu Đồng nhỏ giọng nói bên tai nàng: "Ta chỉ thuộc về mình nàng."

Thường Nhuận Chi ôm hắn, càng nhanh chút.

Chuyện chủ mẫu trong phủ có thai, không có truyền ra, chỉ có nha hoàn chủ viện thân cận hầu hạ Thường Nhuận Chi mới biết.

https://thuviensach.vn

Tự nhiên Diêu Hoàng và Ngụy Tử vui sướng không cần phải nói, lúc này bắt đầu thương lượng làm xiêm y cho tiểu chủ tử tương lai.

Lòng Ngụy Tử còn sợ hãi nói: "May mắn lúc trước đi mã tràng, cô nương chỉ là ngồi trên lưng ngựa lưu đát lưu đát, không có giục ngựa chạy như điên..."

Diêu Hoàng vội gật đầu, thở ra nói: "Cũng may cô nương chúng ta là người thích yên tĩnh."

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ lắc đầu, ngừng lại hai nha hoàn đang bận rộn, nói: "Hiện tại chuẩn bị còn quá sớm, đừng cả ngày vội vàng việc này."

Nàng dừng một lúc, hơi chau mày lại nói: "Ta tương đối để ý là, còn mấy ngày nữa là yến đầy tháng phủ Thái Tử."

Diêu Hoàng và Ngụy Tử nhất thời cũng khẩn trương.

"Cô nương mượn cớ ốm không đi đi." Ngụy Tử đề nghị.

Diêu Hoàng chần chờ nói: "Như vậy sợ là không ổn, người khác chỉ biết nói cô nương cáo ốm không đi, quét mặt mũi Thái Tử và Thái Tử phi..."

Ngụy Tử hừ một tiếng: "Phủ Thái Tử đưa tới một nữ quan tai họa như vậy đến phủ chúng ta, cô nương chúng ta sinh khí không đi, thì tính sao?"

"Được rồi." Diêu Hoàng nhìn chằm chằm Ngụy Tử, Ngụy Tử phẫn nộ ngậm miệng.

Diêu Hoàng nhìn Thường Nhuận Chi, do dự nói: "Cô nương nếu không thì... Liền công bố tin tức có thai, coi đây là lấy cớ, lưu trong phủ dưỡng thai, không đi phủ Thái Tử?"

"Ý kiến hay!" Ngụy Tử tích cực hòa cùng.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi suy nghĩ một lát, vẫn lắc đầu.

"Yến đầy tháng Thế tử phủ Thái Tử, chuyện ta có thai ồn ào khai, nói giống cái gì?" Thường Nhuận Chi nói: "Này chẳng lẽ không phải giọng khách át giọng chủ? Càng đục lỗ."

"Vậy cô nương..."

"Vẫn phải đi." Thường Nhuận Chi nói: "Phải đi chỗ kia một lát, sau khi qua ngọ yến, lấy cớ thân thể không khoẻ trở về. Ít nhất, không thể làm người ta bắt lấy nhược điểm."

Diêu Hoàng và Ngụy Tử chỉ có thể xác nhận, trong lòng hạ quyết tâm, đến ngày ấy, nhất định phải liên tục đi theo bên người cô nương, không được có một chút lơi lỏng.

Rất nhanh, hôm nay đã đến yến đầy tháng Thế tử phủ Thái Tử.

Sáng sớm, ở phủ Thái Tử bắt đầu náo nhiệt, toàn bộ phủ Thái Tử đều vui sướng.

Cho đến giờ tỵ mạt, xe ngựa của các phủ, kiệu liễn đã xếp hàng dài, chậm rãi đi tới.

Phóng mắt nhìn đi, một đám một đám dòn họ mang theo hạ lễ, quyền quý, thế gia, người người trên mặt đều treo nụ cười, làm như cùng có vinh yên.

Có một số người có lẽ đối với chuyện có thể đi vào phủ Thái Tử, cảm thấy thập phần vinh hạnh.

Mà có một số người, lại thị địa phương như mãnh thú hồng thủy kia, ước gì cùng chi vĩnh viễn không có giao tập.

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng đứng ở cửa chính phủ Thái Tử, nhìn chằm chằm đôi sử tử đá ở cửa ngẩn người.

Bên kia Thuyên Đại đã cùng Kim tổng quản phủ Thái Tử đứng ở cửa đón khách giao thác hạ lễ tốt lắm, hàn huyên xong rồi.

Thuyên Đại đi tới cười nói: "Điện hạ, có thể đi vào."

Lưu Đồng gật đầu, nghiêng đầu ôn nhu nói với Thường Nhuận Chi: "Đi thôi."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 195: Bè

Editor: Bộ Yến Tử

Lưu Đồng nắm tay Thường Nhuận Chi, khi đi mại bước chân không lớn, đi rất ổn trọng.

Ở trước mặt người ngoài, Lưu Đồng vẫn luôn là một bộ thanh lãnh, tính tình không quan tâm người. Hai phu thê bọn họ dọc theo đường tiến vào phủ Thái Tử, cũng không có ai tiến lên hàn huyên.

Tốt xấu gì Thường Nhuận Chi cũng ở phủ Thái Tử đợi nửa năm, đối với địa hình nơi này rất quen thuộc.

Bất quá cũng có một khoảng thời gian không đến đây, hơn nữa lần này là đầy tháng của Thế Tử, hơn nửa phủ Thái Tử đặc biệt làm, chung quanh đều bố trí một phen, xem đi xem lại vẫn có chút xa lạ.

Chính viện ở chủ viện đã triển khai bàn tiệc, các tân khách tốp năm tốp ba đến.

Vài vị Vương gia ngồi chung một bàn tròn, trên mặt là tươi cười, nhìn không khí thật sự là hòa hợp.

Lưu Đồng dừng bước chân, hỏi một nha hoàn hầu hạ trong phủ: "Các Vương phi hiện ở nơi nào?"

Nha hoàn vội đáp: "Các Vương phi lúc này đều ở trong viện, nói chuyện với Thái Tử phi điện hạ."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng nhìn Thường Nhuận Chi nói: "Ta đưa nàng qua đó tìm Ngũ tẩu nhé."

Vừa dứt lời, bên kia bàn tròn Kỳ Vương mắt sắc nhìn thấy Lưu Đồng, lúc này lên tiếng gọi: "Cửu đệ, mau tới đây!"

Lưu Đồng nghe tiếng gọi nên nhìn lại, lông mày hơi túc khởi.

"Cửu đệ đến!" Lễ Vương cười tủm tỉm tiếp đón hắn.

Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng lôi kéo tay áo hắn: "Chàng đi đi, thiếp biết đường mà."

Lưu Đồng mặc thán, dặn dò: "Cẩn thận chút nha."

"Dạ."

Thường Nhuận Chi cười gật đầu, nhìn theo hướng Lưu Đồng đi qua, lúc này mới nói với nha hoàn kia: "Làm việc ngươi đang vội đi, ta tự tìm đường."

Nha hoàn vội vã cáo lui, Thường Nhuận Chi dẫn theo Diêu Hoàng và Ngụy Tử đi tới phủ viện Thái Tử.

Bên này Lưu Đồng đi tới trước mặt đám người Kỳ Vương, hành lễ cho vài vị huynh trưởng.

Lễ Vương đón hắn ngồi xuống, cười nói: "Cửu đệ tới có chút trì nha."

Lưu Đồng trả lời: "Người đến phủ Thái Tử chúc mừng nhiều, trên đường xa mã đổ."

"Có thể cưỡi ngựa đến mà." Kỳ Vương cười nói: "Sầm Vương và Sầm Vương phi là cưỡi ngựa đến."

https://thuviensach.vn

Tầm mắt Lưu Đồng rơi xuống trên người Sầm Vương, đạm cười nói: "Phải không? Vậy xem ra Sầm Vương mang hạ lễ muốn linh hoạt nhiều lắm, hoặc là còn đổ ở mặt sau."

Sầm Vương lười biếng dựa lưng vào ghế dựa, nghe vậy nâng đuôi lông mày: "Thái Tử thiếu cái gì chứ? Không mang theo hạ lễ, nói vậy Thái Tử cũng sẽ không thể nói cái gì. Chủ yếu vẫn là Cửu đệ muội sẽ không duyên cớ đi cưỡi ngựa."

"Hả?" Tinh quang trong mắt Kỳ Vương chợt lóe: "Sầm Vương làm sao mà biết?"

"Ngày ấy cùng phu thê Cửu đệ tới mã tràng." Sầm Vương đáp một câu, tựa tiếu phi tiếu: "Lời này của Kỳ Vương huynh hỏi có thể gọi là người không yên."

Kỳ Vương cười như xuân phong, triển khai lắc lắc quạt xếp.

Chúc Vương đã lâu chưa lộ diện ngồi bên cạnh, thanh âm thô cát: "Lục đệ, khi nào thì ngươi giao hảo với Cửu đệ vậy? Còn cùng phu thê Cửu đệ tới mã tràng."

Sầm Vương vui cười nói: "Chính là ngày ấy vừa vặn tiến đến cùng nơi."

"Thì phải, là các ngươi không giao hảo, chỉ là ngẫu nhiên gặp?" Chúc Vương hừ một tiếng: "Ta nói đi."

Chúc Vương thốt ra lời này, không khí có chút tẻ ngắt.

Chúc Vương hùng hồn không thèm để ý, tự mình uống một ngụm trà, lại đại liệt liệt nói: "Đúng rồi Cửu đệ, gần đây có tin đồn liên quan tới Hoàng Tử phi nhà ngươi đó, nhưng mà chuyện này truyền ra có chút quảng, ngay cả Vương phi nhà ta cũng nghe nói."

https://thuviensach.vn

Cơ thể Lưu Đồng chợt cương cứng, sắc mặt chìm xuống: "Phải không? Truyền cái gì vậy?"

Chúc Vương giống như thuận tiện, nói: "Nói nàng ghen tị, đuổi thông phòng ra khỏi phủ không nói, ngay cả mặt mũi cũng không cho Thái Tử, đuổi nữ quan Thái Tử cho ra khỏi phủ."Lưu Đồng cười cười, nhìn về phía Lễ Vương nói: "Lễ Vương chưởng quản Lễ bộ, đối với quy củ lễ nghi, chắc là quen thuộc nhất. Cửu đệ không hiểu cái này, nhưng cũng biết, chủ mẫu một phủ, xử trí chuyện nội viện vặt vãnh trong phủ, chính là bổn chuyện nên làm. Tam ca, huynh thấy đệ nói đúng sao?"

Bỗng nhiên bị điểm danh, Lễ Vương sợ run, cười khiêm tốn: "Chủ mẫu theo『Quy củ lễ pháp』xử lý nội vụ trong phủ, tự nhiên là việc phải làm."

Khi Lễ Vương nói chuyện, cường điệu bốn chữ "Quy củ lễ pháp".

Chúc Vương hét lên: "Nghe được sao, nếu như xử lý việc nội viện mà không chiếu theo quy củ lễ pháp, vậy còn không lộn xộn?"

Chúc Vương dứt lời, nhìn về phía Lưu Đồng nói: "Ta nói Cửu đệ à, nữ nhân không nghe lời, ngươi phải quản chứ. Bằng không tùy ý nàng như vậy, một ngày kia không biết có cưỡi lên trên đầu ngươi? Ngươi đừng nói cho ta biết, ngươi sợ vợ đó. Ha ha."

Chúc Vương nói đến cuối cùng, lại vẫn cười cười.

Người đầy bàn cũng cười theo.

Thụy Vương bưng trà, trong tiếng cười của đám người họ bỗng nhiên chen vào nói: "Chuyện nhà của Cửu đệ, không phải Tứ ca quản quá rộng đi."

Tiếng cười của Chúc Vương im bặt, nhìn về phía Thụy Vương trong mắt mang theo ngoan ý: "Làm sao, Cửu đệ làm việc có điều không ổn, ta làm ca

https://thuviensach.vn

ca, còn không thể nói hắn một hai? Phải, Ngũ đệ ngươi và Cửu đệ đi lại gần nhất, cho nên ngươi nói hắn đi, ta nói hắn lại không được? Ý tứ của ngươi là vậy sao?"

Chúc Vương nói đến đây, lại nói tiếp: "Cửu đệ muội là muội thê của Ngũ đệ ngươi, ngươi duy hộ nàng không phải không được, nhưng mà ngươi không thể không chú ý đến Cửu đệ! Để hắn khuất phục ở dưới ghen tị của cọp mẹ, ai thấy qua đi? Nhị ca, Tam ca, các huynh nói đúng không?"

Hai mắt Thụy Vương hơi hơi nhíu lại.

Kỳ Vương và Lễ Vương lại không ở đây nói nhiều.

Lưu Đồng hốt cười nói: "Đa tạ Tứ ca vì đệ nói chuyện."

Chúc Vương im lặng, có chút kinh ngạc, nhưng tùy mặc dù là đắc ý: "Cửu đệ biết Tứ ca là vì tốt cho ngươi là được..."

"Như vậy, chẳng bằng Tứ ca trước khuyên nhủ Lục ca như thế nào?" Lưu Đồng cười hàm súc: "Lại nói như thế nào nhỉ, trong phủ của đệ cũng có thị thiếp, nhưng mà Lục ca thì, vẫn luôn bị Lục tẩu quản, trong phủ trừ bỏ Lục tẩu, ngay cả muỗi cái cũng không bay vào được một con. Tứ ca vì đệ đệ bênh vực kẻ yếu như vậy, sao không trước quản Lục ca đi?"

Sầm Vương nghe thấy điểm danh đến mình, tư thế lười nhác nhưng không có biến quá.

Hắn ta nhìn về phía Chúc Vương hay thay đổi mặt cười cười, lắc đầu nói: "Cửu đệ cũng đừng làm khó dễ Tứ ca ngươi, ngươi cũng không phải không biết, khi niên thiếu Tứ ca ngươi và Lục tẩu ngươi còn từng nảy sinh ẩu đả, đến nay lúc có mặt Lục tẩu ngươi, Tứ ca ngươi đều là tránh được thì nên tránh. Nếu Lục tẩu ngươi biết, Tứ ca ngươi giựt giây ta cưới tiểu thiếp, Lục tẩu ngươi có thể bỏ qua cho Tứ ca ngươi sao? Không phải nhấc đao lên đi tới phủ Chúc Vương hắn, chặt chém một hai ngày à?"

https://thuviensach.vn

Sầm Vương vừa nói vừa cười.

Mọi người đang ngồi ở đây có vài người thấy rùng mình.

Chúc Vương bị nói đến á khẩu không thể trả lời được, phẫn nộ nói với Lưu Đồng: "Ta là vì tốt cho ngươi, Cửu đệ ngươi tự mình cẩn thận suy nghĩ đi!"

Nói xong liền đứng dậy, lấy cớ muốn đi như xí.

Thiếu một người sẽ không xem ánh mắt thẳng tính, vài huynh đệ tán gẫu quên trời đất, nhưng là ấm áp rất nhiều.

Trong lòng Lưu Đồng lại có chút tư vị không phải.

Vốn dĩ hắn không đặt đồn đãi ghen tị trong lòng.

Nhưng mà hôm nay xem ra, lời đồn đãi này không thể bỏ qua.

Bên này huynh đệ hắn nói tới việc làm mai tử, nữ nhân bên kia, có phải hay không cũng hỏi Nhuận Chi một ít đề tài trọng tâm khiến nàng thấy khó chịu?

Nghĩ vậy, Lưu Đồng nhất thời ngồi không được, vừa muốn đứng dậy, liền bị Thụy Vương gọi lại.

[Tử: iu chưa kìa, xót vợ!]

"Tiểu Cửu, đi đâu đó?"

"Đệ..." Lưu Đồng lộ vẻ mặt khó xử, nói khẽ với Thụy Vương: "Nhuận Chi đi nội viện tìm Ngũ tẩu, nữ nhân tụ tập, đệ sợ các nàng cũng nói cái gì ghen tị..."

https://thuviensach.vn

"Cho nên đâu?" Thụy Vương hiểu rõ nhìn hắn, ánh mắt trong suốt: "Đệ muốn đi thay nàng ngăn cản những đồn đãi nhảm nhí đó sao?"

Lưu Đồng gật đầu.

Thụy Vương nhẹ trách mắng: "Hồ đồ!"

https://thuviensach.vn

Chương 196: Hắc Oa

Lưu Đồng cúi đầu, nhỏ giọng nói: "Ngũ ca, đệ không muốn để nàng chịu ủy khuất."

"Nàng đã gả cho đệ, có chút ủy khuất, nàng không thể không chịu." Thụy Vương nói: "Còn có một số trường hợp, nàng không thể không ứng phó."

Thụy Vương nhìn Lưu Đồng, nói tiếp: "Đệ không có khả năng vì nàng bình định hết thảy chướng ngại. Tương phản, đệ như lao thẳng đến hộ phía sau nàng, chẳng phải yêu thương nàng, ngược lại là đang hại nàng."

"Nhưng mà..."

"Không có nhưng mà." Thụy Vương đánh gãy lời Lưu Đồng: "Đệ là một Hoàng Tử, ba ba chạy vào nội viện phủ Thái Tử, giống cái gì hả? Nếu như Cửu đệ muội có gì không thể ứng phó, còn có Ngũ tẩu đệ ở đó mà, khẩn trương cái gì."

Lưu Đồng giống như nhụt chí hít sâu một hơi, ném mặt qua một bên, thấp giọng nói: "Ngũ ca, gần đây huynh ngày càng nghiêm khắc."

Thụy Vương cúi mâu không nói, Lưu Đồng hỏi: "Là vì án giết người ở kỹ lâu chưa được phá sao?"

Thụy Vương lắc đầu, nửa ngày sau nói: "Hôm nay là yến trăm ngày của Thế Tử, không nên nói đến chuyện huyết tinh."

Lưu Đồng yên lặng gật đầu.

https://thuviensach.vn

Lại nói bên kia.

Thường Nhuận Chi tìm được nội viện, người hầu hạ bên người Thái Tử phi còn chút nhận thức với nàng, vội ân cần tới dẫn đường cho nàng.

Hương trong phòng, Vương phi, các Hoàng Tử phi tề tụ, đang vây quanh giữa Thái Tử phi cười đùa nói chuyện.

Bà vú đứng ở một bên, trong lòng ôm một cái tã lót gấm vóc, nói vậy chắc là Thế Tử.

Nghe nha hoàn thông báo nói Cửu Hoàng Tử phi đến, Thái Tử phi còn chưa ra tiếng, Sầm Vương phi trước nở nụ cười: "Ai u, sẽ chờ Cửu đệ muội ngươi."

Thường Nhuận Chi bước lên phía trước hành lễ cho Thái Tử phi cùng vài vị Vương tẩu, các đệ muội cũng nhanh chóng cùng nàng hành lễ.

Ánh mắt Sầm Vương phi nhìn nàng ôn hòa, ẩn ẩn còn có loại cảm giác thân thiết của người đồng đạo.

[Tử: Các người đẹp có đoán ra không. Vị này tưởng rằng có người cọp mẹ giống mình đó. Bó tay! (^-^)!!!??]

Thái Tử phi gọi nàng tiến lên, cười hỏi: "Làm sao trễ như thế mới đến? Đều phải khai tịch."

Thường Nhuận Chi nói: "Trên đường có chút đổ."

Sầm Vương phi che miệng cười nói: "Là ngươi luyến tiếc rời khỏi người Cửu Hoàng Tử nhà ngươi đi? Ta đều nghe nói qua."

Các Vương phi và Hoàng Tử phi khác đều phụ họa nở nụ cười, bất quá vẫn luôn cảm thấy không khí có chút xấu hổ.

https://thuviensach.vn

Thái Tử phi ho khan, cười nói: "Người tới, mau dọn chỗ cho Cửu Hoàng Tử phi."

"Tới ngồi nơi này với ta đi." Sầm Vương phi xung phong nhận việc nói: "Ta ngồi mệt mỏi, vừa vặn đứng một lát."

Sầm Vương phi thập phần nhiệt tình, tiến lên lôi kéo Thường Nhuận Chi ngồi xuống, một bên cười nói: "Ngược lại không nghĩ tới, nhìn Cửu đệ muội bộ dáng ôn nhu yếu yếu, nhưng cũng là người trong lòng không chấp nhận được một hạt cát."

Cuối cùng thì Thường Nhuận Chi cũng hiểu rõ, ngày ấy tiểu Hàn thị đề nghị nàng hư cấu Mạc nữ quan quyến rũ Lưu Đồng, cũng nên nói chuyện này với Sầm Vương phi, nói rằng Sầm Vương phi sẽ cùng nàng "Có điều cộng minh" là ý tứ này à.

Nụ cười trên mặt Thái Tử phi càng giả tạo, cơ hồ có chút không nhịn được.

Thái Tử phi không hé răng, Kỳ Vương phi biết quy củ, nên cũng không thể ở phía trước hé răng.

Còn Lễ Vương phi, niệp phật châu trong tay, không lên tiếng, miệng vẫn không nhắm lại.

Chúc Vương phi cao quý lãnh diễm ngồi ở trong góc khuất nhất, tựa tiếu phi tiếu, coi như đang nhìn trò khôi hài.

Thụy Vương phi nghĩ muốn mở miệng nói giúp Thường Nhuận Chi, lại vẫn bị Sầm Vương phi đoạt trước.

"Cửu đệ muội, mau cùng ta nói xem, ngươi làm sao đuổi thông phòng và nữ quan kia khỏi phủ?"

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi xấu hổ cười cười, giải thích: "Thông phòng kia, là tự mình muốn rời khỏi phủ sinh sống, không phải muội đuổi nàng ta cách phủ..."

"Hả?" Sầm Vương phi hiếu kỳ nói: "Không phải ngươi đuổi đi sao?"

Thường Nhuận Chi lắc đầu.

"Thích, bạch kích động một hồi." Sầm Vương phi bĩu môi: "Ngươi cũng đừng không dám thừa nhận, thực ra nếu có đuổi thông phòng khỏi phủ, thì như thế nào chứ? Đó còn rất nhân từ nha, nội viện nhà ai hàng năm bất tử một hai người như vậy."

"Sầm Vương phi." Thái Tử phi cảnh cáo nói: "Hôm nay là trăm ngày của Thế Tử, Sầm Vương phi vẫn cứ không cần tùy tâm sở dục, miệng không chừng mực thì sẽ tốt hơn."

Sầm Vương phi xoay người nhìn Thái Tử phi cười cười, nhưng trên nét mặt của nàng ta, Thường Nhuận Chi lại phẩm ra hai phân khinh thường.

"Thái Tử phi nói phải, đệ muội thụ giáo."

Sầm Vương phi nhàn nhàn lễ một cái, ngồi xuống một bên, mịt mờ nhìn Thái Tử phi một mắt, ngầm có ý khiêu khích.

"Đúng rồi Cửu đệ muội, thông phòng là tự mình rời phủ, vậy còn nữ quan cũng không phải tự mình cách phủ đi? Sao nàng ta cũng cách phủ vậy?" Sầm Vương phi hỏi rất ôn hòa, nhưng mà ánh mắt vẫn liếc về phía Thái Tử phi: "Tốt xấu gì cũng là người phủ Thái Tử đưa tới, ngay cả ta cũng không dám tùy tùy tiện tiện đuổi đi."

Các Vương phi và Hoàng Tử phi đang ngồi nhất thời đều muốn trút ánh mắt xuống trên người Thường Nhuận Chi.

https://thuviensach.vn

Nữ quan phủ Thái Tử đưa tới, các phủ đều có, mặc kệ vừa lòng hay không vừa lòng, ở mặt ngoài đều là vô cùng cao hứng tiếp nhận. Cho tới nay mới thôi, cũng chỉ có một mình Thường Nhuận Chi, đuổi nữ quan đi.

Việc này đối với nàng mà nói, mặt ngoài các Vương phi và Hoàng Tử phi nói nàng không hiểu chuyện, kỳ thực trong lòng có bao nhiêu bội phục nàng.

Ngay cả Sầm Vương phi đều phải hao phí một phen công phu mới có thể đuổi người, trời ạ, Cửu Hoàng Tử phi liền như thế đuổi đi.

Thường Nhuận Chi nhớ tới lời mà tiểu Hàn thị nói với nàng, trong khoảng thời gian ngắn có chút tiến thối lưỡng nan.

Thật sự muốn ở trước mặt các Vương phi, Hoàng Tử phi, nói Mạc nữ quan quyến rũ Cửu điện hạ sao?

Thường Nhuận Chi còn đang do dự, Diêu Hoàng nhìn nàng một cái, cổ nổi giận, lộ ra một bộ biểu cảm tức giận cùng bất bình, nói: "Nàng ta minh mục trương đảm quyến rũ Cửu điện hạ, chẳng lẽ cô nương còn yêu thương thanh danh của nàng ta, thay nàng ta che dấu sao? Hiện tại khen ngược, thanh danh cô nương đều bị bêu xấu!"

Diêu Hoàng thốt ra lời này, Thường Nhuận Chi kinh ngạc quay đầu nhìn về phía nàng ta.

Ngụy Tử có hai phân không rõ, nhưng nàng ta nhất quán cùng Diêu Hoàng phối hợp ăn ý, lúc này cũng học bộ dáng Diêu Hoàng nói: "Nói đúng là, cô nương cũng quá thiện tâm đi."

"Chuyện như thế nào?" Sầm Vương phi thấy trong đó có chuyện xưa, vội mở miệng hỏi.

https://thuviensach.vn

Diêu Hoàng nhân tiện nói: "Hồi Sầm Vương phi, Hoàng Tử phi nhà nô tì là cảm thấy việc xấu trong nhà không thể lộ ra bên ngoài, cũng không muốn hủy cả đời Mạc nữ quan, cho nên mới im miệng không nói. Nhưng không nghĩ tới, sau khi Mạc nữ quan rời khỏi phủ, thế nhưng đổi trắng thay đen, vu hãm Hoàng Tử phi nhà nô tì... Này mấy **** gia Hoàng Tử phi nghe xong lời đồn đãi nhảm nhí này, trong lòng cũng không chịu nổi, mắt nhìn đều tiều tụy rất nhiều."

Diêu Hoàng hấp hấp mũi, một bộ rất ủy khuất: "Mạc nữ quan kia, ỷ vào việc có vài phần tương tự với Cửu Hoàng Tử phi trước, cân nhắc Cửu điện hạ còn nhớ thương bộ dáng Cửu Hoàng Tử phi trước, thường thường đến lắc lư trước mặt Cửu điện hạ, đợi có cơ hội lại muốn thấu vào lòng Cửu điện hạ. Hoàng Tử phi nhà nô tì thấy vài lần, Mạc nữ quan vẫn không chịu thu liễm."

Ngụy Tử ngầm chuyển con mắt một chút, nhất thời hiểu rõ ý tứ của Diêu Hoàng —— đây là muốn hắt toàn bộ hắc oa lên trên lưng Mạc nữ quan.

Nàng ta còn ghi hận một cái tát tay của Mạc nữ quan trong lòng, lúc này liền tiếp lời: "Hoàng Tử phi nhà nô tì hiền thục, hỏi Cửu điện hạ có muốn nạp Mạc nữ quan hay không. Cửu điện hạ nói, Mạc nữ quan là nữ quan, nếu như nạp làm thiếp, không phải là làm bẩn chức nữ quan hay sao? Cho nên Mạc nữ quan chỉ có thể là nữ quan, tuyệt đối không thể nhập phủ làm thiếp. Hoàng Tử phi nhà nô tì uyển chuyển truyền đạt ý tứ của Cửu điện hạ cho Mạc nữ quan, nhưng mà Mạc nữ quan lại mắt điếc tai ngơ, như cũ không biết kiểm điểm."

Ngụy Tử hết giận hừ một tiếng: "Không chỉ như vậy, Mạc nữ quan còn nói năng lỗ mãng với Hoàng Tử phi nhà nô tì, trong lời nói còn có ý châm ngòi quan hệ chủ tớ trong phủ viện phủ Hoàng Tử. Hoàng Tử phi nhà nô tì không có cách nào, chỉ có thể mời nàng ta cách phủ. Không nghĩ tới, nàng ta vừa ra khỏi phủ liền nói hưu nói vượn, lại hắt toàn bộ nước bẩn lên người Hoàng Tử phi nhà nô tì..."

https://thuviensach.vn

Lời này của Ngụy Tử thật thật giả giả, lại quả thật câu ra chính mình ủy khuất một cái tát tay, thật sự nhìn như sắp khóc đến nơi.

Điều đó càng khiến cách nói của nàng ta, càng thêm chân thật.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 197: Minh Tranh

Dẫn đầu lên tiếng là Sầm Vương phi.

Nàng ta mày liễu dựng thẳng, vỗ bàn, giận dữ nói: "Khá lắm điêu phụ!"

Thường Nhuận Chi nhìn Diêu Hoàng một mắt, Diêu Hoàng ôm chầm lấy Ngụy Tử, đưa khăn cho nàng ta lau ánh mắt.

"Cửu đệ muội, hợp ngươi cứ như vậy để nàng ta bắt nạt?" Sầm Vương phi nộ kỳ bất tranh nhìn Thường Nhuận Chi: "Nếu như ta là ngươi, đã sớm đi đánh lên phủ nàng ta!"

Sầm Vương phi nói đến đây cúi xuống, nghi hoặc hỏi: "Nữ quan này, làm sao lớn lên lại giống Cửu Hoàng Tử phi trước?"

Thường Nhuận Chi cúi mâu nhẹ giọng nói: "Chắc là do trùng hợp."

Chúc Vương phi vẫn luôn không chịu mở miệng : "Cái gì mà trùng hợp, ngay cả họ cũng giống với Cửu Hoàng Tử phi trước là họ Mạc, đó cũng là trùng hợp sao?"

Nàng ta nhìn về phía Thái Tử phi, chứng thực nói: "Là người do phủ Phụ Quốc công đưa tới à?"

Mặt Thái Tử phi lúc đỏ lúc trắng: "Ta còn tưởng Chúc Vương phi luôn luôn không để ý chuyện bên ngoài, một lòng đọc thánh hiền thư, ngược lại không nghĩ tới Chúc Vương phi cũng có lòng thanh thản chú ý những chuyện vặt vãnh này."

https://thuviensach.vn

Chúc Vương phi xuất thân dân gian, học thức cũng tốt, lợi dụng khi tuyển tú tài tình nổi tiếng, bên người nàng ta vẫn luôn mang theo một hai quyển sách, thường thường liền phiên lật xem xem, càng làm người ta cảm thấy không tốt tiếp cận.

Trong lời Thái Tử phi nói nàng ta đọc "Thánh hiền thư", khó tránh khỏi có mùi vị châm chọc.

Chúc Vương phi không phải nghe không hiểu, nhưng thủy chung trên mặt nàng ta vẫn là tươi cười lạnh lùng.

"Nghe qua một lỗ tai thôi." Chúc Vương phi thản nhiên nói: "Dù sao nữ quan phủ Thái Tử tặng đến, luôn muốn hỏi một chút, có phải các phủ khác đều có hay không. Nếu đều có vậy ngược lại còn đi, nếu chỉ có nhà mình có, vậy đệ muội phải nghĩ lại, có phải trên việc quản gia, có chỗ nào làm không đúng, bằng không vì sao việc nội viện đều dẫn tới Thái Tử và Thái Tử phi nhúng tay muốn quản."

Không khí bỗng chốc lạnh lẽo, Thái Tử phi vị cao, Chúc Vương phi mặt lãnh, hai người đều không phải người dễ đắc tội.

Trong hoàn cảnh yên tĩnh, thanh âm Lễ Vương phi niệm kinh, ẩn ẩn có thể nghe được một ít.

Sầm Vương phi nhíu mày, nói: "Tam tẩu, có thể không niệm kinh không? Ta nghe được lỗ tai đau."

Lễ Vương phi liền im miệng, ôn hòa nói: "Vậy thì không niệm nữa."

Nàng ta nhìn Thái Tử phi, lại nhìn về phía bà vú ở một bên, cười nói: "Hôm nay là yến trăm ngày của Thế Tử, Thế Tử nhưng là trầm khí, liên tục không khóc không nháo."

https://thuviensach.vn

Biểu cảm trên mặt Thái Tử phi tốt lên một chút: "Hắn mỗi ngày ăn rồi ngủ, tỉnh ngủ lại ăn, rất có quy luật, cũng không khóc nháo."

Lễ Vương phi nhìn bà vú nói: "Thế Tử tỉnh sao? Ôm đến để các thẩm thẩm chúng ta nhìn một cái, là oa nhi phúc khí thế nào."

Bà vú nhìn Thái Tử phi, Thái Tử phi gật đầu, bà vú liền ôm Thế Tử tiến lên.

Lễ Vương phi đi đầu, các Hoàng Tử phi khác đều thấu lại xem.

Kỳ Vương phi mỉm cười ngồi ở phía dưới Thái Tử phi, đầu cũng hướng vào trong tả lót xem.

Chúc Vương phi không nhúc nhích, Sầm Vương phi cũng không nhúc nhích.

Thường Nhuận Chi an vị ở bên người Sầm Vương phi, hai tay Sầm Vương phi ấn hai vai nàng.

Thường Nhuận Chi không có quay đầu, bên tai lại có thể nghe rất rõ ràng thanh âm Sầm Vương phi không ngừng cười lạnh.

Tất cả mọi người bắt đầu quay quanh Thế Tử tán gẫu quên trời đất, lúc này Thế Tử no đủ, các phạm vi, người nọ nói vành tai Thế Tử rất tròn, gò má có thịt, nhìn sao cũng thấy tốt, làm sao thổi phồng.

Thế Tử vẫn ngủ, bị các thẩm thẩm bình phẩm từ đầu đến chân hồi lâu, tỉnh dậy khóc lên.

Sau khi Thái Tử phi sờ sờ cánh tay nhỏ bé của hắn ta, liền cho bà vú ôm hắn ta đi xuống bú sữa.

Hỏi qua nha hoàn lúc này là canh giờ gì, Thái Tử phi nói với mọi người: "Mã thượng liền muốn khai tịch, chúng ta cũng đều đi qua ngồi thôi. Chờ

https://thuviensach.vn

sau hạ tịch lại tán gẫu."

Sầm Vương phi đi trước đứng lên làm gương, đưa tay đi đỡ Thường Nhuận Chi: "Cửu đệ muội, đi thôi."

Quả thực khiến Thường Nhuận Chi có chút thụ sủng nhược kinh.

Dường như nàng và Sầm Vương phi không tính là có giao tập gì, vì sao xem ở trong mắt Sầm Vương phi, nàng đã cùng nàng ta là một quốc gia?

Sầm Vương phi này thật đúng là người hỉ ác đều đặt trên mặt, ngay cả mặt mũi cũng không tiết cho Thái Tử phi.

Thường Mộc Chi đứng ở bên kia Thường Nhuận Chi, cho nàng một ánh mắt.

Thường Nhuận Chi đứng lên, nhìn Thái Tử phi cười nói: "Thái Tử phi điện hạ, mời."

Thái Tử phi vừa lòng gật đầu, xẹt qua Sầm Vương phi, đi trước ra ngoài.

Kỳ Vương phi theo sát phía sau, Lễ Vương phi cũng thong dong đuổi kịp.

Khi bước qua bên người Sầm Vương phi, Chúc Vương phi dừng chân một lát, Sầm Vương phi nhìn nàng ta hỏi: "Tứ tẩu có gì muốn nói sao?"

Chúc Vương phi nói: "Không có, chỉ là cảm thấy, hôm nay thời tiết không tệ."

Khi Chúc Vương phi nói chuyện, trên mặt cũng không có bộ dáng tươi cười, ngược lại không biết thời tiết không tệ, hay là tâm tình của nàng ta không sai.

Sầm Vương phi hừ lạnh: "Trang mô tác dạng."

https://thuviensach.vn

Nàng ta nhìn về phía Thường Nhuận Chi, trong ánh mắt dẫn theo hai phân trách cứ, nói: "Đi thôi."

Ngược lại cũng không cùng tỷ muội Thường thị đồng hành, tự mình cất bước bỏ đi.

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ nở nụ cười, nhỏ giọng nói với Thường Mộc Chi: "Sầm Vương phi đối với muội bất mãn việc nói nhường Thái Tử phi đi trước sao?"

Thường Mộc Chi gật đầu, cười nói: "Không có việc gì, loại việc nhỏ này, nàng ta nhớ không lâu lắm đâu."

Hai tỷ muội làm bạn, mại bước chân tương đối nhỏ, đi chậm chạp, ngược lại dần dần dừng ở phía sau.

"Thường ngày cơ hồ không có cùng vài vị Vương phi cùng nhau ở chung qua, nói chuyện nhiều, hôm nay ngược lại có chút cảm xúc." Thường Nhuận Chi nói.

"Hả?" Thường Mộc Chi cười nói: "Nói nghe một chút?"

Thường Nhuận Chi nói: "Kỳ Vương phi không dễ dàng mở miệng, nhưng cực giữ quy củ, mọi chuyện cũng lấy Thái Tử phi vì trước."

Thường Mộc Chi gật gật đầu: "Kỳ Vương phi xuất thân Tiết gia, Tiết gia lễ giáo sâm nghiêm, thuở nhỏ nữ nhi Tiết gia liền muốn học tập Tiết gia bổn gia 《 Tiết thị khuê huấn 》, ngược lại cũng không kỳ quái việc nàng ta làm người cũ kỹ giữ quy củ."

Thường Nhuận Chi hiếu kỳ nói: "《 Tiết thị khuê huấn 》 sao?"

"Tiết gia là mấy hướng đại tộc, nghe nói tổ tiên là đệ tử môn hạ của Tiên thánh. Tiết gia cũ kỹ thủ cựu, nói khó nghe một chút chính là ngoan cố

https://thuviensach.vn

không hóa." Thường Mộc Chi nhẹ giọng nói: "《 Tiết thị khuê huấn 》 là do một vị nữ nhi Tiết gia tiền triều đặt ra, chuyên môn dùng để ước thúc ngôn hành cử chỉ nữ tử."

Thường Nhuận Chi nhất thời táp lưỡi: "Nữ tử làm ra? Quả nhiên là nữ nhân tội gì khó xử nữ nhân."

"Cũng không phải sao?" Thường Mộc Chi cười nói: "Giờ học quy củ, cảm thấy bài xích khó học, mẫu thân còn từng nói, nếu ta sinh ra là nữ nhi Tiết gia, vậy mới gọi là dày vò, sinh trong phúc phải biết phúc."

Lời tiểu Hàn thị nói một chút cũng không sai, trói buộc của nữ tử Đại Ngụy không trọng, đối với quyền lợi nữ tử cũng không khinh thường. Ít nhất loại ý tưởng trọng nam nhẹ nữ, ở Đại Ngụy biểu hiện không rõ ràng.

Thường Mộc Chi nhìn nàng nói: "Trừ bỏ Kỳ Vương phi, các Vương phi khác thì sao?"

Thường Nhuận Chi suy tư một lát, nói: "Tựa hồ Chúc Vương phi và Sầm Vương phi đối với Thái Tử phi có đều bất mãn, nhưng mà muội coi... Hai người các nàng lại xem nhau không vừa mắt. Nhưng còn Lễ Vương phi thật biết ba phải."

Thường Mộc Chi cười, nhìn trái xem phải, nói: "Chúc Vương phi làm người thanh cao, nhìn không được một ít yêm châm sự. Sầm Vương phi cũng không sai biệt lắm. Cùng là vì nhận nữ quan phủ Thái Tử đưa đến, tự nhiên đối với Thái Tử phi có ý kiến. Nhưng chuyện hai người các nàng xem nhau không vừa mắt... Ở giữa, ngược lại còn có một đoạn điển cố."

Thường Nhuận Chi vội hỏi: "Điển cố sao?"

Thường Mộc Chi "Hư" thanh, nói: "Rỗi rảnh sẽ nói cho muội biết."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi chỉ có thể ấn tò mò xuống, trước đem yến trăm ngày hôm nay hỗn quá lại nói sau.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 198: Ám Đấu

Ngồi xuống, phẩm trà, thường đồ ăn, nghe khúc, xem hí...

Thường Nhuận Chi liên tục đi theo bên cạnh Thường Mộc Chi, ngược lại không có xảy ra chuyện gì.

Duy độc tiểu nhạc đệm, đó là khi xem hí, Lương đệ và Nhũ nhân trong phủ viện Thái Tử cũng tới.

Thường Nhuận Chi không kiên nhẫn gặp Mạc Nhũ nhân, nhỏ giọng nói với Thường Mộc Chi: "Đại tỷ tỷ, muội có chút không thoải mái, muốn về phủ trước."

Thường Mộc Chi nhìn nhìn mọi nơi, thấy Thái Tử phi đang cùng Kỳ Vương phi, Lễ Vương phi thương lượng chọn kịch mắt, nói: "Tới nói với Thái Tử phi một tiếng đi, đừng để thất lễ."

Thường Nhuận Chi gật đầu, gọi Diêu Hoàng đến trước mặt Thái Tử phi, cùng nàng ta cáo từ.

Thái Tử phi có chút ngoài ý muốn, hỏi: "Làm sao thân thể lại không thoải mái?"

"Chắc là vì đêm qua không ngủ tốt." Thường Nhuận Chi tùy tiện tìm cớ, ngược lại chọc ánh mắt ám muội của Thái Tử phi nhìn chằm chằm nàng hồi lâu.

https://thuviensach.vn

"Được rồi, vậy ngươi trở về nghỉ ngơi đi." Thái Tử phi cười cười, Sầm Vương phi ở đầu khác nghe thấy, thấu đi lên trực tiếp chê cười nàng: "Ôi, nói vậy hôm qua Cửu đệ muội không thiếu ép buộc, muốn nhanh chóng trở về nghỉ ngơi."

Sầm Vương phi đưa tay vỗ vỗ vai Thường Nhuận Chi: "Sửa ngày mai ta tới tìm ngươi nói chuyện."

Thường Nhuận Chi cười đáp ứng, hành lễ cho Thái Tử phi và các Vương phi, xoay người cáo từ.

Mạc Nhũ nhân vừa vặn gặp thoáng qua nàng.

Các Lương đệ và Nhũ nhân đang muốn tiến lên thỉnh an Thái Tử phi, Tiêu Nhũ nhân tự quen thuộc cùng Thường Nhuận Chi nên chào đón nàng, Trần Nhũ nhân cũng gật đầu với nàng.

Lý Lương đệ chắc vừa mới giải lệnh giam cầm, nhìn có chút tiều tụy.

Nữ nhân chiếm danh phận trong hậu viện Thái Tử, cũng chỉ có Mạc Nhũ nhân, nhìn sắc mặt hồng nhuận, nhan sắc vừa vặn...

Thường Nhuận Chi dùng dư quang quét nàng ta một mắt, không khỏi nói trong lòng: Quả thật là người có tâm kế có tính toán, Mạc nữ quan bị đuổi khỏi phủ Hoàng Tử, theo lý thuyết phủ Phụ Quốc công cần phải ở trước mặt Thái Tử mất thể diện mới đúng.

Nhưng Mạc Tân Trần này —— không đúng, phải là Mạc Tân Trúc, Mạc Tân Trúc này thế nhưng vẫn như cũ an ổn gót chân ở phủ Thái Tử.

Thường Nhuận Chi thu hồi tầm mắt, dẫn hai tì nữ bên người đến trước viện.

https://thuviensach.vn

Tiếp đến tin tức, Lưu Đồng cũng tố tội nói muốn đưa Hoàng Tử phi nhà mình hồi phủ.

Đám người Kỳ Vương tự nhiên lại một phen chê cười hắn.

"Thế nào?" Sau khi thấy Thường Nhuận Chi, Lưu Đồng vội vàng đánh giá nàng một phen, hỏi nàng: "Các nàng ta có nói cái gì không xuôi tai không?"

Thường Nhuận Chi buồn cười nói: "Có thể nói cái gì không xuôi tai chứ?"

Thường Nhuận Chi tò mò nhìn Lưu Đồng: "Chẳng lẽ Thái Tử và các Vương gia, nói cái gì không xuôi tai à?"

Lưu Đồng gãi gãi đầu, Thường Nhuận Chi suy nghĩ một lát liền hiểu rõ: "Chẳng lẽ, chuyện thiếp ghen tị, bọn họ cũng nghe nói?"

Lưu Đồng chỉ có thể vuốt cằm.

"Không chỉ nữ nhân bát quái, nam nhân cũng bát quái." Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ nói: "Không có việc gì, bọn họ cũng mượn câu chuyện đảm đương đề tài."

Lưu Đồng nhìn Thường Nhuận Chi chăm chú: "Nàng không tức giận?"

"Thiếp sinh khí gì chứ?"

Thường Nhuận Chi lắc đầu: "Bọn họ nói cứ để cho họ nói, thiếp coi như không nghe thấy."

Nàng lại nhìn về phía Lưu Đồng, cười nói: "Huống chi thiếp biết, khẳng định chàng sẽ bảo vệ thiếp."

Sắc mặt Lưu Đồng ửng đỏ, ho ho nói: "Ta cũng không bảo vệ nàng..."

https://thuviensach.vn

"Phải không?" Thường Nhuận Chi tiếc nuối buông tiếng thở dài, tay vỗ về bụng mình: "Bảo bảo, con nghe thấy không? Cha con không có bảo vệ nương, chờ con đi ra, chúng ta không thèm để ý chàng được không?"

Lưu Đồng dở khóc dở cười: "Ai nói ta không bảo vệ nàng? Bảo bảo đừng nghe nương con nói bừa."

Lưu Đồng thủ phủ tay Thường Nhuận Chi, nhu tình nhìn nàng: "Nàng không tức giận là tốt rồi."

"Vì con, thiếp không thể sinh khí nha." Thường Nhuận Chi điểm điểm cằm về phía bụng mình: "Nghe nói khi có thai mà sinh khí, buồn khổ, hài tử sinh ra tính cách sẽ gặp sai sót, hơn nữa lớn lên không thể đẹp mắt."

"Thật vậy chăng?" Lưu Đồng nghiêm cẩn nói: "Vậy thì sau này nàng ngàn vạn lần đừng nóng giận nhé."

"Thiếp đương nhiên sẽ không tức giận." Thường Nhuận Chi nắm tay Lưu Đồng nói: "Chàng cũng phải mỗi ngày đều vô cùng cao hứng, như vậy thì bảo bảo cũng có thể cảm giác được, có thể con lớn lên càng đẹp mắt, càng giống chàng."

"Giống ta sao?" Lưu Đồng sờ sờ mặt mình: "Ta như vậy ... Đẹp mắt hả?"

"Chàng chính là đại soái ca." Thường Nhuận Chi không chút nào che giấu khen ngợi: "Thiếp đã thấy người lớn lên tối soái, chỉ có mình chàng."

"Ho ho..."

Lưu Đồng lại một phen ho khan, tránh đi tầm mắt Thường Nhuận Chi. Nhưng Thường Nhuận Chi thấy rất rõ ràng, hai bên tai hắn lại đỏ.

Đùa giỡn nam nhân nhà mình, Thường Nhuận Chi đã được thuận buồm xuôi gió.

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng đối với việc này cũng thích ứng tốt, thường xuyên có thể tương phản hí trở về.

Nhưng thỉnh thoảng hắn hoặc là nàng lộ ra thần sắc thẹn thùng, lại càng có thể trở thành cảm tình chế thuốc giữa vợ chồng, khiến bọn họ càng thêm trân ái đau tiếc nhau.

Qua hai ngày, Thường Mộc Chi đăng môn.

Thường Nhuận Chi còn nhớ thương nàng ta nói Chúc Vương phi và Sầm Vương phi xem nhau không vừa mắt có một điển cố, nghe nói nàng ta đến, vội ba ba cho nha hoàn dâng nước trà cùng điểm tâm, chuẩn bị tốt muốn nghe chuyện xưa.

Thường Mộc Chi cười nàng: "Muội mỗi ngày, đều thanh nhàn như vậy sao?"

Thường Nhuận Chi gật gật đầu: "Trong phủ không có chuyện khác, cùng người khác giao tế cũng ít."

Thường Mộc Chi có chút hâm mộ: "Mấy năm trước ta cùng muội không sai biệt lắm, nhưng mà bây giờ không có ngày thanh nhàn."

"Đúng rồi." Thường Nhuận Chi thầm nghĩ: "Lúc ấy mừng năm mới, đại tỷ tỷ không phải làm một hoa phòng sao? Có thể có hiệu quả?"

"Ừ." Nói đến đó, Thường Mộc Chi lại rất vui sướng: "Có thể tạo ra một ít loại hoa quý hiếm, thừa dịp lúc này còn có thể chiết cây chút hoa cỏ. Hoa Nông bên kia nói, nếu như thành công, mùa Đông năm nay, hoa mà hoa phòng chúng ta tạo ra, chỉ sợ có thể bán với giá tốt."

Thường Mộc Chi uống ngụm trà: "Việc này ta đều giao cho hoa phòng bên kia, ngược lại cũng không cần quá mức thân thiết."

https://thuviensach.vn

"Đại tỷ tỷ có thể tìm ra tài lộ như vậy ngược lại cũng tốt, có thể giảm bớt bao nhiêu gánh nặng."

"Ta cũng không phải thiếu tiền dùng, nhưng tiền bạc, luôn càng nhiều càng tốt." Thường Mộc Chi cười cười, lại nói: "Đúng rồi, nghe Cửu đệ nói, muội muốn làm gánh hát người Tây Vực. Làm sao làm?"

"Người tìm được không sai biệt lắm có thể làm." Thường Nhuận Chi cười nói: "Ngược lại không phải muội muốn làm... Là A Đồng, chàng muốn giúp đỡ người Tây Vực, muội cho ra chủ ý."

"Có chủ ý là được, sự tình luôn muốn chậm rãi thiết lập mới tốt." Thường Mộc Chi nói: "Ta đối với gánh hát Tây Vực này của muội, nhưng là rất tốt, đến lúc đó khai hí, nên nhớ cho ta một thiếp mời, để ta tới nhìn thử."

"Được."

Thường Nhuận Chi sảng khoái đáp ứng, lại nhàn nói hai câu, liền hỏi dậy "Sâu xa" của hai vị Vương phi.

"Nói tới chuyện này, ngược lại không tính là gièm pha gì cả. Chẳng qua, nói cho người ta nghe, tóm lại có chút ảnh hưởng danh dự hoàng thất." Thường Mộc Chi nhẹ giọng nói: "Muội có biết, tuổi của Thái Tử và vài vị Vương gia, thật ra không kém bao nhiêu? Thái Tử và Sầm Vương, chỉ kém bốn tuổi, Chúc Vương và Sầm Vương, chỉ kém hai tuổi."

Thường Nhuận Chi vuốt cằm.

Nhi tử của Nguyên Vũ đế, bình quân một năm muốn sinh hai ba người, trừ ra chết non, thừa lại các Hoàng Tử, xếp thứ tự sắp hàng xuống, Hoàng Tử bài tự liền nhau nhưng cùng tuổi không thiếu.

https://thuviensach.vn

"Kỳ thực lúc ban đầu, Sầm Vương phi là nên chỉ cho Chúc Vương." Thường Mộc Chi nhỏ giọng nói.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 199: Trở Mặt

Thường Nhuận Chi nhất thời há to miệng.

Thường Mộc Chi nở nụ cười: "Ta biết muội tất nhiên sẽ có biểu cảm này."

"Này..." Thường Nhuận Chi xoa xoa mặt, thẹn thùng nói: "Muội chính là nhất thời bị dọa."

Nàng hỏi Thường Mộc Chi: "Đây là chuyện làm sao?"

Thường Mộc Chi nói: "Sầm Vương phi là độc nữ Trưởng công chúa Trường Nhạc, được Thánh thượng phong làm An Khéo Quận chúa. Nàng ta thân là biểu tỷ muội của các Hoàng Tử, tự nhiên từ nhỏ chơi cùng một chỗ với các Hoàng Tử. Hồi nhỏ có thể cùng nhau chơi, lớn một chút, biết nam nữ có khác, tự nhiên không thể chơi cùng nhau. Nhưng An Khéo Quận chúa này, là cái khác loại."

Thường Nhuận Chi suy nghĩ một lát hỏi: "Là vì nguyên nhân tính tình sao? Nàng ta không cần nam nữ có khác?"

"Đại khái cũng bởi vì Trưởng công chúa Trường Nhạc quá mức sủng ái nàng ta, nói nam nữ bảy tuổi bất đồng, nàng ta luôn luôn cười nhạt." Thường Mộc Chi thở dài nói: "An Khéo Quận chúa tính tình quái đản, làm người bá đạo, khó nói không phải Trưởng công chúa Trường Nhạc sủng ra. Dù sao, chỉ có một nữ nhi như thế."

Thường Nhuận Chi gật đầu.

https://thuviensach.vn

"An Khéo Quận chúa đến tuổi gả cưới, khi Trưởng công chúa Trường Nhạc châm chước hôn sự của nàng ta, một lòng muốn nữ nhi gả cho một Hoàng Tử, tiếp tục được thiên gia che chở. Thánh thượng cũng đau tiếc nàng ta. Lúc ấy Thái Tử và vài vị Vương gia đều còn thân phận Hoàng Tử, Đại Hoàng Tử, Nhị Hoàng Tử, Tam Hoàng Tử đều đã đại hôn, kế tiếp nên đến phiên Tứ Hoàng Tử. Thánh thượng có ý để Tứ Hoàng Tử cưới An Khéo Quận chúa, Trưởng công chúa Trường Nhạc không có dị nghị, An Khéo Quận chúa cũng gật đầu đồng ý. Nhưng mà, Tứ Hoàng Tử không đồng ý."

Thường Nhuận Chi nghĩ đến đó, bây giờ Tứ Hoàng Tử phi là tú nữ tuyển tú đi lên, một chút thân phận và bối cảnh cũng không có, nói: "Là vì Chúc Vương phi hả?"

Thường Mộc Chi lắc đầu: "Lúc ấy tú nữ còn chưa có tiến cung, hắn ta chỗ nào có thể nhìn thấy Chúc Vương phi?"

"Vậy vì cái gì hắn ta không đồng ý cọc hôn nhân này?"

Thường Mộc Chi nói: "Tính tình Chúc Vương chắc muội cũng biết một hai, đồng dạng đều có chút không coi ai ra gì. Khi đó là mối tình đầu của An Khéo Quận chúa, có lẽ còn cảm thấy đánh chửi cũng đại biểu cho tình cảm, nhưng Chúc Vương lại cảm thấy An Khéo Quận chúa rất đáng ghét. Thời điểm hắn ta phản đối, còn ở trước mặt An Khéo Quận chúa nói nàng ta giống cọp mẹ, ai cưới người đó không hay ho, chính là chết cũng không muốn cưới nàng ta."

Thường Nhuận Chi thiết tưởng một chút tình cảnh đương thời, nhịn không được rùng mình —— Chúc Vương thật đúng là gan lớn, không sợ roi của An Khéo Quận chúa sao?

"Cửa hôn nhân này, tự nhiên thất bại." Thường Mộc Chi thở dài: "Có thể cố tình An Khéo Quận chúa giận quá, tìm Tứ Hoàng Tử, thực sự cùng hắn

https://thuviensach.vn

ta đánh một trận, đến nay Chúc Vương ở những nơi có nàng ta, đều là trốn tránh."

Thường Nhuận Chi nói một câu quả nhiên.

Tính tình Sầm Vương phi, chỉ sợ thực không phải chủ nhân nguyện ý chịu thiệt.

"Nếu nói như thế, là Chúc Vương và Sầm Vương phi có hiềm khích. Mà ta nghe nói, Chúc Vương và Chúc Vương phi trong đó quan hệ không vừa mắt, Sầm Vương phi không đáng bởi vì cùng Chúc Vương có ân oán, ngược lại đem phân bất mãn này gia tăng trên người Chúc Vương phi?"

Thường Nhuận Chi hiếu kỳ nói: "Vì sao hai nàng ta sinh oán vậy?"

Thường Mộc Chi cười nói: "Muội cũng không ngẫm lại, hai người các nàng là tính tình gì."

Thường Nhuận Chi cẩn thận suy tư một lát, nhất thời giật mình.

Thường Mộc Chi nói: "Chúc Vương phi xuất thân dân gian, tại đây giữa nhiều trục lý, xuất thân nàng ta kém cỏi nhất, trời giúp nàng ta gả vào hoàng gia, còn có chút tự cho là thanh cao, bình thường không cùng người ta đàm, luôn bày ra một bộ lĩnh chi hoa không thể tiết độc. Còn Sầm Vương phi, thân phận Quận chúa, ở nhà trên đè ép nàng ta một mảng lớn, lại hay nói nàng ta thiện đàm, mặc dù làm người bá đạo điêu ngoa, bởi vì duyên cớ xuất thân, đại gia đều nguyện ý nhượng nàng ta, nịnh hót nàng ta. Chúc Vương phi thấy Sầm Vương phi thì không vui, còn Sầm Vương phi cũng nhìn Chúc Vương phi không quen."

Thường Nhuận Chi cười nói: "Có một số người, trời sinh không thể trở thành bằng hữu." Nói xong nàng tò mò hỏi: "Hai nàng từng cãi nhau sao?"

https://thuviensach.vn

"Này thật không có." Thường Mộc Chi lắc đầu: "Nói tóm lại, thời điểm hai nàng có thể ngồi cùng chỗ rất ít. Chúc Vương phi làm người lạnh tanh, giống như không tiết cùng người khác nói chuyện. Sầm Vương phi, cũng không vừa ý cùng Chúc Vương phi quấy hợp đến cùng nơi. Có đôi khi khó tránh khỏi lẫn nhau nói một câu hai câu, trong lời nói Chúc Vương phi giáp thương mang bổng, giọng điệu Sầm Vương phi cũng đĩnh hướng."

Dừng một chút, Thường Mộc Chi cười nói: "Nhưng là cũng may có Lễ Vương phi ba phải."

"Yến trăm ngày của Thế Tử, cũng nhờ Lễ Vương phi đứng ra tròn tràng." Thường Nhuận Chi thở dài: "Nghe nói Lễ Vương là người hiền lành, mọi việc đều thuận lợi ai cũng không thể đắc tội. Đôi vợ chồng này tính tình hợp nhau."

Thường Mộc Chi nói: "Tính tình có lẽ quả thực hợp nhau, nhưng mà phu thê bọn họ..."

Thường Mộc Chi cười lắc đầu.

Nói phu thê Chúc Vương không vừa mắt, là vì Chúc Vương phi ghét bỏ Chúc Vương thô cát, nhưng Chúc Vương đối với Chúc Vương phi rất tốt, có cái gì tốt đều đưa tới cho nàng ta.

Còn phu thê Lễ Vương, tướng kính như "Băng" là công khai bí mật, nguyên nhân bởi vì sau khi Lễ Vương phi gả cho Lễ Vương không lâu, kỳ mẫu gia do phạm vào chuyện mà bị hạ nhà tù, phụ thân Lễ Vương phi, huynh đệ đều gặp biếm truất, khiến danh dự của Lễ Vương cũng bịt kín một tầng bóng ma.

Đây là cách nói bên ngoài, chuyện ngầm làm sao, vậy không biết được rồi.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi nghe Thường Mộc Chi cùng nàng nói Vương phi đâu đâu, giữa các Hoàng Tử phi tiểu tính kế tính toán, Diêu Hoàng bưng sữa dê lên cho Thường Nhuận Chi uống.

"Làm sao đoan ngoạn ý đi lên?" Thường Mộc Chi nhăn mũi phẩy phẩy gió, nhìn Diêu Hoàng hỏi.

Diêu Hoàng một bên nâng bát đĩa cho Thường Nhuận Chi, một bên cười đáp lời Thường Mộc Chi: "Là cô nương để mỗi ngày chuẩn bị một bát cho nàng uống."

"Muội không chê mùi vị tanh tưởi này à?" Thường Mộc Chi nhíu mày.

Thường Nhuận Chi chậm rì rì uống, lau miệng, nói: "Mùi vị này không nặng, có thể uống."

"Làm sao nhớ tới uống thứ này?"

Thường Nhuận Chi chỉ cười không nói.

"Còn giả bộ ngớ ngẩn để lừa ta à." Thường Mộc Chi hừ một tiếng, chỉ Diêu Hoàng nói: "Diêu Hoàng, ngươi nói."

Diêu Hoàng chỉ cười cười: "Đại cô nương vẫn nên để cô nương nhà nô tì nói đi. Nguyên do đó nếu nói ra từ miệng nô tì, chờ khi Đại cô nương hồi phủ, cô nương nhà nô tì sẽ thu thập nô tì."

Thường Mộc Chi lại nhìn muội tử nhà mình: "Đừng làm khó dễ nha hoàn tâm phúc của muội, nhanh nói đi."

Thường Nhuận Chi ho ho, lúc này mới đưa sát lỗ tai nói nhỏ với Thường Mộc Chi.

Thường Mộc Chi trợn to mắt: "Thật sự?"

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi gật đầu.

"Sao muội không nói sớm!" Thường Mộc Chi vội đứng lên, nói lảm nhảm: "Trong phủ của ta còn chút dược liệu bổ thân, sau khi về sẽ cho người đưa tới cho muội..."

"Đại tỷ tỷ ngồi đi, còn sớm mà." Thường Nhuận Chi kéo kéo Thường Mộc Chi ngồi xuống, bất đắc dĩ nói: "Thời gian còn thấp, muội và A Đồng còn chưa tính toán nói ra ngoài."

Thường Mộc Chi vội gật đầu: "Đúng đúng, bây giờ còn chưa được ổn, chờ thai ngồi ổn mới báo tin vui."

Thường Mộc Chi vui mừng nhìn bụng Thường Nhuận Chi, nửa ngày sau than nhẹ: "Nhuận Chi, thật tốt."

Thường Nhuận Chi chỉ ôn nhu cười.

"Xem muội hiện tại qua được thích ý như vậy, Đại tỷ tỷ thực cao hứng cho muội." Thường Mộc Chi nhẹ nhàng phủ phủ Thường Nhuận Chi, dừng một lát mới nói: "Vậy kế tiếp tin tức này, mặc dù là muội đã biết, cũng phải làm như hoàn toàn không thèm để ý."

"Tin tức gì?" Thường Nhuận Chi tò mò hỏi.

Thường Mộc Chi nhẹ giọng nói: "Hôn sự của Phương Sóc Chương và thứ nữ Tào Nghệ Đan nhị phòng phủ Văn Viễn hầu, ba ngày sau thân nghênh lễ."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 200: Tiệc Cưới

Đột nhiên Thường Nhuận Chi nghe được ba chữ "Phương Sóc Chương", còn ngây người một lát.

Nàng có cảm giác đã thật lâu không có nghe đến tên người này.

Nhưng trên thực tế, trước đó không lâu nàng mới từ nơi Thường Mộc Chi nghe nói "Điển cố" định ra cửa hôn sự này.

"Hôn sự này làm thật là nhanh." Thường Nhuận Chi tự đáy lòng cảm thán nói: "Thời gian ngắn như vậy, lục lễ xong rồi?"

"Ai làm cho bọn họ không chú ý." Thường Mộc Chi cười lạnh nói: "Phương phủ không phải lần đầu nghênh chủ mẫu vào cửa, còn phủ Văn Viễn hầu, gả một thứ nữ không được coi trọng, tự nhiên đều sẽ không đặc biệt làm lớn. Huống chi, cọc hôn sự này tồn tại, còn chút mùi vị hồng phấn. Làm càng điệu thấp, càng không khiến người ta ghé mắt."

"Vậy thì Đại tỷ tỷ còn chú ý làm chi?" Thường Nhuận Chi buồn cười nói: "Tào cô nương kia đã đính hôn, tỷ còn nhìn chằm chằm nhân gia, sợ nàng ta chưa từ bỏ ý định, còn muốn cùng Đại tỷ tỷ giành Thụy Vương sao?"

Thường Mộc Chi đưa tay điểm trán Thường Nhuận Chi: "Đều muốn làm nương người ta, còn không đứng đắn."

"Muội đứng đắn hỏi mà." Thường Nhuận Chi cười nói.

https://thuviensach.vn

Thường Mộc Chi tức giận lườm nàng một mắt, nói: "Kỳ thực cũng không tính là ta nhìn chằm chằm nàng ta, là nàng ta cứ thấu tới trước mặt ta."

Dừng một lát, Thường Mộc Chi mới nhẹ giọng nói: "Tào cô nương kia, chuẩn bị lễ vật tới phủ Thụy Vương, nói nàng ta muốn thành hôn, cũng cảm thấy ngôn hành lúc trước của mình vạn phần có lỗi, do đó đến thỉnh tội, hi vọng có thể được ta lượng giải... Tóm lại, chính là đến bộ gần như. Mượn chuyện đạp đích mẫu nàng ta, biểu đạt mình vô tội."

Thường Mộc Chi hừ lạnh: "Hơn nữa, nàng ta còn mịt mờ biểu đạt ra một tia, nghĩ thấu qua ta, đến bái phỏng suy nghĩ của muội. Đánh giá, là cảm thấy muội yếu đuối có thể lấn, bất kể cũ cừu."

Thường Nhuận Chi chớp chớp mắt: "Bái phỏng muội à?"

"Ừ." Thường Mộc Chi nói: "Nàng ta nhưng là bị cho là tinh, muốn đặt lên ta là Thụy vương phi còn chưa đủ, còn tưởng nhiều phàn một Cửu Hoàng Tử phi."

Thường Nhuận Chi nói: "Vậy Đại tỷ tỷ làm sao hồi của nàng ta?"

"Nàng ta biểu đạt mịt mờ, ta coi như không có nghe biết." Thường Mộc Chi cười nhạo: "Nàng ta không biết ta từng đã phái người nhìn chằm chằm nàng ta. Nếu như nàng ta biết, lấy tâm tư của nàng ta, chỉ sợ cũng không dám ở trước mặt ta cố làm ra vẻ như vậy, trang mô tác dạng."

Thường Nhuận Chi suy nghĩ một lúc lâu, cười lắc đầu nói: "Kia ngược lại cũng không thấy được."

Thường Mộc Chi nhíu mày.

"Nàng ta muốn cùng Đại tỷ tỷ, cùng muội phàn quan hệ, giảng nhân tình, nói vậy cũng là vì phô lộ cho mình. Dù sao một quan quyến, nếu có thể có

https://thuviensach.vn

chút giao tình lui tới cùng hoàng thân, địa vị của nàng ta, bỗng chốc có thể lủi thật cao." Thường Nhuận Chi nói: "Nàng ta đã có thể phẩn heo ăn lão hổ như đích mẫu ít năm, nói vậy chút tâm nhẫn nãi vẫn có. Mặc dù biết chúng ta nhìn nàng ta đang diễn trò, là chê cười nàng ta, chỉ cần có thể đạt được mục đích, nói vậy nàng ta cũng sẽ không thèm để ý."

Thường Mộc Chi như có đăm chiêu: "Muội nói không phải không có đạo lý."

"Quên đi, mặc kệ nàng ta nghĩ làm sao, dù sao muội sẽ không quan tâm nàng ta." Thường Nhuận Chi nói: "Trung gian cách Phương Sóc Chương, sao muội có thể tự tìm phiền phức cho mình chứ."

Thường Mộc Chi cười nói: "Muội biết là tốt rồi."

"Chỉ sợ nàng ta bám riết không tha..." Thường Nhuận Chi trầm ngâm nói: "Sau này Đại tỷ tỷ cũng đừng quan tâm nàng ta, nếu nàng ta đệ thiếp mời muốn bái phỏng, tỷ liền lấy cớ từ chối. Nàng ta là người thông minh, tự nhiên biết tỷ không muốn quan tâm nàng ta, lại là da mặt dày, nhiều vài lần, nói vậy nàng ta cũng không tiện tiếp tục làm."

Thường Mộc Chi vuốt cằm: "Ta cũng tính toán như thế."

Dừng một chút, Thường Mộc Chi nói: "Bất quá, nàng ta thật là người biết xem ánh mắt người, cũng có thể nói. Sau này nàng ta thành quan thái thái, nói vậy trong việc lui tới quan quyến, sẽ như cá gặp nước."

Thường Nhuận Chi cười nói: "Nếu như nàng ta có thể khiến Phương lão thái thái vừa lòng, sẽ không bị quản chế ở bà mẫu, có năng lực dùng thế lực bắt ép được Mi di nương, có lẽ đi."

So với nguyên chủ, Tào Nghệ Đan biết ẩn nhẫn, đoạn đếm cần phải cao hơn nhiều lắm. Nguyên chủ ẩn nhẫn là bị ép, ủy khuất, không mục đích,

https://thuviensach.vn

cuối cùng rơi vào kết quả mất nhiều hơn được. Còn Tào Nghệ Đan ẩn nhẫn, là chủ động yếu thế, đổi lấy lợi ích lớn nhất.

Thường Nhuận Chi nhưng là đĩnh chờ mong Tào Nghệ Đan có thể nắm nội viện Phương gia trong tay, đến lúc đó, không biết Phương lão thái thái bá đạo đó, tự khoe sẽ tính kế Tô Nguyên Mi, sẽ là dạng biểu cảm gì?

Ba ngày sau, tiệc cưới Phương gia.

Phương Sóc Chương "Nhị hôn", người đến uống rượu mừng không nhiều.

Phương Sóc Chương lần đầu tiên nổi danh, là ở trên Quỳnh Lâm yến, lấy "Hiếu tử" được Nguyên Vũ đế tán thưởng, làm đám triều thần, học sinh, thế gia quyền quý ghé mắt.

Lần thứ hai nổi danh, lại là vì đại hôn Cửu Hoàng Tử.

Tất cả mọi người đều biết, Cửu Hoàng Tử tục cưới Cửu Hoàng Tử phi, là thê tử hòa ly của Hộ bộ Cấp sự trung Phương đại nhân.

Lần này Phương Sóc Chương lại cưới, cùng đám người Thụy vương, Lưu Đồng đi lại gần, tự nhiên không đến xem lễ. Chức quan của Phương Sóc Chương cũng không tính rất cao, cao đẳng quan viên sẽ không thể hu tôn hàng quý đến xem lễ.

Mặc dù người đến chúc mừng không nhiều lắm, nhưng Phương Sóc Chương lại rất vừa lòng.

Dù sao, hắn ta vốn không nghĩ đem cửa hôn sự này làm long trọng, người đến ít, ngược lại làm hắn ta an tâm.

Đây là một loại tâm lý thế nào, kỳ thực chính hắn ta cũng nói không rõ.

https://thuviensach.vn

Phương Sóc Chương mặc lễ phục, đón tân nương tử qua cửa, sau khi giao bái thiên địa, tự đi tiếp đón tân khách.

Đêm tân hôn, hắn uống say khướt, bị người đỡ đến tân phòng liền ngủ, tự nhiên tân hôn không có cùng thê tử đi chu công chi lễ.

Tào Nghệ Đan đối với việc này cũng không trách cứ, cẩn thận vì Phương Sóc Chương quản lý hết thảy, để hắn ta tận lực ngủ thoải mái.

Hôm sau tỉnh lại, Tào Nghệ Đan cũng không một câu oán trách Phương Sóc Chương, chỉ nhìn hắn ta mỉm cười, còn cẩn thận vì hắn ta chuẩn bị tốt những chuyện vặt vãnh như rửa mặt.

Phương Sóc Chương tự nhiên vạn phần áy náy với Tào Nghệ Đan, lúc này giao quyền chưởng gia cho Tào Nghệ Đan.

Trong Yến Quy viện, khi biết được tin tức Tô Nguyên Mi chặt đứt móng tay nhỏ của mình.

Đỏ xanh trong viện, đồng dạng Trần Đông Mai cũng biết được tin tức, cuối cùng là rơi định nàng kia khỏa liên tục không yên tâm.

Tùy theo mà đến, đó là tương lai mờ mịt.

Khi có thai, cơ thể Chúc Thi gầy yếu vô cùng lại bắt đầu lo sợ không yên nhìn Trần Đông Mai.

"Lão gia cứ như thế giao quyền chưởng gia, cho tân thái thái sao..." Thanh âm trong lúc nói chuyện của Chúc Thi mang theo tiếng khóc nức nở.

Sắc mặt Trần Đông Mai lạnh lùng, nhẹ nhàng gật đầu.

"Tân thái thái... Không phải vị thái thái trước kia." Thanh âm Trần Đông Mai không thể nghe thấy: "Sau này chúng ta sống qua ngày, sợ là muốn khổ sở ..."

https://thuviensach.vn

Chúc Thi buồn bã nói: "Ta đây, ta..."

Nàng ta vỗ về bụng mình, nước mắt thoáng chốc tràn mi: "Nàng ta vào phủ, mọi chuyện chu đáo chu toàn, sau này tâm của lão gia sợ là bị nàng ta lung lay..."

"Ai nói không phải..." Đến cùng thì Trần Đông Mai cũng có một đoạn thời gian chưởng gia, tân thái thái vào cửa sở tác sở vi, đều truyền đến lỗ tai nàng ta.

"Nàng ta có thủ đoạn, có tâm kế, nếu nàng ta nghĩ bất lợi với chúng ta... Nói vậy cũng có biện pháp của nàng ta." Trần Đông Mai buông xuống mặt mày: "Như là từ trước, có lẽ ta còn có thể nghĩ biện pháp tranh nhỏ nhoi cho chính mình, nhưng nhìn bộ dáng lão gia..."

Trần Đông Mai chua sót lắc đầu.

Chúc Thi nghe vậy, nhất thời lo sợ không yên khóc rống: "Đông Mai tỷ, ta hối a! Ta hối a!"

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 201: Tự Làm

Editor: Bộ Yến Tử

Chúc Thi hối cái gì, trong lòng Trần Đông Mai rất rõ ràng.

Nếu như lúc trước các nàng không phối hợp với Tô Nguyên Mi, chèn ép Thường Nhuận Chi, khiến Thường Nhuận Chi ở Phương gia không nơi dung thân, chỉ sợ Thường Nhuận Chi sẽ không hòa ly với Phương Sóc Chương.

Là các nàng không hiểu quý trọng, sinh sôi bức đi một chủ mẫu thiện lương.

Rồi sau đó?

A, nếu bây giờ tân thái thái khinh thường chú ý tới thiếp thất các nàng, bại lười đối phó, vậy hoàn hảo.

Nhưng nếu nàng ta dậy tâm đối phó các nàng...

Trần Đông Mai chậm rãi nắm chặt tay.

Nữ nhân trong hậu viện Phương Sóc Chương, hai vũ cơ không đủ gây sợ hãi, mặt khác trong ba di nương, Tô Nguyên Mi có con trai, Chúc Thi có thai, còn mình nàng ta, không có một trai nửa gái bàng thân.

Nữ nhân cũng chỉ có vài năm như thế, nếu như nàng ta không thể trong vài năm này nghĩ biện pháp sinh hài tử, vậy thì tình cảnh tương lai của nàng ta, chỉ sợ kham ưu.

https://thuviensach.vn

Tự đáy lòng Trần Đông Mai thật sự hỗn độn, miễn cưỡng an ủi Chúc Thi vài câu: "Ngươi đang có thai, đừng suy nghĩ nhiều quá. Bây giờ trọng yếu nhất là hảo hảo dưỡng thai, sinh một tiểu tử trắng trẻo mập mạp."

Chúc Thi mở to mắt: "Đông Mai tỷ, tân thái thái có phải... Có phải hại hài tử trong bụng ta hay không?"

"Sẽ không." Trần Đông Mai nói: "Mặc dù lão gia giao quyền chưởng gia cho nàng ta, nhưng người trong phủ, hiện tại nàng ta không có biện pháp nắm trong tay. Những người này hoặc là người của Tô Nguyên Mi, hoặc là người của ta, mặc dù nàng ta có suy nghĩ tai hại tới ngươi, trước mắt nàng ta cũng không có biện pháp xuống tay đối phó ngươi, cấp thiết với nàng ta mà nói, cũng rất dễ thấy."

Trần Đông Mai nhìn nàng ta cam đoan: "Ta dùng hết toàn lực, cũng sẽ giúp ngươi bảo trụ đứa nhỏ này."

Nếu nàng ta trúng đích vô tử, tương lai của mình, rất có khả năng phải dựa vào hài tử của Chúc Thi.

Trần Đông Mai ảm đạm thầm nghĩ.

Nhưng trong lòng nàng ta như cũ có một tia không xác định.

Tân thái thái, thật sự sẽ không xuống tay với Chúc Thi sao?

Đỏ xanh trong viện hai người không yên ngờ vực tạm thời không đề cập tới, Phương lão thái thái biết tin tức con dâu mới vừa vào cửa đã chưởng gia, tức giận không nhẹ.

Hôm nay là ngày vui của nhi tử bà ta, nhưng Phương Sóc Chương lại nói với bên ngoài là bà ta bị bệnh cần tĩnh dưỡng, không để bà ta ra ngoài tham gia tiệc cưới.

https://thuviensach.vn

Người trong viện cũng tuân theo căn dặn của Phương Sóc Chương, trông giữ bà ta càng thêm nghiêm ngặt, sợ bà ta nháo sự.

"Cô dâu vào cửa, không lập tức đến trước mặt mẹ chồng lập quy củ, đây là cách nói chỗ nào!"

Phương lão thái thái ngồi trên giường giậm chân đấm ngực, bộ dạng như bị đào móc tâm can: "Ông trời của ta ơi! Mạng của ta sao lại khổ như vậy!"

Hà mụ mụ ngồi ở một bên, cũng là mặt ủ mày chau.

Rõ ràng là chuyện hỉ đón dâu, hai người này lại như chết cha chết mẹ... Cũng khó trách Phương Sóc Chương không cho Phương lão thái thái tham gia tiệc cưới.

"Lão thái thái, lão gia tốt xấu cũng là quan, ngài tranh cãi ầm ĩ như vậy, nếu để người ta nghe thấy sẽ không tốt đâu." Thủ vệ nha hoàn chỉ thiên trợn trừng mắt, lên tiếng khuyên nhủ: "Nói sao thì nói, lão gia cũng là thân nhi tử của lão thái thái ngài, vì lão gia lo lắng quan thanh, ngài cũng đừng như vậy, này không phải khiến lão gia nan kham sao?"

Hà mụ mụ run run, cũng vội đi khuyên nhủ: "Lão thái thái đừng nóng giận, chờ lão gia tới, ngài lại thương lượng chuyện này với lão gia..."

Phương lão thái thái ảm đạm rơi lệ: "Đứa nhỏ này chỗ nào còn chịu nghe lời ta nói."Nói xong mặt bà ta lộ vẻ hận ý: "Đều do con tiểu tiện nhân họ Thường kia..."

Thủ vệ nha hoàn xem thường lớn hơn nữa: "Lão thái thái, nhân gia đã là Cửu Hoàng Tử phi, ngài ngoài miệng cũng nên chú ý một chút."

Phương lão thái thái nhất thời phẫn nộ ngậm miệng, nhưng có thể nhìn ra sắc mặt của bà ta, ngược lại như cũ là không cam lòng.

https://thuviensach.vn

Cho đến giờ tỵ trung, Phương Sóc Chương mới tay trong tay cùng Tào Nghệ Đan, đến tiểu viện lão thái thái.

Lão thái thái phụng phịu ngồi trên ghế, con dâu mới kính trà bà ta cũng không thèm nhận, thấy Phương Sóc Chương nhíu mày, mới chậm rì rì tiếp nhận, rồi sau đó giả vờ tay cầm không chắc, chén trà lật điên đảo, trà nóng đổ thẳng lên tay, lên người Tào Nghệ Đan.

Tào Nghệ Đan không lên tiếng kêu to, mặt tươi cười như cũ nói: "Tức phụ trượt tay, mong rằng bà bà thứ tội. Tức phụ lại dâng một chén trà khác."

Nhưng mà cổ tay nàng ta đã đỏ bừng.

Khi nàng ta xoay người, vẻ khổ sở cùng cô đơn được Phương Sóc Chương thu toàn bộ vào đáy mắt.

Mặt Phương Sóc Chương trầm như nước, không nói một lời.

Tào Nghệ Đan vững vàng đương đương lại dâng một chén trà đến trước mặt Phương lão thái thái, lúc này Phương lão thái thái không có chơi lại trò chơi cũ trọng thi, nhưng bà ta tiếp trà lại không uống, cứ như thế gác qua một bên, thái độ không muốn gặp con dâu mới bày ra thập phần rõ ràng.

Tào Nghệ Đan cúi đầu, được nha hoàn đỡ đứng lên, trầm mặc thối lui đến phía sau Phương Sóc Chương.

Phương lão thái thái như cũ bày cái giá, đợi một lát không thấy người nâng rơi hồng tráp đi lên, mở miệng hỏi: "Đồ vật sau khi động phòng đâu?"

Thấy không có người đáp lời bà ta, Phương lão thái thái càng giận không chỗ phát tiết, chỉ vào Tào Nghệ Đan rống lên: "Hỏi ngươi đó! Chẳng lẽ ngươi không phải thân thể trong sạch?"

https://thuviensach.vn

Cơ thể Tào Nghệ Đan run lên, đứng ra nói lắp ba lắp bắp: "Hồi bà mẫu, con dâu, con dâu..."

"Nhi tử tối hôm qua uống say, không có động phòng với Nghệ Đan, tự nhiên không có hồng khăn cho mẫu thân xem." Phương Sóc Chương phụng phịu, trên nét mặt mang theo hai phân mệt mỏi: "Nhi tử hôm qua mới thành thân, hôm nay mẫu thân liền bày sắc mặt như vậy cho thê tử nhi tử xem, là bất mãn với nhi tử, hay là bất mãn với Nghệ Đan?"

"Ta..." Phương lão thái thái nghẹn lời, nhìn ra Phương Sóc Chương đã có hai phân giận tái đi, không dám lại níu chặt chuyện này không tha.

Nhưng bà ta vốn có mục đích, bà ta sẽ không quên.

"Ta là mẹ ruột sinh ngươi nuôi ngươi, ta có thể bất mãn với ngươi cái gì?" Phương lão thái thái lau lệ, thương tâm nói: "Nhưng thê tử này làm sao có được, trong lòng ngươi tự rõ ràng. Cô ta vừa vào cửa một ngày, ngươi liền ba ba giao hết quyền quản sự hậu viện đến tay cô ta, thật sự là cưới tức phụ đã quên nương, uổng phí ta sinh ngươi nuôi ngươi hai mươi năm..."

Mắt thấy bà ta muốn gào khóc, thần sắc trên mặt Phương Sóc Chương vẫn lạnh lùng như trước.

"Mẫu thân muốn nói như vậy, nhi tử cưới tiểu tức phụ trước, quyền quản gia liên tục do lão nhân gia ngài nắm giữ, kết quả thì sao?" Phương Sóc Chương nhàn nhạt đánh gãy lời Phương lão thái thái, nói: "Mẫu thân bức đích thê nguyên phối của nhi tử đi, lại bức Lý ma ma từ phủ Thái Tử đến chưởng gia, đắc tội Thái Tử phi, nhi tử ở trước mặt Thái Tử cũng mất hết mặt mũi. Nếu ngài tiếp tục cầm quyền chưởng gia, bảo đảm nhi tử không thể làm chức quan này yên ổn, đều bị ngài làm cho không còn gì."

"Chương Nhi..."

https://thuviensach.vn

"Mẫu thân, ngài yên tĩnh một chút không được sao?" Phương Sóc Chương xoa xoa thái dương: "Ngài cũng là người có tôn tử, ngậm kẹo đùa cháu, bảo dưỡng tuổi thọ không phải tốt lắm sao? Vì cái gì nhất định phải nắm quyền chưởng gia không tha?"

Phương Sóc Chương nói một phen, Phương lão thái thái bên cạnh không có nghe vào trong lỗ tai, duy độc ý tứ Phương Sóc Chương, bà ta nghe lọt.

Nhi tử sẽ không để bà ta chưởng gia!

Sau khi ý thức được sự thật, Phương lão thái thái giống như bóng cao su bị xì hơi, bỗng chốc ủ rũ.

"Mẫu thân hảo hảo ở lại trong phủ, nhàn rỗi thì niệm kinh, cùng người trò chuyện, những chuyện vui vẻ mà các lão thái thái hay nói, ngài đều có thể thử làm giết thời gian. Mọi chuyện đã có Nghệ Đan lo liệu, nhất định sẽ hảo hảo hiếu thuận hầu hạ ngài, bảo quản khiến ngài thỏa đáng. Nhưng nếu ngài lại tiếp tục sửa sang không rõ chuyện, khó xử Nghệ Đan, khiến nàng nan kham, vậy thì chính là ngài đánh thẳng vào mặt nhi tử."

Phương Sóc Chương dứt khoát nói: "Đến lúc đó, cũng đừng nói quái nhi tử, ngài nghĩ về lão gia bảo dưỡng tuổi thọ, đem ngài đưa trở về."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 202: Nhắc Lại

Editor: Bộ Yến Tử

Cuộc sống kế tiếp, mẫu tử Phương gia, bà tức, phu thê, thê thiếp lui tới đánh cờ rất là phấn khích, đáng tiếc Thường Nhuận Chi không có biện pháp bàng quan.

Bất quá, mặc dù nàng muốn ở một bên xem kịch vui, bây giờ cũng không có ham thích đó.

Bởi vì nàng bắt đầu có phản ứng thai nghén.

Sáng sớm mỗi ngày, sau khi nàng thức dậy nhất định lại thấy ghê tởm, nôn mửa vài lần. Khi ba bữa, nàng ăn vào lại phun ra, phun tất cả những gì ăn được.

Thật vất vả dưỡng lên một chút thịt, mập lên chút đỉnh, cứ nhẹ nhàng như vậy, ốm trở lại.

Diêu Hoàng và Ngụy Tử nghĩ vô số biện pháp, cho dù là cho Thường Nhuận Chi ăn mứt chua ê răng, cũng không thể ngăn chặn được phản ứng này của nàng.

Lưu Đồng ở một bên nhìn cũng thấy sốt khô cả ruột, mỗi khi đến thời gian ba bữa, luôn như lâm đại địch.

Thường Nhuận Chi bắt đầu u buồn.

https://thuviensach.vn

Mặc cho ai khi ăn cơm mà nhìn người thân cận, một bộ không yên lòng, lo lắng đòi mạng còn kiệt lực bảo trì biểu cảm trấn định, chỉ sợ sẽ thực không nuốt xuống được.

Thường Nhuận Chi nhìn Lưu Đồng nói: "Chàng đừng để ý, đó cũng là bình thường, dù sao cũng là phản ứng của thiếp hơi lớn, qua một thời gian thì sẽ ổn thôi. Lại nói, thiếp phun, cũng thành quen..."

Cách nói này hoàn toàn không thể khiến Lưu Đồng yên tâm.

Qua vài ngày sau, Thường Nhuận Chi lại nghĩ ra biện pháp, nói muốn cùng Lưu Đồng tách ra ăn cơm.

"Chàng cứ như thế này lộ biểu cảm xử ở trước mặt thiếp, cho dù là thiếp không phun, cũng ăn không vô." Thường Nhuận Chi nghiêm trang nói: "Chàng thấy thiếp phun ra, khẳng định cũng không còn khẩu vị."

Lưu Đồng cảm thấy nàng nói có đạo lý, nhưng sau đó lại quyết đoán cự tuyệt nàng.

"... Vì sao không đồng ý?" Thường Nhuận Chi trừng lớn mắt.

Lưu Đồng nghiêm trang đáp nàng: "Ta nhìn nàng nuốt trôi thức ăn, lòng ta sẽ cao hứng, ăn nhân tiện hương, chỗ nào sẽ không có tham ăn? Ta không ở bên cạnh nàng, không có người nói chuyện với nàng để dời đi lực chú ý của nàng, cũng không có người ăn cơm với nàng, nàng một mình cô đơn, khẳng định càng ăn không vô."

Thường Nhuận Chi cũng cảm thấy Lưu Đồng nói có đạo lý, nghĩ muốn cự tuyệt hắn, lại rối rắm phát hiện hai người bọn họ lại lần nữa nói về nguyên điểm.

Từ sau khi biết nàng có thai, Lưu Đồng trở nên phá lệ bám người, cho dù là Thường Nhuận Chi muốn đứng lên đi lại, bị hắn nhìn thấy, lại là một bộ

https://thuviensach.vn

khẩn trương hề hề, giống như ngay sau đó nàng sắp bị ngã sấp xuống.

Thật thật trở thành lão công tốt Nhị Thập Tứ Hiếu.

Có đôi khi Thường Nhuận Chi nghĩ Lưu Đồng ở bên cạnh quản nhất cử nhất động của nàng, cảm thấy uất ức.

Khi thời tiết bắt đầu nóng bức, cái thai của Thường Nhuận Chi cũng ổn, tin tức nàng mang thai lặng yên truyền ra.

Tự nhiên phủ An Viễn hầu nhất phái hân hoan, lúc này tiểu Hàn thị cùng Nhạc thị, Tiền thị, mang theo một đống lớn lễ, chạy đến phủ Cửu Hoàng Tử.

Cùng đi chung còn có Thường Âu lại nhảy lên cao một tiết.

Thường Nhuận Chi vẫn không dừng nôn nghén, nhìn cả người lại gầy đi một vòng, bất quá ngược lại sắc mặt hoàn hảo.

Nhạc thị lôi kéo tay Thường Nhuận Chi nhưng không nói nhiều, trong mắt chỉ có ý cười vui mừng.

Tiền thị ở một bên vừa cười vừa nói: "Tam cô nương có thai, tiểu điệp yên tâm thôi?"

Nhạc thị nhẹ nhàng gật đầu, hai tay tạo thành chữ thập nói: "Đa tạ lão thiên gia phù hộ."

Tiền thị nói với Thường Nhuận Chi: "Tam cô nương không biết di nương người có bao nhiêu khẩn trương đâu, từ sau khi người thành thân, mỗi ngày đều bái trời bái phật tổ, bồ tát, sớm muộn gì cũng không chậm trễ, cực kỳ thành tâm."

"Di nương vất vả." Thường Nhuận Chi nắm tay Nhạc thị, nhẹ giọng nói: "Sau này di nương không cần vất vả như vậy đâu."

https://thuviensach.vn

"Di nương không vất vả." Nhạc thị cười nói: "Di nương còn phải tiếp tục bái, nói không chừng thành tâm hữu dụng của di nương. Nếu có thể cầu lão thiên gia liên tục bảo hộ Tam cô nương, vậy tốt nhất."

Thường Nhuận Chi lắc đầu nói: "Như vậy rất vất vả."

"Dù sao di nương cũng không có việc gì làm, thời gian nhàn rỗi mỗi ngày rất nhiều." Nhạc thị cười, thân thiết hỏi nàng: "Sau khi có thai, thân thể còn tốt?"

"Rất tốt, gần đây hay nôn nghén nhiều hơn lúc trước." Thường Nhuận Chi mỉm cười trả lời.

Nhạc thị nói: "Nhẫn nhẫn thì tốt rồi, nên ăn nên bổ, còn phải ăn còn phải bổ, vì hài tử hảo."

Thường Nhuận Chi gật đầu.

Tiểu Hàn thị thấy mẫu nữ các nàng nói không sai biệt lắm, đưa ra một vấn đề thực tế.

"Hỉ mạch này của ngươi chẩn ra cũng một nguyệt thôi hả? Thời gian này, Cửu Hoảng Tử nghỉ ngơi ở đâu?"

Thường Nhuận Chi im lặng một lát mới trả lời: "Vẫn nghỉ ở trong phòng con."

"Mỗi ngày đều như vậy?"

"Ừ."

Tiểu Hàn thị nhíu mày, hết nhìn trái lại nhìn phải, thấy hạ nhân trong phòng đều là tâm phúc, không tiếp tục mờ mịt mà hỏi trực tiếp: "Ngươi chuẩn bị để Trông Hạ và Tìm Đông hầu hạ Cửu Hoàng Tử sao?"

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi không dự đoán được lúc này tiểu Hàn thị lại nhắc chuyện xưa, nhất thời lộ vẻ khó xử.

Tiền thị cười giảng hòa nói: "Thái thái thật là, Cửu Hoàng Tử ngưỡng mộ Tam cô nương, chẳng sợ Tam cô nương có thai mấy tháng, hắn nguyện ý tố, không phải chuyện tốt sao? Làm gì hiện tại lại ba ba đẩy hai tiểu nha hoàn ra."

Nhạc thị cũng khẩn trương nhìn tiểu Hàn thị.

Tiểu Hàn thị buồn cười nói: "Xem ngươi nói, giống như ta lại chờ Nhuận Chi an bài nha hoàn thông phòng."

Tiểu Hàn thị thở dài, nhìn Thường Nhuận Chi nói: "Tình cảm vợ chồng các ngươi tốt, đương nhiên là việc tốt. Nhưng có một số việc, nêm làm chuẩn bị, cũng phải chuẩn bị nhanh một chút. Lung lạc được tâm nam nhân là bản lĩnh của ngươi, nhưng không thể quên phòng ngừa chu đáo."

Tiểu Hàn thị vỗ vỗ tay Thường Nhuận Chi: "Phòng hoạn chưa xảy ra là tốt."

Thường Nhuận Chi trầm mặc một lát, ôn nhu nói đùa: "Con đã biết mẫu thân, con sẽ chú ý xem tâm tư của chàng. Nếu như chàng có ý này, con sẽ an bài tốt."

Tiểu Hàn thị gật đầu, im lặng một lát nói: "Ngươi cũng đừng đặt chuyện này trong lòng."

Thường Nhuận Chi cười nói: "Con sẽ không."

Lấy được lời cam đoan của Thường Nhuận Chi, tiểu Hàn thị không cần nhiều lời nữa, ngược lại nói chuyện trong hầu phủ.

https://thuviensach.vn

"... Việc hôn sự của hai đệ đệ ngươi đã định rồi, vậy thì muốn làm thân thích đứng đắn đi lại." Tiểu Hàn thị nói: "Bên phía Hồng Nhi ngược lại hoàn hảo, vốn cũng là quen biết, đi lại cũng không có gì không ổn. Chính là Hộc Nhi... Cùng gia nhân đi lại vẫn luôn cảm thấy có chút xấu hổ."

Đôi nhi tử song sinh của Tiểu Hàn thị đã định ra hôn nhân, thứ tử định nữ nhi lão sư của hắn ở Quốc Tử giam, coi như xuất thân dòng dõi thư hương. Tam tử định ra, là một nhà thương hộ.

Tiểu Hàn thị là người khéo léo như vậy, nhưng khi ở chung với đối phương cũng cảm thấy xấu hổ?

Thường Nhuận Chi kỳ quái nói: "Có chỗ nào không ổn?"

"Mẹ đẻ của Đổng cô nương mất sớm, là kế mẫu nuôi nàng lớn. Kế mẫu của nàng..." Tiểu Hàn thị thở dài nói: "Chờ sau khi Hộc Nhi thành thân, bà ta là nhạc mẫu của Hộc Nhi, cũng là thân gia của ta. Nhưng khi bà ta nói chuyện với ta, vẫn luôn thật sự cung kính, ngược lại khiến ta có chút không biết làm thế nào."

Thường Nhuận Chi cười nói: "Là do bà ta tôn kính ngài."

"Chắc là sợ hãi nhiều hơn." Tiểu Hàn thị nói: "Đổng thái thái xuất thân nông phụ, kiến thức không nhiều. Dòng dõi phu gia kế nữ tương lai đối với bà ta mà nói, thật sự có chút cao, trong lòng bà ta hoảng loạn cũng là chuyện bình thường."

Tiền thị ở một bên cười, nói xen vào: "Đổng thái thái còn từng nói, cao môn nhà giàu việc xấu không ít, bà ta đối với những ngày sau khi Đổng cô nương xuất giá, thập phần lo lắng. Thành nghĩ lời này lại có người truyền đến tai thái thái."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 203: Tướng Quân

Editor: Bộ Yến Tử

Thường Nhuận Chi nhìn về phía tiểu Hàn thị.

Tiểu Hàn thị gật đầu.

"Mẫu thân tính sao?" Thường Nhuận Chi hỏi: "Hôn sự đều đã định ra rồi."

Tiểu Hàn thị gật đầu: "Ta và Đổng cô nương cũng chưa nói được mấy câu, chỉ hy vọng tính tình nàng ta đừng giống như Đổng thái thái là được rồi."

"Mẫu thân cũng nên tin tưởng ánh mắt của Tam đệ mới phải. Người mà Tam đệ tự mình xem trọng, chắc là tốt." Thường Nhuận Chi ôn nhu khuyên nhủ.

"Hi vọng là thế." Tiểu Hàn thị cười nói: "Dù sao sau khi thành thân, sống chung với nhau qua ngày là bọn chúng, ta không nghĩ quan tâm nhiều như vậy."

Tiểu Hàn thị nói đến đó, thì nhìn về phía Tiền thị: "Trong phủ chỉ còn lại mình Tiểu Tứ chưa kết hôn."

Tiền thị che miệng cười: "Thái thái, tuổi của hắn còn nhỏ mà."

"Ta biết, ta chỉ cảm khái một câu vậy thôi." Tiểu Hàn thị than một tiếng, nói: "Chỉ mới chớp mắt, ta cũng là người có tôn tử, thời gian trôi qua thật là

https://thuviensach.vn

nhanh..."

Tiểu Hàn thị khơi chuyện, Nhạc thị và Tiền thị cùng bà ta nhớ tới chuyện khi còn trẻ, thường thường cười thành một đoàn.

Thường Nhuận Chi ở một bên nghe, đương nói đến chuyện lúc ấy sinh Thường Âu, Thường Nhuận Chi nhớ tới, nói: "Tiểu Tứ không phải cũng tới rồi sao? Người đâu?"

"Vừa mới vào phủ hắn nói thấy cái luyện công phu, ba ba đi lên cùng nhân gia."

Tiểu Hàn thị nói chuyện này, vừa bực mình vừa buồn cười: "Da mặt ngày càng dày."

Nhắc tới nhi tử của mình, Tiền thị không khỏi thở dài, tố khổ với Thường Nhuận Chi.

"Tam cô nương không biết, Tứ gia bây giờ càng khó quản giáo." Tiền thị buồn bực nói: "Hắn một lòng muốn luyện võ, nói sau này muốn làm Đại Tướng quân, đi Yến Bắc quan đánh nhau, để người Tiên Ti biết năng lực của Đại Ngụy, không dám khi dễ dân chúng Đại Ngụy."

Thường Nhuận Chi nâng mi: "Hắn thực nói như thế?"

"Đúng vậy." Tiền thị thở dài: "Lúc này hắn cũng học được tinh ngoan, để hắn đi đọc sách, hắn hàng ngày chỉ đọc binh thư, nghiên cứu học vấn viết văn vẻ khác... Hắn hiện tại căn bản không học."

Tiểu Hàn thị cũng nói: "Tiểu tử này, cũng không biết học chỗ nào, tính tình càng du, cả ngày cợt nhả... Muốn ta nói, hắn thực muốn đi quân doanh, vậy xác định vững chắc là binh lính càn quấy, chỗ nào có nửa điểm bộ dạng thiếu gia hầu phủ."

https://thuviensach.vn

"Nói cũng nói, mắng cũng mắng, hiện tại hắn cũng không phải tiểu hài nhi, cũng không tốt tùy ý đánh chửi... Nhưng hàng ngày hắn nhận chuẩn này nói, lời ta và thái thái nói, lúc hắn nghe chỉ gật đầu đáp ứng, vừa xoay người thì quên sạch..." Tiền thị nhìn Thường Nhuận Chi tố: "Hôm nay dẫn hắn đến, cũng là muốn Tam cô nương khuyên nhủ hắn. Hắn luôn nghe lời Tam cô nương."

Để Thường Nhuận Chi khuyên Thường Âu, chuyện như vậy không phải nàng chưa làm qua.

Nhưng mà Thường Nhuận Chi cũng không biết bây giờ Thường Âu là cố tình gây sự.

Nàng trầm ngâm không lên tiếng, Tiền thị có chút sốt ruột: "Tam cô nương, có gì không ổn sao?"

"Này..." Thường Nhuận Chi chần chờ nói: "Ý của thái thái và Tiền di nương là, nhất định không cho Tiểu Tứ tòng quân sao?"

Tiền thị gật đầu, tiểu Hàn thị lại lắc đầu: "Phụ thân ngươi biết ý tứ của Tiểu Tứ, ngược lại nói hắn có tiền đồ, không ngăn cản. Chính là Tiền di nương ngươi, luôn lo lắng Tiểu Tứ."

Thường Nhuận Chi liền hiểu rõ, kỳ thực vấn đề mấu chốt, vẫn ở trên người Tiền thị.

"Tam cô nương giúp di nương khuyên nhủ Tứ gia đi?" Tiền thị nói.

Thường Nhuận Chi cười cười, nói: "Quả thật mà nói, ta cảm thấy Tiểu Tứ tuy tuổi còn nhỏ nhưng có chí hướng và khát vọng như vậy, đúng là rất tốt. Nếu như Tiền di nương cứ quản thúc hắn, không xem trọng hắn, chỉ sợ đối với Tiểu Tứ mà nói đó chẳng phải chuyện tốt gì. Hắn còn nhỏ, nên hiểu cách đặt tin tưởng cho hắn, hắn mới có tự tin, tài năng nội tâm cường đại."

https://thuviensach.vn

Tiền thị nghe hiểu rõ ý tứ Thường Nhuận Chi, biết nàng không nghĩ sẽ giúp bà ta khuyên Thường Âu, cảm thấy vô lực.

"Những chuyện như đánh nhau... Rất nguy hiểm." Tiền thị nhịn không được nói: "Tính tình Tứ gia, nếu quả thực để hắn tòng quân, vạn nhất có thế nào, thì..."

Thường Nhuận Chi chẳng phải rất muốn khuyên Tiền thị, từ lúc nàng và Tiền thị lui tới có thể thấy, Tiền thị là mẫu thân thập phần bảo thủ, đối với nhi tử cũng có ham muốn khống chế.

Dù sao đối với bà ta mà nói, tương lai phải dựa vào Thường Âu dưỡng lão. Thường Âu căn bản chính là chỗ dựa vững chắc cho bà ta.

Sao bà ta có thể nguyện ý để Thường Âu đối mặt chút ít phiêu lưu?

Nhưng nam nhi chí tại bốn phương, muốn trói chặt hắn ta, dễ dàng sao?

Sâu trong nội tâm Thường Nhuận Chi cảm thấy Thường Âu muốn đi xông pha, cứ để hắn ta xông pha. Quan niện này, là trực tiếp xung đột với Tiền thị.

Sao nàng có thể dựa theo ý nghĩ của Tiền thị, đi khuyên can Thường Âu?

Thường Nhuận Chi suy nghĩ một lát, ôn nhu nói: "Tiền di nương đừng nóng vội, Tiểu Tứ không phải còn êm đẹp ở bên người ngài sao? Ta nói thật với ngài, hắn muốn học võ sau này đi đánh giặc, ta cảm thấy không thể lay chuyển được hắn, bây giờ còn phải mời một sư phụ dạy hắn luyện võ cho tốt. Nếu ngày nào đó thực sự cản không được, tốt xấu gì hắn cũng có bản sự bảo hộ chính mình. Còn nếu như hiện tại hắn đối với chuyện rèn luyện thân thể cũng không chịu được, tâm tư muốn tòng quân đánh nhau, chính hắn cũng sẽ buông tha."

Tiền thị nghe vậy nhãn tình sáng lên.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi nói tiếp: "Nhưng nếu hắn trải qua được, vậy thì Tiền di nương..."

Tiền thị chần chờ nói: "Ta còn có thể ngăn cản hắn sao?"

"Ừ... Chuyện này ta cũng không biết nên nói sao, Tiền di nương cứ viết một phong thư hỏi ý kiến Nhị tỷ tỷ. Nhị tỷ tỷ xuất thân là nữ quan, nói vậy kiến thức bất phàm, cho di nương ngài một đề nghị tất nhiên cũng có đạo lý của nàng." Thường Nhuận Chi cười nói, lại đá quả bóng cao su này sang Thường Thấm Chi.

Bây giờ Thường Thấm Chi đang ở Hàng Châu, mặc dù Thường Nhuận Chi không có gặp qua mặt của nàng ta, nhưng dựa theo ấn tượng trong trí nhớ phỏng đoán, nói vậy Thường Thấm Chi đối với Thường Âu cũng phải duy trì thái độ.

Tiền thị rầu rĩ gật đầu.

Nói hơi nhiều, Thường Nhuận Chi có chút mệt mỏi, nhịn không được ngáp một cái.

Nhạc thị mắt sắc, sau khi nhìn thấy vội vàng thân thiết hỏi: "Mệt sao?"

Tiểu Hàn thị tiếp lời: "Vậy ngươi nghỉ ngơi đi. Ngọc Kỳ, cho người đi gọi Tứ gia đến đây, cáo từ cùng Tam tỷ tỷ hắn."

Ngọc Kỳ vội vã đáp ứng sau đó đi tìm người, Thường Nhuận Chi có chút không nỡ: "Hiện tại muốn đi sao?"

"Thân thể này của ngươi, vẫn nên chú ý nhiều một chút mới tốt cho mình." Tiểu Hàn thị nói: "Ta rảnh rỗi sẽ cùng di nương ngươi đến thăm ngươi."

https://thuviensach.vn

Nhạc thị vội gật đầu, cao hứng nói: "Tam cô nương đừng lo hầu phủ, chỉ cần để ý hảo hảo dưỡng thai."

Một thoáng thời gian, Thường Âu tới.

Trán hắn chảy đầy mồ hôi, nhìn thấy Thường Nhuận Chi thì sang sảng cười rộ lên, thanh âm vang dội hô: "Tam tỷ tỷ!"

Thường Nhuận Chi cười cao thấp đánh giá hắn một phen, nhìn hắn vẫy tay, nói: "Ừ, Tiểu Tứ lại cao lên rồi."

Thường Âu cười hắc hắc không ngừng, nói: "Chờ tiểu ngoại sanh xuất thế, khẳng định đệ đã rất cao lớn, đến lúc đó đệ dạy nó đứng tấn luyện võ, khoái ý ân cừu, tiêu sái giang hồ..."

"Tứ gia mau ngậm miệng!" Tiền thị nhanh chóng đưa tay che miệng hắn lại: "Miệng không có chừng mực."

Thường Nhuận Chi cười nói: "Tiểu Tứ muốn làm hiệp sĩ à?"

"Không, đệ muốn làm Tướng quân, Đại —— Tướng quân!"

Thường Âu phá lệ nhấn mạnh từ "Đại".

Thường Nhuận Chi nhìn hắn ta dựng thẳng ngón tay cái: "Tiểu Tứ thực có chí hướng, Tam tỷ tỷ xem trọng đệ."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 204: Đính Hôn

Editor: Bộ Yến Tử

Có thể nhận được cổ vũ của Thường Nhuận Chi, đối với Thường Âu mà nói thập phần trọng yếu.

Thường Nhuận Chi cơ hồ có thể thấy ánh mắt hắn ta sáng lên.

"Tam tỷ tỷ cảm thấy đệ có thể trở thành Đại Tướng quân sao?" Thường Âu khẩn trương hỏi.

Thường Nhuận Chi ra vẻ khổ tư một phen nói: "Quá khứ tương lai, người có thể thành đại sự, chẳng những phải có vận khí còn phải có thực lực mới được. Hiện tại... Đệ muốn làm Đại Tướng quân không thể nghi ngờ là người si nói mộng, nhưng nếu đệ có thể lịch lãm vài năm, nói không chừng thật sự có thể trở thành Đại Tướng quân."

Thường Âu vui rạo rực, thình lình lại nghe Thường Nhuận Chi nói: "Bất quá, làm Tướng quân không thể chỉ biết vác đao thương xông về phía trước, người làm tướng, còn phải biết bày mưu nghĩ kế, quyết thắng ngoài ngàn dặm. Cho nên, Tiểu Tứ cần phải văn ôn võ luyện, văn thao võ lược mới chân chính là Đại Tướng quân, lúc đó không dọa hỏng uy danh hầu phủ chúng ta."

Nghe Thường Nhuận Chi nói, Thường Âu chỉ cảm thấy ngực nhiệt huyết sôi trào, lớn tiếng đáp: "Dạ!"

Thanh âm quá lớn, dọa tiểu Hàn thị nhảy dựng.

https://thuviensach.vn

"Ngươi đứa nhỏ này..." Tiểu Hàn thị vừa bực mình vừa buồn cười: "Nói mạnh miệng thì làm được gì, chờ ngươi qua được cửa của sư phụ dạy võ rèn luyện gân cốt, mới nói tới chuyện thề son sắt!"

Thường Âu nhất thời kinh hỉ nói: "Thái thái đồng ý con tập võ hả?"

Tiểu Hàn thị phụng phịu nói: "Bất quá nếu không học văn, những cái khác không cần bàn nữa."

Thường Âu buồn rầu một lát, vẫn chém đinh chặt sắt nói: "Con nhất định có thể qua cửa!"

Xoay người, hắn ta vươn tay ôm lấy Thường Nhuận Chi nói: "Tam tỷ tỷ, tỷ thật đúng là phúc tinh của đệ."

"Đừng kề bên Tam tỷ tỷ ngươi!" Tiền thị vội hô lên: "Để ý đụng phải nàng!"

"Không có chuyện gì."

Thường Nhuận Chi vỗ vỗ đầu Thường Âu, nhìn hắn ta nghiêm cẩn nói: "Đã là chuyện đệ hạ quyết tâm làm, vậy thì nhất định đệ phải kiên trì. Tỷ chờ xem ngày Tiểu Tứ thành công."

Thường Âu đĩnh ngực, trịnh trọng nói: "Tam tỷ tỷ chờ coi đi, đệ nhất định sẽ trở thành Đại Tướng quân!"

Mặt Tiền thị mang ưu sắc, muốn nói cái gì, nhưng giật giật môi vẫn không có mở miệng.

Kế phủ An Viễn hầu tới cửa sau, Thường Nhuận Chi lại lục tục thu được hạ lễ các phủ đưa tới.

Phủ Thái Tử đưa hạ lễ, Thường Nhuận Chi cố ý xem xem.

https://thuviensach.vn

Lần này thì trung quy trung củ, nói vậy Mạc nhũ nhân không có nghĩ ra cái mới? Thiêu thân.

Sành ăn ngủ ngon, hơn nữa tâm tình tốt, vốn cơ thể Thường Nhuận Chi do nôn nghén mà gầy yếu, lại mập lên một chút.

Tâm tình tốt, tự nhiên cũng có tin tức tốt.

Chuyện mà Lưu Đồng căn dặn Hoa Trạch đi làm, Hoa Trạch đã làm xong.

Ngày thứ hai báo cáo kết quả công tác, hắn ta mặc một bộ đồ mới, trịnh trọng đến trước mặt Thường Nhuận Chi, cầu cưới Ngụy Tử.

Ngụy Tử xấu hổ đỏ mặt, dậm chân trốn ra ngoài.

Thường Nhuận Chi buồn cười lắc đầu, nhìn Hoa Trạch nói: "Mặc dù nàng ta trốn ra ngoài, nhưng ta biết, nàng ta rất vui vẻ. Các ngươi đã định chủ ý, hỉ sự này đương nhiên ta sẽ không phản đối. Ngươi chuẩn bị sính lễ, tới nhà Ngụy Tử cầu hôn đi."

Hoa Trạch hành đại lễ cho Thường Nhuận Chi, biểu hiện trên mặt thật sự lạnh nhạt.

Huynh đệ bọn họ đi theo Lưu Đồng làm việc, khi ở ngoài làm việc có thói quen là một khuôn mặt lạnh, ngược lại làm cho người ta không nhìn ra suy nghĩ trong lòng hắn ta.

Bất quá mắt Thường Nhuận Chi vẫn rất sắc, khóe mắt Hoa Trạch hơi mềm ra.

Hai nha hoàn tâm phúc bên người, bây giờ mắt nhìn một người sắp đi.

Sau khi Hoa Trạch rời khỏi, Thường Nhuận Chi cười hỏi Diêu Hoàng: "Người đã đi rồi, Ngụy Tử còn chưa trở lại à?""Phỏng chừng trốn trong

https://thuviensach.vn

phòng mình tiếp tục mặt đỏ." Diêu Hoàng cũng cười nói: "Miệng nàng ta không nói, kỳ thực trong lòng nô tì biết, nàng ta liên tục ngóng trông hôm nay."

"Hận gả cho." Thường Nhuận Chi che miệng, nở nụ cười, nửa ngày sau lại thở dài: "Chờ gả nàng ta, bên người ta chỉ còn mình ngươi."

"Cô nương không cần thương cảm, mặc dù Ngụy Tử xuất giá, vẫn có thể trở về bên người cô nương làm việc mà."

"Nói là nói vậy, bất quá, khi đó nàng ta không thể làm nha hoàn bên người ta..."

Thường Nhuận Chi cảm thán cười: "Có chút luyến tiếc."

Diêu Hoàng cười trấn an Thường Nhuận Chi: "Sau khi cô nương có thai, Ngụy Tử có nói với nô tì, phải chờ cô nương sinh hài tử, mới có thể an tâm xuất giá. Nói vậy một năm rưỡi này, nàng ta còn có thể ở lại bên cạnh cô nương."

Thường Nhuận Chi kinh ngạc giương mắt.

"Nha đầu kia, còn biết nghĩ nhiều như vậy." Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ lắc đầu: "Hoa Trạch sợ là chờ không kịp. Bằng không hắn ta cũng sẽ không thể ngày thứ hai đã tới bàn giao chuyện rồi đến trước mặt ta cầu cưới Ngụy Tử."

Diêu Hoàng cười nói: "Đây là tâm ý của Ngụy Tử, cô nương tùy nàng ta đi."

Thường Nhuận Chi nhàn nhạt cười, trong lòng cũng rất là uất ức.

Qua được hai ngày, bên kia cha nương Ngụy Tử gõ định hôn sự với Hoa Trạch, định ngày thành thân trước đại niên.

https://thuviensach.vn

Cha nương Ngụy Tử đến trước mặt Thường Nhuận Chi khấu tạ, nương Ngụy Tử nói: "Nha đầu Ngụy Tử nói, phải đợi Tam cô nương sinh hạ tiểu công tử mới bằng lòng lập gia đình, lão nô cộng lại, lúc ấy ngày lành nhiều, cũng không bắt một ngày kia, định trước đại niên là vừa vặn."

Cha nương người ta đều định như vậy, tự nhiên Thường Nhuận Chi không nói gì, chỉ cười: "Vậy còn thời gian nửa năm cho Ngụy Tử chuẩn bị gả, có thể chuẩn bị thật đầy đủ."

"Dạ, lão nô cũng thấy thế." Nương Ngụy Tử mặt mày hồng hào, ý mừng trên mặt thập phần rõ ràng.

Hôn dự của đại nha hoàn đã định ra rồi, đám hạ nhân đoán, nói vậy chủ mẫu muốn châm chước cho người bổ khuyết vị trí này.

Đám nha hoàn hầu hạ trong chủ viện đều có chút ý động.

Chủ tử tốt, đãi ngộ đại nha hoàn lại không tệ, ai không muốn tiến thêm một bước?

Người làm nô bộc, cũng có theo đuổi.

Cho nên chờ sau khi tin tức Ngụy Tử định ra việc hôn nhân truyền ra, đám nha hoàn bắt đầu hướng Diêu Hoàng và Ngụy Tử hỏi thăm.

Ngụy Tử mặc kệ chuyện này, trừ bỏ mỗi ngày hầu hạ, cùng Thường Nhuận Chi nói chuyện bên ngoài, thì lại vui tươi hớn hở thêu giá y cho mình.

Chỗ Diêu Hoàng liền náo nhiệt lên.

Vị hôn phu của Diêu Hoàng, chuyện hắn ta còn phải thủ hiếu kỳ hai năm đại gia đều biết, trong hai năm này, khẳng định Diêu Hoàng là đệ nhất nhân

https://thuviensach.vn

bên cạnh chủ mẫu. Vậy thì người thứ hai, Diêu Hoàng ở trước mặt chủ mẫu cũng có quyền lên tiếng.

Tuy rằng biết Trông Hạ và Tìm Đông là của hồi môn tới, hai người này cũng phải qua sự dạy dỗ của hai vị đại nha hoàn, nhưng đám nha hoàn khác cũng không nhận là mình kém hơn các nàng.

Thật sự thì tính tình Trông Hạ và Tìm Đông ngượng ngùng, bản thân khuyết thiếu khí phách đại nha hoàn.

Diêu Hoàng đối việc chỉ ra người thay thế, nàng ta sau biết sau thấy, trong khoảng thời gian này mới bừng tỉnh đại ngộ dụng ý đám nha hoàn phía sau tác động.

Nàng ta cười đến trước mặt Thường Nhuận Chi nói chuyện này: "Cô nương vẫn nên nhanh chóng định người đi, bằng không tâm đại gia đều ngứa ngáy, ngày thường chậm trễ làm việc sẽ không tốt."

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ nói: "Ta cũng không quen những người khác ở bên cạnh hầu hạ, lại nói bên người ta cũng không có nhiều chuyện. Mặc dù Ngụy Tử xuất giá, có ngươi ở đây vậy là đủ rồi."

Diêu Hoàng dừng một lúc, chần chờ nói: "Cô nương không nghĩ thêm người sao?"

Thường Nhuận Chi gật đầu, dừng một lát lại thở dài: "Quên đi, trách nhiệm trên người Ngụy Tử cũng không nhiều, chờ sau khi nàng ta xuất giá lại đến bên cạnh ta, đó là tiểu tức phụ quản sự, ngược lại cũng không tốt nếu để nàng ta xử lý chuyện vụn vặt."

Thường Nhuận Chi nhìn Diêu Hoàng: "Ngươi xem xét cẩn thận ai thích hợp thì định đi. Trước dẫn theo bên cạnh, nhìn xem người như thế nào."

Diêu Hoàng gật đầu xác nhận.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt
www.dtv-ebook.com

Chương 205: Gánh Hát

Editor: Bộ Yến Tử

Thường Nhuận Chi giao chuyện này cho Diêu Hoàng định đoạt, không thể nghi ngờ là hoàn toàn tín nhiệm Diêu Hoàng.

Diêu Hoàng cảm động trong lòng, khi chọn người lại càng thêm cẩn thận.

Ngược lại, Thường Nhuận Chi cũng mặc kệ Diêu Hoàng làm sao chọn người, gần đây tâm tình của nàng đều đặt lên việc tổ chức gánh hát.

Hoa Trạch làm xong chuyện này, làm được không tệ, tìm người Tây Vực chịu ký khế và sỡ hữu hơn năm mươi người.

Những người này mỗi người đều có tài nghệ có bản sự —— đương nhiên, nếu như bản sự gì cũng không có, Hoa Trạch cũng sẽ không đưa bọn họ lung lạc đến trên danh sách gánh hát.

Thời gian Lưu Đồng rảnh rỗi, thì gọi những người có liên can đến gánh hát tới phủ Hoàng Tử, sau khi hỏi tình huống thời gian gần đây, trước định ra bầu gánh hát và ba quản sự gánh hát, phân biệt chưởng quản nhân viên điều phối chấm công, bảo dưỡng trang phục và trang sức, cùng với tuyên truyền diễn xuất với bên ngoài. Đương nhiên, những cái này đều từ đề nghị của Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi ngồi bên cạnh Lưu Đồng, tò mò nhìn người Tây Vực.

https://thuviensach.vn

Nhìn như vậy, Lưu Đồng và bọn họ ngược lại càng giống như người một nhà, khuôn mặt của nàng trong đó có vẻ bình thường rất nhiều.

Ánh mắt phổ biến của người Tây Vực là thâm thúy, rất có lực hấp dẫn.

Đương nhiên, tướng mạo bọn họ cũng phân cao thấp.

Giữa những người này, tướng mạo tốt nhất cũng có sáu bảy người, một mình đứng ở một bên, ngồi yên tò mò đánh giá bốn phía.

Lưu Đồng căn dặn xong công việc, thấy Thường Nhuận Chi nhìn mấy người lớn lên đẹp mắt, ho nhẹ, thấp giọng nói: "Nhìn người xinh đẹp, ánh mắt đều thẳng."

Quan niệm nhất quán của Lưu Đồng, diện mạo người Tây Vực đối với người Đại Ngụy kỳ thực chẳng phải vui mừng như vậy, có người cấp tiến, còn cho rằng người Tây Vực là dị tộc, yêu quái, khác loại, nói trong ánh mắt bọn họ cất giấu quỷ.

Mặc dù nếp sống Đại Ngụy phóng khoáng, đến cùng có một chút tự nhận là nhân sĩ bảo thủ chính thống, mâu thuẫn với dân chúng các quốc gia Tây Vực.

Lưu Đồng chứng kiến các nữ tử thế gia quyền quý đối với người Tây Vực không có ấn tượng tốt, nhìn bọn họ giống như nhìn trò vui thú vị.

Thường Nhuận Chi lại thuộc về giữa sự "Khác loại" này.

Nàng hiểu được và thưởng thức nét đẹp người Tây Vực.

Trước kia cảm xúc Lưu Đồng với chuyện này không sâu, chỉ cảm thấy Thường Nhuận Chi lui tới cùng hắn, chưa bao giờ có nửa phần không vui vì tướng mạo và huyết thống của hắn, cho nên tích lũy không ít hảo cảm với nàng.

https://thuviensach.vn

Cho đến bây giờ, hai người thành phu thê thân mật nhất, dần dần Lưu Đồng mới phát hiện, thực ra Thường Nhuận Chi cũng sẽ nhận định đẹp xấu trong lòng mình.

Chính là tiêu chuẩn của nàng, cùng với nữ tử thế gia quyền quý mà hắn gặp có chút bất đồng thôi.

Ở trong mắt nàng, hắn góc cạnh rõ ràng, hình dáng tướng mạo thâm thúy, là nàng thích nhất.

Dĩ vãng Lưu Đồng ngầm đắc chí chuyện này, hôm nay khó tránh khỏi có chút ghen tuông.

Sao Thường Nhuận Chi lại nghe không hiểu chứ?

Nàng thu hồi tầm mắt, giữ chặt tay Lưu Đồng, đồng dạng thấp giọng nói: "Là rất xinh đẹp, bất quá chàng cũng không kém, theo thiếp thấy thì chàng vẫn là người đẹp nhất."

Lưu Đồng cười nhẹ.

Thường Nhuận Chi hỏi hắn: "Mấy người này, là muốn lên thượng hí sao?"

Lưu Đồng vuốt cằm, nói: "Người trong gánh hát không nhiều lắm, trên tay ta đang cầm mấy kịch bản tương đối có tiếng, hiện tại đã cho bọn họ bắt đầu tập luyện."

Dừng một chút, Lưu Đồng nói: "Chính là, hiệu quả không được tốt cho lắm."

Người Tây Vực hát hí cho dân chúng Trung Nguyên... Thường Nhuận Chi ngẫm lại, chỉ cảm thấy có điểm tương phản.

https://thuviensach.vn

Người cũng gặp qua, những gì nên dặn cũng đã dặn, hôm nay vốn cho bọn họ đến cho Thường Nhuận Chi nhìn xem. Lưu Đồng để bầu gánh đốc xúc người trong gánh hát dàn dựng kịch, xong thì cho bọn họ trở về.

"Lời hí, nhìn chằm chằm một cái là xếp đến nơi." Sau khi người đi, Thường Nhuận Chi nói với Lưu Đồng: "Đã là cho dân chúng xem, vậy thì không cần bắt ở hình thức. Nếu có điểm mới thì rất tốt. Dù sao, dân chúng rất ít nhìn đến người Tây Vực biểu diễn ca múa."

Lưu Đồng vuốt cằm, Thường Nhuận Chi tiếp tục nói: "Nghệ thuật có rất nhiều hình thức biểu hiện, nếu có thể tìm được người có thể, xếp một ít tiểu phẩm tướng thanh đoạn tử, thậm chí có ảo thuật, đều có thể hí."

Lời này khiến Lưu Đồng nghe có chút hồ đồ, bất quá nói lên "Người có thể ", ngược lại làm Lưu Đồng có chút hưng phấn nói: "Diêu Trừng Tây sắp về kinh, hắn ta ý đồ xấu rất nhiều, đến lúc đó để hắn ta tham tường, ra chủ ý."

Thường Nhuận Chi nghi hoặc hỏi: "Diêu Trừng Tây là ai?"

"Là một vị bằng hữu của ta." Lưu Đồng nói: "Đúng rồi, nàng yêu thích xem tạp thư, không biết có xem qua một quyển sách tên là《 Diêu tử kinh dật sự 》hay không? Đó là do hắn ta viết."

Thường Nhuận Chi kinh ngạc hơi ngồi thẳng thân thể.

"《 Diêu tử kinh dật sự 》sao? Thiếp có xem qua!" Thường Nhuận Chi nói: "Hắn ta dĩ nhiên là người viết sách?"

"À, không tính phải." Lưu Đồng nói: "Viết sách là khi hắn ta có thời gian rảnh, viết du ký và cảm thụ. Sau đó thư thương muốn hắn ta tiếp tục viết tập thư, nhưng hắn ta ngại phiền toái, nói muốn ra ngoài dạo chơi, liền biến mất bóng dáng, thư thương cũng không tìm ra."

https://thuviensach.vn

Nói tới vị bằng hữu này, ánh mắt Lưu Đồng cũng cong lên: "Khó được hắn ta còn nhớ rõ gửi thư về cho ta."

Thường Nhuận Chi cười nói: "Hắn ta như vậy còn muốn chạy đi, sống rất tiêu sái. Hắn ta là hiệp sĩ sao?"

"Hiệp sĩ chưa nói tới, hắn ta lại tự xưng mình là『Tán người』." Lưu Đồng cười nói: "Danh hào của hắn là『Tử kinh tán người』."

"Nghe qua, bằng hữu này của chàng đúng là người tiêu sái."

Thường Nhuận Chi vuốt cằm, hỏi Lưu Đồng: "Hắn nói khi nào thì có thể đến kinh? Đến lúc đó chàng muốn mời hắn ta đến phủ làm khách sao?"

"Ừa." Lưu Đồng vuốt cằm nói: "Khi ta thành thân hắn ta không có ở đây, luôn muốn cho nàng dẫn kiến một chút. Nhưng mà khi nào thì hắn ta đến kinh, không thể nói trước được. Hắn ta thật sự tùy tính, trên đường về cố gắng tìm chuyện tình hứng thú, bước chân bất động cũng có thể lắm."

Khi Lưu Đồng nói tới Diêu Trừng Tây, trong giọng nói có mịt mờ hâm mộ.

Thường Nhuận Chi cười cười, đưa tay kéo tay hắn qua, nói: "Sau này chúng ta nhàn, cũng có thể đi chung quanh nhìn một chút. Kinh thành tuy tốt, nhưng đợi lâu sẽ thấy chán ngấy."

Ánh mắt Lưu Đồng cong cong, gật đầu nói: "Được, nàng muốn đi chỗ nào, ta đi cùng nàng."

Thường Nhuận Chi tới gần trong lòng hắn, ôn nhu xác nhận.

Những ngày dưỡng thai ngược lại cũng không phải không có tán gẫu, trừ bỏ Thường Mộc Chi thường đến xem nàng, vài vị Hoàng Tử phi cũng ước hẹn cùng nhau tới phủ Cửu Hoàng Tử, bồi nàng nói chuyện nửa buổi chiều.

https://thuviensach.vn

Mặt khác, Sầm Vương phi và Chúc Vương phi cũng tới một lần.

Đương nhiên, hai người các nàng không phải đi chung đến.

Chúc Vương phi làm người lạnh tanh, giọng điệu nói chuyện cùng Thường Nhuận Chi cũng nhạt nhẽo, nhưng quan tâm trong lời nói, Thường Nhuận Chi nghe được.

"Lúc ấy trăm ngày của Thế Tử ngươi đã biết mình có thai rồi?" Chúc Vương phi nói: "Thiên ngươi còn có thể ổn được."

Thường Nhuận Chi ngượng ngùng cười cười: "Trăm ngày của Thế tử, không thể không đi."

"Không tới thì thế nào? Thoái thác là bị bệnh, chẳng lẽ Thái Tử và Thái Tử phi có thể trách cứ ngươi à?" Chúc Vương phi thở dài, nói: "Đã có thai, sau này cũng đừng ra phủ, hảo hảo sinh hạ hài tử."

Thường Nhuận Chi thụ giáo.

Chúc Vương phi trầm mặc một lát, nói: "Mạc nữ quan bị ngươi đuổi ra khỏi phủ, Chúc Vương tính toán nạp nàng ta vào phủ."

Thường Nhuận Chi kinh ngạc nhìn Chúc Vương phi.

Biểu cảm Chúc Vương phi thật bình tĩnh: "Nạp thị thiếp mà thôi, cũng không cần kinh lễ gì. Chúc Vương cho người nhìn ngày, sau mấy ngày nay, muốn nâng tiến người vào phủ Chúc Vương."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 206: Vương Phi

Editor: Bộ Yến Tử

Từ trước đến giờ Thường Nhuận Chi chưa tiếp xúc với Chúc Vương phi, chỉ biết nàng ta làm người lạnh lùng, với Chúc Vương cũng lạnh lùng.

Từ một tú nữ dân gian, đến khi đường đường trở thành Vương phi, cũng giống như gà bay lên cành biến thành phượng hoàng.

Đổi lại là người khác, có lẽ sẽ theo nịnh nọt Chúc Vương còn không kịp.

Bộ dạng trời sinh của Chúc Vương phi, từ đầu tới cuối đều nhạt nhẽo quạnh quẽ.

Rất nhiều người đều nói nàng ta ra vẻ thanh cao, cố làm ra vẻ, lúc trước Thường Nhuận Chi cũng ẩn ẩn nhận định trong lòng, có lẽ vì liên quan tới xuất thân của nàng ta, cho nên bản thân có cảm giác tự ti phức tạp, nên dùng sự lạnh lùng che giấu.

Mà khi Chúc Vương phi bình tĩnh nói, Chúc Vương muốn nạp Mạc nữ quan làm thị thiếp, Thường Nhuận Chi lại ẩn ẩn dao động.

Từ vẻ mặt Chúc Vương phi, nàng nhìn không ra nửa điểm phẫn nộ, thương tâm.

Phảng phất chuyện nàng ta mới nói, bất quá là trần thuật lại một chuyện không liên quan tới nàng ta.

https://thuviensach.vn

Nhưng trên thực tế, trong chuyện này người du quan chân chính, là nàng ta...

Khóe miệng Thường Nhuận Chi giật giật.

Nên an ủi nàng ta sao? Giống như Chúc Vương phi cũng không khó quá, cho nên cũng không cần nàng an ủi.

Vậy thì nàng nên làm cái gì đây?

Luôn luôn tự nhận là coi như có thể nói, Thường Nhuận Chi lâm vào hoàn cảnh xấu hổ.

Thấy nàng muốn mở miệng lại không thể mở miệng, Chúc Vương phi chỉ nhẹ nhàng cười.

Lần đầu Thường Nhuận Chi thấy Chúc Vương phi cười, cuối cùng hiểu rõ vì sao Chúc Vương vừa gặp đã thương nàng ta, không phải khanh không cưới.

Nhiếp phách nhân tâm... Chúc Vương phi tươi cười, thật sự rất ấm rất mê người.

"Ngươi đang lo lắng, ta sẽ giận chó đánh mèo đến ngươi sao?" Chúc Vương phi hỏi Thường Nhuận Chi: "Dù sao, nếu không phải ngươi đuổi cô ta ra khỏi phủ Hoàng Tử, cô ta sẽ không có cơ hội, khiến Chúc Vương nạp cô ta."

Thường Nhuận Chi sửng sốt.

Quả thật vừa rồi nàng cũng không ý thức đến vấn đề này.

Hiện tại Chúc Vương phi nói, ngược lại làm nàng bắt đầu thấy không yên.

https://thuviensach.vn

Chúc Vương phi lại mỉm cười.

"Không cần lo lắng, bất quá là một tiểu sửu nhảy nhót, chỉ bằng cô ta cũng vén không nổi sóng gió gì." Chúc Vương phi nói: "Hôm nay ta đến, một là nhìn ngươi một cái, thứ hai, là muốn nói cho ngươi tin tức này. Ngươi đuổi cô ta ra phủ, cô ta hơn phân nửa sẽ có địch ý với ngươi, bảo không được sẽ khuyến khích Chúc Vương khó xử Cửu Hoàng Tử. Ngươi lại chuyển cáo Cửu Hoàng Tử, bảo hắn không cần để ý tới Chúc Vương."

Thường Nhuận Chi gật đầu, chỉ cảm thấy đầu có chút choáng.

Chúc Vương phi cố ý đến đây, là vì để nàng chuyển cáo A Đồng bảo chàng đề phòng Chúc Vương?

Logic này... Có chút rối loạn.

Xem biểu cảm của Chúc Vương phi, nàng một chút cũng không biết vấn đề ở giữa này nha.

"Tốt lắm, ta cũng không thể ở lâu, ngươi hảo hảo dưỡng thai đi." Chúc Vương phi đứng lên, chần chờ một lát, vẫn nói với Thường Nhuận Chi: "Ngươi và Sầm Vương phi, không cần đi lại thân cận quá. Cô ta làm người, không tốt."

Chúc Vương phi không nói nhiều, gật đầu với Thường Nhuận Chi rồi cáo từ.

Thường Nhuận Chi lại thấy cái hiểu cái không.

Chúc Vương phi và Sầm Vương phi không vừa mắt nhau, không cần phải đến trước mặt nàng nhãn dược Sầm Vương phi chứ?

Có thể thấy Chúc Vương phi không phải người như thế.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi buồn rầu nghĩ, Chúc Vương phi đến đây một chuyến, thật đúng là khiến tâm nàng ngứa ngáy lợi hại.

Không quá hai ngày, Sầm Vương phi cũng đăng môn.

Trước khi chưa gả cho Sầm Vương, Sầm Vương phi là Quận chúa, chú ý mọi thứ ăn mặc ngủ nghỉ.

Nàng ta đến phủ Cửu Hoàng Tử, trước tiên chính là oán giận phủ Cửu Hoàng Tử cũ nát, nhỏ hẹp.

"Tòa nhà nhỏ như thế này, ngươi cũng có thể sống được?" Sầm Vương phi ghét bỏ đánh giá phủ Cửu Hoàng Tử, lại xem hạ nhân trong phủ, giọng điệu khinh thường: "Còn để cho người Tây Vực hầu hạ trong phủ."

Thường Nhuận Chi bị khẩu khí ghét bỏ này của nàng ta chọc cho giận dữ, nhưng cuối cùng phải ức chế, bình tĩnh hỏi Sầm Vương phi: "Không biết hôm nay Vương phi đến, là có chuyện gì?"

Sầm Vương phi ngồi xuống, lúc này mới đình chỉ bình phẩm phủ Cửu Hoàng Tử từ đầu đến chân, nói: "Còn có thể có chuyện gì? Đương nhiên là nghe nói ngươi có thai, nên đến xem ngươi."

Sầm Vương phi dừng một lúc, nói: "Trần Như Nhất cũng đã đến, ta có thể không tới sao?"

Trần Như Nhất là khuê danh Chúc Vương phi, Sầm Vương phi lại gọi tên thật của Chúc Vương phi, thật sự rất không khách khí.

Thường Nhuận Chi buông mắt xuống, cho rằng không có nghe đến, phân phó nha hoàn dâng trà.

Sầm Vương phi bưng trà, một bên uống một bên hỏi: "Cô ta đến đây nói gì với ngươi?"

https://thuviensach.vn

Khuyên ta không nên thân cận quá với ngươi, nói ngươi làm người không tốt.

Thường Nhuận Chi âm thầm nói trong lòng, đương nhiên ngoài miệng không thể nói chuyện này, chỉ nói: "Cũng giống như Vương phi thôi, biết tin tức ta có thai, đến thăm ta."

Dừng một lát, Thường Nhuận Chi nói: "Thuận tiện nói với ta tin tức Mạc nữ quan."

Sầm Vương phi đặt chén trà xuống, cấp tốc nói: "Thanh danh Mạc nữ quan thối như vậy, vậy mà Chúc Vương còn muốn nạp ả ta làm thiếp, thế nhưng Trần Như Nhất cũng có nhìn xuống."

Trong lời nói của nàng ta rõ ràng là mùi vị vui sướng quá mức khi người gặp họa, Thường Nhuận Chi nhịn không được ngoảnh mặt qua một bên.

Cả gan làm loạn, điêu ngoa tùy hứng, Sầm Vương phi này thật đúng là miệng không chừng mực...

Nhưng đồng dạng, một chút cũng không có ngụy trang.

Thường Nhuận Chi ám thầm thở dài, tai lại nghe Sầm Vương phi nói: "Họ Mạc kia ở trong phủ ngươi không danh không phận, đều có thể quyến rũ Cửu đệ, chờ đến khi ả ta đến phủ Chúc Vương, có chút tiếng tăm, còn không phải làm sao quấy đục hậu viện Chúc Vương à. Sau này Trần Như Nhất muốn sống qua ngày yên bình. Ngươi nói đi, Cửu đệ muội?"

Thường Nhuận Chi thực không muốn nói tiếp chuyện này với nàng ta, giả bộ không có nghe thấy, vậy cũng quá tận lực rồi.

Thường Nhuận Chi thở ra một hơi, nói: "Ta coi, Tứ tẩu là không quá xem nặng chuyện này. Dù sao bất quá chỉ là một thị thiếp, chẳng lẽ còn có thể lướt qua Tứ tẩu là một Vương phi đứng đắn sao?"

https://thuviensach.vn

Sầm Vương phi không vừa lòng với câu trả lời của nàng, bĩu môi, lại bưng trà uống một ngụm, nhưng lại không tiếp tục đề việc này.

Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng thở ra.

Sầm Vương phi không tính toán rời đi, Thường Nhuận Chi chỉ có thể cùng nàng ta tán gẫu.

Tuy rằng cá tính Sầm Vương phi làm cho người ta nghĩ kính nhi viễn chi, nhưng nàng ta là một đối tượng có thể tán gẫu vô cùng tốt —— mặc dù lời nàng ta nói có thể làm người ta giận đến mức nổi gân xanh, nhưng cuối cùng vẫn có chuyện có thể tán gẫu, không đến nỗi tẻ ngắt.

Cũng không biết nói làm sao, nói xong, đề tài lại quay lại trên người Chúc Vương phi.

Sầm Vương phi lần nữa hỏi nàng: "Trần Như Nhất tới nơi này của ngươi, cũng chỉ nói chuyện muốn nạp họ Mạc kia làm thị thiếp hả? Không nói gì khác?"

Ánh mắt Sầm Vương phi nhìn chằm chằm Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi cảm thấy kỳ quái —— Tại sao Sầm Vương phi lại lão rối rắm chuyện này? Chẳng lẽ nàng ta sợ Chúc Vương phi nói bậy sau lưng nàng ta sao?

Thường Nhuận Chi lắc đầu: "Không nói chuyện gì khác."

"Vậy không phải hẳn là..." Sầm Vương phi cau mày, làm như thì thào tự nói: "Nàng ta làm người, bình thường sẽ không ra mặt xã giao, càng miễn bàn ra phủ đi tới phủ người khác làm khách."

Sầm Vương phi cảm thấy kỳ quái, ngược lại Thường Nhuận Chi lại không cảm thấy có nơi nào không đúng.

https://thuviensach.vn

"Nghe ý tứ của Vương phi, mặc dù số lần Chúc Vương phi rời phủ tới cửa làm khách rất ít, nhưng không phải không có." Thường Nhuận Chi cười nói: "Có lẽ là nàng nhàn rỗi, tùy tiện đi ra ngoài một chút, bất quá là vừa hảo đánh lên nơi này của ta có việc vui, cho nên đến xem xem."

Sầm Vương phi vẫn cau mày như cũ.

Nhưng nàng ta không thể hỏi ra chuyện gì từ miệng Thường Nhuận Chi.

Sầm Vương phi không còn hưng trí tán gẫu cùng Thường Nhuận Chi, nói chuyện tào lao mấy câu thì cáo từ.

Thường Nhuận Chi tiễn nàng ta một đoạn đường, nhìn theo cho tới lúc nàng ta đi xa, nhìn nàng ta tay cầm roi, vừa đi vừa vung roi, tai còn có thể nghe thấy âm thanh tiên ba ba rung động trong không trung.

"Sầm Vương phi là nghe nói Chúc Vương phi đến phủ chúng ta, cho nên mới theo tới sao?" Diêu Hoàng nhíu mày nhẹ giọng nói.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 207: Nha Hoàn

Editor: Bộ Yến Tử

Thường Nhuận Chi xoay người, vừa đi vừa nói: "Là như thế này... Mối quan hệ giữa hai người họ thật là có chút —— lòng dạ hẹp hòi."

Người này nói người kia không tốt, bảo nàng đừng thân cận quá; người kia lại gắt gao truy vấn người nọ nói gì với nàng.

Hai vị này đánh cờ, ngược lại khiến người ta nhìn không hiểu rõ.

Thường Nhuận Chi tìm không ra nguyên cớ, dứt khoát vứt chuyện này sang một bên.

Diêu Hoàng thấy nàng rảnh rỗi, nên nói tới một chuyện khác với nàng.

"Cô nương để nô tì định ra người tiếp quản công việc của Ngụy Tử, nô tì đã xem trọng một người." Diêu Hoàng nhẹ giọng nói: "Khi nào thì cô nương muốn nhìn thấy nàng?"

Thường Nhuận Chi vuốt cằm nói: "Hiện tại gọi tới đây đi."

Diêu Hoàng cho người tới phòng bếp gọi nha hoàn tên là Thu Lâm đến.

Thường Nhuận Chi hiếu kỳ nói: "Nàng ta làm việc ở phòng bếp à?"

"Dạ, nàng vốn là nha hoàn trong phủ, từ lúc Cửu điện hạ rời cung lập phủ, làm việc trong phủ. Mỗi ngày ở phòng bếp nàng phụ trách kiểm tra chọn mua nguyên liệu nấu ăn vào phủ." Diêu Hoàng nói: "Nô tì thấy nàng

https://thuviensach.vn

làm người cẩn thận, tính cách sang sảng, ngược lại cảm thấy rất giống Ngụy Tử."

Thường Nhuận Chi gật đầu: "Lai lịch nàng ta rõ ràng không?"

"Rõ ràng, cha nàng là người Tây Vực, nương nàng là người Đại Ngụy, khi sinh nàng vì khó sinh mà qua đời." Diêu Hoàng nói: "Khi Cửu điện hạ khai phủ, nàng đi theo cha nàng đến phủ."

"Bây giờ cha nàng ta làm gì?"

"Cha nàng là người gác cổng, bình thường cũng ít lời thiếu ngữ, trừ bỏ yêu thích uống chút rượu, thật sự không còn tật xấu nào."

Diêu Hoàng nhìn Thường Nhuận Chi nói: "Cô nương có thể trước xem xem nàng, giữ ở bên người thử dùng vài ngày. Nếu không vừa lòng, nô tì lại tìm người khác."

Thường Nhuận Chi cười gật đầu, nói: "Vất vả cho ngươi rồi."

"Nô tì không vất vả." Diêu Hoàng cũng cười, nói: "Các nha hoàn biết cô nương giao chuyện tuyển người cho nô tì, mấy ngày này các nàng có thể ân cần, hoặc là tặng lễ hoặc là mời khách... Nô tì cảm thấy mình mập lên một vòng."

"Các nàng nguyện ý đưa nguyện ý mời, ngươi tiếp là ổn." Thường Nhuận Chi chê cười nàng ta: "Ta giao việc cho ngươi mới vài ngày, nào có người nói khoa trương như ngươi."

Diêu Hoàng cúi đầu cười.

Dừng một chút, nàng ta nói: "Chờ sau khi Thu Lâm đến bên cạnh cô nương, nói vậy đại gia đều biết người nô tì thay cô nương tuyển là nàng.

https://thuviensach.vn

Người bên cạnh không cần quá để ý, chính là hai người Trông Hạ và Tìm Đông, chắc là trong lòng họ không được thoải mái."

"Làm sao?" Thường Nhuận Chi ôn thanh nói: "Các nàng cũng tìm ngươi, mời ngươi hỗ trợ?"

Diêu Hoàng vuốt cằm, than một tiếng: "Đến cùng là theo nô tì làm qua sự gánh quá sai, luận tình cảm so với những người khác nói, là muốn thâm một ít. Chính là nô tì cảm thấy, tính tình hai nàng quá mức buồn tẻ. Ở bên cạnh cô nương, vẫn là lưu một người có thể cùng cô nương trò chuyện, giải buồn nhi nhân tài hảo."

Thường Nhuận Chi nở nụ cười.

"Ngươi nghĩ rất chu đáo. Nhưng các nàng... Nếu thật sự bởi vậy mà mang lòng bất mãn đối với ngươi, ngược lại cũng đó có thể thấy được nhân phẩm của các nàng một hai. Các nàng tuổi còn nhỏ, tương lai không phải không có cơ hội."

Nói đến đây, Thường Nhuận Chi hỏi: "Thu Lâm bao nhiêu tuổi rồi?"

"So với Trông Hạ và Tìm Đông thì lớn hơn một chút, năm nay mười sáu." Diêu Hoàng nói: "Ở trước mặt cô nương làm thượng hai ba tuổi tác, vừa khéo có thể xuất giá."

Thường Nhuận Chi vừa lòng gật đầu.

Rất nhanh, Thu Lâm đã đến chính viện.

Đó là một cô nương diện mạo người Tây Vực, tướng mạo vừa phải, lớn lên cũng sẽ không phải kém cỏi, tóc có chút cuốn. Nàng ta có dáng người cao gầy, đứng ở bên cạnh Ngụy Tử cao hơn nàng nửa cái đầu.

https://thuviensach.vn

Thu Lâm hành lễ cho Thường Nhuận Chi, có chút không yên đứng trước mặt Thường Nhuận Chi, nhận đánh giá của nàng.

Nàng ta mặc một thân miên áo tang thường, tay áo vấn cao lộ ra cánh tay tiểu tiệt, nhớ ra đang ở nơi nào vội vàng thả tay áo xuống.

Thường Nhuận Chi cảm thấy cả người nàng ta đều nhẹ nhàng khoan khoái sạch sẽ, ấn tượng đầu tiên với nàng ta vô cùng tốt.

Nàng gật đầu với Diêu Hoàng, rồi nhìn về phía Thu Lâm hỏi: "Ở phòng bếp làm việc có quen không?"

"Hồi chủ tử, quen ạ." Thanh âm thiếu nữ của Thu Lâm vừa mềm mại đáng yêu, vừa nhiều phân nam nhi cương nghị: "Chuyện trong phòng bếp không nhiều lắm."

Thường Nhuận Chi cười cười, ôn thanh nói: "Đến bên người ta làm việc, cũng không có thoải mái hơn khi làm việc ở phòng bếp."

Thu Lâm nói: "Có thể càng có thể diện, tiền công cũng nhiều hơn."

Diêu Hoàng bất đắc dĩ ngoảnh mặt đi, Thường Nhuận Chi có chút ngoài ý muốn việc nàng ta ăn nói "Ngay thẳng: "Nói như thế không sai, bất quá... Ngươi cũng không nên nói trắng ra."

Thu Lâm cười hắc hắc, nói: "Là Diêu Hoàng tỷ tỷ nói, đã muốn ở trước mặt chủ tử làm việc, khi nói chuyện với chủ tử thì có một nói một, có hai nói hai, không cần che đậy để chủ tử đi đoán."

Thường Nhuận Chi tựa tiếu phi tiếu nhìn Diêu Hoàng, vuốt cằm nói: "Ừ, lời này không tệ."

"Vậy..." Thu Lâm chờ mong nhìn Thường Nhuận Chi: "Chủ tử đồng ý nô tì đến trước mặt ngài làm việc sao?"

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi che miệng nói: "Ta còn phải hỏi ngươi một hai vấn đề."

Thu Lâm gật đầu.

"Ngươi nói đến trước mặt ta làm việc, càng thể diện, tiền công cũng càng nhiều." Thường Nhuận Chi cười hỏi nàng ta: "Ngươi là hướng về hai điểm này sao?"

Thu Lâm gật đầu.

"Ngươi muốn thể diện và tiền công làm cái gì?"

"Cha nô tì yêu thích uống rượu, nhưng nô tì cảm thấy ông ấy uống rượu không được tốt, ông ấy uống lão đầu, cho nên nô tì muốn chút rượu tốt cho ông ấy uống, đương nhiên cần bạc..." Thu Lâm nói: "Huống hồ, nô tì nếu có thể đến trước mặt chủ tử hầu hạ, cha nô tì cũng sẽ cảm thấy vinh dự, nói không chừng còn có người vì thế mời ông ấy uống rượu, khẳng định ông ấy sẽ cao hứng."

Thường Nhuận Chi mỉm cười nghe nàng ta nói xong, nói thêm: "Tốt lắm, ta đã hỏi xong, ngươi đi về trước đi."

Thu Lâm lên tiếng trả lời rồi hành lễ, đại khái là thấy thái độ của Thường Nhuận Chi đối nàng ta ôn hòa, thì cảm thấy chuyện mình làm việc dưới trướng Thường Nhuận Chi đã nắm chắc, cho nên khi đi cũng vô cùng cao hứng.

Diêu Hoàng bật cười, hỏi Thường Nhuận Chi: "Cô nương cảm thấy nàng như thế nào?"

"Hừm... Cũng là một hài tử hiếu thuận, nghĩ tất do người người phẩm sẽ không kém." Thường Nhuận Chi suy nghĩ một chút, nói: "Bất quá, có phải nàng ta... quá mức chân chất hay không?"

https://thuviensach.vn

Diêu Hoàng cười nói: "Nô tì xem trọng nàng, là cảm thấy nàng thật sự khôn khéo."

"Hả?" Thường Nhuận Chi hiếu kỳ hỏi: "Làm sao khôn khéo?"

"Nói tới chuyện nàng ở phòng bếp làm việc, nàng là quản thẩm xem xét nguyên liệu nấu ăn trong phủ, thì phải xem nguyên liệu có tươi mới hay không, cũng muốn tẩm tra số lượng nguyên liệu nấu ăn, ắt không thể thiếu việc giao tiếp cùng người chọn mua nguyên liệu. Người chọn mua nguyên liệu cô nương cũng biết, muốn từ giữa lấy chút nước canh."

Thường Nhuận Chi gật đầu, Diêu Hoàng nói tiếp: "Nàng có thể cam đoan mỗi ngày quản đủ nguyên liệu tươi mới vào phủ, có năng lực không ngại chọn mua từ giữa được một ít tiểu lợi cực nhỏ, có thể thấy được nàng cũng có ít năng lực riêng. Nếu như nàng thật sự là người chân chất, nói vậy sẽ không thể vững chắc liên tục ngồi ở vị trí kia."

Thường Nhuận Chi đăm chiêu: "Vậy sao biểu hiện của nàng ta trước mặt ta... Thỏ trắng ngốc nghếch?"

Diêu Hoàng không hiểu từ ngữ mà Thường Nhuận Chi hình dung, nhưng cũng có thể hiểu rõ ý nàng.

Nàng ta cười nói: "Thu Lâm trả lời cô nương, là lời thật trong lòng nàng. Nô tì có nói với nàng, cô nương không thích vòng vo, nàng muốn đến trước mặt cô nương làm việc, nên phải chân thành cởi mở với cô nương, ăn ngay nói thật. Có thể là nàng cảm thấy, nô tì đã điểm nàng, nói vậy cô nương cũng sẽ không phản đối, câu hỏi hôm nay của cô nương, là thăm dò khảo nghiệm nàng, cho nên nàng mới nói trắng ra như vậy."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 208: Bằng Hữu

Editor: Bộ Yến Tử

Lời mà Diêu Hoàng giải thích lại thông suốt, Thường Nhuận Chi cũng không tiếp tục rối rắm chuyện này.

"Cứ theo những gì ngươi nói, trước để nàng ta ở trước mặt ta nghỉ ngơi vài ngày, xem xem nàng ta làm việc như thế nào." Thường Nhuận Chi nói: "Nếu nàng ta không bại lộ ra chuyện gì, vậy thì chọn nàng ta."

Diêu Hoàng vuốt cằm, im lặng một lát mới lên tiếng hỏi: "Cô nương, trong khoảng thời gian này các nha hoàn đưa lễ cho nô tì, nô tì nên xử trí như thế nào cho thích hợp..."

Diêu Hoàng thấy rất khó xử, Thường Nhuận Chi cười hỏi nàng ta: "Các nàng đều tặng đồ sao?"

"Quyên khăn, các loại châu hoa chiếm đa số." Diêu Hoàng trả lời.

"Vậy có trực tiếp đưa bạc cho ngươi không?"

"Thật sự không có." Diêu Hoàng nói: "Lễ vật các nàng tặng, chủ yếu là kéo gần quan hệ với nô tì thôi. Nếu đưa bạc... Vậy thì quá khác người rồi."

"Không phải vậy sao?" Thường Nhuận Chi cười nói: "Đều là chút vật nhỏ, ngươi thu cứ thu. Nếu cảm thấy băn khoăn, sau này tìm thời gian trả lại một phần lễ, coi như là lễ thượng vãng lai."

https://thuviensach.vn

Diêu Hoàng nói: "Nô tì chỉ thấy lo lắng các nàng ở sau lưng nói thầm là nô tì nhận đồ mà không làm chuyện."

"Vậy sớm nên tặng lại lễ vật cho các nàng, chặn miệng các nàng."

Thường Nhuận Chi khoát tay, để Diêu Hoàng lấy mười lượng bạc trong tráp của nàng ra, nói: "Cầm mua chút lễ, đáng giá hơn lễ vật các nàng tặng trả lại đi."

Diêu Hoàng dở khóc dở cười: "Nô tì không phải hỏi cô nương muốn bạc..."

"Ngươi cầm đi, xem như là ta khen thưởng ngươi trong đoạn thời gian này đã vất vả."

Thường Nhuận Chi cười tâm tình cũng tốt hơn, khó có dịp lại nghĩ tới nha hoàn Tĩnh Lam bị nàng "Lưu đày" ở hoa phòng.

"Gần đây nàng ta có còn thành thật không?" Thường Nhuận Chi hỏi.

Diêu Hoàng gật đầu, nói: "Đại khái nàng ta cũng hiểu rõ Cửu điện hạ không phải người nàng ta có thể tơ tưởng, an phận đợi ở hoa phòng, không trêu chọc chuyện gì."

"Vậy là tốt rồi."

"Bất quá, lần này cô nương tuyển nha hoàn, nàng ta cũng đến tặng lễ cho nô tì."

Diêu Hoàng dừng một lát, nói: "Nghe ý tứ trong lời của nàng ta, ngược lại không phải muốn tranh đoạt vị trí nha hoàn, chính là nàng ta không muốn đợi ở hoa phòng."

"Hả?" Thường Nhuận Chi hiếu kỳ nói: "Vậy nàng ta muốn đợi chỗ nào?"

https://thuviensach.vn

"Nàng ta nói từ nhỏ đã học xướng khúc, cũng được học hai loại nhạc khí, không muốn hoang phế tay nghề học từ nhỏ."

Diêu Hoàng nhìn Thường Nhuận Chi nói: "Nếu trong phủ chúng ta có gia kỹ gánh hát, thì nàng ta có đất dụng võ. Nhưng mà phủ chúng ta không dưỡng gia kỹ gánh hát, ý tưởng của nàng ta chỉ có thể gác lại. Bất quá nô tì nghĩ, không phải Cửu điện hạ và cô nương muốn lập một gánh hát sao? Tuy rằng bên trong đều là người Tây Vực, nhưng có thể tiến vào một ít người Đại Ngụy, vậy thì Tĩnh Lam đến chỗ đó là thích hợp. Ý của nàng ta là, muốn nô tì chỉ đường ra. Cô nương cảm thấy sao ạ?"

Sau một lát suy tư Thường Nhuận Chi nói: "Nàng ta đã có ý tưởng này, nhưng là có thể. Chờ ta nói một tiếng cùng bầu gánh, xem thử gánh hát bên kia có nguyện ý tiếp nhận nàng ta hay không."

Dừng một chút, Thường Nhuận Chi nói: "Chỉ sợ nàng ta đến gánh hát, tâm tư lại linh hoạt mở."

Diêu Hoàng nói: "Vậy thì đến lúc đó, cũng có lý xử trí nàng ta."

Nói đến đó, Diêu Hoàng cười hỏi: "Gánh hát rất nhanh có thể khai hí thôi? Nô tì có chút khẩn trương."

"Còn phải chờ một nhân tài." Thường Nhuận Chi thở dài.

Người này, tự nhiên là bạn thân của Lưu Đồng, Diêu Trừng Tây.

Cũng may ở trên đường hắn ta không trì hoãn lâu lắm, mấy ngày sau đã đến kinh thành.

Quá hai ngày, Lưu Đồng nói với Thường Nhuận Chi, ngày mai Diêu Trừng Tây muốn tới nhà làm khách.

https://thuviensach.vn

Đây là lần đầu Lưu Đồng nói bằng hữu hắn muốn đến, tự nhiên Thường Nhuận Chi thập phần để bụng, lúc này liền căn dặn người chọn mua, để hắn ta chọn mua nguyên liệu nấu ăn tươi mới nhất.

Mặt khác còn phân phó phòng bếp, để trù nương các đầu bếp chuẩn bị một bàn rượu ngon và thức ăn ngon, khoản đãi bằng hữu của Lưu Đồng.

Lại nói tiếp, Thường Nhuận Chi đối với người này ngược lại cũng là bạn tri kỷ đã lâu.

Lúc ấy xem sách giải trí, 《 Diêu Tử Kinh dật sự 》 rất hợp khẩu vị của nàng. So với phong cách văn phong các tạp thư khác mà nói, thì《 Diêu Tử Kinh dật sự 》 càng có vẻ đơn giản, không tối nghĩa khó đọc.

Cho nên nàng cũng rất chờ mong, người viết ra sách như vậy, lớn lên sẽ có bộ dạng thế nào.

Giữa trưa, Diêu Trừng Tây tới cửa.

Phủ vừa thấy mặt, Diêu Trừng Tây liền cất bước tiến lên cho Lưu Đồng một cái ôm ấp cực lớn.

Lưu Đồng đẩy hắn ta ra, tức giận nói: "Ngươi làm gì thế."

"Thật lâu không thấy, ôm ấp một chút biểu đạt chút tưởng niệm."

Diêu Trừng Tây ha ha cười, tươi cười trên mặt so với mặt trời giữa mùa hè còn muốn xán lạn chói mắt hơn.

Hắn ta uốn éo đầu, thì thấy Thường Nhuận Chi đang đứng kế bên.

"Vị này chính là đệ muội." Diêu Trừng Tây nhìn Thường Nhuận Chi cười nói, lộ ra một hàm răng trắng.

Lưu Đồng ôm lấy Thường Nhuận Chi: "Đây là nội tử."

https://thuviensach.vn

Hắn nhẹ nhàng nói với Thường Nhuận Chi: "Vị này chính là Diêu Trừng Tây, Diêu Tử Kinh."

Diêu Trừng Tây cười hì hì nói: "Gọi ta Tử Kinh là được rồi."

Thường Nhuận Chi liền gọi "Tử Kinh đại ca", dẫn tới Diêu Trừng Tây vội hướng vào trong tay áo lồng đào, động tác rất buồn cười.

"Ngươi làm cái gì đó?" Lưu Đồng bất đắc dĩ nói: "Ở cửa phủ ta đùa bỡn."

"Đệ muội gọi ta là đại ca, ta phải tặng cho nàng lễ vật gặp mặt."

Lại nói, hôm nay Diêu Tử Kinh mặc xiêm y rất chính thức vừa thấy không quen lại có chút bất tiện, một bên tay cũng không ngừng.

Đào nửa ngày, cuối cùng lấy ra một cái hà bao, đưa cho Thường Nhuận Chi.

"Thỉnh thoảng đào đến hải ngoại gì đó, cô nương các nàng khẳng định yêu thích." Diêu Trừng Tây nhếch miệng cười nói.

Thường Nhuận Chi nói cảm tạ, sau đó đưa hà bao cho Diêu Hoàng.

Lưu Đồng thúc giục Diêu Trừng Tây: "Vào nhanh đi, chờ ngươi ăn cơm."

Diêu Trừng Tây liên tục nói tốt, đi đến bên kia Lưu Đồng, nhịn không được lại thăm dò nhìn nhìn Thường Nhuận Chi.

"Đệ muội mang thai hả?" Diêu Trừng Tây hỏi.

Thường Nhuận Chi dựng tướng không tính rõ ràng, lúc này chẳng qua bụng hơi hơi hở ra một chút, hơn nữa có xiêm y che lấp, không cẩn thận nhìn là nhìn không ra.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Diêu Trừng Tây cũng thật độc.

Lưu Đồng đưa tay che khuất tầm mắt hắn ta, nói: "Đừng ngó."

"Làm sao là ngó!" Diêu Trừng Tây tay phải cầm quạt xếp, gõ gõ lòng bàn tay trái: "Còn không có chúc mừng tiểu tử ngươi, mới bao lâu không gặp, vậy mà ngươi muốn làm cha."

"Đừng hâm mộ, ngươi cũng có thể nhanh chóng thành thân sinh con." Lưu Đồng phụng phịu nói.

Diêu Trừng Tây lắc đầu: "Ta còn chưa tới ba mươi, sao phải tìm nữ nhân tới quản ta, làm hài tử phiền ta."

Diêu Trừng Tây nói đến đây, ý thức được bên cạnh còn có Thường Nhuận Chi, vội vàng nói với nàng: "Đệ muội đừng để ý nhé, ta nghĩ như vậy, nhưng nam nhân của nàng không nghĩ vậy, lúc trước hắn thầm mến nàng, rồi sau mới..."

"Ngậm miệng!"

Hai bên tai Lưu Đồng ửng đỏ, không dấu vết đá hắn ta một cước, cho hắn ta một ánh mắt cảnh cáo.

Diêu Trừng Tây cười hắc hắc, tự động im miệng.

Rất nhanh liền đến chính sảnh, Thường Nhuận Chi phân phó nha hoàn dâng đồ ăn.

Diêu Trừng Tây nhìn một bàn món ngon mĩ vị, hấp nước miếng: "Ngươi cũng không biết đâu, mấy ngày nay ta ở bên ngoài có bao nhiêu thảm, thật lâu không có ăn qua thức ăn tốt như thế này."

Trong mắt Lưu Đồng thoáng hiện qua mỉm cười, không chút khách khí nói: "Xứng đáng."

https://thuviensach.vn

Diêu Trừng Tây không chút khách khí, cầm đũa bắt đầu ăn.

Thường Nhuận Chi ở một bên nhìn có chút ngốc.

Tuy rằng từ chỗ Lưu Đồng biết được, Diêu Trừng Tây làm người tiêu sái tùy tính, ngược lại không nghĩ tới thế nhưng tiêu sái tùy tính đến tình trạng này...

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 209: Kỳ Thi Mùa Xuân

Editor: Bộ Yến Tử

Sau khi dùng cơm xong, nha hoàn tiến lên dọn bát đĩa, không biết Diêu Trừng Tây từ chỗ nào trên người lấy ra cây tăm, liệt miệng dịch nha.

Động tác này có chút thô tục, nhưng mà Diêu Trừng Tây làm, lại không khiến người ta có loại cảm giác này, ngược lại càng có vẻ thanh thản.

Thường Nhuận Chi hưng trí bừng bừng nhìn hắn ta, sau đó mới thu hồi tầm mắt.

Đối với việc này, dường như Lưu Đồng đã tập mãi thành thói quen, uống ngụm trà hỏi hắn ta: "Thời gian hơn nửa năm nay, ngươi đi chỗ nào vậy?"

"Lần này không có kế hoạch đi chỗ nào, đi đến đâu tính đến đó." Diêu Trừng Tây nâng ống nhổ mà nha hoàn đưa lên, uống một ngụm nước trắng súc miệng rồi nhổ vào đó, trả lời Lưu Đồng: "Lúc ấy nghĩ mã thượng muốn qua mùa đông, cho nên ta hướng về phía Nam mà chui. Chờ đông qua xuân đến, lại trở về phương Bắc."

Lưu Đồng nghĩ Thường Nhuận Chi đọc qua du ký mà Diêu Trừng Tây viết, liền hỏi hắn ta: "Lần này viết du ký sao? Có tính để Thư thương đóng sách cho ngươi không?"

Diêu Trừng Tây lắc đầu: "Lần này là đi chơi, không có thời gian rỗi. Huống hồ ta cũng không thích cùng Thư thương giao tiếp."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi nghe vậy, không khỏi thấy tiếc nuối.

Diêu Trừng Tây nghi hoặc hỏi: "Sao ngươi lại nhớ mà hỏi cái này? Ta nhớ ngươi cũng không thích đọc sách nha, lúc ấy khi ngươi còn ở Quốc Tử giam, tiến sĩ không phải liên tục nói ngươi không biết viết thơ làm văn chương..."

"Ho ho..."

Lưu Đồng mạnh mẽ ho khan, đánh gãy Diêu Trừng Tây đang lải nhải.

Chống lại tầm mắt Thường Nhuận Chi vọng tới, Diêu Trừng Tây nhất thời hiểu rõ, cười tủm tỉm nói: "Ai nha, xem ta vừa há mồm, ăn no lại nói hưu nói vượn."

Thường Nhuận Chi cúi đầu cười cười, nhìn Lưu Đồng chế nhạo, chỉ thấy hai bên tai hắn phiếm hồng, trên mặt cũng nhiễm hai đóa đỏ ửng, trong lòng không khỏi càng thấy buồn cười.

Thường ngày quả thật nàng không thấy Lưu Đồng xem sách, ngược lại không nghĩ tới thời thiếu niên của hắn, lại là người khiến lão sư đau đầu "Vấn đề học sinh".

Diêu Trừng Tây nói không ít, hắn ta cùng người tán gẫu, không khí không chút tẻ ngắt.

Nói lên hiểu biết một đường du ngoạn, Diêu Trừng Tây lại thấy hưng trí rất cao.

Lưu Đồng lẳng lặng nghe, thường thường hỏi một câu, Diêu Trừng Tây liền nói càng kỹ càng cụ thể.

Cuối cùng, hắn ta nói: "Tuy rằng Thánh thượng chúng ta trên phương diện đối đãi nhi tử, có chút hồ đồ bất quá thống trị giang sơn, ông ta vẫn có

https://thuviensach.vn

chút tài năng."

Thường Nhuận Chi giật mình nhìn hắn ta.

Mặc dù nếp sống Đại Ngụy phóng khoáng, ngôn luận tương đối tự do, nhưng trước mặt một vị Hoàng tử đánh giá đương kim Đế vương, hơn nữa giọng điệu còn pha chút ý tứ chế nhạo hàm xúc... Diêu Trừng Tây này, quả nhiên là một cuồng nhân.

Trong lòng Lưu Đồng có chút tiểu kiêu ngạo, lại có chút khó chịu, tâm tình rất phức tạp không khỏi hừ lạnh một tiếng.

Diêu Trừng Tây hồn nhiên không thèm để ý, hỏi Lưu Đồng: "Hiện giờ ngươi theo Thụy vương làm việc, thế nào rồi? Thái Tử còn làm khó dễ các ngươi sao?"

Lưu Đồng cứng nhắc nói: "Ngũ ca là phụng chỉ ban sai, Thái Tử muốn vì khó, hắn ta dám sao?"

"Ta cảm thấy hắn ta bình thường rất lớn gan, bờ đê ở hành lang phía Tây sông Đại Đào bị vỡ nên đắp đê mới, lúc đó chẳng phải hắn ta làm sao?" Diêu Trừng Tây nghi hoặc nói: "Lúc này sao lá gan lại nhỏ như vậy?"

Lưu Đồng thầm oán trong lòng, còn không phải bởi vì chuyện ở Duyện Châu, khiến Thái Tử ở chỗ phụ hoàng treo danh, bây giờ hắn ta giấu tài còn không kịp, sao còn dám ra tay đối phó huynh đệ nhà mình, đó không phải để phụ hoàng càng thất vọng với hắn ta sao?

Chuyện này, tự nhiên Lưu Đồng sẽ không nói cùng Diêu Trừng Tây, tức giận nói: "Ngươi hỏi Thái Tử đi."

"... Ngươi lại khó xử ta." Diêu Trừng Tây lắc đầu cười cười, bưng chén nước trắng uống một ngụm.

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng đã dặn qua Thường Nhuận Chi, nói Diêu Trừng Tây không uống nước trà, chỉ cho hắn ta nước trắng là được.

Khẩu vị này thật đúng là rất hiếm.

"Đúng rồi." Diêu Trừng Tây đặt chén trà xuống, nói: "Kì thi mùa xuân năm nay ở mấy ngày sau, ngươi lưu ý có hai học sinh rất có tài danh, đến lúc đó có thể để Thụy vương chú ý một chút."

Lưu Đồng dừng động tác tay một chút, ánh mắt hơi trầm xuống: "Học sinh gì?"

"Hứa Duật Hoài ở Huy Châu, Mạnh Chiêu ở Tử Châu." Diêu Trừng Tây cười nói: "Ta một đường du ngoạn, cũng không phải không có điểm thu hoạch."

Lưu Đồng tay vuốt ve bát trà chén duyên, suy tư một lát sau đó mới nhẹ giọng hỏi Diêu Trừng Tây: "Khoa cử thủ sĩ, nếu bọn họ có thể đề tên bảng vàng, đó là môn sinh thiên tử... Vì sao phải để Ngũ ca chú ý bọn họ?"

"À, tự nhiên là bởi vì, mặc dù bọn họ vào kinh hơn phân nửa cũng là không có biện pháp khảo thủ công danh. Mặc dù có công danh, nói vậy cũng phải có chỗ dựa." Diêu Trừng Tây nhún vai: "Không có biện pháp, bàng chi đệ tử, mới biết hơn người lướt qua đích chi, khó tránh khỏi cũng bị người chèn ép một hai."

"Nếu là tài học thực sự, sao có thể bị chèn ép?" Lưu Đồng hỏi ngược lại: "Chẳng lẽ đích chi hai họ, còn có thể thao túng quan viên khoa cử chấm bài thi?"

Diêu Trừng Tây nhíu mày: "Ngươi cảm thấy sao?"

Lưu Đồng tự nhiên không tin.

https://thuviensach.vn

Diêu Trừng Tây liền hỏi hắn: "Kỳ thi mùa xuân lần này, quan tổng khảo chấm bài thi là ai?"

"Hàn lâm Đại học sĩ Chương Đức Mậu, Đại tư không Nhạc Tinh Hàng, Tể tướng Lưu Cẩu Thả, và... Lý các lão."

Lưu Đồng nói đến đó, trên mặt vi đốn.

Diêu Trừng Tây chậc chậc hai tiếng: "Đã biết rồi sao? Kỳ thi mùa xuân lần này, quan chấm bài thi có bốn người. Chương Đức Mậu là người hiền lành, hơn phân nửa là ở giữa điều hòa quan hệ ba người kia. Nhạc Tinh Hàng à, là một lão nhân có chút cố chấp, phi thường thưởng thức Kỳ Vương, ngược lại xử sự coi như công chính. Đừng nói Lưu Cẩu Thả, Nhân Mạch Quảng một người đều không thể đắc tội. Còn về phần Lý Các Lão thân là tổ phụ lương đệ Thái Tử, tự nhiên ủng lập Thái Tử. Muốn nói có thể mua được quan chủ khảo, ngươi cảm thấy xuyên thấu qua ai hả?"

Lưu Đồng trầm tư.

Diêu Trừng Tây bỏ lại chuyện này cũng không nói thêm nữa, chỉ nói: "Hai người Hứa Duật Hoài và Mạnh Chiêu, có đại tài. Ta xem người tốt, chưa từng trông nhầm."

Lưu Đồng cũng tạm thời đem việc này phóng tới một bên, nghe vậy liếc xéo hắn ta nói: "Ngươi thật tinh mắt như vậy, sao không đi khảo khoa cử, nhập sĩ làm quan vì triều đình Đại Ngụy chân tuyển nhân tài?"

Diêu Trừng Tây khoát tay: "Ta điên rồi? □? Đệ sao? Hảo hảo tiêu sái ngày bất quá, đi qua kia lục đục với nhau sinh hoạt. Vòng luẩn quẩn như quan trường, ta là hỗn không mở, phân phân chung bị người bán còn ngốc hồ hồ thay người đếm tiền."

Thường Nhuận Chi phút chốc nhìn Diêu Trừng Tây, rất nhanh lại thu hồi tầm mắt, trong lòng lại rung động như nổi trống.

https://thuviensach.vn

"Phân phân chung? Cái gì phân phân chung?" Lưu Đồng bồn chồn nói.

Thường Nhuận Chi hơi cúi đầu, dựng thẳng lỗ tai nghe Diêu Trừng Tây đáp lời.

Diêu Trừng Tây gãi đầu, cũng "Di" một tiếng, nói: "Ta mới vừa nói từ này sao? Thật là kỳ quái, chỗ nào nghe tới..."

Hắn ta gõ gõ đầu, nói: "Ngươi có biết, ta từ nhỏ cứ như vậy, thường thường bật ra chút từ mới, có chút từ không diễn ý... Đừng để ý, đừng để ý."

Lưu Đồng cười hắn ta, lại cùng hắn ta tán gẫu chuyện khác.

Diêu Hoàng nhẹ giọng nói với Thường Nhuận Chi: "Cô nương, nên ngọ nghỉ ngơi."

Thường Nhuận Chi lên tiếng, Lưu Đồng hỏi vọng lại nàng: "Muốn ngủ trưa à?"

Thường Nhuận Chi cười gật đầu nói: "Ừ, hai người cứ tán gẫu, đừng bởi vì ta mà mất hứng trí."

Diêu Trừng Tây cười hì hì xua tay, nói: "Đệ muội đi thôi, nữ nhân có thai nên hảo hảo nghỉ ngơi."

Thường Nhuận Chi làm cái lễ, đứng dậy trở về phòng ngủ.

Tim đập có chút mau.

Diêu Trừng Tây này, chẳng lẽ giống với nàng là...

Thường Nhuận Chi xoa xoa thái dương, nhớ tới phản ứng sau đó của Diêu Trừng Tây, lại có chút không xác định.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 210: Khai Hí

Editor: Bộ Yến Tử

Đối với việc này, ngược lại Thường Nhuận Chi cũng không quá mức rối rắm.

Dù sao mặc kệ cuối cùng lai lịch của Diêu Trừng Tây như thế nào, không có quan hệ quá lớn cùng nàng.

Tự nhiên nàng không cần quá để ý chuyện này, thậm chí muốn cùng hắn ta "Nhận thức lẫn nhau".

Rất rõ ràng, ở thời đại này người còn sống đều tự có tự do sinh hoạt, vốn dĩ làm gì có chuyện đảo loạn ngày lẫn nhau?

Nghĩ thông suốt điểm này, Thường Nhuận Chi dẹp việc này sang một bên.

Sau khi trở về phòng, nàng xuất ra "Lễ gặp mặt" mà Diêu Trừng Tây đưa cho nàng.

Trong bóp là một cái vòng cổ, dây xích chất liệu nhẹ nhàng, bện hiện ra chạm rỗng hoa văn. Điếu rơi thì là vật chất cắt hình giọt nước mưa trong suốt, lớn nhỏ nửa ngón tay cái của nàng.

Diêu Hoàng để sát vào nhìn, ngạc nhiên nói: "Hoa tai này thật khá, quang hạ hảo thiểm."

https://thuviensach.vn

Theo góc độ Diêu Hoàng nhìn qua, vừa khéo có thể nhìn đến bộ dáng hoa tai khi bị ánh mặt trời chiếu rọi.

Thường Nhuận Chi nghe nàng ta nói thế, cũng thay đổi góc độ đem điếu rơi đối với ánh mặt trời nhìn nhìn.

Nửa ngày sau, vẻ mặt nàng có chút phức tạp đem vòng cổ bỏ vào trong hà bao.

Đây là kim cương...

Công nghệ cắt kim cương cực kì rườm rà.

"Cất đi." Thường Nhuận Chi đem hà bao đưa cho Diêu Hoàng, Diêu Hoàng chần chờ hỏi: "Cô nương không chuẩn bị đeo vật ấy sao?"

"Rất thiểm." Thường Nhuận Chi thản nhiên nói.

Diêu Hoàng cười cười, theo lời thu hồi đồ vật đem cất.

Những ngày kế tiếp, kinh thành thập phần náo nhiệt.

Ngày tổ chức kỳ thi mùa xuân vốn nên ở mùa xuân, năm nay thời gian lại kéo dài đến giữa mùa hè.

Khâm Thiên giam xem ngày tốt, nói khai khảo vào mùa xuân sẽ bất lợi với vận mệnh quốc gia, tuyển mới không nên, cho nên chuyển ngày khai khảo đến hiện tại.

Tới gần khảo tiền, các khách sạn đều kín người hết chỗ, phòng ở dân gia phụ cận cũng bay lên không đi ra, cung cấp nơi thuê cho thí sinh.

Hội làm buôn bán bán hàng rong, chế tác dậy dịch ở bảo tồn đồ ăn, ở trong khảo giam dễ dàng cho làm các loại đồ vật, bày ra buôn bán.

https://thuviensach.vn

Các hội quán, tửu lâu trong kinh càng là "Thánh địa" cho đám học sinh.

Từ trước lâm khảo tiền, đại thần trong triều, giám khảo, đều sẽ tùy cơ đi trước tới địa phương mà các học sinh này tụ tập, trước đào móc nhân tài. Mà đám học sinh cũng nguyện ý dựa vào cơ hội này, ở trước mặt lương đống triều đình lộ mặt.

Sau khi Thường Nhuận Chi nghe nói ước định thành tục này, tâm có chút ngứa. Bất quá ngại tình huống thân thể hiện tại, nàng cũng không dám chui trong đám người.

Lưu Đồng thấy tâm nàng ngứa ngáy, chuyên môn cho người đi tửu lâu nghe xong học sinh cao đàm khoát luận cùng kỳ văn thú sự, trở về giảng thuật cho Thường Nhuận Chi nghe, mỗi khi nghe tâm tình Thường Nhuận Chi lại thấy cực kỳ vui vẻ.

Kỳ thi mùa xuân là việc không có can hệ gì tới Diêu Trừng Tây, Lưu Đồng cầu xin hắn ta hỗ trợ ra chủ ý cho gánh hát Tây Vực, nhưng lại khiến Diêu Trừng Tây nổi lên hứng thú, sau khi hồi kinh liền cắm rễ trong gánh hát.

Bản thân Diêu Trừng Tây ở kinh thành cũng nổi danh hoàn khố, biết được hắn ta trở về rất nhiều "Bằng hữu" cùng chung chí hướng với hắn ta đều tranh thủ ước hẹn hắn ta xuất môn chơi đùa. Bất quá, đều bị Diêu Trừng Tây cự tuyệt.

Nghe nói hắn ta muốn làm gánh hát Tây Vực gì đó, tất cả mọi người ào ào tò mò, nhưng Diêu Trừng Tây lại không cho bọn họ vào gánh hát nhìn tình hình cụ thể.

Những người này chạm mặt khó tránh khỏi sẽ nghị luận thượng một hai câu.

https://thuviensach.vn

Nhưng vô hình trung cho gánh hát vừa thành lập là còn không có khai hí thì người cổ vũ không ít.

Ngày gánh hát khai hí vừa vặn là ngày khai khảo kỳ thi mùa xuân năm nay.

Thường Nhuận Chi đã sớm cho người đưa thiếp mời cho Thường Mộc Chi, ước nàng ta đến xem hí trận đầu.

Nguyên bản nói là thành lập một "Ca múa đội", nhưng căn cứ tình huống thực tế, hay là muốn ở giữa hơn nữa một hai tràng hí mới tốt.

Dù sao dân chúng vẫn thích nhất xem hí.Lúc trước Thường Nhuận Chi không có xem qua diễn tập, nhưng có nghe Lưu Đồng nói qua hiệu quả rất không tệ, ít nhất hắn rất là vui mừng.

Bây giờ thai nàng đã ổn, cho nên hôm nay khai hí, Lưu Đồng cũng không ngăn cản nàng xuất môn xem hí.

Lưu Đồng tự mình đưa nàng đến chỗ, giao nàng cho Thường Mộc Chi mới chịu rời khỏi.

Dù sao kỳ thi mùa xuân là đại sự trọng yếu tuyển chọn nhân tài có quan hệ tới toàn bộ Đại Ngụy, Lưu Đồng là Hoàng tử, trong lúc này không thể không có việc gì.

"Vương gia nói, Cửu Hoàng tử làm gánh hát tân kỳ." Thường Mộc Chi ngồi ở bên cạnh Thường Nhuận Chi, cười nói: "Chàng để ta đến xem trước, nếu cảm thấy thú vị mới mẻ độc đáo, trở về nói với chàng, chàng sẽ xem xét thời gian đến xem."

Thường Nhuận Chi cười hỏi: "Gần đây Thụy Vương không vội sao?"

https://thuviensach.vn

"Còn đi." Thường Mộc Chi nói: "Gần đây tương đối vội là Lễ bộ và Lại bộ, Hộ bộ thì thanh nhàn hơn, thời điểm Vương gia đợi ở trong phủ nhiều hơn lúc trước "

Lưu Cảnh Long ở một bên nghe vậy nhăn cái mũi nhỏ, nãi thanh nãi khí cáo trạng cùng Thường Mộc Chi: "Phụ vương không tốt, Đại ca, Nhị ca sợ, A Long cũng sợ."

Thường Mộc Chi nở nụ cười, xoa bóp cái mũi nhỏ của hắn ta: "A Long sợ cái gì?"

"Sợ phụ vương mắng."

"Sao phụ vương lại mắng con?"

"À... A Long đọc 《Thiên tự văn》, đọc không thuộc phía sau."

Lưu Cảnh Long buồn rầu nâng khuôn mặt nhỏ nhắn đô đô thịt của mình lên, vẻ mặt ưu quốc ưu dân.

Tỷ muội Thường thị nhất thời đều nở nụ cười, Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng điểm điểm đầu nhỏ của hắn ta: "A Long mới lớn như vậy, đã bắt đầu đọc 《Thiên tự văn》 à? Nào, đọc hai câu cho tiểu di nghe một chút."

Lưu Cảnh Long nghiêng đầu nhìn Thường Nhuận Chi, rối rắm hồi lâu, hỏi: "Thẩm thẩm... Chính là tiểu di sao?"

Thường Mộc Chi bật cười, giải thích với hắn ta: "Vốn là tiểu di, nhưng tiểu di gả cho Cửu thúc, trở thành Cửu thẩm thẩm của A Long."

Ánh mắt Lưu Cảnh Long ngập nước, cũng không biết hắn ta nghe có hiểu không.

Thường Mộc Chi nói: "A Long, tiểu di còn chờ nghe con đọc《Thiên tự văn》 kìa."

https://thuviensach.vn

Lưu Cảnh Long hơi đứng thẳng, mu bàn tay khoác sau người, rung đùi đắc ý nói: "Thiên địa huyền hoàng, vũ trụ hồng hoang. Nhật nguyệt đầy trắc, thần túc liệt trương."

Đọc đến đó, hắn ta dừng lại, tha thiết mong nhìn Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi thổi phồng nói: "A Long giỏi quá! Đọc thật tốt!"

Thường Mộc Chi cúi đầu nhìn nhi tử: "Lại đọc nhiều vài câu nha."

"Không nhớ rõ." Lưu Cảnh Long nháy mắt mấy cái: "Tiểu di nói đọc hai câu."

Thường Mộc Chi dở khóc dở cười.

Hai tỷ muội đùa tiểu oa nhi, thời gian qua rất nhanh.

Sân mà gánh hát lựa chọn sử dụng cách trung ương kinh thành hơi xa, nơi đó tương đối hẻo lánh nhưng phạm vị rộng rãi, bố trí chỗ ngồi cũng nhiều. Tường vây chỉ tới ngực, cách một đoạn lại có người duy trì trật tự. Tường vây phía bên ngoài, dân chúng còn có thể bưng ghế dài của mình, đứng trên không nhìn vào bên trong, cũng có thể thấy được người diễn hí.

Ghế khách quý tự nhiên được chú ý hơn, đám dân chúng chung quanh thấy ăn mặc của những người này, cũng không dám chen lấn lên trên sợ đắc tội quý nhân.

Bây giờ đã ngồi không ít người, bầu gánh hát cho người ta nâng hai cái loa lớn, treo ở phía trên sân khấu, rồi sau đó lên tiếng thử âm.

Vốn dĩ có người đang nhỏ giọng nghị luận thấy cử chỉ của bầu gánh nhất thời lặng ngắt như tờ.

Bởi vì, âm thanh nói chuyện vừa rồi của bầu gánh khi thử âm, thế nhưng dõng dạc truyền vào lỗ tai mỗi người.

https://thuviensach.vn

Thường Mộc Chi nhất thời ngồi thẳng thân thể: "Đây là..."

Mặt Thường Nhuận Chi vừa động.

Bầu gánh thấy phía dưới không có người nói chuyện, nhất thời cười mị mắt, nói: "Chư vị khách quan, lão phu có lễ, hôm nay chính là lần đầu tiên diễn xuất của Tây Hành xã chúng tôi, lão phu là bầu gánh Tây Hành xã, đại biểu cho toàn thể Tây Hành xã cung nghênh chư vị khách quan đến đây, cảm tạ chư vị khách quan cổ động. Hôm nay là diễn thử, quan khán Tây Hành xã chúng tôi diễn xuất, không lấy một xu, hi vọng khách quan có thể xem cao hưng, cười vui vẻ."

Nói xong, dưới đài liền vang lên tiếng vỗ tay nhiệt liệt.

https://thuviensach.vn

Chương 211: Tây Hành

Editor: Bộ Yến Tử

Gánh hát lấy tên là Tây Hành xã, do Lưu Đồng đặt.

Nội dung gánh hát biểu diễn, các loại bố trí và thiết kế, mặc dù Lưu Đồng ít tham dự, nhưng cuối cùng có thể đánh nhịp định ra, cũng do Lưu Đồng đồng ý.

Thường Nhuận Chi không quá mức hỏi tới tình huống có liên quan ở gánh hát với Lưu Đồng, vì nàng biết, cả ngày Diêu Trừng Tây trà trộn tại gánh hát.

Nếu thật sự Diêu Trừng Tây cũng giống như nàng, vậy thì, chờ ngày nào đó gánh hát khai hí, nàng thông qua biểu diễn của gánh hát, là có thể xác định trăm phần trăm.

Sự thật chứng minh, quả thực như thế.

Tiết mục thứ nhất, là Tướng Thanh. Diêu Trừng Tây tự mình viết đoạn tử, hai người mặc một thân trường bào chẳng ra gì cả, đứng giữa sân khấu huyên thuyên, mỗi câu nói lại khiến cho dân chúng dưới sân khấu phát cười.

Thông qua Tướng Thanh, muốn giới thiệu tới quần chúng về quá trình thành lập và một ít tình huống của Tây Hành xã.

Tiết mục kết thúc, dân chúng vỗ tay không ngừng.

https://thuviensach.vn

Thường Mộc Chi một bên cười, một bên cảm thán với Thường Nhuận Chi: "Cửu đệ làm gánh hát này là dùng xong tâm, xem đại gia cười rất vui vẻ."

Thường Nhuận Chi cười cười, hơi cúi đầu.

Lưu Cảnh Long ngồi ở một bên liệt miệng, mặc dù hắn ta nghe không hiểu người trên đài đang nói gì, nhưng hắn ta thấy nhiều người chọc náo nhiệt, chơi rất vui nên lúc này cũng cười mị mắt.

Thường Mộc Chi cầm tờ đơn tiết mục, vừa nhìn vừa nói: "Trên đây viết còn rất nhiều tiết mục, ca múa, biểu diễn, tiểu phẩm, ma thuật, tạp kỹ..."

Nàng ta hơi nhíu mày hỏi Thường Nhuận Chi: "Tiểu phẩm và ma thuật là cái gì?"

Thường Nhuận Chi nói: "Tiểu phẩm cũng giống như gánh hát hát hí khúc bình thường mà tỷ xem, bất quá sẽ không y y nha nha. Giống với Tướng Thanh mà đại tỷ tỷ vừa xem, càng ngắn gọn hơn, chính là diễn một tiểu chuyện xưa. Còn về ma thuật chính là ảo thuật."

Thường Mộc Chi giật mình, tinh thần tỉnh táo: "Vậy Tướng Thanh đẹp mắt, tiểu phẩm xem càng hay."

Thường Mộc Chi thấy rất hứng thú, Thường Nhuận Chi đã không còn nhiều hứng thú.

Bởi vì, Diêu Trừng Tây làm tác phẩm Tướng Thanh này, rất nhiều đoạn tử trong đó, thật ra nàng đều biết đến. Chẳng qua Diêu Trừng Tây đem dung nhập vào thời đại hiện tại, khiến quần chúng có thể dễ dàng cảm thụ mà thôi.

Chỉnh tràng biểu diễn xong, tổng cộng không đến hai canh giờ.

https://thuviensach.vn

Ở giữa, Tĩnh Lam cũng đăng tràng xướng một thủ khúc rất có phong vị, lanh lảnh đọc thuộc lòng một bài dân ca.

Cuối cùng dùng một đại vũ đạo kết thúc biểu diễn.

Bầu gánh lên sân khấu, lần nữa cảm tạ mọi người.

"Cách một ngày, Tây Hành xã sẽ diễn xuất một lần, tiết mục đơn tắc một tháng đổi một lần, nói cách khác, tháng sau, tiết mục Tây Hành xã biểu diễn cho chư vị xem, hoàn toàn bất đồng."

Bầu gánh vui tươi hớn hở chào dưới đài, nói: "Hôm nay không thu phí dụng, ngày mai bắt đầu bán vé vào cửa, ấn bố trí ghế ngồi theo cấp bậc, giá cũng tùy theo cấp bậc. Hi vọng sau khi đại gia trở về, có thể tuyên truyền thay Tây Hành xã chúng tôi với hàng xóm láng giềng. Lão phu vô cùng cảm kích. Cũng hi vọng tháng sau, còn có thể nhìn thấy chư vị quang lâm. Lần nữa cảm tạ chư vị đã đến."

Những người tham gia diễn xuất đều lên sân khấu, dưới sự chỉ huy của bầu gánh, cả tập thể cúi chào người dưới sân khấu.

Mạc bố kéo lên, lại không tiếng động vang.

Nửa ngày sau, khán giả dưới sân khấu vỗ tay như sấm.

Thường Nhuận Chi nghe bọn họ ào ào nghị luận.

"Tây Hành xã này rất không tệ, ma thuật gì đó chính là ảo thuật, rất thần kỳ!"

"Đúng vậy, đúng vậy. Bất quá, tiết mục kia khiến người ta nhìn mà thấy lo lắng đề phòng, sợ người biểu diễn làm sai công tác. So với chúng ta ngồi ở dưới vui vẻ xem tiểu phẩm, cuối cùng còn có thể khóc như mưa."

https://thuviensach.vn

"Tây Hành xã này biểu diễn, cho tới bây giờ không xem qua, không chỉ đẹp mắt không nói, xem xong, còn có thể làm cho người ta có điều suy nghĩ sâu xa."

"Ôi ngươi nói, đoạn giữa của Tướng Thanh, nói cái gì 『hoàn khố dạo thanh lâu, con cháu sầu lại sầu』, có phải đang nói quyền quý hay không?"

...

Thường Mộc Chi đỡ muội muội nhà mình rời khỏi Tây Hành xã, trên đường trở về còn đang say sưa nói tới màn biểu diễn ngày hôm nay nhìn thấy.

"Sau khi trở về nhất định phải nói với Vương gia, để chàng cũng đến xem thả lỏng." Thường Mộc Chi cười nói: "Hôm nay toàn bộ hạ thưởng, ta đều cười không ngừng."

Thường Mộc Chi nhìn Thường Nhuận Chi: "Tháng sau sẽ đổi mới, đến lúc đó chúng ta lại đến đây sớm một chút, no phúc được thấy."

Thường Nhuận Chi vuốt cằm.

Thường Mộc Chi đưa nàng về phủ Hoàng Tử, sau đó mới thay đổi lộ tuyến trở lại phủ Thụy Vương.

Đêm đó Lưu Đồng trở về, cười hỏi Thường Nhuận Chi Tây Hành xã biểu diễn như thế nào.

Thường Nhuận Chi tự nhiên nói hảo, giống như lơ đãng nói: "Thiếp nói có thể nghĩ chút hình thức biểu diễn khác, nhưng không nghĩ tới làm nhiều thứ mới mẻ độc đáo như thế này. Ý đồ của Tử Kinh đại ca xem như là có dất dụng võ sao?"

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng cười gật đầu: "Cũng không phải sao? Sau khi hắn trở về, chuyện ở gánh hát, ta đều giao cho hắn, hiện tại xem ra bước cờ này không sai."

Lưu Đồng uống ngụm trà: "Nghe nói hôm nay người đến xem đều rất vừa lòng, tuy rằng hôm nay không có thu ngân lượng, nói vậy sau này Tây Hành xã không lo thu vào."

Thường Nhuận Chi vuốt cằm: "Có thể kiếm tiền là ổn thỏa."

Lưu Đồng có chút cao hứng.

Thời gian trôi qua, thanh danh Tây Hành xã dần dần lan xa trong đám bình dân dân chúng, ngay cả một ít quan to hiển quý nghe xong một lỗ tai, cho rằng Tây Hành xã là một gánh hát phổ thông cũng tính toán mời Tây Hành xã vào phủ hát hí khúc.

Kết quả sau khi nghe ngóng mới biết được, Tây Hành xã không đến phủ hát hí khúc, chỉ biểu diễn tại sân khấu gánh hát của mình.

Có người giận quá, mạnh mẽ kéo người Tây Hành xã vào phủ, bị Diêu Trừng Tây đánh đuổi ra ngoài.

Trong kinh lại có tin đồn, nói Hoàn quần đệ Diêu Trừng Tây đắm mình đến gánh hát mưu sinh.

Diêu Trừng Tây hồn nhiên không để ý, mặc kệ những gì họ nói. Tây Hành xã là tâm huyết của hắn ta, nếu ai động oai tâm tư với Tây Hành xã, cẩn thận hắn ta sẽ cùng người đó cá chết lưới rách, giải tán toàn bộ Tây Hành xã.

Dân chúng đương nhiên không đồng ý, đối với nhân gia quyền quý ỷ vào "Cường mua cường bán" có chút bất mãn.

https://thuviensach.vn

Sau khi kỳ thi mùa xuân kết thúc, Tây Hành xã khiến cho đám học sinh mới từ khảo giam đi ra chú ý.

Các học sinh kết đội đi tới Tây Hành xã, mang theo ánh mắt soi mói của đám quan khán một chỉnh tràng diễn xuất.

Có học sinh trời sanh tính tình bảo thủ, chỉ trích Tây Hành xã biểu diễn lưu ở thế tục, hoa chúng lấy sủng, có nhục nhã nhặn, khó đăng nơi thanh nhã.

Có học sinh thập phần yêu thích hình thức biểu diễn đơn giản này, khen ngợi từ giản lý bác, mừng rỡ tất dịch, cùng dân cùng nhạc.

Có học sinh sau khi xem diễn, rất hứng thú, còn lưu lại vài câu đoạn tử, mấy bài thơ, cung cấp tư liệu sang tác sống cho Tây Hành xã.

Diêu Trừng Tây rất thích đám học sinh này đến, thậm chí cho tử sĩ xuất thân hàn môn rơi chậm lại vào bàn phí.

Thanh danh Tây Hành xã trong kinh lại lên cao.

Chuyện dân gian tiểu đánh tiểu nháo, đến cùng không ảnh hưởng nhiều tới triều đình.

Theo sát kỳ thi mùa xuân, triều đình ra chiếu lệnh.

Nguyên Vũ đế chính thức gọt tước phủ An Quốc công phủ và phủ Văn Viễn hầu, tất cả công việc do Thụy Vương xử lý.

Gọt tước hai phủ, khi khai quốc có tứ công thất hầu nay chỉ còn nhị công nhị hầu.

Kỳ thi mùa xuân còn chưa yết bảng, không khí toàn bộ kinh thành bắt đầu ngưng trọng.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt
www.dtv-ebook.com

Chương 212: Họa Thủy

Editor: Bộ Yến Tử

Nguyên Vũ đế muốn gọt tước, đám người Thụy Vương cũng không thấy ngoài ý muốn.

Sau khi hồi phủ, Lưu Đồng cũng nói với Thường Nhuận Chi đây là chuyện không thể tránh khỏi.

Tuy rằng Thường Nhuận Chi cảm thấy vào lúc yết bảng kỳ thi mùa xuân mà lại gọt tước, có chút vi diệu, ngược lại cũng sẽ không thể nghĩ nhiều.

Chẳng qua từ việc Thụy Vương phụ trách việc này, vẫn khiến người ta có chút thở dài.

Chuyện cố sức không lấy lòng, lại rơi xuống trên người Thụy Vương.

Đối với việc này Lưu Đồng không có gì oán giận, cần cù thành khẩn đi theo Thụy Vương làm việc.

Chuyện gọt tước, không phải Thánh chỉ được ban xuống thì tính xong việc.

Bên phía Lễ bộ muốn kiểm tra quy chế tước vị gì đó của hai phủ có phù hợp không, tỷ như phủ Quốc công, vật ngự ban là biển chờ cửa hầu phủ, bị rút về. Còn về Thụy Vương, là tới để ứng phó các câu hỏi với người trong hai phủ, thứ hai, cũng phải phối hợp Lễ bộ, miễn cho công tác kiểm tra có điều sơ hở.

https://thuviensach.vn

Phủ An Quốc công và phủ An Viễn hầu là thân gia, đã được phủ An Viễn hầu nhắc nhở qua, bởi vậy đối với việc này cũng sớm có chuẩn bị. Khi người của Thụy Vương và Lễ bộ tới cửa, khách khách khí khí tiếp đón người, tích cực phối hợp, tiêu phí bất quá mấy ngày, không có cùng đối phương hồng quá mặt, đem tất cả sự tình xử trí rõ ràng.

Còn đến phiên phủ Văn Viễn hầu, sự tình có chút khó giải quyết.

Đương gia phủ Văn Viễn hầu không nói chuyện gì tốt đẹp, trong đám con cháu của ông ta không hề thiếu hoàn khố, tức phụ trong nhà cũng không xem hoàn cảnh, khi Lễ bộ thanh tra hậu viện hầu phủ, nơi này không cho tra chỗ kia không cho xem, đề phòng Lễ bộ và Thụy Vương như phòng cướp.

Người ở Lễ bộ ngược lại không nói gì, nhưng mà Thụy Vương không có không kiên nhẫn, phụ nhân không cho tra, hắn ta liền cùng người mài.

Đợi đến khi yết bảng kỳ thi mùa xuân, danh sách thi đình đều xuống dưới, việc gọt tước của phủ Văn Viễn hầu, vẫn còn chen ở giữa không thể làm xong.

Nguyên Vũ đế đối với chuyện này rất là không vui.

Ngày đó lâm triều, Nguyên Vũ đế liền hỏi việc này.

Người Lễ bộ hành sự bất lực, cũng là đánh lên mặt mũi của Lễ Vương.

Lễ Vương là người đầu tiên tiến lên nhận sai, từ từ nói: "Việc này phụ hoàng giao cho Thụy Vương xử lý, tất cả công việc, nói vậy chi tiết trong đó, vẫn là Thụy Vương biết càng thêm tường tận."

Nguyên Vũ đế liền nhìn về phía Thụy Vương.

https://thuviensach.vn

Thụy Vương đứng dậy, liêu bào quỳ xuống chắp tay nói: "Là nhi thần thất trách, mời phụ hoàng trách phạt."

Ánh mắt Lễ Vương hơi nhíu lại.

Kỳ Vương cũng nhìn thoáng qua Thụy Vương.

Chuyện phủ Văn Viễn hầu khó xử Thụy Vương, không phối hợp Thụy Vương làm việc, người người trong kinh thành đều nghe thấy, nói vậy chắc Nguyên Vũ đế cũng biết đến.

Vào lúc này, rõ ràng là cơ hội cáo trạng tốt nhất, nhưng Thụy Vương lại tự nhận sai lầm, nửa câu không nói?

Vì cái gì?

Số người thấy nghi hoặc trong lòng không ít, Lưu Đồng cũng là một trong số đó.

Nhưng hắn vẫn đứng vững vàng cúi đầu, nếu như lúc trước Thụy Vương không có bước tiếp theo động tác, hắn cũng bất động không nói theo.

Nguyên Vũ đế đảo tầm mắt qua đám nhi tử đứng phía dưới, khi ánh mắt dừng trên mặt Thái tử, hơi cúi xuống.

Nửa ngày sau, ông ta ngồi trên ngự tòa bình thản nói: "Sắp tới thi đình, chuyện trách phạt ngươi tạm gác lại, sau thi đình lại nói. Thụy Vương."

"Có nhi thần."

"Trẫm lệnh cho ngươi, trước khi thi đình, đem tất cả mọi việc còn thừa lại xử lý rõ ràng, thỏa đáng."

"Nhi thần tuân chỉ."

https://thuviensach.vn

Thụy Vương yên lặng lĩnh chỉ, đứng lên thối lui đến một bên.

Nguyên Vũ đế cũng đem việc này phóng tới một bên không đề cập tới, bắt đầu cùng chúng thần tấu sự.

Sắc mặt Thái Tử hơi có chút âm trầm hướng trong đám thần tử dùng ánh mắt, liền có người bước ra khỏi hàng bẩm tấu: "Bệ hạ, vi thần có tấu."

"Nói đi."

"Vi thần buộc tội Kinh Triệu Doãn Phùng Kha, giám thị bất lực, trị hạ không nghiêm, không có năng lực. Án giết người ở kỹ lâu đến nay vị phá, chẳng những làm dân chúng sợ hãi, càng làm nhục danh dự Thụy Vương, khiến hoàng thất hổ thẹn."

Nhất thời ánh mắt Lưu Đồng bắn về phía người nói chuyện.

Nguyên Vũ đế nâng mi: "Hửm?"

Án giết người ở kỹ lâu đã xảy ra được một thời gian, liên tục không phá được quả thật là không nên. Nhưng vì vậy mà buộc tội Kinh Triệu Doãn, khó tránh khỏi có chút gượng ép.

Thật sự là bởi vì muốn tìm người "Sai lầm" trong việc này, chỉ sợ không đơn giản là trách nhiệm của Kinh Triệu Doãn.

Người trên hướng thượng có ai nghe mà không hiểu, người này buộc tội, túy ông chi ý bất tại tửu.

Một câu cuối cùng "Làm nhục danh dự Thụy Vương, khiến hoàng thất hổ thẹn", mới là mục đích của ông ta.

Kỳ Vương thấy buồn cười lên tiếng nói: "Chính là một án giết người, như thế nào liên quan tới hoàng thất?"

https://thuviensach.vn

Kỳ Vương biết rõ còn cố hỏi, người nọ ngược lại cũng phối hợp: "Kinh Triệu Doãn Phùng Kha từ sau khi xảy ra án phát giết người ở kỹ lâu, nhiều lần bái phỏng phủ Thụy Vương. Cứ nghe, án phát ngày đó, Thụy Vương đã ở bên trong kỹ lâu. Thật sự là..."

Người nọ than một tiếng, chắp tay hướng Thụy Vương nói: "Hạ thần tố nghe thấy Thụy Vương ban sai cẩn thận, xử án quyết đoán. Kinh Triệu Doãn vô năng, nhưng lại nhường án tử này làm Thụy Vương liên lụy trong đó. Vì sự trong sạch của bản thân, án này, có lẽ nên dựa vào Thụy Vương điều tra rõ mới phải."

Trên đại điện không người ứng nói.

Vẻ mặt Thụy Vương nhàn nhạt, lông mày hơi nhăn lại, làm như suy tư.

Lưu Đồng nắm chặt hai đấm, nhìn về phía Thụy Vương.

Logic của người này quả thực có vấn đề.

Việc tra án, địa phương như nha môn tra không xong, còn có Hình bộ, Đại Lý tự, lại thế nào, cũng không đến phiên Thụy Vương đi thăm dò.

Thụy Vương làm người chứng kiến, bị liên lụy không giả, có thể nói cái gì "Vì lấy lại trong sạch cho bản thân", muốn Thụy Vương đi thăm dò án tử, khó tránh khỏi có chút làm người ta bật cười.

Có thể nói còn nói trở về, án giết người ở kỹ lâu phát triển đến bây giờ, đã là cọc án không có đầu mối giải quyết, có thể tra ra chân tướng khả năng cơ hồ vì linh.

Án tử như vậy, dừng trong tay bất luận kẻ nào, đều là một củ khoai lang phỏng tay.

https://thuviensach.vn

Để Thụy Vương tra án, chẳng qua có hai kết quả, tra được rõ ràng và tra không rõ ràng.

Tra được rõ ràng, lời đồn đãi có thể rãi, nói hắn ta làm chứng trong sạch hồ tra, tùy tiện kéo sơn dương thế tội;

Tra không rõ ràng, Thụy Vương sợ là càng nói không rõ ràng hắn ta tại đây án trung tác dụng, nói không được còn muốn chụp một cái mũ "Vô năng" lên đầu Thụy Vương.

Đầu óc người rõ ràng đều muốn được hiểu rõ chuyện, Nguyên Vũ đế tự nhiên cũng không nói gì.

Ông ta mịt mờ nhìn thoáng qua Thái tử, hai chân xoa khai ngồi ở trên ngự tòa, mặt mày nặng nề nhìn dưới bậc.

Người đề nghị ưỡn ngực nghiêm mặt lại ép hỏi một câu: "Thụy Vương nghĩ như thế nào?"

Thụy Vương ngẩng đầu nhìn ông ta cười cười.

"Bổn Vương đã bị liên lụy vào án này, như thế nào có thể làm chủ tra án chứ? Đương nhiên, nếu như Thánh thượng nhận định, bổn Vương có năng lực điều tra rõ tình tiết vụ án, bổn Vương không thể từ chối."

Thụy Vương nhìn về phía ngự tòa: "Hết thảy nghe theo phụ hoàng an bài."

Nhất thời Thái tử thấy lòng căng thẳng, vuốt ve ngọc đái bên hông thường xuyên, vạch trần việc hắn ta đang khẩn trương.

Kỳ Vương và Lễ Vương liếc nhau, lại lập tức dời đi.

Sầm Vương ôm hai cánh tay, đứng hơi nghiêng, hai mắt nhập nhèm.

https://thuviensach.vn

Tất cả mọi người trên đại điện đang chờ Nguyên Vũ đế đáp phúc.

Lưu Đồng nắm chặt quyền, mắt thẳng tắp nhìn Nguyên Vũ đế trên ngự tòa.

Cách quá xa, căn bản Lưu Đồng thấy không rõ mặt ông ta, huống chi chuỗi ngọc trân châu ươm tơ trên mũ miện còn che khuất vẻ mặt Nguyên Vũ đế.

Không có người biết một Quốc gia tôn sư tại đây ngắn thời gian ngắn vậy trong, đều muốn chút cái gì.

Nhưng mọi người lại biết, cuối cùng ông ta làm ra quyết định là gì.

"Nếu như thế, vậy án này liền giao cho Thụy Vương điều tra rõ. Ngày quy định —— "

Nguyên Vũ đế suy tư một lát, nói: "Ngày quy định một tháng."

Thụy Vương đứng như vậy một lát, khom người, chắp tay, ngữ điệu bình bình: "Nhi thần lĩnh chỉ."

Không có người nhìn thấy bộ dáng Thụy Vương.

Chỉ có khi Nguyên Vũ đế lên tiếng ngược lại chú ý Thụy Vương Lưu Đồng, thấy sau khi Thụy Vương đáp lời Nguyên Vũ đế, biểu cảm chỉ trong nháy mắt kia.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 213: Đông Dẫn

Editor: Bộ Yến Tử

Biểu cảm kia rất phức tạp, nhưng Lưu Đồng lại hiểu.

Tự Nhân cất giọng hô to một tiếng "Bãi triều", đám triều thần nối đuôi nhau mà ra.

Khi bước ngang qua bên cạnh Thụy Vương, có người chân tình cáo từ cùng Thụy Vương, lại có người mang theo biểu cảm vui sướng rõ ràng khi người gặp họa, đối với Thụy Vương mà nói, chờ mong tại một tháng này, Thụy Vương có thể điều tra rõ án giết người ở kỹ lâu.

Thái tử đi rồi, Kỳ Vương muốn nói mấy câu cùng Thụy Vương, nhưng lại bị Lễ Vương lôi đi.

Còn thừa lại Sầm Vương, cà lơ phất phơ đi qua bên người Thụy Vương, cười nhẹ nói: "Thụy Vương huynh làm gì đó, lúc nãy trực tiếp cự tuyệt việc này không phải ổn rồi sao? Loại cục diện rối rắm này, trời ạ, ngươi lại nguyện ý lãm trên người."

Sầm Vương tiếc nuối lắc đầu, từ trong ống tay áo rút ra cây quạt xếp gõ gõ lưng bản thân, thi thi nhiên bước đi.

Lưu Đồng đi theo phía sau Thụy Vương, không nói gì.

Hắn còn đang suy nghĩ biểu cảm kia của Thụy Vương.

https://thuviensach.vn

Hai huynh đệ một đường không nói chuyện, sau khi rời cung, đến khi đến chi nhánh đường lớn, Lưu Đồng vừa muốn mở miệng, lại bị Thụy Vương gọi lại.

Thụy Vương nhìn hắn, nửa ngày sau khẽ cười cười, nói: "Ta còn tưởng rằng, hôm nay Tiểu Cửu lại muốn ở bên tai ta lải nhải, nhưng mà hôm nay đệ thật sự trầm ổn. Là vì duyên cớ sắp làm phụ thân sao?"

Lưu Đồng không hé răng.

Dĩ vãng Thụy Vương nhận đến toàn là đãi ngộ không công chính, Lưu Đồng sẽ vì hắn ta bệnh vực kẻ yếu, thậm chí chẳng phân biệt thời gian và trường hợp.

Nhưng hôm nay, Nguyên Vũ đế giao án giết người ở kỹ lâu như khoai lang phỏng tay cho Thụy Vương, ở trên điện Lưu Đồng không có động tác gì cũng không nói, thậm chí hạ hướng, cũng không chút bất mãn hay oán giận.

Thụy Vương cũng cảm thấy tò mò.

Lưu Đồng nhìn Thụy Vương, giật giật môi, nói: "Cũng giống như Sầm Vương nói, lúc đó Ngũ ca có thể không cần..."

"Ta biết." Thụy Vương cười gật đầu: "Người đưa ra đề nghị để ta tra án này, là người ở phe Thái tử. Hắn ta đề nghị không hợp tình lý, ta hoàn toàn có thể bỏ mặc, áp căn không cần phải nói cái gì, nhường phụ hoàng an bài. Nói vậy, nếu như ta không tiếp nhận tra xét, phụ hoàng cũng sẽ không thể thực đem án này giao thác đến trên tay ta."

"Vậy Ngũ ca, huynh..."

"Ta chỉ là tò mò thôi."

https://thuviensach.vn

Thụy Vương cười cười, vỗ vỗ vai Lưu Đồng: "Được rồi, đệ trở về nghỉ ngơi đi. Chuyện phủ Văn Viễn hầu gọt tước còn chưa xong, án giết người ở kỹ lâu cũng chỉ có kỳ hạn một tháng, mã thượng thi đình, nói vậy kế tiếp lại có việc làm. Mọi việc ta còn cần đệ tới hỗ trợ."

Lưu Đồng gật đầu, nhìn Thụy Vương đi xa.

Bọn người nhìn không thấy, hắn dài thở, có chút hoảng hốt lắc lắc đầu, cũng không cần cưỡi ngựa hoặc ngồi kiệu, một đường chậm rì rì đi về phía phủ Hoàng tử.

Chờ hắn trở về phủ Hoàng tử, thời gian ngọ thiện đã qua.

Thường Nhuận Chi cho người hâm nóng đồ ăn bưng lên, nhíu mày nói: "Hôm nay thời gian vào triều lâu như vậy?"

Lưu Đồng lắc đầu, vừa ăn cơm, vừa nói tình huống lâm triều cùng Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi kinh ngạc hỏi: "Án giết người ở kỹ lâu sao? Tại sao lại giao án tử cho Thụy Vương?"

Lưu Đồng gật đầu, Thường Nhuận Chi rất tò mò: "Luận chức quyền, loại chuyện như án mạng Thụy Vương nên quản sao?"

Lưu Đồng dừng tay, lắc đầu.

"Vậy thì sao..."

Lưu Đồng liền đem cụ thể quá trình thuật lại một lần, cuối cùng nói: "Ngũ ca nói, huynh ấy cũng tò mò..."

Nói đến đó, Lưu Đồng lại lắc đầu, cũng không có tham ăn, vội vàng ăn xong chén cơm, uống một ngụm canh rồi súc miệng.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi đưa khăn cho hắn lau miệng, thấy mặt Lưu Đồng lộ vẻ do dự cùng bất an, liền vẫy vẫy tay cho người hầu lui xuống, nhẹ giọng hỏi: "Xảy ra chuyện gì?"

Lưu Đồng nhíu mày: "Ta cũng... Không quá xác định."

Lưu Đồng nhìn Thường Nhuận Chi: "Thời điểm phụ hoàng lên tiếng để Ngũ ca tiếp nhận án, ta có nhìn thấy biểu cảm của Ngũ ca, không biết có phải ta nhìn lầm rồi hay không."

Thường Nhuận Chi nghiêm mặt, im lặng.

Lưu Đồng cau mày, nói: "Biểu cảm của Ngũ ca giống như... Phụ hoàng đồng ý nằm trong dự kiến của huynh ấy. Mà nếu quả thật để ý liêu bên trong, vì sao Ngũ ca lại nhẹ nhàng thở ra? Ta coi, cảm giác huynh ấy như trút được gánh nặng."

Thường Nhuận Chi tinh tế nghe, mím môi.Lưu Đồng tiếp tục nói: "Biểu cảm của Ngũ ca chỉ là chợt lóe mà qua, có lẽ ta nhìn lầm rồi... Bất quá ta có thể khẳng định, nhất định Ngũ ca đã làm ra quyết định gì đó, bằng không vẻ mặt cuối cùng của huynh ấy sẽ không kiên định như vậy."

"Làm ra quyết định?"

"Ừm." Lưu Đồng gật đầu: "Thật giống như là... Buông xuống băn khoăn rồi quyết định chuyện gì đó."

Lưu Đồng nói đến đây, tự mình ngẩn người, lắc lắc đầu, nâng tay vỗ vỗ trán mình: "Ai, không nghĩ nữa."

Thường Nhuận Chi đưa tay chuẩn bị ấn đầu cho hắn, Lưu Đồng tránh đi, nói: "Ta không sao, nàng đừng dùng sức, để ý thân thể."

"Nào có mảnh mai như chàng nói." Thường Nhuận Chi buồn cười nói.

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng mỉm cười: "Đi thôi, lúc này không sai biệt lắm đến lúc nàng ngủ trưa, ta cùng nàng ngủ một lát."

"Được."

Thường Nhuận Chi lên tiếng, Lưu Đồng một đường đỡ nàng trở về phòng ngủ.

Thường Nhuận Chi là thai phụ, nằm lên giường một lát liền ngủ.

Lưu Đồng lại gối đầu lên cánh tay, nhìn đỉnh sa trướng ngẩn người.

Trong lòng hắn có chút lo sợ, lại có chút hưng phấn.

Biểu cảm của Thụy Vương, hắn không dám tế tư, lại nhịn không được hướng kỳ vọng của hắn theo phương hướng kia.

Lúc nghiêng người, Lưu Đồng vừa lúc chống lại dung nhan Thường Nhuận Chi đang nằm thẳng ngủ.

Vẻ mặt của hắn nhu hòa lại.

Thường Nhuận Chi hô hấp đều đều, đàn miệng hé mở, vừa thấy thì biết nàng đã ngủ say.

Tâm Lưu Đồng có chút xao loạn, theo hô hấp nơi ngực nàng chung nhịp, chậm rãi đắm chìm xuống.

Hắn si ngốc nhìn dung nhan Thường Nhuận Chi, tầm mắt không khỏi lại rơi xuống bụng nàng.

Hai tay Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng đặt ở trên bụng, bàn tay oánh bạch phảng phất như che chở cốt nhục trong bụng.

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng vươn tay ra, muốn phủ trên tay nàng, chần chờ một lát, thật lâu không dám đặt lên.

Như vậy tới tới lui lui vài lần, cuối cùng tâm tư nghỉ ngơi của Lưu Đồng chiến thắng, thu tay, chỉ chuyên chú nhìn Thường Nhuận Chi.

Thẳng đến lúc Thường Nhuận Chi tỉnh dậy.

Thường Nhuận Chi ưm một tiếng, mở to mắt liền thấy một khuôn mặt tuấn tú.

Nàng sửng sốt, sau đó buồn cười nói: "Tỉnh lại bao lâu rồi?"

Lưu Đồng khó mà nói hắn không có ngủ, nửa đoạn trước đang suy nghĩ chuyện, nửa đoạn sau là ngắm nàng, chỉ ho ho nói: "Vừa tỉnh."

Thường Nhuận Chi chống tay ngồi dậy, Lưu Đồng đưa tay giúp đỡ nàng.

Hắn dựa vào ven giường ngủ, cũng không tránh ra, Thường Nhuận Chi cũng chỉ có thể ngồi trên giường.

"Xảy ra chuyện gì sao?"

Thường Nhuận Chi nhấc tay nhẹ nhàng nhu ấn trán hắn, quan tâm: "Thiếp thấy trong lòng chàng có vẻ như có việc."

Vẻ mặt Lưu Đồng vi đốn, sờ sờ mặt mình: "Chỗ nào nhìn ra?"

Thường Nhuận Chi cười nói: "Chúng ta là phu thê, trong lòng chàng có việc, thiếp có tâm linh cảm ứng nha."

Lưu Đồng cũng đi theo cười rộ lên.

Cười xong, hắn chần chờ một lát, nhẹ nhàng nói: "Nhuận Chi, ta cảm thấy..."

https://thuviensach.vn

"Hửm?" Thường Nhuận Chi ôn nhu nhìn hắn.

"Ta cảm thấy, dường như Ngũ ca... Muốn bắt đầu đoạt quyền." Lưu Đồng mím môi, rõ ràng nói ra suy đoán của mình.

Thường Nhuận Chi hơi há mồm, trên cơ bản còn có chút mơ hồ, cũng bởi vì câu nói của Lưu Đồng nhất thời tiêu tán sạch sẽ.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 214: Phân Tích

Editor: Bộ Yến Tử

"Khi đó Ngũ ca nói huynh ấy tò mò, ta nghĩ, hẳn là huynh ấy rất tò mò mới để phụ hoàng an bài, thật sự có phải phụ hoàng sẽ giao án giết người ở kỹ lâu cho huynh ấy đi thăm dò hay không. Mà kết quả là, quả thực phụ hoàng đem củ khoai lang phỏng tay này giao cho Ngũ ca."

Lưu Đồng nhẹ giọng nói xong, ngữ điệu bình bình cũng không kích động.

"Trước đó, án giết người ở kỹ lâu bị truyền lưu ồn ào huyên náo, Kinh Triệu Doãn vài lần xuất nhập phủ Thụy Vương, Ngũ ca cũng thành người tương quan trong án, bị đẩy lên đầu sóng ngọn gió. Mắt nhìn tiếng gió án này dần dần đi xuống, Ngũ ca cũng lĩnh chuyện gọt tước, vào lúc này, bỗng dưng lại đề cập án giết người, đối với Ngũ ca mà nói, đâu chỉ gia tăng một chuyện xấu. Nói vậy ngày mai, không, hôm nay, nói vậy hôm nay đám dân chúng lại bắt đầu thảo luận án giết người ở kỹ lâu, mà Ngũ ca..."

Lưu Đồng than nhẹ một tiếng, nhìn Thường Nhuận Chi: "Cọc án tử này, mặc dù ta không rõ ràng cụ thể quá trình tra án, nhưng án phát ngày ấy | nàng cũng có mặt, nàng nên biết, nếu như muốn tra cọc án tử này, tất nhiên khó tra."

Thường Nhuận Chi gật đầu.

Ngày ấy sau khi người đó ngã xuống lầu, Lưu Đồng lập tức lên lầu dò xét, chỉ thấy một thi thể khác không chút dấu vết của hung thủ.

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng có chút áy náy nhìn nhìn bụng Thường Nhuận Chi: "Ở trước mặt bảo bảo nói chuyện này, hắn sẽ bị dọa sao?"

Thường Nhuận Chi lắc đầu, vỗ vỗ tay Lưu Đồng.

"Con của chúng ta, nào có yếu ớt như thế."

Lưu Đồng nhẹ nhàng cười.

Ngay sau đó hắn lại thở dài.

"Cọc án tử này, đến bây giờ còn không có đầu mối. Ngũ ca tiếp nhận lại, mặc kệ là tra xét ra manh mối, hay là hết đường xoay xở như cũ đều không phải chuyện tốt. Tra ra, nói vậy đồng thời có vẻ như Kinh Triệu Doãn vô năng, lại khiến cho một vòng đồn đãi mới nảy sinh —— khó nói không có người ngẩng đầu lên vu hãm Ngũ ca tùy tiện tìm người chịu tội thay, chuyện này quả thật rất bất lợi với Ngũ ca. Còn nếu như tra không ra, thời hạn một tháng của phụ hoàng, chẳng phải nói Ngũ ca vô năng hay sao? Giữa các đạo lý này, phụ hoàng nhất định rất rõ ràng. Nhưng mà phụ hoàng vẫn như cũ, theo câu chuyện giao cọc chuyện xấu này cho Ngũ ca. Xét đến cùng, hôm nay nhường Ngũ ca tra án 『 tự chứng trong sạch 』 , là người của Thái tử."

Lưu Đồng nhẹ giọng hỏi Thường Nhuận Chi: "Nàng có biết, đó đại biểu cho cái gì không?"

Trong lòng Thường Nhuận Chi rất rõ ràng, thật sự chẳng phải Lưu Đồng đang hỏi nàng, mà chính là nói hết với nàng.

Quả nhiên, nàng không có lên tiếng, Lưu Đồng lại tự nói tiếp: "Này đại biểu cho, ở trong mắt phụ hoàng Ngũ ca bất quá chính là người ban sai, phân lượng huynh ấy so với Thái tử ở trong lòng phụ hoàng —— chẳng sợ, trong lòng phụ hoàng rõ ràng, năng lực của Ngũ ca, xa xa cao hơn Thái tử."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng dừng một lúc, buồn bã nói: "Có lẽ, Ngũ ca tò mò chính là cái này."

Thường Nhuận Chi vỗ nhẹ nhẹ lên vai Lưu Đồng.

Lưu Đồng nắm chặc tay nàng, nói: "Mấy ngày này, Thái tử an phận rất nhiều... Có lẽ, phụ hoàng cảm thấy theo ý tứ Thái tử, là cho hắn ta một công đạo. Phụ hoàng thông qua việc này nói cho Thái tử và Ngũ ca, Thái tử vẫn như cũ là Thái tử, ông ta hướng vào Thái tử. Còn về Ngũ ca, bất quá chỉ là một Vương gia mà thôi."

Lưu Đồng cười châm chọc: "Bất quá chỉ là một Vương gia."

Thường Nhuận Chi không biết nên nói cái gì.

Đối với chuyện Nguyên Vũ đế bất công, kỳ thực Thường Nhuận Chi cũng có thể lý giải một hai.

Tuổi tác Nguyên Vũ đế đã lớn, người già khó tránh khỏi gìn giữ cái đã có. Ông ta trị quốc gần hai mươi năm, Đại Ngụy liên tục gió êm sóng lặng, vững vàng phát triển, đến lúc ông ta già đi, nói vậy không hy vọng bởi vì nhân tuyển là Thái tử, mà biến thành một người "Khí tiết tuổi già khó giữ được". Thường Nhuận Chi nhìn, Nguyên Vũ đế muốn ở trên sách sử, trở thành "Minh quân một thế hệ".

Còn về Thái tử, đích xác không xứng với Vương triều như vậy.

Chẳng sợ Thái tử vụng về, bên cạnh còn có người phụ tá, làm một chi quân gìn giữ ngược lại còn có thể.

Nhưng mà cố tình Thái tử lại ái tài yêu quyền có dã tâm, không có nhân phẩm xứng đôi cùng chi tướng và chỉ số thông minh.

https://thuviensach.vn

Vậy cũng thôi đi, cố tình các huynh đệ của Thái tử, đều không phải vật trong ao.

Cho nên, Nguyên Vũ đế liều mình muốn ba phải, chẳng những không thể cải thiện tốt mối quan hệ huynh đệ bọn họ, ngược lại hoàn toàn mặc kệ.

Đến nỗi Thụy Vương...Thường Nhuận Chi hơi cúi đầu.

"Nói vậy Ngũ ca cũng thông qua đáp phúc của phụ hoàng, nghĩ thông suốt thôi." Lưu Đồng nhẹ giọng nói: "Bằng không, phía sau huynh ấy sẽ không nhẹ nhàng thở ra."

Lưu Đồng dừng một lát, nói: "Phụ hoàng quyết định, không đặt Ngũ ca ở trong lòng. Như vậy, mặc dù Ngũ ca làm ra chút quyết định khiến phụ hoàng không vui, nói vậy... Phụ hoàng cũng không có tư cách trách cứ huynh ấy."

Thường Nhuận Chi ngồi ở trên giường, nhẹ giọng nói: "Chàng nói, Thụy Vương quyết định đoạt quyền..."

Lưu Đồng gật đầu.

"Vậy A Đồng, chàng..."

Thường Nhuận Chi chỉ nói đến đó, Lưu Đồng nhìn về phía Thường Nhuận Chi, nhìn nàng một hồi lâu, mở miệng nói: "Lúc nàng ngủ trưa, ta đang nghĩ chuyện này. Nếu như Ngũ ca muốn đoạt quyền, thậm chí muốn... vị trí Thái tử, ta nên làm thế nào."

Trái tim Thường Nhuận Chi nhất thời nhấc lên.

Đây là lần đầu tiên Lưu Đồng công bằng đàm luận tình huống tương lai cùng nàng.

https://thuviensach.vn

Từ trước Lưu Đồng chỉ biết Thụy Vương hơn xa Thái tử, lại bởi vì thái độ của Thụy Vương, chưa từng có ý nghĩ tranh quyền đoạt thế —— mặc dù hắn có nghĩ tới, khả năng vẫn sẽ không ở trước mặt người khác lộ ra.

Mà bây giờ, một biểu cảm của Thụy Vương, phảng phất chính là một tín hiệu, một cái nhường hắn có thể đem ý tưởng ẩn ẩn từ trước trong đáy lòng, phóng xuất ra tín hiệu.

"Vậy chàng... Nghĩ tốt lắm sao?" Thường Nhuận Chi nhẹ giọng hỏi hắn.

Lưu Đồng chậm rãi gật đầu.

Hắn không nói gì, nhưng Thường Nhuận Chi đã từ vẻ mặt của hắn, lý giải ý tưởng của hắn.

Thụy Vương muốn đoạt quyền, nhất định Lưu Đồng sẽ giúp hắn ta.

Thường Nhuận Chi đã từng vô số lần thiết tưởng qua, nếu như Thụy Vương có tâm với vị trí tối cao kia, Lưu Đồng sẽ như thế nào.

Mỗi một lần thiết tưởng, đến cuối cùng nàng đều sẽ cười khổ.

Bất luận xuất phát từ góc độ nào, Lưu Đồng lựa chọn dường như đều là "Thụy Vương muốn chi, hắn tất tá chi."

Thường Nhuận Chi hơi gục đầu xuống: "A Đồng, chàng muốn giúp Thụy Vương, có thể tưởng tượng qua nếu như thất bại, hậu quả tương lai ra sao không?"

"Ta nghĩ tới."

Lưu Đồng gật đầu, đỡ lấy hai vai Thường Nhuận Chi, làm cho nàng ngẩng đầu lên nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

"Cử đại sự, cuối cùng sẽ có ngày nào đó quyết chiến. Ta sẽ an bài tốt cho nàng và hài tử, trừ phi thành công, bằng không..."

Thường Nhuận Chi đưa tay lên che miệng hắn lại, chua sót cười, lắc đầu: "Đừng nói những điềm xấu như vậy."

Lưu Đồng theo lời ngừng câu chuyện, ôm Thường Nhuận Chi vào lòng.

Hai người lẳng lặng tựa vào nhau, Lưu Đồng nói: "Quyết định như vậy, duy nhất thực xin lỗi, chỉ có nàng. Có thể Ngũ ca thật sự có tâm kia, ta không có khả năng không giúp huynh ấy."

Lưu Đồng nhẹ vỗ về vai Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi hiểu rõ, Lưu Đồng muốn giúp Thụy Vương, không phải vì kỳ vọng ngày nào đó Thụy Vương đăng cực ngự tòa, hắn cũng có thể trở thành một người trên vạn người, mà chỉ là vì, Thụy Vương là Ngũ ca của hắn, còn hắn là "Tiểu Cửu" từ nhỏ được Thụy Vương chiếu cố bảo hộ lớn lên.

Hắn là người tối kính yêu, sùng bái huynh trưởng.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 215: Phát Khó

Editor: Bộ Yến Tử

Nói chuyện một phen, hai phu thê đều buồn ở trong lòng.

Dù sao thật sự Thụy Vương có quyết định đoạt quyền hay không, vẫn không thể đoán được, Lưu Đồng cũng không có khả năng gấp gáp nói với Thụy Vương, "Huynh đoạt quyền, ta trợ giúp"?

Hơn nữa, kế tiếp Thụy Vương bắt đầu chạy hai đầu là phủ Văn Viễn hầu và kỹ lâu, Lưu Đồng cũng sẽ bận rộn theo, có đôi khi chỉ gặp mặt Thường Nhuận Chi mỗi buổi sớm.

Nguyên Vũ đế giao cho Thụy Vương chuyện gọt tước trước thi đình, việc gọt tước ứng tẫn ý chỉ, Thụy Vương đối với phủ Văn Viễn hầu, từ hảo tính tình mài da dây dưa ngày xưa bắt đầu cường ngạnh lên, trước một ngày thi đình, xử trí xong công việc gọt tước phủ Văn Viễn hầu.

Nhưng còn chưa xong.

Thụy Vương trong khoảng thời gian này, phủ Văn Viễn hầu liên tiếp kéo dài hắn ta ban sai, sở tra được dấu vết tham ô, làm rối kỉ cương còn sót lại bên trong phủ Văn Viễn hầu, tất cả đều thành văn thư, viết thành một tấu chương, đưa tới trước mặt Nguyên Vũ đế.

Vương gia mặt sắt, đây là thu sau tính sổ!

https://thuviensach.vn

Ngày đó lâm triều, trên ngự tòa Nguyên Vũ đế cầm tấu chương Thụy Vương đưa lên nhìn kỹ, thật lâu không nói chuyện.

Muốn nói phủ Văn Viễn hầu cụ thể là dựa vào vị Vương gia ở kia, đến cũng không thấy được. Tào gia càng như là một cái vạn tinh du, hoặc nhiều hoặc ít cùng mỗi vị Vương gia, Hoàng tử đều có chút quan hệ ái muội không rõ, không đặc biệt giao hảo mỗ Vương gia và Hoàng tử nào, cũng không cùng mỗ Vương gia và Hoàng tử quá mức xa cách.

Ngay cả Thụy Vương và Lưu Đồng, đều đã từng chịu qua ân cần của phủ Văn Viễn hầu.

Đáng tiếc, phủ Văn Viễn hầu đi rõ ràng là chuyện không liên quan chính mình, hai không giúp đỡ chiêu số, đến, lại đưa vào trong tay Thụy Vương.

Nguyên Vũ đế đem tấu chương Thụy Vương trình lên giao cho Tự Nhân, tuyên đọc trên đương điện.

Trong đại điện lặng ngắt như tờ, ánh mắt Thái tử tối nghĩa, nặng nề nhìn Thụy Vương một mắt.

Mặc dù phủ Văn Viễn hầu cũng không có đầu nhập vào trận doanh của Thái tử, nhưng dù sao cùng Thái tử, vài vị Vương gia đều có chút quan hệ họ hàng mang cố, gần nhất là thứ nữ Tào Nghệ Đan phủ Văn Viễn hầu gả cho Phương Sóc Chương là chi sĩ trung tâm dưới trướng của Thái tử.

Tào Nghệ Đan muốn đứng vững địa vị ở Phương gia, cũng trăm phương ngàn kế muốn tăng lên địa vị nhà mẹ đẻ, cho nên tích cực xúc tiến Phương Sóc Chương cùng phủ Văn Viễn hầu lui tới. Tương đối, Phương Sóc Chương đã ở trước mặt Thái tử đề cập qua phủ Văn Viễn hầu, cũng thương lượng qua cùng Thái tử muốn đề bạt người phủ Văn Viễn hầu hay không.

Người ở bên ngoài xem ra, thậm chí ở Thái tử xem ra, này làm sao không phải phủ Văn Viễn hầu đối chỉ ra trung?

https://thuviensach.vn

Cho dù là gọt tước, thì tính sao? Người trên triều đình ai nhìn không ra, gọt tước chính là không thể nghịch chuyển to lớn.

Tước vị không có, nhưng gia tộc còn đang truyền thừa, nhân mạch mấy trăm năm tích lũy xuống dưới, tài nguyên, so với tước vị cũng không thể khinh thường.

Nhưng hôm nay, Thụy Vương viết một tấu chương, có lẽ vừa muốn gạt bỏ cánh chim của Thái tử dễ như trở bàn tay.

Làm sao mà không khiến Thái tử hận nghiến răng nghiến lợi?

Tự Nhân tuyên đọc xong, Thái tử cũng không lên tiếng, như cũ hướng tới triều thần dùng ánh mắt.

Liền có đại thần tiến lên tấu, nói: "Bệ hạ, thần nghe nói, trong lúc Thụy Vương ban sai ở phủ Văn Viễn hầu, bị làm khó dễ trách cứ không ít, thậm chí trước đây cũng từng bởi vì chuyện đó mà đánh mất thể diện trước mặt bệ hạ. Bây giờ chuyện gọt tước của hai phủ đã hoàn tất, Thụy Vương sở tấu lại chỉ đề cập phủ Văn Viễn hầu, còn đối với phủ An Quốc công chưa trí đôi câu vài lời. Này..."

Nên đại thần mịt mờ nhìn Thụy Vương một mắt, ám chỉ cho tất cả người trên điện biết: "Yên biết, chắc không phải Thụy Vương gia khó chịu trong lòng, liền..."

"Liền cái gì?" Thụy Vương bình thản tiếp lời: "Ý tứ của Trần đại nhân là, do phủ Văn Viễn hầu làm chậm trễ bổn vương, thị bổn vương ở không có gì, năm lần bảy lượt quấy nhiễu bổn vương ban sai, thậm chí khiến bổn vương ở ngự tiền chịu trách mắng, cho nên trong lòng bổn vương thấy khó chịu, liền mượn cơ hội này báo phúc phủ Văn Viễn hầu sao?"

Trần đại nhân nhất thời lắc đầu nói: "Vi thần không dám?"

https://thuviensach.vn

"Nhưng mà bổn vương nghe, trong lời nói của Trần đại nhân, chính là ý này." Thanh âm Thụy Vương bình bình như cũ, hắn ta chắp tay hướng Nguyên Vũ đế nói: "Phụ hoàng, nhi thần gọt tước vị hai phủ, đều ấn theo kế hoạch mà làm việc, cũng không có nửa điểm tư tâm. Phủ An Quốc công trung quân ái quốc, cũng không có gì không ổn, nhi thần đối với chuyện này cũng không có gì bất mãn, không có gì để tố giác, chẳng lẽ không đúng bình thường sao? Còn về phần phủ Văn Viễn hầu, nhi thần sở tra đều có lí có cứ, nếu như phụ hoàng còn nghi vấn trong lòng, thì có thể chọn lương thần khác, kiểm chứng một lần nữa."Thụy Vương liêu bào quỳ xuống: "Nhi thần, không muốn chịu lý do nói xấu này, còn mời phụ hoàng, cho nhi thần một công đạo."

Mí mắt Thái tử hung hăng rạo rực.

Thân là Thái tử, tự nhiên hắn ta hoặc nhiều hoặc ít biết phủ Văn Viễn hầu không phải sạch sẽ như vậy. Nếu như Nguyên Vũ đế thật sự cho người đi thăm dò phủ Văn Viễn hầu, tất nhiên là có thể tra ra.

Bây giờ phủ Văn Viễn hầu còn không phải gia tộc hắn ta dựa vào, ngược lại Thái tử cũng không phải rất coi trọng.

Nhưng một khi kiểm chứng là thật, danh vọng của Thụy Vương tất nhiên muốn tăng lên một đoạn.

Mà hắn ta là Thái tử, trên chuyện này lại rơi xuống hạ phong, đến lúc đó, không biết lại có bao nhiêu quan vọng triều thần nhìn hắn ta chê cười?

Ai chẳng biết Trần đại nhân là người của hắn ta?

Ánh mắt Thái tử càng âm trầm, trong lòng lăn qua lộn lại chuyển qua thật nhiều ý niệm, đến cùng vẫn khắc chế, hơi hơi cúi đầu, không nói một lời.

https://thuviensach.vn

Trần đại nhân cũng dự kiến được lần này Thụy Vương là khối thiết bản, không tốt lay động, lại lưu ý một chút vẻ mặt Thái tử, biết Thái tử không muốn ở trên chuyện này làm nhiều văn chương, cho nên cũng chỉ có thể rụt đầu, cười mỉa nói: "Thụy Vương nói quá lời, vi thần bất quá cảm thấy tò mò. Cũng đã tra có chứng cứ thực tế, còn mời Thụy Vương đương vi thần, chưa nói ra lời ấy đi."

Thụy Vương không lên tiếng trả lời, Trần đại nhân nói câu này giảng hòa liền lui xuống, Nguyên Vũ đế không muốn nhiều chuyện, kêu Thụy Vương đứng dậy.

Ông ta đưa tấu chương cho Tự Nhân, nói: " Thụy Vương đã tra ra không ổn trong đó, vậy trước giao cho Hình bộ, làm sáng tỏ tình tiết vụ án, định tội thủ, điều tra rõ án này, giải quyết thích đáng."

Hình bộ Thượng thư tiến lên tiếp tấu chương, nói: "Thần, tuân chỉ."

"Ngày mai chính là thi đình, tất cả chính sự, không phải khẩn cấp, trước các một bên." Nguyên Vũ đế dặn hai câu, đứng lên nói: "Bãi triều."

Đám triều thần đi rất nhanh, chỉ chốc lát sau, trong đại điện chỉ còn lại vài vị Vương gia cùng Hoàng tử.

Tâm tình Thái tử phi thường không tốt, sắc mặt đông lạnh âm trầm.

Kỳ Vương và Lễ Vương liếc nhau, đánh cho nhau cái tiếp đón, hành lễ với Thái tử sau đó làm bạn rời khỏi.

Sầm Vương ngáp một cái, đi đến bên cạnh Thụy Vương nói: "Thụy Vương huynh, không đi sao?"

Thụy Vương thản nhiên nói: "Lục đệ đi trước đi, ta có hai câu muốn nói cùng Thái tử."

https://thuviensach.vn

Sầm Vương ngoài ý muốn nâng mi: "Phải không? Vừa vặn, ta cũng có hai câu nói, muốn nói cùng Thái tử."

Sầm Vương nói xong, đáp vai Thụy Vương, đi về phía Thái tử.

Lưu Đồng đợi ở bên cạnh long trụ đại điện, suy nghĩ một chút, chưa cùng đi qua, chỉ nhìn chăm chú vào Thụy Vương.

Đợi một lát, Sầm Vương và Thái tử nói trước, Thụy Vương nói cái gì, hắn ta nhún nhún vai liền đi trước.

Đi ngang qua bên cạnh Lưu Đồng, còn cười hẹn hắn lần tiếp theo lại đi mã tràng phi ngựa, cùng hắn hàn huyên.

Chờ Lưu Đồng ứng phó xong cùng Sầm Vương, khi quay đầu lại nhìn Thái tử cùng Thụy Vương, đã thấy sắc mặt Thái tử ẩn ẩn tức giận, vội vã bước đi.

Còn sắc mặt Thụy Vương vẫn nhàn nhạt như cũ, nhìn kỹ dưới, thậm chí trên mặt còn có chút tươi cười không dễ bắt giữ.

Hắn ta đi đến cạnh Lưu Đồng, nhìn hắn cười nói: "Tiểu Cửu, hôm nay dẫn đệ muội tới tụ họp ở phủ Ngũ ca được không?"

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 216: Làm Khách

Editor: Bộ Yến Tử

Lưu Đồng nhìn chằm chằm Thụy Vương nửa ngày, thấy Thụy Vương vẫn như cũ không gợn sóng không sợ hãi, nói: "Có chuyện gì sao..."

Thụy Vương cười nói: "Không có việc gì, ngày mai thi đình, chúng ta cũng có thể thanh nhàn, cho nên hôm nay đệ dẫn theo đệ muội, đến phủ Ngũ ca chơi đùa, tả hữu ngày mai vô sự."

Lưu Đồng lên tiếng, vẫn nghĩ đến chuyện Thái Tử tức sùi bọt mép hậm hực bỏ đi, lại thấy Thụy Vương dẫn đầu đi ra đại điện, hắn sửng sốt vội vã đi theo, do dự một lát lại nói: "Ngũ ca, vừa rồi Thái Tử lao ra đại điện, đệ thấy hắn ta...Hình như rất phẫn nộ."

"À, đó là tự nhiên." Thụy Vương gật đầu nói: "Mới vừa rồi Lục đệ nói với hắn ta, thợ thủ công dân gian sở chế dệt cơ, bản vẽ ở trên tay Lục đệ, thành phẩm đến nay cũng bất quá trăm đến giá. Hắn ta đã cùng Giang Nam bàn bạc qua mảnh nhi đại bố trang, quang là bán dệt cơ, đó là một tuyệt bút thu vào. Đó chính là con đường phát tài của Thái Tử, bị Lục đệ cho đổ, hắn ta có thể vui vẻ sao?"

Lưu Đồng nhíu mày.

"Sầm Vương chính mình bán?"

Thụy Vương nhíu mày cười cười: "Đúng vậy, Thái Tử muốn hỏi Lục đệ giấy tờ quy hoạch quan trọng, nhưng Công bộ sở chế, ngày ấy lại do Sầm

https://thuviensach.vn

Vương tại tiệc sinh thần của phụ hoàng lấy làm thọ lễ dâng lên, hắn ta cũng không dám ở trước mặt phụ hoàng nói muốn cầm vật ấy dùng ở Dệt Tạo Tư. Hắn ta không nói, phụ hoàng cũng không hỏi, còn Lục đệ, xem xét lúc này sai, có thể làm chuyện cũng không nhiều. Chẳng sợ sau này Thái Tử lấy bản vẽ, nói vậy cũng giãy không xong cái gì, dù sao đại đầu đều do Sầm Vương cầm."

Lưu Đồng yên lặng tán dương Sầm Vương mấy câu trong lòng, ngẫm lại lại cảm thấy không đúng.

Thời điểm sau khi Sầm Vương nói xong bỏ đi, quả thực sắc mặt Thái Tử khó coi, nhưng cũng không xấu đến mức đó.

Rõ ràng là Ngũ ca nói cái gì đó với Thái Tử, mới khiến Thái Tử triệt để luống cuống.

Lưu Đồng không khỏi nhìn Thụy Vương một mắt.

Thụy Vương nhận thấy ánh mắt của hắn, cười hỏi: "Nhìn ta làm gì?"

"Ngũ ca, huynh..." Lưu Đồng nhíu mày: "Huynh nói gì với Thái Tử vậy?"

"Ta và Thái Tử sao?" Thụy Vương cười cười: "Chưa nói cái gì."

"Vậy tại sao sắc mặt Thái Tử..." Lưu Đồng không tin.

Thụy Vương như cũ cười cười, vỗ vỗ sau lưng Lưu Đồng: "Nói cho đệ biết cũng không ngại."

Thụy Vương để sát vào tai Lưu Đồng, nhỏ giọng nói mấy câu.

Ánh mắt Lưu Đồng nhất thời trừng lớn.

https://thuviensach.vn

Thụy Vương nói xong, vỗ vai hắn: "Đệ nhớ kỹ, việc này đệ không biết, tuyệt đối không được nói với ai, kể cả đệ muội, đệ cũng phải kín miệng."

"Ngũ ca, huynh nói cho Thái Tử, là muốn..." Mượn đao giết người sao?

Thụy Vương nhàn nhạt cười.

"Ít nhất có một chuyện kinh thiên như thế với hắn ta mà nói cũng tốt, thời gian tới hắn ta sẽ không hao tổn tâm tực trên người ta. Ta cũng nhẹ nhõm một phen, hảo hảo tra kỹ án giết người ở kỹ lâu."

Lưu Đồng hít sâu một hơi, gật đầu nói: "Đệ biết rồi."

"Hạ thưởng nhớ đến phủ ta đó, ta trở về nói với Ngũ tẩu đệ chuẩn bị một bàn tiệc." Thụy Vương cũng thở dài hắt ra: "Gần đây khó có được chút thời điểm nghẹn khuất như thế, cuối cùng có thể nghỉ một chút."

Hai huynh đệ mỗi người đi một ngả, Lưu Đồng trở về phủ Hoàng tử, dặn dò chuyện xuất môn.

Thường Nhuận Chi kinh ngạc nói: "Hôm nay là ngày gì? Sao Thụy Vương lại nhớ tới chuyện để chúng ta đi phủ Thụy Vương?"

Lưu Đồng cười cười: "Không có đại sự gì đâu, ngày mai là thi đình, tả hữu gì hai ngày này cũng rảnh rỗi, cho nên đi phủ Ngũ ca tụ họp."

Thường Nhuận Chi gật đầu, cẩn thận xem xem, ngược lại cũng phát giác một chút khác thường trong mắt Lưu Đồng.

Nàng liền hỏi: "Có phải trong lòng chàng có việc gì hay không?"

Lưu Đồng sửng sốt, Thường Nhuận Chi khẳng định nói: "Trong lòng chàng có việc."

Lưu Đồng cười khổ một tiếng, sờ sờ mặt: "Rõ ràng như vậy sao?"

https://thuviensach.vn

"Ừm... Người khác nhìn không ra, bất quá, thiếp không phải người khác." Thường Nhuận Chi cười cười, nhẹ giọng hỏi hắn: "Lâm triều lại gặp chuyện không may sao?"

"Kia thật không có." Lưu Đồng lắc lắc đầu, giương giương miệng muốn nói cái gì, lại nghĩ tới lời Thụy Vương nói, thành thật ngậm miệng.

Hắn thở dài, nhẹ nhàng ôm Thường Nhuận Chi vào lòng, nói khẽ với nàng: "Có một số việc, không phải ta không đồng ý nói với nàng, chính là, nàng có biết cũng không có ưu việt gì. Huống chi, Ngũ ca cũng đã dặn ta đóng chặt miệng với nàng, đừng ở trước mặt nàng nói sót..."

Thường Nhuận Chi hơi cúi đầu, nửa ngày sau mới bất đắc dĩ nói: "Thôi, thiếp cũng sẽ không thể buộc chàng nói. Chẳng qua..."

Thường Nhuận Chi ngẩng đầu bình tĩnh nhìn Lưu Đồng: "Nếu trong lòng khó chịu, chàng cứ nói với thiếp. Thiếp không thể giúp chàng chia sẻ công việc, lại có thể giúp chàng chia sẻ tâm tình. A Đồng, thiếp không muốn nhìn bộ dạng chàng khổ sở."

Bàn tay Lưu Đồng đang ôm lấy nàng hơi ngừng lại, nửa ngày sau không thể nói gì chỉ đáp nàng một câu: "Ta đã biết."

Dừng một chút: "Ta cũng giống vậy."

Hai phu thê dùng xong ngọ thiện, Lưu Đồng bồi Thường Nhuận Chi ngủ một lát, sau đó ngồi dậy thay đổi xiêm y, đi tới phủ Thụy Vương.

Lưu Đồng vốn tưởng rằng hôm nay phủ Thụy Vương không có khách nhân gì chỉ có hắn và Thường Nhuận Chi, lại không nghĩ tới, trừ bọn họ còn có mặt hai học sinh trẻ tuổi.

Lưu Đồng tiễn Thường Nhuận Chi vào nội viện, liền cho người dẫn tới trong thư phòng Thụy Vương.

https://thuviensach.vn

Thụy Vương ngồi sau bàn, trước bàn là hai thư sinh sĩ tử, nhìn tuổi còn rất trẻ, cùng hắn xấp xỉ.

Lưu Đồng nghi hoặc nhìn bọn họ, sau đó chào hỏi Thụy Vương.

"Tiểu Cửu đến rồi sao?" Thụy Vương nở nụ cười, hô: "Ngồi đi."

Lưu Đồng ngồi xuống, Thụy Vương lại nói với hai người kia: "Các ngươi cũng ngồi, không cần câu thúc."

Hai người kia chần chờ, liếc mắt nhìn nhau, tiến lên chào Lưu Đồng.

"Học sinh Hứa Duật Hoài —— "

"Học sinh Mạnh Chiêu —— "

"Gặp qua Cửu điện hạ."

Lưu Đồng sửng sốt, chỉ cảm thấy hai cái tên này có chút quen tai, sau khi kêu khởi mới phản ứng lại.

"Này không phải —— "

Này không phải hai người Diêu Trừng Tây giới thiệu cho hắn là người "Có tài chi sĩ" sao?

Lúc trước hắn có đề cập qua hai người này với Ngũ ca, nhưng không nghĩ tới, động tác Ngũ ca lại mau như thế, hiện tại đã liên hệ với người ta.

"Ngũ ca, ngày mai là thi đình, sao bọn họ lại ở chỗ này?" Lưu Đồng kinh ngạc hỏi.

Sắc mặt Hứa Duật Hoài cùng Mạnh Chiêu đều có chút trầm, Thụy Vương nhìn bọn họ, cười đáp lời Lưu Đồng: "Bọn họ không thể nhập danh ngạch thi đình."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng nhíu mày.

Thụy Vương nói: "Tuy rằng kỳ thi mùa xuân chưa từng thi rớt, nhưng thứ tự vừa khéo không có tư cách đạt tới thi đình."

Nói như vậy, Lưu Đồng đã hiểu rõ.

Chẳng qua là có người sử thủ đoạn, làm cho bọn họ không thể đến trước mặt Nguyên Vũ đế biểu hiện chính mình.

"Rồi sau đây?" Lưu Đồng hỏi: "Các ngươi có tính toán gì không?"

Hứa Duật Hoài chắp tay nói: "Hồi Cửu điện hạ, Hứa mỗ được Thụy Vương điện hạ để mắt, sau này nhưng phân biệt khiến, Hứa mỗ đương làm hết sức."

Mạnh Chiêu cũng gật đầu, nhưng không lên tiếng.

Thụy Vương cười cười: "Bây giờ các ngươi cũng là người có công danh trên người, có thể tiếp tục nghiên cứu học vấn, đợi ba năm sau đi thêm đại bỉ. Đương nhiên, thừa dịp hiện tại, nếu các ngươi có thể ở Lại bộ chuẩn bị một hai, ngược lại cũng có thể lao một cái danh ngạch làm quan ngoại phóng."

Ánh mắt Hứa Duật Hoài và Mạnh Chiêu đều sáng ngời.

"Bất quá ——" Thụy Vương dừng một chút, ngẩng đầu nhìn hai người họ: "Con đường phải đi sau này có dạng gì, còn phải do tự mình các ngươi lựa chọn."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 217: Thân Tín

Editor: Bộ Yến Tử

Với tình huống của Hứa Duật Hoài và Mạnh Chiêu mà nói, bọn họ đương nhiên càng nguyện ý đi làm quan viên ngoại phóng thực quyền, còn tốt hơn ở trong gia tộc tiếp tục sinh hoạt phụ thuộc.

Cho nên bọn họ trả lời, cũng là nhất trí.

Bọn họ muốn làm quan ngoại phóng.

Nhưng nếu bọn hắn muốn ở Lại bộ chuẩn bị một hai, thời điểm thành công ở ngoài phóng đến một địa phương không đến nỗi quá mức khỉ ho cò gáy, cũng rất có hai phân chú ý.

Lưu Đồng ngồi ở một bên bàng quan, dường như Thụy Vương đối với lựa chọn của hai người bọn họ không có giật mình.

Thụy Vương nói: "Lại bộ tuy có Thượng thư tọa trấn, nhưng giữa mọi người, đều có tình bạn cố tri cùng Kỳ Vương. Nếu như trong hai nhà Hứa, Mạnh có người trước tiên đi tới Lại bộ chào hỏi, việc này ngược lại là có chút khó làm."

Sắc mặt Hứa Duật Hoài và Mạnh Chiêu đều có chút không tốt.

Thụy Vương dừng một lát nói: "Bất quá ngược lại cũng không cần sốt ruột, đợi sau khi thi đình, định ra thứ tự, việc nhậm chức bổ khuyết cũng muốn đề thượng hành trình, trước đó chuẩn bị qua, nói vậy vị trí chức quan

https://thuviensach.vn

rất nhanh có thể định. Về phần các ngươi, có lẽ nhân gia cũng không lại đề phòng."

Hứa Duật Hoài lên tiếng nói phải, Mạnh Chiêu hơi hơi cúi đầu, nhẹ giọng nói: "Thụy Vương, học sinh có một chuyện không rõ."

"Hửm?" Thụy Vương cười nói: "Nói tới nghe một chút."

"Học sinh tự nhận tài học cũng không sai, nhưng cũng không đến mức có thể lọt mắt xanh Thụy Vương. Huống chi, mặc dù học sinh tam sinh hữu hạnh, có thể bổ khuyết làm quan, nghĩ đến muốn mở ra khát vọng, lên như diều gặp gió, cũng không phải chuyện dễ. Cho nên, hình như Thụy Vương có điều chiếu cố với học sinh, làm học sinh nghi hoặc..."

Hứa Duật Hoài bất động thanh sắc, mặc dù không nói chuyện, nhưng cũng nhìn ra có chỗ không hiểu.

Lưu Đồng vừa thấy liền biết Hứa Duật Hoài càng khéo đưa đẩy, nhưng còn Mạnh Chiêu, tắc lược hàm hậu.

Thụy Vương uống một ngụm trà, nhẹ nhàng cười.

"Ta công vụ bận rộn, huống chi việc ở kỳ thi mùa xuân, không can hệ cùng ta nhiều, ta ở giữa cũng không bác được một quan nửa chức, đối với học sinh kỳ thi mùa xuân lần này, mặc dù không đến nỗi hoàn toàn không biết gì cả, nhưng cũng chỉ biết một hai."

Thụy Vương ngôn ngữ nhẹ nhàng chậm chạp, không chút khinh thường của những vị thượng giả nhìn xuống tầng người dưới chót.

"Còn về phần vì sao chú ý hai người các ngươi, là bởi vì Cửu Hoàng tử đề cập, ta mới có điều ghé mắt đối với các ngươi."

Thụy Vương nói xong, nâng tay ý bảo Lưu Đồng.

https://thuviensach.vn

Hai người Hứa, Mạnh nhất thời nhìn về phía hắn.

"Cửu Hoàng tử có một bằng hữu tốt ở dân gian, khi chu du Đại Ngụy, từng cùng các ngươi có điều lui tới. Sau khi hồi kinh, hắn ta báo cáo tình huống hai người các ngươi cho Cửu Hoàng tử biết. Đại khái là bôn tích tài chi tâm, Cửu Hoàng tử liền đem việc của hai người các ngươi, chuyển cáo tới ta."

Thụy Vương cười cười: "Vì Đại Ngụy chân tuyển nhân tài, không đến nỗi làm lương tài mẫn nhiên mọi người, cũng là chi trách của bổn vương."

Lúc trước Thụy Vương nói chuyện, đều là tự xưng "Ta".

Còn khi nói đến câu này, cũng hơi hơi nhấc lên khí thế, dùng "bổn vương".

Cho dù là Lưu Đồng ở trước mặt Thụy Vương nhấc lên, không trải qua hắn ta suy tính cùng khảo nghiệm, Hứa Duật Hoài và Mạnh Chiêu sao có thể vào mắt hắn ta, vào vương phủ?

Phía trước câu đó Thụy Vương là bà con gần, vậy thì câu phía sau, còn có ý tứ lập uy cảnh chỉ.

Ít nhất, ở trong lòng Hứa Duật Hoài và Mạnh Chiêu mang khát vọng như vậy, khát cầu Bá Nhạc trong mắt người, bọn họ chỉ sẽ cảm thấy mình nhận được anh chủ, một chuyến này chưa có tới sai.

Một ngày này, Thụy Vương, Lưu Đồng cùng hai người Hứa, Mạnh trò chuyện với nhau thật vui.

Đương nhiên, hơn phân nửa là hai người Hứa, Mạnh nói Thụy Vương lắng nghe, nêu câu hỏi cũng nhiều.

Nhưng còn Lưu Đồng, rất ít nói chuyện, tế tư càng nhiều.

https://thuviensach.vn

Đợi hai người Hứa, Mạnh bái biệt ra phủ, Lưu Đồng cho nô bộc lui ra, châm chước một phen hỏi Thụy Vương: "Ngũ ca đang thu hút hai người này sao?"Thụy Vương cười ôn hòa: "Nói đến, hôm nay là lần đầu tiên đệ gặp mặt hai người họ. Thời điểm lúc ban đầu bọn họ nói cái gì, đệ còn ấn tượng không?"

Lưu Đồng tinh tế nghĩ, nói: " Hứa Duật Hoài nói, Ngũ ca coi hắn ta, sau này phân biệt khiến, đương làm hết sức."

Lưu Đồng giật mình nói: "Khi đó hắn ta đã biểu trung với Ngũ ca à?"

Thụy Vương lắc đầu nói: "Nói biểu trung, ngược lại còn không đến nỗi."

Hắn ta cũng không kỹ càng giải thích, chỉ để cho Lưu Đồng cẩn thận ngẫm lại, đánh giá hai người Hứa, Mạnh.

Lưu Đồng suy tư một hồi, đáp lời Thụy Vương: "Trong lời nói của Hứa Duật Hoài có giữ lại ý, còn về phần Mạnh Chiêu kia, Hứa Duật Hoài nói lời này, hắn ta vẫn chưa nói tiếp, chính là gật đầu tỏ thái độ, sau đó trong lời nói hỏi Ngũ ca, còn toát ra một chút tự ti, tựa hồ không tiếp thu việc hắn ta có thể được Ngũ ca coi trọng. Đệ cảm thấy..."

Lưu Đồng dừng lại câu chuyện, Thụy Vương cổ vũ nhìn hắn.

Lưu Đồng nói tiếp: "Đệ cảm thấy, Hứa Duật Hoài xử sự khéo đưa đẩy, cũng thiện lưu lại con đường vì chính mình, tương lai nếu làm quan, ngược lại có khả năng trở thành tên giảo hoạt, cao thấp khơi thông, khái không đắc tội. Còn Mạnh Chiêu, một căn ruột, làm người chân chất, nếu bản tính cứ như thế, tương lai làm quan, nhưng là hiếm có thẳng thần."

Lưu Đồng dứt lời, có chút không yên nhìn Thụy Vương.

Thụy Vương cười cười, nhẹ nhàng vỗ tay hai cái: "Ánh mắt Tiểu Cửu không tệ."

https://thuviensach.vn

"Ý của Ngũ ca là, đệ phân tích đúng?" Lưu Đồng cũng cười nói.

Thụy Vương vuốt cằm, bổ sung thêm: "Nội tâm Mạnh Chiêu không nhiều lắm, làm người đơn giản, nhưng có thể làm cho người ta một mắt thấy thấu. Bất quá Hứa Duật Hoài, còn phải nhìn lại."

"Nhìn lại?" Lưu Đồng không hiểu: "Ý của Ngũ ca, hắn ta làm người không tốt sao?"

Thụy Vương lắc đầu.

"Ta chỉ cảm thấy, có lẽ là chi cố xuất thân, so với Mạnh Chiêu, hắn ta muốn lõi đời hơn, nói trắng ra, ích kỷ hơn. Đệ không thấy khi Mạnh Chiêu hỏi một ít chuyện có lẽ sẽ làm ta tức giận, Hứa Duật Hoài không rên một tiếng sao? Hai người bọn hắn chung đường vào đến vương phủ, vốn nên cùng tiến cùng lui, đứng ở một bên, nhưng Hứa Duật Hoài tưởng tới là cảm thấy đều tự vì trận rất tốt. Hắn ta, càng hiểu được đạo bo bo giữ mình."

Lưu Đồng hơi nhíu mày.

Nghe Thụy Vương giảng như vậy, hắn cảm thấy, người như Hứa Duật Hoài không quá tốt để kết giao.

"Hắn ta đã làm người như thế, vì sao Ngũ ca còn muốn nhìn lại?" Lưu Đồng hỏi.

Thụy Vương cười cười: "Hắn ta làm người ích kỷ lại như thế nào?"

Thụy Vương than nhẹ: "Nên làm quan một phương, làm người liền không thể rất đại gian đại ác, bằng không khó tránh khỏi chà đạp quê nhà, cá thịt dân chúng. Nhưng mà nhân tính phức tạp, tâm tư ích kỷ người người đều có, không thể trách móc nặng nề. Hứa Duật Hoài và Mạnh Chiêu không có giao tình, khi Mạnh Chiêu đi việc nguy hiểm, Hứa Duật Hoài sống chết mặc bây, cũng chúc người chi thường tình. Chỉ cần lúc hắn ta làm

https://thuviensach.vn

quan, sẽ không thấy dân chúng cực khổ không để ý, thì hắn ta chính là một tên quan tốt."

Thụy Vương nhìn Lưu Đồng, lẳng lặng nhìn chăm chú hắn một hồi lâu, nói: "Tiểu Cửu, trong lòng đệ quá mức hắc bạch phân minh, như vậy không tốt."

Lưu Đồng cúi thấp đầu, dừng một lát hỏi: "Hôm nay Ngũ ca để hai người bọn họ đến vương phủ, là muốn... Muốn thu bọn họ dưới trướng sao?"

Lưu Đồng hỏi trắng ra, Thụy Vương cũng đáp không quanh co lòng vòng.

"Ừ." Thụy Vương gật đầu nói: "Kỳ Vương ở Lại bộ có thân tín, nhóm trưởng bối lão tổ tông ở Lễ bộ đều coi trọng có thêm với Lễ Vương, mặc dù Thái tử mất cây đại thụ như Hộ bộ dựa vào, khó bảo toàn một ngày kia tâm phụ hoàng mềm nhũn, lại đem Hộ bộ giao đến trên tay hắn ta. Ta cuối cùng tìm kiếm cho chính mình một hai con đường."

Lưu Đồng không nói, trong lòng lại biết, Thụy Vương là phòng Thái tử.

Từ trước Ngũ ca hắn gian nan, cũng không có khởi tâm đề phòng Thái tử.

Hắn ta muốn phòng, chỉ có thể thuyết minh, hắn ta nhận định sau khi hắn ta động tác, sẽ xúc phạm đến lợi ích của Thái tử.

Thay lời khác nói, Ngũ ca hắn đã quyết định muốn tranh quyền.

Thụy Vương nhìn Lưu Đồng, cái gì cũng không tỏ vẻ, chỉ đưa tay vỗ vai hắn, nói hai chữ.

"Đừng sợ."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 218: Đừng Sợ

Editor: Bộ Yến Tử

Lưu Đồng và Thường Nhuận Chi trở lại phủ Cửu Hoàng tử, trời đã tối.

Tinh thần Thường Nhuận Chi còn có chút tốt, hôm nay từ trong phủ Thụy Vương vơ vét mấy tập lời nói làm người ta bật cười, nàng tắm rửa xong, cầm một quyển trong đó xem dưới ánh đèn, bất chợt phát ra tiếng cười.

Nhìn quả thực thú vị, nàng còn có thể giảng cho Lưu Đồng nghe.

Lưu Đồng bật cười phụ họa, bất quá có vẻ không yên lòng.

Thường Nhuận Chi nhìn một lát, liền đặt quyển nói tập xuống, cầm quạt tròn một bên quạt, vừa đi đến giường bên, nhìn Lưu Đồng nói: "Nói đi."

"Ừm, được... Cái gì?"

Thường Nhuận Chi mở miệng, Lưu Đồng theo bản năng trả lời, đang muốn nói "Buồn cười", đột nhiên phản ứng lại Thường Nhuận Chi cũng không có hỏi hắn có buồn cười không.

"Nàng đó."

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ lắc đầu: "Dọc đường trở về bộ dạng chàng có chút không yên lòng, hiện tại suy nghĩ cẩn thận rồi sao?"

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi liêu liêu cổ áo: "Nếu không suy nghĩ cẩn thận, có thể thử nói với thiếp xem? Nếu Thụy Vương không bảo chàng đóng chặt miệng."

Lưu Đồng bật cười, lấy lòng dựa sát vào người Thường Nhuận Chi, Thường Nhuận Chi bĩu môi, ghét bỏ đẩy đẩy hắn: "Nóng."

Lưu Đồng liền tiếp nhận quạt tròn trong tay nàng, gia tăng khí lực quạt gió cho nàng, nói: "Quỷ hẹp hòi, đừng nóng giận, Ngũ ca nói..."

"Biết biết, là không muốn đem việc giấu kín này tiết lộ ra ngoài."

Thường Nhuận Chi hừ hừ hai tiếng: "Thiếp cũng không có hỏi cái khác, nếu chàng nguyện ý nói, liền nói cho thiếp nghe một chút, nếu không muốn ____ "

Nàng hoành Lưu Đồng một mắt: "Thiếp đây muốn đi nghỉ."

"Nói, ta có việc muốn nói."

Lưu Đồng vội gật đầu không ngừng, buồn cười ôm vai Thường Nhuận Chi: "Hiện tại tinh thần nàng hoàn hảo, chính là nằm xuống, nàng cũng ngủ không được."

Thường Nhuận Chi liếc trắng mắt, củng củng thắt lưng bàn ngồi dậy, khẽ nâng cằm: "Nói đi."

Lưu Đồng lại một trận buồn cười, nhẹ nhàng quát nhẹ mũi nàng, sắp xếp lại ngôn ngữ, rồi đem chuyện hai người Hứa Duật Hoài và Mạnh Chiêu, giản lược nói với Thường Nhuận Chi.

"Ngũ ca nói trong lòng ta quá mức hắc bạch phân minh, như vậy không tốt... Nhuận Chi, nàng cảm thấy sao hả?"

Lưu Đồng yên lặng nhìn thê tử của mình.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng hắn lớn hơn Thường Nhuận Chi hai ba tuổi, nhưng mà Lưu Đồng cũng tự mình thừa nhận, một số thời điểm quả thực Thường Nhuận Chi ổn trọng hơn hắn nhiều lắm. Ngay cả Ngũ ca cũng từng thổi phồng nàng.

Có lẽ lời Nhuận Chi nói, có thể dẫn dắt hắn.

Thường Nhuận Chi cụp mắt xuống, Lưu Đồng cảm thấy nàng đang suy tư nên nói làm sao, nhưng thật ra, Thường Nhuận Chi đang ngẩn người.

Bởi vì theo Lưu Đồng cho nàng biết chuyện này, nàng rõ ràng ý thức được, Thụy Vương là đang phát triển nhân tài thân tín cho chính mình.

Hứa Duật Hoài và Mạnh Chiêu bất quá là học sinh mới khoa khảo đi ra, Thụy Vương cho hai phân chú ý, cũng không ngạc nhiên.

Lưu Đồng nhìn đến là hai người Hứa, Mạnh, vậy thì nhìn không tới đâu?

Dựa theo Thụy Vương thiện mưu hoa, tính cách có thể ẩn nhẫn, chỉ sợ, hiện tại ở trong triều cũng có không ít người đứng về phía hắn ta đâu.

Càng nghĩ như thế, trong lòng Thường Nhuận Chi lại càng không thể bình tĩnh.

Đoạt quyền chi tranh... Thật sự muốn bắt đầu sao?

"Nhuận Chi à?"

Lưu Đồng khẽ gọi nàng một tiếng, Thường Nhuận Chi phục hồi tinh thần lại, Lưu Đồng hỏi nàng: "Nàng không thấy pháp sao?"

"Ờ... Cái nhìn, có á." Thường Nhuận Chi vuốt cằm, mím môi hỏi Lưu Đồng nói: "Hôm nay, Thụy Vương trừ bỏ gặp mặt hai người bọn họ, cùng bọn họ nói ở ngoài... Có thể có nói với chàng chút chuyện gì không?"

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng dừng một lát, gật đầu nói: "Có.""Nói cái gì?" Thường Nhuận Chi vội hỏi.

"Ngũ ca nói..." Thường Nhuận Chi nhẹ giọng nói: "Ngũ ca bảo ta đừng sợ."

"Đừng sợ?" Thường Nhuận Chi hồ nghi nói: "Đừng sợ cái gì?"

Lưu Đồng không nói, Thường Nhuận Chi giật mình, theo bản năng đưa tay che miệng.

Vốn dĩ trong lòng Lưu Đồng có chút trầm trọng, thấy bộ dạng nàng hơi có chút đần độn, không cẩn thận bật cười.

Thường Nhuận Chi hoàn hồn, xấu hổ vặn hắn một cái.

Hai phu thê cười đùa một trận, đồng thời dừng lại tiếng cười cùng làm ầm ĩ.

Lưu Đồng dẫn đầu đánh vỡ trầm mặc: "Nhuận Chi, nàng còn chưa nói, Ngũ ca nói ta quá mức hắc bạch phân minh sẽ không tốt, nàng thấy sao hả?"

Thường Nhuận Chi châm chước, nói: "A Đồng, thẳng thắn mà nói, thiếp cảm thấy Thụy Vương nói đúng."

Lưu Đồng nghiêm cẩn nhìn nàng, chăm chú lắng nghe.

Thường Nhuận Chi khẽ cười, tóm mặt hắn xuống, nói: "A Đồng, trên đời này, nào có thuần túy người tốt hoặc là thuần túy người xấu? Mặc dù là thánh nhân, cũng không có khả năng không phạm sai. Huống chi nói trắng ra là, thế giới này có rất nhiều màu sắc, ở giữa đen và trắng còn có màu xám. Thí dụ như người. Mượn Hứa Duật Hoài mà nói. Người như hắn ta nếu là để Thụy Vương dẫn đường làm quan, có lẽ là một vị quan tốt. Nếu là

https://thuviensach.vn

vượt qua lưu lại dưới trướng Thái tử, vậy thì hơn phân nửa chính là tham quan ô lại."

Lưu Đồng nhíu mày nói: "Nhưng mà Hứa Duật Hoài..."

"Hắn ta có lẽ vì tư lợi, nhưng chỉ cần hắn ta nắm chắc tuyến, trên đầu người có thể vận tác thích đáng, để hắn ta phát huy ra năng lực lớn nhất, vậy hắn ta làm quan không thể nào lên án." Thường Nhuận Chi cười cười: "Một thanh kiếm, có thể cứu người, cũng có thể giết người. Đoan xem ý muốn người chấp kiếm như thế nào."

Lưu Đồng yên lặng tiêu hóa lời Thường Nhuận Chi nói, lại hỏi nàng: "Nếu như... Kiếm phản phệ người chấp kiếm thì sao?"

Thường Nhuận Chi sửng sốt.

Lưu Đồng nói: "Vô pháp xác nhận chân tình vì chủ kiếm hay không, cũng có thể dùng sao? Người, chẳng phải vật."

Ngụ ý của Lưu Đồng chính là, trên nhân tính của Hứa Duật Hoài có khuyết điểm như vậy, cũng có thể là nguyên nhân hắn ta không trung tâm với người. Người như vậy, sử dụng cũng lo lắng, còn không bằng không cần.

Trong khoảng thời gian ngắn Thường Nhuận Chi không biết nên trả lời Lưu Đồng như thế nào.

Hai người lặng im một lát, vẫn là Lưu Đồng dẫn đầu mở miệng: "Xem ta, để tâm vào chuyện vụn vặt."

Hắn đưa tay vỗ vỗ trán mình, cười nói: "Được rồi, việc này, vẫn nhường Ngũ ca phiền não đi thôi."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi nở nụ cười, tự đáy lòng nói: "A Đồng, Thụy Vương bảo chàng đừng sợ, chàng cũng đừng lo lắng nhiều quá. Nếu như Thụy Vương đã quyết định cái gì, nói vậy hắn ta sẽ suy nghĩ chu toàn, cũng có thể kiên định đi từng bước một, sẽ không phạm lỗi lầm tín người đâu."

Lưu Đồng gật đầu, cảm thán nói: "Phàm là chuyện Ngũ ca muốn làm, còn chưa bao giờ không có làm được. Từ trước tính tình huynh ấy lười, ngược lại cũng không có tục sự gì quấn thân, bây giờ..."

Lưu Đồng dừng lại, cúi đầu cười cười: "Tốt lắm, cũng trễ rồi, mau ngủ đi."

Lưu Đồng đỡ Thường Nhuận Chi nằm xuống, nhẹ nhàng phủ phủ bụng nàng.

Thường Nhuận Chi đưa tay phúc ở trên mu bàn tay hắn, thuận thế nghiêng người kéo tay hắn qua, tựa vào bên cánh tay hắn, nhắm mắt lại an ổn ngủ.

Lưu Đồng diêu quạt tròn một lát, cũng nặng nề ngủ.

Ngày thứ hai thi đình, hưu hướng.

Đại sự cử quốc ba năm một lần, tuy rằng không can hệ lớn tới Lưu Đồng, nhưng thân là người hoàng thất, sáng sớm Lưu Đồng vẫn phải vào cung.

Hắn đi chân trước, chân sau Thường Âu liền vào phủ Cửu Hoàng tử.

"Tiểu Tứ làm sao lại đến?" Thường Nhuận Chi vừa mừng vừa sợ: "Trong phủ không có đệ thiếp mời đến."

Thường Âu kêu một tiếng Tam tỷ tỷ, vò đầu nói: "Đệ lặng lẽ đến."

"Sao lại muốn tới đây?" Thường Nhuận Chi một bên hỏi, một bên để Diêu Hoàng phân phó phòng bếp làm chút điểm tâm Thường Âu yêu thích.

https://thuviensach.vn

Thường Âu cười hắc hắc, nói với Thường Nhuận Chi: "Hôm nay không phải văn thử thi đình sao? Đệ chuồn ra, muốn nghe xem dân chúng nghị luận ra sao."

Thường Âu uống một hớp trà lớn, lại nói: "Nếu không phải võ cử thử đã qua, đệ còn tưởng báo danh, thử trình độ của mình một lần."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 219: Trắc Phi

Editor: Bộ Yến Tử

Thường Nhuận Chi nghe vậy, vội đưa tay muốn kiểm tra thân thể hắn ta.

Thường Âu đã là thiếu niên nên cũng biết nam nữ có khác, nhất thời chân tay luống cuống, hai gò má đỏ bừng chạy trốn tới một bên.

"Đệ không tham gia võ cử thử, Tam tỷ tỷ đừng động đệ!"

Thường Âu tự nhận kêu lớn tiếng, kỳ thực thanh âm như muỗi.

Thường Nhuận Chi vừa bực mình vừa buồn cười: "Làm tỷ sợ nhảy dựng."

Nàng hoành Thường Âu một mắt: "Cách thái thái đồng ý cho đệ mời võ sư phụ mới bao lâu? Tài học của đệ bao nhiêu? Với mấy cân mấy lượng trọng còn muốn đi thử võ cử thử... Đệ như vậy không gọi dũng cảm, cái này gọi là không biết."

Thường Âu thụ giáo gật đầu: "Đệ không nói, không vượt qua thì phải là không thử. Bất quá ba năm sau đệ có thể thử."

"Ba năm sau lại nói."

Thường Nhuận Chi tức giận nhéo nhéo cánh tay hắn ta... Ưm, ngược lại quả thực có chút cơ bắp.

https://thuviensach.vn

Nàng thu tay, lạnh nhạt nói: "Tiểu cánh tay cẳng chân nhỏ, còn phải ăn nhiều vài năm cơm mới được. Đừng vừa lên võ cử đài, đối diện một đại hán cường tráng, trực tiếp đi lại liền làm cho đệ nằm sấp xuống."

Diêu Hoàng và nha hoàn Thu Lâm nhất thời đều thiện ý nở nụ cười.

Thường Âu đến phủ Cửu Hoàng tử cũng không có nghỉ ngơi bao nhiêu thời gian, hắn ta biết bây giờ Thường Nhuận Chi có thai, cũng sẽ không thể giống như trước, dẫn hắn ta ra Hầu phủ đi tửu lâu nghe nhàn thoại. Cùng Thường Nhuận Chi hàn huyên một lát, Thường Âu đứng dậy cáo từ.

Thường Nhuận Chi dặn hắn ta đừng ở bên ngoài lắc lư lâu quá, ngược lại cũng không câu nệ muốn hắn ta trở về.

"Tứ gia nhớ thương cô nương, xuất môn không quên đến thăm cô nương." Diêu Hoàng ở một bên nhẹ giọng cười nói với Thường Nhuận Chi: "Tứ gia nhìn tuổi tiệm đại, làm việc càng trầm ổn."

Thường Nhuận Chi vui mừng gật đầu.

Người nhà mẹ đẻ biết chuyện hiểu lẽ van xin hộ nghĩa, bên trong phủ cũng không có yêm châm sự gì, nàng sống ngày quá thật sự thoải mái.

Nhưng mà nhân gia nói vật cực tất phản, vui quá hóa buồn, Thường Nhuận Chi đang hưởng thụ những ngày lành như vậy, trời quang liền có sét đánh tới.

Sau khi thi đình, Nguyên Vũ đế không biết rút phong gì, lại có ý muốn bỏ thêm người vào hậu viện mấy đứa con trai mình.

Trong lúc nhất thời, thế gia, quyền quý, ngoại thích, các văn thần võ quan, phàm là trong nhà có nữ nhi vừa độ tuổi chưa gả, đều rục rịch.

https://thuviensach.vn

Trong đám nhi tử của Nguyên Vũ đế, tự giác hậu viện nhà mình người quá nhiều, ngược lại cũng có giác ngộ, chờ hoàng đế lão cha trước đem các nữ nhân này chỉ cho các huynh đệ khác, thử lại thử có thể cũng cho chính mình một hai người trở về hay không.

Còn về những nhà có hậu viện quạnh quẽ, trong lòng có chút nói thầm.

Có người âm thầm vui sướng, có người thầm kín nói thầm.

Còn có người, lại bất an không yên.

Thí dụ như Lưu Đồng.

Sau khi biết được tin tức này, Lưu Đồng trước tiên đem chuyện này nói cho Thường Nhuận Chi, dùng một loại phương pháp tương đối khúc chiết uyển chuyển.

Nhất thời trong lòng Thường Nhuận Chi có chút ê ẩm.

Trước khi đi Mạc nữ quan đã nói, bảo nàng chờ Trắc phi qua cửa, lời này vẫn còn văng vẳng bên tai Thường Nhuận Chi.

Bây giờ, Nguyên Vũ đế lại để lộ ra ý tứ chỉ hôn cho đám nhi tử...

Chẳng lẽ bắt đầu từ khi đó, Nguyên Vũ đế đã có ý niệm như vậy?

Nhưng dù vậy, làm sao Mạc nữ quan biết được?

Ý tứ Hoàng đế bệ hạ trong cung làm sao có thể dễ dàng truyền ra ngoài? Trừ phi... Là từ chỗ phủ Thái tử biết được tin tức.Thường Nhuận Chi nghĩ thông suốt, trong lòng không khỏi hoảng hốt.

Lưu Đồng nhìn sắc mặt không ngờ của nàng, biết trong lòng nàng mất hứng.

https://thuviensach.vn

"Phụ hoàng để lộ ra ý tứ này, cụ thể, còn không có thực hành." Lưu Đồng suy nghĩ một chút, nói với Thường Nhuận Chi: "Nếu như phụ hoàng đưa nữ nhân, vào phủ cũng chỉ là thị thiếp, ta nhận lấy qua tay lại đưa đi nơi khác, nói vậy phụ hoàng cũng sẽ không thể chuyên chú ở việc nhỏ bực này. Cho nên, nàng không cần quá để ý."

Thường Nhuận Chi nhìn hắn, do dự không nói.

Lưu Đồng biết trong lòng nàng lo lắng cái gì, nghiêm cẩn nói: "Nếu phụ hoàng đánh chủ ý muốn chỉ hôn Trắc phi, vậy cũng phải hỏi qua ý kiến ta trước. Ta liều chết không đồng ý, nói vậy phụ hoàng cũng sẽ không thể cố ý làm. Lui một vạn bước, mặc dù phụ hoàng chưa hỏi qua ý tứ của ta liền ban hôn... Ta kháng chỉ không theo, nhiều lắm cũng chỉ chịu chút đau khổ da thịt. Ta sống chung với nàng, không có gì thay đổi."

Tuy rằng vương tử phạm pháp, cùng tội với thứ dân, nhưng đây chính là một loại nguyện cảnh tốt đẹp thôi.

Trừ phi tạo phản, hoặc là trực tiếp uy hiếp tánh mạng Hoàng đế hoặc là hành vi thống trị địa vị, Hoàng đế cũng không có khả năng thích xuống tay đánh thân nhi tử của mình.

Cho nên lấy thân phận Hoàng tử của Lưu Đồng, bất quá là kháng cự một thánh chỉ tứ hôn, Nguyên Vũ đế không có khả năng bởi vì nguyên nhân buồn cười này lấy đầu Lưu Đồng.

Nhưng nếu hắn thật sự kháng chỉ sẽ đội lên cái mũ "Coi rẻ hoàng ân", "Không tôn hoàng phụ".

Hoàng gia có Hình phạt đường nhằm vào thành viên hoàng thất, đến lúc đó Lưu Đồng không thể không chịu chút trừng phạt.

Tỷ như thời điểm quỳ dưới bài vị tổ tông, bị đánh mấy bản tử đại loại vậy.

https://thuviensach.vn

Đau khổ da thịt thật sự né tránh không được.

Lưu Đồng nói lời này với Thường Nhuận Chi thập phần nghiêm cẩn, nhưng sau khi Thường Nhuận Chi nghe xong, lại mềm lòng.

Nàng chịu đựng chua xót trong lòng, lặng im thật lâu sau đó nhẹ giọng nói: "... Quên đi A Đồng, thiếp không muốn chàng chịu đau đớn da thịt. Nếu Hoàng thượng ban hôn, chàng vẫn nên..."

Lời phía sau nàng không muốn nói ra miệng, thật sự trong lòng nàng không cách nào chấp nhận.

Lưu Đồng nghe vậy lại nở nụ cười, thuần túy sung sướng khiến Thường Nhuận Chi hận không thể ngừng thời gian ở một khắc này.

"Sợ cái gì." Lưu Đồng sờ sờ đầu Thường Nhuận Chi: "Đừng sợ, ta chịu chút đau đớn da thịt, vẫn tốt hơn trong lòng nàng khó chịu. Da thịt đau đớn điều dưỡng sẽ tốt, nếu trong lòng nàng khó chịu, còn không biết bảo bảo của chúng ta phải chịu khổ ra sao nữa."

Lưu Đồng kéo Thường Nhuận Chi lãm trong ngực, ôn nhu nói: "Nhuận Chi, ta hứa hẹn với nàng, sao có thể dễ dàng thất tín như vậy? Tin tưởng ta, đừng lo lắng, đừng sợ."

Thường Nhuận Chi yên lặng ôm lấy Lưu Đồng.

Trong lòng nàng thở phào nhẹ nhõm, ngược lại nảy lên càng nhiều chua xót, cái mũi cũng ê ẩm, ê ẩm đến mức khiến nàng nhịn không được mơ hồ ánh mắt.

Lưu Đồng dịu dàng lau nước mắt nàng trào ra, vốn định chê cười nàng vài câu cho sinh động không khí, nói đến bên miệng vẫn ngừng lại, chỉ ôm lấy nàng nhẹ nhàng lay động, thường thường đưa tay vỗ vỗ sau lưng nàng, giống như lúc hắn dỗ chất nhi A Long.

https://thuviensach.vn

Diêu Hoàng yên lặng lui ra ngoài, Thu Lâm cũng đi theo nàng ta, lặng lẽ khép cửa lại.

Thu Lâm thở phào nhẹ nhõm, vỗ vỗ ngực nói với Diêu Hoàng: "Diêu Hoàng tỷ, phủ chúng ta, sẽ không có thêm Trắc phi đúng không?"

Diêu Hoàng hơi cúi đầu, im lặng không tiếng động.

"Nói không tốt." Diêu Hoàng nói: "Cửu điện hạ hứa hẹn là chuyện tốt, nhưng ai biết Hoàng thượng sẽ an bài ra sao..."

Nàng ta lẩm bẩm nói: "Mới vừa đi một họ Mạc, lại muốn tiến vào một người không biết họ gì... Này mới an tâm bao lâu."

Thu Lâm lại nghĩ càng đơn giản hơn.

Trời sập xuống, có chủ tử chống đỡ. Cứ coi như Trắc phi vào phủ, hậu viện phủ Cửu Hoàng tử còn không phải do Cửu Hoàng tử phi định đoạt, sợ cái gì.

Với chuyện này Thu Lâm hơi lộ được thần kinh đại điều ý tưởng, hoặc nhiều hoặc ít cũng ảnh hưởng đến Thường Nhuận Chi.

Sau khi nghe Lưu Đồng nói, Thường Nhuận Chi có chút mẫn cảm, may mà có Thu Lâm ở một bên nói chuyện, đậu thú giải buồn, mới nhường thần kinh Thường Nhuận Chi thoáng nới lỏng.

Rất nhanh, Nguyên Vũ đế liền mượn cớ làm khánh thọ cho Quý phi, bố trí cung yến loại nhỏ, nhường nhóm Hoàng tử và Hoàng tôn tiến cung mừng thọ.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 220: Phi Oán

Editor: Bộ Yến Tử

Lưu Đồng mơ hồ cảm giác được Nguyên Vũ đế sẽ ở cung yến lần này nâng lên việc tứ hôn và chỉ hôn, cho nên không muốn Thường Nhuận Chi đi.

Sau khi Thụy Vương biết ý đồ của hắn, nhìn chằm chằm hắn một hồi lâu.

"Tiểu Cửu, thời điểm yến trăm ngày của Thế tử ở phủ Thái tử, ta đã nói cái gì với đệ, đệ quên rồi sao?"

Ngữ khí Thụy Vương có chút nghiêm khắc, Lưu Đồng giật mình, thấp giọng nói: "Nhuận Chi có thai, đệ sợ nàng..."

"Sợ nàng cái gì?" Giọng nói Thụy Vương trở nên lạnh lùng: "Nếu phụ hoàng thật sự điểm trọng yếu nữ nhân cho đệ, nàng đường đường là Hoàng tử phi, chủ mẫu một phủ, loại việc ở hậu viện giao cho người đứng đầu một nhà như đệ ra mặt giải quyết, chính là đối tốt với nàng sao? Người khác nói sau lưng dễ nghe lắm sao?"

Lưu Đồng nghẹn họng: "Vậy thì có quan hệ gì, phu thê đệ sống chung qua ngày, người khác nói cái gì, đệ mới không thèm để ý."

"Đệ chính là chiêm trước không để ý sau." Thụy Vương nói: "Nếu như thanh danh nàng hỏng rồi, đối với các đệ có lợi sao? Người khác thiết kế một chút, hoàng gia cũng có thể hưu thê!"

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng "Bá" nhìn về phía Thụy Vương: "Ngũ ca, huynh nói bậy cái gì đó!"

"Ta chỉ nhắc nhở đệ." Thụy Vương nói: "Nếu không muốn có người cắm | nhập vào giữa phu thê đệ, vậy đệ nên để chính nàng ra mặt, đánh mất ý niệm của phụ hoàng, đánh bật『Nhân tuyển Trắc phi』, mà không phải đệ một mình sốt ruột vội vàng hoảng đỉnh ở phía trước."

Lưu Đồng không nói.

Thụy Vương mắt lạnh nhìn, cuối cùng không đành lòng, thở dài, giọng điệu mềm lại: "Đệ ra mặt, nhân gia sẽ nói đệ sợ vợ, sẽ nói nàng ghen tị, người khác coi thường đệ cũng xem thường nàng. Còn khi nàng ra mặt, mặc dù trong lòng đại gia như cũ sẽ nói thầm nàng cường thế, lại không thể không nói nàng có quyết đoán, có năng lực có bản lĩnh. Nếu như nàng thành công ngăn cản người mới vào phủ, đại gia còn có thể khen ngợi nàng một câu không hổ là con dâu hoàng gia. Tự đệ ngẫm lại đi, đến cùng cái gì mới tốt với nàng."

Lưu Đồng đã hiểu rõ ý tứ Thụy Vương, nhưng vẫn không đành lòng: "Ngũ ca, hiện tại Nhuận Chi nàng có thai, nếu có sai lầm gì..."

Thụy Vương đỡ trán thở dài: "Tiểu Cửu, nhìn tính tình Cửu đệ muội mềm mại, nhưng nàng thật sự dễ khi dễ sao? Đệ không tin nàng có thể bãi bình việc này? Lúc trước tân hôn hai người, chuyện phụ hoàng bị nàng nói một câu á khẩu không trả lời được đệ đã quên sao? Nữ quan trong phủ của đệ, không phải nàng ta cũng bị đánh bật ra à?"

"Đệ..." Lời Thụy Vương hỏi khiến Lưu Đồng á khẩu không trả lời được.

Hắn không muốn Thường Nhuận Chi nghĩ nhiều, lo lắng nhiều. Hắn cưới nàng, cũng chỉ muốn nàng cả đời áo cơm không lo, thư thái khoái hoạt...

https://thuviensach.vn

Nếu người nàng gả không phải là hắn, mà là một người có thân phận khác địa vị bình thường, nói vậy Nhuận Chi cũng sẽ không phải chịu cái gọi là "Nàng nên chịu" khổ này.

Truy cứu nền tảng, bất quá bởi vì phu quân của nàng là hắn, mà hắn, là một Hoàng tử thân bất do kỷ.

Khiến nàng bị người ta gây khó xử, không phải người khác mà là hắn...

Những lời mà Thụy Vương nói, trên đường hồi phủ Hoàng tử Lưu Đồng đã lăn qua lộn lại suy nghĩ thật lâu.

Thường Nhuận Chi sát ngôn quan sắc, tự nhiên biết hắn gặp việc khó.

Nàng còn chưa có mở miệng hỏi, Lưu Đồng đã tự mình nhất nhất thẳng thắn thành khẩn.

Cuối cùng hắn nói: "Nhuận Chi, lời Ngũ ca nói ta cảm thấy quả thật có đạo lý, nhưng mà ta không muốn để nàng đi đối mặt việc này."

Lưu Đồng nhẹ giọng nói: "Nếu không phải bởi vì ta, nàng căn bản không cần vì chuyện như vậy phiền lòng. Nếu lúc trước ta không đi cầu Quý phi nương nương hỗ trợ, nhường phụ hoàng tứ hôn cho chúng ta, hiện tại..."

"Nói cái gì vậy." Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ xoa xoa mặt hắn, nhìn hắn cười nói: "Thiếp đã là thê tử của chàng, hiện tại chàng xấu xa muốn không nhận sao?"

Lưu Đồng buồn cười: "Ta không có."

"Vậy chàng nói này làm gì." Thường Nhuận Chi hừ nhẹ.

Băn khoăn của Lưu Đồng nàng đều biết, nhưng giống như Thụy Vương nói, nàng chiếm danh vọng Cửu Hoàng tử phi, thì không thể chỉ hưởng thụ

https://thuviensach.vn

địa vị mang đến tài phú và tiện lợi cho nàng.Mặc dù nàng không thừa nhận, trượng phu mạc danh kỳ diệu đào hoa nhất định muốn thê tử đến chắn.

Nhưng có thái độ của Lưu Đồng, như vậy đủ rồi.

"Cung yến, thiếp đi cùng chàng." Thường Nhuận Chi ôn nhu nói với Lưu Đồng: "Chàng phải nhớ, phu thê nhất thể."

Lưu Đồng mím môi đang muốn nói chuyện, Thường Nhuận Chi đưa tay ngăn hắn lại: "Đến cùng thì thiếp cũng là con dâu của hoàng thượng, khi đối mặt với chàng có lẽ hoàng thượng sẽ giận, nhưng thiếp là một thai phụ, hoàng thượng cũng sẽ không theo thiếp đánh mất mặt mũi được. Còn nữa, thọ yến của Quý phi nương nương, không đi cũng không tốt."

Thường Nhuận Chi thuyết phục Lưu Đồng, đến cung yến ngày ấy, mặc đổi mới hoàn toàn, tiến cung hạ thọ Quý phi.

Quý phi nương nương trước sau như một thân thiết ôn hòa, do hôm nay bà ta là chủ nhân, cho nên ngồi ở trên, tam phi Hiền, Đức, Thục hơi dựa vào phía sau.

Mặt Tĩnh phi âm trầm, thường thường sẽ liếc bóng lưng Hiền phi cho một ánh mắt xem thường.

Bà ta luôn luôn nhận định, vị trí Hiền phi trong tứ phi nhất định là do bà ta lên nắm giữ, ai biết đột nhiên bật ra một Hiển tần be bờ đắp nước, bỗng chốc trở thành Hiền phi.

Từ trước chỉ có thể là tần phi thấp bé hơn bà ta ở thiên điện, thế nhưng có một ngày lướt qua bà ta!

Còn bà ta, trên phân vị đã không so được với nhân gia, ngay cả nhi tử cũng không hơn được!

https://thuviensach.vn

Thanh danh Thụy Vương lên cao, Chúc Vương lại nhàn rỗi ở nhà, thái y nói cái gì, muốn nghỉ ngơi lấy lại sức?

Nhi tử bà ta hảo hảo, dáng người khôi ngô, giọng nhi vang vọng, chỉ là chút bệnh nhẹ thôi mà? Tĩnh dưỡng sinh tức cái gì chứ!

Còn có việc Duyện Châu lần trước, nếu không có Thụy Vương làm rối, cũng sẽ không thể làm cho con đường an bài về sau của nhi tử bà ta bị hủy.

Buồn cười, quả thực buồn cười!

Tính tình Chúc Vương có bao nhiêu điểm truyền thừa từ Tĩnh phi, chẳng qua so với Chúc Vương, Tĩnh phi làm việc bất động thanh sắc nhiều hơn, bằng không cũng sẽ không thể có được phong hào "Tĩnh".

Chính là bà ta ở mặt ngoài dịu ngoan, lại tàn nhẫn từ trong khung xương.

Đối với bà ta mà nói, bây giờ cái đinh trong mắt cái gai trong thịt không phải người khác, chính là mẫu tử Thụy Vương.

Nhất là đang nhìn Hiền phi cùng hai phi Đức, Thục nói nói cười cười, ngôn ngữ cùng Quý phi lui tới có chút rất quen, cổ oán khí này càng thêm mãnh liệt.

Cái này, đều phải là của bà ta! Đều hẳn là của bà ta!

Hiền phi dường như có chút dự cảm, nhìn trở lại, lại không nhìn ra cái gì.

Quý phi ngồi ở trên cũng như có đăm chiêu, ngầm nhìn Tĩnh phi một mắt.

Nghĩ đến sắp muốn tuyên bố sự tình, Quý phi không khỏi thở dài.

Tranh đấu giữa các lão nhân còn chưa kết thúc, lại có phồn hoa kia, ở thâm cung lại thêm khó khăn.

https://thuviensach.vn

Thọ yến tiến hành đến một nửa, Nguyên Vũ đế dùng một ánh mắt với Quý phi, Quý phi liền biết thời cơ để thanh âm lễ nhạc dần dần nhỏ lại, cười nói với Nguyên Vũ đế: "Gần đây nô tì cân nhắc một chuyện, thừa dịp hôm nay là sinh nhật nô tì, ngược lại không ngại nói ra nhường bệ hạ châm chước."

"Hửm?" Nguyên Vũ đế hợp với tình hình cười nói: "Quý phi muốn nói cái gì? Nói chủ ý ra thử xem."

Quý phi nhân tiện nói: "Nô tì nhìn, tỷ muội trong cung đều nhìn quen mắt, sợ bệ hạ nhìn chán. Vừa vặn không phải lúc trước bệ hạ nói, nhóm Hoàng tôn dưới gối các vị Vương gia và Hoàng tử có vẻ ít sao? Vừa vặn, thừa dịp này tuyển chút tú nữ tiến cung, vừa tới, có thể làm phong phú hậu cung của bệ hạ, thứ hai, cũng tốt vì các Vương gia và Hoàng tử khai cành tán diệp, kéo con nối dòng. Bệ hạ nghĩ như thế nào?"

Vốn dĩ đó chính là ý của Nguyên Vũ đế, đương nhiên ông ta vui tươi hớn hở hạm, nhân tiện điểm mấy con trai ở giữa đánh yểm trợ: "Nói là, giống Tiểu Lục, Tiểu Cửu còn có Thập Nhị, đều còn chưa có một tử nửa nữ, nên thêm người."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 221: Cự Tuyệt

Editor: Bộ Yến Tử

Nguyên Vũ đế vừa thốt ra lời này, người đầu tiên khó chịu không ai khác, đúng là Sầm Vương phi luôn luôn quen điêu ngoa.

Từng là An Khéo Quận chúa, bây giờ là Sầm Vương phi, nghe vậy "Cọ" một cái liền đứng lên.

"Phụ hoàng!" Thanh âm Sầm Vương phi rất vang dội: "Nghe ý tứ của phụ hoàng, tuyển tú lần này phụ hoàng muốn cho Sầm Vương thêm một hai nữ nhân?"

Nguyên Vũ đế nhíu mày, đang muốn mở miệng nói chuyện, Sầm Vương phi lại nói tiếp: "Hơn nữa, cái gì gọi là không có một tử nửa nữ? Con dâu từng mang thai, chỉ là bị xảy thai, dưỡng dưỡng tái sinh không phải được rồi à? Thập Nhị đệ thân thể yếu đuối, duyên phận với nữ nhân không tới, lại bắt nữ nhân ép buộc hắn, đối với hắn cũng không có ưu việt không phải sao? Lại nói Cửu đệ muội đang mang thai, lời phụ hoàng nói..."

Sầm Vương phi phẫn nộ ngậm miệng, khó mà nói Nguyên Vũ đế đây là ở chú Cửu Hoàng tử phi rơi thai.

Biểu cảm Nguyên Vũ đế rất là phấn khích, đỏ lại đen, đen lại trắng, tức giận đến không được.

Ngược lại không phải Sầm Vương phi đặc biệt muốn chống đối Nguyên Vũ đế, dù sao đó cũng là thân cữu cữu của nàng ta, nàng ta thân cận còn

https://thuviensach.vn

không kịp, làm sao đầu óc xấu rớt hạ thể diện Nguyên Vũ đế?

Thật sự là trước đó, Nguyên Vũ đế chưa từng can thiệp qua việc ở hậu viện của Sầm Vương, chưa bao giờ tắc quá nữ nhân cho Sầm Vương.

Trước khi xảy ra chuyện tại đây, chẳng sợ Sầm Vương phi nghe nói Nguyên Vũ đế có ý tứ hôn cho các Hoàng tử, cũng chỉ là ngầm nghĩ muốn xem các trục lý chê cười, căn bản không nghĩ tới Sầm Vương còn có một phần.

Cho nên lúc này, nàng ta tức giận đến mức không thể thu liễm tính tình, không thể quản miệng mình.

Nguyên Vũ đế nghiêm mặt không nói chuyện, Sầm Vương phi nhìn lén sắc mặt ông ta, cũng không dám dễ dàng mở miệng, chỉ mím môi, nghĩ làm sao có thể khiến Nguyên Vũ đế đánh mất ý niệm thêm nữ nhân cho Sầm Vương.

Phải biết rằng, nữ nhân nào ở trong phủ tùy tiện nàng ta đều có thể làm tàn giết chết, không hề cố kỵ, bởi vì thân cữu cữu nàng ta là đương kim Thánh thượng, ai dám nói nàng ta một câu không phải?

Nhưng nếu Nguyên Vũ đế ban thưởng người thì sao?

Nàng ta không có đảm lượng động tới.

Bởi vì một khi động, chính là đang khiêu chiến quyền uy Nguyên Vũ đế.

Nàng ta có hôm nay, toàn nhờ vào Nguyên Vũ đế. Nếu như đắc tội Nguyên Vũ đế, nàng ta còn có những ngày thư thái như bây giờ?

Nhưng Sầm Vương phi luôn luôn kiều man, lúc này cũng kéo không dưới mặt, chỉ có thể cứng ngắc ở tại chỗ.

https://thuviensach.vn

Nhất thời không khí yến hội có chút xấu hổ, Nguyên Vũ đế không lên tiếng, Sầm Vương phi không có cách giống như xin giúp đỡ nhìn về phía mẫu thân nàng ta, Trưởng Công chúa Trường Nhạc.

"Bệ hạ không nên tức giận, An Khéo còn nhỏ tuổi không hiểu chuyện, bị muội chìu hỏng rồi." Trưởng Công chúa Trường Nhạc đứng dậy thành khẩn nói: "Bệ hạ nghĩ làm sao phạt nàng, phạt nàng cũng được, muội làm mẫu thân cũng không đau lòng."

Nói xong, Trưởng Công chúa Trường Nhạc nhìn về phía Sầm Vương phi, kể lể nói: "Xem con đứa nhỏ này, nói cái gì vậy? Cữu cữu con đều không để ý con. Còn không nhanh chóng xin lỗi cữu cữu con?"

Mắt Sầm Vương phi đỏ hồng, lắp bắp nói với Nguyên Vũ đế: "Cữu cữu đừng nóng giận, An Khéo sai rồi, cữu cữu phạt An Khéo đi..."

Nguyên Vũ đế hừ lạnh, cuối cùng mở miệng vàng.

"Ngươi bao lớn rồi hả, trước khi nói ra khỏi miệng không qua đầu óc à."

Nguyên Vũ đế chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói: "Phạt ngươi nửa năm bổng lộc, nội trong ba tháng không được tiến cung."

Trừng phạt này đối với Sầm Vương phi mà nói không đến nơi đến chốn, Sầm Vương phi vui vẻ đáp ứng, tròng mắt chuyển một chút, đến cùng không dám đề cập tới lời nói không cho người vào phủ Sầm Vương.

Có vết xe đổ của Sầm Vương phi, người trên yến hội không có ai lại mở miệng nói chuyện.

Nguyên Vũ đế đối với hiện tượng này tương đối vừa lòng, ti trúc diễn tấu nhạc lại vang lên.

https://thuviensach.vn

Qua một lát, ông ta chiêu Lưu Đồng tiến lên, nói với hắn: "Nếu như Cửu Hoàng tử phi đã có thai, vừa vặn, ngươi cũng nghênh Trắc phi nhạc dạo vào cửa đi, cho ngươi khai cành tán..."

"Phụ hoàng! Nhi thần không có tính toán cưới Trắc phi." Lưu Đồng nói rõ: "Nhi tử rất nghèo, nuôi không nổi Trắc phi."

Cổ họng Nguyên Vũ đế nghẹn cứng, Quý phi ngồi bên cạnh ngẩn người, cuối cùng không nhịn được, "Phốc xuy" bật cười.

Trong lúc nhất thời, ánh mắt mọi người đều nhìn vị trí thượng thủ.

Đám nhạc công thấy thế, lại chậm rãi dừng động tác thổi kéo đạn tấu.

Lưu Đồng cự tuyệt Nguyên Vũ đế, phản ứng đầu tiên của Nguyên Vũ đế đó là, biểu hiện Lưu Đồng sợ vợ.

Thân là Đế vương một quốc gia, Nguyên Vũ đế chưa từng nghĩ tới, cũng có nam nhân không thích thê thiếp thành đàn.

Nam nhân không nạp thiếp, trừ phi thân thể có tật xấu.

Bằng không, vậy nhất định là trong nhà có cọp mẹ tọa trấn.

Cửu Hoàng tử phi đã mang thai, vậy thì tất nhiên thân thể Lưu Đồng không có tật xấu.

Vậy chỉ còn lại, một nguyên nhân chính là Cửu Hoàng tử phi ghen tị.

Nhất thời, thần sắc Nguyên Vũ đế nhìn Lưu Đồng không tốt.

"Ngươi đường đường là Hoàng tử, nói cái gì 『 rất nghèo 』 ? Còn nuôi không nổi Trắc phi? Ngươi không thấy dọa người sao?" Nguyên Vũ đế đen mặt: "Thiếu ở trước mặt trẫm nói hưu nói vượn."

https://thuviensach.vn

"Nhi thần..."

"Ngậm miệng!"

Nguyên Vũ đế không muốn nghe Lưu Đồng nói, ông ta nhận định Lưu Đồng uất ức, Thường Nhuận Chi cường thế.

Nguyên Vũ đế còn nhớ rõ, sau tân hôn Lưu Đồng cùng Thường Nhuận Chi tiến cung tạ ơn, ông ta nói muốn cho Lưu Đồng thêm một nữ nhân Mạc gia, tục duyên phận hắn cùng Mạc gia, lại bị Lưu Đồng cự tuyệt, bị lời Thường Nhuận Chi chèn ép.

Kia đó ông ta nói, Thường Nhuận Chi ghen tị, không chấp nhận được hôn phu nạp thiếp.

Khi đó con dâu ông ta nói sao nhỉ?

Con dâu ông ta nói, cũng là nữ tử tam tòng tứ đức, xuất giá tòng phu, tự nhiên phu quân nói cái gì, nàng liền nghe cái đó. Còn nói cái gì, "Phu quân không muốn nạp thiếp, thần tức nên vâng theo".

Xảo ngôn lệnh sắc, miệng lưỡi trơn tru!

Ấn tượng lúc đầu của Nguyên Vũ đế với Thường Nhuận Chi chính là như thế, bây giờ càng chắc chắn.

Lúc này ông ta liền chiêu Thường Nhuận Chi tiến lên.

Thường Nhuận Chi đỡ thắt lưng, đi có chút chậm. Nàng thấy được tức giận trong mắt Nguyên Vũ đế, hi vọng thông qua hành động này, nhắc nhở Nguyên Vũ đế nàng là thai phụ mang lục giáp, hi vọng Nguyên Vũ đế có thể thấy rõ nàng đang có thai, nên áp chế lửa giận một chút.

Trên thực tế, quả thực Nguyên Vũ đế cũng bởi vậy thu liễm chút khí thế trên người.

https://thuviensach.vn

"Thường thị." Nguyên Vũ đế còn xưng hô với Thường Nhuận Chi như thế, thanh âm lạnh như băng còn có chút chán ghét: "Trẫm nhìn Cửu Hoàng tử dưới gối đơn bạc, tính toán chỉ hai Trắc phi cho hắn, thứ nhất có thể thêm ít người cho phủ Cửu Hoàng tử, thứ hai cũng có thể giúp đỡ ngươi quản lý hậu viện, ngươi cảm thấy như thế nào?"

Thường Nhuận Chi cảm thấy hơi trầm xuống, làm cái hít sâu, hoãn hồi sức nói: "Hồi phụ hoàng, người ở phủ Cửu Hoàng tử không thiếu, còn việc ở nội viện, mặc dù thần tức ngu dốt, ngược lại cũng xử lý được."

Ngụ ý là, phủ Cửu Hoàng tử không thiếu người, lại càng không thiếu người giúp đỡ cho nàng. Đề nghị này của Hoàng đế, nàng không biết là như thế nào.

Nguyên Vũ đế bóp chặt ly rượu trong tay, ánh mắt hơi nheo lại nhìn về phía Thường Nhuận Chi: "Hả?" Ngữ khí thập phần ý vị thâm trường.

Tâm tư đế vương khó dò, Thường Nhuận Chi cũng không muốn đi dự đoán ý tưởng nội tâm của Nguyên Vũ đế.

Còn về phần đắc tội Nguyên Vũ đế... Đó cũng là chuyện không có biện pháp.

Nguyên Vũ đế không có nói tiếp, Thường Nhuận Chi cũng không mở miệng, sụp mi thuận mắt quỳ, nhìn hết sức nhu nhược.

Nhưng ai biết ở trong thân thể nhu nhược này, chính là người cả gan làm loạn. Nguyên Vũ đế ngầm cắn răng nghĩ, hiện tại nàng đang có thai, ông ta cũng không thể tùy ý phạt nàng.

Lại nói ông ta đường đường là đế vương, sao có thể cùng con dâu trí khí?

Nguyên Vũ đế chỉ cảm thấy ngực đau.

https://thuviensach.vn

Sao Tiểu Cửu lại bị một phụ nhân như thế ăn được gắt gao!

Sắc mặt Nguyên Vũ đế lạnh tanh, chậm rãi mở miệng: "Cũng thế, chờ ngươi sinh hoàng tôn cho trẫm, trẫm lại tính toán."

Thường Nhuận Chi hơi nhíu mày.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 222: Một Tháng

Editor: Bộ Yến Tử

Đám người Hiền phi gật đầu xác nhận.

Lời này của Nguyên Vũ đế có ý gì?

"Tuổi của Tiểu Cửu không nhỏ, luôn muốn có con trai." Nguyên Vũ đế nhàn nhạt nói một câu, vẫy vẫy tay: "Đi xuống đi."

Thường Nhuận Chi nhất thời hiểu ra.

Ý tứ chính là, nếu như nàng sinh nữ nhi, chuyện chỉ hôn không phải do nàng ngăn cản?

Thường Nhuận Chi thầm bĩu môi trong lòng, không nói nhiều.

Dù sao, cách lúc nàng sinh nở còn sớm, tốt xấu gì nàng còn có thời gian gần nửa năm nghĩ thấu đáo.

Thường Nhuận Chi thấp giọng lên tiếng, Lưu Đồng chống thân muốn đi đỡ nàng, Nguyên Vũ đế nhìn thấy, trừng mắt nhìn hắn hừ lạnh: "Người trong cung không hầu hạ được hả?"

Lưu Đồng không nói, chờ nâng Thường Nhuận Chi dậy mới chậm rãi nói: "Hồi phụ hoàng, nhi thần chỉ cảm thấy, nàng dâu đau bản thân cũng đau, ngược lại không cần mọi chuyện đều muốn hạ nhân đến làm."

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Nguyên Vũ đế có chút không ngờ: "Trẫm nhìn ngươi liền phiền lòng, đi xuống."

Lưu Đồng lên tiếng, đỡ Thường Nhuận Chi lại chỗ ngồi.

Tự Nhân xem xét sắc mặt Nguyên Vũ đế, ngầm cho đám nhạc công ánh mắt.

Trong điện lại tiếp tục náo nhiệt.

Thường Nhuận Chi để sát vào tai Lưu Đồng nhỏ giọng nói: "Hôm nay là tiệc sinh nhật của Quý phi nương nương, sao tại trường hợp như vậy nhắc tới tuyển tú?"

Đây không phải tự làm mình ngột ngạt sao?

Thường Nhuận Chi ngầm nói thầm, tuy rằng Nguyên Vũ đế đối với nữ nhân luôn luôn "Ai đến cũng không cự tuyệt", hậu cung giai lệ thành đàn, nhưng có thể thiếu một người phân sủng tựu ít đi một cái, Quý phi nương nương đang làm gì...

Lưu Đồng cũng nhìn rõ ràng, cười một tiếng nói: "Chỗ nào là ý của Quý phi nương nương? Rõ ràng là tự phụ hoàng muốn tuyển tú. Quý phi nương nương bất quá là 『nghe thấy huyền ca hiểu rõ nhã ý』 mà thôi. Lại hoặc là, là phụ hoàng nhấc lên với bà ta, muốn bà ta ở trong trường hợp như vậy nói ra trước, rồi sau đó xem như một việc tốt mới."

Thường Nhuận Chi bừng tỉnh đại ngộ, lại có chút chần chờ hỏi: "Vậy thì Quý phi nương nương... Chẳng lẽ không thương tâm sao?"

Lưu Đồng dừng một lát, nói: "Chắc là cũng không có thương tâm đi, dù sao, bà ta cũng nhìn hậu cung phụ hoàng, ngày | ngày thêm người."

https://thuviensach.vn

Cũng phải, đến loại địa vị như Quý phi nương nương, đã không cần nam nhân chung tình cùng sủng ái.

Thường Nhuận Chi vừa nghĩ, vừa nhìn về phía Quý phi nương nương đang ngồi trên kia.

Vẻ mặt Quý phi nương nương rất ôn hòa, nói đùa yến yến, bất chợt cùng Nguyên Vũ đế nói vài câu, lột vỏ trái cây đặt ở trên án trác đút cho Nguyên Vũ đế ăn. Ngọc thủ thon thon, mười ngón xanh tươi, đầu ngón tay oánh nhuận phảng phất như khiêu vũ.

Hoàn mỹ không sứt mẻ.

Nhưng cũng bởi vì cái dạng này, mới làm cho Thường Nhuận Chi cảm thấy có chút không dễ chịu.

Trên mặt Quý phi tìm không ra một tia sơ hở.

Thường Nhuận Chi không tin trong lòng Quý phi không có một tia bất mãn, nhưng mà trên mặt của bà ta lại nhìn không ra chút nào.

Thường Nhuận Chi âm thầm lắc đầu, tự cố tự gảy loạn điểm tâm và trái cây trên án trác.

Sau khi cung yến kết thúc, Lưu Đồng và Thụy Vương chung đường rời cung.

Thường Mộc Chi lôi kéo muội tử nhà mình lên xe ngựa, nhìn nàng một lát nói: "Lá gan muội ghê gớm thật, cư nhiên cùng bệ hạ sẵng giọng."

Thường Nhuận Chi hàm hồ lên tiếng, nhìn Thường Mộc Chi cười cười lấy lòng.

"Muội đó." Thường Mộc Chi bất đắc dĩ lắc đầu: "Muội có cái lá chắn." Thường Mộc Chi chỉ chỉ bụng Thường Nhuận Chi: "Nếu không phải bởi vì

https://thuviensach.vn

cái thai trong bụng muội, hôm nay chỉ sợ bệ hạ sẽ làm khó dễ với muội."

"Bệ hạ sẽ không, đến cùng là vua một nước, sao có thể mất mặt như vậy." Thường Nhuận Chi cười nói: "Đại tỷ tỷ đừng lo lắng muội."

"Làm sao có thể không lo lắng cho muội chứ?" Thường Mộc Chi buông tiếng thở dài: "Nghe ý tứ của bệ hạ, nếu như cái bào thai muội sinh ra là nữ nhi, vậy thì Trắc phi nhạc dạo, chính là chuyện chắc chắn."

Thường Mộc Chi đưa tay phủ phủ bụng của nàng: "Hiện tại chỉ có thể kỳ vọng trong bụng muội tranh khí chút, là nam hài."

Thường Mộc Chi dừng một chút, hỏi nàng: "Gần đây muội dùng bữa, còn có ăn vặt lúc nhàn, thích khẩu vị gì?"

Thường Nhuận Chi ngẩn người, theo bản năng trả lời: "Chua.""Vậy là tốt rồi." Thường Mộc Chi nghe vậy vừa lòng gật đầu: "Chua nam cay nữ, cái thai này nhất định là nhi tử."

Thường Nhuận Chi dở khóc dở cười, ngược lại cũng không cùng nàng ta biện bạch.

Trong một tháng kế tiếp, Thường Nhuận Chi chú ý dưỡng thai, bảo trì hảo tâm tình.

Lưu Đồng bắt đầu trở nên bận rộn.

Thụy Vương muốn tra án giết người ở kỹ lâu, hắn ở sự vụ Hộ bộ tích góp từng tí một.

Thụy Vương đem đại đa số việc vặt vãnh giao cho Lưu Đồng làm.

Lưu Đồng rất để bụng, gắng làm cho tốt nhất.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi ở trong phủ Cửu Hoàng tử mỗi ngày liền bát bát bàn tính tính tính sổ, cùng Đoạn Nhu Nam trò chuyện, nghe chút trò cười giữa các nha hoàn, luôn mãi không ngũ khi tiếp đãi khách nhân xuống dưới phủ thượng... Tuy rằng thanh nhàn, nhưng cũng phong phú.

Trong lúc này, biểu hiện của Thu Lâm chiếm được tán thành từ Thường Nhuận Chi, chính thức lưu nàng ta hầu hạ bên người.

Tuy rằng nguyệt lệ cùng địa vị kém hơn lão nhân như Diêu Hoàng và Ngụy Tử, nhưng cũng muốn tốt hơn Trông Hạ và Tìm Đông chút ít.

Đương nhiên, quyết định này của Thường Nhuận Chi làm cho Thu Lâm cao hứng vui sướng, đồng thời cũng tránh không được khiến Trông Hạ và Tìm Đông có hai phân thất lạc.

Bất quá, tuy rằng đương nha hoàn, phần lớn đều có tư tâm cùng tính toán trong lòng mình, nhưng đến cùng các nàng là người tiểu Hàn thị tuyển, tương đối mà nói vẫn thành thật, mặc dù trong lòng thất lạc, cũng không dám có điều oán hận Thường Nhuận Chi.

Thời gian trong một tháng này, các loại hoạt động trong cung đã hừng hực khí thế tiến hành.

Do vùng Nam quận lâu không gặp cam lâm(1), sau khi Nguyên Vũ đế bố trí Quỳnh Lâm yến, tiến hành một lần hoạt động tế thiên, cầu mưa cho Nam quận. [Hạn, không mưa, thiếu nước.]

Tiếp theo đó, việc tuyển tú liền đề thượng nhật trình.

Bất quá, việc này đang tiến hành chi sơ, cũng nhận một ít trở ngại.

Chức quan Đại Ngụy thiết lập không thiếu, các loại chức quan nhàn tản chi thần trong triều có rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Ở giữa, số lượng ngôn quan chiếm định mức không nhỏ.

Còn ở trong ngôn quan, có vài trung trực chi thần như thế, đã ngoài gián làm chức trách chủ yếu.

Nói trắng ra là, chính là chuyên môn cáo trạng.

Có một sự kiện, bọn họ cảm thấy không công bằng, không đạo đức, không thích hợp, sẽ gặp tại triều thượng thẳng gián.

Nguyên Vũ đế cần bọn họ tiến gián nói thẳng, biết dân tình dân chúng chân chính cùng với triều thần quan viên, một ít chuyện thầm kín của hoàng thân quốc thích không muốn người biết.

Nhưng có đôi khi, Nguyên Vũ đế cũng thật sự phiền bọn họ lăng đầu thanh, đãi cái gì nói cái gì.

Dù sao, thẳng gián chi thần sẽ không xem sắc mặt Nguyên Vũ đế.

Tương phản, nếu Nguyên Vũ đế kiên quyết không tiếp thu bọn họ gián ngôn, bọn họ còn có thể lấy chết uy hiếp, tiến hành tử gián.

Tử gián chi thần, chính là nhân vật có thể nổi tiếng ngàn sử.

Lúc này đây, có hai gián thần nói thẳng, Nam quận hạn hán là do trời xanh cảnh báo, không đồng ý Nguyên Vũ đế tuyển tú vào lúc này, hao tài tốn của.

Nguyên Vũ đế rất tức giận.

Ông ta muốn tuyển chút người mới vào cung, có quan hệ gì tới việc hao tài tốn của?

Hướng thượng cãi cọ, hướng hạ, Nguyên Vũ đế hận không thể đem hai gián thần ngoan cố này đi làm thịt.

https://thuviensach.vn

Việc tuyển tú kéo dài đến nửa tháng, Nguyên Vũ đế bị bắt đem môn quy tuyển tú co rụt lại tới tới lui lui, chỉ điểm năm chỗ tiến hành sơ tuyển tú nữ, tổng số sơ tuyển tú nữ không được vượt quá trăm người.

Nguyên Vũ đế có chút nghẹn khuất, thời gian này tự nhiên tâm tình thập phần không tốt.

Khéo là, sau khi định ra công việc tuyển tú, chính thức vượt qua kỳ hạn một tháng ông ta cho Thụy Vương.

Vẻ mặt Nguyên Vũ đế âm tình bất định, nhìn chằm chằm Thụy Vương: "Án giết người ở kỹ lâu, ngươi điều tra rõ chưa?"

Thụy Vương bước ra khỏi hàng, chắp tay nói: "Hồi phụ hoàng, nhi thần đã điều tra rõ. Nhưng —— "

Hắn ta dừng một lúc, nói: "Việc này, dung nhi thần sau khi tan triều tường bẩm với phụ hoàng."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 223: Án Minh

Editor: Bộ Yến Tử

Bình thường mà nói, Thụy Vương có gì nói nấy sẽ không che đậy.

Ở trước mặt Nguyên Vũ đế, cho tới bây giờ hắn ta cũng là người hỏi cái gì thì đáp đó.

Nguyên Vũ đế cũng biết, Thụy Vương sẽ không bắn tên không đích.

Hôm nay hắn ta trả lời có vẻ như có lệ, nói không tỉ mỉ, hơn phân nửa là vì trong đó có ẩn tình.

Dưới tình huống bình thường, Nguyên Vũ đế sẽ thuận thế gật đầu chờ sau khi tan triều lại nghe Thụy Vương nói tỉ mỉ.

Nhưng mà hôm nay tâm tình Nguyên Vũ đế không được tốt lắm. Một là vì việc tuyển tú bị trở ngại, trong lòng thật là nghẹn khuất; hai là vì trong hậu cung có tần phi hoài thai lại không cẩn thận xảy mất, trong lòng ông ta phiền muộn.

Cho nên, khi nghe Thụy Vương nói vậy, lúc này Nguyên Vũ đế lại dâng lên lửa giận: "Trẫm cho ngươi tra án, ngươi đã tra ra cứ cẩn thận hồi bẩm, dây dưa kéo dài có lệ làm cái gì!"

Thụy Vương ngầm nhíu mày, dừng một lát, từ trong tay áo lấy tấu chương ra, làm một động tác hướng lên ngọc giai.

https://thuviensach.vn

Tự Nhân tiến lên nhận lấy tấu chương, nâng hai tay, khom người đi đến trước mặt Nguyên Vũ đế.

Nguyên Vũ đế hừ lạnh, nhận lấy tấu chương mở ra xem.

Mới nhìn trong thời gian nháy mắt hai cái, con người Nguyên Vũ đế liền trợn to.

Đợi xem xong chỉnh thiên tấu chương, ông ta mạnh tay vỗ trên ngọc án, hai mắt trợn lên, "Cọ" một cái đứng lên.

Đế vương tức giận, nhất thời thần tử trên hướng thượng không hẹn mà cùng quỳ rạp trên đất, tề thanh hô lớn: "Bệ hạ bớt giận!"

Ngực Nguyên Vũ đế phập phồng, hô hấp ồ ồ.

Ông ta nhìn chằm chằm bậc thang ngọc phía dưới nửa ngày, chậm rãi ngồi xuống, phóng tấu chương Thụy Vương trình lên tới một bên. Ẩn nhẫn giận dữ nói; "Có việc khởi tấu, vô sự bãi triều."

Nhóm triều thần hai mặt nhìn nhau, không khỏi chuyển ánh mắt tới trên người Thụy Vương.

Thụy Vương cúi đầu quỳ, nhìn không tới biểu cảm trên mặt hắn ta.

Nhóm triều thần chỉ có thể thu hồi tâm tư, âm thầm nghĩ làm sao mới có thể hỏi thăm một hai chuyện, đến cùng thì Thụy Vương tra ra cái gì —— có thể khiến bệ hạ luống cuống như vậy, vừa muốn ẩn nhẫn không phát khó, tất nhiên sẽ không phải chuyện đơn giản.

Chỉ sợ án giết người ở kỹ lâu, đề cập đến hoàng thất cũng không nhất định.

Có thể vào hướng làm quan, tâm tính ngược lại không nhất định giống nhau, nhưng chỉ số thông minh luôn có.

https://thuviensach.vn

Rất nhanh liền tan hướng, Nguyên Vũ đế để Thụy Vương theo ông ta tới điện Nam Huân.

Nguyên Vũ đế đi trước một bước, Thụy Vương tức khắc muốn đi cùng.

Lưu Đồng tay mắt lanh lẹ giữ chặt hắn ta, nhíu mày lo lắng hỏi: "Ngũ ca, phụ hoàng nhìn rất tức giận, huynh..."

"Không cần lo lắng." Thụy Vương vỗ vai Lưu Đồng: "Làm tốt chuyện của đệ ở Hộ bộ."

Nói xong, Thụy Vương sải bước đuổi theo Nguyên Vũ đế.

Lưu lại Lưu Đồng đợi ở tại chỗ, vẻ mặt phức tạp.

"Cuối cùng thì Ngũ ca tra ra cái gì..." Lưu Đồng chau mày, cảm thấy có chút bất an.

Sầm Vương còn ở ngoài điện chưa đi nghiêng đầu nhìn Lưu Đồng, thấy hắn đứng tại chỗ ngẩn người, không khỏi lên tiếng gọi: "Cửu đệ, ngươi muốn xuất cung sao?"

Lưu Đồng hoàn hồn nhìn về phía hắn ta, gật đầu.

"Vậy thì cùng đi đi." Sầm Vương tiếp nhận quạt xếp thị nhân đưa tới, "Bá" một tiếng mở ra, nhàn tản sung túc quạt.

Lưu Đồng không tốt bác bỏ ý tứ hắn ta, chỉ có thể tùy ý đuổi kịp.

Dọc đường đi, mặc dù Lưu Đồng đi tới lại có chút xuất thần.

Sầm Vương cũng không nói nhiều, thanh thản đắc tượng giống như đi dạo sau hoa viên nhà mình.

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng nghĩ án giết người ở kỹ lâu, Sầm Vương quay đầu nhìn hắn, cười nói: "Cửu đệ đang nghĩ tới sổ con của Thụy Vương huynh trình lên sao?"Lưu Đồng vuốt cằm.

Sầm Vương tựa tiếu phi tiếu nói: "Thụy Vương huynh tra án một tháng để phúc mệnh trước mặt phụ hoàng... Làm sao, một tháng này Thụy Vương huynh không có tiết lộ tiến triển tình tiết cực nhỏ của vụ án với ngươi sao?"

Lưu Đồng nghe trong lòng không khoái, thản nhiên nói: "Ngũ ca làm việc đều có tính toán của huynh ấy, chỉ cần có thể tra ra thủ phạm liền có thể, cần gì nói với ta, gia tăng phiêu lưu phá án?"

Lúc này đã đến cửa cung, Sầm Vương thu quạt xếp, gõ trong lòng bàn tay: "Cửu đệ à, lời này nói ra thật có chút tự coi nhẹ mình. Nói cho ngươi biết tiến triển tình tiết vụ án, sẽ gia tăng phiêu lưu phá án? Lời này từ đâu mà nói?"

Lưu Đồng lạnh tanh nói: "Ít đi một người biết, manh mối không lộ ra ngoài, tự nhiên cũng có lợi cho phá án."

Dừng một chút, Lưu Đồng nói: "Đại khái là do Sầm Vương cả ngày chôn ở trong dệt cơ, chôn trong bán dệt cơ tiền, cho nên đối với việc phá án hào không biết, ngược lại cũng bình thường."

Lưu Đồng chèn ép Sầm Vương mấy câu, liền chắp tay cáo từ.

Sầm Vương nhìn theo xe ngựa của hắn rời khỏi, ha ha nở nụ cười, cầm quạt xếp ngửa đầu, gõ gõ sau lưng chính mình.

"Ngày ngày nhàm chán, cuối cùng có trò hay xem..."

Lại nói bên kia.

https://thuviensach.vn

Thụy Vương theo Nguyên Vũ đế vào điện Nam Huân, Nguyên Vũ đế đi đến phía sau án bàn, còn chưa ngồi xuống liền đưa tay bắt lấy lư hương trên bàn huân hương, ngoan độc ném trên đất.

Nặng nề "Đông" một tiếng, Thụy Vương hướng bên cạnh chuyển một bước, cúi đầu kính cẩn đứng nghe.

Nguyên Vũ đế cầm tấu chương, lần nữa mở ra xem.

Lần này mới nhìn một nửa, nhịn không được khép tấu chương lại dùng sức vỗ vào trên bàn.

Lúc này Thụy Vương nghĩ trong lòng, hoàn hảo không xé rách, bằng không có lẽ hắn ta lại phải viết một phong nữa hay không?

"Thụy Vương."

Thụy Vương đang nghĩ trong lòng, thình lình nghe được tiếng Nguyên Vũ đế.

"Án giết người ở kỹ lâu, trong tấu chương ngươi viết, là thật?"

Thanh âm Nguyên Vũ đế trầm thấp, trong câu hỏi cũng ẩn ẩn hàm chứa lửa giận.

Thụy Vương vuốt cằm đáp; "Hồi bẩm phụ hoàng, nhi thần sở tra đã viết rõ. Nhưng bởi vì... Việc này đề cập tới người có thân phận tôn quý, cũng liên quan tới danh dự hoàng thất, liền, nhi thần vẫn chưa thẩm vấn một thân, án này cũng không thể nói đã bụi bặm lạc định. Hết thảy đợi phụ hoàng phân phó."

Nguyên Vũ đế thở ra một hơi, chậm rãi nhắm mắt lại nhu ấn thái dương, trên mặt không chút nào che giấu mỏi mệt.

https://thuviensach.vn

Dựa theo ý Nguyên Vũ đế, chiêu người này tiến cung, hỏi rõ ràng, lại thích hợp phạt, tìm người chịu tội thay thì cọc án này cũng trôi qua thôi.

Nhưng án giết người ở kỹ lâu, là ông ta ở trước mặt chúng thần, tự mình giao cho Thụy Vương thẩm tra xử lý, nhưng lại định ra kỳ hạn cho Thụy Vương phá án.

Hôm nay lâm triều, sau khi Thụy Vương trình lên tấu chương, đế vương như ông ta phản ứng đã thuyết minh vấn đề.

Nếu dựa theo ý tứ của ông ta tục việc, ai mà không rõ ông ta đang bao che?

Đến lúc đó chúng thần thầm kín nghị luận ào ào, chỉ sợ toàn bộ người trong hoàng thất, đều phải làm cho bọn họ hoài nghi.

Nguyên Vũ đế cầm việc này, vừa cảm giác khó làm, cũng cảm thấy dọa người.

Khó tránh khỏi, ông ta có hai phân bất mãn Thụy Vương về việc này.

"Ngươi biết rõ án này không nên tuyên dương, lại ở trước mặt chúng thần dâng tấu chương cho trẫm." Nguyên Vũ đế lạnh lùng nói với Thụy Vương: "Trẫm luôn cho rằng, ngươi biết đại thế chú ý đại cục, lại không nghĩ rằng trên chuyện này ngươi suy nghĩ không chu toàn như thế."

Thụy Vương hành lễ sau đó nhàn nhạt trả lời: "Nhi thần không đề phòng phụ hoàng tại triều thượng hỏi tới chuyện đó, vốn định tan triều mới âm thầm hồi bẩm phụ hoàng. Nhi thần đã tận lực, giảm bớt ảnh hưởng của việc này."

Không sai, là Nguyên Vũ đế bảo hắn ta không cần kéo dài có lệ, Thụy Vương không bước ra khỏi hàng trước mặt chúng thần báo cáo việc này, đã xem như cực kỳ bận tâm thể diện hoàng gia.

https://thuviensach.vn

Nguyên Vũ đế cũng hiểu rõ việc này là do ông ta nóng vội, lại không đồng ý thừa nhận mình sai, lúc này cảm thấy sinh đau, không khỏi đưa tay bịt ngực.

Tự Nhân ở bên cạnh thấy thế vội vã bén nhọn hô: "Bệ hạ! Thái y! Mau truyền thái y!"

Thụy Vương cũng tiến lên vài bước, cùng Tự Nhân một trái một phải đỡ lấy Nguyên Vũ đế.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 224: Công Chúa

Editor: Bộ Yến Tử

Thái y rất nhanh nói, vọng, văn, vấn, thiết một phen, lại cùng nhau thương lượng một lát, Thủ tịch thái y châm chước trả lời: "Bệ hạ là giận dữ công tâm, cũng không lo ngại, chính là... Nên tĩnh dưỡng mấy ngày, phải tránh lại tức giận."

Thụy Vương trầm mặc nghe, phân phó thái y cục chuẩn bị mấy thang thuốc an thần bình nóng tính.

Các Thái y nối đuôi nhau mà ra, rất nhanh, hậu cung liền biết được tin tức Nguyên Vũ đế ôm bệnh nhẹ.

"Phụ hoàng đừng giận." Thụy Vương nói khẽ với Nguyên Vũ đế: "Dù sao việc này còn chưa chân chính điều tra rõ, đến cùng hay là muốn đợi đến..."

Nguyên Vũ đế khoát tay, ý bảo Thụy Vương không cần nhiều lời.

Ông ta nhắm mắt dưỡng thần một lát, trợn mắt nói với Thụy Vương: "Việc này ngươi không cần tra nữa, trẫm nơi này, ngươi xem như là giao chuyện xấu."

Nguyên Vũ đế có chút chứng khí hư chiêu nói với Tự Nhân: "Phân phó xuống, thưởng Thụy Vương hai mươi lượng hoàng kim, ba mươi thất cung rèm băng tằm ngự dụng."

https://thuviensach.vn

Tự Nhân vội vàng xác nhận, Thụy Vương thấp giọng nói: "Phụ hoàng, nhi thần chịu chi có thẹn."

"Ngươi nên được."

Nguyên Vũ đế thở hổn hển: "Ngươi đi xuống đi, án này... Không thể tiếng lộ với người ngoài."

Thụy Vương trầm mặc, nói: "Nhi thần cũng là người hoàng gia, tự nhiên sẽ không truyền việc này ra ngoài, hư hao danh dự hoàng gia. Chính là... Chung quy việc này phải có cách nói. Không biết phụ hoàng có tính toán gì?"

Nguyên Vũ đế trầm ngâm nửa ngày, hỏi Thụy Vương: "Nếu là ngươi, ngươi tính toán như thế nào?"

"Cử chỉ hôm nay của phụ hoàng, nói vậy các thần tử đã hiểu rõ. Nếu như tùy ý tìm người đau khổ không quan hệ đỉnh án này, chắc chắn các thần tử sẽ nói thầm trong lòng." Thụy Vương cúi đầu nói: "Còn nếu như muốn tìm người thế thân chịu tội, cũng phải tìm người có liên hệ cùng hoàng thất mới tốt."

Nguyên Vũ đế mệt mỏi nhắm mắt vuốt cằm: "Trẫm biết."

Thụy Vương nhìn sắc mặt Nguyên Vũ đế, cũng không nói thêm nữa, khom người cáo lui.

Thụy Vương đi không lâu, Nguyên Vũ đế gọi Tự Nhân tới bên cạnh thì thầm nói: "Triệu trưởng Công chúa Trường Nhạc tiến cung. Bí mật một chút, đừng làm cho người ta nhận thấy không ổn."

Tự Nhân tâm tiếp theo kinh, vội thấp giọng xác nhận.

https://thuviensach.vn

Rất nhanh trưởng Công chúa Trường Nhạc liền vào cung, so với thường ngày càng điệu thấp cực kì.

"Bệ hạ." Trưởng Công chúa Trường Nhạc tươi cười như thường, Nguyên Vũ đế nửa nằm, nghiêng đầu nhìn bà ta, mặt không biểu cảm.

Quý phi đứng hầu ở một bên, thấy thế thấp giọng hàn huyên vài câu cùng trưởng Công chúa Trường Nhạc, sau đó lấy cớ đi ra ngoài.

Đại khái là nhìn chằm chằm trưởng Công chúa Trường Nhạc có chút lâu, Nguyên Vũ đế thu hồi tầm mắt, thấp giọng ho ho.

Trưởng Công chúa Trường Nhạc cười tiến lên, bưng các chén một bên đưa cho ông ta.

"Bệ hạ công vụ bận rộn, nhưng cũng phải yêu thương bản thân mình nhiều hơn mới phải."

Trong chén là nước ngao tuyết lê, Nguyên Vũ đế hớp một ngụm nhuận nhuận miệng, đẩy chén trở về.

Ông ta cầm tấu chương phóng ở bên cạnh, đưa cho Trưởng Công chúa Trường Nhạc.

Trường Nhạc bỏ chén xuống, tiếp nhận tấu chương, thong dong mở ra xem một lần, lại thong dong khép tấu chương lại phóng tới một bên.Mặc dù có nước tuyết lê nhuận hầu, thanh âm Nguyên Vũ đế vẫn như cũ có chút âm câm.

"Những gì viết phía trên, ngươi có thừa nhận?"

Nguyên Vũ đế lạnh giọng hỏi.

Trên mặt Trường Nhạc vẫn treo tươi cười, mỉm cười nói: "Thụy Vương bản sự không tệ, thần muội còn nói đuôi đã quét sạch sẽ, không nghĩ tới

https://thuviensach.vn

hắn ta còn có thể tra được rõ ràng như thế."

Trường Nhạc nhìn Nguyên Vũ đế: "Không hỏ là nhi tử bệ hạ."

Nguyên Vũ đế hít sâu một hơi: "Ngươi dưỡng trai lơ, trẫm có thể dung túng ngươi tuổi trẻ tang phu, không có nam nhân quan tâm, đối với việc này cũng không có nửa câu trách cứ. Nhưng việc người khác, chỉ cần một kiện liền bãi, vậy mà ngươi..."

"Bất quá chỉ là vài tên dân đen, chết cũng đã chết, bệ hạ không cần sinh khí?" Trường Nhạc dịu dàng nói tiếp: "Lại nói, thực luận tới việc này, ngược lại cũng không phải một mình ta trải qua, nguyên nhân việc này, trên tấu chương Thụy Vương viết rõ ràng, bệ hạ cũng nhìn được rõ ràng."

"Ngươi ——" Nguyên Vũ đế đĩnh đứng dậy, không thể ngờ liên tục ho khan.

Trưởng Công chúa Trường Nhạc vội thò người ra qua vỗ lưng thuận khí cho Nguyên Vũ đế.

Chờ Nguyên Vũ đế ho xong, Trưởng Công chúa Trường Nhạc ngồi trở lại, thở dài.

"Bệ hạ, tuy rằng ngài và ta đều làm phụ mẫu, nhưng phần đông nữ nhân của bệ hạ, luôn có yêu nhẹ ngưỡng mộ chi phân. Còn ta, chỉ có một hài nhi là An Khéo. Sầm Vương hồ nháo phạm sai lầm, bệ hạ có thể bỏ mặc; nhưng chuyện có liên quan tới An Khéo, sao ta có thể không đếm xỉa đến? Sao có thể không vì hài nhi duy nhất dọn sạch chướng ngại, quét sạch tai hoạ ngầm?"

Trường Nhạc không đợi Nguyên Vũ đế nói chuyện, tự mình chậm rãi nói: "An Khéo chưa vì Sầm Vương sinh ra một trai nữa gái, lúc trước bệ hạ muốn tuyển tú bỏ thêm vào hậu cung, tuyển thừa lại muốn chỉ cho các

https://thuviensach.vn

Hoàng tử, ngay cả hậu viện Sầm Vương cũng coi trọng một phần, An Khéo vì thế, còn ăn một chút liên lụy bị phạt..."

Vốn dĩ đối với việc này, Nguyên Vũ đế cảm thấy Sầm Vương phi vô lễ điêu ngoa, lúc này nghe Trường Nhạc nhắc tới bỗng nhiên có chút chột dạ.

Trường Nhạc cười cười, nhìn ngón tay nhiễm đan khấu tinh tế của mình, tuy rằng bảo dưỡng thoả đáng, nhưng chung quy vẫn có nếp nhăn, tuổi cũng không còn trẻ: "Thần muội hiện tại có chút hối hận, lúc trước không nên theo An Khéo, vì nàng sính nhất thời khí, bức bách Sầm Vương cưới nàng. Bằng không, mặc kệ An Khéo gả cho ai, bây giờ cuộc sống của nàng sẽ tốt hơn một ít. Chẳng sợ gả không như ý, cũng có thể học theo nương nó —— nàng có tư bản như vậy."

Nguyên Vũ đế run rẩy chỉ tay về phía Trường Nhạc: "Học theo ngươi, học ngươi cái gì? Học ngươi dưỡng trai lơ sao!"

Trường Nhạc cười mỉm: "Sầm Vương có thể cùng tiểu quan trong tiểu quan quán mắt đi mày lại, ái muội thân cận, vì sao An Khéo chỉ có thể thành thật coi giữ phủ Sầm Vương một mẫu ba phần?"

Nguyên Vũ đế giận dữ: "Mặc dù Sầm Vương làm việc hoang đường, nhưng hắn không có cùng nữ tử khác..."

"Đúng vậy." Trường Nhạc xen lời ông ta: "Sầm Vương hảo long dương chi phích, An Khéo chưa có tới tự nữ nhân uy hiếp... Nhưng bệ hạ, bị nữ nhân phân sủng ái còn có chút biện pháp đoạt sủng, nhưng bị nam nhân phân sủng ái, loại cảm giác này sợ là càng bối rối đi? An Khéo nàng dựa vào nam nhân mặt trắng so không được... A."

Trưởng Công chúa Trường Nhạc thi thi nhiên đứng lên: "Án này bệ hạ đã thầm kín triệu ta đến hỏi, nói vậy, bệ hạ không muốn chiêu cáo thiên hạ, dù sao chuyện có liên quan tới một vị Vương gia, một vị Vương phi, còn có một vị trưởng Công chúa... Quả thật là có tổn hại danh dự hoàng thất. Như

https://thuviensach.vn

vậy, việc này cứ tròn qua cho xong đi, nói vậy trong lòng bệ hạ cũng đã có kế hoạch."

Trưởng Công chúa Trường Nhạc thi lễ: "Vì bệ hạ thêm phiền, thần muội sợ hãi."

Nguyên Vũ đế lẳng lặng nhìn trưởng Công chúa một lát, mở miệng hỏi: "Ngươi không biết chính mình làm loại chuyện giết người diệt khẩu, là một chuyện bao lớn có phải không?"

Trường Nhạc cười: "Thần muội vừa rồi đã nói, bất quá chỉ là vài tên dân đen, chết cũng đã chết, chẳng lẽ, còn muốn thần muội đền mạng cho bọn họ?"

Trưởng Công chúa Trường Nhạc phóng thanh âm thật nhẹ nhàng, Nguyên Vũ đế hấp một hơi, nhìn từ đầu tới đuôi dường như tươi cười trên mặt bà ta không có biến hóa qua, chung quy có chút mệt mỏi vẫy vẫy tay, nói: "Ngươi đi đi, trẫm không muốn nhìn thấy ngươi."

Trưởng Công chúa Trường Nhạc dừng một lúc, dịu dàng hỏi: "Gần đây bệ hạ không muốn nhìn thấy thần muội, hay là... Tương lai cũng không đồng ý lại nhìn thấy thần muội?"

Nguyên Vũ đế thấy nghẹn trong lòng, chậm rãi nhắm mắt lại nói: "Sau này không có chuyện, đừng vào cung."

Trưởng Công chúa Trường Nhạc phúc lễ, thanh âm nhu hòa: "Thần muội tuân chỉ."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 225: Thế Tội

Editor: Bộ Yến Tử

Toàn bộ tình tiết vụ án giết người ở kỹ lâu, thật ra rất đơn giản.

Sầm Vương lui tới thường xuyên với hai tiểu quan ở Thanh Liễu quán, bình thường hắn ta dùng thân phận và tên giả, nhưng không chịu nổi hắn ta có tiền, cho nên cũng trở thành kim chủ ở Thanh Liễu quán, hầu hạ ân cần.

Sầm Vương phi ái mộ Sầm Vương, tự nhiên thập phần chú ý nhất cử nhất động của Sầm Vương, việc này trải qua trong thời gian dài, đương nhiên không thể gạt được ánh mắt nàng ta.

Nhưng Sầm Vương phi tự khoe thân phận cao quý, cảm thấy nàng ta đường đường là một Vương phi, tranh giành tình nhân với tiểu quan có phần tổn hại thân phận, còn nữa, dù sao tiểu quan cũng không giống với nữ nhân, Sầm Vương lại đi thân cận, cũng không có khả năng sinh hạ một trai nửa gái, cho nên Sầm Vương phi chỉ có thể nghẹn khuất buồn bực giấu ở trong lòng, biểu hiện trên hành vi, thì là hạn chế Sầm Vương cùng loại người này tiếp xúc, phòng bị Sầm Vương đi tới những địa phương như Thanh Liễu quán, chỉ sợ Sầm Vương đối với yêm châm như vậy càng hãm càng sâu, sau này sẽ không thể nào gần thân thể nữ nhân được.

Sầm Vương phi rất phiền muộn, khi đối mặt với mẫu thân trưởng Công chúa Trường Nhạc, cuối cùng nhịn không được nói ra.

Bất đồng với Sầm Vương phi băn khoăn trùng trùng, Trưởng Công chúa Trường Nhạc nhận định, uy hiếp này nên bóp chết từ trong nôi.

https://thuviensach.vn

Thế là, Trưởng Công chúa Trường Nhạc thừa dịp một lần Sầm Vương hẹn gặp mặt hai người ở ngoài, cho người động thủ với hai người họ.

Lúc đó Sầm Vương đã ở đó, thời điểm người Trưởng Công chúa Trường Nhạc phái đến, có một tiểu quan toàn thân thoát sạch xiêm y.

Mặc dù người được phái tới giết người thấy tình huống này có chút không hiểu, cũng không quản nhiều.

Mục đích của hắn ta, là giết người.

Sát thủ bất động thanh sắc hạ dược trong chén trà, nhưng trước khi đi, lại vừa vặn bị Sầm Vương bắt lấy.

Sầm Vương hỏi hắn ta là ai, vì sao mà đến, sát thủ theo ý Trưởng Công chúa Trường Nhạc, báo ra danh hào trưởng Công chúa.

Ý tứ trưởng Công chúa Trường Nhạc rất rõ ràng, nếu như Sầm Vương có phát hiện rồi bắt hắn ta, vậy cứ nói cho Sầm Vương biết đó ý của bà ta, nói cho Sầm Vương, người nhạc mẫu này đối với việc hắn ta vắng vẻ nữ nhi bà ta, đi sủng ái đám nam nhân không đứng đắn cảm thấy thập phần bất mãn.

Sầm Vương nghe vậy, thi thi nhiên thả người, ý bảo sát thủ động thủ với hai tiểu quan.

Mặc dù tiểu quan là người tầng dưới chót, nhưng đến cùng e ngại tử vong. Hai người nhất thời náo loạn.

Sát thủ muốn bắt lấy người lấn lên trước, muốn hiệp tiểu quan uy hiếp Sầm Vương chế trụ, thuận tay đẩy hắn ta ra cửa phòng.

Còn một tiểu quan cả người xích | lõa, trước đó đã uống trà hạ dược, lúc này dược tính phát tác, lập tức mất mạng.

https://thuviensach.vn

Động tác bên này tự nhiên chọc người chú ý, lúc này sát thủ mang theo Sầm Vương, lặng yên không một tiếng động rời khỏi.

Bọn họ biến mất bất quá hai tức, Lưu Đồng tiến đến dò xét.

Đó chính là toàn bộ quá trình án tử.

Đương nhiên, Thụy Vương điều tra rõ viết tấu, có rất nhiều đều là thông qua suy luận mà ra.

Tỷ như, Sầm Vương thích long dương chi phích, bắt đầu từ việc hắn ta thường xuyên ra vào tiểu quan quán mà suy luận ra.

Cáo phá án giết người ở kỹ lâu, cuối cùng Nguyên Vũ đế đẩy người ra chịu tội thay, là thân đệ cùng cha khác mẹ của Sầm Vương phi.

Đệ đệ này có quan hệ với hoàng thất, trừ bỏ thông qua ràng buộc ở ngoài với Sầm Vương phi, hắn ta còn cưới một vị thứ nữ của lão Vương gia đã qua đời làm thê, coi như là con rể hoàng gia.

Đối với bên ngoài trần thuật nguyên nhân án phát là như vậy, việc hắn ta giấu kín bị hai tiểu quan phát hiện, cũng bởi vì bị hai người này uy hiếp. Hắn ta bị bức bách, bất đắc dĩ mới dậy sát tâm.

Toàn bộ tình tiết giả tạo của vụ án được xem như thiên y vô phùng, miễn cưỡng có thể nhường đám thần tử chấp nhận.

Cuối cùng, người này bị bãi quan, do được kỳ phụ và Trưởng Công chúa Trường Nhạc che lấp, Sầm Vương phi biện hộ cho, đình chỉ triều đình cung phụng, ở tù ba năm.

Này trừng phạt, dựa theo《 Đại Ngụy luật 》 mà nói, phán hơi nhẹ, bất quá không có ai biểu đạt ý kiến bất đồng.Bởi vì người này trong ngày

https://thuviensach.vn

thường coi như thành thật, không đắc tội với người. Đại gia đối với việc hắn ta bị hai tiểu quan uy hiếp, cũng ôm chút đồng tình.

Trong khoảng thời gian trước, trong kinh thành nháo ồn ào huyên náo án giết người ở kỹ lâu, như vậy bụi bặm lạc định.

Thời điểm Thường Nhuận Chi biết được tin tức này, có chút kinh ngạc.

"Hung thủ cầm lấy?" Thường Nhuận Chi chống thắt lưng, hỏi Diêu Hoàng: "Đỗ gia người?"

"Phải." Diêu Hoàng vuốt cằm: "Nghe nói, hung thủ là nhi tử Trưởng Công chúa Trường Nhạc, thân đệ cùng cha khác mẹ với Sầm Vương phi, nguyên nhân giết người là, việc hắn ta giấu kín bị hai tiểu quan biết được, bị hai tiểu quan đó uy hiếp bắt chẹt, hắn ta nhẫn không nổi mới hạ sát thủ."

Thường Nhuận Chi buồn bực nói: "Việc được giấu kín gì chứ?"

Diêu Hoàng lắc đầu: "Đó chính là nguyên nhân người nọ giết người, việc giấu kín, tự nhiên hắn ta sẽ không nói ra khỏi miệng, Thụy Vương từ tâm, cũng không đem nguyên nhân dẫn phát án mạng thẩm vấn ra."

Thường Nhuận Chi xoa xoa đầu, cảm thấy có chút không thích hợp.

Nàng suy nghĩ một lát vẫn là bỏ qua không nghĩ nữa, cười nói: "Án giết người ở kỹ lâu đã phá, trọng trách trên người Thụy Vương liền dỡ xuống một nửa, có thể tiếp hồi chuyện xấu phái cho A Đồng."

Diêu Hoàng cũng cười nói: "Đúng vậy, Cửu điện hạ cũng có thể trở về bồi cô nương."

Thường Nhuận Chi cười đến cong ánh mắt.

Nàng tưởng chắc chắn là như thế, nhưng mà kế tiếp Lưu Đồng chẳng những không có thoải mái, ngược lại càng bận rộn, trừ bỏ sáng sớm và buổi

https://thuviensach.vn

tối nàng có thể gặp mặt rồi nói chuyện phiếm với Lưu Đồng, toàn bộ ban ngày Lưu Đồng đều ở ngoài bôn ba.

Thời tiết bắt đầu lạnh, sau viêm hạ, gió thu lạnh run, Thường Nhuận Chi vội vàng thêm y phục cho Lưu Đồng.

Bên phía Tây Hành xã lại thay đổi hai lần tờ đơn tiết mục diễn xuất, Thường Nhuận Chi cũng không có tâm tư nhìn.

Tây Hành xã thu vào không tệ, tờ đơn tiết mục mới đưa ra mấy ngày hôm trước, cơ hồ là trường chật ních. Tích thiểu thành đa, Tây Hành xã vận chuyển tài chính đã không cần nàng cho bạc quay vòng như trước.

Còn bên phía Tây Vực, thương hành đội đã chậm rãi hướng tới kinh thành.

Có một buổi chiều trước khi ngủ Lưu Đồng có nói qua với nàng, thời gian dự tính thương hành đội tới là sau khi lập đông.

Đại khái là lần đầu đi thương, cho nên hành trình trên đường không được an bài quá mức cẩn thận chu toàn, thời điểm nghỉ ngơi nhiều địa phương, đi chút đường vòng cũng có.

Thường Nhuận Chi vốn định hỏi nhiều chuyện, nhưng thấy vẻ mặt Lưu Đồng mỏi mệt, nàng không đành lòng hỏi.

Nam nhân chú ý việc triều đình, ánh mắt nữ nhân ngắm ở chuyện tuyển tú.

Tuy rằng tuyển tú chỉ điểm năm địa phương, tạp danh ngạch một trăm người, thật sự sơ tuyển một trăm người, đưa đến trong kinh thành. Mà trong kinh thành, cũng dựa vào đông phong này, thuận thế lại đẩy thêm hai mươi quý nữ vào kinh, cùng vào cung tuyển tú.

https://thuviensach.vn

Việc tuyển tú, Quý phi tổng | lý, Đức phi, Thục phi, Hiền phi cùng nhau giải quyết.

Vòng thứ nhất xoát một nửa người đi xuống, sáu mươi tiểu cô nương mới đến thứ nhất là ở lại trong cung đang trực, thứ hai liền điều về hồi hương.

Đợt thứ hai lại xoát ba bốn mươi cá nhân, các tiểu cô nương này, lưu lại làm"Lễ vật" thưởng cho thần tử.

Thừa lại hai ba mươi người, sau khi Nguyên Vũ đế tuyển, còn lại sẽ chỉ cho chư vị Vương gia, Hoàng tử.

Đừng nhìn hai ba mươi người này số lượng không nhiều lắm, chất lượng cao không chịu nổi.

Cô nương dân gian tuyển đến, hơn phân nửa đều là diện mạo xuất chúng; còn những người vốn là quý nữ trong kinh, mặc dù tướng mạo mỗi người mỗi vẻ, nhưng thân phận địa vị, toàn thân khí chất, cũng là cái dân gian nữ hài nhi so ra kém.

Quý phi vừa lòng gật đầu, nói với đám người Hiền phi: "Bây giờ sẽ chờ Khâm Thiên giam chọn ngày tốt, để hoàng thượng tuyển chọn."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 226: Áp Nâng

Editor: Bộ Yến Tử

Dù sao cũng là tuyển tú quy mô nhỏ, Nguyên Vũ đế chung tuyển cũng chỉ là rút cái không đến xem.

Người đếm không nhiều lắm, Nguyên Vũ đế tuyển cũng mau, chỉ điểm mười nữ tử dung mạo diễm lệ, trong đó, nữ tử dân gian và quý nữ kinh thành chiếm một nửa.

Số người còn lại, cơ hồ tất cả đều là quý nữ kinh thành.

Nguyên Vũ đế vừa lòng vuốt cằm, căn dặn Quý phi: "Những người này, nàng lật xem gia thế các nàng, lại châm chước bán phân cho Kỳ Vương bọn họ."

Quý phi cười nói: "Vậy nô tì liền nghĩ cách an bài, đến lúc đó đưa qua cho bệ hạ xem."

Nguyên Vũ đế gật đầu, trầm ngâm một lát sau đó ông ta an bài sở điểm tân tấn phi tần, cười nói với Quý phi: "Vất vả cho nàng."

Quý phi dịu dàng lắc đầu: "Bệ hạ vội đại sự, nô tì vô pháp vì bệ hạ phân ưu, chỉ có thể thay bệ hạ quan tâm việc vặt vãnh này. Đều là nô tì nên làm, đảm đương không nổi một câu 『vất vả』 của bệ hạ."

Nguyên Vũ đế vỗ vỗ tay bà ta, từ sau khi án giết người ở kỹ lâu được phá tâm tình liên tục ủ dột, cuối cùng tốt lên một ít.

https://thuviensach.vn

Đảo mắt liền đến thu hoạch vụ thu.

Trong thời gian hai tháng ngắn ngủn, trên triều đình Đại Ngụy kết cục phát sinh chút biến hóa.

Tuy rằng đều là chút tiểu biến hóa không chớp mắt, lại liên tục chậm rãi thay đổi không nhận thức được, không khiến người ta quá mức chú ý.

Nhưng luôn có vài cái sáng mắt sáng lòng, bắt đầu phỏng đoán một phen biến hoá kỳ lạ.

Khí thế Sầm Vương vốn có chút bay lên, gần đây bị rất nhiều đả kích.

Đầu tiên mạc danh kỳ diệu ở trên triều bị Nguyên Vũ đế trách cứ hai lần, trên tay hắn ta nắm giữ bản vẽ cấu tạo dệt cơ cùng bản vẽ phân giải kết cấu, bị Nguyên Vũ đế ra lệnh cưỡng chế nộp lên Nội Vụ Tư, lấy danh nghĩa "Mở rộng dân gian", cấm hắn ta đi thêm buôn bán dệt cơ thành phẩm.

Ngay sau đó, không biết từ chỗ nào toát ra lời đồn đãi chí tử Sầm Vương phi làm nhục nữ tì trong phủ, Quý phi nương nương tuân thánh mệnh, phái thái giám ra cung đến phủ Sầm Vương, tiến hành "Giáo dục" ngôn ngữ với Sầm Vương phi một phen, việc này còn trở thành đề tài câu chuyện giữa các Quý phi thượng tầng khi tụ hội.

Đồng thời Sầm Vương bắt đầu thế yếu, Thụy Vương cũng có chút yên lặng xuống.

Thời điểm án giết người ở kỹ lâu mắt nhìn chưa phá thành, lại bị Thụy Vương phá, đại tăng uy vọng Thụy Vương.

Nhưng mà thực lực Thụy Vương cũng không bởi vậy mà đại trướng, lại làm vài trọng án, ngược lại hắn ta từ chỗ Nguyên Vũ đế chiếm được rất nhiều việc vặt vãnh lâu năm chồng chất lên chờ làm, nhiều nhất là việc công tác thống kê quy nạp, hồ sơ trên bàn chồng chất thành núi đợi hắn ta

https://thuviensach.vn

xử lý, chỉ có một mình Thụy Vương căn bản không có khả năng nhìn qua, nhưng Nguyên Vũ đế muốn hắn ta mau chóng hoàn thành, lại muốn mỗi một sự kiện đều phải nhìn thấy phê bình chú giải của Thụy Vương.

Thụy Vương không có biện pháp, chỉ có thể triệu tập phụ tá mưu sĩ có thể tin lại, hơn nữa Cửu Hoàng tử chờ vài vị hoàng đệ hỗ trợ, gắng đạt tới có thể mau chóng hoàn thành việc hao khi hao lực rối rắm vĩ đại này.

Thời điểm cả Sầm Vương, Thụy Vương đều ở thế yếu, Kỳ Vương và Lễ Vương bắt đầu rục rịch, động tác thường xuyên.

Nhưng kết quả thì sao?

Hai vị này không gặp được bao nhiêu đắc thế, ngược lại là ở trong khoảng thời gian này Thái tử phục dậy "An phận thủ thường".

Lúc trước nhóm thần tử đều đang âm thầm phỏng đoán, cảm thấy Thái tử có chút mất thánh tâm, nhưng gần đây động tác của Nguyên Vũ đế lại ẩn ẩn áp chế Sầm Vương, Thụy Vương có ý nâng đỡ Thái tử.

Sầm Vương nộp lên cấu đồ dệt cơ đến Nội Vụ Tư, mà trước nay Nội Vụ Tư là địa bàn của Đông cung Thái tử. Cử chỉ này của Nguyên Vũ đế, khó mà nói không phải quang minh chính đại đưa tài lộ cho Thái tử.

Thụy Vương vội ở việc vặt vãnh, ở Hộ bộ quản lý chung thì có bao nhiêu chút khó có thể bận tâm. Thế lực Thái tử ở Hộ bộ có chi thế ngẩng đầu lên.

Nhóm Hoàng tử và Vương gia ở giữa âm thầm đánh cờ, càng có vẻ khó bề phân biệt.Đợi đến khi Thụy Vương đau khổ thẩm duyệt toàn bộ hồ sơ vặt vãnh không quan hệ, hình thành hoàn chỉnh kỷ yếu trình cho Nguyên Vũ đế, thu hoạch vụ thu cũng đã qua.

Thế lực Thái tử ở Hộ bộ, bây giờ đã lãm trở về hơn phân nửa, ngay cả tân lương thống hạch năm nay, thuế má ghi vào sổ sách, tất cả đều nắm ở

https://thuviensach.vn

trong tay Thái tử.

Lưu Đồng tức giận suýt chút nữa ném cái cốc trong tay, nhưng cuối cùng vẫn không có ném, gắt gao niết ở trong tay, gân xanh trên mu bàn tay ẩn ẩn hiện lên: "Sao có thể như vậy chứ!"

Gương mặt Thập Nhị Hoàng tử thanh , nhìn về phía Thụy Vương trên thượng thủ nói: "Trong khoảng thời gian này phụ hoàng là cố ý ép buộc, giữ chặt Ngũ hoàng huynh, tranh thủ thời gian tốt cho Thái tử."

Thụy Vương nhàn nhạt gật đầu.

"Vậy Ngũ ca, huynh..." Lưu Đồng khóa chặt lông mày, có chút lo lắng nhìn Thụy Vương.

Thụy Vương cười cười: "Sợ cái gì? Lúc trước ta còn lo lắng, sau khi thanh toán Hộ bộ, người còn lại tham gia vào có phải đều là một lòng vì nước hay không, còn tưởng phải tìm cách khảo nghiệm một hai ra sao... Bây giờ ngược lại vừa vặn có thể thừa dịp việc Thái tử mời chào, xem một cái liền rõ ràng."

Lưu Đồng thoắt cái hiểu ra: "Ý Ngũ ca là... Lấy hay không phản chiến Thái tử, đến thí nghiệm bọn họ trung tâm hay không à?"

"Có thể nói là vậy." Thụy Vương buồn cười nói: "Nếu như bị ngôn ngữ lợi ích của Thái tử mời chào, cũng không nhất định là không vì nước. Chỉ là, dù sao Hộ bộ cũng là nơi lương tiền toàn Đại Ngụy, nếu là tham tài hoặc hạng người có lòng tham lam, Hộ bộ cũng lưu không được."

Lưu Đồng nhẹ nhàng vuốt cằm, lại hỏi Thụy Vương: "Ngũ ca có tính toán gì không?"

Thụy Vương bưng trà nhẹ nhàng hớp một ngụm: "Không vội, phụ hoàng đã lộ ra muốn gọt quyền của ta, có ý không để ta làm việc, chẳng bằng ta

https://thuviensach.vn

thừa dịp trong khoảng thời gian này, hảo hảo nghỉ ngơi, cũng đỡ phải đục lỗ."

Hắn ta nhìn về phía Lưu Đồng và Thập Nhị Hoàng tử: "Vừa vặn các đệ trong khoảng thời gian này cũng bận việc cùng ta, thân thể sợ là ăn không tiêu. Đều đi về trước nghỉ ngơi đi, qua hai ngày để Ngũ tẩu các đệ làm bữa tiệc nhỏ, chúng ta tụ lại cùng nhau, nói chuyện phiếm."

Lưu Đồng và Thập Nhị Hoàng tử đều gật đầu đồng ý.

Lưu Đồng và Thập Nhị Hoàng tử ở trước cửa phủ Thụy Vương tách nhau hồi phủ, Thường Nhuận Chi nghe nói Lưu Đồng trở lại, vội vã ôm bụng đứng dậy đi đón hắn, chuẩn bị ổn thỏa khăn lông và nước ấm.

Lưu Đồng cười đỡ lấy nàng, thân thiết hỏi: "Hôm nay có tốt không."

"Rất tốt." Thường Nhuận Chi gật đầu, thấy trên mặt Lưu Đồng đều là ý cười, cũng cười nói: "Hôm nay tâm tình chàng tốt?"

Lưu Đồng vuốt cằm: "Công việc mà Ngũ ca giao, gần đây muốn nghỉ một chút, ta cũng có thể nghỉ theo."

Thường Nhuận Chi vắt khăn cho Lưu Đồng, nghe vậy nói: "Lúc trước phá án tử, còn nói Thụy Vương và chàng đều có thể nghỉ, kết quả chẳng những không nghỉ, hai người lại càng thêm vội."

Lưu Đồng bất đắc dĩ nói: "Tình huống lúc trước không giống như... Bất quá lần này sẽ không như vậy, nàng yên tâm."

Thường Nhuận Chi liền cao hứng, đợi Lưu Đồng rửa sạch mặt, lôi kéo hắn nói: "Có thể nghỉ ngơi là được, trong khoảng thời gian này chàng đã gầy đi, thiếp coi mà đau lòng... Lại nói, cũng đã lâu chàng không có theo giúp thiếp."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng cười rộ lên, ôm lấy thắt lưng Thường Nhuận Chi, để nàng mượn lực ở trên người mình, cười hỏi nàng: "Nàng nhớ ta?"

"Ừm..." Thường Nhuận Chi thấp giọng lên tiếng, tựa vào trên người hắn, nhỏ giọng nói: "Không có chàng ở bên cạnh, luôn cảm thấy trong phủ vắng vẻ."

Lưu Đồng cười nói: "Ta còn nói phủ quá nhỏ, nàng vừa nói như vậy... Nếu về sau chúng ta đổi tòa nhà lớn thì phải làm sao đây?"

"Vậy không đổi." Thường Nhuận Chi mĩm cười nói.

Lưu Đồng quát quát mũi Thường Nhuận Chi, chưa nói đổi hay là không đổi.

Trong khoảng thời gian này hắn không thể ở cùng Thường Nhuận Chi cảm thấy áy náy, hồi phủ nghỉ ngơi một ngày, ngẫu nhiên nghe được thô sử bà tử là của hồi môn của Thường Nhuận Chi nói sau khi Hoàng tử phi có thai rất ít về nhà mẹ đẻ, Cửu Hoàng tử cũng ít dẫn Hoàng tử phi lại mặt, liền nhân cơ hội này hưng trí bừng bừng nói muốn dẫn Thường Nhuận Chi về nhà mẹ đẻ.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 227: Nữ Nhân

Editor: Bộ Yến Tử

Đối với việc này, tự nhiên Thường Nhuận Chi vừa mừng vừa sợ.

"Sao bỗng nhiên nhớ tới phải về Hầu phủ..." Thân thể Thường Nhuận Chi đã có chút cồng kềnh, nhưng thời gian nàng mang thai dưỡng rất tốt, đứa nhỏ này cũng không ép buộc nàng, cho nên xuất môn hoạt động là không thành vấn đề.

Lưu Đồng trả lời nàng: "Chính là nghĩ sau khi chúng ta thành thân, đều không có cách nào cùng nàng trở về Hầu phủ thăm hỏi, ta nghĩ nàng rất muốn về nhà."

Lưu Đồng cúi đầu, cọ cọ trán Thường Nhuận Chi, nhẹ giọng nói: "Chọn ngày không bằng đụng ngày, hôm nay đột nhiên nhớ tới, không bằng hôm nay đi đi."

"Nhưng mà... Thiếp không có đưa thiếp mời về Hầu phủ." Thường Nhuận Chi có chút do dự: "Thái thái sẽ nói thiếp không quy củ."

"Không sợ, cứ nói là ta tâm huyết dâng trào muốn bái kiến nhạc phụ." Lưu Đồng thấy rõ ràng Thường Nhuận Chi cao hứng lại không thể không cố kị quy củ, càng thêm đau lòng, cầm lấy tay nàng nói: "Mặc kệ nhạc mẫu nói cái gì, đều đẩy tới trên người ta là được rồi."

Lưu Đồng là phái hành động, nói làm liền làm, lúc này sai người đi chuẩn bị xe ngựa.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi nhanh chóng để Diêu Hoàng gấp gáp chế tạo một bái thiếp, thừa dịp bọn họ còn chưa xuất môn, cho người mau chóng đưa đến phủ An Viễn hầu trước báo tín.

Thời điểm đến phủ An Viễn hầu vẫn là nửa thượng thưởng, ánh mặt trời ấm áp, gió thu trong sáng.

Tiểu Hàn thị dẫn Nhạc thị ra đón Thường Nhuận Chi về phủ, Lưu Đồng lễ gặp mặt cùng các nàng sau đó đến bái phỏng Thường Cảnh Sơn.

Nhạc thị tri kỷ đỡ Thường Nhuận Chi, nhìn nàng hở ra bụng, trong mắt toàn là vui sướng.

Trên mặt Tiểu Hàn thị đều mang ý cười, ôn nhu hỏi nàng: "Gần đây thân thể còn tốt lắm?"

"Rất tốt." Thường Nhuận Chi hí mắt khẽ cười nói: "Có thể ăn có thể uống có thể ngủ, còn chưa có chuyện phiền lòng, cách hai ngày sẽ có đại phu đến bắt mạch, đều nói hài tử rất khỏe mạnh."

Tiểu Hàn thị vuốt cằm, nhẹ nhàng sờ sờ bụng Thường Nhuận Chi, hỏi nàng: "Hài tử trong bụng người có làm ầm ĩ không?"

"Không làm ầm ĩ, ngoan lắm." Mặt Thường Nhuận Chi đỏ bừng, mang theo chút ánh sáng oánh nhuận nhàn nhạt, có chút đắc ý nói: "Trên mặt con có chút thịt nè, trên người trừ bỏ bụng, những chỗ khác đều biến hóa không lớn."

"Ta coi xem." Tiểu Hàn thị rất có hứng thú vòng quanh Thường Nhuận Chi một vòng, buồn cười nói: "Vẫn có hai nơi lớn chút."

Tầm mắt Tiểu Hàn thị phân biệt nhìn lướt qua **** cùng cái mông Thường Nhuận Chi, nhất thời mặt Thường Nhuận Chi ửng đỏ, thấp giọng gọi: "Mẫu thân..."

https://thuviensach.vn

Tiểu Hàn thị khanh khách nở nụ cười, vừa đi vừa dặn Ngọc Kỳ ở một bên: "Đi gọi Đại nãi nãi ôm Đại thiếu gia tới, bồi Tam cô nãi nãi nói chuyện phiếm."

Ngọc Kỳ vội cười đáp ứng, tiểu Hàn thị dẫn Thường Nhuận Chi đi thỉnh an lão thái thái, lão thái thái muốn lễ Phật, hỏi Thường Nhuận Chi mấy câu, liền để các nàng tự đi tán gẫu, chờ dùng cơm trưa lại cùng Thường Nhuận Chi nói chuyện.

Mấy người đi phòng khách, tiểu Hàn thị cho người đi mời Tiền thị.

"Đại niên năm nay, Nhị tỷ phu ngươi phải về kinh báo cáo công tác, Nhị tỷ tỷ ngươi cũng muốn đi theo hắn trở về." Tiểu Hàn thị cười nói: "Tính thời điểm, lúc ấy ngươi cũng sinh hài tử, vừa vặn, ba tỷ muội các ngươi có thể tụ cùng nơi tâm sự."

Đến bây giờ, trừ bỏ trong trí nhớ Thường Nhuận Chi có chút ấn tượng bề ngoài về Nhị tỷ chính là có chút cao ngạo, còn chưa bao giờ nhìn thấy qua chân nhân của nàng ta.

Lại nói tiếp, nguyên chủ đối với hai vị tỷ tỷ của mình là vừa hâm mộ vừa có chút e ngại.

Nhưng lại không có ghen tị...

Thật ra Thường Nhuận Chi rất lí giải loại tâm lý này.

Làm một cái suy luận, ngươi sẽ ghen tị thành tựu của một số bạn cùng lứa tuổi cao hơn ngươi một chút, lại không có khả năng đi ghen tị bạn cùng lứa tuổi đứng ở trên bục lĩnh thưởng cao nhất.Bởi vì chênh lệch quá lớn, tự biết so không qua, ngay cả cảm giác tự biết xấu hổ đều yếu hóa.

Nguyên chủ tự ti, còn có chút cùng loại như vậy.

https://thuviensach.vn

Hai tỷ tỷ rất hoàn mỹ, còn nàng, tự giác vĩnh viễn kém hơn.

Trong lúc nhất thời suy nghĩ Thường Nhuận Chi có chút phiêu xa, vội lắc đầu phục hồi tinh thần lại, vừa vặn nghe được nha hoàn ở ngoài phòng bẩm báo, nói Đại nãi nãi đến.

Phủ An Quốc công đã gọt tước không còn là phủ Quốc công, Triệu Thanh Dao là Đại nãi nãi Hầu phủ tự nhiên xuất thân cũng không còn là phủ Quốc công.

Bất quá, phủ An Viễn hầu đối với việc này dù sao không coi trọng, còn Triệu Thanh Dao, từ trước là như thế nào, bây giờ còn là như thế nào.

Triệu Thanh Dao vô cùng may mắn mình có thể gả đến một nhà như vậy, cha mẹ chồng từ ái, phu quân đau sủng, lại có nhi tử bàng thân, cơ hồ không có việc phiền lòng.

Triệu Thanh Dao ôm nhi tử thịt đô đô, cười bước vào phòng, tiểu oa nhi lập ở trong lòng nàng ta, tả khán hữu khán, đợi nhìn thấy tiểu Hàn thị, vội liệt miệng đưa hai tay về phía bà ta.

Tiểu Hàn thị vui mừng ôm lấy hắn, miệng cười nói: "Ôi, tôn nhi ngoan của tổ mẫu..."

Triệu Thanh Dao khách khí chào hỏi Thường Nhuận Chi, tiểu Hàn thị hôn miệng tôn tử, ôm hắn trong ngực, cười khanh khách nói: "Lại nói tiếp, tin Nhuận Chi có nhi cũng là sau khi Nhuế nhi chúng ta sinh ra, Nhuế nhi chúng ta thật đúng là tiểu phúc tinh."

Thường Nhuận Chi bật cười, che miệng vuốt cằm nói: "Thái thái nói phải, ít nhiều có Nhuế nhi, cho cô cô chiêu hài nhi đến."

Trưởng tôn Hầu phủ lấy tên vì Thường Nhuế, bây giờ hắn là hài tử duy nhất đời thứ tư của Hầu phủ, tự nhiên là tập ngàn vạn sủng ái một thân.

https://thuviensach.vn

Tiểu Hàn thị nói đùa mấy câu, có chút đắc ý nói: "Tan vỡ một chút, hầu phủ chúng ta có hài tử một thế hệ, bây giờ mặc kệ là cưới vợ, hay là xuất giá, sinh đều là nhi tử. Mộc Chi sinh ba nam hài, Thấm Chi sinh cũng là nam hài, cái thai lần nhất của Thanh Dao liền cho phủ chúng ta thêm trưởng tôn... Ta coi, cái thai này của Nhuận Chi tám chín phần mười cũng là cái mang đem."

Nhạc thị nghe xong càng thêm cao hứng, nói: "Thừa thái thái cát ngôn."

Thường Nhuận Chi phủ phủ bụng, có chút bất đắc dĩ.

Bên kia Nguyên Vũ đế cầm chuyện Trắc phi đến áp nàng, bên này nhà mẹ đẻ cũng tâm tâm niệm niệm suy nghĩ hi vọng nàng có thể một lần được con trai đứng vững gót chân... Nếu như nàng sinh nữ nhi, vậy phải làm như thế nào cho phải...

Thường Nhuận Chi có chút phiền muộn, thở dài.

Tiểu Hàn thị sát ngôn quan sắc, thấy nàng sầu lo, vỗ vỗ nàng: "Đừng quá lo lắng, miễn cho hỏng tâm tình chính mình không nói, còn khiến thân thể lo lắng hỏng luôn... Chúng ta trông nhi tử, nhưng nếu như thật sự là nữ nhi, thì tính sao? Cũng là thiên kim nhà chúng ta, chúng ta đều đau nàng."

Thường Nhuận Chi cười cười: "Nữ nhi không thèm để ý sinh nam hay sinh nữ, lo lắng sinh nữ nhi, làm cho người trông cái thai này là nhi tử thất vọng."

"Sợ cái gì, lần sinh sau sẽ có nhi tử." Tiểu Hàn thị dừng một chút, trên thọ yến Quý phi, Nguyên Vũ đế cầm vẫn đề con nối dòng đến uy hiếp Thường Nhuận Chi, bà ta cũng biết đến.

Theo góc độ của tiểu Hàn thị, khó tránh khỏi muốn khuyên Thường Nhuận Chi thấy ra chút.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi theo thường lệ ở mặt ngoài quy củ an phận, nhưng trong lòng nàng nghĩ, chung quy tiểu Hàn thị quản không đến.

Thoáng chốc Tiền thị cũng tới, có bà ta gia nhập, tự nhiên mang Thường Thấm Chi sắp hồi kinh vào làm đề tài trọng tâm.

Đại khái là nữ nhi thân sinh sắp trở về, cũng đã nhiều năm không thấy, gần đây Tiền thị khó tránh khỏi có chút lải nhải: "Nhị cô nương sinh hạ Mậu nhi cũng ba bốn năm, mặc dù có nhi tử, cũng là độc đinh, vài năm nay nàng gởi thư cũng chưa nói trên người nàng có thêm tín nhi hay không... Thực sự khiến người ta sốt ruột."

Tiểu Hàn thị cười nói: "Hai phu thê người ta như mỡ trong mật đường, Thừa Học lại không tham nữ sắc, cuộc sống của hai người ở bên ngoài rất tốt, nếu Thấm Chi mang thai, cũng không được khổ Thừa Học?"

Nhạc thị cũng cười nói: "Nhị cô nương hoài Mậu nhi, là thời điểm sắp tùy Nhị cô gia đi Hàng Châu mới phát hiện. Nói không phải, lần này trước khi trở về Nhị cô nương lại sẽ chẩn ra hỉ mạch thì sao?"

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 228: Đông Lâm

Editor: Bộ Yến Tử

Vừa nói đến trọng tâm đề tài con nối dòng, câu chuyện giữa các nữ nhân sẽ không đoạn.

Thường Nhuận Chi mỉm cười ngồi một bên nghe các nàng nói quật khởi, thường thường đưa tay đùa tiểu chất nhi.

Tiểu oa nhi này thập phần thú vị, phương thức đùa đồng dạng, đều có thể đậu hắn một hồi lâu. Hắn cũng không tức giận, chờ phía trước xuất hiện nhìn ra được lộ số, hắn liền cười khanh khách, lộ ra lợi phấn nộn, trên lợi có mấy cái răng bắt đầu dài ra.

Bà vú thường thường sẽ đến lau lau nước miếng cho hắn, lúc này hắn ngứa lợi, nắm lấy đồ vật muốn nhét vào miệng.

Thường Nhuận Chi không khỏi bắt đầu tưởng tượng, chờ đến lúc hài tử mình sinh ra, cũng đến thời điểm như Nhuế nhi, sẽ là cái dạng gì...

Lần này về nhà mẹ đẻ Thường Nhuận Chi rất vừa lòng, ngay cả lão thái thái luôn luôn quy củ, trên mặt cũng khó có được lộ ra tươi cười, còn cùng nàng nhiều lời vài câu.

Ngày kế tiếp có chút bình thản tầm thường, quả thật Lưu Đồng trạch ở bên người Thường Nhuận Chi, Thường Nhuận Chi đến chỗ nào hắn liền đến chỗ đó.

https://thuviensach.vn

Đại khái là lịch lãm nhiều, người cũng trở nên trầm ổn nội liễm, khi nói chuyện cùng Thường Nhuận Chi, dần dần Lưu Đồng cũng ít đi thời điểm ngượng ngùng và hành vi có chút nhảy thoát.

Nhiều nhất, hắn sẽ cùng Thường Nhuận Chi nói lên chuyện thú vị khi ban sai, cũng nhặt được một ít chuyện chê cười, chuyện xưa hài hước nói cho Thường Nhuận Chi nghe.

Ở giữa, nhiều nhất là bắt đầu từ trong miệng Diêu Trừng Tây biết đến chê cười.

Sau khi xây dựng Tây Hành xã, Lưu Đồng cũng qua xem hai lần, cảm thấy không tệ.

Do bụng Thường Nhuận Chi đã lớn, tờ đơn tiết mục mới được phát ra nàng không có đi xem, Lưu Đồng nhìn qua trở về thuật lại cho Thường Nhuận Chi nghe, ngược lại nói giống như đúc.

Hai phu thê còn cùng nhau hạch toán thu và chi Quản sự Tây Hành xã báo lên, nhìn số lượng lợi nhuận kia, hai người đều cười đến hợp bất long chủy.

Có thể với chút bạc này, ở trong mắt quan to hiển quý không được coi là cái gì, nhưng đối với Lưu Đồng mà nói đó cũng chính là sau khi hắn suy nghĩ cẩn thận cho Tây Vực, lần đầu tiên nghĩ biện pháp mà kiếm được tiền, mà tiền này còn là tiền trong sạch cho dù là một văn tiền, đối với hắn đều là nỗ lực và hồi báo cho lúc trước.

Huống chi, Thường Nhuận Chi còn khen hắn, thiện dùng người mới an bài thỏa đáng.

Mặc dù Lưu Đồng làm người trầm ổn, nhưng khi đối mặt với thê tử của mình còn được nàng ca ngợi cảm thấy tự hào cùng thẹn thùng.

https://thuviensach.vn

Một lần nghỉ ngơi này, Lưu Đồng liên tục nghỉ đến đông lâm.

Ngày Thường Nhuận Chi lâm bồn cũng gần hơn.

Thường Nhuận Chi cũng coi như sản kỳ, thời điểm cách lâm bồn nửa tháng, mỗi ngày đều bắt đầu kiên trì muốn đi lại nhiều một lát, việc ăn uống cũng bắt đầu càng chú ý.

Lúc này đã là mùa đông, hoa quả tươi mới, rau dưa đã không còn nhiều lắm, nhưng cố tình Thường Nhuận Chi càng thích ăn hai loại đồ ăn này, nói muốn dưỡng hài tử trắng nộn nộn.

Mọi chuyện Lưu Đồng đều chìu theo nàng, chuyên môn an bài người mỗi ngày nhận sơ quả được vận chuyển từ ôn tuyền thôn trang tới, hết thảy lấy việc cung ứng cho Thường Nhuận Chi trước.

Thời điểm phu thê Thụy Vương đến chỗ bọn họ làm khách, nhìn thấy Lưu Đồng cẩn thận chăm sóc Thường Nhuận Chi, bộ dạng nàng nói cái gì Lưu Đồng sẽ nghe cái đó, đều không từ lắc đầu.

Thụy Vương phi thấy bộ dạng Lưu Đồng đau thê nhi như vậy cảm thấy khó có được, từ lắc đầu buồn cười đến thấy thiện ý.

Còn Thụy Vương, đối với cử chỉ của Lưu Đồng có chút phê bình kín đáo, khó tránh khỏi nhận định Lưu Đồng phu cương không phấn chấn, trong lòng tăng thêm hoài nghi —— nhìn vẻ ngoài Cửu đệ muội ôn nhu yếu yếu, nhưng nàng thông minh, khó nói khi sinh hoạt hằng ngày, không phải nàng áp chế Cửu đệ.

Thụy Vương cũng chỉ là nói thầm trong lòng, ngược lại không đi để ý chuyện này.

Chỉ cần thời điểm Tiểu Cửu làm việc có thể phân biệt được nặng nhẹ, trên tình cảm cá nhân, chẳng sợ hắn liên tục độc sủng Cửu đệ muội, cũng

https://thuviensach.vn

không ngại.

Thường Mộc Chi biết Thụy Vương tìm Lưu Đồng có việc, sau khi cùng Lưu Đồng hàn huyên, liền đỡ Thường Nhuận Chi đi nghỉ ngơi nói chuyện.

Lưu Đồng mời Thụy Vương đi thư phòng đàm sự.

"Năm nay quan địa phương hồi kinh báo cáo công tác, đều lục tục về kinh không sai biệt lắm." Thụy Vương vừa châm trà vừa nói: "Còn nhớ rõ năm kia Khâm Thiên giam nói, ba năm sau này Đại Ngụy mưa thuận gió hoà, tình huống bên phía Yến Bắc quan sẽ tốt hơn rất nhiều... Quả thật năm trước là như thế, năm nay..."

Sắc mặt Lưu Đồng hơi biến: "Ngũ ca thu được tin tức gì sao? Người Tiên Ti lại rục rịch?"

Thụy Vương vuốt cằm, nói: "Yến Bắc quan năm nay muốn thay quân, nghe nói, bên kia đã đánh qua hai tràng. Tuy rằng là tiểu đánh tiểu nháo, nhưng khó bảo toàn không phải manh mối khai chiến."

Vẻ mặt Lưu Đồng có chút ngưng trọng, ngồi nghiêm chỉnh.

Thụy Vương chậm rãi uống trà, buông tiếng thở dài: "Nếu thật sự khai chiến, chắc chắn Binh bộ sẽ được coi trọng có thừa. Từ sau khi phụ hoàng thu quyền lực chỉnh hợp binh tướng bộ vào tay mình, thời gian đã hơn một năm hai năm, Binh bộ giống như là tránh né tại tầm mắt chúng ta. Cũng không biết lúc này..."

Lưu Đồng chậm rãi hít vào: "Phụ hoàng sẽ giao quyền binh tướng bộ cho Thái tử sao?"

Thụy Vương nghe vậy cười: "Hơn phân nửa là vậy rồi."

https://thuviensach.vn

Hắn ta thở dài một tiếng: "Tính toán đâu ra đấy, chúng ta nhàn rỗi cũng có ba tháng. Ba tháng này, chuyện trên triều đình đệ cũng biết. Chỗ Hàn lâm, Thái tử mượn sức rất nhiều Đại học sĩ, còn làm thơ phiếu tranh chữ, cùng người đàm kinh luận đạo, để người ta xưng hắn ta một chữ 『 hiền 』; bên phía nhóm lão tổ tông hoàng thân, Thái tử cũng cùng vài vị lão Vương gia bấu víu giao tình cùng bọn hắn giảng cổ... Mặc kệ cái này ở mặt ngoài xem ra người thiên hướng hắn ta là xuất phát từ chân tình, vẫn là ngại ở mặt mũi phụ hoàng cùng Thái tử, tóm lại, kể từ đó, Kỳ Vương và Lễ Vương cậy vào là thiếu một ít."

Thụy Vương tự giễu nói: "Nhìn lại ta với Sầm Vương, cùng cấp thế là bị phụ hoàng đóng lãnh cung."

"À đúng rồi, còn có một Chúc Vương tĩnh dưỡng ở phủ." Thụy Vương lắc đầu nói: "Chúc Vương đã phế, bây giờ đã đứng chung một phương với Thái tử."

Lưu Đồng yên lặng nghe, không còn giống như trước kia, kích động oán giận đứng lên biểu đạt bất mãn.

Chờ Thụy Vương nói xong, hắn mới nói: "Ý của Ngũ ca, tất cả các dấu hiệu cho thấy, vốn dĩ Thái tử một chút tằm ăn lên thế lực đám người Kỳ Vương, phụ hoàng xem ở trong mắt cũng không tính toán gì hơn phân nửa là vì Thái tử phô lộ? Cho nên, lúc này đây nếu dựa vào chuyện ở Yến Bắc quan, khơi mào vẫn đề quyền lực và trách nhiệm ở Binh bộ, hơn phân nửa sẽ là nước chảy thành sông giao cho Thái tử xử lý?"

Thụy Vương vuốt cằm, tán thưởng nhìn Lưu Đồng: "Tiểu Cửu ngày càng trầm ổn."

Lưu Đồng cũng không bởi vậy mà lộ ra biểu cảm vui sướng hoặc đắc ý, ngược lại vẻ mặt càng thêm ngưng trọng.

"Ngũ ca, huynh tính toán làm sao đây?" Lưu Đồng hỏi.

https://thuviensach.vn

Thụy Vương đạm cười, tầm mắt ngưng trên chén trà, thật lâu không nói.

Thật lâu sau sau, Thụy Vương nói: "Nếu như phụ hoàng chờ cơ hội gọt quyền của ta, chúng ta cũng không có biện pháp gì, dù sao Thái tử chính thống, cho dù là để hắn ta giam quốc đi đế quyền, chỉ cần phụ hoàng nguyện ý thì cũng không có người có thể ngăn cản. Chính là, nguyện cảnh phụ hoàng lý giải tốt lắm, bất quá hi vọng giang sơn vĩnh cố, huynh đệ hòa thuận. Nhưng mà Thái tử... Lại khó có thể làm cho người ta yên tâm."

Thụy Vương nhìn Lưu Đồng: "Thái tử chính là hi vọng lãm quyền, lãm tài, ngược lại hoàn hảo. Sợ là sợ, nội tâm hắn ta quá nhỏ lòng trả thù nặng. Từ trước mặc dù ta vô tình, nhưng thật sự đắc tội hắn ta rất nhiều, phẩm tính hắn ta như vậy một khi nếm được tư vị quyền thế tối cao, chỉ sợ cũng sẽ mất đi e ngại. Với hắn ta mà nói ta luôn là sự uy hiếp."

Lưu Đồng tinh tế nhất phẩm ý tứ trong lời Thụy Vương nói, chẳng sợ là trầm ổn, cũng khó tránh khỏi cả kinh đứng lên: "Ngũ ca nói, sợ Thái tử sẽ... Xuống tay với huynh?!"

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 229: Sinh Con

Editor: Bộ Yến Tử

Thụy Vương lườm Lưu Đồng, bất đắc dĩ nói: "Mới khen đệ trầm ổn, sao lại như vậy nữa rồi?"

Lưu Đồng lại bất chấp, nhìn chằm chằm Thụy Vương: "Ngũ ca đã nói như vậy, tất nhiên là bên phía Thái tử có động tác... Thái tử làm cái gì rồi hả?"

Thụy Vương bật cười lắc đầu: "Lúc này hắn ta đang vội vàng mượn sức mượn nhân tâm chung quanh, chỗ nào có tâm tư hại ta? Bất quá ta cũng vừa nói thế thôi."

Thụy Vương cười cười: "Lại nói, không phải hắn ta còn có một sự kiện phiền não khác sao?"

Thụy Vương dùng khẩu hình miệng nói hai chữ "Vũ Văn", Lưu Đồng thầm bực mình.

Hai huynh đệ nhất thời đều trầm mặc, Lưu Đồng châm chước một lát, mở miệng nói: "Lúc trước vốn định Thái tử gần nhất thế chân, nhượng bộ lui binh cũng tốt, nhưng lui được nhiều lắm có phải hay không... Mất nhiều hơn được? Tuy rằng giấu tài tốt lắm, nhưng rất điệu thấp, khó tránh khỏi mọi người liền mẫn nhiên."

Lưu Đồng hỏi Thụy Vương: "Ngũ ca có ý tưởng gì không?"

https://thuviensach.vn

Tay Thụy Vương gõ nhè nhẹ lên bàn, từng chút từng chút một, cùng tiếng tim hắn ta đập.

Thật lâu sau, hắn ta nói: "Tiên phát chế nhân không nhất định có thể thắng, nói không chừng hậu phát chế nhân càng có thể nhất kích tức trung."

Lưu Đồng chần chờ: "Ngũ ca muốn chờ Thái tử xuống tay trước rồi mới phản kích? Nhưng nếu như... Thái tử không hạ thủ thì sao?"

"Hắn ta sẽ." Thụy Vương cười mỉm: "Ta hiểu hắn ta, hắn ta nhất định sẽ."

Đó cũng là mục đích Thụy Vương tới đây —— trước làm cho Lưu Đồng thông thấu, để hắn có tư tưởng chuẩn bị, miễn cho thời điểm Thái tử thật sự động thủ, khiến hắn bất ngờ không kịp phòng.

Sau khi nói chuyện với Thụy Vương, mặc dù Lưu Đồng không yên, nhưng cũng có thể coi như ổn định.

Hắn tin tưởng vào phán đoán của Thụy Vương, cũng tin tưởng thủ đoạn Thụy Vương có thể hậu phát chế nhân.

Hơn nữa Thường Nhuận Chi sắp lâm bồn, Lưu Đồng cũng không thể không đem chuyện Thụy Vương đặt sang một bên, toàn tâm toàn ý hầu hạ Thường Nhuận Chi sắp "Dỡ hàng".

Nói đến cũng khéo, ngày ấy phu thê Lý Thừa Học và Thường Thấm Chi đến kinh thành, vừa khéo là ngày Thường Nhuận Chi dự tính sinh.

Rạng sáng ngày hôm đó Thường Nhuận Chi bắt đầu đau bụng sinh, hài tử trong bụng thật sự là một đứa quy củ, không sớm không muộn, ngay tại thời gian giữa trưa, thoát ly cơ thể mẹ.

https://thuviensach.vn

Thanh âm anh nhi khóc nỉ non to rõ, cũng làm cho Lưu Đồng đang đứng ngoài của lúc này thở hắt ra.

Hắn ba bước biến thành hai bước tiến lên, tha thiết mong chờ phòng sinh cửa mở ra.

Ma ma đỡ đẻ vui sướng nói chúc mừng Lưu Đồng: "Chúc mừng Cửu điện hạ, Hoàng tử phi sinh được một tiểu hoàng tôn!"

Lưu Đồng liên tục gật đầu, nhưng lại không có hỏi hài tử trước mà chỉ lo hỏi: "Hoàng tử phi thế nào?"

"Hoàng tử phi rất tốt, sinh hạ tiểu hoàng tôn cũng không mất bao nhiêu khí lực, lúc này đang ôm tiểu hoàng tôn."

Lưu Đồng vội vàng muốn vào nhìn, ma ma đỡ đẻ nói: "Lúc này Cửu điện hạ không thể xông loạn, phải chờ hạ nhân thanh lý trong phòng cho tốt mới được vào."

Lưu Đồng vội hối thúc: "Vậy các ngươi nhanh một chút."

Nhạc thị ở một bên nhịn không được tiến lên nói: "Ta có thể đi vào nhìn một cái không?"

Khi tức phụ hoàng gia sinh sản cũng có quy củ quy định rõ ràng, Nhạc thị không thể vào phòng sinh, chỉ có thể ở ngoài phòng sinh cầu nguyện, bây giờ nghe tin mẫu tử nữ nhi bình an, trong lòng đương nhiên thắc thỏm, hận không thể lập tức xuất hiện bên cạnh nữ nhi.

Ma ma đỡ đẻ cũng không ngăn cản, mời Nhạc thị vào.

Phòng trong, Thường Nhuận Chi đang ôm nhi tử có màu da hồng hồng như hầu tử, thì thầm với Ngụy Tử ở một bên đã gả làm vợ người ta: "Có phải rất xấu hay không? Ngươi nói Cửu điện hạ có ghét bỏ không?"

https://thuviensach.vn

Ngụy Tử buồn cười nói: "Cô nương thật là, nào có ai nói nhi tử mình xấu."

"Ngươi không hiểu, lúc này nói hắn xấu, chờ hắn nẩy nở, hắn mới đẹp mắt." Thường Nhuận Chi nghiêm trang nói, trước mắt chợt lóe, nhìn thấy Nhạc thị bước nhanh tới chỗ nàng, không khỏi cười nói: "Di nương, người tới rồi."

Nhạc thị liên tục gật đầu, trước để sát vào nhìn sắc mặt Thường Nhuận Chi, nói: "Sắc mặt Tam cô nương nhìn có chút trắng, ngày ở cữ phải hảo hảo dưỡng..."

Nói xong, Nhạc thị vui mừng nhịn không được bậc khóc, mũi thoáng chốc đỏ lên.

Bà ta chỉ có một nữ nhi, đầu hôn gặp tội, Nhạc thị sợ nữ nhi đời này ngày ngày vô vọng, sau đó nữ nhi lại gả cho người, Nhạc thị cũng lo lắng thân thể nàng mệt hoài không thể có hài tử, chờ nữ nhi hoài hài tử, bà ta lại lo lắng hãi hùng, e sợ nữ nhi không thể qua một cửa khi sinh hạ hài tử...

Cũng may, bây giờ hết thảy đều ổn thỏa, nữ nhi sinh nhi tử, sau này bất luận như thế nào đều xem như có cái bảo đảm.

Nhạc thị lau khóe mắt, tầm mắt bắt đầu chú ý đến trên mặt ngoại tôn.

"Xưng trọng sao?" Nhạc thị hỏi.

Diêu Hoàng thấy Nhạc thị không khóc, vội tiếp lời cười nói: "Xưng rồi, vừa vặn lục cân lục hai."

Ngụy Tử cũng nói: "Ma ma đỡ đẻ nói, tiểu thiếu gia xương cốt nặng, tay chân dài, sau này nhất định khi lớn lên sẽ rất cao lớn, giống như Cửu điện hạ nhà chúng ta."

https://thuviensach.vn

Nhạc thị liên tục gật đầu: "Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi."

Sau khi phòng sinh thanh lý sạch sẽ, Lưu Đồng khẩn trương chui vào, nhìn thấy Thường Nhuận Chi mạnh khỏe nửa nằm ở trên giường, trong lòng ôm một đoàn mềm yếu nho nhỏ, không biết làm sao, ánh mắt liền đỏ.

"Ai, di nương thiếp chỉ đỏ mắt không khóc, chàng đừng khóc mà..." Thường Nhuận Chi cười khẽ, Lưu Đồng có chút chân tay luống cuống tới gần nàng, ngồi cạnh nàng nhẹ nhàng phủ phủ mặt nàng: "Nhuận Chi, nàng vất vả ..."

"Thiếp hoàn hảo, hài tử không làm ầm ĩ." Thường Nhuận Chi mỉm cười, thái dương còn vươn chút mồ hôi, nàng đem tã lót nghiêng nghiêng về phía Lưu Đồng: "Chàng xem hài tử đi."

Lúc này Lưu Đồng mới nhìn tới nhi tử, thấy bé điềm đạm ngủ, lộ ra chút tóc máu rậm rạp, khuôn mặt nhỏ nhắn hồng hồng.

Lưu Đồng không biết đứa nhỏ này xấu, ở trong mắt hắn, đây là lễ vật tốt nhất do A Duy Thì Tháp cho hắn và Thường Nhuận Chi.

Lưu Đồng sờ sờ khuôn mặt nhỏ nhắn của nhi tử, nhìn Thường Nhuận Chi nói: "Hài tử sinh ra giữa trưa, ta nghĩ, nếu muốn chọn tên cứ chọn chữ Dương đi."

"Lưu Cảnh Dương... Dương Dương?" Thường Nhuận Chi cười mỉm: "Ừm, tên rất hay."

Lưu Đồng cũng rất hưng phấn: "Vậy cứ định như thế, ta đi dâng sổ con tiến cung báo tin vui."

Dừng một chút, Lưu Đồng tiểu đắc ý nhẹ giọng thủ thỉ với Thường Nhuận Chi: "Như vậy, cũng không cần lại phiền phụ hoàng quan tâm việc ở hậu viện của ta nữa rồi."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi mím môi cười khẽ: "Nghe nói hai vị tân tấn nương nương hậu cung có thai, bệ hạ con cháu phồn thịnh, không lo hương khói."

Lưu Đồng nở nụ cười.

Phủ Cửu Hoàng tử có thêm đích trưởng tử, có người vui mừng có người ưu.

Bất quá, mặc kệ nói như thế nào, đây chung quy vẫn là một hỉ sự, Nguyên Vũ đế phát ra ban cho, Quý phi nương nương đầu lĩnh, các nương nương hậu cung cũng đều hoặc nhiều hoặc ít tặng lễ, đám người Thái tử cũng muốn tặng lễ chúc mừng.

Tự nhiên bên nhà mẹ đẻ Thường Nhuận Chi cũng sẽ không thể hạ xuống, tiểu Hàn thị trước ngày Thường Nhuận Chi sinh liền đến, lúc đi lưu Nhạc thị lại, nhường bà ta ở phủ Cửu Hoàng tử hỗ trợ chiếu cố Thường Nhuận Chi trong tháng, cũng hẹn xong rồi quá mấy ngày để hai tỷ tỷ Thường Nhuận Chi là Thường Mộc Chi, Thường Thấm Chi cùng đến phủ Cửu Hoàng tử thăm nàng.

Thường Nhuận Chi sinh Lưu Cảnh Dương đích xác không chịu tội quá lớn, đứa nhỏ này sẽ đau người, tối tra tấn Thường Nhuận Chi, cũng bất quá chính là mấy canh giờ khi sinh sản.

Hài tử của nàng sinh được thông thuận, khôi phục cũng không sai, hơn nữa có Nhạc thị ở bên tỉ mỉ chiếu cố, ở cữ bất quá vài ngày, Thường Nhuận Chi rõ ràng cảm giác được thân thể sảng khoái.

Còn Lưu Cảnh Dương, cuối cùng cũng trợn mắt.

Thường Nhuận Chi tinh tế xem, tròng mắt Lưu Cảnh Dương càng lam thuần túy hơn so với Lưu Đồng, giống như mặt hồ xanh lam yên tĩnh.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt
www.dtv-ebook.com

Chương 230: Tỷ Muội

Editor: Bộ Yến Tử

Bởi vì vấn đề ánh mắt Lưu Cảnh Dương, Thường Nhuận Chi có chút không yên.

Mặc dù mắt Lưu Đồng có màu lam, cũng chỉ là phiếm lam, còn tròng mắt Lưu Cảnh Dương lại là màu lam hoàn toàn, tựa như ánh mắt người Tây Vực thuần huyết.

Cố tình bộ dạng của bé, càng giống mẫu thân Thường Nhuận Chi.

Đối với việc này Thường Nhuận Chi vô cùng lo lắng, sợ người khác đối đãi với Lưu Cảnh Dương như ngoại tộc.

Lưu Đồng lại không sao cả, hắn đối với con trai rất yêu thích, thương bé có cặp mắt lam, cũng thương bé có gương mặt giống Thường Nhuận Chi.

Bây giờ thời gian ôm Lưu Cảnh Dương dài nhất, không phải Thường Nhuận Chi, không phải Nhạc thị, cũng không phải bà vú, lại càng không phải nha hoàn thị nữ Diêu Hoàng chờ bên người, ngược lại là Lưu Đồng bày ra bộ dạng lão cha Nhị Thập Tứ Hiếu.

Đối với lo lắng của Thường Nhuận Chi, Lưu Đồng nói: "Dương Dương chúng ta vừa ra ngoài, mọi người sẽ biết là con ta. Nếu ai bắt nạt nói bậy với bé con, ta liền đánh tới cửa khiến cho tất cả người trong kinh thành biết, nói ta thì được nhưng không thể nói tới nhi tử của ta."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi buồn cười nói: "Chàng lại muốn đánh tới cửa nhà người ta à, chỉ sợ người ta sẽ ở sau lưng nghị luận Dương Dương càng nhiều."

"Ta đây tiếp tục đánh, đánh tới khi bọn họ chịu phục mới thôi."

Thường Nhuận Chi chỉ đương nói giỡn với Lưu Đồng, cũng không đem chuyện này để trong lòng.

Khi Lưu Cảnh Dương qua mười ngày, Thường Mộc Chi cùng Thường Thấm Chi dắt tay tới cửa thăm Thường Nhuận Chi.

Ba anh em đồng hao là Lý Thừa Học, Lưu Đồng và Thụy Vương tránh đến một bên nói chuyện.

Thường Nhuận Chi lần đầu tiên nhìn thấy chân nhân Thường Thấm Chi, chỉ cảm thấy vị tỷ tỷ này giống như u lan không cốc, cũng không có khí chất lãnh ngạo như trong trí nhớ.

Thường Nhuận Chi mỉm cười tiếp đón hai vị tỷ tỷ, Thường Mộc Chi dẫn theo tiểu nhi tử, mặt khác sau khi hai con trai cùng nhi tử Mậu nhi của Thường Thấm Chi gặp qua Thường Nhuận Chi, liền cùng nhau đến nơi khác chơi.

Tiểu A Long thoải mái để sát vào Thường Nhuận Chi cùng Lưu Cảnh Dương, chỉ vào ánh mắt Lưu Cảnh Dương kinh thán nói: "Ánh mắt đệ đệ thật khá, giống buổi tối tinh tinh!"

Thường Mộc Chi buồn cười sờ sờ đầu của bé, Thường Thấm Chi tiến lên nhìn thoáng qua, cười nói: "Phải đó, thật xinh đẹp."

Thường Nhuận Chi tiếp lời: "Chỉ sợ người khác không tiếp thụ được..."

https://thuviensach.vn

"Dương Dương là con nối dòng hoàng gia, bệ hạ hạ chỉ thượng tông điệp hoàng gia, ai dám không tiếp thụ?" Thường Mộc Chi nghe vậy lập tức nói, an ủi Thường Nhuận Chi: "Trong lòng muội cũng đừng nghĩ nhiều."

Dừng một chút, Thường Mộc Chi nói: "Cũng bởi vì tướng mạo nên Cửu đệ mới ăn biết bao cực khổ trong cung. Nhưng Dương Dương không giống, bé con có phụ mẫu, còn có các trưởng bối yêu thương bé, sẽ không trải qua lâu như Cửu đệ. Muội lại giải sầu."

Thường Nhuận Chi không khỏi gật đầu, trong lòng hơi thoải mái chút.

Nàng nhìn Thường Thấm Chi, nói: "Thật lâu không gặp Nhị tỷ tỷ, Nhị tỷ tỷ có tốt không?"

"Rất tốt." Thường Thấm Chi ôn nhu nói: "Khi muội xuất giá, người làm tỷ tỷ như tỷ vốn nên đưa muội xuất giá, lại không thể gấp trở về xem lễ, Tam muội muội cũng đừng trách tỷ nhé."

Thường Nhuận Chi vội nói sẽ không.

Thường Thấm Chi cười nói: "Tuy rằng khi muội thành thân tỷ không có xem lễ, nhưng cũng may vượt qua thời điểm muội sinh hài tử có thể tự mình đến xem muội."

Thường Thấm Chi nhẹ nhàng cầm tay nàng: "Nhìn thấy muội sống tốt, tỷ thật cao hứng."

Thường Nhuận Chi có thể cảm thụ được chân tình của nàng ta.

Hôn nhân đầu tiên của nguyên chủ sống qua ngày rất thê thảm, nói vậy Thường Thấm Chi cũng có nghe thấy, bây giờ Thường Thấm Chi không ở trước mặt nàng đề cập, định là biết bây giờ nàng sống khác trước một trời một vực, không nói chuyện xưa.

https://thuviensach.vn

Ba tỷ muội trò chuyện, bỗng nhiên Thường Mộc Chi vui vẻ nói: "Đúng rồi, còn có hỉ sự nữa!"

Nàng ta nhìn Thường Thấm Chi: "Nhị muội muội lại có thai, là ở trên đường hồi kinh phát hiện."

Thường Nhuận Chi kinh ngạc nói: "Thật sự? Bị di nương muội nói trúng rồi!"

"Cũng không phải sao." Thường Thấm Chi nghe vậy cười nói: "Sau khi tỷ hồi kinh, di nương tỷ biết được tỷ lại có thai, còn nói Nhạc di nương thật sự là liệu sự như thần."

Thường Nhuận Chi mỉm cười: "Là vì Tiền di nương đề cập Nhị tỷ tỷ lo lắng, cho nên di nương muội mới mở miệng vui đùa như thế, ngược lại không nghĩ tới, thế nhưng vui đùa thành thật."

Thường Nhuận Chi nhìn Thường Thấm Chi: "Chúc mừng Nhị tỷ tỷ."

Thường Thấm Chi gật đầu, tiếp nhận lời chúc mừng của Thường Nhuận Chi.

Thường Mộc Chi hỏi Thường Thấm Chi tính toán ra sao.

"Thừa Học nói, muốn xem tình huống báo cáo công tác lần này." Thường Thấm Chi từ từ nói: "Nếu là khảo hạch giai, nói không chừng có thể đổi địa phương tiếp tục làm một trưởng quan. Nếu khảo hạch không tốt, vậy phải xem Lại bộ an bài."

"Muội phu làm quan thanh liêm, quan thanh tốt lắm, Hàng Châu chiến tích văn hoa, sao có thể khảo hạch không tốt?" Thường Mộc Chi cười nói: "Theo tỷ thấy, còn có thể thăng một cấp mới phải."

Thường Thấm Chi lại không được lạc quan lắm.

https://thuviensach.vn

"Thừa Học nói, gần đây hướng gió trên triều khó bề phân biệt, giữa các nhóm thượng phong cũng âm thầm phân cao thấp, quan viên chủ quản khảo hạch bên phía Lại bộ chấm chiến tích người, nhìn cũng có chút miêu ngấy." Thường Thấm Chi nói: "Thừa Học hồi Lại bộ đưa tin cũng có mấy ngày, kết quả khảo hạch lại chậm chạp chưa thông tri."

Thường Mộc Chi nhất thời khóa chặt lông mày.

Nàng ta nghĩ sơ, nói: "Chẳng lẽ, là vì nghĩ muội phu có quan hệ với Vương gia, cho nên có người ở giữa làm khó dễ?"

"Có lẽ là vậy." Thường Thấm Chi nói: "Nghe Thừa Học nói, Đại tỷ phu và Tam muội phu trong đoạn thời gian gần bị người xa lánh lợi hại."

Thường Mộc Chi không biết nên nói gì.

Thường Nhuận Chi cũng vậy.

Thường Thấm Chi thấy hai người trầm mặc, không khỏi cười nói: "Đại tỷ, Tam muội, hai người đừng lo lắng. Chẳng sợ bị người âm, vài năm nay Thừa Học bổ khuyết Hàng Châu không có phạm quá đại sai, làm sao cũng vẫn là có thể lại đi địa phương làm quan. Chàng tuổi trẻ, trải qua ở Hàng Châu nhậm cùng biết quan lớn vị, đi tiểu địa phương, thống trị một phương cũng là lựa chọn không tệ, đối với tâm tính chàng có lợi."

Thường Mộc Chi nghe vậy có chút dở khóc dở cười: "Người khác đều ngóng trông phu quân mình có thể nâng cao một bước, muội lại khen ngược, còn hi vọng hắn đi tiểu địa phương."

Thường Thấm Chi nhàn nhạt cười: "Người mà, không thể hảo cao vụ xa, có bao lớn bản sự, liền làm chuyện bao lớn. Muốn muội nói, hiện tại bản sự của Thừa Học không chỉ điểm này, nhưng chỉ sợ bản sự lên rồi, tâm tình theo không kịp."

https://thuviensach.vn

Tay Thường Thấm Chi nhẹ đặt trên đùi: "Thừa Học và Đại tỷ phu, Tam muội phu không giống nhau. Mặc kệ như thế nào, Đại tỷ phu cùng Tam muội phu là hậu duệ hoàng tộc quý tộc, từ nhỏ sở thụ giáo đạo, nhìn đến thứ gì cũng đều xa hơn chàng. Còn Thừa Học, không có kiến thức lớn như vậy, chàng chỉ có thể ở trong lịch trình làm quan chậm rãi thể hội, dần dần hiểu được. Nhưng thế gian rất nhiều dụ hoặc, như là nhân sinh từ đây của chàng một mặt thuận lợi, chỉ sợ chàng sẽ không cảm thấy được trả giá đại giới dụ hoặc lớn bao nhiêu. Ăn khổ, luôn tốt."

Thường Mộc Chi á khẩu không trả lời được, nàng ta thân là đích nữ, nhưng chưa từng suy xét hay hỏi đến vấn đề như Thường Thấm Chi.

Thường Nhuận Chi lại có thể lý giải.

Tự bản thân Nhị tỷ tỷ, so với nàng còn muốn lý tính.

Đó là một người thông minh, nữ nhân hiểu được vì chính mình tỉ mỉ mưu hoa.

Thường Thấm Chi nháy mắt mấy cái, thản nhiên nói: "Đại tỷ tỷ cùng Tam muội muội không tốt khi dạy dỗ trượng phu, nhưng muội có thể. Thừa Học là muội coi trọng, nếu chàng có sai lệch, thay lòng, chịu dụ hoặc, muội biết đi chỗ nào khóc đây... Lúc trước lão thái thái duy trì muội chọn tế, bất luận như thế nào muội cũng không thể đánh mất mặt mũi lão thái thái."

Thường Mộc Chi bật cười: "Miệng lưỡi trơn tru."

"Muội chỉ nói lời trong lòng." Thường Thấm Chi nói: "Đại tỷ tỷ tam tòng tứ đức, cũng không tốt so với muội."

Thường Mộc Chi bất đắc dĩ lắc đầu.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 231: Đánh Người

Editor: Bộ Yến Tử

Khi Lưu Cảnh Dương đầy tháng, Lưu Đồng hỏi ý kiến Thường Nhuận Chi, tính toán làm một gia yến nho nhỏ, chỉ mời bạn tốt có quan hệ thân cận.

Diêu Trừng Tây thổi phồng Lưu Cảnh Dương là con lai đẹp mắt đến nghịch thiên, nói bóng nói gió nhằm muốn làm cha nuôi của Lưu Cảnh Dương, chọc Lưu Đồng lật vài cái xem thường.

Có người đối với việc Diêu Trừng Tây nói Lưu Cảnh Dương là "Con lai" cảm thấy kỳ lạ, Diêu Trừng Tây chỉ ánh mắt Lưu Cảnh Dương, nói tương lai bé con nhất định mê chết người không đền mạng.

Mặc dù mọi người có chút không quen nhan sắc đồng tử Lưu Cảnh Dương, ngược lại đều thiện ý cười cười, cũng thổi phồng Lưu Cảnh Dương lớn đẹp mắt.

Nhiều người nhiều miệng, khó tránh khỏi ai đó mở lời không biết giữ miệng, dám so sánh chấn động đích trưởng tử của Lưu Đồng có tròng mắt thuần túy như người Tây Vực hơn phụ thân bé.

Tiếp theo đó nhàn thoại đi ra, nói Lưu Cảnh Dương sinh ra có ánh mắt như thế, sẽ không phải yêu nghiệt phụ thân.

Lúc này đã là đại niên, ngày lễ ngày tết người tụ hội cũng nhiều, sinh ý ở tửu lâu rất tốt, khi đám công tử quý tộc thế gia nhàn rỗi tụ tập âm thầm nói,

https://thuviensach.vn

liền đem việc này làm đề tài.

Đổi lại là lúc trước, Thụy Vương nắm quyền thế, Cửu Hoàng tử thơm lây theo, bọn họ không dám minh mục trương đảm như vậy.

Nhưng hôm nay bọn họ nhận định Thụy Vương thế yếu, tự nhiên cũng không cần e ngại Cửu Hoàng tử, công khai ở trong tửu lâu cao đàm khoát luận làm nhục Lưu Đồng có huyết thống dị tộc, mẫu tử Thường Nhuận Chi cũng bị liên lụy nói không lưu khẩu đức.

Lúc đó Diêu Trừng Tây vừa vặn đã ở tửu lâu uống rượu, nghe vậy cùng người xoay tròn đánh nhau.

Ngày thứ hai, sau khi từ chỗ Diêu Trừng Tây nghe rõ nguyên nhân, Lưu Đồng liền để Hoa Trạch đi thăm dò thân phận mấy vị công tử kia.

Nhận được kết quả Hoa Trạch điều tra, chưa nói hai lời liền thượng cửa mấy nhà này.

E ngại thân phận Hoàng tử của hắn, lúc đó vài thiếu gia kia chỉ có thể trốn tránh, để cho Lưu Đồng đánh trên người họ vài cái.

Chờ Lưu Đồng đi, bọn họ tụ lại thương lượng, lấy tư thái người bị hại, đi cầu Ngự sử, hi vọng Ngự sử có thể thay bọn họ buộc tội Cửu Hoàng tử vô pháp vô thiên.

Đương nhiên Ngự sử nghĩa bất dung từ.

Thế là ngày hôm sau lâm triều, Nguyên Vũ đế liền làm khó dễ Lưu Đồng.

"Ngươi bao lớn rồi, đã làm phụ thân người ta, vậy mà lại... Vô trạng như vậy!"

https://thuviensach.vn

Nguyên Vũ đế ném tấu chương buộc tội xuống ngọc giai, Lưu Đồng tiến lên nhận, cẩn thận nhìn qua sau đó gác qua một bên, ngược lại trình lên một tấu chương khác.

Lưu Đồng đã không phải là người chiêm trước chú ý sau, thời điểm hắn làm việc, dần dần học xong tìm cách, cũng vì chính mình nghĩ tốt đường lui.

Trước khi chuẩn bị đánh tới cửa mấy nhà kia, Lưu Đồng đã đem nguyên nhân phía sau nghĩ tốt lắm.

Hôm nay mặc dù bọn họ không tìm tới Ngự sử buộc tội hắn, phong tấu chương này của hắn cũng muốn đưa tới trước mặt Nguyên Vũ đế.

"Hồi phụ hoàng, vừa vặn, nhi thần nhằm vào việc này, cũng có chuyện khải tấu."

Nguyên Vũ đế hơi nhíu mày, lạnh lùng nhìn hắn, vung tay để Tự Nhân trình tấu chương lên.

Đợi nhìn đến một nửa, Nguyên Vũ đế trừng mắt đứng dậy, chờ xem xong tấu chương, nhất thời ông ta vỗ lên ngự án, cả giận nói: "Buồn cười!"

Chúng thần đều không biết đã xảy ra chuyện gì, chỉ có Lưu Đồng khom người túc mắt nói: "Phụ hoàng, trên tấu chương nhi thần đã viết rõ, tuy mẫu phi nhi thần là người Tây Vực, tướng mạo khác người thường, nhưng cũng được phụ hoàng sính vào cung, ngự phong Du quý nhân, không phải do người tùy ý đánh giá. Nhi thần là huyết mạch của phụ hoàng, đích trưởng tử của nhi thần là huyết mạch của nhi thần, đều là người hoàng gia, cũng không phải là người bọn họ có thể miệt thị vũ nhục. Nhi thần đánh tới cửa nhà bọn họ, cũng không biết là mình có sai. Thân là người hoàng gia, nhi thần chịu người vũ nhục, con của nhi thần bị người ta nghị luận lung tung, loạn khấu yêu nghiệt tên, nhi thần nén giận, lấn tới cửa đi thảo cách nói tâm

https://thuviensach.vn

huyết đều không có, vậy thì Hoàng tử như thần không phải quá uất ức sao? Càng uổng là cốt nhục hoàng gia, để phụ hoàng thay nhi thần hổ thẹn."

Lưu Đồng vừa quỷ biện xong, Nguyên Vũ đế mắng cũng không phải, không mắng cũng không phải.

Mắng hắn, giống như nói đúng là hắn nên chịu đựng, đây không phải đánh mặt mũi hoàng thất sao?

Không mắng hắn, ai biết trên phố phường lại đánh giá hoàng thất như thế nào? Đường đường là một Hoàng tử, lại giống như tên điên đuổi tới cửa nhà người ta đánh người, cũng quá vô pháp vô thiên đi.

Lưu Đồng mang vẻ mặt chính khí đứng, một chút cũng không có ý tứ muốn cúi đầu chịu thua.

Nguyên Vũ đế thật sự thấy đau đầu.

Thái tử xem xét thời cơ, tiến lên chủ động vì Nguyên Vũ đế phân ưu, lại là một phen cao đàm khoát luận.

Ý tứ đại khái chính là, mấy nhà này quả thật rất đáng giận, nhưng chỉ là ngoài miệng thiếu đạo đức, cũng không phạm đại sai. Còn Lưu Đồng làm cũng không có sai, bất quá là sốt ruột ái tử, cho nên hành vi có chút quá khích, song phương đều nên phạt, bình ổn tranh chấp.

Cuối cùng, Nguyên Vũ đế theo ý Thái tử, phạt ngân lượng mấy nhà kia, cũng khiến nội thị tự mình phát biểu.

Bên phía Lưu Đồng, bị giam cầm một tháng, để hắn ở trong phủ nghĩ lại.

Thường Nhuận Chi phát hiện bên trong có chút không thích hợp, thì đã qua vài ngày.

https://thuviensach.vn

Nàng mới từ miệng Ngụy Tử biết chuyện, Lưu Đồng đánh tới cửa nhà người ta, bị Nguyên Vũ đế giam cầm một tháng.

Thường Nhuận Chi dở khóc dở cười, nhìn Lưu Đồng đang ôm nhi tử cười đến vui tươi hớn hở, nói: "Thiếp vẫn luôn nghĩ rằng chàng nói giỡn... Không nghĩ tới thật đúng như chàng nói đánh tới của nhà người ta?"

Ánh mắt Lưu Đồng dính trên người nhi tử, một bên đáp lời Thường Nhuận Chi: "Không phải đã nói sao, nói bậy tới nhi tử của ta, ta sẽ đánh, không phục sẽ đánh tới lúc bọn họ phục mới thôi."

Lưu Cảnh Dương đánh cái ngáp thanh tú, Lưu Đồng vội hạ thanh âm xuống, rất nhanh dỗ nhi tử ngủ, lưu luyến không rời giao bé cho bà vú.

"Lại nói, phụ hoàng cấm chân ta, cũng chỉ là giả thôi. Ai chẳng biết gần đây ta không có việc gì làm, cấm chân không cho ra ngoài có khác gì nhau đâu."

Lưu Đồng uống một ngụm trà hoa, híp mắt nói.

Thường Nhuận Chi dừng một chút, nhẹ giọng hỏi Lưu Đồng: "Bệ hạ quở trách chàng sao?"

"Ta chụp cái mũ lên đầu ông ta, ông ta không dám quở trách ta."

Lưu Đồng cười khẽ, phẩm mùi vị trong trà hoa, nói: "Dường như tâm tình gần đây của phụ hoàng không tệ, một ít trừng phạt cũng là nhẹ cầm nhẹ phóng."

Dừng một chút, Lưu Đồng nói: "Trên triều đình bấy giờ nặng nề rất nhiều."

Thường Nhuận Chi nhìn hắn, Lưu Đồng tiếp tục nói: "Nhiều nhất là Thái tử phát ngôn."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi chần chờ nói: "Kỳ Vương bọn họ đâu?"

Lưu Đồng lắc đầu.

"Bây giờ nói vậy Kỳ Vương và Lễ Vương cũng xem như hiểu rõ tình thế, có ý tránh mũi nhọn từ Thái tử. Chúc Vương bây giờ ít vào triều, việc triều đình cũng không có quan hệ gì tới hắn ta. Về phần Ngũ ca cùng Sầm Vương... Nàng cũng biết, Ngũ ca nhàn thật lâu, mặc dù trên triều đình có chuyện gì, phụ hoàng cũng sẽ không hỏi đến ý kiến huynh ấy. Còn Sầm Vương, hiện tại... Trong mắt phụ hoàng hình như không có hắn ta."

Lưu Đồng nói xong liền vò đầu: "Nói đến cũng kỳ quái, giống như từ sau khi án giết người ở kỹ lâu cáo phá, phụ hoàng đặc biệt không muốn gặp Sầm Vương."

Trong đầu Thường Nhuận Chi chớp qua cái gì, chỉ trong giây lát đã không thấy tăm hơi, mau đến nỗi nàng không bắt được trọng điểm.

Nàng lắc đầu, nói: "Án giết người ở kỹ lâu hình như cũng là chuyện thật lâu trước kia rồi mà."

"Là có chút lâu." Nhắc tới án này Lưu Đồng liền thở dài: "Đỗ thiếu gia kia, kỳ thực làm người rất không sai, không nghĩ tới vậy mà cũng có có thể khiến hắn ta bí mật phạm hạ giết người. Quả nhiên là nhân tâm khó dò."

Đỗ gia thiếu gia đó là thân đệ cùng cha khác mẹ với Sầm Vương phi, cũng là sơn dương thế tội cho trưởng Công chúa Trường Nhạc.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 232: Gió Đến

Editor: Bộ Yến Tử

Đỗ gia thiếu gia là thân đệ cùng cha khác mẹ với Sầm Vương phi, cũng là sơn dương thế tội cho trưởng Công chúa Trường Nhạc.

Thường Nhuận Chi cảm thấy hứng thú, hỏi Lưu Đồng: "Chàng nói chi tiết vụ án cho thiếp nghe đi?"

Lưu Đồng bật cười: "Ngũ ca tra án, ta không có đi chung, làm sao ta biết chi tiết phá án chứ?"

"Thụy Vương không có nói với chàng sao?"

Lưu Đồng lắc đầu.

Nói đến đó, hắn cũng thấy kỳ quái: "Vừa nghe nàng nói thế ta lại có chút bồn chồn. Vụ án này, ta và Ngũ ca cũng được coi là nhân chứng ban đầu, hiện trường án phát ta và huynh ấy đều biết rõ ràng. Nhưng Ngũ ca phá án, từ đầu tới đuôi đều không tiết lộ qua một câu với ta..."

"Vậy chàng cũng không hỏi?" Thường Nhuận Chi nghiêng đầu hỏi hắn.

"Ta chỉ hỏi qua tiến độ Ngũ ca tra án, nghe huynh ấy nói tiến triển không tệ thì yên tâm, nên cũng không có hỏi." Lưu Đồng bất đắc dĩ nói: "Thời gian đó ngày nào ta cũng bận rộn, Ngũ ca giao rất nhiều việc cho ta, ta không cách nào phân tâm ra được."

Ngược lại thật là như vậy.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi đăm chiêu gật đầu.

"Đợi đến lúc vụ án này cáo phá, ta cũng chỉ cao hứng thay Ngũ ca vì có thể phá án trong ngày quy định, căn bản không nghĩ hỏi lại chi tiết trong đó." Lưu Đồng nói: "Dù sao đối với Ngũ ca mà nói, đây cũng không phải chuyện gì tốt để nhớ lại."

Thường Nhuận Chi khoát tay, nói: "Được rồi, dù sao vụ án cũng đã phá, quá trình như thế nào tạm thời không cần phải xen vào, biết kết quả đại khoái nhân tâm là được."

Lưu Đồng vuốt cằm, suy nghĩ một lát cười nói: "Ta đánh giá, phụ hoàng xem Sầm Vương không vừa mắt, hơn phân nửa là vì vụ án giết người ở kỹ lâu. Vốn tưởng rằng đó là vụ án khó phá, không nghĩ tới cuối cùng tra ra được, người gây ra là Đỗ thiếu gia có quan hệ cùng hoàng thất...Là thê đệ của Sầm Vương, sợ là bởi vì vậy, phụ hoàng giận chó đánh mèo đến trên người Sầm Vương."

Thường Nhuận Chi nói trong lòng cũng không nhất định là vậy, Sầm Vương cũng không phải chim tốt, nói không chừng Nguyên Vũ đế hảo sắc nữ biết được nhi tử mình có yêu thích khó thể nói ra khỏi miệng, thực đi ngược lại với ông ta, cho nên xem hắn ta không vừa mắt?

Lưu Đồng cùng Thường Nhuận Chi đóng cửa sống những ngày tháng riêng mình, đại niên, Lưu Đồng cũng dựa vào danh nghĩa còn trong thời gian giam cầm, không tiến cung, một nhà ba người trải qua năm mới rất đơn giản.

Đảo mắt đến sơ ngũ đại niên, sinh thần Nguyên Vũ đế.

Lưu Đồng và Thường Nhuận Chi cũng không đi, đưa lên một phần lễ là xong.

https://thuviensach.vn

Cách vài ngày, nội thị trong cung bên cạnh Nguyên Vũ đế đến ban thưởng cho các phủ, mặt bên hỏi sao Lưu Đồng lại đưa tranh chữ.

Trước khi chưa cưới Thường Nhuận Chi, hàng năm Lưu Đồng đều đưa tranh chữ. Chỉ có duy nhất năm trước sau khi Thường Nhuận Chi vào cửa, tặng một khối điêu kiện.

Lúc này lại tặng tranh chữ.

Lưu Đồng trả lời nội thị, hắn cảm thấy vẫn là tranh chữ tốt hơn, cho nên chủ lực đưa tranh chữ, đừng xem thường những phó tranh chữ này, tốt xấu gì hắn cũng chọn mấy ngày đó.

Nội thị mang theo câu trả lời như vậy hồi cung bẩm báo Nguyên Vũ đế, Nguyên Vũ đế vừa giận vừa buồn cười, nói với Quý phi ngồi bên cạnh: "Nàng nhìn đi, người bao lớn rồi, còn đùa bỡn tì khí cùng trẫm, càng lớn càng sống như trẻ con."

Quý phi cười cười, làm bộ như vô tình hỏi: "Bệ hạ, Cửu Hoàng tử có thể giải giam cầm chưa? Từ lúc Cửu Hoàng tử phi sinh hài tử, còn chưa có mang hài tử tiến cung? Nghe nói tiểu hoàng tôn của bệ hạ lớn lên đặc biệt xinh đẹp, nô tì nóng lòng rất muốn nhìn bộ dạng của bé con."

Nguyên Vũ đế chấp ngân đũa trong tay, nói: "Đơn giản lắm thôi, nàng cho chỉ dụ, triệu nàng ta vào cung không phải được rồi?"

Nguyên Vũ đế nhìn Quý phi: "Nàng yêu thích Thường thị?"

Quý phi che miệng cười: "Bệ hạ không thích nàng, là vì nàng nói khiến bệ hạ không thể mở miệng?"

"Hừ." Nguyên Vũ đế từ chối cho ý kiến: "Trẫm nhìn nàng ta thì thấy không quy củ, Tiểu Cửu cùng nàng ta thành thân đến nay, cũng chỉ có mình nàng ta, quả thực là đố phụ!"

https://thuviensach.vn

Quý phi cười nói: "Vậy thì có quan hệ gì? Nàng ghen tị, nếu Cửu Hoàng tử dám muốn nạp thiếp, nàng còn có thể ngăn lại? Lại nói bây giờ Cửu Hoàng tử phi đã vì Cửu Hoàng tử sinh ra lân nhi, có khi Cửu Hoàng tử còn coi nàng như là công thần, không có công lao cũng có khổ lao... Bệ hạ cần gì phải so đo cùng nàng."

Nguyên Vũ đế không hé răng, trong lòng luôn không thoải mái.

Ông ta gắp mấy mấy đũa thức ăn, cũng không muốn ở lâu chỗ Quý phi: "Khi nào nàng hạ chỉ dụ để hai mẹ con nàng ta tiến cung, thì báo với trẫm một tiếng, để trẫm nhìn thử hài tử của Tiểu Cửu có bao nhiêu xinh đẹp lại có thể chọc hắn đánh tới cửa nhà người ta."

Quý phi cười xác nhận.

Chỉ là, không đợi Quý phi hạ chỉ dụ, biên quan Đại Ngụy lại gặp tai ương.

Yến Bắc quan cấp báo tám trăm dặm, Tiên Ti Vương dẫn kỵ binh Tiên Ti tới gần Yến Bắc quan.

Chiến sự Yến Bắc, hết sức căng thẳng.

Còn chưa đến ngày khai triều, tất cả triều thần đã tụ tập trên điện Hàm Nguyên.

Nguyên Vũ đế ngồi trên ngự tòa sắc mặt xanh mét.

Tin tức Yến Bắc quan phải qua một đoạn thời gian nhắn mới có thể để kinh thành biết, mà ở trong khoảng thời gian này, tình huống Yến Bắc quan có chuyển biến gì bọn họ cũng không biết.

Lúc trước Nguyên Vũ đế đã hạ mệnh lệnh liên tiếp, Binh bộ chính thức hiện lên ở trước mặt lục bộ.

https://thuviensach.vn

Thay đổi các loại vũ khí, quân nhu lương thảo, vốn liên tục chuẩn bị. Bây giờ chiến thời khẩn cấp, tình huống Yến Bắc quan không rõ, cái này cần thiết phải mau chóng vận chuyển tới Yến Bắc quan.

Trễ một ngày, có lẽ tình thế Yến Bắc quan muốn ác liệt hơn, thời gian không đợi người.

Nhưng mà, hiện tại chư vị đại thần lại đang tranh luận không ngừng nghỉ việc phái ai đi Yến Bắc quan.

Bởi vì đề cập đến biên giới, biên quan, lại đang gặp Yến Bắc quan có tướng lãnh hồi kinh thay quân, nói không chừng quân vụ Yến Bắc quan có điều buông lỏng.

Trận đánh này, Yến Bắc quan truyền đến cấp báo tám trăm dặm có thể thấy được, bây giờ tướng lãnh Yến Bắc quan, đối với cuộc chiến này không có mười phần nắm chắc.

Bởi vì ở trong cấp báo có hình dung, tướng lãnh Yến Bắc quan nhắc tới Tiên Ti Vương cơ hồ là "Nghiêng cử quốc lực".

Nói từ chỗ binh lực, phòng quân ở Yến Bắc quan chỉ sợ kém hơn quân đội Tiên Ti Vương suất lĩnh.

Như vậy, quan viên triều đình vận chuyển quân nhu lương thảo lần này, cũng nhận trọng trách khích lệ quân tâm.

Theo lệ thường, người như vậy cần chọn trong hoàng thất, nhất là Hoàng tử.

Nhưng ai cũng biết, vừa đi, nói không chừng không trở về được.

Ai biết, có phải người Tiên Ti lại thành công công chiếm Yến Bắc quan hay không?

https://thuviensach.vn

Thái tử thân là Thái tử, tự nhiên muốn an ổn tọa trấn hậu phương, cho nên mặc dù trên mặt hắn ta rất khẩn trương, vẫn như cũ sống chết mặc bây.

Kỳ Vương và Lễ Vương hận không thể che lấp cơ thể mình, để Nguyên Vũ đế đừng chú ý đến bọn họ.

Chúc Vương khó gặp được cũng xuất hiện tại hướng thượng, lại hơi cúi đầu, cả người khỏa đầy úc khí, tản ra hơi thở chớ đến gần.

Sầm Vương ngáp một cái, có chút nhàm chán nhìn đám triều thần tranh đến luận đi, đáy mắt tràn ngập khinh thường.

Còn Thụy Vương, mâu sắc nặng nề, cụp đầu xuống không biết suy nghĩ cái gì.

Mà miệng đám triều thần bất chợt bật ra xưng hô đám người Thái tử, Kỳ Vương và Thụy Vương.

Chuyện này cũng đang là nguyên nhân khiến Nguyên Vũ đế xanh cả mặt.

Quân tình khẩn cấp, đám con ông ta lại phảng phất giống như chuyện này không liên quan đến mình, còn đám thần tử của ông ta, lại còn có lòng thanh thản ở trong này tranh luận ai đi Yến Bắc quan tốt hơn!

Nguyên Vũ đế chỉ cảm thấy khí huyết dâng lên, phẫn nộ đứng lên quát: "Đừng ầm ĩ nữa!"

Nhất thời dưới bậc ngọc lặng ngắt như tờ, Nguyên Vũ đế đưa tay hạ chỉ: "Thái tử cùng năm Vương, các Hoàng tử bước ra khỏi hàng!"

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 233: Chọn Người

Editor: Bộ Yến Tử

Các nhi tử đã thành niên của Nguyên Vũ đế nhất thời đứng dậy.

Tuy diện mạo Nguyên Vũ đế có chút hiển lão, nhưng ông ta yêu tiểu mĩ nhân, trong hậu cung liền không có cung phi tư sắc bình bình, cho nên con ông ta lớn lên cũng không kém.

Bây giờ ông ta nhìn xuống, tất cả nhi tử đều bước ra khỏi hàng, có thể nhìn hết sức rõ ràng.

Một hàng tuấn nam, đủ để thể hiện huyết thống hoàng thất tốt đẹp.

Nhìn thấy các nhi tử đứng chỉnh tề, Nguyên Vũ đế ấn xuống tức giận, sau mấy hô hấp mới mở miệng nói: "Yến Bắc quan chiến sự không rõ, lương thảo vũ khí cần mau chóng vận chuyển, mặt khác, trẫm còn muốn phân năm vạn nhân mã, đi Yến Bắc quan viện quân. Quân nhu cùng quân đội, cần người đi thống lĩnh."

Nguyên Vũ đế đảo qua đám nhi tử dưới bậc ngọc, thanh âm nặng nề: "Thân là người hoàng gia, các ngươi cũng biết việc này, tư sự thể đại, chậm trễ không được. Lần này đến Yến Bắc quan ai chịu tự tiến cử?"

Vừa nói ra lời này, dưới bậc lại không người lên tiếng trả lời.

Nguyên Vũ đế cảm thấy thất vọng, tầm mắt không khỏi ngừng lại chiếu lên trên người đám nhi tử tham dự hướng sự khá nhiều.

https://thuviensach.vn

Sầm Vương luôn luôn quang côn, cũng biết gần đây mình chọc Nguyên Vũ đế không khoái, Nguyên Vũ đế cực kì không muốn gặp hắn ta, mắt nhìn các huynh đệ một đám giả trang chim cút, nhất thời "Phốc xuy" cười, lười biếng nói: "Phụ hoàng, nhi thần sẽ không đi, những chuyện như lĩnh quân lương thảo vũ khí, nhi thần không có bản sự đó, cũng không thưởng công, thân thể nhi thần cũng kinh không dậy nổi ép buộc, khó nói sẽ không ở trên nửa đường liền đi vòng vèo trở về. Còn nữa, nhi thần thật sự rất sợ chết, ai biết đến Yến Bắc quan còn có thể sống hay không."

Sầm Vương nói ra quá mức trắng trợn, trong đại điện càng lặng ngắt như tờ.

Sắc mặt Nguyên Vũ đế nhất thời trầm xuống.

"Biết mình không bản sự, ngươi còn rất đắc ý?" Nguyên Vũ đế hừ lạnh: "Trẫm nhìn ngươi cũng không có bản sự đó."

Nguyên Vũ đế biểu lộ bất mãn với Sầm Vương, đám triều thần cũng âm thầm nói Sầm Vương chẳng phân biệt được trường hợp, đã mất thánh tâm.

Sầm Vương híp mắt cười, không chút cảm giác có gì ảnh hưởng tới hắn ta, nói xong liền ngậm miệng, tiếp tục thưởng thức các huynh đệ dù sáng dù tối tính kế trong nội tâm.

Nguyên Vũ đế lại đợi một lát, vẫn không thấy có người bước ra khỏi hàng, hít sâu một hơi nói: "Không có người tự tiến cử sao?"

Ánh mắt Thái tử xoay vòng lưu chuyển, tầm mắt đánh vài vòng trên người Kỳ Vương, Lễ Vương cùng Thụy Vương.

Nếu như nói chuyện này chọn người nào thích hợp nhất, chớ qua ở năm vị Vương gia. Nhưng thân thể Chúc Vương không thích ứng bôn ba đường dài, Sầm Vương lại nói rõ hắn ta sẽ không đi, cho nên chỉ còn lại ba vị

https://thuviensach.vn

——ở dân gian có chút uy vọng, hoặc nhiều hoặc ít có chút năng lực có thể củng cố đại cục.

Vậy thì cuối cùng đẩy ai ra đây? Thái tử âm thầm nghĩ.

Cũng không chờ hắn ta tiên khảo lo rõ ràng, Nguyên Vũ đế lại lên tiếng.

"Đã không có người tự tiến cử, như vậy —— Thái tử, ngươi tới chọn người đi."

Thái tử nghe vậy nhất thời kinh ngạc, mạnh mẽ ngẩng đầu nhìn Nguyên Vũ đế, thần sắc kinh lăng nhìn một cái không sót gì.

Như thế lấy lòng Nguyên Vũ đế, Nguyên Vũ đế mỉm cười: "Thái tử tới chọn người đi Yến Bắc quan."

Trong nháy mắt, nhất thời tầm mắt Kỳ Vương cùng Lễ Vương đều nhìn về phía Thái tử.

Ngầm, Kỳ Vương và Lễ Vương đã bắt đầu liên minh, Thái tử cũng có biết một hai.

Nhưng đối với Thái tử mà nói, Lễ Vương uy hiếp ngã vào tiếp theo, uy vọng của Kỳ Vương ở trong văn thần càng làm cho hắn ta kiêng kị.

Thái tử nhất thời định tâm, đang muốn mở miệng nói chọn Kỳ Vương đi Yến Bắc quan, vừa mở miệng lập tức mạnh mẽ ngậm lại, kinh ngạc trong mắt xém chút nữa làm cho hắn ta cắn trúng đầu lưỡi —— khi hắn ta sắp mở miệng nói chọn Kỳ Vương thì Kỳ Vương dùng khẩu hình miệng nói hai chữ.

Vũ Văn.

Hai chữ này đối với Thái tử mà nói không khác gì tình thiên phích lịch.

https://thuviensach.vn

Hắn ta biết? Làm sao mà hắn ta lại biết? Hắn ta uy hiếp hắn!

Tâm Thái tử rối loạn như tơ, ánh mắt dao động bất định.

Nguyên Vũ đế ngồi phía trên thấy hắn ta chậm chạp không quyết định, không khỏi nhẹ ho một tiếng gọi hắn ta: "Thái tử."

Thái tử lập tức nhìn về phía Nguyên Vũ đế, thấy Nguyên Vũ đế nhíu mày, nhất thời hoảng hốt, gấp gáp chớp chớp mắt rồi đưa tay ra, vốn dĩ chỉ hướng Kỳ Vương, hơi hơi phiến diện, chỉ về phía Thụy Vương.

Hình như Thụy Vương có hay biết, chậm rãi ngẩng đầu, chống lại tầm mắt Thái tử, lại cúi mâu xuống.

"Hảo." Nguyên Vũ đế từ trên ngự tòa đứng lên, nói: "Thái tử đã chọn Thụy Vương làm tướng, vậy thì trẫm liền phong Thụy Vương làm chính tứ phẩm Trung võ Tướng quân, tức khắc đi Yến Bắc quan."

Lưu Đồng kinh ngạc ngẩng đầu, trơ mắt nhìn Thụy Vương tiến về phía trước một bước, trầm ổn liêu bào, quỳ xuống, nói năng có khí phách đáp: "Nhi thần tuân chỉ."

Đại cục đã định.

Lưu Đồng trừng to mắt, trong lúc nhất thời không thể làm ra động tác gì.

Tim hắn đập hỗn loạn, chỉ cảm thấy ý nghĩ nóng lên.

Ngũ ca muốn đi Yến Bắc quan?

Ngũ ca muốn đi đánh giặc?

Cứ quyết định như thế sao?

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng theo bản năng tiến lên một bước, phía sau có người kéo hắn lại, thanh âm hơi có chút suy yếu truyền đến.

"Cửu ca, không cần xúc động."

Lưu Đồng lui bước chân về, quay đầu nhìn người mới lên tiếng.

"Thập Nhị đệ..." Thanh âm hắn khàn khàn dị thường.

Thập Nhị Hoàng tử gật đầu, ho nhẹ nói: "Có lẽ Thụy Vương có tính toán khác."

"Ta biết, ta biết, nhưng mà..."

Lưu Đồng đương nhiên biết, nếu Thụy Vương không có đối sách ứng phó, sẽ không cứ như vậy không nói một câu liền tiếp thánh chỉ.

Nhưng mà, Ngũ ca muốn đi Yến Bắc quan! Là muốn đi Yến Bắc quan đánh nhau đó!

Lúc trước Ngũ ca còn đoán qua với hắn, Yến Bắc quan cũng tốt, người Tiên Ti cũng tốt, có lẽ ở giữa đều có nhân hòa từng lui tới giao dịch cùng Thái tử, Ngũ ca chưa bao giờ lưu đa nghi trên việc quân chính, nếu như đi bị người ta tính kế, hoặc là trực tiếp bởi vì chiến tranh mà có sơ xuất...

Bỗng dưng Lưu Đồng nhìn về phía Nguyên Vũ đế đang ở trên ngọc giai cùng Thụy Vương và các đại thần giao đãi các hạng mục công việc chuẩn bị hành quân.

Hận ý chợt lóe mà qua.

Hắn nặng nề cúi thấp đầu xuống.

Lâm triều thẳng đến lúc tới gần buổi trưa mới tan, Nguyên Vũ đế giữ các Hoàng tử lại trong cung dùng cơm trưa.

https://thuviensach.vn

Hết thảy chuẩn bị hôm nay sẽ sắp xếp ổn thỏa, sáng sớm ngày mai, Thụy Vương phải đi tới Yến Bắc quan.

Bởi vậy, bữa tiệc ngọ thiện này, coi như Nguyên Vũ đế thực tiễn Thụy Vương.

Tầm quan trọng của việc này không cần nói Thụy Vương cũng biết, sau khi đến biên quan hắn ta phải khích lệ Yến Bắc đóng quân, đuổi người Tiên Ti ra khỏi Yến Bắc quan.

Năm nay khí hậu thích hợp, chỗ Tiên Ti cũng không có gì không ổn, nghĩ đến lương thảo cung ứng bọn họ cùng Đại Ngụy tác chiến tất nhiên không thiếu.

Tiên Ti Vương tuổi trẻ khí thịnh, vừa đăng Vương vị, liền hạ quyết tâm muốn làm đại sự một phen.

Trận đánh này, nói không chừng sẽ là tràng chiến tranh kéo dài.

Lưu Đồng nghe Nguyên Vũ đế nhất nhất nhắc nhở Thụy Vương, mặt không biểu cảm.

Kết thúc ngọ thiện, Thụy Vương còn muốn bận rộn đi kiểm kê tất cả vật tư hành quân trên đường, vội vàng rời cung.

Lưu Đồng theo sát phía sau.

Thụy Vương vừa đi vừa căn dặn Lưu Đồng công việc sau khi hắn ta rời kinh.

"Đợi lát nữa ta để Lương Bằng liệt tờ đơn, trên đó đều là một ít quan viên tân tấn đệ cần chiếu cố một chút, những người này cần phải bảo trì liên lạc tốt với bọn hắn."

https://thuviensach.vn

"Nếu bằng hữu của ta ở dân gian có khó khăn, tới Vương phủ tìm hỗ trợ, ta sẽ cho Ngũ tẩu đệ thác tín, đệ nhớ nếu có thể giúp chỗ nào thì cứ tận lực giúp đỡ."

"Thời gian ta không ở kinh thành, đệ không cần xong đột với đám người Thái tử, việc giao cho đệ đệ cứ làm, còn những chuyện còn lại, chú ý có thể, không cần nhúng tay, miễn cho chiêu mắt bọn họ."

"Còn có bản thân đệ, phải tránh không thể xúc động."

Thụy Vương nói đến đó, ngừng bước chân, nhìn Lưu Đồng hít sâu một hơi nói: "Ta không ở kinh thành, đệ phải học cách giấu tài, điệu thấp làm người, hết thảy chờ sau khi ta hồi kinh lại nói."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 234: Kỳ Ngộ

Editor: Bộ Yến Tử

Lưu Đồng lẳng lặng nhìn Thụy Vương, trong lòng lan tràn sợ hãi vô hạn.

Lời Ngũ ca nói, phảng phất như căn dặn chuyện bị vạn nhất.

"Ngũ ca..." Hắn liếm liếm làm khô môi, ánh mắt gấp trát.

Làm huynh đệ hơn hai mươi năm với Lưu Đồng, hắn suy nghĩ cái gì, Thụy Vương vừa thấy liền biết.

Hắn ta cười cười, vỗ nhẹ nhẹ lên vai Lưu Đồng, nói: "Yên tâm, ta rất tiếc mệnh, sẽ không để chính mình có việc. Ta không sợ đao thật thực thương, ngược lại là đệ, ngầm nhìn không thấy tính kế nhiều lắm, đệ cần phải cẩn thận."

Thụy Vương tiếp tục đi về phía trước, Lưu Đồng đuổi theo đến cửa cung, Lưu Đồng còn muốn đi cùng, Thụy Vương ngăn cản hắn nói: "Quân vụ đại sự, phụ hoàng không có cho đệ đi theo, đệ không cần tiếp xúc cho thỏa đáng. Trở về đi."

"Ngũ ca..."

"Đúng rồi." Thụy Vương xoay người nhìn Lưu Đồng: "Sau khi ta đi, bình thường nếu như đệ không có việc gì làm thì dẫn Cửu đệ muội tới phủ Thụy Vương chơi, vừa tới, để Cửu đệ muội trò chuyện với Ngũ tẩu đệ, miễn cho nàng suy nghĩ miên man; thứ hai, cũng tốt làm cho huynh đệ

https://thuviensach.vn

Thiên nhi bọn họ cùng phụ bối thúc bá lui tới trao đổi nhiều một chút, nhất là Thiên nhi, đúng là tuổi ký sự bắt đầu lơ mơ tri huyện, ở trong tay phụ nhân giáo dưỡng có thể sẽ bị dưỡng nhát gan an phận, đệ nói chuyện nhiều cùng hắn, dẫn hắn xuất môn nhiều, cũng tốt làm cho hắn nhiều thêm chút kiến thức, sau này làm việc cũng có thể đại khí hơn."

Lưu Đồng tự nhiên vuốt cằm, Thụy Vương ngẫm lại cũng không còn việc gì để căn dặn, để sát vào tai hắn nhỏ giọng nói một câu bảo hắn tối nay tới phủ Thụy Vương, liền cho hắn trở về, tự mình lập tức đi về hướng Quân mã sở.

Lưu Đồng không có đi, nhìn theo bóng lưng Thụy Vương vội vàng rời đi.

Không biết hắn đứng bao lâu, bỗng nhiên phía sau phát ra một tiếng cười khẽ.

Lưu Đồng quay đầu, nhìn thấy Sầm Vương tựa tiếu phi tiếu lé mắt nhìn hắn.

"Cửu đệ, làm gì vậy?" Sầm Vương cười hì hì mở quạt xếp, quạt mấy cái có lẽ cảm thấy có chút lãnh, lại thu hồi quạt gõ gõ sau lưng: "Ta coi ngươi ở chỗ này đứng trân trân hồi lâu, không phải không có tán gẫu?"

Lưu Đồng thanh âm bình bình nói: "Sầm Vương ở chỗ này nhìn ta đứng ngốc cũng không biết nhàm chán, ta đứng trân trân, có thể có nhiều nhàm chán? Ít nhất so không qua Sầm Vương."

Lưu Đồng nói xong, vòng qua Sầm Vương muốn đi, Sầm Vương vội đuổi theo, cợt nhả nói: "Cửu đệ chớ đi! Ngày hôm nay cao hứng như vậy..."

Lưu Đồng mạnh mẽ dừng chân, trong ánh mắt nhìn về phía Sầm Vương ngầm có ý hung ác: "Sầm Vương cảm thấy, hôm nay là ngày cao hứng?"

https://thuviensach.vn

"Cũng không phải sao?" Sầm Vương cười ha hả: "Cơ hội tốt kiến công lập nghiệp, Thái tử chắp tay dâng cho Thụy Vương. Ngươi nói, đây có phải là một ngày cao hứng hay không?"

Ánh mắt Lưu Đồng tối nghĩa ám minh, không hé răng.

Sầm Vương chậc chậc hai tiếng: "Cửu đệ chính là quan tâm sẽ bị loạn, theo ý của huynh, đi Yến Bắc quan là một hiểm sự, nhưng đối với Thụy Vương mà nói, đây chính là cơ hội tốt, bằng không vì sao Thụy Vương không có một câu ý kiến, Thái tử chọn hắn, hắn liền lĩnh chỉ? Lúc trước tra ra vụ án giết người ở kỹ lâu, tốt xấu gì hắn còn nói hai câu."

Lưu Đồng như cũ không hé răng, đi thật nhanh.

Sầm Vương làm người luôn luôn khiến hắn nhìn không thấu, nói hắn ta chính, hắn ta luôn làm một số việc khiến người ta không hiểu, chỉ cảm thấy phiền phức —— tỷ như hắn ta dạy dỗ tỳ nữ của mình cho tốt rồi đưa cho huynh đệ mình.

Còn nói hắn ta tà, cụ thể lại không thể nói rõ cuối cùng hắn ta tà chỗ nào, tựa hồ hắn ta không làm gì chuyện xấu —— trừ bỏ thường thường thêm ngột ngạt cho tất cả huynh đệ và Thái tử.

Lúc trước Thụy Vương và Lưu Đồng nhìn, còn cảm thấy Sầm Vương cũng có dã tâm đoạt quyền. Sau đó lại phát hiện, thời điểm hắn ta âm tình bất định nhiều đi, thật sự là quái nhân.

Lưu Đồng hạ quyết tâm không tiếp lời Sầm Vương nói, dường như Sầm Vương cũng không chờ mong Lưu Đồng đối thoại cùng hắn ta, tự cố tự đuổi kịp bước chân Lưu Đồng, nói rất vui vẻ.

"Vừa đi Yến Bắc, liền dẫn theo năm vạn binh mã. Cái gọi là Tướng ở bên ngoài, quân lệnh có điều không chịu, Thụy Vương đến Yến Bắc quan, nếu muốn chiêu quân mua ngựa, triều đình cũng là ngoài tầm tay với. Đám

https://thuviensach.vn

thần tử đều đang nói, đánh trận này cùng người Tiên Ti, phỏng chừng muốn đánh lâu dài... Chậc chậc, cứ như vậy, Thụy Vương ở biên quan kinh doanh vài năm, chờ khải hoàn hồi triều, thế lực kia cũng không phải đồng nhất với hiện tại."

Sầm Vương cười tủm tỉm nhìn Lưu Đồng: "Cửu đệ, ngươi nói đi?"

Mặt mày Lưu Đồng buông xuống, tự cố tự đi.

"Cửu đệ không hé răng, ta cũng biết, sợ họa là từ miệng mà ra." Sầm Vương một bộ biểu cảm "Ta biết", vỗ vỗ ngực: "Cửu đệ yên tâm, những lời này, ta không nói với người thứ hai."

Sầm Vương cười tủm tỉm mặt đầy cao hứng, Lưu Đồng nhìn hắn ta như vậy rất không thoải mái, trầm mặc tìm được địa phương Hoa Trạch dẫn ngựa đứng chờ, kéo dây cương lên ngựa, chấp tay với Sầm Vương giá mã mà đi.

Sầm Vương cầm quạt xếp đánh vào lòng bàn tay, híp mắt nhìn bầu trời cao xa sáng sủa xa xa, duỗi thắt lưng lười.

"Đúng thôi, văn đi không thông, muốn đi đường võ. Thái bình thịnh thế sợ cái gì? Sợ chỉ là không yên ổn, ha ha..."

Lưu Đồng trở về phủ, Thường Nhuận Chi chào đón, ánh mắt vô cùng lo lắng.

Tin tức Yến Bắc quan khai chiến còn phong tỏa với dân chúng, nhưng đều có tin tức linh thông, theo con đường bên cạnh biết được một hai. Thường Nhuận Chi cũng là một trong số đó.

Lâm triều nói chuyện lâu như vậy, đủ để có thể thấy được chuyện này khó giải quyết bao nhiêu.

https://thuviensach.vn

Vội vàng nâng bước chân đón Lưu Đồng, Thường Nhuận Chi để nha hoàn đi bưng trà cho hắn giải khát, hỏi: "Lâm triều không có việc gì đi? Ở trong cung ăn no chưa?"

Lưu Đồng sải vài bước tới phòng, trước rót một ngụm nước trà, hít sâu nói: "Để phòng bếp bưng lên chén cháo."

Thường Nhuận Chi vội phân phó, đi theo Lưu Đồng ngồi xuống, nhìn chằm chằm Lưu Đồng.

Lưu Đồng cười khổ: "Phụ hoàng để Thái tử chọn Tướng đi Yến Bắc quan, Thái tử chọn Ngũ ca."

"Thụy Vương?!"

Thường Nhuận Chi kinh ngạc: "Thụy Vương chưa bao giờ hành quân đánh nhau, làm sao..."

"Không cần Ngũ ca hành quân đánh nhau." Lưu Đồng nói: "Hiện tại Yến Bắc quan cần một tâm phúc có thể trấn thủ hậu phương, chọn người này cần đại biểu triều đình, cần phải có uy vọng nhất định, có huyết mạch hoàng thất."

Lưu Đồng thở dài: "Phụ hoàng phong Ngũ ca làm Trung võ Tướng quân, nhưng nói trắng ra Ngũ ca chính là giám quân, phụ trách chiến sự hậu phương vận tác Yến Bắc quan, chuyện đánh nhau không phải do Ngũ ca xen vào."

"Vậy thì Thụy Vương đi Yến Bắc quan..."

Chuyến này đi không phải tay không sao?

Lưu Đồng không nói, vuốt ve chén trà, hồi lâu mới nói: "Ngũ ca trầm được khí, có thể huynh ấy có tính toán khác. Có lẽ, chiến sự Yến Bắc quan

https://thuviensach.vn

với huynh ấy mà nói, là một cái kỳ ngộ hiếm có cũng không chừng."

Lời này càng nói đến phía sau, thanh âm Lưu Đồng càng thấp.

Nhưng Thường Nhuận Chi lại nghe được hoàn toàn.

Nàng thừa nhận lời Lưu Đồng nói là có khả năng, nhưng có bao nhiêu khó, nói vậy Lưu Đồng cũng biết rất tinh tường.

Muốn sống yên nơi chiến hỏa bay tán loạn, đầu tiên muốn cam đoan người thân của mình an toàn. Quang điểm này, đã đủ làm cho người ta lo lắng đề phòng, càng đừng nói muốn ở loại hoàn cảnh này cả ngày đem đầu đừng ở lưng quần mang theo, nghĩ biện pháp thu nạp nhân tâm, thành lập củng cố quyền thế...

Mà hết thảy này, không cần thiết Thụy Vương chính mình mưu hoa, chính mình mở.

Lúc này đây, bên người Thụy Vương không có bạn để đem tánh mạng giao thác, đối với Thụy Vương mà nói, nếu như hắn ta lâm vào hiểm cảnh, tắc tứ cố vô thân.

Tới Yến Bắc quan với hắn ta mà nói, là kỳ ngộ nguy hiểm rộng lớn.

Chào các độc giả thân yêu của ta, haiz dạo gần đây hố của ta sụt giảm lượt xem. Thật buồn vì điều đó. Các nàng ơi ta cần động lực làm tiếp đây! CHo ta chút động lực đi nào?

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 235: Nhược Điểm

Editor: Bộ Yến Tử

Thường Nhuận Chi tinh tế suy nghĩ, có chút hiểu rõ ý tưởng của Thụy Vương.

Thụy Vương đã nhìn thẳng vào dã tâm của hắn ta với ngôi vị hoàng đế, nhưng với đủ loại nhân tố khách quan, hắn ta đang ở giai đoạn bị Nguyên Vũ đế cố ý vắng vẻ, dưới tình huống đó, hắn ta không có cách nào thành lập thế lực chống đỡ lại Thái tử.

Nếu như khi lâm triều Thái tử không có điểm danh hắn ta, có lẽ hắn ta còn có thể tiếp tục giấu tài, điệu thấp ngủ đông đợi thời cơ.

Nhưng Thái tử điểm hắn ta, tự hắn ta biết không có cách nào tránh thoát, cho nên vui vẻ nhận, tính toán được ăn cả ngã về không.

Nếu hắn ta có thể kinh doanh được hảo, với hắn ta mà nói, đây là đại kỳ ngộ trợ hắn ta tăng trưởng quyền thế.

Còn nếu như bởi vì vậy mà hắn ta chết ở Yến Bắc, hắn ta cũng không có gì để thua.

Phủ Thụy Vương đã có hậu tự, niệm ở chỗ hắn ta không sai, mặc dù hắn ta chết, Vương phi và các con của hắn ta cũng có thể bình an cả đời.

Đây là thời kì thung lũng nhân sinh của Thụy Vương, thay đổi một lần vận mệnh hắn ta lựa chọn.

https://thuviensach.vn

Mà lựa chọn này, không phải hắn ta định, là Thái tử định ra.

Thái tử nghĩ sai thì hỏng hết, đẩy Thụy Vương theo đường võ.

Thụy Vương bị bắt nhận, cũng thực hiện sảng khoái sơ theo như lời hắn nói với Lưu Đồng.

"Tiên phát chế nhân không nhất định có thể thắng, hậu phát chế nhân, nói không chừng càng có thể nhất kích tức trung."

Lúc này đây là hậu phát chế nhân, kết quả như thế nào, trực tiếp quan hệ đến hắn ta, còn có Lưu Đồng ngầm duy trì, người trợ giúp hắn ta tương lai.

Lưu Đồng thành thật đợi ở trong phủ Cửu Hoàng tử, chờ Lương Bằng đến đưa danh sách.

Đêm khuya, hắn lặng lẽ vào phủ Thụy Vương, cùng Thụy Vương cầm đuốc soi đêm nói chuyện cả một đêm.

Sáng sớm ngày hôm sau, Thụy Vương điểm tề một vạn binh mã cùng gánh nặng lương thảo, binh khí, đại quân xuất phát đi Yến Bắc quan.

Nguyên Vũ đế chỉ cho hắn ta năm vạn binh mã, còn lại bốn vạn, ven đường khi đi ngang qua quân doanh các châu sẽ tiến hành bổ sung trên đường hành quân.

Ngày Thụy Vương đi, vào đông nắng ấm, gió lạnh ào ào.

Thụy Vương mặc phục sức phẩm giai Trung võ Tướng quân, thân phi áo giáp, mũ giáp che khuất đại bộ phận mặt, Lưu Đồng chỉ nhìn chăm chú đến đôi mắt hắn ta.

Bắt đầu từ ngày hôm nay, Ngũ ca liên tục chiếu cố hắn phải rời khỏi đây.

https://thuviensach.vn

Bên cạnh hắn không có người che chở hắn, cũng không có người thiện ý trách cứ hắn.

Con đường kế tiếp, đều phải dựa vào hắn đi một mình.

Hơn nữa hắn còn không có thể cứ thế bước chậm mục đích, sân vắng lững thững đi, hắn phải đi thật cẩn thận, muốn đâm vững chắc từng bước dấu chân...

Chỉ có hắn đi được hảo, chờ Ngũ ca từ Yến Bắc quan trở về, có thể lộ trình hắn đi ra sẽ khoách rộng con đường của bọn họ.

Dân chúng xem náo nhiệt, chờ đại quân đi qua không còn bóng dáng, mới chịu tản ra.

Thường Nhuận Chi nắm tay Lưu Đồng, nói: "Trời lạnh rồi, trở về đi? Thời tiết như thế này Dương Dương muốn tìm chàng."

Lưu Đồng đạm cười gật đầu đáp ứng, khi xoay người trở về phát hiện bên cạnh xe ngựa nhà mình, ở phía sau có hai chiếc xe ngựa, phía trên phân biệt treo bài tử Kỳ, Chúc.

Kỳ Vương cùng Kỳ Vương phi đi tới, Kỳ Vương phi lược lạc hậu nửa thân vị Kỳ Vương. Song phương thấy lễ, đại khái cảm thấy Thụy Vương sẽ đi hướng Yến Bắc quan, hắn ta cũng có nhân tố, cho nên Kỳ Vương có chút chột dạ, hàn huyên vài câu liền cáo từ.

Động tác góc chi thường ngày của hắn ta lược có chút vội vàng xao động, Kỳ Vương phi nhíu mày nhắc nhở hắn ta, muốn hắn ta chú ý dáng vẻ, chớ làm việc vội vàng.

Thường Nhuận Chi lại lần nữa hiểu biết Kỳ Vương phi "Quy củ", thật là có nề nếp, không tha người đi sai bước nhầm.

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng đỡ Thường Nhuận Chi lên xe ngựa, Chúc Vương và Chúc Vương phi cũng làm bạn mà đến.

Phía sau Chúc Vương phi còn đi theo một người —— vị kia chính là người có ánh sáng dã tâm quá lớn nhưng không có đầu óc, Mạc nữ quan.

A, bây giờ cô ta là thị thiếp của Chúc Vương, Mạc thị.

Chúc Vương phi luôn luôn biểu hiện thân thiện với Thường Nhuận Chi, tuy rằng không thân cận, nhưng thỉnh thoảng gặp mặt vẫn chiếu cố nhiều hơn với nàng.

Chúc Vương phi nhẹ nhàng gật đầu với phu thê Lưu Đồng, Chúc Vương nhìn nàng một cái, lại nhìn về phía Lưu Đồng, thanh âm thô cát nói: "Cửu đệ còn không đi?"

"Chúc Vương đi trước, mời." Cảm xúc của Lưu Đồng với Chúc Vương không phải rất tốt, khô khan nói.

Chúc Vương buồn bực hừ lạnh, xoay người lại trước yếu phù Chúc Vương phi lên xe ngựa.

Chúc Vương phi bất động, tầm mắt lại nhìn về phía Mạc thị.

Nhất thời Mạc thị lộ vẻ mặt ủy khuất, lắp bắp chuyển hướng Chúc Vương: "Vương gia..."

"Còn thất thần làm gì?" Chúc Vương cảm thấy phiền chán: "Còn không nằm sấp xuống cho Vương phi lên xe?"

Mặt Mạc thị lộ vẻ khuất nhục, chậm rãi quỳ sấp xuống, để Chúc Vương phi đạp lên lưng cô ta lên xe ngựa.

Thường Nhuận Chi nhìn thấy trợn mắt há hốc mồm.

https://thuviensach.vn

Chúc Vương phi làm người quạnh quẽ, trong đồn đãi chỉ nói nàng ta cao ngạo, chưa bao giờ truyền ra chuyện nàng ta ngược đãi hạ nhân.

Nhưng hôm nay chứng kiến...

Thường Nhuận Chi còn đang ngây người, Chúc Vương đã theo sát sau Chúc Vương phi lên xe ngựa, xe □ lộc chuyển động, dần dần nhanh chóng cách rời nơi này.

Trên mặt Mạc thị tràn đầy ủy khuất, trước khi bước lên chiếc xe đẩy đơn sơ oán hận nhìn Thường Nhuận Chi một mắt.

Thường Nhuận Chi chau chau mày, xuy cười một tiếng.

"Đi thôi."

Lưu Đồng ý bảo Thường Nhuận Chi vào toa xe, chính mình nhảy lên xe ngựa, tiếp đón phu xe ngự mã.

Bên trong xe, Thường Nhuận Chi nghĩ tới nghĩ lui vẫn cảm thấy bất khả tư nghị, liền hỏi: "Để người ta quỳ xuống, lấy lưng làm đắng, trợ người lên ngựa... Là điều bình thường sao?"

Lưu Đồng nhìn Thường Nhuận Chi, đợi phản ứng lại, cười hỏi: "Nàng nói tới Chúc Vương phi?"

Thường Nhuận Chi gật đầu.

Lưu Đồng nói: "Tiền triều là như thế, bất quá từ lúc Đại Ngụy thành lập đã bãi bỏ."

"Vậy thì Chúc Vương phi là..."

"Có thể thị nữ kia đắc tội nàng ta?" Lưu Đồng nói: "Nàng không thấy cô ta ở trước mặt Chúc Vương phi, còn công nhiên dùng sự đáng thương gọi

https://thuviensach.vn

Chúc Vương, ý đồ tranh thủ đồng tình từ Chúc Vương sao? Vừa thấy liền biết là người không đầu óc."

Thường Nhuận Chi há miệng thở dốc, nửa ngày sau buồn cười lắc lắc đầu.

"Cười cái gì?" Lưu Đồng không hiểu.

Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng nhéo nhéo mũi hắn: "Cười chàng thật đáng yêu."

Lưu Đồng buồn bực.

Thường Nhuận Chi nhẹ giọng nói: "Chàng không nhận ra đó là ai à? Đó là Mạc nữ quan ở phủ chúng ta trực lúc trước đấy."

Lưu Đồng kinh ngạc há mồm, nửa ngày sau bật cười lắc đầu.

Hóa ra, thị nữ đó là Mạc thị.

Diện mạo có mấy phần tương tự cùng thê tử nguyên phối của hắn, Mạc thị.

Vậy thì sao, hắn đã không để ý tướng mạo? Cho dù nhìn thấy bộ dáng cô ta, trong lòng cũng đã không có chút gợn sóng gì, thậm chí... Hắn còn dễ dàng xem nhẹ.

Lưu Đồng nghiêng đầu nhìn Thường Nhuận Chi, duỗi tay ôm nàng, ôn nhu nói: "Đã đuổi ra khỏi phủ, sao lại chú ý cô ta."

Thường Nhuận Chi nói: "Thiếp cũng không có đặc biệt chú ý cô ta, chính là cảm thấy rất kinh ngạc."

Sau khi công bố việc nàng mang thai ra ngoài, Chúc Vương phi đến phủ Cửu Hoàng tử thăm nàng, có nói tới chuyện Mạc thị vào phủ Chúc Vương,

https://thuviensach.vn

biểu hiện rất tự nhiên, khi hình dung Mạc dùng xong bốn chữ "Tiểu sửu nhảy nhót".

Bây giờ xem ra, Chúc Vương phi thật sự không đem Mạc thị để vào mắt.

Ngay cả Chúc Vương, đối với Mạc thị cũng không giống như quan tâm —— ít nhất so với Chúc Vương phi mà nói, kém nhiều lắm.

Thường Nhuận Chi cảm thấy, Chúc Vương lại có không phải, tâm tư đối với Chúc Vương phi thật sự rõ ràng, đây cũng coi như chỗ nên của hắn ta.

Nghĩ, Thường Nhuận Chi không khỏi cảm thán trong lòng.

Con người đều có nhược điểm, có chút hiển lộ trước người khác, có chút lại không muốn người biết. Nhược điểm của Chúc Vương có thể không phải một cái, nhưng tất nhiên Chúc Vương phi là một trong số đó.

Không biết, nhược điểm của đám người Thái tử, lại là cái gì đây?

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 236: Chiến Sự

Editor: Bộ Yến Tử

Từ sau khi Thụy Vương đi, Lưu Đồng càng thêm ổn trọng hơn lúc trước.

Hoặc là nói, hắn từng bước một học Thụy Vương, dần dần chuyển biến theo bộ dáng Thụy Vương.

Hắn học Thụy Vương chuyện trò vui vẻ cùng nhân sĩ dân gian, học Thụy Vương ở trên triều đình căn bản sẽ không chạm đến lợi ích của Thái tử, học Thụy Vương bình tĩnh cẩn thận xử lý từng chuyện được giao thác đến trên tay hắn.

Hắn quảng giao bằng hữu dân gian, ngầm cùng triều thần cùng chung chí hướng lui tới thường xuyên.

Hắn càng trở nên vội, thời gian làm bạn với nàng, cơ hồ chỉ có thể bài trừ đến.

Từ trước phủ Cửu Hoàng tử bừa bãi vô danh, dần dần trở nên đông như trẩy hội.

Thân là Hoàng tử phi tự nhiên Thường Nhuận Chi cũng bận rộn lên, luôn luôn phải chiêu đãi nữ quyến các phủ.

Thời tiết cuối mùa xuân, viện binh đến Yến Bắc quan.

Tiên Ti Vương sở dẫn quân đội thấy tình trạng như vậy lại vẫn không lùi binh, sư tử ngoạm muốn Đại Ngụy cắt đất đền tiền.

https://thuviensach.vn

Tin tức truyền đến, trong kinh thành Đại Ngụy nghị luận ào ào.

Thái tử chủ trương nghị hòa, Kỳ Vương và Lễ Vương không nhắc tới thái, khéo đưa đẩy tỏ vẻ theo ý phụ hoàng.

Nguyên Vũ đế nắm chủ ý bất định, lấy việc này cúi tuân các vị thần công, người chủ chiến, chủ hòa phân biệt rõ ràng.

Thái tử nói, Tiên Ti đã có tính toán lui binh, vậy cần một con đường khác khiến phái nghị hòa đại biểu, đi Yến Bắc quan thương nghị việc ngưng chiến cùng người Tiên Ti.

Nguyên Vũ đế không có lập tức đáp ứng, trong tư tâm nghĩ đến cũng thấy bất mãn người Tiên Ti tùy tâm sở dục khai chiến, mệt mỏi quân đội Đại Ngụy bôn ba qua lại.

Viện quân đã tới, trước hết không ngại giết khí diễm người Tiên Ti.

Nguyên Vũ đế tạm thời áp chế việc này, muốn chờ xem tình hình chiến sự tiếp theo ở Yến Bắc quan truyền đến, mới định đoạt.

Ngay sau đó truyền đến, đều là tin tức hai phương giằng co. Đại quân Đại Ngụy tiếp cận, trú đóng ở Yến Bắc quan. Người Tiên Ti vẫn như cũ đóng tại quan ngoại Yến Bắc, như hổ rình mồi lãnh thổ quan nội Yến Bắc quan Đại Ngụy.

Nguyên Vũ đế như cũ không ra quyết định.

Thời điểm khí hậu tiệm nóng, Yến Bắc quan truyền đến tin tức Trung võ Tướng quân bị tập kích bị thương nặng, còn đang trị liệu, còn đại quân Yến Bắc bởi vậy quyết định ra Yến Bắc quan, nghênh chiến người Tiên Ti.

Đêm đó nhận được tin tức, Lưu Đồng một đêm không ngủ.

Thường Nhuận Chi cùng hắn đứng ở cạnh cửa.

https://thuviensach.vn

"Hồi nhỏ, ta rất quật cường, bị ủy khuất cũng không chịu nói cùng người ta, không biết đó là cái ý tưởng gì, cảm thấy đây là chuyện mất mặt, không nên nói cho người khác."

Lưu Đồng nhìn đèn lồng treo dưới mái hiên, trong ánh sáng đèn lồng lóng lánh, hắn cười nhẹ: "Rồi sau đó có một lần, trong cung vừa phát phân lệ, một cung nhân lừa gạt lấy đi ngân lượng ta vừa cầm trong tay, đúng lúc bị Ngũ ca thấy được."

Thường Nhuận Chi ôn nhu nói: "Rồi sau đó thì sao?"

"Rồi sau đó Ngũ ca chặn người đó lại, hỏi ta có phải cung nhân kia lừa lấy bạc của ta hay không." Lưu Đồng cười cười: "Lúc ấy ta không muốn mất mặt, ngạnh cổ nói, bạc không phải hắn ta lừa đi, là ta cho hắn ta, bởi vì ta cảm thấy tiền tài là vật ngoài thân."

Thường Nhuận Chi ngoài ý muốn nâng cằm.

"Lúc ấy rất ngu xuẩn phải không?" Lưu Đồng cười khẽ, thấp giọng nói: "Nhưng Ngũ ca là ai chứ... Cảm xúc trên mặt ta che giấu không được, rõ ràng viết ta nói dối, sao Ngũ ca có thể không biết... Huynh ấy cho người áp cung nhân kia đi, lấy bạc trả lại cho ta, chỉ nói một câu."

Lưu Đồng bình tĩnh nói: "Huynh ấy nói, Tiểu Cửu, người khác chiếm thứ gì của đệ, chẳng sợ đệ cầm không trở lại, đệ cũng không thể chắp tay tặng cho người ta, khiến người ta xem nhẹ."

Hắn dừng một chút: "Ngũ ca sẽ không đem tiền đồ, chắp tay nhường cho người ta."

Thường Nhuận Chi nhè nhẹ vỗ về lưng hắn, nói: "Ừm, Thụy Vương phúc thiên mệnh đại, không có việc gì đâu."

Lưu Đồng cười kéo tay nàng qua.

https://thuviensach.vn

"Ta biết, Ngũ ca sẽ không dễ dàng đánh mất tánh mạng như vậy, nếu như huynh ấy dễ dàng tang mệnh như vậy, thì đó không phải Ngũ ca mà ta biết..."

Lưu Đồng thở dài: "Ta chỉ là suy nghĩ, ngày mai, có lẽ trên triều lại có một trận đánh ác liệt. Lúc này, Ngũ ca không có ở đây, chỉ có mình ta chiến đấu hăng hái, ta... Không thể thua."

Chuyện triều đình Thường Nhuận Chi rất ít hỏi đến, nhưng nàng tin tưởng Lưu Đồng có thể xử lý tốt.

Bởi vì Lưu Đồng biết, Thụy Vương ở Yến Bắc quan xa xôi, còn chờ hắn lưu ở kinh thành vì huynh ấy trở về phô bình đường tương lai.

Sao hắn ta có thể ngã vào cuộc chiến quan trọng nhất chứ?

Ngày hôm sau, Lưu Đồng mang một đôi mắt phù thũng lên hướng.

Do Thụy Vương ở Yến Bắc quan bị tập kích, làm cho đại quân Yến Bắc kết thục cục diện giằng co cùng Tiên Ti, ngang nhiên khai chiến, trên triều đình tranh cãi không nghỉ.

Một phái nói Tiên Ti khinh người quá đáng, không nhìn quốc uy Đại Ngụy, đã khai chiến vậy thì đánh cho người Tiên Ti lại không dám phạm vào.

Một phái hoà giải khí phát tài, Đại Ngụy mênh mông đại quốc, lãnh thổ bị Tiên Ti xâm chiếm như vậy, không khỏi ái ngại lấy đại lấn tiểu.

Thậm chí còn có người nói, Thụy Vương bị tập kích bị thương nặng chỉ là lời nói phiến diện, sự thật như thế nào còn phải đợi xác minh.

Nói qua nói lại, đề tài liền có chút sai lệch, các đại thần bắt đầu thảo luận sau khi Thụy Vương tới Yến Bắc quan, là giám quân quân đội Yến Bắc

https://thuviensach.vn

như thế nào.

Thái tử trước nay đa nghi, nhất thời nhíu mày, trong lòng khó tránh khỏi nói thầm.

Thụy Vương thật sự bị thương nặng sao? Ở giữa có phải có âm mưu gì hay không?

Nguyên Vũ đế bị đám thần tử dưới bậc nói ầm ĩ làm cho đau đầu.

Ông ta tức giận quát, điểm vài vị lão thần hỏi.

Lão thần đều là những người thành tinh, ở vào thời khắc mẫm cảm tự nhiên sẽ không minh bạch rõ ràng cho ra cách nói của bản thân, chỉ nguyên lành miệng, khéo đưa đẩy cùng bùn nhão.

Văn thần ba phải, võ tướng rõ ràng hơn rất nhiều: "Quản người Tiên Ti tính toán cái gì, quản Thụy Vương có thật sự bị thương nặng hay không, dù sao Tiên Ti xâm chiếm Đại Ngụy ta là sự thật, bọn họ đã đánh tới, là cho rằng Đại Ngụy dễ khi dễ, cứ đánh trở về! Chờ đánh tới lúc người Tiên Ti chịu phục, không phải chiến sự sẽ ngừng sao! Văn thần các ngươi, chỉ biết kỷ oai, nói nửa ngày cũng nói không nên lời nào chuẩn đếm."

Lên tiếng là Kim lão Tướng quân, một vị chỉ lưu lại vị trí Tướng quân lão thần.

Ông ấy giọng lớn, giơ cổ họng hô lên, nhất thời toàn bộ đại điện yển kỳ tức cổ, đều nhìn ông ấy.

Kim lão Tướng quân chắp tay với Nguyên Vũ đế trên ngự tòa: "Bệ hạ, Đại Ngụy chúng ta nhường lại nhường, tâm khoan dung như biển. Nhưng còn người Tiên Ti thì sao? Cứ để chúng khi dễ Đại Ngụy. Nếu như chúng ta lại lui, để ngoại bang hữu quốc biết được, còn nói Đại Ngụy chúng ta yếu

https://thuviensach.vn

đuối! Theo ý kiến lão thần, quân Yến Bắc đã khai chiến với người Tiên Ti, vậy chờ kết quả chiến sự đi, không cần thiết lại nghĩ cái khác."

"Kim lão Tướng quân." Thái tử nhịn không được, đứng ra nói: "Lo lắng của chư vị đại nhân, không phải không có đạo lý. Nếu khai chiến, bổn không sẽ phát sinh, chính là Thụy Vương chế tạo nguyên do khai chiến, thì..."

Kim lão Tướng quân trừng mắt hổ: "Là người Tiên Ti bọn chúng lấn Đại Ngụy ta trước, mặc dù Thụy Vương bị tập kích bị thương nặng chính là hư cấu, coi đây là cơ hội dụng binh với Tiên Ti, thì tính sao? Cái này gọi là binh bất yếm trá! Nếu thật sự là như thế, chờ cuộc chiến kết thúc, bệ hạ còn phải khen Thụy Vương, làm việc quả quyết, dụng binh có đạo."

Thái tử bị lời lẽ của Kim lão Tướng quân chèn ép đến mức sắc mặt trắng bệch, hắn ta rũ mắt xuống, hô hấp ồ ồ, trong ánh mắt nhìn về phía Kim lão Tướng quân ngầm có ý hung ác nham hiểm.

Lưu Đồng hơi cúi đầu, khóe miệng châm biếm không thể nhận ra.

Tôn tử của Kim lão Tướng quân là Kim Lãng, bây giờ đang theo Thụy Vương đến Yến Bắc quan đánh nhau. Thái bình thịnh thế, võ tướng muốn kiến công lập nghiệp nói dễ hơn làm? Kim Lãng yêu thích luyện binh đánh nhau, Kim lão Tướng quân yêu thương tôn tử, còn trông cậy vào Kim Lãng có thể ở chiến sự Yến Bắc quan giãy chút quân công!

Thái tử muốn lật đổ con đường Kim lão Tướng quân nâng đỡ tôn tử, nào có dễ dàng như vậy.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 237: Lòng Nghi Ngờ

Editor: Bộ Yến Tử

Lời Kim lão Tướng quân nói đứng ở điểm cao thượng, chuyện liên quan tới uy danh Đại Ngụy, trong khoảng thời gian ngắn Nguyên Vũ đế cũng không tốt lập tức làm ra đáp phúc.

Đối với Nguyên Vũ đế mà nói, hưng chiến sự, tất nhiên không phải ông ta hi vọng nhìn đến.

Tuổi tác Nguyên Vũ đế đã cao, khát vọng nhìn thấy một thế giới thái bình thịnh thế, tự nhiên không hy vọng đến lúc ông ta tuổi già, còn muốn thấy sinh linh đồ thán.

Ông ta muốn lưu hiền danh ở trên sử sách.

Cầu ổn, là thủ pháp ông ta lựa chọn xử lý mọi việc.

Ở trên chuyện bên trong Đại Ngụy, ông ta có thể sử chút thủ đoạn mạnh mẽ vang dội, cấp tốc giải quyết mâu thuẫn cùng tranh chấp. Tỷ như việc xử lý hành lang phía Tây, ông ta chỉ giáo huấn Thái tử một chút, nhanh chóng xử lý thiện hậu, thật không có khiến cho sự tình khuếch đại ảnh hưởng.

Nhưng trên chuyện đối ngoại, chuyện vượt qua phạm vi ông ta có thể khống chế, ông ta cũng không muốn đi đối mặt.

Giống như lúc này đây, Tiên Ti khởi binh.

https://thuviensach.vn

Ngay từ đầu, viện quân xuất phát về Yến Bắc quan, quả thực ông ta có ôm một loại hi vọng người Tiên Ti có thể ở nhìn đến Đại Ngụy quân lực cường thịnh, biết khó mà lui.

Nhưng mà ông ta thật không ngờ, nhất thời do dự lại làm cho cục diện như bây giờ.

Hai quân chính thức đấu võ.

Tuy rằng chiếm ưu thế là Đại Ngụy, nhưng Nguyên Vũ đế vẫn không ngừng sầu lo.

Nếu chiến sự không khống chế được thì phải làm sao đây?

Nếu ưu thế biến thành hoàn cảnh xấu thì phải làm sao đây?

Mà chiến sự Yến Bắc quan, Nguyên Vũ đế thân ở kinh thành Đại Ngụy, mặc dù đã biết cụ thể tình hình chiến sự phát triển, ông ta cũng không có cách nào lập tức chế định đối sách xử lý.

Nguyên Vũ đế không muốn thừa nhận lại không thể không thừa nhận, chiến sự Yến Bắc quan ngoài tầm tay với của ông ta.

Tình thế có chút không khống chế được.

Nguyên Vũ đế ngồi trên ngự tòa, tay chống một bên đầu, tùy ý đám thần tử dưới bậc tranh cãi không nghỉ, nghị luận không ngừng.

Trân châu dây kết trên mũ miện buông xuống che đậy tầm mắt ông ta, Nguyên Vũ đế không nói một lời đánh giá người dưới bậc.

Tranh luận được mặt đỏ tai hồng, người trung lập vẫn khí định thần nhàn đứng một phương, vẻ mặt vô cùng lo lắng ... Triều thần người người đếm không ít, lại phảng phất để ông ta xem lần thế gian bách thái.

https://thuviensach.vn

Nguyên Vũ đế tự nhận là, chính mình coi như là một hiền đế anh minh thần võ một thế hệ, tại giờ phút này có chút mờ mịt.

Ông ta chiêu hiền nạp gián, đem toàn bộ tài chi sĩ tận tụ tập trong điện Hàm Nguyên này, kết quả lại phát hiện, đám thần tử ông ta nhận định không thể thiếu với giang sơn Đại Ngụy, bất quá cũng chỉ là những tên phàm phu tục tử nóng ruột nóng gan vì lợi ích của mình, đại nghĩa, giang sơn, đối với bọn họ mà nói, cũng chỉ là ván cầu trợ giúp bọn họ đi lên vị trí rất cao...

Nguyên Vũ đế nhẹ tiếng thở dài.

Tự Nhân đứng bên cạnh cho rằng ông ta muốn nói cái gì, nghe vậy nhẹ nhàng khom người chờ ông ta phân phó.

Nguyên Vũ đế vẫy vẫy tay, tầm mắt chợt lóe, nhìn tới người thủy tới chung không có tham dự vào thảo luận, ánh mắt liên tục buông xuống Cửu Hoàng tử.

Nguyên Vũ đế hơi nhíu mày, đỡ tay Tự Nhân chậm rãi ngồi ngay ngắn.

Thấy vị ngồi trên ngự tòa kia có phản ứng, nhất thời khuôn mặt chúng thần đều túc mục lên, cung kính đứng thẳng nghênh hướng ông ta.

Nguyên Vũ đế thấp giọng ho một tiếng, nói: "Cửu Hoàng tử, ngươi tới nói, Thụy Vương chịu tập bị thương nặng, đến nỗi quân Yến Bắc phải khai chiến với Tiên Ti, ở giữa thực sự có ẩn tình hay không?"

Lưu Đồng dừng một lúc, sau đó bước ra khỏi hàng. Trong đại điện một mảnh yên tĩnh, âm điệu vững vàng đáp lại: "Hồi phụ hoàng, mặc dù thuở nhỏ nhi thần giao hảo cùng Thụy Vương, nhưng đối với chuyện hành quân đánh nhau, lại chưa bao giờ tiếp xúc qua. Việc này có ẩn tình hay không, nhi thần không dám nói bậy."

https://thuviensach.vn

Nguyên Vũ đế không vừa lòng lắm với câu Lưu Đồng trả lời, truy vấn: "Ngươi đã giao hảo cùng hắn, theo ngươi chứng kiến, dựa theo tính tình Thụy Vương, sẽ không hư cấu việc chính mình bị thương, do đó thúc đẩy hai quân giao chiến?"

Lưu Đồng ngưng một lát, lấy lại bình tĩnh nói: "Hồi phụ hoàng, Thụy Vương thông minh, sử xuất kế này ngược lại không ngoài ý muốn."

Nguyên Vũ đế đăm chiêu gật đầu, đang muốn mở miệng, lại nghe Lưu Đồng nói: "Bất quá, nhi thần cho rằng, mặc dù việc này chính là do Thụy Vương hư cấu, đối ngoại sẽ nói như vậy, nhưng đối nội Thụy Vương tất sẽ không giấu diếm phụ hoàng."

Ngụ ý là, Thụy Vương bị thương là giả, tất nhiên sẽ ở trong công báo nói rõ, sẽ không lừa gạt Nguyên Vũ đế. Còn trong công báo cũng không thấy báo, vậy thì Thụy Vương chịu tập bị thương nặng đó là sự thật.

Trong lòng Nguyên Vũ đế có chút phức tạp, Thái tử đứng không nổi.

"Theo những gì Cửu Hoàng tử nói, việc này là thật sự. Nhưng Thụy Vương là giám quân, vì một giám quân nghiêng toàn lực Yến Bắc quan đón đánh kỵ binh Tiên Ti..." Thái tử lạnh lùng nói: "Chỉ sợ, toàn bộ Yến Bắc quan đều đã nguyện trung thành với Thụy Vương rồi?"

Nguyên Vũ đế nhíu mày, mắt Lưu Đồng hơi hí, chậm rãi đứng thẳng thân, nhìn thẳng Thái tử.

"Mệnh Thụy Vương lĩnh quân đi Yến Bắc quan, chính là Thái tử chọn ra, phụ hoàng định đoạt. Thụy Vương đến Yến Bắc quan, đó là lệnh thiên tử, cùng cấp Khâm sai, gặp chi như gặp phụ hoàng. Phụ hoàng thân mệnh người chịu sự hiếp bức sinh mệnh từ người Tiên Ti, quân Yến Bắc thấy rõ, thiết kỵ bước ra Yến Bắc quan, nghênh chiến Tiên Ti mọi rợ, chẳng lẽ không cần sao? Hay là Thái tử cảm thấy, sợ Thụy Vương bị thương nặng không trị được, chết ở Yến Bắc quan, cũng không sao hết?"

https://thuviensach.vn

"Ngươi!"

"Những lời Thái tử nói, Yến Bắc quan nguyện trung thành với Thụy Vương, thứ thần đệ không thể gật bừa." Lưu Đồng liêu bào quỳ xuống, chấp tay với Nguyên Vũ đế: "Thụy Vương đi Yến Bắc quan chính là phụng mệnh lệnh của phụ hoàng, quân Yến Bắc coi trọng là triều đình Đại Ngụy tin cậy bọn họ, bọn họ nguyện trung thành cùng phụ hoàng, thì có quan hệ gì tới Thụy Vương?"

Sắc mặt Thái tử xanh mét, chỉ vào Lưu Đồng nghiến răng nghiến lợi.

Kỳ Vương và Lễ Vương nhìn nhau cười.

Nguyên Vũ đế thở dài, vẫy vẫy tay nói: "Thôi, Tướng ở bên ngoài, quân lệnh có điều không chịu, chiến sự Yến Bắc đã bắt đầu cứ chờ đánh xong một trận trước rồi nói sau. Nếu thắng, bàn lại việc ngưng chiến."

Nguyên Vũ đế cảm thấy mỏi mệt, nhìn Tự Nhân một mắt, Tự Nhân cơ trí hô: "Bãi triều!"

"Ngô hoàng vạn tuế."

Nguyên Vũ đế đi hậu điện, chúng thần nối đuôi nhau mà ra, Thái tử đi vài bước đến trước mặt Lưu Đồng, một tay bắt lấy cổ áo hắn.

Thái tử nóng vội.

Lưu Đồng mặt không biểu cảm: "Thái tử, đây là ở trong cung, ngươi muốn để Ngự sử viết cho ngươi một quyển, tên là giết hại đồng bào sao?"

Thái tử chịu đựng tức giận vĩ đại, cuối cùng bỏ qua Lưu Đồng.

Nhưng dù vậy, trên cổ Lưu Đồng vẫn để lại một vòng vệt dây màu đỏ như cũ.

https://thuviensach.vn

"Cửu đệ, ngươi đang khiêu chiến ta sao?" Thái tử rét căm căm hỏi Lưu Đồng.

Lưu Đồng mỉm cười, lắc đầu nói: "Thái tử lo lắng quá nhiều, Thái tử không nhìn ra, ta đang giúp ngươi sao?"

"Giúp ta? A." Ánh mắt Thái tử hung ác nham hiểm: "Ngươi cho rằng ta hồ đồ sao? Ngươi là người của lão Ngũ, giúp ta?"

Lưu Đồng vuốt cằm: "Ít nhất trên chuyện này, thần đệ là giúp Thái tử."

Lưu Đồng bịt cổ ho ho, rồi tiếp tục nói: "Chẳng qua Thái tử sợ Thụy Vương ở Yến Bắc quan không chịu sự khống chế của ngươi, nhưng chuyện Thụy Vương bị tập kích bị thương nặng, đối với Thái tử lại có uy hiếp gì sao? Ngược lại là Thái tử, thiếu kiên nhẫn, chỉ sợ... Là muốn tạo cơ hội cho Kỳ Vương và Lễ Vương chui chỗ trống. Kinh thành với Thái tử mà nói cũng không phải là một khối sắt thùng, tiềm tại rất nhiều uy hiếp đó."

Lưu Đồng khom người nói: "Thần đệ ngôn tẫn ở này, Thái tử nghĩ nhiều nghĩ đi."

Lưu Đồng xoay người cáo từ, chờ một mạch ra cung vào phủ, mới dỡ xuống tâm phòng bị.

Thường Nhuận Chi hỏi hắn đã xảy ra chuyện gì, hắn thuật lại những lời Thái tử nói giảng cho nàng nghe.

Thường Nhuận Chi nhíu mày hỏi: "Thái tử sẽ tin lời chàng nói sao?"

"Sẽ không." Lưu Đồng rõ ràng lắc đầu, rót chén trà, nói: "Nhưng mà, hắn ta sẽ dao động, hắn ta sẽ lắc lư bất định. Một khi lắc lư bất định, quyết sách của hắn ta sẽ bị ảnh hưởng."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng khẽ cười: "Dù sao, lòng nghi ngờ của hắn ta rất nặng. Ngũ ca nói, đây là nhược điểm lớn nhất của hắn ta."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 238: Kéo

Editor: Bộ Yến Tử

Quyết định của Nguyên Vũ đế trên đại điện, có chút ý tứ không đếm xỉa đến.

Nhưng mà với Lưu Đồng mà nói, đó cũng là sở thích nghe ngóng của hắn.

Quyết sách trong điện đối với chiến sự Yến Bắc không có ảnh hưởng.

Sau này, triều đình đối với chiến sự Yến Bắc cũng áp dụng thái độ quan vọng—— dù sao còn đang giao chiến, Đại Ngụy chiếm thượng phong tâm tình mọi người tương đối bình thản.

Mùa thu lặng yên mà đến.

Lưu Cảnh Dương đã trưởng thành rất nhiều, lúc này đã có thể ngồi thẳng thắt lưng, thỉnh thoảng còn hưng trí bừng bừng nằm sấp bò vài cái.

Chính là bò không lâu, bò hai bước thì muốn dừng lại nghỉ một lát.

Bé yêu thích động tác nằm sấp như vậy, tiểu thân thể thịt nhung nhung một khi nằm sấp, đầu tròn hồ hồ theo bản năng nâng về sau, một đôi mắt lam tình yên lặng nhìn người chung quanh, miệng rơi nước miếng.

Gần đây Thường Nhuận Chi ôm bé đều có chút bất động, đừng nhìn đứa nhỏ này nho nhỏ một đoàn, khí lực lại không nhỏ, có đôi khi duỗi tay duỗi chân, cũng có thể tạo thành chút đau khổ cho người ôm bé.

https://thuviensach.vn

Đứa nhỏ này trời sinh tính cách độc | lập, không có ỷ lại quá lớn vào thân nương, khi nguyện ý chơi đùa cùng phụ thân, càng nguyện ý sử xuất khí lực cả người, chiến đấu cùng phụ thân bé.

Mỗi khi Lưu Đồng bị cánh tay nhỏ bé của tiểu oa nhi đánh trúng mặt, sẽ ngây ngô nói, Dương Dương là tiểu bảo bảo thông minh nhất hắn gặp qua.

Rồi sau đó Dương Dương cũng cười theo.

Thường Nhuận Chi không biết hai phụ tử này cười ở điểm nào.

Phủ Cửu Hoàng tử khó được thanh nhàn, Thụy Vương phi thường xuyên dẫn theo ba đứa con trai đến phủ Cửu Hoàng tử chơi.

Mỗi khi lúc này, Lưu Đồng sẽ dẫn theo Thiên Nhi và Mạch Nhi đi khảo giáo công khó bọn họ, cùng bọn họ luyện cưỡi ngựa bắn tên.

Lưu Cảnh Long tuổi tác còn nhỏ được Thụy Vương phi và Thường Nhuận Chi mang theo, chơi đùa cùng tiểu đường đệ của bé.

Có thể tiểu hài nhi có phương thức trao đổi độc đáo của chính họ, Tiểu Long Nhi lại có thể chơi với Dương Dương, chẳng sợ Dương Dương thường thường chỉ biết phát ra một âm đơn tiết, Tiểu Long Nhi cũng có thể cùng bé trao đổi thông thuận, tư thế Đại ca ca làm chủ nói được vui vẻ cùng Tiểu Long Nhi.

Thỉnh thoảng, Thụy Vương phi cũng sẽ oán giận mấy câu với Thường Nhuận Chi, chuyện có liên quan tới Thụy Vương.

"Gởi thư nói thương thế tốt lắm, không trở ngại, cũng chỉ nhàn nhạt đề cập qua vài câu, không nói gì nhiều." Thụy Vương phi than nhẹ: "Cơ hội chàng xuất môn không nhiều, tổng cộng tính, trừ lần trước đi Duyện Châu, cũng chính là lúc này đây, hai lần xuất môn ở ngoài đều chỉ nói chuyện tốt, không nói chuyện xấu."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi nói: "Biết tình trạng Thụy Vương không tệ, Đại tỷ tỷ cũng có thể an tâm. Thụy Vương viết thư về báo bình an, sẽ không thể viết sự tình đều hướng làm người ta kinh hách? Đại tỷ tỷ xem xong không phải an tâm một chút rồi sao? Tả hữu chờ Thụy Vương hồi kinh, ngài ấy xảy ra chuyện gì, Đại tỷ tỷ có thể nghe Thụy Vương chính miệng nói."

Thụy Vương phi cười hỏi Thường Nhuận Chi: "Muội nhìn đi, chiến sự xong rồi, Vương gia có phải có thể trở lại hay không? Có thể kịp niên quan năm nay?"

Thường Nhuận Chi trầm ngâm nói: "A Đồng cũng không có nói tới phương diện này cùng muội, bất quá muội cảm thấy, Vương gia phải làm sẽ không trở về liền như thế."

"Sao lại nói vậy?" Thụy Vương phi nhìn nàng.

Thường Nhuận Chi nhìn trái nhìn phải, thấp giọng để sát vào Thụy Vương phi nói: "Đại tỷ tỷ, tỷ nghĩ xem chiến sự Yến Bắc quan cứ đến mùa đông đều làm cho người ta như lâm đại địch. Lúc này đây, người Tiên Ti dẫn binh xâm chiếm, chắc là muốn đại đánh một hồi. Cơ hội kiến công tốt như vậy, nếu như Thụy Vương có thể đánh người Tiên Ti nguyên khí đại thương, giữ được thái bình mấy năm cho Yến Bắc quan, chờ Thụy Vương hồi kinh..."

Thụy Vương phi nghe nói một chút liền thấu hiểu, trên mặt cũng không lộ ra thần sắc kinh ngạc, chỉ là có chút chần chờ nói: "Muội và Cửu đệ cũng nghĩ như vậy?"

"Đại tỷ tỷ cũng nghĩ vậy?"

"Tính cách Vương gia là thế, so với giải quyết mâu thuẫn ở mặt ngoài, chàng càng nguyện ý dựa trên căn nguyên tìm ra vấn đề." Thụy Vương phi nói: "Chính là... Giao chiến cùng Tiên Ti, cuối cùng cũng là quốc sự, không phải việc Vương gia có thể làm chủ được. Nếu ở trong triều có người chọc

https://thuviensach.vn

khe, tìm cách để Vương gia lãnh binh hồi kinh, hoặc là vị trên ngự tòa kia..."

Thụy Vương phi càng nói thanh âm càng thấp không thể nghe thấy.

Thường Nhuận Chi thở dài.

Thụy Vương phi đã có thể nghĩ sâu xa như thế, tự nhiên Lưu Đồng cũng đã sớm nghĩ một bước đó.

Cũng không biết đêm trước khi đi Thụy Vương đã nói gì với Lưu Đồng, đối với biện pháp xử lý việc này ngay từ đầu Lưu Đồng làm thập phần minh xác.

Kế sách của hắn là tha.

Kéo Nguyên Vũ đế có thái độ không đúng với chiến sự Yến Bắc, đến lúc tha không nổi nữa, liền dẫn đường câu chuyện hướng tới phương hướng giải quyết có lợi cho Thụy Vương.

Lần trước hắn thành công làm cho Nguyên Vũ đế nảy sinh chần chờ chiến sự Yến Bắc, đến cuối cùng tiếp tục áp dụng thái độ quan vọng.

Cái giá phải trả là, đoạn thời gian này Thái tử làm khó dễ hắn nhiều hơn.

Không biết chờ tình huống chiến sự Yến Bắc lần nữa truyền trở lại kinh thành, hắn lại cần làm gì, có thể ở hậu phương giữ được Thụy Vương an toàn không lo.

Vì thế, gần đây Lưu Đồng cùng vài vị Hoàng tử tuổi trẻ, bắt đầu vào triều xử lý chuyện, các Hoàng tử cũng đi lại được gần.

Do Thập Nhị Hoàng tử cầm đầu, Thập Tứ, Thập Ngũ, Thập Thất Hoàng tử, ngầm đều dựa vào phía Thụy Vương.

https://thuviensach.vn

Ở thời điểm chọn người đồng minh, Lưu Đồng cũng có chút lo lắng.

Người nhân phẩm không chính trực, người tính cách mềm nọa, người có bối cảnh kỳ mẫu gia phức tạp, có lẽ hắn sẽ không trực tiếp dùng, nhưng cũng sẽ không loại, tiếp xúc đến chuyện trung tâm hắn cùng với Thụy Vương tương quan.

Cho tới bây giờ, mặc dù là Thập Nhị Hoàng tử, cũng chỉ mơ hồ hiểu rõ ý đồ của Thụy Vương.

Không nói phá, vẫn cũng không đề.

Đây mới là người thông minh làm chuyện thông minh, cần phải có thái độ.

Trong quá trình lo lắng chiến sự ở Yến Bắc, phủ An Viễn hầu làm việc vui.

Hai vị đích huynh của Thường Nhuận Chi, Thường Hồng và Thường Hộc chân trước chân sau thành thân.

Hai lần Thường Nhuận Chi đều đi, tùy lễ tùy được hào phóng thực dụng.

Khi Thường Hộc thành thân, Lưu Đồng cùng thê nhi đến phủ chúc mừng, tiểu Hàn thị cười đến hợp bất long chủy, để Thường Nhuận Chi ôm Lưu Cảnh Dương đi chơi cùng trưởng tôn Thường gia Thường Nhuế.

Lưu Đồng cũng giống như lần trước, tự đi ngoại viện xem náo nhiệt.

Nhạc thị ôm Lưu Cảnh Dương, cười tủm tỉm dỗ bé, chẳng sợ Lưu Cảnh Dương kéo tóc bà ta cũng không thèm để ý.

Lão thái thái ngồi ở chủ vị, thấy người đến lại cười nói: "Ngoài phòng lạnh lắm, mau vào phòng sưởi ấm đi."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi thỉnh an lão thái thái, cười nói: "Lão thái thái lại cưới cháu dâu."

"À phải, Hồng Nhi và Hộc Nhi cũng cưới thân, kế tiếp chỉ còn lại có tiểu tử Thường Âu." Lão thái thái cười tủm tỉm nói: "Bất quá tiểu tử này tuổi còn nhỏ, người cũng không định tính, không vội."

Tiền thị giúp đỡ tiểu Hàn thị đi thu xếp yến hội, không ở chỗ này, Thường Thấm Chi cũng tùy Lý Thừa Học đi nơi xa xôi. Còn Thường Âu, lúc này phỏng chừng ở chỗ nào đó xem náo nhiệt.

Thường Nhuận Chi nghe vậy cười nói: "Lão thái thái cũng đừng quan tâm Tiểu Tứ, chờ đệ ấy cưới vợ còn phải chờ vài năm. Lão thái thái chẳng phải trông cháu dâu vào cửa sau, trước để ngài ôm cháu chắt nhiều chút."

Lão nhân gia vui mừng con cháu cả sảnh đường, nghe xong lời này nhất thời cười đến hợp bất long chủy, thẳng thổi phồng Thường Nhuận Chi khéo nói.

Khi nói chuyện, Nhị nãi nãi vừa vào cửa chưa đến hai tháng của Hầu phủ đã tới rồi.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 239: Người Mới

Editor: Bộ Yến Tử

Thời điểm chọn con dâu tiểu Hàn thị có chút lo lắng, trừ bỏ nhân tuyển thê tử trưởng tử có định tính quy định, thê tử Nhị tử, Tam tử phần lớn là muốn xem ý hai con trai.

Chỉ cần hài tử yêu thích, cô nương tốt, gia thế kém cũng không quan hệ.

Nhị nãi nãi Hầu phủ mới vào cửa là chi nữ quan viên, Thường Hồng còn là hôn phu của nữ nhi lão sư, tự nhiên mối quan hệ này càng thêm thân cận.

Vị Nhị nãi nãi này họ Trần, khí chất nhàn tĩnh, làm người ôn hòa.

Trần thị vào phòng, trước thỉnh an đám người trong phòng lão thái thái.

Thường Nhuận Chi không tiếp xúc sâu cùng nàng ta, gật đầu xem như thấy lễ.

Một phòng nữ nhân, khi nói chuyện trong hai ba câu nói không ly khai hài tử.

Hai tên tiểu tử Thường Nhuế và Lưu Cảnh Dương thành trung tâm đề tài của mọi người.

Nhạc thị thừa dịp lão thái thái nói chuyện cùng hai tôn tức (cháu dâu), thấp giọng hỏi Thường Nhuận Chi: "Dương Dương đã sắp một tuổi, sao bụng của ngươi còn chưa có tin tức?"

https://thuviensach.vn

[Tử: làm như heo vậy, suốt ngày đẻ đẻ!]

Thường Nhuận Chi sửng sốt, có chút dở khóc dở cười: "Di nương à, Dương Dương còn nhỏ mà, chờ bé con lớn một chút, có thể bỏ qua tay rồi nói sau."

Cổ đại cũng có biện pháp tránh thai, chỉ là không có bảo hiểm như ở hiện đại. Sau khi Thường Nhuận Chi sinh Lưu Cảnh Dương rồi ra tháng, cũng từng nói qua với Lưu Đồng, không muốn vội vã có hài tử thứ hai.

Lưu Đồng yêu thích hài tử, đột nhiên nghe Thường Nhuận Chi nói không muốn có hài tử thứ hai, còn nghĩ là thời điểm sinh Lưu Cảnh Dương dọa đến nàng, nhất thời áy náy, có Dương Dương là đủ rồi, con nối dòng quý tinh bất quý đa.

[Quý tinh bất quý đa: Ý ảnh nói quý ở chất lượng, không phải số lượng con cái.]

Thường Nhuận Chi nhìn ra được ủy khuất trong mắt hắn, xém chút cười ra.

Sau đó vẫn phải giải thích một phen với Lưu Đồng, Lưu Đồng mới hiểu được dụng ý của Thường Nhuận Chi.

Cho nên sau này khi hai người cùng phòng, Lưu Đồng đều chú ý, cẩn tuân ý tứ Cửu Hoàng tử phi, tạm thời nội trong một hai năm nghỉ một chút.

Kỳ thực ngẫm lại Lưu Đồng còn đĩnh mỹ, dù sao lúc trước khi Thường Nhuận Chi mang thai, sinh con, ở cữ, đoạn thời gian đó hắn phải nhịn mấy tháng.

Ngược lại không phải hắn không thể nhẫn, chỉ là đã có thể không cần nhẫn, đương nhiên hắn càng mừng rỡ không đành lòng.

https://thuviensach.vn

Những lời này đều là bí mật hai phu thê ở khuê phòng, tự nhiên không muốn nói ra với người khác.

Lúc này Nhạc thị hỏi Thường Nhuận Chi, khó tránh khỏi Thường Nhuận Chi có chút xấu hổ.

Nhạc thị thấy nàng lơ đễnh, nói: "Di nương cũng không phải thúc giục Tam cô nương, chỉ là... Đứa nhỏ này ai ngại nhiều đâu? Ngươi xem thái thái, sinh ba con trai, địa vị được củng cố, hôn phu yêu thương, thật tốt? Hơn nữa. Có nhi tử, lại trông thêm một nữ nhi nữa thì tốt."

Nhạc thị nhẹ nhàng phủ phủ đầu Thường Nhuận Chi, ôn nhu nhìn nàng: "Thật giống như di nương, có nữ nhi là Tam cô nương, không sợ di nương không sinh nhi tử, cũng không có tiếc nuối."

Lúc trước Thường Nhuận Chi chỉ để ý mỉm cười gật đầu, nghe thế mũi đã có chút lên men.

"A Đồng không gấp, di nương cũng không cần sốt ruột." Thường Nhuận Chi ôn nhu nói: "Mấy ngày này A Đồng rất bận, con cũng chú ý chiếu cố Dương Dương, nếu lúc này có thai phỏng chừng vội không lo kịp, còn khiến cho A Đồng quan tâm càng nhiều. Chờ qua thời gian vội vã này, tâm tình con và A Đồng thả lỏng, phỏng chừng lại có hài tử. Lúc trước con có nghe đại phu nói, tâm tình hai phu thê đối với việc có thể có thai hay không, cũng có ảnh hưởng rất lớn."

"Phải không?"

Nhạc thị còn chưa nói, Trần thị ở một bên đoan quả trà lại nghe được, vội vàng sáp lại, ánh mắt sáng lấp lánh nhìn Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi nhất thời xấu hổ, gật đầu trả lời: "Là như thế, nghe nói càng muốn mang thai, trong lòng nặng nề treo chuyện này, lại càng khó có thai, ngược lại tâm tính thoải mái càng dễ dàng mang thai."

https://thuviensach.vn

Trần thị đăm chiêu, nhìn Thường Nhuận Chi cười cười, lại quay đầu nâng quả trà cho lão thái thái, cùng lão thái thái nhàn thoại.

Thường Nhuận Chi buồn bực sờ sờ cằm, nhẹ giọng hỏi Nhạc thị nói: "Nhị nãi nãi này..."

Nhạc thị nhẹ giọng nói: "Nhị nãi nãi cũng đã vào cửa hai tháng, nàng vội vã."

"Nàng ta gấp cái gì..." Thường Nhuận Chi buồn cười nói.

Lúc trước Triệu Thanh Dao vào phủ, cũng không phải vào cửa đã có thai. Đâu có thể nào thỏa đáng như vậy, đêm đó động phòng liền có thai?

"Nhị nãi nãi cho mình áp lực lớn." Nhạc thị than nhẹ: "Lại nói tiếp, Đại nãi nãi xuất thân công phủ, tiểu thư khuê các nhưng thấy thức cũng nhiều, thái thái tuyển dâu cả, luôn tìm đại tâm tư. Còn Nhị nãi nãi, mặc dù xuất thân quan lại nhân gia, nhưng quy củ có chút nghiêm, phỏng chừng ở phương diện con nối dòng, cũng cực kì coi trọng."

Nhạc thị do dự, để sát vào Thường Nhuận Chi thấp giọng nói: "Thời điểm Nhị nãi nãi vào phủ, còn dẫn theo hai nha hoàn của hồi môn..."

Thường Nhuận Chi nhất thời sáng tỏ: "Ấm giường cho Nhị ca?"

Nhạc thị vuốt cằm.

"Do vì chuyện này, mặc dù ngoài miệng thái thái chưa nói cái gì, nhưng ta coi thái thái không mấy cao hứng." Nhạc thị nói tiếp: "Tiền di nương con cũng nói, hiền lành có chút thái quá, lại làm sao, tân hôn ba tháng đầu, cũng đừng cầm người ra như vậy, ngược lại có vẻ lúc ấy dường như Đại nãi nãi không hiền lành."

https://thuviensach.vn

Triệu Thanh Dao thân là đích nữ công phủ, gả cho đích tử hầu phủ, xem như là một cọc hôn nhân môn đăng hộ đối. Thời điểm nàng ta vừa vào cửa cũng không ở ngay từ đầu chủ động nói cho hôn phu mình thông phòng ấm giường. Cho dù đến bây giờ, bất quá cũng chính là thời điểm nàng ta mang thai an bài người hầu hạ Thường Bằng, chờ nàng ta sinh hài tử ngồi xong trong tháng, nàng ta tìm cách khiến cho nha hoàn hầu hạ Thường Bằng lập gia đình, còn tặng đồ cưới hồi môn phong phú.

Đây mới là phong cách xử xự đại gia tiểu thư, một chút cũng không dong dài dây dưa.

Trái lại vị Nhị nãi nãi này...

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ thở dài.

Đại gia đình mà, người nhiều, nên ít nhiều cũng chứa chút tật xấu, tích lũy tháng ngày, chút tật xấu sẽ bị phóng đại vô hạn, biến thành bệnh hàng da.

Lúc này chẳng qua là xem người nào đó có chút vừa mắt không, ngược lại còn không coi là cái gì.

Chỉ sợ tương lai, tật xấu như vậy càng tích càng nhiều.

Lúc này, phải dựa vào người đứng đầu một nhà ở giữa điều hòa.

Chuyện nội xá nữ tử, tự nhiên chỉ có thể nhìn lão thái thái và thái thái xử lý ra sao.

"Thái thái có nói gì không?" Thường Nhuận Chi hỏi.

Nhạc thị lắc đầu: "Thái thái chưa nói gì, bất quá gần đây xử lý việc trong phủ, thường dẫn Nhị nãi nãi theo."

Thường Nhuận Chi vuốt cằm, lại hỏi: "Vậy Đại tẩu có phản ứng gì?"

https://thuviensach.vn

"Đại nãi nãi không có phản ứng gì hết, mỗi ngày vẫn vây quanh Đại thiếu gia." Nhạc thị cười nói: "Lúc trước nghe nha hoàn trong tiểu viện Đại nãi nãi nói, gần đây Đại nãi nãi uống thuốc ôn hòa bổ thân thể, xem xét chắc là muốn mau mau có thai lần hai, dù sao Đại thiếu gia cũng mau hai tuổi tuổi."

Thường Nhuận Chi gật đầu, Đại tẩu là người rộng lượng, nói vậy cũng sẽ không so đo chút chuyện ấy với Nhị nãi nãi. Còn về phần Nhị nãi nãi... Chỉ hy vọng lúc thái thái dẫn theo Nhị nãi nãi, có thể chút sửa lại chút tư tưởng cổ hữu của nàng ta.

Tiệc mừng ở Hầu phủ rất là náo nhiệt, ba con dâu vào cửa, kết hôn đại sự bực này, phủ An Viễn hầu phải đợi vài năm nữa mới làm —— chỉ còn lại một mình Thường Âu, ngược lại không cần gấp.

Cho nên lúc này, tuy tiểu Hàn thị mệt đến xương sống thắt lưng đau, vẫn rất cao hứng.

Xem xét lúc không có ai, bà ta tiếp đón hai nữ nhi, hỏi các nàng có cái nhìn ra sao với tân nương tử mới vào cửa.

Thường Nhuận Chi buồn cười nói: "Mẫu thân, con cũng chỉ nhìn tướng mạo, không có nói chuyện với họ."

Thường Mộc Chi cũng nói: "Mẫu thân cảm thấy tốt là được rồi."

"Chính là muốn nói cùng các ngươi." Tiểu Hàn thị dừng một chút, nói: "Ta thấy lão Nhị và lão Tam còn trẻ tuổi, liên tục đợi ở trong phủ cũng không có tiến bộ gì, nghĩ... Muốn cho hai huynh đệ bọn họ, đi ra ngoài học hỏi kinh nghiệm hay không."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 240: Nảy Sinh

Editor: Bộ Yến Tử

Đột nhiên nghe được quyết định này từ tiểu Hàn thị, Thường Nhuận Chi thì không sao còn Thường Mộc Chi chợt ngẩn ra.

"Sao mẫu thân lại nghĩ vậy..." Thường Mộc Chi do dự nói: "Muốn phân Nhị đệ và Tam đệ cho... ra hầu phủ?"

"Nói cái gì đó." Nhất thời, Tiểu Hàn thị trừng mắt nhìn nàng ta: "Lão thái thái còn kiện khang, lời này không thể loạn đề."

Thường Mộc Chi đánh miệng mình vài cái: "Nữ nhi nói sai rồi, mẫu thân đừng buồn."

Tiểu Hàn thị than một tiếng, nói: "Trước kia, vẫn luôn cảm thấy một đại gia tử, nhân đinh thịnh vượng, tứ thế cùng đường cái gì ... Thật tốt. Hiện tại ở nhà người nhiều, gần đây ở chung, một ít chỗ không tốt cũng đột ngột hiện ra. Lão Nhị cưới thê, lão Tam cũng cưới thê, cô dâu, cũng liền như vậy. Dân gian không phải có tục ngữ, xa hương gần thối, chính là đạo lý này."

Tỷ muội Thường thị liếc nhau, Thường Mộc Chi thăm dò nói: "Là vài vị đệ muội có ngăn cách à?"

"Cũng chưa nói tới, ta chỉ nghĩ, có thể phòng ngừa chu đáo mới thỏa đáng."

https://thuviensach.vn

Tiểu Hàn thị nói: "Của cải Thường gia chúng ta to như vậy, tương lai người kế thừa là Bằng Nhi, Hồng Nhi, Hộc Nhi còn có tiền đồ của Tiểu Tứ, vậy thì phải dựa vào chính bọn họ đi giãy. Đại gia một cái ở trong phủ, lại cưới thê, thời gian lâu, khó tránh khỏi cho nhau có chút tương đối, nhất là người bên gối ở bên tai thổi một hai câu, đối với cảm tình các huynh đệ cũng không tốt. Sớm muộn gì cũng ở riêng, không bằng hiện tại cho bọn họ bắt đầu thích ứng."

Tiểu Hàn thị cũng là nắm chủ ý bất định, lời này bà ta thấy không ổn khi thương lượng trực tiếp cùng lão thái thái, cho nên lúc này sẽ nói thầm cùng hai nữ nhi.

Thường Mộc Chi cau mày, không nói tốt cũng không nói không tốt, hiển nhiên băn khoăn trùng trùng.

Thường Nhuận Chi không có lo lắng nhiều như vậy, thấy tiểu Hàn thị nhìn nàng, nên nói: " Lo lắng của thái thái là đúng, bất quá chuyện này, nếu quả thật thái thái có ý tưởng, không tốt bàn với lão thái thái, nhưng lại có thể nói trước cùng hai đệ đệ, xem ý tứ bọn hắn. Có câu nói nam nhi chí tại bốn phương, nói không chừng điều thái thái hỏi chính là ước mơ bọn hắn tha thiết? Như vậy, chỗ lão thái thái, thái thái cũng có cái nói đầu."

Trước mắt Tiểu Hàn thị sáng ngời, sau giây lát lại chần chờ nói: "Nếu như bọn hắn không đồng ý cách phủ đi giãy tiền đồ thì sao?"

Thường Nhuận Chi cười nói: "Nếu hai đệ đệ là người thủ thành, không phải càng đơn giản hơn sao? Hiện tại Thái thái có thể ở ngay trong phủ ở riêng mà, sân viện bọn họ tiêu dùng để chính bọn họ làm trướng, lại thống nhất đến chỗ công trướng. Bất quá..."

Thường Nhuận Chi nháy mắt mấy cái: "Vậy phải xem thái thái có bỏ được uỷ quyền hay không."

https://thuviensach.vn

"Ngươi, xú nha đầu này, còn chèn ép ta." Tiểu Hàn thị buồn cười vặn hạ Thường Nhuận Chi, nói: "Nếu như ta tham quyền, Đại tẩu ngươi vào cửa, ta sẽ không cầm quyền giao vào trong tay cho nàng ta."

Tiểu Hàn thị tinh tế cân nhắc một phen, cảm thấy theo như lời Thường Nhuận Chi biện pháp "Ở riêng bên trong phủ" rất tốt. Mọi người còn ở cùng nhau, nhưng thu vào và chi ra nhà mình thẳng gia. Vừa tới, tỉnh công phu cùng cãi cọ phiền toái, thứ hai cũng có thể bồi dưỡng hai vị con dâu khác, sớm một chút quản gia, miễn cho tương lai thực đến thời điểm ở riêng luống cuống tay chân.

Tiểu Hàn thị và Thường Nhuận Chi có thương có lượng, Thường Mộc Chi ngồi ở một bên liên tục không nói chuyện.

Đề tài cáo một đoạn, tiểu Hàn thị nhìn Thường Mộc Chi, hỏi nàng ta: "Mộc Chi, ngươi nghĩ cái gì vậy?"

Thường Mộc Chi tươi cười miễn cưỡng, lắc đầu nói: "Không có gì."

"Xem ngươi mất hồn mất vía lại không yên lòng." Tiểu Hàn thị thân thiết sờ sờ tay nàng ta: "Trong lòng có việc, đừng nghẹn."

Thường Mộc Chi trầm mặc nửa ngày, thở dài nói: "Thật ra không có gì, chỉ có chút cảm thán, giống như đi, người còn sống tuổi tác càng dài, trong lòng tính kế so đo trở nên càng ngày càng nhiều... Từ trước con cùng đệ đệ và muội muội, chỉ biết mỗi ngày học công khóa, cũng muốn chơi đùa, có ăn không thiếu được ngươi một ngụm ta một ngụm, xông họa cũng biết đánh yểm trợ cho nhau... Dần dần trưởng thành, cưới vợ thì cưới vợ, lập gia đình thì lập gia đình, đều tự vội tự sinh hoạt, quan hệ giữa thân huynh đệ cũng muốn vì một ít việc ích lợi, bắt đầu phòng bị... Có đôi khi ngẫm lại, cảm thấy người sống một đời có ý tứ gì."

Đột nhiên Thường Mộc Chi nói ra lời cảm khái, Thường Nhuận Chi lại có thể từ trong đó nghe ra chút thâm ý.

https://thuviensach.vn

Bởi vậy tư bỉ, tình trạng Thụy Vương, không phải cũng giống với tình huống Thường gia bây giờ sao?

Chẳng qua, hoàng gia tranh đấu xa xa không phải nội điểm tranh đấu nho nhỏ bên trong phủ An Viễn hầu có khả năng bằng được.

Nếu như Thường Hồng và Thường Hộc có chút tâm tư, còn có thể có lão thái thái ở trên đầu đỉnh, ít nhất sẽ không có uy hiếp tới tánh mạng bọn họ.

Còn hoàng gia, cho dù Thụy Vương đi sai hoặc bước nhầm một bước,có thể không cứu được trở lại.

Thường Nhuận Chi đưa tay qua người Thường Mộc Chi, nhẹ nhàng vỗ vỗ sau lưng nàng ta.

"Đại tỷ tỷ đừng lo lắng, A Đồng cùng muội đều đứng bên cạnh tỷ mà." Thường Nhuận Chi thấp giọng nói.

Tiểu Hàn thị phảng phất cũng nghe ra được ý tại ngôn ngoại trong đó, bà ta không có ra tiếng.

Mẫu nữ ba người ở trong phòng ấm áp đợi một lúc lâu, thẳng đến lúc Lưu Đồng cho người đến mời Thường Nhuận Chi hồi phủ, tiểu Hàn thị mới chịu thả hai nữ nhi trở về nhà.

Trở lại trong phủ, Lưu Đồng tùy ý hỏi nàng cùng người nhà mẹ đẻ hàn huyên cái gì, kém chút lầm canh giờ rồi hồi phủ.

Thường Nhuận Chi lắc lắc đầu, đột nhiên nói: "A Đồng, chàng nói xem nếu sau này chúng ta có hai hoặc là nhiều nhi tử hơn, chàng tính toán sao đây?"

"Làm sao hả?" Lưu Đồng hồ đồ nói: "Tận tâm giáo dưỡng bọn chúng trưởng thành."

https://thuviensach.vn

Nói xong Lưu Đồng khẩn trương hề hề hỏi: "Chẳng lẽ nàng, nàng lại có?"

Thường Nhuận Chi tức giận liếc mắt nhìn hắn: "Nào có, nguyệt sự của thiếp mới qua mà."

"À đúng..." Lưu Đồng vỗ vỗ trán: "Vậy sao đột nhiên nàng nói như thế? Làm ta sợ nhảy dựng."

Thường Nhuận Chi cười khẽ, nói: "A Đồng, thiếp muốn thương lượng với chàng."

"Hả?"

"Nếu chúng ta có hai hoặc là nhiều hơn hai nhi tử, chờ hài tử đủ mười tám tuổi, liền đuổi con ra phủ, để con tự lực cánh sinh, như thế nào?"

Nhất thời, Lưu Đồng kinh hãi: "Đuổi, đuổi con ra phủ?"

"Đúng vậy." Thường Nhuận Chi theo lý thường phải làm nói: "Từ lúc sinh con ra đến lúc trưởng thành, chúng ta dưỡng con mười tám năm, xem như là hết trách nhiệm. Sau này, nên tự con tính toán vì tiền đồ của mình, cũng không thể nhường con cắn lão."

Lưu Đồng dở khóc dở cười: "Nàng nói bậy cái gì vậy... Mặc dù hài nhi chúng ta là muốn làm phú ông nhàn nhã, vậy chúng ta cũng cung được rất tốt. Ta còn chưa thấy qua, đuổi con ruột nói dòng ra khỏi nhà."

Thường Nhuận Chi vuốt cằm nói: "Vậy thì chúng ta liền làm đệ nhất gia."

"Nàng đồ cái gì đây!" Lưu Đồng buồn cười lắc đầu.

Thường Nhuận Chi trầm mặc một lát, nhẹ giọng nói: "Đồ bọn họ nhãn giới, không chỉ giới hạn nho nhỏ trong một cái trạch viện. Nhãn giới rộng,

https://thuviensach.vn

trong lòng tài năng thanh minh."

Lưu Đồng nghe ra chút mùi vị, để sát vào Thường Nhuận Chi cẩn thận hỏi: "Nàng xảy ra chuyện gì?"

Thường Nhuận Chi đem lời nói hàn huyên khi ở hầu phủ cùng tiểu Hàn thị, Thường Mộc Chi nói cho Lưu Đồng.

"Trước kia thiếp liên tục cảm thấy, mặc kệ nội bộ cao môn nhà giàu khác xấu xa như thế nào, ít nhất nội bộ phủ An Viễn hầu sạch sẽ. Nhưng chàng nói, người cùng người ở chung với nhau, sau có thể không có chút va chạm? Hai vị đệ muội và đại tẩu mâu thuẫn mới lộ ra manh mối, thái thái liền có kế hoạch loại bỏ mâu thuẫn nảy sinh. Thiếp cũng không thể không phòng ngừa chu đáo cho hài tử nhà chúng ta."

Lưu Đồng nghe xong, nửa ngày không có hé răng, vẻ mặt có chút sợ sệt.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 241: Binh Quyền

Editor: Bộ Yến Tử

Thường Nhuận Chi nhịn không được đẩy đẩy hắn: "A Đồng, chàng suy nghĩ cái gì đó?"

Lưu Đồng phục hồi tinh thần, nở nụ cười, làm như cảm thán lại làm như may mắn: "Ta nghĩ, nếu mỗi hộ nhân gia đều có ý nghĩ như nàng, vậy thì huynh đệ trong nhà sẽ ít đi tiết mục cãi cọ nhau hay không."

Thường Nhuận Chi mỉm cười.

"Vậy cũng không nhất định, người ta sẽ nghĩ sao, phải xem từ nhỏ nhận được giáo dục gì." Thường Nhuận Chi nhẹ giọng nói: "Có thể nhân gia nhà giàu kéo dài trên trăm năm, gia tộc đối với con nói dòng đều có gia quy trói buộc rõ ràng, phải làm sẽ không thể quy củ."

Lưu Đồng ôm Thường Nhuận Chi, nửa ngày sau nói: "Nếu như nàng cảm thấy sau khi hài tử chúng ta lớn lên cần rời nhà, vậy thì cứ cho bọn chúng rời nhà. Tóm lại, bọn chúng đã trưởng thành, có muốn chú ý tiểu gia chính mình."

Lưu Đồng dựa trán vào sát trán của nàng: "Chúng ta không xa rời nhau là được."

Thường Nhuận Chi cười ôn nhu, ôm lấy thắt lưng hắn thì thào: "A Đồng, có thể gặp được chàng, là may mắn của thiếp..."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng cho rằng Thường Nhuận Chi đang cảm thán sau khi nàng hòa ly mới có thể quen biết hắn, trong lòng không khỏi thương tiếc, ôm nàng chặt hơn.

Kỳ thực chỉ có Thường Nhuận Chi biết, nàng nói may mắn, thâm ý xa xa lý giải của Lưu Đồng.

Tại xã hội nam nữ tương đối ngang hàng, lại như cũ thuộc về xã hội cổ đại nam quyền, có thể gặp được một người tuy không phải rất lý giải quan niệm của nàng, đối với tư tưởng của nàng vẫn ôm bằng đại tôn trọng nam nhân, còn cùng kết làm vợ chồng, sao không nhiều may mắn chứ.

Cho nên chẳng sợ thế gian này lại có nhiều gian khó hiểm trở, nàng cũng có dũng khí, cùng ở bên cạnh nam nhân này, cùng nhau đối mặt, cùng nhau nỗ lực.

Chiến sự Yến Bắc vẫn như cũ hừng hực khí thế, tiền phương truyền đến chiến báo, nói quân Yến Bắc tiểu thắng một bậc, người Tiên Ti bắt đầu lui binh.

Nguyên Vũ đế mừng rỡ, thánh chỉ ngợi khen nối liền không dứt đưa tới biên quan.

Lưu Đồng đã có chút sốt ruột.

Thường Nhuận Chi cho người nâng lên trà xanh, ôm Lưu Cảnh Dương ngồi xuống.

Lúc này, Tiểu Dương Dương đã một tuổi. Tiểu oa nhi phấn nộn bắt đầu học vẹt, hiện tại sẽ đơn giản gọi tháp tháp (cha) và nhưỡng nhưỡng (mẹ).

Lưu Đồng cau mày, nói với Thường Nhuận Chi: "Người Tiên Ti lui binh, dựa theo lệ thường, Đại Ngụy cũng muốn lui binh, rồi sau đó hai bên bắt đầu hoà đàm."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi vuốt cằm, Lưu Đồng tiếp tục nói: "Ngũ ca không muốn lui binh."

Thường Nhuận Chi trừng lớn mắt, tiểu nhân nhi trong lòng hướng tới cha mình đòi ôm, Lưu Đồng đứng dậy ôm lấy bé, ước lượng sức nặng của bé con, rồi ném bé lên trên sau đó vững vàng tiếp được, cười nói: "Hảo tiểu tử, vừa nặng."

"Nhíu..." Lưu Cảnh Dương nhếch miệng ha ha cười.

Thường Nhuận Chi không có chú ý trò chơi của hai phụ tử, nhíu mày nhỏ giọng hỏi: "Thụy Vương không muốn lui binh là ý gì? Thụy Vương gởi thư cho chàng sao?"

Lưu Đồng lắc đầu: "Thái Tử nhìn chằm chằm, sao Ngũ ca có thể viết thư riêng cho ta. Huống chi lúc này đây đi Yến Bắc không thể so với lần trước đi Duyện Châu, bây giờ Ngũ ca xem như là tướng lãnh biên quan, một mình cùng ta thông tín, bị phụ hoàng biết không phải là chuyện tốt."

Thường Nhuận Chi sáng tỏ gật đầu: "Vậy làm sao chàng biết Thụy Vương không muốn lui binh?"

"Trước một ngày khi Ngũ ca mang binh đi Yến Bắc quan có nói với ta." Lưu Đồng trầm giọng: "Ngũ ca nói, chưa từng có người nào dám ở trên triều đình áp lực, ra oai với người Tiên Ti, vậy thì chuyện này huynh ấy đến làm."

Thường Nhuận Chi lật qua lật lại trong lòng, bỗng nhiên nói: "Thụy Vương muốn binh quyền!"

Lưu Đồng vuốt cằm: "Đây là bước đầu tiên của Ngũ ca, huynh ấy cần đánh cho người Tiên Ti lại không thể phạm vào, ở biên quan thành lập uy vọng, lại đi thu nạp những mảnh địa phương liên quan, sau đó... Chậm rãi dời đến kinh thành. Nhưng ở giữa cần có đại điểm mấu chốt."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng dừng lại: "Tuy rằng nói tướng ở bên ngoài, quân lệnh có điều không chịu, nhưng đối với Ngũ ca mà nói, nếu phụ hoàng ra lệnh cưỡng chế huynh ấy hồi kinh..."

Thường Nhuận Chi nhìn Lưu Đồng.

Lưu Đồng nói khẽ với nàng: "Nếu như Ngũ ca muốn vị trí kia, chỉ có thể thông qua phụ hoàng hồi tâm chuyển ý, phế Thái Tử, lập trữ huynh ấy. Nếu là mất thánh tâm phụ hoàng, con đường này coi như bị phá hỏng."

Thường Nhuận Chi yên lặng nghĩ, đây là một con đường ôn hòa, cũng không có cấp tiến như con đường kia, tốt hơn con đường tông huyền vũ môn chi biến...

Nàng đang nghĩ tới, chợt nghe Lưu Đồng nói: "Ngũ ca nói đây là phương pháp hòa bình tốt nhất, cho dù là thất bại, tánh mạng luôn vô ngu. Ngược lại không phải không có phương pháp một lần là xong, chính là phương phá như vậy, không thành công liền xả thân, huynh ấy không dễ dàng muốn đi nếm thử."

Thường Nhuận Chi hiểu biết gật đầu: "Vậy thì hiện tại..."

"Hiện tại, ta cần phải làm là khiến phụ hoàng không cần quá mức can thiệp việc làm của Ngũ ca ở Yến Bắc quan." Lưu Đồng nói xong đứng lên, ôm Lưu Cảnh Dương đi đi lại lại ở trong phòng: "Lúc trước Ngũ ca lấy cớ bị tập kích bị thương nặng, có thể dựa vào việc người Tiên Ti không giao ra hung thủ tiếp tục giao chiến với người Tiên Ti. Nhưng lý do này, không thể dùng liên tục. Quân Yến Bắc không phải sắt thùng, Ngũ ca không có khả năng thu phục sở hữu người... Cho nên liên tục lý do, còn phải tìm, còn phải để phụ hoàng đối với chiến sự người Tiên Ti mở một con mắt nhắm một con mắt."

"Thái Tử và đám người Kỳ Vương sẽ không trơ mắt nhìn Thụy vương ở Yến Bắc quan phát triển binh quyền." Thường Nhuận Chi nói.

https://thuviensach.vn

"Đúng." Lưu Đồng vuốt cằm: "Đó cũng là chỗ ta sầu lo. Phụ hoàng có thể nói phục, nhưng chỗ đám người Thái Tử, bọn họ sẽ không trơ mắt nhìn thế lực Ngũ ca lớn mạnh. Lúc trước Ngũ ca bổn ở Binh bộ làm việc, Thái Tử đều có điều kiêng kị huynh ấy, nghĩ cách quấy hợp quyền lực của Ngũ ca ở Binh bộ, bây giờ, chỉ sợ kiêng kị của Thái Tử với Ngũ ca còn lớn hơn nữa."

"Thụy Vương đi Yến Bắc quan, không phải do hắn ta đề nghị sao?" Thường Nhuận Chi bật cười.

Lưu Đồng nói: "Hắn ta cảm thấy Ngũ ca đi Yến Bắc quan là chịu chết, nhưng Ngũ ca sớm có chuẩn bị. Phỏng chừng lúc này Thái Tử đã vì tự mình chuyển tảng đá đập chân mình ảo não đi."

Lưu Đồng dài thở một hơi, suy nghĩ một chút, ôm Lưu Cảnh Dương trả lại cho Thường Nhuận Chi, nói: "Ta đi tìm Diêu Trừng Tây thương lượng."

Thường Nhuận Chi nói: "Chàng tìm hắn thương lượng cái gì?"

Lưu Đồng cười nói: "Hắn ta không tham quốc sự, lại đối với hướng cục xem thật rõ ràng. Lúc trước Ngũ ca có nói qua, nếu như thời điểm ta xử sự nghĩ không ra một ít phương pháp thường quy, cứ hỏi chút ý kiến từ Diêu Trừng Tây. Hắn ta là quái nhân, so với ta, càng dễ dàng ra một ít biện pháp cổ quái kiếm đi nét bút nghiêng ngạc nhiên. Biện pháp có thể có chút làm người ta không tưởng được, nhưng hiệu quả không tệ."

Lưu Đồng giao đãi Thường Nhuận Chi mấy câu, vội vàng ra phủ.

Lưu Cảnh Dương hướng tới bóng lưng hắn bắt lấy bắt để, hô vài tiếng tháp tháp, thấy Lưu Đồng không để ý, nhất thời có chút tiểu ủy khuất, nhéo tiểu thân thể buồn ở bên cổ Thường Nhuận Chi, nức nở mấy tiếng.

Thường Nhuận Chi ôm bé dỗ một hồi lâu, dỗ bé con ngủ, bỏ vào trong nôi.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi thay xuống áo bông dày, Diêu Hoàng cho người bỏ thêm thán lửa, phủ thêm áo khoác cho nàng.

Nhìn thư một lát, Thường Nhuận Chi có chút không yên lòng.

"Gần đây thân thể Ngụy Tử còn tốt?" Thường Nhuận Chi hỏi.

Diêu Hoàng cười nói: "Nôn nghén tốt hơn nhiều, Hoa Trạch ở cùng."

Ngụy Tử cùng Hoa Trạch thành thân cũng có một năm, bây giờ Ngụy Tử có thai, Thường Nhuận Chi không cho nàng ta đi đến hầu hạ, bên người thường cũng chỉ có Diêu Hoàng và Thu Lâm.

"Ngươi đó." Thường Nhuận Chi đặt thư xuống, nhìn Diêu Hoàng: "Phong Trà ra hiếu chưa?"

"Còn hai tháng." Diêu Hoàng nói.

Thường Nhuận Chi nhìn nàng ta: "Đến lúc đó hắn ta sẽ tới cầu hôn đi?"

"Dạ." Diêu Hoàng vuốt cằm, mặt có chút hồng: "Nương nô tì nói, trước đó đi xem hắn, hắn đã chuẩn bị thu xếp sính lễ."

"Vậy là tốt rồi." Thường Nhuận Chi nhẹ giọng nói: "Không uổng công ngươi chờ hắn ta, hao vài năm thanh xuân."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 242: Độn Đao

Editor: Bộ Yến Tử

Trong tất cả nha hoàn của Thường Nhuận Chi, Diêu Hoàng là người thân mật với nàng nhất.

Cùng Thường Nhuận Chi tương quan sự tình, cho dù là ý tưởng trong lòng nàng, Diêu Hoàng đều biết đến.

Bây giờ Diêu Hoàng muốn xuất giá, Thường Nhuận Chi còn có chút luyến tiếc người phụ tá đắc lực nên cạnh này.

Diêu Hoàng không giống Ngụy Tử, sau khi lập gia đình như cũ có thể ở bên cạnh nàng hầu hạ.

Phong Trà là người đọc sách, một ngày nào đó sẽ khảo thủ công danh, nhập sĩ làm quan. Diêu Hoàng gả cho hắn ta, tương lai chính là quan quyến.

Nào có quan quyến tùy thân hầu hạ ở bên người Hoàng tử phi làm tiểu tức phụ quản sự?

Cho nên gần đây Thường Nhuận Chi đang lo lắng, sau khi Diêu Hoàng ra cửa, người bên người nàng muốn tính toán làm sao.

Thu Lâm có thể tiếp tục làm nha hoàn kiêu ngạo, Ngụy Tử có thai, nàng ta muốn quản, Thường Nhuận Chi cũng lo lắng nàng ta đến quản.

Luôn muốn nhắc lại một nha hoàn bên người đi lên.

https://thuviensach.vn

Nghĩ ở trong lòng, Diêu Hoàng nói: "Nô tì cảm thấy, hiện bây giờ Thanh Xuân vừa vặn đó. Huống chi ở bên người cô nương đợi, nhất là trong thời gian một năm này, học không ít, chỗ nào có thể xem như là hao phí."

Diêu Hoàng cười ôn nhu: "Nô tì nghĩ tới, mặc dù Phong Trà ra hiếu, cũng muốn chờ một hai năm mới có thể khoa cử khảo. Trước khi hắn không khảo thủ công danh, nô tì vẫn có thể tiếp tục hầu hạ bên cạnh cô nương. Chỉ cần cô nương không ghét bỏ."

Thường Nhuận Chi cười ánh mắt cong cong: "Đây chính là ngươi chủ động đề, không phải ta muốn cầu."

"Phải, nô tì luyến tiếc rời khỏi phủ Cửu Hoàng tử như thế cái hưu nhàn oa." Diêu Hoàng che miệng cười nói: "Hầu hạ cô nương có thể sánh bằng sau này ở bên cạnh Phong Trà vì hắn chuẩn bị ăn, mặc ở, đi lại muốn thoải mái rất nhiều."

"Vậy ngươi cũng vui vẻ chịu đựng." Thường Nhuận Chi cười khẽ, kéo tay Diêu Hoàng qua nói: "Mấy năm nay, cực khổ ngươi."

"Cô nương đừng nói như thế." Diêu Hoàng nói: "Có thể có chủ tử như cô nương, cũng là nô tì vinh hạnh."

Còn hai tháng nữa Phong Trà ra hiếu, cha nương Diêu Hoàng xem xét khuê nữ tuổi lớn, không có khả năng tiếp tục kéo dài hôn sự, nói vậy chờ Phong Trà trừ bỏ đồ tang, sẽ thúc giục hai người thành thân, phỏng chừng nhiều nhất không vượt qua ba tháng.

Cho nên, hiện tại chuyện nha hoàn bên người muốn chuẩn bị.

Gần đây Thu Lâm liền tiếp nhận Diêu Hoàng cây gậy, bắt đầu quản lý sự vụ bên người Thường Nhuận Chi, hảo dọn ra thời gian nhường Diêu Hoàng đi tuyển người tiếp nhận, cũng khảo sát dạy một phen.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi quan sát một đoạn thời gian cảm thấy, vốn tưởng rằng tính tình Thu Lâm càng như là Ngụy Tử, trước kia Diêu Hoàng cũng nói qua, dù sao cũng là tìm người cùng nàng nói chuyện pha trò. Gần đây thấy nàng ta xử lý chuyện, Thường Nhuận Chi lại cảm thấy nàng ta có chút phong phạm của Diêu Hoàng.

Âm thầm nói thầm với Diêu Hoàng, Diêu Hoàng cũng nói: "Như vậy cũng tốt, nàng ta có thể gánh được rất tốt chuyện này, tìm kiếm một nha hoàn khác trên đỉnh đến bên người dễ dàng nhiều lắm, dù sao yêu cầu không cần thiết nghiêm như vậy."

Thường Nhuận Chi hỏi nàng ta: "Nhìn đã nhiều ngày, cảm thấy ai tương đối thích hợp?"

Đến cùng là muốn Trông Hạ và Tìm Đông đều là người tiểu Hàn thị cho, Thường Nhuận Chi lắm miệng nhấc lên các nàng, hỏi: "Vậy hai tiểu nha đầu thế nào?"

Diêu Hoàng cười nói: "Bây giờ đều là đại nha đầu."

Thường Nhuận Chi mỉm cười gật đầu, Diêu Hoàng nói: "Nô tì nhìn hay là thôi đi, các nàng làm hai bậc nha hoàn, hiểu rõ điểm nhi lí lẽ, đợi đến tuổi, cô nương để các nàng lập gia đình cho thỏa đáng."

Thường Nhuận Chi có chút chần chờ, suy nghĩ một chút vẫn thở dài: "Ngươi nói đúng, thái thái tìm các nàng đến vì cái gì ngươi và ta đều rõ ràng, hai tiểu nha đầu không phải người thông minh, vẫn không cần đặt ở bên người ta mới tốt."

"Hiện tại cô nương cần là đầu óc sáng tỏ, can đảm cẩn trọng, nhưng lại trung tâm, chờ khả năng sẽ thêm phiền, vạn vạn không thể gần người."

Thụy Vương và Lưu Đồng mưu đồ cái gì, Thường Nhuận Chi biết, thân là nha hoàn bên người Thường Nhuận Chi làm sao Diêu Hoàng lại có thể

https://thuviensach.vn

không có chút khứu giác về điểm này?

Tuyển nha hoàn bên người, đương nhiên phải thận trọng.

Hai người nói thầm một hồi lâu, Diêu Hoàng nói: "Nô tì tuyển người tốt, sẽ giao đãi Hoa Trạch để hắn ngầm xem chi tiết, đến lúc đó lại báo cho cô nương biết."

Thường Nhuận Chi gật đầu, nàng cũng không muốn vì chuyện như vậy hao phí tâm thần.

Gần đây suy nghĩ của nàng đều bị chiến sự ở Yến Bắc chiếm cứ.

Quả nhiên như Lưu Đồng sở liệu, tin tức Yến Bắc quan đánh thắng trận cuồn cuộn không ngừng truyền đến, tuy rằng đều là một ít thắng, tỷ như một ngàn người đánh người ta tám trăm người, chính mình tổn hại năm mươi người, chiến báo giết người gia một trăm người như vậy, Thái tử chẳng những không gọi hảo, ngược lại lúc lâm triều công nhiên khải tấu, hi vọng Nguyên Vũ đế có thể nhanh chóng hạ thánh chỉ, để Thụy Vương khải hoàn hồi kinh, trong lời lẽ luôn nói Thụy Vương dùng độn dao nhỏ cắt thịt, rất mất phong phạm nước lớn như Đại Ngụy.

Đại khái bởi vì biểu hiện Thái tử quá mức vội vàng, Nguyên Vũ đế cũng không có trước tiên hồi phục hắn ta.

Kim lão Tướng quân lại có chuyện nói.

"Thái tử điện hạ có ý gì? Quân Yến Bắc Đại Ngụy ta đánh thắng trận, đúng là lúc thêm một tiếng trống làm tinh thần hăng hái, Thái tử điện hạ lại muốn lui binh, thổi phòng khí diễm của người ta, diệt uy phong chính mình?"

Thái tử không hé răng, chỉ sai khiến người của bản thân ra nói chuyện.

https://thuviensach.vn

Đại Ngụy lập quốc trăm năm, lúc ấy đều là thời đại tranh đấu giành thiên hạ người người đều dụng võ đã qua đi, bây giờ thiên hạ thái bình, thịnh hành trọng văn khinh võ, đám Hoàng tử cũng có rất nhiều người tập văn làm trọng.

Văn nhân mà nói chuyện đánh nhau, tự nhiên là lý luận suông.

Kim lão Tướng quân nghe đám mưu thần bên trận doanh của Thái tử cao đàm khoát luận, không khỏi cười lạnh.

"Các ngươi chưa bao giờ lên chiến trường một lần, có tư cách gì ở chỗ này chỉ trỏ?" Thanh âm Kim lão Tướng quân như hồng chung, mắng người lại không xem trường hợp, ngay cả đối với Thái tử, ông ta cũng không sợ chút nào: "Lão thần xin hỏi Thái tử, cái gì gọi là độn dao nhỏ cắt thịt? Chuyện đánh nhau, đánh thắng một hồi, thì phải là thắng? Đánh bại một hồi thì chính là đánh bại? Hai quốc giao chiến, không đánh mấy tràng, mấy chục tràng thậm chí trên trăm tràng, vậy thì tính đánh nhau cái gì, có thể phân rõ thắng bại sao?"

Thái tử đương triều bị Kim lão Tướng quân quát hỏi, cũng không có khả năng giả câm vờ điếc, nghẹn một cỗ lửa giận chấp tay nói với Kim lão Tướng quân: "Lão Tướng quân, cũng không phải bổn cung nói bậy. Tiên Ti đã lui binh, vì sao Đại Ngụy ta còn muốn xâm nhập địch quân, đuổi theo người Tiên Ti tiếp tục đánh? Quân Yến Bắc như vậy, không phải là đang hao phí quân lực à? Mắt xem xét lại là niên quan, toàn bộ Đại Ngụy đều lo lắng chiến sự Yến Bắc. Đại Ngụy ta là đại quốc mênh mông..."

"Đại Ngụy ta đại quốc mênh mông, há có thể dung một Tiên Ti nho nhỏ lấn nhục!" Kim lão Tướng quân trừng mắt hổ: "Lời ấy của Thái tử điện hạ, thứ lão thần không dám gật bừa. Chẳng lẽ bởi vì Đại Ngụy ta đại quốc mênh mông, phàm là tiểu quốc không sợ chết đến xâm phạm, chúng ta đánh trở về, người ta lùi bước, chúng ta coi như không có chuyện gì? Đây là cái gọi là khí độ đại quốc của Thái tử điện hạ?!"

https://thuviensach.vn

Kim lão Tướng quân chắp tay hướng tới Nguyên Vũ đế nói: "Nếu như Tiên Ti khai chiến, giống như năm rồi, là vì trời đông giá rét làm cho áo cơm vô kế, vậy thì tính là người Tiên Ti có nguyên nhân, Đại Ngụy đánh xong, lại còn đưa qua đó một ít vải vóc lương thực cho bọn hắn, chuyện cũ sẽ bỏ qua, cũng là có thể, đây là khí độ đại quốc. Nhưng mà, Tiên Ti vô lý chủ động khai chiến, chúng ta nhường lại nhường, vậy Đại Ngụy chúng ta là cái gì? Dễ khi dễ sao! Bệ hạ! Lão thần đồng ý quân Yến Bắc thừa thắng xông lên, đánh cho người Tiên Ti không dám phạm vào hùng quan Yến Bắc ta!"

Kim lão Tướng quân tỏ rõ thái độ, phần lớn võ tướng đều đi theo tỏ thái độ.

Võ tướng mà, bút mực trong lồng ngực so không được văn thần, bao nhiêu đều có chiến tốt hơn, huống chi đối với võ tướng mà nói, chỉ có đánh nhau, thành lập tài năng công huân, bọn họ ước gì đánh trận, nói không chừng chính mình cũng có cơ hội lãnh binh xuất chiến.

Lưu Đồng ngầm chăm chú nhìn thần sắc Thái tử, bất động thanh sắc thủ thế.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 243: Nhân Tâm

Editor: Bộ Yến Tử

Không khí trên đại điện có chút giằng co, thanh âm Thập Nhị Hoàng tử đột nhiên ho khan rõ ràng có vẻ dị thường đột ngột.

"Lời Kim lão Tướng quân nói là sự thật, bất quá lo lắng của Thái tử cũng có đạo lý." Thanh âm Thập Nhị Hoàng tử rất nhẹ: "Thụy Vương đánh thắng trận, cả triều cao thấp ai mất hứng? Còn nếu theo như lời Thái tử, đánh nhau thật là việc tốn sức, mặc dù chúng ta không có lên chiến trường qua, nhưng cũng biết một khi đánh trận, quốc khố sẽ khẩn trương."

Thập Nhị Hoàng tử dừng một lát, tiếp tục nói: "Phí chi quân, không phải số lượng nhỏ. Một chi quân đội, quân lương, vũ khí, y dược... Đủ loại, loại nào không hoa bạc? Thái tử suy nghĩ, cũng là cảm thấy có thể không đánh nhau vẫn là đừng đánh. Thời tiết niên quan, hắn là lúc toàn gia đoàn viên, chuyện tai nạn đánh nhau chết người, nhà ai cũng không đồng ý đối mặt không phải sao?"

Thái tử nghe thư thái, khó có được lúc ôn hòa nhìn thoáng qua Thập Nhị Hoàng tử, nghĩ rằng tiểu Thập Nhị hình như là người của Thụy Vương, còn có thể đứng ở bên hắn ta nói chuyện, là có khả năng phản chiến hướng hắn ta?

Lưu Đồng bất động thanh sắc nghe, âm thầm làm thủ thế.

Thập Tứ Hoàng tử thấy vậy liền đứng dậy, nổi giận đùng đùng: "Ý Thập Nhị ca là nói, trận này không nên đánh?"

https://thuviensach.vn

Thập Nhị Hoàng tử lắc đầu: "Đánh hay không đánh, mặc dù hiện tại phụ hoàng ra thánh tài, Yến Bắc quan cũng không thể lập tức thu được cũng chấp hành. Huống chi hiện tại quân Yến Bắc đã xâm nhập địa giới Tiên Ti, chẳng sợ thánh chỉ đến Yến Bắc quan, nói vậy cũng không có cách nào khác có thể nhắn dùm đến trong tay thống soái."

Thập Nhị Hoàng tử than nhẹ, chắp tay với Nguyên Vũ đế: "Phụ hoàng, nhi thần cảm thấy, tranh luận việc này không có ý nghĩa, lời Thái tử nói hữu lý, lời Kim lão Tướng quân cũng có lý. Chiến sự Yến Bắc đã bắt đầu, luôn có thống soái biên quan nhìn chằm chằm, chúng ta không cần thiết sốt ruột, chậm rãi đợi kết quả là được."

Thái tử nghe lời này không đúng, làm sao vòng lão vòng đi lại vòng trở lại?

Thập Tứ Hoàng tử vẫn hổn hển: "Chiếu theo ngươi nói, đánh nhau cũng tốt, không đánh nhau cũng tốt, đều không phải do chúng ta?"

"Chiến cũng tốt, không chiến cũng tốt, có thể đặt mình vào hoàn cảnh người khác làm ra quyết định, dù sao không phải chúng ta." Lời lẽ Thập Nhị Hoàng tử luôn luôn ôn hòa, lúc này cũng giống vậy: "Nếu như phụ hoàng muốn ngưng chiến, cũng có thể lập thánh chỉ, trong tám trăm dặm kịch liệt đưa đi Yến Bắc quan. Nhưng đến cùng quân Yến Bắc có thể thu được thánh chỉ hay không, có năng lực không thời cơ thỏa đáng ngưng chiến, cũng phải nhìn tình huống cụ thể?"

Nguyên Vũ đế cảm thấy có chút do dự.

Quả thật ông ta không muốn đánh trận này, nhưng cũng biết hiện tại thu tay không tốt. Đám thần tử dưới bậc nói cũng tốt, mấy con trai nói cũng tốt, mỗi người đều có đạo lý riêng.

Ông ta không thể không thừa nhận, mặc dù ông ta liên tục phát thánh chỉ để quân Yến Bắc lui binh, nhưng quân Yến Bắc cũng không phải lui tốt

https://thuviensach.vn

như vậy. Nói không chừng một thánh chỉ của ông ta, quân Yến Bắc vừa lui về, người Tiên Ti vồ đến một cái, ngược lại đánh mất tình thế cực tốt vốn có.

Hướng thượng ầm ĩ nửa ngày, cuối cùng Nguyên Vũ đế vẫn không có hạ thánh chỉ, chỉ nói việc này lại nghị.

Hạ hướng, Thái tử cố ý kéo gần lại khoảng cách cùng Thập Nhị Hoàng tử.

Thập Nhị Hoàng tử cũng không chối từ, Thái tử yêu hắn ta một đạo, hắn ta liền đi theo một đạo.

Thập Tứ Hoàng tử hận trừng mắt nhìn hắn ta một mắt, ngược lại đến gần Lưu Đồng.

Ánh mắt Lưu Đồng nặng nề, ngắm Thập Nhị Hoàng tử một mắt liền bỏ đi, bộ pháp lược đại, Thập Tứ Hoàng tử gấp gáp đuổi theo.

Thái tử xuy cười, thái độ với Thập Nhị Hoàng tử càng ôn hòa hơn.

Một đường trở về phủ Hoàng tử, Lưu Đồng giao đãi Hoa Trạch đi làm vài chuyện giấu kín, sau đó cùng Thập Tứ Hoàng tử vào thư phòng mật thám.

Thập Tứ Hoàng tử xoa xoa tay, có chút chần chờ cùng hưng phấn: "Cửu ca, Thái tử thật sự có thể tin Thập Nhị ca sao?"

Lưu Đồng uống ngụm trà, lắc đầu nói: "Thái tử không tín nhiệm người nào, chỉ nhìn ích lợi."

Thập Tứ Hoàng tử cũng ngồi xuống, có chút ngồi không được, cả người giống như nhiệt huyết sôi trào: "Để Thập Nhị ca làm bộ vượt qua trận

https://thuviensach.vn

doanh Thái tử, là vì cái gì? Thập Nhị ca có thể từ chỗ phủ Thái tử đào ra tin tức?"

Lưu Đồng cười cười: "Ai nói ta để Thập Nhị đệ vượt qua trận doanh Thái tử?"

"A?" Thập Tứ Hoàng tử kinh ngạc nói: "Lúc trước thư Cửu ca mang tới không phải nói, thu được thủ thế của huynh, để cho đệ cùng người trước đó nói chuyện trái ngược nhau sao? Trước đó người nói chuyện là Thập Nhị ca, tất nhiên là Cửu ca an bài."

Lưu Đồng không có phủ nhận, trầm ngâm một phen sau đó thấp giọng nói: "Để Thập Nhị đệ cầu tốt với Thái tử, không phải vì chuyện đó."

"Đó là vì cái gì?" Thập Tứ Hoàng tử tò mò hỏi.

Tính cách Thập Tứ Hoàng tử có chút giống Chúc Vương, đều tương đối lỗ mãng xúc động, nhưng Thập Tứ Hoàng tử có lòng nhiệt tình, cùng Chúc Vương là hai cái cực đoan, do mẫu phi hắn ta khi còn sống chịu qua ân huệ của Hiền phi, nếu không có Hiền phi hỗ trợ, Thập Tứ Hoàng tử còn không nhất định có thể thuận lợi giáng sinh. Mẫu phi Thập Tứ Hoàng tử trước khi mất, lộ ra ý muốn hắn ta theo sát Thụy Vương, cùng Thụy vương giao hảo. Bởi vậy, Thập Tứ Hoàng tử không hơn không kém là một đảng với Thụy Vương.

Nhưng mà hắn ta một căn cân, thần kinh thô, rất nhiều chuyện chi tiết phương diện, không thích hợp nói cùng hắn ta.

Lưu Đồng suy nghĩ một chút, nói: "Đệ đừng hỏi nhiều như vậy, đệ chỉ cần biết, Thập Nhị đệ có chuyện hắn cần làm thì tốt rồi. Sau này đệ nhìn thấy Thập Nhị đệ, ở mặt ngoài vẫn duy trì bộ dáng không âm không dương là được."

https://thuviensach.vn

Thập Tứ Hoàng tử đáp ứng, vẫn nhịn không được hỏi: "Vậy đến cùng Thập Nhị ca vì cái gì cầu tốt với Thái tử vậy hả?"

Lưu Đồng chỉ có thể hàm hồ trả lời hắn ta: "Vì mê hoặc Thái tử."

"Vì sao muốn mê hoặc..."

"Tốt lắm." Lưu Đồng có chút đau đầu: "Thập Tứ đệ, ta còn có việc muốn giao cho đệ làm, chuyện khác, đệ tạm thời phóng một bên đi."

Thập Tứ Hoàng tử vội lên tiếng trả lời, xoa xoa tay nói: "Cửu ca có chuyện gì muốn đệ làm, đệ nhất định làm được ổn ổn thỏa thỏa."

Lưu Đồng để sát vào tai Thập Tứ Hoàng tử, nhỏ giọng xem nhẹ một trận.

Thập Tứ Hoàng tử nghe xong rất kinh ngạc, bất chợt trừng to mắt, cuối cùng cười hắc hắc, vỗ ngực cam đoan: "Cửu ca yên tâm đi, việc này bao ở trên người đệ."

Lưu Đồng nhắc nhở hắn ta: "Đừng lộ ra dấu vết, làm cho người ta biết là đệ cố ý."

"Yên tâm." Vẻ mặt Thập Tứ Hoàng tử có chút kiêu ngạo: "Dù sao thì đệ cũng được coi như là một bá vương trong kinh thành, làm ra chuyện như vậy, không ngạc nhiên."

Lưu Đồng buồn cười lắc đầu: "Vậy đệ đi đi, nhớ kỹ, trước vững vàng, phải tìm thời cơ thỏa đáng."

Thập Tứ Hoàng tử vuốt cằm xác nhận.

Lưu Đồng tiễn Thập Tứ Hoàng tử rời khỏi phủ, gặp Thường Nhuận Chi đang ôm theo Lưu Cảnh Dương đi ra tản bộ. Thập Tứ Hoàng tử cười hì hì hành lễ cho Thường Nhuận Chi, lại đậu Lưu Cảnh Dương kêu Thập Tứ

https://thuviensach.vn

thúc, sau khi được cái xung hô "Thập Tứ tô" ngọt ngấy ngấy, mới cảm thấy mỹ mãn rời khỏi.

Lưu Đồng ôm lấy nhi tử, cùng Thường Nhuận Chi sóng vai tản bộ.

Thường Nhuận Chi thấy sắc mặt hắn tốt hơn, liền biết kết quả hôm nay lâm triều còn đi, cười hỏi hắn: "Lâm triều có phát sinh chuyện gì sao?"

Lưu Đồng nở nụ cười, đem chuyện lâm triều nhìn không thấy đao quang kiếm ảnh nói thông suốt.

Việc này, Lưu Đồng lại không giấu diếm được Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi cân nhắc một lát, cảm thấy là do Lưu Đồng bố cục.

Nàng không có ý thám thính tình huống bố cục của Lưu Đồng, chỉ là hỏi: "Thụy Vương tha tự quyết lại thành công ... Nhưng mà, sao bệ hạ chợt nghe các người ầm ĩ, cũng không cho các người lời chắc chắn phát thánh chỉ?"

Lưu Đồng trầm mặc, sau đó nhẹ giọng nói: "Ngũ ca nói, phụ hoàng đã lớn tuổi, sợ nhất chính là khí tiết tuổi già khó giữ được, ở trên sách sử lưu ô danh. Ông ta làm chuyện gì, hạ quyết định gì, đều sẽ suy nghĩ lại muốn... Ông ta rất cầu ổn, cho nên ngược lại có vẻ do dự."

Thường Nhuận Chi nghe, chỉ cảm thấy năng lực Thụy Vương phỏng đoán nhân tâm, thật sự đáng sợ.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt
www.dtv-ebook.com

Chương 244: Bố Cục

Editor: Bộ Yến Tử

Sau niên quan, lại đến sinh thần của Nguyên Vũ đế.

Trong kinh không khí tường hòa, nên tặng lễ thì tặng lễ, nên chúc mừng thì chúc mừng, phảng phất chiến sự cách bọn họ rất xa.

Nguyên Vũ đế lớn tuổi, nhưng yêu thích tôn bối. Sinh thần năm nay, đi hạ thọ các tôn tử cháu gái được không ít ban cho.

Trong số đó, Lưu Cảnh Dương chiếm được không ít.

Một lưu bé củ cải xếp xếp đứng ở trước mặt Nguyên Vũ đế cho ông ta hạ thọ, tướng mạo Lưu Cảnh Dương rất xuất chúng.

Khuôn mặt bé giống như kỳ mẫu, một đôi mắt trạm lam trong suốt, ngập nước không một chút bóng ma, tổ hợp ở cùng nhau, lại kỳ dị đẹp mắt, quả thực khiến cho Nguyên Vũ nhìn nhập thần, phá lệ chiêu bé tiến lên hỏi vài câu, được Lưu Cảnh Dương vài tiếng đồng ngôn, Nguyên Vũ đế cười đến hợp bất long chủy.

Tươi cười trên mặt Thái tử chỉ là miễn cưỡng, Thế tử Lưu Tuân thể yếu nhiều bệnh ủy khuất đứng dựa vào Thái tử.

Ngày tràn ngập phấn khởi, nhìn hư tình giả ý trên mặt người hoàng gia Thường Nhuận Chi thấy đau đầu.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, Thái tử khí lượng nhỏ hẹp, sau đó, lại tìm vài sai lầm của Lưu Đồng ra nói nói, bày vừa thông suốt cái giá từ Thái tử, chính là hạ mặt mũi Lưu Đồng.

Lưu Đồng không cần cái này, hắn chậm rãi đợi tin tức Thập Tứ Hoàng tử.

Tháng giêng vừa qua, Thập Tứ Hoàng tử liền xảy ra chuyện.

Hắn ta hẹn bạn bè đi Dịch Hồng các nghe khúc, lại gặp con trai Binh bộ Tả thị lang Lý Duy Thanh, trong bạn bè có người tình bạn cố tri cừu cùng Lý Duy Thanh, lúc này hai người xảy ra cãi vã, dần dần động tay chân. Thập Tứ Hoàng tử ở giữa điều hòa, lại không nghĩ rằng Lý Thanh Duy sai lầm, đập đầu Thập Tứ Hoàng tử. Lúc này Thập Tứ Hoàng tử chảy máu không ngừng.

Thập Tứ Hoàng tử không coi là hoàn khố hoàn toàn, nhưng hắn ta giảng nghĩa khí, hảo phô trương, xuất môn chơi luôn có một đống thiếu gia cùng hắn ta đi theo, ngược lại cũng không có gây qua chuyện thị phi.

Thập Tứ Hoàng tử bị thương không phải việc nhỏ, dù như thế nào đó cũng là hậu duệ thiên hoàng quý tộc, đám thiếu gia cùng hắn ta đến Dịch Hồng các nhất thời hoảng hốt, cũng không biết ai hô một câu "Đánh gãy răng hắn", nhất thời mọi người tìm được nơi trút giận, lúc này liền áp Lý Duy Thanh mập đánh một trận.

Lý Duy Thanh cũng không phải đến một mình, lại càng không chờ người ta đến đánh, hắn ta nghĩ mình tốt xấu gì cũng là con của Binh bộ thị lang, sau đầu còn có Thái tử làm chỗ dựa, bị đánh vài cái cũng sinh ra phản kháng tâm lý, gọi người sao tên cùng đối phương đánh nhau.

Tranh chấp thăng cấp, Dịch Hồng các loạn thành một đoàn, Kinh Triệu Doãn vội vàng dẫn người tới mới dừng lại được trò khôi hài của đám người này.

https://thuviensach.vn

Do Thập Tứ Hoàng tử bị thương có chút nặng, cho nên việc này không hề bất ngờ được bẩm lên trên, Ngự sử buộc tội cũng là một quyển tiếp một quyển.

Công tử bạn hữu ở đây tham dự đánh nhau đều là nhân vật con cháu có uy tín danh dự trong triều, việc này bị Ngự sử trộn cùng một thế, thổi quét mười mấy hướng nội quan lớn.

Nguyên Vũ đế tức giận đến râu lại trắng mấy sợi.

Ông ta sai người phong tỏa, thanh tra Dịch Hồng các. Hạ tra tiền căn hậu quả một hồi tranh đấu ở Dịch Hồng các, nội trong nửa tháng lại từ trong Dịch Hồng các nội tra ra không ít miêu ngấy.

Khi hai phương đánh nhau sẽ phóng ra lời nói ngoan độc, cũng nói ra chút chuyện bình thường sẽ không tuyên ở miệng, từ dấu vết để lại, cũng từ trong phủ một ít quan viên tra ra chút không sạch sẽ gì đó.

Nguyên Vũ đế nhìn ám tra, ánh mắt tối nghĩa, hơn nửa ngày không có nhúc nhích.

Tự Nhân bên cạnh tâm trung bất an, tiến lên nhẹ giọng gọi: "Bệ hạ..."

Nguyên Vũ đế nhìn về phía hắn ta, dừng một chút nói: "Từ trước cũng không gặp qua việc này."

Tự Nhân cúi đầu: "Hứa là... Không bộc quang xuất hiện đi."

Nguyên Vũ đế nở nụ cười, ánh mắt hơi lạnh: "Quan viên trên đây, một nửa là chịu qua ân huệ và dẫn người của Kỳ Vương, một nửa kia đi lại quá gần Lễ Vương... Ngươi nói, bút tích của ai vậy?"

Tự Nhân không nói.

https://thuviensach.vn

Nguyên Vũ đế cũng không kỳ vọng hắn ta trả lời, nhẹ nhàng đốt bàn, nói: "Nguyên nhân câu chuyện là tiểu Thập Tứ và nhi tử Binh bộ thị lang. Tiểu Thập Tứ hỗn vui quen thói, tiểu tử Lý gia kia hỗn ở kinh thành, không có khả năng không biết cách làm người tiểu Thập Tứ. Huống chi, nghe nói bình thường hắn ta không phải người lỗ mãng như thế, ngày ấy sau khi đánh tiểu Thập Tứ, lại cùng người ta náo loạn lên..."

Tự Nhân mâu quang vi thiểm: "Bệ hạ cảm thấy..."

Nguyên Vũ đế như có đăm chiêu nói: "Trước kia thông thường tiểu Thập Nhị cùng Thụy Vương một đạo hành động, nhưng gần đây lại nghe nói tiểu Thập Nhị thường xuyên xuất nhập phủ Thái tử?"

Tự Nhân cúi đầu cười nói: "Thập Nhị Hoàng tử thân thể yếu đuối, khó tránh khỏi Thái tử nhiều chiếu cố chút."

Nguyên Vũ đế nở nụ cười, chà xát ngón tay: "Tiểu Thập Tứ và tiểu Cửu đi được gần, nói vậy đều là thân cận của Thụy vương. Tiểu Thập Tứ bị thương, người giúp đỡ tiểu Cửu làm việc, mất đi một cái."

Tự Nhân không nói chuyện.

Do Thập Tứ Hoàng tử chuyển nguy thành an, vô quá nhiều ngại, Lý gia lại tích cực thỉnh tội, Nguyên Vũ đế khoan dung, lấy danh nghĩa "Dạy con không nghiêm" phạt Binh bộ Tả thị lang nửa năm bổng lộc, đánh Lý Duy Thanh mười bản tử. Sau đó, Lý gia trục xuất Lý Duy Thanh khỏi phủ, cùng chi đoạn tuyệt quan hệ.

Xử phạt này có vẻ quá rộng, Lưu Đồng thật không có ý kiến.

Lúc này hắn đang cùng Thường Nhuận Chi đến phủ Thập Tứ Hoàng tử thăm người bị thương.

Trên đầu Thập Tứ Hoàng tử còn bọc bạch bố khăn, người lại vui vẻ.

https://thuviensach.vn

"Cửu ca, kế sách này của huynh không tệ nha." Thập Tứ Hoàng tử nhếch miệng: "Đã gọt một ít thế lực Kỳ Vương và Lễ Vương, lại nhường phụ hoàng có bệnh đa nghi nghiêm trọng với Thái tử."

Lưu Đồng hơi khóa mi, trừng mắt nhìn Thập Tứ Hoàng tử: "Đệ còn dám nói?"

Thập Tứ Hoàng tử khó tránh khỏi chột dạ, sờ sờ mũi: "Nếu không bị thương, đệ cũng trốn không thoát hiềm nghi không phải sao? Cửu ca yên tâm đi, đệ có chừng mực, đệ tính kế tốt lắm lực đạo hắn ta xuống tay mới thấu đi lên."

"May mắn là không có chuyện gì, nếu đệ thực sự xảy ra chuyện không hay..." Lưu Đồng mệt mỏi nhéo nhéo mi tâm: "Đó cũng chính là nguyên nhân ta không để đệ làm chuyện cẩn thận."

Thập Tứ Hoàng tử cười hắc hắc không ngừng, tự mình đưa tay gõ gõ đầu: "Cửu ca huynh xem, thực không có chuyện gì."

"Đệ nói không có chuyện gì không tính, thái y nói đệ không có việc gì mới tính." Lưu Đồng dừng một chút, vẫn thân thiết hỏi: "Gần đây còn đau đầu sao? Không phải nói chỗ miệng vết thương, tóc đều rớt hết? Còn không biết có thể dài ra hay không đây."

Thập Tứ Hoàng tử cho là việc không đáng lo: "Dài hay không cũng không sao hết, nam nhân cũng không phải dựa vào chút tóc này ăn cơm."

Lưu Đồng đối với Thập Tứ Hoàng tử phiên vô này lại nói không có cách nào, bật cười lắc lắc đầu.

Thập Tứ Hoàng tử nói chêm chọc cười vài câu, lại vòng vo đề tài trở về: "Cửu ca, huynh nói vì cái gì phụ hoàng xử phạt nhẹ như thế? Là không muốn khiến Thái tử nan kham, hay là đối với chân tướng sự kiện vẫn còn nghi vấn?"

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng cười cười: "Hơn phân nửa là hậu giả."

"Hậu giả..." Thập Tứ Hoàng tử lẩm bẩm nói: "Phụ hoàng còn hoài nghi cái gì?"

"Chuyện này, ở mặt ngoài xem hao hụt bất quá là một đứa con trai của Binh bộ Tả thị lang, ngược lại đổi được Kỳ Vương và Lễ Vương xuất huyết nhiều, ngay cả đệ là một phái với Thụy Vương, cũng phải tạm nghỉ một thời gian. Nhưng từ trong xem ra, ai đạt được lợi ích lớn nhất? Cơ hồ đều cũng có sở tôn, khác nhau chỉ tại ở đả thương địch thủ một ngàn, tự tổn hại tám trăm hay là một ngàn hai. Ai đều có khả năng ở bên trong vận tác, chẳng qua tổn thất ít nhất, là Thái tử thôi."

"Vậy thì, còn không thể để phụ hoàng nhận thấy, là Thái tử gây nên?"

Lưu Đồng lắc đầu nhẹ giọng nói: "Còn không có thể, mục đích của ta cũng không phải muốn để phụ hoàng chắc chắn là Thái tử gây nên —— ta bất quá là muốn ông ta có chút nghi ngờ với Thái tử."

Hắn lấy lại bình tĩnh: "Muốn dao động địa vị Thái tử, còn phải muốn tiếp theo tề mãnh dược."

"Mãnh dược?" Thập Tứ Hoàng tử nhất thời hưng trí: "Cửu ca mau nói với đệ đi."

Lưu Đồng cười cười, chỉ nói: "Đệ an tâm dưỡng thương."

Kế tiếp tề mãnh dược này, cần hắn tự mình lên sân khấu.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 245: Mãnh Dược

Editor: Bộ Yến Tử

Gần đây Thường Nhuận Chi cảm giác được Lưu Đồng đang mưu đồ bày ra bí mật gì đó, khi đối mặt nàng, Lưu Đồng có chút muốn nói lại thôi.

Đã hơn một năm, hắn bận rộn đã thành thói quen, Thường Nhuận Chi cũng không thấy lạ.

Chính là khi đối mặt nàng muốn nói lại thôi, làm Thường Nhuận Chi có chút nghi hoặc.

Cái loại bộ dạng ấp a ấp úng này, lòng hơi chút có chút nghi ngờ, bất định còn tưởng rằng hắn nuôi tiểu tam, không có biện pháp cùng nàng giao đãi!

Thường Nhuận Chi xem xét cái không, đợi khó có dịp Lưu Đồng ở trong phủ ngọ ngủ, hỏi hắn đến cùng xảy ra chuyện gì.

Lưu Đồng trầm ngâm một lát vẫn nói: "Chờ không bao lâu, nàng sẽ biết."

Thường Nhuận Chi nhíu mày nhìn hắn.

Lưu Đồng nhẹ nhàng kéo tay nàng qua: "Ta không nhiều muốn nói."

"Không nhiều muốn nói?" Thường Nhuận Chi buồn bực: "Nhưng không phải chàng nói, chờ không bao lâu thiếp có thể biết? Dù sao sớm hay muộn cũng phải biết, hiện tại chàng nói với thiếp có gì không ổn?"

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng không hé răng.

Hắn cảm thấy, thời điểm sự tình bộc lộ, Thường Nhuận Chi không biết mới có biểu hiện chân thực nhất.

Hiện tại nói cho nàng, chỉ sợ đến lúc đó bọn họ "Biết được chân tướng" thái độ cùng vẻ mặt sẽ làm người ta khả nghi.

An ủi Thường Nhuận Chi một phen, Lưu Đồng như cũ ngậm miệng không nói.

Thường Nhuận Chi cũng từ hắn.

Nam nhân của mình, nàng vẫn có tin tưởng. Mặc dù Lưu Đồng giấu diếm nàng, chỉ cần không phải chạm đến mấu chốt của nàng là nuôi tiểu tam, nàng cũng sẽ không thể đi truy nguyên.

Mỗi một ngày qua đi, Lưu Đồng bố cục cũng hoàn thành.

Động tác mấy ngày này của Thái tử không ngừng, Kỳ Vương và Lễ Vương thất thế, đúng là thời kì tốt nhất hắn mở rộng thế lực. Mặc dù Thái tử đối với hắn bỗng nhiên được chuyện đại tiện nghi cũng có chút lo sợ bất an, nhưng đối mặt thịt béo đặt tại trước mắt, sao hắn ta lại không thèm?

Lưu Đồng cũng từ hắn ta tằm ăn lên thế lực trong kinh, dù sao thôn tính cũng đều là Kỳ Vương và Lễ Vương gì đó, đối với Lưu Đồng mà nói cũng không có tổn thương gì.

Trọng tâm bây giờ của Lưu Đồng, đặt ở trên củng cố thế lực đã có.

Thân thể Thập Tứ Hoàng tử cường tráng, dưỡng mấy tháng, thương thế dần dần chuyển tốt đẹp, chậm rãi lại bắt đầu đi theo Lưu Đồng làm dậy sự.

Do tính tình Thập Tứ Hoàng tử hào phóng giảng nghĩa khí, cùng người thương nhân càng là có đến có hướng, nhà mẹ đẻ kỳ mẫu phi xuất thân

https://thuviensach.vn

thương nhân, luận về làm buôn bán, Thập Tứ Hoàng tử đại khái được chân truyền của mẫu gia, rất có tài năng, cho nên của cải của hắn ta rất phong phú, là trợ giúp rất lớn cho Lưu Đồng.

Gần đây Thập Tứ Hoàng tử lão hỏi Lưu Đồng chuyện có liên quan với "Hạ mãnh dược", thúc giục hắn nhanh chóng đem mãnh dược hạ xuống, hắn ta chờ xem hí.

Lưu Đồng hồi hắn ta, còn muốn chờ một thời gian.

Thập Tứ Hoàng tử có chút sốt ruột: "Cửu ca, còn phải chờ tới thời điểm nào nữa? Mắt nhìn thế lực Thái tử khuếch trương có chút lớn, toàn bộ triều đình, một nửa người đều ngã vào bên hắn ta."

Lưu Đồng đối với việc này không ngoài ý muốn, Thụy Vương đi đem cục diện sở có khả năng xuất hiện, đều nói qua cùng hắn, cũng cùng hắn nhất nhất phân tích qua, càng đem cách giải quyết phân tích cho hắn nghe.

Đối mặt tình trạng như vậy, Lưu Đồng không nóng nảy.

Có thể tùy ý phản chiến thế lực, kỳ thực cũng không coi là thế lực chân chính. Dù sao gió thổi hướng Thái tử bên kia, thế lực hướng hắn bên kia ngược lại, chỉ có thể chờ hướng gió thay đổi, cái thế lực này lại ngược trở về.

Huống chi đám người ủng hộ Thái tử, cơ hồ đều là văn nhân văn thần giảo hoạt tay trói gà không chặt. Võ tướng trong triều, đều huân tố không kỵ đối với mời chào bộ dáng tham ăn của Thái tử không xem vào mắt.

Đừng nhìn đường làm quan hiện tại của Thái tử rộng mở, nhưng bất quá là hoa trong gương, trăng trong nước, ngày lành của hắn ta duy trì không lâu lắm, lại nhường hắn ta đắc ý trước đi.

Lưu Đồng nhấp một ngụm trà, cười nói: "Đệ gấp cái gì?"

https://thuviensach.vn

"Đệ làm sao không vội." Thập Tứ Hoàng tử lẩm bẩm nói: "Đệ cân nhắc vết thương trên đầu, có thể được chút lợi ích thực tế, trừ bỏ phụ hoàng ban cho một vài thứ, cơ bản chút bọt nước đều không thấy. Huynh nói muốn hạ mãnh dược để đệ xem kịch vui, đệ chờ thật lâu."

Lưu Đồng buồn cười lắc lắc đầu, nói: "Nhanh."

"Bên này Cửu ca ổn được, bên phía Yến Bắc quan, không biết Thụy Vương như thế nào." Thập Tứ Hoàng tử nâng má, than nhẹ: "Cảm giác trận này đánh cũng thật lâu đó."

Lưu Đồng vuốt cằm, Thập Tứ Hoàng tử lại nói: "Thụy Vương còn không có tính toán lui binh, phụ hoàng cũng mở một con mắt nhắm một con mắt."

Lưu Đồng như cũ gật đầu, Thập Tứ Hoàng tử nóng nảy: "Cửu ca, huynh nói Thái tử sốt ruột như thế, có phải hay không cũng có nhân tố? Hắn ta nhìn thế lực chúng ta bên này, hắn ta tranh không qua, cho nên liền đem thế lực Kỳ Vương và Lễ Vương trừ bỏ trước, biến hai người bọn họ thành cái thùng rỗng... Kế tiếp, dùng toàn lực đối phó chúng ta?"

Thập Tứ Hoàng tử nói đến đó, không thấy khẩn trương sợ hãi, ngược lại hưng phấn không hiểu, xoa tay: "Đệ thực có chút khẩn trương."

Lưu Đồng liếc mắt nhìn hắn ta: "Gấp cái gì?"

"Không nóng nảy, không nóng nảy." Thập Tứ Hoàng tử ngoài miệng nói không vội, chờ mong trong đồng tử lại giấu giếm không được Lưu Đồng.

"Trước nay đệ hảo kích thích, nhưng phải biết rằng, chúng ta tính toán không phải việc nhỏ." Lưu Đồng ngồi nghiêm chỉnh, nghiêm túc nói: "Thu hồi biểu cảm của đệ, càng đến mấu chốt chỗ, càng phải cẩn thận."

Thập Tứ Hoàng tử thụ giáo gật đầu.

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng xem canh giờ, nói: "Tốt lắm, ta về phủ đây, tuy rằng vết thương đệ tốt hơn trước, nhưng cũng cần hành động quá mức, làm người ta ghé mắt."

Thập Tứ Hoàng tử lên tiếng, tiễn Lưu Đồng ra cửa.

Lưu Đồng đi Tây Hành xã một chuyến, cùng Diêu Trừng Tây hàn huyên một lát, nói lên chuyện Tây Hành thương đội.

Theo Thường Nhuận Chi đề nghị, thương đội Tây Vực đã đi một chuyến qua lại, vừa mới khỏi bước thương đội, tự nhiên lợi nhuận sẽ không nhiều lắm, nhưng nhường Lưu Đồng thập phần thân thiết.

Diêu Trừng Tây đối với việc này cảm thấy rất hứng thú, Lưu Đồng nghĩ bây giờ hắn rút tay không ra để vội vã chuyện này, cho nên đem Tây Hành xã và Tây Hành thương đội hai người cũng một, đều giao cho Diêu Trừng Tây quản lý.

Diêu Trừng Tây cũng thật là người làm việc liền làm cho hết sức mỹ lại thỏa đáng, làm việc chưa bao giờ ra quá đường rẽ.

Trải qua thời gian gần hai năm tuyên truyền và diễn xuất, tiết mục ở Tây Hành xã đã được người kinh thành sở nhận, cũng nhanh chóng đánh có tiếng khí.

Ngay cả người trong cung cũng tới hiệp đàm, tính toán ở thời điểm thích hợp, thẩm nhìn tiết mục của bọn họ, cho bọn họ vào cung diễn xuất cho các quý nhân không thể rời cung, xem như là đồ tươi mới.

Lưu Đồng tiến đến, đó là hỏi thương lượng tiến trình.

Diêu Trừng Tây lười biếng nói: "Tiết mục mới đều tập luyện tốt lắm, người trong cung nhiều quy củ, cảm thấy chúng ta bên này tất cả đều là

https://thuviensach.vn

người Tây Vực, sợ đám quý nhân trong cung không vui, muốn chúng ta nhiều hơn một ít gương mặt Trung Nguyên."

Lưu Đồng liền hỏi: "Vậy ngươi làm sao hồi?"

"Ta đương nhiên đáp ứng rồi." Diêu Trừng Tây cười nói: "Tây Hành xã chúng ta ở dân gian đã có nhân khí, nhưng nếu tiến vào cung, giá trị con người có thể không giống vậy, còn có thể khai phân xã không phải sao? Có chuyên môn vì bình dân dân chúng diễn xuất, còn có chuyên môn nhập phủ, diễn xuất cho đám quan to hiển quý. Ít lời lãi tuy rằng nhiều tiêu, nhưng nhân gia có tiền thổ hào tùy tay cho thưởng, nói không chừng so tiêu một ngày ít lời lãi tổng số cộng lại đều nhiều hơn. Làm buôn bán mà, được linh hoạt, quan trọng nhất là muốn vui vẻ. Ngươi có đói bụng không, ta phía dưới cho ngươi ăn?"

Lưu Đồng mạc danh kỳ diệu trừng hắn ta một mắt, Diêu Trừng Tây gãi gãi đầu, ngượng ngùng cười cười: "Ta lại nói hưu nói vượn."

"Còn một tháng nữa chính là sinh thần Quý phi nương nương." Lưu Đồng hơi hơi cầm quyền, nhẹ giọng thì thào: "Chính là ngày đó."

Tề mãnh dược quan trọng nhất một hoàn này, sắp tới.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 246: Vạch Trần

Editor: Bộ Yến Tử

Thời tiết giữa hè, sinh thần Quý phi.

Thời tiết nóng bức, Lưu Cảnh Dương không kiên nhẫn mặc nhiều xiêm y, Thường Nhuận Chi cho người cầm vải bông mềm mại, chế vài chiếc đồ lót quần đùi ngắn tay cho bé.

Đại khái là thấy mình mặc không giống người bên cạnh, Lưu Cảnh Dương đối với chính mình không giống người thường rất là cao hứng, thường xuyên mặc liền thể y đi nơi nơi.

Bé đi còn không phải đặc biệt vững chắc, cũng rất vui mừng cảm giác "Làm đến nơi đến chốn".

Lần này cần tiến cung hạ thọ Quý phi, tự nhiên không thể như ở trong phủ, để Lưu Cảnh Dương ăn mặc tùy tiện.

Thường Nhuận Chi thay cho bé xiêm y tiến cung, Lưu Cảnh Dương khó chịu lắc lắc tiểu thân thể, chớp mắt lam tình hỏi nàng: "Không mặc, được không?"

"Không được, chúng ta phải vào cung, phải mặc cái này, bằng không chính là hỏng cấp bậc lễ nghĩa."

"Không tiến, được không?"

https://thuviensach.vn

"Không được, mọi người đều phải đi." Thường Nhuận Chi dỗ chỉ biết hai chữ hai chữ ra ngoài bật nhi tử, Lưu Đồng đã thân chính trang, tiến vào thúc giục.

Nhìn thấy cha mình, Lưu Cảnh Dương vội nghiêng ngả chao đảo chạy chậm đi qua cạnh hắn, Lưu Đồng vội đưa tay tiếp được bé, ôm bé vào trong ngực.

"Dương Dương tốt lắm sao?"

"Không." Lưu Cảnh Dương bĩu môi: "Không mặc, không mặc."

Đến cùng không phải do Lưu Cảnh Dương sử tiểu tính tình, sau khi hai phu thê thu thập thỏa đáng, mang theo nhi tử vào cung.

Quý phi nương nương mười năm như một ngày, đoan trang trầm ổn, ổn ngồi hậu cung. Tuy rằng không phải vị trí tối cao, lại cùng cấp ở vị trí tối cao.

Hứa là Nguyên Vũ đế lớn tuổi, cũng không nghĩ ý tứ lập hoàng hậu. Toàn bộ hậu cung, do Quý phi nương nương quản lý.

Tốt xấu mười mấy hai mươi năm này, Quý phi cũng không phạm qua sai lầm gì.

Quý phi hôm nay trang dung thỏa đáng, trên đầu tuy nhiều thêm mấy sợi tóc bạc, nhưng nhìn chung cũng không phải rất lão.

Tâm tình Nguyên Vũ đế coi như khoái trá, đám con cháu vừa ngồi xuống, tươi cười trên mặt càng có vẻ nhu hòa.

Tư lễ quan báo danh mục quà tặng, nhạc sĩ liền tấu nhạc.

Tây Hành xã diễn xuất được sắp xếp sau ca múa cung đình.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi vội vàng chiếu cố Lưu Cảnh Dương ăn uống, dỗ bé yên tĩnh chớ làm ầm ĩ, cho nên đối với biểu diễn ở đây cũng rất ít xem tới.

Khi Tây Hành xã bắt đầu biểu diễn, Lưu Đồng báo cho biết nàng một tiếng.

Thường Nhuận Chi vừa thấy, là diễn tiểu phẩm, cũng tùy ý ngắm mở đầu, phóng tới một bên.

Nàng vốn vẫn chưa chú ý hí diễn xuất thai thượng, cũng không biết làm sao, chính là chú ý tới một câu nói người ta nói khi hí thai thượng.

"Ôi, hóa ra ngươi cưới về, không phải người muốn kết hôn với ngươi! Ngươi nói đại khái sao ngươi lại như vậy, giúp ngươi thượng phong dẫn theo lục mạo!"

Câu nói này va chạm vào chỗ mẫn cảm giấu kín dưới đáy lòng Thường Nhuận Chi, nàng mạnh mẽ ngẩng đầu lên.

Hí thai trình diễn, là chuyện xưa vừa ra bởi vì râu ông nọ cắm cằm bà kia mà dẫn đến chuyện dở khóc dở cười, bởi vì trong quá trình diễn xuất, sảm tạp vô số trùng hợp và hiểu lầm, lại có các diễn viên không ngừng diệu ngữ liên châu, dẫn tới người xem tiểu phẩm thường xuyên phát ra tiếng cười.

Kết quả tiểu phẩm, luôn tốt. Dù sao sinh thần Quý phi, cũng không có khả năng làm ra một ít kết cục làm cho người ta rơi nước, làm cho người ta ngột ngạt.

Quý nhân trong cung khó có được xem một lần hí dân gian, cũng không thể quá hưng trí làm hỏng quy củ.

Vừa trình diễn xong, biểu cảm của Quý phi có chút vi diệu, lại vẫn cười ban thưởng.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi theo bản năng nhìn về phía Thái tử và Thái tử phi, quả nhiên, trên mặt hai người họ cực kì không được tự nhiên.

Nàng lại vụng trộm nhìn Lưu Đồng.

Hí này, dù sao cũng là Tây Hành xã bài xuất đến. Thường Nhuận Chi không biết đây là trùng hợp, hay là... Lưu Đồng cố ý.

Nhưng nhìn bộ dáng Lưu Đồng, cùng bình thường vô nhị.

Tây Hành xã diễn xong tiểu phẩm ngắn, liền lui xuống, chuẩn bị tiết mục thứ hai.

Không khí náo nhiệt thoáng hạ chút.

Lúc này, Thập Nhị Hoàng tử ngồi ở phía sau Thái tử lên tiếng cười nói: "Tây Hành xã này biểu diễn, quả thật bất đồng trong cung. Bất quá nội dung cũng thật là làm cho người ta ngoài ý muốn. Cũng là thê tử cưới hỏi đàng hoàng, nhưng cũng có thời điểm lầm lẫn?"

Thập Tứ Hoàng tử biết Thập Nhị Hoàng tử "Đầu thành" Thái tử, liền chắc chắn hắn ta là "Nằm vùng", phàm là Thập Nhị Hoàng tử mở miệng, tất nhiên ngoài miệng hắn muốn cùng chi trộn thượng vài câu.

Lúc này cũng không ngoại lệ.

Thập Tứ Hoàng tử reo lên: "Thế gian này bách thái, chuyện có thể khiến Thập Nhị ca ngoài ý muốn nhiều lắm, chỉ một chuyện như thế này có tính là gì?"

Thập Nhị Hoàng tử thở dài: "Ta bất quá cũng là cảm thán một tiếng thôi." Hình như không có ý muốn tranh chấp cùng Thập Tứ Hoàng tử.

Thập Tứ Hoàng tử ngạnh cổ, đang muốn lên tiếng, Nguyên Vũ đế thấy hai con trai náo loạn như vậy, trong lòng đương nhiên không khoái, giành

https://thuviensach.vn

trước lên tiếng: "Bất quá là vở hí, ở giữa tự nhiên có chút khuyếch đại, để bịa đặt chuyện xưa như thế, có cái gì để ầm ĩ?"

Nguyên Vũ đế lên tiếng, tự nhiên Thập Tứ Hoàng tử không nói chuyện.

Nhưng Sầm Vương luôn luôn yên lặng lại lên tiếng.

"Vở hí này, lại khiến ta nhớ tới một chuyện cũ năm xưa." Sầm Vương gõ gõ đầu, Thập Tứ Hoàng tử vội tò mò hỏi: "Làm sao, Sầm Vương thực sự gặp qua kỳ sự như vậy?"

"À, vậy thì thật không có, chính là nghe người ta nói thầm qua."

Sầm Vương híp mắt, Thập Tứ Hoàng tử truy vấn: "Sầm Vương, mau tới nói nghe một chút."

Nguyên Vũ đế cũng nhìn về phía Sầm Vương.

Vốn là ngày sinh của Quý phi, đương nhiên Nguyên Vũ đế cũng thả lỏng tâm tình chút ít, còn tưởng rằng Sầm Vương muốn nói dân gian quái đàm. Đối với nghe đồn dật sự, ông ta cũng hiếu kỳ.

Sầm Vương đỉnh ánh mắt nóng rực của Thái tử, chậm rì rì nói: "Ta nhớ được đó là, thời điểm Cửu Hoàng tử phi trước qua đời."

Sầm Vương nhìn về phía Lưu Đồng và Thường Nhuận Chi, trong lòng Thường Nhuận Chi đăng một cái, ngược lại nhìn về phía Lưu Đồng.

Lưu Đồng hơi nhíu mày, cùng Sầm Vương đối diện.

"Lúc ấy có chút đồn đãi, trước nay Cửu Hoàng tử phi thân thể khoẻ mạnh, lại trước xuất giá một ngày ngã gẫy chân, rồi sau đó qua phủ không quá hai tháng bị thương nặng bỏ mình, mọi người đều nói mệnh cách Cửu Hoàng tử phi không được." Sầm Vương êm tai nói: "Liên tục đều nói phủ Phụ Quốc công yêu thương đích nữ Cửu Hoàng tử phi này, nhưng Cửu

https://thuviensach.vn

Hoàng tử phi qua đời, phủ Phụ Quốc công lại rất là bình tĩnh, ngược lại đem thứ nữ lúc trước không để trong lòng nâng lên. À đúng rồi, chính là Nhũ nhân Mạc thị của Thái tử."

Nguyên Vũ đế nghe vậy nhíu mày, Lưu Đồng cũng nhíu mày nói: "Người chết, Sầm Vương nói nàng làm gì?"

"Chính là nhìn vở hí này, có chút cảm thán thôi." Sầm Vương thở dài nói: "Đoạn thời gian kia, âm thầm có nghe đồn, thứ nữ phủ Phụ Quốc công đoạt số phận đích nữ, thứ nữ mà như là đích nữ, đích nữ dường như lại thiếu người hỏi thăm."

Khóe mắt Quý phi rút rút, ẩn ẩn có loại cảm giác "Chuyện này cuối cùng lừa không được" số mệnh.

Nhưng mà, vì cái gì là Sầm Vương?

Lưu Đồng hơi cúi đầu, thấp giọng nói: "Sầm Vương vui đùa hơi lớn."

Sầm Vương cười nói: "Bất quá vui đùa mà, khi đó Cửu đệ đều không để ý người khác nói thầm nói ngươi đội nón xanh, lúc này kiều thê ái tử trong ngực, cần gì phải sinh khí?"

Lưu Đồng bốc lên quyền đầu, Sầm Vương cười hướng hắn đi tới: "Nghe nói Nhũ nhân Mạc thị của Thái tử, trước khi Cửu Hoàng tử phi vào cửa hai tháng liền vào phủ Thái tử, lại sinh non một nhi tử, từ đây một bước lên mây, pha được phủ Phụ Quốc công coi trọng. Mà Cửu Hoàng tử phi trước, chậc, so với Mạc Nhũ nhân, thật đúng là rất thảm."

Lưu Đồng coi như kiềm chế không được, mạnh mẽ đứng dậy túm lấy cổ áo Sầm Vương, thở gấp mấy hơi sau đó mới hạ giọng nói: "Ngậm miệng!"

Sầm Vương ha ha cười cười, đưa tay đẩy Lưu Đồng ra, rõ ràng muốn tất cả mọi người ở đây nghe được rõ ràng.

https://thuviensach.vn

"Minh biết rõ chính mình bị người tính kế, nhưng đến bây giờ Cửu đệ đều không có lên tiếng, là nên nói ngươi có thể nhịn được chuyện mà thường nhân không thể nhịn, hay là nói ngươi... Yếu đuối không được đây?"

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 247: Bí Tân

Editor: Bộ Yến Tử - dđ lequydon

Ở mặt ngoài xem, đó bất quá là sau khi Thập Nhị Hoàng tử và Thập Tứ Hoàng tử dậy tranh chấp, một huynh đệ khác bắt đầu cãi nhau.

Nhưng ở đây ai là đồ ngốc?

Sầm Vương ám chỉ rõ ràng như vậy, phản ứng cùng thái độ Cửu Hoàng tử lại như thế, ẩn tình ở giữa, đã rất rõ ràng như yết.

Thường Nhuận Chi không biết mình cần phải dùng dạng biểu cảm gì đến đối mặt biến cố như vậy.

Lưu Cảnh Dương ngoan ngoãn ngồi bên cạnh nàng lôi kéo tay áo của nàng, nhỏ giọng nói: "Cha, đánh."

Vừa nói, vừa chỉ chỉ Lưu Đồng cầm cổ áo Sầm Vương.

Thường Nhuận Chi vô ý thức đưa tay nắm lấy bả vai nhỏ gầy của nhi tử, thở dài một hơi.

Nguyên Vũ đế ngồi trên ngụ tòa lúc này sắc mặt xanh mét, không hề có chuẩn bị Thái tử và Thái tử phi càng hoang mang lo sợ.

Sầm Vương còn cười hỏi Lưu Đồng: "Tây Hành thương xã là sản nghiệp của Cửu đệ đi, vở hí này vừa ra, có phải hay không do Cửu đệ xếp, đến hả giận?"

https://thuviensach.vn

Sầm Vương ha ha cười: "Nhưng mà kết cục vở hí Cửu đệ cho chính mình làm tốt đoàn viên, cũng không biết trong hiện thực..."

Nguyên Vũ đế giận dữ quát: "Sầm Vương! Đủ rồi!"

Sầm Vương âm trắc trắc câu môi cười, mạnh bạo kéo hai tay Lưu Đồng xuống, Lưu Đồng lảo đảo một cái, kém chút ngã tới một bên.

"Không đủ đâu phụ hoàng." Sầm Vương giơ giơ mi lên: "Hiện tại đình chỉ, không khỏi có chút rất mất hứng. Đang ngồi —— "

Hắn ta nhất nhất chỉ qua hoàng tộc nội thích, quan to hiển quý hoặc ngồi hoặc đứng trong điện. Âm điệu không thấp, lại ngoài ý muốn có thể vào tai mọi người.

"Các vị đang ngồi, đều là chống lỗ tai, muốn nghe bí tân bực này của hoàng thất!"

Từ lúc bắt đầu Sầm Vương phi đã ngốc lăng, cuối cùng hiểu rõ lại, hoảng loạn tiến lên muốn giữ chặt Sầm Vương tựa hồ đang phát điên.

Sầm Vương cũng không cảm kích, giương tay huy Sầm Vương phi trở về.

Hắn ta tựa như dũng sĩ, đứng ở trung ương đại điện, ẩn ẩn có một loại bễ nghễ chúng sinh, ngươi chờ đều là cảm giác phàm phu tục tử cao cao tại thượng.

"Không biết phụ hoàng có nghe hiểu rõ lời nhi thần vừa mới nói không?" Sầm Vương hướng Nguyên Vũ đế chắp tay: "Có lẽ nhi thần nói có chút hàm hồ, phụ hoàng không thể làm rõ. Vô phương, nhi thần đem sự tình nói rõ ràng."

https://thuviensach.vn

"Ngậm miệng! Ngậm miệng! Người đâu! Người đâu!" Nguyên Vũ đế khí giận công tâm đứng lên, tiếp đón vệ binh đóng giữ cung muốn kéo Sầm Vương đi xuống.

Nhưng người có đến mau hơn nữa, cũng không nhanh bằng miệng Sầm Vương.

"Phụ hoàng! Thái tử và đích nữ Mạc Tân Trúc phủ Phụ Quốc công thông | gian, khiến Mạc Tân Trúc chưa kết hôn đã có thai, vì che chở gièm pha, cũng không tổn hại thanh danh và lợi ích phủ Phụ Quốc công, Thái tử thiết kế, che đậy thánh nghe, thúc đẩy phụ hoàng tứ hôn Cửu đệ cùng Mạc Tân Trúc, trước lại đem danh nghĩa thứ muội Mạc Tân Trần của Mạc Tân Trúc nhét vào phủ Thái tử. Để Mạc Tân Trần thay mận đổi đào, sau khi gả vào phủ Cửu Hoàng tử, lo lắng việc này bại lộ, thậm chí không tiếc giết người diệt khẩu, đoạn tuyệt hậu hoạn! Cửu Hoàng tử phi trước chết không rõ lý do, vội vàng hạ táng. Thái tử và phủ Phụ Quốc công khi quân võng thượng, lẫn lộn huyết thống hoàng thất, khẩn cầu phụ hoàng tra rõ việc này, còn cho Cửu đệ một cái công đạo!"

Âm tự "Nói" cuối cùng vẫn như cũ rung động bên trong đại điện, vệ binh vội vàng chạy tới, dùng thế lực bắt ép Sầm Vương.

Sầm Vương cao giọng cười to, nhìn Thái tử, mắt lộ ra vẻ châm chọc.

Tay Thái tử liên tục phát run, mạnh mẽ đứng lên, kịch liệt phản bác: "Sầm Vương lớn mật, yêu ngôn hoặc chúng, nói năng bậy bạ! Còn không mau kéo xuống! Kéo xuống!"

Sầm Vương căn bản không phản kháng vệ binh tới bắt người, chính là trong quá trình bị kéo xuống như cũ kêu lên: "Ngày xưa Mạc Tân Trúc du tẩu trong khuê các, cùng quý nữ các nhà thường xuyên giao hảo lui tới. Mạc Nhũ nhân trong phủ Thái tử có phải Mạc Tân Trúc hay không, để nàng ta đi ra, cho quý nữ các phủ nhận thức liền biết."

https://thuviensach.vn

Khi gần ra cửa điện, Sầm Vương cao giọng hô lớn: "Cửu đệ! Lục ca không muốn ngươi cả đời lui đầu không ra khỏi mai rùa, chuyện này Lục ca thay đệ thống đi ra! Không cần cảm tạ Lục ca, cũng không cần oán trách Lục ca!"

Cho tới nay tính cách mạnh mẽ, gặp người luôn cười đến phô trương Sầm Vương phi anh anh khóc, đuổi theo Sầm Vương.

Trong đại điện lặng ngắt như tờ.

Lời Sầm Vương nói rất rõ ràng, người trong điện đều nghe đầy đủ.

Chuyện này muốn giấu giếm, đã giấu giếm không được.

Ngày sinh Quý phi, tiến đến hạ thọ bà ta, có thể ngồi ở trong điện, một nửa là hoàng tộc nội thích, bình thường là quan lớn hiển quý, bực đề tài đề cập phẩm đức Thái tử một khi bị quảng mà cáo chi, căn bản một mình Nguyên Vũ đế không thể dùng phong khẩu không đề cập tới biện pháp xử lý.

Loại đồ vật như lời đồn, đổ không bằng sơ.

Nguyên Vũ đế còn ở bên trong khiếp sợ, phỏng chừng thật không ngờ Thái tử thế nhưng sẽ có loại phẩm tính bại hoại như chuyện xưa này.

Còn Quý phi, lại đang suy xét trong đầu vô số biện pháp ứng đối.

Bà ta là người thông minh, bà ta biết chuyện này đã xem như đâm phá thiên.

Bà ta không có cách nào giấu diếm xuống.

Mà một khi muốn tra, sự tình năm đó bà ta giúp đỡ Thái tử giấu giếm, nhất định giấu giếm không được.

https://thuviensach.vn

Quý phi quyết định thật nhanh, hủy đi sai hoàn trên đầu, bỏ đi triều phục Quý phi, "Phù phù" một tiếng quỳ trước mặt Nguyên Vũ đế.

Vẻ mặt Nguyên Vũ đế đang khiếp sợ nhất thời chuyển dời đến trên người bà ta.

Vừa thấy tư thái Quý phi thỉnh tội rõ ràng như vậy, Nguyên Vũ đế còn có cái gì không biết?

Chuyện này, Quý phi cũng biết.

Quý phi đang thỉnh tội.

Nguyên Vũ đế chỉ cảm thấy một trận choáng váng mắt hoa, ông ta lay động hạ thân tử, hướng bên kia lảo đảo khóa hai bước.

Tự Nhân nhanh chóng tiến lên đỡ lấy ông ta.

Mọi người trong điện cũng vội đứng dậy, quỳ xuống nói: "Bệ hạ."

Hoàng gia bí tân, tuy rằng mọi người mắt thấy tai nghe, lại cũng không thể đang lúc này tuyên chi ở miệng.

Thường Nhuận Chi nắm tay Lưu Cảnh Dương quỳ xuống, lại nhìn về phía Lưu Đồng thuận thế ngã ngồi xuống.

Lưu Đồng cũng nhìn về phía nàng.

Lưu Đồng không biết Thường Nhuận Chi đã biết chuyện của hắn, việc này hắn chưa từng nói qua với Thường Nhuận Chi.

Đối với Lưu Đồng mà nói, việc phủ Phụ Quốc công dịch nữ mà gả, là người khác sinh trung vô cùng nhục nhã, hắn nghĩ lại một đoạn chuyện cũ mà kinh.

https://thuviensach.vn

Bây giờ hắn đã có thê tử là Thường Nhuận Chi, đối với đoạn chuyện xưa cũng đã giải thoát, không quá mức trọng yếu.

Nhưng khi tại đây, chẳng sợ người trong điện đều phóng tầm mắt đồng tình mịt mờ về phía hắn, ánh mắt đáng thương, hắn đều có thể ngoảnh mặt làm ngơ, chỉ duy nhất không hi vọng trong mắt Thường Nhuận Chi cũng nhìn thấy cảm xúc như vậy.

Hắn bình tĩnh nhìn nàng.

Thường Nhuận Chi ôm Lưu Cảnh Dương ở trong ngực, một lát sau ôm lấy bé, đầu gối đi hai bước đến bên cạnh Lưu Đồng.

Nàng kéo tay Lưu Đồng qua, nhẹ nhàng ôm lấy hắn, ghé vào lỗ tai hắn nói: "A Đồng, thiếp ở đây."

"Ừm..." Lưu Đồng chỉ phát ra một âm, cổ họng nghẹn cứng, dừng lại.

Hắn không phải người chân chính lãnh ngạnh, trước mặt nhiều người như thế lôi kéo ra đoạn chuyện xưa, còn muốn thấy ánh mắt mịt mờ của mọi người, với hắn mà nói, kỳ thực hắn cũng rất ủy khuất.

Loại ủy khuất này, người khác nhìn không tới, hắn cũng sẽ không thể để ánh mắt người khác cảm nhận được.

Chỉ cần Thường Nhuận Chi trấn an một câu, một lời nói trấn an, làm cho loại ủy khuất này của hắn phóng đại tâm tình.

Hốc mắt Lưu Đồng hơi đỏ.

Việc hôm nay, là thành quả sau khi hắn thiết kế bố cục, hắn dự định được kết quả như vậy, lại theo bản năng lảng tránh sau khi Thường Nhuận Chi biết sẽ có phản ứng gì.

https://thuviensach.vn

Mà đương loại phản ứng này tiến đến là lúc, hắn chỉ cảm thấy tâm tràn đầy trướng trướng, tràn đầy chua xót.

Càng nhiều, là du nhiên sinh vui sướng cùng tâm định.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 248: Thẳng Thắn Thành Khẩn

Editor: Bộ Yến Tử

Long thể Nguyên Vũ đế bị bệnh nhẹ, sinh thần Quý phi vô tật mà chết.

Mọi người im miệng không nói, yên lặng rời cung.

Thái tử không dám đi, cùng Thái tử phi lo sợ bất an theo Nguyên Vũ đế đến tẩm cung.

Quý phi như cũ thoát trâm chịu tội, chẳng qua địa điểm cũng chuyển dời đến tẩm cung Nguyên Vũ đế.

Lưu Đồng một tay ôm Lưu Cảnh Dương, một tay dắt Thường Nhuận Chi, một đường vô ngôn ra cung.

Trên đường đối mặt ánh mắt của những người khác phóng tới hắn, có tò mò, kinh ngạc, thương hại, thậm chí là tiến lên hỏi ý, hắn đều trầm mặc chống đỡ, không nói một lời.

Do thân thể Nguyên Vũ đế không khoẻ, Thái tử cũng không đi, tự nhiên các Hoàng tử khác cũng không tốt rời khỏi lúc này.

Trừ bỏ Lưu Đồng.

Bắt đầu từ Kỳ Vương, sở hữu trình diện Hoàng tử, đều chờ ở ngoài tẩm cung Nguyên Vũ đế.

https://thuviensach.vn

Thái tử thì ở trong tẩm cung, cách bình phong chờ thái y hỏi chẩn, Nguyên Vũ đế sau tục hành động.

Thập Nhị Hoàng tử do dự một lát, âm thầm cho Thập Tứ Hoàng tử ánh mắt.

Thập Tứ Hoàng tử suy nghĩ một chút, không có hé răng, đuổi theo Cửu Hoàng tử.

Hắn ta một đường chạy chậm, một đường ở trong lòng không ngừng nghĩ.

Cửu ca nói "Mãnh dược", chẳng lẽ chính là chuyện phủ Phụ Quốc công dịch nữ mà gả?

Nhắc tới chuyện này ngược lại thật là mạnh mẽ, nhưng mà... Là thật hay là giả?

Nếu là giả, chân tướng chuyện này rõ ràng, đối với Thái tử mà nói cơ hồ không có tổn thất gì, bất quá chính là nhất thời thanh danh bị hao tổn.

Còn nếu là thật, vậy thì vì cái gì do Sầm vương đến công bố chuyện này?

Thập Tứ Hoàng tử cân não vòng vo, đột nhiên nhẹ giọng nói thầm: "Nếu Cửu ca sớm biết chuyện này, chuyện hôm nay, liền giải thích được thông..."

Thập Tứ Hoàng tử thình lình đánh rùng mình, run run nói: "Luận tâm kế, ta thật đúng so không được vài vị ca ca."

Lưu Đồng một đường trở về phủ Cửu Hoàng tử, cho Thuyên Đại hạ lệnh đóng phủ.

Thuyên Đại thấy sắc mặt hắn nặng nề, trong lòng nhịn không được có chút bồn chồn, xin giúp đỡ nhìn về phía Thường Nhuận Chi.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi khoát tay, nói: "Chiếu điện hạ nói làm đi."

"Dạ."

Hai phu thê ôm hài tử một đường trở về tẩm phòng, lúc này Lưu Cảnh Dương đã ngủ, Thu Lâm ôm bé đi xuống.

Lưu Đồng khép cửa phòng lại, không đợi Thường Nhuận Chi lên tiếng hỏi liền giải thích trước: "Chuyện mà Sầm Vương nói, là thật."

Dừng một chút, hắn nói: "Chuyện này ta sáng sớm chỉ biết, cũng là thật sự."

Thường Nhuận Chi ôn nhu cười: "Thiếp biết."

"Vốn ta... Nàng có biết?" Lưu Đồng đang muốn cùng Thường Nhuận Chi giải thích chuyện hôm nay phát sinh, thình lình lại nghe Thường Nhuận Chi nói nàng biết, nhất thời trừng lớn mắt, giống như không thể tin nhìn Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng kéo tay hắn qua, vuốt vuốt nói: "Ừm, thiếp biết. Trước khi còn chưa có gả cho chàng, cũng đã có hoài nghi. Sau khi gả cho chàng, cũng bất quá là đem điều này hoài nghi, càng thêm chắc chắn mà thôi."

"Nàng..." Lưu Đồng quả thực cảm thấy bất khả tư nghị.

Loại sự tình này, hắn không nói cho những người khác, ngay cả Thụy Vương hắn cũng không nói.

Nhưng Thường Nhuận Chi... Thế nhưng sẽ biết?

"Nàng là... Làm sao biết?" Lưu Đồng vừa tò mò, vừa kinh thán.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi cười nói: "Lão thái thái hướng vào chàng là nhân tuyển hôn phu tốt nhất của thiếp, đương nhiên thiếp sẽ hiểu biết chàng một hai. Sau đó cùng chàng quen biết, trong lúc vô ý nhắc tới Mạc Nhũ nhân, biểu hiện của chàng khiến thiếp hoài nghi, thế là cho nha hoàn đi hỏi thăm Mạc Nhũ nhân và Cửu Hoàng tử phi, dù sao đều xuất từ Mạc gia."

Thường Nhuận Chi cúi thấp đầu: "Thái độ của phủ Phụ Quốc công đối với hai vị nữ nhi còn có lời đồn đãi, sau khi thiếp nghe xong bất quá cũng chỉ là dậy thêm chút lòng nghi ngờ, lòng nghi ngờ khuếch đại, là sau khi thiếp và đại tẩu nhàn thoại, nàng ta nhận thức Mạc Tân Trúc và Mạc Tân Trần. Hai tỷ muội tính cách hoàn toàn bất đồng, nhưng sau khi gả cho người, một người hương tiêu ngọc vẫn một người lại từ người hũ nút biến thành khéo léo... Nghĩ làm sao, đều có chút kỳ quái."

Lưu Đồng trợn mắt há hốc mồm.

Thường Nhuận Chi cười mỉm: "Kỳ thực nếu là có điều hoài nghi, có thể tìm được rất nhiều dấu vết để lại. Ai có thể nghĩ đến, thật sự lại có chuyện như vậy?"

"Vậy nàng..." Lưu Đồng có chút miệng đắng lưỡi khô: "Vậy sao nàng không có nói với ta, cũng không hỏi ta?"

Thường Nhuận Chi than nhẹ: "Bởi vì thiếp nhìn ra được, Thụy Vương không biết chuyện này, mà chàng, muốn gạt chuyện này. Theo tính cách của chàng, phàm là có chút chuyện, chàng đều sẽ nói với Thụy Vương. Nhưng nếu như chàng đến cả Thụy Vương đều không chịu nói, nói vậy chàng hi vọng đem việc này lạn dưới đáy lòng không đề cập tới."

Nàng đưa tay phủ phủ mặt Lưu Đồng.

Khuôn mặt này, góc cạnh rõ ràng, anh tuấn cương nghị, từ tướng mạo xem nhân tâm, hắn cũng là người cá tính cứng cỏi, nhưng mặc kệ kiên cường như thế nào, cuối cùng sinh mệnh có một chút không thể thừa nhận,

https://thuviensach.vn

áp dưới đáy lòng nặng trịch khó chịu, bại lộ dưới ánh mặt trời, cũng giống nhau phơi được người sinh đau.

Quyết định, không phải hắn là người khác, chỉ hắn là thừa nhận phân sức nặng người này.

"Chàng không đồng ý đề, tự nhiên thiếp cũng sẽ không thể nói." Thường Nhuận Chi nhẹ giọng nói.

Hốc mắt Lưu Đồng ửng đỏ, tất cả khổ sở và vũ nhục đã qua, ở trước mặt Thường Nhuận Chi tựa hồ đều không trị nhắc tới.

Hắn cười thê tử, không có bởi vì hắn bị người ta tính kế mà xem nhẹ, xem thường hắn, chê cười hắn.

Nàng dùng ôn nhu và lý giải nàng có, bao dung hắn đi qua năm tháng, chiếu cố sinh hoạt bây giờ của hắn, cũng hứa cho hắn một tương lai bạch đầu giai lão.

Lưu Đồng ôm lấy Thường Nhuận Chi, nhẹ nhàng in xuống trán nàng một nụ hôn.

"Cám ơn nàng, Nhuận Chi."

Hắn thấp giọng thì thào, hắn biết giữa vợ chồng, không cần nói cảm ơn, nhưng tâm hắn trướng được tràn đầy, không nói chút gì đó, hốc mắt liền muốn ẩm.

Nhuận Chi nhẹ nhàng vuốt lưng hắn, giống như khi dỗ Lưu Cảnh Dương ngủ, ôn nhu lại có nhẫn nại.

Lưu Đồng nằm oa ở trong gáy nàng, Thường Nhuận Chi cảm thụ được nhiệt năng dòng nước ấm theo cổ lưu đi vào.

Nàng cũng không đề, cứ như vậy ôm lấy hắn.

https://thuviensach.vn

Ủy khuất nhịn bao nhiêu năm, cũng nên đến thời điểm phóng thích.

Thật lâu sau, Lưu Đồng mới bình phục tâm tình, ngừng tràn mi mà ra, ức chế không được nước mắt.

Hắn có chút ngượng ngùng, nhẹ nhàng rời khỏi cái ôm ấm áp của Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi cầm quyên khăn cho hắn, hắn xoa xoa ánh mắt.

"Thu Lâm."

"Nô tì ở đây." Thu Lâm chờ ngoài phòng vội trả lời.

"Cho người đoan bồn nước lạnh đến."

"Dạ."

Động tác Thu Lâm rất nhanh, sau khi Diêu Hoàng xuất giá, thế thân đến bên cạnh Thường Nhuận Chi làm việc Trầm Hương bưng một chậu nước lạnh đến, lại biết điều lui ra.

Thường Nhuận Chi cấp khăn, để Lưu Đồng lau mặt, lại cầm mặt sương nữ tử dùng cho hắn.

Lưu Đồng lúng túng nói: "Đây là nữ tử dùng ..."

"Nam tử cũng có thể dùng." Thường Nhuận Chi cười nói: "Bằng không mặt làm, sẽ không thoải mái."

Lưu Đồng ngượng ngùng cười cười.

Mặt làm còn không phải bởi vì khóc sao? Lưu Đồng cảm thấy mình mất hết mặt mũi.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi cũng không để ý chút tâm tình xấu hổ của hắn, đầu khăn gấp đứng lên, cho Lưu Đồng phu ở trên mắt, tốt xấu có thể chỉ một?

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 249: Chuyện Xưa

Editor: Bộ Yến Tử

Lưu Đồng vốn không muốn giấu giếm Thường Nhuận Chi, nghe vậy từ trong cổ họng phát ra tiếng cười.

"Nhuận Chi, nàng thật sự rất thông minh..." Lưu Đồng than thở, tay vịn khăn lạnh đắp ở trên mắt, không cần nhìn Thường Nhuận Chi, hắn nói đến thập phần rõ ràng lưu sướng.

"Không sai, chỉnh vụ việc này, ta kế hoạch non nửa năm, cố ý đợi đến ngày sinh Quý phi nương nương mới tuôn ra."

Thường Nhuận Chi nghi hoặc nói: "Phải làm chu mật kế hoạch, tiêu phí non nửa thâm niên có thể lý giải. Nhưng vì cái gì cố tình lựa chọn ngày hôm nay?"

Lưu Đồng giải thích: "Sinh thần Quý phi nương nương, người đến hạ thọ cho tới bây giờ không ít, giữa hoàng thân quốc thích, quan lớn hiển quý rất nhiều."

"Cho nên, chàng muốn để mọi người chứng kiến chuyện này bộc quang, làm cho Thái tử căn bản không có biện pháp tìm cách giấu diếm áp chế chuyện này?"

Lưu Đồng vuốt cằm.

https://thuviensach.vn

"Đây là một nguyên nhân trong đó. Một nguyên nhân khác... Có lẽ cũng có ý tứ bồi thường Quý phi nương nương."

Lưu Đồng than nhẹ: "Thái tử và phủ Phụ Quốc công tính kế ta, chuyện dịch nữ mà gả, Quý phi nương nương biết chuyện. Nàng còn nhớ rõ chuyện lúc trước ta cầu cưới nàng không? Chính là thông qua quan hệ với Quý phi nương nương, cầm chuyện này áp chế bà ta, Quý phi nương nương mới chịu giúp ta ở trước mặt phụ hoàng mở miệng. Đó cũng là nguyên nhân hôn sự của chúng ta có thể thuận lợi tiến triển."

"Nói như thế, Quý phi nương nương đối với chúng ta cũng coi như có ân." Thường Nhuận Chi nói.

"Ừm." Lưu Đồng cũng không phủ nhận: "Ta nghĩ, thật ra thời điểm bắt đầu Quý phi nương nương đã biết rồi, đến cùng thì chuyện này sẽ có một ngày giấu không được nữa. Ta lựa chọn ngày sinh của bà ta công bố chuyện này ra, cũng có hi vọng bà ta có thể dựa vào ngày này, giảm bớt một ít tội. Nàng xem, chuyện bại lộ, Thái tử mở miệng phản bác, tuy rằng rất vô lực... Nhưng Quý phi nương nương liền tạm thoát chịu tội, bởi vì bà ta tinh tường biết, chuyện này kinh tra không dậy nổi. Cùng với hiện tại lừa gạt, lừa mình dối người, chẳng bằng ngay từ đầu tỏ thái độ đoan chính, cũng tốt có thể lấy được thanh danh."

Lưu Đồng dừng một lát: "Hơn nữa, nói từ phương diện khác, coi như là cho ta duy trì. Dù sao hành vi của bà ta, xem như là bằng chứng chuyện năm đó bà ta biết chuyện của Thái tử nhưng không báo."

Thường Nhuận Chi chậm rãi gật đầu, chuyện Quý phi nương nương nàng hiểu rõ.

Tuy rằng giao tập cùng Quý phi nương nương không nhiều lắm, nhưng vài lần tiếp xúc ít ỏi nàng vẫn cảm giác được Quý phi nương nương đối với nàng có thiện ý.

https://thuviensach.vn

Làm một cung phi có địa vị cao lại không có con, Quý phi nương nương luôn lo lắng tình cảnh bà ta sau khi Nguyên Vũ đế hoăng thệ.

Thái tử là Thái tử, bà ta đắc tội không nổi, nhưng lương tâm bà ta không qua được, cho nên vẫn luôn mang lòng áy náy với Lưu Đồng.

Đó cũng là một bút toán không rõ trướng.

Thường Nhuận Chi hoãn hoãn, lại đưa ra một vấn đề mấu chốt: "Vở hí của Tây Hành xã..."

"Là ta sắp xếp." Lưu Đồng vuốt cằm: "Ta đem chuyện xưa âm kém dương sai này giảng cho Diêu Trừng Tây nghe, để Diêu Trừng Tây xếp hí, kết cục là Diêu Trừng Tây đặt ra kết cục đại đoàn viên vui mừng. Ta nghĩ, như vậy cũng có ý tứ hàm xúc châm chọc, cũng càng có thể gần sát tâm lý của ta, cho nên cũng nhận."

"Vở hí này, là vì để Sầm Vương thông qua chuyện xưa này, đề cập việc năm đó phủ Phụ Quốc công dịch nữ mà gả?"

"Không sai." Lưu Đồng nói: "Xem như là cho Sầm Vương một lý do phát tác."

Thường Nhuận Chi yên lặng nhìn Lưu Đồng, mặc dù mắt Lưu Đồng bị che, nhưng cũng cảm giác được tầm mắt Thường Nhuận Chi ngắm ở trên mặt hắn.

Hắn thở dài nói: "Sầm Vương, coi như là đồng minh của ta."

"Khi nào thì chàng cùng Sầm Vương cộng minh?" Thường Nhuận Chi cau mày, ẩn ẩn có chút bất an: " Hôm nay Sầm Vương giúp chàng, ngày mai nói không chừng sẽ phản chiến tướng hướng, nói cho thánh thượng biết đây đều là do chàng sai sử, chàng..."

https://thuviensach.vn

"Hắn sẽ không." Lưu Đồng cười cười, lại chắc chắn nói: "Hôm nay theo như lời hắn nói, trình tự rõ ràng, tiến hành theo chất lượng, đều là kết quả chúng ta tập luyện một lần lại một lần. Hắn là hạ quyết tâm muốn kéo Thái tử xuống ngựa, sẽ không ở tại thời điểm này xảy ra sự cố." Thường Nhuận Chi kinh ngạc nói: "Thái tử đắc tội hắn ta chỗ nào ngoan như vậy, khiến hắn ta mạo hiểm đại phiêu lưu như thế đến đối phó?"

Lưu Đồng trầm mặc một lát, mới nhẹ giọng nói: "Đó cũng là do ta nổi lên non nửa năm, mới đưa ra được nguyên nhân lá bài tẩy đánh ra."

"Sự tình liên quan Sầm Vương?"

"Đúng."

Lưu Đồng hơi ngồi thẳng thân thể: "Nhuận Chi nàng còn nhớ rõ, Vương Bảo Cầm từ phủ chúng ta đi ra không?"

"Đương nhiên nhớ." Thường Nhuận Chi lườm hắn một cái.

Vương Bảo Cầm và Đoạn Nhu Nam là hai "Nữ nhân" Lưu Đồng có trong phủ cận, Đoạn Nhu Nam an tâm sinh hoạt tại phủ Cửu Hoàng tử, được Lưu Đồng và Thường Nhuận Chi che chở, gánh danh vọng thị thiếp, lại không làm chuyện của thị thiếp. Vương Bảo Cầm bởi vì muốn dưỡng dục chất nhi chất nữ của đồng hương đã qua đời, khẩn cầu Thường Nhuận Chi đồng ý cho nàng ta ra phủ, bây giờ nàng ta đã ở cửa hàng đồ cưới của Thường Nhuận Chi nhậm chức chưởng quầy, năng lực công tác cũng không tệ.

Lưu Đồng liền êm tai nói: "Vương Bảo Cầm từng có đồng hương, tên là Tiêu Ngọc Trạch, đối ngoại thượng, biết hai người bọn họ, đều lấy vì bọn họ là đối thực, kỳ thực bằng không."

Tiêu Ngọc Trạch cái tên này đối với Thường Nhuận Chi mà nói cũng không xa lạ, dù sao lúc trước Ngụy Tử bỏ ra thật lớn khí lực tìm, mới tra

https://thuviensach.vn

được tương quan tình huống của hắn ta.

Kỳ thực Thường Nhuận Chi đã biết có liên quan trên người Tiêu Ngọc Trạch, cũng từ trong miệng Đoạn Nhu Nam biết được dấu vết Sầm Vương để lại, chẳng qua nàng cũng không có đem hai người liên hệ tới một chỗ.

Lúc này vừa nghe Lưu Đồng nói, Thường Nhuận Chi nhất thời kinh ngạc nói: "Sầm Vương có sở thích rình coi thái giám sinh hoạt vợ chồng, chẳng lẽ Tiêu Ngọc Trạch này..."

Lưu Đồng nghi nói: "Nàng cũng biết Tiêu Ngọc Trạch?"

"Biết." Thường Nhuận Chi vuốt cằm: "Vương Bảo Cầm nuôi hai hài tử kia, chính là của phu thê đại ca Tiêu Ngọc Trạch."

Lưu Đồng đã tra qua Tiêu Ngọc Trạch, đương nhiên cũng biết tồn tại của hai hài tử này.

Hắn gật đầu: "Thì ra là thế."

"Sầm Vương cùng Tiêu Ngọc Trạch... Là quan hệ gì?" Thường Nhuận Chi bắt được trọng điểm: "Sầm Vương đáp ứng giúp chàng đương điện vạch trần chuyện năm đó, là vì Tiêu Ngọc Trạch?"

"Ừm." Lưu Đồng nói: "Sầm Vương, hắn đối với Tiêu Ngọc Trạch..."

Lưu Đồng bỗng nhiên trầm mặc.

Hắn hất khăn lạnh trên tay ra, nói với Thường Nhuận Chi: "Sầm Vương có yêu thích rình coi phích, kỳ thực là có nguyên nhân. Mẫu phi Dụ tần của hắn xuất thân cũng không tốt, làm người lại yếu đuối, không bao lâu Sầm Vương chính mắt thấy thái giám trong cung động thủ động cước với Dụ tần. Khi đó Sầm Vương cũng sợ hãi, dưỡng thành thói quen trốn từ một nơi bí mật gần đó quan sát việc này."

https://thuviensach.vn

"Sau khi Dụ tần qua đời, loại ham thích này của Sầm Vương không giảm phản tăng, lại xuất phát từ phẫn nộ khi thấy thái giám đùa bỡn mẫu phi mình, cho nên hắn phản đạo này mà đi, như là tìm cái cớ... Hắn đã nghĩ nhìn thái giám rõ ràng thân có dục vọng, nhưng không cách nào giống như nam nhân bình thường nên bộ dạng có phần vặn vẹo. Đồng thời, Sầm Vương cũng dưỡng thành loại này... Tính tình có chút điên cuồng, hận không thể khiến thiên hạ đại loạn."

Thường Nhuận Chi thầm nghĩ trong lòng, Sầm Vương thật sự là người điên.

Trách không được nàng cảm thấy tính cách Sầm Vương có chút kỳ quái, âm dương quái khí làm người ta đoán không ra, hóa ra thật sự tâm lý hắn ta có vấn đề.

"Vậy sau đó..." Thường Nhuận Chi hỏi: "Chuyện hắn ta với Tiêu Ngọc Trạch là sao?"

Lưu Đồng hơi cúi đầu, nói: "Mặc dù Sầm Vương không có nói qua, nhưng xem hắn nguyện ý không hề giữ lại giúp ta chiếu cố như vậy, trừ bỏ đủ loại nguyên nhân khác ở ngoài, ta nghĩ nguyên nhân quan trọng nhất, chính là Tiêu Ngọc Trạch."

Lưu Đồng dừng một lúc, nói: "Sầm Vương phải làm là tâm duyệt Tiêu Ngọc Trạch."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt
www.dtv-ebook.com

Chương 250: Báo Ân

Editor: Bộ Yến Tử

Thường Nhuận Chi chuyển đầu óc: "Chẳng lẽ... Tiêu Ngọc Trạch chết, có liên quan tới Thái tử hả?"

Lưu Đồng sửng sốt, rồi sau cười cười nói: "Không phải."

"Nếu như không phải Thái tử là cừu nhân của hắn ta, hại Tiêu Ngọc Trạch, vì sao hắn ta hại Thái tử?" Thường Nhuận Chi buồn bực nói.

"Không phải hắn yếu hại Thái tử." Lưu Đồng dừng một lát: "Sầm Vương là người e sợ thiên hạ không loạn, sau khi Tiêu Ngọc Trạch chết, bình sinh hứng thú cùng ham thích lớn nhất của hắn, chính là xem người chê cười, bàng quan trò hay. Chẳng qua, lúc này đây hắn tham dự đến trong trò chơi mà thôi."

Lưu Đồng buông tiếng thở dài: "Hắn giúp ta, cố nhiên có một chút nguyên nhân trên ích lợi, nguyên nhân căn bản là, vì báo ân Tiêu Ngọc Trạch."

Thường Nhuận Chi giương giương miệng.

Quên đi, thế giới tâm lý đồ điên, nàng thật sự không hiểu. Đích xác não Sầm Vương có chút thanh kỳ.

"Lúc trước thời điểm ta tính toán đánh ra lá bài tẩy này, liền bắt đầu suy nghĩ người thích hợp tố giác việc này, nơi thích hợp cùng động cơ thích

https://thuviensach.vn

hợp tố giác. Vốn dĩ ta định lấy phương thức nặc danh, làm cho người ta đem việc này thống đến trước mặt Ngự sử, lại để Ngự sử thượng đạt thiên nghe."

Thường Nhuận Chi tiếp lời: "Nói như vậy, xác xuất thành công cũng không cao."

"Không sai." Lưu Đồng gật đầu: "Dù sao cũng là sự tình liên quan tới hai vị Hoàng tử, liên quan đến danh dự hoàng gia, Ngự sử cầm chuyện như vậy, có ba loại lựa chọn, một là sau khi cân nhắc lợi hại chặt chẽ giấu giếm việc này coi như không biết; hai là không dối gạt, nhưng cũng sẽ không thể quảng cáo mà chi, mà chỉ tuyển một thời điểm riêng, lặng lẽ báo cho phụ hoàng biết; ba, đương nhiên cũng có thể lúc lâm triều trực tiếp bẩm báo phụ hoàng."

Lưu Đồng nói đến đây, tự mình nở nụ cười: "Phạm vi chức quyền Ngự sử kỳ thực tương đối mơ hồ, ở giữa có giám sát phẩm cách thành viên hoàng thất hay không rất khó nói. Suy nghĩ một chút cũng biết, lại là trung cảnh Ngự sử, cũng sẽ không thể lựa chọn loại phương pháp thứ ba đắc tội mọi người, đem việc này chiếu cáo thiên hạ? Khả năng lớn nhất, chính là hai lựa chọn kia, thầm kín nói cho phụ hoàng biết. Việc này đã không dối gạt, lại không cần chính mình ra mặt."

Thường Nhuận Chi như có đăm chiêu nói: "Cho nên chàng bỏ qua phương pháp như vậy vạch trần ác hành năm đó của Thái tử? Vậy sau đó làm cách nào chàng tìm Sầm Vương đến chung tuyến?"

"Là chính hắn chủ động tìm tới cửa." Lưu Đồng cười nhìn về phía Thường Nhuận Chi: "Kỳ thực, Sầm Vương có thể ngược lại hướng tới ta, cũng ít nhiều vì nàng."

"Thiếp?" Thường Nhuận Chi kinh ngạc nói.

https://thuviensach.vn

"Không sai." Lưu Đồng cười nói: "Tiêu Ngọc Trạch niên thiếu vào cung, khi mười bốn tuổi ở Quốc Tử giam hầu hạ bút mực, hắn ta tại thời điểm kia quen biết Sầm Vương. Bởi vì tướng mạo hắn ta xuất chúng, lại chân thành với người, mặc dù đáy lòng Sầm Vương thập phần căm hận thái giám, cũng khó có được miễn cưỡng có hai phần hảo cảm với Tiêu Ngọc Trạch. Tuổi tác Tiêu Ngọc Trạch ngày càng lớn, dung mạo hắn ta càng ngày càng phát triển, thậm chí khiến cho phi tần hậu cung chú ý. Sầm Vương sợ tướng mạo hắn ta gây họa, cho nên âm thầm an bài hối lộ thái giám chưởng sự, đưa hắn ta tới Thượng Thực cục."

Thường Nhuận Chi điều tra qua cuộc đời Tiêu Ngọc Trạch, biết năm hắn ta mười tám tuổi đến Thượng Thực cục, nhưng quá ba năm, liền đi ngõ hẻm Trung Quan dưỡng bệnh.

Lúc này, Thường Nhuận Chi hỏi việc này.

Lưu Đồng nói: "Tiêu Ngọc Trạch bị người ta tính kế, đương thời xác thực nhiễm bệnh, cho nên có thể ra cung. Sầm Vương vốn định thuận thế đem Tiêu Ngọc Trạch tới bên người hắn, nhưng bên phía ngõ hẻm Trung Quan cũng không thả người. Sầm Vương thật vất vả khơi thông quan hệ, Tiêu Ngọc Trạch lại không thể như hắn mong muốn đến phủ hắn ở, ngược lại ngầm bị người ta mang về cung tra tấn rồi sát hại."

Chuyện này Thường Nhuận Chi vẫn luôn nhớ, bởi vì Tiêu Ngọc Trạch bị chết rất kỳ quái.

Hắn ta cả người xích | lõa chết ở trong vò nước, hơn nữa hắn ta chết, không có kích thích một chút bọt nước.

Thường Nhuận Chi lập tức hỏi: "Tiêu Ngọc Trạch làm sao mà chết?"

Lưu Đồng nhìn nàng, rồi nhẹ giọng nói: "Sầm Vương phi làm hại."

https://thuviensach.vn

"Sầm Vương phi?!" Thường Nhuận Chi vạn vạn không nghĩ tới sẽ là đáp án như thế này.

"Sao lại là Sầm Vương phi..." Nàng trừng lớn mắt: "Chẳng lẽ Sầm Vương phi biết chuyện Sầm Vương và Tiêu Ngọc Trạch?"

Lưu Đồng gật đầu.

"Tính tình Sầm Vương phi nàng cũng biết đó, cọc hôn sự giữa nàng ta và Sầm Vương, là Chúc Vương từ chối hôn sự với nàng ta, nàng ta hành động theo cảm tình. Nàng ta cảm thấy, Sầm Vương được phong vương là công lao của mình, cho nên hết thảy của Sầm Vương đều là của nàng ta, nên Sầm Vương trừ bỏ nàng ta, không có tâm duyệt người khác —— chẳng sợ thời điểm kia, Sầm Vương phi đối với Sầm Vương cũng không có yêu say đắm như vậy."

"... Hai phu thê này đều là biến thái." Thường Nhuận Chi nhỏ giọng nói thầm.

Lưu Đồng tiếp tục nói: "Sầm Vương phi phát hiện quan hệ bất thường giữa Sầm Vương và Tiêu Ngọc Trạch, thiết kế để Tiêu Ngọc Trạch nhiễm bệnh bị đuổi khỏi cung, bởi vì có Sầm Vương âm thầm che chở, Tiêu Ngọc Trạch ở ngõ hẻm Trung Quan sinh hoạt rất tốt, bất quá hắn ta vừa ra ngõ hẻm Trung Quan, Sầm Vương phi đã nhịn hai năm liền nhịn không được ra tay. Sầm Vương và Tiêu Ngọc Trạch đều không có phòng bị, cho nên, Tiêu Ngọc Trạch chết, là lấy một loại tư thái chết cực kỳ nhục nhã."

Thường Nhuận Chi ám ám than.

"Rồi sau đó Sầm Vương phi cũng bị xảy thai." Dường như Lưu Đồng còn ngại quả bom này lực phá hoại không đủ lớn, lại vải ra một tin tức trọng bàng: "Sầm Vương nói, hắn biết Tiêu Ngọc Trạch chết thoát không khỏi quan hệ với Sầm Vương phi, cho nên lặng lẽ khiến Sầm Vương phi bị

https://thuviensach.vn

xảy thai để trả thù. Cho tới bây giờ, Sầm Vương phi còn không biết nguyên nhân chân thật mình bị xảy thai."

Quả thực Thường Nhuận Chi không biết làm sao biểu đạt kinh ngạc của mình.

"Sầm Vương điên rồi! Đó là đích tử của hắn ta!"

"Ai nói không phải đâu..." Lưu Đồng ám than một tiếng: "Sầm Vương còn nói, án tử ở kỹ lâu thật ra không phải Đỗ thiếu gia làm, mà là Trưởng Công chúa Trường Nhạc. Cùng hai tiểu quan có lui tới, là hắn không phải Đỗ thiếu gia. Sầm Vương phi biết hắn có lui tới cùng hai tiểu quan, nên nói chuyện đó với Trưởng Công chúa Trường Nhạc, Trưởng Công chúa Trường Nhạc liền động thủ với hai người kia, mục đích chính là cảnh cáo hắn. Đỗ thiếu gia đó, bất quá là vì gánh tội thay cho Trưởng Công chúa Trường Nhạc, dù sao đối với Trưởng Công chúa Trường Nhạc mà nói không phải con thân sinh, có thể hy sinh."

Thường Nhuận Chi nhất thời nói không nên lời, khó trách sau việc này, thái độ Nguyên Vũ đế đối với Sầm Vương có chút vi diệu.

"Một sạp chuyện này của phu thê Sầm Vương, thật đúng là một đại hí..." Thường Nhuận Chi đăm chiêu: "Như thế xem ra, Chúc Vương phi thật đúng là người thông thấu, nàng ta có nhắc nhở qua thiếp Sầm Vương phi không phải người tốt... Vốn dĩ thiếp luôn cảm thấy, Sầm Vương phi bất quá là tính tình điêu ngoa chút, không thể tưởng được tính cách âm thầm của nàng ta lại âm u như vậy."

Vừa nghĩ như vậy, Thường Nhuận Chi lại cảm thấy căn nguyên là ở trên người Sầm Vương.

Chúc Vương có thể kháng hôn, vì cái gì Sầm Vương không kháng hôn?

Nàng nghi hoặc, tự nhiên hỏi ra nghi vấn.

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng thở dài: "Ta nghĩ, lúc ấy Sầm Vương cũng muốn quyền thế. Chẳng qua sau đó Tiêu Ngọc Trạch chết, mộ quyền chi tâm của Sầm Vương mới dần dần tắt."

"Thật sự tắt sao?" Thường Nhuận Chi nghiêm cẩn hỏi.

"Ừm." Lưu Đồng nói: "Sầm Vương lãm quyền, kỳ thực là muốn khiến cho người ta ngột ngạt. Hắn muốn quyền, lại không đi kinh doanh... Ít nhất những năm gần đây, ta nhìn thấy Sầm Vương là như vậy."

Thường Nhuận Chi thở ra: "Chàng tiếp tục nói chuyện Sầm Vương báo ân, cùng thiếp có liên quan?"

"Đương nhiên, Tiêu Ngọc Trạch chết, Sầm Vương phi đưa hắn sở hữu hồ sơ đều làm hỏng, Sầm Vương muốn tìm người cùng hắn tương quan cũng không tốt tìm. Thật vất vả, hắn tìm được Vương Bảo Cầm, chiếm được tin tức thân nhân Tiêu Ngọc Trạch, biết nếu như không có nàng trợ giúp, hai chất tử của Tiêu Ngọc Trạch sẽ không sống thư thái như vậy."

Lưu Đồng cười nói: "Chúng ta đối với Sầm Vương mà nói, coi như là ân nhân."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt
www.dtv-ebook.com

Chương 251: Ra Bài

Editor: Bộ Yến Tử

Lưu Đồng giải thích nghe qua đích xác có đạo lý, nhưng Thường Nhuận Chi vẫn như cũ cảm thấy khó có thể tin.

Nàng đối với huynh muội Tiêu thị cũng không tính là thật tốt, bất quá là vì Vương Bảo Cầm có điều cầu nàng, nàng xuất phát từ thiện tâm nên giúp một tay. Căn bản mà nói, cũng hi vọng dựa vào việc này sắp xếp Vương Bảo Cầm rời phủ, không sinh chuyện tư tâm.

Cho nên cái gọi là "Ân tình", đối với nàng mà nói khó tránh khỏi buồn cười.

Còn Sầm Vương bởi vì chuyện này, để ân tên giúp đỡ Lưu Đồng... Cũng nhường Thường Nhuận Chi vô pháp lý giải.

Thấy sắc mặt nàng chẳng những không buông trễ, ngược lại càng ngưng trọng, Lưu Đồng nói: "Sao vậy, còn đang lo lắng Sầm Vương giúp ta không phải xuất phát từ chân tâm?"

Thường Nhuận Chi vuốt cằm: "Nói là đại ân, hắn ta giúp chàng hết lời để nói như vậy. Nhưng với thiếp mà nói bất quá chỉ là nhấc tay chi lao, hắn giúp chàng, lại cơ hồ đánh bạc vinh hoa phú quý nửa đời sau... Còn nữa, thiếp cũng không nhìn ra Sầm Vương là người tri ân báo đáp."

Lời Thường Nhuận Chi nói khảm trong tâm Lưu Đồng.

https://thuviensach.vn

Mới đầu khi Sầm Vương tìm hắn, hắn cũng không phải rất tin tưởng Sầm Vương có tâm giúp hắn, nhưng sau khi Sầm Vương âm thầm trợ hắn làm việc cho thấy, đích xác hắn ta có ý giúp đỡ.

Chân chính khiến hắn cầm định chủ ý, quyết tâm tin cậy Sầm Vương đem chuyện này giao cho hắn ta thống đi ra, là Vương Bảo Cầm khuyên bảo.

Đối với thông phòng này, trong lòng Lưu Đồng không phải rất để ý, cảm tình với nàng ta giống như là đệ đệ với tỷ tỷ, là có cũng được mà không có cũng không sao. Nhưng mặc kệ như thế nào, làm bạn đã nhiều năm, cách làm người và tính tình Vương Bảo Cầm, Lưu Đồng vẫn xem ở trong mắt, cũng có vài phần tín nhiệm nàng ta.

Lời nàng ta nói, Lưu Đồng chịu nghe.

Vương Bảo Cầm cẩn thận chuyển đạt ý tứ Sầm Vương cho Lưu Đồng, cuối cùng bổ sung đánh giá của mình với Sầm Vương.

"Sầm Vương làm người cực đoan, nhưng với Ngọc Trạch, hắn là thật tâm. Sau khi Ngọc Trạch chết, Sầm Vương thay đổi nô tì đều xem ở trong mắt. Hắn không phải người tham mộ quyền thế, hắn làm việc tùy tính, nhiều nhất là vui vẻ khi cùng người làm trái, xem người diễn trò, quấy người bên cạnh không được an bình... Lại nói tiếp quả thật có chút tùy hứng, nhưng đối với chuyện của Ngọc Trạch, cho tới bây giờ hắn luôn đứng đắn. Hắn nói muốn giúp điện hạ, nhất định là phải giúp điện hạ."

Lưu Đồng như cũ chần chờ: "Không phải nói... Tiêu Ngọc Trạch cùng ngươi thân mật sao? Sầm Vương có tâm tư này với Tiêu Ngọc Trạch, há có thể tha cho ngươi?"

Vương Bảo Cầm cười nói: "Chuyện giữa Ngọc Trạch và Sầm Vương, nô tì biết không rõ lắm. Nô tì và Ngọc Trạch, đích xác là đồng hương chi nghị, lui tới chặt chẽ một ít, Ngọc Trạch coi nô tì là muội muội. Sầm Vương

https://thuviensach.vn

không quan tâm người của Ngọc Trạch ở ngoài, Ngọc Trạch cũng chưa từng nhắc tới nô tì cùng Sầm Vương. Đồn đãi quan hệ giữa nô tì cùng Ngọc Trạch, nói có chút khuyếch đại, lại là sau khi Ngọc Trạch chết mới bắt đầu truyền. Lúc ấy Sầm Vương đã biết là ai hại Ngọc Trạch, đương nhiên cũng sẽ không thể chú ý lời đồn đãi này ..."

Đó cũng là Sầm Vương khi cách nhiều năm, nguyên nhân mới tìm được Vương Bảo Cầm.

Lưu Đồng than nhẹ: "Sầm Vương như vậy, có lẽ cũng là thật tình."

Thường Nhuận Chi cũng thở dài theo, cảm thấy có chút đáng tiếc.

Lưu Đồng bồn chồn: "Nàng nghe xong Sầm Vương cùng người ta có đoạn tụ chi phích, người nọ là thái giám... Dường như nàng cũng không cảm thấy kinh dị."

Thường Nhuận Chi sờ sờ cằm: "Nói sao đây, chỉ cần là cá nhân, sẽ có cảm tình. Tình yêu của người đồng tính cũng rất đáng quý. À... Thiếp không kỳ thị là được, đây là tôn trọng tối thiểu."

Lưu Đồng có chút kinh ngạc: "Ta từng cùng Diêu Trừng Tây đề cập qua chuyện Sầm Vương có cảm tình không tầm thường cùng nam nhân, Diêu Trừng Tây cũng trả lời ta như vậy. Quan điểm này của hai người rất nhất trí."

Một câu nói cuối cùng, Lưu Đồng có chút chua xót.

Thường Nhuận Chi khẽ cười, chu miệng nói: "Đó thuyết minh ánh mắt chàng tốt nhất, tướng trung thê tử cùng bằng hữu đáng giá tin cậy là người có phẩm tính giống nhau."

Lưu Đồng ngẫm lại thấy cũng đúng, nếu bằng hữu không quen nhìn thê tử, thê tử cũng ghét bỏ bất mãn bằng hữu, hắn ở bên trong cũng khó xử.

https://thuviensach.vn

Hai người vui đùa vài câu, Thường Nhuận Chi lại đứng đắn hỏi Lưu Đồng: "Kế tiếp làm sao đây?"

"Kế tiếp?" Lưu Đồng hô khẩu khí: "Bài đã vung ra ngoài, kế tiếp cũng chỉ có thể chờ phụ hoàng cùng bài."

Cùng Lưu Đồng sở liệu không kém, sau khi khó thở công tâm Nguyên Vũ đế hòa dịu cảm xúc, mạnh mẽ vang dội bắt đầu tra phủ Phụ Quốc công cùng phủ Thái tử.

Tuy rằng trong lòng hiểu rõ chuyện này đã trăm phần trăm thật, nhưng buồn cười là Nguyên Vũ đế vẫn như cũ ôm ấp một chút hi vọng, ngóng trông chuyện này chỉ là hiểu lầm.

Rất nhanh, người trong cung tới dẫn Mạc Nhũ nhân phủ Thái tử ra, dẫn đi mấy hộ nhân gia nhận biết phân biệt.

Năm đó khi Mạc Tân Trúc còn tại khuê trung, rất có hiền danh, tự nhiên bạn thân khuê trung cũng có một ít —— mặc dù Mạc Tân Trúc căn bản không có chân tình cùng người tương giao, bất quá mang theo ích lợi.

"Lão bằng hữu" này cũng đều gả cho người, đều là quyền quý trong vòng luẩn quẩn, gả tự nhiên sẽ không kém. Vài tức phụ nhà quan lớn hiển quý sau khi xem qua Mạc thị, không nghĩ đem lời nói được vẹn toàn, đều hàm hồ nói nhìn là Mạc Tân Trúc.

Thái tử như cũ nói sạo, nói hai tỷ muội Mạc Tân Trúc và Mạc Tân Trần diện mạo tương tự, cho nên mới bị người ta hiểu lầm.

Cầm người phủ Phụ Quốc công hỏi, đương nhiên phủ Phụ Quốc công đã sớm hạ xuống khẩu lệnh cấm, bọn hạ nhân không dám nhiều lời, tự nhiên các chủ tử sẽ không thừa nhận, tử cắn không buông miệng.

Mắt nhìn chuyện lâm vào cục diện bế tắc, một người đứng dậy.

https://thuviensach.vn

Đệ đệ cùng mẫu với Mạc Tân Trần, thứ tử tam phòng phủ Phụ Quốc công, đứng ở trước mặt người tra hỏi, chém đinh chặt sắt nói: "Gả cho Cửu Hoàng tử, là thân tỷ tỷ ta. Vào phủ Thái tử, là đích tỷ. Trước khi xuất giá, thân tỷ tỷ ta bị cảnh cáo, đánh gãy chân, sau khi xuất giá, phủ Phụ Quốc công nhìn thân tỷ ta cùng Cửu Hoàng tử ở chung rất khá, sợ thân tỷ ta đem việc này báo cho Cửu Hoàng tử biết, cho nên trảm thảo trừ căn, uy hiếp ta và di nương không cho chúng ta cùng người lui tới."

Cuối cùng người tra hỏi tìm được manh mối quyết định, đưa hắn cùng di nương hắn đến ngự tiền.

Lòng Thái tử nóng như lửa đốt, lúc này Nguyên Vũ đế cũng đã tỉnh táo lại.

Khi đương hỏi Cửu Hoàng tử biết việc này hay không, thứ tử trả lời Nguyên Vũ đế: "Chắc là Cửu Hoàng tử biết chuyện, mấy năm nay di nương và tiểu dân treo danh vọng mẹ đẻ cùng thân đệ Nhũ nhân Thái tử, sáng bóng tiên, nhưng nội bộ kỳ thực bằng không. Thậm chí vài lần tiểu dân bị người ám hại, đều có người kịp thời cứu trợ... Tiểu dân nghĩ, chắc là Cửu Hoàng tử bảo hộ tiểu dân."

Thứ tử dừng một lát, lại nói: "Hơn nữa, khi thân tỷ tiểu dân qua đời, Cửu Hoàng tử trượng tễ ma ma bên cạnh nàng, người nọ... Kỳ thực là ma ma bên cạnh đích tỷ của tiểu dân. Còn lại gia nô phủ Phụ Quốc công đi theo làm của hồi môn, đều bị Cửu Hoàng tử đuổi trở về phủ Phụ Quốc công, ti không lưu tình chút nào."

Nguyên Vũ đế một phương diện thầm hận Thái tử và phủ Phụ Quốc công không để ý thể diện hoàng gia, làm ra chuyện như vậy, một phương diện vừa giận vừa hận thứ tử này công khai mà nói ra việc đó...

Nếu hắn không đứng ra, có lẽ chuyện này cũng có thể không giải quyết được gì...

https://thuviensach.vn

Nguyên Vũ đế hít sâu một hơi, cuối cùng nhớ tới đương sự trong chuyện này.

Lưu Đồng.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 252: Xử Phạt

Editor: Bộ Yến Tử

Tiếp đến muốn hắn tiến cung yết kiến thánh chỉ, Lưu Đồng đang ôm Lưu Cảnh Dương bay cao cao.

Thường Nhuận Chi gặp qua vi phụ người ta không ít, nhưng chưa từng gặp qua Lưu Đồng như vậy, cùng nữ nhân không hề có cảm giác khoảng cách.

Lưu Cảnh Dương cười cũng tốt, khóc cũng tốt, nháo cũng tốt, trên mặt Lưu Đồng cho tới bây giờ đều treo tươi cười từ phụ, dỗ bé, theo bé.

Khiến cho đôi khi Thường Nhuận Chi khó tránh khỏi có chút ghen tị.

Nàng nghĩ, sau này Lưu Cảnh Dương lớn lên, Lưu Đồng vẫn như thế này, vậy nàng chỉ có thể đến xướng mặt trắng, miễn cho Lưu Cảnh Dương bị sủng quá mức.

Thái giám tuyên chỉ thấy bộ dạng Lưu Đồng ôm Lưu Cảnh Dương thập phần quen thuộc, cũng rất kinh ngạc.

Lưu Đồng tiếp chỉ, trầm mặc một lát hỏi: "Xin hỏi công công, phụ hoàng có nói gì không?"

Thái giám tuyên chỉ cười nói: "Thánh thượng cái gì cũng chưa nói, còn chờ điện hạ tiến cung."

"Chờ ta chuẩn bị một chút."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng giao Lưu Cảnh Dương cho Thường Nhuận Chi, tự đi sửa sang dung nhan lại một phen.

Thấy phụ thân mình phải đi, Lưu Cảnh Dương "A a" kêu hai tiếng, giãy tiểu thân thể muốn theo đi, Thường Nhuận Chi dỗ bé nói: "Cha xuất môn, chờ cha trở về sẽ mang lễ vật cho Dương Dương."

Hai mắt Lưu Cảnh Dương phát sáng, nhất thời nhếch miệng: "Lễ! Mang lễ!"

Lưu Cảnh Dương quay đầu cười cười, tùy thái giám tiến cung.

Nguyên Vũ đế đã bình lui người hầu hạ bên người, ngay cả Thái tử cũng không ở bên ông ta.

Lưu Đồng theo lễ quỳ xuống, dập đầu, thỉnh an, sắc mặt như thường.

Khoảng cách xảy ra chuyện ngày ấy, đã qua bốn ngày.

Nguyên Vũ đế nhìn biểu cảm Lưu Đồng, trong lòng có chút thở dài.

Bốn ngày này, Nguyên Vũ đế liên tục cáo ốm, lâm triều cũng vẫn chưa khai, đám thần tử dâng sổ con, đều để ông ta tập trung đứng lên, nhường vài vị trọng thần xem qua thương lượng cho ra phương pháp giải quyết, rồi sau đó giao cho ông ta phê.

Cung phi, các Hoàng tử có năng lực, đều đến trước mặt ông ta một lần, biểu quan tâm, chỉ trừ mình tiểu Cửu, chuyện xảy ra ngày đó không lưu cung, sau chuyện đó cũng chưa tiến cung.

Ngay cả phản ứng của hắn, Nguyên Vũ đế chỉ biết đối với việc này, trong lòng hắn oán khí thật lớn.

Nguyên Vũ đế nửa ngồi ở trên sạp mềm, hai phụ tử đều trầm mặc, nửa ngày sau Nguyên Vũ đế mới nói: "Chuyện phủ Phụ Quốc công dịch nữ mà

https://thuviensach.vn

gả, ngươi đã sớm biết?"

"Việc này phụ hoàng đã điều tra rõ sao?" Lưu Đồng không đáp mà hỏi lại.

Nguyên Vũ đế nghẹn thở trong lòng, lên tiếng.

Lưu Đồng nói: "Hồi phụ hoàng, nhi thần biết được cũng không sớm."

"Khi nào biết?"

"Ngày đó Mạc Tân Trần qua đời, trước khi nàng lâm chung không đành lòng nhìn nhi thần bị người ta biến thành khỉ đùa giỡn, cho nên báo cho nhi thần biết tình hình thực tế."

Nguyên Vũ đế đau đầu đè thái dương, có chút oán trách Mạc Tân Trần nhiều chuyện.

Nếu Mạc Tân Trần vẫn chưa đem việc này báo cho Lưu Đồng biết, việc này cố gắng liền vĩnh viễn sẽ không bị người nhắc lại.

Lưu Đồng nhìn Nguyên Vũ đế một mắt, trào phúng cười, lại cúi thấp đầu, trong lòng không khỏi than thở, phụ hoàng thật là lão già hồ đồ ...

Nguyên Vũ đế chậm rì rì nói: "Ngươi trở về đi, chuyện này, trẫm sẽ cho ngươi một công đạo."

Lưu Đồng nhẹ giọng nói: "Phụ hoàng không nên giao đãi cho nhi thần."

Hắn ngắn gọn nói xong một câu, liền xin lỗi khom người rời khỏi tẩm cung.

Nguyên Vũ đế sợ run thật lâu, mới từ từ thở dài.

https://thuviensach.vn

Lời này của tiểu Cửu, nghe như là hắn không muốn truy cứu, nhưng kỳ thực tinh tế nghĩ đến, chuyện này đã bẩn thanh danh Thái tử, là như đinh đóng cột hoàng tộc gièm pha, lại bị nhiều người biết... Ông ta là đế vương cần hướng chi giao đãi, là tổ tiên Đại Ngụy, làm sao giảm cửu một người.

Chuyện này, Thái tử thật sự che lấp không tốt.

Ngày hôm sau, Nguyên Vũ đế xử phạt xuống.

Đầu tiên là Thái tử, vòng cấm phủ Thái tử, vô chỉ không được ra.

Nhũ nhân Mạc thị trong phủ Thái tử, trượng tễ; Mạc thị sinh ra tử nữ, biếm làm bình dân, vĩnh viễn không được vào cung.

Phủ Phụ Quốc công, xét nhà, đoạt tước, người chủ sự việc này, bao gồm Phụ Quốc công cùng với thê tử, tất cả đều mất đầu, còn lại mọi người phủ Phụ Quốc công, nam lưu đày, nữ nhập vào tiện tịch, nô bộc phát mại.

Người biết việc không báo, lấy trình độ nặng nhẹ bất đồng, ban xử phạt.

Quý phi nương nương bị giam cầm, phạt bổng, quyền to hậu cung bị đoạt.

...

Nguyên Vũ đế xử lý chuyện này, ngược lại được cho mạnh mẽ vang dội. Phủ Phụ Quốc công hiển hách ở dưới tình huống như vậy, thế lực bị bẻ gãy sụp đổ nghiền nát, căn bản ngay cả Thái tử cũng thúc thủ vô sách.

Sau khi đưa ra kết quả xử quyết, ngược lại Lưu Đồng rất bình tĩnh.

Thường Nhuận Chi có chút cảm thán, ngày ấy phủ Phụ Quốc công trảm thủ, nàng hỏi Lưu Đồng muốn đi xem hình hay không.

Lưu Đồng lắc đầu cự tuyệt.

https://thuviensach.vn

"Bọn họ là gieo gió gặt bão, ta đi xem hình, ngược lại có vẻ ta vui sướng khi người gặp họa. Chuyện như vậy, ta là kẻ yếu chịu nhục... Vẫn không cần đánh vỡ hình tượng cho thỏa đáng."

Lưu Đồng cười cười, Thường Nhuận Chi nâng má nhìn hắn: "Di nương và đệ đệ Mạc Tân Trần, chàng an bày xong rồi sao?"

Bởi vì việc này có thể điều tra rõ, tác dụng của đệ đệ Mạc Tân Trần không nhỏ, cho nên tuy rằng phủ Phụ Quốc công bị xét nhà, hai người này cũng được ân xá. Đệ đệ Mạc Tân Trần có thể lấy thân phận bình dân, tạo hộ tịch khác, phụng dưỡng thân mẫu.

Chẳng qua trong lòng di nương kia tích úc nhiều năm, bây giờ oan tình của nữ nhi được giải, tâm tình bà ta được quá mất quá, mắt nhìn cũng không thể sống bao nhiêu ngày.

"An bày xong." Lưu Đồng nói: "Cho tiểu tử kia tìm phần hoạt làm, đói không chết hắn. Nếu như hắn có chút bản sự, tương lai tiền đồ cũng có thể giãy."

Nói đến đó, Lưu Đồng dừng ánh mắt, cười than: "Ta coi như là không có thất tín với nàng ấy."

Thường Nhuận Chi cười cười: "Nàng ấy địa hạ có biết, nói vậy cũng cảm kích chàng."

"Có lẽ đi." Lưu Đồng thở phào nhẹ nhõm, lại hơi hơi mị ánh mắt nói: "Bây giờ phủ Phụ Quốc công lật úp, Thái tử bị vòng cấm... Ta phải cẩn thận suy nghĩ bước tiếp theo muốn làm sao đi."

Thường Nhuận Chi do dự nói: "Thái tử bị vòng cấm, không phải vĩnh viễn."

Bất quá là vòng cấm, một đạo thánh chỉ của Nguyên Vũ đế có thể giải.

https://thuviensach.vn

Chẳng qua gần đoạn thời gian, Nguyên Vũ đế sẽ không phóng xuất Thái tử.

Thái tử một ngày không phế, chuyện này một ngày không tính bụi bặm lạc định.

Nhưng vòng cấm Thái tử, không thể nghi ngờ là một tín hiệu, muốn xem đám triều thần sẽ làm sao đối đãi tín hiệu này.

Thái tử gặp vòng cấm, thế lực của hắn ta ở Hộ bộ cũng ủy cúi đi xuống.

Lưu Đồng bắt đầu cùng thường ngày vô nhị, vội vàng thanh toán mọi việc ở Hộ bộ.

Thu lương liền muốn xuống dưới, quân lương Yến Bắc quan có năng lực nhiều đến một ít.

Người Tiên Ti luôn luôn tại lui, Thụy Vương đuổi sát không nhường, núi và thảo nguyên quan ngoại Yến Bắc đã nhường quân Yến Bắc chiếm đại phiến.

Tiền tuyến truyền đến tin tức, Thụy Vương bắt đầu hạ lệnh cho người nghỉ ngơi lấy lại sức.

Đó có lẽ cũng được cho là một tín hiệu ngưng chiến?

Đám triều thần bắt đầu phỏng đoán, Thái tử bị cấm, Thụy Vương quật khởi, bây giờ Thụy Vương lại ngưng chiến, nếu như hồi kinh... Hướng cục hướng gió phải đổi.

Nghĩ như vậy không chỉ là đám triều thần, Nguyên Vũ đế suy tư, đến cùng Thụy Vương muốn như thế nào?

Hắn thật sự có dã tâm với vị trí Thái tử sao?

https://thuviensach.vn

Thụy Vương phi cũng nghe được đồn đãi.

Nàng ta cùng Thụy Vương thông qua thư nhà, nhưng Thụy Vương sẽ không ở trong thư giảng chiến sự cùng nàng ta. Trong lòng Thụy Vương phi bất định, liền tới tìm Lưu Đồng và Thường Nhuận Chi hỏi thăm, hỏi Thụy Vương thật sự có tính toán lui binh hay không.

Lưu Đồng lại nói: "Ngũ tẩu không cần sốt ruột, Ngũ ca chính là ở cố bố nghi trận. Mã thượng mùa đông đến, năm nay là hàn thiên, đến lúc vào đông, quân lương người Tiên Ti khó tể, trận này, Ngũ ca muốn đánh Tiên Ti nguyên khí đại thương."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 253: Lựa Chọn

Editor: Bộ Yến Tử

Quả nhiên theo như lời Lưu Đồng, Thụy Vương không có lui binh, thừa dịp trong khoảng thời gian này nỗ lực luyện binh, chuẩn bị đánh một trận lớn.

Thái tử bị vòng cấm, thế lực Kỳ Vương và Lễ Vương tạm thời không thể khôi phục như lúc ban đầu, Nguyên Vũ đế lại thường xuyên ốm đau, bây giờ trên triều đình nói chuyện phân lượng nặng nhất, thế nhưng biến thành Cửu Hoàng tử Lưu Đồng từng có "Oan tình".

Ngay cả Sầm Vương đã phong vương, cũng đối với Lưu Đồng làm chủ, sai đâu đánh đó.

Bởi vì ở trên thọ yến Quý phi tuôn ra gièm pha hoàng gia, Sầm Vương cũng bị Nguyên Vũ đế sở não, lại tìm không ra danh mục phạt hắn ta, chỉ có thể dùng ngừng bổng lộc, giam cầm, bất chợt lăng nhục lấy thái độ bất mãn của hắn ta.

Sầm Vương ngược lại không thèm để ý, chỉ cần hắn ta có thể xuất hiện trên triều đình, một khi nói chuyện chính là hướng về Lưu Đồng, nói rõ hắn ta là người của Lưu Đồng.

Đám thần tử khác còn đang quan vọng, nhưng đám thực khách phụ tá Thái tử đã ngồi không yên.

https://thuviensach.vn

Mắt nhìn Cửu Hoàng tử phát triển an toàn, chờ Thụy Vương thật sự đánh thắng trận lớn, vậy thì thế lực bọn họ nhất định sẽ qua không tốt.

Đến lúc đó Thụy Vương khải hoàn hồi kinh, Thái tử lại đương bị vòng cấm như thế nào tự chỗ?

Mặc dù Thái tử bị vòng cấm, ngược lại cũng không phải không có thế lực.

Hắn ta âm thầm liên lạc người, tính toán cuối cùng một lần thượng thư, làm cách nào cũng phải kéo Thụy Vương về đến không thể.

Thái tử ở đổ, nếu phụ hoàng theo ý tứ hắn ta hạ chỉ, thuyết minh phụ hoàng cũng không đồng ý nhìn Thụy Vương phát triển an toàn, đối với Thái tử là hắn ta nhất định còn có ao ước, như vậy hắn ta còn có cơ hội.

Nhưng nếu phụ hoàng không hạ chỉ, Thái tử cũng sẽ chết tâm. Bởi vì hắn ta biết, nếu như thế này, phụ hoàng nhất định đã có tính toán, sẽ chờ xem Thụy Vương có thể lại kiến một công hay không... Đợi đến lúc Thụy Vương hồi kinh, Thái tử là hắn ta chỉ sợ cũng không có ngày xoay người.

Vị trí Thái tử ngồi mấy năm nay, hắn ta há có thể cam tâm chỉ kém nửa bước có thể ngồi trên vị trí kia chắp tay nhường người ta?

Ngồi không được vị trí kia, nghĩ đến tương lai người ngồi trên vị trí kia cũng sẽ không bỏ qua hắn ta.

Bác một bác, hắn ta còn có hi vọng.

Thái tử ngồi ở địa vị cao thượng, hơi nhắm mắt.

Chỉ trông phụ hoàng... Không muốn cho hắn ta đi bước cuối cùng, một bước hiểm.

https://thuviensach.vn

Đây là Thái tử đại vồ đến, lâm triều, người phái Thái tử đem sở hữu ẩn ưu, toàn bộ đều mở ra nói, không thèm che lấp.

"Bệ hạ! Nếu tùy ý Thụy Vương ở Yến Bắc khuếch trương thế lực, tương lai Thái tử đăng cơ, chỉ sợ Yến Bắc lại không chịu ước thúc. Đại Ngụy ta an ổn trăm năm, thần khẩn cầu bệ hạ, không được theo đuổi chờ lo âu phát triển an toàn!"

"Bệ hạ! Thái tử là bệ hạ dưỡng ở dưới gối, đích trưởng tử vất vả giáo dưỡng ba mươi năm, mặc dù ngài ấy bị ma quỷ ám ảnh, phạm vào sai lầm, bệ hạ cũng vạn không thể trí Thái tử ở không để ý!"

"Bệ hạ! Triều đình có ý lui binh mặc dù bệ hạ vẫn chưa minh phát thánh chỉ, nhưng tất nhiên Thụy Vương hiểu biết bệ hạ không muốn hưng binh. Nhưng mặc dù vậy, Thụy Vương lại như cũ khư khư cố chấp, vẫn dụng binh với Tiên Ti, hư hao quốc khố, vì khuếch trương thế lực bản thân, cũng uy hiếp tới Thái tử... Thần khẩn cầu bệ hạ, cho Thụy Vương lui binh, khải hoàn hồi kinh!"

"Thần khẩn cầu bệ hạ, cho Thụy Vương lui binh, khải hoàn hồi kinh!!"

"Thần khẩn cầu bệ hạ, cho Thụy Vương lui binh, khải hoàn hồi kinh!!!"

Thanh âm trên đại điện càng cao vút, Nguyên Vũ đế ngồi ngay ngắn, lâm vào trầm mặc.

Một vấn đề không thể không lo lắng, thập phần hiện thực đặt tại trước mắt Nguyên Vũ đế.

Đến cùng là chọn Thái tử, hay là chọn Thụy Vương?

Một người là đích tử ông ta tỉ mỉ bồi dưỡng, ký thác kỳ vọng cao; một người chưa bao giờ đầu nhập quá nhiều chú ý, nhi tử cũng đã trưởng thành vì có thể uy hiếp Thái tử tồn tại...

https://thuviensach.vn

Cố nhiên trong lòng ông ta hiểu rõ, Thái tử năng lực bình bình, đương gìn giữ cái đứng đầu là thích hợp, muốn lại kiến công huân sợ là rất khó, còn Thụy Vương ngực mang chí lớn, kiêm tể thiên hạ, nếu có thể kế vị, có lẽ Đại Ngụy sẽ có một chi cảnh thịnh thế khác...

Nhưng trong lòng bàn tay mu bàn tay, luôn có thiên vị.

Nguyên Vũ đế luyến tiếc phế Thái tử, cũng luyến tiếc phế đi hiền vương có năng lực...

Ông ta không thể không nghĩ, nếu Thụy Vương không có dị tâm nên có bao nhiêu tốt đẹp, vậy ông ta có thể để sau khi Thái tử đăng cơ, tận tâm phụ tá quân vương, Đại Ngụy thịnh thế chi cảnh cũng khó sẽ không xuất hiện.

Ý niệm cả đời này, Nguyên Vũ đế suy nghĩ giống như sinh trưởng tốt.

Đúng, ông ta còn không có buông tha cho Thái tử, ông ta cũng còn có thể củng cố hướng cục.

Đồng thời lúc Nguyên Vũ đế cao tốc suy tư Lưu Đồng cũng không có động tác gì.

Thái tử vồ đến trong vòng Lưu Đồng đã đoán trước, kỳ thực hắn đang chờ, chờ Nguyên Vũ đế quyết định.

Giống như Thái tử nghĩ phải biết được lựa chọn của Nguyên Vũ đế, Lưu Đồng cũng đang chờ xem, Nguyên Vũ đế đã buông tha cho Thái tử hay không.

Nếu Nguyên Vũ đế không đồng ý với ý kiến phe phái Thái tử, Lưu Đồng có thể yên lòng. Bởi vì biểu hiện cam chịu này của Nguyên Vũ đế để Thụy Vương bồi dưỡng thế lực, thành lập công huân.

Lưu Đồng hơi nắm chặt quyền.

https://thuviensach.vn

Nguyên Vũ đế ngồi trên ngự tòa bỗng nhiên đứng dậy, thanh âm không lớn lại không cho phép phản bác nói: "Truyền chỉ Yến Bắc, để Thụy Vương lui binh trú đóng ở Yến Bắc quan, nếu như Tiên Ti chiến tắc nghênh địch, Tiên Ti bất chiến, tắc gia cố công sự phòng ngự, lấy thủ làm công."

Trong điện một mảnh yên tĩnh, phái Thái tử đầu tiên phản ứng lại: "Bệ hạ! Vậy việc Thụy Vương hồi kinh..."

"Lại nghị."

Nguyên Vũ đế bỏ lại hai chữ, nhìn Lưu Đồng một mắt, phẩy tay áo bỏ đi. Tự Nhân vội kéo dài âm điệu hô bãi triều, theo sát sau Nguyên Vũ đế rời khỏi.

Người trong đại điện cung thanh hô "Cung tiễn bệ hạ", đợi không thấy bóng dáng Nguyên Vũ đế, nhất thời nổ oanh.

Lưu Đồng yên lặng buông lỏng tay ra, Thập Tứ Hoàng tử vội vàng thấu lên hỏi: "Cửu ca, phụ hoàng có ý gì?"

Tuy rằng là để Thụy Vương lui binh, nhưng cũng không có dựa theo lời người nhất phái Thái tử, để Thụy Vương hồi kinh, mà là lại nghị.

Ở mặt ngoài xem, tựa hồ là điều chỉnh yêu cầu song phương, làm song phương đều thối lui một bước.

Nhưng chân chính thì sao?

Lưu Đồng nhíu nhíu đầu mày.

Hành động này của Nguyên Vũ đế, coi như là "Tha".

Là muốn... Kéo đám người đem sai lầm Thái tử phai nhạt, kéo dài tới lúc Thái tử được chỉ giải trừ vòng cấm?

https://thuviensach.vn

Dù sao, mặc kệ Thụy Vương ở lại Yến Bắc hay là hồi kinh, Thụy Vương được tự do, phát triển thế lực luôn muốn tốt hơn so với Thái tử bị vòng cấm một ít.

Nguyên Vũ đế thà rằng để Thụy Vương ở lại Yến Bắc, kinh doanh thế lực hắn đã thu nạp, cũng không đồng ý hắn hồi kinh.

Nói đến cùng, là vì bảo hộ Thái tử?

Lưu Đồng cười tự giễu, nói trong lòng: "Tính toán giữ chân Ngũ ca ở lại Yến Bắc thì như thế nào, thế lực trong kinh đều có ta đến thay Ngũ ca kinh doanh, chờ Ngũ ca..."

Trong lòng mới nghĩ đến một nửa, liên tưởng đến ánh mắt Nguyên Vũ đế nhìn hắn, bỗng dưng Lưu Đồng sửng sốt.

Thập Tứ Hoàng tử thấy biểu cảm hắn biến ảo bất định, vội hỏi: "Cửu ca, xảy ra chuyện gì?"

Lưu Đồng hít một hơi thật sâu: "... Không có gì."

Thập Tứ Hoàng tử đương nhiên không tin, một đường đi theo Lưu Đồng ra cung hồi phủ, thấy Lưu Đồng vẫn không nói gì, chỉ có thể bất đắc dĩ bỏ đi, trước khi đi có nói vài lời với Thường Nhuận Chi, báo cho nàng biết Lưu Đồng khác thường.

Chờ sau khi Thập Tứ Hoàng tử đi, Thường Nhuận Chi thật không có trước tiên hỏi Lưu Đồng.

Nàng cẩn thận vuốt một lần chuyện xảy ra hôm nay lâm triều.

Là cái gì khiến tâm thần Lưu Đồng không yên?

Từ sau khi Thụy Vương cách kinh, hắn một ngày còn hơn một ngày ổn trọng, chuyện bình thường sẽ không nhiễu nỗi lòng hắn.

https://thuviensach.vn

Trừ phi là hắn ngộ ra có đại sự xảy ra.

Thường Nhuận Chi cảm giác tuy rằng sâu sắc, nhưng cũng dễ dàng không nghĩ ra giữa các đốt ngón tay, cuối cùng vẫn chỉ có thể hỏi Lưu Đồng, hi vọng có thể trấn an hắn vài câu.

Sắc môi Lưu Đồng hơi trắng bệch, ngập ngừng mấy câu mới chịu nói: "Phụ hoàng như cũ cố ý muốn bảo vệ Thái tử, lưu Ngũ ca ở Yến Bắc, không muốn huynh ấy trở về lây dính thế lực trong kinh. Như vậy... Kế tiếp phụ hoàng muốn đoạt quyền trong tay ta."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt
www.dtv-ebook.com

Chương 254: Một Năm

Editor: Bộ Yến Tử

Dự cảm của Lưu Đồng, thành sự thật.

Một khi Nguyên Vũ đế không do dự, hạ định quyết tâm nào đó, động tác thật là mạnh mẽ vang dội.

Đầu tiên là thế lực Hộ bộ, Lưu Đồng vốn đã kinh sửa sang tốt hơn phân nửa, đột nhiên một đạo thánh chỉ hạ xuống, Nguyên Vũ đế phái Lưu Đồng làm việc ở Công bộ, ngạnh sinh nắm chặt quyền ở Hộ bộ trở về.

Chờ Lưu Đồng làm tốt chuyện ở Công bộ trở về, ngay sau đó Nguyên Vũ đế lại phái cho một cái nhiệm vụ ra kinh ngầm hỏi.

Lưu Đồng không thể không vội vàng chải vuốt một chút quyền trong tay, cũng đem một ít thế lực giấu kín giao thác cho Thập Tứ Hoàng tử, ngựa không dừng vó lao tới nơi khác.

Trong khoảng thời gian Lưu Đồng không ở kinh thành, một quan viên nhanh chóng bò thăng càng làm cho người ta chú mục.

Người này không phải ai khác, đúng là chồng trước của Thường Nhuận Chi, bây giờ được Nguyên Vũ đế đề bạt thăng nhiệm làm Hộ bộ thị lang Phương Sóc Chương.

Thời điểm Thu Lâm báo cho Thường Nhuận Chi biết tin tức này, Thường Nhuận Chi vừa cho Lưu Cảnh Dương đọc xong thư Lưu Đồng viết

https://thuviensach.vn

về nhà.

Nghe được cái tên Phương Sóc Chương, sắc mặt Thường Nhuận Chi rất bình thản: "Diêu Hoàng còn nói cái gì?"

"Diêu Hoàng tỷ nói, Phương đại nhân thăng nhiệm mau, gần đây Phương thái thái cũng du tẩu với nữ quyến các phủ, có lẽ sẽ đệ bái thiếp đến bái phỏng Hoàng tử phi."

Thu Lâm nhanh chóng nhìn Thường Nhuận Chi, thấy trên mặt nàng không có sắc mặt giận dữ, tiếp tục nói: "Trước đó, Phương thái thái đã đi qua phủ Thập Nhị Hoàng tử, phủ Sầm Vương."

Ý tứ nói đúng là, tiến đến phủ Cửu Hoàng tử bái phỏng cũng là chuyện thuận lý thành chương.

Thường Nhuận Chi lên tiếng, cười nói với Thu Lâm: "Kỳ thi mùa xuân năm nay muốn tới, lúc này đây Phong Trà cũng muốn kết cục, nên chuẩn bị Diêu Hoàng sẽ không hàm hồ, bất quá chuẩn bị cao thấp kỳ thi mùa xuân quá, tóm lại cần chút ngân lượng. Ngươi trở về nói cho Diêu Hoàng, nếu có chút cần, đến nói cho ta biết."

Thu Lâm lên tiếng, chần chờ một lát hỏi: "Điện hạ, nếu như Phương thái thái kia quả thực đệ bái thiếp muốn bái kiến..."

"Vậy cho nàng ta đến." Thường Nhuận Chi uống ngụm trà: "Thập Nhị Hoàng tử phi và Sầm Vương phi đều gặp nàng ta, nếu ta không gặp, có vẻ ta lòng dạ hẹp hòi."

Thu Lâm vuốt cằm, lui ra ngoài.

Bàn tay nhỏ bé của Lưu Cảnh Dương cầm lấy phong thư của Lưu Đồng, hỏi Thường Nhuận Chi: "Nương ơi, Phương đại nhân là ai? Vì sao giống như Thu Lâm rất kiêng kị hắn?"

https://thuviensach.vn

"Dương Dương chúng ta đều biết đến từ 『 kiêng kị 』 à?" Thường Nhuận Chi cười sờ sờ đầu nhi tử, nói: "Hắn ta là Hộ bộ thị lang, xem như là quan đĩnh trọng yếu."

"So với phụ thân còn trọng yếu hơn sao?"

"Phụ thân Dương Dương là Hoàng tử, nói từ chức quan, Phương đại nhân cũng so không qua phụ thân Dương Dương."

Dương Dương hoan hô, nói: "Con chỉ biết cha tuyệt nhất!"

Thường Nhuận Chi xoa xoa khuôn mặt nhỏ nhắn nộn vù vù của nhi tử: "Tốt lắm, đến thời gian Dương Dương nên cùng phu tử tập viết."

Lưu Cảnh Dương nhu thuận gật đầu, Trầm Hương tiến lên dắt bé ra ngoài.

Chờ nhi tử vừa đi, nụ cười trên mặt Thường Nhuận Chi hơi chìm xuống, vẫy vẫy tay.

Đã là trang điểm phụ nhân, nhìn Ngụy Tử đẫy đà không ít tiến lên nói: "Cô nương."

Thường Nhuận Chi nhìn về phía Ngụy Tử: "Phương đại nhân cưới vợ cũng vài năm, coi như, còn chưa có sinh đích tử?"

Ngụy Tử vuốt cằm, trong mắt ẩn ẩn dường như có chút trả thù: "Cũng không phải sao, Phương đại nhân một thê ba thiếp còn chắc chắn có thông phòng, đến nay cũng chỉ có một tử một nữ, thứ tử thể yếu nhiều bệnh, thứ nữ nhát gan sợ phiền phức."

Thường Nhuận Chi nhìn chằm chằm Ngụy Tử hai tức, bất đắc dĩ nói: "Biết được rõ ràng như vậy, bình thường đều chú ý à?"

https://thuviensach.vn

Ngụy Tử cười hì hì, lộ ra thần sắc hoạt bát giống hệt khi thiếu nữ: "Nô tì biết cô nương không thích nghe người ta đề cập họ Phương, chẳng qua thủy chung nô tì nuốt không trôi khẩu khí này. Biết một nhà họ Phương cũng không quá tốt, nô tì cũng yên tâm."

Thường Nhuận Chi bật cười lắc đầu.

Dừng một chút, nàng hỏi Ngụy Tử: "Vậy ngươi nói... Động tác Phương thái thái này lớn như vậy, chung quanh đều đi tới cửa bái phỏng, đến cùng là vì sao?"

"Còn có thể vì sao, chính là muốn tăng lên cảm giác tồn tại của mình." Ngụy Tử nói: "Phủ Văn Viễn hầu đã sớm gọt tước, nhà mẹ đẻ Phương thái thái cơ hồ không có thế lực gì. Bây giờ Phương đại nhân cao thăng, nàng ta không sinh được, Phương đại nhân có tiền lệ hòa ly, đương nhiên nàng ta sợ bản thân cám bã chi thê hạ đường."

Thường Nhuận Chi than thở: "Nói cũng phải."

"Cô nương đáng thương nàng ta?" Ngụy Tử tò mò hỏi.

"Có một chút." Thường Nhuận Chi không phủ nhận: "Nàng ta coi như là người hiểu được vì mình tính toán, khả năng, chính là mệnh không tốt."

Thường Nhuận Chi cười cười: "Quên đi, cũng không có liên quan gì tới ta."

Thường Nhuận Chi nghĩ, có lẽ vị Phương thái thái này sẽ không đến chỗ nàng bái phỏng, ngược lại không nghĩ tới quá hai ngày, liền thu được bái thiếp của nàng ta.

Thường Nhuận Chi tiếp đãi nàng ta.

https://thuviensach.vn

Cũng có vài năm không gặp, Thường Nhuận Chi phong thái như trước, nhàn tĩnh an bình, khí chất thanh lịch, sau khi sinh hài tử tăng thêm một phần ý nhị nữ nhân. Trái lại Phương thái thái Tào Nghệ Đan, trang điểm rất tinh xảo, nhưng khóe mắt đã hiện lên một chút nếp nhăn.

Đại khái trong khoảng thời gian này bôn ba các phủ, duyên cớ cùng nữ quyến các phủ giao tiếp, trên mặt Tào Nghệ Đan có chút mỏi mệt.

Thường Nhuận Chi cho người phụng trà, cùng chi đơn giản hàn huyên vài câu, thái độ ôn hoà, coi Tào Nghệ Đan là khách tầm thường tiếp đãi.

Tào Nghệ Đan cũng không nói phá, lại càng không đề cập tới Phương Sóc Chương, chỉ cùng Thường Nhuận Chi nói chuyện phiếm, dần dần, đề tài quải đến trên người tử nữ.

Tào Nghệ Đan không có sinh dưỡng, nhi tử Tô Nguyên Mi từ trong tay Tô Nguyên Mi giao đến tay Phương lão thái thái Thẩm thị, lại giao đến tay Tào Nghệ Đan, nhiều lần trằn trọc, cuối cùng vẫn để Tô Nguyên Mi tự mình giáo dưỡng.

Còn nữ nhi của Chúc Thi, Tào Nghệ Đan dưỡng ở dưới gối của mình.

Ngược lại coi như là có thể tán gẫu chút nữ nhân kinh.

Không mặn không nhạt hàn huyên nửa buổi chiều, Tào Nghệ Đan thức thời đứng dậy cáo từ.

Thường Nhuận Chi cũng không nói giữ lại, lại càng không nói chờ mong lần gặp tiếp theo, bình thản để Thu Lâm thay nàng tiễn khách.

Thu Lâm đưa nàng ta đến phủ cửa, Tào Nghệ Đan đưa một cái hà bao cho Thu Lâm, chỉ nói: "Lễ vật nho nhỏ, bất thành kính ý, mong rằng Thu Lâm cô nương thay ta ở trước mặt Hoàng tử phi nói tốt vài câu."

https://thuviensach.vn

Thu Lâm không rõ chân tướng, sau khi tiễn người đi, đem hà bao còn nguyên trình đến trước mặt Thường Nhuận Chi: "Nô tì nhìn, nàng ta ngược lại thật sự muốn đến cùng Hoàng tử phi giao hảo."

Thường Nhuận Chi ứng thanh, mở hà bao ra xem, lại buộc chặt thu nhỏ miệng lại, giao cho Thu Lâm cười nói: "Đã cho ngươi, vậy ngươi lấy đi."

Nàng không thèm để ý trong lòng Tào Nghệ Đan nghĩ cái gì, chỉ cần biết Tào Nghệ Đan đối với nàng không có ý xấu là được. Dù sao ích lợi hai người không liên quan, Thường Nhuận Chi cũng không muốn nảy sinh nhiều thị phi.

Lưu Đồng trở về báo cáo kết quả công tác, lại bị Nguyên Vũ đế phái ra ngoài.

Chuyện trong kinh, thật sự Lưu Đồng một chút đều cắm tay không tới, hắn đã hoàn toàn trở thành Khâm sai thay đế vương tuần tra thiên hạ Đại Ngụy, tùy thời đều sẽ có nguy hiểm.

Mỗi khi Lưu Cảnh Dương thấy phụ thân không quá hai ngày, phụ thân lại đi rồi, rồi sau đó cách một hai tháng mới có thể tái kiến hắn.

Phụ thân rời khỏi, khiến cho Lưu Cảnh Dương trưởng thành rất nhiều, vốn dĩ hài tử hoạt bát yêu nháo, cũng trở nên nhu thuận ổn trọng.

Sau kỳ thi mùa xuân, Phong Trà được công danh, bị phái đến huyện úy xa xôi nhậm chức. Diêu Hoàng theo Thường Nhuận Chi nơi này được đến chuẩn bị bạc đánh nước phiêu. Ai cũng biết hơn phân nửa là có người ở giữa ngáng chân.

Phong Trà thật không có oán vưu, dẫn theo Diêu Hoàng vội tới từ biệt Thường Nhuận Chi, sau đó đi nhậm chức.

https://thuviensach.vn

Thời gian vội vàng như thế lại xẹt qua một năm, đại niên Lưu Đồng đều đón ở bên ngoài.

Ngay sau đó, hôm đó là ngày sinh Nguyên Vũ đế, Yến Bắc quan truyền đến tin tức, người Tiên Ti ngóc đầu trở lại, mười vạn đại quân tiếp cận Yến Bắc quan.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 255: Hoàng Quyền

Editor: Bộ Yến Tử

Lâm triều, Nguyên Vũ đế giận dữ, đám thần tử dưới bậc cũng không dám lên tiếng.

Thái tử cấm vòng, Chúc Vương dưỡng thân, Sầm Vương thế yếu, một mắt nhìn đi, nhi tử tuy nhiều, nhưng có thể trọng dụng không có mấy người.

Kỳ Vương và Lễ Vương? A, Nguyên Vũ đế cũng không dám nhắc đến bọn họ, sợ hai người họ nhân cơ hội này phát triển an toàn.

Sắc mặt Nguyên Vũ đế nặng nề, hỏi thần công dưới bậc: "Chuyện Tiên Ti xâm chiếm, các ngươi có cái nhìn thế nào?"

Kỳ thực đám thần tử đều nói thầm trong lòng, nếu không phải lúc trước bệ hạ minh phát thánh chỉ để Thụy Vương lui binh, sao người Tiên Ti có thể ở trong thời gian ngắn như vậy nội tập hợp lại, uy hiếp biên cảnh Đại Ngụy?

Bây giờ hỏi bọn hắn có cái nhìn như thế nào, bọn họ có thể có cái nhìn gì chứ?

Diêm Vương đánh nhau, tiểu quỷ gặp tai ương, hoàng gia phụ tử, giữa các huynh đệ chọn lọc đánh cờ, cuối cùng tiện nghi không phải là man di chờ ở ngoại cảnh sao, khổ không phải là dân chúng biên cảnh à.

https://thuviensach.vn

Đám thần tử không dám lên tiếng, nhân tâm trong phái Thái tử mâu thuẫn, đã hi vọng đánh trận này, Thụy Vương do đánh nhau bỏ mình, lại sợ không như mong muốn, tuy là đánh trận nhưng Thụy Vương sống rất tốt, sợ nhất chính là Thụy Vương kiến đại quân công, đến lúc đó...

Trong lòng mọi người đều có chút tiểu tâm tư, lại xem nhẹ người ngồi trên ngự tòa sắc mặt càng ngày càng âm trầm thấp ám.

Kỳ thực trong lòng Nguyên Vũ đế cũng biết, chiến sự Yến Bắc đã không ở trong khống chế của ông ta. Người Tiên Ti đã tiếp cận, một khi bọn họ xâm chiếm Yến Bắc quan, quân Yến Bắc thế tất sẽ đón đánh. Chiến sự hết sức căng thẳng, lại há là ở cách kinh thành ngàn dặm ông ta có thể tả hữu?

Sở hữu hết thảy những thứ này, không đều được dựa vào Thụy Vương quyết sách?

Chẳng sợ hiện tại ông ta điểm tướng đi Yến Bắc quan, cũng tuyệt đối so không qua hiểu biết của Thụy Vương về chuyện đối chiến.

Quyền chủ động căn bản không ở bên phía ông ta.

Còn những người dưới bậc này... Có lẽ cũng lo lắng, là muốn đứng bên Thái tử, hay là đứng bên Thụy Vương mà thôi?

Nguyên Vũ đế càng nghĩ, sắc mặt lại càng rét run.

Cuối cùng, có thần tử đứng ra biểu đạt quan điểm của mình.

Đại Ngụy kiến quốc trăm năm, cho tới bây giờ lấy "Rộng nhân" trị thế, đối diện ngoại cảnh nước láng giềng, cũng liên tục áp dụng sách lược "Người không đáng ta ta không đáng người", một khi đánh nhau, cũng đều là đối phương khiêu khích trước, không phải Đại Ngụy chủ động phóng ra.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa lúc trước Nguyên Vũ đế minh phát thánh chỉ, muốn quân Yến Bắc lấy thủ làm công, cho nên đám thần tử liền có thể nói, thứ nhất yêu cầu tăng binh Yến Bắc, tích cực ứng chiến; thứ hai hi vọng quân lương quân bị cung ứng sung túc, đừng để quân Yến Bắc sau cần mệt mỏi.

Đây đều là chi sách cơ bản tích cực nhất để ứng đối.

Có tích cực, tự nhiên có tiêu cực.

Một đảng Thái tử cảm thấy vận khí Thụy Vương thật sự tốt, đi Duyện Châu không chết, đi Yến Bắc cũng không chết, ngược lại thế lực lớn hơn, trực tiếp uy hiếp quyền lợi Thái tử. Ao ước Thụy Vương có thể thân vẫn trong chiến sự với người Tiên Ti, đó thật sự là không thỏa đáng.

Chẳng kịp thời chỉ tổn hại, miễn cho bởi một trận chiến như vậy, Thụy Vương quân quyền quá nặng.

Cho nên bọn họ đề nghị là, giao dịch hoà đàm, lấy phong phạm đại quốc.

Nói được đường đường chính chính, kỳ thực chính là nghĩ ra chút tài miễn trận chiến sự này.

Đề nghị như vậy, không thể nghi ngờ khiến đám võ tướng xoa tay nhìn trừng trừng, thẳng mắng đám bọn hắn là người nhu nhược, tiểu sửu, mất mặt xấu hổ ngoạn ý.

Chiến sự đã khai, sẽ luôn có hai phái chủ chiến và chủ hòa.

Người hai bên lại bắt đầu ầm ĩ mặt đỏ tai hồng, ngươi bên này nói ra chút đạo lý lớn, ta bên kia lại ra một phản bác trở về, ngươi tới ta đi, rất là náo nhiệt.

Nguyên Vũ đế hơi cong lưng đứng lên, nghe được một đám quần thần mỏ nhọn cái vã: "Mười vạn binh lực Tiên Ti tiếp cận, thật sự muốn đánh

https://thuviensach.vn

trận này, quân nhân Yến Bắc đếm không đủ, tất nhiên muốn gia tăng viện binh. Mấy chục vạn người ở biên cảnh đánh nhau, không nói biên cảnh sinh linh đồ thán, đã nói kết quả chiến sự này, ai có thể gánh nặng được tốt?"

"Vậy từ người Tiên Ti uy hiếp biên cảnh Đại Ngụy ta? Các ngươi là cùng ngày thường tử quá lâu, cư an không tư nguy sao! Đại Ngụy ta binh hùng tướng mạnh, sau bị sung túc, lo lắng kết quả chiến sự cái gì... Các ngươi thật sự là buồn cười, chẳng lẽ Đại Ngụy ta đánh không lại đám Tiên Ti mọi rợ kia?!"

"Đã nói đến kết quả chiến sự, vậy chúng ta đã nói. Nếu Tiên Ti thắng, cắt đất đền tiền, quốc uy Đại Ngụy ta xuống dốc không phanh, chuyện ăn năn bực này, giáo bệ hạ như thế nào thừa nhận? Nếu Đại Ngụy ta thắng, công thứ nhất tự nhiên là Thụy Vương, đến lúc đó Thụy Vương khải hoàn hồi kinh, thiết huyết chi sư, thẳng bức kinh thành, uy hiếp ngôi vị hoàng đế của thánh thượng, hậu quả này ai tới phụ trách!"

Chúng thần bỗng chốc lặng ngắt như tờ.

Thái tử và Thụy Vương chi tranh lúc trước là ngầm tiến hành, từ sau khi Thụy Vương đi Yến Bắc, mới dần dần chuyển dời đến trên mặt bàn. Mọi người đều biết, Thái tử có thân phận chính thống, tài năng bình thường, còn Thụy Vương năng lực trác tuyệt, chỉ có đều không phải đích trưởng, lại có Thái tử áp chế xuất đầu không dễ.

Cho tới nay đều là tự hai phái người bọn hắn duy trì bọn họ, hôm nay, đã có triều thần đưa ra một tân thiết tưởng.

Thụy Vương phát triển an toàn, không đơn giản là uy hiếp Thái tử.

Hắn trực tiếp uy hiếp hoàng quyền!

Thân thể bệ hạ từng năm suy bại, một ngày nào đó bệ hạ sẽ buông tay nhân gian.

https://thuviensach.vn

Thụy Vương đã có thể đỉnh ở phía trước vị trí Thái tử, uy hiếp vị trí Thái tử, vì sao không thể trực tiếp uy hiếp hoàng quyền?

Trên sử sách không phải không có xuất hiện qua ví dụ như vậy, thành công có, thất bại cũng có.

Vì vị trí này, dũng cảm một lần không phải không có khả năng!

Nguyên Vũ đế hốt phúc chí tâm linh, linh đài nháy mắt thanh minh, mạnh bạo đứng lên.

Cao giọng mắng chửi Thập Tứ Hoàng tử trong phút chốc ngậm miệng, quay đầu nhìn về phía Nguyên Vũ đế.

"Truyền ý chỉ của trẫm, cho Thái tử tiến cung."

"Phụng ý chỉ bệ hạ, truyền, Thái tử tiến cung, yết kiến!"

Tự Nhân kéo dài âm điệu, tiếng gọi càng lúc càng xa.

Thập Tứ Hoàng tử kinh ngạc bất định, tầm mắt đảo qua Thập Nhị Hoàng tử đứng đối lập với hắn ta.

Lông mày Thập Nhị Hoàng tử hơi nhíu hạ, không thể nhận ra lắc lắc đầu.

Nguyên Vũ đế nói chỉ, cùng cấp là giải trừ vòng cấm của Thái tử.

Người phái Thái tử nhất thời vui vẻ.

Trên đại điện trong nháy mắt yên tĩnh.

Đột nhiên, thanh âm Sầm Vương cười ha ha truyền đến.

Sau khi Sầm Vương ở trên thọ yến Quý phi công bố chuyện Thái tử cùng phủ Phụ Quốc công dịch nữ mà gả, hắn ta ở trên triều đình tiệm thành

https://thuviensach.vn

người ẩn hình, không nói chuyện, một khi nói chuyện, tất hướng về Cửu Hoàng tử Lưu Đồng.

Bây giờ nghe hắn ta cười đến càn rỡ bừa bãi, tâm mọi người nhất thời đều có chút đề.

"Sầm Vương, đây là đại điện triều đình, còn ra thể thống gì!"

Sầm Vương cười lau lau khóe mắt: "Phụ hoàng cảm thấy nhi thần mất cấp bậc lễ nghĩa hoàng gia, nhi thần lĩnh phạt là được. Bất quá... Nhi thần thật là cảm thấy buồn cười mới cười."

"Ngươi cười cái gì?!" Nguyên Vũ đế ấn tức giận, nặng nề nhìn chằm chằm hắn ta một mắt.

Sầm Vương nhàn nhàn nhún vai: "Nhi thần chính là cười, các vị đại nhân trên điện thật đúng là thật sự tự kỷ, phảng phất các ngươi muốn hòa đàm, Tiên Ti vương người ta sẽ cùng các ngươi hòa đàm à."

Mọi người đều cứng đờ.

Sầm Vương điểm điểm trán mình: "Các vị đại nhân không phải là xem không hiểu rõ? Trận này, đánh hay không đánh không ở các ngươi mà ở người Tiên Ti. Người ta nguyện ý triệt binh, trận này liền không đánh, người ta cố ý đánh, các ngươi ngăn cũng không được. Muốn dùng ngân lượng, lương thực và vải vóc, thậm chí tiểu mĩ nhân đi hòa đàm cùng Tiên Ti, nghĩ tốt thật. Người ta thấy chúng ta yếu đuối, không được có thể dùng sức hỏi chúng ta muốn đồ vật? Muốn ra giá tiền thật cao, quốc gia khác cũng sẽ học theo, đi theo Tiên Ti học xảo trá chúng ta. Đến lúc đó, phiền toái này đã có thể không ngừng."

Sầm Vương kéo thắt lưng, cười tủm tỉm nói: "Phụ hoàng, nhi thần nói xong rồi, nhi thần tự đi lĩnh phạt."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 256: Điềm Xấu

Editor: Bộ Yến Tử

Chiến sự Yến Bắc, hết sức căng thẳng.

Thường Nhuận Chi đợi ở phủ Cửu Hoàng tử, cũng không thể thanh nhàn.

Tin tức Nguyên Vũ đế thả Thái tử ra truyền thật sự mau, Thập Tứ Hoàng tử không có tâm phúc Lưu Đồng, gấp đến độ xoay quanh, chỉ có thể đến chỗ nàng, cầu nàng cho chủ ý.

Có đôi khi Thường Nhuận Chi cảm thấy buồn cười.

Lưu Đồng cũng từng là nhân vật như Thập Tứ Hoàng tử vậy, gặp chuyện tuy chính mình có quyết đoán, lại tập quán tính muốn theo chỗ Thụy Vương, được một cái chủ ý xác thực, sợ chính mình làm sai quyết định.

Bây giờ, Lưu Đồng đứng ở trên vị trí Thụy Vương, cũng thành nhân vật người khác cho rằng là cọc tiêu.

Thường Nhuận Chi trấn an Thập Tứ Hoàng tử vài câu, nói: "Hiện ở triều đình đối với chiến sự Yến Bắc ngoài tầm tay với, Cửu ca đệ cũng còn ở nơi khác, đánh giá có một hai tháng nữa mới trở về được. Thập Tứ đệ không cần sốt ruột."

"Làm sao có thể không vội!" Thập Tứ Hoàng tử chân thẳng đẩu: "Thái tử được phóng xuất, còn không biết muốn thế nào đây! Một năm này, phụ

https://thuviensach.vn

hoàng thu xong quyền lực của Cửu ca không sai biệt lắm, trong tay Cửu ca còn có hư chức, nói dễ nghe là tuần tra đại thiên hạ, nói khó nghe chút đó không phải giống như lưu đày sao? Cửu ca đem chuyện trong kinh giao hết cho đệ xử lý, bây giờ nếu Thái tử cũng đem đệ tễ khai, đệ đây làm sao giao phó với Cửu ca..."

Thường Nhuận Chi thầm than trong lòng: "Đệ trước ổn định lại, đừng lộ ra tướng gấp."

"Cửu tẩu..."

"Ta biết." Thường Nhuận Chi nói: "Sốt ruột không giải quyết được vấn đề. Hiện tại hoàng thượng thả Thái tử ra, cần Thái tử làm cái gì còn chưa biết, tạm thời chúng ta án binh bất động, yên lặng xem xét cho thỏa đáng."

"Vậy nếu như, phụ hoàng muốn giao quyền cho Thái tử thì sao?"

Thường Nhuận Chi trầm ngâm một lát trả lời: "Thái tử vừa được thả ra, hoàng thượng sẽ không mau như vậy trọng dụng hắn ta, ít nhất cần một hai tháng đến hòa dịu thời kỳ mẫn cảm. Đến lúc đó, Cửu ca đệ cũng đã trở lại. Đợi đến lúc ấy nghe Cửu ca đệ an bài."

Thập Tứ Hoàng tử thở hắt ra, gật đầu, lại có chút ngượng ngùng nói: "Đệ có chút nói lỡ, Cửu tẩu đừng trách tội."

"Sẽ không." Thường Nhuận Chi cười cười, tiễn Thập Tứ Hoàng tử xuất môn.

Quay đầu nàng thu lại tươi cười trên mặt, sắc mặt phi thường khó coi.

Đang lúc này Nguyên Vũ đế lại thả Thái tử ra là ý gì, đã rõ ràng.

Thập Tứ Hoàng tử nghĩ sự tình đơn thuần, cũng không lo lắng nhiều, bên người có phụ tá bày mưu tính kế, không cần thiết hắn ta lo lắng nhiều.

https://thuviensach.vn

Nhưng Thường Nhuận Chi làm bạn với Lưu Đồng ba bốn năm, nghe hắn phân tích việc hướng cục, chính mình đối với hướng gió triều đình cũng có vài phần hiểu biết.

Chỉ sợ các môn khách phụ tá Thập Tứ Hoàng tử cũng đều rõ ràng tính toán của Nguyên Vũ đế.

Sở dĩ Thập Tứ Hoàng tử đến chỗ nàng thảo chủ ý, bất quá là vì các môn khách phụ tá hắn ta không dám nhiều lời thôi.

Rõ ràng Nguyên Vũ đế muốn nâng đỡ Thái tử, cùng Thụy Vương đối nghịch.

Chỉ sợ... Vị đại thần nào đó trên hướng thượng đề cập chuyện Thụy Vương uy hiếp hoàng quyền, khiến Nguyên Vũ đế nghe vào trong lòng.

Từ xưa đế vương không thể dễ dàng tha thứ có người mơ ước ngôi vị hoàng đế của hắn, chẳng sợ là nhi tử của chính mình. Chính mình thọ chung chính tẩm, nhi tử kế vị, đế vương có thể nhận. Nhưng thời điểm đế vương còn sống, nhi tử còn có tâm tư tạo phản, đây là chuyện đế vương không có khả năng dễ dàng tha thứ. Gặp được chuyện như vậy, đế vương nào không phải quân pháp bất vị thân?

Nguyên Vũ đế cũng là đế vương, đế vương đều có bệnh chung là hi vọng ngôi vị hoàng đế có thể thuận lợi truyền thừa.

Mà bây giờ Nguyên Vũ đế đã nhận thấy, Thụy Vương tồn tại đối với việc tương lai ông ta thuận lợi truyền ngôi, sinh ra uy hiếp vĩ đại.

Như vậy, sau khi Nguyên Vũ đế thả Thái tử ra sẽ làm cái gì đây?

Thường Nhuận Chi chậm rãi đưa tay đè ngực lại.

Nàng có một loại dự cảm điềm xấu cực đoan.

https://thuviensach.vn

Trong hoàng cung, thiên điện Cần Chính điện.

Trong điện chỉ còn Nguyên Vũ đế, Tự Nhân, cùng với Thái tử quỳ trước mặt ông ta.

Tự Nhân kính cẩn nghe theo đứng ở phía sau Nguyên Vũ đế, thứ nhất bởi vì Thái tử hưng phấn được thả ra, thứ hai đối mặt Nguyên Vũ đế cũng cảm thấy không yên.

Phụ tử một năm không gặp nhau, gặp mặt không thấy thân cận.

Đến cùng Thái tử so không thắng nhẫn nại với Nguyên Vũ đế, đầu gối đi hai bước, giọng điệu mang theo khóc nức nở: "Phụ hoàng... Nhi thần sai rồi, nhi thần biết sai rồi..."

Nguyên Vũ đế nhìn về phía Thái tử, ánh mắt cũng rất phức tạp.

Ông ta không phế Thái tử, chính là nhắn dùm cho Thái tử một tín hiệu —— ông ta vẫn có hi vọng với Thái tử.

Một năm này, ông ta đã có chút hết giận, lại cảm thấy luyến tiếc Thái tử.

Đến cùng là đích xuất, ý niệm duy nhất là do Hoàng hậu lưu cho ông ta.

Nguyên Vũ đế thở dài, đơn giản đem hướng cục gần đây phân tích một lần.

"Kết quả trận đánh này, nếu Thụy Vương đại hoạch toàn thắng, nói vậy ngươi ngồi ghế Thái tử cũng không an ổn." Nguyên Vũ đế than nhẹ: "Ngươi nói với trẫm, ngươi nghĩ làm sao?"

Nguyên Vũ đế giấu giếm một ý tưởng trong lòng.

Nếu Thái tử tự giác rời khỏi trận tranh đấu huynh đệ này, sở hữu ẩn ưu liền không còn nữa tồn tại. Thụy Vương thượng vị, Thái tử có thể làm nhàn

https://thuviensach.vn

vương, ông ta lập Thụy Vương làm Thái tử, giang sơn Đại Ngụy cũng có thể thuận lợi truyền thừa...

Nguyên Vũ đế nhìn chằm chằm phản ứng Thái tử.

Thái tử đương nhiên không biết suy nghĩ trong lòng Nguyên Vũ đế.

Hắn ta đương nhiên nói: "Phụ hoàng, Thụy Vương rõ ràng đang miệt thị nhi thần, cũng trí phụ hoàng không để ý. Hắn ta chính là Vương gia, nhi thần chính là Thái tử. Hắn ta làm việc cao điệu lãm quyền như vậy, không phải là đang tuyên chiến với nhi thần sao? Đợi một ngày kia hắn ta quyền thế ngập trời, chỉ sợ muốn mệnh nhi thần, nhi thần khó lòng phòng bị."

Thái tử vừa nói vừa gạt lệ, thời cơ trước mắt Nguyên Vũ đế cho Thụy Vương thượng nhãn dược, còn nói tự bản thân bị vòng cấm trong thời gian một năm, phát sinh vài thứ ngoài ý muốn, suýt nữa bỏ mình chờ sự. Mặc kệ có phải Thụy Vương gây nên hay không, hắn đều một cỗ não trên người Thụy Vương.

Tự Nhân nâng mí mắt lên ngắm Thái tử một mắt, lại nhanh chóng cúi xuống.

Nguyên Vũ đế chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Ông ta vẫy lui Thái tử cùng Tự Nhân, một mình ngồi nửa canh giờ hơn, hãy còn xuất thần.

Nhi tử ưu tú, đương nhiên ông ta cao hứng. Nhưng ưu tú không phải Thái tử, liền muốn sinh ra bao nhiêu phiền toái.

Thái tử nguyện lui, tuy rằng ông ta tiếc nuối Thái tử không thể đăng vị, nhưng không thể không nói đây là một kết cục hoan hỉ giai đại.

Nhưng mà, Thái tử không muốn lui.

https://thuviensach.vn

Ông ta có thể bức bách Thái tử, tiếp theo trực tiếp nói chiếu thư phế Thái tử.

Nhưng với tính tình của Thái tử, tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ.

Đến lúc đó, anh em trong nhà cãi cọ nhau, phụ tử phản bội, Thụy Vương về kinh đại có thể tận diệt toàn bộ kinh sư.

Biện pháp duy nhất, cũng chỉ có thể khống chế Thụy Vương.

Thụy Vương đứa nhỏ này...

Nguyên Vũ đế phủ phủ thái dương.

Đứa nhỏ này, lòng mang thiên hạ, trọng tình trọng nghĩa, cho nên khó tránh khỏi sẽ có nhiều băn khoăn, Nguyên Vũ đế xem ra có vẻ nhu nhược mềm lòng chút.

Người có tính tình như vậy, không phải là lựa chọn tốt nhất làm hoàng đế.

Nguyên Vũ đế cũng từng nghĩ tới, đến cùng Thụy Vương có tâm tư đó hay không.

Nhưng hôm nay, hắn có tâm tư đó hay không đã không còn trọng yếu.

Người ủng hộ hắn nhiều, người đứng ở mặt đối lập với hắn cũng không thiếu. Đó đã không phải chuyện hắn có hay không.

Hắn phải đỉnh nhiều ánh mắt như vậy, đứng ở trên vị trí tranh chấp cùng Thái tử.

Như vậy, nhất định hắn sẽ tranh đấu một hồi với Thái tử.

https://thuviensach.vn

Có lẽ hắn ngoan nhất quyết, ngay cả phụ hoàng hắn cũng có thể ném ra sau đầu. Một khi hắn cái gì đều bỏ xuống được... Không phải có câu nói, "Bỏ được một thân quả, dám đem hoàng đế kéo xuống ngựa" sao?

Đáng được ăn mừng là, Thụy Vương có nhược điểm của hắn, mà người có nhược điểm, ông ta có thể khống chế.

Nhược điểm của Thụy Vương là cái gì?

Nguyên Vũ đế nghiêm túc nói, hắn xem thê nhi là một trong số đó, mẫu phi hắn Hiền phi cũng là một trong số đó.

Nhưng nhược điểm trọng yếu nhất của hắn, là con hắn, đệ đệ của Thụy Vương.

Cửu Hoàng tử, Lưu Đồng.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 257: Vô Đề

Editor: Bộ Yến Tử

Thường Nhuận Chi phi thường nôn nóng, từ ngày đó Thái tử được Nguyên Vũ đế thả ra, nàng liên tục đứng ngồi không yên, tinh thần một ngày sai quá một ngày.

Cảm xúc như vậy là lần đầu tiên xuất hiện.

Thu Lâm và Trầm Hương đều gấp đến độ không có biện pháp, mời Thái y mở phương thuốc an thần cũng không thấy có hiệu quả, chỉ có thể đi mời Thụy Vương phi và thái thái phủ An Viễn hầu đến trấn an.

Chính là cũng không có tác dụng quá lớn.

Tình huống liên tục xảy ra như vậy đến khi Lưu Đồng hồi kinh.

Nhìn thấy Lưu Đồng, phản ứng đầu tiên của Thường Nhuận Chi đó là chạy vội qua gắt gao ôm ấp hắn.

Một đám người đi theo phía sau Lưu Đồng nhất thời đều có chút há hốc mồm.

Ho... Cửu Hoàng tử phi thật đúng là... Nhiệt tình.

Lưu Đồng cũng có chút ngoài ý muốn, theo bản năng ôm lấy nàng, trong lòng lại trào ra một luồng nhiệt lưu, ấm áp hòa hợp.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi nhẹ giọng ghé vào lỗ tai hắn nói: "A Đồng, thiếp rất nhớ chàng..."

Lưu Đồng vỗ nhè nhẹ lưng nàng: "Ta cũng nhớ nàng, ta đã trở về."

Thường Nhuận Chi ôm Lưu Đồng một hồi lâu, ổn định cảm xúc nới hắn ra, sau đó liền nhìn thấy một đám người cấp dưới ở phía sau hắn sờ mũi nạo hậu não chước.

Thường Nhuận Chi cũng có chút ngượng ngùng, mặt đỏ lên.

Lưu Đồng cười cười, dắt tay nàng, quay đầu nói với đám người phía sau: "Đều về nghỉ ngơi trước đi, có việc gì ngày mai lại nói."

"Dạ, điện hạ."

Mọi người nhỏ giọng đi rồi, Lưu Đồng chuyển ánh mắt ngưng chú trên người Thường Nhuận Chi, nhíu mày nói: "Nhuận Chi, sao nàng lại gầy như thế? Nhìn rất tiều tụy."

Vừa nói như thế, Lưu Đồng mới nhận thấy phản ứng hôm nay của Thường Nhuận Chi khi nhìn thấy hắn có chút bất thường.

Bình thường Thường Nhuận Chi sẽ không nhiệt tình như vậy, cũng sẽ không thể không để ý trường hợp như thế này.

"Đã xảy ra chuyện gì?" Lưu Đồng đau lòng sờ sờ mặt nàng.

Thường Nhuận Chi lắc đầu, trong lòng nàng không yên ngay cả nàng đều không thể hiểu rõ, nên nói như thế nào với Lưu Đồng?

Thường Nhuận Chi ỷ ôi hướng hắn, nói: "Đi về rửa mặt trước đi, Dương Dương còn chờ đó."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng gật đầu, đi theo Thường Nhuận Chi tới phòng rửa mặt, tắm rửa thay một thân xiêm y.

Lúc đi ra Lưu Cảnh Dương đã ở đó.

Nhìn thấy Lưu Đồng, Lưu Cảnh Dương vội bước vài bước tiến lên phàn trụ đùi hắn, mặt mày cong cong: "Cha!"

"Ai! Dương Dương bảo bối!"

Bởi vì Thường Nhuận Chi thường xuyên gọi Lưu Cảnh Dương là "Dương Dương bảo bối", bây giờ cục cưng này cũng ảnh hưởng đến Lưu Đồng, đối mặt nhi tử, Lưu Đồng cũng xưng hô như Thường Nhuận Chi.

Lưu Đồng một tay ôm lấy Lưu Cảnh Dương, ha ha cười nói: "Cừ thật, lại chắc nịch."

Lưu Cảnh Dương cười hắc hắc không ngừng, ôm Lưu Đồng: "Cha đen."

"Đen sao?" Lưu Đồng sờ sờ mặt, vui vẻ nói: "Không trở ngại, chúng ta là nam tử hán đại trượng phu, mới không thèm để ý đồ vật ngoại tại!"

Lưu Cảnh Dương nặng nề gật đầu hưởng ứng hắn.

Hai phụ tử ngấy một hồi lâu, Lưu Cảnh Dương lôi kéo Lưu Đồng nhìn bé viết chữ to, lại nói cho hắn biết, trong hai thánh hắn rời khỏi nhà, bé lại học được chút chữ, rồi sau đó đều cùng Lưu Đồng nói đâu đâu thân nương nhà mình làm cái gì.

Nói đến nữ nhân hai người cùng yêu, hiển nhiên Lưu Cảnh Dương cũng có quyền nói hơn so với Lưu Đồng —— ai bảo trong khoảng thời gian này bé ở chung với Thường Nhuận Chi nhiều hơn Lưu Đồng ở chung cùng Thường Nhuận Chi chứ?

https://thuviensach.vn

"Gần đây nương rất phiền não." Lưu Cảnh Dương nghiêm trang nói: "Thu Lâm và Trầm Hương đều nói vậy, gần đây nương ngủ không tốt, ăn không ngon."

Nhất thời, Lưu Đồng cũng ngồi nghiêm chỉnh: "Vì cái gì? Sinh bệnh à?"

"Sinh bệnh lại không sinh bệnh." Lưu Cảnh Dương đong đưa đầu nhỏ: "Thu Lâm mời Thái y, nương có uống dược, nhưng nương vẫn không được tốt. Sau đó Thu Lâm lại mời dì và ngoại tổ mẫu đến, các nàng đều đến nói chuyện rất nhiều cùng nương, nhưng nương vẫn gầy thật nhiều."

Lưu Cảnh Dương giống như tiểu đại nhân thở dài: "Lục bá bá cùng Thập Tứ thúc đến nhà một lần, sắc mặt nương liền khó coi một lần."

Lưu Đồng sửng sốt, vỗ vỗ đầu nhỏ của Lưu Cảnh Dương.

Lưu Cảnh Dương cầm lấy tay hắn, hỏi hắn: "Cha, lần này trở về lại muốn đi sao? Có thể ở nhiều vài ngày bồi nương và Dương Dương không?"

Trong lòng Lưu Đồng chua xót.

Nếu có thể, hắn đương nhiên nguyện ý liên tục ở cùng thê nhi.

Nhưng căn bản không phải hắn có khả năng quyết định.

Trấn an Lưu Cảnh Dương vài câu, sắc trời đã tối. Lưu Đồng tự mình hầu hạ nhi tử rửa mặt, nhìn bé biết chuyện tự mình thay đổi xiêm y mặc khi đi ngủ, ngoan ngoãn nằm lên giường.

Thường Nhuận Chi cũng đến, phu thê hai cùng nhau dỗ Lưu Cảnh Dương ngủ, chờ nhi tử ngủ, hai người mới khinh thủ khinh cước trở về phòng mình.

Rửa mặt xong, người hầu hạ trong phòng đều biết thú lui ra.

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng ôm chặt lấy Thường Nhuận Chi ngã xuống giường.

Đệm chăn mềm mại tản ra mùi vị ánh mặt trời cùng cỏ xanh, ngọn đèn lờ mờ càng tăng thêm vài phần ái muội.

Bàn tay hạ xuống da thịt trắng mịn như trước, lại rõ ràng có thể cảm giác được run run rất nhỏ.

Lưu Đồng kéo đệm chăn qua đắp lên hai người, động tình là lúc hoa mắt thần mê.

Ưm uyển chuyển, một phòng nhu hòa cảnh xuân.

Thường Nhuận Chi khó được ngủ tốt, ngày hôm sau thức dậy đã muộn.

Rửa mặt xong, Lưu Đồng tự mình bưng đồ ăn sáng, vừa dỗ nàng ăn vừa nói: "Trong cung truyền đến ý chỉ, muốn ta hạ thưởng tiến cung, như thế này...."

Còn chưa nói xong, canh chước trong tay Thường Nhuận Chi liền thay tiếng trả lời mà rơi.

Lưu Đồng vội nhìn về phía nàng, vẻ mặt Thường Nhuận Chi hơi trắng: "Thánh thượng cho chàng vào cung?"

"Ừm." Lưu Đồng nói: "Chuyện xấu xong xuôi, luôn muốn vào cung phúc mệnh. Mấy lần trước không phải đều như vậy?"

Lưu Đồng xuất ngoại ban sai cũng đã hơn một năm, thói quen tiết tấu như vậy.

Nhưng Thường Nhuận Chi lại phi thường bất an.

"Có thể hay không... Đừng đi?" Chính nàng đều biết câu hỏi này hiển nhiên vô nghĩa.

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng không nói gì nhìn nàng, nhíu mày sau đó nhẹ giọng hỏi: "Nhuận Chi, nàng đang lo lắng cái gì?"

Thường Nhuận Chi liếm liếm môi, chẳng sợ mới uống canh thang, như cũ cảm thấy môi khô chát.

"A Đồng, Thái tử được giải vòng cấm, gần đây cũng đã bắt đầu đi làm việc. Ý đồ bệ hạ rất rõ ràng, ông ta muốn trợ Thái tử khôi phục quyền thế, Sầm Vương và Thập Tứ đệ gần đây làm việc cũng cảm giác được bước tiếp bước là tiếp nối gian nan... Thiếp nghĩ, bệ hạ muốn động thủ với chúng ta."

Lưu Đồng lặng im, một lát sau nói: "Nếu là như thế, cũng không có biện pháp."

"Nhưng mà..." Thường Nhuận Chi vội vàng ngồi thẳng thân thể, lại nghe Lưu Đồng nói: "Thế lực Ngũ ca ở Yến Bắc, phát triển nhanh chóng xa xa so với tưởng tượng của chúng ta. Vùng Yến Bắc, thậm chí phụ cận Yến Bắc đã cam chịu thần phục Ngũ ca. Có lẽ phụ hoàng còn không biết biên quan cùng tới gần tướng lãnh lãnh địa biên quan là ý tưởng gì, nhưng phụ hoàng muốn nâng đỡ Thái tử, vứt bỏ Ngũ ca, đó tuyệt đối là không có khả năng."

"Ý của chàng là... Thụy Vương sẽ chỉ huy vào kinh, rồi sau đó... Bức cung sao?" Thường Nhuận Chi nín thở ngưng thần hỏi.

"Sẽ không." Lưu Đồng nói.

"Vậy..."

Lưu Đồng chậm rãi thở hắt ra: "Theo tính tình Ngũ ca, mặc dù huynh ấy muốn ngôi vị hoàng đế, cũng sẽ không thể lưu hậu thế bêu danh thí huynh giết phụ. Nói như thế, trừ phi phụ hoàng dậy tâm tư muốn giết Ngũ ca hơn nữa thật sự động thủ, bằng không, Ngũ ca sẽ không tạo uy hiếp gì tới sinh mệnh phụ hoàng."

https://thuviensach.vn

"Nhưng mà bây giờ, bị uy hiếp là chúng ta ở kinh thành." Thường Nhuận Chi nhẹ giọng nói: "Thiếp cảm thấy, hình như bệ hạ chờ chàng hồi kinh..."

"Ừ." Lưu Đồng thở dài: "Trước khi Ngũ ca đi từng nói với ta, nếu thế lực huynh ấy lớn mạnh, tạo uy hiếp thật lớn cho Thái tử, phụ hoàng dưới tình huống thúc thủ vô sách sẽ bắt lấy nhược điểm của huynh ấy, khiến huynh ấy không hành động được, lấy ta đứng mũi chịu sào mà áp chế. Chính là không nghĩ tới, lúc này sẽ trước tiên. Xem ra, phụ hoàng vì Thái tử, thật là nóng nảy."

Lưu Đồng vỗ nhè nhẹ sau lưng Thường Nhuận Chi, nhìn nàng cười: "Nhưng nàng đừng lo lắng, sở hữu sau lộ đường lui, ta đều đã nghĩ tốt lắm. Phụ hoàng muốn làm sao đối phó ta, chúng ta tận lực bồi tiếp."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 258: Vây Phủ

Editor: Bộ Yến Tử

Lưu Đồng vào cung, hướng Nguyên Vũ đế phúc mệnh. Giao chuyện xấu chậm rãi đợi Nguyên Vũ đế chỉ thị bước tiếp theo.

Nguyên Vũ đế trầm ngâm một lát nói: "Trong khoảng thời gian này ngươi cũng vất vả, trước nghỉ ngơi hồi phục một thời gian đi, lưu ở kinh thành bồi thê nhi."

Vẻ mặt Lưu Đồng dừng một chút, lĩnh chỉ nói: "Tạ phụ hoàng."

Nguyên Vũ đế vẫy vẫy tay, ánh mắt nhìn về phía Lưu Đồng có chút phức tạp. Bất quá cũng chỉ giây lát, Nguyên Vũ đế nói: "Đi xuống đi."

Lưu Đồng theo lời lui ra, trở ra cung, Thập Tứ Hoàng tử đang chờ ở bên ngoài.

Nhìn thấy Lưu Đồng, hắn ta lập tức vượt qua hỏi: "Cửu ca, phụ hoàng nói gì? Lại phái chuyện gì cho huynh làm sao?"

Lưu Đồng lắc đầu, giọng điệu có chút phức tạp: "Phụ hoàng để ta lưu ở kinh thành trước nghỉ tạm một thời gian."

"Vậy Cửu ca, huynh cần phải..."

Lưu Đồng vẫy vẫy tay: "Ta đã không ở Hộ bộ làm việc, phụ hoàng cũng minh xác nói để ta nghỉ tạm... Nghĩ đến thật sự để ta nghỉ tạm."

https://thuviensach.vn

Thập Tứ Hoàng tử à một tiếng, nhìn về phía Lưu Đồng muốn nói lại thôi.

"Xảy ra chuyện gì?" Lưu Đồng cười cười.

"Cửu ca, gần đây đệ làm việc đều không được thông thuận." Thập Tứ Hoàng tử nói: "Còn có chút chuyện này, phụ hoàng không muốn đệ làm giao cho Thập Nhị ca. Hiện tại mọi người đều nói, Thập Nhị ca là người của Thái tử."

Thập Tứ Hoàng tử mím môi: "Cửu ca, Thập Nhị ca vẫn đứng ở bên chúng ta sao?"

Lưu Đồng vỗ vỗ vai Thập Tứ Hoàng tử, nhẹ giọng đáp lại hắn ta: "Hư hư thực thực, lại phân được rõ ràng như vậy."

"Nhưng mà..."

"Tốt lắm, đệ có chuyện thì tận lực làm. Đệ không có chuyện làm, vậy nhàn rỗi cũng tốt."

Thập Tứ Hoàng tử lên tiếng, đi theo Lưu Đồng về phía trước, lại hỏi hắn: "Thụy Vương huynh có tính toán gì... Chiến sự Yến Bắc, còn ổn được sao?"

"Chuyện đánh nhau, ai nói được rõ ràng."

Lưu Đồng than một tiếng, trấn an Thập Tứ Hoàng tử: "Chúng ta làm tốt việc bản thân có thể làm là được."

Còn lại, chẳng sợ thiên thời địa lợi nhân hoà, cũng phải nhìn thiên ý.

Lưu Đồng trở về phủ, bởi vì trên người không có chuyện làm, cho nên cả ngày nhàn rỗi.

https://thuviensach.vn

Bất quá ngược lại hắn cũng thích thú, thường xuyên dẫn theo Lưu Cảnh Dương đi phủ Thụy Vương quải ba chất nhi, dẫn bọn hắn đi chơi.

Trưởng tử Lưu Cảnh Thiên của Thụy Vương đã mười tuổi, xem như là tiểu đại nhân, đi theo thúc phụ nhà mình, dẫn theo ba đệ đệ, trên mặt cũng khó có được lộ ra chút tươi cười.

Hoàng gia quan học trung, bởi vì quan hệ Thụy Vương, đám tiểu tử đều không rất tình nguyện cùng Lưu Cảnh Thiên vượt qua gần, nhất là đám nhi tử của Thái tử, càng ôm địch ý với Lưu Cảnh Thiên.

Điều đó cũng khiến cho Lưu Cảnh Thiên trưởng thành sớm, tuổi còn nhỏ đã có chút ổn trọng, thiếu một chút tinh thần phấn chấn thiếu niên nên có.

Lưu Đồng rảnh rỗi, tâm tình Thường Nhuận Chi cũng tốt.

Tuy rằng đã dự cảm tương lai sẽ có biến cố rất lớn, nhưng Lưu Đồng cho nàng ăn thuốc an thần, Thường Nhuận Chi cảm thấy, đến lúc đó chính mình cũng cần phải thản nhiên đối mặt.

Ngày lẳng lặng xẹt qua, hai tháng sau, giữa hè chính nồng.

Thường Nhuận Chi cảm thấy thân thể có chút không khoẻ, mơ hồ cảm thấy hẳn là có thai. Do sợ vạn nhất không phải ngược lại khiến Lưu Đồng lo lắng, liền gạt chưa nói, chỉ chờ mời đại phu chẩn đoán chính xác lại nói cho hắn tin tức tốt này.

Sáng sớm hôm sau, Lưu Đồng xuất ngoại kết bạn, muốn thương lượng với Diêu Trừng Tây tháng kế tiếp Tây Hành xã ra mắt hí.

Thường Nhuận Chi gọi đại phu đến bắt mạch, xác nhận tin vui mang thai.

https://thuviensach.vn

Trong lòng nàng vui mừng, lại dặn dò thị tì thân cận là Thu Lâm và Trầm Hương trước không cần tuyên dương, tính toán tự mình nói cho Lưu Đồng biết.

Nhưng mà nàng không đợi đến lúc nói cho hắn biết, lại chờ đến tin tức phủ Cửu Hoàng tử bị vây.

Lòng tràn đầy vui sướng, nhất thời rơi vào trong sợ hãi.

Thu Lâm gấp đến độ không được.

Hoàng tử phi hoài thai, trong phủ đã có đại biến cố như thế này. Nếu không tốt, Hoàng tử phi mới mang thai hai tháng!

Thu Lâm vội để hạ nhân ngoại viện đi thám thính tin tức, biết được vây phủ là thân vệ quân của hoàng đế, bởi vì Cửu Hoàng tử tiến cung phạm vào tội lớn, bệ hạ hạ chỉ bao vây phủ Cửu Hoàng tử.

Thu Lâm không dám giấu diếm, nói cho Thường Nhuận Chi tin tức này.

Thường Nhuận Chi đoan chính ngồi, không ngừng hít sâu bình phục nỗi lòng.

"Hỏi rõ ràng điện hạ phạm vào chuyện gì không?" Thường Nhuận Chi dùng hết bình tĩnh hỏi.

Thu Lâm lắc đầu: "Vệ quan lãnh binh đến không có nói, còn nói

trong phủ chúng ta chỉ có một Hoàng tử phi nữ nhân gia, nên không tiện giao tiếp cùng Hoàng tử phi."

Thường Nhuận Chi gắt gao ấn ngực, Trầm Hương lo lắng nhìn nàng, cẩn thận nói: "Hoàng tử phi ngàn vạn phải bảo trọng thân thể, ngài còn hoài thân thể."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi hô khẩu khí, lại hỏi: "Dương Dương đâu?"

"Tiểu công tử lúc này còn ngủ." Thu Lâm nói: "Nô tì đi ôm tiểu công tử đến nhé?"

"Chờ bé tỉnh ngủ lại dẫn bé tới đây."

Thường Nhuận Chi chậm rãi đứng lên, Thu Lâm vội đỡ lấy nàng.

Thân quân hoàng đế vây phủ, đã là dự triệu điềm cực xấu.

Mặc kệ thế nào, Thường Nhuận Chi đều phải làm tính toán tệ nhất.

Lúc trước mặc dù phu thê bọn họ đã đoán được hoàng đế sẽ áp dụng một ít hành động với Lưu Đồng, lại không nghĩ rằng hành động này lại đột nhiên như thế.

Nhưng chuyện cho tới bây giờ, cũng không phải do nàng lại tâm tồn may mắn.

Hỏi rõ ràng thân vệ quân đang vây quanh toàn bộ phủ Hoàng tử, cũng không có động tác khác, Thường Nhuận Chi phân phó xuống: "Thu Lâm, nói cho Thuyên Đại biết, trước cho người kiểm kê hạ nhân trong phủ một lần, người làm trong phủ nhiều nhất là người Tây Vực, nếu ký khế bán mình thì trả lại khế bán mình cho bọn hắn; nếu là ký lao khế thì đem lao khế ngưng hẳn thời gian sửa ở trước một tháng, cho tất cả bọn họ rời phủ. Đây là chìa khóa hòm văn khế."

Thường Nhuận Chi đem chìa khóa khéo léo mang bên người đưa cho Thu Lâm, Thu Lâm rơi lệ đầy mặt: "Hoàng tử phi..."

"Mau đi đi." Thường Nhuận Chi thúc giục: "Hiện tại bọn họ vây quanh phủ, có thể ngay sau đó muốn vào phủ. Thời gian không đợi người."

Thu Lâm đáp ứng, lau nước mắt chạy vội đi.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi lại gọi Trầm Hương: "Ngươi cũng đi theo Thu Lâm đi, cầm chìa khóa khố phòng, lấy vàng bạc ra sửa sang lại cho tốt, tùy Thu Lâm dựa theo một người số lượng mười hai phát phóng cho mọi người."

Trầm Hương chần chờ hỏi: "Hoàng tử phi muốn đuổi chúng ta... Ra khỏi phủ sao?"

"Nếu Cửu Hoàng tử hữu kinh vô hiểm tránh thoát một kiếp này, mọi người muốn trở về, còn có thể trở về. Nếu như... Vẫn là sớm làm tính toán, đều tự chạy lang thang cho thỏa đáng."

Thường Nhuận Chi ngữ điệu bằng phẳng, Trầm Hương lại nghe ra trong đó một phần trầm trọng.

Nàng ta nhận lấy chìa khóa khố phòng, nặng nề đi theo Thu Lâm.

Có người trong phủ không đồng ý đi, hi vọng cùng Cửu Hoàng tử và Cửu Hoàng tử phi cùng tiến thối, Thường Nhuận Chi bày ra tư thế chủ nhân, bức bách bọn họ không cần ở lúc này giảng đạo nghĩa.

"Nếu hữu duyên, mọi người còn có thể tổng hợp một đường. Nếu vô duyên, cần gì phải ở lại chôn cùng chúng ta." Thường Nhuận Chi nói ngắn gọn, giọng điệu kiên quyết: "Đều đi thôi."

Thế là vệ quan thân vệ quân coi giữ cửa phủ Cửu Hoàng tử trơ mắt nhìn hạ nhân trong phủ thu thập gói đồ, một người tiếp một người yêu cầu rời phủ.

Vệ quan liên tiếp nhìn thân khế của mọi người, kiểm tra gói đồ bọn họ mang trên người, đương nhiên, cũng theo lý thường phải làm lau một ít du, cướp đoạt một phen, mới thả bọn họ ra phủ.

Những người này đều là thợ khéo tự do thân, trên đầu cũng không có chỉ thị minh xác, vệ quan cho người ta sao một phần tên họ người ra phủ, cũng

https://thuviensach.vn

không ngăn cản bọn họ.

Có thân vệ binh nhỏ giọng nói thầm: "Cửu Hoàng tử phi nhưng là nhân từ."

"Tai vạ đến nơi, coi như là làm chút chuyện tốt, nói không chừng có thể tích chút đức, đổi kết quả tốt một chút thì sao?"

Đang nghị luận, minh hoàng tay giơ cao thánh chỉ hoàng môn giục ngựa mà đến, la hét: "Thánh thượng có chỉ —— "

Cửa phủ Cửu Hoàng tử mở ra, Thường Nhuận Chi nắm tay Lưu Cảnh Dương, thần sắc thong dong đứng yên ở trước cửa.

Vận mệnh như thế nào, liền xem đạo thánh chỉ này.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 259: Bất Kính

Editor: Bộ Yến Tử

Thân vệ quân hoàng đế bao vây phủ Cửu Hoàng tử.

Trong hoàng cung.

Lưu Đồng quỳ gối trên gạch đá lạnh lẽo bóng loáng, Nguyên Vũ đế ngồi ở trước mặt hắn, trên bàn phóng mấy bổn công báo từ Yến Bắc đến.

"Thụy Vương làm việc như thế, trẫm không thể không phòng." Nguyên Vũ đế nhẹ giọng nói: "Tiểu Cửu, trẫm cho ngươi cơ hội cuối cùng."

Nguyên Vũ đế nghiêng thân thể về trước, bình tĩnh nhìn Lưu Đồng nói: "Kế hoạch của Thụy Vương là gì, ngươi theo thực đưa tới."

Sắc môi Lưu Đồng trắng bệch, thân hình thượng tính trấn định. Hắn nhếch miệng cười: "Phụ hoàng đã hoài nghi Ngũ ca có tâm mưu nghịch, cần gì phải hỏi lại? Phụ hoàng biết rõ nhi thần hướng về Ngũ ca, tất nhiên sẽ nói lời hay về huynh ấy, nghĩ đến phụ hoàng sẽ không tin. Nào có kế hoạch gì?"

Nguyên Vũ đế yên lặng nhìn hắn một lát, lãnh trào nói: "Ngươi là huynh đệ tình thâm, thê nhi đều không chú ý đến?"

Lưu Đồng cúi đầu nắm chặt hai tay: "Phụ hoàng tốt xấu cũng là minh quân, chắc sẽ không động thủ với phụ nữ trẻ em."

Lời này nói rất phúng trào, Nguyên Vũ đế không có bởi vậy mà tức giận.

https://thuviensach.vn

Hai phụ tử giằng co một lát, Nguyên Vũ đế mở miệng nói: "Yến Bắc khai chiến, viện quân chưa tới, Thụy Vương lại dũng mãnh phi thường, thủ hạ có thể thần võ tướng phồn đa, thiên tài quân sư còn có vài cái, tinh mưu kỹ xảo ùn ùn, thậm chí lấy ba vạn quân lực, lấy ít thắng nhiều, đánh lui Tiên Ti tinh nhuệ chi sư... Xem hắn làm việc, sợ là muốn vội vã đánh một hồi đại thắng, rồi sau đó chỉ huy kinh đô. Trong tay hắn nắm quân quyền, sao có thể không khiến trẫm kiêng kị."

"Là Thái tử kêu kiêng kị đi." Lưu Đồng nhàn nhạt nói: "Phụ hoàng vì Thái tử, thật đúng là lo lắng hết lòng."

"Đó là đích huynh của ngươi!"

"Đích xác như thế." Lưu Đồng không phủ nhận: "Nhưng cũng đồng dạng hắn ta là người có lòng dạ hẹp hòi, khí lượng nhỏ hẹp, bệnh đa nghi nặng còn là Thái tử vô tài vô đức."

"Làm càn!" Nguyên Vũ đế cả giận nói.

Lưu Đồng mạnh mẽ ngẩng đầu nhìn thẳng Nguyên Vũ đế: "Phụ hoàng hi vọng giang sơn củng cố, cho nên không muốn việc của Thái tử phức tạp. Nhưng phụ hoàng có để tay lên ngực tự hỏi, Thái tử thực sự là hiền quân chi đức sao? Giang sơn giao đến tay Thái tử, thật có thể nhiều thế hệ truyền thừa sao?"

Nguyên Vũ đế lạnh như băng nhìn hắn: "Thụy Vương là muốn thiên hạ này của trẫm, cũng không cần ngươi tới cho hắn tìm cớ đường đường chính chính."

"Lời nhi thần là sự thật." Lưu Đồng cúi đầu cười lạnh, nói: "Để nhi thần thiết tưởng một chút tình hình sau khi Thái tử đăng cơ cho phụ hoàng. Đầu tiên, hắn ta sẽ kiêng kị Thụy Vương có binh quyền sâu nặng, cho nên sẽ nâng đỡ ngoại thích đối kháng Thụy Vương, cũng sẽ bắt lấy cơ hội đẩy Thụy Vương vào chỗ chết. Nhi thần cũng tốt, Thập Tứ đệ cũng tốt, từng

https://thuviensach.vn

người đã ngưỡng mộ khâm phục Thụy Vương, Thái tử đều sẽ đuổi tận giết tuyệt. Thái tử có lòng nghi ngờ rất nặng, lại bảo thủ, chẳng sợ hiền thần trên triều đình nói một câu không xuôi tai, đều sẽ khiến hắn ta mang thù, người hắn ta trọng dụng chỉ toàn quen nịnh nọt, tiểu nhân a dua nịnh hót hắn ta. Như thế xuống dưới, không qua vài năm, phụ hoàng nỗ lực muốn duy trì thiên hạ thái bình, tất nhiên đại loạn."

Lời Lưu Đồng nói lược có chút khoa trương, nhưng cũng không phải hoàn toàn nói chuyện giật gân.

Hắn tin tưởng, lấy cách làm người của Thái tử bây giờ, việc này hắn ta làm ra được.

Thời điểm hắn ta vẫn là Thái tử, hắn ta đã uy hiếp nhiều huynh đệ như vậy, một ngày kia lúc hắn ta đăng cơ làm đế, hắn ta đâu có thể nào bỏ qua?

Lưu Đồng nhìn Nguyên Vũ đế: "Nhưng Thụy Vương không giống vậy. So với Thái tử, huynh ấy không nhẫn tâm như vậy."

Nguyên Vũ đế cười nhạt: "Tiểu Cửu, con người một khi đứng ở vị trí quyền thế tối cao, tâm tư sẽ bắt đầu ngoan độc là chuyện rất dễ dàng."

Lưu Đồng nở nụ cười: "Phụ hoàng không tin cách làm người của Ngũ ca?"

"Trẫm là không tin được nhân tâm sau khi quyền thế tới tay cùng lợi ích đặt trước mắt."

Nguyên Vũ đế than thở nhìn Lưu Đồng: "Tiểu Cửu, nếu như ngươi hướng về Thái tử có bao nhiêu tốt."

"Làm sao có thể." Lưu Đồng nhẹ giọng nói: "Từ lúc hắn ta bắt đầu hợp mưu với phủ Phụ Quốc công tính kế ta, ta cùng hắn ta đã không đội chung trời."

https://thuviensach.vn

Nguyên Vũ đế sửng sốt, lập tức sắc mặt có chút bụi bại.

Ông ta đề bút viết thánh chỉ để thân vệ quân dưới tay đi tới phủ Cửu Hoàng tử bao vây, đợi sau khi hạ thánh chỉ, lại cho người áp giải Lưu Đồng vào thiên lao, lấy tội "Đại bất kính" tạm hoãn giam giữ, hình phạt tùy ý.

Quân muốn thần chết, thần không thể không chết, phụ muốn con vong, con không thể không vong.

Mặc dù Lưu Đồng biết Nguyên Vũ đế sẽ không muốn tánh mạng hắn, dù sao hắn còn sống vẫn có tác dụng kiềm chế Thụy Vương, đối với Nguyên Vũ đế và Thái tử đều có lợi.

Nhưng Nguyên Vũ đế hạ mệnh lệnh này, vẫn khiến trái tim hắn băng giá.

Nội thị một tả một hữu áp bả vai Lưu Đồng, khi Lưu Đồng đứng dậy dừng một lát, nhìn Nguyên Vũ đế hỏi: "Phụ hoàng, nhi thần còn có chuyện muốn hỏi phụ hoàng."

Nguyên Vũ đế nhìn hắn.

"Phụ hoàng biết rõ Thái tử vô đức vô năng, lại kiên trì muốn hắn ta kế vị, nỗ lực bảo vệ vị trí Thái tử của hắn ta không mất, đến cùng là xuất phát từ chung ái với tiên Hoàng hậu nên không thể buông Thái tử, hay là... Không muốn thừa nhận ngài lập huynh trưởng làm Thái tử, là quyết định sai lầm nhất từ trước tới nay của ngài?"

Nguyên Vũ đế mạnh mẽ nhìn Lưu Đồng, mí mắt muốn liệt.

Lưu Đồng mỉm cười, như than thở, như thất lạc, lại như giải thoát.

"Như thế, nhi thần không cần chờ đợi ngài cho, chẳng sợ một chút phụ yêu."

https://thuviensach.vn

Hắn nhẹ giọng thì thào một câu, Nguyên Vũ đế vẫn chưa nghe rõ. Rất nhanh, nội thị liền mang Lưu Đồng ra nội điện, giao cho trị thủ thị vệ dư ngoài điện.

Nguyên Vũ đế ngồi thật lâu, cuối cùng hạ thánh chỉ xuống phủ Cửu Hoàng tử.

Đặt ở tiền triều, phạm tội đại bất kính là phải mất đầu. Nhưng Đại Ngụy lập quốc trăm năm, ngôn luận tương đối tự do, từng xuất hiện qua tình huống đại thần chỉ vào mũi hoàng đế mắng, kết quả chẳng những không có nhận đến trừng phạt, ngược lại nhận được đề bạt.

Cho nên nói trắng ra, tội danh "Đại bất kính" này, bị hoàng đế bắt được vậy phải xem tâm ý hoàng đế.

Ông ta cảm thấy đây không tính là chuyện gì, vật thì tội "Đại bất kính" cũng không tính là gì. Nhưng nếu hoàng đế cho rằng mạo phạm ông ta, tội danh lại nặng lại nhẹ.

Nguyên Vũ đế đợi bắt lỗi Lưu Đồng, là lúc này đây hắn ban sai trở về phúc mệnh, được Nguyên Vũ đế một ít ngợi khen sau thượng tạ ơn sổ con. Trong đó có một từ "Cặm cụi suốt ngày", vì áp vận, đọc lên dễ nghe, Lưu Đồng liền viết thành "Tịch dịch hướng khô".

Cách hai tháng sau Nguyên Vũ đế mới "Ngẫu nhiên" chú ý tới sổ con, liền tuyên Lưu Đồng tiến cung, mượn cớ này mắng chửi hắn "Đại nghịch bất đạo", cùng quân phụ không phải một lòng.

Đồng thời, thị vệ quân bắt lấy Tổng quản Tây Hành xã hiện hành là Diêu Trừng Tây, nói hắn ta dàn dựng kịch ánh xạ hoàng gia mật sự, hạ ngục. Người Diêu gia làm quan tại triều, cũng bị mạnh mẽ vang dội bãi quan cách chức.

https://thuviensach.vn

Lúc này, Thường Nhuận Chi đứng ở trước cửa phủ Cửu Hoàng tử, trấn định quỳ xuống tiếp chỉ.

Thánh chỉ viết, Cửu Hoàng tử Lưu Đồng phạm tội đại bất kính, cùng đế vương nhị tâm. Nhớ tới tình hoàng gia cốt nhục, võng khai một mặt, để Cửu Hoàng tử chuyển nhà giam cầm, tài vật trong phủ Cửu Hoàng tử, sung công.

Thường Nhuận Chi yên lặng nghe xong, tạ ơn tiếp chỉ. Thời điểm đứng dậy lấy cái hà bao cho công công tuyên chỉ, hỏi: "Công công, bệ hạ còn có an bài khác hay không..."

Công công tuyên chỉ ước lượng hà bao, vừa lòng cười cười, biết Thường Nhuận Chi hỏi cái gì, liền đáp rõ ràng: "Bệ hạ chưa nói, bất quá đã hạ thánh chỉ xét nhà, chắc là Hoàng tử phi và tiểu công tử không thể ở chỗ này."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 260: Giam Cầm

Editor: Bộ Yến Tử

Lưu Đồng ở trong thiên lao đợi hai ngày liền được thả ra, áp giải tới Giam Cầm Sở.

Giam Cầm Sở đối với Lưu Đồng mà nói không phải là cái tên nghe nói qua, nó còn có biệt danh quảng cáo bên ngoài tên là "ngõ hẻm Trung Quan".

Phương diện này đóng cửa, là cung nhân phạm vào tội hoặc thân hoạn bệnh hiểm nghèo, đó là chỗ Tiêu Ngọc Trạch từng ở hai năm.

Nhớ tới Lưu Đồng chính là huyết mạch hoàng thất, Nguyên Vũ đế hạ lệnh ích một hộ sân cho hắn ở lại.

Nhưng đặc quyền khác, đều bị tước đoạt.

Không ai có thể theo vào hầu hạ hắn.

Quang cảnh giữa hè, Lưu Đồng đã hai ba ngày chưa từng dùng nước tịnh mặt đánh răng, từ thiên lao đi ra cũng không có thời gian để hắn hảo hảo sửa sang lại một phen, cả người đều mặt bẩn tóc rối, sắc môi trắng bệch, sắc mặt ảm đạm, nhìn hết sức tiều tụy.

Hơn nữa thay một thân y bào vải bố, chợt nhìn thấy đúng là nhận không ra hắn là hậu duệ hoàng gia quý tộc.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi nắm tay Lưu Cảnh Dương, ở cửa ngõ hẻm Trung Quan nhìn thấy hình tượng của hắn là như vậy.

Thoáng chốc đau lòng thổi quét qua toàn bộ thể xác và tinh thần Thường Nhuận Chi.

Lưu Cảnh Dương còn có chút không thể tin được, nắm chặt lấy tay Thường Nhuận Chi dè dặt cẩn trọng hỏi: "Nương, đó là cha sao?"

Cổ họng Thường Nhuận Chi nghẹn cứng, nuốt xuống chua xót, đôi mắt đo đỏ cười nói với Lưu Cảnh Dương: "Là cha nha, Dương Dương ngoan, chúng ta đi đón cha."

Lúc này Lưu Cảnh Dương mới nới tay Thường Nhuận Chi ra, chạy vội tới bên Lưu Đồng, như thường ngày giống như bổ nhào vào trên đùi hắn, vang dội gọi hắn: "Cha!"

Lưu Đồng lảo đảo một cái, nhanh chóng ổn định thân hình, theo bản năng muốn đưa tay ôm lấy Lưu Cảnh Dương, lại chỉ cảm thấy cả người mình bốc mùi hôi, nhưng lại sinh ra một loại cảm giác "Gần hương tình khiếp", cứng ngắc ngừng động tác.

Thường Nhuận Chi thở sâu, từng bước một vững vàng đến gần hắn, không khỏi phân trần trương cánh tay ôm lấy hắn.

"A Đồng..." Thường Nhuận Chi nghẹn ngào nói: "Cuối cùng nhìn thấy chàng."

Lưu Đồng không dám ôm lại nàng, thân hình cứng ngắc, dừng một lát sau đó mới nâng tay vỗ nhẹ lưng nàng, nhẹ giọng dỗ: "Ta không sao, chính là trong lao... Ăn không được tốt."

Ngay sau đó, hắn lại lúng túng nói: "Trên người ta bẩn, đừng huân nàng..."

https://thuviensach.vn

"Là rất thối." Thường Nhuận Chi lệ trung mang cười.

"Vậy nàng còn ngấy ở trên người ta..."

"Lúc thiếp sinh Dương Dương ở cữ, sau đó cũng rất thối, chàng cũng không chê thiếp..."

Thường Nhuận Chi lại ôm chặt lấy Lưu Đồng vài phần: "Thiếp lo lắng đề phòng hai ngày, chàng cho thiếp ôm chàng nhiều một lát đi..."

Trong lòng Lưu Đồng mềm nhũn, cuối cùng đưa ra một bàn tay, nhẹ nhàng ôm thê tử ở trong lòng, tay kia thì vỗ vỗ đầu nhỏ của Lưu Cảnh Dương.

Một nhà ba người ôn tồn một lát, thị vệ phía sau áp giải Lưu Đồng mở miệng.

"Cửu Hoàng tử mời đi."

Lưu Đồng buông tay ra, thở dài vừa muốn nói chuyện, bỗng dưng mở to hai mắt: "Nhuận Chi, nàng và Dương Dương mặc cái gì vậy?"

Lại nhìn phía sau Thường Nhuận Chi: "Trong tay Thu Lâm dẫn theo cái gì?!"

Mới vừa rồi không có chú ý nhìn kỹ, lúc này Lưu Đồng mới phát giác, hai mẫu tử mặc giống hệt hắn, áo tang phúc thân, hoàn toàn không có bộ dáng tinh xảo trước đây, thậm chí trên đầu Thường Nhuận Chi chỉ trâm một cái mộc trâm —— mặc dù từ trước nàng không thích mang trang sức, cũng không đến nỗi trắng trong thuần khiết như thế này. Còn Thu Lâm, trong lòng rõ ràng ôm một gói đồ thật to.Thường Nhuận Chi nghĩ có lẽ Lưu Đồng không biết tình huống trong phủ Cửu Hoàng tử, nhàn nhạt kể lại chuyện xảy ra ở phủ Cửu Hoàng tử cho Lưu Đồng nghe.

https://thuviensach.vn

"Hạ nhân trong phủ thiếp đều phân phát, cũng không có hà đợi bọn hắn. Hai ngày trước trong phủ đã bị phong, thiếp cùng với Dương Dương trở về hầu phủ. Hôm nay Đại ca thiếp nói bên thiên lao có tin tức, hôm nay chàng sẽ đến ngõ hẻm Trung Quan, cho nên thiếp liền dẫn theo Dương Dương chạy tới."

Lưu Đồng cả giận nói: "Đi tới đây làm cái gì! Nàng đã trở về hầu phủ, lại tới chỗ này làm cái gì?!"

Lưu Đồng lúc này liền vội, gấp giọng gọi Thu Lâm tiến lên, muốn nàng ta mang hai vị chủ tử trở về.

Hốc mắt Thu Lâm hồng hồng, cũng không nhúc nhích.

Thường Nhuận Chi cười, than nhẹ một tiếng nói: "Chàng tội gì khó xử Thu Lâm, là thiếp cố ý muốn tới. Dương Dương cũng là do thiếp cố ý muốn dẫn đến."

"Mẫu tử nàng tới đây làm cái gì?" Lưu Đồng chỉ cảm thấy toàn bộ phế phủ giống như lửa đốt: "Phụ hoàng chỉ bảo ta chuyển nhà Giam Cầm Sở, cũng không có liên lụy mẹ con nàng, nàng và Dương Dương không câu nệ ở đâu, tội gì đi theo ta chịu khổ chịu tội! Dương Dương đúng là tuổi muốn có hiểu biết..."

Thường Nhuận Chi cũng không nói chuyện, cứ như vậy ôn nhu nhìn hắn, ngược lại khiến Lưu Đồng càng nói càng không thể tức giận được, nói đến cùng hốc mắt cũng không hiểu đỏ lên.

Thường Nhuận Chi nắm lấy tay hắn, cười nói: "Không nói đến Dương Dương, thiếp đây là không có khả năng rời khỏi chàng, chàng ở đâu, thiếp liền ở đó. Thiếp nói rồi muốn cùng chàng đồng cam cộng khổ cả đời, chàng chớ có thất tín với thiếp."

https://thuviensach.vn

Yết hầu Lưu Đồng nghẹn ngào, Thường Nhuận Chi lại cúi đầu nhìn Lưu Cảnh Dương: "Còn Dương Dương, cha nương đều không ở bên người, tóm lại không phải chuyện tốt với con. Thiếp hỏi qua con rồi, là muốn đi theo ngoại tổ phụ và ngoại tổ mẫu mỗi ngày ăn hương uống lạt, hay là đi theo cha nương khổ qua ngày, Dương Dương nói muốn cùng chúng ta ở cùng nhau. Chúng ta cần phải tôn trọng lựa chọn của Dương Dương, đúng không?"

Lưu Đồng còn chưa có lên tiếng, Lưu Cảnh Dương liền nặng nề gật đầu: "Dương Dương muốn ở chung một chỗ với cha nương!"

"Con chỉ là một hài đồng trĩ tuổi, biết cái gì..." Thanh âm Lưu Đồng khàn khàn.

Thường Nhuận Chi cười nói: "Liền bởi vì con cái gì cũng không hiểu, cho nên chúng ta làm cha nương, sao có thể yên tâm đem con phó thác cho người khác chiếu khán? Tự nhiên là muốn thả ở dưới mí mắt chúng ta mới tốt, giáo dễ dạy xấu, cũng không cần trách cứ người khác."

"Nhưng mà..."

"A Đồng, chuyện khác, thiếp thừa dịp thời gian hai ngày này đều an bày xong, chàng không cần lo lắng." Thường Nhuận Chi nhẹ giọng nói: "Hành lý thiếp đều thu thập tới đây, chàng không thể bỏ thiếp chạy, bảo thiếp xám xịt trở về."

"Nhuận Chi..." Mũi Lưu Đồng lên men: "Nàng có biết ta vừa vào Giam Cầm Sở, muốn bao lâu có thể đi ra sao? Một năm hai năm, nàng có thể cùng ta, chỉ khi nào thời gian dài quá, nhốt tại sân nho nhỏ một phương, ai chịu được... Đến lúc đó nàng ta oán hận nhau, chẳng..."

Lưu Đồng nói không được, Thường Nhuận Chi tiếp lời nói: "Chẳng cái gì? Chẳng lẽ hiện tại mỗi người đi một ngả sao? Nói mê sảng cái gì đó."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng yên lặng nhìn nàng.

Thị vệ chờ có chút không kiên nhẫn, mở miệng nói: "Cửu Hoàng tử, còn mời ngài mau chút đi vào, Giam Cầm Sở sắp khóa cửa."

Thường Nhuận Chi nhìn lại Lưu Đồng, một lát sau nàng xoay người ý bảo Thu Lâm tiến lên, tiếp nhận gói đồ nàng ta đưa tới, đẩy Lưu Đồng tới cửa ngõ hẻm.

Lưu Đồng không ngại, đi hai bước lại dừng lại.

"Nhuận Chi!"

"Sắc trời đều phải chậm, chúng ta sớm đi vào còn có thể sớm đi chỉnh lý sân. Ai biết địa phương kia là quang cảnh gì."

Thường Nhuận Chi vừa nói vừa ở một bên giấu diếm dấu vết cho đưa thủ vệ thị vệ đưa Lưu Đồng đến chút bạc: "Tiểu ca vất vả, điểm này tiền trinh, cầm uống rượu."

Lưu Cảnh Dương học Thường Nhuận Chi, cũng đẩy Lưu Đồng đi vào.

Bổn liền không có vài bước đường, chờ người một nhà sải bước tới cửa ngõ hẻm, Lưu Đồng lại nghĩ ra được, thị vệ ở cửa đã cầm đao kích tướng xoa, âm thanh lạnh lùng nói: "Nơi này chỉ có vào không thể ra, Cửu Hoàng tử thứ tội."

"Nhuận Chi... Nàng!" Lưu Đồng gấp đến độ không được, Thường Nhuận Chi lại nhẹ nhàng thở ra, mắt nhìn thái giám nội quản sự ngõ hẻm Trung Quan tới đón người, bước lên phía trước đưa đại hồng bao, nói vài câu lời hay.

Quản sự thái giám đánh giá phu thê Lưu Đồng vài lần, kỳ quái nói: "Cùng Tạp gia đến đây đi."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt
www.dtv-ebook.com

Chương 261: Cộng Khổ

Editor: Bộ Yến Tử

Thái giám chỉ để ý dẫn đường trước mặt, Lưu Đồng vẫn ôm một đường hi vọng, lôi Thường Nhuận Chi đến đối diện với thị vệ coi giữ cửa ngõ hẻm nói: "Thánh thượng không có nói để Hoàng tử phi và Hoàng tôn vào Giam Cầm Sở, các ngươi mau thả bọn họ ra đi!"

Thị vệ nhìn Lưu Đồng, lược không hề nại nói: "Cửu Hoàng tử, mới vừa rồi là do ty chức không có nói rõ ràng sao? Nơi này trừ phi là trong cung có lệnh, bằng không chỉ có vào không có ra."

Lưu Đồng nói: "Vậy thì mau thông bẩm thánh thượng —— không, thông bẩm Hiền phi nương nương cũng có thể, cầu một đạo chỉ lệnh từ Hiền phi nương nương."

Thị vệ bất động, chấp đao kích giọng điệu thản nhiên nói: "Ty chức khuyên Cửu Hoàng tử vẫn nên để tâm tư nghỉ ngơi đi, ngài cho rằng đây là nơi nào? Muốn vào rất dễ dàng, muốn đi ra e là rất khó."

Một khác thị vệ cũng nói: "Cửu Hoàng tử đừng uổng phí công phu nữa, nể tình Hoàng tử phi cho chúng ta chút tiền thưởng, ty chức đề tỉnh cho ngài. Ngài đã vào ngõ hẻm Trung Quan này, không quan tâm sau này ngài có tạo hóa gì, bây giờ vẫn nên kẹp chặt đuôi làm người cho tốt. Xin khuyên ngài hay là nghe Hoàng tử phi khuyên bảo, sớm đi dọn dẹp phòng ở, hảo hảo nghỉ ngơi. Nơi này buổi tối, rất dọa người đó."

https://thuviensach.vn

Thị vệ mở miệng đầu tiên tiếp lời: "Trong ngõ hẻm Trung Quan nhiều nhất là hoạn quan, nơi này có tật xấu không ít đâu." Hắn ta điểm điểm đầu mình, tiếp tục nói: "Cửu Hoàng tử không chú ý đến chính mình, cũng nên bận tâm kiều thê ấu tử."

Hai thị vệ nói một phen, làm cho Lưu Đồng coi như bị rót một chậu nước lạnh, lạnh từ đầu đến chân.

Thường Nhuận Chi lôi kéo hắn, nói: "Tổng quản Thái giám đã đi xa, chúng ta mau cùng đi thôi, bằng không chúng ta tìm không thấy chỗ ở của mình nơi nào đấy."

Lưu Đồng thở dài, không biết nên cảm động thê tử sinh tử tướng tùy, hay là oán trách nàng tự chủ trương.

Nhưng không thể không nói, thủ vệ nói một phen đã bừng tỉnh hắn.

Lưu Đồng ôm lấy Lưu Cảnh Dương, nhận lấy gói đồ trên vai Thường Nhuận Chi, dắt tay nàng, nhanh chóng đuổi theo phương hướng Tổng quản Thái giám vừa đi.

Đi khoảng một nén nhang, đông quải tây quải, cuối cùng cũng đến.

Tổng quản Thái giám từ trong tay áo lấy ra một chuỗi chìa khóa mở cửa tiểu viện, mí mắt cũng không nâng nói: "Ở nơi này là ý tứ ở trên, ngài bước vào viện này, liền không tốt trở ra. Mỗi ngày ăn uống, có người đưa tới, xiêm y sau khi ngài tắm rửa, cũng có người giặt sạch đưa lại đây, sáng sớm mỗi ngày sẽ có người tới lấy đêm hương(1). Ngài không cần làm, thành thật đợi là được."

(1) Đêm hương: ý chỉ “chất thải” buổi tối của hai anh chị - con người có ba cái gấp mà!!!

Lưu Đồng mím môi, hình dáng mặt rõ ràng banh lên.

https://thuviensach.vn

Tổng quản Thái giám giương mắt xem hắn: "Có thể như vậy ngài liền biết đủ đi, tốt xấu không để bản thân ngài làm ăn mặc. Mau vào đi thôi."

Lưu Đồng chỉ có thể mang theo thê nhi đi vào, Tổng quản Thái giám quay người khóa viện môn, chậm rì rì xoay người bỏ đi, Lưu Đồng nghe được động tĩnh, lên tiếng muốn gọi ông ta lại, Thường Nhuận Chi lôi kéo hắn, nói: "Vừa tới, đừng xung đột với người ta."

Lưu Đồng đấm ngực bực mình: "Ai cho nàng dẫn Dương Dương theo tới đây, chỗ này là chỗ mẹ con nàng có thể ở lại sao."

"Chàng có thể ở, tại sao thiếp và Dương Dương không thể ở?"

Sải bước tới mới nhìn kỹ, khoảng sân này thập phần tầm thường, ba bên tường bị vây chết, lưu một bên mở cái cửa. Tường vây đủ cao đủ rắn chắc, nhưng bên trong lại hoang vắng. Đối diện cửa là một loạt phòng ở, hai bên phân biệt là đồ vật sương phòng, dựa vào nơi đông sương phòng đã mở miệng tỉnh, sườn tây sương phòng có một gốc cây ngân hạnh bị nghiêng, cành phồn diệp mậu(2).

(2) Cành phồn diệp mậu:cành nhiều lá tốt tươi.

Đại khái là đã lâu không có người ở, giữa sân đã tích lũy một tầng lá khô thật dày. Miệng giếng cũng không đậy kín, chỉ đậy lên trên một tấm ván gỗ đã hư, phía trên cũng rơi vài miếng lá cây.

Thường Nhuận Chi đi tới gian phòng hai bước, nhất thời thanh âm dát chi dát chi theo nàng cất bước mà vang lên.

Có thể thấy được đất nơi này tích tụ lá cây sâu bao nhiêu.

Diện tích toàn bộ tiểu viện cũng không lớn, hẹp nhỏ hẹp tiểu nhân. Sống quen với cao phòng rộng rãi, đột ngột đến nơi này, chỉ cảm thấy chênh lệch thật lớn.

https://thuviensach.vn

Lưu Cảnh Dương có chút sợ hãi, dán vào Lưu Đồng nhỏ giọng nói: "Cha ơi, sao nơi này không có thanh âm... Im ắng."

Lưu Đồng đứng không nhúc nhích, chỉ nhẹ nhàng vỗ vỗ tiểu thân thể nhi tử.

Thường Nhuận Chi nhìn Lưu Đồng nói: "Trước dọn dẹp một gian phòng ở đi, đối phó qua đêm nay trước đã."

Lưu Đồng cúi đầu đáp ứng, thả Lưu Cảnh Dương xuống, bước vào chủ phòng quét dọn một lần.

Đại khái là đã tiếp đến phân phó, cần một ít nhu yếu phẩm sinh hoạt, đã có người mang đến chỉ là chất đống hỗn độn.

Phòng ở cũng không có dọn sạch sẽ, trên bàn còn tồn tích rất nhiều bụi.

Lưu Đồng tìm chung quanh, nhặt được cái chổi đơn giản chỉnh lý tro bụi trong phòng một chút, mở cửa sổ ra để thông gió.

Thường Nhuận Chi tìm cái thùng gỗ, bồn gỗ và một cái khăn, chuyển đi tấm ván gỗ trên miệng giếng, kéo lên một thùng nước, đi theo phía sau Lưu Đồng lau bàn.

Cũng may bây giờ là mùa hè, kéo nước giếng lên phơi dưới ánh mặt trời một lát, cũng không phải rất lạnh.

Lưu Cảnh Dương thấy cha nương đều đang vội, ngược lại cũng không nhàn rỗi, nhu thuận theo phía sau Thường Nhuận Chi, đệ đồ vật cho nàng, mở to hai mắt nhắc nhở Thường Nhuận Chi chỗ nào không lau sạch.

Cứ như vậy bận việc khoảng nửa canh giờ, chủ phòng không lớn đã dọn sạch bụi bậm, thoáng sạch sẽ chút.

https://thuviensach.vn

Lưu Cảnh Dương thấy trên trán Thường Nhuận Chi đổ mồ hôi, vội nhón chân lau mồ hôi cho Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi hơi cong thắt lưng, tiện cho nhi tử hiếu thuận nàng.

Một màn này rơi vào mắt Lưu Đồng đang từ ngoài phòng đi vào.

Ánh mắt trời ngoài cửa sổ phóng đến trên sườn mặt Thường Nhuận Chi, bụi bậm thật nhỏ bay lên, khuôn mặt tươi cười của nhi tử, nâng tay lôi tay áo, nghiêm cẩn lau mồ hôi trên mặt cho thê tử, phảng phất năm tháng yên tĩnh, hết thảy đều như thường ấm áp tốt đẹp.

Trong lòng nghẹn một cỗ tức giận, đột nhiên lơi lỏng.

Lưu Đồng dựa ở khung cửa, đạm cười nhìn bọn họ.

Lưu Cảnh Dương lau mồ hôi xong, hình như có hay biết quay đầu, nhìn thấy Lưu Đồng vội nhếch miệng cười nói: "Cha, con vừa giúp nương lau mồ hôi xong, cũng lau cho cha có không được?"

Lưu Đồng vuốt cằm, ngoan ngoãn ngồi xổm xuống, mở ra nghênh đón nhi tử ôm ấp.

Lưu Cảnh Dương theo dạng họa hồ lô, sau khi lau xong mồ hôi cho Lưu Đồng, cười nói: "Thu Lâm bảo con chiếu cố nương nhiều một chút, không muốn cho nương mệt. Con là nam tử hán, sau này con và cha cùng nhau bảo hộ nương. Được không cha?"

"Được..." Xoang mũi Lưu Đồng lên men, quay đầu đi chỗ khác hoãn hoãn, mới đứng lên dắt Lưu Cảnh Dương, nói với Thường Nhuận Chi: "Trước nghỉ một lát, không sai biệt lắm đến lúc dùng bữa tối."

Thường Nhuận Chi gật đầu, bịt ngực hoãn hoãn bởi vì nghe được hai chữ "Bữa tối" mà nổi lên ghê tởm.

https://thuviensach.vn

"Xảy ra chuyện gì?" Lưu Đồng vội hỏi.

Thường Nhuận Chi giương giương miệng, không biết bây giờ mà nói cho Lưu Đồng biết, tin tức nàng có thai là tốt hay là xấu.

Kỳ thực nàng có thể lấy nguyên do vì có thai, tạm thời không đến ngõ hẻm Trung Quan bồi Lưu Đồng, nàng hoàn toàn có thể đợi đến lúc sinh hạ hài tử thứ hai, ngồi xong trong tháng lại đến cùng hắn đồng cam cộng khổ.

Nhưng cuối cùng Thường Nhuận Chi vẫn buông tha lựa chọn tốt nhất này.

Nàng luyến tiếc để hắn ở chỗ này một mình chịu khổ.

Chờ nàng sinh hài tử khôi phục thân thể, thời gian trôi qua gần một năm.

Nàng không dám tưởng tượng trong thời gian một năm này, Lưu Đồng một mình ở ngõ hẻm Trung Quan làm sao vượt qua.

Tịch mịch sẽ bức điên một người.

Sao nàng có thể nhẫn tâm?

Cho nên nàng vẫn đến, bởi vì nàng biết, đó có lẽ không phải là lựa chọn tốt nhất, nhưng đó là chủ tâm nàng tự lựa chọn.

Nàng sẽ nỗ lực cùng Lưu Đồng bị phong bế ở tại ngõ hẻm Trung Quan, trải qua cuộc sống của chính mình.

Tận lực không lo, tận lực vô lo.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 262: Cùng Cược

Editor: Bộ Yến Tử

Tổng quản Thái giám nói không sai, quả thật có người tự mình mang bữa tối đến cho bọn họ.

Tuy rằng sắc hương vị thậm chí là phân lượng, đều kém hơn so với lúc còn ở phủ Cửu Hoàng tử, nhưng Thường Nhuận Chi cũng biết chân.

Sau khi người một nhà ăn qua, dọn bát đĩa trở về thực hộp, gác qua một cái lỗ nhỏ mở cửa ở cạnh viện.

Lưu Đồng tìm hỏa chiết tử(1), quải đến phòng bếp sinh lửa, dựa vào còn chưa xong toàn hạ xuống sơn thái dương ánh nắng, lại vơ vét một đám củi lửa gác qua gần chỗ.

(1) Hỏa chiết tử: bây giờ gọi là bật lửa (hột quẹt).

Nồi hơi đều là hiện có, Lưu Đồng đi ra ngoài xách nước, Thường Nhuận Chi lau sạch sẽ thiết oa, ngồi ở trước lòng bếp thêm củi nấu nước.

Củi gỗ dấy lên ngọn lửa tráng kiện, không cần coi giữ, Thường Nhuận Chi đi chủ phòng mở sàn đan trải chăn đệm giường chiếu.

Giường ở chủ phòng không lớn, nhưng một nhà ba người cũng có thể ngủ.

Thường Nhuận Chi chi màn, cầm cây quạt đuổi muỗi trong màn đi, lại cởi bỏ gói đồ, lấy ra xiêm y một nhà ba người muốn mặc.

https://thuviensach.vn

Lúc này bận rộn, Lưu Đồng đã nấu xong một nồi nước lớn.

Hắn đi vào phòng, Lưu Cảnh Dương vội nói với hắn: "Cha, nương mang theo xiêm y."

Thường Nhuận Chi quay đầu nói với hắn: "Thiếp đã lấy người, ngày mai sẽ đem thứ chúng ta tới. Buổi tối hôm nay trước ủy khuất một đêm, thiếp chỉ mang theo một bộ xiêm y chúng ta mặc, thừa lại chính là chút tư vật."

"Vật tư gì?"

"Vàng bạc." Thường Nhuận Chi nhẹ giọng nói: "Sợ người nhìn ra, cho nên giả trang gói trong gói đồ mang vào."

Thường Nhuận Chi hoạt bát cười: "Thủ vệ thị vệ cũng không kiểm tra, không biết có phải bạc của thiếp dậy hiệu quả hay không."

Lưu Đồng liệt nhếch miệng, nhẹ nhàng nắm bả vai Thường Nhuận Chi: "Nàng nói coi sao nàng lại cố chấp như thế hả, nếu như lúc này nàng ở hầu phủ..."

"Vậy chỉ còn lại có một mình chàng ở chỗ này thê lương ngồi chết khô." Thường Nhuận Chi nhẹ giọng đánh gãy hắn: "Nếu bên cạnh chàng không có người, tất nhiên chàng là như thế này, trước sống qua đêm nay lại nói."

Lưu Đồng không hé răng, Thường Nhuận Chi quyền đương hắn là cam chịu.

"A Đồng, thiếp đã vào được đây, chàng cũng đừng nói lời giả thiết nữa." Thường Nhuận Chi cười tủm tỉm: "Chúng ta như vậy rất tốt."

"Chỗ nào tốt..." Lưu Đồng thở dài: "Nàng chớ nói những lời này dỗ ta."

"Thiếp không dỗ chàng." Thường Nhuận Chi nghiêm cẩn nói: "Kỳ thực thiếp đĩnh trạch, như bây giờ đơn giản sinh hoạt, quá quá cũng không sai."

https://thuviensach.vn

"Đĩnh cái gì?"

"Trạch." Thường Nhuận Chi cười nói: "Chính là vui mừng đợi ở nhà, không thương xuất môn."

Lưu Đồng buồn cười lắc đầu: "Nàng luôn có chút thú ngữ, làm cho người ta lần đầu nghe, không hiểu."

Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng cười.

Lưu Đồng dừng một chút nói: "Nhuận Chi, nàng thật sự cảm thấy cuộc sống như thế... Tốt sao?"

"À, nếu như thiếp cần gì đó có thể thuận lợi chuyển vào, thiếp đây cảm thấy giống như ngày trước, cũng không có gì bất đồng, thậm chí còn không cần thiết thiếp cùng với người khác xã giao, cũng không cần thiết thiếp quản toàn bộ nội vụ trong phủ." Thường Nhuận Chi nhìn Lưu Đồng: "Nhưng thiếp nghĩ sao cũng không trọng yếu. Quan trọng là chàng, A Đồng, chàng nghĩ sao."

Lưu Đồng ngẩn người, nửa ngày sau lại thở dài.

"Lúc này đây phụ hoàng đột nhiên phát khó, ta biết nguyên nhân. Ta nói rồi, phụ hoàng sẽ bắt nhược điểm của Ngũ ca, mà ta xem như là một trong số đó. Cho nên, lúc này đây ta bị khấu tội giam cầm, là bị phụ hoàng nhấc lên, cho rằng cùng Ngũ ca đàm phán lợi thế."

Thanh âm Lưu Đồng nói chuyện rất nhẹ: "Ngũ ca ở Yến Bắc đánh thắng trận, công cao chấn chủ. Ngày huynh ấy khải hoàn trở lại kinh thành, chính là lúc công bố ngôi vị hoàng đế tranh đấu đại mạc. Đến lúc đó, phụ hoàng cũng tốt, Thái tử cũng tốt, kiêng kị Ngũ ca là điều có thể nghĩ tới. Đại Ngụy dương văn ức võ(2) nhiều năm, kinh thành thủ vệ quân, chỉ sợ khiêng không được Ngũ ca sở dẫn thiết huyết chi sư nhất kích."

https://thuviensach.vn

(2) Dương văn ức võ: trọng văn khinh võ, lấy văn nhân làm trọng hoang phế võ tướng.

"Nhưng mà, đoạt vị chẳng phải Ngũ ca sở cầu, bằng không Ngũ ca ở Yến Bắc sẽ không liên tục án binh bất động. Còn nữa, trong kinh còn có Hiền phi nương nương, còn có Ngũ tẩu và ba chất nhi, phụ hoàng muốn khống chế bọn họ, dễ dàng, Ngũ ca luôn có điều cố kỵ. Lấy tính cách thường ngày Ngũ ca làm việc đến xem, nếu như huynh ấy muốn ngôi vị hoàng đế, tất nhiên sẽ không nhường ngôi vị hoàng đế được đến bất chính, lưu cho sử quan quất đường sống."

"Ngũ ca sẽ đến cứu ta, chỉ là không biết lúc này hay là vài năm sau."

Lưu Đồng hơi cúi đầu.

Thường Nhuận Chi trầm mặc nửa ngày, nghiêng người, bình tĩnh nhìn Lưu Đồng: "Mọi việc không thể dựa vào suy luận. A Đồng, tối không thể tính chính là nhân tâm. Thụy Vương chinh chiến ở ngoài cũng có vài năm, quyền thế bành trướng có thể thay đổi sơ tâm hắn ta, hắn ta lựa chọn sẽ trực tiếp ảnh hưởng vận mệnh của chàng."

Lưu Đồng trầm ngâm một lát, nói: "Ta biết."

"Thánh thượng và Thái tử lấy chàng ra áp chế, một khi truyền ra tin dữ của chàng, đó sẽ trực tiếp trở thành cớ Thụy Vương phát khó."

"Ta biết."

"Tuổi Thụy Vương còn trẻ, chẳng sợ Thụy Vương phi cùng đích tử bị Thái tử làm hại bất hạnh bỏ mình, hắn ta cũng không cần lo lắng vấn đề con nối dòng."

"Ta biết."

https://thuviensach.vn

"Hiền phi nương nương thâm minh đại nghĩa, có thể vì không muốn ngán chân nhi tử, tự sát trong cung, triệt để chặt đứt lo trước lo sau của Thụy Vương."

"Ta biết."

"A Đồng, cái gì chàng cũng biết đến." Thường Nhuận Chi giơ tay nâng mặt hắn: "Chàng sẽ không sợ sao?"

Lưu Đồng nhếch miệng cười: "Cái gì đến nó sẽ đến, cho nên mới không sợ."

Hắn nhẹ nhàng ôm Thường Nhuận Chi: "Nàng lo lắng ta đều hiểu rõ, giả thiết này ta cũng từng nghĩ tới. Nhưng Nhuận Chi, ta nguyện ý đánh đổi một lần, ta nguyện ý tin tưởng, Ngũ ca huynh ấy không phải vì cái gọi là quyền thế, người có thể 『quân pháp bất vị thân』 lãnh tâm lãnh tràng."

"Chàng xác định sao?"

"Ta xác định."

Thường Nhuận Chi cả cười.

"Một khi đã như vậy, ta cùng chàng cược." Thường Nhuận Chi hí mắt cười: "Nếu thua cuộc, hai phu thê ta sinh cùng khâm tử cùng quách, ngược lại cũng còn đang một chỗ; nếu thắng, cũng không uổng chàng tin hắn ta một hồi, nói không chừng chúng ta còn có thể theo hắn ta lên thẳng mây xanh."

Lưu Đồng bật cười.

Thường Nhuận Chi đẩy đẩy hắn: "Vì tương lai lên thẳng mây xanh, hiện tại chúng ta càng muốn nỗ lực sinh hoạt, hảo có một thân thể tốt, nghênh

https://thuviensach.vn

đón nhân sinh càng thêm vinh hoa phú quý —— hiện tại trọng yếu nhất là, tẩy sạch một thân bùn này, hảo hảo ngủ một giấc."

Lưu Đồng nhất thời cười ra tiếng, khom lưng ôm lấy Lưu Cảnh Dương: "Đi lâu, cha mang Dương Dương bảo bối đi tắm rửa."

Lưu Cảnh Dương ha ha cười không ngừng, bất quá trở ra cửa, lại cùng cha bé kề tai nói nhỏ: "Cha, đánh bạc là không đúng, cha không cần cùng nương đánh bạc."

Lưu Đồng cười gật đầu: "Dương Dương nói đúng, cha cùng nương không cược."

"Dạ." Lưu Cảnh Dương cao hứng gật đầu.

Người một nhà quang là tắm rửa, đánh răng, tiêu phí nửa canh giờ hơn.

Lúc ấy trời đã hắc thấu.

Lưu Đồng cũng không tính toán quản một sạp này, trước nắm chặt thời gian ngủ no rồi lại nói.

Hai ngày nay hắn ở thiên lao cũng xác thực không có thời điểm nghỉ ngơi.

Lưu Cảnh Dương ngủ ở trong cùng, Thường Nhuận Chi ngủ trung gian.

Lưu Đồng nằm xuống giường còn cùng Thường Nhuận Chi nói chuyện phiếm vài câu, dần dần buồn ngủ, mông lung xuôi tai đến Thường Nhuận Chi nói một câu gì đó, hắn "À" một tiếng, ngay sau đó lại mạnh mẽ ngồi dậy, ánh mắt đăm đăm, hỏi Thường Nhuận Chi: "Nàng vừa nói cái gì? Ta giống như không nghe rõ..."

Thường Nhuận Chi nghiêng thân: "Thiếp nói, thiếp mang thai. A Đồng, chàng sắp làm cha."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng cương cứng một hồi lâu, chậm rãi nằm xuống, động tác càng thêm nhẹ, vòng trụ Thường Nhuận Chi, nhẹ tay phúc ở trên bụng của nàng.

"Nàng cái đồ ngốc này... Mang thai còn chạy tới nơi này." Lưu Đồng nhẹ giọng nói, ẩn ẩn mang theo chút giọng mũi.

Thường Nhuận Chi nhắm mắt lại, đã lâm vào trạng thái nửa giấc ngủ. Nàng mơ hồ trả lời Lưu Đồng: "Ừm... Luyến tiếc chàng..."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 263: Trung Phó

Editor: Bộ Yến Tử

Thường Nhuận Chi rất bất đắc dĩ, ngày hôm sau thức dậy, Lưu Đồng cấm nàng hành động, nhất định phải để nàng an vị ở một bên nhi nhìn hắn vội vàng.

Đại khái là biết được mình sắp làm phụ thân, lại có thê nhi làm bạn bên cạnh, sĩ khí cả người Lưu Đồng tăng vọt, sau khi ăn xong điểm tâm, chịu khó dọn dẹp toàn bộ phòng ở, tẩy sạch lần nữa tro bụi trong phòng.

Lưu Cảnh Dương cảm thấy thú vị, cũng tự mình tìm việc, cầm chổi đi quét lá rụng chồng chất trong sân.

Thường Nhuận Chi ngồi dưới mái hiên, một lát nhìn nam nhân nhà mình, một lát lại xem con trai, tươi cười trên mặt chưa hề tắt.

Trước cơm trưa, sân ngoài có động tĩnh.

Cửa viện đã khóa bên ngoài từ hôm qua, hôm nay lại được mở ra từ bên ngoài.

Vài thái giám đi theo phía sau tổng quản thái giám, bên cạnh là mấy chiếc xe ngựa.

Tổng quản thái giám ngẩng đầu nhìn tiểu viện, trong mắt hiện lên chút kinh ngạc, lại đè ép xuống.

Ông ta mở miệng nói: "Đồ mà Hoàng tử phi muốn, đã đưa tới."

https://thuviensach.vn

Nói xong ông ta vẫy vẫy tay, vài thái giam ở phía sau liền đẩy xe vào sân, chuyển toàn bộ đồ đạc trên xe đến trong viện các, lại đẩy xe đi ra.

Thường Nhuận Chi như cũ đưa hồng bao, cuối cùng nói với tổng quản thái giám: "Công công, có thể lưu lại hai chiếc xe ở chỗ này hay không?"

Tổng quản thái giám vén vén mí mắt: "Giữ lại đi."

Thế là, hai chiếc xe được giữ lại.

Tổng quản thái giám nói xong lần nữa đóng cửa viện, khóa cửa.

Bên ngoài tĩnh một lát, thanh âm tổng quản thái giám truyền tới.

"Hoàng tử phi, đồ đạc lần sau muốn đưa vào, sợ là không dễ dàng. Ngài đừng làm chúng tiểu nhân khó xử."

Thường Nhuận Chi giương giương miệng, vẫn đáp một câu: "Làm phiền công công."

"Ngài khách khí."

Viện ngoại đã không còn thanh âm.

Thường Nhuận Chi thở dài, Lưu Đồng nâng tay xoa xoa mồ hôi trên trán, hỏi Thường Nhuận Chi: "Xảy ra chuyện gì?"

Thường Nhuận Chi nhẹ giọng nói: "Thiếp biết bước vào nơi này không tốt, cho nên trước khi tới chỗ này, thiếp sắp xếp viết một tờ đơn, để Đại tỷ tỷ giúp thiếp đặt mua vài thứ, đập bạc cũng đem đồ vật đưa vào đến. Thập Tứ đệ cũng hỗ trợ. Bất quá xem tình hình, mặc dù có tiền có thể bắt quỷ đẩy cối xay, nhưng cũng chỉ có thể dùng lúc này. Gần đây động tác như vậy sợ là không dùng được."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng trầm mặc nửa ngày, nói: "Đúng vậy, hổ lạc đồng bằng bị chó lấn, tình trạng hiện tại của ta, ai cũng có thể giẫm lên một cước. Chuyện đột ngột xảy ra, phỏng chừng có một số người còn chưa phản ứng lại... Chờ phản ứng lại, mới là thời điểm chúng ta chân chính chịu khổ."

Lưu Đồng muốn nói lại thôi nhìn về phía Thường Nhuận Chi.

"Xảy ra chuyện gì vậy?" Thường Nhuận Chi cười hỏi.

"Nàng mang thai, nơi này ăn uống không được chú ý. Đợi đến ngày nàng gần lâm bồn, không có bà đỡ đỡ đẻ, càng không bà vú... Vậy phải làm sao đây."

Lưu Đồng thở dài, Thường Nhuận Chi nói: "Cách lâm bồn còn sớm mà, không vội."

"Chuyện nàng có thai, nói cho Ngũ tẩu và nhạc phụ nhạc mẫu biết chưa?" Lưu Đồng lại hỏi.

Thường Nhuận Chi lắc đầu.

Lưu Đồng vừa bực mình vừa buồn cười: "Chuyện lớn như thế, sao nàng lại gạt mọi người không nói? Nếu Ngũ tẩu và nhạc phụ nhạc mẫu biết, tất nhiên sẽ không theo nàng, không cho nàng đi đến ngõ hẻm Trung Quan."

Thường Nhuận Chi hắc hắc nở nụ cười: "Sợ bọn họ ngăn cản, mới không nói cho bọn họ biết. Bất quá, có lẽ lúc này bọn họ biết rồi."

Quả nhiên theo như lời Thường Nhuận Chi, lúc này người nhà mẹ đẻ của nàng đang tề tụ lại, từ trong miệng Thu Lâm biết được tin tức Thường Nhuận Chi có thai.

"Đứa nhỏ này thực là..." Tiểu Hàn thị gấp đến độ giơ chân: "Cơ thể như vậy, tội gì đi chỗ đó chịu tội!"

https://thuviensach.vn

Thường Mộc Chi cũng sốt ruột không được, mắng ập xuống đầu Thu Lâm: "Ngươi biết tình huống đặc thù của chủ tử, sao ngươi còn giúp nàng gạt, cho nàng vào ngõ hẻm Trung Quan?"

Thu Lâm cúi đầu, bị mắng cũng không thấy ủy khuất, chỉ nhỏ giọng trả lời: "Là Hoàng tử phi không cho nô tì nói."

"Được rồi, hiện tại mắng nha đầu kia có tác dụng gì."

Tiểu Hàn thị gấp đến độ xoay quanh, Nhạc thị ở một bên đỏ mắt vành mắt, tha thiết mong nhìn, chờ tiểu Hàn thị cho quyết định.

Thường Mộc Chi trầm ngâm một lát mở miệng nói: "Bằng không, nữ nhi đi cầu bệ hạ, nói trong bụng Nhuận Chi có cốt nhục hoàng gia, không thể khinh thường, nhường bệ hạ hạ chỉ thả Nhuận Chi ra?"

Tiểu Hàn thị lắc đầu thở dài: "Nhuận Chi tự nguyện đi vào, chỉ sợ cho dù hoàng thượng hạ chỉ để nó đi ra, nó cũng không nguyện ý ra. Nó muốn ở chung một chỗ với Cửu điện hạ."

"Sao Nhuận Chi tử cân não như thế..." Thường Mộc Chi nhịn không được thầm than.

Thu Lâm ngẩng đầu nhìn Thường Mộc Chi, dựa theo những lời Thường Nhuận Chi nói với nàng ta, nói: "Hồi Thụy Vương phi, trước đó Hoàng tử phi có nói qua, bị quan là Thụy Vương điện hạ, ngài ở trên vị trí của nàng, cũng sẽ như nàng cùng nhau chịu khổ cùng trượng phu của mình."

Thường Mộc Chi ngẩn người, thật lâu sau thở dài.

"Hiện tại làm sao đây..." Thường Mộc Chi nhìn tiểu Hàn thị: "Bên cạnh Cửu đệ và Nhuận Chi không có một người hầu hạ, còn không biết bọn họ sống như thế nào đây."

https://thuviensach.vn

Tiểu Hàn thị chợt lóe linh quang: "Ngươi nhắc ta mới nhớ, chúng ta có thể dựa vào chuyện Nhuận Chi mang thai, ương bệ hạ cho phép vào đó một hai người tùy thân hầu hạ bọn họ."

Thường Mộc Chi vội vàng gật đầu: "Mẫu thân nói rất có lý, ta đây hiện tại truyền lời tiến cung đi cầu bệ hạ."

Tiểu Hàn thị vuốt cằm, để Thường Mộc Chi đừng quá chậm trễ, bà ta đi chuẩn bị một ít dược liệu thuốc bổ, đến lúc đó người hầu hạ đưa vào trong ngõ hẻm Trung Quan.

Việc Thường Mộc Chi làm không mấy thuận lợi, người của Thái tử ngăn cản nàng. Thường Mộc Chi cũng không có vội vàng nói ra tình huống, chỉ chờ đến cuối cùng nhìn thấy Nguyên Vũ đế, mới tường tận báo lại tình hình.

Nguyên Vũ đế giật mình: "Nàng đã có thai, để nàng đi ra là được."

Thường Mộc Chi lắc đầu nói: "Cửu Hoàng tử phi cùng Cửu Hoàng tử phu thê tình thâm, Cửu Hoàng tử không đi, Cửu Hoàng tử phi cũng sẽ không đi."

Nguyên Vũ đế trầm mặc.

Thường Mộc Chi nhịn không được gọi: "Bệ hạ..."

Nguyên Vũ đế vẫy vẫy tay: "Nếu như thế, thì chọn hai người bình thường hầu hạ nàng đi vào đó đi."

"Dạ, đa tạ bệ hạ."

Thường Mộc Chi được khẩu dụ của Nguyên Vũ đế, lúc này quay lại tìm Thu Lâm, hỏi nàng ta có nguyện ý vào làm bạn cùng phu thê Lưu Đồng hay không.

https://thuviensach.vn

Thu Lâm lắc đầu, Thường Mộc Chi nhíu mày đang muốn quát lớn, lại nghe Thu Lâm nói: "Thụy Vương phi điện hạ, mặc dù nô tì hầu hạ Hoàng tử phi ba bốn năm, nhưng dù sao thì nô tì cũng chưa thành thân sinh con, tương lai Hoàng tử phi mang thai tháng lớn, nô tì cũng không giúp được gì. Nhưng mà Hoa Trạch quản sự cùng với Ngụy Tử tỷ tỷ, bọn họ một người là người đắc dụng hầu hạ bên cạnh Cửu điện hạ, một người là nữ tì hầu hạ Hoàng tử phi từ nhỏ, bây giờ hai người họ lại thành thân, Ngụy Tử tyt tỷ cũng đã sinh con, chiếu cố Hoàng tử phi chắc là thích hợp hơn nô tì rất nhiều."

Thường Mộc Chi nghe cảm thấy có lý, lại hỏi Thu Lâm: "Ngụy Tử có chịu không?"

Thu Lâm vuốt cằm: "Ngụy Tử tỷ tỷ biết có thể đi vào hầu hạ Hoàng tử phi, lập tức để Hoa Trạch quản sự thu dọn đồ. Lúc này chắc là đã chờ ở cửa hầu phủ."

Quả nhiên, Thu Lâm vừa dứt lời, liền có người đến bẩm báo, vốn dĩ Ngụy Tử cô nương của hầu phủ đã sinh con, mang theo trượng phu và nhi tử đến cầu Thụy Vương phi đồng ý cho bọn họ vào ngoc hẻm Trung Quan tiếp tục hầu hạ phu thê Cửu Hoàng tử.

Tiểu Hàn thị tán dương một câu "Trung phó", đồng ý mời bọn họ vào, sửa sang lại đồ đạt muốn đưa đi, cho người tiễn bọn họ đến ngõ hẻm Trung Quan.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 264: Một Viện

Tiểu viện thuộc về Lưu Đồng và Thường Nhuận Chi, ngày thứ tư dưới sự sắp xếp của bọn họ, lại có động tĩnh mới.

Sáng sớm, Lưu Đồng nghe tiếng ồn ào từ ngoại viện.

Thường Nhuận Chi ngủ còn chưa tỉnh, Lưu Đồng dè dặt cẩn trọng mang giày xuống giường, nhẹ nhàng ôm lấy nhi tử sắp bị đánh thức, đẩy cửa đi tới cửa viện, lạnh giọng hỏi: "Người nào?"

Ngoài cửa yên tĩnh trong chớp mắt, thanh âm kích động của Hoa Trạch truyền đến: "Điện hạ, là thuộc hạ, Hoa Trạch."

Lưu Đồng sửng sốt, ngay sau đó thanh âm Hoa Trạch lại vọng vào: "Ngài tìm thấy chìa khóa chưa?"

Thanh âm tổng quản thái giám không cao không thấp chậm rì rì truyền đến: "Đang tìm, gấp cái gì."

Một lát sau, cửa viện ngoài mở ra, tổng quản thái giám nâng nâng mí mắt: "Vào đi thôi."

Hoa Trạch đẩy xe vào sân, Ngụy Tử ôm nhi tử đi theo ở phía sau.

Người vừa mới vào, tổng quản thái giám liền đóng chặt cửa khóa lại.

Ngụy Tử quay đầu nhìn nhìn, khi quay đầu lại hốc mắt liền đỏ: "Điện hạ... Ngài chịu khổ."

https://thuviensach.vn

Hoa Trạch thấp cúi đầu, nói: "Điện hạ cần thuộc hạ làm cái gì, cứ căn dặn."

Lưu Đồng im lặng nửa ngày sau đó, hỏi: "Các ngươi... Sao lại tới chỗ này?"

Ngụy Tử kéo ra khuôn mặt tươi cười: "Cô nương mang thai, nô tì muốn đến hầu hạ nàng."

Hoa Trạch cũng gật đầu nói: "Điện hạ thiếu người hầu hạ, thuộc hạ đã thương lượng với Ngụy Tử, chọn người khác tới, chẳng bằng phu thê thuộc hạ tới."

Ngụy Tử gật đầu, hỏi Lưu Đồng: "Điện hạ, cô nương còn ngủ sao?"

Lưu Đồng vuốt cằm, Ngụy Tử cười nói: "Cô nương có thai, sẽ thích ngủ."

Nàng ta quay đầu căn dặn Hoa Trạch: "Động tác nhẹ chút, đừng ầm ĩ cô nương."

Hoa Trạch vội vàng trả lời, nhìn bố trí trong sân, chỉ phòng ở Tây sương hỏi: "Điện hạ, thuộc hạ và Ngụy Tử có thể ở chỗ kia chứ?"

Lưu Đồng nột nột không nói, Hoa Trạch truy vấn một câu "Điện hạ", đã thấy hốc mắt Lưu Đồng ửng đỏ.

"Điện hạ..." Hoa Trạch ngừng động tác trên tay, có chút không yên.

Lưu Đồng lau mặt, nở nụ cười nói: "Hai ngày nay ta đã thu dọn xong chính phòng, hai bên sương phòng đều chưa dọn qua, phòng ở Đông sương thì để đồ, các ngươi nguyện ý thì ở phòng phía Tây sương đi."

Hoa Trạch gật đầu đồng ý, Ngụy Tử lựa mấy thứ thuốc bổ, tìm đường tới phòng bếp, nói: "Điện hạ, nô tì muốn đi nấu chút cháo cho cô nương."

https://thuviensach.vn

Tuy động tác ở gian ngoài rất nhẹ, nhưng Thường Nhuận Chi vẫn phát hiện. Nàng ngồi dậy mặc xiêm y cẩn thận nghe ngóng, rõ ràng cảm giác được bên cạnh có người đang nói chuyện.

Sợ run, Thường Nhuận Chi đẩy cửa ra.

Ngụy Tử đang bưng nước ấm ở ngoài cửa nghe tiếng quay đầu, nhếch miệng cười nói với Thường Nhuận Chi: "Cô nương tỉnh rồi sao? Vừa vặn có thể rửa mặt dùng điểm tâm."

"Ngụy Tử?" Thường Nhuận Chi kinh ngạc nói: "Sao ngươi có thể..."

Ngụy Tử cười hì hì nói: "Cô nương cần nô tì, tự nhiên nô tì tới, nhạ, chỗ ở cũng đã dọn xong, sau này cùng cô nương ở chung một viện."

Động tác của Ngụy Tử rất nhanh nhẹn, nhanh chóng hầu hạ Thường Nhuận Chi rửa mặt, lại bưng lên cháo nóng.

"Thái thái chuẩn bị rất nhiều thuốc bổ, mỗi ngày cô nương ăn một chút, coi như chỉ ăn một chút cũng phải ăn đến lúc ở cữ."

Tinh thần Thường Nhuận Chi đã tỉnh táo, nghe vậy hỏi Ngụy Tử: "Thánh thượng cũng biết tin ta có thai?"

"Dạ, đã biết." Ngụy Tử gật đầu: "Thụy Vương phi tự mình vào cung, cầu thánh thượng, cho phép phái người vào đây hầu hạ cô nương. Nô tì và Hoa Trạch nhặt được tiện nghi."

Thường Nhuận Chi bật cười: "Đó mà cũng xem là tiện nghi."

"Nô tì cảm thấy rất tốt, không cần đợi ở bên ngoài lo lắng đề phòng. Có cô nương ở đây, nô tì còn có tâm phúc." Ngụy Tử nói: "Huống chi Hoa Trạch nói, điện hạ chỉ bị nhốt tạm thời, sẽ có lúc đi ra. Chàng muốn theo điện hạ gầy dựng tiền đồ, lúc này cũng nên biểu hiện thật tốt."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi càng thấy buồn cười, điểm đầu nàng ta: "Ngươi nha..." Lại hỏi: "Tiểu tử nhà ngươi cũng được dẫn đến?"

"Có đến, đang ở bên ngoài chơi cùng tiểu công tử." Ngụy Tử cười nói: "Đồ ăn sáng đã được đưa tới, nô tì thấy món ăn không được tươi mới cho nên làm chén cháo cho cô nương. Cô nương đừng ghét bỏ, uống nhanh đi."

Thường Nhuận Chi cũng cảm thấy có chút đói bụng, lúc này bưng chén lên ăn.

Ngụy Tử đi vào buồng trong, giống như thường ngày thu dọn đệm chăn. Nhìn thấy đồ đạc trần thiết ở phòng trong không hề thỏa đáng, xoắn tay dọn dẹp một phen.

Lúc đi ra Thường Nhuận Chi đã dùng xong điểm tâm, từ trước tới nay Ngụy Tử có gì sẽ nói đó với Thường Nhuận Chi, liền nói thẳng: "Cô nương, nô tì cảm thấy mỗi ngày ba bữa, thức ăn người ta đưa tới sẵn không được tốt lắm, dù sao cô nương đang có thai, tùy thời sẽ bị đói. Trong viện này có phòng bếp, nếu như cứ để người ta đưa chút thịt sơ quả tươi mới và củi lửa mỗi ngày, muốn ăn gì, nô tì làm cho cô nương dùng."

Thường Nhuận Chi buông tiếng thở dài: "Cửa viện bị khóa, người nào cũng không vào được, không biết chung quanh có người ở phụ cận chúng ta hay không. Mấy ngày nay đưa cơm và đồ ăn hay là lấy đêm hương, đều không mở miệng...Nếu có ý nghĩ như vậy, cũng không biết có thể thành hay không."

"Chúng ta hỏi thử chẳng phải sẽ biết?" Ngụy Tử rất thích xem, vội vàng dừng không được: "Cô nương nghỉ ngơi đi, nô tì đi rửa bát, sau đó lại cùng Hoa Trạch dọn dẹp một lát. Nô tì thấy phòng Đông sương có rất nhiều đồ đạc, hiện tại có thể dùng, nô tì sẽ chọn ra. Trần thiết phòng này quá đơn điệu, nhìn lạnh buốt."

Thường Nhuận Chi cũng không ngăn cản nàng ta.

https://thuviensach.vn

Đại nha hoàn này của nàng, trước khi chưa lập gia đình là người nóng tính, sau khi gả cho người cũng không thấy thu liễm. Cũng may nhờ nàng ta lanh lợi, làm việc vẫn rất cẩn thận.

Gặp rủi ro là lúc nàng ta có thể chủ động xin đi giết giặc tới chiếu cố nàng, đối với phần tâm này của Ngụy Tử, Thường Nhuận Chi nhớ ở trong lòng.

Có Hoa Trạch và Ngụy Tử gia nhập, dọn dẹp tiểu viện càng thêm thuận tiện.

Lưu Cảnh Dương cũng có người bạn nhỏ, hai người chơi một chỗ, Thường Nhuận Chi ở một bên nhìn, cũng không chậm trễ thời gian.

Qua được năm sáu ngày, tiểu viện vốn đồi bại đã rực rỡ hẳn lên.

Cây Ngân Hạnh vẫn như cũ cành phồn diệp mậu, nhưng ở phía dưới nó đất đai đã khô thoáng sạch sẽ, lá khô đã được quét sạch, lá cây bị hủ lạn ủ ở trong bùn.

Xung quanh miệng giếng được Hoa Trạch vây rào, tu sửa □ lộc cấp nước phía trên miệng giếng.

Toàn bộ tiểu viện được Lưu Đồng cho lật một lần, dọn toàn bộ lá cây đi chôn sâu dưới nền đất.

Chỗ cửa viện đến chủ phòng, hai người hợp lực dùng tảng đá phô một con đường đi.

Chuột, gián, nhện trong các góc sân cũng bị Hoa Trạch dọn dẹp sạch sẽ, đuổi ra ngoài, Lưu Đồng đi theo phía sau Hoa Trạch, dọn dẹp mạng nhện. Phát hiện trùng chú hoặc những nơi da bị nẻ, sẽ làm dấu chờ khi dọn sạch phòng ở lại đến xử lý một lượt.

https://thuviensach.vn

Đồ vật mà Thường Nhuận Chi cho chuẩn bị được người đưa vào, trừ bỏ chút có thể lâu phóng, đều để Ngụy Tử cho dậy đi ra, nhất nhất bố trí bỏ sót trong phòng, làm cho cả sân trở giống như một mái nhà.

Đã nhiều ngày, Lưu Đồng học được rất nhiều.

Buổi chiều khi hắn nhịn không được cảm thán nói với Thường Nhuận Chi: "Việc gia vụ, quả thật hao tâm tốn sức. Nếu không phải có Hoa Trạch hỗ trợ, chỉ sợ một mình ta không biết đến lúc nào mới có thể dọn sạch nơi này như bây giờ."

Thường Nhuận Chi sờ sờ đầu của hắn, tán hắn một tiếng "Vất vả", suy nghĩ tới chuyện nàng cũng nghỉ ngơi vài ngày, nên làm chút chuyện tùng tùng gân cốt.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 265: Tự Cấp

Ngụy Tử đề nghị, Thường Nhuận Chi tinh tế suy nghĩ vài ngày.

Ở ngõ hẻm Trung Quan, phụ thuộc vào quản hạt trong cung. Do đó coi như là nội vụ trong cung, cho nên thuộc sự quản lý của người cầm phượng ấn Hoàng hậu ở hậu cung. Mà trước đó là do Quý phi nắm giữ.

Quý phi cũng bị giam cầm vì việc của Thái Tử, quyền lợi to lớn ở hậu cung bị đoạt mất. Mặc dù không bị phế Quý phi vị, nhưng có thể nghĩ hiện tại bà ta sống qua ngày cũng không mấy tốt đẹp.

Bây giờ nơi này, thuộc sự quản lý của Nội Vụ Tư.

Mà bên trong Nội Vụ Tư... Đều là người của Thái Tử.

Nghĩ vậy, Thường Nhuận Chi không khỏi cảm thán.

Lần đầu tiên có thể đưa đồ vào là vì chuyện xảy ra đột ngột, Thái Tử còn chưa kịp hạ lệnh ngăn cản để nàng chui chỗ trống; lần thứ hai Hoa Trạch và Ngụy Tử vào nhân tiện mang theo chút đồ, cũng bởi vì có khẩu dụ của Thánh thượng, Thái Tử mới không dám ngăn cản.

Hiện tại, bọn họ thân là tù nhân. Nếu đề ra ý kiến, dựa theo tính tình Thái Tử có thể đồng ý mới là lạ.

Thường Nhuận Chi liên tục im lặng không đề cặp tới, cũng là lo lắng điểm này.

https://thuviensach.vn

Sợ là sợ Thái Tử không đồng ý, ngược lại ý thức được tầm quan trọng của việc ăn uống đối với bọn họ, nhân cơ hội nhéo con đường này, khó xử bọn họ trên chuyện ăn uống.

Thế là khi ăn cơm trưa, nàng liền nói ra điều nàng lo lắng.

Lưu Đồng nói: "Nàng lo lắng không sai, Thái Tử là người có thù tất báo, nhất định sẽ không để chúng ta sống thoải mái."

"Vậy phải làm sao đây?" Ngụy Tử nói: "Bên trong ngõ hẻm Trung Quan, chắc có chỗ Thái Tử không thể chú ý đến? Có thể gạt cơ sở ngầm của hắn, cùng người trong này đánh quan hệ tốt, cầu xin bọn hắn?"

"Lại nói tiếp, ngõ hẻm Trung Quan không nhỏ, một nửa là có người sống, một nửa nghe nói là đất trồng rau." Hoa Trạch nghiêm túc nói: "Ngõ hẻm Trung Quan chỉ được phép vào, rất ít có người có thể từ trong ngõ hẻm Trung Quan đi ra, mỗi tháng chỉ vận chuyển một chút lương thực vào, muốn ăn thịt, Nội Vụ Tư cũng không cung ứng. Cho nên ngõ hẻm Trung Quan tự mình ích đất trồng rau, ngược lại cũng có thể tự cấp tự túc."

"Vậy không thiếu đồ ăn." Ngụy Tử nói: "Có thể trồng chút đồ ăn không? Viện này tuy rằng không lớn, nhưng vẫn trồng được chút rau dưa tươi mới."

"Ngươi làm được?" Lưu Đồng hỏi.

Ngụy Tử gật đầu: "Cha nô tì từng sống ở nông trang, hồ nhỏ nô tì theo ông ấy học qua cách trồng trọt, cũng biết một ít ứng quý rau dưa. À, cũng biết cách nuôi gà."

Lưu Đồng tưởng tượng cảnh gà mái trong viện mang theo gà con tìm đồ ăn trong đất, không biết vì sao đột nhiên lại rùng mình.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi uống canh, ấn ngực chờ cảm giác rầu rĩ đi xuống, mở miệng nói: "Nếu như thế, vậy trước tiên hỏi người đưa cơm, có thể cho chút rau dưa tươi mới hay không. Xem phản ứng của hắn ta."

Thực thi hành động này là Hoa Trạch. Trước lúc tới gần giờ cơm chiều, người đưa cơm đến, gõ gõ cửa viện, từ lỗ nhỏ bên cạnh cửa viện đưa dần từng hộp thức ăn mới vào, lại duỗi tay trả lại thực hộp lúc trưa cho hắn ta.

Lưu Đồng đứng ở bên cạnh Hoa Trạch, nhìn tay người nọ.

Khớp xương thô to, bàn tay thô ráp, vừa thấy chính là người quen sống khổ cực.

Theo lỗ nhỏ để mở nhìn ra, người tới mặc một bộ quần áo cũ có chút trắng bệch.

Nếu là cơ sở ngầm hoặc người bị bắt mua, chắc cũng không đến nỗi khó coi như vậy.

Hoa Trạch nhìn Lưu Đồng, Lưu Đồng gật đầu, Hoa Trạch lên tiếng hỏi: "Viện ngoại đại ca, có thể hỏi thăm ngài chuyện này được không?"

Cánh tay vói vào cửa viện dừng một lát, thu trở về, đáp bằng thanh âm thô cát: "Hỏi đi."

Có thể trao đổi thì có hi vọng.

Hoa Trạch chà xát tay: "Đại ca, không biết phụ trách việc ăn uống ở viện chúng ta là vị đại nhân nào? Có thể cho chúng ta một ít sơ quả tươi mới không?"

Người ngoài cửa trầm mặc một lát, nói: "Muốn cái gì?"

Hoa Trạch nói: "Sơ quả đương quý là được."

https://thuviensach.vn

Lại đợi một lát, người ngoài cửa nói tiếp: "Chờ xem."

Tay lại tiếp tục duỗi vào, Hoa Trạch liền đem thực hộp giao tận tay hắn ta.

Khi hắn ta tiếp nhận thực hộp, thời điểm từ nhỏ trong động xuất ra, Hoa Trạch nhân cơ hội khom lưng, lơ đãng quét mắt nhìn diện mạo người nọ, lại bất động thanh sắc thu hồi tầm mắt, cười nói: "Đa tạ đại ca."

Người nọ làm như không có phát hiện, chỉ chốc lát sau liền nghe được tiếng bước chân đi xa.

"Thế nào?" Lưu Đồng hỏi.

Hoa Trạch hồi đáp hắn: "Lưng người nọ bị còng, nhất định là người đã có tuổi. Còn nữa, một con mắt của hắn dùng bố tráo che lại, chắc là mắt bị tàn tật."

Có thể vào ngõ hẻm Trung Quan, cơ hồ đều là hoạn quan. Thỉnh thoảng sẽ có cung nữ vào, bất quá tình huống như vậy không nhiều lắm.

Hoạn quan trong ngõ hẻm Trung Quan, có bệnh hiểm nghèo, có tàn tật, cũng có phạm tội bị biếm đến nơi này.

Bị biếm, hơn phân nửa chính là quản sự nơi này. Giống như tổng quản thái giám ngày đó dẫn Lưu Đồng và Thường Nhuận Chi tới, chắc là ở trong cung cũng có chút thế lực, công công đắc tội người bị đưa tới ngõ hẻm Trung Quan.

Còn những hoạn quan bị bệnh hiểm nghèo hoặc là tàn tật, tự nhiên không muốn gặp người.

Cũng không biết người phụ trách đưa một ngày ba bữa cho bọn hắn, là từ đâu chiếm được chuyện này.

https://thuviensach.vn

Sáng sớm ngày hôm sau, tổng quản thái giám mở cửa viện, đẩy một bản rau dưa tươi mới vào.

Độc nhãn thái giám tay cầm thực hộp, đi ở phía sau.

Hoa Trạch sửng sốt, bước lên phía trước đi cùng họ.

Tổng quản thái giám vẫn bộ dáng không nóng không lạnh, Hoa Trạch đệ bạc cho hắn, hắn cũng thu, chính là thái độ ôn hòa như cũ.

Độc nhãn thái giám giao thực hộp cho Ngụy Tử, Ngụy Tử khoái nhân khoái ngữ hỏi: "Phiền toái hai vị công công, không biết mỗi ngày có thể đưa tới một ít rau dưa không? Nếu là có đồ ăn, ta cũng có thể tự mình trồng."

Tổng quản thái giám vén mí mắt nhìn nàng: "Nuôi gà được?"

Ngụy Tử sửng sốt, vội gật đầu nói: "Cũng có thể nuôi."

Tổng quản thái giám nhàn nhạt đáp trở về "Chờ", tiếp đón độc nhãn thái giám bỏ đi.

Cửa viện lại bị khóa.

Tiểu viện không lớn, chút động tĩnh này, Thường Nhuận Chi và Lưu Đồng nghe thấy hoàn toàn.

Ngụy Tử trở về, cảm thán nói: "Trong ngõ hẻm Trung Quan, cũng có hai người lương thiện."

Lưu Đồng ở một bên thịnh cháo cho Thường Nhuận Chi, một bên nói: "Chờ lần sau bọn hắn đến, hỏi bọn hắn tình huống cụ thể bên trong. Nếu Thái Tử thật có lòng có thể coi là kế, trong lòng chúng ta cũng có cái phổ."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi gật đầu, suy nghĩ một lát nói: "Bạc thiếp mang tới còn không ít, muốn đánh chút lời, chắc là đủ."

Ngụy Tử buồn bực nói: "Không phải nói nơi này chỉ được vào không được phép ra sao? Đám công công này muốn bạc làm cái gì?"

Thường Nhuận Chi mỉm cười: "Nào có chuyện trắng chính là trắng, đen chính là đen? Nói là chỉ có thể vào không thể ra, cũng có thể thần không biết quỷ không hay đi ra. Dù sao trong ngõ hẻm Trung Quan thường có hoạn quan bệnh hiểm nghèo qua đời, tìm người chôn cất cũng có thể. Không cần bạc sao?"

Ngụy Tử nói: "Vậy điện hạ và cô nương..."

Thường Nhuận Chi buồn cười nhìn nàng ta.

Ngụy Tử dừng lại câu chuyện, cười mỉa: "Là nô tì nghĩ xóa... Điện hạ vào ngõ hẻm Trung Quan, cả triều đều biết, trong này phỏng chừng có người bệ hạ phái tới giám thị điện hạ, loại phương pháp này không dùng được."

"Hiện tại tình huống như vậy, đã xem như tốt nhất." Thường Nhuận Chi nói: "Chúng ta tạm thời có thể an ổn. Hi vọng phía sau sẽ không tái sinh chuyện xấu."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 266: Nguyên Do

Cách một ngày, cửa viện lại được tổng quản thái giám mở ra lần nữa.

Những thứ Ngụy Tử cần, rau quả và gà được đưa tới. Mặt khác, tổng quản thái giám còn cho người khiêng vào mấy bao đậu tử phơi khô.

Ngụy Tử liên tục nói cảm tạ, vẻ mặt tổng quản thái giám không chút biến hóa.

Hoa Trạch theo hắn ta hàn huyên, hỏi chuyện trong ngõ hẻm Trung Quan, tổng quản thái giám không đáp, căn dặn người để đồ xuống sau đó khóa cửa viện.

Hoa Trạch không có nổi giận, đợi đến lúc đưa cơm, Hoa Trạch lại hàn huyên cùng độc nhãn thái giám.

Nếu so với tổng quản thái giám, bình thường nhìn độc nhãn thái giám không hé răng, nhưng có người nói chuyện cùng hắn ta, hắn ta lại rất thích ý cùng người trao đổi.

Hơn nữa thu bạc của Hoa Trạch, hắn ta nói chuyện trong ngõ hẻm Trung Quan, càng thẳng thắn thành khẩn.

Hoa Trạch góp nhặt tư liệu trực tiếp, quay đầu nói cho hai vị chủ tử nghe.

Vì sao thái độ của thái giám trong ngõ hẻm Trung Quan lại ôn hòa với bọn họ, không làm khó, ngược lại hiển nhiên chiếu cố bọn họ?

https://thuviensach.vn

Là vì ngõ hẻm Trung Quan chưa từng có hoàng thân quốc thích đi vào, chuyện gặp được Lưu Đồng, xem như là gặp lần đầu.

Đầu óc con người đều ở quan vọng, đoán rằng Lưu Đồng có thời điểm phục khởi.

Bởi vì đoán không xong chuẩn đếm, cho nên mặc dù mọi người không thân cận, cũng sẽ không gấp gáp đến bắt nạt người. Nếu có thể làm chút ơn huệ nhỏ, chỉ cần không tổn hại ích lợi của mình, mọi người đều nguyện ý.

Độc nhãn thái giám còn nói, chuyện đưa cơm cũng có người cướp đến làm. Hắn ta vì nịnh bợ tổng quản thái giám, nên chiếm được ưu việt mới có thể tới chỗ này.

Lúc trước Lưu Đồng và Hoa Trạch không có mở miệng nói chuyện, hắn ta cũng không dám mở miệng. Sau đó Hoa Trạch nói chuyện cùng hắn ta, hắn ta mới dám lên tiếng.

Ngõ hẻm Trung Quan có một trù phòng lớn, bên trong có người phụ trách cơm canh mỗi ngày. Đến thời gian dùng cơm, mọi người sẽ tự mình vào trong đó dùng bữa. Bởi vì Lưu Đồng bị nhốt trong viện này, cho nên không tính bọn họ. Nhưng đưa đồ ăn tới bên này, cũng là chỗ kia làm. Mọi người cam chịu mở bệ bếp khác, nấu cơm canh muốn tinh ranh hơn chút ít.

Hoa Trạch nói: "An Trường nói, từ bên kia đi lại, phải mất thời gian một chén trà. Lúc này mùa hè, đồ ăn đưa tới sẽ không lạnh, nhưng chờ tới lúc thời tiết lạnh, phỏng chừng mùi vị đồ ăn đưa tới có chút sai biệt."

An Trường là tên của độc nhãn thái giám, còn tổng quản thái giám, họ Từng tên Toàn Đức.

Lưu Đồng than một tiếng, gật đầu nói: "Thì ra là thế."

Hoa Trạch hỏi: "Điện hạ, bước tiếp theo chúng ta nên làm sao?"

https://thuviensach.vn

"Tiếp tục cùng bọn họ bảo trì quan hệ thân cận, như vậy trao đổi vài thứ cũng tiện hơn." Lưu Đồng nói: "Hiện tại bọn họ coi như có chút thiện ý đối với chúng ta, nhưng không thể đại ý."

Trong lòng Lưu Đồng vẫn bất an như cũ, chỉ sợ Thái Tử thừa dịp tình trạng hiện tại của hắn không tốt, bỏ đá xuống giếng.

Theo hiểu biết của hắn về Thái Tử, chuyện như vậy, Thái Tử làm được.

Ngày cứ trôi qua bằng phẳng như vậy.

Ngụy Tử trồng trọt rau quả, lại hỏi An Trường muốn nông gia phì, gà tể tử đã chết một con, còn lại đều nuôi sống, tổng cộng có một con gà trống, năm con gà mái, vừa vặn đánh minh cùng sản đản đều có. Hoa Trạch làm một căn nhà nhỏ dưới tàng cây Ngân Hạnh, xem như là chỗ ở cho sáu con gà.

Mùi vị nông gia phì khiến cho Dương Dương không thể chịu được, khi mới bắt đầu bé còn che mũi, la thối, thời gian lâu, mùi vị phân chuồng tan ra, Dương Dương cũng quen dần.

Lưu Đồng đùa bé, hỏi bé ở chỗ này ăn uống không tốt, vui hay không vui.

Dương Dương nói: "Vui vẻ! Cha và nương đều ở đây, không cần đợi thời gian dài cũng không thấy cha."

Lưu Đồng không biết nên cái gì mới tốt.

Buổi chiều hôm đó, theo thường lệ Dương Dương ngủ ở trong sườn, Thường Nhuận Chi quạt cho bé.

Lưu Đồng ngồi ở ghế tựa bên giường, nhẹ giọng mở miệng nói: "Nhuận Chi, Dương Dương đã đến tuổi vỡ lòng, chúng ta nơi này không có sách vỡ

https://thuviensach.vn

lòng..."

"Ai nói không có?" Động tác trên tay Thường Nhuận Chi không ngừng, nói: "Ngày đó sau khi thiếp đến, không phải đưa tới rất nhiều đồ sao? Có một cái sọt trúc, bên trong đều là sách."

Đúng là Lưu Đồng không chú ý tới, vội hỏi: "Phải không? Là sách gì?"

Thường Nhuận Chi cười nói: "Chính là sách vỡ lòng cho Dương Dương."

Thường Nhuận Chi nghiêng đầu nhìn Lưu Đồng: "Thiếp đã tính toán vào đây cùng chàng, tự nhiên muốn chuẩn bị tốt những vật cần dùng trong này, sao có thể xem nhẹ bộ sách vỡ lòng cho Dương Dương? Bất quá, sách thì có, bút mực cũng đủ con dùng, chỉ là giấy phỏng chừng không đủ. Tiểu hài nhi luyện chữ, thật sự hao giấy."

"Không có chuyện gì không có chuyện gì, đến lúc đó không đủ, lại nhờ người đưa một ít vào."

Cuối cùng tảng đá lớn trong lòng Lưu Đồng cũng thả xuống, đứng dậy đến bên người Thường Nhuận Chi nhận lấy cây quạt trong nàng: "Để ta."

Thường Nhuận Chi giao cho hắn, còn nàng thì nằm xuống, nói: "Lúc trước thấy chàng vội vàng, nên không nhắc chuyện này. Sách là thiếp nhờ Đại tỷ tỷ dựa theo sách Cảnh Thiên học vỡ lòng chuẩn bị, cũng không biết có thích hợp với Dương Dương chúng ta hay không. Khuông đồ đó Ngụy Tử chưa động tới, còn đặt ở Đông sương, ngày mai chàng lấy ra nhìn thử đi."

Lưu Đồng lên tiếng, nhịn không được đưa tay ôm lấy Thường Nhuận Chi, giọng điệu lưu luyến: "Nhuận Chi, nàng nghĩ thực chu đáo, sao nàng có thể thông minh như vậy..."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi buồn cười đẩy đẩy hắn: "Đừng ngấy thiếp, thiếp nóng."

Lưu Đồng vội vàng buông ra, biết nữ nhân có thai không thể chịu nóng, gia tăng lực đạo quạt.

Thường Nhuận Chi nghiêng nghiêng người, nói với Lưu Đồng: "Dương Dương còn nhỏ, hiện tại chúng ta cũng không dạy con cái gì, chỉ cần làm cho con hứng thú học tập là được. Bình thường lúc không có chuyện, chàng là cha phải nói nhiều chuyện kỳ văn thú sự cho con nghe, khiến con nổi lòng hiếu kỳ, thông qua kỳ văn thú sự rút ra đạo lý bao hàm bên trong, thường thức nói cho con biết."

Lưu Đồng có chút không hiểu: "Đạo lý và thường thức, ta hoàn toàn có thể trực tiếp nói cho con biết."

"Nhưng thông qua chuyện xưa học được, càng làm cho con có ấn tượng khắc sâu không phải sao?" Thường Nhuận Chi cười nói.

Lưu Đồng lại hỏi: "Vậy không cho con học sách sao? Ta kể chuyện xưa với con, trừ bỏ cái này, con còn có thể học được cái gì?"

"Có thể học chàng thái độ và góc độ bình luận kỳ văn thú sự, có thể thông qua chàng miêu tả cho con, hiểu biết bộ dáng thế gian này."

Thường Nhuận Chi cười khẽ: "Đó cũng chính là nguyên nhân thiếp không phản đối Dương Dương theo thiếp tới đây với chàng. Con đường trưởng thành của con, nếu như thiếu phụ thân làm bạn, không phải là chuyện tiếc nuối à."

Lưu Đồng chưa từng nghe qua lý luận như vậy, không hiểu sao lại thấy cảm xúc mênh mông.

https://thuviensach.vn

"Nói như thế... Ta phải làm phu tử vỡ lòng cho Dương Dương?" Lưu Đồng mĩm cười nói.

Thường Nhuận Chi hừ một tiếng: "Xem chàng mỹ."

Dừng một chút, nàng nói: "Kỷ Cương nhà Ngụy Tử nhỏ hơn Dương Dương một tuổi, hiện tại nói còn không rõ lắm. Nếu như Dương Dương đọc sách tập viết, có Kỷ Cương chơi cùng."

Nhi tử Ngụy Tử tên là Hoa Kỷ Cương, bé củ cải hai tuổi, cả ngày chỉ biết ngây ngô cười, nhưng là hài tử có cá tính lạc quan.

Lưu Đồng nghe vậy cười nói: "Dương Dương vỡ lòng, vậy Kỷ Cương cũng vỡ lòng chung. Hai đứa có thể trở thành bạn cũng là duyên phận, dạy một đứa là dạy, dạy hai đứa cũng là dạy, ta liền dạy hai đứa, cũng đỡ để Hoa Trạch lo lắng tương lai con hắn thành ngốc tiểu tử."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt
www.dtv-ebook.com

Chương 267: Tính Trẻ Con

Editor: Bộ Yến Tử

Nhưng ngày hôm sau, ý chí chiến đấu sục sôi của Lưu Đồng bị hắt một đầu nước lạnh.

Không nên xem thường tâm tư chơi đùa của trẻ con hai ba tuổi.

Vốn dĩ Dương Dương và Kỷ Cương ngoan ngoãn ngồi dưới mái hiên nghe Lưu Đồng nói chuyện, nhưng chỉ được một lát, Kỷ Cương đã ngồi không yên, ngồi xổm trong viện xem gà con.

Dương Dương cũng chuyển cái mông nhỏ, thừa dịp Lưu Đồng không chú ý sẽ nhìn Kỷ Cương, trong ánh mắt mang theo hâm mộ.

Lưu Đồng bất đắc dĩ, chỉ có thể vội vàng kết thúc diễn thuyết, cho Dương Dương tự đi chơi.

Thường Nhuận Chi ngồi ở một bên nhìn, buồn cười nói với hắn: "Những gì chàng giảng, giống y chang văn vẻ, nghiêm ngầm từng chữ một, quá thâm ảo. Đừng nói là Dương Dương và Kỷ Cương không thích nghe, thiếp nghe cũng thấy đau đầu."

Lưu Đồng xấu hổ gãi gãi đầu: "Ta giảng không tốt..."

"Chàng nên mở ra văn vẻ buồn tẻ, xóa đi từ ngữ trau chuốt hoa lệ, chỉ nói tới chuyện xưa." Thường Nhuận Chi cười nói: "A Đồng, xem ra muốn làm phu tử, chàng còn phải nỗ lực nhiều."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng cười cười gật đầu, nhìn về phía hai tiểu đầu ngồi chung một chỗ trong viện, bất đắc dĩ nói: "Đều là hài tử cơ trí, ta thật sự sợ khi ta nói chuyện xưa, bọn chúng lại liên tục hỏi không ngừng."

Thường Nhuận Chi che miệng cười, phu thê Hoa Trạch và Ngụy Tử hợp lực kéo hai chiếc xe đến cạnh phòng Đông sương.

Bây giờ trong viện này, chính phòng đối diện với con đường lót đá ở sân, chỉ lớn khoảng một dang tay, vừa khéo chia sân làm hai nửa.

Một nửa bên phía Tây có cây Ngân Hạnh, trồng rau củ, nuôi gà, phiến đá bên đường được Hoa Trạch làm hàng rào vây quanh, miễn cho gà chạy loạn.

Phía Đông có giếng nước, tự nhiên không tiện cho việc trồng trọt, dù sao bón phân sẽ ảnh hưởng tới nguồn nước. Ngụy Tử dùng một lượng y gậy dài ở tường viện, lúc này lại muốn kéo hai chiếc xe kéo của Thường Nhuận Chi tới.

"Cô nương, hai chiếc xe này dùng làm gì?" Ngụy Tử hỏi.

Thường Nhuận Chi giật mình, nói: "Thật ra không dùng làm gì cả, chỉ là lúc vừa tới, nhìn tiểu viện rất hoang vắng, cho nên giữ lại hai chiếc xe, tạo cảm giác bớt trống trải trong viện."

Lưu Đồng nghe vậy ngẩn ra, Thường Nhuận Chi nhìn hắn cười cười, căn dặn Ngụy Tử: "Ngươi muốn lấy làm gì thì làm đi, chỗ này của chúng ta không cần dùng xe kéo."

Ngụy Tử cười xán lạn, chỉ huy Hoa Trạch: "Đem chiếc bị hỏng một chút này đi hủy đi."

Động tác của hai người bọn họ hấp dẫn Dương Dương và Kỷ Cương đang xem gà con, hai tiểu nhân nhi nắm tay đi tới, Dương Dương tò mò

https://thuviensach.vn

hỏi: "Ngụy Tử a di, các ngươi làm gì đó?"

Ngụy Tử ha ha cười nói: "Bình thường có phải tiểu công tử cảm thấy rất nhàm chán hay không? Ngụy Tử a di cùng Hoa thúc làm đồ chơi cho tiểu công tử, để lúc nào tiểu công tử không có gì làm vui chơi."

Dương Dương nghe xong hai mắt sáng ngời, Kỷ Cương nhìn Ngụy Tử, Ngụy Tử vuốt đầu con trai: "Cũng cho con một cái."

Thường Nhuận Chi cười hỏi: "Muốn làm cái gì chơi?"

"Gỗ này thô, nô tì muốn để Hoa Trạch mài con quay cho tiểu công tử, những thứ còn thừa lại thì dọn đi làm cái giá treo dưới phòng bếp."

"Hoa Trạch học được nghề mộc khi nào vậy?" Thường Nhuận Chi kinh ngạc, nhìn về phía Lưu Đồng.

Lưu Đồng tiến lên nói: "Hắn học cái gì, lúc ấy theo bên cạnh ta học, giúp việc."

Lưu Đồng tiếp nhận cứ tử trong tay Hoa Trạch: "Để ta."

Hoa Trạch xấu hổ gãi đầu, Ngụy Tử liếc trắng mắt, nhỏ giọng nói: "Còn theo thiếp thổi phồng chàng học được nghề mộc đấy, không biết e lệ?"

Thường Nhuận Chi buồn cười.

Ngày hôm sau con quay mới hoàn thành, hai con quay nhỏ phân biệt giao đến trong tay hai tiểu oa nhi.

Dương Dương mừng rỡ cười không khép miệng, tuổi Kỷ Cương nhỏ hơn, không biết đó là thứ gì, nhưng bé cũng không ngại đi theo cười ngây ngô.

https://thuviensach.vn

Hoa Trạch làm mẫu cách chơi con quay, Dương Dương nghiêm cẩn học, chờ Hoa Trạch đem con quay chuyển đi lên, mới cầm lấy cái roi trong tay hắn ta, tiếp tục quật.

Còn khi Kỷ Cương nhận lấy roi, liền bỏ qua con quay, chỉ biết quật liên tiếp lên đất, nghe tiếng roi vù vù, cười rộ lên.

Ngụy Tử chậc chậc lắc đầu: "Thật sự là ngốc tiểu tử."

"Ngốc tiểu tử không phải ngươi sinh? Ngươi thấy bé con không biết chơi, cũng không bồi bé chơi một lát." Thường Nhuận Chi điểm điểm trán nàng ta, ánh mắt chạm đến xe □ lộc đặt ở một bên, nhất thời nảy ra ý hay.

Nàng tìm Lưu Đồng, đem ý nghĩ của mình nói cho Lưu Đồng nghe.

"Đĩa quay?" Lưu Đồng kinh ngạc hỏi: "Làm đồ chơi cho Dương Dương?"

Thường Nhuận Chi gật đầu: "Hình tròn xe □ lộc có sẵn, cũng đủ lớn, chỉ cần an một cái bệ, giả bộ bày đồ cúng nhân thủ đỡ chống đỡ rào chắn là có thể."

Sợ Lưu Đồng nghĩ không rõ, Thường Nhuận Chi nói khoa tay múa chân, còn cầm một tờ giấy, dùng bút lông rất nhỏ phác họa hình dáng cơ bản.

Lưu Đồng cẩn thận suy nghĩ một lát, nói: "Ta thử xem."

Phòng ở dọn xong rồi, nên Lưu Đồng cũng không có chuyện gì làm, việc này cũng coi như Thường Nhuận Chi tìm việc cho hắn.

Lưu Đồng cân nhắc ba ngày, cuối cùng đơn giản làm ra đồ chơi.

Dương Dương khẩn trương trở thành người chơi thứ nhất.

https://thuviensach.vn

Bé ngồi xuống cái ghế dựa nhỏ cố định trên xe □ lộc, Lưu Đồng đứng kế bên dùng tay chuyển động xe □ lộc.

Bởi vì có ma sát, nên cần chút lực.

Tuy rằng như thế, nhưng thấy Dương Dương cười vui vẻ, Lưu Đồng vẫn cảm thấy đáng.

Dương Dương hưởng thụ xong rồi, Kỷ Cương liền tiến lên.

Dương Dương xung phong nhận việc giúp đẩy đĩa quay, Lưu Đồng cũng không ngăn cản.

Bất quá mới vòng vo hai vòng, Kỷ Cương liền rơi nước mắt, nhỏ giọng kêu: "Không, không."

Hoa Trạch vội vàng ôm nhi tử vào lòng, dỗ bé: "Kỷ Cương không sợ, có cha ở đây, cha ở đây."

Dương Dương buồn bực hỏi Lưu Đồng: "Cha, Kỷ Cương không chơi sao?"

"Hắn sợ hãi, chờ hắn lớn một chút, Dương Dương dẫn hắn chơi có được không?"

Đương nhiên Dương Dương sẽ không cự tuyệt, nhỏ giọng hỏi Lưu Đồng: "Cha, con không sợ, có phải con rất dũng cảm hay không?"

Lưu Đồng gật đầu khẳng định: "Dương Dương là tiểu hài tử dũng cảm nhất cha từng gặp."

Dương Dương rất cao hứng, xoay người đi nói với Thường Nhuận Chi, cha khen bé dũng cảm nhất, lại được Thường Nhuận Chi ca ngợi.

https://thuviensach.vn

Sinh hoạt trong tiểu viện bình tĩnh có quy luật, trái lại bên ngoài, hướng cục chướng khí mù mịt, mây mù trong vương triều biến hoá kỳ lạ.

Trong phủ An Viễn hầu.

Tiểu Hàn thị mới từ trong phòng lão thái thái đi ra, liền nhận được tin Thụy Vương phi đến phủ.

Bà ta nhanh chóng ra đón, thân thiết hỏi: "Sao đột nhiên lại đến?"

Thụy Vương phi thở dài: "Vài cửa hàng đồ cưới mẫu thân cho con, sắp mở cửa không nổi nữa."

"Chuyện gì?" Tiểu Hàn thị nghi hoặc nói.

"Có người đến phá rối, không ai dám đến thăm." Thụy Vương phi nói: "Là Thái Tử phi cho người làm, muốn xem bên phía con cùng đường, bán cho nàng ta với giá thấp. Muốn bán cho người khác còn không được... Cũng không ai dám mua."

"Buồn cười!"

Quả thực tiểu Hàn thị giận không thể kiềm nén.

"Mí mắt Thái Tử phi sao lại cạn đến trình độ này? Lại dám cho người động đến cửa hàng hồi môn của một Vương phi đường đường chính chính?" Tiểu Hàn thị giận dữ cười: "Cũng không sợ người chê cười!"

"Nữ nhi thấy, chắc là do Thái Tử gợi ý, dù sao Thái Tử luôn luôn yêu tiền." Thụy Vương phi bất đắc dĩ nói: "Thái Tử bắt đầu làm việc, nghe nói làm án kiện tham ô, làm được không tệ, chẳng qua số lượng tham ô này không thể đoạt trở lại nhiều, hắn ta có chút bất mãn... Thật sự là tiền rơi đến trong mắt."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 268: Thái Độ

Tiểu Hàn thị nghe xong, trên mặt lộ ra thần sắc cổ quái.

"Ngươi nói tới án tham ô, ta cũng nghe nói qua. Bất quá... Có chút khác với ngươi nói."

"Hả?" Thụy Vương phi vội hỏi: "Khác biệt chỗ nào?"

"Thái Tử nói là tham ô ngân lượng hắn ta không truy hồi bao nhiêu, trên thực tế bằng không." Tiểu Hàn thị thấp giọng nói: "Tam đệ muội ngươi nói, bạc này là tự mình Thái Tử tham."

Thụy Vương phi giương giương miệng.

"Nhà mẹ đẻ Tam đệ muội ngươi cũng là thương hộ, trên chuyện sinh ý tràng, bọn họ có thể nghe một lỗ tai. Chuyện lần này Thái Tử làm sạch sẽ, nắm lấy tham quan, nhưng ở giữa hắn ta có thể vận tác nhiều...Nghe nói đám tham quan vì bảo mệnh, đem tiền lớn nhỏ ra hiếu kính Thái Tử, Thái Tử thu tiền của người ta, lại nổi lên tâm tư giết người diệt khẩu. Quan hay thương gia thường ngày hiếu kính có thể xem thật rõ ràng."

Tiểu Hàn thị nói xong thì thở dài: "Ngươi nói Thái Tử muốn làm cái gì? Muốn ta nói, hắn ta một thân tật xấu, đều do tham tiền gây ra. Nói hắn ta không có tiền, ai tin?"

Thái Tử ba mươi tuổi xuất đầu, tiền của hàng năm hoàng đế ban cho hắn ta là cao nhất trong các huynh đệ, càng đừng nói tới hắn ta làm nhiều

https://thuviensach.vn

chuyện xấu còn có thể tham một chút, nhà mẹ đẻ đích thê của hắn ta là Thẩm gia, thủ phủ ở Đại Ngụy... Nói Thái Tử thiếu tiền, đúng sao?

Tiểu Hàn thị lắc đầu, Thụy Vương phi trầm mặc một lát nói: "Mẫu thân, con thật sự không nghĩ như ý Thái Tử phi. Mặc dù địa vị nàng ta cao hơn con."

Tiểu Hàn thị sững sờ nhìn nàng: "Vậy ngươi tính làm sao?"

"Lại có người đến gây sự, con sẽ để chưởng quầy đi báo quan. Báo quan không được, con ngừng kinh doanh cửa hàng. Không ai dám thuê cửa hàng của con, con liền không thuê. Nếu nàng ta muốn mua cửa hàng, chẳng sợ ra giá trên trời, con cũng sẽ không bán. Dù sao cũng chỉ là vài cửa hàng, không có tiền thu cũng không sao, con cũng không phải dựa vào mấy cái cửa hàng này ăn uống. Nhưng thái độ của con, được bày ra."

Thụy Vương phi nói tiếp: "Bây giờ Vương gia còn ở Yến Bắc, đã gần bốn năm chưa về, thế nhân đều biết Thái Tử và Vương gia tranh đấu. Thái Tử phi công nhiên khiêu chiến với con. A, con chẳng sợ thân cư kinh thành, có người gây trở ngại, nhưng con vẫn còn thân phận Vương phi, há có thể để người khác tự do gây rối, liền nhận túng nhận tội? Nếu Vương gia có ở đây, cũng sẽ không hi vọng con lộ khiếp, phục thấp làm nhỏ trước mặt Thái Tử và Thái Tử phi, người lùn một đầu, đọa mặt hắn."

Tiểu Hàn thị tán thành quyết định của nữ nhi ở trong lòng, nhưng vẫn còn chút lo lắng.

"Nếu như bọn hắn sử dụng ngoan chiêu, giết người phóng hỏa..."

"Vậy càng không sợ." Thụy Vương phi cười khẽ: "Có người gây sự, báo quan quan mặc kệ, nếu xảy ra án mạng còn không quản, con đây đã có chuyện để nói. Không sợ bẩm báo tới chỗ thánh thượng, thánh thượng việc lớn hóa nhỏ, việc nhỏ hóa không, nhưng cũng phải gặp một lần. Thái Tử và

https://thuviensach.vn

Thái Tử phi không lo lắng thanh danh của chính mình bị hao tổn, con cũng không để ý thay bọn họ tuyên dương."

Tiểu Hàn thị cười cảm thán, trìu mến sờ đầu nữ nhi: "Ủy khuất Mộc Chi của ta."

"Nữ nhi không ủy khuất." Thụy Vương phi cười cười, thở dài một tiếng rồi cúi đầu: "Nếu so với Nhuận Chi, có thể tốt hơn nhiều. Ít nhất còn có thể ra vào tự do, không cần lo lắng một ngày ba bữa."

Nhắc tới thứ nữ, tiểu Hàn thị thở dài: "Nhìn hài tử kia ôn hòa nhu thuận, nhưng chủ ý lại cầm rất chuẩn, quật đứng lên ngăn không được."

"Nhuận Chi như vậy cũng rất tốt." Thụy Vương phi cười nói: "Đứng ở góc độ tỷ tỷ, con thương tiếc nàng; nhưng đứng ở góc độ tẩu tử, con lại cảm kích nàng."

Thụy Vương phi nhẹ giọng nói: "Cho tới nay người Vương gia thương nhất chính là Cửu đệ, bây giờ Cửu đệ gặp kiếp nạn, có thể có Nhuận Chi ở cùng, chắc là trong lòng Vương gia cũng tốt hơn một ít..."

Hai mẹ con nói đâu đâu một phen, Thụy Vương phi lại dặn tiểu Hàn thị, Thường gia phải làm việc điệu thấp.

Tiểu Hàn thị vuốt cằm: "Lão thái thái cũng ý thức được Thụy Vương và Thái Tử tất có một thương, vì để ngừa vạn nhất, những ngày gần đây lão thái thái mơ hồ để lộ ra ý tưởng ở riêng, chỉ là nhìn lão nhân gia bà ấy còn có chút do dự, chưa nói ra."

Thụy Vương phi hỏi: "Vậy mẫu thân nói sao?"

"Ý tưởng ở riêng này, lúc trước ta cũng nghĩ tới, sau đó hỏi qua Nhị đệ và Tam đệ ngươi, bọn chúng đều tỏ vẻ nghe theo ta và phụ thân ngươi an bài. Ta nghĩ chỗ lão thái thái khó nói, nên chiếu theo đề nghị của Nhuận

https://thuviensach.vn

Chi, trước ở riêng trong phủ xem thử phu thê bọn chúng có thích ứng không, hiệu quả không tệ. Chuyện này ta cũng không có nói với lão thái thái, cũng không biết lão nhân gia bà ấy có ý tưởng ở riêng hay là nhận thấy tình huống tiêu tiến thay đổi trong phủ."

Thụy Vương phi vuốt cằm: "Đã như vậy, mẫu thân nên miễn bàn đi. Nếu lão thái thái định chủ ý như vậy, bà ấy sẽ trực tiếp nói cùng mẫu thân."

Tiểu Hàn thị gật đầu: "Đúng rồi, gần đây lão thái thái lưu ý để Bằng Nhi có thể ngoại nhậm chức quan, tính toán cho Nhị đệ và Tam đệ ngươi đi nơi khác làm quan, không cho bọn chúng ở lại kinh thành."

Tiểu Hàn thị nhìn Thụy Vương phi: "Ngươi cảm thấy sao?"

"Lão thái thái nghĩ, luôn muốn tốt cho người trong nhà chúng ta." Trong lòng Thụy Vương phi có chút phiền muộn: "Phòng ngừa chu đáo, lão thái thái lo lắng rất phải."

Tiểu Hàn thị cúi thấp đầu, nửa ngày không nói chuyện.

"Mẫu thân..." Thụy Vương phi nhẹ giọng gọi bà ta.

Tiểu Hàn thị cười khổ, lắc đầu nói: "Ta không sao, chỉ là có chút luyến tiếc. Hai huynh đệ bọn chúng lớn đến bây giờ, cũng đã cưới vợ sinh con, chưa từng rời khỏi ta, vừa nghĩ tới chuyện bọn chúng phải đi thật xa, lòng ta không buông ra được."

Thụy Vương phi không biết nên an ủi mẫu thân mình như thế nào.

Con đi ngàn dặm mẫu lo lắng, chỉ sợ càng an ủi, trong lòng bà ấy càng sầu.

Thụy Vương phi trở nên nghiêm chỉnh, nói: "Nhị đệ và Tam đệ đều có gia thất, mẫu thân còn lo lắng bọn họ làm cái gì? Chẳng phải nên lo lắng

https://thuviensach.vn

cho Tứ đệ. Hắn cũng đến tuổi nên thân."

Nhắc tới Thường Âu, tiểu Hàn thị cảm thấy dở khóc dở cười.

"Hài tử kia... Ai, ta không lay chuyển được nó."

Tiểu Hàn thị khoát tay: "Lúc trước Nhuận Chi vào ngõ hẻm Trung Quan, sau khi nó biết tin, nói muốn ban đêm xông vào đó, vất vả lắm phụ thân ngươi mới đánh gãy tâm tư của nó, lúc này lại toát ra ý tưởng khác, nói muốn đi Yến Bắc phụ tá Đại tỷ phu nó, giúp Đại tỷ phu đánh nhau, nhanh chút đánh ngã người Tiên Ti, để Đại tỷ phu trở về cứu Tam tỷ cùng Tam tỷ phu."

Thụy Vương phi thở dài: "Không nghĩ tới Tứ đệ lại có chí khí như vậy."

"Chí khí cái gì, vừa nghĩ ra là làm ngay, hôm kia thu dọn đồ đạc tính toán đêm hôm khuya khoắt trèo tường bỏ đi, may mắn bị gã sai vặt gác đêm phát hiện, ồn ào lên, bằng không cũng không biết nó định chạy mất."

Tiểu Hàn thị bất đắc dĩ nói: "Để tiểu Tứ biết chuyện, mặt mũi mỗi ngày của Tiền di nương đều là gương mặt u sầu... Nhạc di nương nhớ Nhuận Chi, cũng không sai biệt lắm cả ngày đau khổ. Hiện tại ta sợ nhất là buổi sáng hai nàng đến thỉnh an, đối mặt hai gương mặt khổ não, tâm tình cả một ngày đều không đến nơi đến chốn."

Thụy Vương phi "Phốc xuy" mỉm cười: "Vậy thì mẫu thân có thể đi bồi lão thái thái lễ Phật, nói không chừng lễ Phật, tâm tình mẫu thân bình thản hơn nhiều."

"Bớt trêu ghẹo ta đi." Tiểu Hàn thị vỗ nhẹ tay Thụy Vương phi, nhàn thoại mấy câu, lại dặn dò nàng ta: "Chuyện giao tiếp cùng người của Thái Tử phi ngươi tự mình làm, cẩn thận một chút không nên chừa chỗ hỏng, đừng vì nhất thời nóng giận, thương đến bản thân."

https://thuviensach.vn

"Con hiểu rồi." Thụy Vương phi gật đầu.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 269: Bỏ Đá Xuống Giếng

Phủ An Viễn hầu điệu thấp yên lặng, nhưng vẫn ngại mắt Thái Tử.

Thụy Vương phi đóng cửa các cửa hàng, không chịu bán cửa hiệu mặt tiền, Thái Tử phi thúc thủ vô sách.

Nửa tháng sau, Thái Tử từ trong cung lấy được chiếu thư, mượn cớ Thường Bằng làm việc sai lầm, bỏ đi biển treo cửa ở phủ An Viễn hầu.

Thái giám hắng giọng đọc xong chiếu thư, đại ý là tước vị An Viễn hầu bị tước bỏ, Thường Cảnh Sơn là An Viễn bá, tương lai Thường Bằng có thể kế vị chức An Viễn bá, rồi sau đó truyền một thế hệ, hàng một tước.

Cứng rắn lột bỏ tước vị Hầu gia của Thường Cảnh Sơn khi ông ta vẫn còn sống.

Hai mắt Thường Bằng đỏ bừng, sau khi người bỏ đi hết lập tức quỳ gối trước mặt Thường Cảnh Sơn, nói: "Nhi tử bất hiếu".

Thường Cảnh Sơn nhìn thông suốt, đưa tay đỡ hắn đứng lên, xua tay nói: "Không có liên quan tới con, mặc dù chuyện này không đoán trước được, nhưng phát sinh cũng không kỳ quái."

"Hầu gia..." Tiểu Hàn thị lo lắng nhìn ông ta.

"Không thể tiếp tục gọi là Hầu gia." Thường Cảnh Sơn vội nói: "Bị người nghe được, phỏng chừng lại là một tai họa."

https://thuviensach.vn

Tiểu Hàn thị vội ngậm miệng, Thường Cảnh Sơn cười nói: "Được rồi, không phải chỉ là hư danh sao? Không làm thì thôi. Đi thôi, trở về để phòng bếp chuẩn bị một bữa ăn ngon."

Thế là người một nhà phủ An Viễn hầu vẫn như thường, nên ăn thì ăn, nên uống thì uống, không chút thanh âm khóc nháo kêu rên truyền ra.

Thái Tử nhận được tin tức, cười lạnh nói: "Phùng má giả làm người mập, trên mặt không hiện, trong lòng không biết khóc thành bộ dạng gì rồi."

Hắn ta dừng một lát, hỏi người bên cạnh: "Ngươi nói sao hả, Thập Nhị đệ?"

Thân hình Thập Nhị Hoàng tử gầy yếu, nghe vậy không gợn sóng không sợ hãi gật đầu: "Thái Tử nói phải."

Khóe môi Thái Tử hơi cong lên, thoại lý hữu thoại hỏi: "Cửu đệ vào ngõ hẻm Trung Quan, Thập Nhị đệ có vào đó thăm hắn chưa?"

Thập Nhị Hoàng tử mỉm cười: "Cửu ca phạm tội đại bất kính với phụ hoàng, thần đệ không tiện đi thăm huynh ấy?"

"Thập Nhị đệ nói phải, bực người bất trung bất hiếu như Cửu đệ cũng không nên thăm hỏi gì hắn." Thái Tử chậc chậc hai tiếng, lập tức chuyển ngữ điệu: "Bất quá, theo cô chứng kiến, phụ hoàng trừng phạt hắn vẫn rất nhẹ nhàng. Hắn mạo phạm phụ hoàng, trong lòng cô, luôn không thoải mái."

Thập Nhị Hoàng tử buông mắt xuống, trong mắt chợt lóe: "Thái Tử muốn... Đi ngõ hẻm Trung Quan nhục nhã huynh ấy một phen sao?"

"Thập Nhị đệ, không nên nói trắng ra như vậy?" Thái Tử bật cười lắc đầu: "Với thân phận của cô, há có thể hu tôn hàng quý, vì một phế Hoàng

https://thuviensach.vn

tử là hắn đi tới ngõ hẻm Trung Quan? Nơi yêm châm như thế, cô sợ ô uế giày của cô."

Thập Nhị Hoàng tử mím môi, ngoài miệng lại nói lời phải nói: "Nếu như thế, thần đệ nguyện ý thay Thái Tử phân ưu."

Thái Tử vừa lòng khi thấy Thập Nhị Hoàng tử tự động xin đi giết giặc: "Thập Nhị đệ thật hiểu chuyện."

Thập Nhị Hoàng tử lại hỏi: "Không biết, Thái Tử hi vọng thần đệ như thế nào..."

"À, nghe nói thê nhi của hắn đều vào đó. Kế thê của hắn còn mang thai, bởi vì vậy cho nên phụ hoàng mới phái người đi hầu hạ nàng." Thái Tử sờ sờ mấy sợi râu ngắn trên cằm, nói tiếp: "Cô không phải người lãnh huyết vô tình, bất quá cần nghĩ lại khi đi ngõ hẻm Trung Quan, sao có thể để hắn sống thoải mái? Ngươi phải căn dặn người đứng đầu nơi đó một tiếng, đừng hầu hạ chiếu cố như đại lão gia, chỗ ẩm thực đừng quá dụng tâm."

Thái Tử ý vị thâm trường nhìn Thập Nhị Hoàng tử một mắt, Thập Nhị Hoàng tử gật đầu nói: "Thần đệ hiểu rõ."

"À đúng rồi, chất nhi kia của cô đã được ba bốn tuổi rồi? Đúng là tuổi vỡ lòng, lại sống ở nơi đó với phu thê Cửu đệ, không có phu tử vỡ lòng cho nó, nói không chừng tiền đồ muốn phế, cô rất là lo lắng." Vẻ mặt Thái Tử lo lắng: "Ngày mai cô đến trước mặt phụ hoàng bẩm chuyện, đến đó đưa chất nhi đi ra, tự mình nuôi dưỡng. Đến cùng là Cửu đệ phạm sai, không có liên quan gì đến chất nhi của cô, thật là tội nghiệp."

Thập Nhị Hoàng tử nở nụ cười, nói: "Thái Tử nhân từ."

Thái Tử khoát tay, dặn: "Thập Nhị đệ tìm ngày tới ngõ hẻm Trung Quan đi, trừ bỏ chuyện nói phía trước, cũng nói chuyện này cùng Cửu đệ, để cho hắn có chuẩn bị."

https://thuviensach.vn

Thập Nhị Hoàng tử lên tiếng dáp, Thái Tử lại nói: "Cô cho người đi chung với ngươi, miễn cho người nơi đó đầu mù mắt chó, va chạm Thập Nhị đệ."

Thập Nhị Hoàng tử vẫn mỉm cười gật đầu.

Thái Tử nhìn rất vừa lòng, đợi sau khi Thập Nhị Hoàng tử đi gõ gõ bàn, tự nhủ: "Thập Nhị đệ ngàn vạn không cần chùn tay, cô tin ngươi hay không, liền nhìn hành động một chuyến ngươi đến ngõ hẻm Trung Quan."

Cách vài ngày, Thập Nhị Hoàng tử mới dẫn theo người của Thái Tử phái cho hắn, lặng yên vào ngõ hẻm Trung Quan.

Từng Toàn Đức chậm rì rì ở phía trước dẫn đường, Thập Nhị Hoàng tử không mặn không nhạt hỏi tình huống của Lưu Đồng ở ngõ hẻm Trung Quan.

Từng Toàn Đức không thèm nâng mí mắt, ngữ điệu không cao không thấp hồi đáp: "Cửu Hoàng tử bị nhốt ở trong sân, mỗi ngày cũng chỉ lui tới cùng người đưa cơm và lấy đêm hương trong tiểu viện, nghe nói Cửu Hoàng tử rất ít khi lên tiếng. Tình huống bên trong, nô tài không được rõ ràng."

Lông mày Thập Nhị Hoàng tử hơi nhíu lại, hỏi: "Vậy Cửu Hoàng tử có hỏi các ngươi muốn đồ vật?"

"À, có." Từng Toàn Đức chậm rì rì nói: "Hỏi nô tài muốn rau củ để trồng và gà con, nói muốn trồng rau nuôi gà."

Mắt Thập Nhị Hoàng tử nhanh chóng tránh né, sau đó mỉm cười. Người của Thái Tử chân chó đi theo phía sau hắn nghe vậy cười nhạo: "Cửu Hoàng tử thật đúng là sa đọa, đường đường là một Hoàng tử, lại làm việc của nông phu."

https://thuviensach.vn

Thập Nhị Hoàng tử không hé răng, Từng Toàn Đức cũng không nói.

Nửa ngày sau, Từng Toàn Đức dừng chân, nói: "Chính là tiểu viện đằng trước."

Thập Nhị Hoàng tử đến gần một chút, nghe được thanh âm tiểu oa nhi nói chuyện trong viện: "Cha chuyển mau đi, Dương Dương không sợ choáng!"

Lập tức một chuỗi tiếng cười như chuông bạc truyền đến, êm tai dễ nghe.

Thập Nhị Hoàng tử đi về phía trước hai bước, nói với Từng Toàn Đức: "Mở cửa."

Từng Toàn Đức tra chìa khóa vào ổ mở cửa viện ra.

Nhất thời, tình huống trong viện hiện ra trước mắt Thập Nhị Hoàng tử.

Có chút khác biệt với trong tưởng tượng, tinh thần không có suy bại sa sút. Nơi này chân chính giống như tiểu viện nông gia, chồi non mọc ra từ trong đất đón gió phất phới, con gà lớn kỷ kỷ tra tra đi loạn khắp nơi, phụ tử ăn mặc đơn giản vây quanh xe lộc, vừa nhìn chính là chơi rất vui vẻ.

Nghe thấy động tĩnh từ cửa viện, hai phụ tử nhìn về phía người tới.

Thấy người đến là Thập Nhị Hoàng tử, trong mắt Lưu Đồng chợt lóe lên kinh ngạc, lập tức nhíu mày, tức giận quát: "Ngươi tới đây làm gì?"

Thập Nhị Hoàng tử nhẹ nhàng thở ra, tựa tiếu phi tiếu đứng ở cửa viện, vẻ mặt kiêu căng: "Sao vậy, Cửu ca không chào đón thần đệ?"

"Cút đi." Dường như Lưu Đồng không muốn nói nhiều với Thập Nhị Hoàng tử, nói nhiều cũng vô nghĩa. Khom người ôm lấy Lưu Cảnh Dương, chỉ để lại cho Thập Nhị Hoàng tử cái bóng lưng.

https://thuviensach.vn

Thập Nhị Hoàng tử nở nụ cười, nhanh chóng bước tới giữ chặt Lưu Đồng, khi người phía sau còn chưa có phản ứng, cấp tốc đưa cho hắn cái ống trúc nhỏ, nói: "Cửu ca chớ đi! Thần đệ có việc muốn nói cùng huynh đây."

Lưu Đồng bất động thanh sắc, sau đó lập tức phẫn nộ bỏ tay Thập Nhị Hoàng tử ra: "Ta và ngươi không có gì để nói, cách ta xa một chút!"

Người của Thái Tử phản ứng lại, nhanh chóng chạy tới đỡ lấy Thập Nhị Hoàng tử, một người trong đó kỳ quái nói: "Cửu Hoàng tử đừng không biết phân biệt, Thập Nhị điện hạ của chúng ta vội tới đề tỉnh ngài! Ngài nghĩ đi, ai lại nguyện ý tới một nơi lụi bại như thế này!"

"Nói thật dễ nghe, nói trắng ra là, không phải các ngươi tới bỏ đá xuống giếng?" Lưu Đồng cười nhạo, nói.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 270: Vấn An

Tự nhiên đám chân chó của Thái Tử không có phủ nhận, còn cười hì hì nói: "Rất khó còn có người nhớ thương Cửu điện hạ, ngài nên vụng trộm vui vẻ đi."

Lưu Đồng lạnh lùng nhìn chằm chằm người đối diện.

Hoa Trạch nghe thấy động tĩnh, vội vàng từ phòng sau chạy ra, trong tay còn cầm cái cuốc, thấy đối phương người đông thế mạnh, nhất thời giơ cao cái cuốc về phía trước, phẫn nộ quát: "Làm gì đó!"

Mấy kẻ chân chó của Thái Tử vội vàng lui về sau, nhìn Thập Nhị Hoàng tử thúc giục: "Thập Nhị điện hạ, ngài nhanh chóng nói chính sự đi."

Thập Nhị Hoàng tử ho ho, âm điệu bằng phẳng: "Cửu ca, hôm nay thần đệ đến, một là xem xem tình huống của huynh, hai là có chuyện muốn nói với Cửu ca, để Cửu ca có chuẩn bị."

Lưu Đồng cười lạnh: "Có chuyện nói mau, đừng lãi nhãi."

Thập Nhị Hoàng tử nói: "Tình huống của huynh, nhìn trả thù không tệ, bất quá, dù sao phụ hoàng để Cửu ca tới chỗ này là khiến huynh thông qua chịu khổ, làm cho Cửu ca ý thức được sai lầm của mình, không phải để huynh đến đây hưởng phúc. Hôm nay thấy Cửu ca qua ngày thoải mái, xem đi, còn trồng trọt nuôi gà nữa... Ai, Cửu ca huynh thật đúng là, khiến thần đệ không biết nên nói gì."

https://thuviensach.vn

"Không biết nói gì thì câm miệng của ngươi lại." Lưu Đồng nói: "Ta thích trồng trọt nuôi gà, liên quan tới ngươi sao?"

"Thần đệ chỉ nói vậy thôi, Cửu ca nguyện ý trồng trọt nuôi gà, thần đệ không thể ngăn cản. Dù sao cũng không phải thần đệ giựt dây Cửu ca đắm mình."

Thập Nhị Hoàng tử tiếc nuối lắc đầu, lại nói: "Cửu ca tới đây chịu khổ, không có đạo lý một ngày ba bữa sẽ có người đưa lên tận cửa. Thần đệ thay Cửu ca làm chủ, sau này một ngày ba bữa cho huynh ở ngõ hẻm Trung Quan này đều miễn. Đương nhiên, thịt hay sơ quả gì đó, không phải ít cho Cửu ca, chính là những thứ đó làm thành đồ ăn phải nhờ vào bản thân Cửu ca rồi. Cửu ca tự mình trồng đồ ăn, chắc là không để ý tới chuyện vào phòng bếp nhóm lửa nấu cơm chứ? Những chuyện này, nông phu cũng phải làm."

Đám chân chó của Thái Tử ha ha cười lớn, thổi phòng chủ ý của Thập Nhị Hoàng tử vô cùng tốt.

Lưu Đồng phẫn nộ, muốn tiến lên lý luận cùng Thập Nhị Hoàng tử, nhưng bị Hoa Trạch ôm lấy thắt lưng, hô: "Điện hạ bình tĩnh".

Thập Nhị Hoàng tử tươi cười như cũ, ở trong mắt đám chân chó của Thái Tử, chính là tiếu lí tàng đao chói lọi.

"Thập Nhị điện hạ, chuyện thứ hai, ngài còn chưa nói."

"À đúng rồi." Thập Nhị Hoàng tử vuốt cằm, nhìn về phía Lưu Cảnh Dương được Lưu Đồng ôm trong lòng.

Tiểu gia hỏa mím môi, một đôi mắt lam trừng trừng nhìn bọn họ.

Trong lòng Thập Nhị Hoàng tử mềm nhũn.

https://thuviensach.vn

Hắn ta thành thân với Thập Nhị Hoàng tử phi tới giờ, dưới gối còn không có một nhi nửa nữ. Tuy rằng hắn ta không nóng nảy, nhưng lúc nhìn thấy Cửu ca gặp rủi ro có kiều thê ái tử cam tâm tình nguyện đi theo, có chút hâm mộ.

Hoảng hốt trong nháy mắt, Thập Nhị Hoàng tử thu liễm cảm xúc, cười tủm tỉm nhìn Lưu Cảnh Dương nói: "Dương Dương, ta là Thập Nhị thúc, còn nhớ Thập Nhị thúc không?"

Thập Nhị Hoàng tử đầu nhập vào trướng Thái Tử cũng có hai năm, trong thời gian hai năm này, dường như hắn ta không có lui tới cùng Lưu Đồng, Lưu Cảnh Dương còn nhỏ tuổi, đồ vật nhớ rất mau cũng quên rất mau, tự nhiên không quen thuộc với hắn ta.

Lưu Cảnh Dương ôm cổ Lưu Đồng, cảnh giác nhìn Thập Nhị Hoàng tử.

Lưu Đồng cũng hợp thời rút lui hai bước, lạnh lùng nhìn chằm chằm Thập Nhị Hoàng tử: "Ngươi làm gì?"

"Cửu ca đừng kích động." Thập Nhị Hoàng tử vẫn cười tủm tỉm, giả vờ mình là người tốt: "Là như thế này, Dương Dương cũng đã đến tuổi vỡ lòng, Thái Tử thấy tội nghiệp không đành lòng để Dương Dương bởi vì sai lầm của Cửu ca hủy đi tiền đồ, cho nên tính toán đến chố phụ hoàng nói mấy câu, định đón Dương Dương ra tìm phu tử vỡ lòng cho nó, cũng có thể tự mình nuôi dạy nó."

Thập Nhị Hoàng tử nói rất chậm, cường điệu và tạm dừng ở hai từ "Tiền đồ", "Tự mình".

Đám chân chó của Thái Tử nghe cảm thấy Thập Nhị Hoàng tử đang thị uy và uy hiếp, Lưu Đồng lại nghe ra là đang nhắc nhở hắn.

Thập Nhị Hoàng tử cười nói: "Thần đệ đến, là đặc biệt chuyển cáo chuyện này cho Cửu ca biết. Tuy rằng Thái Tử chưa có đề việc này với phụ

https://thuviensach.vn

hoàng nhưng Cửu ca cũng nên chuẩn bị sẵn sàng, đừng để đến lúc đó có người đến tiếp, Cửu ca ôm Dương Dương không buông... Rất dọa người đó. Huynh thấy sao, Cửu ca?"

Lưu Đồng không biết Thập Nhị Hoàng tử lộ ra tin tức này là thật hay giả, quả thực trong lòng vô cùng kích động, hiện tại điều duy nhất hắn hi vọng chính là nhanh chóng đuổi người đi, chuẩn bị xem tin tức từ ống trúc nhỏ mà Thập Nhị Hoàng tử truyền đến.

Thế là, Lưu Đồng hạ giọng cả giận nói: "Nói hết chưa? Còn không mau cút cho ta!"

Thập Nhị Hoàng tử nhún nhún vai, xoay người đi được một bước, lại quay lại, cười tủm tỉm nói: "Cửu ca, có thể cho thần đệ ôm Dương Dương không? Cũng đã lâu rồi thần đệ không gặp Dương Dương."

Lưu Đồng phẫn nộ quát: "Cút!"

Đám chân chó của Thái Tử cười hì hì: "Cửu Hoàng tử làm gì keo kiệt như vậy, thúc ôm chất nhi, không phải chuyện thiên kinh địa nghĩa sao?" => chỉ chuyện vô cùng hiển nhiên.

"Chính là vậy, Cửu Hoàng tử cũng đừng giận, không phải trong bụng Cửu Hoàng tử phi còn có một đứa sao? Đích trưởng tử của ngài đi ra ngoài, còn có đứa nhỏ ở cùng ngài."

Lưu Đồng không nói một lời, giao Lưu Cảnh Dương cho Hoa Trạch ôm, cầm cái cuốc trong tay Hoa Trạch, lấy hành động thực tế của mình biểu lộ lập trường bản thân.

Đám người Thập Nhị Hoàng tử bị đuổi ra khỏi cửa viện, sau khi đuổi người đi liền đóng cửa lại, lưu loát rõ ràng không quay đầu.

https://thuviensach.vn

Đám chân chó của Thái Tử còn kích thích Lưu Đồng mấy câu, vừa mở miệng nói "Cửu điện hạ", một khối gỗ to được ném từ trong tường viện ra ngoài cùng tiếng rống giận của Lưu Đồng: "Cút!" Hoa Trạch theo sát phía sau, nói: "Lại vô nghĩa, không phải gia chỉ cho một khối gỗ mà là tảng đá!"

Lúc này, nhóm chân chó của Thái Tử mới không dám hé răng, nhìn về phía Thập Nhị Hoàng tử.

Thập Nhị Hoàng tử mị mị ánh mắt, một lát sau cười nói: "Ai nha, dù sao lời cần nói cũng đã nói, chuyện này bổn điện hạ cũng coi như làm tốt."

"Phải, phải, phải." Nhóm chân chó của Thái Tử liền hùa theo.

"Đi thôi, tới phòng bếp ngõ hẻm Trung Quan giao phó một tiếng, không cần phiền toái người phòng bếp mỗi ngày mang ba bữa cơm cho Cửu ca." Thập Nhị Hoàng tử cười nói: "Sẽ đưa chút sinh, xem bọn hắn làm sao ăn."

"Điện hạ anh minh!"

Mấy người Thập Nhị Hoàng tử vây quanh đại trù phòng, Thập Nhị Hoàng tử nói với người sắp sửa cầu, còn nén bạc trắng, ý vị thâm trường dặn: "Hảo hảo chiếu cố bọn họ."

Nhóm chân chó của Thái Tử cười không ngừng.

Đến cuối ngày. Quả nhiên ngõ hẻm Trung Quan không tiếp tục đưa cơm đến.

Từng Toàn Đức dẫn theo An Trường tới mở cửa viện, An Trường đưa một bản đậu phụ và chút thịt heo, rau dưa, đầy một giỏ, phía trên còn có mấy xuyến long nhãn.

Hai người không nói chuyện, chờ Ngụy Tử nhận đồ nói cảm tạ, lại đóng cửa viện.

https://thuviensach.vn

Ngụy Tử vô cùng cao hứng cầm đồ đi phòng bếp chuẩn bị cơm chiều, Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng thở ra, nhìn Lưu Đồng nói: "Ít nhiều là do Thập Nhị đệ."

"Ừm." Lưu Đồng gật đầu cười nói: "Coi như Thái Tử có ý xấu làm chuyện tốt, khiêng đá đập chân mình."

Thường Nhuận Chi che miệng cười, hỏi: "Thập Nhị đệ nói, Thái Tử muốn đón Dương Dương ra..."

Nhắc tới chuyện này, Lưu Đồng cũng trầm mặc: "Trên thư Thập Nhị đệ có nói, hắn phỏng chừng Thái Tử nói là muốn làm ta sợ. Dù sao chuyện này rất rõ ràng, hắn ta sẽ gây bất lợi cho Dương Dương, trên triều đình đều nhìn, Dương Dương có vạn nhất, hắn ta cũng không nói được rõ ràng. Bất quá, chuyện không tuyệt đối, vẫn không cần lơi lỏng mới tốt."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 271: Người Đứng Đầu Hàng

Editor: Bộ Yến Tử

Tay nghề nấu cơm của Ngụy Tử không tính là quá tốt, nhưng đám người Lưu Đồng ăn rất yên tâm.

Ăn cơm xong, Ngụy Tử thu dọn chén dĩa rửa sạch, Lưu Đồng và Hoa Trạch phân biệt ôm nhi tử của mình dỗ.

Hôm nay đám người Thập Nhị Hoàng tử đến, hai tiểu gia hỏa vẫn còn hơi sợ hãi.

Hoa Trạch lên tiếng hỏi Lưu Đồng: "Chủ tử, rõ ràng hôm nay Thập Nhị Hoàng tử đến là muốn khó xử chúng ta, tại sao đến tối Từng Toàn Đức lại không có chậm trễ chúng ta, còn đưa đến không ít đồ? Ngụy Tử nói thịt cũng tốt, đồ ăn cũng tốt, đều rất tươi."

Lưu Đồng cười nói: "Trên thư Thập Nhị đệ có nói, hắn ý thức được Thái Tử muốn để hắn tới ngõ hẻm Trung Quan khó dễ ta, nên đã có sự chuẩn bị. Hôm nay hắn đến, ở trong mắt đám người Thái Tử chính là diễu võ dương oai với ta, nhưng trong mắt đám người Từng Toàn Đức, hắn là đang diễn kịch. Hắn vừa mới và ngõ hẻm Trung Quan, liền ngầm đưa ngân lượng và thư cho Từng Toàn Đức, chuyện sau đó, Từng Toàn Đức nhìn theo mà làm."

Hoa Trạch giương giương miệng: "Làm sao Thập Nhị Hoàng tử có thể khẳng định, Từng Toàn Đức sẽ nghe theo ngài ấy căn dặn?"

https://thuviensach.vn

"Thập Nhị đệ đã thăm dò tình huống thân nhân Từng Toàn Đức, lại hứa hẹn ưu việt." Lưu Đồng nói: "Đương nhiên, hắn ta cũng có thể lựa chọn tố giác với Thái Tử, chính là người trong ngõ hẻm Trung Quan này đều từ trong cung đi ra, đối với cách làm người của Thái Tử, tự nhiên cũng có vài phần hiểu biết. Bất quá hắn ta lựa chọn một cái tương đối, càng đáng tin một chút, càng không có một ít con đường phiêu lưu mà thôi."

Vừa dọn dẹp xong phòng bếp, Ngụy Tử bước vào nghe vậy cười nói: “Đó thật sự chính là đang buồn ngủ có người đến kê gối đầu, ít nhiều do Thái Tử làm, sau này trong viện của chúng ta, rau củ tươi dùng không hết, thịt mỗi ngày đều có. Cô nương muốn ăn cái gì, nô tỳ có nguyên liệu nấu ăn sẽ có thể nấu. Không cần chỉ dựa vào người ta đưa cái gì chúng ta ăn cái đó nữa.”

Hoa Trạch cũng nói: "Không sai, hơn nữa cứ như vậy, sau này cửa viện sẽ mở ra ba lần mỗi ngày. Chúng ta có thể nhân cơ hội đó tìm cách thân cận với người trong này. Phía trên cũng sẽ không thể nhìn chằm chằm vào tiểu viện chúng ta, nói không chừng, một ngày nào đó chúng ta có thể tự do ra vào viện thì sao?”

Mọi người đều mặc sức tưởng tượng tương lai mình mong muốn, Thường Nhuận Chi mỉm cười gật đầu, nhẹ giọng nói với Lưu Đồng: "Gần đây thiếp nghỉ ngơi hơi nhiều, ngày mai nguyên liệu nấu ăn được đưa tới, thiếp cũng xuống bếp. Nếu có cá thì tốt."

Ánh mắt Lưu Đồng nhất thời trở nên ôn nhu.

Hắn biết Thường Nhuận Chi làm cá, là muốn cho hắn ăn.

Hai người nhìn nhau cười, Lưu Đồng thấp giọng ho: "Đừng mệt nhọc."

"Sẽ không." Thường Nhuận Chi ôn nhu nói.

https://thuviensach.vn

Sau vài ngày, thời tiết bắt đầu chuyển lạnh, Từng Toàn Đức đưa than củi tới cho bọn họ. Mỗi ngày đưa một ít cũng không thấy được, đợi đến lúc vào đông, không sai biệt lắm có thể tích đủ số lượng dùng trong mùa đông.

Khi Lưu Đồng và Dương Dương nói tới phong cảnh mùa thu, Dương Dương muốn chơi đu dây, Lưu Đồng liền hỏi Từng Toàn Đức muốn dây thừng, vô cùng chịu khó làm cái xích đu.

Cây ngân hạnh không quá cao, lại làm xích đu cho tiểu oa nhi chơi, nhưng Dương Dương vẫn rất vui mừng, một khi rảnh rỗi, sẽ ngồi vào đu dây, hai cẳng chân nhỏ xíu treo lủng lẳng trong không trung.

Kỷ Cương tha thiết nhìn, Dương Dương nhường bé đi lên, nói cái gì bé cũng không chịu lên.

Trừ những thứ đó ra, Lưu Đồng còn dùng xe kéo làm cầu bập bênh.

Thứ này lại khiến Kỷ Cương yêu thích, chẳng qua phải có hai người chơi mới được. Ở chỗ này có thể trọng tương đương với bé, chỉ có mình Dương Dương. Cho nên chỉ có thể để Dương Dương chơi cùng bé.

Đó cũng là nguyên nhân Kỷ Cương tha thiết mong nhìn Dương Dương chơi đu dây.

Thường Nhuận Chi xuống bếp vài lần, mặc dù mùi vị rất ngon, nhưng Ngụy Tử sợ nàng mệt, kiên quyết không cho nàng tiếp tục làm công việc trong phòng bếp, chỉ cho phép nàng thời điểm mỗi bữa cơm sao thượng hai món ăn là được.

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ, chỉ có thể dời trận địa, bắt đầu làm y phục đầu thu và tất chân cho hai tiểu oa nhi. Y phục bên trong đều khâu áo mỏng, bên ngoài có thể mặc thêm y phục.

https://thuviensach.vn

Ngụy Tử thấy đẹp, cũng học Thường Nhuận Chi làm một bộ cho Hoa Trạch mặc. Hoa Trạch nói trắng ra rất thoải mái lại tiện lợi, Thường Nhuận Chi cũng làm hai bộ cho Lưu Đồng.

Thập Nhị Hoàng tử tới chỗ này đã qua nửa tháng, cũng không có người đến đón Dương Dương ra.

Trái tim Lưu Đồng mới bỏ xuống được một chút.

Kỳ thực hắn không biết, bên trong có chút khúc chiết.

Thập Nhị Hoàng tử trở về phúc mệnh với Thái Tử, Thái Tử nghe đám người mình phái đi theo miêu tả tình trạng của Lưu Đồng, cũng nhận định Lưu Đồng lại bắt đầu làm chuyện trồng rau nuôi gà là thô hoạt, thật sự sống rất kém. Hơn nữa nghe nói Thập Nhị Hoàng tử không cho phòng bếp ngõ hẻm Trung Quan cung cấp một ngày ba bữa cho Lưu Đồng. Cho rằng sau này Lưu Đồng muốn sống qua ngày không quá dễ chịu. Lúc này cười thật to, khen Thập Nhị Hoàng tử mấy câu.

Thập Nhị Hoàng tử nhân cơ hội đó hỏi Thái Tử, khi nào thì đến đó đón Lưu Cảnh Dương ra.

Thái Tử suy nghĩ một lát, nói: "Cô đi nói với phụ hoàng một tiếng trước, xem phụ hoàng cho phép hay không."

Thế là, Thái Tử tiến cung thương lượng việc đó cùng Nguyên Vũ đế.

Sau khi Nguyên Vũ đế nghe xong, chẳng những không tán thưởng hắn ta có phong phạm Thái Tử, ngược lại chửi ầm lên.

"Ai chẳng biết ngươi tranh đấu với Thụy Vương? Ai chẳng biết Tiểu Cửu là người của Thụy Vương? Thời điểm Tiểu Cửu bị giam cầm ngươi chẳng những không vì huynh đệ mình cầu tình, còn bỏ đá xuống giếng,

https://thuviensach.vn

hướng thượng ai không biết? Bây giờ ngươi biết bận tâm tình nghĩa huynh đệ rồi hả? Ai tin!"

Nguyên Vũ đế cầm một quyển tấu chương đập lên mặt Thái Tử: "Hiện tại Tiên Ti binh lâm, vùng Yến Bắc đã mất đi quyền nắm trong tay, phía Nam cũng rục rịch, hải tặc xương quyết ở Đông hải, tiếng oán than của ngư dân dậy đất... Những chuyện quốc sự như vậy, ngươi đường đường là Thái Tử một nước lại không biết đi giải quyết. Không quan tâm chuyện nước, lại chuyên chú đặt chuyện vặt lông gà vỏ tỏi lên trên... Ngươi quả thực là —— "

Tự Nhân bưng trà lên, Nguyên Vũ đế uống một hơi cạn sạch, "Ba" một tiếng đặt mạnh chén trà lên bàn: "Người đã bị đưa vào ngõ hẻm Trung Quan, ngươi còn muốn tìm người xúi quẩy, khí lượng của ngươi nhỏ hẹp như vậy? Nếu thật sự trẫm cho người đến đón nhi tử của Tiểu Cửu giao cho ngươi nuôi dưỡng, ngươi có thể hảo hảo chiếu cố hắn sao? Không cố ý dạy dỗ hư hắn coi như ngươi nhân từ!”

"Phụ hoàng, nhi thần cũng chỉ là hảo tâm —— "

"Im miệng!"

Nguyên Vũ đế nổi giận quát, cảm thấy đầu ong ong, Tự Nhân vội vã muốn đi gọi thái y, nhưng bị Nguyên Vũ đế ngăn cản.

Ông ta hít sâu một hơi, nói: "Nhanh chóng quay về phủ Thái Tử của ngươi đi. Nếu lại để trẫm nghe được ngươi có hành động gì khác người, trẫm có thể thả ngươi từ trong phủ Thái Tử ra cũng có thể nhốt ngươi vào đó lần nữa.”

Thái Tử bị chửi đến thông suốt, mệt mỏi rời cung, một đoạn thời gian kế tiếp cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, sợ gây xích mích thần kinh Nguyên Vũ đế.

https://thuviensach.vn

Thập Nhị Hoàng tử biết được tin, nở nụ cười.

Tâm phúc không hiểu hỏi: "Điện hạ, thuộc hạ thấy, bệ hạ không phải vô tình với Cửu điện hạ, sao lại..."

Thập Nhị Hoàng tử đang luyện chữ, nghe vậy nhẹ giọng nói: "Phụ hoàng hồ đồ, chỉ nhằm vào lợi ích chỗ Thái Tử, nhưng trên chuyện này, phụ hoàng không có hồ đồ."

Thập Nhị Hoàng tử đặt xuống bút, nói: "Chờ xem, thời điểm Thái Tử diệt sạch chút từ tâm phụ hoàng dành cho hắn ta, chính là lúc hắn ta ngã từ trên ghế Thái Tử xuống. Đến lúc đó, nhân tuyển Thái Tử, cũng chỉ có thể là Thụy Vương. Hi vọng Thái Tử có thể không ngừng cố gắng, tiếp tục bảo trì tự cho rằng mình thông minh này.”

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 272: Lịch Lãm

Editor: Bộ Yến Tử

Thái Tử không làm cho Thập Nhị Hoàng tử thất vọng.

Sau khi bị Nguyên Vũ đế mắng chửi, Thái Tử yên tĩnh vài ngày, nhưng rốt cuộc trong lòng vẫn cảm thấy không dễ chịu.

Tuy rằng đã chỉnh Lưu Đồng, nhưng nghĩ đến cũng bởi vì hắn, làm hại chuyện xưa bại lộ, hắn ta bị giam cầm ở trong phủ Thái Tử một năm, hắn ta cảm thấy không nuốt trôi cục tức này.

Chút trừng phạt này rất nhẹ với Lưu Đồng.

Xưa nay nghe nói Lưu Đồng là người cực kỳ sủng ái nhi tử, nếu như cướp đi con của hắn, chỉ sợ cả ngày lẫn đêm Lưu Đồng phải lo lắng đề phòng?

Thái Tử càng nghĩ càng cảm thấy nên như thế, cho nên tuy hắn ta không ra mặt, lại để Thập Nhị Hoàng tử ra mặt, tới trước mặt Nguyên Vũ đế đề cập việc vỡ lòng cho con Cửu Hoàng tử.

Tự nhiên Thập Nhị Hoàng tử không có từ chối. Hôm sau, sau khi lâm triều đi theo Nguyên Vũ đế đến điện Cần Chính.

"Phụ hoàng, khoảng thời gian trước nhi thần tới ngõ hẻm Trung Quan vấn an Cửu ca." Thập Nhị Hoàng tử vừa nói tới chuyện đó, Nguyên Vũ đế nhanh chóng nhìn thẳng hắn.

https://thuviensach.vn

Thập Nhị Hoàng tử không chút hoang mang nói: "Cảnh Dương nhà Cửu ca đến tuổi vỡ lòng, nhi thần thấy hắn ở trong ngõ hẻm Trung Quan không có phu tử dạy học, sợ học vỡ lòng sẽ bị muộn. Phụ hoàng xem, có muốn đến đó đón hắn ra, tốt xấu gì cũng mở mông cho hắn?"

Sắc mặt Nguyên Vũ đế không mấy đẹp mắt.

"Thái Tử sai ngươi đến nói?" Nguyên Vũ đế buồn bực hỏi.

Vẻ mặt Thập Nhị Hoàng tử lộ vẻ do dự, chần chờ một lúc mới nói: "À... Nhi thần cảm thấy là đạo lý này."

Ý tứ chính là, hắn thật sự được Thái Tử phái đến nói.

Hai vai Nguyên Vũ đế suy sụp, khoát tay nói: "Ngươi ra ngoài."

"Phụ hoàng, vậy Cảnh Dương..."

"Nhi tử của hắn, hắn không biết tự mình vỡ lòng hay sao?! Sách vỡ học vỡ lòng hắn biết được không đầy đủ, thanh vận vỡ lòng chẳng lẽ hắn không biết chút nào! Cần các ngươi thay hắn quan tâm?!”

Nguyên Vũ đế tức giận quát lớn: "Một đám nên quan tâm không quan tâm, không nên quan tâm lại giả vờ quan tâm, ở trước mặt trẫm phô trương hảo hữu huynh đệ, lại ngầm làm chuyện xấu xa! Cút cho trẫm! Mau cút!”

Thập Nhị Hoàng tử kinh hoàng cáo lui, lảo đảo đi khỏi điện Cần Chính.

Đợi đến khi bốn bề vắng lặng, hắn nghiền ngẫm cười cười, nói: "Còn phải đến chỗ Thái Tử, tố ủy khuất một lát mới được."

Trong điện Cần Chính, Nguyên Vũ đế vẫn chưa nguôi giận, đạp đổ tất cả những gì nằm trên bàn xuống đất.

Tự Nhân tiến lên khuyên giải: "Bệ hạ bớt giận, long thể quan trọng hơn!"

https://thuviensach.vn

Trên ngực Nguyên Vũ đế vẫn phập phồng, hơn nửa ngày mới thở dài, nhẹ giọng hỏi Tự Nhân: "Ngươi nói, nếu hiện tại trẫm băng hà, trong đám nhi tử của trẫm, ai sẽ là người có kết cục không tốt?"

Tự Nhân vội quỳ xuống đất dập đầu: "Bệ hạ! Bệ hạ ngàn vạn đừng nói mấy lời này, bệ hạ là vạn tuế, vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế."

Nguyên Vũ đế cười nhạo: "Vạn tuế? Đừng nói vạn tuế, từ cổ chí kim làm hoàng đế, ai sống hơn trăm tuổi?"

Nguyên Vũ đế chống đầu, chậm rãi ngồi xuống.

"Trẫm sống không đến trăm tuổi không quan trọng, sợ là sợ Thái Tử liên tục bộ dáng không tiến bộ. Hắn thật sự là... Khiến trẫm rất thất vọng.”

Mắt Tự Nhân chợt lóe lên ánh sáng nhạt: "Bệ hạ, Thái Tử là thiếu lịch lãm."

"Thiếu lịch lãm? Trẫm không cho hắn cơ hội ban sai sao? Nhưng mà Thụy Vương có thể từ giữa trổ hết tài năng, còn hắn thì sao?!"

Nguyên Vũ đế thở dài: "Trẫm muốn làm sao làm, có thể đem một khối bùn nhão như hắn đỡ tường đây!"

Tự Nhân im lặng không lên tiếng.

Nguyên Vũ đế đột nhiên nói: "Không phải Nam Rất có bạo động sao? Đông Hải chi tân cũng cần tiêu diệt, quét sạch hải tặc xung quanh... Ngươi nói, trẫm để Thái Tử đi xử lý hai chuyện này làm thành một chuyện, có thể làm sao?"

Trong lòng Tự Nhân máy động, mĩm cười nói: "Nô tài không dám vọng nghị hướng sự, bệ hạ cảm thấy nên chính là nên."

https://thuviensach.vn

Quả thật, ý tưởng này khiến Nguyên Vũ đế động tâm tư, lúc này cân nhắc nên phái Thái Tử đi chỗ nào tương đối tốt.

Lại nói ra chuyện này, muốn cố vấn với vài đại thần tâm phúc.

Các đại thần đều biết Nguyên Vũ đế muốn lịch lãm Thái Tử, lại không hy vọng Thái Tử xuất hiện ngoài ý muốn, cho nên nhất trí nhận định, để Thái Tử đi Đông Hải tiêu diệt hải tặc tương đối tốt.

Mặc dù Nam Rất thuộc Đại Ngụy quản hạt, nhưng bởi vì dân phong bưu hãn, dân tộc lại nhiều, còn có chút địa phương chưa từng khai hóa hoàn toàn, cho nên chuyện xấu lớn hơn nữa, vẫn tương đối uy hiếp tới Thái Tử, xà trùng chướng khí, sợ là Thái Tử đi cũng không thích ứng.

Còn bên phía Đông Hải, tiêu diệt hải tặc trên biển, không cần Thái Tử tự mình ra trận, hắn ta chỉ cần giám sát hậu phương.

Nguyên Vũ đế nghĩ như thế, rất vừa lòng đối với đề nghị của các đại thần, thế là qua hai ngày, ở trên triều thượng sai Thái Tử đi làm nhiệm vụ này, muốn hắn trợ giúp Đại đô đốc Đông Hải tiễu trừ hải tặc Đông Hải.

Cho nên, sau khi Thái Tử vừa bị mắng thông suốt, lại bị Nguyên Vũ đế đóng gói phái rời kinh ban sai. Tự nhiên không có thời gian rảnh tìm Lưu Đồng gây xúi quẩy.

Chỉ là, trước khi đi, Thái Tử nghe nói Nguyên Vũ đế lo lắng chuyện bạo động ở Nam Rất. Lúc đó hắn ta liền tiến cử Thập Nhị Hoàng tử, nói Thập Nhị Hoàng tử thông minh cơ trí, là người thích hợp nhất có thể giải quyết việc ở Nam Rất thích đáng.

Nguyên Vũ đế do dự, nhưng thấy Thái Tử hết lòng, Thập Nhị Hoàng tử cũng nguyện ý đi thử, cho nên Nguyên Vũ đế đồng ý. Ông ta phong Thập Nhị Hoàng tử làm Khâm sai, nhường hắn tức khắc đi Nam Rất.

https://thuviensach.vn

Trước khi Thái Tử khởi hành đi Đông Hải, cố ý tìm Thập Nhị Hoàng tử, nói một hồi lâu mới vừa lòng rời khỏi.

Ý tứ cơ bản của hắn ta, thứ nhất chính là nói cho Thập Nhị Hoàng tử biết cơ hội này khó có được, muốn hắn phải nắm chặt, làm cho hoàn mỹ; thứ hai, nhắc nhở Thập Nhị Hoàng tử, nếu không có hắn ta tiến cử, chuyện tốt như vậy không đến lượt Thập Nhị Hoàng tử; thứ ba, ngầm nói với Thập Nhị Hoàng tử tài lực Nam Rất không tầm thường, muốn hắn nhân cơ hội vơ vét một chút trở về hiếu kính hắn ta.

Tuy không nói trắng ra, nhưng ý tứ bên trong, Thập Nhị Hoàng tử nghe hiểu.

Hắn không có từ chối, còn nghiêm trang thi lễ với Thái Tử, nói: "Thần đệ không phụ sở vọng của Thái Tử."

Thái Tử rất vừa lòng, vô cùng đắc chí đi Đông Hải.

Thập Nhị Hoàng tử đi Nam Rất.

Việc này, đám người Lưu Đồng bị nhốt tại ngõ hẻm Trung Quan đều không biết.

Trải qua một đoạn thời gian trao đổi, cuối cùng Hoa Trạch có thể ra cửa viện, đi lại vài bước ở tiểu viện phụ cận.

Giống như Lưu Đồng sở liệu, chung quanh tiểu viện có người giám thị, tứ giác cắt lượt gác, bất quá đến thời gian nghỉ ngơi ban đêm, không có người coi giữ, phỏng chừng bọn họ cũng không nhận thấy buổi tối đám người Lưu Đồng sẽ chạy trốn vào ban đêm.

Hoa Trạch cho người ta ưu việt, bọn họ đều thu, đối với hành vi thỉnh thoảng ra ngoài cửa viện thông khí của đám người Hoa Trạch cũng là mở một con mắt nhắm một con mắt.

https://thuviensach.vn

Sau khi Hoa Trạch hỏi thăm biết được, bọn họ ở chỗ này là phụng ý chỉ Nguyên Vũ đế.

Lưu Đồng nói với Thường Nhuận Chi: "Phụ hoàng cho bọn họ đến, một là giám thị, hai là sợ ta ngoài ý muốn thoát ra ngoài, bị bệnh hoặc là chết."

Thường Nhuận Chi ngập ngừng, thấy trên mặt Lưu không có vui sướng, liền an ủi hắn: "Đến cùng cũng là phụ hoàng của chàng, vẫn lo lắng an nguy cho chàng."

Lưu Đồng lại bật cười lắc đầu: "Ông ta sợ ta chết, uy hiếp không được Ngũ ca."

Lưu Đồng buồn bã thở dài: "Không biết bây giờ Ngũ ca ở Yến Bắc thế nào ... Đánh trận với Tiên Ti xong chưa?"

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 273: Yến Bắc

Editor: Bộ Yến Tử - Dien Dan LeQuyDon

Thu hàn đã qua, Tiên Ti bên kia thổi tới từng trận sóc phong, nội quan Yến Bắc người người đều mặc vào đại áo.

Kim Lãng mặc huyền giáp, mặt bị gió thổi ra hồng ngân.

Hắn ta đứng bên cạnh Thụy Vương, đưa mật báo trong kinh đến.

Thụy Vương mở ra nhìn kỹ, sau đó giao cho Kim Lãng. Kim Lãng không khách khí, nhìn một lần sau đó thở phào nhẹ nhõm.

"Thái Tử bị điều đến Đông Hải." Hắn ta nói: "Vậy chúng ta muốn phái người đi Đông Hải sao?"

"Không vội."

"Nếu Thái Tử đi Đông Hải lập công..." Kim Lãng chần chờ nói.

Thụy Vương nói: "Vậy để hắn ta lập đi, cũng không phải công lớn lao gì, huống chi Đại đô đốc Đông Hải không phải hạng người dễ hồ lộng, Thái Tử muốn từ trên tay hắn thưởng công, không dễ đâu."

"Cũng phải." Không biết Kim Lãng nghĩ đến cái gì, nở nụ cười nói: "Tố hỏi Thái Tử ái tài, hoàng kim khắp cả Đông Hải, nói vậy Thái Tử đến đó, tâm tư không còn dùng trên việc tiêu diệt hải tặc."

"Ừ."

https://thuviensach.vn

Thụy Vương lên tiếng, âm điệu bằng phẳng, nghe không ra nhiều cảm xúc.

Thủy chung chiến sự vẫn giằng co với Tiên Ti, tân nhiệm Tiên Ti vương là một người chiến tranh cuồng không hơn không kém, quân Yến Bắc coi giữ có chút lơi lỏng, hắn ta liền ngóc đầu trở lại.

Tuy rằng rất phiền, nhưng Thụy Vương không thừa nhận không được, nếu không phải tính tình Tiên Ti vương như thế, cũng không tới phiên hắn tới đây thành quan kiến công lập nghiệp.

Kim Lãng thấy Thụy Vương nhìn ra quan ngoại xa xa, nhịn không được hỏi: "Trận đánh này muốn đánh đến lúc nào? Khi nào thì chúng ta có thể trở lại kinh thành? Thế lực Vương gia thành lập ở kinh thành bởi vì Cửu điện hạ bị giam giữ, Thập Tứ Hoàng tử cũng bị để đó không dùng, dường như không ai quản lý. Nếu thời gian quá dài, chỉ sợ cùng người một nhà liên hệ càng bạc nhược."

Đôi mắt Thụy Vương thâm trầm, hai tay thả bên chân nắm lại thành quyền.

"Cơ sở ngầm trong kinh có thể có tin tức Cửu Hoàng tử?" Thụy Vương hỏi.

Kim Lãng vuốt cằm nói: "Tin tức linh tinh thì có truyền đến, Cửu Hoàng tử ở trong ngõ hẻm Trung Quan làm nông gia, tuy rằng chịu khổ chút, nhưng nhìn tâm tình ngài ấy coi như không tệ."

Kim Lãng nở nụ cười: "Dù sao có thê nhi làm bạn, vẫn tốt hơn Cửu điện hạ sống một mình."

Thụy Vương từ chối cho ý kiến, hơi cúi mâu nói: "Cho người của chúng ta hảo hảo chiếu cố, đừng để đệ ấy chịu ủy khuất quá lớn."

https://thuviensach.vn

"Thuộc hạ biết."

Kim Lãng gật đầu, lại nhịn không được nói: "Vương gia, trận này là đánh không xong. Binh lực Tiên Ti, binh khí thận chí là lương thảo đều không lên cùng chúng ta. Bây giờ đánh cùng chúng ta nhiều trận, cũng là thua nhiều thắng ít. Nói vậy sau này cũng không có bản sự thắng chúng ta, chính là tới quấy rầy, chúng ta đánh qua bọn họ lại lui, đó mới là phiền.”

Thụy Vương nhìn Kim Lãng: "Ngươi muốn nói cái gì?"

"Thuộc hạ muốn nói, kỳ thực Vương gia tiếp tục ở lại đây cũng không có tác dụng quá lớn, là thời điểm nên lo lắng bước tiếp theo nên đi làm sao rồi."

Kim Lãng nắm bội đao bên hông, nghiêm túc nói: "Tiếp tục lãng phí thời gian ở chỗ này, đối với Vương gia mà nói, cũng chỉ là lãng phí quang âm mà thôi."

"Ngươi cho là như vậy sao?" Thụy Vương cười khẽ, lắc đầu nói: "Vậy ngươi có nghĩ tới hay không, nếu ta tát khai tay với Yến Bắc, liền không thể không trở lại kinh thành. Bây giờ kinh thành không an toàn, ở không sẽ không bảo đảm phía trước, ta trở lại kinh thành, sẽ giống như đưa dê vào miệng cọp. Chỗ kia với ta mà nói, không hơn không kém chính là đầm rồng hang hổ."

Kim Lãng là võ tướng, tuy hắn ta có tổ phụ là Kim lão Tướng quân tài bồi cho mình, nhưng rốt cục tâm tư không phức tạp, nghe Thụy Vương nói nhất thời nột nột nói: "Vương gia luôn Vương gia..."

"Tiểu Cửu là Hoàng tử, không phải cũng bị bệ hạ nhẹ nhàng ghép một câu『đại bất kính』sao?" Thụy Vương nhàn nhạt nhắc nhở hắn ta.

Kim Lãng vẫn không tin: "Có thể Vương gia không giống vậy! Vương gia nỗ lực bảo vệ Yến Bắc quan không mất, kinh sợ toàn bộ Yến Bắc, làm

https://thuviensach.vn

cho người Tiên Ti nhắc tới Vương gia mà biến sắc, là công thần toàn bộ Đại Ngụy."

"Hửm, phải không?" Thụy Vương cười cười, lắc đầu bất đắc dĩ nói: "Dân chúng biết cái gì, có ăn có uống là được, việc này, bọn họ phần lớn bảo sao hay vậy. Có thể một khắc còn nói ta ưu việt, tôn sùng ta, ngay sau đó phỏng chừng muốn mắng ta quyền thế bành trướng, lòng muông dạ thú."

Kim Lãng trừng to mắt: "Vương gia nói, Thái Tử... Muốn hãm hại Vương gia bằng cách đó?"

"Có lẽ cũng không phải Thái Tử." Ngữ khí Thụy Vương đạm mạc, ở trên vấn đề này hắn hiển nhiên không muốn nhiều lời, liếc xéo Kim Lãng một mắt nói: "Ngươi luyện quân xong rồi?"

"A... Thuộc hạ, thuộc hạ đang luyện, có mật báo từ kinh thần đến..."

"Mật báo có Quỷ Nham tiên sinh đưa tới cho ta, ngươi rất chịu khó, rất nhàn hạ sao?" Thụy Vương không lưu tình chút nào vạch trần hắn ta: "Thân là chủ tướng một doanh, tính tình nhảy nhót, khó trách mỗi lần các doanh đại bỉ, Thiên Nhân doanh các ngươi luôn điếm đáy."

Kim Lãng xấu hổ cười: "Tuy rằng so không qua các huynh đệ, nhưng thời điểm doanh chúng ta đối mặt người Tiên Ti, dũng mãnh phi thường lắm mà. Sao lại nói các doanh đại bỉ, sẽ có chút điếm đáy, thuộc hạ không vào địa ngục thì ai vào.”

Kim Lãng cười hắc hắc chuyển đề tài, pha trò nói: "Thuộc hạ còn chưa luyện binh xong... Thuộc hạ cáo lui."

Kim Lãng đem mật báo trả lại cho hắn, chạy trốn rất nhanh. Thụy Vương nắn bóp mật báo được viết trong tờ giấy mỏng manh trong tay, vò thành một khối.

https://thuviensach.vn

Thật lâu sau, hắn nói một câu giống như nói lời vô nghĩa: "Đông Hải sao..."

Đông đến, bụng Thường Nhuận Chi giống như thổi khí cầu, to lên.

Sinh hoạt trong tiểu viện vẫn bình tĩnh an ổn, Lưu Đồng cầm sách vỡ lòng Thường Nhuận Chi đặt mua, dạy vỡ lòng cho Lưu Cảnh Dương và Kỷ Cương.

Tiểu hài tử cảm thấy thú vị chơi vui, nhất là khi cầm bút đồ tranh, vô cùng hưng phấn.

Chỉ là áo khoắc mỗi ngày của chúng đều được cởi ra giặt sạch.

Qua vài ngày như thế, Thường Nhuận Chi thương lương với Ngụy Tử, làm cho nhi tử nhà mình một cái vây thắt lưng (tạp dề), lúc bọn chúng luyện chữ thì mặc vào, không cần mỗi ngày đều phải giặt áo khoác.

Đại khái biết mình sắp làm ca ca, gần đây Dương Dương càng ngày càng trở nên trầm ổn, lúc đi theo Lưu Đồng đọc sách cũng có chút nghiêm cẩn, cùng Kỷ Cương chỉ biết cười ngây ngô bên cạnh đối lập rõ ràng.

Buổi tối mỗi ngày trước khi bé ngủ, đều sẽ nhẹ nhàng dán lên bụng Thường Nhuận Chi, nói chuyện một lát với đệ đệ nhà mình. Trước khi ngủ còn không quên ôn nhu nói với đệ đệ trong bụng Thường Nhuận Chi, ngủ ngon.

Lưu Đồng hỏi bé vì sao lại nói là đệ đệ mà không phải muội muội, Dương Dương nói: "Đệ đệ trưởng thành, có thể cùng con, cùng nhau bảo vệ nương."

Mỗi khi Thường Nhuận Chi nghe được đồng ngôn trĩ ngữ của con trai, luôn nhịn không được lệ nóng doanh tròng.

https://thuviensach.vn

Nàng nghĩ, có lẽ là vì có thai, dù sao thai phụ luôn đa sầu đa cảm.

Nhi tử càng ngày càng tri kỷ, cũng càng ngày càng không cần phu thê bọn họ đa tâm.

Bé tự mình yêu cầu ngủ giường nhỏ, nói sợ buổi tối đá chăn, đánh trúng nương và đệ đệ; mỗi ngày bé sẽ nghe tiếng gà trống gáy rời giường, nhẹ tay nhẹ chân tự mình mặc quần áo sau đó đi rửa mặt; buổi sáng bé sẽ cùng Lưu Đồng đọc 《Thiên Tự Văn》 và 《Thanh vận vỡ lòng》, luyện chữ to trên nửa canh giờ; buổi chiều bé ngoan ngoãn dẫn Kỷ Cương đi chơi, thường thường sẽ hỏi Ngụy Tử có nơi nào vội bé có thể giúp không...

Trong lúc bất tri bất giác, bảo bối của nàng đã trở thành một tiểu nam tử hán.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 274: Ái Tử

Editor: Bộ Yến Tử

Thường Nhuận Chi cảm thấy kiêu ngạo, không biết nên biểu đạt yêu thương với Dương Dương như thế nào.

Đương thời, tình cảm phụ mẫu biểu đạt với tử nữ luôn hàm súc dè dặt. Thường Nhuận Chi không có xấu hổ như vậy, mỗi ngày nàng đều phải nói vài lời buồn nôn, đại loại như: "Dương Dương bảo bối giỏi quá", "Dương Dương bảo bối nương yêu con". Hai mẫu tử đùa rất vui vẻ, làm cho Lưu Đồng nhịn không được muốn ăn dấm chua.

Nhưng Dương Dương sẽ vô cùng nghiêm trang nói với hắn: "Cha không cần ghen, nương yêu Dương Dương, cũng yêu cha. Dương Dương cũng yêu cha."

Lúc đó, trái tim Lưu Đồng đều bị bé con làm ấm áp, nhưng sau đó bé lại nhỏ giọng hơn nữa nói: "Nhưng nương yêu Dương Dương nhất."

Lưu Đồng dở khóc dở cười.

Hoa Trạch thầm kín giải thích với Lưu Đồng, nói sợ tiểu công tử bị Hoàng Tử phi yêu thương giáo dưỡng như vậy, tương lai còn dài sẽ ỷ lại Hoàng Tử phi, dưỡng tính tình quá mềm.

Lưu Đồng nghe vậy mỉm cười: "Tuổi Dương Dương còn nhỏ, nên là thời điểm Nhuận Chi yêu thương bé con. Chờ bé con lớn một chút, Nhuận Chi sẽ không ngấy nhi tử như vậy. Đến lúc đó nên do phụ thân ta đây làm

https://thuviensach.vn

gương cho Dương Dương. Huống chi ngươi xem Dương Dương, tuy rằng dính Nhuận Chi, cũng không quá phân, mỗi ngày học hành rất nghiêm túc.”

Lưu Đồng ôn nhu nói: "Hoa Trạch, cảnh tượng như vậy, trước đó ta nghĩ cũng không dám nghĩ."

Làm tâm phúc của Lưu Đồng, đương nhiên Hoa Trạch biết quá khứ của chủ tử.

Mẹ chết sớm, cha không thương, trừ bỏ Thụy Vương từng đối tốt với hắn, thì không có ai dụng tâm chú ý hắn. Sau đó sắp thành thân, lại bị người tính kế, nhân sinh đại sự cứ giao đãi như vậy...

Nếu không phải gặp được Hoàng Tử phi bây giờ, còn không biết chủ tử sẽ biến thành dạng gì.

Đương nhiên, hắn cũng sẽ không nói năng chua ngoa tâm đậu phụ với tức phụ.

Hoa Trạch cũng cười, tự đáy lòng nói: "Thuộc hạ nhìn, tiểu công tử làm người chân thành thiện lương, khiến cho người ta yêu thương trong lòng, chỉ sợ tương lai ngài ấy thiện tâm sẽ chịu thiệt."

"Vô phương, luôn có ta che chở bé."

Lưu Đồng nhẹ giọng trả lời.

Năm nay năm trước, Lưu Cảnh Dương đã vượt qua sinh nhật lần thứ tư.

Thường Nhuận Chi mang thai, ở đây tự mình chưng cho bé một cái bánh ngọt khẩu vị tương tự ngàn tầng, mạt thượng tương hoa quả, ở trên trang trí một chút anh đào làm đẹp, dùng củ lạc mài thành bột phấn viết bốn chữ lên trên: "Sinh nhật vui vẻ".

Ngọn nến bởi vì rất lớn, đặt lên bánh không đẹp mắt cho nên để trên bàn.

https://thuviensach.vn

Bốn người lớn và hai tiểu hài nhi giữa trưa ăn đốn tốt, buổi tối dưới sự sắp xếp của Thường Nhuận Chi, châm ngọn nến.

Ánh nến cũng không cường liệt, chỉ có thể chiếu rọi phụ cận bánh ngàn tầng.

Lưu Cảnh Dương kinh ngạc nhìn Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi hôn hôn mặt bé, cười nói: "Dương Dương bảo bối, sinh nhật vui vẻ."

Dương Dương cười hì hì: "Nương, con biết chữ trên đó."

"Dương Dương thật lợi hại." Thường Nhuận Chi vui lòng ca ngợi, nói với bé: "Nương hát một ca khúc Chúc phúc ca cho con nghe, con nhắm mắt lại, hai tay tạo thành chữ thập cầu nguyện, sau khi cầu nguyện xong thì thổi tắt nến, làm như vậy nguyện vọng sau này của Dương Dương có thể thực hiện."

"Thật vậy chăng?" Dương Dương không thể tin được: "Con nguyện đều có thể thực hiện sao?"

"À... Dương Dương không được có lòng tham, chúng ta cầu nguyện một nguyện vọng là được rồi. Sau này hàng năm Dương Dương đều có thể cầu một nguyện vọng."

Dương Dương ngoan ngoãn gật đầu: "Vậy nương hát đi, con cầu nguyện."

Dương Dương dựa theo những gì Thường Nhuận Chi nói, hai tay tạo thành chữ thập, nghiêm túc cầu nguyện. Thường Nhuận Chi đưa tay chọc chọc Lưu Đồng, Lưu Đồng xấu hổ hát theo Thường Nhuận Chi.

https://thuviensach.vn

Hoa Trạch và Ngụy Tử cũng gia nhập vào —— đây đều là việc mấy hôm trước Thường Nhuận Chi thương lượng với bọn họ.

Ca khúc sinh nhật vui vẻ kết thúc, Dương Dương vẫn nhắm mắt lại, một lúc lâu sau mới mở mắt, cố lấy hết lực quai hàm thổi tắt ngọn nến.

Lưu Đồng liền đi tới bốn phía châm nến lên.

"Nương, con nói rất nhiều với Phật Tổ, nhưng con cầu nguyện thật nhỏ, Phật Tổ sẽ nghe được nguyện vọng của con sao?" Dương Dương chớp chớp đôi mắt lam hỏi Thường Nhuận Chi.

Tiểu hài nhi cảm thấy, có thể thực hiện nguyện vọng của bé, chỉ có thần minh. Mà thần linh lớn nhất bé biết chính là Phật Tổ.

Thường Nhuận Chi sờ đầu của bé: "Đương nhiên, nguyện vọng của Dương Dương sẽ được thực hiện."

"Nguyện vọng của con là..."

"Hư..." Thường Nhuận Chi nhỏ giọng nói: "Dương Dương nói cho Phật Tổ nghe, không thể nói ra, bằng không sẽ mất linh."

Dương Dương vội bịt miệng nhỏ, ánh mắt cong lên cười: "Dương Dương không nói."

Mấy người bọn họ chia bánh ngàn tầng cho hai đứa nhỏ, rất nhanh đã ăn sạch bánh.

Thời điểm chính thức dùng cơm chiều, mọi người chỉ ăn chút thức ăn nhẹ.

Sinh nhật bốn tuổi của Dương Dương, cứ trôi qua như vậy.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng bị u cư bên trong tiểu viện, không có thân thích bằng hữu lui tới, so với sinh nhật ba năm trước của bé có rất nhiều ngươi đưa lễ vật xa xỉ tới, năm nay quả thực có chút quạnh quẽ.

Nhưng Dương Dương lại rất cao hứng.

Bởi vì bé được ăn "Bánh ngọt" sinh nhật độc nhất vô nhị, còn nguyện vọng được thực hiện, hơn nữa nghe được cha nương chính miệng hát chúc phúc ca cho bé nghe.

Dương Dương cảm thấy, bé là tiểu hài tử hạnh phúc nhất trên đời.

Thường Nhuận Chi nghe được bé hình dung, nhịn không được nhéo nhéo mũi bé: "Ừm, hi vọng Dương Dương có thể liên tục hạnh phúc."

Dương Dương có chút thẹn thùng, lôi kéo tay áo Thường Nhuận Chi lắc lắc, đưa tay nhẹ nhàng dán trên bụng của nàng, có chút do dự lại có chút không yên hỏi: "Nương ơi, chờ đệ đệ sinh ra, nương còn yêu Dương Dương không? Nương sẽ giống hiện tại đối tốt với Dương Dương, đối với đệ đệ sao?"

Thường Nhuận Chi ngẩn ra, Lưu Đồng thong thả bước tới ngồi xuống cạnh Thường Nhuận Chi, ôm Dương Dương vào trong ngực.

"Dương Dương không phải nam tử hán sao? Sao lại ăn dấm chua với đệ đệ? Đó không phải là bộ dáng của đại ca." Lưu Đồng nghiêm túc nói.

"Con không có..." Dương Dương nhỏ giọng phản bác.

Thường Nhuận Chi đưa tay sờ đầu bé, nhìn bé cười ôn nhu, trấn an: "Nương yêu Dương Dương, là vì con là thân sinh của nương, cho nên, nương cũng sẽ yêu đệ đệ muội muội, bởi vì bọn họ đều là con của nương. Nhưng con phải tin tưởng, nương yêu thương các con là giống nhau."

https://thuviensach.vn

Dương Dương nhìn nàng không chuyển mắt.

"Chờ đệ đệ muội muội sinh ra, nương vẫn yêu Dương Dương. Nhưng Dương Dương phải thông cảm cho nương, đến lúc đó có thể nương phải chú ý đệ đệ muội muội nhiều hơn, có chút xem nhẹ Dương Dương. Bởi vì khi đệ đệ muội muội vừa sinh ra, không giống với Dương Dương bây giờ biết chuyện nghe lời, bọn họ sẽ không nói, không biết đi, sẽ không biểu đạt tình cảm của mình, đói bụng sẽ khóc, đi ngoài không thoải mái cũng khóc, sinh bệnh cũng chỉ biết khóc... Nương phải chiếu cố bọn họ, cho đến khi bọn họ giống Dương Dương, biết chuyện, có thể nói chuyện, còn có thể nói cho nương chỗ nào không thoải mái, tâm nương hơi có chút bỏ xuống."

Dương Dương có chút tò mò, lại có chút ngượng ngùng khi được khích lệ: "Đệ đệ không ngoan như vậy, vì sao đệ đệ lại không ngoan?"

"Lúc Dương Dương vừa sinh ra cũng như vậy." Thường Nhuận Chi cười nói: "Tiểu hài tử đều chậm rãi lớn lên, nhưng như vậy không phải không ngoan, chính là không biết cái gì gọi là ngoan mà thôi, cho nên, cần học tập, mới có thể hiểu chuyện."

Thường Nhuận Chi thò người ra hôn lên trán Dương Dương: "Dương Dương là hài tử thứ nhất của nương và cha, cho nên sau này mặc kệ nương sinh bao nhiêu đệ đệ muội muội, Dương Dương đều là đại ca của bọn họ. Sau này có bọn họ, không chỉ là cha và nương yêu Dương Dương, bọn họ cũng sẽ yêu Dương Dương, bởi vì Dương Dương là đại ca mà bọn họ vẫn lấy làm kiêu ngạo."

Dương Dương nhếch môi cười rộ lên, tròng mắt xanh như bích ba là thuần nhiên vui sướng cùng kiêu ngạo.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 275: Trà Lạnh

Editor: Bộ Yến Tử

Lưu Đồng tự nhận mình không thể nói những lời như Thường Nhuận Chi.

Cách nói như vậy, hắn nghe cũng chưa từng nghe.

Nhưng nghe xong, không biết vì sao trong lòng trướng trướng, rất ấm áp?

Lưu Đồng nghĩ, vừa rồi mình cứng rắn phê bình nhi tử đối lập với sự ôn nhu của Thường Nhuận Chi. Hắn không khỏi nghĩ lại có phải mình rất nghiêm khắc hay không.

Thường Nhuận Chi biết được nghi hoặc của hắn, buồn cười nói: "Chàng là phụ thân, thiếp là mẫu thân, làm phụ thân nghiêm khắc, làm mẫu thân từ ái, không phải phối hợp rất tốt sao?"

Lưu Đồng vẫn có chút buồn bực: "Nhưng như vậy, Dương Dương sẽ thân cận với nàng, sợ ta."

"Chỗ nào chứ." Thường Nhuận Chi cười nhéo nhéo mặt hắn: "A Đồng đại soái ca, không cần tự coi nhẹ mình, trong ánh mắt Dương Dương nhìn chàng, đều là sùng bái và nhụ mộ, chỗ nào sợ chàng hả? Không phải con rất thích chàng ôm con bay cao cao hay sao? Cái này muốn thiếp làm, thiếp làm không được."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng nở nụ cười, bên tai ửng đỏ, ngoảnh mặt qua một bên vờ ho khan.

Thường Nhuận Chi nói: "Dương Dương là hài tử tốt, tâm tính hiền lành, nhưng đến cùng vẫn là hài tử, bỗng nhiên nhiều thêm một đệ đệ đoạt đi sự chú ý của cha nương, khẳng định trong lòng con có kỳ quái. Chúng ta không thể phê bình bé con, phải khai thông con, để con cùng chúng ta cùng nhau yêu thương đưa nhỏ sắp chào đời này."

Lưu Đồng trầm mặc nửa ngày, nói: "Ừ, ta biết rồi."

Thường Nhuận Chi biết lúc hắn trầm mặc là đang nghĩ tới chút chuyện mất hứng. Cũng ít nhiều có thể đoán ra hắn nghĩ cái gì, nhưng nàng không nhắc đến, nói sang chuyện khác: “Cuối xuân, đứa nhỏ này sẽ được sinh ra, cũng chỉ còn hai ba tháng. Không biết thái y thự bên kia có phái y bà và bà đỡ tới không nữa.”

Lưu Đồng phục hồi tinh thần, nói: "Chờ lần sau Chu thái y đến chẩn mạch, ta nhắc việc này với ông ta."

Lưu Đồng tính tính, nói: "Ngày mai chính là ngày Chu thái y tới."

Dù sao thì Thường Nhuận Chi cũng đang mang thai. Sau khi nàng có thai ba tháng, cuối cùng Nguyên Vũ đế ban xuống một đạo thánh chỉ tới thái y thự, để thái y thự sai một gã thái y định kỳ tới ngõ hẻm Trung Quan chẩn mạch cho Cửu Hoàng tử phi.

Nguyên Vũ đế không hy vọng con cháu hoàng gia có điều chiết tổn.

Chu thái y tới cũng không tính cần, trên cơ bản là ba ngày qua chẩn mạch một lần, ngược lại cũng chưa từng kê đơn thuốc cho Thường Nhuận Chi uống, chỉ nói mạch tượng của nàng không tệ, hoàng tôn trong bụng cũng khỏe mạnh.

https://thuviensach.vn

Quá hai ngày, Chu thái y đến chẩn mạch, vẫn nói như cũ hết thảy mạnh khỏe.

Lưu Đồng tiễn ông ta xuất môn, ở trong viện mở miệng nói: "Chu thái y, nội tử phỏng chừng cuối xuân sẽ sinh, y bà và bà đỡ... Không biết lúc nào có thể đưa đến bên này?"

Chu thái y vuốt vuốt chòm râu, đáp lời Lưu Đồng: "Chuyện này... Vi thần phải đi hỏi thái y làm một chút, Cửu Hoàng tử đừng vội."

"Ta không vội, hi vọng lần sau Chu thái y đến, có thể cho ta lời chắc chắn."

Chu thái y gật đầu.

Ba ngày sau, Chu thái y đến trả lời Lưu Đồng: "Thái y làm nói bệ hạ không có minh chỉ, bây giờ đại niên nghỉ hướng, cũng vô pháp diện thánh bẩm báo. Cửu Hoàng tử đừng vội, sau đại niên khai triều, thái y làm sẽ hỏi bệ hạ."

Trong lòng Lưu Đồng có chút không thoải mái, nhưng vẫn vuốt cằm nói một câu làm phiền, tự mình tiễn Chu thái y.

Thường Nhuận Chi khuyên hắn: "Cách lúc thiếp lâm bồn còn một đoạn thời gian mà, không phải chờ không nổi, chàng tội gì vì chút việc nhỏ này mà nổi giận."

Lưu Đồng lắc đầu nói: "Thái y làm chỉ làm cho có lệ. Tuy là đại niên, nhưng mỗi ngày chẩn mạch bình an cho bệ hạ chưa từng gián đoạn, tại sao lại có thể nói không cách nào diện thánh? Bất quá là làm bộ làm tịch, không chịu dễ dàng hỗ trợ thôi... Người đi trà lạnh, có điều buông lỏng là bình thường."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng kéo tay hắn, cười nói: "Người ta không khẩn cấp cũng không quan hệ tới chúng ta, chỉ cần cuối cùng ông ta có thể làm đến nơi, chúng ta không cần so đo nhiều.”

Lưu Đồng cười gật đầu, lại hỏi thân thể Thường Nhuận Chi thế nào.

"Rất tốt." Thường Nhuận Chi cười nói: "Đứa nhỏ này so với Dương Dương lúc ấy, có vẻ nghịch ngợm hơn một chút, sau này sinh ra, nói không chừng là một đứa nhỏ hoạt bát, đến lúc đó có thể làm cho chúng ta đau đầu."

Lưu Đồng vui tươi hớn hở xoa lên bụng nàng, cười nói: "Không có chuyện gì, ta chơi với con."

Đại niên, món ăn trong ngõ hẻm Trung Quan cũng rất phong phú, rau dưa và nguyên liệu nấu ăn cung ứng cho tiểu viện rõ ràng có nhiều chủng loại hơn.

Nhìn mặt mày Từng Toàn Đức hồng hào, so với thường ngày trầm lặng mà đến, có vẻ tiên hoạt rất nhiều, phỏng chừng là gặp chuyện tốt.

Ông ta nhìn chằm chằm người vào tiểu viện đưa đồ, chần chờ chậm trễ chút thời gian, nói vài lời lôi thôi với Hoa Trạch rồi mới rời khỏi.

Hoa Trạch tìm chính phòng, bẩm báo với Lưu Đồng và Thường Nhuận Chi.

"Thập Nhị Hoàng tử đi Nam Rất bình ổn bạo động, Thái Tử đi Đông Hải tiêu diệt hải tặc, cũng có gần nữa năm."

Lưu Đồng giật mình.

Hắn bị nhốt ở tiểu viện này, không có nhận được tin, chỉ có Chu thái y cách ba ngày tới đây xem mạch cho Thường Nhuận Chi, nhưng ông ta cũng

https://thuviensach.vn

không phải người nói nhiều. Lần đầu tiên khi Lưu Đồng hỏi ông ta việc triều đình, Chu thái y chú ý trái phải mà nói với hắn, sau đó hắn không mở miệng nữa, bởi vì hắn biết Chu thái y sẽ không nói.

Cho nên, kỳ thực hắn đã hơn nửa năm, không biết tình hình bên ngoài.

Không biết Sầm Vương có còn kỳ quái như cũ hay không; không biết Thập Tứ đệ mất quyền có táo bạo nổi giận, có xúc động gây chuyện không; cũng không biết Thập Nhị đệ đợi bên người Thái Tử, có bị làm khó dễ và hoài nghi...

Lại nói tiếp hắn đã đánh mất quyền thế, hổ lạc đồng bằng, nhưng hắn không thể không thừa nhận, trong thời gian nửa năm này trôi qua vội vàng, từ lúc thức dậy làm tới lúc mặt trời lặn, dường như không có thời gian rãnh để hắn thương xuân thu buồn.

Hắn bận rộn, nhưng kiên định.

Nhưng người ở ngoài thì...

Lưu Đồng phục hồi tinh thần lại, hỏi Hoa Trạch: "Kết quả thế nào?"

"Từng Toàn Đức nói, bởi vì Thập Nhị Hoàng tử lập công trong chuyện giải quyết bạo động Nam Rất, hồi kinh được chỉ dụ sắc phong làm Nam Bình Vương. Dựa vào cơ hội này, thánh thượng lại gia phong đích tử của Thái Tử làm Hiển Quận vượng.”

Lưu Đồng nâng mí mắt: "Lúc đích tử Thái Tử sinh ra, không phải bệ hạ đã sắc phong làm Thế Tử sao?"

"Dù sao Thế Tử cũng chỉ là thừa tước, không phải tước vị thực. Nhưng tước vị Quận vương lại chân thật. Chẳng sợ Thái Tử...” Hoa Trạch đang nói bỗng ngừng lại.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi giương giương miệng, hiểu được.

Chẳng sợ một ngày nào đó Thái Tử thật sự bị phế, người danh chính ngôn thuận thừa kế ngôi vị hoàng đế, không phải chính là đích tử của Thái Tử được Nguyên Vũ đế sắc phong Hiển Quận vương...

Thường Nhuận Chi nói: “Chỉ tiếc Thế Tử còn quá nhỏ, bệ hạ làm vậy chẳng phải đưa Thế Tử lên giàng hỏa hay sao? Trước nay bệ hạ đau tiếc Thế Tử, đã xảy ra chuyện gì...”

Quả thật Lưu Đồng cũng thấy khó hiểu trong lòng, nhìn về phía Hoa Trạch.

Hoa Trạch nói: “Từng Toàn Đức cũng không biết nguyên nhân, bất quá hắn ta nói, trong quá trình Thái Tử đi Đông Hải tiêu diệt, dường như phạm vào chuyện gì đó... Cái này coi như là bí tân hoàng gia, hắn ta không thể nào biết, chỉ biết sau khi Thái Tử trở về không lâu, bệ hạ sinh bệnh nặng, gần đây long thể bất an.”

"Bệ hạ sinh bệnh?" Lưu Đồng nâng mi: "Vậy triều chính do ai làm chủ? Thái Tử sao?"

"Theo lý mà nói phải do Thái Tử giám quốc, bất quá... Bệ hạ hạ chỉ, để bốn đại thần hợp nghị triều chính, không có nhường Thái Tử tiếp nhận." Hoa Trạch nói.

Sau khi nghe xong Lưu Đồng cười khẽ, lại thở dài nói: "Quả nhiên."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 276: Niên Quan

Editor: Bộ Yến Tử

Sau khi Hoa Trạch đi, Thường Nhuận Chi hỏi Lưu Đồng: "Có thể đoán đã xảy ra chuyện gì sao?"

Khấu đau cười cười, hỏi lại Thường Nhuận Chi: "Không bằng nàng tới sai sai?"

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ đẩy đẩy hắn, suy nghĩ một chút nói: "Nếu như theo như lời nói Thái Tử ở Đông Hải phạm vào chuyện gì đó, dù sao cũng có hai nguyên nhân, một là tiền, hai là tiểu mỹ nhân. Nhưng rốt cuộc là nguyên nhân gì, tạm thời đặt qua một bên đi, chỉ nói tới hậu quả... Tất nhiên đó là chuyện xấu của Thái Tử, làm rất đơn giản, bất quá bị hắn ta cho làm đập."

Lưu Đồng gật đầu, khẽ nhếch cằm nói: "Tiếp tục nói."

Thường Nhuận Chi nói tiếp: "Sau khi Thái Tử hồi kinh, bệ hạ biết hắn ta làm chuyện xấu đương nhiên không cao hứng, thậm chí bởi vì nguyên nhân hắn ta làm chuyện xấu, cực kì bất mãn Thái Tử. Đại khái cũng từ đó mà ý thức được, mặc dù ông ta sinh bệnh không thể chủ trì triều chính, cũng không thể đem quyền lực trọng yếu như vậy giao cho Thái Tử. Cho nên mới để bốn đại thần phân cách quyền hạn này."

"Nói tiếp đi." Ý cười trên mặt Lưu Đồng càng sâu.

https://thuviensach.vn

"Rồi sau đó chính là việc sắc phong Thế Tử làm Hiển Quận vương." Thường Nhuận Chi suy nghĩ một lát, nói: "Việc này phải chăng bệ hạ đang cảnh cáo Thái Tử? Dùng phương pháp này nói cho Thái Tử biết, nếu hắn ta không đảm đương nổi Thái Tử, bệ hạ không để ý bồi dưỡng con hắn ta."

Thường Nhuận Chi nói xong suy đoán của mình, nhìn Lưu Đồng hỏi: "Thiếp nghĩ như thế, còn chàng thì sao?"

Lưu Đồng nhìn Thường Nhuận Chi cười: "Khuê trung nữ tử người thông minh không ít, Nhuận Chi nàng cũng là một trong số đó."

"Nhận được khích lệ, không thắng vinh hạnh." Thường Nhuận Chi cười hướng hắn khom lưng, Lưu Đồng cười ha ha.

Sau khi cười xong, Lưu Đồng nói: "Nàng nói xấp xỉ ta nghĩ. Chỉ là ta cảm thấy, phụ hoàng xách Thế Tử ra, trừ bỏ cảnh cáo Thái Tử còn có một dụng ý khác."

"Hửm?" Thường Nhuận Chi theo dõi hắn.

Mặt Lưu Đồng rất nghiêm túc, nói tiếp: "Phụ hoàng đang nói với khắp thiên hạ, coi như Thái Tử vô đức vô năng, người kế vị, cũng phải là đích xuất."

Thường Nhuận Chi thất thần một lát, bất đắc dĩ lắc đầu: "Bệ hạ thật sự cố chấp."

"Lão nhân ưa sĩ diện, tự mình lập Thái Tử, chẳng sợ cô phụ cơ nghiệp tổ tông, cũng phải đem hắn ta đỡ lên thượng vị."

Lưu Đồng nhẹ nhàng gõ gõ bàn, chợt lông mày nhíu lại, bỗng nhiên toát ra một ý tưởng, hỏi Thường Nhuận Chi: "Nàng nói xem, có phải vì vậy Thái Tử trỗi dậy lòng dạ hẹp hòi phòng bị luôn cả con ruột của mình được phong làm Hiển Quận vương?"

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi kinh ngạc "A" một tiếng: "Không thể nào... Hiển Quận vương mới bao lớn, chỉ mới năm sáu tuổi, hắn biết cái gì chứ, còn có thể tranh quyền với Thái Tử?"

"Hiện tại sẽ không, tương lai thì chưa chắc."

Lưu Đồng đè mi tâm: "Trước kia Thái Tử cảm thấy đám người Kỳ Vương, Lễ Vương bao gồm cả Ngũ ca, đều phụ thuộc hắn ta, không thể nào bằng một phần vạn hắn ta. Tự mình không biết tích lũy thanh danh uy vọng, tụ hiền nạp đức mời chào nhân tài, cuối cùng để cho đám người Kỳ Vương quật khởi, tạo thành uy hiếp hắn ta... Nói vậy chắc hiện tại hắn ta đang ảo não những năm gần đây mình nuôi hổ làm họa."

Lưu Đồng cười lạnh: "Hoàng gia không có tình cha con, vốn dĩ Thái Tử lo lắng tương lai mình không đăng ngôi hoàng đế được, há có thể xem uy hiếp của người bên cạnh như không thấy?"

Lông mày Thường Nhuận Chi nhíu lại.

Nàng cảm thấy nếu đức hạnh Thái Tử không tốt, cũng không đến nỗi trỗi dậy ác ý với đích tử của mình.

Lưu Đồng cân nhắc, biết nàng lại sắp làm mẫu thân có chút không thoải mái.

Lưu Đồng nhận thấy Thường Nhuận Chi không khoẻ, nhất thời ngừng câu chuyện, đỡ nàng trở về phòng nghỉ ngơi.

Đêm đó, hai nhà sáu miệng ăn sau khi ăn cơm tất niên liền tụ ở đại sảnh đón giao thừa. Hoa Trạch kể chuyện xưa Năm thú cho hai hài tử nghe, Kỷ Cương liên tiếp chui vào lòng Ngụy Tử.

Dương Dương lại rất trấn định, Hoa Trạch cười hỏi bé có sợ không, Dương Dương lắc đầu nói: "Không sợ. Chuyện xưa này nương đã kể cho

https://thuviensach.vn

con nghe rồi, hơn nữa đợi đến giờ Tý, sẽ nã pháo trúc đem Năm thú dọa chạy, con có cha nương bảo vệ, năm thú không thương hại được con."

Hoa Trạch tán dương bé dũng cảm, lúc này Dương Dương lại thẹn thùng, ngại ngùng đứng dựa vào Thường Nhuận Chi.

Giờ Tý, Từng Toàn Đức đồng ý nhờ vả của Hoa Trạch, cho người thả ở cửa viện một chuỗi pháo trúc.

Thời gian rất ngắn, Dương Dương và Kỷ Cương nghe xong vô cùng cao hứng.

Vốn Dương Dương đã buồn ngủ, nhất thời tinh thần tỉnh táo, vui vẻ lôi kéo Thường Nhuận Chi để nàng cũng nghe tiếng pháo trúc.

Chờ bốn phía yên tĩnh, Dương Dương cười tủm tỉm nói với Lưu Đồng và Thường Nhuận Chi: "Cha, nương, tân niên vui vẻ."

"Tân niên vui vẻ, Dương Dương bảo bối."

Thường Nhuận Chi vỗ vỗ đầu nhỏ của bé, Lưu Đồng một tay ôm lấy bé, một tay nắm Thường Nhuận Chi, đưa Dương Dương về phòng ngủ.

Đón tuổi mới trong tiểu viện không tính quá nóng nháo, nhưng rất ấm áp.

Trái lại hoàng thất Đại Ngụy, nhìn rất náo nhiệt, nhưng lại thiếu đi chút gì đó, ngược lại làm người ta cảm thấy lạnh lẽo.

Nguyên Vũ đế thay xuống một thân chính phục hoàng đế, mặc thường phục, mở miệng muốn gọi người, nhất thời không biết nên gọi ai.

Ông ta ngẩn người, nói: "Mời Quý phi đến đây đi."

Tự Nhân kinh ngạc, vội cúi đầu đáp ứng, nhanh chóng cho người đi mời Quý phi.

https://thuviensach.vn

Cũng phải, dù sao thì Quý phi nương nương cũng là cung phi có thời gian ở cùng bệ hạ lâu nhất. Tuy rằng phạm sai, nhưng cũng là vì che lấp cho Thái Tử, không để thanh danh Thái Tử tệ đến nỗi quét rác —— cuối cùng chuyện bị bại lộ, nhưng Thái Tử cũng đã được giải phạt, vì sao Quý phi lại liên tục muốn chịu tội?

Quý phi tới rất nhanh, nhìn trang dung cũng không có tận lực trang điểm, qua năm mới cả người còn tố trắng trong thuần khiết.

Nguyên Vũ đế thấy Quý phi như vậy, trong lòng không khỏi có chút áy náy.

"Nô tì tham kiến bệ hạ." Quý phi mềm mại hành lễ, cũng không chờ Nguyên Vũ đế kêu khởi, liền khom người đứng, thân thiết hỏi: "Nghe nói khoảng thời gian trước long thể bệ hạ bị bệnh nhẹ, không biết hiện tại đã tốt chưa?"

Quý phi giọng điệu bình thường, giống như đang cùng Nguyên Vũ đế kéo việc nhà.

Trong lòng Nguyên Vũ đế càng ủ rũ.

"Tốt hơn nhiều." Nguyên Vũ đế gật đầu, ý bảo Quý phi: "Ngồi đi."

Quý phi không già mồm cãi láo, thong dong ngồi xuống, vẫn giống như lúc trước, thay Nguyên Vũ đế châm trà, đưa tới trước mặt ông ta.

Nguyên Vũ đế nhìn chén trà, bất động thật lâu, đột nhiên mở miệng hỏi: "Lúc trước vì sao ngươi muốn thay Thái Tử che lấp?"

Động tác Quý phi dâng trà không hề gián đoạn, đáp lại Nguyên Vũ đế: "Nô tì nghĩ, nguyên nhân ở giữa, bệ hạ đoán được."

Nguyên Vũ đế sửng sốt, bắt lấy chén trà trùng trùng đặt lại trên bàn con.

https://thuviensach.vn

Quý phi cũng không có bị dọa, bà ta ngẩng đầu, ôn nhu nói: "Bệ hạ chớ nên tức giận, nô tì... Chính là mệt mỏi, không muốn cùng bệ hạ giả bộ ngớ ngẩn để lừa đảo, nói chút lời nói chỉ tốt ở bề ngoài."

Vốn dĩ Nguyên Vũ đế đang muốn nổi giận nhất thời nghẹn lại.

"Bệ hạ oán trách nô tì, nô tì đuối lý, không dám oán hận. Mặc dù nô tì có lý do, nhưng cũng không nên khi quân, là lỗi của nô tì. Toàn bộ việc này... Nô tì có tội, nô tì nhận phạt, tâm phục khẩu phục." Quý phi than nhẹ: "Nô tì đã làm tốt quyết định bị bệ hạ vắng vẻ cả đời, chỉ nguyện có thể đi ở đằng trước bệ hạ, cũng tốt nhường bệ hạ nghe nói nô tì tang tấn, cuối cùng có thể đến xem nô tì một mắt."

Nguyên Vũ đế giật giật môi, thanh âm khàn khàn: "Qua năm mới, nói lời vô vị đó làm gì."

"Được, bệ hạ không thích nghe, nô tì không nói nữa." Quý phi cười cười, một lần nữa rót trà đưa cho Nguyên Vũ đế: "Bệ hạ gọi nô tì đến, là muốn cùng nô tì trò chuyện, nô tì bồi bệ hạ cũng được."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt
www.dtv-ebook.com

Chương 277: Ái Tài

Lúc này đây, Nguyên Vũ đế nhận lấy chén trà của Quý phi.

Quý phi xem ở trong mắt, sụp mi thuận mắt gục đầu xuống: "Bệ hạ muốn cùng nô tì tán gẫu cái gì?"

Nguyên Vũ đế bưng chén trà, thất thần một lát, nói: "Trẫm đáp ứng Thuần Khác, sẽ chiếu cố tốt con trai của nàng và trẫm, tương lai để hắn làm Thái Tử, cho hắn kế thừa ngôi vị Hoàng đế... Trẫm không muốn thất tín với Thuần Khác."

Quý phi buông xuống mi mắt, trong mắt lóe lên một tia trào phúng, ngoài miệng lại nhu hòa nói: "Bệ hạ làm rất khá, Hoàng hậu dưới suối vàng có biết, sẽ cảm tạ bệ hạ."

"Nhưng mà Thái Tử, thật sự không có tướng minh quân."

Đại khái là vì đối mặt với người cùng giường vài thập niên, Nguyên Vũ đế nói tới Thái Tử, cũng không quá mức kiêng kị: "Trẫm cho rằng hắn chính là niên thiếu hết sức lông bông, trẫm đã cho hắn cơ hội, không sợ hắn phạm sai, trẫm cũng tận lực xếp chúng nghị đem hắn kéo trở về, một lần nữa đỡ hắn lên thượng vị, nhưng hắn..."

Nguyên Vũ đế đau đầu, lắc lắc đầu: "Sao hắn có thể đem một chuyện đơn giản, hoàn thành như vậy..."

Quý phi nhẹ giọng hỏi: "Thái Tử xảy ra chuyện gì?"

https://thuviensach.vn

Không phải Quý phi không biết chuyện Thái Tử làm ở Đông Hải, mặc dù bà ta bị đoạt quyền lực lục cung, nhưng vẫn luôn có tâm phúc của mình, đem chuyện trong triều đình, chuyện giữa các vị Hoàng Tử nắm bắt nói lại với bà ta.

Bà ta hỏi Nguyên Vũ đế, chẳng qua là tỏ vẻ với ông ta, mình "Không biết" gì về việc triều đình.

Quả nhiên, Nguyên Vũ đế rất vui vẻ thái độ "Mặc kệ" của bà ta, kể lại toàn bộ câu chuyện Thái Tử hồ đồ làm ra lúc đến Đông Hải.

Cùng xấp xỉ với suy đoán của Thường Nhuận Chi, Thái Tử lại dính vào hai loại trên là "Tiền" và "Tiểu mĩ nhân".

Hắn ta đến Đông Hải, sau khi cùng Đại Đô đốc Đông Hải tán gẫu, biết hải tặc Đông Hải giỏi che giấu tung tích, cho nên không dễ tóm, kỳ thực cũng không tính là đại sự khó giải quyết gì, nên ném chuyện này qua một bên, tính toán trước nhìn xem tình huống Đông Hải.

Ở Đông Hải phần đông là nơi đầm nước, thường cùng người ngoại hải tộc đến giao tế, hải trên thuyền hàng ngoại nhập tinh xảo rất khác biệt, Thái Tử thập phần vui thích, nổi lên tâm tư cùng thương nhân tranh lợi. Mặc dù nhìn người Đông Hải vóc dáng phổ biến không cao, hình thể gầy gò, ánh mắt khôn khéo, xác thực là thủy sư tốt nhất.

Thái Tử nghĩ, Thụy Vương có thể ở Yến Bắc làm ra một Yến Bắc quân vì hắn sở dụng, hắn ta đường đường là Thái Tử, cũng có thể làm một chi quân đội, chống lại Thụy Vương.

Muốn thành lập một đội quân, đầu tiên ắt không thể thiếu, chính là tiền tài.

Tiền tài, hắn ta yêu, có bao nhiêu tiền tài, hắn ta liền muốn mò bấy nhiêu, đó dường như đã trở thành một loại chấp niệm của hắn ta.

https://thuviensach.vn

Tiểu Hàn thị nói không sai, Thái Tử ái tài, bản thân hắn ta chính là căn nguyên một thân tật xấu.

Thái Tử vì cái gì ái tài?

Vậy thì phải nói đến mẫu hậu hắn ta.

Thuần Khác hoàng hậu Viên thị xuất thân bình dân, bởi vì nữ nhi bay lên đầu cành biến thành phượng hoàng, Viên gia từ một nhà bình thường trở thành hoàng thân quốc thích.

Thân phận chuyển biến, đương nhiên khiến cho người nhà mẹ đẻ Hoàng hậu không thể thích ứng cuộc sống cũ. Trên tâm tình, cũng đều tự phát sinh biến hóa.

Vài người cậu của Thái Tử dựa vào muội muội, hồi trước còn có thể thu liễm do bị Hoàng hậu cảnh cáo.

Đáng tiếc, Hoàng hậu chết sớm, lưu lại một đứa con còn chưa sắc phong Thái Tử.

Làm hoàng trưởng tử thân thích nhà mẹ đẻ, một phương diện bọn họ chờ đợi tương lai hoàng trưởng tử đăng cơ, cho bọn họ càng nhiều lợi ích; một phương diện, cũng bị đui mù trước lợi ích thực tế.

Hoàng trưởng tử niên thiếu, đã bị đám cậu giáo huấn không ít tầm quan trọng của tiền tài.

Đám cậu hắn ta lợi dụng hắn ta còn niên thiếu không biết gì, hướng hắn ta đòi lấy không ít thứ.

Ban cho vàng bạc, vải vóc, thi họa... Phàm là có thể vào mắt các cậu và cữu mẫu, không một thứ nào không bị chuyển đến trong tay bọn họ.

https://thuviensach.vn

Hoàng trưởng tử khi đó cũng không biết bọn họ đang tiến hành lợi dụng bóc lột, chỉ cảm thấy tiền tài quan trọng, các cậu cũng quan trọng, nhưng đem tiền tài đưa cho các cậu, hắn ta có chút luyến tiếc.

Cuộc sống như thế, giằng co đã nhiều năm.

Trình độ hoàng trưởng tử coi trọng tiền tài, cũng ở từng năm như vậy tăng trưởng, không giảm mà còn tăng lên.

Nhìn bộ dáng đám cậu cầm đồ của hắn ta càng ngày càng đương nhiên, trong lòng hắn ta phẫn nộ, lại không dám nói thẳng.

Bởi vì đám cậu nói, mẫu hậu hắn ta đã chết, bọn họ chính là người thân hắn ta cần phải tín nhiệm nhất.

Hoàng trưởng tử tin.

Sau đó, hắn ta dần dần lớn lên, dần dần thấy rõ sắc mặt đám cậu.

Bọn họ là người nhà mẹ của hắn ta, cùng hắn ta có huyết thống ràng buộc, nhưng bọn họ chưa bao giờ giúp hắn ta cái gì, lại từ chỗ hắn ta cầm đi rất nhiều đồ vật.

Hoàng trưởng tử bắt đầu có ý thức khống chế, không tiếp tục cho bọn họ cần đi thứ gì.

Đám cậu mất hứng, hàng năm không làm mà hưởng, bọn họ đối với việc hoàng trưởng tử chưa bao giờ xen vào làm cho bọn họ không biết sợ, trở mặt vô tình làm như là hoàng trưởng tử thiếu bọn họ.

Rồi sau đó, từ lúc đó hoàng trưởng tử bắt đầu hiểu rõ, cái gọi là tình thân, huyết thống ràng buộc, chống không lại mấy lượng vàng bạc.

Ít nhất, người dễ dàng biến, sẽ phản bội chính mình, nhưng vàng bạc là thật, sẽ không thay đổi cũng sẽ không phản bội.

https://thuviensach.vn

Cho nên hắn ta bắt đầu có ý thức vơ vét của cải, dè dặt cẩn trọng che chở kim khố của mình.

Có lẽ với hắn ta mà nói, mỗi một ngày chết ở một đống vàng trong, cũng là khoái nhạc.

Ai vừa sinh ra chính là ác nhân? Ác nhân đều có ác nhân khổ.

Nhưng trừ bỏ người từng thương hại qua ngươi, ai cũng không có nghĩa vụ đi lý giải quá khứ của ngươi, đi đau lòng ngươi đã từng chịu.

Chúng ta nhìn đến, chính là bộ dáng ngươi bây giờ.

Sắc mặt xấu xí, biểu cảm đáng khinh, cùng hành vi dơ bẩn.

Ở Đông Hải, Thái Tử hạ quyết tâm xây dựng quân đội.

Hắn ta không lấy bạc của mình ra, mà là đi cướp của những thương hộ và người mậu dịch ngoại hải tộc ở Đông Hải sau đó kiếm món lãi kết xù, bổ khuyết lỗ thủng này. Thậm chí hắn ta khai ra phúc lợi chiêu quân vô cùng ưu đãi, nhưng còn hố của đám bình dân một chút, phí báo danh là hai lượng bạc.

Thông qua khảo hạch, xoát người, rất nhanh đã mời chào hai ngàn bình dân.

Hành động không nhỏ như vậy, rất nhanh Đại Đô đốc Đông Hải sẽ biết.

Hắn vô cùng bất mãn hành vi của Thái Tử.

Vốn Đại Đô đốc Đông Hải là lập phái trong đó, hắn biết tranh đấu giữa các Hoàng Tử trong triều, nhưng hắn không đứng vị, tương lai ai đi lên ngôi vị hoàng đế, hắn chợt nghe làm ở ai.

https://thuviensach.vn

Cứ việc như thế, hắn đối với việc Thái Tử muốn làm gì thì làm ở nơi hắn quản lý, rất là bất mãn.

Trước đây Thái Tử tặng hoàng bạch vật cho hắn, xem như là "Đưa tiền bảo hộ" hiếu kính, Gì Nguyên vốn tưởng rằng hắn ta hi vọng hắn ở trên việc tiêu diệt hải tặc mở một con mắt đóng một con mắt, để hắn ta thoải mái lĩnh chút công, đối với việc này Gì Nguyên cũng sẽ không nói gì.

Nhưng ai biết nói Thái Tử làm ra như thế.

Gì Nguyên lập tức kêu ngừng, Thái Tử lại không đồng ý.

Thái Tử nhận thấy hắn ta đã cho Gì Nguyên bạc, phỏng chừng Gì Nguyên có lòng tham không đáy, ngại bạc quá ít.

Lúc này, chuyện tiêu diệt hải tặc Đông Hải cũng đang tiến hành đến giai đoạn mấu chốt, Gì Nguyên tạm thời đặt xuống chuyện Thái Tử, xử lý nạn trộm cướp, Thái Tử lại ra đường rẽ.

Bởi vì việc chiêu quân bị Gì Nguyên kêu ngừng, Thái Tử giận dữ, một ngày kia đi dạo khi thoáng nhìn kinh hồng, coi trọng một ngư nữ xinh đẹp, dám mang về biệt viện tạm cư.

Kết quả vốn tưởng rằng mỹ nhân hoa, không những bị hoa đâm trúng còn là một bông hoa độc.

Ngư nữ này vốn là hải tặc, biết Thái Tử là cá lớn, cho nên quyến rũ và kiềm kẹp hắn ta.

Gì Nguyên mất rất nhiều thời gian mới có thể cứu thoát Thái Tử, cũng khiến cho nạn trộm cướp trên biển nhân cơ hội tránh được một kiếp phải chết, quả thực là thả hổ về rừng.

https://thuviensach.vn

Gì Nguyên tức giận không ngừng, lúc này sau khi cứu Thái Tử về Đông Hải viết thành tấu chương, đồng thời lúc tiễn bước Thái Tử, phái người ra roi thúc ngựa đưa tấu chương đến kinh thành.

Đó cũng là nguyên nhân Nguyên Vũ đế sinh bệnh.

Ông ta thuật lại xong chuyện hoang đường Thái Tử làm ở Đông Hải, hỏi Quý phi: "Thái Tử làm việc như vậy, tương lai mặc dù đăng cơ, hắn có thể ngồi ổn giang sơn trẫm cho hắn sao?"

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 278: Lông Chim

Editor: Bộ Yến Tử - Dien Dan LeQuyDon

Quý phi Tần thị không thể nghi ngờ là một người trí tuệ.

Nữ nhân xuất thân dân gian, không có thân phận bối cảnh, không có nhi tử, cũng đã lớn tuổi sắc suy, lại có thể ngao tử Hoàng hậu. Ở trong hậu cung một đường hát vang tiến mạnh, ổn cư địa vị cao, thậm chí làm cho Nguyên Vũ đế ở đại niên đón giao thừa thiếu người làm bạn, trước tiên nhớ tới bà ta cũng để bà ta đến tùy giá, đủ để có thể thấy được Tần Quý phi có địa vị ở trong cảm nhận của Nguyên Vũ đế.

Tần Quý phi làm người xử thế nguyên tắc, sẽ không nói thị phi phía sau người, lại càng không đắc tội người.

Bởi vì bà ta không biết tương lai biến hóa như thế nào, hôm nay nói người khác thị phi, đắc tội người khác, ngày mai có phải hay không nhân gia gặp nạn thành tường, cá mặn xoay người.

Cho nên, khi nghe Nguyên Vũ đế hỏi vấn đề vô cùng mẫn cảm này, phản ứng đầu tiên của Tần Quý phi chính là giả bộ ngớ ngẩn để lừa đảo, nhằm hồ lộng cho qua.

Nhưng bà ta giương giương miệng, trong lòng lại sinh ra một ý niệm khác.

Nguyên Vũ đế chưa từng công khai hỏi bà ta vấn đề này.

https://thuviensach.vn

Việc có liên quan tới triều đình, Nguyên Vũ đế cũng thường xuyên hỏi ý bà ta. Trước nay Tần Quý phi đều ba phải. Nói ví dụ, Nguyên Vũ đế đề cập tới chuyện ông ta phái Thái Tử đi làm việc, Thái Tử làm không tốt, Tần Quý phi sẽ nói, Thái Tử còn trẻ, kinh nghiệm chưa nhiều, nên học hỏi nhiều kinh nghiệm. Mọi việc như thế, một phương diện dỗ Nguyên Vũ đế vui vẻ, một phương diện coi như gián tiếp thay Thái Tử nói lời hay.

Theo như lời bà ta nói, điểm xuất phát đều không ở chuyện "Đại" sự trên triểu đình, mà nằm ở phụ tử, trên mối quan hệ "Tiểu" tình giữa đám huynh đệ.

Điều đó cũng không kỳ quái khi Nguyên Vũ đế thích bà ta bồi ông ta nói chuyện.

Nhưng thường ngày, thái độ Nguyên Vũ đế lúc đề cập vấn đề này chính là oán giận với Quý phi.

Còn hôm nay, câu hỏi của Nguyên Vũ đế lại để lộ ra chút nghi vấn và buồn rầu.

Oán giận sao, hình như không có.

Nếu lúc này bà ta nhân cơ hội nói mấy câu, để Hoàng đế càng thêm nản lòng thoái chí với Thái Tử...

Nhất thời, Quý phi âm thầm lắc đầu trong lòng.

Không thể như vậy.

Quý phi nghĩ, mặc dù bà ta đã không xem trọng Thái Tử, cũng không thể rõ ràng biểu đạt ra.

Chỉ có thể coi như không biết.

https://thuviensach.vn

Thấy Quý phi thật lâu không mở miệng, Nguyên Vũ đế lại nhìn về phía bà ta, hỏi: "Làm sao không nói chuyện?"

"Nô tì... Chính là suy nghĩ muốn làm sao nói." Quý phi than nhẹ: "Bệ hạ hỏi, Thái Tử có thể ngồi ổn giang sơn hay không, là đang lo lắng cái gì? Là sợ tương lai Thái Tử thống trị giang sơn, dùng sai hướng sách, tin nịnh thần?"

Quý phi cười cười, nói: "Vậy trước đó bệ hạ có thể chỉ định đại thần phụ chính, ban cho triều thần bệ hạ tín nhiệm nhất một thanh thượng phương bảo kiếm có thể trảm nịnh thần. Vậy thì không sợ Thái Tử bị nịnh thần mê hoặc.”

Nguyên Vũ đế trầm ngâm một lát, cười khổ: "Thái Tử đã qua những năm nhi lập, cũng không phải là đứa bé thiếu niên, trẫm còn an bài đại thần phụ chính, thật đúng là khiến tổ tông nhạo báng."

Quý phi cúi đầu nói: "Là nô tì nói sai."

Nguyên Vũ đế khoát tay: "Ngươi nói không sai... Trẫm thật sự lo lắng sau khi giao giang sơn đến tay hắn, sẽ biến thành cái dạng gì."

Nguyên Vũ đế lại thở dài.

"Thái Tử bình thường, Thụy Vương lại xuất sắc, nếu Thụy Vương an phận, Thái Tử cũng không nổi lên tâm kiêng kị Thụy Vương, trẫm đem giang sơn giao cho Thái Tử, Thụy Vương phụ tá ở bên, không phải Đại Ngụy ta nghênh đón một thịnh thế khác sao? Đáng tiếc..."

Nguyên Vũ đế nhẹ giọng nói: "Thái Tử đăng cơ, trẫm sợ nhất chính là hắn không nghe trẫm khuyên bảo, xuống tay với Thụy Vương. Một khi hắn động thủ đối phó Thụy Vương, Thụy Vương sẽ phản kích, đến lúc đó nội loạn bắt đầu, kẻ thù bên ngoài không nhân cơ hội này xâm nhập mới là lạ. Càng đừng nói tới Tiên Ti, bây giờ vị Tiên Ti vương này thật đúng là một

https://thuviensach.vn

ngày không đánh nhau, một ngày không thoải mái... Đến lúc đó, Đại Ngụy ta trong ngoài đều khốn đốn, hai mặt thụ địch, tổ tông thật vất vả đánh hạ giang sơn, an ổn mấy trăm năm, cố gắng liền muốn sai lầm."

Mấy năm nay, Nguyên Vũ đế cũng nhìn rõ ràng cách làm người của Thụy Vương.

Có lẽ Thụy Vương không thích quyền thế, nhưng hắn vẫn tích lũy quyền thế.

Thái Tử vài lần tam phiên thiết kế muốn đẩy Thụy Vương vào hiểm địa, Thụy Vương không có ra tay đối phó qua Thái Tử chẳng sợ một lần.

Năng lực ban sai của Thái Tử bình bình, ngược lại, những chuyện giao thác cho Thụy Vương, hắn đều có thể hoàn thành tốt đẹp. Các đại thần không thể không phục năng lực của Thụy Vương.

Nguyên Vũ đế tin tưởng, Thụy Vương là một người yêu quý lông chim.

Hắn muốn thanh danh.

Mặc dù Thụy Vương muốn ngôi vị hoàng đế, trừ phi bị buộc đến tuyệt cảnh, hắn tất nhiên sẽ không công khai lĩnh quân bức cung, tạo phản.

Nhưng sợ là sợ, Thái Tử không chịu nổi uy hiếp từ Thụy Vương, ra tay buộc hắn.

Một khi Thái Tử động thủ, Thụy Vương liền có cớ phản kháng.

Bây giờ Thụy Vương làm như vậy, chưa hẳn không phải đang chờ Thái Tử động thủ với hắn, lợi dụng chuyện này hắn bắt đầu tích lũy, đủ để chống lại lực lượng Thái Tử, lôi Thái Tử xuống ngựa.

Đây đúng là điều Nguyên Vũ đế lo lắng.

https://thuviensach.vn

Ông ta không đồng ý giang sơn bất ổn.

Nguyên Vũ đế lắc lắc đầu, hỏi Quý phi: "Ngươi cảm thấy, Thái Tử đăng cơ tốt, hay là Thụy Vương đăng cơ tốt?"

Trong lòng Quý phi chấn động, trên mặt vẫn nhàn nhạt: "Trước khi nô tì trả lời bệ hạ, muốn xin bệ hạ một đặc xá."

Nguyên Vũ đế vuốt cằm nói: "Hôm nay trẫm cùng ngươi nói chuyện phiếm, không đề cập tới thân phận Hoàng đế, Quý phi."

Quý phi gật đầu, nói: "Nô tì cả gan, nếu bệ hạ cùng nô tì là một đôi phu thê dân gian tầm thường, danh nghĩa có chút sản nghiệp nhỏ bé, con lớn nhất năng lực bình thường, do đích thê sinh, tiểu nhi tử năng lực cường, là thứ xuất, bệ hạ lo lắng ai tới kế thừa gia sản, đem gia tộc phát dương quang đại, nô tì sẽ khuyên bảo bệ hạ, giao gia tộc cho tiểu nhi tử sẽ thỏa đáng."

Sắc mặt Nguyên Vũ đế có chút khó chịu, nhưng vẫn nhẫn nại nói: "Ngươi nói xem, vì sao?"

Quý phi nói: "Bởi vì bệ hạ muốn làm cho gia tộc lớn mạnh, hiển nhiên con lớn nhất không có năng lực này, nói không chừng còn tiêu xài sạch tích tụ gia tộc để lại, trở thành bại gia tử. Nhưng nếu giao cho tiểu nhi tử, có thể bảo đảm gia tộc thịnh vượng.”

"Vậy con lớn thì sao? Đó là do đích thê sinh hạ, vốn phải là người thừa kế chính thống của gia tộc."

"Bệ hạ nói không sai, cho nên, đem gia tộc phó thác cho tiểu nhi tử, chờ tương lai lúc tiểu nhi tử muốn chọn người kế thừa, phải tới chỗ đích xuất đại ca, chọn lựa con cháu đích phòng thừa kế. Như vậy, người thừa kế chính thống vẫn còn, gia tộc cũng thịnh vượng. Đó không phải nhất cử lưỡng tiện sao? Huống chi khi đó, gia tộc dưới sự quản lý của tiểu nhi tử,

https://thuviensach.vn

nói không chừng gia sản nhiều phiên bội, đãi ngộ với con lớn nhất cũng tốt hơn trước, nói vậy con lớn nhất sẽ không để ý."

"Nhưng trẫm đang nói thiên hạ, nói ngôi vị Hoàng đế, không phải đang nói về sản nghiệp nhỏ bé của gia tộc, cũng không phải đang nói người thừa kế gia tộc."

"Không sai." Quý phi cười nói: "Cho nên nô tì nói, nếu."

Quý phi ngẩng đầu nhìn Nguyên Vũ đế: "Bệ hạ vì thế lo lắng, nô tì xác thực không đành lòng. Nhưng nô tì là ý kiến phụ nhân, cũng chỉ có thể giả thiết đến đây thôi. Sự tình liên quan tới truyền thừa hoàng thất, giang sơn muôn đời, nô tì không dám vọng ngôn nói bậy. Chỉ hy vọng bệ hạ, thận trọng quyết định, chớ để cô phụ giang sơn."

Nguyên Vũ đế thấy trong lòng đau đau.

Chớ để cô phụ giang sơn...

Lời Quý phi vừa nói, thật sự chọc đến đáy lòng ông ta.

Ông ta sợ nhất, chính là lựa chọn sai, thanh danh một đời bị phá hư, khí tiết tuổi già khó giữ được. Nếu như để giang sơn Đại Ngụy gặp hiểm cảnh, tương lai không còn mặt mũi gặp liệt tổ liệt tông.

Loại e ngại này, càng vượt qua mặt mũi Hoàng đế mà ông ta coi trọng.

Nói Thụy Vương yêu quý lông chim, kỳ thực ông ta làm phụ hoàng làm sao không phải.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 279: Điên Rồi

Đại niên sơ ngũ, nhanh chóng đến sinh thần của Nguyên Vũ đế nhưng cũng không quá náo nhiệt.

Hôm nay bên trong ngõ hẻm Trung Quan cũng bỏ thêm đồ ăn, người đến đưa thịt và rau quả xanh là An Dày, nói phòng bếp thêm món vịt Bát Bảo, hắn ta được cái chân vịt, quản vườn rau tặng cho tiểu viện một cái heo giò.

Ngụy Tử cảm tạ hắn ta, vô cùng cao hứng xách rau xanh tới phòng bếp nấu cơm, tính toán lấy heo giò đôn, cho Thường Nhuận Chi bổ thân thể.

Sinh hoạt mỗi ngày luôn lặp lại đơn điệu, ngay cả cửa cũng không thể ra, nhưng cũng may không có gì để lo lắng, cho nên mỗi ngày không phiền não, rất vui vẻ.

Cuối năm, triều chính khôi phục, Nguyên Vũ đế kéo thân thể bị bệnh khai triều, lại giao hướng sự cho bốn vị đại thần thương lượng mà định.

Thái Tử gượng cười, biểu cảm trên mặt càng ngày càng âm trầm.

Nhất là lúc nhìn thấy Thập Nhị hoàng tử, mặt vừa xanh lại vừa đen.

Thập Nhị hoàng tử là người ngoại lệ được Nguyên Vũ đế phong vương sau khi lập Thái Tử và sắc phong năm vị vương gia. Nay lại thêm một hoàng tử được phong vương, không phải làm cho đám triều thần ghé mắt sao.

So với Cửu hoàng tử, vị Thập Nhị hoàng tử có vẻ càng suy nhược hơn.

https://thuviensach.vn

Hắn cưới hoàng tử phi, cũng là một cái ấm sắc thuốc, phu thê hai người đến bây giờ còn chưa có một nhi nửa nữ.

Theo lý thuyết, người có thân thể không tốt như vậy, đi bình bạo loạn, làm sao cũng phải có điểm nhấp nhô chứ.

Nhưng lúc Thập Nhị hoàng tử đến Nam Rất, căn bản chưa dùng tới quân đội, chỉ trông cậy vào miệng lưỡi ba tấc, đã phân hóa được dân chúng bạo loạn, ai đánh tan chiêu an, thập phần hòa bình giải quyết toàn bộ bạo loạn.

Nguyên Vũ đế cũng đang thưởng thức "Phong độ của một đại tướng" của hắn, nhận thấy hắn có tài, muốn Thập Nhị hoàng tử theo tùy Thái Tử làm việc, là người phái Thái Tử, cho nên muốn bồi dưỡng người trợ lực cho Thái Tử, cao hứng phong vương cho hắn.

Không sai biệt lắm đồng thời phái ra ngoài làm việc, một cái nhìn nguy hiểm phức tạp, một cái nhìn an toàn đơn giản. Nhưng cố tình Thập Nhị hoàng tử lại biến nguy hiểm phức tạp thành gọn gàng đẹp mắt, còn Thái Tử lại biến an toàn đơn giản thành tệ không chịu nổi.

So sánh hai người với nhau, có thể nghĩ trong lòng Nguyên Vũ đế vô cùng bất mãn.

Cũng bởi vì thế, Nguyên Vũ đế mới không thể không nghĩ, Thái Tử tài trí năng lực không bằng Thụy Vương, bây giờ so sánh hắn ta với Thập Nhị hoàng tử, hắn ta còn kém hơn tiểu tướng.

Mấy năm nay hắn ta làm Thái Tử, đến cùng đang làm cái gì?

Mặc dù phong Thập Nhị hoàng tử làm Nam Bình vương, khó tránh khỏi khiến Thái Tử hiềm nghi, nhưng ý chỉ phong vương đã hạ, tự nhiên Nguyên Vũ đế không thể thu hồi.

https://thuviensach.vn

Cho nên Nguyên Vũ đế nghĩ, vì không muốn Thái Tử bị mất mặt mũi, không ban cho hắn ta cái gì, bù lại cho con hắn ta.

Thế là, đích tử Lưu Tuân của Thái Tử được sắc phong làm Hiển Quận vương.

Vốn điểm xuất phát của Nguyên Vũ đế là muốn lưu cho Thái Tử chút mặt mũi, nhưng giống như lời Lưu Đồng nói, hành động như vậy, lại không khỏi bỏ qua Thái Tử, nâng đỡ Thái Tử hiềm nghi con mình.

Thái Tử cũng hoài nghi như vậy.

Nhi tử còn nhỏ, Thái Tử cũng không tốt nói cái gì. Nhưng khi đối mặt Thái Tử phi, trong lòng Thái Tử rất không dễ chịu. Nhất là lúc nhìn thấy Thái Tử phi quan tâm nhi tử, Thái Tử càng là mũi không phải mũi, ánh mắt không phải ánh mắt.

So với làm hoàng hậu, làm thái hậu có thể càng thêm vô tư? Dù sao làm hoàng hậu, còn phải đối mặt với một đám tần phi hậu cung của hoàng đế, nói không chừng ngày nào đó liền bị một phi tử kéo rớt khỏi hậu vị.

Còn làm thái hậu, hoàng đế hoàng hậu thấy thái hậu, đều phải lễ nhượng ba phần, càng đừng nói tới phi tử.

Có phải Thái Tử phi cũng muốn hắn ta không lên ngôi vị hoàng đế được, chờ phụ hoàng chết, nhi tử vào chỗ, nàng ta trực tiếp làm thái hậu?

Bệnh đa nghi của Thái Tử lại tái phát, nhưng đối với chuyện này Thái Tử phi hoàn toàn không biết gì cả.

Bởi vì, đích trưởng nữ của nàng ta sắp đến tuổi nghị hôn. Nàng ta đang vội vàng vơ vét người nhà quyền quý trong kinh, lựa chọn nhân tài tuấn kiệt, tính toán chọn chồng cho nữ nhi, nào có thời gian suy nghĩ Thái Tử đang nghĩ cái gì.

https://thuviensach.vn

Quan hệ giữa Thái Tử và Thái Tử phi lại lạnh vài phần.

Thái Tử cả ngày buồn bực không vui, luôn cảm thấy trong lòng có cổ oán khí phát không ra.

Hôm nay đột nhiên tâm huyết dâng trào, nói muốn đi tới ngõ hẻm Trung Quan nhìn một chút.

Sau khi Thái Tử phi nghe xong phản đối: "Lúc trước điện hạ ở trước mặt bệ hạ đề cập việc vỡ lòng cho đích tử Cửu hoàng tử, đã bị bệ hạ quở trách. Bây giờ điện hạ lại muốn tự mình đi ngõ hẻm Trung Quan?"

"Sao hả, cô đi không được?" Thái Tử cười lạnh: "Cô quan tâm đệ đệ, đi nhìn một lát xem có xảy ra chuyện gì không? Là làm điều trái pháp lệnh?"

Thái Tử phi nhíu mày: "Không phải vì pháp lệnh, chẳng qua, một nơi như Giam cầm sở, không phải người có thân phận tôn quý như điện hạ có thể đi."

Thái Tử nghe xong vô cùng tức giận: "Thân phận cô tôn quý, tự nhiên thích đi chỗ nào thì đi chỗ đó, Thái Tử phi cũng muốn quản?"

Thái Tử phi cũng nổi giận, nhưng đương nhiên nàng ta không muốn cùng Thái Tử ầm ĩ, lại nói, hành vi của Thái Tử nàng ta không thể không ước thúc. Phu thê nhất thể, nếu Thái Tử gặp họa, nàng ta có năng lực có kết cục tốt sao?

Thái Tử phi liền lạnh giọng nói: "Bởi vì việc tiêu diệt hải tặc Đông Hải điện hạ chọc tức bệ hạ, khiến bệ hạ bệnh nặng hồi lâu. Bây giờ điện hạ lại không nhớ giáo huấn, muốn tiếp tục làm trái ý bệ hạ nữa sao?"

Thái Tử nghẹn lời.

https://thuviensach.vn

"Điện hạ muốn đi, ta cũng không ngăn cản. Bất quá điện hạ cần phải nghĩ kỹ, điện hạ đã chọc giận bệ hạ một lần, nếu lại chọc bệ hạ không khoái lần nữa, nói không chừng ngày nào đó, vị trị Thái Tử này của điện hạ, cũng sẽ bị bệ hạ thu về."

Lời Thái Tử phi nói là đang nhắc nhở và cảnh cáo, nhưng không nghĩ tới Thái Tử lại làm ầm lên: "Có phải ngươi đang chờ phụ hoàng phế ta, rồi sau đó lập nhi tử ngươi làm hoàng thái tôn, ngươi chờ làm hoàng thái hậu hay không hả!”

Thái Tử phi choáng váng.

"Điện hạ, ngươi nói bậy cái gì đó!"

"Cô nói bậy? Trong lòng ngươi nghĩ làm sao, cô không rõ ràng à?!" Thái Tử mắng: "Nữ nhân của cô không phải chỉ có mình ngươi, nhi tử của cô còn nhiều mà, chờ cô lên ngôi vị hoàng đế, chẳng sợ lập nhi tử ngươi làm Thái Tử, hắn nhiều huynh đệ như vậy, khó nói không nghĩ thủ nhi đại chi, ngươi đương nhiên sợ nhi tử ngươi không có vị trí Thái Tử, chỉ cần cô bị phế, nhi tử ngươi thành hoàng thái tôn, không phải ngươi liền vô tư sao? Làm hoàng thái hậu thật tốt, ngươi dám nói ngươi không nghĩ như vậy, ngươi ngóng trông một ngày kia cô bị phế, nhi tử ngươi được lập làm hoàng thái tôn!"

Ngực Thái Tử phập phồng, mắt trợn trừng, sắc mặt xanh đen, một đôi mắt gắn đầy hồng ti, khiến cho khuôn mặt nhìn qua dữ tợn đáng sợ.

Thái Tử phi sững sờ nửa ngày, rồi lẩm bẩm nói: "Điện hạ, ngươi điên rồi..."

"Cô điên rồi? Sao cô có thể điên? À, cô đã biết. Ngươi ước gì cô bị điên, báo cho phụ hoàng, rồi sau đó phế vị trí Thái Tử của cô, lập nhi tử ngươi làm hoàng thái tôn, phải không hả? Ha ha, cô nói cho ngươi biết, ngươi đừng vọng tưởng! Ngôi vị hoàng đế, là cô, là của cô! Chờ cô lên làm hoàng

https://thuviensach.vn

đế, cô muốn lập ai làm Thái Tử liền lập người đó làm Thái Tử, ai cũng đừng nghĩ quyết định thay cô!"

Thái Tử rống lên với Thái Tử phi, nâng cằm giống như từ trên cao nhìn xuống nói với Thái Tử phi: "Hiện tại, cô muốn đi Giam cầm sở nhìn Cửu đệ tốt của cô. Cô ngược lại muốn nhìn, có phải phụ hoàng vì việc cô đi thăm Cửu đệ không vui với cô hay không. Còn về phần ngươi, thành thật đợi trong phủ Thái Tử cho cô. Nếu cô không dễ chịu, ngươi cũng đừng mong tốt hơn!"

Thái Tử rời khỏi phủ Thái Tử, dẫn theo người đi thẳng đến ngõ hẻm Trung Quan.

Thái Tử phi dại ra ngã ngồi xuống, Du Chu đã gả cho người ta đứng ở một bên đau lòng nói: "Thái Tử phi, tâm tình Thái Tử không tốt, ngài đừng để ý."

Thái Tử phi cười khổ, thật lâu sau mới nhẹ nhàng lắc đầu, thấp giọng nói: "Du Chu, mau cho người truyền tin cho Nam Bình vương, nói Thái Tử muốn đi Giam cầm sở, để Nam Bình vương ngăn cản đi."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 280: Khó Xử

Sau khi Nam Bình vương thu được tin tức lập tức phái người đi chặn Thái Tử lại, vì để phòng ngừa vạn nhất, đồng thời cho người truyền tin đến ngõ hẻm Trung Quan, để người bên trong chú ý hướng đi của Thái Tử.

Động tác Thái Tử rất nhanh, người của Nam Bình vương không chặn được người.

Lúc này Thái Tử đang đứng ở trước cửa tiểu viện Lưu Đồng ở, tai nghe được tiếng hài tử non nớt đọc sách bên trong.

"Xuân đối hạ, thu đối đông, mộ cổ đối thần chung. Xem sơn đối vọc nước, lục trúc đối thương tùng..."

Thái Tử dừng chân, mặt không biểu cảm nhìn chằm chằm ổ khóa trên cửa gỗ.

Từng Toàn Đức vội vàng chạy tới, thi lễ với Thái Tử.

Thái Tử liếc xéo ông ta một mắt, hất cằm về phía ổ khóa nói: "Mở cửa."

Từng Toàn Đức không dám hàm hồ, run run tra chìa khóa vào mở cửa.

Thanh âm mở cửa viện kinh động người đọc sách bên trong, Lưu Đồng cầm trong tay 《 Thanh vận vỡ lòng 》, bước nhanh ra ngoài, lông mày nhíu lại.

Lúc này còn chưa đến thời gian đưa nguyên liệu nấu ăn, huống chi bình thường có người đến, trước khi mở cửa đều có lời nhắc nhở.

https://thuviensach.vn

Tình huống hôm nay, có chút kỳ quái.

Lưu Đồng vừa bước ra cửa chính, liền nhìn thấy người đứng phía sau cánh cửa đã mở ra, đứng đầu là Thái Tử.

Chợt lóe qua kinh ngạc, Lưu Đồng lạnh lùng đứng, nửa ngày sau mới nói: "Thái Tử điện hạ đại giá quang lâm, thật sự là không có tiếp đón từ xa."

Thái Tử hừ lạnh, nghênh ngang sải bước tới cửa viện, nhìn trái nhìn phải liền nhíu mày, đưa tay lên quạt dưới mũi, biểu cảm ghét bỏ đến cực điểm.

"Nghe nói Cửu đệ làm nông gia, hôm nay vừa thấy, quả thực như thế. Nhìn mảnh đất trồng rau này xem, lúc này vừa lập xuân, đã trồng trọt rồi?"

Thái Tử cười trào phúng, Lưu Đồng lơ đễnh, chỉ nói: "Thần đệ không biết, hóa ra Thái Tử còn chú ý vụ mùa đấy? Thật sự khiến thần đệ nhìn với cặp mắt khác xưa."

Nụ cười trên mặt Thái Tử biến mất, không chút che giấu ác ý của hắn ta: "Ý của Cửu đệ là, ở trong mắt ngươi cô chính là kẻ ngốc, vụ mùa cũng không biết?"

Ý cười trên mặt Lưu Đồng như trước: "Thái Tử thứ tội, thần đệ chỉ nghĩ, Thái Tử thân phận tôn quý, nói tới việc nhỏ này, chắc không vào được mắt Thái Tử."

Lúc hai người đối thoại, những người trong viện nghe được động tĩnh nhanh chóng chạy ra ngoài.

Hoa Trạch đứng ở phía sau Lưu Đồng, hơi cúi đầu, lại có chút cảnh giác nhìn Thái Tử.

https://thuviensach.vn

Hai tay trái phải của Ngụy Tử phân biệt dắt Dương Dương và Kỷ Cương, kéo đến bên người mình.

Thường Nhuận Chi đỡ bụng đứng ở cạnh cửa nhà chính, chau mày, nghe Lưu Đồng cùng Thái Tử nói chuyện.

Nàng mang thai, dung nhan dịu dàng, mặt mày bình thản, khí chất độc hiển, nhất thời Thái Tử chú ý tới nàng, thình lình cười nói: "Dường như Cửu đệ muội không chào đón cô?"

Thường Nhuận Chi do dự một lát, vẫn đỡ thắt lưng đi ra, Lưu Đồng vội đưa tay đỡ lấy nàng.

Thường Nhuận Chi phúc thân hành lễ, thản nhiên nói: "Thái Tử vẫn chưa đệ thiếp mời, do thần phụ nhìn thấy Thái Tử đăng môn, nhất thời kinh ngạc không phản ứng kịp, nên có chút thất lễ, mong rằng Thái Tử thứ lỗi."

Khóe miệng Thái Tử khẽ câu, đang muốn nói chuyện, ngoài cửa lại truyền đến tiếng vang.

Chu thái y mang theo hòm thuốc, vội tới bắt mạch bình an cho Thường Nhuận Chi.

Nhìn thấy Thái Tử ở chỗ này, Chu thái y trương miệng, nửa ngày sau mới hành lễ.

Thái Tử không biết Chu thái y, nhưng nhận ra được y phục thái y ông ta mặc trên người, nhất thời nhíu mày hỏi: "Thái y sao lại tới chỗ này?"

Chu thái y liền đáp: "Hồi Thái Tử điện hạ, vi thần đến bắt mạch bình an cho Cửu hoàng tử phi."

Thái Tử nhìn về phía Thường Nhuận Chi, quét mắt một vòng lên trên bụng nàng, ý vị thâm trường hỏi: "Cửu hoàng tử phi sắp lâm bồn?"

https://thuviensach.vn

"Hồi Thái Tử điện hạ, còn gần hai tháng nữa."

"À, còn đến hai tháng." Thái Tử gật gật đầu, lại hỏi: "Đều chuẩn bị thỏa đáng sao?"

Chu thái y ngẩn người, không biết Thái Tử hỏi là có ý gì, do dự một chút, dư quang khóe mắt liếc đến sắc mặt không tốt của Thái Tử, vội châm chước trả lời: "Hồi Thái Tử điện hạ, Tôn thái y làm sở chỉ, y bà cùng bà đỡ đều đã chọn xong, trước một tháng dưỡng thai kỳ, sẽ đưa tới nơi này, trợ giúp Cửu hoàng tử phi sinh sản."

Mâu sắc Thái Tử thay đổi dần, cong khóe môi nói: "An bài như vậy là rất hợp lý. Cửu đệ muội."

Thái Tử nhìn về phía Thường Nhuận Chi, Thường Nhuận Chi hơi cúi đầu: "Điện hạ có gì phân phó?"

"Cô đối với một dựng phụ như ngươi, có thể có cái gì phân phó?" Thái Tử mỉm cười: "Cô chỉ muốn nói, chúc Cửu đệ muội đến lúc đó sinh sản thuận lợi."

Trong lòng Thường Nhuận Chi phát lạnh, ngoài miệng vẫn nói: "Đa tạ Thái Tử điện hạ cát ngôn."

Thái Tử nhìn Lưu Đồng một mắt, nhẹ nhàng cười, thản nhiên bỏ đi.

Sau khi của viện đóng lại, mọi nơi một mảnh yên tĩnh, phảng phất như Thái Tử chưa từng xuất hiện.

Thường Nhuận Chi nắm chặt cánh tay Lưu Đồng, lo lắng hỏi: "Hắn ta tới chỗ này làm chi?"

Lưu Đồng cũng nhíu mày, lắc đầu nói: "Ta không biết, bất quá hành vi hắn ta quỷ dị, chúng ta vẫn nên đề phòng cho thỏa đáng."

https://thuviensach.vn

Mọi người lo lắng đề phòng mấy ngày, sau đó bình tĩnh sinh hoạt như trước kia, không chút thay đổi.

Thái Tử đến, phảng phất chính là một tiểu nhạc đệm.

Có lẽ, quả thật Thái Tử cũng không có làm cái gì, chính là đến xem "Hình dạng" sinh hoạt bây giờ của hắn? Lưu Đồng nghĩ trong lòng như vậy.

Nhưng rất nhanh, Lưu Đồng ý thức được có gì đó không thích hợp.

Khoảng cách thời gian Thường Nhuận Chi lâm bồn còn có nửa tháng, nếu theo như lời Chu thái y nói, Thái Y viện sẽ phái y bà và bà đỡ tới nhưng bây giờ còn chưa thấy ai.

Cứ ba ngày, Chu thái y lại tới bắt mạch bình an một lần. Mỗi ba ngày Lưu Đồng lại thúc giục một lần, nhưng Chu thái y cũng nói không nên lời vì cái gì.

Chẳng qua, hành vi của Chu thái y cũng có chút kỳ quái.

Mỗi lần ông ta đến, đều sẽ tiện thể từ bên người đưa chút dược liệu, lặng lẽ đưa cho Lưu Đồng để hắn hảo hảo thu.

Bất an trong lòng Lưu Đồng ngày càng lớn.

Mỗi ngày đếm kỳ hạn Thường Nhuận Chi lâm bồn, mắt nhìn còn năm ngày sẽ đến ngày sinh, y bà và bà đỡ vẫn không có tới.

Hôm nay Chu thái y lại đưa dược liệu đến, lúc Lưu Đồng tiễn ông ta thấp giọng nói: "Chu thái y đã lặng lẽ đưa thuốc cho ta, chắc là đã đoán trước được sẽ xảy ra chuyện gì. Nội tử sắp lâm bồn, vì sao y bà và bà đỡ còn chưa tới? Còn mời Chu thái y cho ta lời chắc chắn, cuối cùng ta có thể làm chút chuẩn bị."

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Chu thái y vô cùng khó xử, nửa ngày sau mới hạ quyết tâm, nhẹ giọng nói: "Cửu điện hạ, Thái Y viện bây giờ là người của Thái Tử."

Lưu Đồng trừng lớn hai mắt: "Ý của Chu thái y là, Thái Tử để Thái Y viện không phái y bà và bà đỡ tới chỗ ta?"

Chu thái y nhẹ nhàng gật đầu.

Bị phái đến chỗ này bắt mạch bình an cho Cửu hoàng tử phi, tự nhiên không phải là người tâm phúc trước mặt quý nhân.

Cũng giống như xuất thân và y thuật của Chu thái y, người có chút chất phác, sẽ không giỏi tạo niềm vui, loại chuyện xấu như lưu đày này liền rơi lên đầu ông ta.

May mắn là, ông ta ngược lại coi như có hai phần nhân tâm.

"Cũng may nơi này của ngài còn có một vị phụ nhân đã sinh dục qua, còn từng hầu hạ hoàng tử phi khi mang thai đến lúc sinh, nói vậy cũng rõ ràng quá trình sinh sản. Cửu điện hạ, vi thần không giúp được ngài cái gì, đây là một ít dược liệu phương thuốc, dược liệu cần thiết, vi thần đều đã cho ngài. Nếu hoàng tử phi có bệnh trạng gì, ngài có thể chiếu theo phương thuốc này nấu cho hoàng tử phi uống. Vi thần cũng chỉ có thể làm được như vậy thôi."

Sắc mặt Lưu Đồng xanh mét, Chu thái y than nhẹ: "Cửu điện hạ không cần kinh hoảng, hoàng tử phi thân thể không kém, thai vị cũng rất chuẩn, lại không phải đầu thai, nói vậy lúc sinh sản sẽ không quá khó khăn. Những dược liệu này, chỉ là để ngừa vạn nhất."

Chu thái y căn dặn xong liền đi, Lưu Đồng sửng sốt một lát, đang muốn đứng dậy đi thương lượng chuyện này cùng Thường Nhuận Chi, lại nghe Hoa Trạch vội vàng hô: "Điện hạ, Ngụy Tử nói hoàng tử phi bắt đầu đau

https://thuviensach.vn

bụng sinh, phỏng chừng nếu không mấy canh giờ liền muốn sinh sản, y bà và bà đỡ..."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 281: Núi Cao

Trong lòng Lưu Đồng nhảy dựng lên, nhanh chóng chạy vào trong buồng xem Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi vừa đau một chút, bệnh trạng không phải rất rõ ràng, nhìn thấy Lưu Đồng cười nói: "Chạy gấp như vậy làm cái gì."

Lưu Đồng bình phục hô hấp, hốt hoảng nghĩ đến cái gì, không kịp căn dặn một câu liền chạy tới cửa viện, chuyển cây thang đặt trên tường, gọi vọng ra ngoài: "Chu thái y! Chu thái y!"

Chu thái y đã đi được một lúc, tự nhiên không có hồi âm.

Lưu Đồng thở gấp, lại gọi: "Chung quanh có người không! Có ai không!"

Đợi nửa ngày, mới có một công công đi tới hỏi: "Cửu hoàng tử có việc?"

"Công công thay ta truyền tin, ta cần y bà và bà đỡ." Lưu Đồng nói rất nhanh, công công lại hỏi một lần nữa mới nghe hiểu, nói: "Cửu hoàng tử, trong ngõ hẻm Trung Quan của chúng ta, làm sao có y bà và bà đỡ."

"Các ngươi luôn có biện pháp, cùng bên ngoài liên hệ tất nhiên là có, giúp đỡ một chút đi." Lưu Đồng vội mò mẫm trong lòng, cái gì cũng không có, nói: "Giúp ta tìm người đến, ta trả thù lao."

Công công lắc đầu, chắp tay sau lưng bỏ đi.

Lưu Đồng lại gọi vài tiếng, chỉ chốc lát sau, Từng Toàn Đức đến.

https://thuviensach.vn

"Cửu hoàng tử đừng kêu." Từng Toàn Đức thấp giọng nói: "Thái Tử điện hạ đã căn dặn, bên trong ngõ hẻm Trung Quan, người tạp vụ đều không thể vào, ngài kêu hỏng cổ họng, cũng vô dụng."

Từng Toàn Đức khoát tay, Lưu Đồng phun ra một hơi: "Tất cả mọi người trong ngõ hẻm Trung Quan bị Thái Tử thu mua?"

"Cũng không tính là thu mua." Từng Toàn Đức lắc đầu: "Thái Tử chỉ đánh phủ đầu, ai dám cùng hắn đối nghịch?"

Lưu Đồng nắm chặt tay thành quyền.

Từng Toàn Đức lại bổ sung thêm: "Nếu Cửu hoàng tử có thể ở trước mặt bệ hạ nói chuyện, cùng bệ hạ nhắc tới việc này, có lẽ còn có chút cơ hội xoay chuyển."

Từng Toàn Đức cũng chắp tay sau lưng bỏ đi, lưu Lưu Đồng đứng ở trên thang cười khổ.

Ai có thể thay hắn truyền lời?

Thập Nhị đệ ốc còn không mang nổi mình ốc, một khi phụ hoàng biết được tin tức, Thái Tử sẽ biết là do Thập Nhị đệ truyền lời, vậy nỗ lực hai ba năm nay của hắn ta sẽ uổng phí.

Chu thái y xem như là người có quyền lên tiếng, nhưng ông ta không dám cãi lại Thái Y viện, càng đừng nói tới đối nghịch cùng Thái Tử.

Nhất thời, Lưu Đồng thấy hoảng sợ trong lòng.

Chẳng sợ Chu thái y nói thai vị Thường Nhuận Chi chuẩn, sinh sản sẽ rất thuận lợi, nhưng sao hắn có thể an tâm?

Đều nói phụ nhân sinh con, giống như đi một vòng quỷ môn quan, bên người không có y bà và bà đỡ, trong lòng hắn u ám, lắc lư không yên.

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng trở lại buồng trong, Thường Nhuận Chi hỏi hắn xảy ra chuyện gì.

Lưu Đồng liền nhất nhất nói lại tình trạng hiện tại của bọn họ cho Thường Nhuận Chi nghe.

Thường Nhuận Chi nghe xong cũng trầm mặc.

"Nhuận Chi, ta..." Lưu Đồng đối mặt tình huống này, thật sự không có lời nào để nói, lại lần nữa hối hận lúc trước không có quyết tuyệt ngăn cản Thường Nhuận Chi, để nàng theo hắn bước vào ngõ hẻm Trung Quan.

Thường Nhuận Chi nở nụ cười: "Được rồi, thiếp không phải lo lắng chuyện sinh hài tử."

Thường Nhuận Chi kéo tay Lưu Đồng qua: "Sinh hài tử mà, một lần sinh, hai lần thành thục, bình thường Chu thái y nói rất nhiều chuyện điều trị, lần trước không phải để lại hai cuốn sách thuốc phụ khoa sao? Phỏng chừng cũng đã làm chuẩn bị trước, Ngụy Tử đã xem xong, có nàng giúp đỡ, thiếp không thành vấn đề."

Lưu Đồng thấp giọng lên tiếng, Thường Nhuận Chi nói: "Chuyện này không phải đại sự gì, thiếp chỉ cảm thấy, cử chỉ của Thái Tử quá ngây thơ rồi, khó xử thiếp, hắn ta có lợi ích gì? Nghĩ mãi mà không rõ."

Thường Nhuận Chi lắc đầu, Lưu Đồng nói: "Chắc là muốn nhìn thấy ta sốt ruột khó chịu, trong lòng hắn ta sảng khoái."

Lưu Đồng đứng lên nói: "Tốt lắm, không nói hắn ta nữa, bây giờ quan trọng nhất là thân thể của nàng. Sao rồi, cảm giác còn tốt không?"

"Hoàn hảo, đỡ thiếp đứng lên đi, thiếp đi đi lại lại, như thế này đến lúc đó cũng chẳng cố hết sức nhiều đâu."

https://thuviensach.vn

Ngoài phòng truyền đến tiếng gõ cửa, Ngụy Tử nhô đầu ra nói: "Cô nương, nô tỳ nấu bát mỳ cho ngài ăn, gia tăng chút khí lực?"

"Ừ, đi thôi."

Thường Nhuận Chi cười đáp.

Đêm đó nguyệt rơi ô sơn, trời đầy sao, cuối cùng Thường Nhuận Chi cũng sinh hài tử thứ hai của nàng và Lưu Đồng.

Lưu Đồng đặt tên bé là vì "Lăng", hi vọng bé giống như núi cao, làm một nam tử hán cao ngất.

Lưu Cảnh Dương có thêm đệ đệ, cao hứng nhịn không được, mỗi ngày đều sẽ hôn lên miệng đệ đệ mấy cái, lải nhải vài câu đại loại như "Ta là ca ca".

Thường Nhuận Chi ngồi trong tháng rất khá, ở trong tháng trung cũng thích hợp vận động, Ngụy Tử càng để bụng chuyện ăn uống của bé con.

Lưu Cảnh Lăng ăn sữa mẹ, khẩu vị rất lớn, so với Lưu Cảnh Dương lúc trước, thật sự hoạt bát rất nhiều, nháo đến mức làm cho người ta thấy không được an bình.

Sau khi đầy tháng, Thường Nhuận Chi có chút đẫy đà hơn so với lúc trước khi mang thai, sắc mặt hồng nhuận, rất khỏe mạnh.

Còn Lưu Cảnh Lăng thì trắng trẻo mập mạp, gặp người liền cười, nhất là lúc nhìn thấy đại ca của bé, hưng phấn hoa chân múa tay.

Người trong tiểu viện đắm chìm trong cảm giác vui sướng khi có thêm một nhân khẩu, cứ mỗi ba ngày Chu thái y lại đến một lần, xem mạch cho mẫu tử Thường Nhuận Chi.

Lưu Đồng tìm cơ hội, hỏi Chu thái y tình huống bên ngoài.

https://thuviensach.vn

Trừ bỏ vấn đề liên quan đến thân thể khỏe mạnh của đám người Lưu Đồng, các vấn đề khác, Chu thái y không đáp.

Lưu Đồng cũng đã quen.

Hắn hỏi Chu thái y, chuyện Thường Nhuận Chi sinh sản, hắn lại có thêm một nhi tử, Thái Y viện đã bẩm lên bệ hạ hay chưa.

Chu thái y nói: "Bệ hạ đã biết, cho nên để vi thần tiếp tục tới bắt mạch cho hoàng tử phi và tiểu công tử."

"Còn gì không?" Lưu Đồng hỏi.

Chu thái y lắc đầu.

"Thái Tử nói làm sao?"

Chu thái y ngậm miệng không đáp.

Lưu Đồng chỉ có thể thu hồi đề tài này, hỏi vấn đề tôn thất ngọc điệp của Lưu Cảnh Lăng.

Chu thái y nói ít ngày nữa Lễ bộ sẽ phái quan viên tới chỗ này một chuyến, còn lại ông ta cũng không chịu nói thêm.

Lưu Đồng không thấy ngoài ý muốn, tiễn bước Chu thái y, an an ổn ổn sống qua ngày, giúp đỡ Thường Nhuận Chi chiếu cố nuôi dưỡng tiểu nhi tử.

Thời gian trôi nhanh, nháy mắt đã qua ba tháng.

Vừa qua khỏi giữa hè, đầu thu hơi lạnh, Lưu Cảnh Lăng giống như một oa nhi đồ sứ, bắt đầu đập đập miệng, rục rịch muốn bắt đầu lên tiếng nói chuyện, thường xuyên phát ra tiếng a hưng phấn thét chói tai, hoà thuận vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Trong tiểu viện bởi vì có thêm bé, trở nên vô cùng náo nhiệt.

Hôm nay là ngày đầu thu bình thường, Thường Nhuận Chi ôm Lưu Cảnh Lăng ở trong sân phơi nắng.

Lưu Cảnh Dương và Kỷ Cương ngồi bên cạnh nàng, nghe nàng nói chuyện xưa.

Thường Nhuận Chi nói với Lưu Cảnh Dương và Kỷ Cương về tri thức vũ trụ, thái dương, ánh trăng, tinh cầu. Nói về địa chấn, núi lửa phun trào, sóng thần, thiên tai từ đất đá trôi. Khi giải thích những nguyên lý này, Lưu Cảnh Dương cảm thấy vô cùng hứng thú, thường thường sẽ lại mười vạn cái vì sao từ miệng bật ra.

Thường Nhuận Chi tận lực dùng từ ngữ đơn giản dễ hiểu nhất để giải thích mấy vấn đề này.

Đang lúc nói đến nguyên nhân thiên cẩu thực nguyệt, Từng Toàn Đức ở ngoài cửa viện gõ cửa.

Lúc Lưu Đồng đi ra, Từng Toàn Đức đã mở cửa ra.

"Chuyện gì?"

Lưu Đồng biết Từng Toàn Đức không có thời gian rảnh để xuất hiện, lúc này tới đây, tất nhiên là có chuyện gì đó xảy ra đột ngột.

Từng Toàn Đức cũng không nói nhiều, nói: "Bệ hạ trúng gió, đám người Chúc vương, Nam Bình vương, Lý các lão, Tống lão Tướng quân nỗ lực bảo vệ, Thái Tử giam quốc."

Lưu Đồng bước về phía trước một bước: "Lúc trước không phải do bốn đại thần thảo luận chính sự sao?"

https://thuviensach.vn

"Sau khi thân thể bệ hạ tốt lên, liền thủ tiêu bốn đại thần thảo luận chính sự. Bệ hạ đột ngột trúng gió, cũng không kịp khải bốn đại thần thảo luận chính sự. Huống chi có Thái Tử ở đó, bệ hạ khó đoạn hướng sự, giam quốc theo lý thường phải làm."

Tâm Lưu Đồng trùng trùng chìm xuống.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 282: Ám Sát

Edit: Bộ Yến Tử

Hoàng cung, tẩm cung Nguyên Vũ đế.

Thái Tử mặc siêu phẩm cổn phục, từ đầu đến chân đều là phục sức Thái Tử long trọng, đang đứng bên long sàn của Nguyên Vũ đế.

Thái y quỳ trên mặt đất bắt mạch cho Nguyên Vũ đế, đứng lên lau mồ hôi nói: "Bệ hạ thần trí thanh minh, bất quá ngôn hành bị nguy, cần hảo hảo điều dưỡng."

Thái Tử gật đầu: "Vậy kê nhiều thuốc bổ, phải để bệ hạ có thể tốt hơn chút."

"Dạ."

Thái Y khom người lui ra, Khuất công công tùy thân hầu hạ Thái Tử chuyển cẩm ngột đặt cạnh long sàn, Thái Tử liêu bào ngồi xuống.

Nguyên Vũ đế nằm thẳng ở trên giường, ánh mắt nghiêng nhìn về phía Thái Tử, trong ánh mắt toàn là tức giận, miệng cũng hơi nghiêng, muốn nói chuyện lại chỉ có thể phát ra thanh âm "Ách ách" ý tứ hàm xúc không rõ, bởi vì không chịu khống chế, miệng chảy nước dãi.

Thái Tử cầm khăn, cẩn thận lau miệng cho Nguyên Vũ đế.

Tự Nhân bên cạnh Nguyên Vũ đế muốn tiến lên tiếp nhận: "Thái Tử điện hạ, vẫn nên để nô tài làm đi."

https://thuviensach.vn

"Cô làm nhi tử, lau miệng cho phụ hoàng của mình có gì không ổn?" Thái Tử cười: "Gì công công nghỉ ngơi đi."

Tự Nhân hơi cúi đầu, lên tiếng thối lui đến bên cạnh.

Thái Tử thay Nguyên Vũ đế lau sạch nước dãi ở cằm và môi, lại kéo chăn đắp cho Nguyên Vũ đế.

"Phụ hoàng dưỡng bệnh cho tốt, việc triều chính, nhi thần sẽ làm."

Nguyên Vũ đế lớn tiếng phát ra âm "Ách ách".

Thái Tử mắt điếc tai ngơ, đứng lên nói: "Công công hảo hảo chiếu cố phụ hoàng, cô muốn đi xử lý chính sự, đợi cô rảnh rỗi, lại đến thăm phụ hoàng."

Tự Nhân khom người nói: "Cung tiễn Thái Tử điện hạ."

Thái Tử cười cười, nhìn thật là hăng hái.

Sau khi người đi rồi, Tự Nhân mới nhanh chóng chạy đến bên cạnh Nguyên Vũ đế, cẩn thận quan sát phản ứng của ông ta, sau đó đưa tay đỡ ông ta ngồi dậy.

Dù sao cũng là người hậu hạ kề bên nhiều năm, một ánh mắt, một động tác của Nguyên Vũ đế, Tự Nhân đều có thể nhận được ý tứ Nguyên Vũ đế.

Nhưng khi đỡ Nguyên Vũ đế lên, Nguyên Vũ đế cũng không thể làm gì.

Nâng cánh tay lên đối với ông ta mà nói chính là vô cùng khó khăn, càng đừng nói tới chuyện nói lời đơn giản nhất.

Đến cùng là tức giận đến ngoan, Tự Nhân tâm trung giận dữ nói.

Nguyên Vũ đế nhìn Tự Nhân, lấy ánh mắt hỏi việc khác.

https://thuviensach.vn

Tự Nhân nghiền ngẫm hỏi: "Bệ hạ muốn hỏi, tình huống của Vũ Văn Thì Nguyên?"

Nguyên Vũ đế nhắm chặt mắt coi như khẳng định trả lời.

Tự Nhân do dự, vẫn lắc đầu nói: "Vũ Văn thiếu gia đã... Cách thế, tình huống nữ nhân của hắn không rõ, dù sao, trời sinh Vũ Văn thiếu gia tương đối phong lưu, có lẽ ở địa phương nào đó, hắn còn có con tư sinh."

Trong mắt Nguyên Vũ đế toát ra thần sắc thống khổ, nhắm hai mắt lại.

Tự Nhân nhẹ giọng nói: "Bệ hạ nén bi thương."

Nguyên Vũ đế trợn mắt, vươn ngón tay ra khu khu giường, □ tai khẽ nhường Tự Nhân cũng nhịn không được nhíu mày.

"Bệ hạ..."

Môi Nguyên Vũ đế oa thành một vòng tròn, tự nhiên nới ra, gian nan phát ra một chữ "Thụy".

Tự Nhân hỏi: "Thụy vương? Bệ hạ, Yến Bắc cách khá xa, tình huống trong triều truyền đến Yến Bắc, phỏng chừng cũng phải một hai tháng."

Đến lúc đó, phỏng chừng đám triều thần đều đã bị Thái Tử cầm giữ.

Thường ngày cảm thấy Thái Tử năng lực bình thường, nan kham đại nhậm, lại không nghĩ rằng Thái Tử còn có người ủng đám.

Chẳng qua, những người này ủng đám Thái Tử chắc cũng không phải vì Thái Tử...

Tự Nhân cảm thán trong lòng, tiếp tục nói: "Huống chi, bệ hạ cũng từng nói, Thụy vương yêu quý lông chim, làm việc tất cầu quang minh lỗi lạc,

https://thuviensach.vn

sao Thụy vương có thể bởi vì Thái Tử giam quốc, mà dẫn quân xuất phát kinh thành?"

Nguyên Vũ đế nhắm mắt lại.

Đúng vậy, Thụy vương sẽ không làm như thế.

Tự Nhân gọi vài tiếng bệ hạ, Nguyên Vũ đế đều không phản ứng, Tự Nhân biết ông ta muốn yên lặng một chút, chỉ có thể chậm rãi đỡ Nguyên Vũ đế nằm xuống, gọi người đến coi giữ, chính mình nhỏ giọng lui ra.

Một đường tránh người, thất quải bát quải, cuối cùng đến chỗ giấu kín. Tự Nhân đưa tay gõ lên một chỗ gạch ống trên tường hai tiếng dài ba tiếng ngắn, bên kia tường viện mở ra một lỗ nhỏ đủ một người nghiêng thân đi vào.

Tự Nhân chui vào, lại đi một đoạn đường, như cũ dùng tiếng lóng, mới có thể tiến vào.

Sau mặt bình phong, một người nhàn nhã ngồi, đang uống trà.

Tự Nhân vòng qua bình phong đi đến trước mặt hắn ta, khom mình hành lễ nói: "Nô tài ra mắt Nam Bình vương."

"Gì tổng quản mời đứng lên."

Tự Nhân tên Gì Sáng, luôn đi theo hầu hạ Nguyên Vũ đế, mọi người đều tôn xưng ông ta một tiếng "Gì tổng quản".

Cũng chỉ có Thái Tử, mới gọi ông ta là "Gì công công", cùng một thái giám như Tự Nhân không có gì bất đồng.

Gì Sáng đứng thẳng dậy, Nam Bình vương cho người ban ghế ngồi, tự tay rót một chén trà cho ông ta, bình thản hỏi: "Tình huống bệ hạ như thế nào?"

https://thuviensach.vn

"Tình huống bệ hạ không tính là tệ nhất, cũng còn phải hy vọng trải qua trị liệu chuyển biến tốt, chính là trước mắt bệ hạ không thể nào lên tiếng, không thể hành động. Nhưng vẫn có thể biểu đạt cảm xúc." Gì Sáng nói: "Từ sau khi biết việc Thái Tử phái người ám sát Vũ Văn Thì Nguyên, bệ hạ kinh sợ mà trúng gió, có thể bảo trì tình huống bây giờ, xem như là bất hạnh trong vạn hạnh."

May mắn là không có trực tiếp bị tức chết.

Nam Bình vương gật đầu, lại hỏi: "Nghe nói Thái Tử hôm nay đến xem bệ hạ?"

"Dạ." Gì Sáng nói: "Thái Tử nhìn, cũng không hy vọng bệ hạ gặp chuyện không may."

"Hắn ta đương nhiên không hy vọng bệ hạ gặp chuyện không may, một khi bệ hạ không còn, thứ nhất hắn ta làm sao đăng cơ, thứ hai bởi vì tức chết phụ hoàng mà vĩnh thất tư cách đăng vị... Bất luận là cái nào, hắn ta đều biết, Thụy vương nhất định sẽ không ngồi xem mặc kệ."

Nam Bình vương sờ sờ chén trà bên cạnh, thần sắc xẹt qua một luồng ưu tư: "Thái Tử còn có động tác khác sao?"

"Không có." Gì Sáng nói: "Nô tài nhìn, Thái Tử làm như thật sự muốn ở trong thời gian bệ hạ bệnh nặng, nắm chặt việc triều chính, khống chế toàn bộ triều đình."

Nam Bình vương vuốt cằm, hiển nhiên đối với chuyện này hắn cũng không ngoài ý muốn.

Gì Sáng có chút sầu lo: "Nam Bình vương gia, nô tài có một chuyện không rõ."

"Hửm? Gì tổng quản, mời nói."

https://thuviensach.vn

"Nô tài không rõ, vì sao vương gia cũng ra mặt nỗ lực bảo vệ Thái Tử giam quốc? Nếu vương gia không ra mặt, người ủng hộ Thái Tử sẽ ít đi một nửa." Gì Sáng nhẹ giọng nói: "Bây giờ trong triều, trong các hoàng tử, Thụy vương ở Yến Bắc xa xôi, ngoài tầm tay với, cũng chỉ có Chúc vương gia có thể ước thúc ức chế Thái Tử một hai."

Nam Bình vương nghe vậy cười: "Vì sao phải ước thúc ức chế hắn ta? Hắn ta được càng nhiều quyền thế, dã tâm càng lớn, hành vi mới càng dễ sai... Như vậy càng tốt, không phải sao?"

Gì Sáng chần chờ nói: "Vương gia muốn, bức Thái Tử chủ động ra tay với Thụy vương sao?"

"Cục diện trước mắt đối với chúng ta mà nói liên tục bị động, Thụy vương không chịu dễ dàng xuất binh, không muốn ở trên lịch sử gánh thanh danh đoạt vị, cho nên chỉ có thể chờ Thái Tử động thủ trước..." Nam Bình vương bất đắc dĩ nói: "Đó cũng là chuyện không có biện pháp."

Gì Sáng vuốt cằm, nhìn nhìn Nam Bình vương, muốn nói lại thôi sau đó vẫn dừng lại câu chuyện, đứng dậy nói: "Tuy rằng vương gia đoán Thái Tử sẽ không tổn thương đến bệ hạ, nhưng nô tài không ở bên cạnh bệ hạ, sẽ không yên lòng. Nô tài đi về trước, nếu có tình huống gì, nô tài sẽ kịp thời thông tri vương gia."

"Làm phiền Gì tổng quản."

Nam Bình vương đứng dậy đưa tiễn, sau khi trở về vẻ mặt dừng một chút.

Trước khi đi, Gì Sáng muốn nói lại thôi, hắn nhìn hiểu rõ.

Hắn đương nhiên biết, Gì Sáng muốn hỏi gì.

https://thuviensach.vn

Ông ta muốn hỏi, Nam Bình vương hắn, đối với ngôi vị hoàng đế cũng có dã tâm.

Nam Bình vương cười cười, lẩm bẩm nói: "Làm hoàng đế có cái gì tốt, nhìn phụ hoàng đi..."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 283: Tài Người

Edit: Bộ Yến Tử

Chuyện Thái Tử giam quốc, không có nhiều quan hệ cùng Lưu Đồng, nhưng hắn vẫn cảm giác được không khí chung quanh chuyển biến.

Tuy rằng biểu cảm trên mặt Từng Toàn Đức vẫn trước sau như một khô khan nhạt nhẽo, nhưng đáy mắt lại tiệm thâm.

An Dày mỗi ngày đến đưa thịt đưa đồ ăn cho bọn hắn nhìn tinh thần cũng không mấy phấn chấn.

Hoa Trạch hỏi An Dày xảy ra chuyện gì, An Dày trả lời hắn, trong cung có động tác mới, nghe nói muốn dời một đám cung nhân ra ngoài, tới ngõ hẻm Trung Quan, cũng không biết sau này sống ra sao.

Hoa Trạch thuật lại với Lưu Đồng, Lưu Đồng trầm ngâm nửa ngày sau đó nói: "Phụ hoàng không thể giải quyết hướng sự, sau khi Thái Tử giam quốc vì để ngừa vạn nhất, xem ra hắn ta muốn bắt đầu thay cung nhân trong cung."

"Ý của chàng là, hắn ta muốn đuổi hết người không phải của mình ra khỏi cung?" Thường Nhuận Chi nhíu mày nói: "Công trình này có chút lớn, toàn bộ hoàng cung, bao nhiêu cung nhân."

"Không cần thiết đổi toàn bộ, chỉ cần vị trí mấu chốt, thay đổi người chưởng quyền." Lưu Đồng than nhẹ: "Xem ra, người tín nhiệm của đám

https://thuviensach.vn

nương nương trong hậu cung cũng đều bị thay thế. Nhân vậy mấu chốt bên người, có người của hắn ta thì hắn ta mới phóng tâm."

Thường Nhuận Chi lo lắng nói: "Hiền phi nương nương không có việc gì chứ?"

"Sẽ không, nhiều lắm là giống chúng ta, ăn mặc chịu chút tội, quá đáng hơn, Thái Tử không dám làm." Lưu Đồng nói: "Ngũ ca còn ở Yến Bắc, một khi biết Hiền phi nương nương có việc, nhất định sẽ không tiếp tục ngủ đông. Thái Tử biết đạo lý này."

Thường Nhuận Chi gật đầu, trong lòng có chút hoảng sợ.

Thụy vương ở Yến Bắc, không thể hồi kinh, sau này Thái Tử giam quốc mới không bao lâu, đã bắt đầu dứt khoát hắn hoi bài trừ dị kỷ. Nếu lại để hắn ta chưởng quản việc triều đình trong thời gian dài hơn chút nữa, không biết hắn ta sẽ làm ra chuyện gì.

Thường Nhuận Chi nhìn Lưu Đồng: "Đừng lo lắng, Thụy vương sẽ có đối sách, không phải còn có Nam Bình vương ở đây sao?"

Lưu Đồng vuốt cằm, có chút chần chờ: "Từ đây đến lúc đó, bất luận Thái Tử làm cái gì, Thập Nhị đệ đều không thể có dị nghị, bằng không theo tính nết Thái Tử, nhất định sẽ hoài nghi Thập Nhị đệ."

"Nghe nói Thái Tử giam quốc, Nam Bình vương cũng ra mặt nỗ lực bảo vệ, từ đó chắc Thái Tử cũng tiêu trừ nghi ngờ với Nam Bình vương?"

"Đó lại là một lo lắng khác." Lưu Đồng nói: "Hơn nữa, có lẽ cũng là khi đó, Thập Nhị đệ cảm thấy xu thế tất yếu, không thể nghịch lưu phản đối."

Thường Nhuận Chi thở dài, lẩm bẩm một câu: "Lúc trước không phải thân thể bệ hạ đã dưỡng tốt sao? Làm sao đột nhiên lại trúng gió? Không lẽ lại chịu kích thích gì..."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng hơi ngưng mi.

Có thể khiến phụ hoàng động khí, chắc là do Thái Tử. Hắn ta lại làm cái gì làm cho phụ hoàng giận dữ đến mức trúng gió tê liệt?

Gần đây cũng không nghe nói Thái Tử có động tác lớn nào, chuyện này chắc Thái Tử ngầm làm, hoặc là Thái Tử làm nhưng mà không có bộc quang ra.

Lưu Đồng nghĩ không ra nguyên cớ, dứt khoát không suy nghĩ nữa, bắt đầu suy tư bước tiếp theo nên đi làm sao.

Dựa theo kế hoạch của Ngũ ca, tất nhiên là muốn hậu phát chế nhân, nói cách khác, mặc dù Thái Tử giam quốc, Ngũ ca cũng sẽ án binh bất động, chờ Thái Tử chủ động ra tay.

Tự nhiên, hiện tại Ngũ ca không thể nhúng tay tới chuyện bên này.

Như vậy, trong khoảng thời gian Thái Tử giam quốc, nhất định khổ sở.

Ngẫm lại lúc trước Thái Tử để Thái Y viện không phái y bà và bà đỡ đến ngõ hẻm Trung Quan, Lưu Đồng đã biết nếu như Thái Tử chưởng quyền, hắn ta sẽ trừng mắt tất báo, càng thêm khó xử bọn họ.

Quá phận hắn ta không dám làm, cũng chỉ có thể làm khó bọn họ trên chuyện ăn mặc.

Lưu Đồng cảm thấy không thể chờ, khi An Dày đến đưa thịt và đồ ăn, hắn gọi An Dày lại, để hắn ta mời Từng Toàn Đức đến.

Từng Toàn Đức tới rất nhanh, Lưu Đồng nói với ông ta: "Từng công công, ta cần lương thực đủ nhiều, cũng muốn dự bị một ít quần áo mùa đông, trừ những thứ đó ra còn có than củi và chút dược liệu."

https://thuviensach.vn

Từng Toàn Đức yên lặng nhìn Lưu Đồng một lát, nói: "Cửu điện hạ lo lắng thỏa đáng, nô tài sẽ nắm chặt thời gian."

Từng Toàn Đức dùng thời gian hai ngày, điều mấy chục bao tải lương thực, rau xanh khô cùng với mấy đại khuông dày vải bông và bông vải mới, đều là thừa dịp buổi tối khuya đêm người tĩnh đưa tới.

Ngày thứ ba, vốn dĩ Từng Toàn Đức muốn đưa dược liệu đến, đêm đó, Lưu Đồng và Hoa Trạch đợi cả đêm cũng không thấy ai đến.

Hôm sau, An Dày đến đưa thịt và đồ ăn nhỏ giọng nhắc nhở bọn họ: "Ngõ hẻm Trung Quan được điều quản sự mới, Từng công công bị trượng đánh vì bị phát hiện. Hôm nay vẫn là nô tài đến đưa đồ ăn, ngày mai chắc là nô tài cũng bị thay."

Lưu Đồng cảm tạ hắn ta trong khoảng thời gian này không ngại cực khổ, cho hắn ta một thỏi vàng làm thù lao.

An Dày vừa lòng nhét vào trong túi, suy nghĩ một chút lại nhỏ giọng nói: "Cửu điện hạ, nô tài nhìn quản sự mới đến vẻ mặt dữ tợn, sợ là không dễ tiếp xúc, sau này ngài phải ngàn vạn cẩn thận."

Lưu Đồng gật đầu, lần nữa cảm tạ hắn ta.

"Chủ tử, bây giờ làm sao đây?" Hoa Trạch sầu lo nói: "Thái Tử đã tài người từ trong cung, bố trí những người này, đầu tiên là nghĩ đến ngõ hẻm Trung Quan, nói vậy chủ sự này, là đồ ba gai Thái Tử tìm đến, sau này chúng ta..."

"Không quan hệ." Lưu Đồng nhẹ giọng nói: "Cùng lắm thì, phong kín của viện lại, ta không tin hắn ta còn có thể trèo tường vào đây làm khó ta."

Hoa Trạch nghĩ một lát: "Lương thực chúng ta có, đất trồng rau cũng có đồ ăn tươi, ăn mặc không cần lo lắng. Nhưng lương thực ăn xong thì

https://thuviensach.vn

thôi..."

Từng Toàn Đức đưa tới lương thực tính toán đâu ra đấy có thể cung ứng bọn họ ăn trong một năm, sau một năm thì sao đây?

"Ngõ hẻm Trung Quan sẽ không đưa lương thực đến, nhưng có thể sẽ đưa tới lương thực chất lượng kém. Bọn họ chỉ cần đưa, chúng ta cứ lấy."

"Vây nếu đưa tới đồ mốc meo..."

"Vậy thì không cần." Lưu Đồng nói: "Đồ mốc meo, không chừng ăn xong xấu bụng. Chúng ta bây giờ còn chưa có đói, không cần phải chịu cơn giận không đâu."

Lưu Đồng nhất nhất an bài thỏa đáng mọi chuyện, chờ xem quản sự mới tới xử sự như thế nào.

Ngày hôm sau, không có người đưa đồ ăn đến.

Ngày thứ ba, vẫn không có người.

Ngày thứ tư, ngày thứ năm...

Cho đến khi tới ngày thứ sáu, quản sự mới đến mới ưỡn ngực vác gương mặt tươi cười đến gõ cửa tiểu viện.

Lưu Đồng đứng ở giữa sân, nhàn nhạt nhìn thái giám tự xưng là Tại quản sự.

"Xin lỗi xin lỗi, tiểu nhân vừa tới ngõ hẻm Trung Quan, vội vàng quản lý, chậm trễ chuyện bên này của Cửu điện hạ, thật sự hổ thẹn." Thân hình quản sự này hơi mập, ánh mắt bất chính, vừa nói chuyện, ánh mắt vừa trượt qua một bên nhìn chằm chằm Ngụy Tử.

https://thuviensach.vn

Ngụy Tử vốn là người hoạt bát dễ nổi giận, lúc này phát hỏa, trừng mắt: "Nhìn cái gì mà nhìn!"

Tại quản sự cười hắc hắc: "Vị tẩu tử này tì khí rất lớn ha."

"Ai là tẩu tử của ngươi, ta cũng không thiếu chú em chân chi thứ ba."

Ngụy Tử hừ lạnh, quản sự biến sắc: "Bổn công công quản lý ngõ hẻm Trung Quan này, há tha cho một phụ nhân nho nhỏ như ngươi nhục nhã? Người tới, kéo nàng ta qua đây cho bổn công công!"

Thái giám phía sau đang muốn tiến lên, Hoa Trạch bước ra một bước: "Ai dám? Không muốn sống cứ việc đến thử xem."

Tuy lời nói bình bình, nhưng trong khoảng thời gian ngắn thực sự không ai dám tiến lên.

Lưu Đồng lạnh lùng nở nụ cười: "Uy phong của Tại quản sự thật lớn, ở trước mặt ta, lại muốn bắt người của ta, ngươi đang xem thường ta sao?"

"Nô tài không dám, nô tài không dám." Tại quản sự lập tức cười hề hề: "Nô tài chỉ là thay Cửu điện hạ lo lắng mà thôi, phụ nhân mạnh mẽ xảo quyệt bực này, nói vậy hầu hạ Cửu điện hạ không được dụng tâm."

Tại quản sự vẫy vẫy tay: "Đây là Tiểu Thúy Nhi trong cung Tĩnh phi nương nương, sau này cứ để nàng đến hầu hạ Cửu điện hạ."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 284: Rút Lương

Tại quản sự vừa dứt lời, sân ngoài liền có một nữ tử mười bảy mười tám tuổi bước vào. Dáng người trước lồi sau lõm, tròng mắt xoay vòng lưu chuyển, vừa nhìn chính là người không an phận.

Cô ta đi tới trước mặt Lưu Đồng thi lễ, thanh âm kiều mị: "Nô tì Tiểu Thúy Nhi, gặp qua Cửu điện hạ."

Lưu Đồng nhíu mày, đang muốn mở miệng, Ngụy Tử giành trước nói: "Tuy rằng chủ tử chúng ta gặp khó khăn, nhưng cũng không phải mặt hàng nào cũng thu. Nếu như ngươi cảm thấy cô ta hầu hạ tốt, vậy ngươi cứ việc giữ lại cho bản thân dùng đi."

Tiểu Thúy Nhi mắt nước mắt lưng tròng nhìn Lưu Đồng.

Lông mày Lưu Đồng nhăn lại càng sâu, lên tiếng nói: "Tại quản sự mang người về đi, nơi này của ta không đủ lương thực, cô ta muốn cố ý lưu lại cũng không có cơm cho cô ta ăn."

Ngụy Tử cười đắc ý.

Hiển nhiên, Tại quản sự và Tiểu Thúy Nhi rất bất ngờ đối với việc Lưu Đồng thình lình trả lời.

Tại quản sự thăm dò: "Ý của Cửu điện hạ là..."

"Mặt chữ thượng ý tứ." Lưu Đồng thản nhiên nói: "Cô ta muốn ở lại đây, cứ chờ bị đói chết."

https://thuviensach.vn

Lúc này Tiểu Thúy Nhi đánh lui trống lớn, chuyển mắt nhìn về phía Tại quản sự.

Sắc mặt Tại quản sự không mấy đẹp mắt, nụ cười hề hề trên mặt ngụy trang không nổi nữa: "Cửu điện hạ, đây là... Đây là Tĩnh phi nương nương đau lòng Cửu điện hạ..."

"Hiền phi nương nương cũng không đồng tình ta, Tĩnh phi nương nương đến đồng tình làm cái gì?" Lưu Đồng bật cười: "Trong ấn tượng của ta, ta không có giao tình gì với Tĩnh phi nương nương."

Rốt cuộc tươi cười trên mặt Tại quản sự không nhịn được, thu khuôn mặt tươi cười kỳ quái nói: "Cửu điện hạ tưởng tượng tốt lắm, có Tiểu Thúy Nhi ở lại chỗ này, mỗi ngày ta còn có thể đưa chút thúc ăn đến tiểu viện cho ngài. Nếu như Tiểu Thúy Nhi không được ở lại, chờ ta vừa ra khỏi cửa viện, khóa cửa lại, nơi này của ngài nên vĩnh viễn đóng lại."

"Ngươi, tùy, ý."

Lưu Đồng nhàn nhạt đáp lại hắn ta ba chữ, đuôi lông mày khẽ nhếch, Hoa Trạch tiếp lời: "Bớt nói nhảm đi, nói xong mau cút, cũng nên nhanh chóng khóa cửa lại, chủ tử chúng ta không thích hoạn quan không rõ lai lịch."

Nháy mắt sắc mặt Tại quản sự biến sắc, hừ lạnh, trước mặt Lưu Đồng bộc lộ rõ dung mạo, ngoan độc nói: "Các ngươi không nên hối hận."

"Phô trương thanh thế."

"Cáo mượn oai hùm."

Hoa Trạch nói một câu, Ngụy Tử tiếp một câu, mắng: "Mau cút đi!"

https://thuviensach.vn

Đoàn người Tại quản sự vừa đi, sau khi khóa ổ khóa, thanh âm nhọn tế của Tại quản sự lại vang lên: "Bưng nước thép tới rót vào ổ khóa cho ta!"

Rót nước thép vào ổ khóa, cửa viện này đã không thể nào mở ra được nữa.

Lưu Đồng bật cười ra tiếng, lười nghe thái giám kia diễn trò, trở lại giúp Thường Nhuận Chi đỡ lấy thắt lưng đi vào buồng trong.

Thường Nhuận Chi nhíu mày hỏi: "Tiểu Thúy Nhi là ý Tĩnh phi nương nương muốn đưa đến cạnh chàng, hay là ý Thái Tử?"

"Không biết." Lưu Đồng nói: "Bất quá, Tĩnh phi đứng chung đám cùng Thái Tử."

Lưu Đồng dừng một lát: "Lúc trước ta đi ban sai ở Duyện Châu, Lỗ gia bị giết, không thoát quan hệ tới ta. Nói vậy, khi đó Tĩnh phi đã tâm tâm niệm niệm muốn trả thù ta. Hiện tại đáp bình đài của Thái Tử, không ra tay thì không phải phong cách của lão bà đó."

Thường Nhuận Chi thầm than trong lòng, Lưu Đồng lại nói: "Đừng lo lắng, cũng may trước đó chúng ta đã có chuẩn bị, tạm thời không có gì trở ngại. Huống chi... Ngõ hẻm Trung Quan này cũng không phải sắt thùng, tên thái giám đó thật đúng là cho rằng đổ chết ổ khóa, ta không có biện pháp liên hệ cùng bên ngoài sao, thật sự là buồn cười."

"A Đồng, chàng có tính toán gì?"

"Nếu như chúng ta hi vọng hỗ trợ, có thể âm thầm liên hệ Từng Toàn Đức." Lưu Đồng nhẹ giọng nói: "Tuy rằng ông ta là người không mấy ôn hoà, nhưng cũng chưa làm qua chuyện nguy hại chúng ta. Còn nữa, hai ngày trước nếu không phải ông ta, chúng ta cũng không thể nào tích trữ được lương thực. Ông ta có thể tin được."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi giật giật môi: "A Đồng, người của Nam Bình vương có từng liên hệ với chàng không?"

Lưu Đồng nhìn Thường Nhuận Chi, chần chờ một lát mới gật đầu nói: "Từng có, bất quá đều thừa dịp đêm khuya vắng người, cho nên nàng không biết."

"Nam Bình vương sẽ giúp chúng ta sao?"

"Sẽ." Lưu Đồng nói: "Chỉ là, không phải tình huống khẩn cấp, người của đệ ấy sẽ không xuất hiện."

"Cái gì gọi là tình huống khẩn cấp?" Thường Nhuận Chi hỏi: "Chuyện có liên quan đến sinh tử?"

Lưu Đồng im lặng, sau đó gật đầu.

Thường Nhuận Chi cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, chỉ có chút trầm mặc.

"A Đồng, chúng ta không thể không làm tính toán tệ nhất." Thường Nhuận Chi ngẩng đầu nhìn Lưu Đồng: "Chúng ta chỉ biết bệ hạ trúng gió, nhưng cuối cùng vẫn không biết tình huống thân thể bệ hạ như thế nào. Bệ hạ còn sống, có thể Thái Tử còn có chút cố kị, không dám làm gì bệ hạ. Nhưng thân thể của người, không do chúng ta khống chế. Nếu bệ hạ... Tình huống triều đình do Thái Tử chiếm ưu thế, đến lúc đó Thái Tử đăng cơ, chúng ta đây..."

Lưu Đồng có chút sợ sệt, một lát sau nói: "Nếu Thái Tử đăng cơ, người đầu tiên hắn ta đối phó chính là Ngũ ca, lớn hơn nữa có thể là, hắn ta sẽ đem Ngũ tẩu, Hiền phi nương nương còn có ta ra làm uy hiếp, bức Ngũ ca độc thân hồi kinh."

https://thuviensach.vn

"Chàng có ý tưởng gì?" Thường Nhuận Chi hỏi: "Thực đến thời điểm đó, Thụy vương sẽ làm sao?"

"Âm thầm phái người giải cứu chúng ta ra, rồi sau đó..." Mâu sắc Lưu Đồng tối sầm lại, bỗng nhiên đứng lên nói: "Ta nhớ, Ngũ ca từng nhắc đến với Thái Tử..."

"Cái gì?"

"Nhi tử tư sinh của phụ hoàng..."

Lưu Đồng nhanh chóng ngậm miệng lại, Thường Nhuận Chi cả kinh hô lớn: "Nhi tử tư sinh?"

Bỗng chốc trong đầu nàng nhớ tới chuyện Lưu Đồng từng nói cùng nàng, sau này đứng nhắc tới chuyện Vũ Văn gia, cùng với chuyện xâu xa giữa Nguyên Vũ đế và Vũ Văn gia, nhất thời thấp giọng kinh hô: "Vũ Văn gia có con trai tư sinh của bệ hạ?!"

Lưu Đồng lập tức đưa tay bịt miệng của nàng, một lát sau xấu hổ nới ra, cười thán: "Ta đã quên, xung quanh chúng ta không có người..."

Thường Nhuận Chi thở dài một hơi: "Thì ra là thế, hóa ra Vũ Văn gia có một vị bệ hạ thương hải di châu... Khó trách chuyện lúc trước xảy ra ở Duyện Châu, thái độ bệ hạ với Vũ Văn gia ái muội như thế..."

Lưu Đồng gật đầu, thấp giọng nói: "Vốn dĩ không nghĩ nói với nàng việc này."

"Thiếp đã biết rồi." Thường Nhuận Chi mím môi, lại hỏi: "Xảy ra chuyện gì à? Sao bỗng nhiên chàng lại nhắc tới?"

Lưu Đồng suy nghĩ một lát, nói: "Ngũ ca đem chuyện này nói cho Thái Tử, ta có chút hoài nghi, phụ hoàng trúng gió là vì Vũ Văn Thì Nguyên.

https://thuviensach.vn

Hơn phân nửa là, Vũ Văn Thì Nguyên đã chết, mà chuyện này, chắc là Thái Tử gây nên."

Thường Nhuận Chi thấp giọng thì thào: "Thụy vương đang... Mượn đao giết người?"

Thật sự là biện pháp hay một hòn đá ném hai chim, thứ nhất trừ bỏ được người có ác ý cùng uy hiếp hắn ta, thứ hai cũng khiến cho Thái Tử không có đắc tội chứng.

"Đến lúc đó Ngũ ca muốn tìm lý do thảo phạt Thái Tử, chỉ có thể tốn thời gian từ chữ 『hiếu』, hơn phân nửa sẽ liên lụy ra chuyện phụ hoàng bệnh nặng không thoát khỏi quan hệ tới Thái Tử. Một khi chứng thực được chứng cứ phạm tội, Thái Tử liền vô duyên với ngôi vị hoàng đế."

Thường Nhuận Chi yên lặng nghe, yên lặng gật đầu, nhưng vẫn lo lắng nói: "Hiện tại Thụy vương có thể lấy lý do này tiến đến kinh thành thanh quân sườn. Nhưng hắn vẫn bất động."

Lưu Đồng lắc đầu: "Ngũ ca không dám vọng động, ta nghĩ, hiện tại huynh ấy ngầm đối kinh thành phòng thành tất nhiên có điều hành động."

"Kinh thành phòng thành... Kinh triệu doãn Phùng Kha!"

"Thái Tử nắm triều chính trong tay, là dụ dỗ đe dọa triều thần. Nhưng triều thần đều có gia quyến, khống chế gia quyến đám triều thần, triều thần không dám không nghe lời." Lưu Đồng nhẹ giọng nói: "Chiêu này, gọi là rút củi dưới đáy nồi."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 285: Cấp Báo

Edit: Bộ Yến Tử

"Thụy vương muốn nắm trong tay thế lực bố phòng trong kinh, năm thành Binh Mã tư cùng phủ Kinh Triệu Doãn hắn đều phải có người." Thường Nhuận Chi mím môi: "Xem ra A Đồng chàng cũng không ngoài ý muốn, Kinh Triệu Doãn Phùng Kha là người của Thụy vương."

Lưu Đồng cười cười, không có phủ nhận.

Cẩn thận ngẫm lại, Thụy vương có thể liên lạc cùng Phùng Kha, hơn phân nửa là vì vụ án giết người ở kỹ lâu.

Thụy vương thật đúng là hảo thâm thành phủ a.

Thường Nhuận Chi bỗng nhiên có chút sợ hãi...

Nhưng đã từng đã cùng Lưu Đồng nói qua, muốn vào đi một hồi "Hào đổ", hiện tại tự nhiên không thể nhận thua.

Huống chi, bọn họ phu thê hai đã không có đường lui.

Thái Tử giam quốc ba tháng sau, Yến Bắc đóng quân cùng Tiên Ti đánh một hồi đại trận, theo đầu mùa đông thời tiết liên tục đánh tới đại niên, chiến sự như cũ vô cùng lo lắng không dưới.

Thái Tử một phương diện hi vọng Thụy vương tại đây chiến trung chiết tổn, một phương diện lại ngóng trông này chiến có thể thắng, làm cho hắn tìm người đi Yến Bắc tiếp thu thắng quả.

https://thuviensach.vn

Tin chiến thắng liên tiếp báo về, cùng với mà đến cũng là Thụy vương mỹ dự.

Thái Tử tức giận đến cắn chặt khớp hàm, phân phó Chúc vương, muốn hắn dẫn năm ngàn người, đi trước Yến Bắc, âm thầm mệnh lệnh Chúc vương "Chế hành" Thụy vương ở Yến Bắc thế lực.

Chúc vương nhưng không có đáp ứng.

Hắn tuân thái y dặn, không dám quá ở kích động. Hắn biết chính mình nếu là đến trên chiến trường, tất nhiên tâm thần phấn chấn, nhiệt huyết trên đầu, bảo không được này vừa đi liền cũng chưa về.

Thái Tử tức giận đến nghiến răng, quay đầu tính toán chỉ người khác, lại phát hiện chính mình không có quá mức tín nhiệm người có thể dùng.

Lão ngũ liên tục là cái khôn khéo , lại biết ăn nói, bằng không bên người hắn sẽ không vây quanh một vòng nhi người đầu nhập vào hắn... Nếu là hắn chỉ cái tâm tính bất định đi Yến Bắc, chẳng phải là bạch bận việc một hồi, còn tặng hắn một cỗ thế lực?

Thái Tử lại đem ánh mắt chuyển tới Nam Bình vương trên người, suy nghĩ một chút vẫn là từ bỏ.

Hắn đối Nam Bình vương hoài nghi vẫn tồn, tuy rằng nhìn Nam Bình vương đích xác có ở tận tâm vì hắn làm việc, nhưng tóm lại không thể nhường hắn bỏ xuống cảnh giác.

Dù sao cũng là từng đã cùng Thụy vương, lão cửu một bên nhi người, hiện tại hắn đầu nhập vào hắn bên này nhi, yên biết tương lai sẽ không lại đầu nhập vào trở về? Từng có phản bội kinh nghiệm, muốn lại phản bội một hồi nói vậy cũng không phải cái gì việc khó.

https://thuviensach.vn

Thái Tử suy nghĩ một chút, cuối cùng tìm được , là Binh bộ trái thị lang con lý duy thanh, cùng hoài tây đại tướng quân chất tử Tống cảnh.

Hai người này đều có chút tài năng, trong nhà đều là võ tướng xuất thân, này gia tộc lại là gắt gao dựa vào ở hắn , tuy rằng bọn họ tư lịch còn thấp, tuổi cũng không đại, phái bọn họ đi ra nói vậy có chút khó kẻ dưới phục tùng, nhưng hắn hiện tại là giam quốc Thái Tử, ai dám phản đối quyết định của hắn?

Thế là, đại niên vừa qua khỏi, này hai người liền các lĩnh hai ngàn năm trăm người, tiến đến Yến Bắc .

Thái Tử chờ xem Yến Bắc Thụy vương sẽ có điều động tác, có thể chờ đến chờ đi, chờ đến cũng là Thụy vương bắt giữ Tiên Ti vương, muốn đem Tiên Ti hướng áp hướng kinh thành, tự mình hướng bệ hạ hiến phu tin tức.

Lúc đó, lý duy thanh cùng Tống cảnh còn không có đi được tới Yến Bắc.

"Làm sao khả năng!" Thái Tử lúc này giận dữ, trùng trùng vỗ bàn nói: "Bọn họ ở trên đường đi rồi ba tháng! Ba tháng! Ba tháng hành quân, cư nhiên không có thể đi đến Yến Bắc? !"

Một bên Thái Tử chiêm sự sát trên đầu tây mồ hôi, một bên nói: "Hai vị tiểu tướng quân chưa bao giờ đi qua Yến Bắc, chắc là tìm làm hướng đạo không tận tâm, mới có thể làm cho bọn họ đâu vòng luẩn quẩn, nói không chừng cũng là bị người thiết kế ..."

"Một đám ngu xuẩn!" Thái Tử mắng to nói: "Đông nam tây bắc đều phân không rõ sao? ! Muốn hướng bắc đi, lại hướng tây bên nhi đi, bọn họ đầu óc là làm sao dài ! Dẫn theo một đám binh, một đám binh trong đầu đều là tương hồ, không có người phát hiện dị thường sao? !"

Mọi người bị mắng được cẩu huyết lâm đầu, đều không dám nói lời nào, sợ chiêu Thái Tử mắt.

https://thuviensach.vn

Thái Tử mắng qua sau, trong lòng cấp tốc suy tư đứng lên muốn làm sao đây.

Lấy giam quốc danh nghĩa, nhường Thụy vương ở lại Yến Bắc không được hồi kinh?

Nói không thông, Tiên Ti vương đô bị bắt , trước mắt Tiên Ti tất nhiên là phương tấc đại loạn, Yến Bắc có tướng quân coi giữ Yến Bắc quan, lường trước Tiên Ti cũng không được việc gì hậu , vì sao còn không cho Thụy vương hồi kinh?

Huống chi Thụy vương mời chỉ hồi kinh, còn có một cái "Quân phụ bệnh nặng, phản kinh thị tật" lý do.

Hắn dám ngăn đón sao? !

Thái Tử quả thực cảm thấy tâm can phế đều tức giận đến phát đau.

Quen ở xem sắc mặt hắn khuất công công tiến lên nhẹ giọng nói: "Điện hạ chớ hoảng sợ, bệ hạ không còn hảo hảo sao? Bây giờ trong kinh điện hạ ngài làm chủ, lường trước Thụy vương mặc dù hồi kinh, cũng vén không dậy nổi cái gì sóng gió. Huống chi, không có chỉ dụ, Thụy vương là không được mang binh hồi kinh ."

Thái Tử sắc mặt tốt lắm chút, Thái Tử chiêm sự cũng nhân cơ hội nói: "Không sai điện hạ, còn nữa, này trong kinh Thụy vương phi cùng này tử nữ đều ở, trong cung còn có Hiền phi nương nương ni. Đó là Thụy vương thực sự cái gì động tác, chúng ta có những người này nơi tay, cũng không tin hắn dám hành động thiếu suy nghĩ. Như hắn dám đụng, đó là an một cái 『loạn thần tặc tử』 thanh danh ở trên đầu hắn, lường trước hắn cũng vô pháp phản bác."

Thái Tử gật gật đầu, chỉ cảm thấy chính mình an toàn có bảo đảm, lúc này liền làm cho người ta thay nghĩ chỉ, muốn Thụy vương "Nhẹ xe giản

https://thuviensach.vn

theo" hồi kinh hiến phu, một đường hướng Yến Bắc đưa đi.

Thụy vương thu được Thái Tử chỉ dụ sau, để lại kim tiểu tướng quân ở lại Yến Bắc, cẩn thận dặn dò một phen sau, chính mình dẫn theo ba trăm kỵ binh, áp Tiên Ti vương chờ trọng yếu tù binh, hướng kinh thành tới rồi.

Nhưng mà giữa đường, lại truyền đến Thụy vương bị người ám sát, bị thương nặng không trị được bỏ mình tin tức.

Trên triều đình thu được tám trăm trong cấp báo khi, cả triều ồ lên.

Thái Tử cũng là sửng sốt một chút, ngay sau đó trong mắt liền lộ ra mừng như điên sắc, ánh mắt sáng ngời nhìn truyền tin thái giám: "Lời này tưởng thật?"

"Thiên chân vạn xác."

Truyền tin thái giám còn thở hổn hển, trên tay nâng cấp báo: "Thái Tử điện hạ mời lãm duyệt."

Thái Tử lúc này cầm cấp báo, cẩn thận xác nhận quá vài thứ sau khi, hận không thể cười ha ha ba tiếng.

"Đã chết, thật sự đã chết..." Thái Tử thì thào, Thái Tử chiêm sự dùng sức ho khan một tiếng, mới vừa rồi treo lên một bộ bi thống vẻ mặt, lau trên mặt áp căn liền không xuất hiện lệ, nói: "Thụy vương vì ta Đại Ngụy ranh giới lo lắng hết lòng, không nghĩ tới như thế tuổi trẻ liền... Ai."

Thái Tử phải làm bộ dáng, chúng thần có kia xem bất quá đi , liền quay mặt không xem. Người khác thì là đi theo Thái Tử lắp bắp "Đáng tiếc", "Tiếc nuối" một phen.

Thái Tử vẫy vẫy tay, làm cho người ta đem tin tức đưa đi hậu cung Hiền phi nương nương chỗ cùng với Thụy vương phủ chỗ, đương nhiên, hắn

https://thuviensach.vn

cũng chưa từng quên cho Trung Quan ngõ hẻm bên kia đưa cái tín, hận không thể chính miệng đối Lưu Đồng nói: "Cửu đệ ngươi xem, ngươi phụ tá ta thời điểm không hảo hảo đi theo bên người ta nhi làm việc, đến lão ngũ trước mặt nhi, kết quả là liền cái hi vọng đều không có, này a, chính là mệnh."

Không nói đến Hiền phi nương nương cùng Thụy vương phi thu được tin tức sau là như thế nào tình thiên phích lịch, đã nói Lưu Đồng bên này nhi, theo từng toàn đức chỗ kia xác nhận tin tức sau, như vậy cùng Thường Nhuận Chi nói: "Ngũ ca sẽ không chết."

"Đích xác, bên người hắn ba trăm kỵ binh, không có khả năng không hề phòng bị đã bị ám sát." Thường Nhuận Chi gật gật đầu, nói: "Có hai loại khả năng, một là thật có người ám sát hắn, hắn tương kế tựu kế, nhị là này vốn là hắn bố trí kế, mục đích là vì dẫn Thái Tử xếp vào ở hắn đi theo kỵ binh trong gian tế, rồi sau trá tử, làm cho Thái Tử thả lỏng cảnh giác."

Lưu Đồng gật gật đầu, Thường Nhuận Chi lại nói: "Có lẽ... Còn có thể trả đũa. Dù sao Thái Tử muốn mạng của hắn cũng không phải một ngày hai ngày ."

Lưu Đồng lại lần nữa vuốt cằm, lại hỏi Thường Nhuận Chi nói: "Nhuận Chi, ngươi làm sao hội như vậy chắc chắn, ngũ ca tử vong tin tức là giả ?"

Thường Nhuận Chi vừa nghe cả cười: "Hắn thiện ẩn nhẫn ngủ đông, sẽ không như vậy dễ dàng khiến cho người hại tánh mạng . Hắn liên tục cẩn thận không chịu cách kinh, lần này hội cách kinh, nhất định làm vạn toàn chuẩn bị."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt
www.dtv-ebook.com

Chương 286: Trở Về

Edit: Bộ Yến Tử -

Quả thực giống như Lưu Đồng và Thường Nhuận Chi đoán, nửa đường trở về thì Thụy vương bị chặn giết, sát thủ mai phục bên trong ba trăm kỵ binh hắn ta dẫn dắt.

Thụy vương sớm có phòng bị, sau khi bắt được mật thám liền xử tử, rải ra tin tức Thụy vương bị thương nặng không trị được.

Nhớ năm đó, lúc Thụy vương đi Duyện Châu, Lưu Đồng còn lo lắng đề phòng cả ngày, sợ hắn ta bị tổn thương trên đường đi. Bây giờ cho dù có nghe được tin tức hắn ta bị thương nặng không trị được bỏ mình, Lưu Đồng có thể nói một câu chắc chắn, đó là chuyện không thể nào.

Dù sao, Thụy vương đã sớm không còn là Thụy vương của năm đó.

Thường Nhuận Chi bắt đầu nóng lòng chuyện Lưu Cảnh Lăng học đi, ở trong sân đi qua đi lại, do cúi lâu thắt lưng có chút đau nhức. Lưu Đồng dặn dò Lưu Cảnh Dương và Kỷ Cương viết chữ to, còn mình thì đi tới cửa phòng, ôm lấy nhi tử từ tay thê tử, bé đang giơ cánh tay béo mập lên.

Tiểu Cảnh Lăng không vừa ý, phát hiện đổi người, a a kêu vài tiếng không không, tiểu hài nhi khí lực lớn, cánh tay đánh lên mặt Lưu Đồng, phát ra tiếng "Ba" giòn vang.

Lưu Đồng bất đắc dĩ ôm bé, nhéo nhéo cái mũi nhỏ của bé cười mắng: "Tiểu nhi lớn mật, dám đánh cả cha ngươi à!"

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi cười tủm tỉm kéo lại quần áo trên người Tiểu Cảnh Lăng, miễn cho bé lộ bụng cảm lạnh.

Tiểu Cảnh Lăng đã qua sinh nhật một tuổi, lúc này đã là thời tiết giữa hè.

Nếu như trên đường trở về Thụy vương không có gặp chuyện không may, chắc là bây giờ đã sắp đến kinh thành.

Bây giờ Lưu Đồng có thêm một đứa nhỏ, nên sắp xếp buổi sáng và buổi chiều dành ra một canh giờ dạy Lưu Cảnh Dương và Kỷ Cương đọc sách viết chữ, lúc rãnh sẽ giúp Thường Nhuận Chi ôm hài tử.

Đứa nhỏ Lưu Cảnh Lăng này quá mức hoạt bát, vừa học đứng thẳng, đã náo loạn muốn bước đi, không sợ chút nào.

Lúc học đi bị ngã sấp xuống, cũng không giống như hài tử khác sợ hãi đi lại, ngược lại càng thêm hưng phấn bước đi, còn thường xuyên muốn vùng thoát khỏi tay Thường Nhuận Chi tự mình đi.

Lưu Đồng cười nói đứa nhỏ này trời sinh phản cốt, lá gan lớn, nhất định phải giáo dưỡng thật tốt, bằng không dưỡng ra một tên không sợ trời không sợ đất, vậy thì nguy rồi.

Phu thê Lưu Đồng và Thường Nhuận Chi đều muốn bye bye tính tình của bé, ngược lại đại ca Lưu Cảnh Dương lại vô cùng sủng ái tiểu đệ Cảnh Lăng, chỉ cần tiểu Cảnh Lăng lộ ra chút ủy khuất, Lưu Cảnh Dương sẽ thỏa hiệp với đệ đệ.

Lưu Đồng thấy tình cảm huynh đệ bọn họ tốt đương nhiên cao hứng, nhưng khi thấy đứa con lớn không chỗ nào không thuận theo tiểu nhi tử lại thấy rất đau đầu.

Cả ngày trong tiểu viện đều là cảnh Lưu Đồng quản giáo Tiểu Cảnh Lăng, Tiểu Cảnh Lăng ủy khuất khóc thét, Lưu Cảnh Dương lao tới bảo vệ

https://thuviensach.vn

đệ đệ. Lưu Đồng bất đắc dĩ tránh lui, Thường Nhuận Chi ra trận ôm lấy Tiểu Cảnh Lăng làm dịu.

Mỗi khi Hoa Trạch và Ngụy Tử nhìn, đều dở khóc dở cười.

Từ lúc Tại quản sự rót nước thép vào ổ khóa, cửa tiểu viện chưa từng mở ra. Cũng may trong tiểu viện có rau dưa, Ngụy Tử cũng cất giữ một số đồ ăn, thường thường cũng có thể giết một con gà, mỗi ngày luôn có trứng gà ăn chưa bao giờ ngừng.

Chẳng qua không có chút thịt cung ứng mỗi ngày, trên phương diện ăn uống khó tránh khỏi có chút ủy khuất.

Tiểu Cảnh Lăng sinh hoạt không quá cẩm y ngọc thực, chỉ cần mỗi ngày có bánh ga-tô ăn đã cảm thấy vô cùng vui vẻ.

Còn Lưu Cảnh Dương, cũng ăn qua hai năm cực khổ, hiện tại không có gì bất mãn. Hắn thấy mình thân là trưởng tử, rất tự giác có trách nhiệm của đại ca, học văn tập viết rất nỗ lực, người cũng cần cù, còn thường xuyên giúp đỡ Ngụy Tử cho gà ăn, quét dọn sân vườn.

Đệ đệ nghịch ngợm hắn biết, cho nên hắn tận lực khiến chính mình ổn trọng chút, để cha nương không cần quá bận tâm.

Tình huống của Lưu Đồng ở ngõ hẻm Trung Quan, Nam Bình vương cũng có nghe thấy. Vì không muốn làm cho Thái Tử nghi ngờ, quả thật mặt ngoài hắn ta không có phản ứng gì nhưng ngầm bên trong thì thỉnh thoảng Nam Bình vương sẽ cho người đưa ít tiếp viện. Thừa dịp ban đêm lặng lẽ phóng tới đầu viện, không để những người khác biết.

Trong lòng Lưu Đồng và Hoa Trạch biết, cũng không đề cập tới, phàm là ngày hôm sau thức dậy phát hiện đồ trong viện, liền lặng lẽ thu, có thể dùng hay dùng, có thể lâu phóng liền lâu phóng.

https://thuviensach.vn

Lại nói tiếp, này giống như đang làm tặc.

Sinh hoạt cứ như vậy không gợn sóng không sợ hãi trôi qua, cho đến lúc tin tức Thụy vương bị thương nặng không trị được truyền đến, cũng không có tạo thành quá nhiều thay đổi với Lưu Đồng.

Thái Tử tự nhận là sau khi Lưu Đồng biết tin tức này, tất nhiên muốn bệnh nặng một hồi. Nhưng lại làm cho hắn ta thất vọng rồi.Sáng sớm hôm nay, Hoa Trạch và Ngụy Tử vẫn như cũ dậy sớm, sau khi nấu nước sôi thì bắt đầu đi vòng quanh tiểu viện nhìn thử có đồ được tiếp tế vào hay không.

Đó cũng đã trở thành thói quen của hai phu thê trong thời gian gần một năm nay.

Chính là, hôm nay trong viện không có đồ vật, ngược lại đứng một người.

Hoa Trạch cảnh giác kéo Ngụy Tử ra phía sau, cẩn thận đánh giá người đứng trong trắng sớm, mị hí mắt, thần sắc biến đổi: "Thụy..."

Vừa hô lên một chữ, hắn ta vội vã ngậm miệng lại, vội vàng bước tới hai bước nói: "Thụy vương!"

Ngụy Tử cũng há hốc miệng, tiến lên nói: "Nô tì, nô tì đi báo cho chủ tử!"

Hai phu thê vô cùng hưng phấn không hiểu.

Không giống như Lưu Đồng và Thường Nhuận Chi lạc quan với phán đoán Thụy vương vẫn chưa bỏ mình, trong lòng Hoa Trạch và Ngụy Tử có chút không yên.

Nếu thật sự Thụy vương chết đi, vậy khi nào thì Cửu điện hạ mới có thể rời khỏi ngõ hẻm Trung Quan?

https://thuviensach.vn

Bọn họ không dám ở trước mặt chủ tử lộ hoài nghi và lo lắng, chỉ có thể áp chế cảm xúc bi quan dưới đáy lòng.

Vừa nhìn rõ người tới là Thụy vương, sao bọn họ có thể không cao hứng?

Lưu Đồng nhanh chóng ra khỏi phòng, vừa đi ra ngoài vừa mặc ngoại sam.

Một khắc kia khi nhìn thấy Thụy vương, trái tim Lưu Đồng đại định.

"Ngũ ca..."

Hắn gọi một tiếng, yết hầu có chút nghẹn ngào.

Tính ra, hắn cùng với Thụy vương đã có bốn năm năm không gặp.

Da của Thụy vương đen hơn rất nhiều, trên mặt cũng thêm vài phần phong sương tang thương, nhưng cơ trí trong mắt vẫn còn, mặc một bộ cạn bào màu xám. Ánh mắt nhìn về phía Lưu Đồng vẫn là yêu thương quen thuộc.

Lưu Đồng đến gần Thụy vương, Thụy vương bắt lấy bả vai hắn, nhẹ nhàng vỗ vỗ sau lưng hắn nói: "Tiểu Cửu, vất vả cho đệ."

Lưu Đồng khịt khịt mũi, nhẹ giọng nói: "Đệ hoàn hảo, Ngũ ca ở Yến Bắc, không có chịu khổ chứ?"

"Không có."

Thụy vương cười cười, đẩy Lưu Đồng ra cẩn thận đánh giá mặt hắn, chê cười nói: "Nhìn đệ coi như còn béo trắng."

Lưu Đồng ngượng ngùng cười cười: "Ừm, Nhuận Chi nuôi đệ rất khá."

https://thuviensach.vn

"Nghe nói đệ muội có thai, đi theo đệ đến ngõ hẻm Trung Quan, bây giờ thứ tử đệ đã một tuổi." Thụy vương vui mừng nói: "Ánh mắt Cửu đệ tốt lắm, cưới thê tử tốt, biết chiếu cố đệ, chiếu cố hài tử, đều rất thỏa đáng, không có hạ đầu xuống."

Lưu Đồng gật đầu, nâng tay xoa xoa ánh mắt, cao hứng nói: "Ngũ ca vào nhà đi, đệ bảo em dâu huynh làm cho huynh chút thức ăn ngon, tay nghề của nàng rất tốt đó!"

Thụy vương gật đầu, Lưu Đồng giục Ngụy Tử đi pha trà cho Thụy vương, đi vào buồng trong thì thấy Thường Nhuận Chi đã đứng dậy mặc xiêm y, vội bảo nàng đi chào Thụy vương, rồi sau đó đến phòng bếp làm chút thức ăn ngon.

Thường Nhuận Chi theo lời làm theo, đi phòng bếp làm mì sợi, thái chút thịt, vô cùng thơm.

Thụy vương không khách khí, ăn sạch một bát thức ăn tràn đầy.

Lúc này mới đến lúc Lưu Cảnh Dương và Lưu Cảnh Lăng tỉnh ngủ thức dậy. Thường Nhuận Chi đi lo liệu cho hai hài tử, Thụy vương nâng trà, nói với Lưu Đồng: "Ít ngày nữa quan tài của ta sẽ được vận chuyển hồi kinh, thời cơ khởi sự, cũng tại một lần này."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 287: Thanh Quân

Edit: Bộ Yến Tử

Ánh mắt Thụy vương có chút sâu thẳm, vẻ mặt Lưu Đồng cũng ngẩn ra.

Hắn nhìn về phía Thụy vương, chần chờ một lát hỏi: "Ngũ ca định... Làm thế nào?"

Lừa gạt bên ngoài tin tức còn sống, lặng yên đi đến kinh sư, một khi biết trong quan tài Thụy vương không có thi thể, hắn ta lặng lẽ nhập kinh, tất nhiên sẽ bị đeo một cái tội danh "Bụng dạ khó lường".

Nếu Ngũ ca muốn khởi sự, nói vậy gia quyến triều thần sẽ bị khống chế trong một buổi tối.

Vậy thì có khác gì đoạt cung đâu?

Ngũ ca liên tục ở lại Yến Bắc án binh bất động, mẫu thân thân sinh, thê tử kết tóc, còn có tất cả nữ nhân đều ở kinh thành, tựa như con tin, Ngũ ca đều không có hành động thiếu suy nghĩ. Đến hiện tại lại muốn liều lĩnh, thanh danh lúc trước muốn nỗ lực bảo vệ cuối cùng thất bại trong gang tấc sao?

Trong lòng Lưu Đồng có chút mờ mịt.

Hắn rời xa triều đình, đi đến Giam cầm sở, đã có hai năm không xử lý công việc, triều đình biến hóa rất nhanh, hướng sự thật nhiều, hắn nghe nhưng cũng có chút không thể lý giải.

https://thuviensach.vn

Ngũ ca cũng giống vậy, mấy năm không thấy, có lẽ ý tưởng của Ngũ ca cũng có cải biến?

Thụy vương thấy ánh mắt kinh ngạc của Lưu Đồng, không khỏi cười.

"Tiểu Cửu nghĩ cái gì đó?" Sắc mặt Thụy vương nhàn nhạt: "Thái Tử mưu đồ gây rối, giam lỏng phụ hoàng ở trong cung, ta thu được cấp báo tâm phúc của phụ hoàng, lặng yên hồi kinh thanh quân sườn, mục đích quang minh chính đại, ai dám vọng ngôn?"

Lưu Đồng kinh ngạc nói: "Phụ hoàng truyền tin cho Ngũ ca?"

"Phụ hoàng bị liệt, có thể truyền tin sao?"

Thụy vương sờ sờ chén trà, chỉ cảm thấy chạm vào tay thật thô ráp, không có cảm xúc trắng mịn của đồ sứ.

Bất quá hắn ta cũng không ghét bỏ, lúc ở Yến Bắc khi hành quân đánh nhau, có lẽ còn không có chén trà để hắn ta thưởng thức nữa nha.

"Ý của Ngũ ca là... Chiếu chỉ giả mạo thanh quân sườn?" Lưu Đồng thấp giọng hỏi.

Thụy vương cười nói: "Không coi là chiếu chỉ giả mạo, không phải phụ hoàng vì chuyện Vũ Văn Thì Nguyên bị ám sát nổi giận lôi đình với Thái Tử, vì vậy mà bị Thái Tử chọc tức đến mức trúng gió nằm trên giường sao? Vốn dĩ Thái Tử phạm sai lầm rất lớn.”

Thụy vương đặt chén trà xuống, nhẹ giọng nói: "Ta có hỏi đại phu, nếu người trúng gió được chăm sóc kỹ vẫn có thể sinh hoạt giống như người thường, nhưng nếu như chăm sóc không tốt sẽ dễ dàng dẫn phát các chứng bệnh khác. Người trúng gió, rất nhiều người chết do biến chứng từ chứng bệnh này. Phụ hoàng trúng gió nằm trên giường cũng gần một năm, lại

https://thuviensach.vn

không có truyền ra tin tức phụ hoàng có gì bất ổn. Lúc nào Nam Bình vương cũng đến thăm, chuyện này vẫn có cam đoan.”

"Trong một năm này, chắc hẳn đau đớn vì mất con trai của phụ hoàng cũng không còn thừa bao nhiêu, oán trách và phẫn nộ với Thái Tử cũng không nhiều nhỉ? Chuyện này ta cũng không dám đánh cược." Thụy vương cười cười: "Cho nên, thừa dịp Tiên Ti vương bị bắt, đúng là thời điểm hồi kinh, thanh quân sườn người gây rối."

"Quả thật là bởi vì Vũ Văn Thì Nguyên..." Lưu Đồng thì thào, trong lòng có chút cấp khiêu, không tự chủ được hỏi: "Vậy phụ hoàng..."

Thụy vương nói: "Phụ hoàng tự nhiên muốn hảo hảo còn sống.Thái Tử bất nhân, bất nghĩa, bất hiếu, không thuận người, còn phải muốn phụ hoàng tự mình hạ chiếu, phế đi Thái Tử vị của hắn ta mới phải."

"Nếu phụ hoàng vẫn không chịu thì sao?"

Thụy vương cười nói: "Phụ hoàng sẽ không như vậy. Chờ khi phụ hoàng thấy mặt ta, ông ta liền biết đây là xu thế tất yếu, nếu không phế Thái Tử, mệnh của Thái Tử sẽ không còn."

Thụy vương nói đến đây, dừng một lát, than nhẹ: "Nếu như phụ hoàng hảo hảo, có thể tự mình phế đi Thái Tử, là tốt nhất."

Lưu Đồng có chút trầm mặc.

Hắn biết Thụy vương đã hồi kinh, có Nam Bình vương làm nội ứng, khởi sự tất nhiên vạn vô nhất thất.

Nhưng tại lúc mấu chốt đó, hắn lại không biết chính mình có thể làm cái gì.

Hắn có chút mờ mịt.

https://thuviensach.vn

"Ngũ ca..." Lưu Đồng không khỏi lên tiếng hỏi: "Đệ có thể làm gì?"

Thụy vương sửng sốt, Lưu Đồng không nghe hắn ta trả lời, hỏi tiếp: "Ngũ ca tới gặp đệ, là muốn đệ làm gì sao?"

Thụy vương nhẹ nhàng cười, giống lúc nhỏ sờ đầu của hắn: "Ngốc đệ đệ, Ngũ ca không cần đệ làm gì cả, đệ chỉ cần chờ Ngũ ca cứu ra, khôi phục vinh quang cho đệ là tốt rồi."

Lưu Đồng kinh ngạc nhìn hắn ta một lát, nói: "Không cần đệ làm gì hết, vậy Ngũ ca còn mạo hiểm có thể bị Thái Tử phát hiện tới gặp đệ..."

Thụy vương mỉm cười: "Những người khác đều sống rất tốt, ta không lo lắng, chỉ thắc thỏm mình đệ thôi."

Thụy vương vỗ vỗ vai hắn: "Lúc trước phụ hoàng hạ chỉ vây phủ Cửu hoàng tử, đoạn đối thoại với đệ ở trong cung ta đã sớm nghe nói. Cám ơn đệ luôn ủng hộ ta.”

Lưu Đồng chua sót cười, nhẹ giọng nói: "Đệ luôn ủng hộ Ngũ ca, chỉ là có chút sầu não, phụ hoàng đối với Thái Tử rất khác biệt với chúng ta và các huynh đệ khác."

"Đã quen rồi."

Thụy vương đã nhìn thông suốt.

"Lần này Ngũ ca tính hành động như thế nào?" Lưu Đồng không muốn nhắc tới phụ thân Nguyên Vũ đế, nói sang chuyện khác: "Sự tình có thể có chuẩn bị vạn toàn?"

"Ừ, cái này đệ không cần lo lắng." Thụy vương cười nói: "Không đến vạn bất đắc dĩ, sẽ không vận dụng thế lực phủ Kinh Triệu, có Thập Nhị đệ

https://thuviensach.vn

ở đó tình huống trong cung cũng có thể rõ ràng. Chỉ cần bắt Thái Tử, những người khác không cần để ý tới quá nhiều."

Lưu Đồng sầu lo nói: "Nhưng mà... Mặc dù phụ hoàng ốm đau nằm trên giường vẫn có cảm giác. Nếu phụ hoàng biết, chuyện Vũ Văn Thì Nguyên là do Ngũ ca nói cho Thái Tử biết..."

"Ai nói chuyện Vũ Văn Thì Nguyên do ta nói với Thái Tử?" Thụy vương cười cười, trong ánh mắt không gợn sóng không sợ hãi: "Kỳ vương và Lễ vương đều biết việc này, thậm chí Thái Tử bởi vì kiêng kị Kỳ vương và Lễ vương biết chuyện phụ hoàng có trưởng tử tư sinh ở ngoài cung, lúc trước trên triều, chỉ định ta đi Yến Bắc chính là muốn ta đi chịu chết... Nếu ta báo cho hắn ta biết chuyện Vũ Văn Thì Nguyên, nói vậy hắn ta cũng sẽ kiêng kị ta, không công khai tính kế ta."

Lưu Đồng nghe vậy cảm thấy lạnh sống lưng.

Ngũ ca thật sự là... Tính kế vô cùng thâm.

Ngay từ đầu hắn ta đã tính toán tốt chuyện Thái Tử chắc chắn động thủ với Vũ Văn Thì Nguyên, cho nên âm thầm báo cho Thái Tử biết sự tồn tại của Vũ Văn Thì Nguyên. Sau đó lại quanh co lòng vòng đem tin tức truyền đến trong tai Kỳ vương và Lễ vương.

Chờ Thái Tử bị bắt, mặc dù đến trước mặt phụ hoàng vạch trần chuyện Vũ Văn Thì Nguyên tồn tại chính là Ngũ ca nói, Ngũ ca cũng có thể cầm lý do lúc trước hắn ta đi Yến Bắc phản chứng không phải do hắn ta gây nên. Thậm chí còn có thể mượn nước đẩy thuyền, đẩy thủ phạm mật báo tới trên người Kỳ vương và Lễ vương.

Khởi sự buông xuống, Thụy vương cũng không hy vọng nói nhiều cùng Lưu Đồng sợ sẽ nhiễu tâm thần hắn. Chỉ bảo hắn an tâm chờ, lặng yên giống như trước lặng yên rời khỏi.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Lưu Đồng thấy hoảng, đêm đó nói chuyện Thụy vương với Thường Nhuận Chi: "Từ trước ta cảm thấy Ngũ ca trí tuệ cơ trí, không nghĩ tới tâm cơ của huynh ấy cũng rất thâm trầm... Cẩn thận tính kế như vậy, khó tránh khỏi làm cho người ta cảm thấy lạnh da đầu, lạnh cả người."

Thường Nhuận Chi cười nói: "Cho nên may mắn hai người là hảo huynh đệ mà không phải đối thủ."

Nếu là đối thủ, sẽ bị Thụy vương đẩy xuống hố cặn bã không còn.

Thường Nhuận Chi không khỏi có chút đồng tình Thái Tử.

Nếu như Thụy vương xuống tay, Thái Tử sợ là... Rốt cuộc không có cơ hội trở mình.

Còn Kỳ vương và Lễ vương, cũng lật người không xong.

Bỗng nhiên Lưu Đồng ôm lấy Thường Nhuận Chi, thật lâu sau rầu rĩ nói: "Ta ở lại đây, không hề trợ giúp Ngũ ca chút xíu nào, ngẫm lại cảm thấy thẹn với Ngũ ca. Nếu như ta ở trong triều, chắc cũng có thể giúp Ngũ ca chút ít."

Thường Nhuận Chi an ủi hắn: "Không vội, sau này chàng còn có cơ hội hỗ trợ mà."

https://thuviensach.vn

Chương 288: Hy Sinh

Tuy nói như vậy, nhưng Lưu Đồng vẫn thấy trong lòng vô cùng buồn bực.

Tình huống bên ngoài như thế nào, hắn có tâm hỏi thăm nhưng đại khái là vì sự tình đến thời điểm mấu chốt, người của Nam Bình vương người cũng không có tới báo với hắn một tiếng.

Lưu Đồng dày vò chờ kết quả cuối cùng.

Thời gian nửa tháng trôi qua trong lo lắng, thu ý mát mẻ hiu quạnh đã dần dần phúc đầy toàn bộ tiểu viện, lá úa trên cây ngân hạnh bắt đầu rơi rụng tạo ra tiếng vang lạo xạo.

Thụy vương còn sống, thanh quân sườn cứu ra Nguyên Vũ đế, Nguyên Vũ đế tự mình hạ chiếu phế Thái Tử, lúc này tin tức nhốt Thái Tử ở phủ Thái Tử được truyền tiến.

Lưu Đồng kéo khóe miệng cười cười, dịu dàng nói với Thường Nhuận Chi: "Ngũ ca thành công rồi."

Thường Nhuận Chi gật đầu, nhẹ nhàng dựa vào người Lưu Đồng nói: "Ừm. Trước khi Thụy vương bắt đầu có đến thăm chàng, chắc là không lâu nữa lại đến đây."

Trên mặt Lưu Đồng lộ ra ý cười, cảm xúc nặng nề ngày xưa thoáng tiêu mất chút ít.

https://thuviensach.vn

Hắn lẳng lặng phát ngốc một lát, đột nhiên hỏi Thường Nhuận Chi: "Nhuận Chi, nàng nói xem Ngũ ca sẽ đối đãi với phụ hoàng ra sao? Sẽ trực tiếp bức bách phụ hoàng lập huynh ấy làm Thái Tử sao?"

Thường Nhuận Chi lắc đầu.

Theo tính tình Thụy vương, tất nhiên hắn ta sẽ không cho người ta có cơ hội bôi đen thanh danh của mình.

Thái Tử vừa mới bị phế, nếu lập tức lập hắn ta làm Thái Tử, cho dù hắn ta có lý do thanh quân sườn quang minh chính đại bao nhiêu, chỉ sợ dân chúng phố phường sẽ nghị luận ào ào, đối với thanh danh của Thụy vương không được tốt.

Thụy vương là người trầm ổn, sẽ không ở thời điểm mẫu chốt như vậy hạ ngáng chân chính mình.

Lưu Đồng nghe vậy gật đầu: "Ta cũng nghĩ vậy, bây giờ phụ hoàng vẫn trúng gió nằm trên giường như trước, cho dù có thể nói chuyện thì hành động cũng không nhanh và tiện. Nếu Ngũ ca muốn danh chính ngôn thuận, nhất định phải làm đủ hiếu đạo phụng dưỡng phụ hoàng sống hết quãng đời còn lại. Không đơn giản là muốn vị trí Thái Tử, cho dù là triều chính, Ngũ ca cũng nhất định tấu trình lên phụ hoàng, mời bốn đại thần thảo luận chính sự mà không phải mình huynh ấy độc tài

triều cương..."

Lưu Đồng vừa nói, vẻ mặt lại có chút hoảng hốt.

"Xảy ra chuyện gì?" Thường Nhuận Chi nhẹ giọng hỏi.

Lưu Đồng nhếch miệng, tươi cười trên mặt hơi có chút khổ ý: "Chỉ là cảm thấy, Thái Tử ngã, bây giờ Ngũ ca hoàn toàn xứng đáng là nhân tuyển đời Thái Tử tiếp theo, lại còn muốn uyển chuyển quanh co... Không khỏi có

https://thuviensach.vn

chút châm chọc. Ở trong mắt văn nhân chính khách sợ là lại nghĩ huynh ấy mua danh chuộc tiếng. Ngẫm lại, thật ra Ngũ ca cũng rất nghẹn khuất."

Thường Nhuận Chi mỉm cười, nói: "Làm một gã chính khách, Thụy vương luôn muốn tâm lạnh địa hy sinh chút ít, chính là chính hắn cũng muốn bỏ ra chút hy sinh. Quyền lực càng lớn, nguy hiểm cũng càng lớn... Có thể cân bằng đến trình độ như vậy, Thụy vương đã làm đến mức tận cùng."

Lưu Đồng kinh ngạc nói: "Thật ra, nếu Ngũ ca đăng cơ phụ hoàng sẽ thành Thái thượng hoàng. Cho dù thanh danh không được xui tai lắm nhưng Ngũ ca cũng có vài thập niên, có thể dùng hiệu quả thống trị giang sơn đến bù đắp cho thanh danh của mình... Đổi lại là ta, ta sẽ không lo lắng cái gọi là thanh danh nhiều như vậy. Thanh danh không thể so sánh với cơm có thể ăn no, làm gì mà trọng yếu vậy chứ."

Thường Nhuận Chi cười lắc đầu: "Nhưng tính tình Thụy vương là vậy rồi, thanh danh đối với hắn mà nói có lẽ cũng không trọng yếu, nhưng hắn cũng giảng quy củ. Thánh thượng vẫn còn, đã mở qua hình thức bốn đại thần thảo luận chính sự, không cần phải thủ nhi đại chi trực tiếp đăng cơ. Dù sao, có bốn đại thần thảo luận chính sự, nói vậy có thể làm ra quyết đoán cuối cùng vẫn là Thụy vương. Đăng cơ sớm hay trễ có gì khác nhau? Hiện tại Thụy vương còn có thể thừa dịp thời gian chưa đăng cơ, tích góp thế lực từng tí một, lắng đọng lại quyền thế, nếu vội vàng đăng cơ, có lẽ còn có thể sinh ra chút chuyện ngoài ý muốn... Thụy vương có thể dùng tên thanh quân sườn để bệ hạ phế Thái Tử, làm sao biết người khác có thể noi theo kế này hay không, cũng nói Thụy vương là loạn thần tặc tử?"

"Cũng phải..." Lưu Đồng gật đầu: "Ngũ ca lo lắng dân chúng, chắc là không đồng ý bởi vì tranh quyền đoạt thế mà khiến dân gian sinh linh đồ thán."

Thường Nhuận Chi gật đầu.

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng thở dài: "Mới vừa rồi nàng nói tới hai chữ 『hy sinh』, làm cho ta có chút khó chịu."

"Khó chịu cái gì?" Thường Nhuận Chi hỏi hắn.

"Nói không nên lời..." Lưu Đồng nói: "Chính là cảm thấy ngực rầu rĩ. Loại đồ vật như quyền thế, cũng không biết là thứ tốt hay là xấu."

Thường Nhuận Chi đăm chiêu, nhìn chằm chằm Lưu Đồng nửa ngày, nhẹ nhàng nói: "Người chỉ cần còn sống, còn có dục vọng. Người nghèo có dục vọng muốn biến thành người giàu, người giàu có có dục vọng muốn càng giàu thêm, đứng ở trên quyền thế, tự nhiên còn có dục vọng muốn đứng trên đỉnh quyền thế... Dã tâm Thụy vương là làm sao sinh ra không quan trọng, quan trọng là sau khi hắn đứng trên đỉnh quyền thế sẽ mang lại những gì cho thiên hạ. Đó mới là quan trọng nhất. Đó chính là sức quyến rũ của chính trị, nó hấp dẫn người không ngừng hướng tới gần đỉnh quyền thế; nhưng đó cũng là sự tàn khốc của chính trị, bởi vì muốn tới gần cái đỉnh kia, tất nhiên phải trả một cái giá. Đó cũng được coi là giao dịch công bằng, không có cái gọi là xấu hay tốt."

Lưu Đồng kinh ngạc nhìn Thường Nhuận Chi, nửa ngày sau mới nói: "Nhuận Chi, những lời nàng nói... Ta chưa bao giờ nghe qua."

Thường Nhuận Chi mỉm cười, kề sát vào tai hắn hỏi: "Vậy thiếp hỏi chàng, chàng có từng có dã tâm như vậy chưa?"

"Đương nhiên không có!" Lưu Đồng lập tức phủ nhận, mày nhăn lại.

Thường Nhuận Chi vuốt lên lông mày hắn, cười nói: "Thiếp lại hỏi chàng, chàng có từng cảm thấy, Thụy vương muốn vị trí đó là không đúng hay là không tốt?"

"Đương nhiên cũng không có..." Lông mày Lưu Đồng giãn ra, ẩn ẩn có chút hiểu rõ ý Thường Nhuận Chi.

https://thuviensach.vn

Linh đài nhất thời thanh minh, hắn ôm lấy Thường Nhuận Chi cười ha ha.

Thường Nhuận Chi mạc danh kỳ diệu, nhéo hắn một cái: "Nên ôm Lăng Nhi ra rồi, chàng đi đi."

"Ta đi." Lưu Đồng vui vẻ đồng ý.

Lại qua hai ngày, Thụy vương công khai đến ngõ hẻm Trung Quan.

Chuyện đầu tiên hắn ta làm, chính là cho người phá bỏ ổ khóa đã bị Tại quản sự đổ nước thép.

Cánh cửa tiểu viện bị đóng chặt sau một năm cuối cùng cũng được người bên ngoài mở ra.

Thụy vương mặc mãng bào thân vương, diện mạo hiên ngang bước vào tiểu viện.

Lưu Đồng chào đón, sau khi hai huynh đệ ôm nhau một cái, Lưu Đồng mời Thụy vương vào nhà chính ngồi.

Nam Bình vương đi theo sau, gật đầu với Thường Nhuận Chi nói: "Sau khi Cảnh Lăng sinh ra thúc thúc như đệ còn chưa có gặp qua tên nhóc đó, Cửu tẩu có thể để đệ xem hắn không?"

Thường Nhuận Chi biết Thụy vương có việc muốn nói cùng Lưu Đồng, tự nhiên không có từ chối, vào buồng trong ôm Lưu Cảnh Lăng đi ra, để bé chơi với Thập Nhị thúc của bé.

Trong nhà chính, Thụy vương nói với Lưu Đồng: "Phụ hoàng đã có thể mở miệng nói chuyện, nhưng chỉ có thể bật ra từng từ một, thân thể đã dần dần khôi phục."

https://thuviensach.vn

"Sau khi Thái Tử bị phế, bị nhốt ở phủ Thái Tử, bất quá nghe nói hắn ta không quá an phận."

"Gần đây ta đang vội kiểm kê quốc khố, trong khoảng thời gian Thái Tử giam quốc, nói vậy các bộ đều không phải rất sạch sẽ, nên nhất nhất rút đinh rồi."

"Vài năm nay Thập Nhị đệ lịch lãm không tệ, rất nhiều chuyện đều xử lý vô cùng tốt, có đệ ấy ở đây, ta tỉnh tâm không ít."

"Chúc vương vẫn là cái đâm đầu, bất quá không cần để ý tới."

Thụy vương nói rất nhiều, cuối cùng hơi xin lỗi nhìn Lưu Đồng, nói: "Ta cùng phụ hoàng nhấc lên chuyện muốn đưa đệ ra khỏi ngõ hẻm Trung Quan, một lần nữa khôi phục đệ đi giải quyết sự vụ. Vậy mà phụ hoàng không đồng ý, cho nên còn phải ủy khuất Cửu đệ ở chỗ này đợi thêm một thời gian nữa."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 289: Trọng Tình

Lưu Đồng cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

Phụ hoàng là loại người nào, cho dù hắn không hiểu hết mười phần cũng biết được tám phần.

Trước khi phụ hoàng bắt hắn giam vào ngục, hắn có hỏi phụ hoàng một câu.

"Phụ hoàng biết Thái Tử không tài không đức, nhưng vẫn kiên trì muốn hắn ta kế vị, nỗ lực bảo vệ vị trí Thái Tử cho hắn ta, rốt cuộc là do nhớ tình cảm với tiên Hoàng hậu hay là... Ngài không muốn thừa nhận lập hoàng trưởng tử làm Thái Tử, là quyết định sai lầm nhất từ trước tới nay của ngài?"

Biểu cảm lúc đó của phụ hoàng đã nói cho hắn biết, thật ra đáp án chân thật nhất chính là vế sau.

Phụ hoàng là một quân vương vô cùng sĩ diện. Cho nên ông ta không đồng ý thừa nhận mình sai.

Càng già càng cố chấp, càng không bỏ xuống được thể diện.

Ngũ ca hồi kinh, khiến cho phụ hoàng phế đi Thái Tử, đó là thỏa hiệp lớn nhất của phụ hoàng.

Làm sao phụ hoàng có thể nghe theo ý Ngũ ca, thả hắn ra khỏi Giam cầm sở?

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng mỉm cười, gật đầu nói: "Không sao, đệ biết rồi."

Thụy vương im lặng một lát: "Tiểu Cửu, Ngũ ca xin lỗi, tạm thời không có cách nào đưa đệ ra ngoài..."

"Không liên quan tới Ngũ ca." Lưu Đồng lắc đầu: "Đệ ở chỗ này sống rất tốt, không nghe tiếng không loạn tai, không công văn lao hình, thoải mái tự tại lắm."

Lưu Đồng cười nói: "Nếu bây giờ thả đệ ra ngoài, nói không chừng giao chuyện cho đệ làm, đệ còn không rõ quá trình làm việc nữa đó, vừa vặn có thể trốn việc an nhàn."

Thụy vương cũng nở nụ cười, tự mình châm trà cho Lưu Đồng.

"Ta thấy phụ hoàng có chút áy náy với đệ. Mặc dù ông ấy không thể động đậy, nói năng không được rõ ràng, nhưng vẻ mặt và ánh mắt không thể gạt được ta. Ông ấy không đồng ý để ta quá đắc ý, không đồng ý theo ý ta lắm...”

Thụy vương than nhẹ: "Tiểu Cửu phải để đệ ủy khuất một thời gian nữa, chắc là thái độ phụ hoàng cũng sẽ dần thay đổi."

Lưu Đồng gật đầu, quả thật trong lòng hắn cũng không vội.

"Sau khi Ngũ ca trở về, có gặp được Hiền phi nương nương và Ngũ tẩu chưa? Mọi người có khỏe không?"

"Lúc trước truyền ra tin tức ta bị thương nặng không trị được, bỏ mạng, mẫu phi và Ngũ tẩu đệ chịu chút đả kích, thân thể có chút gầy yếu. Bây giờ biết được tin tức đó là giả, lúc nhìn thấy ta tự nhiên thân thể tốt lên nhiều, không có gì đáng ngại." Thụy vương nói.

"Vậy còn ba chất nhi thì sao?"

https://thuviensach.vn

"Bọn chúng đều rất tốt. Thiên Nhi đã mười một mười hai tuổi, cũng được coi là tiểu nam tử hán choai choai." Thụy vương vui vẻ nói: "Khi nghe tin giả truyền về kinh, đứa con trai này của ta đã có thể gánh được chuyện này, cũng là dựa vào hắn, Ngũ tẩu đệ mới có thể qua cửa ải này."

Lưu Đồng gật đầu: "Vậy là tốt rồi. Trước khi đệ đến ngõ hẻm Trung Quan, có dặn dò Thập Tứ đệ, lúc nào hắn không có việc thì đến phủ Thụy vương dẫn ba chất nhi đi chơi, nhưng trong lòng lại có chút lo lắng, sợ rằng chất nhi học tính lỗ mãng của Thập Tứ thúc bọn chúng."

"Thập Tứ đệ vẫn biết tiết chế, không có không biết điều trước mặt chất tử của hắn."

Thụy vương nói chuyện nhà với Lưu Đồng, sau đó lại nói ít chuyện bằng hữu thân thích, cũng nói tới chuyện cứu Diêu gia ra ngoài. Bây giờ Diêu Trừng Tây theo hắn ta làm việc, xem như là quân sư bày mưu tính kế cho hắn ta.

Lưu Đồng gật đầu: "Tử Kinh đôi khi trông rất không biết điều, nhưng ý tưởng của hắn rất mới mẻ độc đáo. Ngũ ca nghe hắn nói nhiều, có thể sẽ có chút thu hoạch bất ngờ."

Thụy vương gật đầu đáp sau đó lại dừng một lát, nói: "Tiểu Cửu, mục đích của ta đã đạt tới, nói vậy sau này không có ai có thể uy hiếp đến an nguy người thân của ta. Bước tiếp theo, Tiểu Cửu cũng đã rõ ràng."

Lưu Đồng nhìn hắn ta, Thụy vương không có tránh né, nói: "Thái y nói, thân thể phụ hoàng ngoài thừa trong thiếu, do giận dữ mà trúng gió suýt chút nữa mất mạng. Mấy năm nay ông ấy làm lụng vất vả, ưu tư nặng nề, hơi có chút thâm căn cố đế. Mặc dù bây giờ điều trị thân thể, cảm xúc được trấn an rất tích cực, nhưng mà cũng đã bị thương căn bản, tạm thời không có giá hạc quy thiên nhưng cũng chỉ còn sống được vài năm thôi."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng hơi gục đầu xuống, không biết tâm tình của mình lúc này là gì.

Khổ sở sao? Giống như có một chút.

Nhẹ nhàng thở ra? Hình như cũng có một chút.

Lưu Đồng xoa xoa hai tay, một lúc lâu sau mới mở miệng đáp: "Ngũ ca sẽ phụng dưỡng phụ hoàng sống hết quãng đời còn lại, đệ không lo lắng."

Thụy vương thấp giọng thở dài: "Trong tất cả huynh đệ người bị phụ hoàng cô phụ, có lẽ cũng chỉ có Tiểu Cửu đệ, sau khi biết được tin này cũng sẽ có chút chân tình khổ sở."

Lưu Đồng nhìn hắn ta.

"Biết được việc phế Thái Tử, tranh cãi ầm ĩ muốn ở trước mặt phụ hoàng thị tật, nhưng mục đích ta và đệ đều biết rõ, hắn ta muốn phụ hoàng thu hồi chiếu lệnh phế Thái Tử."

"Kỳ vương và Lễ vương chỉ ai oán thở dài, đại khái là cảm thấy không thể nào xoay người được nữa."

"Thân thể Chúc vương không tốt, mỗi ngày hùng hùng hổ hổ, ta không quan tâm hắn, hắn cũng không có cách, chậm rãi yên tĩnh, sau khi biết chuyện thì đóng cửa không ra ngoài, làm như tị hiềm."

"Sầm vương cười to vài tiếng, nói trong hậu cung nhiều tần phi chết sớm như vậy đều ở dưới đất chờ đợi phụ hoàng lâm hạnh, bao gồm mẹ đẻ hắn, còn nói phụ hoàng để các nàng đợi lâu... Cũng may hắn còn biết đúng mực, không ra ngoài nói lời này."

"Phản ứng của đám đệ đệ hắn đều không sai biệt lắm, đều quan vọng biến hóa trên triều đình, tầm mắt hơn phân nửa là chăm chú vào trên người

https://thuviensach.vn

ta."

Thụy vương cười khổ: "Tính tới tính lui, phụ hoàng nhiều nhi tử như vậy, mọi người đối với bệnh tình của ông ấy đều không có thương tâm, cũng chỉ có mình đệ trọng tình còn có thể trầm mặc một lát, nói một câu lừa mình dối người."

Lưu Đồng không biết nên trả lời ra sao, chỉ có thể im lặng.

Thụy vương cười vỗ vai hắn: "Tiểu Cửu yên tâm, Ngũ ca sẽ không để cho đệ không nhìn thấy mặt phụ hoàng lần cuối đâu."

Lưu Đồng nhếch miệng, khẩu thị tâm phi nói: "Đệ không cần."

"Ừ, Ngũ ca biết rồi."

Thụy vương cũng không phản bác hắn, sau khi nói xong cảm thấy không khí thoải mái hơn chút ít.

"Lần trước vội vàng tới, không có trò chuyện với hai tiểu tử nhà đệ, bọn chúng đi đâu rồi?"

Lưu Đồng gọi vọng ra sân sau, chỉ một lúc thì nhìn thấy Tiểu Cảnh Dương chậm rãi bước vào. Sau khi vào nhà vô cùng lễ phép hành lễ chào hỏi: "Dương Dương gặp qua bá bá."

Thụy vương ôm lấy hắn, ước lượng cười nói: "Đứa nhỏ này thực khỏe mạnh."

"Thân thể khỏe mạnh, ăn cũng nhiều." Lưu Đồng cười nói, lại nói với Dương Dương: "Đây là Ngũ bá bá."

"Ngũ bá bá."

https://thuviensach.vn

Tiểu Cảnh Dương vui lòng gọi, có chút ngại ngùng nói: "Thập Nhị thúc và đệ đệ ở trong hậu viên ngắm hoa dại."

Thụy vương gật đầu: "Bình thường con có dẫn đệ đệ đi chơi không?"

"Có." Tiểu Cảnh Dương gật đầu nói: "Đệ đệ rất dính con."

"Lăng Nhi biết Dương Dương mềm lòng với nó, cho nên lúc quậy phá thì kéo đại ca nó ra làm lá chắn." Lưu Đồng ở một bên giải thích: "So với Dương Dương, Lăng Nhi hoạt bát hiếu động hơn nhiều."

Thụy vương cũng không có qua lại nhiều với trẻ con nên không có kinh nghiệm tán gẫu. Sau khi hàn huyên với Dương Dương một lát thì để hắn tự đi chơi.

"Đôi mắt Dương Dương rất đẹp, màu mắt của tiểu nhi tử đệ cũng giống đệ?"

"Không có, màu mắt Lăng Nhi giống với người thường là màu nâu đậm." Lưu Đồng nói: "Nhưng mà cũng rất đẹp mắt."

Thụy vương cười gật đầu.

"Hôm nay ta trốn việc an nhàn, ở lại nơi này quấy rầy một chút."

Lưu Đồng rất hoan nghênh: "Đệ sẽ thêm hai bộ đồ ăn, đến lúc đó Ngũ ca nếm thử tay nghề của đệ nhé."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 290: Thuận Theo

Thụy vương ở lại tiểu viện, uống chút rượu cùng Lưu Đồng đến lúc ngà ngà say mới rời khỏi đó.

Lưu Cảnh Dương rất hiếu kỳ về Thụy vương, chờ khi Thụy vương đi rồi, khẩn trương hỏi Lưu Đồng: "Cha, tại sao đột nhiên lại có một bá bá nhảy ra vậy?"

Lưu Đồng cười giải thích: "Bá bá đi Yến Bắc đánh nhau, đã đi nhiều năm bây giờ mới trở về."

Vẻ mặt Lưu Cảnh Dương vô cùng khát khao: "Đi đánh giặc có phải đi làm đại anh hùng hay không? Con cũng muốn làm đại anh hùng."

Lưu Đồng bật cười, Thường Nhuận Chi xoa đầu con trai cười nói: "Dương Dương còn nhỏ lắm, chờ Dương Dương lớn một chút, cũng có thể rèn luyện thân thể học võ công, vì đương đại chuẩn bị làm anh hùng."

Lưu Cảnh Dương vui sướng gật đầu.

Muộn rồi, người trong nhà đều ngủ, nhưng Lưu Đồng lại ngủ không được, mở cửa sổ, lẳng lặng đứng ngốc bên cửa sổ.

Thường Nhuận Chi dỗ tiểu nhi tử đi ngủ, đứng dậy cầm áo ngoài phủ thêm cho Lưu Đồng, tựa vào cánh tay hắn.

Lưu Đồng đưa tay ôm lấy thê tử.

"Chàng đang nghĩ gì vậy?" Thường Nhuận Chi ôn nhu hỏi.

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng cười cười: "Ta đang nghĩ, Ngũ ca đã trở về, sợ là chúng ta không rời khỏi nơi này được. Trên vấn đề thức ăn sẽ không có người hà khắc chúng ta, chỉ là Dương Dương đọc sách cần dùng bút mực và sách vở, ta muốn nhờ người đưa một ít tới đây."

"Dạ." Thường Nhuận Chi gật đầu.

Thụy vương trở về, cũng nói rõ cuộc sống của bọn họ không còn quá mức kham khổ nữa.

Mặc dù sống kham khổ, nhưng mà bọn họ đã quen rồi.

Thường Nhuận Chi xoa mặt Lưu Đồng nói: "Đây là chuyện tốt, sao thiếp thấy tâm tình không tốt lắm?"

Vẻ mặt Lưu Đồng vẫn bất động, một lúc lâu sau lại thở dài nói: "Không có gì, chỉ là nghe Ngũ ca nói, thân thể phụ hoàng không chịu được mấy năm nữa, trong lòng có chút tư vị không rõ."

Thường Nhuận Chi ôm lấy thắt lưng hắn, không biết nên khuyên hắn như thế nào.

Tình cảm với cha mẹ dứt bỏ không được, đó là chuyện rất thường tình của con người.

Coi như khi đổi chỗ, Thường Nhuận Chi cảm thấy nếu như Nguyên Vũ đế là phụ thân của nàng, chuyện nàng phải làm là phải suy nghĩ thật nhiều vào nên làm như thế nào để sống lâu hơn trong đại nạn.

Nhân tâm là thịt dài, vết thương kéo thành vết sạo dài qua đầu, lại cắt mấy đao, thần kinh cũng sẽ không có phản ứng gì.

Nhìn biểu cảm có chút mờ mịt của Lưu Đồng, trong lòng Thường Nhuận Chi không khỏi mềm nhũn.

https://thuviensach.vn

Đây là chồng của nàng... Bề ngoài lạnh lùng, nhưng nội tâm lại mềm mại hơn bất cứ ai.

Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng vuốt ve ngực hắn, dịu dàng nói: "Bệ hạ tuổi tác đã cao, chàng không cần quá khổ sở."

Lưu Đồng yên lặng gật đầu.

Hắn xoay người, nhỏ giọng nói với Thường Nhuận Chi: "Nhuận Chi, dựa theo thế lực hiện tại của Ngũ ca, cho dù phụ hoàng không đồng ý cho chúng ta rời khỏi ngõ hẻm Trung Quan. Nói vậy Ngũ ca muốn thả người, phụ hoàng cũng không có cách. Nhưng Ngũ ca không cố ý thả chúng ta ra ngoài... Nàng sẽ vì vậy mà bất mãn với Ngũ ca sao?"

"Vậy chàng có không?" Thường Nhuận Chi không đáp mà hỏi ngược lại.

Lưu Đồng nghĩ một lát, nói: "Sẽ không, ta hiểu Ngũ ca, huống chi quả thật ta không biết rời khỏi nơi này và tiếp tục ở lại có gì khác nhau. Còn nữa Ngũ ca nói, sẽ không để ta chờ lâu."

"Chàng nghĩ sao thì thiếp nghĩ vậy." Thường Nhuận Chi nhẹ giọng nói: "Ở chỗ này, ngày đêm chàng đều ở bên cạnh thiếp, thiếp gọi một tiếng thì chàng liền xuất hiện trước mặt thiếp. Chờ rời khỏi nơi này trở về phủ hoàng tử, vào ban ngày thời gian chàng ở lại nhà có thể không nhiều, thiếp muốn gặp chàng cũng không thể nhìn thấy chàng."

Thường Nhuận Chi cười nói: "Cho nên, ở chỗ này đợi cũng rất tốt."

Lưu Đồng nắm tay nàng nhẹ nhàng hôn lên, hơi nghiêng đầu dựa vào nàng: "Nhuận Chi, chuyện mà đời này ta cảm thấy mình dũng cảm làm nhất, chính là dùng hết thủ đoạn, cầu cưới được nàng."

Ánh mắt Thường Nhuận Chi lưu luyến nhìn hắn.Nói đến hôn sự này, quả thật nàng còn có chút mê mang không xác định. Trải qua mấy năm, nàng vô

https://thuviensach.vn

cùng may mắn thuận theo vận mệnh, trở thành vợ của hắn.

Hai người dựa vào nhau nói lời tri âm hồi lâu, cho đến lúc tự nhiên Lăng Nhi khóc nháo lên, hai phu thê mới trở về giường, dỗ tiểu nhi tử.

Cửa tiểu viện đã được đổi mới, lại không có người khóa cửa. Mỗi ngày còn có người thừa dịp đưa tới gà vịt, thịt cá tươi ngon và chút rau xanh hoa quả. Hôm sau còn có thể nhìn thấy một ít điểm tâm có tiếng được đặt bên ngoài.

Đối với chất lượng sinh hoạt tăng lên người cao hứng nhất chính là ba đứa nhỏ, miệng bọn chúng đã quá đủ nghiện.

Dù sao trong một năm nay, thức ăn bọn họ ăn đều do Ngụy Tử và Thường Nhuận Chi làm. Mặc dù không khó ăn nhưng nếu ăn hoài mấy món đó, cũng có chút ngán.

Còn nữa, dù sao tay nghề Ngụy Tử và Thường Nhuận Chi cũng kém hơn đại trù.

Chất lượng sinh hoạt được cải biến, tự nhiên chuyện đọc sách cũng được nâng cao.

Thụy vương cho người đưa đến một xấp sách, cũng không quản thời gian Dương Dương muốn học xong thì cần bao nhiêu lâu, cứ đưa tới, giấy và bút mực đều là loại tốt nhất.

Trước kia Ngụy Tử thay Thường Nhuận Chi chưởng quản nội vụ, tự nhiên nhận ra được giá trị của những thứ bút mực này.

Nàng ta nuốt nước miếng, thấp giọng nói với Thường Nhuận Chi: "Đại thiếu gia dùng được đồ tốt thì không sao nhưng Kỷ Cương nhà nô tì dùng luyện chữ to thật quá lãng phí..."

https://thuviensach.vn

"Nói bậy cái gì đó, hai người bọn chúng cùng nhau học chữ, dùng bút mực tự nhiên cũng phải dùng giống nhau. Lại nói những đồ lúc trước ta chuẩn bị, cũng dã dùng sắp xong rồi, sao có thể tìm được đồ khác cho bọn họ dùng."

Thường Nhuận Chi suy nghĩ một lát lại nói: "Bút mực cũng không phải là đồ đạc trân quý gì, Thụy vương đưa tới không thể nào trả lại cho hắn. Chờ sau này chúng ta ra ngoài, đưa chút lễ vật tới cho hắn xem như là trả lại chút nhân tình."

Lúc này Ngụy Tử gật đầu, ôm một xấp giấy cười không thấy mắt.

Kỷ Cương nhà nàng ta đi theo đại thiếu gia đọc sách, lại là do Cửu hoàng tử tự mình dạy dỗ, tương lai tiền đồ chắc là không cần lo lắng.

Sinh hoạt trong tiểu viện có biến hóa, nhưng người trong tiểu viện vẫn nghỉ ngơi như ngày thường, cũng không có phát sinh cái gì thay đổi.

Chỗ Thụy vương, cũng dần dần ổn định.

Việc chính sự trên triều đình có bốn đại thần thảo luận, dưới tình hình chung, Thụy vương sẽ không mở miệng can thiệp.

Ngay từ đầu, bốn đại thần luôn phải cẩn thận cân nhắc ý Thụy vương, nhưng thời gian lâu, bọn họ phát hiện, nếu là chính sách tốt, Thụy vương sẽ không đánh gãy hoặc can thiệp, nhưng nếu như có chỗ không đủ, Thụy vương sẽ đề xuất làm cho bọn họ lo lắng.

Bất quá thời gian một tháng, phong ba trên hướng thượng dường như bị quét sạch một lần.

Mặt khác, bốn đại thần vốn tưởng rằng Thụy vương đã nắm giữ triều chính, nhất định sẽ không cho phép xuất hiện thanh âm người khác phản đối hắn.

https://thuviensach.vn

Nhưng ngoài dự kiến của bọn họ là, trên triều chính thật sự có người dám vuốt râu hổ, dám sẵn giọng cùng Thụy vương.

Mọi người đều cho rằng người như vậy sẽ cực xui, sự thật lại không phải như thế.

Thụy vương nhằm vào điểm triều thần đưa ra phản đối hắn, có thể bác bỏ thì bác bỏ, cần hắn nhận địa phương, hắn cũng khiêm tốn nhận.

Còn có người cố tình gây sự càn quấy, bốn đại thần đều nhìn thật rõ ràng, Thụy vương lười quan tâm.

Dần dần, bốn đại thần chủ chính, việc triều chính không cần nhìn sắc mặt Thụy vương.

Bởi vì chỉ cần là tốt, nhất định Thụy vương sẽ không phản đối, hắn ta cũng sẽ không quản trong triều ai được lợi từ chính sách đó.

Thụy vương căn bản không thèm để ý là ai đưa ra hướng sách, chỉ cần hứu ích với quốc gia, dân chúng là có thể.

Bốn đại thần bí mật không khỏi cảm thán, chẳng sợ Thụy vương làm vẻ làm dáng, nhưng có thể làm đến bước này, cũng thật sự không dễ dàng.

Biến hóa trên triều đình, mỗi ngày Gì Sáng đều nói cho Nguyên Vũ đế nghe.

Nguyên Vũ đế luôn cho rằng Gì Sáng là tâm phúc của mình, đến bây giờ vẫn không hề nghi ngờ, chưa bao giờ hoài nghi lời Gì Sáng nói.

Nghe chúng thần lên tiếng thừa nhận tâm phục khẩu phục Thụy vương, trong lòng Nguyên Vũ đế càng thêm phức tạp.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 291: Khuyên Bảo

Từ sau khi Thụy vương về kinh, mỗi ngày đều sẽ ở trước mặt Nguyên Vũ đế nói thêm vào, không câu nệ nói cái gì, luôn muốn ở trước mặt ông ta lộ mặt.

Ban đầu Nguyên Vũ đế cũng không mấy quan tâm. Sau đó, ngự y chuẩn trị thỏa đáng dần dần Nguyên Vũ đế có thể nói được một hai từ, cũng có chút đáp lại Thụy vương.

Thụy vương trở về ông ta nhìn rõ ảnh hưởng trên triều đình trong mắt, trong lòng ngũ vị tạp trần.

Gì Sáng cho người nâng Nguyên Vũ đế dậy, lúc thấy ông ta ngồi vững thì choàng thêm chiếc khăn mềm mại, đúc ông ta uống thuốc.

Nguyên Vũ đế cau mày, cuối cùng uống hết chén thuốc, giật giật môi nói: "Thụy vương."

Gì Sáng nói: "Nghe nói hôm nay trên triều đẩy quân lệnh, Thụy vương còn đang thương nghị cùng bốn đại thần, cho nên hôm nay có thể tới trễ."

Lông mày Nguyên Vũ đế nhăn lại càng sâu, trong lòng nói thầm Thụy vương giả vờ hiếu thảo bây giờ không muốn giả bộ nữa sao.

Trong lòng nghĩ vậy, nhưng Nguyên Vũ đế vẫn ngóng trông Thụy vương có thể thành thành thật thật đến thỉnh an ông ta.

https://thuviensach.vn

So với bình thường đã muộn hơn nửa canh giờ, Thụy vương mới vội vàng chạy đến, vấn an Nguyên Vũ đế sau đó nói: "Nhi thần đến chậm, nhưng mà thời gian cũng chưa quá muộn, có thể dùng cơm trưa cùng phụ hoàng."

Bây giờ mỗi ngày Nguyên Vũ đế không câu nệ ăn mấy bữa, bởi vì ông ta chỉ có thể ăn thức ăn lỏng, cho nên mau đói, bữa đếm cũng dần lên theo.

Thụy vương tự mình múc cháo cho Nguyên Vũ đế, đồ ăn nhìn rất ngon miệng, đúc Nguyên Vũ đế mấy muỗng mới giao cho người bên cạnh hầu hạ.

Quy củ dùng bữa của hoàng gia không phải chuyện đùa, lúc Thụy vương ăn cơm cũng không có mở miệng, chỉ là tốc độ ăn cơm lại không hề chậm.

Nguyên Vũ đế ngầm nhìn, trong lòng lại nhịn không được nói thầm, cảm thấy hắn ăn quá nhanh là muốn nhanh chóng đi khỏi chỗ ông ta, hôm nay tùy giá có lệ.

Nguyên Vũ đế hừ lạnh trong lòng, ăn cháo càng chậm.

Ngược lại Thụy vương cũng không thèm để ý, nghỉ ngơi một lát sau đó nhận lấy chén và muỗng trong tay thị nhân, nhẹ nhàng đúc cơm cho Nguyên Vũ đế.

Nguyên Vũ đế cảm thấy nghẹn trong cổ họng, rõ ràng tốc độ ăn cơm cũng nhanh hơn.

Cơm xong, một bàn thức ăn tinh xảo được dọn dẹp xuống. Thụy vương bắt đầu bẩm báo chuyện hướng sự hôm nay.

Nguyên Vũ đế tự biết hiện tại chính mình không có biện pháp nhúng tay vào việc này, cho nên có cũng được mà không có cũng không sao nghe.

https://thuviensach.vn

Đối tân đẩy dời đi một ít chính lệnh, Nguyên Vũ đế tuổi già bảo thủ cảm thấy thật sự khó có thể tiếp nhận, ví dụ như việc đẩy quân lệnh, chính sách quan trọng như gia tăng quân phòng ở các nơi. Nguyên Vũ đế kiệt lực phản đối, nửa nằm trên ghế lấy ánh mắt phẫn nộ nhìn chăm chú vào Thụy vương, đồng thời phát ra tiếng "Không không".

Thụy vương dừng một lát, nhìn về phía Nguyên Vũ đế, giọng nói bình bình: "Đẩy quân lệnh không phải do nhi thần đề xuất, chính là nhằm vào vài năm nay Tiên Ti khơi mào chiến sự các nơi cùng triều đình không phải là thế lực một lòng có chút rục rịch, cho nên mới có triều thần đưa ra. Bốn đại thần trải qua thảo luận, cảm thấy không có nguy hiểm cho nền tảng lập quốc, chuyện quân phòng liên quan trọng đại nên mới tranh luận lâu một chút. Nếu làm tốt, Đại Ngụy của chúng ta cũng có thể toàn dân đều binh, làm cho chư quốc xung quanh mình không thể khinh thường."

Thụy vương giải thích thông suốt, lại hỏi Nguyên Vũ đế lần nữa: "Bốn đại thần đã bước đầu thông qua chuyện này, phương án thực thi cụ thể còn phải tiếp tục châm chước. Phụ hoàng vẫn nhận định, không muốn tiếp tục sao?"

Ngực Nguyên Vũ đế phập phồng, nhất thời không thể phản đối một cách chém đinh chặt sắt.

Thụy vương cười cười: "Chắc là trong lòng phụ hoàng cũng nắm chủ ý bất định, chẳng qua chờ bước tiếp theo phương án thực thi cụ thể được đưa ra, nhi thần sẽ nói tỉ mỉ cùng phụ hoàng, đến lúc đó phụ hoàng có thể lo lắng một hai."

Thụy vương nói xong hướng sự, trầm mặc một lát lại nhắc tới Lưu Đồng trong ngõ hẻm Trung Quan.

"Bây giờ trong triều đúng là lúc cần dùng người, lúc trước xét xử một số lượng lớn tham quan ô lại, quan viên tâm nhiệm còn cần rèn luyện, thiếu

https://thuviensach.vn

người có thể dẫn đường và giải thích nghi hoặc cho họ. Mặc dù Lục đệ, Thập Nhị đệ, Thập Tứ đệ bọn họ có thể chia sẻ một ít, nhưng người nhiều tóm lại cần lực lượng lớn một chút. Nhi thần nghĩ, phụ hoàng có thể thả Cửu đệ ra không, để Cửu đệ xuất ra một phần lực?"

Thụy vương thản nhiên nói: "Nhi thần nghe nói, sau khi nhi thần rời khỏi kinh thành đi Yến Bắc, năng lực làm việc của Cửu đệ vô cùng xuất chúng. Cửu đệ là một hạt mầm làm việc tốt, nhi thần không muốn đệ ấy mai một."

Nguyên Vũ đế lạnh lùng nhìn Thụy vương, nửa ngày sau vẫn phun ra hai chữ: "Không được."

"Sao phụ hoàng có thể chấp nhất như vậy, lúc trước Cửu đệ vào ngõ hẻm Trung Quan, bất quá là vì phụ hoàng bất mãn Cửu đệ thôi. Bây giờ Cửu đệ bị giam cầm hơn hai năm, tức giận to lớn của phụ hoàng cũng nên tiêu."

"Hắn, đại, bất kính."

Nguyên Vũ đế hằn hộc nói: "Ngươi, mơ tưởng, đạt được!"

Thụy vương yên lặng nhìn chằm chằm tay mình, hai cha con bắt đầu trầm mặc.

Thật lâu sau, Thụy vương nói: "Phụ hoàng đã không đồng ý, vậy chiếu ý tứ phụ hoàng, muốn Cửu đệ tiếp tục ở lại ngõ hẻm Trung Quan, như trước cùng thái giám trà trộn mà ở. Từ lúc khai quốc, sợ là không có hoàng thân quốc thích nào nghèo túng đến vậy. Phụ hoàng không sợ người ta chế giễu, nhi thần cũng không có ý kiến."

Thụy vương đứng lên, hành lễ với Nguyên Vũ đế: "Bất quá, tin tưởng phụ hoàng không có thâm thù đại hận gì với Cửu đệ. Sớm hay muộn phụ hoàng vẫn sẽ thả Cửu đệ hiếu thuận này ra."

Thụy vương dặn Gì Sáng vài câu, cáo từ.

https://thuviensach.vn

==**== Ta là đường phân cách nhỏ chỉ có ở Diễn Đàn Lê Quý Đôn==**==

Tay Nguyên Vũ đế động không được, nếu động được, nhất định ông ta đã vớ lấy đồ vật ném đi.

Gì Sáng tự mình xoa chân cho Nguyên Vũ đế, bất động thanh sắc thở dài: "Sao bệ hạ lại giận dữ cùng với Thụy vương... Từ lúc Thụy vương hồi kinh, luôn cầu bệ hạ cũng chỉ có chuyện của Cửu điện hạ."

Ngực Nguyên Vũ đế phập phồng, nói: "Cửu, bọn họ, cùng nhau..."

"Phải, Cửu điện hạ thật sự đúng chung một chỗ cùng Thụy vương." Gì Sáng lại than: "Nghe nói trước giờ Cửu điện hạ bị cung nhân bắt nạt, bị cung phi chế ngạo, chỉ có mình Thụy vương điện hạ đối xử tốt với Cửu điện hạ. Cửu điện hạ làm như vậy, có thể lý giải."

"Hừ." Nguyên Vũ đế hừ lạnh.

Gì Sáng thấy khuyên không thông, cũng không khuyên nữa, miễn cho Nguyên Vũ đế sinh nghi, chỉ cùng Nguyên Vũ đế nói chút chuyện chê cười, còn nói tới tần phi trong hậu cung.

"Không bằng bệ hạ tuyên vài vị nương nương đến tùy giá, trò chuyện giải sầu?"

Nguyên Vũ đế trầm ngâm một lát, nói: "Quý phi."

Gì Sáng cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

Trong cung địa vị cao, không có con nối dòng cũng chỉ có một Quý phi nương nương.

Gì Sáng lên tiếng đáp, phái người đi mời Quý phi nương nương đến.

https://thuviensach.vn

Tần Quý phi tới rất nhanh, tươi cười như thường, sau khi vào nhà thi lễ cho Nguyên Vũ đế thì thong dong ngồi xuống, coi như Nguyên Vũ đế không có bị liệt.

Sau khi Nguyên Vũ đế biến thành bộ dạng này, tần phi trong hậu cung cũng chỉ có Quý phi mặt không đổi sắc khi thấy ông ta.

Điều này làm cho Nguyên Vũ đế cảm thấy thoải mái.

Quý phi cười nói: "Khí sắc bệ hạ hôm nay nhìn không tệ, có phải có chuyện vui gì hay không?"

Gì Sáng liền nói tiếp: "Quý phi nương nương nói rất đúng, lúc nãy bệ hạ mới uống nhiều hơn một chén cháo, đó không phải là chuyện vui sao?"

Quý phi gật đầu cười, góp nhặt chút chuyện vui nói cho Nguyên Vũ đế nghe.

Nét mặt Nguyên Vũ đế lộ ra chút ý cười, tâm tình thả lỏng.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt
www.dtv-ebook.com

Chương 292: Nhận Nuôi

Edit: Bộ Yến Tử -

Trò chuyện được một lát, thấy Nguyên Vũ đế có chút mệt mỏi, Tần Quý phi vô cùng tinh mắt đứng dậy cáo lui.

Gì Sáng tiễn bà ta tới cửa, Quý phi dừng lại một lát hạ giọng hỏi: "Bệ hạ vẫn không đồng ý thả Cửu hoàng tử ra?"

Gì Sáng gật đầu, giận dữ nói: "Bệ hạ thật sự rất bướng bỉnh, không thể chọc vào."

Quý phi thấp giọng nói: "Bệ hạ đang nắm chặt Cửu hoàng tử đấu võ đài cùng Thụy vương, đại khái bệ hạ cảm thấy, làm như vậy ông ấy càng tốt hơn Thụy vương nhiều."

Gì Sáng kinh ngạc, sau đó nhìn xung quanh thấp giọng nói: "Quý phi nương nương nói cẩn thận."

Quý phi gẩy búi tóc, cười nói: "Yên tâm đi, cái đinh trong toàn bộ cung điện không nhất định nhổ sạch, nhưng nơi này của bệ hạ sẽ không giữ lại người có ác ý với Thụy vương."

Quý phi có thâm ý nhìn Gì Sáng, Gì Sáng thản nhiên nhìn lại.

"Gì tổng quản là người thông minh."

Quý phi cười cười, Gì Sáng cúi đầu: "Quý phi nương nương tán thưởng."

https://thuviensach.vn

Quý phi cũng không nói nhiều, chỉ hỏi Gì Sáng: "Trừ Thụy vương, lúc bình thường có hoàng tử nào đến thỉnh an bệ hạ không?"

"Hồi nương nương, Nam Bình vương có tới vài lần, các vương gia và hoàng tử khác... Nô tài không có gặp qua."

Quý phi gật đầu, nói: "Đã biết, làm phiền Gì tổng quản."

Quý phi đi rồi, trong lòng lại khó tránh khỏi có chút nhớ nhung.

Sau khi Thụy vương về kinh làm một ít động tác, thân là Quý phi đương nhiên bà ta vẫn có cách riêng để biết.

Thụy vương cũng không có cấm cản các vương gia hoàng tử vào cung thăm bệ hạ chỉ trừ phế Thái tử, nhưng nghe Gì tổng quản nói ngoại trừ Thụy vương cũng chỉ có Nam Bình vương tới, các vương gia và hoàng tử khác ngay cả bỏ ra chút thời gian đến điểm danh cũng không làm.

Là cảm thấy bệ hạ trúng gió tê liệt thì trở thành cá thịt cho người ta xâu xé, cho nên không đến tỏ ra chút hiếu tâm nào hay là cảm thấy một khi vào cung sẽ bị Thụy vương khống chế, không thể nào rời cung?

Quý phi lắc lắc đầu.

Mặc kệ là tình huống nào, bọn họ thân là con cái lại không ở trước mặt vua cha thị tật, thậm chí đến thăm hoặc phái người đến hỏi thăm sức khỏe đều không có chính là sự thật.

Cũng không biết có phải vì vậy mà bệ hạ thất vọng đau khổ?

Xem xét một lượt, ngược lại cũng chỉ có Thụy vương và Nam Bình vương có chút hiếu tâm —— chữ hiếu này coi như hơn phân nửa là xen lẫn không ít tư tâm, nhưng ít ra hai người bọn họ chịu bỏ ra chút thời gian.

Vậy thì, bà ta cũng nên nghĩ đến tương lai của chính mình.

https://thuviensach.vn

Quý phi vừa đi, vừa vuốt ve bàn tay mình.

Người hầu đã đi theo bà ta rất nhiều năm, từ cung nữ đã biến thành lão cô cô tâm phúc thấp giọng hỏi: "Nương nương nghĩ gì vậy?"

Quý phi thấp giọng nói: "Ta đang nghĩ, kế tiếp nên làm sao đây."

"Làm sao đây?"

"Thụy vương nhập chủ trong cung là chuyện sớm muộn, hắn không phải con của đích mẫu hoàng hậu, sau khi đăng cơ tất nhiên sẽ tôn Hiền phi lên làm Hoàng thái hậu. Cung phi chúng ta, có con trai thì theo hoàng tử rời cung lập phủ, do hoàng tử thân sinh cung phụng hết quãng đời còn lại, còn không có con, một là ở trong cung phí hoài dư sinh, hai là bước vào từ đường hoàng tộc ăn chay niệm phật, đến cuối đời cũng là vô vọng..."

Tâm phúc ngầm hiểu: "Nương nương không có con cái, bây giờ muốn năn nỉ bệ hạ lập nương nương làm hậu, tương lai cũng có thể làm Hoàng thái hậu. Hoặc là, cũng chỉ có thể ghi tạc một vị hoàng tử làm con thừa tự dưới gối nương nương. Chỉ là không biết, nương nương hướng về ai."Đi theo Quý phi nhiều năm, tâm phúc đương nhiên biết so với ăn chay niệm phật, Quý phi càng muốn tiếp tục ở lại trong cung.

Nhưng bây giờ có cơ hội cùng lựa chọn rất tốt, nói vậy Quý phi cũng có suy tính.

"Hiền phi vẫn còn sống, làm sao mà ta có thể cùng bà ta tranh vị trí Hoàng thái hậu?" Quý phi lắc đầu: "Đại Ngụy khai triều đến nay, chưa bao giờ có hai Hoàng thái hậu tại thế. Nói vậy Thụy vương cũng khó làm, ta cần gì phải vì chuyện này mà vướn mắt hắn. Huống chi, hiện tại bệ hạ còn có tinh lực sắc phong hoàng hậu sau? Giấc mộng này đã mơ rất nhiều năm, ta đã sớm không trong cậy nó thành sự thật."

Quý phi lại cảm thán.

https://thuviensach.vn

Sau khi Thuần Khác hoàng hậu qua đời, tự nhiên bà ta cũng mặc sức tưởng tượng qua có thể đi lên địa vị đứng đầu lục cung. Chỉ là Nguyên Vũ đế chưa bao giờ nhắc tới, một năm lại một năm trôi qua, ý tưởng này đã lặng yên biến mất.

Quý phi chẳng phải người hảo cao vụ xa, bà ta nói nhỏ với tâm phúc: "Nếu có thể ghi tạc một vị hoàng tử dưới danh nghĩa của ta, đợi Thụy vương đăng cơ, có thể theo hoàng tử đó rời cung, có lẽ đó là một đường ra tốt."

"Không biết nương nương xem trọng ai?"

Tâm phúc dừng một lát, thử hỏi: "Chẳng lẽ là... Cửu hoàng tử?"

Quý phi cũng không phủ nhận, nhẹ nhàng gật đầu.

"Nương nương xem trọng Cửu hoàng tử, ngược lại cũng không khiến người ta thấy ngoài ý muốn." Tâm phúc vuốt cằm nói: "Mặc dù hiện tại Cửu hoàng tử gặp rủi ro, nhưng dựa theo quan hệ giữa hắn cùng Thụy vương, tương lai nhất định sẽ được trọng dụng. Còn nữa, mẹ đẻ Cửu hoàng tử mất sớm, nếu như nương nương muốn hắn ghi tạc danh nghĩa của mình, cũng không phải là việc khó."

Quý phi nói: "Tự nhiên cũng là bởi vì lo lắng đến hai điểm, cho nên mới nảy sinh ý tưởng này. Trước mắt xem ra, dường như bệ hạ không có ý định tha thứ cho Cửu hoàng tử, Thụy vương không muốn cưỡng chế thả hắn ra."

"Lần này Thụy vương hồi kinh, bệ hạ không có lựa chọn nào khác phế bỏ Thái tử bảo toàn cho hắn ta một mạng... Nô tì có chút kinh ngạc, Thụy vương không vì một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm, trực tiếp đăng cơ làm đế."

Quý phi cười cười, ý vị thâm trường nói: "Liền là bởi vì dạng này, hắn mới là người ngoan. Quyết tâm đối với bản thân mình ngoan thì cũng

https://thuviensach.vn

ngoan với người khác..."

Tâm phúc giương giương khóe miệng, không biết nên nói gì.

Quý phi khoát tay: "Việc này tạm thời không nói đến nữa, coi như ta muốn nhận Cửu hoàng tử làm con thừa tự, cũng phải qua được cửa ải của Thụy vương."

"Thụy vương sẽ đồng ý chứ." Tâm phúc suy tư nói: "Mẹ đẻ Cửu hoàng tử xuất thân ngoại tộc, ở Đại Ngụy chúng ta địa vị vốn rất thấp bé. Nương nương là Quý phi, thân phận cao hơn Du quý nhân nhiều."

Nói chung Quý phi đối với thân phận không cho là đúng: "Hiền phi xuất thân không cao, không phải cũng dựa vào mẫu bằng tử quý à, bây giờ trong lục cung không ai dám khinh thường bà ta không phải sao? Muốn nhận Cửu hoàng tử làm con, cầm thân phận địa vị nói chuyện, chỉ tự cho mình rất cao, không ổn."

Quý phi dừng một lát, nói: "Ngươi có còn nhớ rõ, lúc ấy Du quý nhân chết vì bệnh, Cửu hoàng tử còn rất nhỏ, bệ hạ vốn đáp ứng tìm cho hắn một dưỡng mẫu. Chỉ là lúc đó phi vị đã ngoài tần phi, một là đã có con, hai là ghét bỏ huyết thống Cửu hoàng tử nên không đồng ý nhận nuôi. Đối với việc này bệ hạ cũng không có để bụng, cho nên khiến Cửu hoàng tử bị lưu lạc tới bước đường này."

Quý phi bất đắc dĩ nói: "Ta cũng muốn nhưng mà lo lắng mình là Quý phi, nuôi một đứa con như thế sẽ làm cho Thái Tử nhận định rằng ta dựa vào con nuôi có tâm đoạt quyền, cho nên không nói ra. Bây giờ nghĩ lại, có lẽ bên trong đều có nhất định?"

"Nương nương thiện tâm, gặp chuyện có thể gặp dữ hóa lành." Tâm phúc nói: "Khó nói lúc này đây là một cơ hội cho nương nương."

Quý phi vuốt cằm: "Đi thôi, việc này còn phải bàn bạc kỹ hơn."

https://thuviensach.vn

Trong ngõ hẻm Trung Quan, Lưu Đồng chưa từng nghĩ tới Quý phi trong cung sẽ tâm tâm niệm niệm hi vọng có thể nhận hắn làm con thừa tự.

Bây giờ hắn đang ngồi dưới tàng cây ngân hạnh trong tiểu viện đánh cờ vây cùng Nam Bình vương.

Quân cờ đen trắng phân bố trên toàn bộ mặt bàn, thái độ Nam Bình vương vô cùng thanh thản, tay trái ôm Lưu Cảnh Dương còn tay phải thì cầm một quân cờ trắng, miệng lại nhẹ nhàng nói cách thức chơi cờ vây với Lưu Cảnh Dương.

Kỷ Cương ngồi một bên, hết sức chăm chú lắng nghe.

Lưu Đồng nắn bóp quân cờ đen, bất đắc dĩ trừng mắt nhìn Nam Bình vương, buồn cười nói: "Đệ phân tích ưu khuyết mấy con đường phía dưới của ta ra hết rồi, làm sao ta hạ cờ đây?"

"Huynh có thể không đi mấy con đường mà đệ nói." Nam Bình vương sờ đầu Lưu Cảnh Dương, cười hỏi hắn: "Dương Dương, con nói xem nên đi nơi nào?"

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 293: Quỵt Nợ

Edit: Bộ Yến Tử

Đối với cờ vây Lưu Cảnh Dương chỉ học được da lông không hiểu rõ lắm, nghe vậy mím môi cười cười không lên tiếng.

Lưu Đồng suy tư một lát, vẫn đi quân cờ ở một góc tương đối ổn, vừa nhìn vừa nói: "Không phải gần đây đệ rất bận à, sao lại có nhã hứng đến chỗ này chơi cờ với ta?"

Nam Bình vương nói: "Người mệt mỏi luôn muốn tìm cách nghỉ một lát, hôm nay lười biến trộm nghỉ nữa ngày tìm an nhàn."

Nam Bình vương cũng hạ một quân cờ, nói chuyện phím với Lưu Đồng: "Phế Thái tử thấy Thụy vương không có xuống tay với hắn ta, không biết làm sao lại có chút không biết sợ nhoài người lên. Gần đây nhảy nhót rất vui vẻ. Dù sao nhà vợ nhiều người, có thể tìm người trợ giúp cũng không thiếu."

Lưu Đồng cười cười: "Nhà vợ sao? Thái Tử xác định nhà vợ chân chính là thủ phủ Thẩm gia của Đại Ngụy?"

"Đúng vậy." Nam Bình vương nói: "Phòng chừng hiện tại Thẩm gia đã đứng ngoài, cuối cùng có muốn thay Thái Tử ra mặt nói một tiếng hay không còn chưa biết."

"Sao vậy, Thẩm gia còn nắm chủ ý bất định?"

https://thuviensach.vn

"Đương nhiên." Nam Bình vương nở nụ cười: "Ai bảo Thái Tử nhiều con quá làm chi, Hiển quận vương ở giữa cũng không tính là phát triển. Còn nữa, xương cốt Hiển quận vương có chút yếu, có thể bình an lớn lên hay không thì không thể đoán được."

Lưu Đồng nghe vậy thở dài.

Hoàng gia tranh đoạt quyền thế, đề cập đến tiểu hài nhi, luôn làm cho người ta cảm thấy tàn nhẫn.

"Huống hồ, nghe nói trong khoảng thời gian Thái Tử giám quốc quan hệ giữa hắn ta và Thái Tử phi rất căng thẳng. Nhà mẹ đẻ vài vị lương đệ, nhũ nhân ở phía sau trợ giúp không nhỏ cho Thái Tử. Có lẽ Thẩm gia cũng cảm thấy, mặc dù giúp Thái Tử, công lao này cũng không đến phiên rơi trên người họ. Huống chi là thương hộ, tham gia vào, làm không tốt chính là tai ương ngập đầu, cần gì phải vậy."

Nam Bình vương nhìn chằm chằm con cờ Lưu Đồng hạ xuống, nhanh chóng hạ con cờ tiếp theo, nói: "Dường như bây giờ Thái Tử cũng không trông cậy vào nhà mẹ đẻ Thái Tử phi hỗ trợ. Văn hắn ta có Lý lương đệ, võ có Tống lương đệ, lung lạc được hai vị này, hai nhà Lý – Tống cũng sẽ trợ giúp không nhỏ cho hắn ta."

Lưu Đồng nhẹ nhàng nở nụ cười: "Thẩm gia có thể nghĩ như vậy, tự nhiên hai nhà Lý - Tống cũng có thể nghĩ đến. Huống chi so với Thẩm gia, tốt xấu gì hai nhà này cũng nhìn tình thế rõ ràng hơn một chút. Bây giờ há vẫn là Thái Tử không bán hai giá?"

Nam Bình vương vuốt cằm: "Cửu ca không để ý hướng sự, nhưng quan hệ trong triều huynh vẫn nhìn sơ hiểu rõ."

Hắn ta cười cười: "Chờ Cửu ca lần nữa nhập chủ triều đình, sẽ thích ứng nhanh thôi."

https://thuviensach.vn

Tay cầm cờ của Lưu Đồng ngừng một nhịp, nghi hoặc nhìn Nam Bình vương: "Lời này của đệ là có ý gì hả? Chẳng lẽ nhận được tin tức phụ hoàng muốn thả ta ra?"

"Không có." Nam Bình vương nói: "Dù sao đó cũng là chuyện sớm muộn thôi."

Lưu Đồng cười lắc đầu: "Ta đã quen thanh nhàn, nếu không có tục vụ quấn thân, ta thích tự do tự tại."

"Cửu ca đừng nói vậy chứ, đệ còn chờ huynh ra khỏi đây nhận hết về công việc đang nằm trong tay đệ, vốn nó chính là của huynh nha." Nam Bình vương cười nói: "Huynh đừng có làm một chưởng quầy buông tay giữa chừng đấy nhé."

"Đệ quản rất tốt mà ..."

"Đó cũng là trước kia huynh giao cho đệ làm." Nam Bình vương nói: "Chờ huynh ra khỏi nơi này, tự nhiên công việc phải do huynh quay về tiếp quản."

Lưu Đồng dở khóc dở cười.

Nam Bình vương chỉnh chỉnh người, nghiêm túc nói: "Cửu ca đừng từ chối, bằng không đệ sẽ tức giận."

Mặc dù Nam Bình vương đã ngồi lên ngai vàng vương gia, nhưng mà trên người không có bao nhiêu khí thế sắc bén của một vương gia hoàng tộc. Hắn ta nói ra lời này với Lưu Đồng, ở trong mắt Lưu Đồng chính là tính tình tiểu hài tử.

Lưu Đồng không khỏi bậc cười, nói với Lưu Cảnh Dương: "Con xem Thập Nhị thúc của con đi, bộ dáng có giống lúc Lăng Nhi quỵt nợ với con không?"

https://thuviensach.vn

Lưu Cảnh Dương bịt miệng, gật gật cái đầu nho nhỏ.

Nam Bình vương bất đắc dĩ, thả Lưu Cảnh Dương xuống để hắn tự đi chơi, Kỷ Cương cũng nhanh chân chạy theo.

Dưới tàng cây chỉ còn lại hai người bọn họ, Nam Bình vương tiếp tục cùng Lưu Đồng chiến đâu sinh tử, cuối cùng Nam Bình vương thắng.

Lưu Đồng tự thẹn.

Nam Bình vương nói: "Đệ thắng rồi, chuyện kia cứ định như vậy."

"Định cái gì?" Lưu Đồng sửng sốt, sau khi phản ứng lại thì dở khóc dở cười: "Lúc trước chúng ta cũng không có nói lấy kết quả đánh cờ vây đến quyết định công việc nha."

Nam Bình vương nói: "Cửu ca đừng quỵt nợ với đệ."

Lưu Đồng bất đắc dĩ lắc đầu.

"Chờ Cửu ca đi ra, đệ coi như công đức viên mãn." Nam Bình vương trầm mặc một lát, nói: "Lúc trước đệ đứng ra, chắn ở phía trước Cửu ca là do không trâu bắt chó đi cày, cực chẳng đã. Cũng may đệ không có cô phụ Thụy vương và Cửu ca, công việc làm xong xem như viên mãn, cũng đến lúc đệ nên công thành lui thân."

Lưu Đồng nhíu mày: "Thập Nhị đệ, rõ ràng đệ có khả năng làm việc sao phải từ chối? Sau này nếu ta đi ra, cũng có thể tìm chuyện bên cạnh mà làm, không sao cả, đệ làm việc giúp ta, ta có thể nhận tình huống người không phận sự."

"Đệ biết." Nam Bình vương gật đầu: "Quyền thế trên tay đệ có bao nhiêu, đệ có bao nhiêu năng lực, đệ tự mình hiểu rõ."

https://thuviensach.vn

Nam Bình vương xoa xoa hai bàn tay: "Chẳng qua, thẳng thắn mà nói đệ cũng không phải rất vui vẻ cuộc sống như thế."

Lưu Đồng thân thiết hỏi: "Xảy ra chuyện gì?"

"Cũng giống như Cửu ca thôi, nghĩ tới sinh hoạt khác biệt. Huynh xem, đệ cảm thấy huynh và Cửu tẩu đợi ở chỗ này sống cuộc sống đơn giản rất tốt."

Nam Bình vương xoa xoa cổ: "Mấy năm nay đệ vắng vẻ vương phi bao nhiêu, dưới gối cũng không có một trai nửa gái. Thân thể vương phi không được tốt, nếu như có thể được một đứa con, dù trai hay gái cũng xem như thỏa mãn nguyện vọng."

Nam Bình vương và Nam Bình vương phi thành thân nhiều năm, hiện tại Nam Bình vương còn không có một đứa con.

Thân thể phu thê bọn họ đều tương đối gầy yếu, Nam Bình vương cũng là một người mười phần si tình, đến nay cũng chưa nói muốn nạp trắc phi hay thiếp thất, kế là Sầm vương, sau đó là Cửu hoàng tử, một người tiếp một người đều biết "Thê quản nghiêm".

Đương nhiên, đối với Nam Bình vương, mọi người sẽ không lên án nhiều bởi vì thân thể Nam Bình vương phi yếu ớt, làm người điệu thấp cứ ru rú trong nhà, cho nên mọi người đều thương xót phu thê bọn họ, thiên vị đồng tình bọn họ.

Tự nhiên, đối với Sầm vương phi và Cửu hoàng tử phi, dân chúng nghị luận nhiều hơn. Nhất là Sầm vương phi, dù sao thì cách làm người của nàng ta vô cùng phô trương, ai ai cũng biết đến thanh danh "Người đàn bà đanh đá".

Nam Bình vương lại tán gẫu mấy câu cùng Lưu Đồng, nội dung không chạy thoát khỏi hướng gió trên triều đình cùng biến hóa ở Hộ bộ.

https://thuviensach.vn

Chờ lúc tiễn bước Nam Bình vương, Lưu Đồng nhịn không được nói với Thường Nhuận Chi về tính toán của Nam Bình vương.

"Ta thấy đệ ấy rất nghiêm túc." Lưu Đồng thở dài: "Cũng khó cho đệ ấy, dù sao lúc trước cũng do ta lôi kéo đệ ấy đứng cùng phía với Ngũ ca, xem như là kéo đệ ấy vào trong vũng nước."

Thường Nhuận Chi sờ sờ ngực hắn, ôn nhu nói: "Những lời mà Nam Bình vương nói, chàng không cần có gánh nặng tâm lý. Nếu đệ ấy không có tâm tư cũng không muốn tiến vào quấy hợp không phải sao?"

Lưu Đồng gật đầu, thấp giọng nói: "Để ta nghĩ lại đã."

Mấy ngày sau, Lưu Đồng không nhắc lại việc của Nam Bình vương, Nam Bình vương lại tới cửa.

Bất quá lần này, Nam Bình vương không có nhắc đến chuyện lần trước.

Hắn ta đến hỏi Lưu Đồng, có nguyện ý ghi tạc danh nghĩa con thừa tự dưới gối Quý phi hay không.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 294: Cấp Doanh

Edit: Bộ Yến Tử

Nam Bình vương bắt đầu giải thích cùng phu thê Lưu Đồng: "Quý phi nương nương tìm Thụy vương, nói hi vọng có thể để Cửu ca ghi tạc danh nghĩa bà ta, Thụy vương cự tuyệt. Quý phi nương nương lại nói, hi vọng có thể hỏi qua Cửu ca, sau đó lại để Thụy vương cho bà ta đáp án."

Lưu Đồng cau mày, Thường Nhuận Chi trấn an hắn, hỏi Nam Bình vương: "Quý phi nương nương còn nói gì không?"

"Quý phi nương nương nhờ đệ chuyển cáo Cửu ca, hi vọng Cửu ca còn nhớ đến chuyện lúc trước huynh cầu bà ta hỗ trợ cầu hôn."

Lưu Đồng lâm vào trầm tư.

Nam Bình vương thông thấu trong lòng: "Cửu ca sớm biết chuyện Thái Tử sắp xếp Mạc gia thay mận đổi đào, cũng biết Quý phi nương nương đứng giữa bao che. Lúc trước cầm chuyện này uy hiếp Quý phi nương nương hỗ trợ sao?"

Lưu Đồng gật đầu: "Lúc trước muốn cầu hôn, sợ phụ hoàng không đồng ý cho nên nhờ bà ta hỗ trợ nói thêm vào."

Nam Bình vương hiểu rõ, vuốt cằm nói: "Cửu ca chỉ để ý suy xét, đệ chờ đáp án của huynh."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng tức giận liếc hắn ta: "Đệ mỗi ngày đều nhàn rỗi không có chuyện gì làm sao?"

"Cửu ca đang chê đệ tới chỗ này cầu ân cần hả?" Nam Bình vương cười nói: "Đệ làm việc rất tốt, nhưng mà dù sao không phải chuyện gì đệ cũng đích thân đi, không phải sao? Đệ đây không muốn phạm vào lỗi lầm mệt thân."

Nam Bình vương khách khí hỏi Thường Nhuận Chi muốn một chén trà uống, thản nhiên đùa bỡn với Lưu Cảnh Lăng.

Lưu Đồng kéo Thường Nhuận Chi đến một bên, Thường Nhuận Chi hỏi hắn: "Lúc trước chàng cùng Quý phi nương nương đề cập đến hôn sự, ở giữa còn có một đoạn sâu xa?"

"Ừ." Lưu Đồng nói: "Khi đó Quý phi nương nương không thể không giúp ta, dù sao ta đã nói rõ, nếu bà ta không giúp ta, ta sẽ lấy chuyện Thái Tử cấu kết Mạc gia thay mận đổi đào tố cáo lên phụ hoàng. Khi đó phụ hoàng không có khả năng để chuyện đó dao động địa vị Thái Tử, một khi chuyện bại lộ ra, cuối cùng Thái Tử không có việc gì nhưng nói không chừng Quý phi nương nương sẽ có. Cho nên bà ta không thể không giúp ta. Chỉ là, bà ta không vừa ý bị ta uy hiếp, cho nên thầm kín ước định cùng ta. Nếu có một ngày bà ta cầu ta điều gì, ta có thể hỗ trợ cũng phải dốc lòng giúp bà ta."

Lưu Đồng buông tiếng thở dài: "Cuối cùng ta cũng đọc được chuyện Quý phi vội vàng giúp ta rồi, cho nên lần trước cùng Sầm vương diễn trò trước mặt phụ hoàng, vạch trần đoạn chuyện cũ xấu xa giữa Thái Tử và Mạc gia, coi như là cảnh tỉnh Quý phi. Bà ta rất thông minh, biết trước thoát trâm thỉnh tội."

"Khi đó Quý phi không bắt chàng thầm kín thực hiện ước định, đến cầu chàng hỗ trợ..." Thường Nhuận Chi đăm chiêu nói: "Quý phi nương nương

https://thuviensach.vn

không đến vạn bất đắc dĩ, sẽ không dùng đến lá bài hộ thân."

"Ta không nghĩ tới bà ta sẽ lấy chuyện này, muốn ta hỗ trợ."

Lưu Đồng có chút mê mang: "Dựa theo địa vị của bà ta trong hậu cung, nhận một hoàng tử bị cấm túc trong ngõ hẻm Trung Quan làm con nuôi, có trợ giúp gì cho bà ta? Ta cảm thấy bà ta đang muốn giúp ta."

Thường Nhuận Chi cười mỉm: "Ở mặt ngoài thì giống như là chàng sẽ kéo chân bà ta, làm gì có chỗ được coi là giúp bà ta. Nhưng về lâu dài, có một ngày chàng thoát hiểm, còn bà ta, một khi bệ hạ... Bà ta là một phi tử không có con cái, có thể nhận được kết cục gì?"

"Vào từ đường, hoặc là... Ở lại trong cung làm thái phi."

Lưu Đồng suy nghĩ hồi lâu, hỏi: "Ý của nàng là, tương lai bà ta muốn dựa vào đứa con nuôi là ta, rời cung vào phủ sinh sống?"

"Phải." Thường Nhuận Chi gật đầu: "Thái phi cũng có khác nhau. Tương lai hơn phân nửa chàng sẽ được phong vương, một khi Quý phi nương nương thành dưỡng mẫu của chàng, tự nhiên có thể ở trong phủ của chàng tùy ý sinh sống, còn có thể được người ta tôn sùng gọi một tiếng lão thái phi, dưới gối cũng có cháu pha trò làm bạn, so với thái phi cô độc chết già trong cung thì tốt hơn nhiều."

Thường Nhuận Chi nói đến đó, khó tránh khỏi thở dài: "Nếu như Quý phi nương nương có con, cũng không cần nóng vội xoay vòng vòng."

Trong lòng Lưu Đồng có chút lưu luyến, trong khoảng thời gian ngắn không thể đưa ra quyết định.

"Nhuận Chi, nàng thấy sao?" Lưu Đồng nhìn thê tử, hỏi ý kiến của nàng.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi cười hỏi: "Chàng không có lập tức đáp ứng, là có suy tính gì sao?"

Lưu Đồng nhẹ giọng nói: "Không, ta đã đáp ứng sẽ hỗ trợ bà ta tự nhiên không lật lọng. Huống chi trong phủ có thêm trưởng bối, ta cũng không bài xích, đối với Quý phi nương nương, ta không có ác cảm lắm, trừ việc bà ta giấu diếm giúp Thái Tử bày việc cùng Mạc gia thì cũng chưa từng làm qua chuyện ác nào. Chẳng qua... Thứ nhất, ta cảm thấy có lỗi với mẫu phi. Thứ hai, ta sợ tương lai bà ta biến sắc mặt làm khó nàng."

Thường Nhuận Chi buồn cười lắc đầu: "Điểm thứ hai chàng có thể yên tâm, bà ta làm tần phi địa vị cao không ít năm, chuyện gì có thể làm chuyện gì không thể làm, trong lòng bà ta rất rõ ràng. Nếu bà ta bày ra bộ dạng mẹ chồng khó xử thiếp, chọc thiếp mất hứng, chẳng lẽ chàng sẽ vì bà ta không cho thiếp sắc mặt tốt sao? Bà ta không có khả năng làm ra chuyện tổn hại người bất lợi cho mình đâu."

"Còn về điểm thứ nhất..." Lưu Đồng do dự nói.

Thường Nhuận Chi dừng một lát, nói: "A Đồng, mẫu phi ở trong lòng chàng, không ai có thể thay thế được."

Lưu Đồng mím môi, lần nữa hỏi Thường Nhuận Chi: "Vậy nàng đồng ý cho ta đáp ứng?"

Thường Nhuận Chi ôn nhu nói: "Cái này thì phải hỏi bản thân chàng đó, phải do chàng tự mình quyết định."

Lưu Đồng lại suy tư nửa canh giờ, hạ quyết tâm, tìm Nam Bình vương hồi đáp: "Đệ nói với Ngũ ca, ta không có ý kiến."

Lông mày Nam Bình vương nhíu lại thành một đường: "Cửu ca nguyện ý làm con nuôi của Quý phi?"

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng gật đầu.

Nam Bình vương cười cười, lấy được đáp án từ Lưu Đồng trở về nói lại cho Thụy vương.

Thế là Thụy vương không có trực tiếp cự tuyệt Quý phi, nhưng vẫn đem nan đề nhận nuôi giao đến trên tay bà ta.

"Cửu đệ không phản đối, nếu như nương nương có thể khiến phụ hoàng hạ chỉ, ta đây cũng sẽ không phản đối." Thụy vương nói.

Tâm phúc của Quý phi thấy Thụy vương đi xa, nói thầm: "Thụy vương thực lãnh tình, cũng không nói hỗ trợ ở trước mặt bệ hạ nói tốt."

"Thụy vương vừa mở miệng nói trước mặt bệ hạ, chuyện chỉ định này sẽ không bao giờ thành." Quý phi thở dài: "Vẫn là tự ta đến nói."

Tâm phúc chần chờ: "Nương nương tính toán làm cách nào thuyết phục bệ hạ?"

Quý phi lắc đầu: "Tạm thời yên tĩnh chờ thời cơ, chuyện này phải tiến hành theo chất lượng. May mà thời gian còn đầy đủ, không cần vội."

Tâm phúc của Quý phi lại thở dài: "Nếu Thụy vương nguyện ý, thay thế bệ hạ hạ một thánh chỉ không phải được rồi sao, còn muốn nương nương khổ tâm cô nghệ nghĩ cách... Nếu không, chúng ta đến nói một tiếng cùng Hiền phi, để bà ta nhắc việc này trước mặt Thụy vương?"

"Không ổn." Quý phi lắc đầu: "Mặc dù tính tình Hiền phi tốt, nhưng Thụy vương sẽ không vui khi thấy ta cầm chuyện này đi quấy rầy bà ta."

"Cũng phải, Hiền phi nương nương cũng là người có tính tình tĩnh lặng."

Quý phi cười: "Đi thôi, sau này mỗi ngày chúng ta đều đến trước mặt bệ hạ lắc lư, từ từ nói thêm từng chút vào."

https://thuviensach.vn

Quý phi hạ quyết tâm, quả thực từng ngày từng ngày đều đến trước mặt Nguyên Vũ đế lắc lư một lúc. Hôm nay đưa điểm tâm, ngày mai đưa nước trà, ngày tới sẽ đưa chén canh.

Mắt thấy tinh thần Nguyên Vũ đế một ngày tốt hơn một ngày, cũng chờ mong Quý phi mỗi ngày đến thăm ông ta, Quý phi xem ở trong mắt, vui vẻ trong lòng.

Hôm nay, bà ta đúc Nguyên Vũ đế uống canh, trò chuyện các hoàng tôn cùng Nguyên Vũ đế, không khỏi nói đến bản thân bà ta.

"Cũng là do nô tì không có phúc khí, không thể vì bệ hạ sinh dục hoàng tự." Quý phi buông tiếng thở dài: "Nếu nô tì có con, nói vậy bây giờ, nô tì cũng có người vây quanh gọi tổ mẫu."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 295: Canh Lửa

Edit: Bộ Yến Tử

Nguyên Vũ đế cũng chỉ biết thở dài.

Quý phi không sinh được con, ông ta cũng thấy tiếc nuối.

Quý phi vừa nói xong liền im lặng, động tác đúc canh cho Nguyên Vũ đế cũng chậm lại.

Nguyên Vũ đế nhìn bà ta, nghĩ một lát hì hục nói: "Nhận nuôi... Một đứa?"

Nhất thời ánh mắt Quý phi sáng ngời, kích động nói: "Bệ hạ nguyện ý cho nô tì nhận nuôi một hài tử dưới gối?"

Nguyên Vũ đế thấy bà ta cười đến xán lạn, cũng cười theo gật đầu: "Tiểu nhân, không tệ."

Nụ cười trên mặt Quý phi không hề biến mất, chần chờ hồi lâu sau đó hỏi Nguyên Vũ đế: "Bệ hạ nói... Để nô tì nhận nuôi tiểu hoàng tử?"

Quý phi đăm chiêu: "Hoàng tử ít tuổi nhất dưới gói bệ hạ, cũng chỉ có ba bốn tuổi."

Nguyên Vũ đế tuần du hậu cung, con cháu phồn thịnh, cho dù đến này tuổi, tần phi hậu cung có thai cũng không thiếu.

https://thuviensach.vn

Chỉ là có thể thành công sinh hạ không nhiều, thành công sinh hạ còn có thể nuôi sống lại càng ít.

Nguyên Vũ đế thấy ông ta đã có tuổi còn có thể có con, cảm thấy ông ta chính là minh chứng cho câu gừng càng già càng cay. Không biết hoàng tử này, đối với hoàng đế tương lai cũng là một gánh nặng không nhỏ.

Nguyên Vũ đế gật đầu, hỏi Quý phi: "Thấy sao?"

Ý của Nguyên Vũ đế là nhường Quý phi nhận nuôi ấu tiểu hoàng tử dưới gối bà ta.

Quý phi chua sót lắc đầu: "Bệ hạ, tuổi của nô tì đã không còn nhỏ nữa. Tiểu hoàng tử còn nhỏ, làm sao nô tì còn tinh lực chơi đùa với hắn."

Nguyên Vũ đế nói: "Có, cung nhân."

"Nếu như nô tì có con, làm sao có thể yên tâm để cung nhân chăm sóc hắn." Quý phi than thở, vô cùng tiêu điều: "Hay là thôi đi, nô tì... Cũng không có gì không tốt."

Nguyên Vũ đế mềm lòng, giật giật miệng, Quý phi đặt chén canh xuống lau khóe miệng cho ông ta, ôn hòa nói: "Bệ hạ nghỉ ngơi đi."

Nguyên Vũ đế gọi bà ta lại: "Quý phi."

Quý phi mệm mại đáp: "Nô tì ở đây."

"Ngươi nghĩ, ai, con nuôi?"

Quý phi lắc đầu: "Nô tì nào có ý tưởng này, có thể có con trai dưới danh nghĩa của nô tì, không đến nỗi tương lai nô tì chết già không có người thắp cho một nén nhang, nô tì đã muốn cảm tạ trời đất."

"Tiểu, hoàng tử, ngươi, không cần?"

https://thuviensach.vn

"Tiểu hoàng tử đều có mẹ đẻ chăm sóc, chuyện đoạt con của người ta, nô tì không muốn làm, sợ tổn hại âm đức, đời sau đầu thai không được tốt." Quý phi cười cười, dịch góc chăn cho Nguyên Vũ đế: "Bệ hạ cũng đừng quan tâm nữa, chuyện này coi như bệ hạ không đề cập qua."

Quý phi cáo từ đi rồi, Nguyên Vũ đế cảm thấy nghỉ ngơi đủ thì hỏi Gì Sáng: "Hoàng tử, không mẹ, có ai?"

"Này..."

Tự nhiên Gì Sáng biết ý Quý phi, bà ta sáng tối ám chỉ với Nguyên Vũ đế mình không cần tiểu hoàng tử, không cần hoàng tử có mẹ còn tại thế, đó không phải chỉ đến trên người Cửu hoàng tử à?

Gì Sáng nói: "Người thứ nhất là phế Thái tử."

Sắc mặt Nguyên Vũ đế hiện rõ sự bất ngờ.

Gì Sáng không chú ý, tiếp tục nói: "Chiếu theo trình tự, người thứ hai là Sầm vương."

Nguyên Vũ đế nhíu mày.

Sầm vương có đủ thân phận, nhưng mà Sầm vương phi kia mạnh mẽ kính nhi, sợ là sẽ không hiếu thuận với Quý phi.

Ông ta lắc đầu, ý bảo Gì Sáng tiếp tục nói: "Người thứ ba... Nô tài ngẫm lại, à, chính là Cửu hoàng tử."

Sắc mặt Nguyên Vũ đế lại lạnh xuống, vừa muốn bảo Gì Sáng tiếp tục nói, đột nhiên lại nghĩ tới, Quý phi đã từng nhắc tới Cửu hoàng tử phi dường như còn rất thích nàng.

Nếu để Tiểu Cửu ghi tạc danh nghĩa Quý phi, không phải đang đề cao thân phận cho hắn sao?

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Nguyên Vũ đế vô cùng khó coi, cho phép Gì Sáng nói tiếp.

Gì Sáng liên tục nói thêm vài người, Nguyên Vũ đế đều không vừa lòng. Xuống chút nữa thì chỉ còn các hoàng tử tuổi còn rất nhỏ.

Nguyên Vũ đế phiền não, không muốn nói chuyện này nữa.

Quý phi mỗi ngày đều đến, lại không đề cập qua chuyện nhận con nuôi, ngược lại là Nguyên Vũ đế, mỗi nhìn thấy Quý phi, đều sẽ nhớ tới chuyện con nuôi.

Cả ngày ông ta không có gì làm, nên chỉ có thể cân nhắc việc này.

Vẻ mặt Nguyên Vũ đế biến hóa, Quý phi xem ở trong mắt. Quý phi cảm thấy ngọn lửa không sai biệt lắm, lúc này lại nói tới chuyện gần đây Sầm vương phi mới chọc ra.

Từ sau khi Sầm vương giúp đỡ Lưu Đồng ở trên đại điện vạch trần Thái tử và Mạc gia thay mận đổi đào gả đi, Sầm vương làm việc càng quái đản, ham thích ăn sạch cả nam lẫn nữ mọi người đều biết, trong cung phái người răn dạy hắn ta không dưới mười lần, nhưng mà cho đến nay Sầm vương vẫn làm theo ý mình.

Lúc trước Sầm vương sủng hạnh một nô tì trong phủ, nô tì mang thai, giấu giếm rất tốt cho đến khi trước thời gian sinh không lâu mới bị Sầm vương phi biết.

Mặc dù hài tử sinh ra được hai ngày thì chết non, nhưng Sầm vương phi lại rất xúc động. Lần đầu tiên dùng roi ở trong phủ Sầm vương đánh nhau với Sầm vương, trên mặt Sầm vương bị roi quật trúng, trên người Sầm vương phi cũng không mấy tốt đẹp.

Đây là chuyện vô cùng kích động mà gần đây người người đều đang đàm luận.

https://thuviensach.vn

Quý phi nói cho Nguyên Vũ đế nghe, thở dài: "Sầm vương thật vất vả mới có hài tử, đáng tiếc."

Sau khi Nguyên Vũ đế nghe xong cả giận mắng Sầm vương phi: "Đố phụ, bát phụ."

Quý phi nói: "Hài tử của Sầm vương chết non, không có liên quan tới Sầm vương phi."

Nguyên Vũ đế lại không cho là đúng. Nếu Sầm vương phi hiền lành, nô tì kia có thai cũng không cần gạt nàng ta, bản thân lo lắng đề phòng giấu giếm đến ngày sinh sản. Hài tử chết non, không phải là vì xương cốt yếu sao? Nguyên nhân không phải là do Sầm vương phi không hiền lành, ghen tị bá đạo à.

Quý phi cười nói: "Tốt xấu gì Sầm vương phi cũng là cháu gái của bệ hạ, làm gì có ai nói cháu gái mình như vậy."

Nguyên Vũ đế hừ lạnh, Quý phi nói tiếp: "Nói tới đố phụ, nô tì lại nhớ tới Cửu hoàng tử phi."

Tròng mắt Nguyên Vũ đế chuyển hướng lên người bà ta.

Quý phi nhẹ giọng nói: "Cửu hoàng tử phi cũng độc bá Cửu hoàng tử nhiều năm, nói nàng ghen tị, nhưng mà nàng lại được Cửu hoàng tử kính trọng. Lúc trước nghe nói nàng có thai, cố ý mang theo hài tử muốn tới ngõ hẻm Trung Quan ở chung với Cửu hoàng tử, nô tì còn cảm thấy nàng quyết định quá mức sai lầm, bây giờ xem ra, cảm thấy tình cảm phu thê bọn họ vô cùng chân thật, làm cho người ta yêu thích và ngưỡng mộ."

Nguyên Vũ đế nhíu mày.

Quý phi còn đang nói: "Thụy vương phái người đi xem, nghe nói Cửu hoàng tử phi dạy dỗ hai hài tử rất tốt, tri lễ biết tiết, bình thường Cửu hoàng

https://thuviensach.vn

tử phi còn tự mình xuống bếp, Cửu hoàng tử bị nhốt ở một nơi như vậy cũng không có bị hao mòn đi, ngược lại còn mập lên, sắc mặt hồng nhuận, có thể thấy được là chưa ăn Đại Khổ."

Nguyên Vũ đế lại tiếp tục hừ lạnh, cuối cùng Quý phi im miệng, nhìn Nguyên Vũ đế cười nói: "Nô tì hâm mộ bọn họ, mặc dù bị rơi vào cảnh khó xử sinh hoạt kham khổ, nhưng phu thê biết cách nâng đỡ nhau sống rất an nhàn, là người chân chính thông thấu được cuộc sống... Là nô tì lắm miệng, bệ hạ đừng nóng giận."

Nguyên Vũ đế mang ý tứ hàm xúc không rõ nhìn quý phi: "Ngươi, thích, Tiểu Cửu?"

"Nô tì không có mặt mũi nói bản thân thích hài tử như Cửu hoàng tử." Quý phi xấu hổ nói: "Nô tì chỉ thưởng thức bọn họ thôi, cũng nghĩ, nếu có cơ hội, có thể bồi thường cho bọn họ một chút."

Nguyên nhân Quý phi thấy xấu hổ Nguyên Vũ đế hiểu rõ trong lòng, đề cập đến phế Thái tử, ông ta không muốn hé răng.

Quý phi đề điểm một chút, không có ở trước mặt Nguyên Vũ đế nhắc tới Cửu hoàng tử, nhưng lại không nói tới hoàng tử khác.

Giống như vô tình Nguyên Vũ đế nhắc tới đem Lưu Đồng ghi tạc danh nghĩa bà ta, Quý phi nghe vậy hai mắt sáng lên, cúi đầu nói: "Hơn phân nửa Cửu hoàng tử sẽ không đồng ý."

Nguyên Vũ đế yên lặng suy nghĩ vài ngày, sau đó triệu Thụy vương tới, cứng rắn hạ chỉ, muốn Cửu hoàng tử trở thành con thừa tự của Quý phi.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 296: Nhiệt Tình

Edit: Bộ Yến Tử

Thụy vương nghe vậy, biết là Quý phi đã dùng mưu kế xong rồi. Biểu cảm trên mặt như có như không, hỏi Nguyên Vũ đế: "Phụ hoàng không hỏi trước ý kiến của Quý phi và Cửu đệ?"

Nguyên Vũ đế hừ lạnh, rõ ràng nói cho Thụy vương biết, trẫm hạ chỉ, ai dám có ý kiến?

Thụy vương cũng không hỏi lại, đưa tới Trung thư lệnh để ông ta nghĩ ý chỉ, Gì Sáng dựa theo ý Nguyên Vũ đế, ôm ngọc tỷ đóng dấu lên tấu chương.

Thánh chỉ truyền đến ngõ hẻm Trung Quan, vốn dĩ Lưu Đồng luôn coi chuyện này không có cơ hội được đáp ứng, bị dọa nhảy dựng.

Lưu Đồng tiếp chỉ, công công truyền chỉ cười tủm tỉm nói: "Chúc mừng Cửu điện hạ, có Quý phi nương nương làm dưỡng mẫu, xem ra cũng sắp tới ngày rời khỏi ngõ hẻm Trung Quan rồi."

Lưu Đồng cảm tạ hắn ta, đưa hồng bao, công công truyền chỉ vô cùng cao hứng nhận lấy.

Cho đến lúc nhận được thánh chỉ thật sự, Lưu Đồng mới xác thực quả thật đây là cảm giác chân thật.

Lưu Cảnh Dương thò đầu tới hỏi: "Cha, đây là cái gì?"

https://thuviensach.vn

"Thánh chỉ."

"Thánh chỉ... Là hoàng thượng hạ chỉ sao?" Lưu Cảnh Dương hỏi.

Thường Nhuận Chi ở một bên sửa cách gọi cho con trai: "Dương Dương, con phải gọi là hoàng gia gia."

"Gia gia là phụ thân của cha."

"Phải."

"Nhưng mà Hoa Trạch thúc nói, chúng ta bị nhốt ở chỗ này là lệnh của gia gia." Lưu Cảnh Dương có chút không vừa ý: "Làm gì có gia gia nào nhốt cháu trai chứ. Con không đồng ý gọi ông ta là gia gia."

"Ách..." Thường Nhuận Chi không thể nói câu nào, đưa tay véo nhẹ hông Lưu Đồng.

Lưu Đồng ngập ngừng mở miệng, bắt đầu dạy dỗ Lưu Cảnh Dương: "Đó là bởi vì hoàng gia gia không giống với gia gia các nhà khác, các gia gia bình thường là gia gia nhưng mà hoàng gia gia còn là hoàng thượng, vua phải xếp phía trước người thân. Cho nên Dương Dương phải biết nghe lời, ông ấy vừa là hoàng thượng vừa là gia gia."

"Con gọi ông ta là hoàng thượng không có sai." Lưu Cảnh Dương nói: "Cha không phải nói, vua xếp trước người thân sao?"

Lưu Đồng không còn từ nào để giải thích.

Thường Nhuận Chi cười to: "Dương Dương nhà chúng ta còn biết phản biện nữa, học được rất tốt. Đi thôi, hôm nay nương nấu canh cá cho con uống."

Lưu Cảnh Dương gật đầu: "Canh phải màu trắng cho thêm chút đậu phụ, đệ đệ cũng uống."

https://thuviensach.vn

"Được, cũng cho đệ đệ uống."

Thường Nhuận Chi nắm tay Lưu Cảnh Dương đi, Lưu Đồng ngồi tại chỗ nở nụ cười, tầm mắt chạm đến thánh chỉ trên tay, tươi cười lại nhạt dần.

Làm một đứa nhỏ không mẹ nhiều năm, đột nhiên nhảy ra một dưỡng mẫu, cảm giác này thật sự có chút mới mẻ độc đáo.

Đối với thánh chỉ của Nguyên Vũ đế, Lưu Đồng cũng không có để ở trong lòng. Nhưng mà vào ngày hôm sau, Quý phi lại bắt đầu tặng đồ đến tiểu viện của bọn họ.

Ăn, mặc, dùng, toàn là đồ tốt. Cho dù sau khi Thụy vương trở về cũng chưa làm rõ ràng tới vậy.

Thường Nhuận Chi có chút lo sợ, hỏi Lưu Đồng: "Quý phi nương nương đang làm cái gì vậy, không sợ bệ hạ khó chịu?"

Lưu Đồng cũng cho là như vậy, nhưng trên thực tế, Nguyên Vũ đế lại mở một con mắt nhắm một con mắt.

Bởi vì mỗi thứ Quý phi đưa cho Lưu Đồng, bà ta đều nói qua cùng Nguyên Vũ đế.

Ở trong mắt Nguyên Vũ đế, Quý phi cảm thấy mừng rỡ khi đột ngột có con trai. Cái gì cũng muốn đưa cho con trai, hơn nữa còn phải là đồ tốt nhất. Bây giờ mỗi ngày Quý phi đều lải nhải trước mặt Nguyên Vũ đế, nên đưa cái nào thích hợp, những thứ bà ta cảm thấy tốt sẽ cho người đưa đi, sau đó bổ sung thêm vài thứ nữa.

Mặc dù Nguyên Vũ đế cảm thấy kỳ quái, nhưng vẫn không nói gì.

Bởi vì ông ta vẫn nhớ, lúc trước Quý phi nói cảm thấy thẹn với Tiểu Cửu nên muốn có cơ hội bù đắp lại cho bọn họ.

https://thuviensach.vn

Bây giờ trạng thái Quý phi như vậy, không phải là đang bồi thường cho bọn họ sao?

Nhưng Nguyên Vũ đế còn có chút kỳ quái, cũng may Quý phi biết đúng mực, sự nhiệt tình này qua một thời gian cũng im hơi lặng tiếng, trên mặt vẫn luôn mỉm cười.

Điều này làm cho tâm tình Nguyên Vũ đế cũng tốt lên theo.

Đảo mắt lại tới năm mới.

Đây là năm mới đầu tiên khi Thụy vương hồi kinh, lại thêm việc Tiên Ti vương bị bắt ở Yến Bắc, sau khi chinh chiến mấy năm cùng Đại Ngụy, Tiên Ti cũng đại thương nguyên khí. Hiện tại chưa thể gượng dậy nổi, cho nên cung yến được tổ chức vô cùng náo nhiệt.

Nguyên Vũ đế bị liệt, nhưng vẫn ngồi trên cao tòa, duy trì tôn nghiêm đế vương của ông ta.

Cung yến vừa múa vừa hát, mọi người chén cạn chén, trên mặt đều là vui vẻ.

Do tình huống thân thể cho nên Nguyên Vũ đế không thể uống rượu, lúc này ngồi sững, cả người vô cùng thanh tỉnh.

Ông ta yên lặng nhìn chung quanh, cung phi, hoàng tử, công thần, dường như mọi người đều quên khoảng khắc này một năm trước, trên cung yến còn có sự tồn tại của Thái tử.

Quý phi cùng Hiền phi ngồi ở hai bên Nguyên Vũ đế, hai người nhỏ giọng nói chuyện với nhau.

Từ sau khi Nguyên Vũ đế hạ chỉ ghi tạc Cửu hoàng tử làm con thừa tự cho Quý phi. Hiền phi và Quý phi lui tới nhiều hơn.

https://thuviensach.vn

Quý phi vui vẻ tiến thêm một bước giao hảo cùng Hiền phi.

Lúc này hai người bọn họ đang nói về trưởng tử Lưu Cảnh Thiên của Thụy vương.

"Thiên Nhi cũng là đại hài tử, làm người trầm ổn." Hiền phi nói tới cháu trai, cười rất vui vẻ: "Thụy vương có ba đứa con trai, bình thường cũng không thấy hắn quản giáo hài nhi, đều dựa vào Thụy vương phi, dạy dỗ ba đứa nhỏ rất tốt, ta coi đều là hảo hài tử."

"Nếu có thời gian nhường Thụy vương phi dẫn vào cung chơi." Quý phi cười nói: "Trong cung ít trẻ con, rất quạnh quẽ. Nếu để chúng đến chơi với bệ hạ, có thể làm cho bệ hạ vui vẻ."

Hiền phi liền nhìn Nguyên Vũ đế, ôn nhu hỏi: "Ý của bệ hạ như thế nào?"

Nguyên Vũ đế chỉ "Ừ" một tiếng coi như trả lời.

Quý phi cùng Hiền phi liếc nhau, trong mắt đều là ý cười.

Sau khi qua năm mới, tiếp đến chính là sinh nhật Nguyên Vũ đế. Năm nay tương đối đặc thù, bởi vì là đại thọ năm mươi của Nguyên Vũ đế.

Trước năm mới hai tháng, Thụy vương đã bắt đầu sắp xếp việc chúc thọ cho Nguyên Vũ đế.

Nguyên Vũ đế vui vẻ thấy hắn ta bận rộn, trong lòng cũng thấy cao hứng.

Mặc dù xưa nay đế vương được xưng là "Vạn tuế", nhưng thực tế có tuổi thọ cao cũng không được mấy người. Nguyên Vũ đế cảm thấy mình năm mươi tuổi, đã xem như rất khó có được.

https://thuviensach.vn

Năm trước có sứ thần ngoại bang lục tục chạy tới kinh thành, không khí phồn vinh ở kinh thành tốt hơn năm trước gấp bội.

Hôm nay là sơ ngũ năm mới, Nguyên Vũ đế mặc triều phục long trọng, nhận vạn thần triều bái.

Đám thần tử cao giọng chúc thọ, tiếng chúc thọ vang vọng trong cung điện kinh động vô số chim chóc.

Mắt quét về phía đám người quỳ lạy phía dưới, trong lòng Nguyên Vũ đế thấy vô cùng thỏa mãn.

Ông ta vẫn là đế vương, tất cả mọi người đều phải xem sắc mặt ông ta mà làm việc.

Cho dù là Thụy vương nịnh hót lấy lòng ông ta, cũng phải đợi đến ngày ông ta nhắm mắt, ngôi vị hoàng đế mới được ông ta nhường lại.

Ông ta còn chưa có nhắm mắt, tương lai như thế nào, ai có thể biết?

Cơ thể Nguyên Vũ đế không thể chịu mệt nhọc, sau khi nhận xong triều bái ông ta được nâng trở lại tẩm cung, thay thường phục thoải mái.

Đại thọ đế vương, vốn nên đại xá thiên hạ, Thụy vương lại cầu thánh chỉ, hi vọng Nguyên Vũ đế khoan thứ người bị tù tội. Muốn xá thiên hạ, nhẹ dao mỏng phú, khuyên khóa nông tang, mở ra khoa cử, đó là đáp phúc tốt nhất cho dân chúng.

Thần tử tán thành, Nguyên Vũ đế cảm thấy Thụy vương là để ý có điều chỉ, mặc dù không tình nguyện, nhưng vẫn không thể vào ngày đại thọ từ chối thỉnh cầu của Thụy vương.

Nguyên Vũ đế cũng đưa ra một yêu cầu, hi vọng có thể để phế Thái tử cùng Thái tử phi và Hiển quận vương tiến cung, chúc thọ ông ta.

https://thuviensach.vn

Gì Sáng run sợ trong lòng chuyển cáo yêu cầu của Nguyên Vũ đế trước mặt quần thần, thậm chí không dám nhìn sắc mặt Thụy vương.

Thụy vương lại nhàn nhạt cười nói: "Cũng là lệnh của phụ hoàng, tự nhiên không có gì không ổn."

Lập tức có người đi tới cấm phủ Thái Tử, thông báo cho hắn ta biết, hắn ta cùng với Thái Tử phi và Hiển quận vương được triệu vào cung.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 297: Chữ “Thận”

Phế Thái Tử tiến cung nhưng cũng không thể kích thích một chút bọt nước.

Hiển quận vương bị bệnh, Thái Tử phi ở bên cạnh chăm sóc hắn, đi không được. Vốn dĩ phế Thái tử muốn dẫn Lý lương đệ tiến cung, lại bị cự tuyệt.

Phế Thái tử cô đơn vào cung, dường như không có ai chào hỏi hắn ta.

Chỉ có mình Nam Bình vương tiến lên chào hỏi, phế Thái tử lại cho rằng Nam Bình vương tới chê cười mình, hừ lạnh, không thèm để ý tới.

Nam Bình vương cũng không gấp tự đi tìm mất mặt.

Cho đến lúc đến trước mặt Nguyên Vũ đế, phế Thái tử mới lộ ra sắc mặt thê lương, cung kính quỳ gối dập đầu gọi "Phụ hoàng", tiếng gọi kia làm cho người ta thấy thương tâm, rơi lệ.

Thái y tân nhiệm nhìn thấy hơi nước trong mắt Nguyên Vũ đế, bước lên trước nhắc nhở: "Đại hoàng tử, cơ thể bệ hạ không thể chịu cảm xúc phập phồng quá lớn. Hôm nay là đại thọ của bệ hạ, còn mời Đại hoàng tử chớ để lộ thái độ khổ sở.”

Phế Thái tử sau khi bị phế không có danh hiệu, cho nên mọi người chỉ có thể gọi hắn ta là "Đại hoàng tử".

Phế Thái Tử nghe thấy xưng hô này cảm thấy vô cùng tức giận.

https://thuviensach.vn

Quý phi trấn an Nguyên Vũ đế vài câu, nói với phế Thái tử: "Đại hoàng tử, hôm nay là sinh nhật bệ hạ, phải là ngày cao hứng, sao lại khóc thương tâm tới vậy. Mau, nên chúc thọ cho bệ hạ."

Phế Thái tử chịu đựng khó chịu trong lòng, cố trưng ra gương mặt tươi cười chúc thọ Nguyên Vũ đế, tầm mắt vừa chuyển, lại thấy được Thập Tứ hoàng tử đang nói chuyện cùng Thụy vương ở bên cạnh.

Lửa giận bốc cháy trong lòng phế Thái tử.

Cừu nhân gặp nhau, luôn luôn đỏ mắt, mắt hắn ta tràn ngập tơ máu, hận không thể ngay tức khắc tiến lên cắt đứt cổ Thụy vương.

Nếu không có Thụy vương giả bộ làm đứa con hiếu thảo, hắn ta có thể khinh thường phòng ngự trong kinh thành, bỏ qua Thụy vương sao?

Đều là đại ý của hắn, tất cả những gì Thụy vương làm đều là giả dối!

Ánh mắt phế Thái tử nóng rực, đương nhiên Thụy vương cảm nhận rất rõ ràng.

Hắn dời cơ thể sang bên cạnh, mắt vừa vặn chống lại ánh mắt thù hận của phế Thái Tử.

Thụy vương nhàn nhạt bình tĩnh nhìn lại hắn ta, không có tỏ vẻ gì, thu hồi tầm mắt, phảng phất vừa rồi nhìn thấy là không khí.

Điều này làm cho phế Thái tử càng không thể nào tiếp nhận nổi.

Quý phi đã bắt đầu lên tiếng sắp xếp chỗ ngồi cho phế Thái tử.

Biết Nguyên Vũ đế muốn cùng phế Thái tử ăn cơm, lại lo lắng an nguy Nguyên Vũ đế, Quý phi xếp chỗ ngồi cho phế Thái Tử cùng một bàn với Nguyên Vũ đế. Lúc nào Nguyên Vũ đế cũng nhìn thấy hắn ta nhưng cách nhau một khoảng nho nhỏ.

https://thuviensach.vn

Một lát sau, Thụy vương cũng đi tới ngồi xuống bên cạnh Hiền phi.

Phế Thái tử cười lạnh, châm chọc nói: "Nhìn thấy Thụy vương thật rạng rỡ, gần đây có nhiều chuyện tốt lắm sao?"

Thụy vương không mặn không nhạt đáp trả hắn ta: "Nhận được sự chú ý của Đại ca, thần đệ cảm thấy có thể."

"Ở Yến Bắc đánh thắng trận, Thụy vương có được danh vọng chưa từng có." Phế Thái tử không động đến thức ăn trên bàn mà chỉ nhìn chằm chằm ly rượu trước mặt, cười nói: "Lần này về kinh sao lại thành thật thế này, thật sự làm cho ta vô cùng kinh ngạc đó."

Thụy vương nhàn nhạt nhìn hắn ta: "Nếu như Đại ca muốn nói chuyện đó, sau khi ăn cơm xong thì nói cùng thần đệ cũng không muộn. Chớ quấy nhiễu hưng trí của phụ hoàng."

Phế Thái tử hừ lạnh, nhìn món ăn tinh xảo trên bàn bất động. Nội quan đứng phía sau phế Thái Tử chia thức ăn liên tục không nhận được ánh mắt hắn ta muốn dùng món nào, đứng cứng ngắc tại chỗ.

Thấy phế Thái tử như vậy, Nguyên Vũ đế cũng không có hứng thú dùng bữa, uống mấy muỗng cháo thì nói mình mệt mỏi.

Quý phi vội cho người khiêng ngự liễn đi, trong lòng phế Thái tử vô cùng hoảng hốt, nhanh chóng đứng lên gọi: "Phụ hoàng!"

Nguyên Vũ đế nhàn nhạt nhìn hắn ta một cái, trong lòng không biết là tư vị gì, cuối cùng vẫn không mở miệng, để người hầu đưa ông ta về tẩm cung.

Thụy vương đi phía sau cung tiễn ông ta, nhìn về phía phế Thái tử nói: "Phụ hoàng đi rồi, Đại ca đừng câu thúc, món ăn trong cung mùi vị không tệ, so với thức ăn thần đệ dùng ở Yến Bắc tốt hơn nhiều."

https://thuviensach.vn

Nói xong làm một cái thủ thế "Mời".

Phế Thái tử trợn mắt nhìn Thụy vương, tới gần hai bước nói: "Ngươi cảm thấy ngươi thắng?"

"Thần đệ không cảm thấy vậy." Thụy vương nhìn thẳng hắn ta, giọng điệu vẫn nhàn nhạt: "Nhưng mà thần đệ biết, Đại ca muốn phụ hoàng lập mình làm Thái Tử lần nữa, quả thật là chuyện không thể nào."

"Chuyện tương lai, ai biết trước." Phế Thái tử lạnh giọng nói: "Ngươi đừng đắc ý quá sớm."

Thụy vương vuốt cằm: "Đa tạ Đại ca nhắc nhở, thần đệ nhớ kỹ."

Phế Thái tử cảm thấy Thụy vương dầu muối không ăn, lời hắn ta nói, Thụy vương đều nhận hết.

Quả thực khiến hắn ta tức giận lại không thể nào phát tiết.

Cuối cùng, sau khi yến hội trôi qua phế Thái tử bị đưa khỏi hoàng cung, phủ Thái tử vẫn bị quản nghiêm ngặt như một tòa lao sắt như trước.

Sau đó Nguyên Vũ đế sinh bệnh, vừa mới dưỡng lên được chút thịt, lại gầy gò trở lại.

Sau khi bệnh thuyên giảm, Nguyên Vũ đế truyền lệnh tới Trung thư lệnh, muốn hạ chỉ phong Đại hoàng tử làm Thận quận vương.

Chữ "Thận" này, làm cho người ta phải cẩn thận nghiền ngẫm.

Đó cũng xem như là cảnh cáo cuối cùng cho phế Thái tử sao? Hay là đang nhắc nhở hắn ta, phải thận trọng từ lời nói đến việc làm?

Tiếp thánh chỉ, phế Thái tử nghĩ như thế nào thì không có ai biết, nhưng lúc Quý phi nghe xong ý chỉ thì không khỏi nói thầm.

https://thuviensach.vn

"Quả thật bệ hạ rất khoang dung với Thận quận vương, còn muốn thưởng phong hào cho hắn ta. Mặc dù bị cấm túc nhưng tương lai chỉ cần hắn ta an phận kết cục sẽ không quá kém. Nhưng đối với Cửu hoàng tử… Trên cung yến cũng không chịu nhắc tới hắn một câu."

Hiền phi nói: "Chắc là bệ hạ không nghĩ nhiều, dù sao hắn ta cũng chỉ đến lộ mặt một lát."

Quý phi thấy trong lòng rất khó chịu, ngoài miệng lại không thể nói gì hơn.

Mặc dù hiện tại bà ta cùng Hiền phi, Thụy vương đã xem như đứng chung một tuyến, nhưng vẫn không cần thổ lộ quá trắng trợn. Nói chút ẩn ý, để Hiền phi biết ý của bà ta là được rồi.

"Lúc bệ hạ nói ý chỉ, có chút xúc động." Quý phi oán giận Nguyên Vũ đế vài lời: "Cha là Thận quận vương, con trai lại là Hiển quận vương. Hai cha con nhà này đều được phong làm Quận vương, khó tránh khỏi trên mặt Thận quận vương không có ánh sáng."

Hiền phi lại không cảm thấy là vậy.

"Một nhà hai Quận vương, coi như là ân điển của bệ hạ."

"Nhưng mà, có thể Thận quận vương không nghĩ vậy."

Quý phi chỉ nói bấy nhiêu, không nói thêm nữa.

Bà ta bắt đầu suy nghĩ, sau đó nói: "Ta còn cần bỏ ra nhiều thời gian một chút, để cho Cửu hoàng tử có thể sớm ngày rời khỏi ngõ hẻm Trung Quan. Chỗ đó sao có thể cho người sinh sống…Cũng không biết Cửu hoàng tử sống ở đó hai năm, làm sao mà trải qua được."

Hiền phi nghe vậy cũng thấy lo lắng.

https://thuviensach.vn

Sau khi Nguyên Vũ đế bị bệnh lần nữa, tinh thần càng thêm uể oải.

Thái y Lam Cầm không có biện pháp, dù sao tâm tình của bệnh nhân không phải một Thái y như ông ta có thể xoay chuyển.

Quý phi cũng tốt, Hiền phi cũng tốt, trấn an Nguyên Vũ đế rất nhiều, nhưng sự trợ giúp đó cũng không được bao nhiêu.

Quý phi ẩn ẩn cảm thấy, có lẽ vận số bệ hạ sắp đến.

Bà ta âm thầm quan sát, Thụy vương không chút cấp bách. Đối với bệnh tình Nguyên Vũ đế, hắn ta rất quan tâm cũng rất để bụng.

Đúng vậy, sớm muộn gì đều là của hắn, sao phải gấp?

Hôm nay Quý phi ở bên chăm sóc, nhìn thấy Nguyên Vũ đế ngủ, nên ngồi cạnh ông ta thì thào tự nói.

"Cuối cùng thì bệ hạ có cái gì luẩn quẩn trong lòng, là vì ngày đại thọ đó bị Thận quận vương nói nên đau lòng? Cần gì phải như vậy, hài tử kia không biết điều, ngài cũng không phải lần đầu biết đến mà.”

Quý phi kéo lại chăn cho Nguyên Vũ đế, nhẹ tiếng thở dài: "Nếu như ngài có thể xua đuổi chút ý nghĩ đó, cục diện bây giờ có gì không tốt. Tóm lại đều là con trai của ngài mà, đều là máu mủ.”

Quý phi nói xong, thấy dường như Nguyên Vũ đế không hề có động tĩnh, tự biết điều im miệng.

https://thuviensach.vn

Chương 298: Sai Lầm Lớn

Đợi một lát, vẫn thấy hình như Nguyên Vũ đế không có dấu hiệu tỉnh lại.

Là muốn tiếp tục nghe bà ta nói ít chuyện tầm thường ít nghe?

Quý phi nghĩ vậy, nên mở miệng nói tiếp: "Theo nô tì thấy, chính là bình thường ngài rất sủng Thận quận vương, nên mới khiến hắn quen được cưng chiều đến mức vô pháp vô thiên. Tính tình của hắn, mặc dù tương lai an ổn đăng cơ, phỏng chừng cũng làm không xong chiến tích gì, chẳng phải đạp hư một mảnh khổ tâm của ngài, ngài nói có đúng không?"

Quý phi tự nói tự cười: "Xem nô tì, ngài ngủ rồi còn cùng ngài nói cái này làm gì."

Quý phi nhẹ nhàng bóp chân thư giản gân cốt cho Nguyên Vũ đế, nói: "Mặc kệ người bên cạnh nói gì, tóm lại hiện tại nô tì đã có con trai dựa vào lúc về già. Có chút mong chờ trong lòng cũng không kỳ quái, chờ ngài thả Cửu hoàng tử ra ngoài, cũng nhường nô tì có thể sống cuộc sống ngậm kẹo đùa cháu. Nô tì hâm mộ Đức phi nhiều năm, bây giờ có con trai, còn hâm mộ làm gì nữa."

Ngón tay Nguyên Vũ đế giật giật, Quý phi coi như không thấy, đứng dậy khẽ gọi: "Gì tổng quản."

"Nương nương." Gì Sáng thấy quý phi nháy mắt với ông ta, ngầm hiểu: "Nương nương có gì căn dặn?"

https://thuviensach.vn

"Gì tổng quản, bình thường thời gian bệ hạ ở chung với ngươi dài nhất, bệ hạ có nói qua, khi nào thì thả Cửu hoàng tử ra không?"

"Này..." Gì Sáng chần chờ nói: "Hồi nương nương, bệ hạ chưa nói."

"Phải không..." Quý phi than nhẹ, bất đắc dĩ nói: "Bệ hạ nha, giận dỗi như trẻ con. Cửu hoàng tử có sai cái gì đâu, bạch bạch bị đóng cửa."

Gì Sáng cười nói: "Nương nương cũng quen bệ hạ."

"Không quen ông ấy thì làm sao đây? Ông ấy là bệ hạ của ta."

Quý phi cười cười: "Thôi, bệ hạ nói sai, vậy thì sai."

Quý phi đứng lên: "Chắc là bệ hạ đã ngủ sâu rồi, để ông ấy ngủ nhiều thêm lát nữa. Trong khoảng thời gian này bệ hạ gầy đi, ta thấy cũng khó chịu."

"Nương nương nên thả lỏng, bệ hạ còn cần nương nương trấn an nhiều."

Gì Sáng vừa nói, vừa tiễn chân Quý phi ra ngoài. Tiếng nói chuyện của hai người xa dần, Nguyên Vũ đế nằm ở trên giường chậm rãi mở mắt.

Ở cửa có tiểu thái giám canh chừng, Nguyên Vũ đế không có lên tiếng gọi người, tự mình nhìn chằm chằm phía trên xuất thần.

Quý phi muốn ông ta thả Tiểu Cửu ra...

Nguyên Vũ đế bắt đầu suy tư trong lòng.

Thả hắn, hay là không thả hắn?

Thụy vương bí mật hồi kinh, ngày hôm đó Thái Tử đang nói với ông ta việc xử trí tướng quân Yến Bắc. Mới nói được một nữa thì thấy Thụy

https://thuviensach.vn

vương sải bước đi vào, Thái Tử bật thốt lên: “Thụy vương? Không phải ngươi đã chết sao?! Rõ ràng ta đã cho người...”

Nói chưa hết, ý lại rất rõ ràng.

Thụy vương trên đường hồi kinh gặp chuyện không may là do Thái Tử gây ra.

Thụy vương bắt Thái Tử, xu thế tất yếu, ông ta không thể không phế Thái Tử, lấy việc phế hắn ta, đổi lấy một mạng.

Lúc đó dưới tình cảnh đó, cho dù Thụy vương ra tay phiến diện, cổ Thái Tử cũng bị cắt.

Không thể không nói, khi mở miệng nói chữ "Phế", trong lòng ông ta bỗng dưng cảm thấy nhẹ nhàng thở ra.

Có lẽ ông ta đã sớm nảy sinh ý nghĩ này, chỉ là liên tục đè nén, làm cho ông ta không ngừng phủ định nó.

Còn bây giờ, không thể không làm quyết định, lại làm ông ta thấy vô cùng thoải mái.

Sau khi phế Thái tử, ông ta suy tư bước tiếp theo Thụy vương sẽ làm sao, không nghĩ tới hắn ta lại lấy bất biến ứng vạn biến, đại khái là lĩnh quân đánh nhau, học được một chiêu trị quân "Địch bất động ta bất động".

Trừ những lúc nghiêm túc trên triều đình, Thụy vương thật sự không làm gì cả.

Ông ta không cam lòng, biết Thụy vương đi tới ngõ hẻm Trung Quan, chờ Thụy vương đến cầu xin ông ta thả người.

Quả thật Thụy vương có đến cầu, ông ta cự tuyệt, cho rằng Thụy vương sẽ không để ý chuyện ông ta phản đối mà thả người.

https://thuviensach.vn

Không nghĩ tới Thụy vương không có lỗ mãng, ông ta không đồng ý thả người, Thụy vương không thả người.

Thụy vương đang chứng tỏ mình nghe lời sao?

Không, bất quá Thụy vương không muốn để người ta nắm được nhược điểm mà thôi.

Lúc trước ông ta lấy tội danh "Đại bất kính" áp đặt lên người Tiểu Cửu ném hắn tới ngõ hẻm Trung Quan, bây giờ nếu Thụy vương không đồng ý chuyện ông ta không thả người, vậy thì Thụy vương cũng bị tội danh đại bất kính.

Thụy vương cố tình không làm.

Nguyên Vũ đế nghĩ vậy, không biết nên thưởng thức hắn ta, hay là nên kiêng kị hắn ta.

Thụy vương biết rõ trong lòng, lúc trước Tiểu Cửu bị nhốt là đang đánh cảnh cáo hắn ta. Nói trắng ra, Tiểu Cửu gặp nạn do chịu tội thay Thụy vương.

Sau khi Thụy vương trở về không thả Tiểu Cửu ra ngoài, đủ độc, đủ tuyệt tình, không hổ là người hoàng gia.

Trong lòng Nguyên Vũ đế vô cùng rõ ràng, Thụy vương đang chờ, chờ ngày ông ta băng hà, danh chính ngôn thuận đăng cơ.

Thật sự danh chính ngôn thuận sao?

Nguyên Vũ đế cười lạnh.

Ông ta không lập Thái Tử, không có di chiếu, Thụy vương đăng cơ chính là danh bất chính ngôn bất thuận.

https://thuviensach.vn

À không, có lẽ bây giờ Thụy vương nghe lời, chính là đang chờ ông ta lập hắn ta làm Thái tử, hoặc là, viết đi chiếu để hắn ta kế vị?

Nguyên Vũ đế nằm, trong đầu đã nghĩ tới những chuyện trong khoảng thời gian gần đây.

Trong đầu lại nhớ tới câu nói của Quý phi.

"Cửu hoàng tử có gì sai."

Cửu hoàng tử có gì sai? Hắn sai lớn!

Thân là hoàng tử, vị trí đệ nhất trong lòng không phải là quân phụ như ông ta mà là Thụy vương.

Đó không phải sai lầm lớn hay sao?

Nguyên Vũ đế hừ lạnh, tiểu thái giám tai thính mắt tinh, vội vàng theo tiếng động qua xem, thấp giọng hỏi: "Bệ hạ tỉnh?"

Nguyên Vũ đế không thể tiếp tục giả bộ ngủ, phát ra âm thanh, để tiểu thái giám đến hầu hạ.

Quý phi tưởng rằng Nguyên Vũ đế nghe bà ta nói bóng gió sẽ có động tác với Cửu hoàng tử, lại không nghĩ tới Nguyên Vũ đế không có hạ chiếu lệnh.

Bà ta ngầm thở dài, chỉ có thể nghĩ cách khác.

Bởi vì năm nay là đại thọ của Nguyên Vũ đế, kỳ thi mùa xuân mở một khoa, tất cả nhân tài trong kinh, chi sĩ có thức xông ra như măng mùa xuân sau mưa.

Học sinh thi rớt năm rồi ào ào chạy tới đại khảo, trong khoảng thời gian này Thụy vương vội vàng chân không chạm đất.

https://thuviensach.vn

Sau khi phê duyệt văn vẻ học sinh thì đến trong tay Thụy vương.

Thụy vương trình lên cho Nguyên Vũ đế xem.

Tam giáp năm nay, cần Nguyên Vũ đế khâm định.

Nguyên Vũ đế ra hiệu Thụy vương đọc cho ông ta nghe, Thụy vương bắt đầu đọc, đọc suốt một buổi chiều, không biết rót bao nhiêu chén trà, phỏng chừng yết hầu cũng muốn hơi nước.

Nguyên Vũ đế nghe xong nói: "Đạt được, cao nhất, Trạng nguyên."

Gì Sáng nghĩ thầm, lần này Thụy vương đọc được ngọ văn vẻ, học công toi.

Bệ hạ khó xử Thụy vương, có ý tứ sao?

Thụy vương không lộ chút tức giận nào, đứng dậy cáo lui.

Nguyên Vũ đế nhìn thấy có chút không thoải mái.

"Hỉ nộ, không hình, ở sắc." Nguyên Vũ đế hừ lạnh.

Gì Sáng nghĩ rằng, hỉ nộ không hình ở sắc mới là oai phong của đế vương.

Đương nhiên ngoài miệng ông ta không dám nói thế, chỉ có thể khen tặng Nguyên Vũ đế: "Bệ hạ, khoa cử năm nay, triều đình lại có thêm nhiều nhân tài."

Nguyên Vũ đế gật đầu, hiển nhiên rất vừa lòng.

Văn vẻ học sinh ông ta cũng có nghe, bất quá so với lập dị ông ta càng yêu thích văn vẻ trung quy trung củ.

Văn của Trạng nguyên là biền phú tuyệt hảo, rất hợp ý ông ta.

https://thuviensach.vn

Sau khi dán Kim bảng, trúng tiến sĩ tự nhiên phải chạy đến nơi bẩm báo.

Ngay sau đó là tổ chức Quỳnh Lâm yến, Nguyên Vũ đế cũng tham gia.

Tam giáp Kim bảng bước ra khỏi hàng tiến đến bái kiến Nguyên Vũ đế, ba người đều là thanh niên, rất được Nguyên Vũ đế tán thưởng.

"Trạng nguyên."

Nguyên Vũ đế gọi một tiếng, Gì Sáng ra hiệu cho Trạng nguyên tiến về phía trước một bước.

Gì Sáng thay Nguyên Vũ đế hỏi cuộc đời của Trạng nguyên, Trạng nguyên có nề có nếp đáp.

Gì Sáng chiếu theo lệ thường, hỏi thêm một câu: "Trạng nguyên có gì muốn nói cùng bệ hạ sao?"

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 299: Địa Chấn

Edit: Bộ Yến Tử - Diễn Đàn Lê Quý Đôn

Vốn tưởng rằng Trạng nguyên không nói gì, nhưng ai biết được hắn ta lại vuốt cằm, nói: “Bệ hạ! Học sinh nhận thấy, nước một ngày không thể không có vua, vua không thể một ngày vô vị. Sau khi Thái Tử bị phế, bệ hạ nên lập người thừa tự, bảo vệ giang sơn.”

Vừa nói xong, nhất thời xung quanh vô cùng yên tĩnh.

Trạng nguyên này, đầu óc có vấn đề?!

Thụy vương nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn ta, trong mắt xẹt qua một tia mỉa mai.

Gì Sáng nhìn phản ứng của Nguyên Vũ đế, rõ ràng cảm xúc Nguyên Vũ đế không có phập phồng.

"Bệ hạ..." Gì Sáng để sát vào Nguyên Vũ đế, một lát sau Nguyên Vũ đế mới hỏi.

"Trạng nguyên hướng vào ai làm người thừa tự?"

Trạng nguyên chắp tay nói: "Hồi bẩm bệ hạ, học sinh không dám vọng nghị. Đối với học sinh mà nói, giang sơn có vua kế vị, đó là chuyện tốt."

"Dựa theo những gì ngươi nói, ai cũng có thể làm người thừa tự?" Sầm vương chống một bên mặt, mặt bên kia còn chưa tiêu vết roi, hiển nhiên

https://thuviensach.vn

gần đây hắn ta lại làm một trận cùng Sầm vương phi: “Ngươi đã nói ra được lời này, chắc là ngươi đã có nhân tuyển. Nói thí dụ xem, ta thế nào?"

Trạng nguyên vội hỏi: "Sầm vương điện hạ, học sinh chỉ là nhắc nhở một câu, không dám chỉ bậy, nếu như Sầm vương điện hạ cảm thấy..."

"A, ta còn tưởng rằng trên yến thượng, Trạng nguyên có thể đưa ra ý tưởng này lại là người không để ý đến chuyện bên ngoài, chỉ một lòng đọc sách thánh hiền, ngược lại quên mất ta còn chưa giới thiệu với ngươi, ngươi lại biết ta là Sầm vương."

Sầm vương ha ha cười âm hiểm: "Hiển nhiên ngươi có chút hiểu biết với các hoàng tử, vương gia trong kinh? Vậy ngươi nói đi, ngươi muốn ai làm Thái tử?"

Mặt Trạng nguyên trắng bệch, lúc này trên trán đã ẩn ẩn mồ hôi.

"Dựa vào tính tình của ngươi, vậy mà cũng được chọn làm Trạng nguyên? Văn vẻ của ngươi đâu? Ta muốn chiêm ngưỡng một chút."

Lúc này Trạng nguyên đã nghĩ tốt từ ngữ ứng phó, nói: "Sầm vương điện hạ, học sinh nhận thức ngài, là vì trên mặt ngài... Thật sự rõ ràng, quan hệ giữa điện hạ và vương phi... Những lúc rãnh rỗi, học sinh ở đầu đường cuối ngõ cũng có nghe qua một lỗ tai."

Sầm vương bị nói trúng việc không chịu nổi, nhưng lại không chút tức giận, làm như suy tư nói: "Vậy sao... Nhưng mà ngươi vẫn chưa nói, ngươi muốn ai làm Thái Tử."

"Học sinh..."

"Ngươi đang nhắc nhở hoàng thất nên phòng ngừa chu đáo sao?" Sầm vương cười tủm tỉm, ngay sau đó bỗng dưng lạnh lùng nói: "Lớn mật! Long thể bệ hạ còn an khang, vừa phế đi Thái Tử, là thời gian thương tâm, ngươi

https://thuviensach.vn

lại nói cái gì để ngừa vạn nhất, muốn bệ hạ lập hoàng trữ khác, ngươi có dã tâm gì?!"

"Học sinh oan uổng! Học sinh không dám!"

Trạng nguyên lập tức quỳ xuống, khóc nói: "Bệ hạ! Học sinh trung thành với Đại Ngụy, có trời đất chứng giám! Bệ hạ chớ nên hiểu lầm tấm lòng chân thành của học sinh!"

Nguyên Vũ đế nhắm mắt, Gì Sáng ra hiệu cho mấy binh lính canh cửa lôi Trạng nguyên xuống.

Hình tượng bực này, thật sự làm bẩn danh hiệu Trạng nguyên.

Sau khi xảy ra một màn chuyện cười khôi hài, Nguyên Vũ đế cũng mệt mỏi, hồi cung nghỉ ngơi.

Vốn tưởng rằng việc này cứ như vậy từ bỏ, ai ngờ, hôm sau lâm triều, khi biết được tin tức Trạng nguyên cầu lập hoàng trữ, lại có một đám triều thần quỳ xuống đất, thỉnh cầu Nguyên Vũ đế lập Thái Tử, an ổn quốc gia.

Vẻ mặt Nguyên Vũ đế càng ngày càng âm lãnh, Gì Sáng nhu nhu cổ họng ho khan, mở miệng nói thay Nguyên Vũ đế: "Bệ hạ muốn hỏi các vị đại thần dâng tấu, các ngươi muốn lập ai làm Thái Tử?"

Phía dưới có người nói Thụy vương, có người nói Nam Bình vương, thậm chí còn có người nói phế Thái Tử.

Đương nhiên, Thụy vương chiếm đa số.

Vũng nước này, bọn họ muốn trộn lẫn?

Gì Sáng nhìn đám thần tử quỳ phía dưới, thầm nghĩ không biết lúc này Nguyên Vũ đế nghĩ cái gì.

https://thuviensach.vn

"Vậy trẫm, lại lập, Thận, quận vương, thì thế nào?"

Trên đại điện nhất thời lặng ngắt như tờ.

Nguyên Vũ đế không tỏ thái độ, cũng không nhìn tới phản ứng của đám thần tử, để Gì Sáng đưa ông ta về tẩm cung.

Gì Sáng vội vàng thanh thanh cổ họng hô "Bãi triều", lúc này quần thần mới kịp phản ứng, không chỉnh tề hô "Cung tiễn bệ hạ".

Gì Sáng thấy lo sợ trong lòng, sau khi một đường trở lại tẩm cung, an trí tốt cho Nguyên Vũ đế, ông ta lo lắng hỏi: "Bệ hạ nói thật sao?"

Nguyên Vũ đế cười lạnh.

"Xem ra, Thụy vương, cái đinh, không, nhổ sạch sẽ."

Nguyên Vũ đế quay đầu đi, hiển nhiên không có hứng thú nói thêm.

Bởi vì Nguyên Vũ đế mở miệng nói muốn lập Thận quận vương, gần đây lúc nói chuyện trên triều đình mọi người đều cẩn thận không ít.

Không phải đại thần phái Thụy vương là sẽ lén lút đi xem mặt Thụy vương, vẫn cứ thấy Thụy vương không gợn sóng không sợ hãi.

Quả thực càng ngày càng "Mặt sắt".

Đúng vậy, lúc Thụy vương đi ban sai phá án đã từng thiết diện vô tư, được danh hiệu "Vương gia mặt sắt".

Bây giờ hắn ta không cần làm việc, đứng chỗ kia khiến cho người cảm thấy "Mặt sắt".

Làm người, thật đúng là có dự kiến trước.

https://thuviensach.vn

Bởi vì Nguyên Vũ đế chưa mở miệng nói đó là đùa hay thật, nên trong lúc nhất thời đám thần tử không dám vọng động.

Ngay tại lúc mọi người đoán có phải Nguyên Vũ đế có tâm muốn lập phế Thái Tử làm hoàng trữ hay không, thì ở một nơi cách kinh thành khá xa xảy ra địa chấn.

Kinh thành cũng bị lung lay một hồi lâu.

Lúc đó, Thường Nhuận Chi đang nắm tay Lưu Cảnh Lăng đi, tính tình Lưu Cảnh Lăng vội vàng, ồn ào muốn chạy.

Thường Nhuận Chi bị bé nháo đau đầu, bỗng chốc cảm thấy đầu choáng mắt hoa, không nghĩ tới Ngụy Tử lại đột ngột từ phòng bếp vọt ra, sắc mặt tái nhợt nói: "Long, long xoay người!"

Thường Nhuận Chi nghi hoặc đứng vững, Lưu Cảnh Lăng đã ôm lấy đùi nàng, lớn tiếng nói: "Lắc lắc! Lắc lắc! Lắc lắc!"

Lưu Đồng một tay ôm Lưu Cảnh Dương, một tay ôm Kỷ Cương từ trong phòng đi ra, sắc mặt ngưng trọng nói: "Long xoay người."

Long... Địa chấn?

Thường Nhuận Chi nói: "Vừa rồi là trái đất bị chấn động... Đây là địa chấn?"

Lưu Cảnh Dương tiếp lời: "Địa chấn, là nương nói, vỏ quả đất vận động sao?"

Thường Nhuận Chi gật đầu.

Lưu Đồng xẹt qua đoạn đối thoại của thê nhi, vẻ mặt bất an.

"Long xoay người, phụ hoàng cần tế trời cầu phúc."

https://thuviensach.vn

Cổ nhân ít thiên tai, không biết hiện tượng tự nhiên cho nên mới nói thành quỷ thần, cái gì thiên long phun sương, long xoay người, giao long đùa, hoàng long thuế...

Long xoay người, chính là địa chấn.

Mọi người nhận định long mạch dưới lòng đấy là tượng trưng cho hoàng gia. Một khi long xoay người, tất nhiên là hoàng tộc làm ra quyết sách chọc giận long, hoặc là hoàng đế phạm vào sai lầm lớn, cho nên long xoay người cảnh cáo.

Thường Nhuận Chi nhìn Lưu Đồng: "Cơ thể bệ hạ, có thể tế trời sao?"

"Không thể." Lưu Đồng nói: "Nếu đúng như lời người ta nói, phụ hoàng trúng gió bị liệt thì chỉ có thể chọn hoàng tử đi tế trời."

Dừng một lát, Lưu Đồng nói: "Nếu như phụ hoàng không phế Thái Tử, việc tế trời, chỉ có thể giao cho Thái Tử."

Thường Nhuận Chi đăm chiêu: "Nói như thế, vị hoàng tử thay thế bệ hạ tế trời có thể nói hắn vô cùng có khả năng được bệ hạ hướng làm người thừa kế ngôi vị."

Lưu Đồng gật đầu.

Thường Nhuận Chi nói: "Không biết trận địa chấn này, xảy ra ở đâu. Chúng ta ở chỗ này cũng bị lan đến. Chắc chắn không phải trung tâm động đất."

Lưu Đồng lo lắng: "Hi vọng long xoay người không có hại tánh mạng dân chúng, nếu không trận tế trời này, có thể nói là một chuyện không tốt còn có thể là chuyện xấu..."

*** tiểu kịch trường ***

https://thuviensach.vn

Hồ Bát Nguyệt giơ móng vuốt, microphone bị Nguyên Vũ đế cướp vào tay.

【 hồ 】: Cái gì vậy nè, bệ hạ, rất nhiều độc giả nói chán ghét ngươi, liên tục mắng ngươi là hôn quân, hoàng đế ngu ngốc, ngươi nghĩ sao?

【 nguyên 】: Điêu dân, ngươi chờ đó! (phẫn nộ mặt)

【 hồ 】: Bệ hạ cần phải trổ chút tài mọn cho điêu dân này xem? (chân chó)

【 nguyên 】: Thiến đi (nhàn nhạt), giống Tiểu Hồ Tử.

【 hồ 】: Trời (rơi lệ đầy mặt, làm gì đây).

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 300: Thiện Hậu

Chuyện long xoay người, tự nhiên dẫn phát ra việc dân chúng nóng nảy bàn tán.

Có người nói là do Thụy vương ở Yến Bắc giết nhiều người, sát khí nặng, trở về kinh va chạm long mạch.

Lập tức có người phản bác, nói Thụy vương hồi kinh bao lâu, long mạch muốn lật người đã sớm lật, còn có thể chờ tới bây giờ?

Cũng có người nói gần đây đẩy quân lệnh tạo tình thế quá lớn, dân chúng đều oán giận, long xoay người là đang cảnh cáo thi hành đẩy quân lệnh. Đẩy quân lệnh do Thụy vương đề xuất, không phải là nhằm vào Thụy vương sao?

Còn có người nói, bệ hạ đăng cơ mấy năm nay, luôn không phát sinh chuyện như vậy, địa chấn cũng đã truyền đến kinh thành, bây giờ trong triều ẩn ẩn đều lấy Thụy vương cầm đầu, không phải nói rõ long cảnh cáo Thụy vương, khiến hắn không cần nảy sinh dã tâm không nên có?

Người rãi lời đồn nghĩ hết biện pháp dẫn lên trên người Thụy vương, dân chúng bàn tán xì xào, nhưng cũng không dám vọng động, đều đang suy đoán rốt cục tại sao long xoay người.

Còn về phần Nguyên Vũ đế, cũng bị cơn địa chấn lan đến kinh thành hù dọa.

https://thuviensach.vn

Có lẽ người khác còn đang nghi ngờ nguyên nhân long xoay người, nhưng ông ta lập tức nghĩ đến một chuyện, ông ta nói muốn lập Thận quận vương làm Thái tử.

Long xoay người, là vì ông ta nói câu này sao?

Chuyện lập Thái tử liên quan tới quốc tộ, long sớm không xoay người trễ không xoay người lại cố tình đợi đến khi ông ta nói muốn lập Thận quận vương làm Thái tử, liền xoay người.

Không phải đang cảnh cáo ông ta thì là cái gì?

Chẳng lẽ đến cả ông trời cũng cảm thấy, Thận quận vương không thể gánh vác vị trí Thái tử?

Nguyên Vũ đế kinh nghi bất định, hôm trước long xoay người hôm sau ông ta ngã bệnh.

Thụy vương đang điều người trấn an dân chúng, biết được tình hình tai nạn nghiêm trọng nhất là ở một nơi cách kinh thành một châu, đếm số người thương vong còn đang trong công tác thống kê. Đáng được ăn mừng là, số lượng sẽ không quá lớn.

Biết tin Nguyên Vũ đế bị bệnh, Thụy vương giản lược công việc giao đãi thiện hậu, chạy tới trước mặt Nguyên Vũ đế chăm sóc.

Nguyên Vũ đế buồn bã ỉu xìu, quý phi ngồi ở bên cạnh bưng chén thuốc dỗ ông ta uống.

Nguyên Vũ đế không chịu uống.

Thụy vương thấp giọng nói: "Phụ hoàng, long thể quan trọng hơn."

Nguyên Vũ đế mệt mỏi nhắm mắt lại, quý phi ở một bên khuyên nhủ một lát, Nguyên Vũ đế mới đồng ý uống thuốc.

https://thuviensach.vn

Uống xong, Nguyên Vũ đế liền nhìn Thụy vương.

Thụy vương biết ông ta đang nghĩ cái gì, nói hai ba câu tường thuật câu chuyện rõ ràng: "Mức độ địa chấn không quá lớn, tổn thất chắc không nhiều. Phụ hoàng không cần lo lắng."

Nguyên Vũ đế nhẹ nhàng thở ra, mở miệng nói: "Tế thiên..."

"Việc tế thiên không gấp, trước chờ dàn xếp xong dân chúng vùng gặp tai hoạ, lại bàn tới cũng không muộn." Thụy vương dừng một lát, nói: "Lúc tế thiên, phụ hoàng định đến ngọn núi nào?"

Tế thiên luôn tiến hành trên núi, càng là núi cao, càng tiếp cận trời, cũng lại càng có thể biểu đạt ý kính sợ của thần dân hạ giới.

Sau khi Nguyên Vũ đế đăng cơ, cũng chỉ đi tế thiên lúc ban đầu rồi nhân dịp đó bẩm báo trời cao mình đăng cơ làm vua.

Những năm gần đây, chưa từng có chuyện gì để ông ta nảy sinh ý định đi tế thiên bình ổn lửa giận của trời.

Quả nhiên khí tiết tuổi già khó giữ được.

Sắc mặt Nguyên Vũ đế rất khó coi, nửa ngày sau mới trả lời Thụy vương: "Núi, Tần Thiên."

Núi Tần Thiên đông lâm hải dương, độ cao không xuất chúng, nhưng hương khói tràn đầy, khoảng cách đường sá đến kinh thành cũng không xa.

Thụy vương cũng cảm thấy chỗ này khá thích hợp.

"Phụ hoàng cố gắng nghỉ ngơi dưỡng bệnh, mấy ngày nữa, việc này phải làm bình ổn." Thụy vương cáo lui.

Tiêu phí mấy ngày, chuyện long xoay người cuối cùng cáo một đoạn.

https://thuviensach.vn

Trong dân gian vẫn còn nghị luận, nhưng so với trước vắng vẻ đi nhiều.

Sau khi Thụy vương làm công tác thiện hậu cứu viện phi thường đúng chỗ, dân gian không có bởi vì việc này mà dẫn phát phản ứng dây chuyền.

Gì Sáng ở trước mặt Nguyên Vũ đế bất động thanh sắc nói lời hay về Thụy vương, tuy là Nguyên Vũ đế không hé răng, trong lòng lại tán thành năng lực của hắn.

Đổi lại là người khác, sợ là không biết nên làm sao mới tốt.

Thụy vương, ân uy cũng đã làm, lúc giải quyết địa chấn sinh ra ảnh hưởng đồng thời, tạo uy vọng không nhỏ trong dân gian.

Thật sự không thể khinh thường.

Biết việc xử lý thiện hậu không tệ, bệnh tình Nguyên Vũ đế cũng tốt lên.

Hôm nay lâm triều, Thụy vương đến trước mặt Nguyên Vũ đế hỏi việc tế thiên.

"Dựa theo chỉ định của phụ hoàng, trên đường từ kinh thành đến núi Tần Thiên đã bắt đầu phái người chuẩn bị dọn dẹp, chùa miếu trên núi Tần Thiên cũng đã cho người đến phối hợp với chủ trì ở đó. Chuyện an toàn không cần lo lắng." Thụy vương nói: "Phụ hoàng xem, lúc nào thì xuất phát cho thỏa đáng? Nhi thần cảm thấy, không cần quá muộn, thừa dịp hiện tại dân chúng nghị luận lại không nhiều ác ý, xuất phát tế thiên, nói vậy trong lòng dân chúng sẽ càng thêm kính trọng phụ hoàng."

Nguyên Vũ đế nhướng mày: "Trẫm, tự mình, tế thiên?"

Thụy vương nói: "Nhi thần đã an bày xong, phụ hoàng xuất hành, dọc theo đường đi đều không cần lo lắng. Bất quá, nếu phụ hoàng không muốn tự mình đi thì có thể chỉ định người thay thế phụ hoàng."

https://thuviensach.vn

Nguyên Vũ đế nhắm hai mắt lại.

"Ngươi, cảm thấy, ai đi?"

Thụy vương nói: "Vậy thì phải xem ý của phụ hoàng rồi."

"Ngươi muốn, đi sao?"

"Nếu như phụ hoàng hạ chỉ, nhi thần nào dám không theo."

Nguyên Vũ đế cười lạnh.

"Yến Bắc, ngươi theo?"

"Tướng ở bên ngoài, quân không thể chi phối hết." Thụy vương thong dong đáp.

Nguyên Vũ đế không thể phản bác, nhắm mắt nói: "Trẫm, ngẫm lại.”

Nguyên Vũ đế vừa nghĩ thì nghĩ đến ba ngày.

Ba ngày sau, ông ta triệu tập bốn vị đại thần, chỉ nói một câu.

"Cửu hoàng tử, Lưu Đồng, phong, Vinh quận vương, thay trẫm, đi núi Tần Thiên, tế thiên. Ngày mai, xuất phát."

Bốn vị đại thần không dám trì hoãn, lập tức phái người tới ngõ hẻm Trung Quan thông báo với Lưu Đồng.

Thời gian ngắn ngủi trong vòng một ngày, muốn nhanh chóng chuyển Lưu Đồng ra khỏi ngõ hẻm Trung Quan rồi còn phải làm vương phục quận vương, thời gian vô cùng eo hẹp.

Lưu Đồng ở trong ngõ hẻm Trung Quan lĩnh thánh chỉ, còn chưa kịp hỏi, đã bị người ta dẫn đi.

https://thuviensach.vn

Đoàn người Thường Nhuận Chi cũng được người ta cung kính đón ra, ngồi trên xe ngựa trở về phủ cửu hoàng tử.

Thường Nhuận Chi nhấc màn xe lên nhìn lại ngõ hẻm Trung Quan.

Tường viện ngõ hẻm đầy bụi cách nàng xa dần, ở nơi đó đợi ngày ngày, phảng phất như là một giấc mộng trong chớp mắt.

Khi vuốt hai bàn tay trắng mịn của nàng đã không còn non mịn như trước, bàn tay nàng đã có vết chai, còn có hai đứa con trai ngồi bên cạnh nàng...

Nàng biết đây không phải là một giấc mộng.

Những chuỗi ngày bị đóng cửa, kết thúc rồi.

Vốn trong lòng nàng nên vui sướng kích động, nhưng nó lại tương phản hoàn toàn, tâm tình của nàng thật bình tĩnh.

Là do thiếu Lưu Đồng ở cạnh, thoáng có chút mờ mịt thôi.

Bệ hạ để A Đồng đi tế thiên, là hi vọng mượn chuyện này châm ngòi quan hệ Thụy vương và A Đồng sao?

Thường Nhuận Chi nghĩ, thân là đế vương, đến lúc này chuyện Nguyên Vũ đế phải làm sẽ không phải không để ý giang sơn dân chúng, ông ta chỉ lo mặt mũi của mình.

Ông ta phái A Đồng đi tế thiên, có lẽ là khảo nghiệm cuối cùng dành cho Thụy vương.

Muốn thành đế vương, trí mưu, can đảm, tâm tính, thiếu một thứ cũng không được.

https://thuviensach.vn

Trí mưu cùng can đảm, Thụy vương xưng thứ hai, chỉ sợ không ai dám xưng thứ nhất.

Chỉ thừa lại tâm tính, là cửa ải khó khăn nhất.

Thụy vương về kinh, không có động thủ với Thái tử, không có động thủ với người đã hết vận số. Nhưng mà, có phải đứng ở bên ta hay không đã biểu hiện ra vị trí của mình uy hiếp động thủ với hảo huynh đệ?

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 301: Khảo Nghiệm

Trong hoàng cung, Lưu Đồng đã rửa mặt đổi mới hoàn toàn một bộ cung phục lăng la.

Tú nương ở Dệt Tạo tư trong cung vội vàng tới đo kích cỡ cho hắn, muốn đẩy nhanh tốc độ may xong vương phục Quận vương.

Đi theo bên cạnh Lưu Đồng là Gì Đức Phương, thấy Lưu Đồng cau mày thì tiến lên cười nói: "Vinh quận vương an tâm chớ có nóng nảy, một lát nữa ngài có thể đi gặp bệ hạ."

Lưu Đồng vẫn còn rất xa lạ với xưng hô "Vinh quận vương", sau một hồi sửng sốt mới lấy lại tinh thần thì ra người mà Gì Đức Phương đang nói là hắn.

"Tại sao đột nhiên phụ hoàng muốn thả ta ra ngoài?" Lưu Đồng hỏi: "Lại còn phong tước vị Quận vương, sau đó lại muốn ta đi tế thiên... Là do Thụy vương đề nghị sao?"

Gì Đức Phương rũ mắt cười nói: "Chuyện này, nô tài không được rõ ràng lắm. Điện hạ có thể tự mình hỏi bệ hạ."

Lông mày Lưu Đồng vẫn nhăn lại một chỗ: "Thê tử và con trai ta đâu?"

"Bẩm điện hạ, Cửu hoàng tử phi và hai vị tiểu công tử đã trở lại phủ Cửu hoàng tử."

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt, ánh mắt Lưu Đồng chăm chú lên mặt hắn ta: "Ta đã là Vinh quận vương, tại sao ngươi còn gọi thê tử ta là Cửu hoàng tử phi?"

"Chuyện này..." Gì Đức Phương khó xử nói: "Ý chỉ của bệ hạ chỉ phong điện hạ làm Vinh quận vương, không có đề cập tới Cửu hoàng tử phi. Tước vị Quận vương phi, chắc là bệ hạ muốn điện hạ nói một tiếng với ngài ấy."

Trong lòng Lưu Đồng trầm xuống.

Gì Đức Phương đoán chuyện rất chuẩn, không đợi bao lâu, Nguyên Vũ đế đã cho người đến mời hắn qua.

Lưu Đồng và Nguyên Vũ đế đã hơn ba năm không gặp, trong thời gian ba năm này, có vô số lần Lưu Đồng ở trong mộng mơ thấy Nguyên Vũ đế, nhưng mà hình dáng ông ta trong giấc mộng đã bắt đầu mơ hồ.

Hai tay Lưu Đồng buông thỏng bên người hơi nắm chặt thành đấm.

Tuy hắn biết Nguyên Vũ đế trúng gió tê liệt, cũng đã tưởng tượng vô số lần dáng vẻ hiện tại của ông ta nhưng chờ đến lúc chân chính thấy mặt nhìn ông ta giống như người không xương nằm trên giường, Lưu Đồng có chút giật mình.

Đây là lần đầu tiên hắn rõ ràng cảm giác được, phụ hoàng hăng hái nói một không hai trong trí nhớ hắn đã là một ông lão gần đất xa trời.

Dù cho có mặc long bào tinh mỹ, trang dung tinh xảo, dù cho có nhiều cung phó đi đi lại lại trong cung điện huy hoàng cũng không thay đổi được hình tượng ông ta từ từ già nua.

Phụ hoàng của hắn, đã già đi.

Vốn dĩ trái tim Lưu Đồng nhấc lên, trong nháy mắt lại để xuống.

"Nhi thần gặp qua phụ hoàng."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng có nề nếp hành lễ cho Nguyên Vũ đế, quy củ, không chút sai lệch.

Quý phi ngồi phía sau Nguyên Vũ đế, tâm tình vô cùng kích động.

Cửu hoàng tử, Vinh quận vương, đã có danh nghĩ con thừa tự của bà ta, nơi bà ta dựa vào trong tương lai, đang đứng trước mặt.

Nguyên Vũ đế hữu khí vô lực nói: "Đứng dậy đi", cung nhân dè dặt cẩn trọng nâng ghế nằm lên để Nguyên Vũ đế có thể tận lực ngồi dậy.

Lưu Đồng quỳ, sau nửa ngày Nguyên Vũ đế mới lên tiếng: "Ngày mai, ngươi đi, tế thiên."

Nguyên Vũ đế thấp giọng ho: "Trẫm muốn, nghi thức, hoàn mỹ..."

Lưu Đồng không hé răng, chỉ nghe Nguyên Vũ đế nói.

Nguyên Vũ đế lại hoãn một lát, mới tiếp tục nói: "Trẫm, chờ ngươi, trở về."

Lưu Đồng không nói nên lời tư vị trong lòng mình.

Nguyên Vũ đế coi trọng hắn, để hắn đi tế thiên, lẽ ra hắn nên cao hứng.

Nhưng lúc này hắn chỉ cảm thấy chết lặng.

Hắn không còn tin phụ hoàng có tình cảm cha con với hắn.

Bất quá lại là một hồi thăm dò và tính kế. Lưu Đồng nghĩ.

"Nhi thần tuân chỉ."

Lưu Đồng hành đại lễ, không nhìn tới Nguyên Vũ đế, chậm rãi rời khỏi nội điện.

https://thuviensach.vn

Quý phi thấp giọng nói mấy câu với Nguyên Vũ đế sau đó đuổi theo Lưu Đồng.

"Vinh quận vương." Quý phi khẽ gọi hắn, Lưu Đồng ngừng bước chân, trở lại hành lễ với quý phi.

"Được rồi, không cần đa lễ." Hiện tại, quý phi nhìn thế nào cũng thấy Lưu Đồng rất thuận mắt, trong mắt tràn đầy từ ái nhìn nhi tử.

Quý phi nói: "Vinh quận vương mới từ ngõ hẻm Trung Quan đi ra, làm việc cần phải dè dặt cẩn thận, đến núi Tần Thiên, hết thảy dựa theo kế hoạch có sẵn mà làm, không nên phạm sai, bình an đi rồi bình an về, chính là nghi thức hoàn mỹ bệ hạ nói."

Lưu Đồng gật đầu, biết quý phi đang đề điểm hắn.

Thấy thái độ Lưu Đồng hiền lành, trong lòng quý phi càng thêm cao hứng, nói: "Còn có, ta nghe nói tước vị Quận vương, chỉ phong cho một mình ngươi, nhân tiện cần phải phong thưởng Quận vương phi, nhưng mà bệ hạ không có đề cập. Hiện tại không phải lúc đề cặp tới việc này, chỉ có thể chờ ngươi đi núi Tần Thiên tế thiên trở về, làm chuyện được giao ổn thỏa ngươi mới có vốn liếng ở trước mặt bệ hạ cầu phong Quận vương phi, biết không?"

Quý phi ngữ điệu ôn hòa, Lưu Đồng nghe vậy mở to hai mắt: "Phụ hoàng làm gì vẽ vời thêm chuyện? Ông ta không phong thê tử ta, chính là đề phòng ta không tận tâm tế thiên?"

Quý phi thấp giọng nói: "Bệ hạ có chút thành kiến với nàng không phải ngươi không biết, chuyện này coi như đang nhắc nhở ngươi, quân ân có thể cho, cũng có thể thu hồi."

Quý phi không nói thêm nữa, chỉ nói: "Tốt lắm, hiện tại ngươi mau về phủ Cửu hoàng tử đi, ngày mai phải đi, có rất nhiều chuyện người cần phải

https://thuviensach.vn

căn dặn Cửu hoàng tử phi mới phải."

Lưu Đồng nặng nề lên tiếng, biết thời gian không thể chậm trễ, cáo từ cùng quý phi, vội vã rời khỏi hoàng cung.

Trong phủ Cửu hoàng tử, Thụy vương phi dẫn theo một đám người liên can đang vẩy nước quét nhà, đình viện cùng phòng ốc.

Thường Nhuận Chi dẫn hai con trai tiến lên chào hỏi.

Thụy vương phi vội kéo nàng đứng lên, cẩn thận nhìn nàng, rồi cười nói: "Thật tốt, thật tốt, cuối cùng cũng khổ tận cam lai..."

Thường Nhuận Chi cười cười, để hai con trai gọi dì, Thụy vương phi liên tục thổi phồng vài câu, nói với Thường Nhuận Chi: "Biết ngươi sẽ về ở, hạ nhân trong phủ trước kia khiến được không sai biệt lắm, trong phủ sợ là không có người đắc dụng, ta gọi những người này tới đây quét dọn nơi ngươi ở trước."

Thụy vương phi nói: "Chờ ngày mai Cửu đệ đi rồi, ngươi lại gọi người đến, dọn dẹp toàn bộ phủ đệ, nên mua thêm thứ gì thì mua thứ đó cho thỏa đáng."

Thường Nhuận Chi gật đầu, Thụy vương phi nở nụ cười: "Chờ Cửu đệ trở về, phỏng chừng sẽ đổi một tòa nhà lớn. Viện này của các ngươi, quá nhỏ đi."

"Nếu như đổi một nơi lớn, không phải lúc đi ngủ cũng chỉ chiếm một chỗ nhỏ thôi sao?" Thường Nhuận Chi cười, chần chờ hỏi: "Đại tỷ, chuyện A Đồng đi tế thiên... Là do Thụy vương đề nghị sao?"

Thụy vương phi nói: "Đương nhiên không phải, là do bệ hạ tự mình quyết định, cũng không biết ông ta lo lắng cái gì, trước khi hạ chỉ đã suy nghĩ ba ngày."

https://thuviensach.vn

Thụy vương phi bất đắc dĩ lắc đầu: "Ta có hỏi vương gia, bệ hạ có ý gì, vương gia nói, bệ hạ đang khảo nghiệm hắn."

Lòng Thường Nhuận Chi trầm xuống.

"Đừng lo lắng." Thụy vương phi vỗ vỗ bả vai Thường Nhuận Chi: "Quan hệ giữa vương gia và Cửu đệ, không phải chút tiểu xảo của bệ hạ có thể châm ngòi."

Tự nhiên Thường Nhuận Chi biết Lưu Đồng sẽ không dậy tâm tư xấu xa với Thụy vương.

Nhưng Thụy vương đối xử với Lưu Đồng như thế nào, nàng không dám khẳng định trăm phần trăm.

Thụy vương phi ở trong phủ đợi một lát, chờ Lưu Đồng trở về mới cáo từ.

Thường Nhuận Chi thu thập thường phục cho hắn mặc trên đường, Lưu Đồng nhẹ nhàng ôm lấy vai nàng, thấp giọng xin lỗi: "Nhuận Chi, thực xin lỗi... Phụ hoàng phong ta làm Quận vương nhưng lại hạ nàng xuống."

Thường Nhuận Chi sửng sốt, Lưu Đồng không nói, đúng là nàng không chú ý tới điểm này.

"Không sao." Thường Nhuận Chi cười nói: "Thiếp và chàng là phu thê trong hoạn nạn, cho dù không có danh hiệu Quận vương phi, người khác cũng không dám không xem thiếp là Quận vương phi."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt
www.dtv-ebook.com

Chương 302: Tế Thiên

Edit: Bộ Yến Tử

Thời gian hai phu thê có thể nói chuyện chỉ có một buổi tối.

Thường Nhuận Chi dỗ tiểu nhi tử ngủ, thấp giọng nói với Lưu Đồng: "Hành lý đều đã chuẩn bị xong rồi, mấy hôm nay trời nóng, gói đồ rất gọn nhẹ. Nghe đại tỷ nói, trên đường Thụy vương đã sắp xếp ổn thỏa, sẽ có quan viên Lễ bộ đi theo, dọc theo đường đi nên làm sao, quan viên Lễ bộ sẽ nhắc nhở chàng, chàng nghe theo là được."

Thường Nhuận Chi nhìn về phía hắn: "Hơn nữa tế thiên rất tốn thời gian, nếu như không có gì chậm trễ khoảng một tháng thì chàng có thể trở lại. Nhân khoảng thời gian này, thiếp sẽ chuẩn bị tốt mọi thứ trong phủ. Lúc trước khi thả người, người nghe được tin tức đã trở về một ít, người hầu hạ không thể thiếu."

Lưu Đồng vừa gật đầu vừa lắng nghe, suy nghĩ một lát nói: "Lần này trở về, ta đoán trong cung sẽ thưởng một tòa nhà, tấm biển trước của cũng phải đổi thành phủ Quận vương, phủ Cửu Hoàng tử lớn nhỏ thật sự không hợp quy chế."

"Cũng có chút khác, nơi chúng ta ở phải thư thái mới phải."

Thường Nhuận Chi dừng một chút, nói: "Hôm nay thiếp hỏi Dương Dương, có ấn tượng gì với nơi này, Dương Dương chỉ nhớ rõ chỗ chính đường có một ao nước lớn bên trong còn có cá... Nói xong lại hỏi thiếp, có phải sau này không trở về tiểu viện mà phải ở đây hay không, nói luyến tiếc

https://thuviensach.vn

trong viện trồng rau nuôi gà, cũng luyến tiếc cầu bập bênh, đu dây còn có đĩa quay chàng làm cho hắn, hắn còn ngóng trông Lăng Nhi cũng có thể chơi..."

Lưu Đồng nghe thấy trong lòng mềm mại, ôm lấy Thường Nhuận Chi nói: "Hắn nếu thích, sẽ làm cái khác cho hắn."

Thường Nhuận Chi dịu dàng dựa vào ngực hắn, hỏi tiếp: "Hôm nay tiến cung, Thụy vương có căn dặn chàng cái gì không?"

"Ta không gặp ngũ ca." Lưu Đồng nói: "Nghe nói ngũ ca đang vội chuyện đẩy quân lệnh, thường xuyên đợi ở quân doanh kinh giao."

Thường Nhuận Chi ngẩn người.

"Phụ hoàng để ta thay ông ta tế thiên, phỏng chừng vẫn còn đang dỗi ngũ ca." Lưu Đồng thở dài nói: "Ai chẳng biết, người có thể có tư cách tế thiên, không phải đế vương, chính là Thái tử. Bây giờ trong tình thế, ngũ ca đăng vị là chuyện sớm hay muộn, chuyện tế thiên, phụ hoàng đi không xong, nên ngũ ca đi. Phụ hoàng lại đẩy ta ra, thứ nhất vì hiện tại ta là con thừa tự của quý phi, nếu dựa theo cách nói mẹ quý nhờ con, dưỡng mẫu của ta có thân phận cao nhất, ta tế thiên thay có thể cho qua. Hơn nữa, chắc là phụ hoàng muốn mượn chuyện này xem phản ứng của ngũ ca."

"Chàng không lo lắng, Thụy vương sợ chàng sinh dị tâm?" Thường Nhuận Chi tò mò hỏi.

Lưu Đồng nghe vậy nở nụ cười: "Ta có thể tự mình hiểu lấy, ngũ ca cũng biết ta không có ý niệm đó. Nếu ngũ ca bởi vì vậy mà hoài nghi ta nảy sinh tâm tư khác, cũng uổng phí ta xem huynh ấy là huynh đệ thân nhất."

Lưu Đồng điểm điểm lên mũi Thường Nhuận Chi: "Huống chi, ta bị nhốt trong ngõ hẻm Trung Quan gần ba năm, bây giờ đi ra, mọi chuyện đều phải

https://thuviensach.vn

dựa vào ngũ ca chiếu cố, ngay cả đi núi Tần Thiên, không phải cũng dựa vào ngũ ca chỉ điểm thuận lợi xuất hành sao?"

Thường Nhuận Chi nhíu mày: "Ngũ ca ngũ ca, chàng lại tin tưởng ngũ ca nhà chàng mười phần."

Lưu Đồng buồn cười, gật đầu: "Đúng vậy, coi như không nói tới chuyện tình cảm huynh đệ, ta nghĩ, ngũ ca cũng sẽ không nảy sinh kiêng kị ta đâu."

Lưu Đồng dừng một lát, thở dài một tiếng: "Dựa theo năng lực của ngũ ca, giống như Thái tử, Kỳ vương, còn có ta, đều không phải đối thủ của huynh ấy. Đó cũng không phải huynh ấy khinh thị chúng ta, mà là huynh ấy tuyệt đối tự tin chính mình cường đại. Cái này giống vậy, kiến càng cùng đại thụ, giống con kiến cùng voi. Ngũ ca căn bản khinh thường ở chữ 『tranh』."

Thường Nhuận Chi kinh ngạc nghe, nửa ngày sau mới nói: "A Đồng, lý giải của chàng, dường như thông thấu rất nhiều."

Lưu Đồng cười nói: "Ở trong ngõ hẻm Trung Quan hai ba năm, bên cạnh ta khó mà nói, nhưng ý tưởng, ta nghĩ rất rõ ràng. Sau này ta sẽ làm một nhàn vương, lúc ngũ ca cần ta, ta thay huynh ấy làm việc, không có chuyện gì thì trở về nhà cùng nàng chơi đùa với nhi tử. À đúng rồi, còn phải tìm cách, cho nàng sinh một nữ nhi, nếu không thì trong nhà toàn là xú tiểu tử, tiếc nuối biết bao nhiêu."

"Chàng nghĩ thật hay."

Thường Nhuận Chi giận dữ quát hắn, cẩn thận ngẫm lại, cảm thấy quả thật Lưu Đồng nói không sai.

Dường như Thụy vương thật sự không xem Thái tử là đối thủ.

https://thuviensach.vn

Thái tử rơi đài, mặc dù có sự đẩy tiến và quyết định uy hiếp của Thụy vương, nhưng không thể không nói, Thái tử thật sự là tự làm bậy.

Nếu như hắn ta là hoàng trữ tài đức sáng suốt, mặc dù biết Nguyên Vũ đế có trưởng tử tư sinh ở ngoài, hắn ta không thèm để ý, chuyện sau này cũng sẽ không xảy ra.

Còn về những người khác, càng không có người nào có năng lực chống lại Thụy vương, nhiều lắm cũng chỉ tạo chút dao, làm ra chút gió chút lửa... Không phải đã bị Thụy vương nhẹ nhàng bâng quơ hóa giải? Không kích thích được chút bọt nước.Còn Lưu Đồng, lại càng trung thành với Thụy vương cho tới chết.

Năng lực tính kế nhân tâm của Thụy vương quả nhiên rất lợi hại, có thể nhìn không ra được Lưu Đồng tuyệt đối ủng hộ hắn ta sao? Lui một vạn bước, chẳng sợ Lưu Đồng có điều bất mãn Thụy vương, nhưng đối với Thụy vương, cũng tuyệt đối sẽ không sinh ra lòng hãm hại.

Bất quá...

Thường Nhuận Chi bỗng nhiên nghĩ đến một người khác.

"A Đồng, Thụy vương không kiêng kị chàng, vậy hắn ta có phải đang kiêng kị Nam Bình vương không?"

Nam Bình vương từ sau khi Lưu Đồng bị nhốt vào ngõ hẻm Trung Quan, liền tiếp nhận thế lực trên tay hắn, bên ngoài bằng mặt không bằng lòng cùng Thái Tử, ngầm cũng là người của Thụy vương. Còn nữa, bởi vì Nam Bình vương đi Nam Rất bình ổn bạo loạn có công, được Nguyên Vũ đế phong làm Nam Bình vương.

Đổi lại là người khác, nói không chừng sẽ sinh ra chút tâm tư không đồng dạng.

https://thuviensach.vn

Nam Bình vương có tâm tư như vậy hay không Thường Nhuận Chi không biết, nhưng Thụy vương thật sự không hề khúc mắc với Nam Bình vương sao?

Lưu Đồng nghe vậy nở nụ cười: "Ngũ ca biết, thập nhị đệ không có tâm tư đó."

"Chàng lại rõ ràng?" Thường Nhuận Chi chỉ cảm thấy buồn cười.

Lưu Đồng nói: "Đúng vậy, thập nhị đệ là người si tình, lúc trước không phải hắn đến tìm ta nói rằng chờ sau khi ta rời khỏi ngõ hẻm Trung Quan giao lại cho ta tất cả sao? Ta đoán, trong lòng hắn đều đang tâm tâm niệm niệm thân thể thê tử hắn."

"Thật sự có nghe nói thân thể Nam Bình vương phi không tốt, rất ít lộ diện." Thường Nhuận Chi nói: "Nhưng tình cảm phu thê thâm hậu, cũng không ảnh hưởng Nam Bình vương có dã tâm với ngôi vị hoàng đế đi?"

Lưu Đồng do dự, nói khẽ với Thường Nhuận Chi: "Nếu thập nhị đệ có tâm tư kia, vậy thì cũng che giấu quá thâm. Ta không đồng ý nghi kỵ huynh đệ mình như vậy."

Thường Nhuận Chi hợp thời ngậm miệng.

Mặc dù Nam Bình vương thực sự dậy tâm tư, nhằm vào cũng sẽ không phải Lưu Đồng, chỉ cần Lưu Đồng không có tâm tư kia là tốt rồi.

Hai phu thê lại liên miên lải nhải nói nửa ngày, cuối cùng mệt mỏi đi ngủ.

Sáng sớm ngày hôm sau, người của Lễ bộ đến đón hắn tiến cung.

Thường Nhuận Chi sửa sang lại quần áo cho hắn, để hai con trai chia tay cùng hắn, nhìn theo hắn đi xa, mới thở phào nhẹ nhõm.

https://thuviensach.vn

Từ biệt này, phải chờ một tháng không thấy.

Mặc dù trải qua thời gian hai ba năm trong u ám, mỗi ngày bọn họ đều gặp nhua, ngày ngày ở cùng nhau, nhưng nghĩ tới hắn phải xa nhà, Thường Nhuận Chi vẫn có chút luyến tiếc.

Người mới vừa đi, nàng đã thấy nhớ hắn.

Lưu Cảnh Lăng dùng một bàn tay chỉ vào xe ngựa đi xa dần, tay kia thì ôm lấy chân Thường Nhuận Chi, lớn tiếng nói: "Cha trục!"

"Ừm, cha đi rồi." Thường Nhuận Chi cong hạ thắt lưng ôm lấy hắn: "Cha phải đi một tháng, chờ cha trở về, có phải Lăng Nhi không còn nhớ rõ hình dáng của cha hay không?"

Lưu Cảnh Lăng nghiêng đầu, lại chỉ vào Lưu Cảnh Dương nói: "Xem đại ca!"

Thường Nhuận Chi bật cười, nói: "Lanh lợi."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 303: Nhà Cũ

Cậu nhóc Lưu Cảnh Lăng này, vô cùng hiếu động, ngoại trừ khi ngủ thì không lúc nào chịu yên tĩnh —— không đúng, lúc ngủ cậu nhóc này cũng không yên.

Chẳng qua là cậu rất thông minh, so với Lưu Cảnh Dương cũng không kém bao nhiêu.

Cậu nói "Xem đại ca", là chỉ xem Lưu Cảnh Dương có gọi người đó là cha hay không.

Lưu Cảnh Dương gọi cha, vậy cậu cũng gọi người đó là cha.

Thường Nhuận Chi sờ đầu cậu nhóc, nói với Ngụy Tử: "Tin tức điện hạ về phủ đã truyền ra ngoài chưa?"

"Truyền rồi, xem ra vài ngày nữa, người muốn tiếp tục hầu hạ sẽ trở về, đã trở về không sai biệt lắm.” Ngụy Tử gật đầu, nói tiếp: “Đúng rồi, Đoạn di nương cho nha hoàn tới hỏi cô nương, nàng ta có thể trở về hay không, tiếp tục sống ở Nhàn Lạc viện."

Phủ cửu hoàng tử bị niêm phong, Thường Nhuận Chi không có sắp xếp gì cho Đoạn di nương. Dù sao thì Đoạn di nương cũng là nữ nhân của Lưu Đồng, không tiện đuổi đi như những nô bộc khác. Cho nên, sau đó Thường Nhuận Chi đưa nàng ta đến chỗ Vương Bảo Cầm, nhờ Vương Bảo Cầm chăm sóc.

https://thuviensach.vn

Đợi đến lúc nhận được tin tức Lưu Đồng bị nhốt trong ngõ hẻm Trung Quan, nàng dẫn con trai tới, vào ngỏ hẻm Trung Quan sống. Còn về phần Đoạn Nhu Nam, nàng cũng không có nhiều tinh lực đi quản.

Thường Nhuận Chi nhìn Ngụy Tử, kinh ngạc nói: "Nàng ta ở đâu? Đã trở lại sao?"

"Vậy thì không có." Ngụy Tử bĩu môi: "Đoạn di nương nhát gan sợ phiền phức, ngài cũng không phải không biết. Sau khi ngài cân nhắc đưa nàng ta lên làm thị thiếp, nàng ta vẫn co đầu rút cổ trong Nhàn Lạc viện, ngược lại rất thanh nhàn. Bây giờ, chắc ở chỗ Vương Bảo Cầm cũng sống rất thoải mái, chỉ là muốn chủ mẫu ngài hỏi thăm nàng ta một phen mà thôi.”

Thường Nhuận Chi gật đầu, nghĩ một chút thì nói tiếp: "Người trong phủ còn đủ không? Nếu như còn đủ, phái vài người đi Nhàn Lạc viện vẩy nước quét nhà, chờ thu dọn xong tiểu viện sẽ đón Đoạn di nương về.”

Ngụy Tử vuốt cằm, cười nói: "Đúng rồi cô nương, hơn hai năm nay, hí ở Tây Hành xã vẫn còn diễn, bên phía thương đội cũng không ngừng. Cho nên, trôi qua hai ba năm, tiền thu cũng rất khả quan.”

Thường Nhuận Chi kinh ngạc: "Không phải nói Diêu gia bị liên lụy, Diêu Trừng Tây bị ngồi tù, Tây Hành xã cũng bị niêm phong sao?"

"Đó chỉ là chuyện xảy ra lúc điện hạ bị nhốt, mặc dù Diêu gia bị liên lụy nhưng không có chuyện gì, Diêu tiên sinh bị nhốt vài ngày thì được thả ra. Còn Tây Hành xã đã đổi tên, tiếp tục diễn trò, phía trên cũng mở một con mắt nhắm một con mắt.”

"Không đúng..." Thường Nhuận Chi nghi hoặc nói: "Là bệ hạ đồng ý thả người?"

https://thuviensach.vn

"Phải." Ngụy Tử nói: "Nếu không phải bệ hạ hạ chỉ, sao có thể thả người?"

Thường Nhuận Chi ngẫm lại thấy cũng phải, nhưng làm như vậy, giống như có chút buồn cười.

Trừ phi... Bệ hạ vốn muốn mượn cớ bắt nhốt A Đồng? Bằng không Diêu gia cũng sẽ không dễ dàng trốn khỏi mối họa diệt môn.

Nên nói đây là trò đùa của bệ hạ hay nên nói là bệ hạ trạch tâm nhân hậu đây? Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ lắc đầu.

Đoạn Nhu Nam mập lên, khi thấy Thường Nhuận Chi cười tủm tỉm, còn nói lời cảm tạ nàng, cũng chúc mừng hắn lại thêm một lân nhi.

Vương Bảo Cầm cũng theo tới thỉnh an Thường Nhuận Chi, khóe mắt đuôi lông mày có chút quả quyết của nhi nữ cường nhân.

Dù sao nơi nàng ta quản lý là cửa hàng đồ cưới, Thường Nhuận Chi thân thiết hỏi tình huống sinh hoạt của Vương Bảo Cầm và tiền lời cửa hàng, nhận được câu trả lời đều tốt.

Tất cả đều tốt là được, chuyện có liên quan tới Sầm vương, nàng cũng không cần nhắc lại.

Trải qua mười ngày bận việc, cuối cùng phủ cửu hoàng tử đã có chút dáng vẻ lúc trước. Người hầu đã trở lại hơn phân nửa, mọi người đều rất mong chờ sinh hoạt trong tương lai.

Hai nha hoàn thiếp thân là Thu Lâm và Trầm Hương cũng về bên cạnh Thường Nhuận Chi. Chẳng qua là Trầm Hương đã hứa gả cho người ta, không lâu nữa sẽ xuất giá, về phủ là để thỉnh tội. Tự nhiên Thường Nhuận Chi cũng không vì chuyện đó mà trách cứ nàng ta, còn tặng thêm một bộ trang sức xem như là tăng thêm mặt mũi cho nàng ta.

https://thuviensach.vn

Thế là chỉ còn mình Thu Lâm ở lại hầu hạ bên cạnh Thường Nhuận Chi.

Bản thân nàng sống trong lao động quá lâu, trở về cuộc sống cẩm y ngọc thực lúc trước, Thường Nhuận Chi có chút không thích ứng.

Thu Lâm tới nói với nàng việc nhắc lên đại nha hoàn, nàng nói không cần vội.

Cảm xúc biến hóa sâu sắc nhất trong cuộc sống vẫn là hai đứa con trai, nhất là Lưu Cảnh Lăng.

Cậu nhóc phát hiện thay đổi nhà, người trong nhà thấy cậu đều cười tủm tỉm. Cậu nghịch ngợm gây sự, mọi người đều nhường cậu, chìu cậu.

Sau một thời gian cẩn thận quan sát, lá gan Lưu Cảnh Lăng càng lúc càng lớn, chỗ nào cũng dám chui, chỗ nào cũng muốn đi, Thường Nhuận Chi giáo huấn cậu vài lần cậu cũng không thay đổi, thật sự làm cho người ta đau đầu.

Hôm nay Lưu Cảnh Lăng lại tìm chỗ chạy nhảy, đùa bỡn đám người theo hầu cậu vòng vòng. Thường Nhuận Chi cho người bắt cậu đến chỗ mình, đánh vào tay nhỏ của cậu, vừa đánh vừa nói: “Con không nghe lời, chờ lúc cha trở về không chịu chơi cùng con, không cho con bay cao cao.”

Lưu Cảnh Lăng bĩu môi: "Con có thể bay cao cao."

"Vậy nương hạ lệnh, không ai được phép cho con chơi bay cao cao." Thường Nhuận Chi trừng mắt, nói với đám nô bộc phía sau: "Có nghe hay không?"

"Dạ, điện hạ." Mọi người đồng thanh đáp.

Thường Nhuận Chi nhéo nhéo cái mũi nhỏ của Lưu Cảnh Lăng: "Nơi này do nương định đoạt, biết không?"

https://thuviensach.vn

Lưu Cảnh Lăng liền bĩu môi.

Đúng lúc này, có một tiểu nha hoàn vội vàng đến bẩm báo: "Hoàng tử phi, người trong cung tới, nói là khẩu dụ của quý phi nương nương, muốn hoàng tử phi dẫn hai tiểu công tử tiến cung."

Thường Nhuận Chi sửng sốt, vội đứng dậy nói: "Hảo hảo tiếp đón người trong cung đến, đổi quần áo cho hai tiểu công tử, người hầu hạ đều tinh tế chút. Thu Lâm, chúng ta đi."

Thường Nhuận Chi trang điểm nhẹ, dẫn hai con trai vào cung.

Đó chính là lần đầu tiên nàng tiến cung sau khi rời khỏi ngõ hẻm Trung Quan.

Quý phi nương nương triệu kiến... Là ý của quý phi hay là ý của bệ hạ? Thường Nhuận Chi thầm nghĩ trong lòng.

Đường đến hoàng cung không tính là gần. Lúc trước Lưu Cảnh Lăng chơi náo loạn, hiện tại đã có quy luật lay động, ngủ kế bên Thường Nhuận Chi.

Lưu Cảnh Dương ngồi nghiêm chỉnh ở bên kia Thường Nhuận Chi, gương mặt nhỏ nhắn rất nghiêm túc.

Thường Nhuận Chi nói: "Dương Dương đừng lo lắng, thả lỏng chút đi."

"Nương, hoàng cung là trọng địa, đi vào còn không biết sẽ xảy ra chuyện gì đâu." Dương Dương nói: "Ngụy Tử a di nói, chỗ kia là nơi ăn thịt người, con không thích chỗ kia."

Thường Nhuận Chi không khỏi thầm mắng Ngụy Tử, lại dám nói lung tung với trẻ con.

https://thuviensach.vn

"Đừng nghe Ngụy Tử a di con nói bừa." Thường Nhuận Chi dặn dò Lưu Cảnh Dương: "Con là đứa nhỏ có hiểu biết, như thế này vào cung, đi theo nương là được rồi. Đừng nói mấy lời làm cho người ta nghe xong mất hứng."

Lưu Cảnh Dương gật đầu: "Nương, con biết rồi."

Sau khi con trai lớn, luôn trầm ổn nội liễm. Thường Nhuận Chi cũng rất yên tâm với cậu.

Một đường im lặng đến cửa cung, ba mẹ con Thường Nhuận Chi đổi xe ngựa dùng trong cung, trên đường lại dừng lại đổi kiệu liễn.

Lưu Cảnh Lăng cũng đã tỉnh, hưng phấn mà chỉ vào hoàng cung chưa bao giờ gặp qua hỏi Thường Nhuận Chi đó là cái gì. Miệng nhỏ nói không ngừng, làm cho Thường Nhuận Chi vừa đau đầu vừa buồn cười.

Thường Nhuận Chi cũng đã vào cung vài lần, mơ hồ có chút ấn tượng, đã vào hậu cung, đây là đường đến tẩm cung quý phi.

Thường Nhuận Chi thở phào nhẹ nhõm.

Rất nhanh, kiệu liễn dừng lại, Thường Nhuận Chi dẫn theo hai con trai đi tới.

Nữ quan đứng ở cửa tẩm cung quý phi nhanh chóng tiến lên tiếp đón, cười nói: "Cuối cùng thì hoàng tử phi cũng đến, nương nương liên tục ngóng trông ngài cùng hai tiểu công tử."

Lưu Cảnh Lăng chớp chớp mắt: "Tỷ tỷ ngươi hảo phiêu phiêu."

Nữ quan cười đến hợp bất long chủy.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 304: Bà Tức

Edit: Bộ Yến Tử

Thường Nhuận Chi dẫn hai con trai vào tẩm cung quý phi.

Mới vừa vào nội điện, thì nhìn thấy quý phi tự mình ra đón, tầm mắt dừng ở trên người huynh đệ Lưu Cảnh Dương không nỡ chuyển dời.

Thường Nhuận Chi vội hành lễ với quý phi, huynh đệ Lưu Cảnh Dương cũng bắt chước làm theo.

Quý phi đưa tay đến đỡ, ý cười trên mặt vô cùng rõ ràng: "Bên ngoài nóng, mau vào."

Trong nội điện có đặt băng bồn, vừa bước vào liền có một luồng không khí mát mẻ phả vào mặt.

Lưu Cảnh Lăng hít sâu một hơi, cười tủm tỉm nói: "Mát mẻ, thơm!"

Quý phi cao hứng nói: "Lăng Nhi thích mùi vị nơi này của tổ mẫu (bà nội) à? Vậy thì thường xuyên theo mẫu thân cháu vào cung thăm tổ mẫu có được không?"

Lưu Cảnh Lăng chần chờ, giữ chặt tay Thường Nhuận Chi nói: "Con ở cùng nương."

Quý phi có chút thất lạc, nhưng vẫn nói: "Thật sự là đứa nhỏ có hiểu biết."

https://thuviensach.vn

Quý phi lại nhìn về phía Lưu Cảnh Dương, cười nói: "Cháu là Dương Dương sao? Lúc cháu còn nhỏ, tổ mẫu có gặp qua cháu, còn ôm cháu, cháu có nhớ không?"

"Hồi tổ mẫu, Dương Dương không nhớ." Lưu Cảnh Dương cung kính hành lễ với quý phi, đáp: "Mẫu thân nói, Dương Dương còn nhỏ, những chuyện hồi nhỏ, Dương Dương sẽ không nhớ được."

Quý phi gật đầu: "Nào, tổ mẫu đã chuẩn bị điểm tâm cho huynh đệ các cháu rồi, đến ăn đi, đều là do ngự thiện phòng cung đình làm, ăn rất ngon..." [có mùi vị khoe mẻ]

Lưu Cảnh Dương lôi kéo đệ đệ lấy bánh, sau đó nói cảm tạ quý phi, ngồi xuống.

Quý phi lại nhìn Thường Nhuận Chi, khen nàng dạy dỗ con cái tốt, biết lễ phép lại không thiếu hoạt bát.

Dạy con tốt từ trong miệng quý phi bật ra giống như không cần tiền, Thường Nhuận Chi cung kính nghe, bất chợt đáp lời “Nương nương tán thưởng", trong lòng lau mồ hôi lạnh.

Đối mặt với nhiệt tình của quý phi, Thường Nhuận Chi có chút không quen.

Lúc trước tiến cung, mặc dù quý phi không có ác ý với nàng, nhưng cũng sẽ không quá thân cận. Bây giờ Lưu Đồng thành con thừa tự của quý phi, nàng cũng là con dâu trên danh nghĩa của bà ta. Đột ngột đối mặt với một “Bà bà” (mẹ chồng) từ đâu nhảy ra, Thường Nhuận Chi cảm thấy có chút xấu hổ.

Nếu như thái độ quý phi giống như lúc trước, ôn hoà, có lẽ nàng còn có thể thích ứng tốt hơn một chút.

https://thuviensach.vn

Đại khái quý phi cũng đã nhận ra sự câu thúc không được tự nhiên của nàng, liền lên tiếng gọi cung nhân chơi đùa cùng hai tiểu công tử, để lại mình Thường Nhuận Chi cùng bà ta nói lời tri tâm.

Sau khi hỏi Thường Nhuận Chi về tình huống trong phủ, quý phi nói: "Chờ Tiểu Cửu từ núi Tần Thiên trở về, trong cung sẽ ban thưởng một phủ đệ khác cho hắn, phủ cửu hoàng tử ban đầu các ngươi không cần sửa chữa quá mức."

Thường Nhuận Chi vuốt cằm nói: "Dạ, nương nương."

Quý phi dừng một lát, nói: "Ta đã là dưỡng mẫu của Tiểu Cửu, sau này ngươi cứ gọi ta là mẫu phi. Danh xưng 『nương nương』 này, tôn kính có thừa nhưng mà không được thân cận."

Thường Nhuận Chi dừng một lát, nói: "Dạ, mẫu phi."

Quý phi cười rộ lên, tinh tế nhìn Thường Nhuận Chi, nói: "Mặc dù bị nhốt tại ngõ hẻm Trung Quan ba năm, ta coi khí sắc của ngươi, rất tốt. Trong ba năm này, có chịu nhiều cực khổ?"

"Hồi... Mẫu phi, tức phụ không biết là có chịu khổ chịu tội." Thường Nhuận Chi nói: "Tuy ăn mặc không thể tinh tế so với lúc trước, nhưng mà sống qua ngày rất thanh nhàn."

Quý phi khen: "Ngươi có thể nhìn thông suốt như vậy là được. Lại nói tiếp, ngược lại ít nhiều cũng nhờ ngươi, Tiểu Cửu có ngươi chăm sóc, lần này đi ra, nhìn không có thêm sự tối tăm, trái lại thần thanh khí sảng. Hai đứa con trai của ngươi cũng không có bởi vì bị đóng cửa lớn mà sinh ra ánh mắt nhỏ hẹp. Đây đều là công lao của ngươi."

Thường Nhuận Chi không ngại quý phi đội mũ lớn cho nàng, vội nói: "Mẫu phi khen trật rồi, giúp chồng dạy con chính là bổn phận của tức phụ."

https://thuviensach.vn

Quý phi càng thêm vừa lòng với Thường Nhuận Chi.

Bà ta vỗ vỗ tay Thường Nhuận Chi, cười ấm áp: "Mẹ chồng nàng dâu chúng ta nói chuyện, không cần kinh sợ như vậy, chúng ta tùy ý là được rồi."

Quý phi đè thấp thanh âm: "Lời nói đại bất kính, sau này khi ta theo phu thê các ngươi sống qua ngày còn dài."Thường Nhuận Chi cẩn thận phẩm phẩm ý tứ trong lời nói quý phi, nhất thời phúc chí tâm linh.

Quý phi muốn nói, chờ hoàng đế chết, bà ta còn muốn sống tốt thêm một thời gian dài...

Ngược lại cũng phải, tình huống cơ thể Nguyên Vũ đế, dường như cũng khiến ông ta chống đỡ không được bao lâu.

Còn quý phi, thân khang thể kiện, sống lâu thêm mười mấy hai mươi năm, hoàn toàn không thành vấn đề.

Thường Nhuận Chi hiểu rõ trong lòng, trên mặt lại không có khả năng thực sự chiếu theo lời quý phi nói, mặc lệ bà ta "Tùy ý chút".

Thường Nhuận Chi trịnh trọng nói với quý phi: "Mẫu phi, lễ không thể phế."

Quý phi thấy nàng như thế, quả thực lại xem trọng nàng hơn một tầng.

Nói vài lời, quý phi hỏi canh giờ: "Đã đến lúc dùng cơm trưa, ta phải đi đến chỗ bệ hạ hầu hạ. Tức phụ của Tiểu Cửu, ngươi dẫn hai con trai ở trong cung ta dùng bữa, chờ hạ thưởng chúng ta lại trò chuyện."

Quý phi đã nói như vậy, tự nhiên Thường Nhuận Chi không tiện đề nghị chuyện muốn xuất cung hồi phủ, chỉ có thể đáp ứng.

https://thuviensach.vn

Thức ăn trong cung rất tinh xảo, Lưu Cảnh Dương và Lưu Cảnh Lăng ăn có chút không được tự nhiên.

Nhất là Lưu Cảnh Lăng, nhìn thức ăn tốt như vậy, mỗi một món trang trí ở trong mâm, bày đầy một cái bàn, nên không biết xuống tay từ đâu.

Bởi vì phía sau có cung nhân giúp bọn hắn chia thức ăn, không thể so sánh với lúc bọn hắn ở ngõ hẻm Trung Quan, ăn cơm không có quy củ gì. Cung nhân bày đồ ăn bọn họ mới có thể ăn, nhiệt tình ăn cơm khó tránh khỏi bị nhận lĩnh chút đả kích.

Thật vất vả dùng xong ngọ thiện, nhìn mỗi một món ăn bị bưng xuống, Lưu Cảnh Dương nói: "Nương, đồ ăn chúng ta ăn thừa lại sẽ thế nào, đổ bỏ sao?"

Lưu Cảnh Lăng nghiêm trang nói: "Ăn ngon."

Dừng một lát còn nói thêm: "Lãng hội!"

"Ngoan, là lãng phí." Lưu Cảnh Dương lập tức sửa chữa cách phát âm cho đệ đệ.

Một nữ quan hầu hạ bên cạnh nghe vậy, cười nói: "Nương nương xưa nay không thích lãng phí lương thực, thức ăn thừa hoàng tử phi và hai vị công tử dùng, sẽ cho thêm vào bữa ăn của hạ nhân trong phòng bếp."

Thường Nhuận Chi gật đầu, trong lòng lại đánh giá quý phi cao hơn một chút.

Tuy rằng cung chế quy định số lượng và chất lượng mỗi bữa, nhưng quý phi có thể làm đến điểm ấy, cũng đã ít đi một chút tính thích xa xỉ, tốt hơn các cung phi chú ý phô trương nhiều.

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi lại muốn, chờ tương lai đón quý phi rời cung vào phủ sống, nàng và Lưu Đồng cũng không sợ quý phi rất chú ý sinh hoạt mà cố hết sức cung cấp nuôi dưỡng.

Dùng xong ngọ thiện, Thường Nhuận Chi cùng hai con trai chơi một lát, nữ quan ở lại cung quý phi tiến lên nói: “Hoàng tử phi, nương nương phái người truyền lời, nói bệ hạ biết hoàng tử phi dẫn tiểu hoàng tôn tiến cung, muốn nhìn người một lát. Nương nương cho người đến mời hai tiểu công tử qua đó nói chuyện cùng bệ hạ một lát.”

Thường Nhuận Chi sửng sốt, bắt được trọng tâm: "Bệ hạ chỉ tuyên hai tiểu công tử sao?"

Nữ quan có chút xấu hổ, nhưng vẫn gật đầu nói: "Phải."

Thường Nhuận Chi cũng không thấy có gì ngoài ý muốn, hoàng đế có ý kiến với nàng không phải nàng không biết.

Bệ hạ tuyên triệu, hai con trai không thể không đi.

Nàng gọi hai huynh đệ tới dặn dò, rồi thả người đi.

Nếu như nói trong lòng không lo lắng, đó là chuyện không có khả năng. Bất quá hai con trai đều còn nhỏ, nói vậy bệ hạ cũng sẽ không thể làm gì chúng. Huống chi còn có quý phi ở đó.

Phỏng chừng, quả thật bệ hạ cũng chỉ muốn gặp tiểu hoàng tôn.

Từ sau khi Lăng Nhi ra đời, còn chưa một lần thấy qua cậu nhóc.

Thường Nhuận Chi thở phào nhẹ nhõm, ở lại trong cung quý phi, không yên lòng chờ đợi.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 305: Tổ Tôn

Trong tẩm cung Nguyên Vũ đế, hai huynh đệ Lưu Cảnh Dương vừa hành lễ vấn an ông ta.

Quý phi cười hỏi bọn hắn: "Dùng ngọ thiện chưa?"

"Hồi tổ mẫu, dùng rồi." Lưu Cảnh Dương đáp.

Trên gương mặt Nguyên Vũ đế cũng nở nụ cười từ ái, hỏi Lưu Cảnh Dương: "Bao lớn?"

Lưu Cảnh Dương dừng một lúc, khom người nói: "Hồi bệ hạ, sáu tuổi."

Bỗng chốc, trong lòng Nguyên Vũ đế thấy không thoải mái.

Gọi quý phi là "Tổ mẫu", lại gọi ông ta là "Bệ hạ"?

Quý phi cùng huynh đệ hai này không có quan hệ huyết thống, trái lại ông ta, là tổ phụ (ông nội) ruột thịt của chúng! Hai huynh đệ này khen ngược, trên xưng hô đã cho ông ta đãi ngộ khác biệt.

Quý phi thấy sắc mặt Nguyên Vũ đế âm trầm, vội lên tiếng ôn nhu nói: "Dương Dương, đây là hoàng tổ phụ của cháu."

Lưu Cảnh Dương hơi mím môi, thấp giọng nói: "Hoàng tổ phụ."

Vẻ mặt Nguyên Vũ đế lập tức chuyển, nghĩ rằng có lẽ là vì rất ít thấy ông ta, cho nên thấy xa lạ, vừa rồi mới câu nệ.

https://thuviensach.vn

Nguyên Vũ đế kéo khóe miệng cười với hai tôn tử, ánh mắt dừng lại ở trên mặt Lưu Cảnh Dương một lát, lại nhìn về phía Lưu Cảnh Lăng, nói với quý phi: "Đứa nhỏ này, ánh mắt, không giống, Tiểu Cửu."

Quý phi gật đầu, nói: "Lăng Nhi ánh mắt giống mẫu thân nó."

Lưu Cảnh Lăng nâng cằm nhỏ, sờ sờ hai mắt của mình, ôm lấy ca ca bên người dùng giọng nói mềm mại nói: "Đại ca, ngủ."

Lưu Cảnh Dương sờ đầu của cậu, nhìn quý phi: "Tổ mẫu, đệ đệ mệt nhọc muốn ngủ trưa."

"Hảo hảo, tổ mẫu sắp xếp người mang Lăng Nhi đi ngủ trưa."

Quý phi vội đứng dậy ôm Lưu Cảnh Lăng, Lưu Cảnh Lăng do dự rồi không giãy dụa, tựa vào trên vai quý phi nhắm lại mắt, không có ý tứ gọi Nguyên Vũ đế là hoàng tổ phụ.

Nguyên Vũ đế ở một bên chỉ có thể nhìn, chờ quý phi ôm Lưu Cảnh Lăng đi ra ngoài, mới đem ánh mắt quay lại trên người Lưu Cảnh Dương.

Tiểu tôn tử trầm ổn đứng ở trước mặt ông ta, buông ánh mắt xuống, dáng vẻ lão thần nhập định.

Trong lúc nhất thời, lòng Nguyên Vũ đế có chút bị đè nén.

Nhi tử làm cho người ta không thoải mái, sinh tôn tử cũng làm cho người ta không thoải mái!

Nguyên Vũ đế cũng không hé răng, mặc kệ Lưu Cảnh Dương đứng ở đàng kia.

Gì Sáng nhìn sốt ruột, vài lần nháy mắt cho Lưu Cảnh Dương, đáng tiếc Lưu Cảnh Dương nhìn chằm chằm, căn bản không chú ý đến nhắc nhở của Gì Sáng.

https://thuviensach.vn

Thật sự trẻ con giận dỗi...

Gì Sáng bất đắc dĩ nghĩ, lại không khỏi cười cười.

Cũng không phải chính là hài tử sao?

Quý phi lập tức quay lại, đi vào phòng phát hiện trong phòng thật sự yên tĩnh, nhìn về phía Gì Sáng lại thấy hắn lắc đầu, trong lòng cũng thấy bất đắc dĩ.

"Bệ hạ, nô tì đã sắp xếp Lăng Nhi nghỉ ngơi ngay tại sương phòng trong thiên điện, tiểu hài tử, ngủ một lát sẽ tỉnh."

Nguyên Vũ đế "Ừ" một tiếng, quý phi ngồi xuống, nhè nhẹ vỗ lưng Lưu Cảnh Dương đã có chút cứng ngắc, hỏi: "Dương Dương và hoàng tổ phụ cháu nói cái gì vậy?"

Lưu Cảnh Dương nói: "Hoàng tổ phụ không có hỏi." Ý tứ là ông ta không có hỏi, cậu nhóc sẽ không trả lời.

Vậy chẳng phải là hai người căn bản không nói chuyện!

Quý phi im lặng, sau đó khẽ cười: "Dương Dương đừng sợ, cháu bởi vì hoàng tổ phụ là hoàng đế bệ hạ, rất uy nghiêm, rất khí thế, nhưng kỳ thực ông ấy rất thương yêu các tiểu bối như cháu."

Nghe quý phi nói như thế, tự nhiên uất ức trong lòng Nguyên Vũ đế ít đi rất nhiều.

Lưu Cảnh Dương chần chờ, nhìn quý phi nói: "Thật sự?"

"Thật sự."

Lưu Cảnh Dương liền nhìn Nguyên Vũ đế, mím môi nói: "Hoàng tổ phụ rất thương yêu tiểu bối sao?"

https://thuviensach.vn

Nguyên Vũ đế nở nụ cười nhàn nhạt, nhẹ giọng nói: "Các ngươi ngoan, hoàng tổ phụ, liền đau."

Lưu Cảnh Dương lại hỏi: "Vậy hoàng tổ phụ nhốt cha mẹ ta, là bởi vì bọn họ không ngoan sao?"

Nụ cười ấm áp trên mặt quý phi có chút cứng nhắc, Nguyên Vũ đế cũng bị câu hỏi của Lưu Cảnh Dương làm cho sửng sốt.

Nửa ngày sau, Nguyên Vũ đế lạnh lùng hỏi Lưu Cảnh Dương: "Ai, cho ngươi, nói chuyện này, nói ?"

Lưu Cảnh Dương lắc đầu: "Không có người nói cùng ta, là ta tự mình nghĩ. Hoàng tổ phụ là hoàng thượng, là cha của cha ta, ngoại trừ hoàng thượng, ai có thể nhốt cha ta? Nếu hoàng tổ phụ cho người thả cha ta ra ngoài, vậy cha ta bị nhốt, khẳng định cũng do hoàng tổ phụ làm."

Lưu Cảnh Dương nhìn thẳng mặt Nguyên Vũ đế, hỏi lại lần nữa: "Tại sao hoàng tổ phụ nhốt cha ta? Là vì cha không ngoan sao?"

Nguyên Vũ đế nhìn ánh mắt Lưu Cảnh Dương, một lát sau liền chuyển chỗ khác.

Ông ta không chịu thừa nhận, lúc ông ta nhìn đôi mắt lam của tôn tử còn trong suốt hơn cả nhi tử, cả người lại sinh ra một loại cảm giác chật vật mãnh liệt.

Ông ta kiên trì, trả lời Lưu Cảnh Dương: "Không sai, bởi vì, hắn không ngoan."

Lưu Cảnh Dương lại nói: "Lúc nương dạy ta và đệ đệ, nếu ta và đệ đệ không ngoan, nương đều cố gắng giảng đạo lý cùng chúng ta. Tại sao cha ta không ngoan, hoàng tổ phụ lại không dạy dỗ cha ta, mà lại muốn nhốt người? Cho tới bây giờ nương ta không có nhốt ta cùng đệ đệ."

https://thuviensach.vn

Trong mắt Lưu Cảnh Dương tràn ngập nghi hoặc: "Chẳng lẽ bắt nhốt cha ta, cha ta sẽ ngoan ngoãn sao? Vậy còn nương ta không có liên quan, ta và đệ đệ cũng không thể không ngoan."

Nguyên Vũ đế chỉ cảm thấy đau đầu.

Ông ta cắn răng nói: "Bởi vì, cha ngươi, không phải, tiểu hài tử."

Lưu Cảnh Dương bừng tỉnh đại ngộ nói: "Hóa ra là như vậy."

Trái tim Nguyên Vũ đế xuống một nửa.

Cũng không chờ ông ta chỉnh lại trái tim, lại nghe Lưu Cảnh Dương nói: “Vậy vì sao cha ta không phải tiểu hài tử, người còn không ngoan? Là vì từ nhỏ cha đã không ngoan sao? Nhưng mà vì cái gì lúc nhỏ cha không ngoan, hoàng tổ phụ không dạy dỗ cha, để cha ngoan sao?”

Nguyên Vũ đế nhắm mắt lại.

Quý phi ở một bên nghe hai tổ tôn đối thoại, ban đầu nghe Lưu Cảnh Dương hỏi thì hoảng sợ lo lắng, sau đó thấy Nguyên Vũ đế trở nên đau đầu ẩn nhẫn lại thấy bất đắc dĩ buồn cười...

Ai dám ở trước mặt bệ hạ nói chuyện như thế? Cho dù là các hoàng tôn khác, người nào thấy bệ hạ không cung kính quy củ?

Dương Dương nhìn ổn trọng, nhưng cuối cùng không phải là hài tử do phu tử (thầy giáo) cũ kỹ dạy dỗ, đăm chiêu suy nghĩ, cũng không giống mấy đứa nhỏ khác.

Đại khái cũng chỉ có hài tử như vậy, mới có thể khiến bệ hạ sinh ra loại cảm xúc không thể không nề hà bất đắc dĩ?

Quý phi nhẹ nhàng lôi kéo bàn tay nhỏ bé của Lưu Cảnh Dương, nói: "Hoàng tổ phụ mệt mỏi, để ông ấy nghỉ ngơi, Dương Dương cùng tổ mẫu

https://thuviensach.vn

đi xem đệ đệ được không?"

Lưu Cảnh Dương bẹt bẹt miệng, trong lòng cũng có chút ủy khuất.

Nương muốn cậu hảo hảo nói chuyện cùng hoàng tổ phụ, trả lời hoàng tổ phụ rất lễ phép, không thể ở trước mặt hoàng tổ phụ cáu kỉnh... Cậu đều làm theo.

Nhưng mà cậu vẫn không thích hoàng tổ phụ.

Mỗi khi cậu hỏi cha nương một vấn đề, cho dù cha nương không biết đáp án vấn đề, hoặc là nhận thấy cậu hỏi vấn đề đó không biết đáp án, lại nghiêm túc nói cho cậu biết bọn họ không biết hoặc là hiện tại không thể trả lời cậu.

Cho tới bây giờ, cha nương sẽ không giống hoàng tổ phụ nói năng với cậu cho có lệ.

Không phải nghĩ cậu nhìn không ra à? Hoàng tổ phụ không có bị mệt mỏi, ông ta nhắm mắt, không phải vì lười quan tâm đến cậu sao?

Lễ phép hẳn là lẫn nhau, hoàng tổ phụ đối xử với cậu như vậy, quá thất lễ.

Lưu Cảnh Dương yên lặng tùy ý quý phi dắt cậu ra khỏi tẩm điện, bởi vì tâm tình không tốt, nói cũng không muốn nói.

Canh chừng Lưu Cảnh Lăng một lát, cậu cũng mệt nhọc, liền cởi giày nằm kề bên đệ đệ ngủ.

Lúc nhắm mắt lại, trong lòng cậu vẫn còn thở phì phò nghĩ. Sau này không bao giờ tiến cung nữa, mặc dù nơi này có rất nhiều đồ ăn ngon, cậu cũng không thèm đến.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 306: Ánh Trăng

Edit: Bộ Yến Tử

Sau khi hai huynh đệ tỉnh ngủ, Quý phi cho người hầu hạ bọn họ rửa mặt, lại đến vấn an Nguyên Vũ đế.

Lưu Cảnh Dương ngủ rất say, lúc tỉnh dậy còn rất cao hứng, nhưng khi nhìn thấy Nguyên Vũ đế, lại nghĩ đến chuyện giận dữ lúc trước, nhất thời không gọi hoàng tổ phụ, chỉ theo lễ nghi nói: "Bệ hạ vạn an, hoàng tôn cáo lui."

"Vạn an —— lui!" Lưu Cảnh Lăng lộ ra hàm răng nhỏ, cười tủm tỉm nói theo ca ca, hai tay cũng chấp lại bái.

Quý phi thấy dáng vẻ nhỏ nhắn mềm mại của cậu nhóc thì vô cùng yêu thích, nói với Nguyên Vũ đế: "Bệ hạ, nô tì muốn dẫn hai đứa nhỏ hồi cung."

Nguyên Vũ đế chỉ nói một câu "Không sao", nhíu mày nhìn Lưu Cảnh Dương một lát, dự định không để ý tới đứa cháu trai này, nhìn về phía Lưu Cảnh Lăng, mỉm cười nói: "Lăng Nhi, nào, đến trước mặt, hoàng tổ phụ."

Quý phi vội đẩy Lưu Cảnh Lăng lên phía trước.

Lưu Cảnh Lăng tỉnh tỉnh mê mê, không tình nguyện đi về phía trước hai bước. Quý phi đặt bàn tay bé nhỏ của cậu nhóc vào trong tay Nguyên Vũ đế.

https://thuviensach.vn

Tay Nguyên Vũ đế hơi giật giật, Lưu Cảnh Lăng vội rút về, trừng lớn mắt nhìn ông ta.

Nguyên Vũ đế nhếch miệng cười, nói: "Ngươi, thích, cái gì? Hoàng tổ phụ, thưởng ngươi."

Lưu Cảnh Lăng không biết làm sao, nhìn Quý phi. Quý phi nhẹ giọng cười nói: "Hoàng tổ phụ thương cháu, cháu muốn cái gì, có thể hỏi hoàng tổ phụ muốn."

"Ánh trăng!"

Nháy mắt, hai mắt Lưu Cảnh Lăng sáng lấp lánh, lớn tiếng nói.

Quý phi bỗng chốc lơ mơ, nhìn Nguyên Vũ đế, Nguyên Vũ đế cũng sửng sốt chớp mắt, nói: "Tại sao, muốn, ánh trăng?"

"Ánh trăng thúy, ăn ngon!" Lưu Cảnh Lăng nuốt nuốt nước miếng, nghi hoặc nghiêng đầu: "Ngươi có thể cho ta ăn ánh trăng sao?"

Quả thực Nguyên Vũ đế cảm thấy dở khóc dở cười.

Rốt cuộc Tiểu Cửu dạy dỗ hai đứa con ra làm sao!

Cuối cùng vẫn là Quý phi đứng dậy giảm bớt bầu không khí xấu hổ, bà dịu dàng nói với Lưu Cảnh Lăng: "Lăng Nhi, ánh trăng treo ở trên trời, nếu cháu ăn, sau này bầu trời sẽ không có ánh trăng."

"Mới không phải, nó sẽ lớn lên! Mọi người đều có thể ăn!"

Đối với lí do thoái thác ánh trăng không thể ăn của Quý phi, Lưu Cảnh Lăng rất bất mãn, nhưng đến cùng cậu thiếu thốn từ ngữ, muốn giải thích cũng không thể nào nói nguyên vẹn, gấp đến độ vò đầu bứt tai, chỉ có thể nhìn đại ca xin giúp đỡ.

https://thuviensach.vn

Lưu Cảnh Dương nắm tay cậu, thấp giọng nói: "Nương ta nói, mỗi tháng ánh trăng đều sẽ lặp lại chu kỳ biến hóa theo quy luật, thành trăng, trăng tròn, đầy tháng lại đến trăng khuyết về thành trăng non. Vòng tròn ánh trăng cũng không còn nhìn thấy, hai đầu nhọn giống như lưỡi liềm, dần dần biến thành hình dạng bánh nướng, chậm rãi thành hình liềm, rồi sau đó không nhìn thấy. Lúc trăng tròn, ánh trăng đầy đủ, vừa được vọng nhật, mọi người liền bắt đầu ăn ánh trăng, toàn bộ hạ huyền nguyệt, ánh trăng cơ hồ dần dần bị mọi người ăn không còn. Nhưng nó lại tự mình ra sức lớn lên."

Lưu Cảnh Dương dừng một lát, nói: "Đây là chuyện xưa nương nói, đệ đệ cho rằng ánh trăng có thể ăn, nương có làm mấy lần bánh rán ánh trăng. Chờ về nhà, ta sẽ để nương làm bánh rán ánh trăng cho đệ đệ ăn là được."

Lưu Cảnh Lăng chỉ chú ý tới hai chữ "Bánh rán", nghe nói thế nhất thời cười vui vẻ: "Ta muốn ăn ánh trăng! Thúy!"

Lưu Cảnh Dương gật đầu, trịnh trọng nói: "Đại ca đáp ứng đệ, chờ nhìn thấy nương thì nói với người, để nương làm bánh rán cho đệ ăn."

Lưu Cảnh Lăng cười ha ha, nhảy nhào vào lòng Lưu Cảnh Dương, tiểu móng vuốt cầm lấy vạt áo trước của đại ca cậu lớn tiếng nói: "Đại ca thật tốt! Lăng Nhi chỉ thích đại ca!"

Dừng một lát cậu nhóc quay đầu nhìn Nguyên Vũ đế, ánh mắt vô cùng ghét bỏ: "Không thích chơi cùng hoàng tổ phụ! Hừ!"

Mặt mày Nguyên Vũ đế xanh mét.

Quý phi khuyên can mãi mới có thể dẫn hai đứa nhỏ đi, Nguyên Vũ đế run rẩy vung tay lên hướng cửa đại điện, nói với Gì Sáng: "Nhìn đi, nhìn đi! Tiểu Cửu, vợ hắn... Điều này sao, làm sao, dạy!"

Gì Sáng nghẹn cười trong lòng, nghe vậy vội thu liễm cảm xúc: "Bệ hạ bớt giận, không phải hai vị tiểu công tử còn nhỏ sao? Bệ hạ cần gì giận dỗi

https://thuviensach.vn

cùng bọn họ."

Trong lòng Nguyên Vũ đế vô cùng buồn bực, vô cùng âm u đoán, có phải là do Cửu Hoàng tử phi cố ý muốn ông ta khó xử hay không.

Nhưng lại cảm thấy, hai đứa nhỏ này không đến nỗi biết diễn trò.

Chắc chắn là tức phụ của Tiểu Cửu giựt giây, hai đứa nhỏ này đúng là ranh con!

Trong lòng thấy nghi hoặc còn có Quý phi.

Trên đường trở về, Quý phi bất động thanh sắc nói vài lời với hai đứa nhỏ.

Đến cùng đều là hài tử, Quý phi làm người thân thiết, dỗ bọn họ cũng không khó.

Rất nhanh, Quý phi liền hiểu rõ, có lẽ là cách phu thê Tiểu Cửu dạy dỗ con cái là như thế, không phải cố ý muốn khó xử bệ hạ.

Vừa nghĩ đến chuyện bệ hạ á khẩu trước mặt hai đứa cháu trai, Quý phi nhịn không được bật cười.

Lưu Cảnh Dương thân thiết hỏi bà ta đã xảy ra chuyện gì, Quý phi lắc đầu, hỏi: "Các con đều không thích hoàng tổ phụ sao?"

Lưu Cảnh Dương nghe vậy bĩu môi, Lưu Cảnh Lăng lắc đầu nói: "Không thích!"

"Tại sao vậy?" Quý phi cười hỏi Lưu Cảnh Lăng: "Là bởi vì hoàng tổ phụ không cho con ăn ánh trăng?"

Lưu Cảnh Lăng suy nghĩ một lát, bĩu môi: "Ông ta không chơi với ta, đáp ứng cho ta ánh trăng ăn, chưa cho. Nói chuyện không cần tính. Hừ."

https://thuviensach.vn

Quý phi ôn nhu nói: "Hoàng tổ phụ của cháu bị bệnh, chỉ có thể nằm, nói chuyện cũng không tiện, không phải cố ý không chơi cùng cháu. Hơn nữa, ông ấy không biết ánh trăng có thể ăn."

Lưu Cảnh Lăng nhìn Quý phi: "Thật vậy chăng?"

"Thật sự."

"À..." Lưu Cảnh Lăng gật đầu, buồn rầu nói: "Ông ta thực miệng liên."

Lưu Cảnh Dương cũng phụ họa nói: "Ừ, thật đáng thương."

Quý phi hết lời để nói.

Đưa hai đứa nhỏ về cung, Thường Nhuận Chi nói vài câu cùng Quý phi, thì lại hỏi tới chuyện con trai ở cùng bệ hạ có tốt đẹp không.

Lưu Cảnh Lăng lắc đầu, nói: "Nương, ông ta hảo miệng liên."

Lưu Cảnh Dương gật đầu phụ họa, nói: "Nương, đệ đệ muốn ăn bánh rán ánh trăng, chờ về nhà nương làm cho đệ đệ, có được không?"

"Được..." Thường Nhuận Chi dỗ: "Lăng Nhi, vì sao lại nói hoàng tổ phụ đáng thương?"

Lưu Cảnh Lăng nghiêm trang nói: "Ông ta không biết ánh trăng có thể ăn! Ngu ngốc hơn Lăng Nhi!"

Quý phi đang ở bên cạnh uống trà, suýt chút nữa phun ra.

Lúc nãy bà ta còn tưởng, Lăng Nhi nói bệ hạ đáng thương, là vì nghe bà ta nói bệ hạ sinh bệnh...

Hóa ra, Lăng Nhi trọng điểm ở chuyện "Ăn".

Thật đúng là...

https://thuviensach.vn

Quý phi nghĩ nghĩ, không khỏi bật cười.

Thật tốt, thật tốt, thật lâu không có nghe thấy lời nói ngây ngô của hài tử... Hài tử trong cung, người nào không phải còn nhỏ đã thành tinh.

Ngày tháng tương lai của bà ta, chắc sẽ không buồn bã.

Thường Nhuận Chi dỗ hai con trai đi chơi, có chút không yên hỏi Quý phi tình huống hai đứa nhỏ lúc ở chung cùng Nguyên Vũ đế.

Quý phi thuật lại câu chuyện cho Thường Nhuận Chi nghe, khẽ cười nói: "Hai đứa nhỏ này của ngươi, dạy rất có thú."

Thường Nhuận Chi biết vậy nên xấu hổ.

Quý phi cười cười, đứng đắn nói: "Ta nói thật lòng."

Bà ta than một tiếng: "Ta thấy trong các hài tử, biết chuyện nhu thuận không ít, nhưng lại cảm thấy thiếu một chút gì đó. Bây giờ thấy hai con trai của ngươi, ta mới biết đó là cái gì."

"Là chân thật."

Quý phi nhìn Thường Nhuận Chi, lần nữa khẳng định với nàng: "Ngươi dạy dỗ hai đứa nhỏ rất khá, tiểu hài nhi không nên có nề nếp, học người lớn tư duy cân bằng lợi hại."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 307: Dạy Con

Thường Nhuận Chi dẫn hai con trai rời cung, kết thúc chuyến hành trình không yên.

Mặc dù Quý phi nói, bệ hạ không trách cứ huynh đệ Dương Dương, nhưng Thường Nhuận Chi vẫn thấy trong lòng bất an.

Nhất là sau khi hai đứa con trai giáp mặt đều có vẻ vô cùng bất mãn với Nguyên Vũ đế.

Sau khi hồi phủ, Thường Nhuận Chi xuống bếp làm bánh rán ánh trăng cho Lưu Cảnh Lăng, hình dáng như trăng, mặt trên gồ ghề, mô phỏng biến hóa sáng tối trên mặt trăng.

Thực ra bánh rán bánh trăng do Thường Nhuận Chi làm chính là "Đạo cụ" dạy bọn nhỏ học tập chu kỳ biến hóa của trăng, xem như là một loại phương pháp dạy dỗ vui vẻ.

Không nghĩ tới cũng vì chuyện này, làm cho Lăng Nhi cùng Nguyên Vũ đế xảy ra chuyện không thoải mái.

Lưu Cảnh Lăng nhìn ánh trăng đêm nay, là một cái đột nguyệt, liền tìm bánh rán hình đột nguyệt, giống như chú chuột nhỏ trong kho, ăn ngon lành.

Thường Nhuận Chi sẽ dạy dỗ con cái, nhưng không trách móc nặng nề.

Cho dù là lời hai huynh đệ nói trước mặt Nguyên Vũ đế hôm nay.

https://thuviensach.vn

Ngươi muốn nói bọn họ hỏi sai nói sai, vậy thì cũng không có đạo lý.

Chẳng lẽ bởi vì bọn họ nói mấy câu chọc Nguyên Vũ đế mất hứng, bọn họ đã phạm vào nói sai hỏi sai? Bởi vì Nguyên Vũ đế mất hứng, nàng làm mẫu thân phải giáo huấn bọn họ sao?

Thường Nhuận Chi chỉ luyến tiếc, huống chi nàng cũng không nhận thấy hai huynh đệ có sai.

Lăng Nhi còn nhỏ, nói chuyện làm việc đều tùy tâm, Thường Nhuận Chi không tính toán cùng cậu nhóc giảng đạo lý.

Nhưng Dương Dương đã bắt đầu dần dần biết chuyện, Thường Nhuận Chi cảm thấy, nàng có thể cùng Dương Dương nhắc tới quan hệ lợi hại bên trong.

Nếu nói tiếp cũng thấy bất đắc dĩ, gia gia (ông nội) người bình thường, làm gì có cháu trai nào khắc khắc xu nịnh gia gia? Làm gì có gia gia nào bởi vì một câu nói của cháu trai, đã nhăn mặt không để ý tới?

Cũng khó trách hai huynh đệ đều không thích ông ta.

Dùng xong bữa tối, Lưu Cảnh Lăng để Ngụy Tử ôm đi tắm rửa, sau đó quấn quít lấy Thường Nhuận Chi bắt nàng kể chuyện xưa cho cậu nghe trước khi ngủ, kể xong thì cho Thường Nhuận Chi hôn cậu một cái chúc ngủ ngon, vừa lòng cho Thường Nhuận Chi rời khỏi.

Còn Lưu Cảnh Dương, cậu yêu cầu bản thân rất nghiêm túc, lúc trước, mỗi ngày Lưu Đồng quy định cậu phải luyện hai ngàn chữ to, cậu đều luôn kiên trì. Hôm nay ra khỏi nhà, cậu còn chưa có luyện chữ, trở về phải bổ sung, kém một chút sẽ luyện xong.

Sau khi Thường Nhuận Chi vào nhà, Lưu Cảnh Dương đặt bút xuống cười nói: "Nương."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi đặt lên bàn một ly sữa bò, nói: "Uống xong hãy viết."

Lưu Cảnh Dương ngoan ngoãn uống sữa bò, lại nhắc bút viết.

Chữ của cậu vẫn còn rất non nớt, nhưng đã ẩn ẩn có chút khí khái cương nghị.

Thường Nhuận Chi nghiêng đầu nhìn chữ của Lưu Cảnh Dương, bất chợt đề điểm tư thế cầm bút cùng lực đạo hạ bút của cậu.

Lưu Cảnh Dương đều nghiêm cẩn lắng nghe.

Chờ Lưu Cảnh Dương luyện chữ xong, hạ nhân tới thu dọn bàn học, lúc này Thường Nhuận Chi mới ngồi vào đối diện cậu, nói: "Dương Dương, nương có việc muốn nói với con."

Lưu Cảnh Dương dừng một lát, ánh mắt có chút tránh né: "Nương muốn nói... Hôm nay con ở trong cung làm việc gì sai sao?"

"Vậy thì không có." Thường Nhuận Chi cười cười, sờ đầu Lưu Cảnh Dương: "Dương Dương, lúc nương nói chuyện với con, không cần trốn tránh tầm mắt của nương."

"À..." Lưu Cảnh Dương sờ sờ đầu ngẩng gương mặt nhỏ nhắn lên, có chút lo sợ: "Nương nói đi."

Thường Nhuận Chi dịu dàng cười với cậu, nhẹ nhàng hỏi cậu: "Dương Dương, đối với hoàng tổ phụ và cha, con biết bao nhiêu?"

Lưu Cảnh Dương mím môi, nói: "Con nghe Thập Nhị thúc và cha nói chuyện, hoàng tổ phụ là cha của cha, nhưng ông ta lại bắt nhốt cha. Cha là người tốt, người có rất nhiều huynh đệ vậy mà hoàng tổ phụ lại không bắt bớ các thúc thúc bá bá khác, lại bắt bớ cha. Con không thích ông ta."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng cười, chớp chớp mắt: "Ừm, ông ta bắt nhốt cha con, nương cũng không thích ông ta."

Lưu Cảnh Dương cong ánh mắt.

"Đây là bí mật của chúng ta, không thể nói cho người khác biết." Thường Nhuận Chi "Suỵt" một tiếng, Lưu Cảnh Dương vội vàng gật đầu: "Con không nói."

Dừng một lúc, Lưu Cảnh Dương lại hỏi: "Nương, ông ta đối xử không tốt với cha, tại sao chúng ta còn phải nghe lời ông ta? Cha xa nhà, cũng là vì ông ta muốn cha đi, cha mới đi."

"Bởi vì ông ta là hoàng thượng." Thường Nhuận Chi cảm thán trong lòng: "Bởi vì ông ta là hoàng thượng, chúa tể thiên hạ, có quyền sinh sát."

Lưu Cảnh Dương nghiêng đầu hỏi: "Ông ta rất lợi hại sao? Con thấy hôm nay ông ta luôn nằm trên ghế, động cũng không thể động... Vì sao mọi người còn phải sợ ông ta?"

"À, người khác có sợ ông ta không, nương không biết. Nhưng Dương Dương con phải nhớ kỹ, mặc kệ ông ta thế nào, ông ta vẫn là gia gia ruột của con, là cha của cha con. Con là vãn bối, cho dù trưởng bối đối xử với con ra sao, con tuyệt đối không được vứt bỏ lễ phép cơ bản với trưởng bối. Không thể bởi vì con không thích ông ta, thì không tôn trọng ông ta."

Lưu Cảnh Dương có chút không phục, cậu muốn nói hôm nay cậu rất lễ phép, rõ ràng là hoàng tổ phụ không quan tâm tới cậu.

Lúc đang cảm thấy ủy khuất, Lưu Cảnh Dương cảm giác được nương áp hai bàn tay ấm áp nâng gương mặt nhỏ của cậu lên.

Cậu nghe nương nói: "Hôm nay không phải là lỗi của con. Hoàng tổ phụ già rồi, giận dỗi cũng không tốt, giống như Lăng Nhi, tức giận là sẽ không

https://thuviensach.vn

quan tâm bất cứ cái gì. Dương Dương không cần để ở trong lòng."

"... Ờ." Lưu Cảnh Dương có chút thẹn thùng, ánh mắt đảo trái đảo phải không ngừng.

Thường Nhuận Chi cười ra tiếng, buông gương mặt nhỏ của cậu ra, nói: "Lần sau nếu con gặp lại hoàng tổ phụ, không cần bởi vì ông ta nói cái gì đó mà tức giận. Con cứ xem ông ta đang tức giận như những lúc Lăng Nhi tức giận là được, lời lẽ lúc Lăng Nhi tức giận, con có nhớ kỹ không?"

"Sẽ không."

"Vậy không phải là được rồi sao?" Thường Nhuận Chi nói: "Ở trước mặt hoàng tổ phụ con, con cứ làm một đứa cháu trai quy củ, ông ta nói cái gì con cứ đáp lại là được."

Lưu Cảnh Dương nói: "Vậy sau này con không thể hỏi ông ta sao ạ?"

"Ừm... Nếu con có chuyện gì, có thể hỏi cha và nương." Thường Nhuận Chi nói.

"Con muốn hỏi, tại sao hoàng tổ phụ muốn nhốt cha và nương? Là vì cha không ngoan? Lúc con và đệ đệ không ngoan, cha chưa từng nhốt chúng con, tại sao hoàng tổ phụ lại nhốt cha khi người vẫn ngoan? Bởi vì cha trưởng thành, giảng đạo lý không thông nên chỉ có thể nhốt lại sao? Nhưng vì sao cha không ngoan, hoàng tổ phụ không giảng đạo lý cho cha hiểu..."

Lưu Cảnh Dương nghẹn một ngày, cuối cùng có thể "Nói thoải mái", một đống lớn "Tại sao", hỏi làm cho Thường Nhuận Chi thấy sửng sốt.

Cuối cùng cậu nói câu "Cha luôn tốt, con cảm thấy cha rất ngoan" làm lời kết thúc, rồi sau đó ánh mắt sáng quắc chờ đợi Thường Nhuận Chi giải thích nghi hoặc.

https://thuviensach.vn

Đó vốn là vấn đề cậu muốn hỏi Nguyên Vũ đế, như thế rất tốt, vấn đề này lại vứt lên người nàng.

Thường Nhuận Chi xoa trán.

Nàng nghĩ, nàng có chút lý giải tâm tình lúc đó của Nguyên Vũ đế khi ông ta nhắm mắt không quan con trai nàng.

Hài tử nhỏ tuổi luôn có dục vọng ham học hỏi, thật đúng là không dễ dàng đuổi...

Thường Nhuận Chi bắt đầu giải thích với Lưu Cảnh Dương: "Hoàng tổ phụ nhốt cha con, có rất nhiều nguyên nhân, sau này khi con lớn lên sẽ hiểu rõ. Bất quá một nguyên nhân trong đó, con có thể biết."

"Đó là cái gì?" Lưu Cảnh Dương vội hỏi.

"Hoàng tổ phụ của con nói, cha con bất kính với ông ta. Hoàng tổ phụ con nhận định cha con không hiếu thuận, cho nên trừng phạt bắt chàng nhốt lại.” Cho nên, sau này Dương Dương nhất định phải hiếu thuận với cha, mặc dù cha không nhốt Dương Dương, nhưng con không thể không kính trọng cha con.”

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 308: Nhà Mẹ Đẻ

Edit: Bộ Yến Tử

Cuối cùng, con trai lớn hỏi ra mười vạn câu hỏi vì sao, Thường Nhuận Chi có chút choáng váng trở về phòng.

Nàng vô cùng hi vọng, lúc này có A Đồng ở bên cạnh mình... Tốt xấu gì cũng có thể giúp nàng gánh vác một chút hỏa lực.

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ cười cười.

Trong thời gian kế tiếp chờ đợi Lưu Đồng hồi kinh, Thường Nhuận Chi trở về nhà mẹ đẻ vài lần.

Tấm biển ở cửa phủ An Viễn hầu đã sớm bị thay thế, nhưng nhà ở chỗ này, sẽ không bởi vì thêm hoặc bớt một chiêu bài mà thay đổi.

Tiểu Hàn thị vẫn là người nóng tính, cảm thấy vui mừng khi Thường Nhuận Chi "Khổ tẫn cam lai".

Lão thái thái tuổi lớn, một năm gần đây bắt đầu có chút nghễnh ngãng, ở trước mặt bà nói chuyện phải lớn tiếng một chút mới có thể nghe thấy.

Dưới sự làm chủ của tiểu Hàn thị, thu chi của các viện trong phủ đã phân chia, chỉ là vẫn sống chung một chỗ, nhưng đã phân nhà.

Ba con dâu đều tỏ vẻ vừa lòng.

https://thuviensach.vn

Hiện tại, tiểu Hàn thị cảm thấy chuyện lớn nhất, chính là hôn sự của thứ tử Thường Âu.

Đứa nhỏ này bây giờ đã là thanh niên cao tráng, bởi vì chăm chỉ luyện võ, vóc dáng cao lớn không nói, cơ bắp toàn thân cổ cổ, quả thực rất có hình tượng vũ phu.

Từ sau khi Thường Nhuận Chi ra khỏi ngõ hẻm Trung Quan, hắn liền đi tới phủ Cửu Hoàng tử, gặp qua Thường Nhuận Chi, người liền biến mất khỏi phủ An Viễn bá.

Bởi vì hắn thường xuyên chơi trò mất tích, trong nhà cũng quen hắn mấy ngày không về, cho nên ngay từ đầu không có để ý.

Cho đến mấy ngày hôm trước nhận được thư của hắn, hắn nói hắn đi Yến Bắc tòng quân, người trong nhà mới kịp phản ứng thì đứa nhỏ này đã chạy mất.

Nhưng hiển nhiên lúc này phái người đuổi theo, đã không còn kịp nữa.

Tự nhiên Tiền di nương cảm thấy bầu trời đen kịt, tiểu Hàn thị cũng có chút xấu hổ.

Dù sao bà cũng là chủ mẫu, thứ tử chạy mất, cũng do bà quản không nghiêm.

Hơn nữa hiện tại Thường Âu đang ở giai đoạn nghị thân, đứa nhỏ này tùy hứng chạy trốn, hôn sự này không biết nên làm sao!

Gần đây, tiểu Hàn thị vì chuyện này mà phiền lòng.

Thường Nhuận Chi về nhà mẹ đẻ, tiểu Hàn thị lập tức kéo nàng kể khổ.

Chuyện khó này, bà đã nói với con gái ruột của mình nhưng Thường Mộc Chi cũng không có biện pháp.

https://thuviensach.vn

Nàng có nhắc chuyện này với Thụy vương, Thụy vương chỉ nói tiểu tử tuổi trẻ, nguyện ý đi là một chuyện tốt, không nói gì nữa.

Bây giờ Thường Mộc Chi chỉ có thể hi vọng Thường Âu một đường thuận lợi đến Yến Bắc, vào được quân doanh Yến Bắc, người ta có thể xem hắn là tiểu cữu tử (em vợ) của Thụy vương, chiếu cố hắn một hai.

Đừng nhìn hàng tước phủ An Viễn bá, hiện tại cũng là cảnh tượng đông như trẩy hội.

Ai nhìn không ra đại thế trong triều, bây giờ, Thụy vương là người đứng đầu?

Còn có Cửu Hoàng tử lần này thay bệ hạ đi núi Tần Thiên tế trời.

Hai vị này, đều có nhà vợ là phủ An Viễn bá!

Từ sau khi Thụy vương về kinh, phủ An Viễn bá bắt đầu náo nhiệt.

Cửu Hoàng tử được phong làm Vinh Quận vương, sau khi truyền ra tin tức thay bệ hạ đi tế thiên, phủ An Viễn bá lại càng thêm náo nhiệt. Người tặng lễ, đệ thiếp mời mỗi ngày không hề giảm bớt.

Tiểu Hàn thị vô cùng mệt mỏi tiếp đón, rõ ràng lấy cớ lão thái thái không thích náo nhiệt, thích yên tĩnh, đóng cửa từ chối tiếp khách.

Thường Nhuận Chi tận tâm lắng nghe tiểu Hàn thị oán giận, bất chợt lên tiếng an ủi bà vài câu, cuối cùng cười nói: "Không phải mẫu thân đã đóng cửa từ chối tiếp khách sao? Khách nhân đều bị chắn ở ngoài, chẳng phải được giải quyết rồi?"

"Giải quyết cái gì, hôn sự của Tiểu Tứ còn chưa có bóng dáng!" Tiểu Hàn thị bất đắc dĩ lắc đầu, nói: "Ta đóng cửa từ chối tiếp khách, nhưng ta còn phải ra cửa hỏi thăm cô nương nhà ai đợi gả... Nhà ai không có thân

https://thuviensach.vn

thích bằng hữu? Ta đệ thiếp mời đến, bảo đảm lúc tới cửa, vài vị phu nhân đều ở đó."

Tiểu Hàn thị đau đầu xoa trán, mặc dù nhìn mệt mỏi, nhưng đuôi lông mày đáy mắt đều ẩn ẩn có chút hăng hái bị đè nén.

Đúng vậy, Thụy vương đắc thế, tương lai nếu như Thụy vương thật sự đăng cơ kế vị, vậy Thường gia... Đã có thể có một vị hoàng hậu.

Đó là nữ nhi ruột của tiểu Hàn thị!

Khó trách toàn bộ trong phủ, ngay cả hạ nhân đều có tinh thần chiến đấu khác với ngày xưa.

Thường Nhuận Chi cười nói: "Mẫu thân cũng đừng sốt ruột, tính tình Tiểu Tứ còn chưa ổn định, chúng ta chậm rãi xem tướng."

"Cũng chỉ có thể như vậy."

Tiểu Hàn thị đáp ứng, tiếp đón Thường Nhuận Chi uống trà, lại nhường nàng dẫn theo hài tử đi thăm di nương của nàng.

Đại khái trong ba năm nay, Nhạc thị liên tục lo lắng cho con gái, con rể và cháu ngoại trai bị nhốt trong ngõ hẻm Trung Quan, cả người gầy đi không ít. Tiểu Hàn thị cũng nói, Nhạc thị nặng ưu tư, đây là tâm bệnh, đại phu không có biện pháp.

Thường Nhuận Chi đón Nhạc thị qua, ôm bà trong ngực, chỉ cảm thấy bà rất gầy, mũi cũng đỏ lên.

"Di nương, sao người lại biến mình thành như vậy? Tại sao lại không thương tiếc thân thể của mình." Thường Nhuận Chi nói chuyện trong giọng nói hơi có giọng mũi: "Ngài xem ta, chẳng những không ốm, ngược lại còn mập lên."

https://thuviensach.vn

Nhạc thị đáp lời, sờ tay nàng, đau lòng nói: "Tay thô."

"Không có chuyện gì, có thể dưỡng lại mà." Thường Nhuận Chi cười nói, dặn dò Nhạc thị: "Di nương, sau này người không nên nghĩ tới chuyện đã qua, cố gắng bảo trọng thân thể của mình mới là quan trọng. Người xem, tự làm mình hao gầy như vậy, khổ sở không phải ta sao?"

Nhạc thị liên tục gật đầu, áy náy nói: "Là di nương không đúng..."

"Không có lần sau." Thường Nhuận Chi uy hiếp, lại làm cho Nhạc thị đỏ hốc mắt.

Rời khỏi ngõ hẻm Trung Quan, phủ Cửu Hoàng tử cũng bắt đầu có người bái thiếp, Thường Nhuận Chi khéo léo từ chối, không tiếp khách.

Đó cũng là do quản gia Thuyên Đại nhắc nhở Thường Nhuận Chi. Thứ nhất, Lưu Đồng vừa mới thay Nguyên Vũ đế đi tế thiên, phủ đệ cần phải điệu thấp, không nên phô trương; thứ hai dù sao Thường Nhuận Chi còn chưa được phong tước vị, nàng là thê tử của Quận vương, lại chỉ có danh hào Hoàng tử phi, ở phủ đãi khách, sẽ có bao nhiêu người nghị luận; thứ ba, qua không bao lâu nữa Lưu Đồng có thể hồi kinh, chờ hắn hồi kinh, sẽ được ban thưởng phủ đệ mới, đến lúc đó ở phủ mới tiếp đãi khách, sẽ ổn thỏa hơn so với phủ Cửu Hoàng tử cũ nát nhỏ hẹp.

Thường Nhuận Chi không khỏi thở dài trong lòng.

Ngày tháng an nhàn, vừa nhìn đã muốn một đi không trở lại.

Thời tiết đầu thu, Lưu Đồng đi tế thiên trở về.

Hành trình tế thiên được Thụy vương an bài vững chắc, quá trình tế thiên cũng đối chiếu theo sự nhắc nhở của quan viên Lễ bộ, Lưu Đồng hoàn thành theo từng mục, không chút sai sót, toàn bộ quá trình tế thiên được hoàn thành vô cùng hoàn mỹ.

https://thuviensach.vn

Lúc Lưu Đồng đến kinh thành, việc sau tai cũng đã xử lý thỏa đáng.

Việc địa chấn, xem như là qua đi.

Ít nhất ở mặt ngoài là như thế.

Nhưng trong lòng một số người nghĩ ra sao, vậy thì cứ để người ta nghĩ trái nghĩ phải.

Tỷ như Nguyên Vũ đế.

Lời nói như "Lại lập Thận Quận vương làm Thái tử", chắc là ông ta sẽ không dám nói nữa.

Sau khi hồi kinh, quan viên Lễ bộ về cung bẩm báo, Lưu Đồng thì về phủ trước, hôm sau lâm triều mới bẩm báo việc tế thiên với Nguyên Vũ đế.

Hôm sau, đợi sau khi Lưu Đồng bẩm báo việc tế thiên cùng Nguyên Vũ đế, Gì Sáng dựa theo sổ con phong thưởng lúc trước Nguyên Vũ đế cho người viết sẵn, ban thưởng một số vật phẩm.

Cuối cùng, Gì Sáng chiếu lệ thường hỏi Lưu Đồng: "Quận vương điện hạ có muốn xin bệ hạ chuyện gì không?"

"Hồi phụ hoàng, quả thật nhi thần có một chuyện, mời phụ hoàng đồng ý."

Vẻ mặt Gì Sáng có chút xấu hổ.

Vinh Quận vương này, đúng là thẳng tính, muốn cái gì trực tiếp mở miệng hỏi bệ hạ muốn.

Lưu Đồng mặc kệ tất cả, chỉ nói: "Phụ hoàng, nhi thần cầu ý chỉ, thay cho thê tử của nhi thần, cầu tước vị Quận vương phi."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 309: Đấu Khí

Edit: Bộ Yến Tử

Theo thường lệ, khi sắc phong Quận vương, Quận vương phi sẽ không bị hạ xuống.

Cố tình Thường Nhuận Chi lại bị hạ xuống.

Lần hành động này của Nguyên Vũ đế khó mà nói là vì cái gì, nhưng hiện tại Lưu Đồng ở trước mặt chúng thần, thỉnh cầu Nguyên Vũ đế muốn tước vị cho thê tử, không thể nghi ngờ là đánh vào mặt Nguyên Vũ đế.

Nguyên Vũ đế sừng người, sắc mặt rất khó coi.

Một chút vui sướng vì việc tế thiên thuận lợi vừa sinh ra, cứ như vậy tan thành mây khói.

Nguyên Vũ đế ra hiệu cho Gì Sáng lại gần, thì thầm một trận, Gì Sáng đứng lên hỏi: "Vinh Quận vương, bệ hạ hỏi ngươi, muốn đồ ban cho hay không, còn lại đều không cần thiết?"

Gì Sáng hỏi, Lưu Đồng mịt mờ nháy mắt.

Trên mặt Lưu Đồng tránh qua một tia nghi hoặc, nhưng vẫn gật đầu nói: "Chỉ cần một chuyện này, nhi thần không cầu cái khác."

Nguyên Vũ đế cười lạnh, Gì Sáng không có cách nào khác, chỉ có thể nói: "Nếu như Vinh Quận vương không cần những thứ khác, vậy những thứ lúc trước bệ hạ ban cho, đều thu hồi."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng ngạc nhiên, Thụy vương cũng hơi kinh ngạc nhìn về phía ngự tòa.

Nguyên Vũ đế đây là... Trước mặt mọi người muốn đánh vào mặt trở về?

Đó cũng chỉ là trò đùa thôi! Đường đường là đế vương, lại hồ nháo như vậy.

Biểu cảm ngạc nhiên của Lưu Đồng thu hồi lại, không khỏi co rút khóe miệng.

Một chuỗi danh sách ban cho lúc nãy, mặc dù Lưu Đồng không ham, nhưng cũng không nghĩ tới Nguyên Vũ đế sẽ như vậy thu hồi đi.

Cũng thật sự là làm khó Gì tổng quản, đọc lâu như vậy, uổng phí nước bọt.

Lưu Đồng lĩnh một đạo ý chỉ sắc phong hồi phủ, Thường Nhuận Chi thấy dáng vẻ của hắn, cảm thấy có chút xám xịt.

"Đã xảy ra chuyện gì?" Thường Nhuận Chi buồn cười nói.

Lưu Đồng đưa cho Thường Nhuận Chi thánh chỉ sắc phong, chớp chớp mắt, thuật lại chuyện Nguyên Vũ đế hôm nay ở trên triều đình.

"Hôm nay phụ hoàng đúng là tùy hứng, còn muốn hồ nháo hơn Lăng Nhi." Lưu Đồng nói.

Thường Nhuận Chi không khỏi nghĩ đến ngày ấy tiến cung, hai con trai mang đến chuyện nan kham cho Nguyên Vũ đế, không biết nên khóc hay nên cười.

Nàng nói: "Chàng ở tại triều thượng nói chuyện này cùng bệ hạ."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi giơ thánh chỉ trong tay lên, bất đắc dĩ nói: "Bệ hạ bị chàng ở trước mặt mọi người sở cầu, cũng không thể không đáp ứng? Trong lòng ông ta làm sao có thể thống khoái được."

"Vốn là phải sắc phong cùng lúc khi ta làm Quận vương, ta không quản ông ta có thoải mái không." Lưu Đồng bĩu môi nói: "Ông ta cũng không muốn ta thống khoái."

Thường Nhuận Chi buồn cười nói: "Chẳng qua lại nói tiếp, hôm nay bệ hạ làm như thế, lúc đó phỏng chừng ông ta rất thống khoái."

Lưu Đồng cũng nghĩ tới lời Gì Sáng thay thuật lại, trên mặt nhất thời cổ quái, muốn cười lại không cười.

Lưu Đồng rửa mặt xong, cùng Thường Nhuận Chi đi thăm hai con trai.

Trên đường, Thường Nhuận Chi nhắc tới chuyện hai huynh đệ tiến cung lúc trước, nói kỹ chuyện khiến cho Nguyên Vũ đế cam chịu.

"Thiếp đánh giá, hành động hôm nay của bệ hạ, hơn phân nửa có ý trả thù chàng." Thường Nhuận Chi cười nói: "Ai kêu con trai chàng bắt nạt ông ta?"

Sau khi Lưu Đồng nghe xong lại cười ha ha, ôm chầm lấy Thường Nhuận Chi nói: "Không hổ là con trai ta!"

Hôm qua thời gian quá muộn, sau khi Lưu Đồng hồi phủ không có gặp hai đứa con. Hôm nay hắn lại dậy sớm, vẫn không thể gặp mặt bọn nhỏ.

Không biết bọn nhỏ nhìn thấy hắn, có phải cao hứng bật dậy hay không?

Nhất là Lăng Nhi, sẽ không phải là quên mất hình dáng của hắn đấy chứ? Tuy rằng hắn mới rời khỏi nhà một tháng, nhưng trí nhớ tiểu hài tử, cũng thật không tốt...

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng có chút khẩn trương, Thường Nhuận Chi lại rất thong dong.

Huynh đệ hai đang chơi cùng nhau, chính xác, là Dương Dương cùng chơi với Lăng Nhi.

Tính tình hiếu động của Lăng Nhi vẫn là như thế, giống như tiểu đạn pháo, chui tới chui lui.

Dương Dương lại đi ngay tại phía sau hắn.Lưu Đồng thanh thanh cổ họng, gọi: "Lăng Nhi!"

Lưu Cảnh Lăng dừng lại động tác, nhìn về phía phát ra tiếng vọng, lập tức vọt tới bên cạnh Thường Nhuận Chi, la lớn: "Nương! Nương!"

Hắn giống như tiểu dã thú, thẳng muốn đụng vào trong lòng Thường Nhuận Chi.

Thường Nhuận Chi lập tức dang hai tay, bảo đảm lúc hắn đụng tới, nàng có thể nắm giữ hai bên bả vai hắn.

Trò chơi này, là trò gần đây Lưu Cảnh Lăng thích nhất.

Nhất thời, Lưu Cảnh Lăng ha ha nở nụ cười.

Đứa nhỏ này...

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ lắc lắc đầu, bế hắn lên, để hắn nhìn về phía Lưu Đồng: "Lăng Nhi, ai vậy?"

Trong lòng Lưu Đồng không yên, trên mặt lại cười tủm tỉm, nói: "Lăng Nhi, ta là ai con còn nhớ không?"

Lưu Cảnh Lăng nghiêng đầu, nhìn Lưu Đồng, lại nhìn vẻ mặt kích động của đại ca nhà mình: "Oa" một tiếng, lớn tiếng nói: "Là cha! Cha!"

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi kinh ngạc, biểu hiện lúc trước của Lăng Nhi, kỳ thực nói rõ hắn quên bộ dáng A Đồng.

Nhưng mà lúc này Dương Dương còn chưa có kêu A Đồng là cha, làm sao hắn biết đây là cha?

Thường Nhuận Chi liền hỏi hắn: "Lăng Nhi làm sao nhận ra được?"

Lưu Cảnh Lăng rất đương nhiên nói: "Ánh mắt cha, cùng ca ca giống nhau! Lam!"

Hắn sờ sờ mắt mình, có chút buồn rầu: "Lăng Nhi không có."

Lúc này, Thường Nhuận Chi cảm thấy giật mình.

Lúc trước khi Lưu Đồng đi, nàng cũng từng hỏi qua Lưu Cảnh Lăng có phải không nhớ rõ hình dáng của cha, lúc đó Lưu Cảnh Lăng nói hắn sẽ "Xem đại ca".

Thường Nhuận Chi luôn cho rằng, theo như lời tiểu nhi tử "Xem đại ca", là xem con lớn nhất gọi người, hắn sẽ nhận thức.

Không nghĩ tới ý của tiểu nhi tử, là xem ánh mắt.

Quả nhiên người trưởng thành, suy nghĩ thường phức tạp hơn tiểu hài tử?

Lưu Đồng đã ôm lấy Lăng Nhi, ngồi xổm xuống nói chuyện cùng Dương Dương.

Thường Nhuận Chi cong thắt lưng sờ sờ đầu Lăng Nhi, nói: "Mắt ca ca giống cha, nhưng mắt Lăng Nhi giống nương nha."

Lưu Cảnh Lăng liền cao hứng đứng lên, dùng tay chỉ vào mắt Thường Nhuận Chi: "Con giống nương!"

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng cúi đầu nở nụ cười.

Hai phu thê dẫn theo hai hài tử dùng xong cơm trưa, Lưu Đồng tỏ vẻ hạ thưởng muốn đi phủ Thụy vương, suy nghĩ một chút lại nói: "Tuy rằng phụ hoàng thu hồi đồ chơi vàng ngọc, lăng la tơ lụa ban cho, nhưng nhà thì vẫn ban thưởng, dù sao đây là chuyện quy chế Lễ bộ. Sau khi ta đi gặp Ngũ ca, sẽ tới Lễ bộ hỏi."

Thường Nhuận Chi kinh ngạc nói: "Gấp như vậy làm cái gì?"

"Ai bảo phụ hoàng hôm nay không cho ta mặt mũi?" Lưu Đồng cười nói: "Ta cũng muốn ông ta bị đè nén."

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ lắc đầu, dặn dò: "Đừng làm quá."

"Yên tâm, ông ta đã thả ra ra, sẽ không nhốt ta lại đâu, dù sao mới được bao lâu?" Lưu Đồng cười nói: "Huống chi ta chính là đi Lễ bộ hỏi một chút việc nhà cửa, đã không du củ, cũng không phạm vào tội đại bất kính gì, phụ hoàng muốn xử lý ta, tội danh này còn phải cân nhắc không phải sao?"

Thường Nhuận Chi cảm thấy Lưu Đồng cùng Nguyên Vũ đế đấu khí với nhau, có chút làm cho người ta bất đắc dĩ.

Nếu như Lưu Đồng biết có chừng mực, Thường Nhuận Chi không khuyên nhiều, nhìn theo bóng hắn ra cửa phủ, đi tới hướng phủ Thụy vương.

Thụy vương bận rộn như cũ, Giang Đông xảy ra vụ án cường hào địa phương chiếm đoạt ruộng cày, bởi vì đề cập tới gia tộc quyền thế cùng quan viên Giang Đông, liên lụy rộng, thậm chí có liên quan đến quan viên trong kinh. Sau việc địa chấn, trừ bỏ đẩy quân lệnh, gần đây Thụy vương chú ý nhiều chính là vụ án này.

https://thuviensach.vn

Khi Lưu Đồng đến phủ Thụy vương, Thụy vương vừa triệu vài phụ tá bàn việc xong.

Thấy Lưu Đồng đến, Thụy vương cười tiếp đón hắn: "Mới từ núi Tần Thiên trở về, nghỉ ngơi tốt chưa?"

Lưu Đồng gật đầu, nói: "Trên đường cũng không làm gì mệt mỏi, không có gì đáng ngại. Ngũ ca bận rộn sao?"

Thụy vương liền nói lại vụ án ở Giang Đông: "Lực cản tra án có chút lớn, hẳn là trong kinh có người âm thầm ra sức."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 310: Lợi Đao

Đại khái là do thói quen, Lưu Đồng vừa nghe Thụy vương nói đến vụ án, liền nghe có chút mê mẩn.

Vừa vặn hồ sơ vụ án này còn có một phần đặt ở trên bàn đọc sách của Thụy vương, Lưu Đồng tìm đến xem, lúc này bắt đầu cùng Thụy vương thảo luận dấu vết gây án để lại.

Hai người nói suốt hơn nửa canh giờ, cho đến khi hạ nhân đến bẩm báo Thụy vương, nói có người đến bái phỏng, hai người mới ngừng đàm luận.

Thụy vương để Lưu Đồng ngồi đợi một lát, hắn ta đi gặp khách nhân, một lát nữa mới trở về.

Lưu Đồng nói: "Nhìn Ngũ ca bận rộn, chuyện trong triều gần đây rất nhiều sao?"

Thụy vương thở dài, nói: "Đều là chút việc vặt vãnh, thật ra cũng không tính là bận rộn. Lúc trước không phải kỳ thi mùa xuân sao? Sĩ tử đạt được công danh, luôn muốn tìm chỗ dàn xếp, nhưng mà chức vị quan viên lại rất nhiều, phải so sánh trí sĩ lớn tuổi cùng số lượng quan viên mới? Một đám đều đi môn đạo, đều đòi phải tìm vị trí tốt..."

Thụy vương khoát tay: "Quên đi, những việc này đều là việc nhỏ, hiện tại quan trọng nhất vẫn là vụ án ở Giang Đông. Vụ án này gây sự chú ý của nhiều người, cũng bởi vì liên lụy rất nhiều quan viên Giang Đông. Nếu thực sự những người này bị lôi xuống ngựa, không đi ra quan chức, đúng là nhiều."

https://thuviensach.vn

Đã lâu rồi Lưu Đồng không phá án, nhưng trình tự phá án hắn vẫn nhớ rất rõ ràng, lúc này liền hỏi: "Vụ án này đã tra được tới đâu rồi?"

"Danh sách người được lợi đã có, hiện tại muốn bắt người tra hỏi, lúc đó làm cho bọn họ phải nói thật." Thụy vương nói: "Nhưng đệ cũng biết, trên quan trường tên nào không giảo hoạt, có được vài người nói thật? Nói làm sao cho khéo đưa đẩy, bọn họ đã tu luyện lô hỏa thuần thanh, muốn để người khác bắt lấy dấu vết, không dễ dàng."

Thụy vương có chút đau đầu đè huyệt thái dương, dừng một lát thì nói tiếp: "Ta coi, Cửu đệ, đệ đối với vụ án này có chút hứng thú, nếu không, đệ nhận vụ án này qua thẩm tra đi? Người cũng đã đưa vào kinh, thừa dịp này thẩm vấn cho xong. Ngược lại không cần đến Giang Đông xem."

Lưu Đồng ngồi thẳng thân thể: "Ngũ ca muốn cho đệ tiếp nhận án này?"

Thụy vương trầm ngâm một lát, nói: "Đệ mới từ ngõ hẻm Trung Quan đi ra, nếu có thể dùng vụ án sắp kết án này lập uy, sau này phá án cũng tốt chút. Chẳng qua..."

Thụy vương nhìn về phía Lưu Đồng: "Vụ án này liên lụy tới rất nhiều quan viên, cho dù là thẩm tra án, e là cũng không thể dùng hình phạt riêng. Muốn tra vụ án này cho rõ ràng, khẳng định phải đắc tội với người."

Trái lại Lưu Đồng không sợ đắc tội với người, chính là cảm thấy hôm nay Ngũ ca hắn nói hơi nhiều.

Lưu Đồng trầm mặc một lát, trong đầu phản phúc nhấm nuốt lời vừa rồi Thụy vương nói, dùng vụ án này lập uy, sau này dễ làm án, câu nói này.

Sau này dễ làm án...

Ngũ ca đang hi vọng hắn sau này làm người phá án sao?

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng nhíu mày, thực ra hắn cũng không bài xích chuyện Thụy vương sắp xếp hắn làm việc, lại càng không cự tuyệt chuyện Thụy vương định vị cho hắn. Chính là, Lưu Đồng hi vọng Thụy vương nhường hắn làm cái gì, có thể nói rõ cho hắn một cách rõ ràng.

Mà không phải như thế này, mang theo chút dụ dỗ, quan hệ giữa hai huynh đệ như là hơi xa cách.

Mặc dù tương lai thân phận Ngũ ca hắn bất phàm, Lưu Đồng cũng âm thầm hi vọng, hắn ta vẫn như cũ chính là Ngũ ca của hắn.

"Ngũ ca." Sau khi Lưu Đồng suy nghĩ cẩn thận, ngẩng đầu nhìn thẳng vào Thụy vương, nói: "Ngũ ca, huynh muốn đệ làm cái gì, có thể nói rõ với đệ, không cần giống như những người khác, mang theo một cái mặt nạ. Huynh như vậy... Khiến cho đệ cảm thấy xa lạ, đệ rất không được tự nhiên."

Thụy vương bất động một lát, sửa sang lại hồ sơ cầm hờ trên tay.

Giống như là bị người ta nói toạc ra tâm sự, không cần tiếp tục che giấu, Thụy vương dài thở một hơi, duỗi tay nắn hai bên khóe mắt, vừa nhu vừa nói: "Thật có lỗi, Tiểu Cửu, đại khái thói quen của ta là như vậy, vô ý ở trước mặt đệ cũng thay đổi vẻ mặt..."

Lưu Đồng trầm mặc, trong lòng có chút không tư vị phải.

"Ngũ ca rất mệt?"

"Ừ." Thụy vương gật gật đầu, dáng người vốn cao ngất cũng thả lỏng xuống, cả người như người không xương cốt: "Rất mệt."

Lưu Đồng mỉm cười: "Nếu Ngũ ca mệt mỏi, cứ cho chính mình nghỉ phép, đừng bức chính mình thật chặt."

https://thuviensach.vn

"Khó mà làm được." Thụy vương thản nhiên nói: "Từ ngày đó khi ta quyết định, ta đã không có thả lỏng cho dù chỉ một ngày. Một ngày không có ổn định, một ngày lại không thể lơi lỏng."

Trên mặt Lưu Đồng có chút động dung.

Lúc trước hắn liên tục cảm thấy, Ngũ ca mạnh hơn Thái tử nhiều.

Bây giờ Thái tử rơi đài, Ngũ ca hắn chiếm được ưu thế tuyệt đối, nhưng trong lòng hắn lại không có vui sướng mãnh liệt như vậy.

Hóa ra người ở địa vị cao, cho dù Ngũ ca hắn trí tuệ, cũng phải nơm nớp lo sợ, thủ hộ thắng tràng như bước trên băng mỏng, không được có chút thả lỏng.

Khó trách Ngũ ca hắn muốn mang mặ nạ ứng đối với mọi người, dần dần hỉ nộ không hình không sắc.

Đây đều là vì muốn đi lên vị trí tối cao, là cái giá phải trả.

Lưu Đồng cúi thấp đầu, nửa ngày sau nhẹ giọng nói: "Ngũ ca, bên cạnh người ta không biết, nhưng huynh có thể tuyệt đối tín nhiệm đệ."

Lưu Đồng ngẩng đầu nhìn về phía Thụy vương: "Huynh cần đệ làm cái gì, chỉ để ý mở miệng là được. Đệ đệ không chỗ nào không theo."

Thụy vương yên lặng nhìn Lưu Đồng một lát, rồi khuỷu tay chống chuyển hướng hai chân, hai tay xoa vào nhau, trầm thấp mà hữu lực nói: "Tiểu Cửu, đệ có biết khát vọng của ta không? Nếu như ta làm hoàng đế, nhất định muốn tự tay tạo ra một giang sơn hùng mạnh không thể xâm lược, một vương triều dân giàu nước mạnh truyền kỳ. Trên phương diện đối ngoại ngăn địch, ta nắm phương pháp trong tay, nhưng đối nội trị quốc, ta lại không có biện pháp phân thân. Hai chữ tham lam, luôn không thể nắm

https://thuviensach.vn

lấy. Ta, người có thể trăm phần trăm tin được, cơ hồ không có, mà đệ, cũng là một người trong đó."

Lưu Đồng gật đầu, mắt lộ ra kích động: "Ngũ ca có thể tin được đệ, đệ thật cao hứng."

"Ta đương nhiên tin được đệ, một đường đi tới, nếu như nói ai không rời không bỏ ta, cũng chỉ có mình Tiểu Cửu đệ." Thụy vương hít sâu, đứng lên nói: "Đệ hỏi ta, cần đệ làm cái gì, ta đây liền nói rõ. Ta cần, sau khi ta đăng cơ vì hoàng đế, đệ, làm một cây đao trong tay ta, một thanh đao có thể tra tẫn thiên hạ lấn nhục dân chúng chi bất bình sự, giết hết dân chúng cá thịt có dị tâm."

Lưu Đồng nghe xong cảm thấy cảm xúc mênh mông, Thụy vương lại nói tiếp: "Nếu như đệ nguyện ý, vụ án Giang Đông, đó là chuôi lợi đao thử tay đệ thẩm án."

Lưu Đồng nắm chặt quyền, mạnh mẽ đứng lên nói: "Ngũ ca, đệ nghe huynh."

Thụy vương bình tĩnh nhìn hắn một lát, rồi mạnh mẽ ôm lấy hắn, tay hung hăng vỗ vỗ ở trên lưng hắn: "Tiểu Cửu đã nghĩ vậy thì đệ nên làm bả đao này, nói vậy tương lai đệ sẽ là một đối tượng khiến tất cả quan viên sinh lòng e sợ. Làm mỗi vụ án, kẻ thù của đệ sẽ nhiều thêm một người. Ta đề nghị đệ làm ra quyết định này, sẽ đem sinh tử của đệ đặt tại vách núi đen, hơi không chú ý, có lẽ sẽ vứt bỏ tánh mạng..."

Lưu Đồng cúi đầu cười cười: "Nhưng mà Ngũ ca cần bả đao này, mà người có thể có tư cách trở thành bả đao, cũng chỉ có đệ, không phải sao?"

Lưu Đồng ôm lấy Thụy vương, vỗ vỗ vài cái sau lưng hắn ta: "Ngũ ca, chuyện nguy hiểm, đệ thay huynh gánh vác. Huynh không cần cô phụ khát vọng của mình, đệ chờ nhìn huynh tạo ra ra một giang sơn thịnh thế."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 311: Đại Án

Hôm đó Lưu Đồng hồi phủ, không có đề cập tới đoạn đối thoại giữa hắn và Thụy vương cho Thường Nhuận Chi nghe.

Tuy rằng sau đó chính hắn cẩn thận ngẫm lại, nửa đoạn trước Thụy vương tỏ vẻ mệt mỏi với hắn, cũng không phải không có khả năng là diễn trò?

Ngũ ca quyết tâm ngồi lên ngôi vị Hoàng Đế, cả người đã trở nên có chút đoán không ra.

Nếu nói chuyện này cho Nhuận Chi nghe, có thể Nhuận Chi sẽ phân tích ra một ít ý tứ bất thường thì sao?

Nhưng mà, hắn không đồng ý nghe.

Cho dù là giả thuyết, hắn cũng không đồng ý chính mình có ý tứ hoài nghi.

Hắn tình nguyện cố chấp tin tưởng, hôm nay khi Ngũ ca đối mặt với hắn, chính là Ngũ ca chân thực nhất.

Mặc kệ thế nào, sau này giúp Ngũ ca ngồi ổn ngôi vị Hoàng Đế, trở thành lợi đao trong tay huynh ấy chuyên môn dùng để diệt trừ sâu mọt trong triều, là do hắn cam tâm tình nguyện.

Lưu Đồng tiếp nhận tra án Giang Đông, bắt đầu thẩm tra quan viên nhập kinh đợi thẩm, mỗi ngày đi sớm về trễ.

https://thuviensach.vn

Tân trạch đã được ban thưởng xuống, Lưu Đồng cũng không có thời gian rảnh rỗi đi nhìn.

Thường Nhuận Chi đã đến xem qua một lần, quả thật lớn hơn, xa hoa hơn so với phủ Cửu hoàng tử, thậm chí trong nhà còn có mấy cái lầu gác cao có thể nhìn ra xa, hoàn cảnh rất không tệ.

Thấy Lưu Đồng vội vàng, không bố trí thời gian rảnh rỗi nhìn nhà mới, Thường Nhuận Chi chỉ có thể ôm đồm hết việc lên người.

Tiếp qua hai năm, Dương Dương phải đến ngoại viện, quy hoạch toàn bộ tòa nhà, còn phải phân chia.

Lưu Đồng vội chân không chạm đất, Thường Nhuận Chi cũng lui tới tân trạch để tạo liên hệ cùng phủ Cửu hoàng tử, vội vàng đến khí thế ngất trời.

Đại khái Quý phi nương nương cũng nghe một lỗ tai, ban thưởng vài thực bổng lộc công tượng trong cung cho nàng, giúp đỡ nàng cải tạo tân trạch.

Tòa nhà mới còn trống rỗng, Quý phi lại ban thưởng cho nàng rất nhiều đồ vật trang hoàng trong phủ.

Tự đáy lòng Thường Nhuận Chi thấy cảm kích Quý phi, cố ý vẽ lại bố cục nhà mới, đưa vào cung, để Quý phi lựa chọn nơi dưỡng lão tương lai trước.

Đối với việc này đương nhiên Quý phi cảm thấy vạn phần vừa lòng, cũng không chối từ, chọn một sân có lầu gác cao.

Thường Nhuận Chi liền đi sắp xếp sân đó, vẩy nước quét nhà sạch sẽ sau đó trang trí đơn giản một phen, chỉ chờ đến tương lai Quý phi muốn xuất cung, lại bố trí lại theo sở thích của bà.

https://thuviensach.vn

Bận rộn một hồi, rất nhanh đã qua một tháng.

Dường như Lưu Đồng tra án cũng đến hạn, mấy ngày nay hắn càng vội, thường xuyên sứt đầu mẻ trán, nhìn chằm chằm hồ sơ như muốn đem hồ sơ nhìn ra một cái động, còn thường xuyên thì thầm một mình.

Thường Nhuận Chi biết hắn đang vội một vụ án, nhưng tình huống cụ thể của vụ án thế nào thì Lưu Đồng lại chưa nói.

Lúc trước Lưu Đồng muốn phá án, đều sẽ chủ động nói vài câu cùng Thường Nhuận Chi. Lần này phá án hắn không nói, nàng cho rằng vụ án này cần giữ bí mật, không có lắm miệng hỏi.

Chính là nhìn hắn bôn ba bận rộn, Thường Nhuận Chi khó tránh khỏi có chút lo lắng. Dù sao trừ bỏ ở trong sinh hoạt bổ thân thể cho hắn, bên cạnh đó Thường Nhuận Chi cũng không giúp được hắn cái gì.

Đột nhiên có một ngày, Lưu Đồng hưng phấn nói với Thường Nhuận Chi: "Ta tìm được lỗ hổng!"

"Lỗ hổng gì?" Thường Nhuận Chi vội hỏi, nhưng mà Lưu Đồng cũng đã vội vã đi ra cửa.

Thường Nhuận Chi nghĩ, lỗ hổng theo như lời Lưu Đồng, phỏng chừng là chỉ mấu chốt trong vụ án này chăng?

Như Thường Nhuận Chi sở đoán, hôm nay, biểu cảm trên mặt Lưu Đồng bắt đầu trở nên sáng sủa, không còn tối tăm như lúc trước.

Trên phố phường đã có lời đồn ồn ào huyên náo, nói mỗ đại nhân bị bí mật mang đi, trong nhà hắn đã loạn thành một đoàn.

Qua được vài ngày, đồn đãi như vậy càng thêm xôn xao.

https://thuviensach.vn

Nhưng ý cười trên mặt Lưu Đồng lại càng lúc càng lớn, chẳng qua, có lẽ là vì vụ án này tra được càng sâu, sắc lạnh trong mắt hắn cũng càng ngày càng nặng.

Hôm nay Lưu Đồng trở về, y phục trên người đã có dấu vết kiếm thương.

Thường Nhuận Chi chấn động, vội hỏi Lưu Đồng có bị thương hay không.

Sắc mặt Lưu Đồng xanh mét, ngoài miệng nói: "Đừng lo lắng, ta không bị thương."

Thường Nhuận Chi đương nhiên không có khả năng không lo lắng, tự mình tiến lên kiểm tra một phen, thấy đúng là không có thương tổn, chính là xiêm y bị cắt qua, nhẹ nhàng thở ra, nhíu mày hỏi: "Đây là chuyện làm sao? Có người hành hung chàng?"

Lưu Đồng gật gật đầu, nói: "Sắp kết án, có một số người chó cùng rứt giậu... Nhuận Chi, ta sẽ điều thị vệ đến trong phủ, sắp tới nàng không cần xuất môn."

Thường Nhuận Chi thấy hắn nói rất thận trọng, vội vàng gật đầu.

"Có bắt được người hành hung chàng hay không?" Thường Nhuận Chi lại hỏi.

Lưu Đồng nói: "Đại khái là hành động bại lộ, không muốn bị tra khảo, cho nên chính hắn uống thuốc độc, đã chết."

Thường Nhuận Chi vội nói: "Chàng đang tra án gì, sao lại nguy hiểm như vậy? Có thể đổi người không?"

Lưu Đồng dừng lại một lát.

https://thuviensach.vn

Vụ án này quả thật rất hung hiểm, nhưng đây không phải là lý do hắn lui bước.

Chẳng bao lâu sau, Ngũ ca cũng đi Duyện Châu tra án. So với vụ án này của hắn, lần kia Ngũ ca đi, sợ là càng thêm hung hiểm?

Khi đó là lần đầu tiên Ngũ ca rời kinh ban sai, đều có thể toàn thân trở ra, còn đem sự tình tra rõ ràng, hắn đường đường là một Hoàng tử ban sai nhiều năm, còn có thể khiến vụ án này hỏng?

Bây giờ hắn đang ở kinh thành, chẳng lẽ dưới chân thiên tử, hắn đường đường là Quận vương, bởi vụ án này có thủ đoạn âm quỷ mà rút lui sao?

Không thể!

Ngũ ca đã nói rõ cùng hắn, vụ án này, là để hắn lập uy.

Rõ ràng Ngũ ca đã nhắc nhở hắn, đáp ứng làm vụ án này, chính là đặt hắn trong sống chết, đặt bên cạnh vách núi đen.

Hắn đã đáp ứng rồi, không thể đổi ý.

Hắn không thể để Ngũ ca thất vọng về hắn!

Vụ án đã tra tới thời điểm mấu chốt, cá lớn nhất sắp cắn câu, kéo được cá lớn, tất cả mọi thứ đều có thể ổn định, cùng nhau thanh toán.

Hắn tuyệt đối không thể bỏ dở nửa chừng.

Lưu Đồng cắn chặt răng, lắc đầu nói: "Phá án nào có chuyện không nguy hiểm, chẳng qua lần này thế lực người phía sau quá lớn, cho nên cực kì kiêu ngạo thôi."

Dừng một chút, Lưu Đồng cắt ngang lời Thường Nhuận Chi còn muốn khuyên nhủ, nói: "Được rồi, nàng đừng lo lắng cho ta nhiều, kinh hoảng

https://thuviensach.vn

một lần, ta sẽ không để người ta lại có cơ hội xuống tay với ta."

Thường Nhuận Chi nói thầm trong lòng, nếu người khác xuống tay với chàng, chàng làm sao ngăn được, nhưng thấy vẻ mặt Lưu Đồng lại không tiếp tục phản bác, chỉ có thể ngừng ý niệm khuyên bảo.

Mấy ngày sau, một vụ án lớn kinh thiên được bố cáo thiên hạ.

Vụ án ở Giang Đông, do một nhà mười ba mạng người uống thuốc độc tự sát mà án phát, tình tiết vụ án liên tục lên men. Thụy vương chuyển giao hồ sơ cho Vinh Quận vương, Vinh Quận vương tiêu tốn thời gian một tháng, tra ra manh mối có liên quan ích lợi xâm nhập vào kinh thành, đề cập tới vài gia tộc quyền thế trong kinh, đại án hơn mười trọng thần triều đình, tra xét ra manh mối.

Nha môn Kinh triệu dán ra bố cáo tình tiết vụ án, tất cả người có liên can đều áp giải vào đại lao, cách một ngày chuyển giao đến Đại Lý tự, hạ chiếu ngục, để bệ hạ tự mình hạ thánh chỉ xử trí.

Vụ án này, xem như là tạm cáo một đoạn.

Lưu Đồng có thể hồi phủ, không tiếp tục đi sớm về trễ.

Thường Nhuận Chi cuối cùng có thể nhẹ nhàng thở ra, không cần cả ngày phải lo lắng đề phòng.

Một lần ám sát kia, tuy Lưu Đồng không có kiến huyết, nhưng vẫn để lại bóng ma trong lòng Thường Nhuận Chi.

Nàng tự nhận chính mình không phải người có tính cách buồn lo vô cớ, nhưng lại không kìm nén được cứ thấy lo lắng, quả thực không khống chế được chính mình, khiến cho bản thân ăn không ngon ngủ không yên.

https://thuviensach.vn

Sau khi biết được tất cả đã ổn định, hòn đá trong lòng nàng cuối cùng cũng được thả xuống.

Sau đó, nàng không hề dự đoán được, ngất đi.

Khoảng thời gian này bận rộn cùng lo lắng, làm cho nàng xem nhẹ biến hóa thân thể của chính mình.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 312: Song Nghĩa*

(Song nghĩa: ở đây là chỉ tình cảm huynh đệ và tình cảm phu thê.)

Lúc tỉnh lại, trăng đã lên cao.

Thu Lâm vẫn giữ ở bên cạnh, nhận thấy nàng có động tĩnh, vội đi lại xem.

Thấy Thường Nhuận Chi mơ mơ màng màng mở mắt ra, Thu Lâm kích động nói: "Quận Vương phi, ngài đã tỉnh!"

Thường Nhuận Chi chậm rì rì chống đỡ giường, Thu Lâm vội chỉ huy tiểu nha hoàn đỡ nàng dậy.

"Ta xảy ra chuyện gì..." Thường Nhuận Chi dựa lưng vào gối đầu, ấn trán hỏi.

"Ngài té xỉu, dọa chúng nô tì một cú sốc." Thu Lâm nhẹ nhàng thở ra, nhẹ giọng hỏi: "Ngài đói sao? Nô tì cho người bưng chén cháo đến, để ngài lót dạ?"

Thường Nhuận Chi thấy đầu có chút cháng váng như cũ, ngược lại cũng cảm thấy hơi đói, vuốt cằm nói: "Bưng tới đi."

Tiểu nha hoàn vội đi thông báo phòng bếp, Thu Lâm bưng một chung trà ấm cho Thường Nhuận Chi, hầu hạ nàng súc miệng.

Thường Nhuận Chi nhìn sắc trời, hỏi: "Canh giờ nào rồi?"

https://thuviensach.vn

"Giờ hợi rồi ạ." Thu Lâm nhẹ giọng trả lời.

"Quận vương đâu?"

"Lúc nãy Quận vương luôn ở bên cạnh ngài, còn có hai vị tiểu công tử. Lúc này đã trễ, Quận vương không thể để hai tiểu công tử ở chỗ này thức đêm canh chừng, liền tự mình đưa hai tiểu công tử trở về." Thu Lâm cười nói: "Nếu như hai tiểu công tử không quấn quít lấy Quận vương, Quận vương lập tức đã trở lại."

Nghĩ đến tính tình của Lăng Nhi, Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ lắc lắc đầu.

Một lát sau, phòng bếp bưng cháo đến, còn có mấy đĩa món ăn phụ ngon miệng.

Thu Lâm đỡ Thường Nhuận Chi ngồi xuống bên cạnh bàn, Thường Nhuận Chi đang muốn ăn, thì nghe thấy động tĩnh ở cửa.

Ngẩng đầu nhìn, thì nhìn thấy Lưu Đồng.

"Tỉnh?" Lưu Đồng đi tới, nhìn sắc mặt Thường Nhuận Chi, thở ra: "Khí sắc đã tốt lên, chỉ là mặt hơi trắng."

"Thiếp không sao." Thường Nhuận Chi thẹn thùng, hỏi Lưu Đồng: "Bây giờ đã rất trễ, chàng có đói bụng không? Ngồi xuống cùng ăn đi?"

Lưu Đồng cũng không khách khí, ngồi kề bên Thường Nhuận Chi. Thu Lâm vội để người thêm bát đũa, thức thời dẫn người thối lui đến một bên.

Thường Nhuận Chi thư thư phục phục ăn bữa cơm, điền no bụng, ngẩng đầu lên, thấy Lưu Đồng nghiêng thân, hơi hơi nghiêng đầu nhìn nàng, trên mặt mang theo chút ý cười.

https://thuviensach.vn

"Xảy ra chuyện gì?" Thường Nhuận Chi cúi đầu nhìn trang phục trên người mình, không cảm thấy có cái gì không ổn.

Lưu Đồng lắc đầu, đưa tay vuốt ve sau đầu nàng, nói: "Nhuận Chi, nàng có thai."

"Hửm."

Thường Nhuận Chi gật gật đầu, ngạc nhiên mở to mắt: "Có thai?"

"Đúng vậy." Lưu Đồng bất đắc dĩ nói: "Có lẽ hoài thai trước khi ta đi núi Tần Thiên, đều đã ba tháng, nàng không phát hiện thân thể mình có biến hóa gì à?"

Thường Nhuận Chi hơi hơi đỏ mặt, nói: "Gần đây có chút vội..."

Từ lúc từ trong ngõ hẻm Trung Quan đi ra, Thường Nhuận Chi không có một ngày nhàn rỗi, đầu tiên là vội vàng thu thập chuyện sửa sang lại phủ Cửu hoàng tử, vội vã xã giao, chờ Lưu Đồng từ núi Tần Thiên trở về, nàng một bên chú ý tới chuyện bố trí phủ mới, một bên lại lo lắng chuyện Lưu Đồng tra án, thật sự là không có phân ra tâm tư đến lưu ý biến hóa thân thể chính mình.

Không nghĩ tới...

Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng vuốt ve bụng mình, cúi đầu ôn nhu cười cười, hỏi Lưu Đồng: "Đại phu nói sao?"

"Ta đi Thái y viện mời Thái y, nói là gần đây nàng ưu tư nặng, tâm tình không thoải mái, bỗng nhiên té xỉu là vì tâm thần đột ngột lơi lỏng." Lưu Đồng nhẹ giọng nói: "Thái y căn dặn nàng không nên suy tư nhiều, thời gian kế tiếp, nàng nên hảo hảo tĩnh dưỡng."

Thường Nhuận Chi gật đầu, lại hỏi: "Thai nhi thế nào?"

https://thuviensach.vn

"Mạch tượng có chút yếu." Lưu Đồng nói là nói như thế, nhưng trên mặt lại rất thoải mái: "Cho nên nàng phải cố gắng dưỡng thai, dưỡng hài tử của chúng ta thật mạnh khỏe."

Thường Nhuận Chi cũng cảm thấy thân thể chính mình dễ dàng cảm thấy mỏi mệt, gật đầu, nói: "Thiếp đã biết, cũng may gần đây không có chuyện gì vội, vừa vặn có thể đóng cửa từ chối tiếp khách."

Thường Nhuận Chi cười cười, nói tiếp: "Đúng rồi, tiến độ công trình phủ mới cũng không tệ, đánh giá nhiều nhất còn một tháng, có thể qua đó ở. Chúng ta có thể coi là cái ngày tốt giờ lành chuyển nhà?"

Lưu Đồng suy nghĩ một lát, nói: "Nàng hiện tại đang có thai, mệt nhọc không tốt, tạm thời không chuyển, chờ hài tử sinh ra lại nói."

Thường Nhuận Chi cảm thấy không có gì, cười nói: "Vậy đi, dù sao chúng ta ở chỗ này, cũng không thấy chật hẹp. Đến phủ đệ mới, phỏng chừng nơi ở quá lớn, có thể thiếp chưa quen được."

Lưu Đồng cười nói: "Sau này chậm rãi sẽ quen."

Phu thê nói vài lời, Thường Nhuận Chi cảm thấy có chút mệt mỏi, Lưu Đồng nói nàng lúc trước mất ngủ, hiện tại thích ngủ vừa vặn có thể bổ sung thời gian mất ngủ trước đây, không chờ Thường Nhuận Chi lên tiếng, tự mình ôm ngang nàng lên, vững vàng đặt lên giường.

Chờ Thường Nhuận Chi ngủ say, Lưu Đồng mới ra khỏi phòng.

Thu Lâm chào đón nói: "Vương gia..."

"Dặn dò người hầu, nên cười nhiều, chờ thai của Vương phi ổn định, bổn vương có thưởng."

https://thuviensach.vn

Thu Lâm vuốt cằm, nghe vậy trên mặt lại không có bao nhiêu cao hứng, chần chờ hỏi: "Vương gia, Vương phi trước nay trí tuệ, nếu như nàng nhìn ra chút gì, ảnh hưởng nỗi lòng thì phải làm sao đây..."

"Cái thai này của Vương phi bất ổn, cố gắng không bảo đảm chuyện, trừ bổn vương cùng Thái y hỏi chẩn, cũng chỉ có ngươi cùng hai tiểu nha hoàn bên người Vương phi biết, nếu như ngươi quản không xong miệng hai tiểu nha hoàn đó, cần ngươi để làm gì?"

Lưu Đồng sắc bén nhìn chằm chằm nàng ta: "Trong khoảng thời gian này Vương phi dưỡng thai cần tâm tình hoà thuận, tự nhiên mọi sự phải như ý hoà thuận, ngươi là đại nha hoàn nhất đẳng bên cạnh nàng, bình thường lúc chăm sóc Vương phi, nên ăn nói làm sao, tự mình suy nghĩ."

Trong lúc nhất thời Thu Lâm câm như hến, chỉ có thể cúi đầu kiên trì xác nhận.

Sắc trời đã tối muộn, sau khi Lưu Đồng gọi người chuẩn bị nước rửa mặt, mới dè dặt cẩn trọng nằm ở bên người Thường Nhuận Chi, nghiêng người nhìn dung nhan khi ngủ của nàng.

Sau một tháng tra án, hắn đã bỏ qua biết bao nhiêu cảm thụ của thê tử. Không khỏi khiến nàng càng thêm lo lắng, hết thảy sự tình có liên quan tới tình tiết vụ án, hắn đều nói năng thận trọng với thê tử.

Hắn vốn tưởng rằng đó là hảo ý, lại không nghĩ rằng hành động của hắn, càng làm cho thê tử lo lắng.

Lưu Đồng yên lặng thở dài ở trong lòng.

Sau này hắn còn phải phá án, tra án lần sau có phải hiểm yếu hơn lần này hay không, hắn cũng không biết. Chẳng lẽ sau này, hắn cũng chỉ có thể để nàng lúc nào cũng khắc khắc lo lắng cho hắn sao?

https://thuviensach.vn

Tuy Thái y nói, nỗi lòng Nhuận Chi biến hóa nhiều là vì nàng mang thai, nếu không phải quá mức lo lắng, nếu không phải bởi vì lần ám sát đó... Nhuận Chi luôn luôn kiên cường, chỉ sợ cũng sẽ không lo lắng đến như vậy?

Trách không được đọc thánh hiền chi thư, thường thường sẽ có việc không thể lưỡng toàn. Không nghĩ tới bây giờ lại bị hắn gặp được.

Hắn phải giúp Ngũ ca, sẽ làm một ít chuyện nguy hiểm, tất nhiên lại khiến Nhuận Chi lo lắng.

Còn nếu như hắn không muốn Nhuận Chi lo lắng, vậy thì không thể để chính mình lâm vào tình trạng nguy hiểm. Hắn chỉ có thể làm tiêu dao vương.

Có lẽ trước giang sơn, sau khi càn khôn củng cố, hắn có thể làm vương như vậy. Nhưng hiện tại, Ngũ ca không cần thiết làm tiêu dao vương.

Hắn coi trọng tình nghĩa huynh đệ, đồng thời cũng yêu thương thê tử.

Song nghĩa, thực khó lưỡng toàn.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 313: Chuẩn Bị

Thường Nhuận Chi phát hiện, lúc này đây nàng mang thai lần thứ ba, Lưu Đồng coi trọng, còn hơn lúc nàng mang thai Dương Dương và Lăng Nhi nhiều.

Khi hoài Dương Dương, bởi vì là thai đầu, hoài tướng cũng rất không tệ, tuy rằng Lưu Đồng mừng rỡ như điên, nhưng không như hiện tại ngày ngày làm bạn bên nàng, lúc nào cũng lải nhải.

Khi hoài Lăng Nhi, bọn họ đã ở trong ngõ hẻm Trung Quan, khi đó bọn họ vội vàng lí lẽ rõ ràng tài nguyên bên người, sửa sang lại sau này muốn ở lại tiểu viện, chờ tất cả ổn định, thai nàng đã ổn. Bởi vì bị giam cầm, Lưu Đồng lúc nào cũng không có tách ra khỏi nàng, cho nên Thường Nhuận Chi cảm giác cũng không phải đặc biệt mãnh liệt.

Nhưng lúc này đây lại rất khác.

Lúc trước Lưu Đồng vội vã tra án, cả ngày đi sớm về trễ. Thật vất vả tình tiết vụ án sáng tỏ, Lưu Đồng tuy được rảnh rỗi, nhưng thường ngày theo như trong lời hắn nói, Thường Nhuận Chi cũng phát hiện ra được, sau này hắn phá án, chỉ sợ là chuyện thường.

Nhưng vì sao hắn phá xong vụ án này, lại nhàn như vậy?

Bởi vì không còn án để phá sao?

Thường Nhuận Chi không cảm thấy như thế.

https://thuviensach.vn

Hắn đã phá được một vụ án lớn, cũng thông qua chuyện tế thiên ở núi Tần Thiên cùng vụ án này, xem như chính thức tuyên bố Cửu hoàng tử hắn, bây giờ là Vinh Quận vương, nên hắn phải rèn sắt khi còn nóng, là lúc lại tiến thêm một bước.

Thường Nhuận Chi cảm thấy, đây mới là Lưu Đồng ở trong cảm nhận của Thụy vương, con đường cần phải đi.

Nhưng vì sao, loại cường thế này đột tiến sức mạnh, bỗng nhiên, im bặt trở lại?

Tuy trên phố phường có lời nói đùa, "Người đàn bà chữa ngốc ba năm", nhưng Thường Nhuận Chi cũng không thấy rằng vì mình mang thai, đầu óc hạn hẹp lại.

Hết thảy biến hóa, đều là sau khi nàng mang thai bắt đầu.

Như vậy, không hề bất ngờ, ngọn nguồn chính là chuyện nàng mang thai.

Thường Nhuận Chi thông thấu logic trước sau, nhất thời tâm tình liền không tốt.

Cảm giác mang thai lần này, rất khác hai lần trước, không phải nàng không có cảm nhận, chính là không muốn nghĩ sâu xa mà thôi.

Hoài đứa nhỏ này, nàng thường xuyên có cảm giác mệt mỏi, cả người không có khí lực, tâm tình thường xuyên ác liệt, choáng đầu hoa mắt càng là chuyện thường...

Chứng minh cái gì?

Chứng minh rằng, thai lần này nàng mang vất vả.

Càng miễn bàn, mỗi ngày nàng đều sẽ uống thuốc đắng.

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng nói là vì lúc trước nàng làm lụng vất vả, thân thể có chút không tốt, cho nên muốn bồi bổ, cũng là vì tốt cho đứa bé trong bụng.

Cần phải bổ, ăn đồ bổ không phải càng tiện sao? Thái y sẽ không thể không hiểu đạo lý này.

Nhưng nàng mỗi ngày uống một chén thuốc, lại chưa từng gián đoạn.

Chẳng sợ đã hoài đầy ba tháng, bốn tháng, nàng vẫn uống thuốc...

Nàng khắc chế chính mình không nghĩ nhiều, nhưng hôm nay trinh thám một phen, không phải do nàng không nghĩ tới phương diện này.

Lưu Đồng liên tục ở cùng nàng, lúc nào cũng thủ hộ nàng, hơn phân nửa là vì cái thai này, không được tốt.

Ban đầu nàng mang thai, Lưu Đồng liền muốn nàng cự tuyệt người có trong lòng đến cửa thăm, cho dù là người nhà mẹ đẻ nàng, một người nàng cũng không gặp.

Chắc là, sợ người có kinh nghiệm nhìn ra chút gì đó, khiến nàng biết rồi khó chịu à?

Thường Nhuận Chi nhẹ tay khoát lên trên bụng, ánh mắt có chút mờ mịt.

Cảm giác không biết tình huống thân thể chính mình, thật sự không dễ chịu.

Sau khi nàng lý giải Lưu Đồng lo lắng nàng biết tình trạng của mình, không khống chế được cảm xúc, làm cho thân thể càng thêm ăn không tiêu, nhưng nàng đã biết tình huống mình không tốt, nàng không hy vọng tiếp tục làm người mở to mắt mà như mù.

Nàng tính toán tự mình hỏi Lưu Đồng, cho dù là không tốt, nàng cũng có thể có chuẩn bị tâm lý.

https://thuviensach.vn

Không phải có câu nói, làm chuẩn bị tốt nhất, làm tính toán tệ nhất sao?

Nếu cái thai này giữ không được, lúc biết được nàng mang thai, Lưu Đồng hoàn toàn có thể làm chủ loại bỏ đứa nhỏ này. Nhưng hắn không có làm như vậy, thuyết minh đứa nhỏ này, có thể sống sót.

Chỉ cần chuẩn bị thỏa đáng hết thảy.

Lưu Đồng vào triều, Thường Nhuận Chi hạ quyết tâm, chờ Lưu Đồng trở về, sẽ cùng hắn nói chuyện này.

Lúc này Lưu Đồng vừa xong hướng hội, đang cùng Thụy vương, Sầm vương, Nam Bình vương, Thập Tứ Hoàng tử ra cung.

Thập Tứ Hoàng tử ồn ào nói muốn đi kinh giao phi ngựa, khuyến khích đám người Thụy vương cùng đi với hắn.

Sầm vương đồng ý cùng đi, Thập Tứ Hoàng tử nói tiếp: "Lục tẩu tử sẽ không cần đi!"

Sầm vương hừ lạnh, âm trầm nói: "Yên tâm đi, nàng sẽ không đi."

Thập Tứ Hoàng tử nhẹ nhàng thở ra, lại nhìn về phía Thụy vương, thì thấy Thụy vương cùng Cửu ca hắn kéo ra một khoảng cách, dường như đang nói gì đó.

Hắn tò mò muốn đi qua nghe, lại bị Nam Bình vương giữ chặt.

"Di, Thập Nhị ca, huynh cũng muốn đi cưỡi ngựa cùng đệ?"

Nam Bình vương bất đắc dĩ nói: "Thân thể này của ta, phi ngựa? Đệ cũng không sợ ta bị điên tán giá."

Thập Tứ Hoàng tử không phục: "Lúc trước không phải huynh còn đi Nam Rất bình định bạo loạn sao? Đường xa như vậy huynh đều có thể vội

https://thuviensach.vn

vàng đi, làm sao lại sợ cưỡi ngựa?"

"Ta là ngồi xe ngựa, lại là ngồi xe ngựa giảm xóc tốt nhất đấy." Nam Bình vương lắc lắc đầu, thở dài: "Đệ đó, nên hiểu biết nhiều thường thức dân sinh chút đi, nhiều đại nhân, đừng lăng đầu thanh như vậy."

Nói xong, Nam Bình vương lôi Thập Tứ Hoàng tử đi.

Sầm vương quay đầu nhìn Thụy vương cùng Lưu Đồng, cũng đi theo.

Đều là huynh đệ, nhưng không cùng mẫu, thân xa lạ gần, vẫn có khác nhau.

"... Nói như thế, cho đến khi đệ muội bình an sinh sản, đệ sẽ không đi làm việc?" Thụy vương nhàn nhạt hỏi.

Lưu Đồng gật đầu, cúi mắt.

Thụy vương nhìn hắn một lát: "Quyết định?"

"Phải." Lưu Đồng thấp giọng đáp: "Quyết định."

Thụy vương than một tiếng: "Dựa vào cơn gió đông xâm án Giang Đông, rõ ràng đệ có thể ở Hình bộ giở thủ đoạn mạnh mẽ. Giã từ sự nghiệp khi đang trên đỉnh vinh quang như vậy, dừng ở trong mắt người hữu tâm, sợ lại là một hồi ngờ vực."

Lưu Đồng cười cười: "Ngũ ca đoán rất chuẩn, nhất định sẽ không sợ tiểu nhân âm quỷ mưu mẹo nham hiểm."

Thụy vương thấp giọng đáp, một lát sau nói: "Vậy tạm thời đệ nghỉ ngơi nửa năm đi, chẳng qua, Hình bộ đệ vẫn phải đi, một ít đại án, trọng án, đệ phải hỏi đến một hai mới được, đừng để người ta nghĩ rằng sau này đệ chính là người nhàn tản."

https://thuviensach.vn

"Được."

Thụy vương bình tĩnh nhìn hắn, nửa ngày sau thở dài, nói: "Tiểu Cửu, không nghĩ tới, đệ là người si tình."

Mặt Lưu Đồng đỏ lên, ngập ngừng không biết nên nói cái gì.

"Trừ đệ muội, chẳng lẽ đời này đệ không tính toán nạp người khác?" Thụy vương hỏi.

Lưu Đồng sửng sốt: "Ngũ ca có ý gì?"

"Không có ý gì, chỉ hỏi đệ chút vậy thôi."

Lưu Đồng nhân tiện nói: "Đệ cũng không thể nói gì. Phải, trừ Nhuận Chi, đệ không có ý định lại muốn nữ nhân khác bên cạnh."

"Vậy..." Thụy vương vừa muốn nói, lại phải nuốt xuống.

"Thôi." Thụy vương tinh tế suy nghĩ nửa ngày, nói: "Như vậy cũng tốt."

Lưu Đồng không biết đến cùng trong lòng Thụy vương cân nhắc cái gì, hắn cũng không muốn truy cứu, nhưng trong lòng lại nhẹ nhàng thở ra.

Thái độ của Ngũ ca, nói rõ với hắn, chuyện hắn "Độc sủng" Nhuận Chi, không có phản đối.

Nói vậy sau này khi Ngũ ca đăng cơ làm đế, cũng sẽ không thể hạ chỉ buộc hắn nạp Trắc phi, thị thiếp.

Còn về phần những người khác... Hắn lười quản.

Lưu Đồng tâm tình sung sướng trở về phủ, vừa vặn nhìn thấy Thường Nhuận Chi uống xong thuốc.

https://thuviensach.vn

"Hôm nay thân thể thế nào?" Lưu Đồng cười tủm tỉm ngồi xuống bên giường, nhìn bụng nàng hở ra hỏi: "Hài tử có ngoan không?"

Thường Nhuận Chi vẫy lui hạ nhân hầu hạ bên người, mặt mang ý cười, giọng điệu có chút nghẹn ngào đáp: "Ngoan."

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt
www.dtv-ebook.com

Chương 314: A Đào

Cảm xúc của Nhuận Chi không đúng.

Lưu Đồng mẫn cảm nhận ra trong giọng nói của thê tử, nhận thấy được tâm tình nàng biến hóa.

Hắn nhất thời khẩn trương thò người ra, đưa tay giữ chặt tay nàng hỏi: "Đã xảy ra chuyện gì? Thân thể không thoải mái sao? Chỗ nào khó chịu?"

Thường Nhuận Chi lắc đầu ba lần, rồi thấp giọng nói: "A Đồng, nói với thiếp, đến cùng thân thể thiếp xảy ra chuyện gì?"

Trong lòng Lưu Đồng trầm xuống, trên mặt vẫn duy trì thân thiết, nghe vậy còn hợp thời cười cười: "Không sao cả, cơ thể chỉ có chút yếu."

"Vậy vì sao thiếp liên tục uống thuốc?"

Lưu Đồng đang muốn trả lời, Thường Nhuận Chi nâng tay nói: "Đừng nói là bởi vì muốn bổ thân thể cho thiếp, nào có vì bổ thân thể mà liên tục uống thuốc? Đều đã uống hai tháng. Muốn bổ thân thể, không ăn đồ bổ lại muốn uống thuốc, ai nghe xong không nói là lang băm khai phương thuốc? Chàng đừng bại hoại thanh danh Thái Y viện."

Lưu Đồng vô thức sờ sờ mũi, Thường Nhuận Chi từ động tác nhỏ của hắn nhìn ra hắn chột dạ.

Đối với tình huống thân thể mình, nàng càng khẳng định.

https://thuviensach.vn

"Nói đi A Đồng." Thường Nhuận Chi nói: "Thiếp mang thai bốn tháng, mỗi ngày phải nằm trên giường, thời gian xuống giường hoạt động đều được khống chế chính xác... Nếu thân thể thiếp chỉ có chút yếu, thiếp không tin."

Lưu Đồng biết thê tử mình trí tuệ, huống chi mang thai là nàng, thân thể chính mình không ổn, nàng làm sao có thể không phát hiện?

Nhưng nghe Nhuận Chi hỏi như vậy, trước tiên Lưu Đồng vẫn thấp giọng nói: "Ai ở trước mặt nàng nói loạn luyên thuyên?" Ý đồ họa thủy đông dẫn.

Thường Nhuận Chi bất đắc dĩ cười, cảm thán: "Chàng cho rằng thiếp ngốc sao? Còn cần người khác nói luyên thuyên mới biết được thân thể chính mình có vấn đề?"

Lưu Đồng không hé răng.

Không thể gạt được.

Hắn tinh tường biết không thể gạt... Nhưng nói làm sao, hắn còn phải châm chước.

Thường Nhuận Chi thấy hắn không nói thẳng, dự đoán được hắn còn đang "Trau chuốt" lời mình sắp sửa nói, nói tiếp: "Nếu chàng không rõ nói, thiếp đây liền hỏi Thái Y viện muốn mạch án của thiếp."

Thái Y viện vì hoàng tộc, tôn thất chuẩn mạch, đều sẽ ghi lại mạch án, lưu làm lưu trữ. Thân thể Thường Nhuận Chi như thế nào, chỗ lưu trữ nhất định sẽ viết rành mạch.

Lưu Đồng bất đắc dĩ nhìn nàng, nửa ngày sau bại trận, ủ rũ nói: "Được, ta nói."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi nhìn hắn.

Lưu Đồng nói: "Thái y nói, ta nghe cũng không hiểu rõ mấy, nên không nói với nàng... Tóm lại, ý của Thái y là, cái thai lần này rất yếu, nếu dưỡng không tốt, hài tử dễ dàng sẩy không nói, thân thể của nàng cũng tổn thương thật lớn. Bây giờ thân thể nàng đã dưỡng trở lại chút, thai tướng hơi ổn một chút, nhưng vẫn không tốt lắm, cho nên Thái Y viện mở dược, nàng phải tiếp tục uống. Mặt khác..."

Lưu Đồng do dự, thấy sắc mặt Thường Nhuận Chi cũng không có gì không tốt, liền đem lời Thái Y dặn nói ra: "Mặt khác, mặc dù giữ được cái thai này, hài tử phỏng chừng không đủ tháng sẽ sinh ra. Mấu chốt phải xem, có thể giữ đến lúc nào."

Sắc mặt Thường Nhuận Chi có chút trắng.

"Nhuận Chi..." Lưu Đồng lo lắng nhìn nàng: "Nàng..."

"Thiếp không sao." Thường Nhuận Chi cúi thấp đầu, tay đặt ở trên bụng đã hở ra, miễn cưỡng cười nói: "Khó trách... Chàng không muốn thiếp tiếp xúc cùng người khác, cũng hạn chế Dương Dương cùng Lăng Nhi thân cận với thiếp. Là sợ va chạm đến thiếp sao?"

Lưu Đồng gật đầu, không có phủ nhận.

Thường Nhuận Chi im lặng một lát, lại nhẹ giọng hỏi: "Thái y có nói hay không, nếu như thiếp chết, có thể... Bảo trụ hài tử đến mấy tháng?"

Lưu Đồng nói: "Thái y nói, nếu điều trị tốt, hài tử có thể sinh trước một tháng."

"Vậy nếu như có chuyện bất ngờ xảy ra?" Thường Nhuận Chi mím môi: "Xảy ra bất trắc, lúc nào cũng có thể sinh?"

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng miễn cưỡng cười cười: "Đừng nghĩ chuyện này có được hay không, chúng ta cam đoan hài tử sẽ sanh ra trễ nhất là tốt rồi."

"... Dạ."

Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng gật đầu.

Sau ngày ấy, Thường Nhuận Chi liền tuân lời dặn của thái y, cố gắng dưỡng thai.

Đến sinh nhật Dương Dương, Thường Nhuận Chi nhường Ngụy Tử dạy Lưu Đồng làm ngàn tầng cao cho Dương Dương, rồi hát bài hát mừng sinh nhật.

Năm nay xem như là ấm đông, Thường Nhuận Chi lại mặc thành một thân mập mạp, chính nàng cảm thấy hình tượng này buồn cười, nhưng trong phủ không ai dám cười nàng.

Sau đó đến năm mới, sinh nhật của Nguyên Vũ đế, Thường Nhuận Chi cũng không có tiến cung.

Trong phủ không quá mức náo nhiệt, chỉ sợ kinh hách đến nàng.

Lúc này, Thường Nhuận Chi đã mang thai tám tháng.Sáng sớm mỗi ngày Thái y đều vội tới chuẩn mạch cho nàng, thuốc cũng nhường nàng mỗi ngày đều uống, chẳng qua phương thuốc, thuốc đều biến hóa, vì thích ứng thân thể của nàng.

Thường Nhuận Chi cảm thấy thân thể mình càng ngày càng suy yếu.

Nàng biết, hài tử đang hấp thu dinh dưỡng trong cơ thể nàng, chuẩn bị sinh ra.

Như muốn căn kiệt sức sống của nàng.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, đối với chuyện này Thường Nhuận Chi lại vui vẻ chịu đựng.

Nếu hài tử có thể thông qua phương thức như vậy, bình an sinh ra, thuận lợi sống sót, Thường Nhuận Chi vô cùng vui vẻ.

Hai tháng hai ngày, Thường Nhuận Chi không hề có dấu hiệu sinh nở.

May mà tất cả đều sớm chuẩn bị, mặc dù hài tử còn kém mấy ngày nữa mới đến chín tháng, nhưng hiện tại sinh ra cũng không phải không có việc gì.

Hài tử không đủ tháng, nên cái đầu rất nhỏ.

Tuy rằng mang thai gian nan, nhưng tốt xấu gì Thường Nhuận Chi cũng đã sinh hai lần, sinh đẻ bào thai này, trừ bỏ dùng nhiều ngoại lực, quá trình sinh sản lại hết thảy thuận lợi.

Thời gian chạng vạng, một nữ anh gầy yếu sinh ra.

Thật sự rất gầy yếu, ghé vào trên người Thường Nhuận Chi, nhẹ như không có sức nặng gì.

Nhưng nhìn thấy hô hấp của cô bé, cảm nhận được nhiệt khí hô hấp nàng phun ra, vuốt ve thân thể ấm áp của cô nhóc, nghe tiếng khóc nhỏ bé yếu ớt...

Thường Nhuận Chi cảm thấy, tất cả đều đáng giá.

Đứa nhỏ này, có thể sống sót.

Thường Nhuận Chi mê man đi, vú nuôi thu dọn xong, sau khi dỗ tiểu nha đầu ngủ thì bọc kín, đưa đến trong tay Lưu Đồng.

Lưu Đồng chân tay luống cuống ôm lấy cô bé.

https://thuviensach.vn

Dương Dương cùng Lăng Nhi đều tiến lên muốn xem, Lưu Đồng ngồi xổm xuống, nhẹ giọng nói: "Muội muội ngủ, không được nháo nàng."

Hai hài tử liền yên tĩnh xuống, thăm dò nhìn về phía tiểu muội muội.

Lăng Nhi tính trẻ con, nhất thời cau mày nhỏ giọng hỏi Dương Dương: "Ca ca, tại sao muội muội lại xấu như vậy..."

"Nói bậy!" Tuy rằng Dương Dương cũng cảm thấy muội muội khó coi, nhưng theo bản năng liền phản bác đệ đệ, ngoài miệng lại không giữ chặt cửa ải, bật thốt lên: "Muội muội còn nhỏ, trưởng thành sẽ dễ nhìn."

Lưu Đồng nghe hết đối thoại của hai huynh đệ vào trong tai.

Hắn nhìn gương mặt nhỏ nhắn của nữ nhi vừa mới sinh, ánh mắt nhu hòa.

Dáng vẻ hai con trai vừa sinh ra, hắn cũng đã gặp qua, cùng tiểu nha đầu trước mắt so sánh, ai xấu hơn còn không nhất định.

Lưu Đồng nghĩ trong lòng, nhẹ nhàng đưa tay sờ sờ mặt nữ nhi.

"Tiểu nha đầu, hoan nghênh con." Lưu Đồng cúi người hôn lên trán nữ nhi, Dương Dương cùng Lăng Nhi theo sát phía sau, thăm dò nhìn muội muội trong tã lót, cũng lên tiếng nói: "Muội muội, hoan nghênh muội."

Dương Dương làm đại ca, cảm thấy chính mình càng thêm ổn trọng, đứng thẳng phía sau hỏi Lưu Đồng: "Cha, đặt tên cho muội muội chưa?"

Lưu Đồng vuốt cằm nói: "Lấy, đặt là A Đào."

"Lưu Cảnh Đào, Nhạc Nhạc, A Đào, Tiểu Đào Tử..." Lăng Nhi "Khanh khách" nở nụ cười: "Sau này đệ sẽ gọi muội ấy là Tiểu Đào Tử!"

"Huynh gọi muội là Nhạc Nhạc."

https://thuviensach.vn

"Đệ mang Tiểu Đào Tử đi chơi!"

"Huynh mang Nhạc Nhạc viết chữ vẽ tranh."

"Đệ đem đồ chơi nhỏ của đệ đều cho Tiểu Đào Tử!"

"Huynh kể chuyện xưa cho Nhạc Nhạc, nói giỡn."

"Đệ..."

"Huynh..."

Hai huynh đệ tranh trước sợ sau, Lưu Đồng ở một bên mỉm cười lắng nghe.

Hắn không khỏi suy nghĩ, sau khi nữ nhi mở mắt, sẽ có đôi mắt thế nào đây?

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 315: Lâm Tuệ

Editor: Bộ Yến Tử

Lần này Thường Nhuận Chi sinh sản, ngồi đầy song trong tháng.

Sang tháng giờ tý, nàng cảm giác cả người mình đều sưu rớt.

May mắn là, bởi vì hài tử sinh ra thuận lợi, mặc dù đúng là thể chất có chút yếu, nhưng không có thiếu cánh tay gãy chân, cũng không có tật bệnh trời sinh gì khác, trái tim Thường Nhuận Chi liên tục treo cao, cho nên sau khi ở cữ tâm tình thư sướng, khi mang thai tổn thương thân thể tốt lên không ít.

Tiểu Hàn thị lặng lẽ mời đại phu dân gian tới bắt mạch cho nàng, thừa dịp Lưu Đồng không ở đây, nhỏ giọng nói cho nàng biết, bởi vì lần này nàng mang thai gian nan, tuy sinh được thuận lợi, nhưng tốt nhất nên dưỡng thêm thân thể vài năm, trong thời gian ngắn không được mang thai lại.

Tiểu Hàn thị có chút buồn rầu, dù sao một phương diện phụ nhân đều cho rằng nhiều con nhiều cháu mới có thể nhiều phúc khí, Nhuận Chi mới có hai con trai một khuê nữ, so sánh lên, số lượng vẫn có hơi ít, nếu có thể sinh thêm một hai đứa, không câu nệ nam nữ, vị trí Quận vương phi của nàng cũng có thể càng thêm củng cố.

Về phương diện khác, tiểu Hàn thị cũng không đành lòng nhìn thứ nữ bởi vì thường xuyên mang thai sinh con, liên lụy thân thể mình. Không nên

https://thuviensach.vn

vì sinh hài tử, lại không muốn mệnh của chính mình, cũng không có ý nghĩa gì.

Tiểu Hàn thị lo lắng Thường Nhuận Chi sẽ vì chuyện này mà thương tâm, nhắn xong lời này có chút không yên nhìn phản ứng của nàng.

Thường Nhuận Chi sửng sốt, nhìn tiểu Hàn thị xác nhận: "Ý của mẫu thân là, trong vòng vài năm nay con sẽ tìm cách tránh thai?"

Tiểu Hàn thị gật đầu.

"Ừm, được." Thường Nhuận Chi vuốt cằm nói: "Thân thể nữ nhi yếu, con cũng đã nói cùng A Đồng, vài năm nay tỉ mỉ chiếu cố con bé, chờ nàng lớn một chút lại nói tiếp."

Tiểu Hàn thị nhẹ nhàng thở ra: "Con có thể nhìn thông suốt là được."

Dừng một lát, tiểu Hàn thị nói: "Cửu điện hạ đã là Quận vương, sau này nếu như nạp Trắc phi, con cũng đừng thương tâm. Con có hai đứa con trai làm chỗ dựa."

Thường Nhuận Chi cười gật đầu.

Sinh thêm, đúng là nàng không có tính toán đó, nàng cảm thấy ba đứa con đã đủ, nhìn dáng vẻ Lưu Đồng, cũng không có ý tứ muốn nhiều thêm vài nữ nhân, điểm này Thường Nhuận Chi không cần lo lắng.

Còn về vấn đề Trắc phi Quận vương, Thường Nhuận Chi cũng không muốn nói thêm.

Lưu Đồng đã đáp ứng với nàng, nàng không tin Lưu Đồng sẽ nuốt lời.

Nữ nhi tên Lưu Cảnh Đào, đã ghi trong ngọc điệp hoàng gia, Lưu Đồng có được nữ nhi này không dễ, lại bởi vì thương tiếc cơ thể nàng yếu ớt, cho nên càng thêm yêu thương nàng.

https://thuviensach.vn

Cố kị làm đầy tháng cho nữ nhi, người nhiều sẽ chiết phúc khí của nàng, Lưu Đồng ẩn nhẫn không phát thiệp mời, chỉ tại lúc nàng đầy tháng, mời mấy nhà thân cận tới chung vui.

Hài tử đầy tháng, tướng mạo cũng đã nẩy nở, không còn nhiều nếp nhăn như khi vừa sinh ra. A Đào dung mạo bình bình, màu mắt lai giữa màu lam của Lưu Đồng cùng màu nâu đậm của Thường Nhuận Chi, dưới ánh mặt trời dường như luôn có một loại cảm giác lưu quang dật thải.

Thân là ca ca, Lưu Cảnh Dương cùng Lưu Cảnh Lăng thường xuyên bởi vì thảo luận màu mắt muội muội giống ai, mà xảy ra một hồi biện luận.

Như thế cũng khiến cho năng lục nói chuyện bình thường của Lưu Cảnh Lăng cấp tốc đề cao.

Tiểu anh nhi trừ bỏ ăn chính là ngủ, thanh âm lúc khóc tinh tế yếu yếu, Lưu Đồng mời Thái y, mỗi ngày đều phải vội tới bắt mạch cho nàng.

Toàn phủ, từ trên xuống dưới đều biết tới nàng là thượng bảo trong lòng bàn tay phu thê Quận vương, chẳng qua bên ngoài, bởi vì nữ nhi này của Lưu Đồng sinh ra trong yên lặng, thậm chí tiệc rượu đầy tháng cũng không mời bao nhiêu người, cho nên các đại thần khác không hiểu Lưu Đồng nhiều còn tưởng rằng hắn trọng nam khinh nữ, mà Quận vương phi bởi vì sinh nữ nhi, cho nên mất chút sủng ái từ Quận vương.

Người nói huyên thuyên tự nhiên có, Thường Nhuận Chi cũng lười quan tâm.

Sau khi nàng ra tháng, từng bước sửa sang lại nội vụ trong phủ.Nghỉ ngơi hơn nửa năm, nàng có chút ngượng tay, bận việc nửa tháng mới có thể làm xong mọi chuyện.

Lưu Đồng đã đợi được nữ nhi bình an sinh ra, tình huống thân thể thê tử ổn định, nghe theo Thụy vương nhắc nhở, bắt đầu gia tăng sửa sang lại

https://thuviensach.vn

Hình bộ.

Hôm nay Lưu Đồng hồi phủ, cùng Thường Nhuận Chi thương lượng xin phong hào cho nữ nhi.

Thường Nhuận Chi nghi hoặc nói: "Vì cái gì?"

Nhìn Lưu Đồng không thể không cao hứng: "Bởi vì khi làm tiệc rượu đầy tháng cho Nhạc Nhạc, thanh thế không lớn, một ít kẻ ngu xuẩn lợi dụng chuyện đó nói chúng ta không coi trọng nữ nhi, thậm chí còn có người đoán ta không vừa lòng chuyện nàng sinh nữ nhi, đã nhiều ngày dù sáng dù tối đều có người nghĩ cách đưa người tới hầu hạ ta... Ta nghe phiền, dứt khoát xin phong hào cho Nhạc Nhạc, cũng để cho đám ngu xuẩn đó biết, ta rất coi trọng nữ nhi."

Thường Nhuận Chi mỉm cười: "Chàng rất giống bà ba hoa quyền quý, thần tử sinh khí cái gì."

Lưu Đồng tiếp nhận nữ nhi trong lòng vú nuôi, ôm nàng nhẹ nhàng quơ quơ, thấy nàng nhếch miệng, nhất thời vui vẻ ra mặt, nói: "Ta lúc đó chẳng phải bất mãn bọn họ tùy ý phỏng đoán nữ nhi chúng ta sao? Vừa vặn ta còn muốn vì Nhạc Nhạc xin một phong hào, chính sự tốt đụng cùng nơi."

"Như vậy có phải rất không khiêm tốn hay không?" Thường Nhuận Chi do dự nói: "Giống như trong các tôn thất hoàng tử, không có phong hào cho nữ? Nhưng vì nữ nhi xin phong hào, có vài cái như vậy."

Không nói người khác, Kỳ vương xin phong hào vì đích tử của mình, Lễ vương xin phong hào vì đích tử cùng con trai của Trắc phi, Chúc vương càng vì Chúc vương phi sinh mấy con trai đều đã đi xin phong hào.

Bất quá có thành công, có không thành công, tỷ như nhi tử Trắc phi của Lễ vương, Nguyên Vũ đế bác bỏ thỉnh cầu hắn ta.

https://thuviensach.vn

Nói như vậy, chính thê sinh nhi tử, đi thỉnh cầu phong hào, cơ hồ Nguyên Vũ đế đều đáp ứng.

Vì nữ nhi cầu một phong hào, Lưu Đồng là người đầu tiên.

"Không phải trước đó nàng lải nhải, nhi tử thô dưỡng, nữ nhi tế dưỡng sao?" Lưu Đồng cười cười: "Lúc trước ta vốn tính toán cầu phong hào cho Dương Dương, sau đó ngẫm lại, huynh đệ bọn họ còn nhỏ tuổi, hay dùng phong hào sẽ khiến thân phận huynh đệ bọn họ phân ra cao thấp, không thỏa đáng, cho nên không nói chuyện này. Chẳng qua Nhạc Nhạc không giống, nàng là nữ hài nhi, chúng ta sủng làm sao đều không đủ. Chỉ cần đừng sủng nàng thành người có tính tình kiêu căng là được."

Thường Nhuận Chi suy nghĩ một chút, cũng cảm thấy không có gì không tốt, gật đầu, nói: "Vậy trước đó chàng phải viết sổ con cầu phong hào, nhìn thử bệ hạ có đồng ý hay không."

"Ta cũng không phải cầu vì nhi tử, ông ta có cái gì không đồng ý."

Lưu Đồng hừ một tiếng, cao hứng phấn chấn nghĩ nên viết sổ con như thế nào.

Nguyên Vũ đế cũng không làm khó, huống chi còn có Quý phi ở một bên nói tốt, sổ con vừa trình lên không đến hai ngày, chỉ dụ đã hạ xuống.

Nguyên Vũ đế định phong hào cho Nhạc Nhạc là Lâm Tuệ ông chủ, sau khi hạ chỉ dụ sắc phong, liền có thể hưởng thụ triều đình cung cấp, đãi ngộ một nửa Quận vương của Lưu Đồng.

Sau này Nhạc Nhạc đã là kẻ có tiền.

Lưu Đồng tắc hồng bao, cảm tạ Thái giám đến truyền ý chỉ, sau khi tiễn người, nhỏ giọng nói với Thường Nhuận Chi: "Lần này phụ hoàng ngược lại rất hào phóng."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi cúi đầu cười nói: "Nếu như chàng cầu phong hào cho Dương Dương, có lẽ bệ hạ còn muốn châm chước một hai. Vì Nhạc Nhạc cầu, phỏng chừng bệ hạ cũng là đoán chàng ái nữ sốt ruột, cho nên không làm khó."

Lưu Đồng hừ lạnh, không nói nữa.

"Xảy ra chuyện gì?" Thường Nhuận Chi thân thiết hỏi.

Lưu Đồng lặng im một lát, nhẹ giọng nói: "Quý phi nương nương truyền lời cho ta, nói lúc trước thời tiết khi lạnh khi nóng, thân thể phụ hoàng không được tốt."

Thường Nhuận Chi giương giương miệng, trong lúc nhất thời không biết nên làm gì.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 316: Thị Tật

Nguyên Vũ đế bị liệt cũng đã một thời gian dài, làm một đế vương tâm cao khí ngạo, lưu lạc đến tình trạng hiện tại, nói vậy trong lòng ông ta cũng không chịu nổi.

Nhìn không tới hi vọng phục hồi như cũ, thân thể dần dần suy yếu, khát vọng tiếp tục sinh tồn đối với ông ta cũng sẽ dần dần tiêu tán hầu như không còn.

Giờ đây, ông ta cũng chỉ có thể trơ mắt, đếm ngược lại thời trước mà thôi.

Thường Nhuận Chi vỗ nhè nhẹ lên mu bàn tay Lưu Đồng, nhẹ giọng nói: "Sinh lão bệnh tử, là chuyện thường."

"Ta biết." Lưu Đồng vuốt cằm, cười nói: "Ngày tháng của phụ hoàng không nhiều lắm, Thái y đã sớm nói qua cùng Ngũ ca."

Thường Nhuận Chi trầm mặc, hỏi: "Thụy vương có tính toán gì?"

Lưu Đồng lắc lắc đầu: "Ngũ ca cũng không có tính toán đặc biệt gì cả, chẳng qua, nếu như phụ hoàng cái gì cũng không nói liền hoăng thệ*, Ngũ ca muốn kế vị, luôn có chút danh bất chính ngôn không thuận mùi vị."

Hoăng thệ: chết.

Thường khi Vua một nước mất đi sẽ dùng ‘Băng hà’, Hoàng hậu mất thì dùng ‘Hoăng thệ’.

https://thuviensach.vn

"Vậy Thụy vương không vội sao?"

"Từ trên nét mặt Ngũ ca, nhìn không ra ý tứ vội vàng." Lưu Đồng cười khổ nói: "Ta cũng không biết Ngũ ca nghĩ làm sao."

Đổi lại là người bên cạnh, tại thời điểm mấu chốt, chỉ sợ nghĩ đến nhiều nhất là muốn Nguyên Vũ đế nói di chỉ, chỉ định Thụy vương kế vị, hoặc là muốn Nguyên Vũ đế lập Thụy vương làm Thái tử, cũng tốt cho việc chờ ông ta hoăng thệ, Thụy vương có thể thuận lý thành chương thừa kế.

Nhưng đối với việc này Thụy vương lại không nóng nảy, nên có chút ý vị sâu xa.

Chẳng lẽ đến thời điểm này, Thụy vương còn muốn lấy hình thức "Không bức bách", chờ Nguyên Vũ đế cam tâm tình nguyện hạ thánh chỉ sao?

Như thực là như thế này, Thường Nhuận Chi không thể không nói, Thụy vương đúng là có thể nhịn.

Lưu Đồng gãi gãi đầu: "Phụ hoàng bây giờ cũng sẽ không thể đi hướng hội, sự vụ lớn nhỏ trong triều, hiện tại đều là tứ đại thần quản, Ngũ gia cũng không cắm tay vào. Bất quá Ngũ ca nói, qua không được vài ngày, trong cung phỏng chừng muốn chư vị Hoàng tử thay nhau tiến cung thị tật."

"Đó không phải là chuyện các nương nương trong cung phải làm sao?" Thường Nhuận Chi kỳ quái nói: "Hoàng tử cũng phải đi?"

"Sau khi phụ hoàng liệt, ít bằng lòng gặp nhóm nương nương trong cung, nghĩ đến là không đồng ý tự mình nhìn thấy bộ dáng nữ nhân đã từng xu nịnh ông ta, mất mặt, chuyện thị tật, chỉ sợ cũng không thấy chư vị nương nương." Lưu Đồng nói: "Còn về phần vì sao nhóm Hoàng tử phải thị tật... Đây là Ngũ ca nói, nguyên do ta không mấy rõ ràng."

https://thuviensach.vn

Thụy vương phỏng đoán thật sự chuẩn, không quá hai ngày, trong cung liền truyền đến tin tức Nguyên Vũ đế bệnh nặng, tuyên chư vị Hoàng tử tiến cung, cho bọn hắn xếp ban, làm thị tật cho bọn họ.

Nguyên Vũ đế hoặc là muốn cùng tất cả nhi tử đều đến ở chung, không chỉ có cả phế Thái tử, bây giờ Thận Quận vương cũng tiếp vào cung, ngay cả người lâu ngày không lộ mặt, liên tục giả làm chim cút, đám người Kỳ vương, Lễ vương, Chúc vương, đều lĩnh chỉ vào cung.

Thụy vương không có phản ứng gì, vẫn mỗi ngày thỉnh an, làm công tiết tấu, tựa hồ đối với đám người Thận Quận vương vào cung thị tật không hề cảnh giác.

Lưu Đồng cũng vào cung, nghe Tổng quản Thái giám Gì Sáng sắp xếp lớp học một phen.

Hoàng tử thị tật, cần hai người phối hợp, cùng Lưu Đồng phối hợp thị tật một chỗ, là tì khí nôn nóng Chúc vương.

Xếp đến ngày Lưu Đồng thị tật, Chúc vương lại cáo ốm không đến.

Lưu Đồng chỉ cười nhạt.

Nguyên Vũ đế cả người gầy guộc như ma can, long bào mặc ở trên người rộng lùng thùng.

Ông ta rất ít nói chuyện, khi tỉnh, ánh mắt liền nhìn chằm chằm một chỗ, thỉnh thoảng sẽ chảy ra một chút nước mắt, cũng có nội thị nhanh chóng lau khô cho ông ta.

Lúc Lưu Đồng thị tật cũng rất ít lên tiếng, nội thị báo cho biết hắn cần làm cái gì, hắn liền làm cái đó.

https://thuviensach.vn

Nói là thị tật, kỳ thực là ở trước mặt Nguyên Vũ đế biểu hiện hiếu tâm, thật sự bẩn hoạt mệt hoạt cũng luân không thấy nhóm Hoàng tử, hậu duệ quý tộc đến làm.

Đại khái cũng là trong khoảng thời gian này, Nguyên Vũ đế thấy được bộ dáng nhóm nhi tử hoặc có lệ, hoặc không kiên nhẫn, càng là hình tiêu mảnh dẻ.

Lúc Lưu Đồng thị tật coi như tận tâm, nhưng vừa đến thời gian giao ban cùng với các huynh đệ, hắn cũng bỏ đi không chút lưu luyến.

Cùng so sánh với biểu hiện nhóm Hoàng tử bên cạnh hoặc là lấy lòng, hoặc là chán ghét, Lưu Đồng như vậy tựa như hoàn thành nhiệm vụ, càng làm cho Nguyên Vũ đế ghé mắt.

Hôm nay lại là ngày Lưu Đồng thị tật, Chúc vương vẫn cáo ốm không tới, Nguyên Vũ đế cũng lười nói Chúc vương một câu. Đợi đến lúc sắp giao ban, Nguyên Vũ đế gọi Lưu Đồng lại, bình tĩnh nhìn hắn một lát, hỏi hắn: "Tiểu Cửu, ngươi, hận trẫm?"

Lưu Đồng im lặng một chút, nghĩ nên đáp ông ta là "Nhi thần không dám", nói đến miệng lại dừng lại, nhàn nhạt nhìn ông ta nói: "Hồi phụ hoàng, đúng vậy."

Nguyên Vũ đế không ngại hắn nói trắng ra như vậy, ho ho nói: "Bởi vì trẫm... Nhốt ngươi?"

Lưu Đồng lắc đầu, ánh mắt đạm mạc, giọng điệu xa cách: "Là vì phụ hoàng không xem nhi thần là con trai."

"Trẫm, khi nào..."

"Theo nhi thần sinh ra, cho tới bây giờ." Lưu Đồng trả lời ông ta: "Phụ hoàng chỉ xem phế Thái tử là con, còn con của hắn, ở trong mắt phụ hoàng,

https://thuviensach.vn

đều không coi là nhi tử."

Nguyên Vũ đế mấp máy môi, nhìn vẻ mặt rất kích động.

Lưu Đồng dứt khoát ngồi xuống, nói với ông ta: "Phụ hoàng là Hoàng Đế, lấy thiên hạ làm trọng là lý thường phải làm, bởi vậy mà coi trọng người từng đã thừa kế, bỏ qua người con này, tình có thể nguyên. Nhưng chuyện khiến nhi thần buồn cười, nói là lấy thiên hạ làm trọng, đến cùng phụ hoàng lại hai đầu đều không băn khoăn rõ ràng. Nếu như đúng là lấy thiên hạ làm trọng, tại sao có thể cố ý đem giang sơn phó thác cho loại người ngu dốt như phế Thái tử? Phụ hoàng biết rõ hắn ta không chịu nổi, vì coi trọng thể diện đế vương của chính mình, suýt chút nữa đều không chú ý cơ nghiệp tổ tông."

Lưu Đồng thở dài: "Ở trong mắt phụ hoàng, phế Thái tử là đứa con trai tinh quý, con của hắn đều không trọng yếu, đúng không? Nếu không, phế Thái tử đem tác phong phụ hoàng ngài bị liệt nói ra, ngài đều có thể nhẫn hắn... Thậm chí sau khi phế đi hắn, lại còn phong hắn một tước vị Thận Quận vương."

Nói đến đó, Lưu Đồng khó tránh khỏi lộ vẻ mặt trào phúng: "Tu thân, tề gia, trị quốc, bình thiên hạ, ngài ngay cả nhi tử đều không dạy tốt, nói gì tới trị quốc?"

Ngực Nguyên Vũ đế cấp tốc phập phồng, miệng hừ hừ xuy xuy phát ra phá phong giống như tiếng vang.

Lưu Đồng thở phào nhẹ nhõm, giọng điệu bình thản nói: "Phụ hoàng, sắp đến thời gian giao ban, ngài đừng nghĩ nhiều, bảo trọng long thể mới phải. Nhi thần cáo lui trước."

Lưu Đồng rời khỏi tẩm cung Hoàng Đế, che ngực có chút khó chịu.

https://thuviensach.vn

Hắn biết, hắn không nên vào lúc này nói ra những lời này khiến Nguyên Vũ đế giận dữ, nhưng nhìn thấy bộ dáng Nguyên Vũ đế một chút cũng không biết là mình sai, hắn liền cảm thấy nghẹn thở, nói đuổi, ngữ điệu châm chọc liền bật ra.

Nếu như làm cho phụ hoàng giận đến nguy hiểm...

Trong lòng Lưu Đồng có chút bất an, ở ngoài tẩm điện đợi một hồi lâu, không thấy Thái giám nội thị bên trong có dị thường gì, mới yên lòng.

Tin tức Hoàng Đế bệnh nặng truyền đến dân gian, dân chúng đều bắt đầu có ý thức quy củ, muốn làm hỉ sự, đều nắm chặt làm, sợ một ngày kia Hoàng Đế hoăng thệ, vào quốc hiếu, chậm trễ hôn phối nữ nhân.

Mọi người đều câm như hến, sẽ chờ ngày nào đó bệ hạ long ngự tấn thiên.

Nhưng Nguyên Vũ đế như cũ còn treo một hơi.

Thân là đế vương, ông ta biết mình còn có một việc chưa hoàn thành.

Việc này không xong, ông ta không thể xem thường.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 317: Dã Tâm

Editor: Bộ Yến Tử

Thời tiết đầu thu, Nguyên Vũ đế cảm giác được vận số chính mình tẫn.

Bệnh nặng mấy ngày, ông ta mắt lạnh nhìn, Thụy vương không có một chút mảnh nhỏ vội vàng xao động cùng khẩn trương, phảng phất hắn không tấn thiên, hắn cũng không có can hệ.

Trong lòng Nguyên Vũ đế có bao nhiêu khó chịu.

Mặc dù đương kim thế cục Thụy vương xem như là khuynh đảo, nhưng Thụy vương lại không đặt đế vương ông ta ở trong lòng, giống như sau khi ông ta chết, Thụy vương theo lý thường kế vị...

Nguyên Vũ đế liên tục chờ Thụy vương hoặc sáng hoặc tối chỉ ra, nói cùng ông ta, nhưng Thụy vương liên tục không hề động.

Muốn so thời gian, tự nhiên ông ta không qua được Thụy vương.

Hôm nay, Nguyên Vũ đế để mọi người lui, chỉ để lại một mình Tổng quản Gì Sáng luôn hầu hạ bên người, để Gì Sáng bí mật đưa Thụy vương tới.

Sắc mặt Thụy vương bình thản, thấy Nguyên Vũ đế cũng chiếu theo quy củ thỉnh an lễ hỏi, không nhiều lời, một câu cũng không nói.

Nguyên Vũ đế càng thêm bực mình.

https://thuviensach.vn

Đổi lại là người khác, nhìn thấy ông ta chỉ mật triệu mình tới gặp, nói vậy trong lòng sẽ có chút gợn sóng, sẽ vừa sợ hãi, vừa kích động.

Nhưng Thụy vương lại trái ngược, tựa hồ không đem lần gặp mặt bí mật này cho rằng là một hồi chuyện.

Nguyên Vũ đế thấp ho một tiếng, đứt quãng nói: "Trẫm, thời gian, không nhiều. Hôm nay, triệu ngươi, đến, có... Chuyện quan trọng, hỏi."

Khóe mắt Thụy vương khẽ nhúc nhích, đến cùng không lên tiếng, nghe Nguyên Vũ đế hỏi.

"Ngươi, đợi trẫm, đại sự, sau khi, như đăng cơ, vì đế, lại như thế nào... Đối đãi ngươi, chư vị, huynh đệ?"

Thụy vương bình tĩnh nói: "Nếu như phụ hoàng hướng vào nhi thần kế vị, nhi thần tự nhiên tôn bẩm di chỉ phụ hoàng. Đắc dụng giả, cùng một đạo thống trị giang sơn Đại Ngụy. Không được dùng giả, vàng ngọc mỹ thực cũng cung cấp nuôi dưỡng không thiếu."

Nguyên Vũ đế theo dõi mặt hắn.

Ban đầu, đứa con trai này không can thiệp triều đình, đến bây giờ hỉ nộ không hình không sắc, một phen biến hóa, đến cùng là bắt đầu từ khi nào?

Nguyên Vũ đế không biết, nhưng trong lòng ông ta lại hiểu rất rõ, bây giờ Thụy vương như vậy, mới là người có tư cách làm Thái tử nhất đi lên ngôi vị Hoàng Đế.

Người như vậy, cho dù đứng trước mặt đế vương, hắn cũng không từ có hai phân tâm quý.

Nguyên Vũ đế hít sâu một hơi, hỏi vấn đề ngày đó hỏi Lưu Đồng.

"Ngươi, hận trẫm sao?"

https://thuviensach.vn

Do nhớ được câu trả lời của Tiểu Cửu lúc đó, là phải.

Như vậy Thụy vương thì sao? Sẽ không thẳng thắn giống như Tiểu Cửu?

Thụy vương nghe vậy, nhàn nhạt mỉm cười, thấp giọng nói: "Nhi thần không dám."

Nguyên Vũ đế thẳng tắp nhìn chằm chằm mặt Thụy vương, muốn từ trên mặt hắn nhìn ra biểu cảm rất nhỏ, cho dù chỉ là nhận ra một chút tin tức.

Nhưng mà biểu cảm trên mặt Thụy vương lại không hề sơ hở.

Không biết là do hắn che dấu quá sâu, hay đúng là hắn không có cảm xúc dao động gì.

Ngay cả mỉm cười, nhìn như cũng chỉ là mỉm cười tầm thường thôi.

Thụy vương trả lời hiển nhiên khiến Nguyên Vũ đế không vừa lòng, ông ta truy vấn: "Vì sao?"

Thụy vương mỉm cười: "Vì sao nhi thần phải hận phụ hoàng? Nếu không phải phụ hoàng, nhi thần cũng sẽ không thể từ một nhàn tản vương gia, đi tới vị trí cận đế vị khoảng cách một bước xa như bây giờ."

Nguyên Vũ đế vẫn nhìn hắn, ý tứ toát ra trong ánh mắt, không hề nghi ngờ là hi vọng Thụy vương tiếp tục nói.

Thụy vương suy nghĩ một lát, cũng không trầm mặc, nói: "Nếu không có phụ hoàng cho nhi thần sinh mệnh, nhi thần không phải Hoàng tử, cũng không có khả năng được phong vương. Nếu không có phụ hoàng thiên vị Thận Quận vương, khiến Thận Quận vương ngôn hành không thoả đáng, phụ hoàng cũng sẽ không thể xách nhi thần ra, đề bạt nhi thần, đối Thận Quận vương ban cảnh chỉ ra. Nếu như phụ hoàng không có nói nhổ nhi thần, có thể nhi thần cũng sẽ không thể hiển lộ ra, khiến cho Thận Quận

https://thuviensach.vn

vương kiêng kị. Nếu không có kiêng kị của Thận Quận vương, làm sao nhi thần có thể bởi vì vậy mà tâm sinh cảnh giác, trong sinh đoạt cầu tự bảo vệ mình? Thậm chí, bây giờ nhi thần từng bước một đi đến, cũng là bị phụ hoàng cùng Thận Quận vương từng bước một bức đi lên."

Nguyên Vũ đế cũng không tin lý do thoái thác của hắn.

"Ngươi, từ trước, liền không có... Tâm này sao?"

Thụy vương thản nhiên nói: "Không có."

"Trẫm, không tin."

"Phụ hoàng tin cũng được, không tin cũng thế, nhi thần không cần." Thụy vương nói xong, lại hỏi Nguyên Vũ đế: "Phụ hoàng hôm nay triệu nhi thần đến, chẳng lẽ chỉ vì hỏi nhi thần có hận phụ hoàng hay không?"

Nguyên Vũ đế trầm mặc.

Hiển nhiên, đây không phải là mục đích của ông ta.

Nói thế nào, ông ta đường đường cũng là Đế vương. Đế vương chết đi, đối với triều đình, thiên hạ sẽ có ảnh hưởng gì, ông ta đều biết.

Lúc đế vị thay đổi, thường thường là lúc náo động tần phát.

Ông ta hi vọng giang sơn vĩnh cố, thiên hạ Đại Ngụy trường tồn, đương nhiên không đồng ý bởi vì mình chết, mà dẫn phát náo động.

Như vậy, một đạo thánh chỉ truyền ngôi danh chính ngôn thuận, chính là kiếp mã yên ổn thiên hạ lớn nhất.

Ông ta cần hỏi ra hết ý tưởng cùng tính toán của Thụy vương sau khi đăng vị, lại buộc hắn phát thề độc, rồi sau đó mới có thể cho hắn thánh chỉ truyền ngôi.

https://thuviensach.vn

Nếu như tinh thần ông ta tốt, thậm chí ông ta có thể triệu tập tất cả hoàng thất đại thần, đem ý tứ truyền ngôi, báo cho bọn họ biết, vậy thì càng có thể khiến Thụy vương kế vị danh chính ngôn thuận.

Nhưng mà ông ta chưa từ miệng Thụy vương hỏi ra càng nhiều tin tức.

Làm sao ông ta có thể cam tâm?

Nguyên Vũ đế trầm mặc không nói, Thụy vương cũng không hé răng.

Gì Sáng ở một bên có chút nhìn không được, ông cúi người nhẹ nhàng ở bên tai Nguyên Vũ đế gọi một tiếng nói: "Bệ hạ."

Nguyên Vũ đế lấy lại tinh thần, thở ra một hơi dài, cảm xúc phức tạp trong mắt nhìn về phía Thụy vương.

"Trẫm, truyền như vị, cùng ngươi, ngươi đợi này, giang sơn, thế nào?"

Thụy vương nói: "Tuân di huấn tổ tiên, gầy dựng giang sơn Đại Ngụy, dương uy danh Đại Ngụy."

Lúc này đáp rất giản lược không rõ ràng, Nguyên Vũ đế không vừa lòng: "Tiếp tục."

Thụy vương nói: "Từ bỏ tệ nạn triều đình, gạt bỏ ấm phong quyền quý, bố trí khoa cử, thay thế hết thảy chi chế tuyển quan, hưng nông, hưng thương, quảng khai hải vực. Kế hoạch này, vì hai mươi năm chi kế."

Nguyên Vũ đế nghe được quá sợ hãi, kém chút nữa từ trên ghế nằm ngồi dậy, nghiến răng nghiến lợi nói: "Ngươi, điên rồi?!"

Thụy vương cười nhẹ: "Nhi thần không điên, chuyện phụ hoàng cảm thấy làm không được, nhi thần có thể làm được."

https://thuviensach.vn

Thụy vương dừng một lát, nói: "Nhi thần không nghĩ như phụ hoàng, băn khoăn quyền thế trong tay thế gia quyền quý, thu nạp nhiều chi nữ thế gia làm tần phi hậu cung, tái sinh ra nhiều hoàng tử mẫu gia thế trọng như vậy, cùng một đau lòng yêu, trọng điểm tài bồi Thái tử."

Nguyên Vũ đế tức giận đến cả người phát run.

Đây là đang nói ông ta vô năng sao!

"Bệ hạ!" Gì Sáng lo lắng nhìn Nguyên Vũ đế, lên tiếng hi vọng Thụy vương không cần nói quá mức.

Thụy vương cũng ngậm miệng, vẻ mặt vẫn nhàn nhạt.

Nguyên Vũ đế tìm hơn nửa ngày mới bình phục nỗi lòng, cảm xúc trong mắt càng phức tạp.

Ông ta lặng im thật lâu, mới nói: "Nếu có chút, tạo phản... Người đâu?"

Gì Sáng cả kinh, Thụy vương hơi nhíu mày, nói: "Gạt bỏ quyền trong tay thế gia quyền quý, khó tránh khỏi sẽ gặp chút trở ngại. Thế gia cũ bo bo giữ mình, có lẽ sẽ lui bước, thí dụ như đã từng là phủ An Quốc công, phủ An Viễn hầu; nhưng tân quyền quý, mau nảy sinh dã tâm, bành trướng cũng mau, càng dễ dàng khởi binh tạo phản. Nếu cuộc đời này có chút dã tâm, người mưu toan thay thế giang sơn họ Lưu, tự nhiên là, giết không tha."

Nguyên Vũ đế cười lạnh: "Ngươi, biết, trẫm, chỉ, là cái gì."

Tạo phản người, là chỉ cái gì? Trừ bỏ người khác họ, tự nhiên chỉ có người bổn họ.

Thụy vương nhàn nhạt nói: "Phụ hoàng hi vọng người như thế còn sống, có thể minh tiếp theo đạo thánh chỉ, nhi thần không có không tuân."

https://thuviensach.vn

Nguyên Vũ đế nhẹ nhàng thở ra, tuy rằng trong lòng vẫn có nghi ngờ, lường trước tương lai đế vương thật muốn giết thân huynh đệ, cho dù có đạo thánh chỉ này của ông ta, cũng ngăn không được.

Nhưng tốt xấu tán gẫu thắng ở vô.

Ông ta có thể làm được, chỉ có như vậy.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt
www.dtv-ebook.com

Chương 318: Quốc Tang

Editor: Bộ Yến Tử

Nguyên Vũ đế chống đỡ một tháng, nhưng vẫn không chống lại được lời kêu gọi của tử thần, sau khi lưu lại di chỉ cùng chiếu thư truyền ngôi, đột ngột mất.

Trước khi chết, ông ta hồi quang phản chiếu, cùng Thụy Vương tâm bình khí hòa hàn huyên một lát.

Cuối cùng ông ta hỏi Thụy Vương, rằng hắn có cảm thấy quân phụ như ông ta không xứng chức hay không?

Thụy Vương bình tĩnh trả lời: "Đối với nhi thần, đầu tiên ngài là quân, tiếp theo, mới là phụ. Nhi thần và ngài, đầu tiên là quân thần, sau đó mới là phụ tử. Ngài là quân phụ, tự nhiên xứng chức."

Nguyên Vũ đế tự mình suy nghĩ một chút, có lẽ là muốn thông các đốt ngón tay trong đó, thở dài một tiếng, nuối tiếc cách thế.

Lúc đó, nhóm tần phi quỳ ở trong điện, nhóm thần tử quỳ ở ngoài điện, Thái y nghẹn ngào nói "Bệ hạ đi" thì không ngừng vang lên tiếng khóc thét.

Quần thần ngoài điện đợi Thụy Vương trở ra, lúc này dập đầu hành đại lễ, thăm viếng tân hoàng.

Trên mặt Thụy Vương cũng có chút đau buồn nhàn nhạt, sau khi nói bình thân, tuyên đại thần Lễ bộ, thương nghị đại sự mai táng Nguyên Vũ đế

https://thuviensach.vn

cùng việc tân đế đăng cơ.

Quốc hiếu, cũng bắt đầu từ ngày này. Dân gian không được gả cưới, không được làm tiệc, kiêng dè màu đỏ, cũng giấu diếm vui mừng.

Lúc này, liên tục ba tháng.

Trong vòng một tháng Nguyên Vũ đế hoăng thệ, Thụy Vương tiến hành đại lễ đăng cơ.

Lúc này, Lễ bộ cùng Nội Vụ tư bắt đầu gấp gáp làm long bào cho Đế vương, ngoài ra, chủ tử nội các trong phủ Thụy Vương, cũng lục tục dời vào cung.

Nguyên Vũ đế mới mất, nhóm đại thần quyền quý liền âm thầm tính toán, muốn đưa nữ nhân vào cung hiến cho tân đế.

Thụy Vương cũng không quá để tâm, lại vô cùng kính trọng đích thê, nhưng mà nữ nhân ở hậu viện của hắn quá ít, phẩm cấp hậu cung không thể lấp đầy, sau khi Thụy Vương đăng cơ, tất nhiên sẽ tuyển tú nữ vào cung, vì hoàng gia khai chi tán diệp, sinh con nối dòng.

Các đại thần đều muốn tiên hạ thủ vi cường.

Trong cung bận rộn, đã từng là phủ An Viễn hầu, bây giờ là phủ An Viễn bá cũng bận rộn không ngừng.

Tiểu Hàn thị mời lão thái thái đi ra, kề sát bên tai bà nói tin tức bệ hạ mất, cũng nói cho bà biết tôn nữ tế (cháu rể) kế vị làm Đế, nếu như không có bất ngờ xảy ra, chính là Hoàng hậu.

Lão thái thái nghễnh ngãng, tiểu Hàn thị cũng không dám nói chuyện lớn tiếng, miễn cho phức tạp, cho nên nói vài lần, lão thái thái mới nghe đầy đủ.

https://thuviensach.vn

Lão thái thái lạnh nhạt như trước, nghe vậy gật gật đầu: "Nên làm cái gì thì làm đi, đừng đắc ý vênh váo, để người ta nhìn nói ngươi hết sức lông bông."

Tiểu Hàn thị đè nén ý cười nơi khóe miệng, liên tục gật đầu.

Đúng vậy, sau này bà là nhạc mẫu (mẹ vợ) của Hoàng thượng, mẹ ruột Hoàng hậu, sao có thể mất hứng?

Nhưng tiểu Hàn thị cũng biết hiện tại là lúc nào, tân đế còn chưa làm đại lễ đăng cơ, cũng chưa sắc phong Hoàng hậu, nếu như bà biểu hiện ra chút dáng vẻ đắc ý, sẽ làm cho trên mặt Mộc Chi không ánh sáng, cũng sẽ khiến Thụy Vương sinh lòng bất mãn Mộc Chi.

Tiểu Hàn thị ước thúc người trong phủ, không cho bọn họ lộ ra nửa điểm bừa bãi. Một khi bị phát hiện hoặc bị người tố giác, sẽ bị đánh bản tử rồi bán đi.

Tiểu Hàn thị hiếm khi dùng thủ đoạn thiết huyết như vậy, sau khi bắt lấy vài người điển hình, trong phủ nhất thời yên tĩnh lại.

Thụy Vương phi cũng chú ý tới cách làm việc nhà mẹ đẻ, thấy nhà mẹ đẻ biết thời biết thế, cũng yên tâm.

Lễ bộ trù bị đại điển đăng cơ thuận lợi cử hành, định niên hiệu là Thái Xương, năm nay liền định là nguyên niên Thái Xương.

Sau đó, theo thường lệ muốn sắc phong hậu cung.

Hiền phi tự nhiên trở thành Thái hậu, còn Thường Mộc Chi không hề nghi ngờ được sắc phong làm Hoàng hậu. Ba vị thiếp thất còn lại của Thụy Vương, chất nữ nhà mẹ đẻ Hiền phi được phong làm Thục phi, hai người khác được phong Tần vị.Trừ những thứ đó, tân đế không còn nữ nhân có thể phong.

https://thuviensach.vn

Từ xưa đến nay, chỉ sợ vị tân đế này là thanh tâm quả dục nhất, có khả năng chỉ có bốn nữ nhân hầu hạ...

So với hắn, số lượng tần phi hậu cung của tiên đế có thể nói là khổng lồ. Có con trai, thì chuyển ra ngoài cung sống với con trai. Không có con trai, hoặc là ở lại di cung, hoặc là chuyển đến từ đường hoàng tộc.

Tân đế cũng không tiếc rẻ phong hào, các tần phi tiên đế dường như đều vào một cấp.

Nhưng như vậy thì thế nào? Có con trai, tốt xấu gì cũng còn có chút hi vọng, không có con trai, còn trẻ, chỉ có thể ở cung tường hoặc trong miếu tiếp tục sống quãng đời còn lại.

Quý phi nương nương được phong hào Nhân Huệ Quý Thái phi, có chút sầu não rời cung.

Lưu Đồng và Thường Nhuận Chi đón bà đến phủ mới Vinh Quận vương, sân lúc trước bà chọn, Thường Nhuận Chi đã cho người quét dọn sạch sẽ, chờ bà vào ở.

Tiên đế vừa chết, nhìn Quý Thái phi tựa hồ cũng già đi mấy tuổi, trên mặt ít đi vài phần ung dung, lại nhiều thêm chút tiều tụy.

Thường Nhuận Chi ôn nhu nói: "Mẫu phi, sân đã thu dọn xong, ngài muốn mua thêm thứ gì, đều đã mua thêm. Trước tiên ngài ở một đoạn ngày, nếu cảm thấy còn có chỗ nào không ổn, ta lại cho người sửa cho ngài."

Quý Thái phi gật đầu, lôi kéo tay Thường Nhuận Chi nói: "Hài tử ngoan, vất vả ngươi."

"Mẫu phi khách khí, đây là nhi thần phải làm." Thường Nhuận Chi đỡ Quý Thái phi, mẹ chồng nàng dâu vừa nói vừa đi vào trong viện, Quý Thái phi cũng thân thiết hỏi thăm tình trạng sức khỏe của Thường Nhuận Chi.

https://thuviensach.vn

"Là có chút tổn thương, chẳng qua bây giờ đã không còn đáng ngại." Thường Nhuận Chi cười nói: "Thái y nói ta ngồi trong tháng không tệ, lại tĩnh dưỡng nhiều vài năm, xương cốt có thể tốt lắm."

"Vậy là tốt rồi." Quý Thái phi cười nói: "Chuyện con cái ngươi cũng không cần sốt ruột, ngươi có hai con trai, dạy dỗ bọn họ cho tốt, phúc khí của ngươi không bị cắt đứt."

Thường Nhuận Chi cười xác nhận.

Lăng Nhi cũng đã đi học, vẫn là xú tiểu tử tranh cường háo thắng lại thích lải nhải dài dòng như cũ, mỗi lần đều chọc phu tử giận đến thổi râu trừng mắt.

Hai huynh đệ Dương Dương cùng Lăng Nhi cũng tới gặp Quý Thái phi, Quý Thái phi vui sướng không thôi, cho bọn họ thật nhiều đồ.

Còn về hòn ngọc quý trên tay phủ Quận Vương, Lâm Tuệ Ông Chủ Lưu Cảnh Đào, Quý Thái phi càng chuẩn bị hậu lễ.

Dù sao nói cũng phải, một nhà mấy miệng, ở chung cực kỳ hòa hợp.

Tân đế vừa mới đăng cơ, rất nhiều sự tình đều đợi xử lý, Lưu Đồng vội đến chân không chạm đất, đi sớm về trễ.

Tân đế cố ý đem việc ở Hình bộ giao cho hắn chủ lý, vừa lộ ra ý niệm này, các đại thần đã từng dính dáng hoặc ít hoặc nhiều đến xâm án Giang Đông, đều lường trước được bộ dáng Vinh Quận vương sau này dầu muối không vào, lo lắng chính mình lại có thể dính nước vào đại lao, nhất thời liên tục phản đối.

Tân đế lại không nghe, bắt hai đại thần phản đối lợi hại nhất, tự xưng muốn học Ngự sử "Tử gián" vào nhà tù, lấy tư thế sét đánh không kịp bưng tai, thu thập tội chứng của bọn họ, giao cho Hình bộ thẩm tra xử lý kết án.

https://thuviensach.vn

Tân đế nỗ lực bảo vệ ý nghĩ để Lưu Đồng làm chủ Hình bộ rõ ràng như thế, mặc dù là Ngự sử, cũng không thể tìm ra chuyện sai đến xử lý hai đại thần kia.

Ai bảo hai người này phạm vào cái tội này đâu?

Nhưng nếu không phải bọn họ nhảy ra phản đối quyết sách của tân đế sau khi đăng cơ, tân đế lại như thế nào đưa bọn họ tới bên ngoài sửa trị?

Nhưng còn phải nói lại, tân đế là đoán trước được có người thực sự phản đối, nên cố tình bày ra tội chứng hai người đắc tội lợi hại nhất.

Vậy có phải là, các thần tử như bọn họ, nhược điểm ở trong tay tân đế cũng bị nắn bóp đủ loại kiểu dáng?

Các đại thần nhất thời đều thận trọng từ lời nói đến việc làm, sợ ngày nào đó tân đế sẽ xách mình xách ra, cùng bày ra tội danh của mình.

Như thế, Vinh Quận vương toàn quyền làm chủ Hình bộ, không ai dám xen vào.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 319: Hình Bộ

Đối với Lưu Đồng mà nói, Hình bộ là nơi đơn giản hơn Hộ bộ nhiều.

Lúc trước hắn giúp đỡ Thụy vương, tân đế bây giờ, khi Thụy Vương từng làm việc ở Hình bộ, bởi vì nơi này bị làm khó, nơi kia bị làm khó, mạng lưới quan hệ giữa người với người nhiễu lai nhiễu khứ*, khi đề cập đến ngân lượng kinh tế, lúc thì nói từ chối, khi thì nói tị hiềm, miễn bàn làm cho người ta tức giận biết bao nhiêu.

Còn ở Hình bộ bây giờ, không có phức tạp như vậy.

Muốn làm án, không quan trọng, hắn có thể tự mình làm. Quan trọng, tân đế sẽ mở cửa cho hắn.

Ở trên có tân đế chống cho hắn, phía dưới có quan lại các cấp ở Hình bộ thay hắn làm việc, Lưu Đồng ở Hình bộ làm việc, có thể nói là như cá gặp nước.

Nhưng mà, làm việc ở Hình bộ cũng có nguy hiểm.

Bởi vì liên quan đến phá án, Lưu Đồng khó tránh khỏi muốn thẩm vấn một ít án quan trọng, mấu chốt nghi phạm. Nghi phạm giả dối âm hiểm, thừa dịp thời gian dời đi nhà tù, có thể xuống tay với ngục tốt hình lao.

Lưu Đồng từng gặp qua trường hợp như thế, còn kém khoảng cách một cái móng tay, hắn suýt chút nữa bị lưỡi dao nghi phạm giấu ở trong tóc cắt yết hầu.

https://thuviensach.vn

Điều này làm cho Lưu Đồng ý thức được sơ hở của quản lý Hình bộ.

Một phạm nhân, đã bị nhốt vào hình lao, vẫn có thể giấu hung khí. Đủ để có thể thấy được lúc kiểm tra nghi phạm trước khi vào lao rất không triệt để.

Bởi vì Vinh Quận vương suýt chút nữa bị người ở Hình bộ cắt yết hầu, Hình bộ Thượng thư quá sợ hãi, nhất thời tra xét nghi phạm vừa vào khám cùng cả người từ trên xuống dưới.

Thật đúng là đã tìm được vài nghi phạm "Bất thường".

Một nam phạm giấu độc dược ở trong tai, một nữ phạm giấu ở giữa song nhũ (bầu ngực), ẩn dấu tế ti sắc bén có thể dễ dàng cắt da thịt người, còn có một nam phạm, đầu khối gạch trong phòng giam, lại còn cất giấu một bao bạc.

Tình huống này được đưa đến chỗ Lưu Đồng, Hình bộ Thượng thư sợ xanh cả mặt.

Lưu Đồng ý tứ hàm xúc không rõ nhìn chằm chằm Hình bộ Thượng thư nói: "Cho ngươi thời gian ba ngày, đem toàn bộ đại lao Hình bộ, tra rõ một lần."

Hình bộ Thượng thư mồ hôi lạnh đầm đìa, vội vàng xác nhận.

Trong ba ngày này, Lưu Đồng vẫn chưa từng đến Hình bộ.

Hắn cũng muốn nhân cơ hội này nghỉ ngơi một chút, dù ai làm liên tục một tháng, tóm lại đều ăn không tiêu.

Chẳng qua chỉ vừa nghỉ ngơi một ngày, tân đế liền chiêu hắn tiến cung, hỏi tới việc ở Hình bộ.

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng nói thật, cuối cùng nói: "Vốn thần đệ tưởng rằng, Hình bộ xem như là một nơi đơn giản, tra án chỉ cần theo lẽ công bằng tiến hành, thì sẽ không tồn tại tình huống gian nan bước tiếp bước như khi ở Hộ bộ, cũng không xấu xa nhiều như vậy. Bây giờ nghĩ đến, thật ra Hình bộ so với Hộ bộ, cũng là không kịp lẽ thường."

"Hửm?" Thái Xương đế vừa kế vị làm hoàng nghe vậy cười yếu ớt, nói: "Chẳng qua chỉ là tư tàng vài thứ, sao lại nói đến 『xấu xa』? Chẳng lẽ đệ đối với chuyện này còn có giải thích khác?"

Lưu Đồng gật đầu: "Tự nhiên có."

Hắn nói: "Giấu đồ trong tai, không chú ý tới có lẽ có thể giấu diếm được, nhưng nữ nhân giấu đồ giữa song nhũ, một khi thoát xiêm y chính là vừa xem sẽ hiểu ngay, nữ ngục tốt lại cứ như vậy thả đi qua, quả thực không thể tưởng tượng. Còn có cơ quan trong phòng giam, ẩn dấu vàng bạc."

Lưu Đồng nói đến đó, cười lạnh nói: "Đầu ống gạch trong phòng giam, có thể là do nghi phạm tự mình làm ra. Nhưng mà vàng bạc kia, hắn ta làm cách nào mang vào? Huống chi lại nhiều thế kia. Chuyện này chỉ có thể nói rõ, là có người đưa cho hắn ta. Nhưng vì cái gì lại mang vàng bạc cho hắn ta chứ? Ngoại trừ cầm đến hối lộ ngục tốt, thần đệ nghĩ không ra tác dụng khác."

Thái Xương đế mỉm cười: "Có thể ý thức được điểm này, đệ biết động đầu óc."

"Xem hoàng huynh nói đi, thần đệ tốt xấu gì cũng không phải tiểu tử non nớt, chút chuyện nhỏ này nếu như thần đệ nhìn không ra, cũng thẹn với coi trọng của hoàng huynh."

Thái Xương đế uống một ngụm trà, cười hỏi: "Đệ đã nhìn ra tệ nạn tồn tại ở Hình bộ, đệ tính toán làm sao?"

https://thuviensach.vn

"Thần đệ cho Hình bộ Thượng thư thời gian ba ngày, để hắn ta tự mình sửa sang lại trước." Lưu Đồng suy nghĩ một chút, nói: "Hoàng huynh hôm nay chiêu thần đệ tiến cung, là vì hỏi việc Hình bộ?"

"Tự nhiên không phải."

Thái Xương đế lắc lắc đầu, từ trên ngự án lấy ra một quyển sớ đưa cho hắn.

Lưu Đồng tiếp nhận nhìn, kinh ngạc nói: "Chúc vương thỉnh cầu đi Hiến Châu tĩnh dưỡng?"

Thái Xương đế gật đầu: "Sau khi Chúc vương đón Thục thái phi rời cung, liền dâng sớ này. Trẫm suy nghĩ một chút, định chuẩn tấu, đệ cảm thấy như thế nào?"

Lưu Đồng có chút chần chờ: "Hoàng huynh không nghi ngờ, Chúc vương muốn đi Hiến Châu, chính là có ý đồ khác?"

"Hắn ta còn có thể có mưu đồ gì?" Thái Xương đế buồn cười nói: "Mặc dù trong lòng hắn ta còn có chút ý tưởng, hắn ta cũng không có năng lực đó."

Lưu Đồng nói: "Hoàng huynh vẫn không cần quá sơ suất, khó nói..."

"Yên tâm." Thái Xương đế nói: "Hắn ta muốn đi Hiến Châu, phải liên tực ở chỗ kia, cho đến khi có ý tứ dưỡng tuổi thọ. Hiến Châu là gia hương của Chúc Vương phi, trong tấu chương Chúc vương dâng lên cũng có nói, hắn ta cùng thê tử về quê. Dựa theo sủng ái Chúc vương dành cho Vương phi của hắn ta, ngược lại sẽ không nói dối."

Lưu Đồng gật đầu, ở điểm này, hắn xem trọng Chúc vương hai phần.

https://thuviensach.vn

"Chẳng qua, Chúc vương luôn đúng chung một phe cùng Thận Quận vương, cho dù Thận Quận vương bị phế, giữa Chúc vương cùng hắn ta vẫn qua lai như cũ." Lưu Đồng nói: "Hoàng huynh có cần nhìn lại hay không, quan hệ giữa Chúc vương cùng Thận Quận vương đã sắp xếp rõ ràng hết chưa?"

"Không cần, chỗ Thận Quận vương, trẫm có phái người nhìn chằm chằm."

Thái Xương đế nhìn về phía Lưu Đồng, nói: "Vẫn nên nói chính sự đi. Tệ nạn ở Hình bộ, đệ đã phát hiện, vậy thì cứ xuống tay chấn chỉnh lại cho rõ ràng. Bắt đầu kèm theo hình phạt, trẫm sẽ dần dần sửa sang lại Hộ bộ cùng Lại bộ. Hình bộ vừa vặn có thể dựng thẳng ở phía trước, cũng khiến trẫm nhìn xem hiệu quả."

Trong lòng bàn tay Lưu Đồng hơi có chút đổ mồ hôi: "Thần đệ tuân chỉ."

"Đệ cũng không cần có điều băn khoăn, mặc dù xảy ra chuyện, còn có trẫm giúp đệ chống." Thái Xương đế nói: "Trẫm cũng muốn nhìn một chút, bên trong Hình bộ, nuôi bao nhiêu sâu mọt."

Lưu Đồng theo ý Thái Xương đế chỉnh đốn lục bộ, đối với việc này, Lưu Đồng cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

Tân quan vừa nhậm chức tam đem lửa, tân đế Thái Xương đế kế vị, cũng muốn ở trước kỳ làm ra chút gì đó, kinh sợ triều thần một hai.

Cho nên việc chỉnh đốn Hình bộ, nói vậy cũng sẽ trình diễn trạng thái kinh thiên động địa một phen.

Hình bộ Thượng thư thanh tra đại lao Hình bộ, nhất định chỉ có thể là một khúc nhạc dạo.

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng rời cung trở về phủ, trong phòng ngủ, Thường Nhuận Chi đang ôm Lưu Cảnh Đào, nói chuyện cùng cô bé.

Nữ nhi nhu thuận đáng yêu, tính tình cũng yên tĩnh, hoàn toàn trái ngược cùng Lăng Nhi hoạt bát hiếu động, càng khiến cô bé dành được yêu thương từ phu thê Lưu Đồng.

Tiểu nha đầu nằm ở trong lòng Thường Nhuận Chi, mở to đôi mắt phảng phất rạng rỡ sinh huy, Thường Nhuận Chi nhìn có chút xuất thần, cho đến khi tiếng bước chân Lưu Đồng làm nàng bừng tỉnh, nàng nâng đầu, cười nói: "Đã trở lại?"

"Ừm."

Lưu Đồng ngồi vào bên người thê tử, cười hỏi: "Hôm nay Nhạc Nhạc có ngoan không?"

"Ngoan." Thường Nhuận Chi nói với Lưu Đồng: "Chàng nhìn ánh mắt con bé đi, rất xinh đẹp đấy... May mắn tướng mạo con bé bình bình, nếu lớn lên có gương mặt mỹ nhân, kết hợp với đôi mắt này, có thể nói là hồng nhan họa thủy ..."

Lưu Đồng buồn cười nói: "Nào có người nói chuyện như nàng chứ?"

"Thiếp chỉ cảm thán như vậy thôi." Thường Nhuận Chi điểm điểm lên cái mũi nhỏ của nữ nhi: "Nhạc Nhạc, con nói xem nương nói đúng không?"

Lưu Cảnh Đào thanh tú ngáp một cái, nghiên cái đầu nhỏ, nhắm mắt ngủ.

https://thuviensach.vn

KẾ THÊ

Hồ Thiên Bát Nguyệt

www.dtv-ebook.com

Chương 320: Hoàng Tử

Chuyện chấn chỉnh lại sự tình ở Hình bộ, bị Lưu Đồng đề thượng nhật trình.

Thường Nhuận Chi đã sớm nghĩ tới hắn sẽ bận rộn, bây giờ cũng thành thói quen. Cũng may hiện tại trong phủ có Quý Thái phi có thể mỗi ngày cùng nàng tán gẫu, còn nhiều lúc chiếu khán tiểu oa nhi, mỗi ngày của nàng, trôi qua rất phong phú.

Vào lúc này, tự nhiên nàng cũng dẫn theo ba hài tử trở về nhà mẹ đẻ mấy lần.

Bởi vì Thái Xương đế đăng cơ, Thường Mộc Chi lại được phong hậu, Thường Cảnh Sơn nhảy lên làm Quốc trượng. Thái Xương đế vì tỏ lòng kính trọng, phong cho Thường Cảnh Sơn một hư chức nhất phẩm Quốc công, tiểu Hàn thị cũng được thăng lên làm nhất phẩm phu nhân, lão thái thái trở thành siêu phẩm ngoại mệnh phụ.

Bọn họ có thể lĩnh bổng lộc triều đình, quan nhất phẩm được quan viên, mệnh phụ hành lễ, cũng có thể tham các nghi điển Lễ bộ, chỉ có điều không có thực quyền.

Thường Cảnh Sơn không mấy quan tâm, lòng của ông không ở trên triều đình, bây giờ càng có thêm cảm giác phiêu dật, thường xuyên hẹn đạo sĩ, tăng nhân sum vầy.

Tiểu Hàn thị đắm chìm bên trong tục vụ, vui vẻ nhiệt tình làm tiệc ngắm hoa loại nhỏ, liên tiếp hỏi thăm cô nương vừa độ tuổi đợi gả trong nhà các

https://thuviensach.vn

phu nhân.

Thường Âu đã đến Yến Bắc, chính xác là đi tòng quân. Xem tin tức từ Yến Bắc truyền lại, hắn gan lớn lại thận trọng, có dũng có mưu, còn bày ra hai lần tập kích bất ngờ, một vố bắt gọn hai chi tàn quân của Tiên Ti vương.

Tuổi còn trẻ, Thường Âu đã bắt đầu có ý thức tích lũy quân công. Giả lấy thời gian, đứa nhỏ này có khả năng trở thành một mãnh tướng, cũng không phải không thể.

Thường Nhuận Chi nghe tiểu Hàn thị oán giận, nói Thường Âu chưa chịu thành gia lại muốn lập nghiệp trước, thật sự là không ổn.

Trong lúc hoảng hốt, Thường Nhuận Chi nhớ lại chuyện lúc đó sau khi nàng hòa ly trở về nhà, tên nhóc đó vui mừng dính lấy nàng, thiếu niên kéo nàng làm che giấu nho nhỏ cho hắn.

Chỉ vừa chớp mắt, đã qua mười năm.

"Nhuận Chi, ngươi nói cô nương nhà này thế nào? Cũng là xuất thân tướng môn, nghe nói từ nhỏ yêu thích binh khí, người cũng thon dài, so với nữ tử chúng ta cao hơn một nửa... Tiểu Tứ có thể sẽ không thích loại nữ tử này không?"

Tiểu Hàn thị cầm một bức họa nữ tử hỏi Thường Nhuận Chi, Thường Nhuận Chi cúi đầu nhìn, mỉm cười nói: "Mẫu thân, người là đang làm khó ta, chỉ bằng một bức họa không biết có bao nhiêu độ tương tự, làm sao có thể định sẵn chung thân đại sự của Tiểu Tứ?"

"Ta cũng là sốt ruột mà." Tiểu Hàn thị bất đắc dĩ nói: "Lại không định việc hôn nhân cho hắn, Tiền di nương nhất định sẽ khóc đến mù mắt."

Lời này quả thực có chút khoa trương, dù sao thì Tiền di nương cũng là người có xuất thân quan lại, làm sao có thể không rõ chút chuyện dã tâm

https://thuviensach.vn

tạo lập công lao sự nghiệp của nam nhân? Chẳng qua là lo lắng sa trường không có mắt, Tiểu Tứ xảy ra chuyện ngoài ý muốn mà thôi, muốn nhanh chóng tìm tiểu tức phụ, giục Tiểu Tứ trở về thành thân, lưu hậu.

Nói vậy, tiểu Hàn thị cũng có ý này.

Chẳng qua, hiển nhiên Tiểu Tứ không nghĩ như thế.

Tiểu Hàn thị níu chặt Thường Nhuận Chi bàn luận việc hôn nhân của Thường Âu, nói cả một ngày.

Có đôi khi nói xong, cũng sẽ nói đến trên người Thường Mộc Chi.

Thường Mộc Chi có ba đứa con trai, bây giờ cũng là ba đứa con trai duy nhất của Thái Xương đế. Không có gì bất ngờ xảy ra, hiện tại tiểu Hàn thị là nhạc mẫu của Hoàng Đế, nói không chừng tương lai còn có thể là ngoại tổ mẫu của tân Hoàng Đế.

Nhưng việc hoàng gia, luôn không thể quơ đũa cả nắm như thế.

Lúc Thái Xương đế tiềm để, là một Vương gia, trong hậu viện cũng chỉ có linh tinh mấy phụ nhân.

Bây giờ hắn đã làm đế vương, làm phong phú hậu cung là chuyện sớm hay muộn.

Hoàng tử, cũng có thể càng ngày càng nhiều...

Tiểu Hàn thị từng nhìn quá trình con rể mình là Hoàng tử, vào lúc các Hoàng tử khác quay vần trong sinh tồn, làm sao mà không lo lắng ngoại tôn tử của mình, tương lai cũng muốn cùng tranh đoạt ngôi vị Hoàng Đế cùng đệ đệ bọn hắn?

Đồng thời, tiểu Hàn thị cũng sợ giữa đường lại nhảy ra một hai vị yêu phi họa thủy, chèn ép Hoàng hậu khuê nữ của mình.

https://thuviensach.vn

Những lời này, bà đương nhiên sẽ không nói rõ ràng cho Thường Nhuận Chi nghe, chính là thỉnh thoảng sẽ nói ra một hai câu, nói sau này nhóm nương nương hậu cung ngày càng nhiều, nói vậy sẽ càng náo nhiệt; hoặc là sau này Hoàng tử Công chúa nhiều, Thường Mộc Chi tránh không được phải hao tổn rất nhiều tâm tư.

Tiểu Hàn thị đề cập nhiều lắm, Thường Nhuận Chi cũng phẩm ra ý tứ trong đó.

Nàng cũng muốn vào cung thăm tỷ tỷ, nhưng mà trong cung không có ý chỉ, nàng không thể tiến cung.

Ngoại trừ trong danh sách Hoàng hậu ngày ấy, nàng nhìn thấy Thường Mộc Chi sau khi phong bào, đầu đội mũ phượng, sau đó nàng cũng chưa tiến cung lần nào.

Trong lòng tồn chuyện này, mấy ngày nay Thường Nhuận Chi đều có chút không yên lòng.

Lưu Đồng vội việc ở Hình bộ, ngược lại cũng chú ý tới, tinh thần nàng sa sút.

Sau khi hỏi rõ ràng chuyện lo lắng trong lòng Thường Nhuận Chi, Lưu Đồng mỉm cười.

"Chuyện này có gì mà lo lắng? Hoàng huynh gặp qua tiểu mĩ nhân đếm không hết, làm sao có thể bị yêu phi mê tâm trí, thậm chí còn vì yêu phi lạnh nhạt hoàng tẩu? Hoàng tẩu có kim ấn bảo sách chính cung Hoàng hậu, nếu hoàng huynh dám vô cớ phế hậu, quần thần liền cảm tử gián."

Thường Nhuận Chi buồn cười nói: "Thiếp mới không tin quần thần sẽ vì loại sự tình này mà tử gián, chuyện này cùng ích lợi của bọn họ không quan hệ, bọn họ không bỏ đá xuống giếng là tốt lắm rồi."

https://thuviensach.vn

Lưu Đồng nói: "Nàng nói cùng phải, loại chuyện này cũng không thể trông cậy vào bọn họ."

Lưu Đồng sờ sờ cằm: "Như vậy đi, vạn nhất thực sự có một ngày như vậy, ta tìm chết gián, phỏng chừng phân lượng so với đám đại thần kia lớn hơn một chút. Chẳng qua..."

Lưu Đồng lắc đầu, cười nói: "Coi như không xem mặt mũi của ta, hoàng huynh cũng không có khả năng đối xử với hoàng tẩu như vậy đâu. Hoàng tẩu vì hắn sinh ba đứa con trai, mặc dù tương lai hoàng tẩu phạm vào tội lớn, hoàng huynh cũng sẽ bận tâm thể diện của ba con trai, không thể nào quá mức vô tình với hoàng tẩu."

"Chàng không hiểu rõ ý của thiếp." Thường Nhuận Chi nghe vậy lắc đầu, nói: "Thiếp là sợ, sau này hoàng thượng chiêu mộ hậu cung, lại có sủng phi khác, sủng phi cũng sinh nhi tử, tương lai cùng Hoàng hậu, cùng với Đại Hoàng tử, Nhị Hoàng tử, Tam Hoàng tử..."

Thường Nhuận Chi nói chưa hết, Lưu Đồng đã hiểu rõ ý tứ trong lời nàng nói.

Hắn trầm mặc một lát, rồi nói: "Hoàng huynh không phải tiểu tử bốc đồng mười mấy hai mươi tuổi, sẽ không bị sắc đẹp mê hoặc. Hắn tâm chí kiên định, mục tiêu rộng lớn, làm sao có thời gian phân tâm đến việc hậu cung? Hoàng huynh từng nói qua với ta, Hoàng tử nhiều, tranh đoạt nhiều, liền như huynh đệ chúng ta, tình cảm huynh đệ đều bị ích lợi vùi lấp, có lúc đó, ngược lại còn không bằng tăng thêm chút học thức, làm chút chuyện hiện thực. Ta nghĩ, Ngũ ca cảm thấy, chính mình có ba con trai, vậy là đủ rồi. Nói theo cách lui một vạn bước, mặc dù tương lai thật sự có sinh thêm Hoàng tử khác, trừ phi là Hoàng tử có thiên phú dị bẩm, kinh tài tuyệt diễm, bằng không hắn không có khả năng so sánh với ba vị hoàng huynh do tự thân hoàng thượng dạy dỗ."

https://thuviensach.vn

Thường Nhuận Chi há miệng thở dốc: "Hoàng thượng hiện nay chỉ có ba Hoàng tử, luận số lượng, quá ít..."

Lưu Đồng nói: "Đúng là có hơi ích, chẳng qua ta thấy, hoàng huynh tạm thời không có tính toán tuyển tú."

"Ồ..." Thường Nhuận Chi gật đầu, nói: "Nhưng mà đoạn thời gian trước, đã có tính toán. Thiếp không biết Hoàng hậu nương nương sẽ nghĩ sao, nhưng mặc kệ là nữ nhân nào, biết trượng phu của mình thân thiết cùng nữ nhân khác, sinh hài tử, trong lòng đều sẽ không thoải mái."

Lưu Đồng cười cười, nhẹ giọng nói: "Người khác thế nào chúng ta mặc kệ, chúng ta cứ sống ngày tháng của chính mình là được rồi."

Thường Nhuận Chi nhẹ nhàng gật đầu.

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Chương 1: Chính Thê (2)
Chương 2: Hiếu Tử
Chương 3: Hầu Phủ
Chương 4: Hòa Ly
Chương 5: Phụ Mẫu
Chương 6: Giao Phong
Chương 7: Ba Ngày
Chương 8: Người Lạ
Chương 9: Thành
Chương 10: Bà Tức
Chương 11: Chuyển
Chương 12: Bà Cháu
Chương 13: Cửu Hoàng Tử
Chương 14: Tiên Ti
Chương 15: Biện Luận
Chương 16: Vương Phủ
Chương 17: Hướng Cục
Chương 18: Đánh Tiếng
Chương 19: Thân Phận
Chương 20: Cung Yến
Chương 21: Gió Lùa
Chương 22: Tính Kế
Chương 23: Gặp
Chương 24: Mới Quen
Chương 25: Sự Tình
Chương 26: Nữ Quan
Chương 27: Vào Phủ

https://thuviensach.vn

Chương 28: Thiếp Thất
Chương 29: Công Bố
Chương 30: Người Cũ
Chương 31: Tâm Tư Đưa Đẩy
Chương 32: Gặp Lại
Chương 33: Bữa Ăn
Chương 34: Ân Cần
Chương 35: Bái Kiến
Chương 36: Thiện Tài
Chương 37: Yết Miêu
Chương 38: Bằng Hữu
Chương 39: Tình Cảm
Chương 40: Nói Toạc
Chương 41: Phân Tích
Chương 42: Không Cam Lòng
Chương 43: Mẫu Thân
Chương 44: Tam Giác
Chương 45: Ẩn Ưu
Chương 46: Thụy Vương
Chương 47: Đoán
Chương 48: Kích Tướng
Chương 49: Nội Đấu
Chương 50: Khuyên Giới
Chương 51: Chặn Đường
Chương 52: Xé Rách
Chương 53: Nói Rõ Chỗ Yếu
Chương 54: Phương Gia
Chương 55: Thần Cách
Chương 56: Lời Đồn Đãi
Chương 57: Nghi Hương
Chương 58: Ngửi Hương
Chương 59: Sương Mù

https://thuviensach.vn

Chương 60: Suy Đoán
Chương 61: Kim Thưởng
Chương 62: Bình Tĩnh
Chương 63: Đê Vỡ
Chương 64: Ưu Dân
Chương 65: Thư
Chương 66: Từ Quan
Chương 67: Bằng Chứng
Chương 68: Tới Tiện
Chương 69: Mưu Hôn
Chương 70: Nan Đề
Chương 71: Trận Đánh Ác Liệt
Chương 72: Đi Qua
Chương 73: Ước Gặp
Chương 74: Mời Hôn
Chương 75: Uy Hiếp
Chương 76: Đế Phi
Chương 77: Chỉ Hôn
Chương 78: Đăng Môn
Chương 79: Tỷ Khống
Chương 80: Làm Khó Dễ
Chương 81: Chuyện Xấu
Chương 82: Đích Mẫu
Chương 83: Thôn Trang
Chương 84: Phu Thê
Chương 85: Mặt Sắt
Chương 86: Thu Quá
Chương 87: Chủ Nghèo
Chương 88: Thông Phòng
Chương 89: Minh Quang
Chương 90: Ngậy Thơ
Chương 91: Khách Tới

https://thuviensach.vn

Chương 92: Ấm Lòng
Chương 93: Con Nối Dòng
Chương 94: Của Hồi Môn
Chương 95: Gió Nổi Lên
Chương 96: Phân Đình
Chương 97: Kháng Lễ
Chương 98: Nói Chuyện
Chương 99: Lãnh Đợi
Chương 100: Say Không Còn Biết Gì
Chương 101: Báo Ứng
Chương 102: Khúc Nhạc Dạo
Chương 103: Sơ Ngũ
Chương 104: Thứ Nữ
Chương 105: Hôn Tịch
Chương 106: Đại Hôn (Một)
Chương 107: Đại Hôn (Nhị)
Chương 108: Đại Hôn (Tam)
Chương 109: Hoa Chúc
Chương 110: Vẽ Lông Mày
Chương 111: Nhu Tình
Chương 112: Gặp Người
Chương 113: Mặt Rồng
Chương 114: Chống Đẩy
Chương 115: Thụ Ngư
Chương 116: Lại Mặt
Chương 117: Biến Cố
Chương 118: Luyến Trung
Chương 119: Thư Trong Đêm
Chương 120: Tú Bình
Chương 121: Tân Trúc
Chương 122: Nhẫn Nhục
Chương 123: Trâm Cài Tóc

https://thuviensach.vn

Chương 124: Chưa Về
Chương 125: Hoa Phòng
Chương 126: Ba Câu Chuyện
Chương 127: Bi Tai
Chương 128: Giao Thừa
Chương 129: Rơi Xuống
Chương 130: Ban Thưởng Đồ Ăn
Chương 131: Tấn Vị
Chương 132: Sinh Thần
Chương 133: Dâng Tặng Lễ Vật
Chương 134: Yên Tâm
Chương 135: Quân Cờ
Chương 136: Trước Tình
Chương 137: Bạo Loạn
Chương 138: Thâm Tra
Chương 139: Tội Liên
Chương 140: Biện Pháp
Chương 141: Nhân Tâm
Chương 142: Khai Triều
Chương 143: Đình Biện Luận
Chương 144: Bắn Ngược
Chương 145: Trấn An
Chương 146: Tâm Tật
Chương 147: Xa Nhà
Chương 148: Liền Hỉ
Chương 149: Sầu Lo
Chương 150: Tổ Phụ
Chương 151: Trưởng Tôn
Chương 152: Gởi Thư
Chương 153: Hồi Phủ
Chương 154: Tai Hoạ Ngầm
Chương 155: Tư Sinh

https://thuviensach.vn

Chương 156: Lấy Lòng
Chương 157: Tâm Nhãn
Chương 158: Cảm Tình
Chương 159: Thành Thực
Chương 160: Ghê Tởm
Chương 161: Vằn Thắn
Chương 162: Ai Ngốc
Chương 163: Oai Ngấy
Chương 164: Chuộc Thân
Chương 165: Trả Giá
Chương 166: Mỹ Nhân
Chương 167: Vào Phủ
Chương 168: Dã Tâm
Chương 169: Đuổi
Chương 170: Chủ Ý
Chương 171: Tái Hôn
Chương 172: Tương
Chương 173: Kinh Chứng
Chương 174: Điển Cố
Chương 175: Nội Tuệ
Chương 176: Hội Chùa
Chương 177: Án Mạng
Chương 178: Tiểu Quan
Chương 179: Xấu Xa
Chương 180: Khuyên Giải An Ủi
Chương 181: Thể Mập
Chương 182: Vô Lại
Chương 183: Mã Tràng
Chương 184: Vương Phi
Chương 185: Thiếu Ngải
Chương 186: Làm Nô
Chương 187: Bí Mật

https://thuviensach.vn

Chương 188: Khiêu Khích
Chương 189: Thuận Thế
Chương 190: Hậu Quả
Chương 191: Ghen Tị
Chương 192: Đường Ra
Chương 193: Mê
Chương 194: Hỉ Mạch
Chương 195: Bè
Chương 196: Hắc Oa
Chương 197: Minh Tranh
Chương 198: Ám Đấu
Chương 199: Trở Mặt
Chương 200: Tiệc Cưới
Chương 201: Tự Làm
Chương 202: Nhắc Lại
Chương 203: Tướng Quân
Chương 204: Đính Hôn
Chương 205: Gánh Hát
Chương 206: Vương Phi
Chương 207: Nha Hoàn
Chương 208: Bằng Hữu
Chương 209: Kỳ Thi Mùa Xuân
Chương 210: Khai Hí
Chương 211: Tây Hành
Chương 212: Họa Thủy
Chương 213: Đông Dẫn
Chương 214: Phân Tích
Chương 215: Phát Khó
Chương 216: Làm Khách
Chương 217: Thân Tín
Chương 218: Đừng Sợ
Chương 219: Trắc Phi

https://thuviensach.vn

Chương 220: Phi Oán
Chương 221: Cự Tuyệt
Chương 222: Một Tháng
Chương 223: Án Minh
Chương 224: Công Chúa
Chương 225: Thế Tội
Chương 226: Áp Nâng
Chương 227: Nữ Nhân
Chương 228: Đông Lâm
Chương 229: Sinh Con
Chương 230: Tỷ Muội
Chương 231: Đánh Người
Chương 232: Gió Đến
Chương 233: Chọn Người
Chương 234: Kỳ Ngộ
Chương 235: Nhược Điểm
Chương 236: Chiến Sự
Chương 237: Lòng Nghi Ngờ
Chương 238: Kéo
Chương 239: Người Mới
Chương 240: Nảy Sinh
Chương 241: Binh Quyền
Chương 242: Độn Đao
Chương 243: Nhân Tâm
Chương 244: Bố Cục
Chương 245: Mãnh Dược
Chương 246: Vạch Trần
Chương 247: Bí Tân
Chương 248: Thẳng Thắn Thành Khẩn
Chương 249: Chuyện Xưa
Chương 250: Báo Ân
Chương 251: Ra Bài

https://thuviensach.vn

Chương 252: Xử Phạt
Chương 253: Lựa Chọn
Chương 254: Một Năm
Chương 255: Hoàng Quyền
Chương 256: Điềm Xấu
Chương 257: Vô Đề
Chương 258: Vây Phủ
Chương 259: Bất Kính
Chương 260: Giam Cầm
Chương 261: Cộng Khổ
Chương 262: Cùng Cược
Chương 263: Trung Phó
Chương 264: Một Viện
Chương 265: Tự Cấp
Chương 266: Nguyên Do
Chương 267: Tính Trẻ Con
Chương 268: Thái Độ
Chương 269: Bỏ Đá Xuống Giếng
Chương 270: Vấn An
Chương 271: Người Đứng Đầu Hàng
Chương 272: Lịch Lãm
Chương 273: Yến Bắc
Chương 274: Ái Tử
Chương 275: Trà Lạnh
Chương 276: Niên Quan
Chương 277: Ái Tài
Chương 278: Lông Chim
Chương 279: Điên Rồi
Chương 280: Khó Xử
Chương 281: Núi Cao
Chương 282: Ám Sát
Chương 283: Tài Người

https://thuviensach.vn

Chương 284: Rút Lương
Chương 285: Cấp Báo
Chương 286: Trở Về
Chương 287: Thanh Quân
Chương 288: Hy Sinh
Chương 289: Trọng Tình
Chương 290: Thuận Theo
Chương 291: Khuyên Bảo
Chương 292: Nhận Nuôi
Chương 293: Quỵt Nợ
Chương 294: Cấp Doanh
Chương 295: Canh Lửa
Chương 296: Nhiệt Tình
Chương 297: Chữ “Thận”
Chương 298: Sai Lầm Lớn
Chương 299: Địa Chấn
Chương 300: Thiện Hậu
Chương 301: Khảo Nghiệm
Chương 302: Tế Thiên
Chương 303: Nhà Cũ
Chương 304: Bà Tức
Chương 305: Tổ Tôn
Chương 306: Ánh Trăng
Chương 307: Dạy Con
Chương 308: Nhà Mẹ Đẻ
Chương 309: Đấu Khí
Chương 310: Lợi Đao
Chương 311: Đại Án
Chương 312: Song Nghĩa*
Chương 313: Chuẩn Bị
Chương 314: A Đào
Chương 315: Lâm Tuệ

https://thuviensach.vn

Chương 316: Thị Tật
Chương 317: Dã Tâm
Chương 318: Quốc Tang
Chương 319: Hình Bộ
Chương 320: Hoàng Tử

https://thuviensach.vn